

Giới thiệu Hỏa Đế Thần Tôn Convert

Phụ hoàng, ngài còn nhớ rõ Đại Minh Hồ bờ Hạ Vũ vi a? Lâm Dương Thiên thân là Hoàng Tử, ngàn dặm tìm cha, lại bị tín nhiệm nhất huynh đệ thay thế thân phận, còn bị diệt khẩu truy sát. Thiên Đạo Bất Công, người tốt đoán mệnh, tiện nhân tiêu dao. Lâm Dương Thiên mang vô tận nợ hỏa trọng sinh, trăm Hoàng Tử, kháng Thiên Uy, cường thế nghịch tập, Chích Thủ Phiến Thiên. Sẽ thành Hỏa Đế Thần Tôn!

Bạn đang đọc truyện *Hỏa Đế Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Hỏa Đế Thần Tôn Chương 1: người tại sao có thể gạt ta

Chương 1: người tại sao có thể gạt ta

Khí Vô đại lục, Xuất Vân Quận Quốc, quốc đô Vân Thành.

Tung bay đầy trời tình kỳ, tựa như Tiên Nữ La Thường; tứ tán phi vũ cánh hoa, nổi bật Vân Thành dân chúng hưng phấn nhảy cẫng khuôn mặt.

Mười dặm phố dài, muôn người đều đổ xô ra đường, biển người cuộn cuộn, âm thanh giống như cự triều, mỗi người miệng bên trong đều tại đọc lấy một cái tên, một cái nhất định bị sở hữu Xuất Vân Quận Quốc quốc dân khen ngợi tên: Lâm Dương Thiên.

Lâm Dương Thiên, Xuất Vân Quận Quốc hoàng đế Lâm Hạo trời tại dân gian thất lạc mười ba năm Thương Hải Di Châu, bây giờ cuối cùng ở trên trời phù hộ dưới như kỳ tích trở về phụ thân bên người.

Long Nhan cực kỳ vui mừng, cả nước vui mừng, hoàng đế Lâm Hạo trời tự mình cùng đi Hoàng Tử du lịch, chiêu cáo thiên hạ, từ ngày hôm nay Lâm Dương Hội trở thành quốc gia này hạnh phúc nhất hải từ.

Giờ phút này Vân Thành, liền thành một mảnh nhiệt tình như lửa đại dương mệnh mông, riêng là Hoàng Đế Bệ Hạ cùng Hoàng Tử du lịch mấy cái đường phố chính bên trên, càng là kín người hết chỗ, mọi người tranh nhau nô nức tập nập, điểm lấy mũi chân, liền muốn một bức vị hoàng tử kia điện hạ chân dung.

Nhưng không có người chú ý tới, ngay tại trong đám người, một vị thiếu niên gầy yếu ngày thường một bộ mi thanh mục tú anh tuấn gương mặt, nhưng giờ phút này lại tựa như một mảnh Vô Căn Phù Bình, bị mãnh liệt biển người chen lấn ngã trái ngã phải, đứng không vững, này khuôn mặt anh tuấn phía trên tràn ngập khắc cốt ghi tâm tuyệt vọng cùng thống khổ:

"Vi sao. . ."

"Vi sao, người muốn gạt ta!"

"Trần Triều ca, người cái này Tên lừa đảo, người tại sao phải đối với ta như vậy! !"

Thanh âm hần tràn ngập phẫn nộ, càng về sau thậm chí có chút tê tâm liệt phế, nhưng lại bị mệnh mông biển người vô tình che giấu, căn bản không có người để ý hần đang nói cái gì.

Đúng lúc này, phố dài cuối cùng cuối cùng xuất hiện chờ đợi đã lâu nhân mã, một thân Hoa Phục hoàng thất Nghi Trọng Đội chậm rãi xuất hiện tại đoàn người trong tầm mắt, riêng là bên trong một tòa hào hoa hoàng gia kiệu liễn, càng là dẫn dắt tất cả mọi người nhiệt tình.

Đám người lập tức sôi trào, tất cả mọi người hưng phấn xông về phía trước lấy, vị kia trong đám người thút thít thiếu niên nhìn thấy toà kia mặt trong ba vòng bên ngoài ba vòng bảo vệ hoàng gia kiệu liễn, càng là giống mê muội điên cuồng kêu lên.

"Tên lừa đảo, người kia là Tên lừa đảo!"

"Ta mới là Lâm Dương Thiên, ta mới thật sự là Hoàng Tử!"

"Để cho ta đi qua! Để cho ta đi qua! Để cho ta đi để lộ cái kia Tên lừa đảo bộ mặt thật sự, ta mới thật sự là Hoàng Tử Lâm Dương Thiên a! !"

Thiếu niên liều mạng hô hào, gào thét, muốn đem cỗ hống xé rách; hần dùng hết khí lực hướng về phía trước gạt ra, muốn đi đến trước đám người phương, thân thủ sắp cái kia bi ối vô sỉ gia hỏa từ kiệu liễn bên trong đẩy ra ngoài, nhưng cũng tiếc, hần quá nhỏ gầy, chen nửa ngày lại khó được tiến lên nửa mét.

"Cút ngay!"

Phía trước một người bị thiếu niên chen lấn phiền, bỗng nhiên về phía sau đẩy một cái, trực tiếp sắp thiếu niên đẩy đến về phía sau một cái lão đảo.

"Chen cái gì chen, gọi cái rắm a!" Người kia quay đầu, mặt mũi tràn đầy chán ghét: "Liền ngươi cái này đức hạnh, cũng không tề dầm chiếu chiếu tấm gương, còn mẹ hần ngươi mới là Hoàng Tử, ta nhìn ngươi tiểu tử là chưa tỉnh ngủ đi, cút nhanh lên về nhà nằm mơ đi thôi, ta nhỏ vào!"

Người kia hung hăng xì một cái, xoay người sang chỗ khác, liên đới lấy người chung quanh đều dùng xem thường ánh mắt nhìn thiếu niên.

"Gặp qua không biết xấu hổ, giống không biết xấu hổ như vậy thật đúng là lần thứ nhất gặp, nếu là hần Hoàng Tử, vậy ta cũng là Hoàng Đế Bệ Hạ, Ha-Ha!"

"Thật tốt một cái Trẻ Con, làm chút gì không tốt, hết lần này tới lần khác muốn làm Hoàng Tử muốn điên, thật đáng thương. . ."

"Mau nhìn mau nhìn, Hoàng Tử Điện Hạ tới, mau nhìn a!"

Đám người lại là một trận phun trào, đoàn người rất nhanh quên cái này Tiểu Sưu thẳng hề buồn cười làm bậy thiếu niên.

Tháng bảy hỏa nhiệt khí trời, nước sôi sôi trào dân chúng nhiệt tình, giờ khắc này ở thiếu niên kia ngốc trệ ánh mắt bên trong, nhưng là như vậy băng lãnh, tuyệt vọng. . .

...

Cùng ngày ban đêm, vui mừng cả ngày Vân Thành lâm vào trầm tĩnh.

Đen nhánh bóng đêm bao phủ bầu trời đêm, đồng thời cũng che giấu trong tòa thành này đủ loại tội ác.

Ngoại ô một tòa trong miếu đồ nát, yên tĩnh, hoang vu, đã hồi lâu chưa từng có người đến qua tại đây, nhưng giờ phút này lại có một đạo hắc y thân ảnh khiêng một cái bao tải lẳng lặng đứng ở bên trong, sau một lát, hắc ảnh sắp bao tải giải khai miệng về sau hung hăng quăng xuống đất.

Bên trong, tránh thoát ra một thiếu niên, chính là ban ngày trên đường khinh suất tên thiếu niên kia, dùng chính hần lại nói, hần mới thật sự là Hoàng Tử Lâm Dương Thiên.

Lâm Dương Thiên từ trong bao bỏ đi ra, hoảng sợ nhìn xem trước mặt hắc y nhân, hoàn toàn không có lòng người: "Ngươi là ai? Ngươi muốn thế nào?"

"Ha ha. . ." Hắc y nhân cười, thanh âm kia Lâm Dương Thiên đúng là có chút quen thuộc: "Lâm Công Tử, để ngươi chán kinh."

Nói, hắc y nhân chậm rãi sắp chính mình mạng che mặt lấy xuống, lộ ra một tấm để cho Lâm Dương Thiên vừa sợ vừa giận khuôn mặt: "Trần quân gia, là người!"

Lâm Dương Thiên nhìn xem cái này đã từng trung hậu thân hòa khuôn mặt, trong lòng sôi trào lại tràn đầy hối hận phần nộ hỏa diễm, hần bỗng nhiên đứng lên, muốn hướng cái này Trần quân gia đánh tới:

"Là ngươi, còn có Trần Triều ca, các ngươi cùng một chỗ gạt ta! Các ngươi trộm ta tín vật, trộm thân phận ta, các ngươi bọn này Tên lừa đảo! Ta muốn giết các ngươi! !"

Trần quân gia cười, mang theo một chút chê cười.

Hần nhìn xem Lâm Dương Thiên giờ cao lên hai tay nhào tới thân thể, bay thẳng lên một chân, thẳng tắp đá vào Lâm Dương Thiên trên ngực, sắp cái sau trực tiếp gạt ngã bay ra ngoài đến mấy mét, ngã nhào trên đất.

PHỐC!

Lâm Dương Nhất ngậm máu tươi phun ra, cảm thấy trước ngực một trận tê tâm liệt phế kịch liệt đau nhức, nhưng hần một đôi phần hận ánh mắt lại vẫn như cũ gắt gao nhìn chăm chăm vị này chậm rãi đi tới Trần quân gia.

Trần quân gia vẫn còn đang cười, giống Dã Miêu đang đùa giỡn lấy sắp chết lão thú, hần ngồi xổm ở Lâm Dương Thiên trước mặt, chậm rãi nói:

"Hoàng Tử Điện Hạ nhân từ, sợ ngươi cái này kết bái ca ca chết không nhắm mắt, đặc biệt để cho ta tới tiền ngươi lên đường thời điểm đem sự tình đều nói cho ngươi nói rõ ràng, chết cũng muốn làm cái minh bạch quỷ."

"Trên đời này đã không có Trần Triều ca, Trần gia đại công tử đã bất thành linh phát bệnh qua đời, trên đời này chỉ có một cái cùng ngươi lớn lên giống Cực Hoàng tử Lâm Dương Thiên."

"Các ngươi. . . Vô sỉ. . ."

Lâm Dương Thiên há mồm, miệng đầy bọt máu, hần hô hấp càng ngày càng gian nan, vừa rồi Trần quân gia một chân chỉ sợ đã chấn vỡ tâm hần phổi.

"Ngươi không nên trách Triều Ca thiếu gia." Trần quân gia dần dần thu hồi nụ cười, trên thân bắt đầu nổi lên sát cơ: "Muốn trách, cũng chỉ có thể trách ngươi quá ngu, quá ngây thơ, chỉ có thể trách ngươi vì sao trời sinh cùng chúng ta Triều Ca thiếu gia như thế giống nhau, chỉ có thể trách ngươi sinh một cái Hoàng Tử mệnh, lại không cái này phúc khí đi hưởng thụ a!"

"Ta, ta hận. . . Ta hận các ngươi! !"

Mặt đất Lâm Dương Thiên, cơ hồ hận đến sắp đem một cái cương nha cắn nát, nếu như ánh mắt có thể giết người, chỉ sợ cái này Trần quân gia đã sớm chém thành muôn mảnh.

"Tốt, cái kia lên đường."

Trần quân gia ngồi thẳng lên, lạnh lùng nhìn xem Lâm Dương Thiên, lần nữa duỗi ra chân tay hần, hung hăng đạp ở Lâm Dương Thiên trên ngực.

Lần này, Trần quân gia vận dụng võ giả lực lượng, Lâm Dương Thiên ở ngực trực tiếp sụp đổ xuống, cả người lần nữa hướng lên trời phun ra một ngụm máu tươi, lập tức thay đổi uể oải hạ xuống, mắt thấy mất đi sau cùng sinh cơ.

"Kiếp sau, làm người nhớ kỹ thông minh một chút đi."

Trần quân gia nhấc chân, đem Lâm Dương Thiên thân thể đánh bay đến gian kia sụp đổ nửa bên trong miếu đổ nát, sau đó, móc ra một cái cây châm lửa tùy phong một Dương Thiên, chính là một đạo hỏa quang bay thẳng đến phá miếu cửa ra vào này kích động cửa gỗ phía dưới.

Một chén trà thời gian về sau, cả ở giữa phá miếu đã hóa thành một cái biển lửa, liền xem như Đại La Thần Tiên cũng vô pháp cứu vãn Lâm Dương Thiên này vận mệnh bi thảm.

Thẳng đến lúc này, Trần quân gia thân hình mới biến mất tại nguyên chỗ. . .

...

Ta. . . Muốn chết như vậy sao?

Trong miếu đổ nát, thời khắc hấp hối Lâm Dương Thiên đã không có Xúc Giác.

Trước mắt, là một mảnh thâm trầm tuyệt vọng hắc ám.

Trong lòng, thì là đến chết đều không cam lòng nợ diễm ngập trời.

Hết thảy đều đã trải qua rõ ràng, cái kia Trần Triều ca, mưu kế tỉ mỉ hết thảy, con mắt chính là vì đánh cắp chính mình Hoàng Tử thân phận cùng địa vị.

Trách không được, hần sẽ cùng chính mình mới quen đã thân, Anh em kết nghĩa, nói cái gì trời sinh tương tự, duyên phận Thiên Định, nếu chính là vì để cho mình sắp đi qua hết thảy đều không giữ lại nói cho hần biết. . .

Trách không được, hần muốn gạt hoàng đế mình bệ hạ là cớ nào khó mà tiếp cận, bọn họ Trần gia tuy nhiên cùng cung nội có chút quan hệ nhưng cũng phải làm tốt vạn toàn chuẩn bị mới có thể hành động. . .

Trách không được, mình tại Trần gia gốc nửa tháng, chỉ gặp qua Trần Triều ca, Trần quân gia cùng Trần Triều ca phụ thân, Trần gia gia chủ Trần Nguyệt lên, lúc ấy cũng không suy nghĩ nhiều, hiện tại xem ra, từ vừa mới bắt đầu Trần gia ba người này liền không có ý định để cho người khác nhìn thấy chính mình. . .

Quá ngây thơ a. . .

Quá buồn cười a. . .

Lâm Dương Hận a!

Hần hận Trần quân gia, hận Trần Nguyệt lên, hận nhất này Trần Triều ca!

Hần hận cái này không công bằng thương thiên, đều nói thiện hữu thiện báo, ác hữu ác báo, thế nhưng là chính mình tại sao lại tào ngộ loại này tai vạ bất ngờ, mà để cho Trần Triều ca loại kia tiện nhân hưởng hết Vinh Hoa!

Nếu như có thể không chết, hần định không còn làm cái kia thiện lương ngây thơ Lâm Dương Thiên!

Nếu như có thể không chết, hần nhất định phải Trần gia phụ tử, còn có này Trần quân gia bỏ ra máu đại giới! !

Nếu như. . . Có thể. . . Không chết a! !

Lâm Dương Hận ý mãnh liệt đến hần bình sinh chưa bao giờ có trình độ, lại khó vấn hồi trong cơ thể sinh cơ trôi qua, mà liền tại ý hần chỉ sắp lâm vào hỗn độn thời điểm, tựa hồ có cái gì Ân Tàng Lực Lượng bị kích hoạt tới.

Một cỗ nhân nhật hồng mang từ Lâm Dương Mi tâm chảy ra, nhanh chóng trải rộng toàn thân, cái này thần kỳ lực lượng không chỉ có ngăn cách bên ngoài hừng hực liệt hỏa thiêu đốt, càng là chậm rãi sắp bốn phía hỏa diễm hút vào đi vào Lâm Dương Thiên trong cơ thể, lộ ra quý dị phi thường.

Đồng thời, một đạo uy nghiêm âm thanh tại Lâm Dương Thiên trong đầu vang lên:

"Ha ha ha ha! Ta Ly Hòa Thiên Đế chờ đợi vài vạn năm, cuối cùng bị ta đợi đến một bộ Hòa Linh chi thể tái hiện nhân gian! Ta, cuối cùng có thể trọng sinh! !"

Ngay sau đó, Lâm Dương Thiên cảm nhận được một cỗ to lớn tinh thần lực lượng xuất hiện tại thể nội, để cho thân thể của hắn bên trong cùng một thời gian đứng là xuất hiện hai cái linh hồn.

"Người. . . Người là ai?"

Lâm Dương Thiên phảng phất nhìn thấy một tên người mặc trường bào màu đỏ thanh niên xuất hiện tại chính mình ý thức bên trong, này trường bào đúng là bởi cháy hùng hực hỏa diễm tạo thành, mà thanh niên kia ánh mắt thì là cao ngạo như là cửu thiên Thần Vương, căn bản không có để ý tới Lâm Dương Thiên, mà chính là bỗng nhiên hóa thành một đạo hồng quang vọt thẳng hướng về Lâm Dương Thiên.

"Con kiến hôi, ngươi không cần biết Ta là ai, ngươi chỉ cần biết rằng, có thể trở thành ta Ly Hòa Thiên Đế sống lại làm thân thể, là ngươi vô thượng quang vinh!"

Oanh một chút.

Lâm Dương Thiên cận tồn ý thức gặp phải kịch liệt trùng kích, cảm giác kia tựa như là cả người bị từng tầng từng tầng chấn bồng bao vây lại, không thể thở nổi, vô pháp gãy dựa, càng có vô số hải lượng Tinh Thần Ý Niệm như thủy triều tuôn đi qua, tựa hồ muốn đem cả người hắn đều bao phủ thôn phệ.

Bạn đang đọc truyện *Hỏa Đế Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2: Dục hỏa trọng sinh

Chương 2: Dục hỏa trọng sinh

"Hắn. . . Muốn nuốt ta, dùng thân thể ta trọng sinh!"

Lâm Dương Thiên nếu cũng không dân, chỉ là ngây thơ Thuần thiện, trong chốc lát dĩ nhiên mình bạch chính mình tình huống.

Cái này đáng chết thương thiên đúng là muốn như thể đem hắn đùa bỡn, lúc đầu đã oan khuất đến chết, kết quả gặp vẫn còn cũng bị người cường ép đoạt xá, chiếm lấy thân thể!

Ta. . . Ta không phục!

Lâm Dương Thiên trước đó hận ý đã ngập trời, giờ phút này càng là phần hận khó bình, trong lòng oán niệm dâng lên, như là sôi trào Giang Hải, nổ tung thương khùng, đúng là bắt đầu chống cự này Ly Hòa Thiên Đế thôn phệ.

Ta không phục!

Ta không thể cứ như vậy chết!

Ta muốn báo thù!

Ta không cần biến thành cái gì chó má Thiên Đế thân thể!

Ta chính là ta, ta chính là Lâm Dương Thiên! !

Rầm rầm rầm!

Lâm Dương Thiên ý thức phát huy ra trước đó chưa từng có lực lượng, để cho này Ly Hòa Thiên Đế cũng là hơi kinh hãi:

"Ồ? Không nghĩ tới ngươi tuy nhiên ngu xuẩn giống như heo, ngược lại là có chút chí khí. . . Đáng tiếc, cái này cũng không có thể thay đổi mệnh vận ngươi!"

Lâm Dương Thiên cũng không biết cái này Ly Hỏa Thiên Đế ở cái thế giới này đã từng là cường đại cỡ nào tồn tại, đó là quan sát Thương Khung Chí Tôn nhân vật, coi như bây giờ ngủ say vụn vụn năm, ý hắn biết như thế nào Lâm Dương Thiên dạng này phạm nhân có thể ngăn cản.

Lâm Dương Thiên coi như lại hận, oán niệm mạnh hơn, cũng khó có thể làm tiếp ngoan cố chống lại.

Nhưng lại tại Lâm Dương Thiên ý thức sắp hoàn toàn bị thôn phệ thời điểm, chỉ thấy trên cổ hắn linh quang nhất thiểm, đó là Lâm Dương Thiên tùy thân một cái ngọc bội, là mẫu thân trước khi chết di vật, luôn luôn nương theo tại Lâm Dương Thiên bên người.

Trên ngọc bội mặt nhiễm Lâm Dương Thiên trước đó phun ra máu tươi, giờ phút này lại phảng phất cảm nhận được Lâm Dương Thiên thân thể nguy cơ, giờ phút này đúng là bất thành linh bạo liệt, sau đó bên trong tuôn ra một đạo màu ngà sữa linh quang không vào rừng Dương Thiên trong cơ thể.

"Đây là cái gì?" Đây màu trắng linh quang không mạnh, lại làm cho Ly Hỏa Thiên Đế thần sắc đại biến: "Không có khả năng. . . Cái này, đây là cái gì? Tại đây tại sao có thể có loại này Pháp Tắc Lực Lượng!"

Không! ! Không muốn! !

Điện quang hỏa thạch ở giữa, Lâm Dương Thiên bất thành linh cũng cảm giác chính mình ý thức trở nên một mảnh thư thái, cái kia đáng sợ Ly Hỏa Thiên Đế bất thành linh không biết tung tích, toàn bộ thế giới trở nên đen kịt một màu bình an.

Ngay tại bóng tối này bên trong, Lâm Dương Thiên không biết hôn mê bao lâu, u ám ở giữa hắn phảng phất nhìn thấy một đạo mong nhớ ngày đêm thân ảnh, tuy nhiên mờ lung, lại đúng là hắn mẫu thân —— Hạ Vũ vi.

Này thân ảnh quen thuộc từ Lâm Dương Thiên trong ý thức hiện lên, là Lâm Dương Tâm bên trong tư vương biến ảo, hoặc là một loại nào đó thần bí lực lượng lưu lại, không được biết, nhưng Lâm Dương Thiên lại liều mạng muốn đi tóm lấy tính mạng hắn bên trong tốt đẹp nhất vuốt ve an ủi hồi ức.

"Mẫu thân, mẫu thân, người không muốn đi!"

Hắn vô ý thức bắn lên đến, hai tay một trận nắm bắt loạn, lại vừa vặn ôm lấy một cái mềm mại mà ấm áp thân thể.

"A!"

Một thiếu nữ tiếng thét chói tai vang lên.

. . .

Lâm Dương Thiên tỉnh.

Hắn phát hiện mình nằm tại một gian trong phòng nhỏ, tường trắng, hắc ngói, chất gỗ góc cửa sổ nửa mở, để cho ánh sáng mặt trời chiếu vào.

Hắn giường, không lớn, cũng rất sạch sẽ, cả gian phòng ốc bày biện cũng rất đơn giản, lại có một cỗ khác vị đạo, giống như là nhân nhạ nữ tử hương thơm.

Đây là cái gì địa phương?

Đầu ta. . . Tốt choáng. . .

Lâm Dương Thiên cảm thấy mình trong đầu giống như bỗng dưng cỡ nào rất nhiều thiên kỳ bách quái tin tức, cái gì Thượng Cổ Tam Hoàng Ngũ Đế, cái gì Hóa Linh chi thể luân hồi Cửu Chuyển, Vô Định Thiên Hạ, lại có cái gì Ly Hỏa Thiên Đế Hạo Nhiên thần công tâm pháp, còn có tuyệt thế cường giả bí mật Thần Tàng. . . các loại các loại.

Những này phá thành mảnh nhỏ tin tức cũng không hoàn chỉnh, cứ như vậy bất thành linh tất cả đều nhét vào Lâm Dương Thiên trong óc, để cho hắn một trận ác tâm muốn ói.

Càng thêm làm cho Lâm Dương Thiên khó chịu là từng đoạn một đoạn ký ức dung hợp.

Đó là một đời chí tôn Ly Hỏa Thiên Đế cuộc đời chuyện cũ, từ vài vạn năm một cái bình thường thiếu niên bắt đầu, mãi cho đến trở thành bị Cửu Thiên Thập Địa e ngại cái thế Thiên Đế, trong này ẩn chứa quá nhiều Lâm Dương Thiên vô pháp tưởng tượng kỳ quý cổ sự, càng tràn ngập vô cùng tàn khốc âm mưu cùng giết chóc.

Lâm Dương Thiên non nớt tâm linh cường ép bị lôi kéo chứng kiến Ly Hỏa Thiên Đế cả đời, đó là dùng máu tươi cùng giết chóc Thư Tà dữ tợn Họa Quyền, tuy nhiên bên trong rất nhiều trí nhớ đã mờ hồ, nhưng khi Lâm Dương Thiên sắp đầy hết thấy đều trải qua một lần về sau, tâm hắn hình dáng bị cường ép cái biến.

Làm Lâm Dương Thiên ngẫu nhiên mở mắt thời điểm, đôi kia đã từng ngây thơ thiện lương đôi mắt không còn tồn tại, cặp mắt kia thần phảng phất kinh lịch trải qua muôn đời tang thương biến ảo, thực sự phá qua vô số đao sơn huyết hải, càng có đầy trời sát cơ bốc lên bạo liệt từ đó lấp lóe hiển hiện.

Khi hắn lần nữa mở mắt thời điểm, lại là Lâm Dương Thiên Sinh hồn nhiên ánh mắt, hắn không nguyện ý đi Ly Hỏa Thiên Đế Naha tuyệt ở trong gầm trời ma đạo, hắn không muốn dùng giết chóc thành tựu hắn chí cao vô thượng hung danh, hắn đáp ứng mẫu thân, muốn liều chết ngăn cản Thiên Ma lực lượng

tái hiện nhân gian, hấn đang liều mạng chống cự Ly Hóa Thiên Đế trí nhớ mang đến ảnh hưởng.

Trộn vện một ngày thời gian, Lâm Dương Thiên đều thống khổ nằm ở trên giường, thừa nhận hết thảy.

Chờ đến sắc trời dần dần Tây Trầm, Lâm Dương Thiên chậm rãi bình tĩnh trở lại, Ly Hóa Thiên Đế trí nhớ cùng nhân cách cuối cùng hoàn toàn giống như Lâm Dương Thiên dung hợp lại cùng nhau.

Lâm Dương Thiên mở mắt lần nữa, hấn ánh mắt cuối cùng vẫn là thay đổi.

May mắn, đối với đôi mắt vẫn như cũ hắc bạch phân minh, không có hung ác giết chóc vị đạo, chỉ là bên trong tang thương Thế Thái tuyệt đối không giống như là một cái tuổi gần mười ba tuổi thiếu niên.

"Nói như vậy, tuy nhiên Ly Hóa Thiên Đế bị phong ấn đứng lên, nhưng vị cường giả này rất nhiều trí nhớ vẫn là cùng ta dung hợp lại cùng nhau."

Lâm Dương Thiên giọng nói cũng thay đổi, không còn ngây ngô, không còn bất lực, tuy nhiên tình huống trước mắt với hấn mà nói hai mắt bơi đen, nhưng lại có một loại thái sơn băng vu trước mà không đổi màu lạnh nhạt.

Hấn ngồi xuống, tựa hồ tại cảm thụ được thân thể của mình biến hóa: "Vội lại, bởi vì trận kia hòa, để cho ta Hóa Linh chi thể hoàn toàn giác tỉnh, có thể tu luyện Ly Hóa Thiên Đế năm đó sở học đủ loại thần công? Cái này. . . Rất tốt!"

Cái này trong nháy mắt, Lâm Dương Thiên này bình tĩnh ánh mắt trong nháy mắt trở nên vô cùng lạnh lùng, giống như hai thanh đao nhọn, vượt qua Vô Tận Thời Không hung hăng đâm vào người kia tim.

"Trần Triều ca, chỉ sợ ngươi nghĩ không ra thù hạ ngươi con chó kia một mối lửa, chẳng những không có đốt chết ta, trả lại cho ta ngươi vô pháp tương tượng lực lượng!"

Lâm Dương Thiên tự nói âm thanh rất nhẹ, nhưng trong lời nói hàn ý lại làm cho cả gian phòng ồ ồ đều lạnh như hàm băng: "Trần Triều ca, ngươi chờ ta, ngươi từ trên người ta cướp đi đồ vật, ta nhất định sẽ từng cái từng cái cầm về! Ngươi, ngươi cùng ngươi Trần gia, đều muốn vì là đã từng đối với ta làm qua sự tình trả giá đắt!"

Lâm Dương Tâm tĩnh cuối cùng bao nhiêu chịu ảnh hưởng, hấn ở trong lòng phát hạ Huyết Chú thê độc.

Từ nơi này bắt đầu từ thời khắc đó, vị kia tại phía xa hoàng cung Hoàng Tử Điện Hạ có nằm mơ cũng chẳng ngờ, một cái hấn cho rằng đã đốt thành tro ngu xuẩn thiếu niên, đang tại từng bước một hướng về hấn bước ra báo thù huyết tính cực bộ.

Lâm Dương Thiên rất nhanh khôi phục lại bình tĩnh, mặc dù hấn giống như Trần gia thù đã không chết không thôi, nhưng bây giờ hấn đừng bảo là đi đối kháng này đã là cao quý Hoàng Tử Trần Triều ca, cũng là này Trần gia đều có thể giống như con kiến tùy tiện giết chết hấn.

Thù, nhất định phải báo, nhưng này mục tiêu quá mức xa xôi, Lâm Dương Thiên còn cần trưởng thành, cần lực lượng.

Về phần hiện tại, Lâm Dương Thiên trước tiên phải hiểu rõ chính mình tình huống.

Hấn hoạt động một chút thân thể, tình huống lạ thường tốt, không chỉ có trước đó thụ thương toàn bộ khôi phục, thậm chí trong cơ thể ần ần còn nhiều ra một cỗ trước đó chưa từng có lực lượng cường đại.

Lâm Dương Thiên nắm chặt quyền đầu, như có điều suy nghĩ: "Đây chính là Hóa Linh chi thể lực lượng cái gì. . . Có thể hấp thu hóa diễm lực lượng biến hoá để cho bản thân sử dụng, trước đó trong miếu hoang này một mối lửa, đã để thân thể ta đạt tới cái thể giới này Thối Thể Cảnh sơ kỳ trình độ?"

Tại khí Vô đại lực, sở hữu người tu luyện đều sẽ hấp thu giữa thiên địa tràn ngập Thiên Địa Linh Lực, không ngừng vượt qua vô đạo bảy Đại cảnh giới, theo thứ tự là: Thối Thể, Tiên Thiên, Uẩn Linh, Phá Hải, Hóa Hình, hợp nhất cùng trong truyền thuyết Thánh Cảnh.

Mỗi cái cảnh giới lại phân làm sơ kỳ, trung kỳ, hậu kỳ cùng đỉnh phong bốn cái tiểu cảnh giới, phân biệt rõ ràng, tựa như một đạo võ học Thiên Thê, tất cả mọi người ở phía trên ra sức leo.

Bên trong Thối Thể Cảnh là bất luận cái gì một tên người tu luyện cất bước giai đoạn, cần không ngừng thông qua các loại phương pháp cường hóa nhục thân, ma luyện cảm giác, cuối cùng tại đỉnh phong giai đoạn cảm ứng được Thiên Địa Linh Lực, khai ích khí hải, bước vào 【 Tiên Thiên Cảnh 】 giai đoạn.

Ở cái này Võ Đạo Thể Giới, bình thường người tu luyện ít nhất cần ba đến năm năm khoảng chừng không ngừng đoán luyện nhục thể, mới có thể đến cái gọi là Thối Thể Cảnh, có được ba trăm cân tả hữu cường đại Khí Lực, cái này liền coi như là tại võ đạo nhập môn, nhưng muốn chân chính trở nên nổi bật, có chính mình nơi sống yên ổn, vậy ít nhất cũng phải trở thành Tiên Thiên Cường Giả mới được.

Lấy Vân Thành làm thí dụ, toàn bộ thành thị gần trăm vạn nhân khẩu, Thối Thể cường giả nói ít cũng có mấy chục vạn, nhưng là tiên thiên cao thủ chỉ sợ cũng chỉ có mấy ngàn người, những người đó đều đã bị tất cả Đại Hào Môn thậm chí hoàng tộc thu nạp tại dưới trướng, hưởng thụ lấy người bình thường căn bản khó có thể tương tượng tôn quý sinh hoạt.

Nhưng là đối với Lâm Dương Thiên tới nói, lại vện vện tại một trận trong hòa loạn ngủ một giấc, liền giảm bớt người khác ba năm năm khổ công, tiến vào Thối Thể Cảnh Giới, có được ba trăm cân khí lực, điều này không khỏi làm cho người cảm thán này Hóa Linh chi thể chỗ thần kỳ.

"Nếu như có thể tu luyện bộ kia công pháp lời nói, ta cảnh giới tốc độ tăng lên còn có thể càng nhanh." Lâm Dương Thiên trong đầu lần nữa hiện lên Ly Hóa Thiên Đế bộ kia dựa vào xưng bá Cửu Thiên Thập Địa Thần Công Tuyệt Học.

Ngay tại lúc này, Lâm Dương Thiên phòng cửa phòng bị Bành một tiếng phá tan, sau đó ba tên nam tử khí thế hung hung xông tới.

Một người cầm đầu dáng dấp cao lớn thô kệch, một thân khối cơ thịt bên trên tràn đầy khí lực, sau khi đi vào nhìn thấy Lâm Dương Chính ngồi ở trên giường đầu tiên là giật mình, sau đó trên mặt cười lạnh, đại thủ trực tiếp chỉ hướng Lâm Dương Thiên:

"Cũng là tiểu tử này, cũng dám khinh bạc tiểu thư, nhất định cũng là muốn chết! Đánh cho ta đoạn hắc hai cánh tay, sau đó ném ra Ôn phủ!"

Là!

Phía sau nam tử hai người không nói hai lời liền hướng phía Lâm Dương Trùng tới, giống như hai đầu Hung Khuyển, toàn thân cũng là buu hãn sát khí.

Lâm Dương Thiên đối mặt cái này đột nhiên Như Lai biến hóa, trong lòng kinh nghi, không biết làm sao vừa tỉnh dậy liền gặp được loại phiền toái này, tuy nhiên giờ phút này Lâm Dương Thiên đã thoát thai hoán cốt, đối mặt loại khiêu khích này không thấy chút nào bối rối, chỉ là trong mắt hơi hơi hiển hiện hai xóa sạch hồng mang.

Đây là Hóa Linh chi thể bị kích hoạt về sau cơ bản nhất một hạng năng lực —— Hòa Nhãn Kim Tinh, có thể xuyên thủng địch nhân tu vi cảnh giới, đối với giống nhau cảnh giới trở xuống người hiệu quả.

Lâm Dương Thiên vận khởi Hòa Nhãn Kim Tinh, trong nháy mắt liền thấy rõ ba người trước mặt trong cơ thể khí huyết tình huống, tuy nhiên cũng là chút khí lực hơi lớn một chút phạm nhân thôi, Lâm Dương Thiên bây giờ đã có được Thối Thể sơ kỳ lực lượng, ba người này ở trước mặt hắn cùng tam điều chó đất không có bao nhiêu khác nhau.

Ba ba!

Hai phát thanh thúy cái tát tiếng vang lên, hai tên nam tử trực tiếp bị Lâm Dương Thiên tát đến bay ngược trở về, lăn đến vừa rồi này vô cùng phách lối nam tử dưới chân, mà vị kia trước đó còn phách lối muốn đem Lâm Dương Thiên ném ra hạng người, giờ phút này bị cả kinh cái cảm đều nhanh muốn rơi trên mặt đất, hoàn toàn nói không ra lời.

Bạn đang đọc truyện *Hóa Đế Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 3: Hạ chiến thiếp

Chương 3: Hạ chiến thiếp

Ta thân nương a!

Tam Thiếu Gia không phải nói tiểu tử này hôn mê nha, coi như tỉnh lại, một cái Trẻ Con làm sao có khả năng có khí lực lớn như vậy a! !

Trong lòng của hắn hoảng sợ sắp phá mặt đáng.

Đối diện.

Lâm Dương Thiên nhưng là đã từng bước một đi tới, thần tình trên mặt lạnh như sông băng.

Giành lấy cuộc sống mới hắn đã sớm không phải đi qua cái kia nhu nhược thiếu niên, ba người trước mặt không phân tốt xấu liền ra tay với hắn, nếu không phải hắn nhân họa đắc phúc thu hoạch được lực lượng, chỉ sợ này lại trên mặt đất kêu thảm đã là hắn!

Hắn từng bước một tới gần, trong lòng không mang theo một điểm nhân từ, bất kỳ cái gì muốn thương tổn người khác nhất định phải trả giá đắt.

"Cứu. . . Cứu mạng a!"

Trong phòng truyền ra một tiếng hét thảm. . .

. . .

Ngay tại tiếng kêu thảm thiết vang lên trước một phút đồng hồ, Lâm Dương Thiên ở lại phòng nhỏ bên ngoài, một hàng ước chừng tầm mười người đội ngũ vội vàng đi vào sân nhỏ.

Cầm đầu hai người, một nam một nữ, niên kỷ đều tại mười lăm mười sáu tuổi trên dưới, đều là tiên trong họa hài nhi bộ dáng, riêng là tên kia trên mặt hơi mang theo vẻ giận thiếu nữ, càng là nhiễm trong thiên địa này mười thành linh khí bên trong chín thành, trở mà gọi là một cái xinh đẹp rung động lòng người, một đôi Hắc Trân Châu mắt to phảng phất biết nói chuyện, giờ phút này nhưng là tràn ngập không kiên nhẫn vị đạo.

Thiếu nữ bên cạnh, bồi tiếp một vị mặc hoa phục thiếu niên mặc áo gấm, bộ dáng cũng có thể xưng anh tuấn tiêu sái, riêng là trên thân phát ra Phú Quý Khí chất, vừa nhìn chính là xuất thân hào môn, nhưng giờ phút này vị trí hào môn quý thiếu nhưng là không đứng ở thiếu nữ bên cạnh cười theo, mở miệng trấn an lấy đối phương:

"Muội muội, ngươi làm gì vì là tiểu tử kia cùng ngươi anh ruột đưa khí, đó bất quá là ngươi từ trong đồng rạc nhặt được khát cái, huống chi hắn còn đối với ngươi. . ."

Thiếu niên nói tới chỗ này, bên cạnh thiếu nữ bỗng nhiên dừng bước, một đôi mắt to hoành thiếu niên liếc một chút: "Tam ca, ngươi có phải hay không muốn đem chuyện này làm cho tất cả mọi người biết ngươi mới hài lòng."

"Không, dĩ nhiên không phải!" Thiếu niên kia vội vàng Bồi Lễ, nhưng trong ánh mắt không chút nào không thấy sấm hối vị đạo.

Ngay tại lúc này, tiểu viện phía bên phải gian kia nhà trệt bên trong, bất thành linh vang lên một tiếng như giết heo tiếng kêu thảm thiết.

Thiếu nữ biến sắc, lập tức kịp phản ứng, gắt gao tiếp cận bên cạnh thiếu niên: "Ôn Tuấn! Ngươi vậy mà cố ý đem ta dẫn dắt rồi đi, xong đi đối phó hắn, có phải hay không!"

Nói xong, thiếu nữ oán hận giậm chân một cái, liền hướng phòng xông tới.

Mà này Ôn Tuấn, thì là chậm rãi thu hồi nụ cười, ở trong lòng oán hận nói: "Một đám phế vật, rõ ràng để bọn hắc thân không biết quý không hay sắp tiểu tử kia ném ra Ôn gia, kết quả còn làm ra động tĩnh lớn như vậy!"

Hắn nhìn xem muội muội lo lắng bóng lưng, lạnh lùng cắn răng: "Cũng không biết nha đầu này là cái gì Ma, lại sẽ đối với tiểu tử kia tình như vậy có chú ý, tin tức này nếu là truyền đến Âu Dương gia trong lỗ tai, còn không phiền thiên! Dạng này cũng tốt, hôm nay liền xem như vạch mặt, cũng phải đem tiểu tử kia ném ra Ôn gia!"

Nghĩ tới đây, Ôn Tuấn thẳng tắp sống lưng theo tới, trong lòng hắc hắc cười thầm vậy cho là mình ba tên thủ hạ đã để Lâm Dương Thiên ăn đủ đau khổ, đón lấy đơn giản cũng là đình lấy muội muội hòa khí thu thập Tàn Cục a.

Kết quả, cửa phòng mở ra, làm Lâm Dương Thiên khí định thần nhân từ trong nhà mặt đi tới thời điểm

Tất cả mọi người kinh sợ.

Thiếu nữ kia trừng lớn một đôi mỹ lệ ánh mắt: "Ngươi, ngươi làm sao đứng lên?"

Ôn Tuấn thì là thật không thể tin nhìn cả người trên dưới tìm không thấy một điểm vết thương Lâm Dương Thiên: "Tiểu tử ngươi làm sao. . . Triệu Dũng bọn họ đây!"

Phía sau hai người, một đoàn nhân mã đều dùng một loại kinh ngạc ánh mắt nhìn Lâm Dương Thiên, đoàn người đều đã đoán được Tam Thiếu Gia Ôn Tuấn đã phái người đi thu thập Lâm Dương Thiên, nhưng không có một cái nào người nghĩ đến sau cùng ngược lại là Lâm Dương Thiên hoàn hảo không chút tổn hại từ trong nhà đi ra.

Lâm Dương Nhất mắt thấy xong cục diện, ánh mắt thẳng tắp bắn về phía Ôn Tuấn, nhẹ nhàng dùng cầm chỉ hướng trong phòng: "Triệu Dũng? Cũng là ngươi phái tới muốn đánh gãy tay ta gia hỏa cái gì?"

"Ôn Tuấn, ngươi lại muốn cắt ngang tay hắc! Đây chính là ta khách nhân!" Thiếu nữ nghe xong Lâm Dương Thiên lời nói nhất thời tức giận đến mắt phượng đứng đầy: "Trong mắt ngươi còn có hay không ta cái này Ôn gia đại tiểu thư!"

Ôn Tuấn vừa rồi liền đã chuẩn bị tâm lý thật tốt muốn tới cứng rắn, giờ phút này hắc hắc cười không giả, ngược lại lớn tiếng nói:

"Hừ! Thiết thời ngươi còn biết chính mình là Ôn gia đại tiểu thư! Vậy mà tại chính mình trong sân giấu một cái không rõ lai lịch nam nhân, cái này nếu là truyền đi chúng ta Ôn gia khuôn mặt đều bị ngươi mất hết, chớ đừng nói chi là Âu Dương gia bên kia sẽ Khí Thành cái dạng gì! Ôn Thanh Thanh, ta nhắc nhở ngươi, ngươi nhưng là muốn giống như Âu Dương thiếu gia đình hôn người, làm chuyện gì tình đều muốn chú ý thân phận cùng ảnh hưởng! Mấy ngày trước đây tiểu tử này bất tỉnh lấy cũng coi như, hôm nay hắc hắc như là đã tỉnh, với lại mới vừa rồi còn xuất thủ đã thương ngươi, ta thân là Ôn gia thiếu gia tự nhiên có quyền lợi mời hắc hắc rồi đi Ôn gia!"

Lời nói này, nói nghĩa chính ngôn từ, đúng là để cho tên kia gọi Ôn Thanh Thanh trên mặt thiếu nữ lúc thì đỏ Bạch, tức giận đến nói không ra lời.

Nàng hôm đó cứu Lâm Dương Hồi đến, tất nhiên là có nàng lý do, vốn là muốn chờ phụ thân nàng trở về mới bẩm báo rõ ràng.

Nhưng Ôn Thanh Thanh không nghĩ tới ngày đó sắp tên kia đặt ở trong xe ngựa kéo trở về thời điểm, tiểu tử kia bất thành linh bắn người lên Phi Lễ nàng một cái, vừa vận khí đó cùng cha Dị Mẫu ca ca Ôn Tuấn liền cười ngựa đi tại bên cạnh xe ngựa, vừa hay nhìn thấy một màn này, lúc này mới trừu ra nhiều như vậy hiểu lầm mầm tai vạ.

Nàng cùng Ôn Tuấn bình thường quan hệ liền không được tốt lắm, này lại tức thì bị đối phương tức giận đến trong lòng tràn đầy ủy khuất, Lâm Dương Thiên đối bọn hắn Ôn phủ tới nói chuyện rất quan trọng, nhưng là lấy nàng tính tình lịch không muốn giống như đối diện cái này tên đáng ghét giải thích thêm cái gì.

Nàng đứng ở Lâm Dương Thiên trước mặt, hai tay duỗi ra: "Ta liền không đồng ý, ngươi chờ đợi như thế nào, có bản lĩnh ngươi liền ngay cả ta cùng một chỗ mời ra Ôn phủ đi tốt!"

Ngươi! !

Ôn Tuấn xem cô muội muội này quật cường đến tận đây, tức giận đến cắn răng, càng làm cho hắn phiền muộn là, giờ phút này này đứng sau lưng muội muội Lâm Dương Thiên hoàn toàn cũng là một bộ dù bạn vẫn ung dung xem kịch bộ dáng, còn kém nắm hạt dưa.

"Tiểu tử!" Ôn Tuấn đem đầu mâu nhắm ngay Lâm Dương Thiên: "Ta lấy Ôn gia Tam Thiếu Gia thân phận nhắc nhở ngươi, hôm nay ngươi tốt nhất chính mình thức thời rời đi Ôn phủ, nếu không, ta nhất định sẽ làm cho ngươi bị gior lên rồi đi nơi này!"

"Uy, ngươi đừng để ý đến hắn! Ta xem một chút ai dám động đến ngươi!" Bên cạnh Ôn Thanh Thanh so kè, khí thế không hề yếu.

"Hừ, tiểu tử, muội muội ta giữ được ngươi nhất thời, bảo đảm không ngươi cả một đời, trừ phi ngươi hôm nay ngoan ngoãn rút ra khỏi Ôn phủ, nếu không ta Ôn Tuấn có một vạn loại biện pháp để ngươi sống không bằng chết!"

"Ôn Tuấn ngươi im miệng!"

"Ta lại muốn nói!"

"Tốt!"

Ngay tại Ôn Thanh Thanh còn muốn sắc âm thanh thời điểm, một đạo bình tĩnh âm thanh nganh sinh sinh chen vào, Lâm Dương Thiên không biết lúc nào từ thiếu nữ sau lưng đi tới, thẳng tắp mặt hướng Ôn Tuấn: "Nói thật, cái này Ôn phủ ta tới không khỏi diệu, vốn chính là muốn đi."

Lâm Dương Thiên không nhanh không chậm nói, lời này để cho Ôn Tuấn không cường nổi đặc ý đến cười lạnh: "Hừ, tính ngươi tiểu tử thức thời, như vậy đi, ngươi đã thương ta Ôn phủ nhân sự tình ta liền không so đo. . ."

"Nhưng là!" Ôn Tuấn lời còn chưa nói hết, liền bị Lâm Dương Thiên vô tình cắt ngang: "Ta lúc này lại đổi chủ ý!"

"Ngươi xem tại đây hoàn cảnh không tệ, không khí trong lành, tăng thêm Ôn tiểu thư lại xinh đẹp như vậy, còn như thế khách khí, không ở nơi này thật tốt ở lại cái mười ngày nửa tháng thật sự là có lỗi với tự mình a!"

Toàn trường đều an tĩnh.

Không ai nghĩ đến cái này không rõ lai lịch tiểu tử cũng dám dạng này trên đũa đường đường Ôn gia Tam Thiếu Gia.

Ngược lại là vị kia Ôn Thanh Thanh trước hết kịp phản ứng về sau kinh ngạc xem Lâm Dương Nhất mắt, không nghĩ tới tiểu tử này thật là có gan đắc tội chính mình cái này ca ca.

Ôn gia, là Vân Thành một trong tam đại gia tộc, Ôn Tuấn càng là trong kinh thành nổi danh hoàn khổ, Vân Thành bên trong bao nhiêu người nhìn thấy hắn cũng là đi vòng qua, tuy nhiên tiểu tử này có chính mình chỗ dựa nhưng nếu như mình là hắn lời nói, lúc này tới đây cũng cũng là buồn bực thanh âm không nói lời nào, mở miệng trên cột người là tuyệt đối không dám. . .

Nhưng giờ phút này Ôn Thanh Thanh vẫn là đến vì là Lâm Dương Thiên chỗ dựa, nàng gật đầu nói: "Nói đúng! Ngươi là ta khách nhân, tự nhiên là muốn ở bao lâu cũng được!"

Ôn Tuấn thì là tức giận đến mặt đều xanh, oán hận cắn răng nói: "Tiểu tử, ngươi muốn chết cái gì! !"

Lâm Dương Thiên chẳng hề để ý lắc đầu: "Lời này ta vừa rồi giống như nghe qua, cảm tình ba cái kia phế vật là theo chân ngươi học a, quả nhiên là cái gì chủ tử dạy cái gì nô tài!"

Phốc phốc.

Lần này ngay cả bên cạnh Ôn Thanh Thanh cũng nhịn không được cười.

Tiểu tử này, thật độc há miệng.

"Ngươi! !"

Ôn Tuấn chỗ nào bị người dạng này chế nhạo qua, cả người sắp nổ tung, lại vẫn cứ không thể động thủ, bất thành linh tâm hấn nghĩ nhất động bị hấn nghĩ tới một cái thu thập Lâm Dương Thiên biện pháp.

"Hừ, Ôn Thanh Thanh, ngươi chính tai nghe thấy, tiểu tử này thừa nhận đã thương chúng ta Ôn phủ người, ta hiện tại muốn dựa theo chúng ta phủ thượng quy củ hướng về tiểu tử này hạ chiến thiếp, vì là chúng ta Ôn phủ người lấy lại công đạo, ngươi đây cũng không thể lại cản đi!"

Chiến Thư, là Vân Thành Văn Minh Xã Hội giải quyết tranh chấp thủ đoạn, mâu thuẫn song phương hẹn xong thời gian địa điểm, trước đó đàm luận tốt quy củ, nhất chiến phân thắng thua, sau đó không truy cứu, lúc này lại bị Ôn Tuấn dùng để nhằm vào Lâm Dương Thiên.

"Ôn Tuấn, ngươi cũng không cảm thấy ngại! Rõ ràng là ngươi phái người muốn thương tổn hấn, còn không biết xấu hổ hạ chiến thiếp?" Ôn Thanh Thanh đang muốn thay Lâm Dương Thiên chối từ, nhưng không nghĩ tới bên cạnh tiểu tử kia vậy mà lại nói tiếp.

"Cái này Chiến Thư. . . Ta tiếp!"

Một câu ra, đoàn người lại kinh sợ.

Ôn Thanh Thanh vội vàng nói: "Uy, ngươi ngốc đi! Chiến Thư vừa tiếp xúc với cái kia chính là sinh tử không hối hận, Ôn Tuấn thực lực cũng không phải Triệu Dũng những tên kia có thể so, ngươi đừng đi chịu chết a!"

Lâm Dương Thiên hướng phía Ôn Thanh Thanh cười một tiếng, tuy nhiên hấn còn chưa hiểu thiếu nữ này vì sao khắp nơi giữ gìn cho hấn, nhưng giờ phút này trong lòng của hấn đã có dự định.

"Tiểu tử thú, ngươi có gan!" Ôn Tuấn không nghĩ tới Lâm Dương Thiên sáng khoái như vậy, trên mặt mang một nụ cười lạnh lùng: "Chiến Thư ta dưới, thời gian địa điểm bởi ngươi tới định, tuy nhiên tiểu tử ngươi sẽ không muốn đem thời gian đặt trước đến mấy năm về sau đi, vậy còn không như ngay lập tức rút ra khỏi Ôn gia quên!"

"Bớt nói nhảm! Ba ngày sau buổi trưa, chính là ở đây, ta đánh với ngươi một trận!" Lâm Dương Thiên nói đến chém đĩnh chặt sắt, thân thể nho nhỏ bên trên đúng là tuôn ra một cỗ hào hùng.

"Ba ngày! Ha ha ha, đã ngươi như vậy vội vã muốn chết, vậy thì ba ngày sau, ta tự mình đem ngươi đá ra Ôn gia đại môn!" Ôn Tuấn khắp khuôn mặt đầy cũng là sát cơ.

Chiến Thư quyết chiến, sinh tử không hối hận, tiểu tử này hôm nay dám dạng này nhục nhã hấn, ba ngày sau, hấn nhất định phải để cho cái này tiểu tạp chủng máu tươi tại chỗ.

"Chúng ta đi!"

Nói xong Ôn Tuấn mang theo hấn tới tứ môn đi, thành linh sau lưng Lâm Dương Thiên lại lên tiếng:

"Chờ một chút, ta lời còn chưa nói hết a!"

Đậu phộng!

Ôn Tuấn kém chút ngã sắp xuống.

Con hàng này nói chuyện có thể hay không đừng thờ ơ mạnh a!

Bạn đang đọc truyện *Hỏa Đế Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 4: Hỏa Vân Thối Thể

Chương 4: Hỏa Vân Thối Thể

Hắn Ma Quỷ nghiêm mặt bên trên bấp thịt xoay người lại: "Còn có chuyện gì!"

Lâm Dương Nhất bản nghiêm trang nói: "Tất nhiên thân là Ôn gia thiếu gia, hạ chiến thiếp long trọng như vậy sự tình đương nhiên không thể cứ như vậy đơn giản, ta chỉ là một cái vô danh tiểu tốt kiên trì cùng ngươi giao chiến, làm gì cũng phải có điểm chỗ tốt không phải."

"Người! !" Ôn Tuấn không nghĩ tới chính mình vậy mà gặp được như thế cái mặt hàng, liền ngay cả bên cạnh Ôn Thanh Thanh cũng là một mặt kinh ngạc nhìn xem Lâm Dương Thiên.

Tiểu tử này nhìn nhả nhặn, thực chất bên trong đúng là cái ngỗng qua nhỏ lông người!

"Người muốn cái gì!" Ôn Tuấn cảm thấy hàm răng đều sắp bị chính mình cắn nát.

Lâm Dương Thiên cười nhạt một tiếng, nụ cười năng lượng tức chết người: "Con người của ta rất thẳng thắn, vậy thì lại cược một trăm khóa Nhị Phẩm Hóa Hệ Linh Đan đi, cỡ nào đoán chừng người cũng không bỏ ra nổi tới!"

"Móa, tiểu tử người tại sao không đi đoạt a!" Ôn Tuấn tức giận đến trên đầu gân xanh đều nhanh năng lượng tiếp theo bát mì: "Một trăm khóa hai phẩm Linh Đan, coi như đem người bán cũng không đáng những này đi!"

"Vậy coi như, ta không đánh, Ôn tiểu thư, chúng ta đi phòng người bên trong uống trà tâm sự vừa vặn rất tốt."

"Chờ một chút! Ta đáp ứng người!" Ôn Tuấn hiện tại cảm thấy mình ngũ tạng lục phủ đều nhanh muốn bị nộ hỏa cho nướng cháy.

Hắn nghĩ lại, coi như đáp ứng tiểu tử này thì sao, lấy thực lực mình, ba ngày sau tuyệt đối vững vàng diệt sát cái này tiểu tạp chủng, bất kỳ cái gì điều kiện cũng không đáng kể!

"Vậy thì như thế định." Lâm Dương Thiên hải lòng gắt gào: "Đi thông thả Ôn thiếu gia, thứ cho không tiễn xa được. . . Ôn tiểu thư, chúng ta đi phòng người bên trong uống trà tâm sự vừa vặn rất tốt."

PHỐC!

Mọi người phảng phất nghe được đi không có mấy bước Ôn Tuấn một cái lão huyết nôn trên không trung.

...

Ôn Thanh Thanh sân nhỏ, Lâm Dương Cương mới tỉnh lại gian kia trong phòng nhỏ.

Ôn Thanh Thanh tính cả sau lưng một tên thiếp thân thị nữ ngồi ngay ngắn ở trong phòng một tấm còn sót lại trên ghế, còn thừa cái ghế cái bàn vừa rồi đều tại thu thập Triệu Dũng thời điểm đập nát.

Giờ phút này Ôn Thanh Thanh phảng phất khôi phục này Ôn gia đại tiểu thư khí tràng, vênh lên nàng này Linh Lung tinh tế cái cảm, thần sắc lãnh ngạo, một đôi trong mắt to tràn ngập không vui thần sắc.

Nàng giờ phút này tâm lý khó chịu.

Rất khó chịu.

Trước đó nàng là khó chịu Ôn Tuấn tên kia cũng dám trước mặt mọi người bác nàng mặt mũi, hiện tại, thì là đối diện trước cái này lỗ mãng gia hỏa rất khó chịu.

"Người tên là gì?" Nàng cường chế lấy trong lòng hỏa khí, hỏi một câu.

"Lâm Dịch." Lâm Dương Thiên bất động thanh sắc thay đổi tên.

"Lâm Dịch? Người làm sao lại dám đón lấy này Ôn Tuấn Chiến Thư!" Ôn Thanh Thanh từ vừa rồi xem ra cũng không phải là cái gì thực nữ tính khí, nói không hai câu đại tiểu thư tính khí liền lên tới:

"Người có biết hay không ta đem người mang về Ôn phủ là có rất trọng yếu con mắt? Người ngược lại tốt, người nào cho người lá gan đi cùng Ôn Tuấn đối chiến, hắn cũng sớm đã là Thối Thế trung giai cao thủ, người cho rằng người đánh thắng được Triệu Dũng những tên kia liền không dậy nổi, Ôn Tuấn khí lực nói ít cũng có hơn bảy trăm cân, ngay cả ta đều không nhất định là đối thủ của hắn, người đây không phải đơn thuần chịu chết cái gì! Còn không biết xấu hổ đánh cược gì đan dược. . . Thật sự là, thật sự là tức chết ta!"

Ôn Thanh Thanh bắn liên thanh giống như nói một đống, một tấm xinh đẹp khuôn mặt nhỏ tức giận đến đỏ bừng, vô cùng đẹp mắt, nàng xem thấy Lâm Dương Mặc lặng yên không nói bộ dáng càng là tức giận: "Nói chuyện ah, người không phải mới vừa cũng có thể nói sao?"

Lâm Dương Khai miệng: "Ta liền có một việc tình không làm rõ ràng được?"

"Sự tình gì?"

"Ngày đó ta ngắt đi giống như vừa vặn nữ nhân, cũng là người đi?"

Đậu phộng!

Ôn Thanh Thanh cũng nhin không được muốn bạo thô!

Cái này đều lừa cháy đến nơi, tiểu tử này còn đang suy nghĩ thứ gì đồ vật a!

...

Bánh!

Lâm Dương Thiên cửa gian phòng bị trùng trùng điệp điệp vung đến đóng lại, còn lại Ôn Thanh Thanh mang theo nàng thị nữ ở ngoài cửa hồng học thờ hồn hèn.

"Tức chết ta!"

Ôn Thanh Thanh giậm chân một cái, nghĩ thầm chính mình làm sao nhất làm sao một cái kỳ hoa trở về, nếu không phải hẳn rất có thể là truyền thuyết kia bên trong người, chính mình nói không chừng so Ôn Tuấn còn muốn càng mau hơn cái này chán ghét tiểu tử đá ra Ôn phủ.

"Tiểu thư, ngài bớt giận!" Bên cạnh, thị nữ Vân nhi vội vàng mở miệng trấn an.

Hừ!

Ôn Thanh Thanh trùng trùng điệp điệp hướng trong phòng người kia hừ một tiếng, cất bước đi.

Nàng bản thân cũng bất quá mười lăm mười sáu tuổi niên kỷ, tăng thêm thân ở hào môn, không thiếu được nuông chiều, mặc dù ngày bình thường bày biện một bộ cao lạnh bộ dáng, trong nội tâm thực tế vẫn là cái không có lớn lên tiểu cô nương.

Đi mấy bước, tiểu cô nương khí liền tiêu không ít, bất thành lình dừng bước lại, dăn dò nói: "Vân nhi, người chờ chút theo gia hỏa kia nói, lấy 20 mai 【Hỏa Vân Đan】 cho hắn."

"A, tiểu thư vừa rồi tại trong phòng không phải nói hắn mơ mộng hão huyền cái gì, làm sao lúc này lại đổi chủ ý?" Thị nữ Vân nhi cũng ngày thường một bộ tuần tiếu gương mặt, giờ phút này làm xấu cười một tiếng, đề cho Ôn Thanh Thanh một trận khó thở.

"Tốt người cái Vân nhi, cũng dám chế giễu ta, xem ta như thế nào thu thập người!" Ôn Thanh Thanh tâm không còn sự tỉnh, mấy câu liền bị Vân nhi chọc cho bắt đầu vui vẻ, hai người truy đuổi đùa giỡn đi xa.

Trong phòng.

Lâm Dương Thiên sắp hai nữ đối thoại nghe được rõ ràng, trên mặt cười nhạt một tiếng, hoàn toàn không có vừa rồi loại kia tàn mạn lỗ mãng thần sắc.

"Cái này Ôn phủ, hẳn là Vân Thành bên trong giống như Âu Dương thị, Trần Thị gia tộc nổi danh một trong tam đại gia tộc hào môn." Hắn chậm rãi trầm ngâm: "Trước đó tại Trần phủ thời điểm nghe Trần Triều ca nói qua, cái này Ôn phủ Tổ Truyền mấy trăm năm luyện khí bí thuật, chính là Xuất Vân Quân Quốc nổi danh luyện khí thế gia, Vân Thành hơn phân nửa Luyện Khí Phường cũng là thuộc về Ôn Thị nhất tộc, đương nhiên gia tộc tộc trưởng Ôn Đình Thiên càng là Xuất Vân Quốc chỉ có mấy tên Luyện Khí Tông Sư một trong. . . Vậy cái này Ôn Thanh Thanh hẳn là Ôn Đình Thiên nữ nhi, nàng sắp ta lưu tại Ôn phủ đến tốt cùng là vì cái gì?"

Lâm Dương Phi nhanh sửa sang lấy chính mình suy nghĩ: "Bằng vào ta bây giờ tình huống, muốn đi tìm Trần gia thậm chí Trần Triều ca báo thù là nói chuyện viễn vông, ngược lại là cái này Ôn gia, có thể trở thành ta báo thù điểm xuất phát. . ."

Đây cũng là hắn vì sao hôm nay sẽ chủ động lựa chọn đón lấy Ôn Tuấn Chiến Thư nguyên nhân.

Ôn gia là có thể cùng Trần gia chống lại hào môn, tuy nhiên vẹn vẹn một cái cường đại gia tộc, nhưng là đối với có được Ly Hỏa Thiên Đế trí nhớ Lâm Dương Thiên tới nói, tại đây đầy đủ trở thành hắn toàn bộ báo thù đại kế điểm xuất phát.

Hắn cần lưu tại Ôn gia, cần thận suy tư về sau mỗi một bước kế hoạch, như thế nào tại Ôn gia đứng vững gót chân, lại như thế nào lợi dụng Ôn gia thế lực từng bước một đi đến Trần Triều ca đối diện, vạch trần hắn hư ngụy mặt nạ, đây là một đầu dài đằng đặc mà tràn ngập khiêu chiến nói đường.

Trước mắt, đối với Lâm Dương Thiên tới nói, muốn lưu lại, vậy sẽ phải đối mặt ba ngày sau Ôn Tuấn khiêu chiến.

Từ vừa rồi này hàng hung ác tính tình đến xem, ba ngày sau nhất chiến, Ôn Tuấn rất có thể sẽ đối với chính mình thống hạ sát thủ, hậu quả không chết cũng tàn phế, tăng thêm Ôn Tuấn đã Thối Thể trung kỳ cao thủ, chừng bảy trăm cân Nhục Thân Lực Lượng, một trận chiến này thấy thế nào Lâm Dương Thiên đều không có bất kỳ phản thắng nào.

"Thối Thể trung kỳ cái gì. . . Ha ha, ba ngày thời gian, đầy đủ."

Lâm Dương Thiên nhưng là không hoảng không loạn, trong cơ thể hắn có Viễn Cổ Thiên Đế Ký Ưc Truyền Thừa, nếu là liền chỉ là một cái Thối Thể trung kỳ tiểu gia hỏa đều thu thập không, cái kia còn nói chuyện gì báo thù?

Chỉ gặp hắn chậm rãi nhắm mắt lại, bắt đầu ở trong trí nhớ tìm tòi.

Bởi vì Lâm Dương Thiên hiện tại vẫn là Thối Thể Cảnh Giới, vô pháp cảm giác cùng vận dụng cường đại Thiên Địa Linh Lực, cho nên còn vô pháp tu luyện Ly Hóa Thiên Đế bộ kia chí tôn thần công, nhưng hắn rất mau tìm đến một dạng chính mình cần đồ vật.

Vô kỹ —— 【 Viêm Thần Kính 】!

Tại Thối Thể Cảnh Giới, vô giả chiến đấu hoàn toàn đều là dựa vào thân thể lực lượng, sẽ còn phụ trợ tu luyện một chút vô kỹ đến đề cao chiến đấu năng lực.

Tuyệt đại đa số vô kỹ, cũng là một chút chiến đấu chiêu thức cùng kỹ xảo, các loại phương pháp, các loại kỹ pháp, không phải trường hợp cá biệt, nhưng là giờ phút này Lâm Dương Thiên từ Ly Hóa Thiên Đế trong trí nhớ tìm tới môn vô kỹ này lại có chỗ khác biệt.

Nó không chỉ là một môn chiến đấu kỹ pháp, quan trọng hơn, nó vẫn là một môn lực lượng cảm giác biết cùng Vận Dụng Pháp Môn.

Bất kỳ vũ kỹ nào thậm chí càng cao tầng thứ Linh Quyết, Huyền Công, lúc tu luyện đều sẽ đi qua Tiểu Thành, đại thành, giống như viên mãn ba cái cảnh giới.

Viêm Thần Kính, chỉ cần tu luyện tới cảnh giới tiểu thành về sau, liền có thể trong chiến đấu trong nháy mắt bộc phát ra gấp hai Nhục Thân Lực Lượng, cứ việc loại này bạo phát lực chỉ có thể sử dụng mấy lần, với lại chỉ ở Thối Thể Cảnh Giới hữu dụng, nhưng đối với giai đoạn này vô giả tới nói đã là có thể xưng Thần Kỹ y hệt.

Mà một khi sắp cái này Viêm Thần Kính tu luyện tới Viên Mãn Cảnh Giới, liền có thể tăng lên rất nhiều cảm giác Thiên Địa Linh Lực năng lực, trợ giúp vô giả bước qua này khó khăn nhất 【 Tiên Thiên bích chương 】, trở thành người người kính ngưỡng Tiên Thiên Cường Giả.

Cái này nghịch thiên.

Toàn bộ Vân Thành tuy nhiên mấy ngàn Tiên Thiên Cường Giả, mỗi một cái cũng là các đại thể lực trong mắt bảo bối, này Tiên Thiên bích chương không biết ngăn trở bao nhiêu vô giả tiến lên đường, nếu để cho cái này Viêm Thần Kính lưu truyền ra đi, tuyệt đối sẽ gây nên một hồi gió tanh mưa máu tranh đoạt.

Hiện tại Lâm Dương Thiên là Thối Thể sơ kỳ, có được ba trăm cân lực lượng, chỉ cần ở sau đó trong ba ngày sắp Viêm Thần Kính luyện đến Tiểu Thành, lại đem Nhục Thân Chi Lực tăng lên trăm cân tả hữu, liền có thể vững vàng ngăn chặn Ôn Tuấn, huống chi, Lâm Dương Thiên hiện tại trong đầu còn có Ly Hóa Thiên Đế tại vô số trận trong chiến đấu lịch luyện đi ra chiến đấu kinh nghiệm, này càng là khó mà địch nổi ẩn hình chiến lực.

Cho nên, có những này bảo chứng, Lâm Dương Thiên mới dám khoe khoang khoắc lác ba ngày sau cùng Ôn Tuấn quyết chiến, hiện tại hắn chỉ cần bắt đầu lĩnh ngộ tu luyện Viêm Thần Kính, đồng thời yên tĩnh chờ đợi Ôn Thanh Thanh này 20 khóa Nhị Phẩm 【 Hòa Vân Đan 】 là đủ.

Quả nhiên, nửa canh giờ về sau, Vân nhi cười hi hi sắp Hòa Vân Đan đưa đến Lâm Dương Thiên trong phòng, đây là Lâm Dương Thiên ba ngày qua này trọng yếu tài nguyên tu luyện.

Kế thừa Ly Hóa Thiên Đế trí nhớ về sau, Lâm Dương Thiên biết, chính mình Hóa Linh chi thể cũng không nhất định hoàn toàn cần từ hòa điểm bên trong hấp thụ năng lượng tăng lên cảnh giới, bất kỳ cái gì ẩn chứa Hóa Thuộc Tính năng lượng đan dược, linh thảo thậm chí linh quang đều có thể trở thành chính mình tài nguyên tu luyện.

Hắn lựa chọn một loại nhất không khiến người hoài nghi tư nguyên, cũng là đan dược.

Trên đời này đan dược tổng cộng chia làm bảy cấp độ, Nhị Phẩm đan dược đã không tầm thường, một khóa Hòa Vân Đan liền có thể để cho Thối Thể Cảnh vô giả miễn đi mười mấy ngày Khổ Tu, nhưng đan dược này đến Lâm Dương Thiên trong tay hiệu quả lại càng thêm ngưu bức.

Lâm Dương Thiên cầm tới Hòa Vân Đan về sau không có bất kỳ cái gì tri hoãn, trực tiếp lấy ra bên trong một khóa nghiền nát tại lòng bàn tay, sau đó chấp tay trước ngực đặt ngang ở ở ngực, cả người nhanh chóng tiến vào ngưng thần tĩnh khí trạng thái.

Một sợi nhàn nhạt hồng mang từ hắn giữa song chưởng tràn ra, chậm rãi bị Lâm Dương Thiên hút vào trong mũi, tiến tới tràn ngập đến toàn thân, đem hắn toàn bộ thân thể đều nhuộm thành một mảnh màu đỏ nhàn nhạt.

Bạn đang đọc truyện *Hóa Đế Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 5: Không cần lãng phí thời gian

Chương 5: Không cần lãng phí thời gian

Lâm Dương Thiên da thịt, bắp thịt thậm chí mỗi một cái tế bào đều tại loại này năng lượng màu đỏ bọc vào bắt đầu run nhè nhẹ, mùi vị đó như lửa đốt, nóng rực nóng hổi, lại đối với nhục thân có vô thượng chỗ tốt.

Đây chính là Hỏa Linh chi thể ngưng bức chỗ, không cần nuốt đan dược, mà chính là thông qua trực tiếp nhất phương thức hấp đan dược bên trong hỏa diễm thuộc tính năng lượng hút vào bên trong thân thể, đạt tới trăm phần trăm hấp thu tỉ lệ lợi dụng, so đơn thuần khẩu phục đan dược, hiệu quả ít nhất muốn gấp bội.

Một khóa Hỏa Văn Đan, có thể để cho Lâm Dương Thiên thân thể trọn vẹn tăng lên hơn ba mươi cân lực lượng, chỉ cần ba khóa Lâm Dương Thiên liền có thể đạt tới 400 cân khí lực, nhưng hắn hiện tại thân thân thể mỗi ngày nhiều nhất chỉ có thể hấp thu hai khóa Hỏa Văn Đan năng lượng, ba ngày thời gian trừ bỏ tu luyện Viêm Thần Kinh thời gian bên ngoài, đối với Lâm Dương Thiên tới nói là dư xài.

Lâm Dương Thiên nhẫn thụ lấy loại này hỏa thiêu kịch liệt đau nhức, không có một tia trốn tránh, cứ việc ngăn ngui mấy hơi bên trong hắn đã toàn thân mồ hôi đầm đìa, nhưng điểm ấy đau đớn cùng hắn trong lòng huyết hải thâm cừ so sánh, lại tính được cái gì.

Ôn Tuấn dạng này Phú Gia Thiếu Gia căn bản không vào rừng Dương Thiên trong mắt, hắn giờ phút này sở thụ hết thảy, tương lai đều chỉ là cái kia giao hoạt ngoạn độc Trần Triều ca hung hăng giẫm tại dưới chân.

Tiếp tục, để cho thống khổ tới mãnh liệt hơn một chút đi!

...

Ba ngày thời gian, cứ như vậy nhanh chóng trôi qua.

Lâm Dương Thiên sắp chính mình nhốt tại trong phòng nhỏ, trừ Ôn Thanh Thanh thường xuyên sẽ lo lắng đi qua nhấm vào liếc một chút bên ngoài, người khác coi là đây bất quá là hắn trốn tránh hoảng sợ, lừa mình dối người che giấu a.

Không có người sẽ cho rằng Lâm Dương Nhất cái mười mấy tuổi Tiểu Oa Nhi năng lượng tại Ôn Tuấn một tên Thối Thể trung kỳ võ giả trong tay đạt được bất cứ cơ hội nào.

Ngay tại chiến đấu sẽ bắt đầu trước buổi tối đó, Vân Thành nổi danh nhất một gian tửu lâu 【Trích Tinh Các】 trong rạp, Ôn Tuấn đang thống khoái uống tiếp theo chén mỹ tửu, hướng về phía đối diện một tên ngồi ngay ngắn thiếu niên chấp tay một cái:

"Ha-Ha, Âu Dương huynh, người yên tâm, ta đã đáp ứng người sẽ chăm sóc muội muội ta, liền sẽ không ra cái gì đường rẽ, ngày mai ta sẽ trước mặt mọi người đem tiểu tử kia đánh cho không thành hình người, Ha-Ha!"

Ôn Tuấn đối diện, một tên tóc dài phát phối công tử ngày thường một bộ thon dài mặt mũi, hơi mỏng bờ môi, trên thân lồi lạc tiêu sái vị đạo so với Ôn Tuấn cao hơn không chỉ một bậc, riêng là miệng kia sừng treo một vòng lòng tin ý cười, phảng phất toàn bộ thiên hạ đều là tại hắn chưởng khống bên trong.

Cái này tóc dài thiếu niên nhìn xem Ôn Tuấn hơi say rượu phát hồng khuôn mặt, cười nhạt một tiếng, giờ bầu rượu lên sắp Ôn Tuấn chén rượu rót đầy lại đưa tới: "Ôn huynh khách khí, ngày mai kính xin Ôn huynh tìm chỗ khoan dung mà độ lượng, không nên đem người ta sửa chữa quá thảm, Thanh Thanh muội muội sợ là không thể gặp lại kia trăng diện."

"Ha ha ha! Nếu không nói vẫn là Âu Dương huynh người sẽ quan tâm người đâu, người cái này muội phụ, ta nhận định a!" Ôn Tuấn lại là uống vào trong chén mỹ tửu, hồn nhiên không có phát hiện đối diện vị kia Âu Dương Công Tử mắt chỗ sâu này xóa sạch nhân nhạ hàn quang.

...

Cùng lúc đó, phòng nhỏ bên trong, Lâm Dương Thiên chậm rãi mở to mắt, thở ra một hơi thật dài.

"Viêm Thần Kinh, luyện đến cảnh giới tiểu thành, thời gian vừa mới!"

Hắn chậm rãi đứng dậy, tại đèn nhánh trong bóng đêm chậm rãi vận khởi khí lực, bất thành linh, đả ra một quyền, tới tầm phòng nhỏ bên trong dường như giống như truyền ra một tiếng sấm rền bạo hướng, thanh thể mạnh, viễn siêu Thối Thể sơ kỳ võ giả cực hạn.

"Ân, cũng không tệ lắm!"

Lâm Dương Thiên khoe miệng phác họa ra một vòng hải lòng đường cong, tại đối đi một thân áo lót về sau, bình tĩnh nằm ở trên giường.

Người người đều chỉ nói cái kia miệng lưỡi bén nhọn thiếu niên tuyệt đối khó mà vượt qua ngày mai nan quan, nhưng không có người nghĩ đến, Lâm Dương Thiên giờ phút này nhưng căn bản không có lo lắng giống như Ôn Tuấn chiến đấu, trong đầu chỉ là đang nghĩ:

Cái này Ôn phủ là luyện khí thế gia. . . Ta có thể lấy Luyện Khí Thuật làm cái vào.

Luyện Khí Thuật nha. . .

Lâm Dương Thiên trên mặt lộ ra nụ cười tự tin.

...

Ngày thứ hai, Chiến Thư ước định thời gian đến.

Ngày này trước kia, Ôn Thanh Thanh liền đến đến Lâm Dương Thiên phòng, mở cửa vừa nhìn, Lâm Dương Chính dù bận vẫn ung dung xếp bằng ở trên giường, một bộ khí định thần nhàn bộ dáng.

Ôn Thanh Thanh nhìn không ra Lâm Dương Thiên giờ phút này trong cơ thể lực lượng, trong lòng mười phần không, về kết là hắn đem Lâm Dương Thiên kéo về Ôn phủ, cho tới hôm nay cục diện bao nhiêu cũng có năng trách nhiệm, nếu như chờ một lát Lâm Dương Chân bị thương nặng, trong nội tâm nàng cũng sẽ bồn chồn.

Cho nên, giờ phút này nàng không giống ngày xưa cao ngạo, đúng là chủ động quan tâm tới Lâm Dương Thiên tới: "Lâm Dịch, ngươi, chuẩn bị kỹ càng sao?"

Lâm Dương Thiên mở mắt, mỉm cười: "Cứ như vậy chuyện đi, đối mặt với ngươi cái kia ca ca, không cần làm sao chuẩn bị."

Lại tới!

Ôn Thanh Thanh lớn nhất không nhìn nổi Lâm Dương Thiên này tám không quan trọng thái độ.

Ôn Tuấn thể nhưng là Thối Thể trung kỳ cường giả, bảy trăm cân lực lượng đầy đủ sống mang ra Lâm Dương Thiên cả người xương cốt, có thể cái này không tìm không phổi tiểu tử hết lần này tới lần khác dù sao là này tám chết bộ dáng.

"Ngươi ít đến!" Ôn Thanh Thanh tức giận đến tiểu quai hàm một trống: "Hôm nay Ôn Tuấn cũng sẽ không đối với thủ hạ ngươi lưu tình, đợi lát nữa nhân huynh nếu là duy trì không được, liền hướng ta cái này chạy, ta sẽ bảo hộ ngươi! Đại không ngươi rồi đi trước Ôn phủ, chờ phụ thân trở về ta lại đi tiếp ngươi!"

Hả?

Lâm Dương Tâm bên trong vui mừng: Tiểu nha đầu tính khí không tốt, tâm địa cũng không tệ lắm.

Bất quá, đối với mình cũng quá không có lòng tin đi.

Hắn vẫn như cũ nhàn nhạt cười một tiếng, không còn giải thích cái gì, đợi lát nữa hết thấy dùng thực lực nói chuyện.

Ngay tại lúc này, liền nghe đi ra bên ngoài bất thành linh vang lên một trận tiếng bước chân, ngay sau đó Ôn Tuấn âm thanh đã tường ngăn truyền tới: "Tiểu tử, thời điểm không sai biệt lắm, ngoan ngoãn đi ra chịu chết đi!"

"Không phải đã nói buổi trưa cái gì! Làm sao sớm như vậy liền đến!" Ôn Thanh Thanh đứng lên, một mặt tức giận.

"Ha ha, đoán chừng là sợ ta chạy, hoặc là không nhận được nghĩ muốn tới trừng trị ta." Ngược lại là Lâm Dương Thiên, vẫn như cũ bình chân như vại, hoàn toàn không có để ý: "Đi thôi, sớm một chút đánh xong, sớm một chút kết thúc công việc."

Ôn Thanh Thanh lần nữa nghẹn lời, thực sự không biết rõ Lâm Dương Thiên nơi nào đến tự tin.

Mở cửa, Lâm Dương Thiên đi tới.

Bên ngoài sân nhỏ mặt trên đất trống đã ô ép một chút đứng mười mấy người, trừ Ôn Tuấn bên ngoài, còn thừa cũng là Ôn phủ Tật Dịch, còn có mấy tên đáng người cường tráng võ giả, càng ở trong có một người thân thể hình khôi ngô, ánh mắt như đao, thái dương huyết cao cao nâng lên vừa nhìn chính là nhục thân tu luyện tới cực kỳ mạnh mẽ về sau dấu hiệu.

"Thối Thể hậu kỳ cái gì. . ." Lâm Dương Thiên vận khởi Hòa Nhân Kim Tinh, nhìn thấu người kia cảnh giới, trong lòng hơi động: "Đây cũng là Ôn phủ bên trong nuôi cao thủ."

Quả nhiên, Ôn Thanh Thanh tại Lâm Dương Thiên sau lưng cũng nhìn thấy người kia, kinh nghi nói: "Vương Giáo Đầu, ngươi làm sao cũng tới?"

Cái này vương Giáo Đầu chính là Ôn phủ Vô luyện Giáo Đầu một trong, Thối Thể hậu kỳ thực lực chừng một ngàn hai trăm cân lực lượng, thực lực gần với những cái kia Ôn phủ Khách Khanh Trưởng Lão, giờ phút này nghe được Ôn Thanh Thanh chất vấn, cười nhạt một tiếng: "Là Tam Thiếu Gia mời ta tới làm cái chứng kiến, tiểu thư yên tâm, tại hạ tuyệt sẽ không xuất thủ can thiệp hôm nay tỷ thí."

Hừ!

Ôn Thanh Thanh hừ lạnh một tiếng, không nói thêm gì nữa.

Ôn Tuấn nhìn thấy Lâm Dương Thiên đi ra, đã sớm nóng lòng muốn thử, hận không thể lập tức xông lên đập nát Lâm Dương Thiên cái mũi.

Hắn cười lạnh nói: "Thế nào, tiểu tử. Ba ngày thời gian đã đến, chuẩn bị kỹ càng bị đánh cái gì? Ta hiện tại còn có thể cho ngươi một cơ hội, chỉ cần ngươi ngoan ngoãn quỳ gối trước mặt ta đập ba cái khấu đầu, sau đó từ chuồng chó leo ra Ôn phủ, ta hôm nay liền có thể không đánh cho tàn phế ngươi, thế nào?"

Ha ha ha!

Bên cạnh Ôn Tuấn một đám thủ hạ Tập Dịch cười ha ha, theo bọn hắn nghĩ hôm nay bất quá là một trận Ôn Tuấn thiếu gia hành hạ đến chết thái kê trò vui thôi, cái kia không rõ lai lịch tiểu tử, tuyệt đối là chính mình muốn chết.

Kết quả, Lâm Dương Thiên nhàn nhạt nhìn xem Ôn Tuấn một đoàn người phách lối bộ dáng, trong miệng nhẹ nhàng phun ra một câu nói: "Thời gian còn chưa tới, buổi trưa lại đánh."

Nói vậy mà liền muốn quay người vào nhà.

Mẹ nó a!

Nơi nào có dạng này người!

Ôn Tuấn chỉ cảm thấy chính mình vừa rồi Trang sở hữu ép đều bị thành không khí, tức giận đến giờ chân, vội vàng rống to:

"Dừng lại! Tiểu tử thú, đánh sớm đánh trễ đều là giống nhau, ngươi đừng cho ta trì hoãn thời gian!"

Lâm Dương Thiên nghiêng đầu sang chỗ khác, cười nhạt một tiếng: "Muốn sớm đánh cũng được, lại thêm một trăm Hỏa Vân Đan."

Ta dựa vào! !

Ôn Tuấn muốn thổ huyết.

Liền ngay cả Ôn Thanh Thanh cũng không nhịn được mắt tròn trắng.

Tiểu tử này hắn meo nhất định cũng là rơi vào tiền trong mắt a, làm gì đều không quên mắt hung ác làm thịt nhất đao.

"Ngươi. . . Có! Loại!"

Ôn Tuấn lần thứ nhất cảm thấy mình khi dễ người khi dễ như thế biệt khuất, cắn răng từ bên hông mình còi xuống một cái cảm nang, chính là cái thể giới này Không Gian Dung Khí—— Túi Càn Khôn, trùng trùng điệp điệp ngã tại Lâm Dương Thiên trước mặt.

"Bên trong có hai trăm Hỏa Vân Đan, còn có năm ngàn lượng Ngân Phiếu, mẹ bản thiếu gia ném ở tại đây, ngươi có bản lĩnh thì lấy đi, có thể bắt đầu đi!"

"Ân, cũng tạm được đi." Lâm Dương Thiên lúc này mới xoay người, hướng đi sắp tức điên Ôn Tuấn: "Vậy cũng chớ bút tích, nhanh bắt đầu đi, tỷ thí liền tỷ thí, nói nhiều như vậy có hay không, thật lãng phí thời gian."

Toàn trường đều muốn bất tỉnh.

Hắn meo là ai đang lãng phí thời gian a!

"Tiểu tạp chủng, ta muốn xé ngươi cái miệng này! !"

Ôn Tuấn cuối cùng có thể đánh, hắn ghen mấy ngày tức giận cuối cùng có thể phát tiết, lúc này thật giống như xuất lồng ngựa lang đang một chút liền nhào về phía Lâm Dương Thiên.

Thân hình hắn cực nhanh, trên tay lực đạo càng là đại dọa người, Thái Cực trung kỳ bảy trăm cân sức lực lớn tuôn ra đến, đúng là ầm ầm mang ra thanh âm xé gió, một nắm đầm giống như Tinh Cương trọng chùy hung hăng đánh tới hướng Lâm Dương Thiên gương mặt.

Đây là muốn một quyền đánh nát Lâm Dương Thiên cả khuôn mặt tiết tấu.

"Thiếu gia, cố lên!"

Ôn Tuấn vừa ra tay, bên cạnh thủ hạ liền đã bắt đầu góp phần trợ uy.

Ngay tiếp theo trong đám người tên kia vương Giáo Đầu, giờ phút này cũng trên mặt vui mừng lấy gậy đầu, Ôn Tuấn công phu là hắn dạy, giờ phút này vị thiếu gia thể hiện ra thực lực hoàn toàn không có cho hắn mất mặt.

Nhưng là, toàn trường tiếng hoan hô tiếp tục không đến một giây, liền nghe đến một tiếng vang trầm, sau đó đoàn người tất cả đều sững sờ.

Ôn Tuấn bay ngược trở về.

Mà lại là bị Lâm Dương Nhất quyền hung hăng đập trúng khuôn mặt, lấy bị thảm nhất phương thức bay ngược trở về.

Mọi người phảng phất nghe được Ôn Tuấn xương mũi tiếng vỡ vụn âm, ngay sau đó Hồng Tị máu, Bạch nước mũi, trong suốt nước mắt tất cả đều ào ào mà xuống, phảng phất đang Ôn Tuấn trên mặt mở xương nhuộm, này cao cao tại thượng Ôn gia Tam Thiếu Gia, tại Lâm Dương Thiên trước mặt vừa đối mặt không đến liền thành mặt đất lăn lộn kẻ đáng thương.

"Oa! !"

Mấy hơi về sau, mọi người mới nghe được Ôn Tuấn như giết heo kêu thảm, lúc này mới kịp phản ứng, vội vàng trào lên đi.

"Thiếu gia, thiếu gia, ngài không có sao chứ! !"

Một đám người ba chân bốn cẳng đem Ôn Tuấn nâng đỡ, cái sau khuôn mặt anh tuấn đã không hình người, đau C-K-Í-T. . T. . T đầy quang quác gọi bầy, chỉ có thể mơ hồ nghe được một chút từ ngữ: "Vương, Vương sư phó. . . Báo, báo thù. . . Phế, phế hân!"

Bạn đang đọc truyện *Hỏa Đế Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 6: Cấp tốc trưởng thành

Chương 6: Cấp tốc trưởng thành

Lâm Dương Thiên nhân nhật nhìn xem Ôn Tuấn, trong cơ thể mãnh liệt đứng lên Viêm Thần Kính chậm rãi tán đi.

Thần sắc hân bình tĩnh tựa như đập bay một cái Dã Cầu, so ra hân tựa hồ đối với mặt đất cái kia Túi Càn Khôn càng dám hứng thú một chút.

Hai trăm Hóa Vân Đan. . . Dù chính mình Khổ Tu một thời gian ngắn, còn có năm ngàn lượng Ngân Phiếu, cũng có thể đi mua sắm một chút trọng yếu tài liệu, làm hậu mặt kế hoạch làm chuẩn bị.

Nhưng lại tại Lâm Dương Thiên đi qua xoay người chuẩn bị đi lấy cái kia Túi Càn Khôn thời điểm, một chân chương trực tiếp dẫm lên Túi Càn Khôn bên trên.

Ngẩng đầu, là vương Giáo Đầu tám kia âm u khuôn mặt.

"Tiểu tử, dám đem Ôn gia Tam Thiếu Gia đánh thành dạng này, ngươi biết chữ chết viết như thế nào sao?"

Lâm Dương Thiên sắc mặt ngưng tụ lại đến, hai mắt phong mang đúng là tựa như đao nhọn, bắn thẳng đến này vương Giáo Đầu tâm thần: "Buông ra!"

Hai chữ, tràn ngập quý dị lực lượng, đúng là để cho này vương Giáo Đầu dưới chân buông lỏng. Lâm Dương Thiên đã thuận tay sắp này Túi Càn Khôn cầm vào tay, còn phui phui thượng diện đầu chân:

"Tốt bao nhiêu cái túi, đáng tiếc giẫm chó trào ản. . ."

"Ngươi nói cái gì! !" Này vương Giáo Đầu vốn là sát khí bùng bùng, lần này trực tiếp bạo, trực tiếp giơ quả đấm lên muốn cho Ôn Tuấn báo thù, nhưng một bóng người đã sớm chạy tới.

Ôn Thanh Thanh một tiếng khê kêu: "Vương Giáo Đầu, ngươi vong chính mình vừa rồi mình nói qua cái gì!"

"Tiểu thư. . ."

Vương Giáo Đầu đến là cái hạ nhân, tại Ôn Thanh Thanh trước mặt nhất thời không còn cách nào khác, vội vàng thu hồi khí thế, cúi đầu xuống: "Là tại hạ lỗ mãng, mời tiểu thư thứ tội!"

"Hừ, Lâm Dịch, chúng ta đi!"

Ôn Thanh Thanh lúc này thật tâm tình không tệ, tuy nhiên nàng không làm rõ ràng được Lâm Dương Thiên là thế nào chiến thắng, nhưng là có thể thu thập một chút cái kia chán ghét Ôn Tuấn chính là một kiện vui về sự tình, mang theo Vân nhi liền cùng Lâm Dương Thiên trở về chính mình sân nhỏ.

Còn lại những cái kia luồng cuồng tay chân Tập Dịch vây quanh ở Ôn Tuấn bên người, cả đám đều giống như là đầu bại gà trống một dạng, ịu xiu đến

không còn cách nào khác.

"Thiếu gia!" Vương Giáo Đầu đi vào đám người: "Các người tránh ra, ta cho thiếu gia bôi thuốc."

Nói liền móc ra một bình tốt nhất bị thương thuốc cho Ôn Tuấn cảm máu giảm đau, nhưng cuối cùng dạng này, Ôn Tuấn cái mũi xem như hoàn toàn hủy, về sau có thể khôi phục hay không vẫn là hai chuyện.

"Vương sư phó, ta muốn tiểu tử kia chết! !" Ôn Tuấn gắt gao nắm quyền đầu.

"Vâng, thiếu gia, người yên tâm, ta sẽ thời thời khắc khắc tiếp cận tiểu tử kia, vừa có cơ hội, đem hắc đầu đem tới gặp người!" Vương Giáo Đầu âm ngoan phát ra thê độc!

...

Trở lại trong phòng, Lâm Dương Tiểu cho liền có một ít cao thâm mật trắc vị đạo.

Ôn Thanh Thanh cùng Vân nhi nhìn xem hắc ánh mắt đều thay đổi.

"Hảo Tiểu Tử, người vậy mà đóng vai trư ăn lão hổ!" Ôn Thanh Thanh cuối cùng nhịn không được mở miệng: "Ngay cả Ôn Tuấn đều có thể một chiêu đánh bại, người đến có bao nhiêu lợi hại?"

"May mắn mà thôi." Lâm Dương Thiên bộ kia mềm nhũn bộ dáng lại tới.

Lần này, có thể một chiêu chiến thắng Ôn Tuấn, cố nhiên có Viêm Thần Kinh này môn thần kỳ võ kỹ trợ giúp, càng nhiều thì hơn là Lâm Dương Lợi dùng Ôn Tuấn khinh địch tăng thêm đối với ra chiêu thời cơ tình diệu nắm chắc.

Nếu không, lấy hắc Thối Thể sơ kỳ cảnh giới, cho dù có cường đại bài, cũng không cách nào thắng được nhẹ nhàng như vậy.

"Thôi đi, không muốn nói là xong." Ôn Thanh Thanh Bạch Lâm Dương Nhất mắt: "Có cái gì không dậy nổi, bất quá là đánh thắng Ôn Tuấn thôi, tại Vân Thành so người lợi hại người còn nhiều đi."

Ôn Thanh Thanh không biết sao, cũng là không quen nhìn Lâm Dương Thiên bộ dáng này, rõ ràng chính nàng mới là Thiên Kim Chi Khu đại tiểu thư, thế nhưng là hết lần này tới lần khác tại Lâm Dương Thiên trước mặt ngược lại có một loại kém một bậc cảm giác.

Đối phương thực chất bên trong lộ ra tới loại kia siêu nhiên khí tràng, so với nàng tôn quý nhiều.

Câu nói này, lại xúc động Lâm Dương Tâm nghĩ.

Là, một cái Ôn Tuấn, tại Vân Thành thế hệ tuổi trẻ bên trong, nhiều nhất chỉ có thể coi là cái trung lưu tuyến thủ, người khác không nói, cái kia đáng chết Trần Triều ca cùng Lâm Dương Thiên cùng tuổi, lại sớm đã là Thối Thể hậu kỳ cao thủ, khoảng cách Tiên Thiên Vũ Giả, cách chỉ một bước.

Tại Trần Triều ca phía trên càng là có trong truyền thuyết Vân Thành Tứ Tiểu long, mỗi một cái đều so Trần Triều ca càng mạnh!

Cũng không biết, Trần Triều ca tiện nhân kia trong hoàng cung đạt được như thế nào cơ duyên. . .

Lâm Dương Thiên thu hồi tâm tư, mình đã thành công lưu tại Ôn phủ, nhưng cũng vèn vẹn một cái bắt đầu, phía sau hẳn muốn làm là hoàn toàn thành lập được mình tại Ôn phủ bên trong địa vị.

Hắn chậm rãi từ trong túi càn khôn móc ra hai cái bình nhỏ, bên trong là 40 mai Hỏa Vân Đan, phóng tới Ôn Thanh Thanh trước mặt.

Tiểu cô nương nương nà: "Lâm Dịch, người đây là cái gì ý tứ?"

Lâm Dương Nhất cười: "Ta không quen nợ nhân tình, trước đó Hỏa Vân Đan trả lại gấp đôi, còn giáo huấn cái kia người chán ghét Ôn Tuấn, xem như thanh toán xong, không có việc khác lời nói ta liền chuẩn bị cáo từ "

Ôn Thanh Thanh sững sờ, không nghĩ tới Lâm Dương Thiên đứng là muốn đi.

"Không được, người đến lưu lại!" Ôn Thanh Thanh vội vàng nói.

"Vì sao?" Lâm Dương Thiên nheo mắt lại.

"Ây. . ."

Ôn Thanh Thanh hiển nhiên không nghĩ tốt làm sao giống như Lâm Dương Thiên nói chuyện này, bởi vì chuyện rất quan trọng, chính nàng cũng vô pháp xác định, hết thấy chỉ có thể chờ đợi phụ thân hẳn trở lại hăng nói.

"Tóm lại, là ta cứu người trở về, người ân nhân cứu mạng để người lại lưu nửa tháng, chờ phụ thân ta trở về, đến lúc đó người liền minh bạch." Ôn Thanh Thanh cường ép giải thích nói.

Lâm Dương Thiên trông mắt nhất chuyển, lo lắng nói: "Lưu lại, cũng không phải không được. . . Chỉ là. . ."

Lâm Dương Thiên nói, ánh mắt trùng trùng nhìn xem vừa mới đặt lên bàn Hòa Vân Đan, ý kia lại quá là rõ ràng —— chỉ là đến cho chỗ tốt a!

Ôn Thanh Thanh kịp phản ứng, nguyên bản tràn ngập chờ mong khuôn mặt nhỏ nhất thời đậm đen tối: "Chết tham tiền, không nói tiền người liền sẽ không thật dễ nói chuyện có phải hay không a!"

Ba một chút, nằng trên bàn Hòa Vân Đan quăng về phía Lâm Dương Thiên, nổi giận đứng đứng đi ra ngoài cửa: "Bản tiểu thư mới không có thêm điểm ấy đan dược, chỉ cần người thật có thể trợ giúp Ôn gia, nửa đời sau bao người hưởng không hết vinh hoa phú quý, hừ!"

Cạch.

Môn lại bị trùng trùng điệp điệp ném lên.

Đóng cửa về sau, Lâm Dương Thiên thu hồi nụ cười.

Hắn cố ý làm ra này tầm hám lợi sắc mặt, là muốn tận lực duy trì giống như Ôn Thanh Thanh, thậm chí cùng Ôn gia khoảng cách.

Trước đó Lâm Dương Thiên trải qua thế thâm nhất phản bội, Ly Hóa Thiên Đế càng là đã sớm coi nhẹ tình người âm lạnh, hiện tại Lâm Dương Thiên, chỉ là một mực tâm tư nghĩ đến như thế nào báo thù, về phần vừa rồi Ôn Thanh Thanh trong lời nói để lộ ra tới điểm một chút nhiệt tình, hắn chỉ có thể cường ép đem chặt đứt.

Lâm Dương Thiên bây giờ tính cách, sẽ không lại đi mù quáng tin nhiệm một người thậm chí một cái gia tộc, tại hắn trong kế hoạch, hắn căn bản không có nghĩ tới sắp chính mình vận mệnh lần nữa ký thác vào Ôn gia trong tay, hắn muốn, là hoàn toàn chương khống toàn bộ Ôn Thị gia tộc thế lực!

Hắn muốn đem Ôn Thị gia tộc biến thành chính mình từ Vân Thành quét khỏi điểm xuất phát, hắn muốn đem Ôn gia chế tạo thành một cỗ đủ để cùng Trần Triều ca đối kháng lực lượng cường đại, thậm chí, Lâm Dương Thiên bây giờ có Ly Hóa Thiên Đế trí nhớ cùng kinh lịch trải qua, một cái nho nhỏ Xuất Vân Quốc làm thế nào có thể bị hắn để ở trong mắt.

Hắn muốn giết Trần Triều ca, mới không phải vì là chỉ là một cái Hoàng Tử vị trí, đó bất quá là nguyên bản thuộc về hắn một cái thân phận, lẽ ra cảm về thời, người mang Ly Hóa Thiên Đế loại kia Chí Tôn Cường Giả trí nhớ, Lâm Dương Thiên cảnh giới đã sớm xa xa Siêu Việt Phạm Nhân tướng tượng cực hạn.

Đã từng Ly Hóa Thiên Đế, chấn nhiếp thiên địa, hiệu lệnh Vạn Pháp, Lâm Dương Thiên đồng dạng muốn đi đến loại kia Chí Tôn Cảnh Giới cùng độ cao, trải nghiệm Vũ Trụ Thương Khung đều ở tay ta cái thế khoái cảm. . .

Tuy nhiên vậy cũng là quá mức xa xôi sự tình, trở lại hiện tại báo thù kế hoạch, Lâm Dương Thiên cần chuẩn bị hai chuyện.

Đầu tiên là tăng thêm một bước thực lực.

Lâm Dương Thiên cuối cùng kế hoạch, là muốn thân thủ diệt sát Trần Triều ca cái kia đồ đệ tiện, cái này cần hắn không ngừng trưởng thành thực lực, bởi vì Trần Triều ca trong hoàng cung hưởng thụ lấy vô số thiên tài địa bảo, tốc độ phát triển nhất định nhanh đến mức dọa người, hắn không thể lạc hậu.

Mặt khác, trừ đối kháng Trần Triều ca bên ngoài, Lâm Dương Tu luyện càng là vì là tự vệ. . . Người khác không có chú ý, nhưng là Lâm Dương Thiên nhưng là sắp vị kia vươngung Giáo Đầu trong ánh mắt âm u sát cơ thấy rõ ràng sờ.

Một vị Thái Thế hậu kỳ cao thủ đã để mắt tới chính mình, không biết lúc nào liền sẽ hạ sát thủ, chính mình nhất định phải nhanh tăng thực lực lên Tự Vệ mới được.

Một chuyện khác, cũng là từng bước một thi hành hắn chương khống Ôn gia kế hoạch.

Nghe Ôn Thanh Thanh lời nói, nửa tháng sau chủ nhà họ Ôn Ôn Đình Thiên sẽ trở về Ôn gia, đến lúc đó chính là Lâm Dương Chính thức xác lập mình tại Ôn gia địa vị thời khắc.

Lâm Dương Thiên cần chuẩn bị cho Ôn Đình Thiên một chút lễ vật, một chút có thể chứng minh mình tại Luyện Khí Thuật phương diện có thể cho Ôn gia cung cấp cự đại giá trị lễ vật.

Ôn gia, là đời đời truyền luyện khí thế gia, nhưng nói đến Luyện Khí Thuật, chỉ sợ toàn bộ Xuất Vân Quốc cộng lại cũng so ra kém năm đó Ly Hóa Thiên Đế một cộng tác gậy.

Ly Hóa Thiên Đế, là không chế hòa diễm chí tôn, có được Hòa Linh chi thể hắn tại sở hữu giống như hòa diễm có quan hệ lĩnh vực đều có siêu phạm nhập thánh tạo nghệ cùng kiến giải.

Đến Lâm Dương Thiên tại đây, tuy nhiên hắn vô pháp hoàn toàn nhớ lại Ly Hóa Thiên Đế sở hữu luyện khí Thánh Thuật, nhưng là dùng để chinh phục một cái nho nhỏ Ôn gia, vậy đơn giản không nên quá thoái mái.

Thậm chí, Lâm Dương Thiên buồn rầu sự tình là mình trong đầu luyện khí bí thuật đều quá vượt mức quy định, lấy hắn hiểu biết, đã vượt xa khỏi Xuất

Vân Quốc đỉnh phong luyện khí thủy chuẩn, hẳn nhất định phải chọn trúng lớn nhất lạc hậu một hạng kỹ thuật, mới miễn cưỡng có thể cho Ôn gia xem hiểu tiếp nhận, từ đó xác lập hẳn tại Ôn gia địa vị siêu phàm.

Mà hạng kỹ thuật này Lâm Dương Thiên đã sơ bộ có quyết định —— liền dùng hiện tại toàn bộ Xuất Vân Quốc đều chưa từng nghe thấy một thứ bảo bối!

Lâm Dương Thiên trong ý nghĩ kế hoạch vô cùng rõ rệt, hành động lực càng là kiên quyết, lập tức một lần nữa móc ra một cái Hỏa Vân Đan, bắt đầu tu luyện gian khổ.

Hắn bây giờ lực lượng là 400 cân, này vương Giáo Đầu là có được một ngàn hai trăm cân lực lượng Thối Thể hậu kỳ cường giả, muốn cùng hắn đối kháng, chỉ ít cân lại tăng thêm hai trăm cân lực lượng, mượn nhờ Viêm Thân Kính liền có thể tuôn ra một ngàn hai trăm cân lực đạo công kích.

Nhưng như thế vẫn chưa đủ.

Vương Giáo Đầu không phải Ôn Tuấn loại kia Hùng Hải Tử, chiến đấu kinh nghiệm khẳng định cực phong phú giàu, Lâm Dương Viêm thân sức lực chỉ có thể tuôn ra một hai lần công kích, đối mặt vương Giáo Đầu loại kia Lão Điều rất khó một kích trúng mục tiêu.

Cho nên Lâm Dương Thiên đầu tiên cần đem nhục thân tu luyện tới Thối Thể Cảnh trung kỳ, có được ổn định bảy trăm cân lực lượng, đây coi như là có đầy đủ sắc bén công kích mâu.

Mặt khác, Lâm Dương Thiên còn muốn tiến một bước tu luyện Viêm Thân Kính, chỉ cần đạt đến đại thành cảnh giới liền có thể sử dụng bộ vũ kỹ này bên trong phòng ngự chiêu thức —— Viêm thép thân thể, kích hoạt về sau nhục thân Kháng Đòn năng lực liền có thể tăng lên gấp đôi, cái này liền có thể ngạnh kháng đối phương công kích phòng ngự thuần.

Có mâu cùng thuẫn, Lâm Dương Thiên mới xem như có tiến một bước năng lực tự vệ cùng tư bản.

Mục tiêu đã định, đón lấy cũng là bệ quan Khổ Tu! !

Theo một khóa Hỏa Vân Đan bên trong Hỏa Thuộc Tính năng lượng bị Lâm Dương Thiên hút vào trong cơ thể, hắn bắt đầu thống khổ mà nhanh chóng trưởng thành. . .

. . .

Cùng lúc đó, tại Vân Thành góc tây nam một mảnh rộng rãi kiến trúc bên trong, một tòa lịch sự tao nhã nhị tầng trong tiểu lâu có một vị khí chất nho nhã thiếu niên đang hơi rung nhẹ lấy một cái quạt xấp, nghe dưới chân một tên thủ hạ báo cáo.

"Ồ? Nói như vậy, Ôn Tuấn đúng là bị người một quyền liền phế?"

Thiếu niên chính là hôm đó tại trong tiểu lâu cùng Ôn Tuấn đối ẩm Âu Dương gia công tử, Âu Dương phong.

Giờ phút này Âu Dương phong nghe được Ôn Tuấn bị đánh bại, trên mặt không có chút rung động nào, chỉ là trong giọng nói lộ ra nhàn nhạt chế cười: "Như thế phế vật, có loại kết quả này cũng không đủ là lạ, ngược lại là Ôn Thanh Thanh kiếm về tiểu tử này, ngược lại là có chút cổ quái. . ."

Dưới chân người kia hồi báo: "Thiếu gia, thuộc hạ đã điều tra, không có tra được bất luận cái gì liên quan tới tiểu tử kia lai lịch. . ."

"Ồ?" Âu Dương Công Tử thu về quạt giấy: "Tra không được, cũng không sao. . . Truyền tin cho chúng ta tại Ôn phủ nhân thủ, chỉ cần tiểu tử kia dám rời đi Ôn phủ, liền tìm cơ hội để cho hắn từ nơi này trên đời biến mất!"

"Vâng!" Người kia lĩnh mệnh làm cho cáo từ.

Âu Dương phong thì là một mình trong phòng rót một ly trà, chậm rãi uống hết, tự nhủ:

"Cung bên trong đã có tin tức, Ôn gia lần này thế nhưng là bị hung hăng nhục nhã một lần, chờ đến nửa tháng sau, phụ thân cùng ta cũng là bọn họ Ôn gia sau cùng cây cỏ cứu mạng, chỉ có thể mau sớm thông qua cùng ta đính hôn tới kết thành đồng minh. . . Ha ha. . . Đến lúc đó, không chỉ có Ôn Thanh Thanh là ta, toàn bộ Ôn gia sớm muộn gì đều sẽ trở thành chúng ta Âu Dương gia vật trong bàn tay!"

Tuổi còn nhỏ Âu Dương phong, ngữ khí đúng là như vậy âm u băng lãnh, hắn muốn giết Lâm Dương Thiên, tuy nhiên giống như là giết chết một con kiến, con mắt là muốn cam đoan sau nửa tháng kế hoạch sẽ không đảm nhiệm vì sao sai lầm!

Nhưng hắn không nghĩ tới là, chính là cái này con kiến, cuối cùng thành tính mạng hắn bên trong kinh khủng nhất ác mộng.

Chương 7: Phía sau âm mưu

Chương 7: Phía sau âm mưu

Thời gian như nước, rất nhanh, một tuần thời gian chảy xuôi mà qua.

Lâm Dương Thiên chậm rãi tại chính mình trong phòng nhỏ mở to mắt, hơi cau mày giãn ra.

"Thối Thê trung kỳ, đột phá!"

Hắn đứng người lên, hoạt động một chút gân cốt, cả người trong cơ thể giống như chất chứa một ngọn núi lửa, tùy thời có thể lấy phun ra kinh thiên chiến lực.

Đón lấy, hắn phóng lên toàn thân lực lượng, cả người da thịt bắt đầu hiện ra một loại hỏa điểm hồng sắc, đây chính là Viêm Thần Kinh tu luyện tới đại thành về sau năm giữ năng lực —— Viêm thép thân thể.

Lâm Dương Thiên cảm nhận được thân thể như thép như sắt rắn chắc, mỉm cười: "Hiện tại thân thể ta liền xem như một ngàn lượng ba trăm cân công kích cũng có thể tiếp nhận đến mấy lần, giống như cái kia vương Giáo Đầu cứng đối cứng cũng không có gì vấn đề."

Những ngày này Lâm Dương Tâm bên trong chưa bao giờ buông lỏng qua đối với vương Giáo Đầu cảnh giác, ngẫu nhiên rời đi phòng tản bộ, hắn luôn có thể cảm nhận được phía sau có một đôi âm u ánh mắt nhìn chăm chú lên hắn, cái này khiến hắn rất khó chịu.

Bây giờ, hắn đột phá đến Thối Thê trung kỳ, có được bảy trăm cân lực lượng, tăng thêm Viêm Thần Kinh bạo phát giống như Viêm thép thân thể phòng ngự năng lực, là thời điểm giải quyết cái này tên đáng ghét.

Mặt khác, khoảng cách Ôn Đình Thiên trở về còn có một tuần thời gian, đến chuẩn bị như thế Luyện Khí Thuật thời điểm.

"Đến rồi đi Ôn phủ một chuyến, này hạng kỹ thuật bên trong cần chuẩn bị một chút tài liệu, chỉ sợ vẫn phải ta tự mình đi hái một chuyến."

Lâm Dương Thiên đã đem này hạng Luyện Khí Thuật hoàn toàn nhớ lại, hiện tại liền cần chuẩn bị tài liệu cùng tìm địa phương thí nghiệm luyện tập, hắn định tốt mục tiêu về sau liền đứng người lên, xoát xoát cho Ôn Thanh Thanh lưu lại một phong thư tay: "Rời phủ bảy ngày, chờ niệm."

Sau đó hắn liền đẩy cửa rời đi phòng, lấy hắn tu vi trực tiếp lóe ra sân nhỏ, như chim én vượt qua mấy đạo tường rào liền ra Ôn phủ.

Cùng lúc đó, một đạo đen nhánh thân ảnh xa xa đi theo Lâm Dương Thiên sau lưng, chính là vị kia ả núp mắng ngày vương Giáo Đầu.

Nhìn xem Lâm Dương Thiên cũng dám rời đi Ôn phủ, vương Giáo Đầu trên mặt cười gằn: "Tiểu tử thôi, đây là chính ngươi muốn chết! Tam Thiếu Gia bị giày vò, phải dùng mạng ngươi tới thường!"

Trong lòng Sát Niệm tăng vọt, vương Giáo Đầu thân hình giương ra ra, theo thật sát Lâm Dương Thiên sau lưng, chờ đợi lấy một cái phù hợp thời cơ liền đem Lâm Dương Thiên tiểu tử này diệt sát.

Đồng thời, hắn cũng tại hiếu kỳ, tiểu tử này để đó thật tốt Ôn phủ không ngốc, tự mình một người vụng trộm chạy ra ngoài là náo cái quỷ gì?

Trong nháy mắt, vương Giáo Đầu liền thấy Lâm Dương Thiên đã đi tại Vân Thành trên đường cái, đi trước đến một nhà Phở Thông Bình Khí Cửa Hàng, mua chút đồ vật tựa hồ còn phiếm vài câu, sau đó liền sai bước Triều Vân Thành Tây mặt phương hướng một đường đi ra ngoài, trực tiếp đi ra trên cửa thành quan đạo.

Tiểu tử này muốn rời khỏi Vân Thành?

Vương Giáo Đầu càng thêm buồn bực, hắn một đường đi theo, Lâm Dương Thiên tại thượng quan nói về sau vẫn như cũ bước đi như bay, nửa ngày công phu liền rời đi quan đạo hướng đi Vân Thành phía Tây một mảnh chập trùng sơn lâm.

Vương Giáo Đầu nhìn xem Lâm Dương Thiên cũng không quay đầu lại đi tới, trong lòng nghi hoặc đồng thời trên mặt lại lộ ra nhe răng cười:

"Thật sự là trời cũng giúp ta, tiểu tử này vậy mà đi một mình đi 【 Thanh Vân Sơn 】. . . Nơi đó, chẳng phải là tốt nhất ra tay địa điểm?"

Lâm Dương Thiên không có chút nào phát giác có người sau lưng đi theo, quả thật đi một mình Hướng Vân Thành Tây phương toà kia Thanh Vân Sơn Mạch.

Đây là một mảnh đại hình ban đầu sơn mạch, tuy nhiên đi qua bao năm qua Xuất Vân Quận Quốc cao thủ tiêu diệt toàn bộ, bên ngoài đã không có cái gì hung mãnh quái thú, thành Vân Thành một chút bách tính sẵn bắt Thái Dược nơi chốn, nhưng Thanh Vân Sơn ngang dọc ngàn dặm, này dãy núi chỗ sâu

đến nay là ít ai lui tới cấm khu, nghe nói một chút tiên thiên cao thủ cũng là đã đi là không thể trở về, cho nên đến bây giờ vẫn như cũ tràn ngập sắc thái thần bí.

Lâm Dương Thiên giờ phút này chạy về phía Thanh Vân Sơn không biết có gì con mắt, liền thấy hắn đã tính trước đạp vào lên núi tiểu lộ, ban đầu còn có thể lục tục ngo ngoe đụng phải một chút thợ săn, Thái Dược khách, nhưng theo sắc trời Tây Trầm, dần dần Thanh Vân Sơn liền bao phủ tại một vùng tăm tối bên trong, mà Lâm Dương Thiên không chút nào không có trở về ý tứ.

Vương Giáo Đầu luôn luôn đi theo Lâm Dương Thiên, đi thẳng đến bóng đêm thâm trầm, hai người bọn họ đã đi tới Thanh Vân Sơn bên ngoài hoàn toàn yên tĩnh trong rừng rậm, trắng noãn ánh trăng chiếu xuống yên tĩnh giữa rừng cây, chỉ là ngẫu nhiên có thể nghe được một hai tiếng thê lương quạ đen gọi tiếng.

Vương Giáo Đầu tâm đạo: Thời cơ đến.

Nhưng hắn không nghĩ tới là, phía trước một mực yên lặng hành tẩu Lâm Dương Thiên lại đột nhiên dừng bước lại, chậm rãi xoay người cười lạnh: "Thế nào, còn không có ý định động thủ sao?"

Trong bóng đêm, Lâm Dương Tiểu tựa như trong bóng tối Ma Vương, để cho vương Giáo Đầu toàn thân lông tóc đều nổi đứng lên.

Tiểu tử này dĩ nhiên thẳng đến biết mình tại theo đuôi hắn!

Vương Giáo Đầu đi tới, cứ việc Lâm Dương Thiên biểu hiện khá là quái dị, nhưng vương Giáo Đầu vẫn như cũ tràn ngập tự tin.

Một tuần trước kia, hắn xem Lâm Dương Chiến lược, cũng chính là Thối Thê trung kỳ thủy chuẩn, hiện tại tuy nhiên qua bảy ngày, hắn có một phần trăm vạn thanh năm có thể thoải mái hành hạ đến chết Lâm Dương Thiên.

Hắn cười lạnh hướng đi Lâm Dương Thiên: "Ha ha, tiểu tử, nhìn không ra ngươi ngược lại là cũng cảnh giác, nhưng cái này cũng không có cái gì dùng, chuẩn bị kỹ càng đi chết sao?"

Lâm Dương Thiên không có cái gì biểu lộ, nói ra: "Ta nếu là ngươi, hiện tại chạy trở về Ôn phủ còn kịp."

"Ha-Ha!" Vương Giáo Đầu cười to: "Ta thật hiếu kỳ, ngươi đến là nơi nào tới này loại tự tin, đợi lát nữa ngươi giống như chó chết nằm rạp trên mặt đất thời điểm, ta ngược lại muốn xem xem ngươi còn có thể hay không như thế Thần Khí! Chết đi cho ta!"

Vương Giáo Đầu quả thực là thủ đoạn độc ác hạng người, căn bản không giống như Lâm Dương Thiên nhiều lời nói nhảm, lời còn chưa dứt liền hướng phía Lâm Dương Trùng tới.

"Kim Cương Chưởng!"

Hắn xuất thủ càng là không để người sống đường, đúng là dùng tới chính mình đặc ý võ kỹ Kim Cương Chưởng, đôi bàn tay nhất thời hiện ra một cổ âm đậm thổ hoàng sắc, âm âm đánh tới sắc bén chưởng phong trong không khí nhắc lên từng đạo từng đạo khí hình xoắn ốc, vô số lá rụng bị chấn động đến âm âm bay lên, khí thế cực kỳ kinh người.

Lâm Dương Thiên thấy thế, không lùi nửa bước, đúng là đồng dạng hướng về vương Giáo Đầu xông lại, một cái Áu Tiểu quyền đầu giống như là không chịu thua Nghé Con, quật cường hướng phía vương Giáo Đầu trước ngực oanh tới.

Chỉ là Lâm Dương Thiên dù sao chỉ có Thối Thê trung kỳ cảnh giới, cái này xông lên vô luận thân pháp vẫn là khí thế đều rơi vào hạ phong.

"Hừ, không biết tự lượng sức mình!"

Vương Giáo Đầu nhìn thấy Lâm Dương Thiên như thế tiếp chiêu, phát ra khinh thường mỉa mai.

Hắn Kim Cương Chưởng thẳng đến Lâm Dương Thiên trước ngực, đồng thời đối mặt với đối phương đi sau công tới một quyền đúng là không tránh không cho, hắn có lòng tin, một quyền của mình đủ để đánh bay Lâm Dương Thiên, quả đấm đối phương căn bản không đụng tới chính mình.

Nhưng hắn cũng không có phát giác giờ phút này Lâm Dương Thiên thân thể đã ở trong màn đêm biến thành màu đỏ nhàn nhạt. . .

Hai người gần, một quyền nhất chưởng riêng phần mình tới gần đối phương, cuối cùng, trong không khí bạo phát một tiếng vang trầm.

Vương Giáo Đầu thủ chưởng trước một bước đánh trúng Lâm Dương Thiên.

Nhưng một chưởng này không chỉ có không có đánh bay Lâm Dương Thiên, ngược lại từ phía trên truyền đến cự đại phản chấn lực lượng để cho vương Giáo Đầu toàn bộ cánh tay cũng là một trận tê dại.

Không tốt!

Vương Giáo Đầu bỗng nhiên giật mình, nhưng thì đã trễ.

Lâm Dương Thiên quyền đầu giống như một đầu găm thét hỏa diễm hùng sư, bao vây lấy cháy hùng hực bạo liệt uy năng, trực tiếp oanh bạo không khí,

đập ầm ầm bên trên bộ ngực hần.

Bành!

Vương Giáo Đầu ở ngực bị oanh sập đổ vòng tiếp theo, cả người giống như là bị cự chùy quất bay người rom, trực tiếp sát mặt đất bay rớt ra ngoài mười mấy mét khoảng cách, thẳng đến đụng ngã một khóa chùm thân eo phẩm chất đại thụ mới chán nản ngã xuống.

PHỐC.

Một ngum máu tươi phun ra, vương Giáo Đầu trước ngực xương cốt ít nhất nát năm cái, nhưng so với trên nhục thể đã kích, hần tâm thần bị kích thích lớn hơn.

"Người. . ."

PHỐC.

Lại là một ngum máu, vương Giáo Đầu hoàn toàn không thể tin được trước mắt sự thật:

"Người sao có thể. . ."

Lâm Dương Thiên chậm rãi đi tới, khoe miệng cũng treo một tia máu tươi.

Hần nương tựa theo Viêm thép thân thể ngạnh sinh sinh kháng cự vương Giáo Đầu Kim Cương Chương, lúc này mới cho hần kiến tạo một kích trọng thương đối thủ cơ hội, cái này cần tuyệt đối quả cảm cùng tàn nhẫn, nhưng Lâm Dương Chung cứu là thắng.

"Đề người đi, người không đi, hết lần này tới lần khác muốn tôi đưa đồ ăn." Lâm Dương Thiên thắng, chậm rãi đi tới, trên mặt hiển hiện quen thuộc cười xấu xa.

Vương Giáo Đầu cũng là kiên cường, cắn răng nói ra: "Không, không nghĩ tới vua ta hướng sau cùng vậy mà đưa tại người tiểu tử này trong tay, tốt, ta nhận thua, người giết ta đi!"

"Giết người?" Lâm Dương Thiên khoe miệng nhất câu: "Người nghĩ quá nhiều."

Lâm Dương Thiên về sau còn muốn cùng Ôn phủ lui tới, cái này vương Giáo Đầu tuy nhiên chết không có gì đáng tiếc, nhưng dù sao cũng là Ôn phủ người, nếu quả thật giết hần thì tương đương với hung hăng rút Ôn phủ một cái cái tát, đến lúc đó đối với Lâm Dương Thiên kế hoạch ngược lại bất lợi.

Nhưng, tội chết có thể miễn, tội sống khó tha.

Lâm Dương Thiên từ trong ngực móc ra một cái vô cùng sắc bén dao găm, đó là lúc trước hần tại Vân Thành mua sắm công cụ.

Xoát xoát xoát, mấy đạo hàn quang lóe lên, vương Giáo Đầu toàn thân y phục đều biến thành phiến cánh.

Vương Giáo Đầu nhất thời cảm thấy gió lạnh thổi qua, thí thí cùng trướng trướng cũng là lạnh: "Người muốn làm gì?"

Hần có chút phương.

Lâm Dương Thiên cười xấu xa, dùng mũi chân bók lên vương Giáo Đầu rơi ra tới cái kia Túi Càn Khôn, mở ra xem, bắt đầu toát cao răng:

"Thua thiệt thua thiệt, phí lớn như vậy sức lực mới như thế ít bạc, ta nói vương Giáo Đầu. . . Người cái này cũng quá keo kiệt đi!"

"Bà mẹ nó! !" Vương Giáo Đầu nhìn không được chửi mẹ.

Người ta cũng là anh hùng tiếc anh hùng, coi như thua, tốt xấu lưu cái mặt mũi, cái này Lâm Dương Thiên, nhất định chính là không có một điểm tiết tháo cùng tuyến, cái gì chất béo đều không buông tha!

Lâm Dương Thiên thu hồi Túi Càn Khôn, trên tay dao găm hàn quang lại xuất hiện, vù vù tại vương Giáo Đầu ở ngực đâm bốn cái huyết tự: "Dừng! Lại Gây! Ta!"

"Trở về nói cho Ôn Tuấn, lại chọc ta lời nói, ta trở lại tại trên mặt hần viết mấy chữ, cút đi!"

"Tiểu tử, người, người có gan!" Vương Trùng đầu toàn thân run rẩy, càng là tức giận đến bók hỏa.

"Nói nhảm, còn muốn người nói!" Lâm Dương Thiên nhưng là không thêm để ý, trực tiếp quay người hướng đi rừng cây chỗ sâu.

Hần thấy, cái này đã đầy đủ uy hiếp Ôn Tuấn cái kia chưa thấy qua sóng gió hai đời hoàn khổ, về phần đằng sau một khi đợi đến Ôn Đình Thiên trở về, hần tại Ôn phủ địa vị liền sẽ phát sinh long trời lở đất biến hóa, đến lúc đó Ôn Tuấn gặp hần đều phải kêu ba ba, liền càng thêm không đủ gây sợ.

Cho nên hần yên tâm rồi đi Vương Trùng, tin tưởng cái sau nhất định sẽ trở lại đem lời đưa đến.

Nhưng Lâm Dương Thiên không nghĩ tới là, ngay tại hần rồi đi không lâu, Vương Trùng run rẩy cho mình trên mặt một bình Kim Sang Dược về sau, oán hận đứng dậy chuẩn bị trở về Ôn phủ, bất thành linh một bóng người chậm rãi từ phía sau đi tới.

Bạn đang đọc truyện *Hóa Đế Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 8: Mỹ nữ chiêu đãi

Chương 8: Mỹ nữ chiêu đãi

"Làm sao người tới?" Vương Trùng hiển nhiên nhận biết người này, nhưng hần không nghĩ tới vị này Lão Thực Nhân đúng là lại đột nhiên mọc ra một cây chủy thủ trực tiếp đâm vào Vương Trùng lồng ngực.

"Người . . . Người . . . Người !"

Vương Trùng tuyệt đối nghĩ không ra người này lại sẽ xuống tay với tự mình, gất gao dất lầy đối phương y phục, hai mắt nổi lên, chết không nhắm mắt, nhưng cuối cùng vẫn là thành một bộ băng lãnh thi thể.

Này thần bí sát thủ nhìn qua Lâm Dương Thiên biến mất phương hướng cười lạnh nói: "Hừ, không nghĩ tới tiểu tử này đã vậy còn quá lợi hại, may mắn ta không có trực tiếp xuất thủ. Bất quá bây giờ hần đã thành giết chết Vương Trùng hung thủ, hắc hắc, đến lúc đó liền có trò vui xem. . . Âu Dương thiếu gia nơi đó ta cũng có thể giao nộp!"

Nói xong, hần liền nâng lên hoàn toàn tắt thở Vương Trùng thi thể, đi trở về Vân Thành phương hướng.

. . .

Lâm Dương Thiên cũng không biết sau lưng phát sinh biến cố, Vương Trùng chết sắp nguyên bản còn có khoan nhượng cục diện biến thành sinh tử mối thù, Ôn phủ đã biến thành một cái gió tanh mưa máu vòng xoáy, chờ lấy Lâm Dương Hồi đi.

Mà giờ khắc này Lâm Dương Chính tại Thanh Vân Sơn bên trong nhanh chóng bồn tẩu lầy, một đôi mắt hơi hơi hiện ra hồng quang, ở trong màn đêm giống như ban ngày, tìm kiếm lấy một ít gì đó.

"Lạc Anh Thảo. . . Lạc Anh Thảo. . . Tuy nhiên không dễ tìm cho lắm, nhưng là căn cứ cái này Thanh Vân Sơn địa thế hướng đi, hần là sẽ có một ít."

Đang khi nói chuyện, hần bất thành linh dừng bước, hai mắt hồng mang hiện lên, chủy thủ trong tay đã vươn hướng một góc cây tiếp theo góc phần hồng sắc thực vật.

"Có!"

Lâm Dương Thiên thủ pháp dị thường nhẹ nhàng linh hoạt tinh chuẩn, vừa vặn lấy gốc cây thực vật này dưới mặt đất mặt ước chừng một phần ba rễ cây địa phương, nhiều một phần thì tạp chất quá nhiều, thiếu một phần thì được tính không Thuận, vừa nhìn chính là ở đây nói chìm đắm nhiều năm tay già đòi.

Lâm Dương Thiên sắp cái này gốc Lạc Anh Thảo thu nhập trong túi càn khôn, ánh mắt lại bắt đầu tiếp tục tìm kiếm, không thấy chút nào ngừng.

Hần hái loại này tên là roi anh hoa Dược Thảo chính là hần cái này mục tiêu một trong, là cái kia thần bí Luyện Khí Thuật bên trong cần một mục tài liệu.

Tại Xuất Vân Quốc, mọi người đều coi là Luyện Khí Thuật cần tài liệu chỉ có đủ loại khoáng thạch hoặc tinh thạch, nhưng chưa từng có người đưa ra qua Dược Thảo thực vật còn có thể dùng để luyện khí, vậy đơn giản là ý nghĩ hảo huyền thuyết pháp.

Lâm Dương Thiên giờ phút này trong tay roi anh hoa, là một loại căn bản không có bị Xuất Vân Quốc Luyện Khí Sư thậm chí Đan Dược Sư bọn họ khai phát lợi dụng thực vật, phường thị bên trên căn bản không có mua, cho nên Lâm Dương Thiên mới cần tự mình đến hái, mà loại này bình thường Dược Thảo cùng hần mấy thứ tài liệu dung hợp lại cùng nhau về sau, liền sẽ cho toàn bộ Xuất Vân Quốc luyện khí hành nghiệp mang đến long trời lở đất biến hóa.

Rất nhanh, Lâm Dương Thiên liền tại trong rừng rậm thu thập hai mươi mấy đóa tươi mới roi anh hoa, hần chuyến này đệ nhất dạng tài liệu đã tìm đủ.

"Tiếp đó, liền khá là phiền toái."

Ánh mắt của hắn nhìn về phía Viễn Sơn, cần đến chân núi đi tìm một loại sinh trưởng tại u ám ẩm ướt trong hoàn cảnh tên là 【 Địa Linh quyết 】 thực vật.

Nhưng Lâm Dương Thiên giờ phút này ánh mắt bên trong lại tràn ngập kiên định tự tin quang mang, trong vòng năm ngày, hắn nhất định phải tìm đủ sở hữu tài liệu trở về Vân Thành!

...

Thời gian, giống Tiểu Mẩu Cầu thêm nước cháo vui sướng trôi qua.

Sau năm ngày, Vân Thành lớn nhất Luyện Khí Phường —— 【 Luyện Thiên hào 】 giống như thường ngày mở rộng ra đại môn, nghênh đón nối liền không dứt các loại khách nhân.

Luyện Thiên hào là Vân Thành luyện khí thế gia Ôn Thị gia tộc nổi danh nhất một nhà Kỳ Hạm cửa hàng, chiếm diện tích chừng hai cái sân bóng lớn nhỏ, bên trong không chỉ có Vân Thành đại quy mô nhất Luyện Khí Phường thành phố, còn tụ tập toàn bộ Vân Thành tối cao mức độ một nhóm Luyện Khí đại sư, có thể nói là Vân Thành luyện khí giới tối cao bậc cách Giao Dịch Trảng cùng tu luyện Thánh Đường.

Mỗi ngày tới nơi này mua sắm các loại binh khí, tài liệu người giống như là thủy triều, còn có rất nhiều Luyện Khí Sư ở chỗ này tu tập Luyện Khí Thuật, hi vọng đạt được một chút luyện khí Danh Sư chỉ điểm.

Lúc này, sắc trời quá trưa, Luyện Thiên hào vẫn như cũ khách đến như mây, tại phía ngoài cùng có một tòa cự đại thanh đồng Bài Phường, đó là nó mang tính tiêu chí kiến trúc, thanh đồng Bài Phường phía dưới đứng thẳng một loạt thân mang thống nhất trang phục thiếu nữ trẻ tuổi, cũng là đi qua Chuyên Nghiệp Huấn Luyện cơ linh bộ dáng, từng cái mang theo thân hòa nụ cười nghênh đón mỗi một cái lại tới đây khách nhân.

"Người tốt, vị khách quan kia, có gì có thể để giúp ngài sao?"

Một thiếu nữ nhiệt tình nghênh tiếp một vị khách hàng, đây là người người mặc đầu bông màu đen thiếu niên, thân hình không cao, mang theo một tấm che khuôn gương mặt mặt nạ, nhìn cũng là một bộ thần thần bí bí bộ dáng.

Thiếu nữ đối với loại này kỳ dị trang phục khách hàng không có bất kỳ cái gì bài xích, nàng gặp cỡ nào loại này không muốn bại lộ thân phận khách nhân, ngược lại trong thần sắc nhiều mấy phần cung kính, bởi vì thường thường loại này khách nhân đều là sẽ mang đến một chút cự đại mua bán Kim Chủ.

"Người tốt, ta muốn mua một chút tài liệu, đồng thời còn cần một gian Luyện Khí Thất, luyện chế một chút đồ vật."

"Tốt!" Thiếu nữ ôn nhu cười, lễ phép tiếp nhận trên tay đôi phương đưa qua danh sách.

"Nhất định sẽ là nhất bút Đại Mua Bán đi." Trong nội tâm nàng suy đoán, nhưng khi nàng thấy rõ trong tay danh sách thời điểm, nụ cười trên mặt nhưng là hơi hơi cứng đờ.

"Hóa Luyện tinh, Hắc Thiết tinh, Vân Mẩu Khoáng. . ." Liên tiếp trọn vẹn mười mấy dạng tài liệu, số lượng cũng không nhỏ nhưng tất cả đều là một chút vô cùng phổ biến phổ thông tài liệu, cả trương danh sách cộng lại cũng không đến một ngàn lượng bạc, cái này cùng với nàng trong lòng chờ mong Đại Mua Bán chênh lệch không nên quá lớn.

"Làm sao? Có vấn đề sao?" Thiếu niên thần bí thấy thiếu nữ phản ứng, hỏi.

Thiếu nữ vội vàng khôi phục nụ cười: "Đương nhiên không có vấn đề." Các nàng cũng là tiếp thụ qua nghiêm ngặt huấn luyện hướng dẫn mua, tuyệt sẽ không bởi vì khách nhân mua đồ tiện nghi liền vùng sắc mặt, chỉ có thể oán niệm chính mình hôm nay nhìn nhầm, thôi thôi.

"Vị khách quan kia, ngài đồ vật ta sẽ chờ đi giúp người chuẩn bị, khả năng cần một chút thời gian, nếu không ta trước tiên mang ngài đi Luyện Khí Thất bên kia, ngài có thể ở bên trong uống trà chậm rãi chờ đợi."

Thiếu nữ quan tâm phục vụ để cho thiếu niên thần bí gật gật đầu: "Như thế rất tốt. Đúng, cái này cho người, xem như tiền boa."

Vù.

Trong tay thiếu niên vung ra một tấm Ngân Phiếu, bay thẳng đến thiếu nữ trong tay.

Một trăm lượng!

Thiếu nữ sửng sốt, chợt tâm hoa nộ phóng, chính mình một tháng tiền lương cũng bất quá năm trăm lượng không đến bạc, ở chỗ này có chút niên đại, gặp qua hơn mười vạn lượng bạc Đại Mua Bán, nhưng còn rất ít gặp qua cho tiền boa cho như thế hào phóng khách nhân.

"Tiểu nữ tử Hứa Dao, đa tạ khách quan ban thưởng, không biết xưng hô như thế nào vị quý khách kia? Ta nhất định giúp người mau chóng đem sự tình làm được thỏa mãn." Hứa Dao tiểu tượng một đóa nở rộ tiên hoa.

Thiếu niên thần bí kia thì là từ tốn nói: "Ta họ Lâm, đây là người nên được, phía trước dẫn đường đi."

"Vâng, Lâm Công Tử!"

Hứa Dao vui sướng đi chuyển cước bộ, dẫn phát bên cạnh vô số cùng lớp tỷ muội hâm mộ ánh mắt, cảm thán chính mình làm sao lại không có gặp được cái như thế hào sảng khách nhân.

Mà này bị rất nhiều thiếu nữ ánh mắt sùng bái bao quanh thiếu niên thần bí, dĩ nhiên chính là Lâm Dương Thiên.

Trước đó Lâm Dương Thiên tại Ôn Tuấn nơi đó liền thắng năm ngàn lượng bạc, vương Giáo Đầu trong túi càn khôn tuy nhiên không giàu có, nhưng cũng có ba ngàn lượng Ngân Phiếu, cộng lại cũng là tám ngàn lượng, cũng coi là nhất bút không nhỏ thân gia.

Hắn hôm nay tới Luyện Thiên hào, tự nhiên là muốn vì hai ngày sau trở về Ôn gia làm sau cùng chuẩn bị.

Năm ngày thời gian, hắn cuối cùng trong núi tìm đủ chính mình cần ít lưu ý tài liệu, giờ phút này đến Luyện Thiên hào chỉ cần sắp hơn thông thường tài liệu mua đủ, bên kia có thể bắt đầu ném thử luyện chế món đồ kia.

Vừa vặn, Luyện Thiên hào bên trong còn cung cấp Luyện Khí Thất cho người ta sử dụng, hoàn toàn thỏa mãn Lâm Dương Thiên nhu cầu.

Chỉ cần ở chỗ này sắp món đồ kia luyện chế hoàn thành, đủ để cho toàn bộ Ôn gia cũng vì đó chấn nhiếp, mà chính mình cũng sắp quang minh chính đại trở thành Ôn gia khách quý.

Về phần cho Hứa Dao tiền boa. . .

Àn, đó là đương nhiên là Lâm Dương Thiên tận lực tiêu thủ đoạn, tiền này không phải Bạch Hoa, hắn có thể tại Hứa Dao trên thân thám thính ra rất nhiều khó mà tùy tiện nhận được tin tức.

"Lâm Công Tử ngài là hỏi chúng ta Luyện Thiên hào lợi hại nhất Luyện Khí Sư cái gì? Đó là đương nhiên là chúng ta tương ứng Ôn Thị gia tộc tộc trưởng, Ôn Đình Thiên đại nhân a, hắn đều đã là trung giai 【linh khí sư】nha! Hắn a, vậy thì rất nhiều, nhưng là ta nói cho ngài a, thực sự Luyện Thiên hào bên trong còn có một vị so âm tộc trưởng còn muốn lợi hại hơn Luyện Khí đại sư, này nghe nói đã là cao giai 【linh khí sư】, liền ngay cả tộc trưởng nhìn thấy hắn đều muốn khách khí!"

Nha!

Lâm Dương Thiên nghe được dạng này tin tức nhất thời khóe miệng nhếch lên.

Không nghĩ tới thật đúng là bị chính mình thám thính đến ngoài định mức hữu dụng tin tức.

Khí Vô đại lục Luyện Khí Sư là căn cứ hẳn đủ khả năng luyện chế đồ vật đẳng cấp tới phân chia.

Lấy binh khí làm thí dụ, chia làm Phổ Thông Bình Khí, Huyền Bình, linh khí, Vương Bình, Hoàng Khí, Đế Bình, Thánh Bình, bảy đẳng cấp, trừ bỏ Phổ Thông Bình Khí bất luận, hơn mỗi một đẳng cấp binh khí lại phân Thượng Trung Hạ ba cái phẩm cấp.

Có thể luyện chế trung phẩm Huyền Bình Luyện Khí Sư liền có tư cách được xưng là trung giai Huyền Khí sư, mà vị kia giấu ở Luyện Thiên hào bên trong Luyện Khí đại sư, được xưng là cao giai linh khí sư, vậy thì chứng minh hắn có năng lực luyện chế cao giai linh khí, này xác thực không dậy nổi tồn tại.

Phải biết, tại toàn bộ Xuất Vân Quốc hoàng thất, cao giai linh khí số lượng cũng sẽ không vượt qua hai mươi thanh, vậy cũng là Trần Quốc chỉ bảo cấp bậc tồn tại, mà có thể luyện chế loại này cấp bậc linh khí, cũng đủ để chứng minh Ôn Thị gia tộc tại Xuất Vân Quốc trọng yếu địa vị.

"Này. . . Nếu như ta muốn tiếp vị đại sư này, có biện pháp gì hay không?" Lâm Dương Thiên đột nhiên hỏi.

Hứa Dao sững sờ, liền vội vàng lắc đầu: "Khó mà làm được, vị đại sư kia ngày bình thường căn bản không tiếp khách, chúng ta cũng đều là nghe nói, chỉ có trọng yếu nhất khách hàng mới có thể kinh động đến vị đại sư kia tự mình hiện thân xuất thủ."

"Thì ra là thế." Lâm Dương Thiên gật đầu: "Vậy chúng ta đi trước Luyện Khí Thất đi."

Trong lòng của hắn nhưng là đang nghĩ, nếu như có thể nghĩ biện pháp tiếp xúc vị này ngay cả Ôn Đình Thiên đều muốn tôn kính Luyện Khí đại sư, dùng chính mình kỹ thuật đem hắn chinh phục, chắc hẳn tiến vào Ôn gia liền càng thêm thông thuận.

Hứa Dao làm sao biết Lâm Dương Tâm bên trong suy nghĩ, cười ở phía trước dẫn đường: "Tốt, Lâm Công Tử, phía trước lập tức tới ngay."

Tiến vào luyện giới hào rộng lớn khu vực, Lâm Dương Thiên đầu tiên là nhìn thấy một cái cự đại phùng thị, bên trong tới lui lấy các loại người nhóm, khí thế ngất trời, ngay sau đó hắn liền tại Hứa Dao chỉ huy hạ xuống đến đằng sau luyện khí khu.

Đây là một cái cự đại hình khuyên khu vực, bên ngoài một mảnh độc lập tiểu Luyện Khí Thất, ước chừng gần trăm gian phòng bộ dáng, trung gian vây thành một cái cự đại luyện khí quảng trường, từng tòa luyện khí Tác Phùng tựa như từng tòa tòa thành, xen vào nhau tinh tế phân bố ở chính giữa.

Lâm Dương Thiên phóng nhãn vừa nhìn, bên ngoài những độc lập đó Luyện Khí Thất cũng có lớn nhỏ quy cách khác biệt, phía ngoài cùng mấy gian tựa như những bình thường đó Nông Gia nhà trệt, mà tận cùng bên trong nhất những cái kia thì phải phần lớn, còn có chuyên môn tường rào vây lên, giống từng tòa tiểu hình biệt thự.

Hứa Dao tại Lâm Dương Thiên bên tai giới thiệu: "Lâm Công Tử, chúng ta tại đây Luyện Khí Thất cũng chia Tam Đẳng, phòng chữ Nhân Luyện Khí Thất chỉ cần năm mươi lượng bạc một ngày, bên trong chỉ có bình thường nhất Luyện Khí Lô, cung cấp là phổ thông Linh Hỏa, mà Thiên Tự Hào Luyện Khí Thất thì phân phối đầy đủ, càng cung cấp tam giai Linh Hỏa, để cho luyện khí hiệu suất càng nhanh, tỷ lệ thành công cao hơn, chỉ là phí dụng liền cao một chút, cần một ngàn lượng bạc một ngày."

"Quý nhiều như vậy." Lâm Dương Thiên cũng là hơi hơi giật mình.

Bạn đang đọc truyện *Hóa Đế Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 9: Ta không cho

Chương 9: Ta không cho

Một ngàn lượng bạc, đã là phổ thông Vân Thành bách tính đã nhiều năm chi tiêu, vậy mà chỉ có thể sử dụng từng ngày danh tiếng Luyện Khí Thất?

"Ha ha, khách quan có chỗ không biết, chúng ta Thiên Tự Hào bên trong phòng luyện khí bộ chỉ là trợ giúp Luyện Khí Thất ngưng thần 【tĩnh tâm ngọc】 liền khám nạm trọn vẹn ngàn khối, tam giai Linh Hỏa càng là vô hạn lượng cung ứng, bên trong liền xem như một cái rèn đúc chùy cũng là Huyền Khí cấp bậc, có thể nói mỗi một chi tiết cũng là Luyện Khí Sư tha thiết ước mơ hoàn mỹ phối trí. . ."

"Tốt, ta định." Lâm Dương Thiên đã phát phát tay, xác định được.

Hắn lần này cần luyện chế đồ vật chuyện rất quan trọng, trên thân tài liệu lại số lượng có hạn, chịu không được quá nhiều lần thất bại, tuy nhiên hắn trong trí nhớ có Ly Hòa Thiên Đế luyện khí kỹ thuật, nhưng là lại cao hơn kỹ thuật cũng cần luyện tập, một cái hoàn mỹ luyện khí hoàn cảnh với hắn mà nói mười phần trọng yếu.

"Được rồi. Ta cái này đi giúp người an bài." Hứa Dao tâm đạo chính mình hôm nay quả nhiên đụng phải Kim Chủ, vui vẻ giống con Tiểu Hồ Điệp trời hướng chỗ ghi danh, chỉ chốc lát sau lại tung bay trở về.

"Đã an bài tốt, khách quan ngài vận khí thật tốt, Thiên Tự Hào Luyện Khí Thất liền thừa sau cùng một gian, vừa vặn bị ngài cho đặt trước bên trên."

"A, phía trước dẫn đường." Lâm Dương Tiểu một chút, không có nói thêm cái gì.

Hai người hướng phía tận cùng bên trong nhất những hào hoa biệt thự đó đi qua, nhanh đến thời điểm, liền thấy phía trước tựa hồ đã có một bóng người, đang từ hình khuyên khu vực một cái khác phương hướng vây quanh một ngôi biệt thự cửa ra vào.

"Lục, Lục Viễn Đại người." Hứa Dao sắc mặt lập tức thay đổi.

Bởi vì vị kia Lục Nguyên đại nhân chỗ đứng biệt thự, chính là Lâm Dương Cương vừa dự định Đệ Cửu hào Luyện Khí Thất, có thể cái này Lục Viễn hết lần này tới lần khác một bộ đã chuẩn bị mở cửa đi vào trong tư thế.

"Há, là Hứa Dao a, làm sao, có việc gì thế?"

Lục Viễn nhìn thấy Hứa Dao, gật gật đầu, tràn ngập uy nghiêm, tựa hồ đối với người ở đây sự tình cũng hết sức quen thuộc.

"Lục, Lục Nguyên đại nhân, cái này Đệ Cửu hào Luyện Khí Thất vừa mới bị vị khách quan kia cho dự định. . ."

Hứa Dao âm thanh rất nhỏ, tựa hồ đối với vị này Lục Viễn tràn ngập e ngại.

"Hả?"

Lục Viễn Dương lên lông mày, hướng về hai người đi tới, đầu tiên là tỉ mỉ quan sát một chút Lâm Dương Thiên, phát hiện đối phương cách ăn mặc thần bí nhưng thân hình nhìn chỉ là cái mười mấy tuổi thiếu niên, không khỏi lộ ra một vòng kinh thường thần sắc, chuyển hướng Hứa Dao:

"Hắn muốn luyện thứ gì, trên tay người danh sách, lấy ra ta xem."

Hứa Dao trong tay vừa vặn có vừa rồi Lâm Dương Thiên cho nàng danh sách, giờ phút này không dám chống lại Lục Viễn mệnh lệnh, chần chờ sắp này

tờ đơn đưa tới.

"Thôi đi, cái gì đồ rác rưởi. . . Cũng không cảm thấy ngại sử dụng Thiên Tự Hào Luyện Khí Thất?"

Vền vền quét mắt một vòng, Lục Viễn liền đem trong tay danh sách vỏ thành một cục, tiện tay vứt qua một bên.

Hắn thấy, này danh sách bên trên đồ vật lại bình thường bất quá, Lâm Dương Thiên cũng là một cái vừa mới tiếp xúc Luyện Khí Thuật Gà mờ, ý có mấy cái tiền bản muốn dùng Thiên Tự Hào Luyện Khí Thất, dạng này gia hỏa hắn căn bản không để tại mắt bên trong.

"Cho hắn một gian phòng chữ Địa Luyện Khí Thất, trung gian chênh lệch giá gấp đôi bồi thường cho hắn, cái này Đệ Cửu hào Luyện Khí Thất ta dùng, quay đầu ta sẽ chính mình xử lý thủ tục."

Nói xong, cái này Lục Viễn đã quay người dự định rời đi, căn bản là không có dự định giống như Lâm Dương Thiên nhiều lời nửa câu, trần trụi xem thường Lâm Dương Thiên tồn tại.

"Không có ý tứ, Lâm Công Tử. Lục Viễn Đại người là Luyện Thiên hào thường trú Luyện Khí Sư, hắn tính khí luôn luôn dạng này, nếu không ta cho người đời một gian tốt nhất phòng chữ Địa Luyện Khí Thất đi. . ." Hứa Dao vênh lên cái miệng nhỏ nhắn chuyển hướng Lâm Dương Thiên, một mặt áy náy.

Ai ngờ Lâm Dương Thiên chỉ là hướng nàng gật gật đầu, trực tiếp bước qua Hứa Dao, hướng về phía này Lục Viễn bóng lưng trầm giọng nói: "Dừng lại."

"Hả?" Lục Viễn quay đầu: "Thế nào, người oa nhi này từ còn có ý kiến?"

Lâm Dương Bình yên tĩnh ánh mắt xuyên thấu qua mặt nạ, thẳng tắp bắn tại Lục Viễn kiêu căng trên mặt, lạnh lùng nói: "Các hạ nếu là Luyện Thiên hào danh nghĩa Luyện Khí Sư, chẳng lẽ còn muốn làm tiệm này đại lần khách sự tình, chính mình nện Luyện Thiên hào bằng hiệu?"

"Ha ha." Lục Viễn mỉa mai cười một tiếng: "Đề cho một cái cái gì cũng đều không hiểu ngu ngốc, tại chúng ta Thiên Tự Hào Luyện Khí Thất bên trong đi loay hoay Hóa Luyện tinh, Vân Mẩu Khoáng dạng này rác rưởi mới là chuyện cười lớn, tiểu tử, ta cho người biết, đừng bảo là cái gì cửa hàng đại lần khách, như người loại này mới nhập môn Gà mờ cho dù có tiền, ta cũng có thể đại biểu Luyện Thiên hào cự tuyệt người tiến vào chúng ta Thiên Tự Hào Luyện Khí Thất, ở trong đó mỗi một chỗ phối trí đều ngưng tụ bao nhiêu tâm huyết giống như mồ hôi, như người loại này mao đầu tiểu tử chỗ nào phối trí! Tranh thủ thời gian ngoan ngoãn đi phòng chữ Địa Luyện Khí Thất chơi đùa đi. . ."

Lúc này, hai người lớn tiếng đối chất đã gây nên chung quanh một số người vây xem, rất nhiều người nhìn thấy Lục Viễn cũng là hơi nhú nhú mày, nhưng lại không người nào dám nói cái gì, bởi vì Lục Viễn lời mặc dù ngang ngược, nhưng cũng có được một chút đạo lý.

Những hạ cấp đó tài liệu, thật sự là không cần thiết đi dùng cái gì Thiên Tự Hào Luyện Khí Thất a!

Đoàn người chỉ trò, nghị luận ầm ĩ, có người đang khuyên Lâm Dương Thiên quên, có người đang nói Lâm Dương thiếu Bất Canh sự tình, có người đang chỉ trích Lục Viễn bá đạo vô lý, rất nhanh tại đây liền thành Luyện Thiên hào bên trong một chỗ tiêu điểm.

Lúc này, trong đám người gạt ra một cái ăn mặc hoa lệ bàn tử, vừa ra tới liền hỏi: "Xảy ra chuyện gì đây?"

"Vương chương quý!" Hứa Dao nhìn thấy mập mạp này, vội vàng đi lên, nhanh chóng sắp chuyện đã xảy ra giảng một lần, nghe được vị này Vương chương quý trên mặt một trận âm tình biến hóa.

Đúng lúc này, này Lục Viễn lãnh đạm nói một câu: "Vương chương quý, trên tay của ta cái này đồ vật thế nhưng là cho Âu Dương gia vị thiếu gia kia luyện chế Huyền Khí, người ta đã thúc mấy lần, không thể bị dờ dằng. . ."

Âu Dương gia, thiếu gia!

Mấy chữ này phảng phất có ma lực, để cho Vương chương quý nguyên bản có chút xoắn xuýt khuôn mặt bỗng nhiên run rẩy một chút, cuối cùng quyết định, chất lên một bộ vẻ mặt vui cười hướng về Lâm Dương Thiên đi tới.

"Xong. . . Tiểu oa này từ chịu lấy khi dễ." Người qua đường vừa nhìn điệu bộ này liền minh bạch kết quả.

"Không có cách nào a, đây chính là cho Âu Dương gia vị thiếu gia kia đặt hàng đồ vật, ai dám trì hoãn a!"

Hơn người cũng nhao nhao lác đầu, Lục Viễn sắp vị thiếu gia kia dời ra ngoài, này Lâm Dương Thiên xem như không có một cơ hội nhỏ nhoi, toàn bộ Vân Thành trừ trong hoàng cung mấy vị Hoàng Tử, chỉ sợ không còn có người so vị kia Âu Dương thiếu gia càng gia thân hơn phân tôn sùng.

Cái này ngậm bồ hòn, Lâm Dương Thiên xem như ăn chắc.

"Hắc hắc, vị khách quan kia, người xem dạng này được hay không." Vương chương quý xoa xoa tay, một mặt áy náy cười: "Ta an bài cho ngài một gian tốt nhất phòng chữ Địa Luyện Khí Thất, phí dụng toàn bộ miễn, coi như là hôm nay vấn đề này Bồi Lễ, Lục đại sư bên kia, kính xin ngài Đa Hải Hàm. . ."

"Không được!"

Kết quả Lâm Dương Thiên hai chữ trực tiếp lác tại Vương chương quý trên mặt, để cho cái sau trên mặt thịt mỡ một trận run rẩy.

"Ta đã dự đoán định tốt Luyện Khí Thất, dựa vào cái gì liền đề cho hấn?"

Lâm Dương Thiên vẫn đề cũng trực tiếp, đáp án cũng cũng rất đơn giản, nhưng là hết lần này tới lần khác Vương chương quỹ không có ý tứ nói ra miệng, nhưng Lâm Dương Thiên chính mình lại nói tiếp:

"Bởi vì ta tài liệu luyện chế rất cấp thấp, không cần thiết dùng Thiên Tự Hào Luyện Khí Thất? Bởi vì cái này cái gì Lục đại sư luyện chế đồ vật rất trọng yếu, các người Luyện Thiên hào không dám trì hoãn, đúng hay không?"

Vương chương quỹ dài nửa trời miệng, chỉ có thể cười làm lành: "Khách quan ngài lý giải liền tốt. . . Vấn đề này thật sự là xin lỗi."

Nhưng Lâm Dương Thiên căn bản không có nhượng bộ ý tứ, cất cao giọng nói: "Ai nói hạ cấp tài liệu luyện chế đồ vật liền nhất định hạ cấp? Liền nhất định không trọng yếu?"

Hả?

Toàn trường đều sững sờ.

Lục Viễn càng là cười, tràn ngập mỉa mai: "Thôi đi, người nếu có thể dùng người tám kia tờ đơn bên trên đồ vật luyện được tí xú đồ tốt, vậy ta không chỉ có sắp Thiên Tự Hào Luyện Khí Sư tặng cho người, còn tưởng là trận cho người Bồi Lễ nhận lắm."

"Hừ!" Lâm Dương Nhất âm thanh cười lạnh: "Hứa Dao, cầm giấy bút tới!"

"Tốt!" Hứa Dao luôn luôn trong lòng vì là Lâm Dương Thiên bất bình, nói rõ bị người khi dễ, giờ phút này nghe được Lâm Dương Thiên kêu gọi đáp ứng đặc biệt tích cực.

"Ghi lại ta nói cách điều chế: Hòa Luyện tinh ba lượng, lửa nhỏ chất lọc ba phút, Vân Mẫu Khoáng mài nhỏ thành phần lấy một lượng, lửa to nung khô một khắc đồng hồ, Băng Vân nước một bình, chờ đến chín thành sôi. . ."

Lâm Dương Nhất khẩu khí báo ra bảy loại tài liệu tất cả đều là cái kia Trương Thanh đơn bên trên hàng thông thường, chủng loại rõ rệt, số lượng tinh chuẩn, càng là ghi chú rõ mỗi một loại tài liệu phương pháp sử dụng, thuần thực trình độ để cho ở đây tất cả mọi người là sững sờ một chút.

"Tiểu tử này. . . Không đơn giản a!"

"Nhưng lại thể nào thuần thực, những tài liệu này cũng đều là cấp thấp nhất tài liệu a, năng lượng có làm được cái gì?"

Mọi người kinh nghi nhao nhao, Lâm Dương Tắc là tại Hứa Dao viết xong về sau nhận lấy nhìn kỹ một lúc sau, đập cho trước mặt có chút mộng ép Vương chương quỹ.

"Phần này danh sách, giao cho các người Hậu Đường những linh khí đó sư trở lên người đi xem, để bọn hấn dựa theo thượng diện trình tự theo thứ tự chất lọc, sau cùng dùng phổ thông Linh Hỏa dung hợp là được, sắp dung hợp về sau thành phẩm dùng để đề thuần Nhị Phẩm, thậm chí tam phẩm cao cấp khoáng thạch, xem hiệu quả về sau lại nói tiếp! Mặt khác, nói cho bọn hấn, loại vật này nếu như lại thêm vào một mực tài liệu, hiệu quả còn có thể lại đề thăng gấp đôi."

"Cái này. . ."

Vương chương quỹ bị Lâm Dương Thiên lời nói được sững sờ một chút, liền ngay cả phía sau hấn Lục Viễn cũng mở to hai mắt, hoàn toàn nghe không hiểu Lâm Dương Thiên cái này đơn thuốc bên trong có cái gì ảo diệu.

Tất cả đều là chút bình thường nhất tài liệu, chẳng lẽ còn thật có thể có cái gì kỳ quặc. . .

Không có khả năng!

Lục Viễn đánh chết cũng sẽ không tin tưởng những này rác rưởi tài liệu có thể mãn mê ra manh mối gì, phải biết, luyện khí giới mỗi một phần cách điều chế hoặc là rèn đúc bản vẽ cũng là đi qua vô số đời tiên hiền tổng kết lắng đọng kết quả, nhưng là cho tới nay đều không có nghe qua dùng những này hạ cấp tài liệu có thể luyện ra mặt hàng cao cấp đơn thuốc.

Tiểu tử này nhất định là đang cố lộng huyền hư!

Lục Viễn cười lạnh một tiếng, một vụn cái không nguyên ý tin tưởng Lâm Dương Năng có cái gì kết quả, mắt thấy Vương chương quỹ thật sắp này đơn thuốc đưa vào đằng sau luyện khí trận chỗ sâu, tăng thêm Lâm Dương Thiên này giấu ở mặt nạ phía sau tin ánh mắt, hấn cảm thấy tâm lý bắt đầu không có.

Quá lớn ước ba mươi phút, đột nhiên liền thấy phương xa chạy tới Vương chương quỹ viên kia cuộn cuộn thân ảnh, hấn chạy rất gấp, như cái cầu quay lại đây.

Đến.

Đám người rối loạn tung bùng.

Đoàn người đều muốn biết cái này thiếu niên thần bí thuận miệng nói cái toa thuốc kia đến có hay không như vậy nguư bức.

Kết quả, Vương chương quỹ một đường chạy tới, thở hồng hộc bộ dáng ngay cả Lục Viễn nhìn cũng chưa từng nhìn liếc một chút, trực tiếp liền chạy về phía Lâm Dương Thiên:

"Khách quan, khách quan! Chúng ta Dịch Đại Sư cho mời! !"

Cái gì!

Dịch Đại Sư! !

Lời này vừa ra, đầu tiên là bên cạnh Hứa Dao kinh sợ, tiếp theo Lục Viễn đàn động, sau cùng toàn trường người đều yên tĩnh.

Dịch Hành Vân, Dịch Đại Sư là Luyện Thiên hào danh nghĩa Luyện Khí Sư bên trong điện mạo nhân vật, trung giai linh khí sư, có thể sánh ngang chủ nhà họ Ôn Ôn Đình Thiên y hệt.

Như thế một vị nhân vật nguư bức, vậy mà chủ động mời Lâm Dương Thiên, đó chỉ có thể nói một vấn đề:

Vừa rồi tám kia đơn thuốc, tuyệt đối thần tiên thử thách —— không phải tầm thường!

Lục Viễn mồ hôi lạnh đều hạ xuống.

Bạn đang đọc truyện *Hỏa Đế Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 10: Dung Thiên Hợp Tề

Chương 10: Dung Thiên Hợp Tề

Dịch Hành Vân là hần đều muốn ngưỡng vọng nhân vật, người ta là trung giai linh khí sư, vùng hần mấy con phố, dạng này Lão Đại đều mời tiểu tử kia, chính mình lần này xem như thăm.

Nhưng càng làm cho toàn trường người xem đều kinh sợ bạo nhãn cầu là, Lâm Dương Trực tiếp hơi ngửa đầu, vung tay lên: "Không đi, để cho kia là cái gì Dịch Đại Sư chính mình tới gặp ta!"

Ta dựa vào, muốn hay không kêu ngạo như vậy kiêu a!

Vương chương quỹ cũng nhanh khóc.

Vừa rồi hần tận mắt nhìn thấy đám kia đằng sau lão đầu từ khi nhìn đến tám kia đơn thuốc thành phẩm về sau hưng phấn biểu lộ, cả đám đều mừng rỡ giống như tôn tử giống như, lúc ấy là hần biết chính mình mẹ hần chọn sai bên cạnh.

Giờ có khỏe không, vị gia này mạng lên phổ, chính mình cũng chỉ có biến thành nơi trút giận kết cục.

"Tốt, tốt, ta đi thông truyền." Vương chương quỹ quay người hung hăng trừng Lục Viễn liếc một chút, ý kia lại rõ ràng tuy nhiên: "Mẹ, người cái này Nhị Hóa, chờ lấy nhìn đi!"

Sau đó hần liền lần nữa như cái cầu một dạng lẫn hướng luyện khí trận chỗ sâu.

Quá lớn ước năm phút đồng hồ.

Tại đây đã sớm làm thành bên trong ba vòng bên ngoài ba vòng náo nhiệt tràng tử, quá nhiều người nghe nói hôm nay Luyện Thiên hào bên trong tới một cái thiếu niên thần bí, một tám thần bí đơn thuốc cho nên ngay cả Dịch Hành Vân đều kinh động.

Với lại, mỗi người đều biết, là một cái tên là Lục Viễn cao giai Huyền Khí sư đặc tội thiếu niên kia, mới dẫn xuất cái này Phương thuốc cổ truyền, dẫn xuất thường nhân khó gặp Dịch Đại Sư.

Cho nên lúc này sở hữu vậy người từng trải đều là trước dùng một loại hiểu kỳ ánh mắt nhìn vừa nhìn Lâm Dương Thiên, lại dùng một loại chờ mong ánh mắt nhìn vừa nhìn luyện khí trận phương xa, xem Dịch Hành Vân có hay không tới, sau cùng thống nhất đều dùng một loại đồng tình ánh mắt nhìn vừa nhìn ngây người như phỗng Lục Viễn, đưa lên hai chữ: Đần độn.

Đến.

Đám người lần nữa có động tĩnh, nơi xa tới một đồng nhân mã.

"Dịch Đại Sư thật đi ra a!"

Đám người trực tiếp rối loạn, Dịch Hành Vân tại Vân Thành cũng là luyện khí giới chân chính Tông Sư Cấp nhân vật, nghe nói vóc người vừa già lại tiến, Fan vô số, lúc này không nghĩ tới thật bởi vì một cái Tiểu Oa Tử hiện thân.

"Ha ha ha, không nghĩ tới ta Dịch Hành Vân hữu sinh chi niên còn có thể nhìn thấy dạng này kinh thiên động địa phương pháp - kỳ diệu, tới tới tới, nhanh để cho ta nhìn một chút vị kia Tiểu Cao người."

Người chưa tới, âm thanh tới trước.

Dịch Hành Vân cười mở miệng cười truyền tới, ngay sau đó đoàn người liền thấy một cái cường tráng lão giả ăn mặc đơn giản trường bào, thất lộn xộn búi tóc, nhanh chân mang theo hơn mười người Luyện Khí Sư hướng phía đám người đi tới.

Đám người tự nhiên là một trận sùng bái mê loạn âm thanh, không ít Fan đều muốn xông lên muốn cái kí tên cái gì, tự động bị Luyện Thiên hào chạy đến thị vệ ngăn tại bên ngoài, chừa lại một đầu đại lộ để cho Dịch Hành Vân bọn người đi thẳng tới trong sân.

"Ha-Ha, vị này cũng là vị kia Tiểu Cao người đi, không biết Tiểu Sư Phụ quý danh, xưng hô như thế nào a!"

Dịch Hành Vân hạ giọng thân phận, giờ khắc này ở Lâm Dương Thiên trước mặt đứng là như thế khiêm cung, đủ thấy vừa rồi tầm kia đơn thuốc ở phía sau gây nên như thế nào chấn động.

"Tại hạ Lâm Dịch, Tiểu Sư Phụ không dám nhận, tại đây còn có người cảm thấy ta muốn luyện chế đồ vật bên trên không Thai Diện, không xứng dùng các ngươi Thiên Tự Hào Luyện Khí Thất đây."

Xong đời.

Lục Viễn khóc, Vương chương quỹ cũng khóc.

Một đôi mắt mù hạng người không nghĩ tới Lâm Dương Thiên như thế không nề mặt mũi, lên liền cáo trạng, chỉ thấy này Dịch Hành Vân Ha-Ha vui mừng, xoay mặt tới một gương mặt mo đã thối đến sắp toát ra khói đen, thẳng tắp hướng đi Lục Viễn.

"Cút đi!"

Ba một cái cái tát, Lục Viễn trực tiếp thành tại chỗ đảo quanh con quay.

Được rồi, cảm tình vị này Dịch đại gia vẫn là Xuất Vân Quốc Đông Bắc Địa Khu người, tính khí đó là tương đối nóng nảy.

"Nhất định cho bọn ta Luyện Thiên hào mất mặt, từ hôm nay trở đi, Luyện Thiên hào không còn có Lục Viễn người như vậy, cho ta Ma Lưu biến mất!"

"Thế nhưng là. . . Âu Dương thiếu gia bên kia. . ."

Lục Viễn nửa gương mặt đều sưng lên đến, nhưng còn không hết hi vọng, còn muốn dùng cái kia Âu Dương thiếu gia tới làm tấm mộc.

"Âu Dương cái gấu, cút! Lập tức, lập tức, cút!"

Dịch Hành Vân khỏi xướng tính khí tới lục thân bất nhận, lại là một bàn tay kích động tại Lục Viễn trên mặt, để cho này hàng một bên khác khuôn mặt cũng sưng lên tới.

Đối xứng, đầy đủ.

Nói đùa, Dịch Hành Vân thân phận gì, Xuất Vân Quốc luyện khí giới Tông Sư, toàn bộ Vân Thành có thể làm cho hấn cúi đầu người không cao hơn năm cái, coi như Âu Dương gia gia chủ tới cũng không dùng được, Lục Viễn lời này đơn thuần chính mình tìm đánh.

Lục Viễn đầu sưng thành đầu heo, không dám thả thí, chỉ có thể ở tất cả mọi người đồng tình trong ánh mắt xám xịt rồi đi nơi này.

Dịch Hành Vân quay người vừa hung ác trừng liếc một chút Vương chương quỹ, tuy nhiên ngược lại là không tiếp tục truy cứu mập mạp này trách nhiệm, dù sao Vương chương quỹ cũng là bị Lục Viễn làm cho.

"Được rồi!" Dịch Hành Vân đối mặt Lâm Dương Thiên, lại là một khuôn mặt tươi cười: "Lần này không có những cái kia không có mặt ngu xuẩn mất

hứng, Lâm tiểu huynh đệ có thể hay không mượn một bước đến bên trong nói chuyện."

Lâm Dương Thiên gật gật đầu: "Hứa Dao, một khối đi theo đi, những này đại lão gia trên thân mùi mồ hôi mà quá nặng, vẫn là trên người người son phấn khí hương thơm chút."

"Vâng, đa tạ Lâm Công Tử!" Hứa Dao cỡ nào cơ linh người, một chút liền nghe ra đây là Lâm Dương Thiên cố ý muốn diu dặt nàng, vội vàng bước nhanh đi đến Lâm Dương Thiên bên cạnh, một đôi đầy đặn bộ ngực sữa còn kém áp vào Lâm Dương Thiên trên cánh tay.

"Đi đi đi, mời vào bên trong, mời vào bên trong." Ở đây người từ trước tới nay chưa từng gặp qua Dịch Đại Sư đối với người khách khí như thế, này lại nhìn xem Lâm Dương Thiên bóng lưng chậm rãi biến mất, tất cả mọi người hiểu kỳ muốn chết.

Đến Lâm Dương Thiên này đơn thuốc thành phẩm là thứ gì a. . .

Tất cả mọi người đưa ánh mắt nhìn về phía vẫn còn ở xoa mồ hôi lạnh Vương chương quý, mập mạp này là duy nhất đi vào qua biệt chân tướng người.

"Đừng, đừng nhìn ta. . . Dịch Đại Sư dặn dò, ta nếu là dám nói lung tung liền mất chén cơm. . ." Vương chương quý cười khổ nhìn về phía mọi người.

Dừng a! !

Đoàn người giải tán lập tức, nhao nhao đều ở trong miệng lầm bầm Lâm Dịch tên, không có người chú ý tới Vương chương quý trong mắt này xóa sạch hưng phấn quang mang. . .

. . .

Luyện Thiên hào Hậu Đường, một mảnh chuyên vì Luyện Khí đại sư bọn họ khai ích sân nhỏ.

Tại đây mới là Luyện Thiên hào chân chính đỉnh cấp luyện khí Thánh Đường, vô luận là công cụ vẫn là Linh Hỏa cũng là tối cao cấp phối trí, càng ngu bực là ở chỗ này tụ tập một nhóm cao cấp Luyện Khí Sư, kém cỏi nhất cũng là đệ giai linh khí sư cấp bậc, tuyệt đối có thể nói là Vân Thành luyện khí giới xa hoa nhất đội hình.

Nhưng giờ phút này, chính là như vậy một nhóm bị vạn nhân ngưỡng vọng Luyện Khí đại sư, lúc này nhìn xem Lâm Dương Thiên ánh mắt tất cả đều tràn ngập dị dạng vị đạo.

Hết thấy, đều chỉ bởi vì Lâm Dương Thiên cho ra tầm kia cách điều chế.

Một đường đi đến tại đây, Dịch Hành Vân mang theo Lâm Dương Trục tiếp đi vào nhà bên trong lớn nhất một gian phòng ốc, bên trong bày biện ngăn gọn, lại ngay cả mỗi một bàn lớn ghế dựa cũng là Thiên Niên Cổ Mộc điêu khắc mà thành tinh phẩm, đủ thấy phía sau lưng hậu tài lực tư bản.

"Tới tới tới, Lâm Công Tử, ngồi!" Dịch Hành Vân trực tiếp sắp Lâm Dương Thiên mời đến chủ khách vị trí bên trên, chính mình ngồi đối diện nhau, hơn những đại sư kia thì tại bên cạnh tiếp ngồi, từng cái trên mặt cũng là mang cười.

"Hứa Dao, về phía sau phao một bình tốt nhất 【Sơ Vũ Ngưng Xuân】 tới." Dịch Hành Vân lại hạ mệnh lệnh.

Một lát sau, Hứa Dao liền bưng lấy một bình hương khí bốn phía Linh Trà cười mím đi tới, cho Lâm Dương Thiên cùng Dịch Hành Vân châm tốt về sau, nhất thời hương trà tung bay đầy toàn bộ phòng, khiến cho nhân tâm bỏ thần di.

Dịch Hành Vân lại cười: "Đến, Lâm Công Tử, trà này cũng là trong hoàng cung cũng lưu giữ không mấy lượng, mời!"

Lâm Dương Thiên đổi mặt cái này Lão Đại, bình thân ung dung, nâng chung trà lên nhấp một cái, quả nhiên cửa vào cam thuần, sau đó hóa thành răng ở giữa nhàn nhạt mùi thơm ngát, khiến cho người dư vị.

"Trà ngon!" Lâm Dương Thiên khen một câu: "Có thể nói trà Tuyệt Phẩm!"

"Ha ha, trà lại tuyệt, cũng so ra kém Lâm Công Tử vừa rồi tầm kia đơn thuốc tới tuyệt diệu a!" Dịch Hành Vân bất động thanh sắc sắp đề tài dẫn tới: "Lão phu suốt đời nghiên cứu Luyện Khí Chi Đạo, nhưng cho tới bây giờ đều không nghĩ tới mấy thứ như thế phổ thông tài liệu vậy mà có thể phối hợp ra như vậy thần kỳ 【Thối Linh Tề】, thật sự là sống uống phí, sống uống phí a!"

Ha ha.

Lâm Dương Tiểu mà không nói, bên cạnh Hứa Dao bao nhiêu nghe rõ.

Nguyên lai Lâm Công Tử vừa rồi cho là một loại Thối Linh Tề đơn thuốc.

Thối Linh Tề, tại luyện khí bên trong là tại tài liệu đề thuần chất lọc quá trình bên trong dùng để làm Chất xúc tác, có thể sắp khoáng thạch trong tài liệu tạp chất dung hợp loại bỏ, khiến cho tài liệu có thể phát huy ra càng thêm tinh thuần đặc tính.

Không nên xem thường loại này Thối Linh Tề, lấy Dịch Hành Vân Thủy bình làm thí dụ, đỉnh phong nhất thời điểm cũng liền có thể đem tam giai Hắc Diệu mô khoáng thạch đề thuần đến 60% độ tinh khiết, bởi vì độ tinh khiết không đủ, dẫn đến không pháp năng đủ hoàn toàn phát huy ra Hắc Diệu mô

khoảng thạch cứng rắn đặc tính, cũng liền hạn chế hấn tác phẩm đẳng cấp thủy chung dừng lại tại trung phẩm linh khí tầng thứ.

Nhưng là vừa rồi, bọn họ dùng Lâm Dương Thiên cung cấp Thối Linh Tề về sau, Dịch Hành Vân lại có thể sắp Hắc Diệu Mỏ sắt đề thuần đến 80% trình độ, trực tiếp vượt qua một bước dài, không nên xem thường cái này 20% tăng lên, đó là một món binh khí Phôi Thai chính thể chất lượng tăng lên, trực tiếp ảnh hưởng cuối cùng thành phẩm đẳng cấp, nói không chừng Dịch Hành Vân liền có thể bằng vào này luyện ra cao giai linh khí cũng có thể!

Cái này nguư bức!

Ngày xưa Thối Linh Tề, tối đa cũng liền tăng lên cái 5% đề thuần độ vậy thì Đinh Thiên, chỗ nào giống Lâm Dương Thiên cho bảo bối này, cơ hồ trực tiếp tăng lên Luyện Khí Sư một cảnh giới, tuyệt đối làm cho người vui vẻ đến bạo.

Huống chi, Lâm Dương Thiên nói, nếu là lại thêm vào một mực tài liệu, cái này Thối Linh Tề hiệu quả còn có thể tăng lên gấp đôi, đây đối với Dịch Hành Vân tới nói nhất định so bất kỳ vật gì đều càng có sức hấp dẫn, cũng khó trách hấn sẽ hai bàn tay trực tiếp đập bay Lục Viễn cái kia đuôi mù Nhị Hóa.

Cho nên, giờ phút này Dịch Hành Vân nhìn xem Lâm Dương Thiên tựa như nhìn xem Thân Tôn Tử một dạng, liền muốn dùng bất cứ giá nào để cho Lâm Dương Thiên đem này sau cùng một mực tài liệu nói ra.

"Đây coi là cái gì." Lâm Dương Thiên nói chuyện: "Sur phụ ta nói qua, cái này 【 Dung Thiên Hợp Tề 】 bất quá là Thối Linh Tề bên trong cũng phổ thông một loại. . ."

Quả nhiên, tiểu tử này là cái nào đó đại sư đồ đệ a!

Lâm Dương Thiên thân phận Dịch Hành Vân bọn người sớm có suy đoán, đối phương trẻ tuổi như vậy, tuyệt không có khả năng có như thế cao luyện khí tạo nghệ, phía sau khẳng định có người.

Bọn họ này lại nghe được Lâm Dương Thiên lời nói, càng là tâm lý kích động đến không được.

Dịch Hành Vân mở to hai mắt: "Dung Thiên Hợp Tề, tên rất hay a. Cái kia không biết Lâm Công Tử có thể hay không sắp cái này Dung Thiên Hợp Tề hoàn chỉnh cách điều chế nói cho. . ."

Dịch Hành Vân nói rất chậm, dù sao yêu cầu này có chút quá mức, không nghĩ tới Lâm Dương Thiên đáp ứng rất sáng khoái.

"Có thể a! Cái này lại không phải cái gì không dạy nổi đồ vật. . ."

Cái này cũng chưa tính không dạy nổi cái gì?

Bao quát Dịch Hành Vân ở bên trong toàn trường Luyện Khí Sư đều muốn khóc, trong lòng suy đoán Lâm Dương sư phụ đến là như thế nào nhân vật nguư bức, tiện tay cho ra đồ vật cũng là như vậy nghịch thiên.

Bạn đang đọc truyện *Hóa Đế Thân Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11: Sát cơ

Chương 11: Sát cơ

"Vậy thì đa tạ Lâm Công Tử chỉ giáo. . ." Dịch Hành Vân cười rạng rỡ.

"Bất quá. . ." Lâm Dương Thiên lại bắt đầu thờ mạnh.

Dịch Hành Vân liền vội vàng nói: "Lâm Công Tử có cái gì yêu cầu cứ nói đừng ngại, chỉ cần ta Luyện Thiên hào có thể làm được, nhất định vô điều kiện thỏa mãn người."

"Há? Người có thể làm chủ cái gì?"

Lâm Dương Thiên nháy mắt nẩy cái, gian giảo nhìn về phía cái nhà này gần bên trong một cánh cửa, bên trong có một đạo như có như không khí tức, một mực đang nghe Lâm Dương nhị người đối thoại.

"Cái này. . ." Dịch Hành Vân cũng là sững sờ.

Lâm Dương Thiên theo sát lấy liền nói: "Ta điều kiện nha, nói lớn không lớn, nhưng là chỉ giống như cuối cùng nói chuyện năng lượng quên người đàm luận, cái kia, nếu là người làm không người lời nói liền cho ta một kiện Luyện Khí Thất, ta còn có chuyện phải bận rộn. . ."

"Ta đương nhiên có thể làm chủ!" Dịch Hành Vân Chính chuẩn bị nói tiếp, lúc này, bên trong gian phòng kia bọn họ bỗng nhiên mở ra, một cái thanh âm già nua chậm rãi truyền tới:

"Lâm Công Tử, tất nhiên muốn gặp lão phu, cần gì phải phí thời gian lâu như vậy. Chỉ bằng người này phân Dung Thiên Hợp Tề đơn thuốc, lão phu cũng lẽ ra đi ra tiếp người."

"Sur huynh!" Dịch Hành Vân nghe được cái thanh âm này, bao nhiêu giật mình, nhưng chợt thoải mái.

Phần này dung hợp trời tề đối với Luyện Thiên hào quả thực là vô giá chi bảo, có thể toàn diện tăng lên mỗi một cái Luyện Khí Sư thủy chuẩn, hần sư huynh tuy nhiên một năm cộng lại cũng gặp không năm người, nhưng cái này Lâm Công Tử, giá trị tuyệt đối được đi ra một hồi.

Một đạo gù lưng thân ảnh chậm rãi đi tới, chính là trước đó Hứa Dao trong miệng vị kia Luyện Thiên hào chân chính đệ nhất Luyện Khí Sư, Dịch Hành Vân Sư Huynh, dễ dàng Thương Hải.

"Sur huynh!"

"Gặp qua Hải đại sư!"

Toàn trường người đều đứng lên, hướng về vị này Luyện Khí Tông Sư hành lễ, Hứa Dao càng là kích động không muốn không muốn, vị này chính là so Dịch Hành Vân cao hơn bức cách tồn tại, nếu không phải Lâm Dương Thiên, nói không chừng năng đời này đều không cách nào nhìn thấy một vị cao giai linh khí sư.

"Đều ngồi đi." Dễ dàng Thương Hải phát phát tay, hướng về Lâm Dương Thiên đi tới.

Đây là một vị nhìn so Dịch Hành Vân già nua rất nhiều lão già, sinh cơ tựa hồ đã bắt đầu chậm rãi từ trên người hần trôi qua, nhưng Lâm Dương Y Nhiên có thể cảm nhận được này tẩm trong thân thể ẩn tàng lực lượng cường đại, cùng cấp kia dải dầu sương gió con người phía sau ngưng tụ ngàn vạn trí tuệ.

"Hải đại sư!" Lâm Dương Thiên chủ động đứng dậy, đối với vị đại sư này biểu thị tôn kính.

"Ha ha, lão phu năng lượng tại hữu sinh chi niên nhìn thấy như thế ưu tú người trẻ tuổi, càng là có thể nhìn thấy dạng này một phần thần kỳ Thối Linh Tề cách điều chế, quả nhiên là không uổng công đời này, Lâm Công Tử, lão phu đại biểu Luyện Thiên hào, thậm chí toàn bộ Xuất Vân Quốc luyện khí giới đều muốn cảm tạ người!"

Một người, có thể đại biểu toàn bộ Xuất Vân Quốc luyện khí giới, chỉ sợ cũng chỉ có trước mặt cái này dễ dàng Thương Hải đủ tư cách nói lời như vậy, nhưng càng như vậy, càng dễ cho Lâm Dương Thiên cảm nhận được vị lão già này trong lòng đôi kia Luyện Khí Thuật chấp nhất cùng rộng lớn hưng hoài.

"Hải đại sư quá khen, cái này tuy nhiên cũng là sư phụ lão nhân gia ông ta trí tuệ, Lâm Dịch bất quá là bắt chước lời người khác, khoe khoang một chút, với lại. . . Lúc đầu toa thuốc này chính là muốn cho Luyện Thiên hào cùng Ôn gia."

"Ồ?" Lời này vừa ra, dễ dàng Thương Hải đều có chút sững sờ.

Lâm Dương Thiên đến thời khắc này, cuối cùng nhìn thấy hần muốn gặp người, liền tiến lên tại dễ dàng Thương Hải bên tai nhẹ nói vài câu, cái sau sắc mặt nghiêm túc chậm rãi gạt đầu, hướng về người khác nói ra:

"Trừ Hành Vân, người khác ra ngoài đi."

"Đúng."

"Mặt khác, Hứa Dao, từ hôm nay trở đi người liền thăng làm tiền đường phó chương quỹ, phải nhớ Đắc Lâm công tử đối với người diu đất a!" Dễ dàng Thương Hải lại bổ sung một câu.

"Hứa Dao tạ Hải đại sư, cảm ơn Lâm Công Tử!" Nha đầu này trong hai mắt bắn ra vô cùng hưng phấn quang mang, đối với Lâm Dương Thiên càng là đưa lên mấy chục căn Mưa thu rau cải xôi, chỉ đối tới Lâm Dương Thiên cười nhạt một tiếng.

Tiện tay mà thôi, chuyện nhỏ, chuyện nhỏ.

Rất nhanh, mọi người lui ra, trong phòng chỉ còn lại có Lâm Dương Thiên cùng Dịch Hành Vân giống như dễ dàng Thương Hải ba người.

Dễ dàng Thương Hải lúc này mới chậm rãi nhìn về phía Lâm Dương Thiên: "Lâm Công Tử, người mới vừa nói, đều là thật?"

Lâm Dương Chính sắc đạo: "Vấn bối tự nhiên không dám nói ngoa, lần này ta chính là chuyên môn đến đây tương trợ Ôn gia, cái này Dung Thiên Hợp Tề chẳng qua là Gia Sư để cho ta truyền xuống hạng thứ nhất kỹ thuật, còn có một cái đồ vật, mới là trọng điểm."

Dịch gia hai vị đại sư bốn cái Lão mắt đều sáng, nhưng bọn hắn dù sao cũng là Lão Giang Hồ, cẩn thận hỏi:

"Không biết Lệnh Sư đến tột cùng người phương nào, vì sao muốn như thế tương trợ chúng ta Ôn gia?"

"Cái này, Gia Sư cũng chưa từng hướng về ta cáo tri qua hần danh hào, lần này chỉ là nói với ta tới báo Ôn gia tổ tiên một đoạn ân tình, lại tâm sự, hần liền muốn đi hải ngoại Vân Du. Hần còn nói để cho các người yên tâm, không có người sẽ dùng cái này hai môn như thế quý giá Luyện Khí Thuật tới hại người."

Nói là a. . .

Nếu là dạng này hại người, này Ôn gia quý tìm người tới cỡ nào hại mấy lần.

Để dàng Thương Hải trầm ngâm gật gật đầu: "Như thế, vậy lão phu liền đại biểu Ôn gia đa tạ Lệnh Sư một phen ân huệ, cũng không biết Lâm Công Tử vừa rồi nói đồ vật là?"

Lâm Dương Đạo: "Chờ một chút ta sẽ đem Dung Thiên Hợp Tề sau cùng một mực tài liệu nói cho các người biết, mặt khác, ta lúc đầu muốn chính mình nghiên cứu như thế đồ vật, đã có hai vị đại sư ở đây, ta liền không bêu xấu, phiền phức hai vị đại sư tại trong vòng hai ngày làm một cái thành phẩm đi ra. Hai ngày về sau, ta muốn mời hai vị đại sư đến Ôn phủ đi một chuyến, cùng ta cùng nhau đi đem thứ này giao cho chủ nhà họ Ôn!"

Dịch gia hai vị đại sư gật đầu điểm đến cực nhanh, vừa nghĩ tới Lâm Dương Thiên trong tay như thế càng thêm ngưng bức luyện khí bí thuật, bọn họ nhất thời cảm thấy mình tuổi trẻ mấy chục tuổi.

Lâm Dương Đàm thỏa hết thấy, trong lòng đã định.

Hai ngày về sau, chính mình liền có thể quang minh chính đại trở lại Ôn gia, chính thức trở thành Ôn gia cao cao tại thượng khách quý, tiến một bước tiếp cận Xuất Vân Quận Quốc chân chính cao tầng.

Nhưng Lâm Dương Vạn vạn không nghĩ tới là, giờ phút này Ôn gia, cũng đã đem hần Lâm Dương Thiên liệt lên diệt sát sổ đen!

...

Vào lúc ban đêm.

Ôn Thị gia tộc cánh bắc một tòa cung cấp hạ nhân ở lại trong sân, trăng đêm đốt mấy chung chiều hồn Trường Minh Đăng.

Vương Trùng vương Giáo Đầu thi thể đã ở chỗ này đặt bốn ngày, Ôn gia vì hần chuẩn bị một bộ có thể cam đoan thi thể Bất Hủ Quan Tài, mà này Vương Phu Nhân thì luôn luôn kiên trì muốn chờ gia chủ trở về vì chính mình phu quân chủ trì công đạo về sau mới bằng lòng hạ táng xuống mồ.

Thê lương trong bóng đêm, Trường Minh Đăng ánh nến trong gió run nhẹ, nương theo lấy khi thì vang lên thồn thức tiếng khóc, là như vậy làm cho người thờ dài.

Một thiếu niên, chậm rãi đi vào sân nhỏ, để cho trong sân là vua hướng Thủ Linh mọi người cũng là sững sờ.

"Nhị thiếu gia, người trở về?"

Thiếu niên này bộ dáng cùng Ôn Tuấn có mấy phần tương tự, thân hình cao hơn, mặt mũi lãnh khốc, riêng là quanh thân tản ra nhân nhạ uy áp đúng là so Vương Trùng lúc còn sống còn phải mạnh hơn rất nhiều, mặc dù không phải Tiên Thiên Vũ Giả, chỉ sợ cũng kém không nhiều lắm.

Người này chính là Ôn gia Nhị Thiếu, Ôn Tuấn huynh trưởng, Ôn Thao.

Ôn Thao sắc mặt lạnh lẽo như hàn băng, hướng về bên cạnh thút thút Vương Phu Nhân gật gật đầu, đi đến Vương Trùng Quan Tài phía trước bên trên một góc mùi thơm ngát, lúc này bên cạnh đập đập chạy tới một người, chính là Ôn Tuấn.

"Nhị ca, người trở về! !"

Ôn Tuấn những ngày này luôn luôn không dám tới tại đây, trong lòng của hắn hồ thẹn, dù sao cũng là hắn sắp Vương Trùng phái đi ra đối phó Lâm Dương Thiên, nhưng hắn tuyệt đối nghĩ không ra cái kia đáng chết Lâm Dương Thiên vậy mà thật là có bản lĩnh sát vương hướng.

Ôn Thao quay người nhìn về phía Ôn Tuấn, không nói gì, trực tiếp một cái tát đập tới tới.

Ba.

Ôn Tuấn không dám tránh, trực tiếp bị đánh Hồng Kiềm.

"Là người phái Vương sư phụ ra ngoài?"

Ôn Thao trong lời nói mang theo nồng đậm phẫn nộ, hần công phu là Vương Trùng mấy năm trước tay nắm tay dạy, mặc dù bây giờ hắn đã Hậu Sinh khả ử, tuy nhiên Vương Trùng chỉ là cái Giáo Đầu, nhưng trong phủ mỗi người đều biết nhị thiếu gia đối với vương Giáo Đầu mười phần tôn kính.

"Vâng!" Ôn Tuấn không dám ngẩng đầu.

"Hắn ra ngoài đối phó người nào?" Ôn Thao trong mắt tràn đầy hung quang.

Ôn Tuấn lập tức hăng hái: "Nhị ca, là một cái gọi là Lâm Dịch tiểu tử! Cũng là hắn, cũng là hắn giết chết Vương sư phụ, vẫn còn ở bộ ngực hắn bên trên chích chữ, nhất định, nhất định tội đáng chết vạn lần! !"

Dưới chân, Vương Phu Nhân các loại Vương Trùng thân thuộc cũng thống khổ lưu nước mắt: "Nhị thiếu gia, người nhất định phải cho ta làm nhà báo thù a! Ô ô ô. . ."

"Phu nhân, yên tâm đi!" Ôn Thao thật sâu hít một hơi: "Cái kia Lâm Dương Thiên, ta muốn đem hắn chém thành muôn mảnh! !"

"Nhị ca." Bên cạnh Ôn Tuấn lập tức thay đổi một bộ dữ tợn bộ dáng: "Hôm nay chúng ta người từ Luyện Thiên hào lúc trở về nói đến một cái thần bí tiểu tử, đem Lục Viên đều cưỡng chế đi dời, rất có thể cũng là cái kia Lâm Dịch."

Ôn Thao nghe xong, âm thanh lãnh khốc tuyên án Lâm Dương Thiên tử hình: "Được. Ngày mai, chúng ta liền đi Luyện Thiên hào bắt hắn ảm lại phủ, huyết tể Vương Sư!"

. . .

Ngày mai, nói đến là đến.

Lâm Dương Thiên giống như hai vị Dịch Đại Sư tại Dịch Hành Vân chuyên chú Luyện Khí Thất bộn rộn suốt cả đêm, toàn bộ ban đêm, Luyện Thiên hào hơn những cao cấp đó Luyện Khí Sư bọn họ đều có thể nghe được từ trong nhà mặt truyền tới hưng phấn cao giọng thét lên âm thanh.

Biết là nhị lão một tiểu ở bên trong luyện khí đâu, không biết còn tưởng rằng ba người này ở bên trong làm lấy cái gì xấu hổ sự tình. . .

Quá ô, quá ô. . .

Cuối cùng, sáng ngày thứ hai, Lâm Dương Thiên ngáp từ Luyện Khí Thất bên trong đi ra, mở cửa thời điểm, đoàn người phảng phất còn có thể nghe được bên trong hai vị Dịch Đại Sư thật không thể tin kinh hô:

"Cái này. . . Làm sao có khả năng?"

"Ta giọt cái lão thiên, lão già ta đời này thật sự là sống uống phí, cái này Lạc Anh Thảo lại còn có loại này thần hiệu. . ."

"Không được, Hành Vân, người đi đem ta 【 cứu Tâm Đan 】 lấy ra, bằng không đợi sẽ ta sợ ta cái này Lão trái tim không chịu nổi."

Lâm Dương Thiên khoe miệng vênh lên, trong lòng tự nhủ hai vị đại sư quả nhiên là luyện khí Sĩ Nhi, chỉ tiếc mai một tại Xuất Vân Quốc cái này Tiểu Địa Phương, cả một đời có thể đạt tới độ cao cũng chỉ có thể như thế, muốn thật sự là đem Ly Hóa Thiên Đế trong trí nhớ những Luyện Khí Thuật đó đều lấy ra, nói không chừng này dễ dàng Thương Hải đại sư thật đúng là gánh không được muốn bạo trái tim đi.

Tâm tình của hắn không tệ, một mặt là chính mình chuẩn bị như thế đồ vật đã tại hai vị cao thủ trợ giúp dưới luyện chế không sai biệt lắm, hôm nay hắn là có thể đi ra thành phẩm, vì thế hai vị đại sư đã quyết định bế quan luyện khí, nhất định phải đem món đồ kia luyện ra mới được.

Một phương diện khác, Lâm Dương Thiên đặc ý nhìn xem trong tay mình một cái Túi Càn Khôn, buổi tối hôm qua hắn tại Dịch Hành Vân Luyện Khí Thất bên trong chọn một chút bảo bối đặt ở bên trong, bây giờ suy nghĩ một chút đều có chút Tiểu Hưng phấn.

Dịch Hành Vân a.

Trung giai linh khí sư a.

Vẫn là cái Tiên Thiên Cường Giả a.

Lấy Lâm Dương Thiên hiện tại nhãn quang, tuyển đồ vật tất cả đều là đối với Lâm Dương Siêu cấp hữu dụng món hàng tốt a!

Bên ngoài, một đám vây xem Luyện Khí Sư môn hướng về phía Lâm Dương Nhất trận điểm đầu, thái độ so với Ôn gia thiếu gia tiểu thư còn muốn cung kính, Lâm Dương Hữu tốt giống như đoàn người phất phất tay, hướng luyện khí bên ngoài sân mặt đi qua.

Bạn đang đọc truyện *Hóa Đế Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 12: Hai cái bàn tay

Chương 12: Hai cái bàn tay

"Lâm Công Tử, chào buổi sáng nè!"

Vừa mới đi đến luyện khí bên ngoài sân vòng tròn, Lâm Dương Thiên liền nghe đến một cái ngọt đến giống như giống như mật đường âm thanh, không phải Hứa Dao còn có thể là ai.

Cái này muội tử hôm nay mặc một thân Thiên Lam Sắc đai lưng váy dài, diêm dúa lòe loẹt tư thái vận vẹo ra phong tình vạn chủng, tận lực tân trang qua cổ áo hơi lộ ra một vòng rung động lòng người xuân quang, thấy Lâm Dương Thiên cũng là hai mắt tỏa sáng.

Người dựa vào y phục, hôm qua vẫn là tiếp khách tiểu muội Hứa Dao hôm nay lác mình biến hoá, nhất định có thể so với những thanh lâu đó Đầu Bài . . Khúc, đương nhiên, là mãi nghệ không bán thân loại kia.

"Sớm, Hứa chương quỹ." Lâm Dương Nhất cười, tâm thần giây định.

Hứa Dao bây giờ đã là phó chương quỹ, sau lưng đã giống như hai cái đồng dạng nhu thuận động lòng người thiếu nữ, bên trong một người dùng khay bưng lấy một cái thanh đồng hộp, Hứa Dao từ bên trong làm ảo thuật mang sang một bát nóng hơi hơi bát súp, hai tay đưa cho Lâm Dương Thiên:

"Lâm Công Tử tối hôm qua một đêm không ngủ, giờ phút này chỉ sợ một lợi hại, Hứa Dao tại đây chuẩn bị cho ngươi bát súp, công tử chậm dùng."

Thờ ra!

Lâm Dương Thiên chỉ cảm thấy chính mình từ lỗ tai đến tâm linh đều bị hung hăng vuốt ve một chút, cái này Hứa Dao, quả nhiên là có làm hồ ly tinh tiềm chất.

Này Tiểu Nhân Thần, câu dẫn người ta không muốn không muốn.

Lâm Dương Thiên biết nàng này đã dối với mình động tâm, bất quá hấn lại Tâm Như giếng cổ, không nói đến Ly Hỏa Thiên Đế trong trí nhớ tiếp xúc qua bao nhiêu Phương Hoa tuyệt đại Kỳ Nữ Tử, chỉ riêng nói Lâm Dương Thiên hiện tại đây trong đầu cũng là nghĩ đến như thế nào đi đá bể Trần Triều ca cúc hoa, chỗ này nữ tư tình, hấn thật đúng là không có nhiều tâm tình dây vào.

"Vậy ta liền không khách khí." Lâm Dương Thiên nói, từng ngậm từng ngậm sắp bát súp uống xong, ánh mắt bình tĩnh như nước hỏi một câu: "Đúng, hôm nay làm phiền ngươi chuẩn bị một gian có được tam cấp Linh Hóa Luyện Khí Thất. . ."

"Phiền toái gì không phiền phức." Hứa Dao nhìn thấy Lâm Dương Bình yên tĩnh ánh mắt, hơi có chút thất vọng, không khỏi nhanh cười trả lời: "Lâm Công Tử phân phó Hứa Dao nhất định giúp ngài làm được, hôm qua về sau số chín Luyện Khí Thất luôn luôn cho ngài trông không, ta đã phân phó chỉ cần Lâm Công Tử tại Luyện Thiên hào gian kia Luyện Khí Thất liền giữ lại cho ngài."

Nha đầu này. . . Thân mật Tiểu Miên Áo a!

"Vậy thì đi thôi." Lâm Dương Vi mỉm cười một cái.

Tại Luyện Thiên hào loại này Linh Hóa sung túc địa phương Lâm Dương Thiên đương nhiên sẽ không lại dùng đan dược, hấn muốn thừa dịp hôm nay lại tăng thêm một chút thịt thân thể chiến lực, nói xong hai người liền chuẩn bị khởi hành.

Đúng lúc này liền nghe đến Luyện Thiên Phụ San mặt truyền đến rồi loạn tung bùng, một đội nhân mã khí thế hung hung đi tới, trong đám người còn có thể nghe được Vương Mập Mập chương quỹ thất kinh âm thanh:

"Hai vị thiếu gia, hôm nay làm sao đây là, lớn như vậy hòa khí."

Đùng đùng.

Liền nghe đến trận kia tiếng bước chân tựa như một trận như thủy triều vào bên trong vọt tới, rất nhanh Lâm Dương Thiên liền nhìn thấy chính mình một cái Lão Thực Nhân, Ôn gia Tam Thiếu Ôn Tuấn, đồng thời tại Ôn Tuấn bên người còn có một cái khí chất giống như như lưỡi đao lãnh khốc thiếu niên.

Phía sau hai người, đi theo một đám người mặc Ôn gia trang phục điều luyện võ giả, Lâm Dương Thiên dùng Hòa Nhân Kim Tinh quét qua, lại có bốn người cũng là Thối Thể hậu kỳ cao thủ, hơn mười mấy người cũng là Thối Thể trung kỳ, dạng này đội ngũ tại Vân Thành trừ hoàng gia cấm địa bên ngoài đều có thể đi ngang, mà xem đối diện điệu bộ này, đúng là hướng về phía chính mình tới.

"Lâm Dịch, ngươi quả nhiên ở chỗ này, đừng tưởng rằng ngươi mang theo cái mặt nạ ta cũng không nhận ra ngươi, hôm nay, ta muốn nhìn ngươi chết như thế nào! !"

Ôn Tuấn vừa đến, liền như cái đàn bà đánh đá kêu lên, dẫn tới toàn bộ Luyện Thiên người cũng là một trận kinh ngạc, rất nhanh đám người liền vây tới, muốn biết hôm qua cái này vừa mới rục rờ hào quang Lâm Dịch hôm nay tại sao lại cùng Ôn gia hai vị thiếu gia đôn kiêu bên trên.

Lâm Dương Thiên nhìn xem Ôn Tuấn phách lối bộ dáng, chẳng thèm ngó tới, ngược lại là bên cạnh cái kia lãnh khốc thiếu niên thực lực vậy mà đã đạt tới Thối Thể hậu kỳ đỉnh phong, là một đám người bên trong mạnh nhất tồn tại.

Ôn Thao lạnh lùng nhìn xem Lâm Dương Thiên, hơi mông bề môi bên trong tung ra một câu nói: "Vương chương quý, hôm nay Luyện Thiên hào nghị ngơi một ngày, Ôn gia có một ít việc tư cần xử lý."

Vương chương quý mặt béo sừng sờ: "Nhị thiếu gia, ngừng kinh doanh thể nhưng là đại sự a!"

"Hà?" Ôn Thao ánh mắt quét qua, Vương Mập Mập nhất thời toàn thân khẽ run rẩy, cúi đầu đi: "Tốt, tiểu biết."

Nói xong, Vương chương quý liền chào hỏi người bắt đầu Thanh Trạng, Luyện Thiên hào bọn tiểu nhị tay chân cũng là nhanh chóng, cứ việc bên cạnh quần chúng vây xem lại thể nào hiếu kỳ, cũng chỉ có thể từng cái đưa cổ bị xua đuổi đến Luyện Thiên Phụ San mặt.

Ầm ầm

Theo Luyện Thiên hào toà kia cự đại thanh đồng Bài Phưởng ầm ầm đóng, phảng phất không ngớt sắc đều u ám một chút.

Lâm Dương Thiên đứng tại phưởng thị cùng luyện khí trận giao giới quảng trường nhỏ nơi, mắt thấy Ôn Tuấn vung tay lên, hơn mười người thủ hạ sắp chính mình tính cả vẫn đứng ở bên người không hề động Hứa Dao bao vây lại.

Hứa Dao nhìn thấy tình thế không đúng, vội vàng giống như bên cạnh hai cái tiểu nha đầu dặn dò một câu, đồng thời chính mình cười hướng về Ôn Thao ngênh tới:

"Nhị thiếu gia, tiểu nữ tử là Dịch Đại Sư hôm qua tân thăng nhiệm phó chương quý, Hứa Dao, xem ngài hôm nay hòa khí lớn, muốn hay không uống trước một chén chúng ta ướp lạnh nước ô mai đi trừ hỏa. Lâm Công Tử là Dịch Đại Sư khách quý, giữa các người có phải hay không có cái gì hiểu lầm?"

Hứa Dao lời nói âm thầm điểm ra Lâm Dương Thiên thân phận không đơn giản, nhưng là tất cả mọi người không nghĩ tới Ôn Thao tại nghe xong Hứa Dao lời nói về sau, băng lãnh ánh mắt quét qua, đứng là trực tiếp vung ra một cái bàn tay.

"Cút!"

Ba.

Cái này bàn tay vô cùng vang dội, với lại lực lượng cực độ, Hứa Dao một giới cô gái yếu đuối chỗ nào có thể tiếp nhận, cứ việc Ôn Thao vô dụng toàn lực, nhưng Hứa Dao vẫn như cũ bị đánh đến lão đảo lui lại, suýt nữa muốn ngã ra sau ngã sắp xuống.

Lúc này, một cái mạnh mẽ cánh tay nắm ở Hứa Dao bả vai, chính là Lâm Dương Thiên.

Hắn nhìn thấy Hứa Dao một tấm kiều nộn trên mặt trực tiếp cỡ nào năm đạo đỏ tươi chỉ ấn, khóe miệng càng là chảy ra đỏ bầm máu tươi, là như vậy thương mất.

"Lâm Công Tử! !" Hứa Dao ủy khuất đầy mắt là nước mắt, lại kiên cường từ đầu đến cuối không có khóc lên.

Lâm Dương Thiên nhìn xem Hứa Dao, có chút áy náy cười một chút: "Người tới trước một bên chờ lấy."

"Không được a, Lâm Công Tử, nhị thiếu gia hấn tại Vân Thành khó gặp đối thủ, người tuyệt đối không nên xúc động a!" Hứa Dao lúc này còn muốn khuyên nhủ Lâm Dương Thiên không thể giống như Ôn Thao cứng rắn, thậm chí ở đây rất nhiều người đều giống như Hứa Dao có một dạng ý nghĩ.

Bởi vì, này Ôn Thao, thật sự là quá mức nổi danh.

Ôn Thao tại Ôn gia, tuy nhiên tại Luyện Khí nhất đạo bên trên không có cái gì thiên phú, nhưng là hắn võ đạo thiên phú nhưng là tại toàn bộ Vân Thành đều trấn phóng quang mang.

Trừ truyền thuyết kia bên trong Tứ Tiểu long bên ngoài, Ôn Thao có thể nói là Vân Thành thế hệ tuổi trẻ bên trong mạnh nhất lớn nhất tại, hấn sớm đã là Thối Thể hậu kỳ đỉnh phong cảnh giới nghe nói đã có được sắp tới hai ngàn cân lực lượng kinh khủng, nói là Tiên Thiên phía dưới mạnh nhất võ giả cũng không đủ.

Càng làm cho người ta e ngại là Ôn Thao này nổi danh lãnh khốc tính nết, cho tới bây giờ cũng là đã nói là làm, Thần Phật không cho, toàn bộ Ôn gia trừ Ôn Đình Thiên bên ngoài hấn ai cũng không sợ, những năm này tính tình tuy nhiên thu liễm một chút, nhưng hôm nay hiển nhiên vị này bạo lệ Ôn gia nhị thiếu gia lại phải bão nổi.

Cái này Lâm Dương Thiên, không biết là làm sao đắc tội vị này Ôn gia nhị thiếu gia, dù sao ở đây những này Ôn gia thị vệ, Luyện Thiên hào Tạp Dịch bọn người tất cả đều đã bắt đầu dùng một loại đồng tình ánh mắt nhìn về phía Lâm Dương Thiên.

Hì vọng, tiểu tử này hôm nay sẽ không bị gãy vò đến quá thảm đi. . .

Lâm Dương Thiên nhìn xem Hứa Dao lo lắng ánh mắt, trong lòng đứng là nổi lên một tia cảm động, hắn chỉ có mười bốn tuổi, nhìn so Hứa Dao còn muốn nhỏ gầy một chút, nhưng giờ phút này lại giống một vị Trưởng Giả trầm ổn cười một chút: "Yên tâm đi, một tát này, ta sẽ không để cho ngươi khổ sở uống phí."

Nói xong, Lâm Dương Thiên sắp Hứa Dao giao cho bên cạnh thị nữ, ngẩng đầu lên thời điểm, cả người khí chất trong nháy mắt thay đổi.

Đối diện cái này Ôn gia nhị thiếu gia, liền đối lấy cái kia Ôn Tuấn đã là lần thứ hai không nói đạo lý muốn tới đánh hấn khuôn mặt, với lại lần này còn liên lụy Hứa Dao.

Lâm Dương Thiên sinh khí.

Hắn sau này là muốn giải quyết toàn bộ Ôn gia, nếu là ngay cả trước mặt hai cái Tiểu Vương Bát đệ con đều không giải quyết được, vậy còn không như về sớm một chút tắm một cái ngủ là xong.

Bên cạnh.

Nhìn xem một màn này Ôn Tuấn lạnh lùng mỉa mai: "Một đôi cậu nam nữ, ta nhỏ vào! Lâm Dịch, nhìn không ra tiểu tử ngươi được a, tại Ôn phủ Phi Lễ muội muội ta, đến Luyện Thiên hào lập tức liền cầu kết lại một cái Tiểu Kỳ Nữ, giết ta người nhà họ Ôn còn có thể sống đến như thể tiêu sái, bất quá hôm nay ngươi xem như sống đến đâu, anh ta nhất định phải đem ngươi. . ."

Ôn Tuấn lời còn chưa nói hết, bị Lâm Dương Thiên ánh mắt quét qua, cả người cũng là run lên, đứng là rút cuộc nói không được.

Ánh mắt kia quá mức băng lãnh khắc nghiệt, ở đâu là một cái mười mấy tuổi Oa Oa, rõ ràng là chủng khổng sinh từ Ma Vương.

Lâm Dương Thiên căn bản khinh thường lại nhìn Ôn Tuấn, ngừng tầm kia miệng đầy phun phân miệng thúi về sau, nhìn khắp bốn phía, giống như Sư Vương quét mắt đàn sói, cuối cùng trong mũi phát ra hừ lạnh một tiếng, trực tiếp hướng về Ôn Thao đi qua.

"Oa! Cái này Lâm Dịch thật muốn đi đối mặt nhị thiếu gia a, đây không phải muốn chết cái gì?"

"Chắc chắn chắc, ta rất nhiều năm không thấy được nhị thiếu gia xuất thủ, lần trước, tựa như là hắn sống sờ sờ đem Trần phủ một tên Giáo Đầu cho đánh thành tàn phế, bây giờ còn đang nằm trên giường đây."

"Hôm nay khẳng định phải Kiến Huyết. . . Cái này Lâm Dịch, thật sự là không biết chết sống a. . ."

Người chung quanh tất cả đều dùng một loại đồng tình cùng ánh mắt không giải thích được nhìn xem Lâm Dương Thiên, không rõ hắn lấy ở đâu dũng khí tới đối mặt Ôn Thao cái này Vân Thành nổi danh thiếu niên Ma Vương.

Nhưng, Lâm Dương Thiên cứ như vậy đi đến Ôn Thao trước mặt, nhìn nhau Ôn Thao băng lãnh mà hung tàn ánh mắt, hai người khí thế dây dưa va chạm, phảng phất đang trong không khí đều có thể nhìn thấy bạo liệt tia lửa.

Ôn Thao nhìn xem Lâm Dương Thiên, tựa như nhìn xem một cái tùy thời có thể lấy giết chết con kiến, toàn bộ Vân Thành chỉ có Tứ Tiểu long mới đi vào cách khác mắt, năm hơn người tuổi trẻ tất cả đều là rác rưởi, về phần trước mặt cái này cũng dám cùng hắn đối mặt tiểu tử, bất quá chỉ là một đồng gan lớn một chút rác rưởi a.

Đừng bảo là tiểu tử này rất có thể là sát vương Giáo Đầu hung thủ, lấy hắn Ôn Thao tính tình, vẹn vẹn là loại này chủ động tới khiêu khích hành vi, liền đã để cho hắn phát cáu khí.

Ngươi đó là cái gì ánh mắt!

Để cho ta tới dạy dỗ ngươi hắn là làm sao cùng ta Ôn Thao nói chuyện!

Ba.

Ôn Thao vẫn không có nói chuyện, cười gằn trực tiếp phát tay vỗ hướng Lâm Dương Thiên gương mặt.

Cái này một cái bàn tay, ngang ngược vô lễ, lại cương mãnh cùng cực, Ôn Thao không giống vừa rồi đánh Hứa Dao như thể lưu lực, mà chính là một kích muốn để Lâm Dương Thiên quỳ gối chính mình dưới chân, thật tốt giáo huấn một chút Lâm Dương Thiên cái này vô lễ Loài bò sát.

Móa!

Lâm Dương Thiên càng thêm nổi giận.

Cái này còn chưa lên tiếng, liền lại tới một cái bàn tay?

Nhất định xoa đại gia ngươi!

Bạn đang đọc truyện *Hóa Đế Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 13 : Hung hăng nện

Chương 13 : Hung hăng nện

Nhưng là, tâm lý phần nộ, Ôn Thao bàn tay lại không phải nói đùa.

Sắp tới hai ngàn cân lực lượng kinh khủng ầm ầm mà đến, tựa như một tòa núi nhỏ vượt trên đến, cự đại phong áp để cho Lâm Dương Thiên gần như sắp muốn mở mắt không ra lòng đen, căn bản không kịp trốn tránh.

Nghìn cân treo sợi tóc thời khắc, Lâm Dương Mạnh Địa Vận lên Viêm Thần Kính đem hấn hiện tại cực hạn một ngàn bốn trăm cân lực lượng tập trung tới tay cánh tay, đồng thời Viêm thép thân thể phát động, nhục thân phòng ngự lại đến tầng lầu, cuối cùng ngăn trở Ôn Thao bàn tay.

Bành.

Mọi người phảng phát nghe được một tiếng sấm rền nổ tung.

Ngay sau đó Lâm Dương Thiên thân thể giống như như đạn pháo sát mặt đất bay tứ tung ra ngoài, trọn vẹn trượt hai mươi mét mới dừng thân hình.

Mẹ!

Quả nhiên thật mạnh!

Lâm Dương Thiên chỉ cảm thấy chính mình cánh tay trái kém chút bị đối phương một bàn tay đánh gãy, liên đới lấy nửa người đều tê dại cái này Thối Thê hậu kỳ đỉnh phong cường giả, quả nhiên không phải hấn hiện tại có thể chống lại tồn tại.

Nhưng là!

Nếu như là hôm qua gặp được Ôn Thao, chính mình nói không chừng còn liền thật cảm, hôm nay, đó chính là người Ôn Thao chính mình tìm đến không may!

Lâm Dương Thiên trong cơ thể nộ hỏa bị một tát này hoàn toàn nhóm lửa, đối phương hôm nay nói rõ là tới khi dễ người, tốt, vậy thì đến xem, đến mẹ hấn hôm nay là ai khi dễ người nào.

"Hả? Còn có chút bản sự?"

Ôn Thao nhìn thấy Lâm Dương Thiên vậy mà năng lượng tiếp nhận chính mình nhất chương, dữ tợn cười một tiếng, lộ ra một cái trắng bệch hàm răng, phảng phát một cái phệ nhân dã thú. "Vậy ta ngược lại muốn xem xem, người hôm nay năng lượng chịu bao nhiêu xuống."

Sưu một chút.

Ôn Thao chủ động xuất kích.

Hấn lực lượng đáng sợ sắp dưới chân Thanh Thạch Bản đều giảm bạo liệt, toàn bộ thân hình hóa thành một đạo mờ lung hắc ảnh, giống như là tử thần vung ra đoạt mệnh quyền, lần nữa xông về Lâm Dương Thiên.

"Tốt, nhị ca! Giết chết tiểu tử này!" Ôn Tuấn đắc ý rống to, hôm nay cuối cùng nhìn thấy năng lượng nhìn thấy này chán ghét Lâm Dương Thiên kinh ngạc.

"Ai. . ." Trong đám người tuyệt đại đa số người phát ra cũng là thở dài một tiếng, trong mắt bọn hấn Lâm Dương Thiên đã không có bất cứ cơ hội nào, đón lấy cũng là đơn phương ngược đãi giày vò.

"Lâm Công Tử! !" Chỉ có Hứa Dao, phát ra quan tâm kinh hô, lại không cách nào cải biến bất cứ chuyện gì.

Lâm Dương Thiên, chỉ sợ là lại không sinh cơ.

Bành.

Quả nhiên, đoàn người trong lỗ tai lần nữa nghe được một tiếng bạo hưởng.

Nhưng ngay sau đó, tất cả mọi người trông mắt đều thẳng, phảng phất nhìn thấy thiên hạ nhất không thể tư nghị sự tình.

Bởi vì lần này, bị đánh đến bay ra ngoài người không phải Lâm Dương Thiên, mà chính là cái kia phách lối đến không ai bì nổi, tại toàn bộ Vân Thành đều khó gặp đối thủ thiếu niên bá chủ —— Ôn Thao!

Toàn trường người đều yên tĩnh, tro mắt nhìn xem Ôn Thao như bị Thiết Chùy vung mạnh bay vãi rách Oa Oa một dạng, bay ngược tròn vện hơn 30m, trực tiếp nện vào sau lưng phường thị một gian quầy hàng bên trên, đùng đùng một mảnh hỗn độn, toàn bộ quầy hàng đều bị cự đại trùng kích lực oanh thành một chỗ bả vụn.

Cái này sao có thể a!

Đoàn người cảm thấy mình nào từ đều muốn thiếu dưỡng, này Lâm Dịch làm sao có khả năng có được đáng sợ như vậy lực lượng a! !

Lâm Dương Thiên chậm rãi đi tới.

Trên tay hắn không biết lúc nào nắm một thanh hắc sắc búa, không, phải gọi Thiết Chùy.

Một thanh nguyên bản thuộc về Dịch Hành Vân Thiết chùy.

Một thanh hàng thật giá thật 【Linh Khí】 cấp bậc Thiết Chùy.

Khí Vô đại lực bình khí, mạnh hơn Phổ Thông Bình Khí cấp một gọi Huyền Bình, vô cùng sắc bén, giá cả đắt đỏ, mạnh hơn Huyền Bình bình khí, mới là Linh Khí.

Linh Khí, tên như ý nghĩa, bình khí có linh, mỗi một chiếc Linh Khí đều có được chính mình độc nhất vô nhị 【Bình Linh Chúc Tính】, cho nên mới lộ ra ngưu bức mà trân quý.

Toàn bộ Xuất Vân Quốc, có thể rèn đúc Linh Khí Luyện Khí Sư không hơn trăm người, phía trước nói qua, cao giai Linh Khí cũng liền hơn hai mươi kiện, trung giai Linh Khí không đến hai trăm kiện, cho dù là đề giai Linh Khí, cũng liền hai ngàn số lượng bộ đáng.

Hết thấy, đều bởi vì rèn đúc Linh Khí cần tài liệu quá mức thừa thớt, chính là bởi vì như thế, cơ hồ sở hữu Linh Khí đều nắm giữ tại Tiên Thiên cao thủ trong tay, cũng là Ôn Thao, cũng không có Linh Khí.

Linh Khí mạnh bao nhiêu?

Lấy Lâm Dương Thiên trong tay búa làm thí dụ, đây chẳng qua là một kiện đề giai Linh Khí, là Dịch Hành Vân ba thanh rèn bình chùy bên trong kém cỏi nhất một cái, nhưng lại có được 【nặng nề】 Bình Linh Chúc Tính, một cái nhìn nho nhỏ búa, đối với người sử dụng tới nói chỉ cần năm trăm cân lực lượng liền có thể vung vẩy tự nhiên, nhưng lại có thể kích phát ra hai ngàn năm trăm cân lực lượng đáng sợ.

Cái này hoàn toàn cũng là ngưu bức không nói đạo lý.

Muốn nói cũng là Ôn Thao con hàng này không may, rõ ràng trên thực lực có ưu thế cự lớn, nhưng là hết lần này tới lần khác gặp gỡ Lâm Dương Thiên trong tay một thanh này Linh Khí búa, không công bị một búa đập bay trở lại.

Oanh!

Ôn Thao cả người chật vật từ trong khu phế tích kia leo ra, trên đầu còn mang theo nửa khối quầy hàng bên trên vãi rách băng hiệu, bộ dáng khô hôi, nhưng lại không ai dám cười.

"Lâm Dịch, ta muốn giết ngươi! !"

Hắn nổi giận, lúc đầu tùy ý có thể giết chết con kiến hôi lại một búa đem hắn chính mình đập bay, đây quả thực là vô cùng nhục nhã!

Vụt một chút.

Hắn từ trong túi càn khôn móc ra một cái đen nhánh Đoản Dao, đó là một thanh đỉnh cấp Huyền Bình 【Hắc Ngọc đao】, là hắn Ôn Thao thành danh bình khí.

Vừa rồi hắn bắt quả là muốn đem Lâm Dịch đánh cho tàn phế, nhưng giờ phút này hắn đã bị phần nộ xông đến văng đầu, thế phải tại chỗ tươi sống đào tiểu tử này da!

Lâm Dịch hắc sắc Thiết Chùy cố nhiên đáng sợ, nhưng tu vi dù sao kém xa tít tắp chính mình, chỉ cần lợi dụng Thối Thể đỉnh phong tốc độ cực hạn, vòng qua thiết chùy kia, liền có thể nhất đao trước tiên chém hắn năm chùy tay phải!

Ôn Thao trong lòng sát ý đã định, cầm trong tay Hắc Ngọc đao lần nữa bứt ra mà lên, hắn học ngoan, không cùng Lâm Dương Thiên cứng rắn, mà chính

là lợi dụng cực kỳ nhanh chóng độ một cái động tác giả lừa Lâm Dương Thiên ra chùy, đồng thời né người lóc lên, trong tay sắc bén chiến đao phạch một cái liền chém xuống tới.

"Tiểu tử, bằng vào trang bị liền muốn thắng ta, nhất định nằm mơ, chết đi cho ta!"

Ôn Thao gầm thét, khí thế trùng thiên, nhưng lại đối lấy Lâm Dương Nhất âm thanh cười lạnh: "Hừ, phải không?"

Keng!

Ngay tại Ôn Thao tự cho là có thể đánh bại Lâm Dương Thì đợi, Lâm Dương Thiên không biết từ nơi nào thay đổi ra một khối cự đại hồng sắc thủy tinh, phảng phất một mặt thuẫn bài trực tiếp ngăn tại Ôn Thao đao trước.

Cái gì! !

Còn có thể dạng này! !

Tất cả mọi người mộng ép.

Cái này Lâm Dịch vậy mà lợi dụng Túi Càn Khôn trong nháy mắt triệu hoán công năng đem cứng rắn vô cùng cản trọng khoáng thạch hóa thành thuẫn bài?

Cái này mẹ nó còn thể nào chơi a!

Lâm Dương Thiên nhìn xem Ôn Thao được vòng tròn ánh mắt, khoe miệng mĩa mai cười một tiếng, trong lòng tự nhủ Dịch Hành Vân khối này 【Ly Nguyên Hòa Tinh】 thật sự là lại lớn vừa cứng, đồng thời trên tay hắc sắc búa lần nữa phát uy: "Đi người! !"

Bành.

Mọi người lại nhìn thấy vị kia Vân Thành Tiểu Ma Vương lần nữa biến thành một cái khối rồi bao cát, trên không trung xẹt qua mỹ diệu đường vòng cung, đập nát mặt khác một gian cửa hàng.

Ôn Thao lần nữa đứng lên thời điểm, nửa gương mặt đã sưng giống như đầu heo, coi như hắn có được Thối Thể đỉnh phong cường đại nhục thể, Lâm Dương Thiên búa không có cách nào trọng thương hắn, nhưng là loại này muốn mạng đã kích cùng nhục nhả, đã đầy đủ đề cho hắn nổi điên.

"A a a! Lâm Dịch!"

Ôn Thao rống giống như là một đầu điên cuồng dã thú, nhưng lại sở trường cầm búa, vũ trang đầy đủ Tuân Thú Sư Lâm Dương Thiên không có biện pháp, chỉ có thể lâm rống: "Có gan người quang minh chính đại cùng ta nhất chiến! !"

"Người đàn độn sao?" Lâm Dương Thiên khinh thường bĩu môi: "Người miêu người một cái Thối Thể đỉnh phong võ giả đến bắt nạt ta, còn để cho ta quang minh chính đại đánh với người, nói lời này người khuôn mặt đâu?"

Lâm Dương Thiên lời nói như đao từ cắt Ôn Thao da mặt, cũng không phải, rõ ràng là người khi dễ người khác trước đây, hiện tại bị người đệt còn nói người ta không công bằng?

Nhất định mặt mặt ném đến nhà bà ngoại.

Lâm Dương Thiên nhìn phía xa Ôn Thao: "Làm sao? Không dám tới?"

Ôn Thao sắp sắp miệng đầy cương nha cắn nát, nhưng lại thực sự tìm không thấy công kích Lâm Dương Phương pháp luật.

"Tốt, người không đến đúng không, này đối ta!" Lâm Dương Thiên cười lạnh, hung tàn ánh mắt đứng là tiếp cận ở bên đã xem ngốc Ôn Tuấn, nói: "Vừa rồi, là người mắng ta tới?"

Mẹ ta ah!

Ôn Tuấn nhanh sợ phát niệu.

Hắn lúc đầu trong lòng đối với Lâm Dương Thiên liền có bóng mờ, nguyên bản còn trông cậy vào ca ca giúp mình báo thù, kết quả hiện tại ngược lại tốt, hai huynh đệ tìm tới cửa bị người nhục nhả, Lâm Dương Thiên này lại ánh mắt quét hắn liếc một chút, nhất định dọa đến hắn đứng đều đứng không vững.

"Các người còn thất thần làm gì, lên cho ta a!" Ôn Tuấn vội vàng hướng phía Ôn Thao phương hướng lui lại, đồng thời chỉ huy này hơn mười người Ôn gia thị vệ ngăn cản Lâm Dương Thiên.

Lúc này Ôn Tuấn hối hận chết, chính mình giống như nhị ca đi ra chấp hành tư hình, là không muốn để cho quá nhiều người biết, tăng thêm đối với Ôn Thao thực lực có lòng tin, bởi vậy không làm kinh động Ôn gia những chân chính cao thủ đó, kết quả lần này thật sự là chính mình tìm đường chết. . .

Những Ôn Tuấn đó Thân Tín Thị Vệ cũng là đen đuôi, cũng không thể trợ mắt nhìn xem chính mình Tam Thiếu Gia bị búa bạo nện, chỉ có thể kiên trì tới

công Lâm Dương Thiên.

Nhưng là Lâm Dương Thiên vốn là không sợ Thối Thế hậu kỳ, hiện tại càng giống như là bão nổi mãnh liệt, cái gì Thổ Kê đồ ăn chó, một bữa một cái, toàn bộ nện trở mình.

Bành bành bành!

Những Luyện Thiên đó hào bọn tập dịch hôm nay xem như mở mang tầm mắt, từng cái ngày bình thường ngưng khí trùng thiên Ôn phủ cao thủ tất cả đều biến thành thịt người Phi Đạn, biến đổi góc độ bay về phía bốn phía, có bay vào cửa hàng bên trong, có treo ở cự đại pho tượng đồng thau trên cánh tay, lớn nhất khổ rồi còn có bay đến luyện khí giữa sân lò lửa thượng diện, gọi gọi là một cái chua thoải mái.

Ngắn ngủi mấy hơi thở, Lâm Dương Thiên bên người liền không có người.

Hắn lần nữa hướng đi Ôn Thao, Ôn Tuấn, Ôn Thao là bị tức đến sắp nổ tung, mà Ôn Tuấn thì là dọa đến sắp khóc.

"Nhị ca, nhị ca!" Ôn Tuấn liên tục lay Ôn Thao, đem Ôn Thao cũng làm phiền.

"Gọi cọng lông a!" Ôn Thao chưa từng như hôm nay như thế uất ức qua, kiên trì lần nữa xông về Lâm Dương Thiên, đồng thời trong tay Hắc Ngọc đao lần nữa huyền hóa ra ba đạo sắc bén đao quang, chính là Ôn gia Tổ Truyền đao pháp chiến kỹ 【Lưu Quang Trảm】.

Đáng tiếc là, đao pháp này đủ để chặt đứt lưu quang lại không cách nào chém vỡ này trọn vẹn một người cao Ly Hóa Nguyên Tinh, loại này tam phẩm khoáng thạch cứng rắn làm cho người giận sôi, đơn đầu đứng lên dùng để phòng ngự nhất định vô địch, Lâm Dương Thiên cười lạnh một tiếng, lần nữa vung ra bữa:

"Cút!"

Sưu.

Ôn Thao lại đáng xấu hổ bay.

Còn lại Ôn Tuấn, nhìn xem Lâm Dương Nhất từng bước tới, con hàng này thật niếu, cái quần trong nháy mắt ẩm ướt một mảng lớn.

Lâm Dương Thiên khinh thường cười một tiếng, loại phế vật này, trừ ý thể hiệp người bên ngoài gì cũng không biết, nếu không phải xem ở Ôn gia trên mặt mũi, chính mình thật có lòng diệt hắn.

"Lâm Dịch, ngươi, ngươi nếu là đụng đến ta, phụ thân ta tuyệt sẽ không buông tha ngươi. . ." Đến lúc này, cái này Ôn Tuấn còn muốn chuyển ra hậu trường tới dọa người, Lâm Dương Thiên nhìn xem cái này rác rưởi đồ chơi ánh mắt đều đau, trực tiếp vung ra một cái thể đại lực trầm cái tát.

Bạn đang đọc truyện *Hóa Đế Thân Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 14: Muốn đánh hôn

Chương 14: Muốn đánh hôn

Ba.

Ôn Tuấn biến thành trên không trung đảo quanh con quay, chuyển không biết bao nhiêu vòng mấy lúc sau, khuôn mặt hướng đập ầm ầm dưới, thật vất vả mọc tốt cái mũi lần nữa sụp đổ, đời này đoán chừng cái mũi là rút cuộc thật không đứng lên.

Con hàng này quảng xuống đất về sau, liền không nhúc nhích nằm thi thể, Lâm Dương Thiên cũng lười quản hắn có phải là thật hay không ngất đi, quay đầu nhìn về phía toàn trường duy nhất còn đứng lấy người, Ôn Thao.

"Đến, tới, ta cam đoan không đập chết ngươi!" Lâm Dương Thiên hướng phía đối diện Câu Thủ chỉ, cực điểm nhục nhã trào phúng sở trường.

Hắn biết, nếu không phải hôm nay vừa vặn từ Lão Dịch nơi đó thuận tới một thanh đủ sức lực bữa, không chừng hiện tại chính mình thậm chí đến trình độ gì, sống lại sau khi hắn đã sớm không phải đi qua cái kia ngày thơ thiện lương Tiểu Bạch, ai muốn giết hắn, muốn làm tốt bị phản giết nỗ lực chuẩn bị.

Ôn Thao, hiện tại đã nhanh muốn bị tức ngất, hôm nay sự tình đã thành hấn nhân sinh Trung Thiên chuyện cười lớn giống như chỗ bần, nhưng hấn biết, hôm nay chính mình là hoàn toàn cảm.

Đối diện cái này lại tiện lại hung ác tiểu tử, phòng thủ có khối kia thủy tinh, công kích có cái kia đáng chết hắc sắc Thiết Chùy, mình đã không có bất kỳ cái gì phản kháng, lưu tại nơi này chỉ có không công chịu nhục phần.

Thế nhưng là hấn hận a, hấn biệt khuất a, hấn không cam lòng a!

Làm sao hảo hảo kịch bản, cuối cùng phát triển thành hiện tại cái này khổ rồi kết cục a!

"Lâm Dịch, ngươi chờ, một ngày nào đó, ta sẽ để ngươi vì là hôm nay sự tình trả giá đắt! !" Nhưng Ôn Thao thật sự là không có chiều, chỉ có thể nói lấy lớn nhất không có dinh dưỡng ngoan ngoãn, chuẩn bị rồi đi.

Lâm Dương Thiên cũng không có ý định truy, nếu bản về thực lực chân chính hấn xa xa không phải Ôn Thao đối thủ, sự tình lần này cũng cho hấn đề tỉnh một câu, hấn cảnh giới còn kém xa lắm.

Hôm nay hấn là dùng trang bị khi dễ Ôn Thao, thế nhưng là vạn nhất chính mình có một ngày không có Túi Càn Khôn đâu, đây không phải là thỏa thỏa bị Ôn Thao hành hạ đến chết?

Nếu là đối đầu Trần Triều ca đâu? Đối phương trước đó cũng là giống như Ôn Thao một dạng Thối Thê đỉnh phong cường giả, hiện tại càng là là cao quý Hoàng Tử, trang bị khẳng định miêu sát chính mình, chính mình dựa vào cái gì cùng người ta đi đấu?

Còn muốn càng thêm nỗ lực mới được a!

Không chỉ có là vì là hoàn toàn thắng qua Ôn Thao, càng là làm quan trọng mau sớm có thực lực đi đối mặt Trần Triều ca tiện nhân kia!

Một bên nghĩ, Lâm Dương Nhất bên cạnh thu hồi búa đi đến trong đám người Hứa Dao bên cạnh, nhìn đối phương đỏ bừng gương mặt, vẫn là hơi có áy náy cười một tiếng: "Không có ý tứ, liên lụy ngươi."

Hứa Dao hốc mắt đỏ, nói không ra lời, chỉ là hung hăng lắc đầu.

Lâm Dương Thiên trận chiến ngày hôm nay, tuy là tự vệ, không phải là không cho nàng xuất khí, Hứa Dao cảm thấy mình tâm bị hung hăng nắm một chút.

Một bên khác, Ôn Thao sải bước, sắp đi đến này thanh đồng Bài Phường thời điểm, bất thành lĩnh, Bài Phường từ bên ngoài bị người bỗng nhiên đẩy ra.

Một cái lo lắng thiếu nữ âm thanh vang lên: "Lâm Dịch, ngươi không sao chứ!" Chính là nghe được phong thanh chạy đến Ôn Thanh Thanh.

Ôn Thanh Thanh lúc này trong đầu tràn đầy Lâm Dịch bị Ôn Thao giày vò hung tàn hình ảnh, người không có vào, liền sốt ruột lớn tiếng hô hào: "Nhị ca, dừng tay! Ngươi đừng khi dễ Lâm Dịch!"

A?

Chờ đến Ôn Thanh Thanh xông tới, thấy rõ ràng tại đây tình huống về sau, một đôi mắt to mê hoặc nháy hai lần, hoàn toàn không biết rõ tình huống.

Ngược lại một chỗ loạn thất bát tao đám người, nằm rạp trên mặt đất sống chết không rõ Ôn Tuấn, toàn thân chặt vật xanh một miếng tím một khối Ôn Thao, còn có. . . Đánh rầm đều không có Lâm Dịch. . .

"Nhị ca, ngươi làm sao bị đánh thành cái này hùng dạng?"

Ôn Thanh Thanh ngày này thật miệng nha. . .

Ôn Thao kém chút một cái lão huyết bị tức đến phun ra ngoài, hung hăng trừng liếc một chút muội muội mình, nhanh chân đi ra đi.

Mà Ôn Thanh Thanh thì là thật không thể tin nhìn về phía Lâm Dương Thiên: "Ta trời ạ, Lâm Dịch, cái này, đây đều là ngươi làm?"

Lâm Dương Tắc là nhẹ nhàng sờ mũi một cái, mỉm cười: "Tựa như là."

. . .

"Vương Trùng chết?"

Đám người đều tản ra về sau, Lâm Dương Thiên giống như Ôn Thanh Thanh đi vào luyện khí trận chỗ sâu một gian Phòng Khách, vừa tọa hạ liền nghe đến Ôn Thanh Thanh nói ra Vương Trùng ngộ hại sự tình.

"Ngươi không biết?" Ôn Thanh Thanh cũng là sửng sốt: "Bằng không ngươi cho rằng nhị ca tại sao phải tới tìm ngươi phiền phức."

Lâm Dương Thiên buông tay: "Ta cũng buồn bực đâu, liền nói gia hỏa này có phải hay không ăn no căng không có chuyện làm, đơn thuần tới khi dễ người. . ."

Đến ai khi dễ ai vậy!

Ôn Thanh Thanh cho Lâm Dương Nhất cái thật to bạch nhãn, hỏi: "Nói như vậy, này Vương Trùng không phải người giết?"

"Dĩ nhiên không phải. Ngày đó ta chỉ là giáo huấn một chút hần, đem hần thả đi. . ." Lâm Dương Thiên buông buông tay.

Chuyện này phiền toái thì phiền toái tại không có chứng cứ, ai cũng không biết Vương Trùng rồi đi chính mình về sau lại gặp người nào, mà chính mình hết lần này tới lần khác lại tại Vương Trùng trên thân chích chữ, hết thấy hết thấy đều muốn đầu mâu nhắm ngay chính mình. . .

"Nói mà không có bằng chứng a, Lâm Dịch." Ôn Thanh Thanh tin tưởng Lâm Dương Thiên lời nói, đồng thời cũng có chút ít lo lắng nói: "Ngày mai phụ thân ta liền trở lại, hần chắc chắn sẽ không sắp Vương Trùng chết bỏ mặc, với lại hôm nay người còn đã thương nhị ca, tam ca, nếu là không năng lượng chứng minh người là trong sạch, phụ thân hần chắc chắn sẽ không bỏ qua cho người."

Lâm Dương Thiên biết, Ôn Thanh Thanh nói có lý.

Nếu như hôm nay sự tình là Ôn Thao bọn họ cố tình gây sự, Lâm Dương Chính làm phòng vệ hết thấy cũng còn nói còn nghe được, nếu là người ta là đến đây đuổi bắt hung thủ, ngược lại còn bị hung thủ đã thương, chuyện kia tính chất coi như hoàn toàn thay đổi.

Đến lúc đó lấy Ôn gia tại Vân Thành uy vọng cùng thế lực, tuyệt đối sẽ không buông tha Lâm Dương Thiên.

Trong phòng lâm vào ngắn ngủi yên lặng. Ôn Thanh Thanh nhìn xem Lâm Dương Thiên cúi xuống ánh mắt, tựa như đang tự hỏi cái gì, trợn vện các loại mấy phần chuông cũng không thấy đối phương mở miệng, thế là thử thăm dò hỏi: "Người dự định làm sao bây giờ?"

"Hả? Cái gì làm sao bây giờ?" Lâm Dương Thiên ngẩng đầu, tựa hồ hoàn toàn không cùng Ôn Thanh Thanh tại cùng một cái kênh bên trên.

Ôn Thanh Thanh gấp: "Vương Giáo Đầu sự tình người dự định làm sao bây giờ a? Người đến vừa rồi có hay không đang nghe ta nói a!"

"Cái này có cái gì làm sao bây giờ, ta không có giết người a?" Lâm Dương Thiên vô tội tựa như là thuần khiết Tiểu Bạch Thỏ, lại làm cho Ôn Thanh Thanh im lặng.

"Yên tâm đi, Ôn tiểu thư, ngày mai ta sẽ đến Ôn phủ đến, đem rất nhiều chuyện làm dấn dò, người liền xin đợi ta đại giá liền đúng rồi!" Lâm Dương Thiên không để cho Ôn Thanh Thanh lại nói cái gì, đã chuẩn bị đứng dậy tiễn khách.

"Thế nhưng là. . . Thế nhưng là. . ." Ôn Thanh Thanh vẫn là không yên lòng.

Nàng không nghĩ ra loại tình huống này Lâm Dương Thiên làm sao còn dám ảm lại phủ.

"Không có gì có thể là, đến mai gặp!" Lâm Dương Y Nhiên là như thế mây trôi nước chảy cười, sắp Ôn Thanh Thanh đưa ra phòng khách, một người chậm rãi ngồi xuống tới.

Có ý tứ. . .

Lâm Dương Thiên tại đối mặt ngoại nhân thời điểm, sẽ làm ra một bộ lười nhác lỗ mãng nguy trang, mặc dù hần linh hồn đã có được Thiên Đế uy nghiêm, nhưng lại không thể biểu hiện quá mức khác loại, nhưng khi một mình hần thời điểm, hần ánh mắt bên trong trí tuệ cùng thành thực lại tựa như xoay tròn Vũ Trụ Tinh Hà, hết thấy tất cả nằm trong lòng bàn tay.

Hần trầm ngâm: "Xem ra, cái này Ôn gia bên trong còn có người tại nhằm vào ta, một chiêu này mượn đao giết người cũng âm hiểm a. . ."

Lâm Dương Thiên trong nháy mắt nghĩ thông suốt rất nhiều chuyện, tiếp tục nói: "Tuy nhiên như thế một cái cơ hội, một cái có thể thấy rõ ràng Ôn gia thực lực cơ hội, này Ôn Đình Thiên nếu là ngay cả đơn giản như vậy âm mưu đều nhìn không thấu, vậy hần cũng không có tư cách trở thành ta Lâm Dương Hợp làm đồng bọn. . ."

Ai có thể nghĩ tới, Lâm Dương Thiên tuy nhiên mười bốn năm tuổi, tại đối diện Ôn Thị gia tộc loại này Vân Thành hào môn thời điểm lại là một loại thăm tra khảo hạch thái độ.

Lâm Dương Kế rồi nói tiếp: "Có thể chấp chương toàn cả gia tộc, chắc hần này Ôn Đình Thiên sẽ không thái quá bao cò, hi vọng ngày mai. . . Hần sẽ không để cho ta thất vọng là được!"

Nói xong, Lâm Dương Thiên liền đứng dậy rồi đi phòng khách, hần muốn trước đi xem một chút Hứa Dao thương thế, sau đó an tâm chờ đợi.

Chờ chờ đợi hai vị Dịch Đại Sư sắp món kia vĩ đại tác phẩm luyện chế ra tới.

Chờ chờ đợi ngày mai, cường thế trở về Ôn gia!

. . .

Tối hôm đó, Âu Dương Gia Tộc bên trong, Âu Dương phong thu đến một phong đến từ phụ thân hần thư tín.

Âu Dương phong từ từ mở ra thư tín vừa nhìn, chỉ thấy phía trên viết một phần thật dài danh sách, cũng là một chút có giá trị không nhỏ quý giá tài vật, mà bên trong mấy thứ thì là Âu Dương gia hoa cự đại đại giới mới sưu tập đến thần bí bảo bối, cuối thư đuôi bổ sung một câu nói: "Ngày mai giờ Thìn, chuẩn bị tốt hết thảy, tới Ôn phủ chuẩn bị đính hôn."

Âu Dương phong tinh tế đem sách tin gãy đứng lên, khoe miệng nhẹ nhàng cười: "Phụ Thân Đại Nhân thật đúng là sẽ rèn sắt khi còn nóng, xem ra lần này Ôn gia gặp được phiền phức thật đúng là không nhỏ, này Ôn Đình Thiên vô luận như thế nào là muốn đáp ứng cửa hôn sự này, cũng không biết phụ thân lớn như vậy khẩu vị, ngày mai có thể nuốt mất Ôn gia bao nhiêu sản nghiệp đây. . . Ha ha ha. . ."

Âu Dương phong liền như là cha trong bụng giun đũa, một phần danh sách, liền đã biểu thị ngày mai tại Ôn phủ sắp phát sinh một trận cực trọng yếu, đồng thời cũng là vô cùng bất công lễ đính hôn. . .

Ôn gia, không thể tránh né rơi vào cự đại nguy cơ ở trong.

. . .

Ngày mai, ra roi thúc ngựa tới.

Ôn phủ Cửa chính, trước kia cũng đã quét sạch sạch sẽ, vài trăm mét phổ dài phóng tầm mắt nhìn tới ngay cả một mảnh lá cây đều không nhìn thấy.

Lấy nhị thiếu gia Ôn Thao cầm đầu Ôn phủ nhân mã, đều thay đổi long trọng trang phục, sớm tại Ôn phủ cửa ra vào xếp hàng nghênh đón, chờ đợi lấy Ôn phủ chủ nhân —— Ôn Đình Thiên trở về.

Ước chừng giờ Thìn còn kém một khắc bộ dáng, mọi người thấy phổ dài cuối cùng hiện lên một đội nhân mã, bọn họ ăn mặc thống nhất trang phục màu đen, trước ngực thêu lên nhất tôn đỉnh nhỏ màu vàng óng, đó là Ôn Thị Tổ Truyền gia tộc Huy Chương.

Những người này khí vũ hiên ngang, dáng đi trầm ổn, mỗi một bước bước ra vừa vặn cũng là tam xích, vừa nhìn chính là đi qua quanh năm khắc nghiệt huấn luyện, mắt sáng như đuốc, phảng phất trăm đạo điện quang, trong nháy mắt xuyên thấu toàn bộ phổ dài.

"Vâng thưa phụ thân thân vệ!" Ôn Thanh Thanh trừng to mắt nhìn về phía phương xa.

Chi này tinh nhuệ nhân mã chính là Ôn Đình Thiên tự mình huấn luyện Ôn phủ thân vệ, bọn họ mỗi một người kém cỏi nhất cũng là Thối Thử hậu kỳ thủy chuẩn, đội ngũ đằng sau, càng có bốn vị Khách Khanh Trưởng Lão cũng là Tiên Thiên Cảnh Giới cường giả áp trận, chính là Ôn phủ mạnh nhất Chiến Đấu Lực Lượng.

"Xem, Phụ Thân Đại Nhân kiêu liễn!"

Ôn Tuấn hôm nay trên mũi còn dán vào thật dày thuốc cao, nhìn thấy Ôn Đình Thiên Kiêu Tử kích động muốn khóc, chính mình đã lớn như vậy cho tới bây giờ không có bị người khi dễ thăm như vậy qua, tuy nhiên ngậm lại tự mình làm những cái kia chuyện xui xẻo, hẳn thật đúng là không có lá gan đi hướng Ôn Đình Thiên cáo trạng.

"Há? Làm sao Âu Dương gia cũng tới!"

Bạn đang đọc truyện *Hỏa Đế Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 15: Sau cùng cơ hội

Chương 15: Sau cùng cơ hội

Ôn Thao nhìn ngược lại là không có cái gì trở ngại, chỉ là quai hàm có chút sưng đỏ, đó là Lâm Dương Thiên búa dạy hắn làm người về sau ấn ký, bất quá hôm nay không phải nói những khi này, đoàn người không nghĩ tới Ôn Đình Thiên lần này lại sẽ cùng Âu Dương Gia Tộc người cùng nhau trở về.

Hào hoa đội ngũ đại biểu cho Vân Thành phần vinh nhất Lương Đại Gia Tộc phong thái, này Ôn Đình Thiên cùng Âu Dương gia gia chủ Âu Dương Cung cười kiêu liễn, mỗi một tác cũng là tinh diệu tế trác, giá trị vạn kim, riêng là Âu Dương Cung này đỉnh Kiêu Tử, nghe nói chỉ là ngoại tăng rèm vải cũng là dùng 【băng vân tuyết tâm】 Tầm Tỉ bện mà thành, đông âm hề mất, ít nhất giá trị mấy chục vạn lượng bạch ngân.

"A, đây không phải là Âu Dương phong cái gì? Làm sao hắn cũng tới?"

Ôn Tuấn mắt sắc phát hiện, trong đội ngũ còn có một tên cười tuyết hoa Sur Tử Thông anh tuấn thiếu niên, chính là dự đầy Vân Thành tuyệt thế công tử, Âu Dương phong.

Vừa nhìn thấy cái này Âu Dương phong, Ôn Thao ánh mắt nhất thời ảm đạm một chút, có thể làm cho vị này kiêu ngạo như rồng thiếu niên mặc cảm, đơn giản là Âu Dương phong trên người có một cái hấn theo đuổi nhiều năm mà vô pháp đạt tới xưng hào —— Vân Thành Tứ Tiểu long.

Chỉ có Vân Thành mạnh nhất bốn tên mười tám tuổi trong vòng thiếu niên, mới có thể được xưng là Vân Thành Tứ Tiểu long, Ôn Thao võ đạo chiến lược tại toàn bộ Vân Thành đều đã khó gặp đối thủ, nhưng hấn chính mình lại biết, hấn cùng vị kia trên lưng ngựa phong độ nhẹ nhàng Văn Nhượng công tử so sánh, còn có khó mà vượt qua chênh lệch thật lớn.

Mà Ôn Thanh Thanh, thì là khi nhìn đến Âu Dương phong về sau sắc mặt bỗng nhiên biến đổi.

Chẳng lẽ, cái này Âu Dương gia hôm nay tới là vì chính mình giống như Âu Dương phong hôn ước?

Chuyện này, một mực là Ôn Thanh Thanh trong lòng không muốn nhắc lên đau nhức, nàng cùng Âu Dương phong từ nhỏ nhận biết, hai nhà trước đó cũng chính là miệng trò đùa đóng chặt cái gọi là hôn ước, nhưng nàng lớn lên về sau lại không một chút nào nguyện vọng gả cho Âu Dương gia vị thiếu gia kia, cái kia hôn ước cũng liên tục kéo tới hôm nay. . .

Làm sao hết lần này tới lần khác cái này chán ghét Âu Dương gia tuyền vào hôm nay tới? Lâm Dịch chẳng phải là có khả năng sẽ đụng tới bọn họ. . .

Ôn Thanh Thanh trong lòng dâng lên một loại dự cảm bất tường.

Nàng không biết Lâm Dịch trở về cùng Âu Dương gia đến thăm, hai chuyện này hôm nay sẽ tại Ôn phủ kích thích như thế nào Phong Vân?

Rất nhanh, đội ngũ đi đến Ôn phủ trước cửa, hai vị tại Vân Thành dân gian ảnh hưởng rất lớn Lão Đại đi ra riêng phần mình Kiệu Tử.

Ôn Đình Thiên thân hình không cao, lại vô cùng tráng kiện, hấn mặt mũi không lớn, nhưng lại có để cho người ta khó mà nhìn thẳng phong mang, lớn nhất làm cho người khó quên là cái kia song khớp xương thô to, che kín phong sương thù chường, đôi tay này, luyện chế qua toàn bộ Vân Thành nổi danh nhất Linh Khí, cũng đập nát qua cường đại nhất đầu địch nhân.

Ôn Đình Thiên đi xuống Kiệu Tử thời điểm, sở hữu Tiên Thiên Cảnh Giới phía dưới người đều cảm giác được ở ngực một buồn bực, đó là một loại tuyệt đối cao thủ mang đến khí thế uy áp, phảng phất có nhất tôn che trời cự đỉnh, đặt ở ở ngực, làm cho người khó mà thở dốc, riêng là giờ phút này Ôn Đình Thiên lồng mây nhàn nhạt nhú lại, tựa hồ tâm tình cũng không mỹ lệ, cái này khiến đoàn người càng thêm cảm thấy kiểm chế.

Bên cạnh, là Âu Dương Gia Tộc tộc trưởng, Âu Dương Cung.

Đây là một cái hình thể tròn trịa trung niên nhân, một mặt cười tủm tỉm bộ dáng chột nhìn cho người ta mười phần thân thiết cảm giác, nhưng ở trận rất nhiều người đều biết, tại này tám hiền lành bên ngoài phía dưới, cái này Âu Dương Cung có một bộ như thế nào gian trá tàn nhẫn thương nhân tâm địa.

"Tham kiến tộc trưởng!"

"Bái kiến Âu Dương Tiên Sinh!"

Ôn phủ trước cửa, từng tiếng bái tiếng hô vang lên, Ôn Đình Thiên nhìn xem quen thuộc gia môn cùng mình hài tử, trong lòng không khỏi thật dài thở dài một hơi, đột nhiên nhìn thấy chính mình hai đứa con trai trên mặt vậy mà đều mang theo thương tổn, không khỏi nhíu nhíu mày.

"Ôn Trung, trong nhà hết thầy vừa vặn rất tốt." Hấn hỏi hướng về Ôn phủ một vị lão quản gia, vị lão giả này giống như Ôn Đình Thiên nhiều năm, tính cách trung hậu, có thể sắp Ôn phủ sự vụ chuẩn bị thỏa đáng, lại quản không mấy vị thiếu gia tiểu thư hành sự tính nết.

"Khúc. . . Mọi chuyện đều tốt, mời tộc trưởng đi vào phủ!" Ôn Trung ánh mắt cùng Ôn Đình Thiên giao hội một chút, biết trường hợp này trịnh trọng, liền cái gì cũng không có lộ ra, chào hỏi mọi người sắp Ôn Đình Thiên cùng Âu Dương Cung đón vào Ôn phủ.

"Tốt, Âu Dương huynh, mời!" Ôn Đình Thiên đưa tay, nụ cười cứng nhắc, mời Âu Dương Cung đi vào.

"Ha ha, tốt." Âu Dương Cung tiểu tượng nhất tôn Di Lạc bỏ tất, nhưng lại ảm tàng không được mắt tham lam quang mang, hấn chuyển hướng bên cạnh nhi tử Âu Dương phong: "Phong nhi, đợi lát nữa vì phụ cùng người Ôn bá phụ có chuyện quan trọng trao đổi, người lại cùng Ôn gia hai vị thiếu gia thật tốt thân cận một chút, về sau nói không chừng các người cũng là người một nhà a, Ha-Ha!"

"Vâng! Phụ thân." Âu Dương phong gật đầu nói phải, phong độ nhẹ nhàng.

Câu nói này vừa ra, ở đây rất nhiều người đều hiểu hôm nay là cái gì tiết mục, Âu Dương gia đến cầu thân.

Đoàn người trên mặt đều không có biểu lộ, chỉ có từng đạo từng đạo thần sắc khác nhau ánh mắt nhao nhao quét về phía Ôn Thanh Thanh, mà vị kia Ôn gia tiểu thư ánh mắt thì là hơi đỏ lên, gắt gao cắn môi không nói thêm gì nữa, nhưng ai cũng có thể cảm nhận được trong nội tâm nàng này phân ủy khuất cùng không cam lòng.

. . .

Rất nhanh một đoàn người liền đi vào Ôn phủ, Ôn Đình Thiên triệu hoán chính mình tín nhiệm nhất hai tên Khách Khanh Trưởng Lão tính cả Âu Dương Cung cùng một chỗ tiến vào Ôn gia phòng khách —— một tòa tên là Lăng Vân Các rộng rãi đại trạch.

Hon người liền tại Ôn Trung an bài xuống riêng phần mình hành sự đi, nhưng mỗi người ánh mắt đều sẽ kìm lòng không được nhìn về phía này Lăng Vân Các đóng chặt đại môn, chỉ sợ hôm nay toà này trong phòng sẽ khuấy động lên khó có thể tưởng tượng phong ba.

Ước chừng sau một canh giờ.

Lăng Vân Các bên trong, Ôn gia hai đại Khách Khanh Trưởng Lão một trong Đường Hồng ba một chút sắp Âu Dương Cung đưa ra này phân sính lễ danh sách đập vào trên mặt bàn, một gương mặt mo bên trên tràn đầy tức giận biểu lộ:

"Âu Dương tộc trưởng, ngài đây là mở cái gì trò đùa! Đình hôn liền đình hôn, hạ sinh liền xuống mồi, người mới vừa nói muốn phái người vào ở ta Ôn Thị tại Vân Thành mười ba nhà Luyện Khí Phường là có ý tứ gì?"

"Ha ha. . ." Âu Dương Cung tựa hồ đã sớm ngờ tới đối diện sẽ bão nổi, cười nâng. . . lên trên bàn trà không nhanh không chậm uống một ngụm, nói ra: "Ý tứ không phải lại quá là rõ ràng cái gì? Âu Dương gia cùng Ôn gia kết làm thân gia, tự nhiên muốn giúp Ông thông gia chia sẻ một chút gánh vác tạp vụ."

Đường Hồng cười lạnh: "Nói dễ nghe, vậy chúng ta Ôn gia phái người tiến vào người Âu Dương gia tại Vân Thành sở hữu luyện đan phường được chứ?"

Âu Dương Cung lạnh lùng xem Đường Hồng liếc một chút, không còn nói tiếp, mà chính là đảo mắt nhìn về phía mặt âm trầm Ôn Đình Thiên: "Thế nào, Ôn huynh? Hiện tại Ôn gia đã đổi người khác mà nói quên sao?"

"Người!" Đường Hồng tức giận đến ria mép đều nhếch lên tới.

Cái này Âu Dương Cung nhất định khinh người quá đáng.

Biết rất rõ ràng Ôn gia lần này trong hoàng cung vụ phủ tao ngộ phiền phức, hết lần này tới lần khác ở thời điểm này bỏ đá xuống giếng, nói cái gì muốn cho nhi tử đình hôn, nói rõ cũng là tới nhân lúc cháy nhà mà đi hôi của, cướp bóc Ôn gia tại Vân Thành sản nghiệp.

Nhất định vô sỉ cùng cực!

"Đường trưởng lão, bình tĩnh đừng nóng." Ôn Đình Thiên cuối cùng mở miệng, hấn trấn an Đường Hồng, bình tĩnh nhìn về phía Âu Dương Cung: "Âu Dương huynh, người lần này thịnh tình Ôn mỗ lĩnh giáo, chỉ là Thanh Thanh tuổi còn quá nhỏ, việc này chúng ta có thể bàn bạc kỹ hơn."

"Ha ha, ta liền biết Ôn huynh chỉ sợ nhất thời bán hội không nắm được chủ ý." Âu Dương Cung tiểu tượng một đầu lộ cái đuôi Hồ Ly, từ trong ngực móc ra một phần khác danh sách, đưa tới: "Chỉ là ta nếu như lại thêm những vật này, không biết có thể hay không giúp Ôn huynh người hạ quyết tâm."

Ôn Đình Thiên ánh mắt ngưng tụ, không có đưa tay, mà chính là để cho bên cạnh Đường Hồng tiếp nhận danh sách vừa nhìn, vị này tiên thiên cao thủ sắc mặt nhất thời biến đổi.

"Nguyên Thủy Linh Tinh. . . Một tấn!"

Danh sách hạng thứ nhất, liền để cho Đường Hồng hô hấp có chút gấp rút.

Cái này Nguyên Thủy Linh Tinh tại luyện khí giới, là không ai không biết trọng yếu tài liệu, nó có dùng bất luận cái gì tài liệu vô pháp thay thế tác dụng, cũng là kích phát một cái Linh Khí【khí linh thuộc tính】.

Linh Khí sở dĩ thừa thót, cũng là bởi vì hàng năm Xuất Vân Quốc Nguyên Thủy Linh Tinh sản lượng quá mức thừa thót, mỗi một cân Nguyên Thủy Linh Tinh liền giá trị vạn lượng bạch ngân, bây giờ cái này một tấn Nguyên Thủy Linh Tinh chính là tương đương với hai ngàn vạn lượng bạch ngân —— dù cho đối với Ôn gia tới nói cũng là một món tiền của khổng lồ.

"Ha ha, xuống chút nữa xem." Âu Dương Cung tính trước kỹ càng cười.

Hắn biết hiện tại Ôn gia tình huống, hắn càng là đối với chính mình mở ra điều kiện có lòng tin tuyệt đối, Ôn gia đến lúc này không có cách nào khác không tiếp thụ hắn điều kiện.

"Bạch Ngọc Thạch, 5 tấn; Bát Bảo luyện tinh, 3 tấn; Hóa Vân Thạch mẫu, mười lăm tấn. . ."

Đường Hồng trên trán đã hơi hơi có mồ hôi, phần này thật dài danh sách thượng diện tất cả đều là có giá trị không nhỏ Luyện Khí Tài Liệu, mỗi một hạng cũng là dùng tấn tính toán, giá trị kinh người không nói, quan trọng cũng là Ôn Thị nhu cầu cấp bách luyện khí người tài, tuyệt đối có cường đại sức hấp dẫn.

Còn có!

Đường Hồng nhìn thấy sau cùng, ánh mắt lập tức trừng thẳng.

"Đề giai Linh Khí bản vẽ một trăm phần. . . Trung giai Linh Khí bản vẽ mười phần. . . Còn có, ba tấm cao giai Linh Khí bản thiết kế!"

Riêng là này một câu cuối cùng, ba tấm cao giai Linh Khí bản thiết kế, để cho Ôn Đình Thiên cũng là bất khả tư nghị mở to hai mắt.

"Ha ha, Ôn huynh. Ta biết còn có nửa năm cũng là này 【Linh Binh Giám Bảo】 đại hội tổ chức thời gian, đến lúc đó các người Ôn gia nếu là không bỏ ra nổi ra dáng Linh Khí, vậy coi như thảm bại cho Trần gia vị luyện khí sư kia. Ta thế nhưng là nhớ kỹ người ở bên trong vụ phủ Vương đại nhân trước mặt hứa hẹn —— bại bởi Trần gia, người muốn nhường ra một nửa luyện khí thị trường số định mức cho Trần gia, với lại hoàng thất chính thức mua sắm con đường cũng sẽ bị Trần gia chiếm lấy. . . Cuộc tỷ thí này, các người Ôn gia có thể thua không nổi a. . . Mà cái này ba phần cao giai Linh Khí bản thiết kế, chỉ cần người tốn thời gian thật tốt nghiên cứu, tặng thêm ta cho người nhóm này tài liệu, đến lúc đó nhất định có thể xuất ra hoàn toàn mới cao giai Linh Khí một tiếng hót làm kinh người, đánh bại Trần gia, tốt như vậy sự tình người còn muốn do dự sao?"

Âu Dương Cung nhìn xem Ôn Đình Thiên khuôn mặt, tiếp tục làm áp lực:

"Ta Âu Dương gia đòi đòi luyện đan, lúc đầu việc này cùng ta không có gì quan hệ, nếu không phải là bởi vì nhà ta Phong nhi đối với Thanh Thanh tiểu thư có tình cảm, tại hạ mới sẽ không hoa lớn như vậy công phu tới sưu tập những bản vẽ này tài liệu, nhưng. . ."

Âu Dương Cung nói tới chỗ này, ánh mắt bất thành linh hung quang lóe lên: "Nếu như tại hạ dạng này thành ý đều bị cự tuyệt lời nói, vậy ta coi như thương tâm đi, Trần gia Trần Nguyệt lên cùng ta quan hệ cũng không tệ, nói không chừng ta đến lúc đó đánh cái bao đem nhóm này đồ vật bán cho Trần gia, Ta tin tưởng Trần Nguyệt lên là rất có hứng thú mua lại. . ."

"Âu Dương Cung, người uy hiếp chúng ta! !" Bên cạnh Đường Hồng gian.

"Là đàm phán, không phải uy hiếp. . ." Âu Dương Cung ăn chắc Ôn gia: "Xuất Vân Quốc bên trong sở hữu cao giai Linh Khí bản thiết kế đều đã bị ba nhà chúng ta nắm giữ, coi như Ôn huynh bỏ được giá tiền rất lớn đi Biệt Quốc mua sắm, đến một lần một lần ít nhất cũng phải mấy tháng thời gian, đến lúc đó người vẫn phải chuẩn bị tài liệu, còn muốn không ngừng thí nghiệm, không có khả năng tới kịp. . . Ta hôm nay cho điều kiện là người Ôn gia sau cùng cơ hội!"

Bạn đang đọc truyện *Hóa Đế Thân Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 16: Âu Dương bàn tử

Chương 16: Âu Dương bàn tử

Âu Dương Cung đến là nhất phương hào cường, sau cùng lời nói này là nói năng có khí phách, sắp Đường Hồng giống như một tên khác trường lão Từ Phúc đều chấn động đến nói không ra lời.

"Được."

Cả phòng yên tĩnh khoảng chừng một phút đồng hồ, Ôn Đình Thiên mới mở miệng lần nữa.

Hắn tựa hồ hạ quyết tâm, chậm rãi nâng chung trà lên, trầm giọng hỏi: "Âu Dương huynh xuất ra dạng này thẻ đánh bạc, chỉ sợ điều kiện cũng sẽ thay đổi đi."

"Ôn huynh quả nhiên người thông minh." Âu Dương Cung đắc ý cười: "Ta điều kiện rất đơn giản, nhóm này tài liệu cùng bản vẽ, ta muốn đổi Ôn gia Tứ Thành cổ phần!"

Ba!

Ôn Đình Thiên chén trà trong tay bị bóp nát.

Bên cạnh hai tên khách tinh trường Lão Toàn đều tròn mắt nhìn: "Tứ Thành cổ phần! Âu Dương Cung người tại sao không đi đoạt a! Những vật này tới đa cũng liền không đến trăm triệu lạng bạch ngân, thế nhưng là Ôn gia hàng năm lợi nhuận cũng là hơn 50 triệu, cho người Tứ Thành, người không sợ cho ăn bể bụng sao?"

"Ha ha ha ha!" Âu Dương Cung cười to, lộ ra lúc đầu tham lam khuôn mặt: "Coi như ta là đoạt, nhưng là Ôn huynh, so với nửa năm sau người Ôn gia thảm trạng, làm như thế nào tuyển, người chẳng lẽ còn không biết cái gì? Huống chi, ta trả lại cho người nửa cái con trai của ưu tú, ngày sau nhà ta Phong nhi thăng chức rất nhanh, người Ôn gia không phải cũng đi theo được nhờ, nói đến cái này mua bán vẫn là ta bồi đầu, ha ha ha!"

"Thà cái rằm!"

Đường Hồng quả là nhanh muốn bị tức điên, nhưng là hắn lại biết, Âu Dương Cung lời nói một chút không tệ, Ôn gia những năm này đã đem có thể sinh sản Linh Khí đều làm được, mà lần này Trần gia vị kia Luyện Khí đại sư nhất định khủng bố, nếu là không đáp ứng Âu Dương Cung yêu cầu, nửa năm sau Ôn gia đồng dạng là chết. . .

Thế nhưng là, thế nhưng là, dạng này thật sự là quá oan uổng.

"Thế nào, Âu Dương huynh, ta hôm nay cũng không có quá nhiều thời gian, ngại cho câu nói, cái này người thân là không chừng là không chừng, nếu là không định lời nói ta cái này tiền đường đi một chuyến Trần phủ, giống như Trần Nguyệt lên thật tốt tâm sự."

Âu Dương Cung, ngại khinh người quá đáng!

Liền ngay cả Ôn Đình Thiên, giờ phút này cũng nhịn không được hai mắt muốn phun lửa, nhưng hắn thật sự là áp lực son đại, tìm không thấy đường ra.

Đừng nói là, hôm nay thật muốn cắn răng ký cái này có bồi nhọ cạnh cửa đình hôn ước hay sao?

Đúng lúc này, Lăng Vân Các bên ngoài bất thành linh truyền đến Ôn Trung quản gia âm thanh: "Lão gia, Hải đại sư, Dịch Đại Sư đến, cầu kiến lão gia."

Hả?

Bọn họ hai vị tới?

Ở đây người đều là sững sờ, sau đó Ôn Đình Thiên thần sắc dừng một chút: "Âu Dương huynh, hai vị đại sư này tới chỉ sợ có chuyện quan trọng thương lượng, không bằng ngại trước chờ đợi chỉ chốc lát."

"Không cần. . ." Âu Dương Cung gian trá cười một tiếng: "Luyện Thiên hào cũng là tại hạ cảm thấy hứng thú nhất sản nghiệp, ta đã sớm ngưỡng mộ hai vị đại sư danh hào, hôm nay khó gặp, vừa vặn cũng làm cho bọn họ cho Ôn huynh ngại tham mưu một chút, Ha-Ha!"

"Tham mưu cái gì, tới để cho lão phu giống như sư huynh nhìn xem!"

Nói, bên ngoài liền truyền đến Dịch Hành Vân vang dội âm thanh.

Theo Lăng Vân Các cửa bị mở ra, hai vị tại Ôn phủ có trọng yếu phân lượng nhân vật đi vào Lăng Vân Các, cùng lúc đó, mấy người nhìn thấy tại hai vị đại sư sau lưng còn đi theo một cái mi thanh mục tú thiếu niên, chính là cùng nhau đi vào Ôn phủ Lâm Dương Thiên.

"Lâm Công Tử, mời."

Lăng Vân Các bên trong, bốn vị Lão Đại, tám đôi ánh mắt đầu tiên nhìn thấy một cái để bọn hắn tất cả mọi người hơi kinh ngạc động tác.

Vị kia xưa nay nhất cao hơn đầu Dịch Hành Vân Dịch đại sư tại mở cửa về sau đứng là trước tiên hướng về sau lưng thiếu niên làm một cái mời động tác, cung kính cùng cực, với lại động tác này bên cạnh uy vọng cao hơn để dàng Thương Hải vậy mà không có phản đối, hiển nhiên một bộ đang ứng như thế biểu lộ.

Thiếu niên này thân phận gì?

Vậy mà để cho hai vị thân phận tôn sùng đại sư như thế lễ đãi?

Lâm Dương Thiên thần sắc bình tĩnh, hướng phía hai vị gật gật đầu, đúng là thật cất bước đi vào Lăng Vân Các, cái này khiến nguyên bản định giống như Dịch Hành Vân chào hỏi Ôn Đình Thiên giống như Âu Dương Cung cũng là sững sờ.

"Không biết vị này là?"

Ôn Đình Thiên nghi hoặc nhìn về phía Dịch Hành Vân.

"Ha ha, Ôn tộc trưởng, vị này Lâm Công Tử thế nhưng là Luyện Thiên hào khách quý, chúng ta ngồi xuống trước, đợi lát nữa lão phu sẽ cùng ngại nói tỉ mỉ." Dịch Hành Vân hướng phía Ôn Đình Thiên nháy mắt mấy cái, cái sau ngầm hiểu gật gật đầu.

Bên cạnh.

Để dàng Thương Hải lần nữa ngữ xuất kinh nhân: "Lâm Công Tử, xin mời ngồi đi!"

Đoàn người lại là sững sờ.

Để dàng Thương Hải người nào a, ngay cả Ôn Đình Thiên đều muốn khách khí đối đãi Vân Thành luyện khí đệ nhất nhân, hôm nay lại muốn để cho thiếu niên này thượng tọa?

Cái này càng phát ra để cho hơn người đối với Lâm Dương Thiên cảm thấy hiếu kỳ.

"Không dám không dám, Hải đại sư ngài xin mời ngồi, vãn bối đứng tại ngài bên người liền tốt."

Lâm Dương Tiểu lấy khiêm nhượng đầy miệng, Lăng Vân Các vốn là sáu thanh cái ghế, Ôn Đình Thiên, Âu Dương Cung, hai vị Khách Khanh Trưởng Lão, hai vị Dịch Đại Sư nhao nhao ngồi xuống về sau, Lâm Dương Thiên đứng ở dễ dàng Thương Hải cùng Ôn Đình Thiên trung gian sau lưng, cười không nói, thần thái tự nhiên.

Âu Dương Cung không biết sao, từ khi Lâm Dương Thiên ba người sau khi đi vào, tâm liền có một loại không khỏi không nở cảm giác.

Riêng là cái kia chỉ có mười mấy tuổi thiếu niên, chính mình cùng hắn đối mặt về sau, đúng là có một loại toàn thân nổi da gà cảm giác, loại kia như có như không nụ cười, phảng phất sắp tự mình nhìn xuyên, toàn thân đều không thoải mái.

Kỳ quái.

Âu Dương Cung cưỡng ép xem nhẹ loại cảm giác này, trên mặt lần nữa hiển hiện nụ cười, nhìn về phía đối diện: "Âu Dương Cung may mắn nhìn thấy Hải đại sư, Dịch Đại Sư, cái này toa hữu lễ."

"Đừng nói nhảm, ngươi không phải mới vừa muốn nuốt chúng ta Ôn Thị Tứ Thành gia nghiệp cái gì? Dem ngươi này tờ đơn lấy tới xem một chút, nhìn ngươi là bị cái gì dấu được tâm, nói ra cái này lời vô lý tới."

Dịch Hành Vân nói chuyện tựa như cái ống pháo, một lời không hợp liền mở phun, từng chữ cũng giống như đao nhỏ giống như, đâm vào Âu Dương Cung về mặt vui cười cũng là cứng đờ.

"Hắc hắc." Mập mập này cười lạnh lạnh lấy: "Dịch Đại Sư nói chuyện quả nhiên ngay thẳng, chỉ là không biết chờ ngươi xem hết tại hạ điều kiện về sau còn có thể hay không tự tin như vậy."

Nói, bên cạnh Đường Hồng liền đem danh sách đưa cho Dịch Hành Vân, lão nhân gia quét mắt một vòng về sau, không nói gì đưa cho chính mình sư huynh dễ dàng Thương Hải, Hải đại sư đang nhìn liếc một chút về sau lần nữa vượt quá đoàn người dự kiến sắp này phân danh sách đưa cho sau lưng Lâm Dương Thiên, còn bổ sung một câu:

"Lâm Công Tử, không bằng ngươi thay lão phu cho điểm ý kiến."

Cái gì?

Hơn bốn vị lần thứ ba kinh sợ.

Cái này Hải đại sư không khỏi có chút bất tỉnh đi, đây chính là quan hệ đến Ôn gia vận mệnh chuyện trọng yếu, sao có thể để cho một cái Trẻ Con đến cho ý kiến gì.

Cũng chính là Ôn Đình Thiên đối với dễ dàng Thương Hải đầy đủ tín nhiệm, mới nhận được không có lên tiếng, để cho Lâm Dương Thiên cầm danh sách nhìn kỹ một lần.

Về sau, Lâm Dương Thiên nhẹ nhàng tung ra một câu để cho Âu Dương Cung kém chút té xỉu lời nói:

"Vật như vậy cũng có thể đem ra được. . . Lười nói, không bằng xé đi. . ."

Không bằng. . . Xé đi. . .

Âu Dương Cung cơ hồ muốn hoài nghi mình lỡ tai có phải hay không nghe lầm, tiểu tử kia xác định biết chữ cái gì? Xác định biết mình thấy cái gì đồ vật cái gì?

Vậy hắn mẹ thể nhưng là nhất bút giá trị quá trăm triệu hải lượng tài phú a!

Lại muốn xé?

Kết quả, đối diện thật đúng là nói xé liền xé.

Xoẹt, xoẹt.

Dịch Hành Vân tiếp nhận danh sách, trên mặt cười lạnh, trên tay động lên, thật coi lấy Âu Dương Cung mặt chậm rãi sắp này phân giá trị quá trăm triệu danh sách xé thành mảnh nhỏ.

Ba một chút.

Dịch Hành Vân trực tiếp sắp những toái phiến đó vung ra Âu Dương Cung trên mặt, trước đó ở bên ngoài kiềm chế tính tình nóng nảy trực tiếp liền tuân ra tới: "Cái gì chó má đồ chơi, chỉ bằng những này rác rưởi liền muốn chúng ta Ôn gia Tứ Thành cổ phần, con mẹ nó ngươi nào từ tiến vào cắt đi!"

Tốt một cái Dịch Hành Vân, nổi giận lên thật sự là tựa như hùng sư gầm thét, một cái nước bọt trực tiếp phun đến Âu Dương Cung tám kia mặt chán mặt già bên trên.

"Các ngươi!"

Âu Dương Cung đang một chút liền đứng lên, mặt mũi tràn đầy thịt mỡ đều trong khiếp sợ run rẩy, hấn duỗi ra ngón tay, không biết là cái kia chỉ Dịch Hành Vân vẫn là đi chỉ Lâm Dương Thiên, :

"Ngươi, các ngươi biết các ngươi đang làm gì cái gì? Ôn tộc trưởng, ngươi xem một chút ngươi người đang làm gì? Vậy mà nghe một tên mao đầu tiểu tử lời nói? Hôm nay, ngươi nếu là không cho ta một cái công đạo, ta lập tức liền đến Trần gia đi sắp những vật này bán đồ bán tháo cho Trần gia, để cho các ngươi Ôn gia liên vinh viễn không thời gian xoay sở!"

Ôn Đình Thiên này lại đang cùng dễ dàng Thương Hải nhỏ giọng thì thầm lấy cái gì, trong lúc này cho Lâm Dương Thiên đã có thể đoán được, chắc là tại giới thiệu chính mình cùng báo cáo chính mình chuẩn bị hai phần lễ vật.

Nói không có vài câu, Ôn Đình Thiên này trước đó bị Âu Dương Cung tức giận đến hơi trắng bệch sắc mặt bất thành linh liền trở nên đỏ bừng, đó là một loại cự đại mừng rỡ bị đè nén về sau hồng nhuận phơn phớt.

"Âu Dương gia người bình tĩnh đừng nóng, Hải đại sư ngươi mới vừa nói cái gì?"

Kết quả, Ôn Đình Thiên phản ứng mới gọi là giận, đứng là phát phát tay ý tứ để cho Âu Dương Cung âm thanh nhỏ một chút, nhao nhao đến hấn giống như dễ dàng Thương Hải nói chuyện phiếm.

Ta mẹ nó a!

Âu Dương Cung nhất thời cảm thấy mình thân thể đều bị tức đến lại trống một vòng.

Cái này Ôn gia là ăn sai thuốc gì, làm sao ngắn ngủi vài phút thời gian bên trong thái độ còn kém cách to lớn như thế.

"Ôn Đình Thiên!"

Âu Dương Cung đến là một nhà bá chủ, tại kinh lịch trải qua vừa mới đã kích về sau, rất nhanh liền bình phục lại, ngữ khí cũng khôi phục bình thường, thậm chí còn mang theo một chút âm u, lạnh lùng nói ra:

"Ngươi dạng này biểu hiện, ta có thể lý giải thành ngươi đã cự tuyệt ta yêu cầu sao? Cái này về sau hậu quả, ngươi đều nghĩ rõ ràng?" Nói Âu Dương Cung nhớ tới Lâm Dương Thiên, tựa hồ cùng một chỗ biến hóa cũng là bởi vì cái này tiểu tử gây nên, hấn chuyển hướng Lâm Dương Thiên, oán hận nói:

"Còn ngươi nữa, tiểu tử. Ngươi có biết không chính mình vừa rồi làm một kiện cỡ nào ngu xuẩn sự tình, toàn bộ Ôn gia đều sẽ bị ngươi hủy, có biết không! "

Lâm Dương Thiên nhìn xem đối diện Âu Dương Cung phản ứng, trong lòng buồn cười.

Mập mạp này còn tưởng rằng chính mình chặt chẽ nắm chặt Ôn gia Mệnh Môn, thật tình không biết nói, hấn cái gọi là Ôn gia vô pháp kháng cự điều kiện đã sớm bị chính mình hai phần lễ vật triệt để miếu sát ngay cả cận cũng không còn.

Dung Thiên Hợp Tề, có thể nói là dẫn trước Xuất Vân Quốc luyện khí hành nghiệp chỉ ít một trăm năm siêu cấp Thối Linh Tề, thành bản rẻ tiền, nhưng là hiệu quả thần kỳ, vẹn vẹn là kiểu đồ vật thời gian ngắn có thể cho Ôn gia mang đến lợi nhuận liền lấy ngàn vạn mà tính, mà lại là bền bỉ tính lợi nhuận, vượt xa Âu Dương Cung cho những tài liệu kia.

Về phần cao giai Linh Khí thiết kế phương án. . .

Lâm Dương Tâm nói mình lần này mang đến cái này thành phẩm, căn bản là một kiện đã siêu việt cao giai Linh Khí tăng thứ bảo vật, Ôn Đình Thiên trừ phi là văng đầu mới có thể lại đi cùng ngươi tên mập mạp chết bầm này nói chuyện gì đỉnh hôn!

Hấn nhận nhặt đáp lại: "Ta chỉ biết là, Ôn tộc trưởng nếu là đáp ứng ngươi yêu cầu, mới thật sự là hủy Ôn gia, về phần về sau Ôn gia tiền đồ, cũng không nhọc đến. . . Ai, Dịch Đại Sư, mập mạp này mới vừa nói hấn gọi là cái gì nhỉ?"

"Âu Dương. . . Âu Dương bản tử." Dịch Hành Vân vai phụ nâng vô cùng tốt.

"Há, không nhọc Âu Dương Tiên Sinh ngài quan tâm" Lâm Dương Thiên hoàn thành một cái tuyệt sát.

Chương 17: Mưu sát chân tướng

Chương 17: Mưu sát chân tướng

Bánh!

Âu Dương Cung bị tức nổ, trùng trùng điệp điệp vỗ bàn một cái, trực tiếp sắp một tấm tốt nhất Lê Mộc bàn trà đập thành toái phiến.

"Ồn gia, các người khinh người quá đáng!"

"Hừ, chúng ta khinh người? Âu Dương huynh, lời này của người không khỏi quá buồn cười đi!"

Bên cạnh, Ôn Đình Thiên không biết lúc nào đã đình chỉ nói chuyện với nhau, giờ phút này xoay người lại đối mặt Âu Dương Cung, biểu hiện trên mặt đã như thể mạnh như chẻ tre lạnh lẽo:

"Âu Dương huynh, ta Ôn Đình Thiên tự hỏi ngày bình thường đợi người Âu Dương gia không tệ, nhưng không nghĩ tới ta Ôn gia gặp nạn, cái thứ nhất tới nhân lúc cháy nhà mà đi hỏi của vậy mà lại là người cái này ra về đạo mạo hỗn trướng!"

Ôn Đình Thiên vừa rồi cùng dễ dàng Thương Hải một phen nói chuyện với nhau, trong lòng đã thấy hi vọng, quét qua mới vừa rồi bị Âu Dương Cung ức hiếp biệt khuất, mỗi một câu nói đều giống như một cái tát, hung hăng kích động tại đối phương mặt béo bên trên.

"Hôm nay, may mà trời xanh phù hộ, Ôn gia không có rơi xuống trên tay người, Âu Dương Cung, người sờ lấy người lương tâm, chỉ là một chút tài liệu, ba tám bản vẽ, liền đổi ta Ôn gia mấy trăm năm cơ nghiệp Tứ Thành? Người nhất định so Trần Nguyệt Thăng còn muốn bỉ ổi! "

Âu Dương Cung bị Ôn Đình Thiên từng tiếng mắng sắc mặt tím lại, chỉ có thể cắn răng cười lạnh: "Tốt, Ôn Đình Thiên, đây là người bức ta, nửa năm sau ta ngược lại muốn xem xem người làm sao bị Trần gia nhục nhã, đến lúc đó ta chờ người quý đi cầu ta!"

Ôn Đình Thiên cười lạnh trả lời: "Tim người? Nửa năm sau, ta sẽ để người biết đến người nào xin người đó! Hôm nay ta Ôn Đình Thiên đem lời liền để ở chỗ này, mặc kệ là Trần Nguyệt Thăng, vẫn là người Âu Dương Cung, không có một cái nào người có thể đụng đến ta Ôn gia nửa sợi lông!"

Lời này bá khí mười phần, đập xuống đất từng chữ cũng là một cái hỏ, dù thấy Lâm Dương Thiên lần này cho Ôn Đình Thiên mang đến cỡ nào có phân lượng đồ vật, mới có thể để cho hắn kiên cường đến tận đây.

Lúc này đến phiên Ôn Đình Thiên chỉ Âu Dương Cung cái mũi nói tiếp: "Còn có dính hôn một chuyện, Âu Dương Cung, dẫn con trai của người cút về, tiểu nữ tuy nhiên bất tài, nhưng người Âu Dương Cung còn chưa xứng tới làm nàng công chúa! Hôm nay, ta Ôn phủ không còn lưu lòng tham Sài Lang, Ôn Trung, tiền khách! "

"Tốt!"

Bên cạnh Đường Hồng các loại hai vị trưởng lão không biết Ôn Đình Thiên vì sao bất thành lĩnh như thể kiên cường, nhưng là lời nói này xác thực mắng nhẹ nhàng vui vẻ tràn trề, hai người trước đó ghen nổi giận trong bụng hiện tại tất cả đều phát tiết ra ngoài, không khỏi vỗ tay khen hay.

Ngoài cửa Ôn Trung cũng là ít có nhìn thấy Ôn Đình Thiên như thế bá khí lãng nhiên, lập tức thẳng tắp sống lưng, đưa tay đón lấy Âu Dương Cung: "Âu Dương tộc trưởng, mời đi!"

Đáng giận a!

Âu Dương Cung lúc này nhất định tức giận đến toàn thân thịt mỡ cũng là đau, có trời mới biết hôm nay sự tình làm sao lại sẽ phát triển thành dạng này.

Bên ngoài, Ôn gia nô bộc đều muốn nhìn Cầu Hùng một dạng nhìn xem xám xịt đi ra chính mình, Âu Dương Cung càng là cảm thấy vô cùng khó xử, hắn không kiên nhẫn vung tay lên, chào hỏi bên ngoài chờ đợi Âu Dương gia tới tở: "Còn không cho ta đi gọi thiếu gia, chúng ta đi! Hừ!"

...

Ôn phủ Thiên viện bên trong, Âu Dương phong, Ôn Thao, Ôn Tuấn đang vây quanh ở một tấm bên cạnh cái bàn đá một bên, trên bàn bày biện một bình mỹ tửu, chỉ là trừ Âu Dương phong bên ngoài hơn hai người thật sự là không có gì tâm tình đi uống.

Âu Dương phong vừa rồi đã nghe Ôn Tuấn sắp hai ngày trước chuyện phát sinh đều nói một lần, giờ phút này nhìn xem hai vị trên mặt bị thương Ôn gia thiếu gia, trong lòng thâm nặc: Hai cái ngu xuẩn, lại bị một cái không biết từ chỗ nào xuất hiện Tiểu Tốt làm thành bộ dáng này.

Nhưng hắn trên mặt nhưng là một mặt đồng tình cùng tiếc hận: "Nghe Ôn Tam Công Tử ý tứ, cái này Lâm Dịch bắt quả là ý vào trong tay có một thanh Linh Khí quá táo, nếu bàn về thực lực còn xa xa không kịp Nhị Công Tử."

"Đó là đương nhiên!" Ôn Tuấn trong lòng hận thấu Lâm Dương Thiên, còn dự định nói hai câu, liền bị bên cạnh Ôn Thao lạnh lùng cắt ngang: "Đến, uống rượu."

Ba người uống qua mấy chén, đề tài chuyển tới Ôn Thanh Thanh cùng Âu Dương phong hôn sự bên trên.

Ôn Tuấn nhất thời tới hào hứng: "Ha ha, hôm nay ta xem Âu Dương bá phụ khí thế, hai chúng ta nhà nhất định là có thể đính hôn, Âu Dương huynh, về sau ta muốn bảo người một tiếng muối phụ a!"

Âu Dương phong cười ha ha một tiếng, tâm đạo Ôn Tuấn thẳng ngu này còn không biết hấn Âu Dương gia đã tâm, chờ đến hết thấy trần ai lạc định, toàn bộ Ôn gia đều muốn xem bọn hấn Âu Dương gia sắc mặt hành sự.

Hắn nâng chén lại kính Ôn Tuấn cùng Ôn Thao: "Về sau, liền kính xin hai vị cữu ca tại Thanh Thanh trước mặt cớ nào giúp ta nói tốt vài câu a, Âu Dương ở chỗ này trước tiên cảm ơn hai vị."

"Ha-Ha, dễ nói dễ nói." Ôn Tuấn vội vàng nâng cốc uống xong.

Ôn Thao đối với Âu Dương phong cũng không có cái gì ấn tượng xấu, năng lượng có như thế một vị phong độ nhẹ nhàng cộng thêm thực lực cường đại muối phụ, cũng không phải chuyện xấu. . .

Nhưng lại tại Âu Dương phong cười xuân phong đắc ý thời điểm, bên cạnh một tên Âu Dương gia nô bộc vội vàng liền chạy tới, một câu nói, kém chút để cho Âu Dương phong uống đến một nửa tửu phun ra:

"Thiếu gia, sự tình vàng, lão gia để cho chúng ta đi đây!"

Cái gì! !

Âu Dương phong ánh mắt bỗng nhiên trợn to, hoàn toàn thật không thể tin.

Vấn đề này đến một bước này, làm sao có khả năng xảy ra ngoài ý muốn a!

. . .

Chờ đến Âu Dương phong giống như Ôn gia hai vị thiếu gia vội vàng đuổi tới Ôn phủ Tiền Viện thời điểm, Ôn gia cùng Âu Dương gia song phương nhân mã chia hai nhóm, lạnh lùng giằng co lấy.

Ôn Đình Thiên mang theo Ôn phủ nhân mã bình tĩnh nhìn xem da mặt hơi hơi run run Âu Dương Cung, chỉ chờ đến con trai của hấn đuổi tới, liền muốn trực khách đuổi người.

Âu Dương Cung thì là đến bây giờ cũng muốn không rõ đến hai vị kia Dịch Đại Sư cho Ôn Đình Thiên mang đến bài gì, lấy hấn hiểu biết, tuy nhiên này dễ dàng Thương Hải là cao cấp Linh Khí sư, nhưng là toàn bộ Ôn gia đã không có phát triển nghiên cứu tân cao cấp Linh Khí thực lực.

Hắn nhìn về phía Lâm Dương Thiên, nghĩ thầm đây hết thấy nhất định là cùng cái này thiếu niên thần bí có quan hệ, là cái này vỡ nát một cái Trẻ Con lại có thể gây vỡ ra cái gì yêu thiếu thân!

Bên cạnh.

Âu Dương phong đập đập chạy tới.

"Phụ thân, phát sinh chuyện gì?"

Âu Dương phong chạy kiểu tốc đều có chút lộn xộn, hấn cùng hấn cha một dạng, trên đường đi đầy trong đầu mặt cũng là dấu chấm hỏi.

Cái này Ôn gia dựa vào cái gì cự tuyệt bọn họ Âu Dương gia hôm nay cho ra điều kiện?

"Hừ!"

Âu Dương Cung hừ lạnh một tiếng, ánh mắt hung hăng quét về phía đối diện mọi người, riêng là gắt gao tiếp cận Lâm Dương Thiên.

Hắn thấy, thiếu niên này nhất định là Ôn phủ mời đến cái nào đó hậu viện thế lực đại biểu, bằng không vì sao lại có như vậy khí tràng cùng năng lượng, một câu nói liền hoàn toàn thay đổi chính mình đau khổ bố trí xuống toàn bộ cục thế.

Hắn âm dương quái khí nói ra: "Ôn tộc trưởng anh minh thần võ, tình nguyện tin vào một cái không biết từ nơi nào xuất hiện tiểu tử lời nói, cũng không muốn dẫn chúng ta Âu Dương gia một mảnh hảo tâm, hải tử, là người giống như Thanh Thanh vô duyên, chúng ta về sau chờ xem đi! Chúng ta đi!"

Nói xong Âu Dương Cung lần nữa trùng trùng điệp điệp hừ một tiếng, liền dẫn Âu Dương phủ nhân mã quay đầu đi ra ngoài.

Cái này. . .

Âu Dương phong còn đang suy nghĩ đến là ai bỏ bọn họ Âu Dương gia chuyện tốt, không nghĩ tới phụ thân chỉ người lại là cái kia Lâm Dịch!

Cái kia chính mình luôn luôn không có để vào mắt Lâm Dịch!

Tiểu tử này! ! Nhất định muốn chết! !

Âu Dương phong mắt nổi lên một trận băng hàn sát cơ, có chút hối hận chính mình lúc trước vì sao không phái cao thủ trừ cái này tai hoạ ngầm, vậy mà để cho hắn không biết dùng cái gì phương pháp bỏ Âu Dương gia đại kế.

Nhưng giờ phút này việc đã đến nước này, Âu Dương phong trừng mắt quay tròn chuyển một chút, bất thành linh đi lên trước hướng về Ôn Đình Thiên cung kính hành lễ:

"Ôn bá phụ, Âu Dương là thật tâm ái mộ Thanh Thanh muội tử, chỉ tiếc Hữu Duyên Vô Phận không thể được đến Ôn bá phụ cho phép, Âu Dương vạn phần tiếc nuối."

Ôn Đình Thiên nhìn xem Âu Dương phong, lạnh lùng không lộ vẻ gì: "Nhiều lời vô ích, Thế Chết mời trở về đi."

"Đứng." Âu Dương phong khước miệng lạnh lùng nhếch lên, bất thành linh nhìn về phía Lâm Dương Thiên: "Chỉ là Âu Dương không biết bá phụ tại sao lại tin vào vị bằng hữu này lời nói, chẳng lẽ bá phụ còn không biết Quý Phủ tiến lên mấy ngày ra án mạng, chỉ sợ cùng hắn thoát không can hệ đây!"

Hả?

Lời này trần trụi sắp Lâm Dương Thiên đẩy ra, nói rõ chính là muốn gây sự, Âu Dương phong dụng tâm hiểm ác rõ ràng rành.

Tiểu tử người bỏ nhà ta chuyện tốt, nhưng cũng đừng hòng tại Ôn phủ tiêu dao, trước tiên đem trên người người dính cút chó lau sạch sẽ rồi nói sau.

"Âu Dương nói đến thế thôi, Chúc bá phụ thân thể Khang Thái, cáo từ." Nói xong, Âu Dương phong cười lạnh lạnh một chút, về sau âm hiểm nhìn một chút Lâm Dương Thiên quay người đi.

Còn lại trong viện tất cả mọi người dùng một loại nghi ngờ không thôi ánh mắt nhìn về phía Lâm Dương Thiên.

Biết phía sau có sự, không biết, tất cả đều không biết đón lấy sự tình sẽ làm sao phát triển, Ôn Đình Thiên lại đem xử lý như thế nào trận này đã bị làm rõ Ôn phủ giết người sự kiện.

Chỉ có Lâm Dương Thiên, hoàn toàn không có để ý người chung quanh ánh mắt, mà chính là neho mắt lại lẳng lặng nhìn xem Âu Dương phong đắc ý đi xa thân ảnh.

Xem ra, Vương Trùng sự kiện phía sau Hắc Thủ, chính là cái này Âu Dương gia!

Cái này Âu Dương, lại là từ đâu xuất hiện tiện nhân. . .

Bên cạnh.

Ôn Đình Thiên chậm rãi xoay người, không có chuyển môn đi xem Lâm Dương Thiên, chỉ là nhàn nhạt nói một câu: "Nửa canh giờ về sau, triệu tập Ôn phủ toàn bộ đến Diễn Võ Trường, ta có chuyện trọng yếu muốn tuyên bố."

Sau đó hắn liền quay người cùng hai vị Dịch Đại Sư còn có mấy vị Khách Khanh Trưởng Lão lần nữa tiến vào Lăng Vân Các, Lâm Dương Tắc là được mời đi lệch sảnh dâng trà, xem ra Ôn Đình Thiên là có cực trọng yếu sự tình muốn giống như những này Ôn gia Các Nguyên Lão thương lượng.

Tới.

Tất cả mọi người trong lòng cũng là run lên, biết Ôn Đình Thiên chỉ sợ là muốn bắt đầu xử lý Vương Trùng chuyện này.

. . .

Nửa canh giờ về sau, Ôn gia lớn nhất trong diễn võ trường, toàn bộ Ôn phủ từ trên xuống dưới hơn năm trăm nhân khẩu toàn bộ tụ tập hoàn tất.

Bảy cái rộng thùng thình Ghế dựa Thái Sư xen vào nhau bên trong, Dịch gia hai vị đại sư, tứ đại Khách Khanh Trưởng Lão theo thứ tự ngồi xuống, vị trí trung tâm thì là lưu cho khoan thai tới chậm Ôn Đình Thiên.

Ôn Đình Thiên lúc đến đợi bên cạnh đi theo quân gia Ôn Trung, ngồi xuống về sau luôn luôn yên lặng không nói, thần sắc mườì phần ngưng trọng.

Ôn Thị ba vị huynh muội đứng sau lưng Ôn Đình Thiên, Lâm Dương Tắc vẫn như cũ là đứng tại dễ dàng Thương Hải bên cạnh, đối diện là quân gia Ôn Trung dẫn theo mấy trăm Ôn phủ Gia Bộc thị vệ túc nhiên nhi lập, trung gian trống đi một mảnh sân bãi.

Ôn Thanh Thanh đứng tại phụ thân bên người, một đôi mỹ lệ mắt to lơ lơ còn mang theo điểm nước mắt.

Vừa rồi người nhà họ Âu Dương vào phủ, nàng ủy khuất trốn ở gian phòng của mình bên trong thút thút, về sau Vân nhi chạy tới nói cho hần biết tộc trưởng đuổi đi Âu Dương gia đám người kia, Ôn Thanh Thanh cao hứng còn không có lập tức nghe nói Lâm Dương Thiên sát vương hướng sự tình bị tung ra, phụ thân muốn tổ chức toàn bộ phủ đại hội tới xử lý chuyện này.

Giờ phút này, Ôn Thanh Thanh một đôi mắt to thỉnh thoảng quét về phía bên cạnh Lâm Dương Thiên, hoàn toàn không biết đón lấy cái kia không tìm không phổi tiểu tử muốn làm sao ứng phó đằng sau cục diện.

Lâm Dương Tác vĩnh viễn là bộ kia mây trôi nước chảy biểu lộ, ngẫu nhiên giống như chính mình ánh mắt tiếp xúc cũng chỉ hội thần bí mặt cười cười, thật sự là mau đưa Ôn Thanh Thanh gặp chết.

Bạn đang đọc truyện *Hỏa Đế Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 18: Lôi đình thủ đoạn

Chương 18: Lôi đình thủ đoạn

Lúc này, quân gia Ôn Trung lên báo cáo tất cả mọi người đã đến đông đủ, Ôn Đình Thiên điểm trời đứng người lên, trong nháy mắt toàn trường an tĩnh lại.

"Hôm nay, ta muốn tuyên bố một kiện phi thường trọng yếu sự tình, chuyện này, quan hệ đến chúng ta Ôn phủ toàn thể trên dưới mỗi người."

Ôn Đình Thiên lời nói ở trong sân quanh quẩn, mỗi người sắc mặt cũng là trang nghiêm trầm mặc.

Mọi người không nghĩ tới Ôn Đình Thiên sẽ như thế coi trọng Vương Trùng Giáo Đầu bị giết chuyện này, lại muốn mở toàn bộ đại hội tới xử lý. . .

Ôn Đình Thiên tiếp tục nói: "Chuyện này, là liên quan tới chúng ta Ôn phủ một vị ngoại nhân, Lâm Dịch, người đi ra."

Quả nhiên. . . Ôn tộc trưởng là muốn xử lý Lâm Dịch tiểu tử này a!

Bá bá bá.

Tất cả mọi người ánh mắt đều tụ tập đến Lâm Dương Thiên trên thân.

Ôn Thanh Thanh lo lắng, Ôn Tuấn đặc ý, Ôn Thao lãnh khốc khoan khoan khoan khoan. . .

Hôm nay Lâm Dương Thiên tại Ôn phủ vận mệnh cuối cùng muốn tới mấu chốt nhất chuyển ý thời điểm.

Lâm Dương Thiên chậm rãi đi đến trong sân ở giữa, mặt hướng Ôn Đình Thiên, mặt mỉm cười, lưng eo thẳng tắp, chấp tay hành lễ: "Ôn tộc trưởng"

Ta đi.

Cái này Lâm Dịch đều đến lúc này còn như thế bình tĩnh a!

Đoàn người nhìn thấy Lâm Dương Thiên cái này không chút hoang mang điệu bộ, không biết Lâm Dương Thiên là tâm so thiên đại, vẫn là nào từ nước vào, riêng là Ôn Tuấn tiểu tử kia, càng là oán hận cắn răng, tâm lý mắng:

"Sắp chết đến nơi còn ở lại chỗ này Trang, xem phụ thân đợi lát nữa làm sao thu thập ngươi!"

Ôn Đình Thiên nhìn xem Lâm Dương Thiên gật gật đầu, ánh mắt thâm trầm mà phức tạp, ai cũng không biết hần suy nghĩ cái gì, chỉ gặp hần bất thành hình ngưng đầu, cất cao giọng nói:

"Phía dưới ta tuyên bố, Lâm Dịch sẽ thành chúng ta Ôn phủ vị thứ năm Khách Khanh Trường Lão!"

Nha.

Phía dưới yên tĩnh vài giây đồng hồ, ngay sau đó bỗng nhiên vỡ tổ.

Cái gì! !

Ôn Tuấn gần như sắp muốn đem chính mình trùng mắt trùng bạo, liên tục nhào nặn chính mình lỗi tai.

Cái này hẳn miêu thể nào lại là dạng này kết quả?

Bên cạnh Ôn Thao cũng ngốc.

Hắn cũng coi là đón lấy nội dung cốt truyện lại là Lâm Dương Bị Ôn Đình Thiên hung hăng trừng trị, thậm chí mình đã nghĩ kỹ muốn đích thân đi lên cho Lâm Dương Thiên dùng hình, nhưng là không nghĩ tới trực tiếp nghịch chuyển hẳn hoàn toàn mộng ép.

"Phụ thân!" Ôn Thao vừa chấp tay hỏi: "Ngài là không phải tính sai, cái này Lâm Dịch, thể nhưng là sát hại vương Giáo Đầu hung thù a!"

Đúng a!

Phía dưới Ôn phủ thành viên phần lớn biết Lâm Dịch phía sau cố sự, tất cả đều thật không thể tin nhìn xem Ôn Đình Thiên, vẻ mặt vô cùng nghi hoặc.

"Hung thù?" Ôn Đình Thiên nhìn xem chính mình nhị nhi tử Ôn Thao, trong ánh mắt tràn đầy thất vọng: "Ngươi chính là vì là bắt hung thù, cho nên một mình dẫn người đi Luyện Thiên hào, thậm chí còn tự chủ trương ngừng Luyện Thiên hào một ngày giao dịch?"

Ôn Thao nhìn xem Ôn Đình Thiên ánh mắt, cuối cùng không dám giải thích, gật gật đầu.

Ba.

Một cái cái tát.

Ôn Thao cả người đều lão đảo lui lại mấy bước, Ôn Đình Thiên lần này đánh cho thật hung ác, nhưng hắn lại tiếp càng tàn khốc hơn:

"Thân là Ôn gia nhị thiếu gia, biết Pháp lại Phạm pháp, một mình can thiệp Gia Tộc Sinh Ý đưa vào hoạt động, chống đối trong tộc Nguyên Lão, hủy ta Ôn Thị trăm năm danh dự. . . Đường trường lão, y theo gia pháp, phế bỏ Ôn Thao Nhất Tỉ, đem hắn đuổi ra Ôn gia đi!"

Đậu má, hung tàn như vậy!

Người chung quanh đều ngốc, đây không phải Lâm Dịch đại hội xét xử à, làm sao trước tiên đến phiên nhị thiếu gia bị phạt, hơn nữa còn là nghiêm trọng như vậy trừng phạt, Tộc Trưởng Đại Nhân hôm nay không khỏi quá không nói thể diện đi. . .

Chỉ có Lâm Dương Thiên, thần sắc lạnh nhạt.

Hắn cảm nhận được vị này Ôn Thị tộc trưởng có thể thống ngự cái này Vân Thành hào môn cổ tay cùng uy nghiêm, nếu không phải là như thế thiết diện vô tư, lại như thế nào có thể phục chúng?

Trong lòng của hắn không khỏi đối với cái này Ôn Đình Thiên đánh giá tăng lên không ít.

"Tộc trưởng, nhị thiếu gia hắn tuy nhiên phạm sai lầm, nhưng nể tình hắn là vi phạm lần đầu, kính xin tộc trưởng khai ân a!" Bên cạnh, một vị khác Khách Khanh Trưởng Lão mở miệng cầu tình.

Rầm

Ôn Thao bên cạnh, Ôn Tuấn lập tức cũng quỳ xuống đến, nước mắt đều hạ xuống: "Phụ thân, nhị ca hắn đều là vì cho Vương Trùng Giáo Đầu báo thù rửa hận, là bên cạnh người này Lâm Dịch sát hại vương Giáo Đầu, muốn trách phạt, người cũng cần phải trước tiên thu thập tiểu tử kia a!"

"Đúng vậy a tộc trưởng, hung thù giết người đang ở trước mắt, hơn nữa còn đem Nhị Công Tử đã thương, tộc trưởng hẳn là trước tiên trừng phạt hung thù a!"

Trước đó đi theo Ôn Thao cùng nhau đi Luyện Thiên hào bị Lâm Dương Thiên thu thập qua hơn mười người Ôn gia hộ vệ đều lên tiếng, tất cả đều đem đầu mâu chỉ hướng Lâm Dương Thiên.

Trước tiên trừng phạt hung thù, bằng không chúng ta không phục!

Những người này cùng một chỗ mở miệng, cũng là có mấy phần khí thế, Ôn Đình Thiên nhàn nhạt nhìn xem bọn họ, lại nhìn xem Ôn Thao gắt gao cứng cổ, tràn ngập không phục biểu lộ, trong lỗ mũi nhẹ nhàng hừ một tiếng.

"Trước tiên trừng phạt hung thù. . . Cũng tốt, bằng không các ngươi những này ngu xuẩn còn không biết chính mình sai ở nơi nào!"

Hắn bỗng nhiên ngừng đầu, nhìn về phía Lâm Dương Thiên: "Lâm Dịch, Vương Trùng có phải hay không là người giết?"

Lâm Dương Thiên tất nhiên là chậm rãi lắc đầu, phủ nhận nói: "Cũng không phải là!"

"Các ngươi nghe được? Lâm Dịch nói hẳn không có giết người." Ôn Đình Thiên nhìn về phía mọi người.

Ôn Tuấn nhất thời không phục: "Thế nhưng là phụ thân, đây chẳng qua là Lâm Dịch hấn lời nói của một bên a, hẳn nói không có giết liền không có giết cái gì?"

Ôn Đình Thiên trầm giọng nói: "Vậy ngươi xem gặp Lâm Dịch giết người sao?"

"Ây. . . Không có, nhưng là phụ thân, hôm đó Vương Trùng Giáo Đầu muốn đi giáo huấn Lâm Dịch, với lại trên người hắn còn có chữ, phân minh cũng là Lâm Dịch khắc." Ôn Tuấn lại giải thích.

Ôn Đình Thiên nói: "Lâm Dịch, ngươi giải thích như thế nào?"

Lâm Dịch tự nhiên ăn ngay nói thật: "Ngày đó ta là giáo huấn qua Vương Trùng, nhưng ta không có giết hắn. Nếu như ta muốn giết hắn, vì sao còn muốn khắc chữ lưu lại chứng cứ? Vì sao không hủy thi diệt tích, còn để cho các ngươi phát hiện thi thể? Vì sao không đi xa Cao Phi, còn muốn lưu lại nơi này Luyện Thiên hào chờ các ngươi tới bắt ta? Hôm nay, ta càng thêm không cần thiết trở lại Ôn phủ. . ."

Lâm Dịch mỗi một cái vấn đề đều thẳng bên trong yếu hại, để cho Ôn Tuấn á khẩu không trả lời được, Ôn Đình Thiên xem không khỏi lắc đầu:

"Ôn Tuấn, ngươi thật làm cho vi phụ rất thất vọng. . . Đơn giản như vậy đạo lý, ngươi lại muốn để Lâm Dịch tới dạy ngươi, ngươi không cảm thấy mất mặt cái gì?"

"Thế nhưng là. . . Thế nhưng là. . ." Ôn Tuấn thế nhưng là nửa ngày, nhưng là một chữ đều nói không ra.

Ôn Đình Thiên lập tức giận, bỗng nhiên rống hướng về Ôn Tuấn, Ôn Thao còn có bên cạnh một đám Ôn phủ thị vệ: "Ôn Tuấn hẳn nghĩ không ra, Ôn Thao, ngươi làm nhị ca, cũng là ngu xuẩn sao? Còn có các ngươi, cũng là ngu ngốc sao! !"

Cái này giận dữ, giống như một trận biển động tập qua, đem mọi người trái tim đều muốn hoảng sợ ngừng.

Ngay tại đoàn người đều tâm thần bất định thời điểm, Ôn Đình Thiên bất thành linh điểm một cái tên người chữ: "Tạ Cường, ngươi đều nói ngươi bình thường Trí Kế hơn người, người khác nghĩ không ra những đạo lý này, vì sao lần này ngay cả ngươi cũng không nghĩ ra?"

Tên kia gọi Tạ Cường Giáo Đầu sắc mặt lập tức thay đổi, lắp bắp nói: "Thuộc hạ, thuộc hạ cũng là nhất thời bị cừu hận làm cho hôn mê đầu. . ."

"Không, ngươi không phải. . ." Ôn Đình Thiên lạnh lùng nhìn xem hắn: "Bởi vì ngươi căn bản là biết ai mới là hung phạm, Lâm Dịch, bắt quá là ngươi Thế Từ Quý thời, đúng không?"

Cái gì?

Một câu tựa như sấm sét giữa trời quang, toàn trường người đều ngốc.

Tạ Cường càng là thật không thể tin nhìn xem Ôn Đình Thiên: "Thuộc hạ không rõ tộc trưởng ngài đang nói cái gì?"

Ôn Đình Thiên nhưng là căn bản lười đi để ý tới Tạ Cường vụng về diễn kỹ, lạnh lùng nói: "Lúc đầu, ngươi nhận Âu Dương gia tiền, tại ta phủ thượng ở lại cũng không có gì, nhưng lần này, Tạ Cường, ngươi lại sai quá mức, Ôn Trung, ta không trong khoảng thời gian này, Tạ Cường đều làm những gì ngươi nói cho mọi người đi. . ."

Vâng.

Bên cạnh, Ôn gia vị kia lão quản gia đứng ra, đứng là rõ ràng sắp Tạ Cường cái này nửa tháng đến cử động nói rõ được rõ ràng sờ, thậm chí ngay cả lúc nào đi cùng người nhà họ Âu Dương tiếp xúc, ngày đó theo đuôi Lâm Dương Thiên cùng Vương Trùng ra ngoài, về sau chính mình lén lút trở về, chờ một chút chi tiết, không có gì lớn nhỏ, tất cả cũng không có bỏ sót.

Lâm Dương Thiên nhìn đến đây, không khỏi đối với người Ôn Đình Thiên lần nữa nhìn kỹ một chút.

Tuy nhiên người không tại Ôn phủ, lại như cũ sắp Ôn phủ mỗi một chi tiết đều một mực chương không tại trong tay mình, thủ đoạn này, cái này tâm cơ —— là một cái đáng giá học tác mình hữu!

"Tộc trưởng tha mạng a, tiểu nhân nhất thời Quý Mê Tâm Khiếu mới có thể phạm phải sai lầm lớn, tộc trưởng tha mạng a! !" Tạ Cường bò đi ra, bắt đầu ở Ôn Đình Thiên dưới chân khóc rống cầu xin tha thứ, nhưng lại lại khó đối được một đường sinh cơ.

Ôn Đình Thiên sau lưng, này Đường trưởng lão sắc mặt âm trầm đi tới, trực tiếp một chân đạp gãy Tạ Cường cột sống, tiến tới đạp nát hẳn toàn bộ thân trên, giết người dứt khoát lưu loát, không lưu tình chút nào diệt gian tế.

Ôn Đình Thiên thì là nhìn cũng chưa từng nhìn liếc một chút, mà chính là đem ánh mắt nhìn mình hai cái bắt tranh khí nhĩ tử:

"Hiện tại, các ngươi chịu thua cái gì?"

Ôn Thao luôn luôn cao cao giờ lên cổ cuối cùng mềm hạ xuống, cúi đầu xuống lại không có khí thế: "Hài nhi ngu xuẩn, mời phụ thân trách phạt! !"

"Phụ thân, đây đều là ta sai, nhị ca chỉ là muốn là vua Giáo Đầu báo thù, ngươi phải phạt liền phạt ta đi, ngươi không cần phé nhị ca a!" Bên cạnh Ôn Tuấn cũng hoàn toàn sụp đổ, hiện tại chỉ muốn tập trung tinh thần bảo trụ Ôn Thao.

"Phụ thân khai ân." Bên cạnh Ôn vũ lần nữa cầu tình.

"Tộc trưởng, Nhị Công Tử tội không đến tận đây a. . ." Mấy vị Tiên Thiên trưởng lão cũng nhao nhao mở miệng.

"Tộc trưởng khai ân a!" Chung quanh Ôn gia mọi người cũng vì Ôn Thao cầu tình, dù sao hẳn là Ôn gia thế hệ tuổi trẻ võ đạo hi vọng, thực sự không thể cứ như vậy phé.

Dịch Hành Vân cũng mở miệng: "Thật tốt, Ôn tộc trưởng, hôm nay sự tình coi như đi, Ôn Thao tiểu tử này cương quyết lắng điếm, cốt khí vẫn là có, thật tốt dạy một chút cũng liền a."

Việc đã đến nước này, Ôn Đình Thiên chung quy là thờ dài một tiếng: "A. . . Ôn Thao, xem ở mọi người phân thượng, đi Hình Đường từ dẫn một trăm 【Luyện Cốt roi】 chi hình, đi Ôn gia nông trường làm lao động một tháng đi."

Một trăm Luyện Cốt roi!

Biết Ôn gia gia pháp người vẫn là vì là Ôn Thao hít một hơi hơi lạnh, đây chính là roi roi Kiến Huyết hình phạt tàn khốc, một trăm cái, cũng là nửa cái mạng không, tuy nhiên cái này so với phé một cái tay đã là ngoài vòng pháp luật khai ân.

Ôn Thao sau khi nghe xong, trên mặt không lộ vẻ gì, chỉ là trùng trùng điệp điệp dập đầu: "Ôn Thao cảm ơn phụ thân khai ân."

"Về phần ngươi, Ôn Tuấn!" Ôn Đình Thiên lại đem ánh mắt nhìn về phía ngu xuẩn nhất tam nhi tử.

Ôn Tuấn lập tức sắp đầu thật sâu dán tại mặt đất, khóc đến ào ào: "Phụ thân, hài nhi biết sai. . ."

Ôn Đình Thiên nhìn xem cái này bất tranh khí nhi tử, nhất thời đúng là không biết nên xử lý như thế nào, cuối cùng thờ dài một tiếng: "Là ta sai, lấy tư chất ngươi vốn cũng không cái kia lưu lại nơi này Vân Thành, ngươi từ từ mai quay về phương nam Tổ Ốc đi thôi, không có ta đồng ý, trở về không được Vân Thành!"

"Phụ thân! !"

Ôn Tuấn biết được mình bị sung quân, cả người đều mềm, trực tiếp co quắp trên mặt đất mặt mũi tràn đầy cũng là tuyệt vọng thần sắc.

Nếu như có thể hối hận, cho hẳn một vạn cái lá gan hẳn cũng không nguyện ý đang cùng cái kia Lâm Dịch đối nghịch a!

Bạn đang đọc truyện *Hóa Đế Thân Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 19 : Một bước lên mây

Chương 19 : Một bước lên mây

Lâm Dương Tinh yên tĩnh nhìn xem Ôn Đình Thiên xử lý đây hết thấy, riêng là đối với Ôn Tuấn xử phạt, người khác không biết, nhưng hẳn lại năng lượng đoán được vị này phụ thân tâm tư.

Sau ngày hôm nay, Ôn gia xem như hoàn toàn đoạn tuyệt với Âu Dương gia, tăng thêm trước đó nghe nói Trần gia đã sớm đang chèn ép Ôn gia, toàn bộ Vân Thành đối với Ôn gia tới nói đã thành nguy cơ mãnh liệt Thị Phi chi Địa, giống Ôn Tuấn ngu như vậy nữa, xác thực rồi đi xa xa tốt.

"Tốt, Vương Trùng một chuyện, đã có kết luận. Ôn Trung, quay đầu ngươi lấy ngàn lượng bạc ròng cho Vương Trùng người nhà, cực kỳ an bài hẳn hậu sự."

"Vâng, lão gia."

Ôn Đình Thiên nhanh gọn đem Vương Trùng sự tình xử lý sạch sẽ, sau đó, tất cả mọi người ánh mắt lần nữa trở lại Lâm Dương Thiên trên thân.

Ôn Đình Thiên nói tiếp: "Tiếp theo ta vừa rồi lời nói, Lâm trưởng lão sẽ trở thành chúng ta Ôn gia vị thứ năm Khách Khanh Trưởng Lão, đồng thời, hắn cũng sẽ trở thành Luyện Thiên hào thủ tịch luyện khí Cổ Vắn, địa vị cùng hai vị đại sư giống nhau."

Ta trời ạ!

Đoàn người mới vừa từ Vương Trùng sự kiện bên trong lấy lại tinh thần, Ôn Đình Thiên lại thả bom.

Luyện Thiên hào thủ tịch luyện khí Cổ Vắn, cái kia chính là toàn bộ Ôn gia thủ tịch luyện khí Cổ Vắn a, cái này Lâm Dịch nhìn liền mười mấy tuổi niên kỷ, làm sao có khả năng bị ủy thác nặng như thế đảm nhiệm?

Ôn Thanh Thanh, càng là hoàn toàn bị hôm nay cục thế phát triển cho kinh sợ đến im lặng.

Phụ thân cái này đến là ăn cái gì thuốc a. . .

Chính mình lúc trước cứu Lâm Dịch trở về, là muốn cho hắn trở thành Ôn gia một thành viên, nhưng này vèn vèn một cái phỏng đoán, kết quả con hàng này làm sao lại lắc mình biến hoá thành giống như hai vị Dịch Đại Sư ngang nhau phân lượng trưởng lão chiếu cố hỏi?

Cái này bên trên tốc độ cũng quá khuếch trương đi! !

Ôn Đình Thiên sớm đoán được mọi người phản ứng, phát phát tay, ngăn lại mọi người nghị luận, nghiêm túc nói ra: "Cho nên, từ hôm nay trở đi, mỗi người nhìn thấy Lâm trưởng lão đều phải duy trì phải có tôn trọng, nếu là người nào còn dám đối với Lâm trưởng lão bất kính, vậy thì cắt cho ta ra Ôn gia đi! Ôn Trung, lấy ta Ôn gia Trưởng Lão Lệnh Bài đến, ta tự mình giao cho Lâm trưởng lão."

"Vâng!"

Theo Ôn Đình Thiên ra lệnh một tiếng, Ôn Trung mang tới một khối lệnh bài màu xanh, không phải vàng không phải ngọc lại xúc cảm có phần chìm, Ôn Đình Thiên trình trọng giao cho Lâm Dương Thiên, xem như tại tất cả mọi người trước mặt hướng về Lâm Dương Thiên hạ sấm sét.

Lâm Dương Thiên tự nhiên tiếp nhận.

Bản này cũng là hắn con mắt.

Nghi thức kết thúc sau khi, Ôn phủ mọi người nghị luận ầm ỹ tán ra, đương nhiên mỗi người miệng bên trong đều không thể rời bỏ Lâm Dịch hai chữ, chỉ sợ nếu không bao lâu, Lâm Dịch là sẽ trở thành toàn bộ Ôn phủ, không, hắn là toàn bộ Vắn Thành đều nổi tiếng nhân vật.

"Tốt, Lâm trưởng lão, đón lấy chúng ta mời đến Hậu Đường nghị sự đi!" Ôn Đình Thiên tản ra mọi người về sau, lần nữa mặt hướng Lâm Dịch thời điểm, nụ cười trên mặt đúng là chưa bao giờ có bình dị gần gũi.

"Mời, tộc trưởng." Lâm Dương Thiên thông dong phát tay, đi theo Ôn Đình Thiên bọn người cùng đi đi vào Hậu Đường.

Một màn này, để cho bên cạnh luôn luôn đồ thừa không đi Ôn Thanh Thanh lần nữa ngây người.

Cũng là đối hoàng cung những hoàng tử kia, phụ thân cũng không có dạng này cười qua a. . .

Nhưng cuối cùng năng giờ phút này trong nội tâm hiếu kỳ không muốn không muốn, nhưng lại chỉ có thể trở mắt nhìn xem Lâm Dương giống như phụ thân đi xa, mà theo Lâm Dương Thiên thân ảnh biến mất, Ôn Thanh Thanh lần thứ nhất ở trong lòng nổi lên một loại tên là thất lạc tâm tình.

Tiểu tử kia, đi được thời điểm cũng không nhìn người ta liếc một chút. . .

Hừ, Thần Khí cái gì!

. . .

Ôn gia lệch sảnh, một gian tuyệt mật phòng khách bên trong, chỉ có Ôn Đình Thiên, Lâm Dương Thiên cùng hai vị Dịch Đại Sư ở đây, thậm chí ngay cả Đường Hồng bọn người không thể tiến đến.

Ôn Đình Thiên, lúc này ánh mắt trừng trừng nhìn xem trên bàn một kiện đồ vật, trên mặt đã hoàn toàn không có một phương Hùng Chủ trầm ổn khí tràng, kích động tựa như là một cái nhìn thấy yêu thích đồ chơi hài tử.

"Ha-Ha, Ôn tộc trưởng, lão phu vừa mới sắp cái này đồ vật làm được thời điểm cũng là nguoi bộ dáng như vậy. . ." Bên cạnh Dịch Hành Vân hớn hờ ra mặt, đối với trên bàn cái này đồ vật tràn ngập kiêu ngạo.

Liền ngay cả dễ dàng Thương Hải, một tấm dải dầu sương gió mặt già bên trên cũng là lộ ra tự hào nụ cười, nói ra: "Hữu sinh chi niên, lão phu năng lượng thân thủ luyện chế ra như vậy một kiện vương đạo khí, dù chết không tiếc!"

Vương đạo khí.

So Linh Khí còn muốn cao hơn một giai thần kỳ bảo vật.

Nếu như không có gì bất ngờ xảy ra lời nói, đây là vương đạo khí lần thứ nhất chân chính xuất hiện tại Xuất Vân Quốc phiến đại địa này phía trên, cái này làm sao không để cho đồng dạng thân là một tên Luyện Khí Sư Ôn Đình Thiên mừng rỡ như điên.

Ánh mắt hần nháy mắt cũng không nháy mắt nhìn xem trên bàn một cái bích lục hộp gấm, bên trong đang yên tĩnh nằm một chiếc nhẫn.

Chiếc nhẫn kia toàn thân hiện ra phong cách cổ xưa màu vàng xanh nhạt, thượng diện điêu khắc tinh tế hoa văn, giống như Thanh Phong, như sóng nước, che kín trong giới chỉ bên ngoài hai bên, lộ ra cần trọng mà phong cách cổ xưa, tràn ngập phong vận.

Trong giới chỉ ở giữa hình cái vòng vị trí bên trên, khám nạm lấy một loạt chỉnh tề 【 Nguyên Thủy Linh Tinh 】 đây là kích phát 【 khí linh thuộc tính 】 nhất định phải tài liệu, mà tại giới chỉ chính trung, thì là khám nạm lấy một khóa chứng to bằng móng tay tiểu trong suốt tinh thạch, bên trong ẩn chứa một cỗ năng lượng màu trắng tựa như một đạo Gió xoáy tại mặt lúc tụ lúc tán ra, huyền diệu phi thường.

"Cái này xác thực 【 hư không Tinh Túy 】, nhưng là loại này tứ giai tài liệu căn bản không có khả năng cùng giới chỉ bản thân 【 Hóa Nguyên đồng 】 hoàn mỹ dung hợp, càng thêm đừng bảo là kích phát nó Không Gian Thuộc Tính. . . Thế nhưng là thế nhưng là. . ."

Ôn Đình Thiên kích động sắp này giới chỉ lấy ra, hơi hơi thôi thúc, đúng là toát ra một cỗ cường đại Thời Không chi Lực, sắp phía dưới cả cái bàn đều thu nhập hư không bên trong.

Ôn Đình Thiên biểu hiện trên mặt lại là thật không thể tin, lại là hưng phấn phi thường, toàn bộ Xuất Vân Quốc luyện khí giới không biết nghiên cứu bao nhiêu năm đầu đề, vậy mà thật sự tại trên tay mình thực hiện.

"Ha-Ha, cái này đương nhiên cũng là Lâm trưởng lão này phân thân kỳ 【 Dung Hợp Tề 】 có tác dụng á." Bên cạnh Dịch Hành Vân cười ha ha: "Ôn tộc trưởng, chỉ sợ người muốn bẻ đầu cũng không nghĩ ra, Lạc Anh Thảo mấy cái này chúng ta bình thường căn bản không để vào mắt thảo dược đúng là có thể hoàn mỹ sắp hư không Tinh Túy giống như Hóa Nguyên đồng dung luyện đến cùng một chỗ, cái này Lâm trưởng lão sư phụ, tuyệt đối là thiên tài trong thiên tài a!"

"Dịch trưởng lão quá khen." Lâm Dương Thiên ở bên cạnh bình tĩnh giải thích nói: "Sư phụ nói qua, Luyện Khí nhất đạo, bác đại tinh thâm, cuối cùng cả đời chỉ sợ cũng chỉ là sờ đến một chút da lông a."

"Ha ha, Lâm trưởng lão, nếu là sư phụ người cũng chỉ là sờ đến da lông, vậy chúng ta những người này chẳng phải là không có khuôn mặt nói mình là Luyện Khí Sư? Không biết Lệnh Sư có hay không cho này giới chỉ lấy ra tên." Ôn Đình Thiên cười giới chỉ, sắp cái bàn một lần nữa triệu hoán đi ra, cười vô cùng vui vẻ.

Lâm Dương Thiên gật đầu: "Sư phụ gọi hần 【 tu di giới chỉ 】."

"Tốt!" Đối diện ba người cùng kêu lên tán thưởng: "Nạp Tu Di Vu Giới Từ, tu di giới chỉ, tên rất hay!"

Vâng.

Lâm Dương Thiên cuối cùng cho Ôn gia tiễn đưa phần lễ vật này, cũng là một cái vượt thời đại không gian giới chỉ —— tu di giới, hoàn toàn siêu việt Tái Can Khôn tồn tại.

Một mực đến nay, Xuất Vân Quốc thậm chí thượng tầng mấy Đại Vương Quốc đều muốn tại không gian Luyện Khí Thuật có chỗ đột phá, hiện tại khí Võ đại lục phổ biến sử dụng Tái Can Khôn tuy nhiên đã thuận tiện nhưng có hai cái rõ ràng khuyết điểm.

Thứ nhất, không tiện thiếp thân mang theo; thứ hai, không gian có hạn, một cái không gian túi chỉ có một mét khối không gian, không có cách nào cất vào đại kiện đồ vật.

Lâm Dương Thiên cho ra tu di giới, đầu tiên liền hoàn mỹ vượt qua hai vấn đề này, không chỉ có thể mang theo trên tay với lại chứa đựng không gian gia tăng đến một vạn mét khối, tương đương với một gian không lồ cung điện dung tích, đây quả thực miêu sát hiện tại Tái Can Khôn.

Mà sở dĩ cái này tu di giới đến vương đạo khí thủy chuẩn, là bởi vì nó còn có một cái càng thêm Nghịch Thiên Công Năng, cái kia chính là có được 【 Tự Linh 】 khí linh thuộc tính.

Bội Đái Tu Di giới Tiên Thiên Cường Giả, có thể càng nhanh hấp thu chung quanh một vạn mét khối trong vòng Thiên Địa Linh Lực, để cho tu luyện tốc độ tăng lên chừng năm thành, cái này hiệu quả bằng không hạn phục dụng lấy thăng cấp đan dược, đủ để đối với bất kỳ người nào sinh ra trí mạng sức hấp dẫn! !

Dạng này một cái không gian công năng cường đại, lại mang theo phụ trợ thăng cấp hiệu quả giới chỉ nếu là một khi lưu truyền đến trên thị trường, tuyệt đối sẽ gây nên toàn bộ Xuất Vân Quốc, không, là toàn bộ khí Võ đại lục oanh động, mà cái này. . . Vèn vèn Lâm Dương Thiên từ Ly Hóa Thiên Đế trong trí nhớ tìm tới cấp thấp nhất một môn Luyện Khí Thuật a.

"Lâm trưởng lão, mặc kệ như thế nào, người chịu sắp cái này tu di giới luyện chế phương pháp giao cho Ôn gia, Ôn mẫu người vô cùng cảm kích! !"

Nói, Ôn Đình Thiên vậy mà trịnh trọng hướng về Lâm Dương Thiên thi lễ, bởi vì lần này, Lâm Dương Chân là cứu Ôn gia.

Chỉ cần có cái này tu di giới làm bài, nửa năm sau, Linh Bình Giám Bảo Đại Hội bên trên hần Ôn Đình Thiên tuyệt sẽ không e ngại Trần gia tên kia cường

đại Luyện Khí Sư!

Đổi mặt Ôn Đình Thiên đại lễ, Lâm Dương Thiên thần nhiên đứng thẳng, yên tâm thoải mái tiếp nhận Ôn Đình Thiên cảm kích.

Hắn biết, mình đương nhiên nhận được lên cái này cúi đầu.

Vội lại, hắn từ hôm nay trở đi, không chỉ có là muốn chính thức tiến vào Ôn gia thế lực, càng là phải từ sắp cái này toàn bộ luyện khí gia tộc chương không tại trong tay mình.

Cho nên, làm Ôn Đình Thiên ngẩng đầu về sau, Lâm Dương Thiên nhìn xem Ôn Đình Thiên, chậm rãi nói ra: "Ôn tộc trưởng, Gia Sư lần này để cho ta tới Ôn gia trừ đưa lên Dung Thiên Hợp Tề cùng tu di giới luyện chế pháp môn bên ngoài, còn có một câu nói mệnh ta chuyển đạt."

"Lâm trưởng lão thỉnh giảng."

"Sư phụ lão nhân gia nói, nhớ năm đó Ôn Thị nhất tộc hạng gì huy hoàng, không nghĩ tới hôm nay vậy mà luân lạc tới ai cũng có thể khi dễ cấp độ, cái này hai môn Luyện Khí Thuật nếu như còn không thể giúp Ôn Thị một lần nữa quật khởi, này Ôn Thị tổ tiên thật sự là chết không nhắm mắt. . ."

Cái gì! !

"Lệnh sư lão nhân gia ông ta vậy mà đã biết Ôn gia khốn cảnh, lúc này mới phái Lâm trưởng lão đến đây tương trợ. . . Lệnh Sư thật là thần nhân vậy. . ."

Lâm Dương Thiên lời nói chỉ tốt ở bề ngoài, nhưng là hết lần này tới lần khác lại không thể nào khảo chứng, Ôn Đình Thiên chỉ có thể tin tưởng tại Lâm Dương Thiên phía sau có một vị đối với Ôn gia hết sức quan tâm cao nhân, nếu không hiện tại những chuyện này căn bản là không có cách giải thích.

"Ai. . ." Ôn Đình Thiên trùng trùng điệp điệp thở dài một hơi: "Nói đến không sợ Lâm trưởng lão trò cười, chúng ta Ôn Thị gia tộc từ phụ thân ta một đời thật có chút giậm chân tại chỗ, thẳng đến vài ngày trước Nội Vụ Phủ Vương đại nhân kêu gọi chúng ta tam đại gia tộc tề tụ hoàng cung, ta mới biết được, Trần Nguyệt Thăng vậy mà đã bắt đầu dự định đối với chúng ta Ôn gia khai đao!"

Trần Nguyệt Thăng

Lâm Dương Thiên nghe được cái tên này chỉ cảm thấy trong lòng run lên.

Trần gia gia chủ, Trần Nguyệt Thăng, đúng là mình tam đại cừu nhân một trong, năm đó chính mình vào ở Trần gia, vị này Trần gia tộc trưởng ân cần đối với mình so với con ruột còn thân hơn, về sau càng là dốc hết sức thúc đẩy mình cùng Trần Nguyệt Thăng kết bái, nói sẽ cả đời đi theo chính mình vị hoàng tử này điện hạ.

Kết quả. . . Đây hết thảy đều là vì lừa gạt chính mình tín nhiệm, về sau càng là phái Trần quân gia ngoan độc giết chính mình diệt khẩu.

Trần Nguyệt Thăng, đây có lẽ là thiên ý.

Ôn gia là ta Lâm Dương Thiên báo thù phần thứ nhất thế đánh bạc, người muốn tới đoạt, vậy trước tiên diệt các người Trần gia!

Bạn đang đọc truyện *Hóa Đế Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 20: Đập phá quán

Chương 20: Đập phá quán

Ôn Đình Thiên không có chú ý tới Lâm Dương Thiên ánh mắt bên trong hung quang, mà chính là sắp chính mình trước đó tại hoàng cung tạo ngộ tình tế giảng thuật một lần.

Cùng lúc trước Âu Dương Cung miêu tả không kém quá nhiều, chính là Trần Nguyệt Thăng không biết từ nơi nào mời đến một nhánh cường đại Luyện Khí Sư đội ngũ, bên trong có ngay cả Ôn Đình Thiên đều không thể địch nổi cao giai Linh Khí sư, trong hoàng cung hung hăng dùng Luyện Khí Thuật đánh bại Ôn Đình Thiên, hơn nữa còn tuyên bố muốn tại nửa năm sau luyện khí thịnh hội —— Linh Binh Giám Bảo Đại Hội bên trên hung hăng sắp Ôn gia kéo xuống Thần Đàn, chiếm lấy toàn bộ Vân Thành luyện khí thị trường.

Lâm Dương Thiên cùng hai vị Dịch Đại Sư tinh tế sắp sự tình nghe xong, Dịch Hành Vân nhũn chặt lông mày hỏi: "Tộc trưởng, người nói tên kia cao giai

Linh Khí sư thực lực so với sư huynh của ta như thế nào. . ."

Ôn Đình Thiên lông mày chặt chẽ nhú lại: "Chỉ mạnh không yếu!"

Dịch Hành Vân cùng dễ dàng Thương Hải cũng là sắc mặt biến hóa, bởi vì từ Ôn Đình Thiên ánh mắt đến xem, chỉ sợ đây đều là vì là cho dễ dàng Thương Hải lưu mặt mũi, vị luyện khí sư kia thực lực chỉ sợ mạnh đến khó có thể tưởng tượng.

Ôn Đình Thiên tiếp tục nói: "Lúc đầu ta coi là Ôn gia lần này tại Linh Bình giám bảo hội bên trên chắc chắn thất bại, nhưng là có râu di giới, ta muốn này Trần gia Luyện Khí Sư đến lúc đó chưa hẳn liền có thể xuất ra vương đạo khí cùng chúng ta tới so."

"Không, chỉ sợ như thế vẫn chưa đủ."

Lâm Dương Thiên bây giờ đang Ôn Đình Thiên trước mặt nói chuyện có đầy đủ khí, phía sau hẳn có một vị thực lực siêu nhiên sư tôn, hẳn bất luận cái gì lời nói đều đại biểu cho vị kia tuyệt thế luyện khí cường giả, đủ để cho Ôn Đình Thiên, Dịch Hành Vân những đại lão này nghiêm túc lắng nghe.

"Tộc trưởng, Lâm Dịch cảm thấy, nếu như ta là kia là cái gì Trần gia, tuyệt đối sẽ không cứ như vậy đem thực lực mạnh nhất hiện ra cho người, Linh Bình giám bảo hội bên trên, bọn họ nhất định còn sẽ có càng mạnh luyện khí cường giả xuất hiện. . ."

Lâm Dương Thiên nói rất có lý, nghe được Ôn Đình Thiên bọn người đều là nhú mày.

Nếu như còn có càng mạnh Luyện Khí Sư xuất hiện, Ôn gia lại nên như thế nào ứng đối.

Lâm Dương Kế rồi nói tiếp: "Cho nên, đối với Ôn gia đương vụ tới nói, toàn diện tăng lên luyện khí thực lực, cấp bách, Luyện Thiên hào càng là muốn toàn diện thăng cấp, hiện tại Luyện Thiên hào trừ Hải đại sư bên ngoài ngay cả một cái cao giai Linh Khí sư đều không có. . . Cái này, quá yếu."

Lâm Dương Thiên lời nói, lại cho tất cả mọi người gõ cảnh báo.

Ôn Đình Thiên thân là Ôn gia tộc trưởng, tự nhiên biết hiện tại Ôn gia cái gọi là luyện khí thực lực cũng chỉ có thể tại Xuất Vân Quốc xưng hùng, đừng bảo là phóng nhãn khí Võ đại lục, cũng là hơn mấy cái nước láng giềng cũng có chỗ không bằng.

Lâm Dương Thiên nói chính là Ôn gia nơi chỗ hiểm, thế nhưng là bồi dưỡng cao giai Linh Khí sư, nói nghe thì dễ a!

Luyện Thiên hào muốn tiến nhanh, vì sao gian nan a. . .

Đang tại đề tài cho tới Luyện Thiên hào thời điểm, bất thành linh Ôn Trung có chút bối rối gõ cửa tiến đến, mang đến một cái làm cho tất cả mọi người giật mình tin tức ——

Có người, tại Luyện Thiên hào đập phá quán!

Tình huống như thế nào?

Đang tại thảo luận Luyện Thiên hào sự tình, thật là có người đến Luyện Thiên hào đi quấy rối phá quán?

Ôn Đình Thiên nhướng mày, liền lập tức mang theo Lâm Dương Thiên bọn người đuổi ra Ôn phủ, thẳng đến Luyện Thiên hào mà đến.

Xa xa nhìn thấy này mang tính tiêu chí thanh đồng Bài Phường, phía dưới đã vây người Mãn, từng cái bách tính giống như là hươu cao cổ liều mạng đuổi thẳng cổ vào bên trong nhìn qua, nương theo lấy ồn ào nghị luận âm ỉ dương dương tuôn đi qua.

"Mẹ ta ah, đây đã là cái thứ tư đi. . ."

"Đúng vậy a Luyện Thiên hào mấy vị nổi danh Linh Khí sư đều đã bại. . ."

"Nào chỉ là bại, quả thực là thảm bại. . . Đây cũng quá không cho người ta lưu mặt mũi a!"

Xa xa xua, những nghị luận này âm thanh liền đã nói rõ Luyện Thiên hào bên trong cục thế không thể lạc quan, tựa hồ có một vị cường giả ở bên trong phiên vân phúc vũ, muốn ồn ào trở mình Luyện Thiên hào cái này Văn Thành đệ nhất Luyện Khí Phường.

Lâm Dương Thiên ánh mắt bên trong hiện lên nhàn nhạt hàn quang, trong lòng nhanh chóng suy tư:

Nghĩ không ra chính mình vừa mới trở thành cái này Luyện Thiên hào thủ tịch luyện khí Cố Vấn, đã có người tới tìm phiền toái.

Nhưng với hắn mà nói, lần này đột nhiên Như Lai khiêu khích nhưng là một cơ hội.

Hắn muốn để Ôn gia tiến nhanh, Luyện Thiên hào cải tạo cùng thẳng cấp tay đưa ra phía trước, tuy nhiên hắn hiện tại đã nắm giữ một cái thủ tịch Cố Vấn danh hào, nhưng là muốn chân chính thu hoạch được Luyện Thiên hào trên dưới mỗi người tôn kính cùng hỗ trợ, hắn còn có rất nhiều công phu muốn làm.

Bên trong trọng yếu nhất, chính là tích lũy chính mình uy vọng, hôm nay sự kiện lần này liền có thể làm chính mình hoàn toàn chấp chương toàn bộ Luyện Thiên hào bắt đầu!

Cho nên, hôm nay bất kể là ai tại Luyện Thiên hào nháo sự, đều nhất định trở thành Lâm Dương Nhất hót kinh người đá đặt chân!

Ôn gia xe ngựa không có đi Cửa chính tham gia náo nhiệt, Ôn Đình Thiên trực tiếp dẫn người từ cửa sau đi vào Luyện Thiên hào nội bộ, lúc này đám người hội tụ tiêu điểm đang tại toà kia siêu lớn luyện khí trên quảng trường.

Quảng trường này rộng lớn to lớn, dung nạp chừng mấy chục tòa lớn nhỏ không đều luyện khí đài, giờ phút này chút luyện khí đài đều đã bị cuốn cuộn biến người bao phủ, chỉ có trung gian hai tám cái bàn để trống, tất cả mọi người vây quanh ở bên cạnh nhìn không chuyển mắt nhìn chăm chăm đứng tại luyện khí đài bên cạnh hai người.

Bên trong một người, chính là Luyện Thiên hào bên trong chỉ ít xếp tại năm vị trí đầu Luyện Khí đại sư, trung giai Linh Khí sư, Ngô Cương.

Vị này Ngô đại sư ngày bình thường tại Luyện Thiên hào bên trong uy vọng cực cao, gần với Dịch Hành Vân, dễ dàng Thương Hải hai người.

Hắn lại là trưởng luyện chế Đồ Phòng Ngự, đương kim Xuất Vân Quốc Hộ Quốc Tướng Quân trên thân món kia Đằng Long Chiến Khải chính là xuất từ tay hắn bút, có thể nói là đương kim Xuất Vân luyện khí giới Diên Phong Nhân Vật.

Thế nhưng là giờ phút này, vị này Ngô đại sư nhưng là đầu đầy mồ hôi đang tại rèn trong tay một mặt hắc sắc thuẫn bài, mỗi một chùy đều phát ra âm vang kim thiết oanh minh, nhưng là không biết sao, làm Lâm Dương Thiên nghe được một chùy này chùy tiếng đánh thời điểm nhưng là cảm nhận được một tia. . . Run rẩy.

Là, Ngô Cương tay tại run.

Một vị cường đại trung giai Linh Khí sư, vô luận như thế nào không có khả năng tại rèn đúc quá trình bên trong tay run, chuyện này chỉ có thể nói rõ một vấn đề —— giờ phút này Ngô Cương trong lòng tràn ngập Cực Độ Khủng Hoảng cùng khẩn trương.

Mà loại này mãnh liệt khủng hoảng, thì là bắt nguồn từ hắn đối mặt tên kia đối thủ.

Một tên ước chừng mười bảy mười tám tuổi thanh niên.

Thanh niên này thân hình thon dài, làn da ngăm đen, một kiện luyện khí lúc chuyên dụng áo lót ngắn tay chặt chẽ bao vây lấy hắn kiên cố bắp thịt, từ xa nhìn lại phảng phất một đầu lẳng lẳng phủ phục Black Panther, mạnh mẽ trong thân thể ẩn giấu đi vô cùng cường đại lực lượng.

Thanh niên này đã hoàn thành luyện khí, một thanh toàn thân đen nhánh đoản kiếm giờ phút này đang bày ở trước người hắn trên bàn.

Hắn nhắm mắt lại, hai tay ôm ở trước ngực, một ngón tay chậm chạp đánh lấy tiết tấu, khoe miệng giờ lên hơi hơi đường cong, hiện ra khinh miệt vị đạo.

Hắn đang đợi Ngô Cương đại sư hoàn thành chính mình tác phẩm.

Hắn tựa như một cái hung thú, đang lẳng lẳng chờ đợi xé mở chính mình tiếp theo chỉ còn mồi.

Toàn trường yên tĩnh, cuộc tỷ thí này đã đến thời khắc sống còn, kết quả chẳng mấy chốc sẽ kết quả cuối cùng.

Ôn Đình Thiên mang theo Lâm Dương Thiên bọn người đến về sau, liếc một chút liền nhìn thấy tên kia thiếu niên ngăm đen, hắn trong đôi mắt hiện lên chưa bao giờ có thần sắc phức tạp, cả người muốn nói lại thôi, nhưng khi hắn thấy rõ ràng toàn bộ cục diện về sau, cuối cùng không có lên tiếng mà chính là yên lặng chờ ở đám người phía trước nhất.

Luyện Thiên hào chương quỹ Vương Mập Mập cùng Hứa Dao các loại chủ quản nhìn thấy Ôn Đình Thiên xuất hiện nhất thời buông lỏng một hơi, mà Hứa Dao càng là ánh mắt du đãng, tựa hồ tại tìm kiếm cái gì, cuối cùng nàng khi nhìn đến Lâm Dương Thiên về sau trong đôi mắt hiện lên một tia thần thái sáng ngời, nhưng ở loại này khẩn trương không khí dưới cũng không có nói thêm cái gì, chú ý tỷ thí đi.

Cuối cùng, một nền nhang thời gian trôi qua.

Theo vị kia Ngô đại sư sắp rèn đúc tốt thuẫn bài hoàn thành sau cùng một đạo Thối Hóa gia cổ trình tự làm việc, một mặt tinh quang lập loè Tinh Cương viên thuẫn liền xuất hiện tại đoàn người trước mặt.

Nếu là bình thường, chỉ sợ đoàn người nhìn thấy Ngô đại sư tác phẩm hoàn thành đều sẽ lên tiếng tán thưởng, nhưng giờ phút này tất cả mọi người là đại khí đều không thờ nhìn xem Ngô Cương giờ này mặt viên thuẫn đi vào hai tám luyện khí giữa đài ở giữa, mặt hướng tên kia nhắm mắt thiếu niên.

"Ta, chuẩn bị kỹ càng"

Mọi người rõ ràng nghe được Ngô Cương đại sư âm thanh rung động.

"Quá chậm. . ."

Thanh niên âm thanh băng lãnh, mang theo hoàn toàn khinh bỉ.

Ánh mắt hắn mở ra, đó là một đôi lãnh khốc không có bất kỳ cái gì cảm tình đôi mắt, từ bên trong mọi người phảng phất nhìn thấy vạn năm khó Dung

Băng xuyên.

"Đi!"

Thanh niên kia không có bất kỳ cái gì nói nhảm, trực tiếp quát khẽ một tiếng, một tay vẫy một cái, trên bàn thanh đoản kiếm này ửng tay mà lên, tựa như một cái nhẹ nhàng Vũ Yên đồng dạng tại không trung lượn vòng mấy vòng.

Hắn cong ngón búng ra, chính trúng đoản kiếm thân kiếm, trong không khí vang lên một tiếng thanh thúy long ngâm, không trung xoay tròn đoản kiếm tựa như chịu đến triệu hoán, toàn bộ thân kiếm lắc một cái, đứng là tại quanh thân trong không khí rung ra từng đạo từng đạo sóng gợn, sau đó suu một chút bay về phía Ngô Cương trong tay viên thuần, tốc độ nhanh đến chỉ còn lại có một đạo mờ hồ hắc ảnh.

"Ngô Cương, cẩn thận!"

Trong đám người, Dịch Hành Vân hét lên kinh ngạc, liền cái này một cái chớp mắt, hắn đã nhìn ra tràng tỷ đấu này thắng bại.

Keng.

Không ít người che lỗ tai, một tiếng này bạo hưởng, chấn động người linh hồn đều muốn Thăng Thiên.

Chỉ thấy vị kia người mang nổi danh Ngô Cương đại sư đứng là thẳng tắp lui lại mười mấy bước, cả người đụng vào sau lưng luyện khí đài mới dừng lại, trong tay này mặt Bách Luyện Tinh Cương viên thuần đứng là trực tiếp bị cái kia màu đen đoản kiếm bắn xuyên!

Thậm chí, Ngô Cương thuần bài chuẩn bị ở sau cánh tay đều bị ngành sinh sinh xuyên thấu, thân kiếm kẹt tại Ngô Cương cẳng tay bên trong, đau đến vị này tuổi gần năm mươi đại sư mồ hôi lạnh chảy ròng.

"Ngô đại sư!"

Trong đám người, một chút Luyện Thiên hào Luyện Khí Sư xông về Ngô Cương, cái sau thương thế không nặng, nhưng so với trên nhục thể kịch liệt đau nhức, chỉ sợ tâm lý đã kích càn khiến người ta khó mà tiếp nhận.

Một kiếm phong, sắc bén như vậy.

Càng đáng sợ là, đối phương niên kỷ nhẹ, luyện khí tốc độ quá nhanh, cuối cùng thành phẩm uy lực mạnh, tất cả đều vượt xa khỏi mọi người tưởng tượng.

Xuất Vân Quốc lúc nào có như thế đáng sợ thanh niên Luyện Khí Sư?

Tên kia chiến thắng thanh niên chỉ là nhàn nhạt nhìn xem mặt đất Ngô Cương, mặt không biểu tình, lạnh lùng nói ra một câu: "Lãng phí thời gian. . ."

Hắn không có nói nhiều.

Một cái từ ngữ đã đem sở hữu khinh bỉ, trào phúng, khinh thường truyền đạt phát huy vô cùng tinh tế.

Mà liền tại đoàn người đều lẳng lặng nhìn xem hắn trang bức thời điểm, thanh niên này thì là bất thành linh đem ánh mắt chuyển hướng trong đám người Ôn Đình Thiên: "Ôn Đình Thiên, người Luyện Thiên hào quả nhiên giống như người —— không chịu nổi một kích!"

Đoàn người xoát một chút đem ánh mắt tất cả đều hội tụ đến Ôn Đình Thiên trên thân, đều là giật mình.

Cái này càn rỡ gia hỏa đúng là nhận biết Ôn Đình Thiên?

Vội lại cũng dám ngay trước công chúng phía dưới, như thế chế nhạo đường đường Vân Thành tam đại bá chủ một trong Ôn gia tộc trưởng!

Ôn Đình Thiên đi tới, thần sắc trang nghiêm nhìn xem đối diện: "Thượng Quan Phi, tại đây không chào đón Trần gia chó săn, cho người một phút đồng hồ thời gian, không rồi đi Luyện Thiên hào lời nói ta sẽ tự mình vút người ra ngoài!"

Bạn đang đọc truyện *Hóa Đế Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 21: phong hấn tiện miệng

Chương 21: phong hấn tiện miệng

Ở đây người lần nữa giặt mình.

Không nghĩ tới cái này gọi là Thượng Quan Phi thanh niên đúng là Vân Thành một cái khác hảo môn, người Trần gia!

Mỗi người đều phẩm ra vị đạo, hôm nay sự tình, tựa hồ đã xa xa không chỉ là Đả Quán đơn giản như vậy.

Đồng thời tuyệt đại đa số người cũng đều hưng phấn lên, quan hệ đến Lương Đại Gia Tộc phân tranh, vậy tuyệt đối đẹp mắt.

"Hừ."

Thượng Quan Phi lạnh lùng nhìn xem Ôn Đình Thiên, thần thái hoàn toàn không có một cái nào vẫn bối phải có khiêm cung, lãnh ngạo còn kém dùng lỗ mũi nhìn về phía ở đây mỗi người.

Khỏe miệng của hấn nhất câu, đều là khinh miệt cùng chê cười: "Không sánh bằng liền đuổi ta đi, là yếu cặn bã nhất quán phương pháp làm, tuy nhiên không sao, nhưng là ta phải lấy đi ta vừa rồi 【Đấu Khí】 chiến thắng tiền đặt cược!"

Nói, hấn chấp tay sau lưng liền đi tới Ngô Cương trước mặt, ở trên cao nhìn xuống nhìn xem Ngô Cương, lạnh lùng nói: "Ngươi tay phải. . . Là chính ngươi chặt xuống, vẫn là ta tới lấy?"

Cái gì!

Ôn Đình Thiên bọn người mắt lườm một cái.

Ngô Cương vậy mà cùng người ta cược một cái tay phải!

Lần này đoàn người có chút minh bạch vì sao vị trưởng lão này vừa rồi sẽ như thế khản trương.

Đấu Khí.

Là tại luyện khí hành nghiệp bên trong hai tên Luyện Khí Sư lẫn nhau tỷ thí Luyện Khí Thuật một loại thủ đoạn, cùng loại với Chiến Thư quyết đấu phương thức, trận đấu bắt đầu trước song phương cần trước đó ước định cẩn thận thắng bại điều kiện, sau đó tiến hành hiện trường luyện khí giao đấu.

Bình thường tỷ thí phương thức làm một công một thủ, mọi người tại hạn định thành phẩm phẩm cấp tình huống dưới tùy ý lựa chọn sử dụng tài liệu đồng thời luyện khí, công phương luyện chế binh khí, thủ phương luyện chế Đồ Phòng Ngự, sau cùng thành phẩm sau khi đi ra công phương binh khí nếu như có thể phá hủy thủ phương Đồ Phòng Ngự thì công Phương Thắng, trái lại thì thủ Phương Thắng.

Vừa rồi một màn, chính là tên này gọi là Thượng Quan Phi thanh niên Luyện Khí Sư đảm nhiệm công phương, Ngô Cương phòng thủ, luyện chế binh khí đẳng cấp là Huyền Khí cấp bậc.

Kết quả là Thượng Quan luyện chế đoản kiếm thoải mái xuyên qua Ngô Cương thuẫn bài, thắng bại vừa nhìn thấy ngay.

Hiện tại, chính là Thượng Quan Phi tới lấy lúc trước hai người thiết lập tiền đặt cược —— Ngô Cương tay phải thời điểm.

"Tức chết lão phu! !"

Ngô Cương cũng là tính nết nóng nảy người, bằng không cũng sẽ không giống như đối phương dưới này trọng chú, hấn một gương mặt mo chỗ nào nhận được dạng này khuất nhục, tại chỗ vụt một chút rút ra tay phải đoản kiếm, nhưng là hấn vậy mà không phải muốn đi trăm chính mình tay phải, mà chính là tức giận tới mức tiếp hướng cổ mình bồi đi qua.

"Tộc trưởng, Ngô Cương vô dụng, cho Luyện Thiên hào mất mặt, cái này lấy cái chết tạ tội!"

Nói xong, cái này cương liệt lão giả đúng là thật muốn dùng máu tươi bảo vệ chính mình tôn nghiêm.

"Ngô đại sư, không thể!"

Tốt một cái Ôn Đình Thiên, chỉ thấy hấn tiếng như kinh lôi, bỗng nhiên nổ lên.

Đồng thời thân hình hấn hóa thành tạt phong, trong nháy mắt đi vào Ngô Cương bên người, trên tay màu trắng linh quang nhất thời liền nắm chắc Ngô Cương cổ tay, hơi chút Vận Lực, liền để cho Ngô Cương thủ chương buông ra, đoản kiếm đột linh cách lang rơi trên mặt đất.

"Lão Ngô, ngươi làm sao xúc động như vậy! !"

Bên cạnh, Dịch Hành Vân cũng xông lại, một cái trùng trùng điệp điệp đập vào Ngô Cương trên bờ vai: "Mẹ nó oa nhi này tử lòng cũng còn không có dài

đủ, cũng xứng muốn ngươi một cái tay? Lão phu đến cấp ngươi báo thù! !"

Này Thượng Quan Phi nhìn trước mắt một màn, không có chút nào xúc động, phảng phất đang xem một trận nháo kịch: "Nếu như các ngươi ý đồ dùng loại này nhằm chán tiết mục tới chống chế, cái này Luyện Thiên hào, thật đúng là làm cho người chế nhạo. . ."

Cái này đáng chết gia hỏa, khuôn mặt thú như vậy, miệng làm sao còn như thế độc!

Thượng Quan Phi vẫn còn tiếp tục: "Bất quá, Ôn Đình Thiên, Trần Nguyệt Thăng tại lúc ta tới đợi đã thông báo một câu, nếu như các ngươi Luyện Thiên hào thực sự thua không nổi lời nói cũng có thể. . ."

Xoát một chút.

Tay hấn đảo ngược cao cao chỉ hướng lớn nhất cạnh ngoài toà kia thanh đồng Bài Phưởng, thượng diện có Luyện Thiên hào truyền thừa trăm năm Kim Tự Chiếu Bài.

Thượng Quan Phi bình tĩnh nói ra để cho sở hữu Luyện Thiên hào thành viên đều tức điên lời nói: "Sắp này Luyện Thiên hào bằng hiệu gỡ xuống một tháng, vậy hôm nay sự tình cứ như vậy quên. . . Nếu không lời nói, ta không chỉ có muốn lão đầu kia một cái tay, còn có các ngươi! !"

Hắn lại đưa tay chỉ vươn hướng Dịch Hành Vân, thậm chí dễ dàng Thương Hải: "Hôm nay ta muốn khiêu chiến các ngươi ở đây tất cả mọi người, thua người, tất cả đều lưu lại cho ta một đầu cánh tay, cũng không tiếp tục muốn cho Luyện Khí Sư cái danh xưng này mất mặt. . . Các ngươi, không xứng!"

Ta đi!

Quá phách lối đi! !

Toàn bộ bên trong đại sảnh, vô luận là Ôn gia tất cả mọi người vẫn là hơn dân chúng vậy xem, đều bị cái này Thượng Quan Phi khí thế đáng sợ chấn nhiếp.

Thượng Quan Phi quá can rở, hắn lại muốn Ôn gia từ hái bằng hiệu, không phải vậy lời nói muốn phế bỏ toàn bộ Luyện Thiên hào sở hữu Luyện Khí Sư tay phải?

Luyện Thiên hào bằng hiệu đây chính là Ôn gia truyền thừa mấy trăm năm mặt mũi, làm sao có khả năng chính mình lấy xuống, nói như vậy toàn bộ Ôn gia đều sẽ trở thành Vân Thành bách tính trong miệng trò cười.

Thế nhưng là nếu như cự tuyệt, không nói trước Ngô Cương một cái tay phải xác định vững chắc không, Luyện Thiên hào bây giờ lại có ai có thể chống lại cái này Luyện Khí Thuật nghịch thiên Thanh Niên Cao Thủ?

"Mẹ, tức chết lão phu, tiểu tử, ta tới cùng ngươi chiến!"

Dịch Hành Vân Chính chuẩn bị xúc động gầm thét, lại bị bên cạnh Ôn dễ dàng Thương Hải lập tức ngăn lại: "Hành Vân, không thể xúc động!"

"Sư huynh, thế nhưng là hắn. . ."

"Im ngay! !"

Dễ dàng Thương Hải chưa từng có như vậy nghiêm khắc qua, chỉ là hắn biết, chính mình sư đệ tuyệt đối không phải trước mắt cái này Thượng Quan Phi đối thủ, thậm chí liền ngay cả mình đều chưa hẳn có thể thắng qua vị này thần bí mà cường đại thanh niên Luyện Khí Sư. . .

"Làm sao? Gọi hai tiếng liền không có động tĩnh?"

Thượng Quan Phi ôm cánh tay, lạnh lùng nhìn xem Ôn gia mọi người.

Loại kia khinh miệt, loại kia mỉa mai, tựa như là một con mèo nhìn xem một tổ dơi làm thịt lão thử, chỉ là đang nghĩ muốn thế nào đùa bỡn Ôn gia mọi người.

Ôn Đình Thiên lúc này đã đem sắc mặt âm hạ xuống.

Hắn không có khả năng để cho Ngô Cương vị này Ôn gia Nguyên Lão tay gãy, càng thêm không có khả năng gỡ xuống Luyện Thiên hào bằng hiệu, đối diện cái này Thượng Quan Phi cũng là Trần Nguyệt Thăng cách không đập tới tới một cái tát, trước đó tại hoàng cung đánh hắn một lần còn chưa đủ, hiện tại còn muốn làm lấy Vân Thành bách tính mặt lại đánh một lần!

Nhất định mẹ nó khinh người quá đáng!

Thế nhưng là Ôn gia, lại có ai năng lượng đánh với hắn một trận?

Dễ dàng Thương Hải?

Vẫn là. . . Vị kia thần bí Lâm Dịch?

"Một tổ phé vật, còn không có kết quả cái gì?" Thượng Quan Phi không kiên nhẫn.

Mà toàn bộ Luyện Thiên người ánh mắt đều khí đỏ.

Loại này bị người đè xuống đất đánh, lại không thể hoàn thủ tư vị quá mức khó chịu.

Mà vừa lúc này, một thiếu niên chậm rãi đi tới.

Lâm Dương Thiên mang theo trước đó tại Luyện Thiên hào lúc dùng qua mặt nạ, chậm rãi trong đám người đi ra.

Một khắc này, hắn thành toàn trận tiêu điểm.

Bước chân hắn không nhanh không chậm, chậm rãi hướng đi này Ôn Đình Thiên một đoàn người, đến trước mặt nhẹ nhàng xoay người đem trên mặt đất chuỗi này dính máu đoàn kiếm nhặt lên.

Chuỗi kiếm phản đưa, Lâm Dương Thiên sắp đoàn kiếm đưa đến này Thượng Quan Phi trước mặt, xa mặt nạ bình tĩnh nói:

"Ta cùng ngươi chiến!"

Đây là ai a?

Toàn trường có thật nhiều người đều chưa từng gặp qua Lâm Dương Thiên, nhao nhao ngạc nhiên cho hắn niên kỷ cùng thân hình.

Mà rất nhiều đã từng thấy qua Lâm Dương Thiên Luyện Thiên hào Tập Dịch thì là hai mắt Thiểm Quang, chẳng lẽ vị này thiếu niên thần bí hôm nay lại phải sáng tạo kỳ tích?

Hứa Dao, càng là kích động trong ánh mắt đều nổi lên nước mắt.

Vừa rồi Luyện Thiên hào toàn thể đều bị ép tới không thở nổi, Lâm Dương Thiên, không thể nghi ngờ trở thành mọi người nâng lên sở hữu áp lực Sống Lưng.

Thượng Quan Phi thấy có người đi ra, đầu tiên là quét một chút Lâm Dương Thiên, chợt trong hai mắt lộ ra vô cùng khinh miệt, nhìn về phía Ôn Đình Thiên:

"Ôn Đình Thiên, đây chính là ngươi thủ đoạn? Dùng dạng này phé vật đi ra tiêu hao ta tinh lực?"

"Ngươi quá đề cao chính mình, ai là phé vật, đợi lát nữa Đấu Khí về sau mới thấy rõ ràng." Ôn Đình Thiên còn không có nói tiếp, Lâm Dương Thiên liền đã mở miệng.

Thanh âm hắn không lớn, nhưng là trong giọng nói không để cho đưa không vị đạo nhưng là làm trên quan bay chậm rãi nhìn về phía hắn.

"Lông đều không có dài đủ Trẻ Con, ngươi tay phải, không xứng. . ."

Thượng Quan Phi hoàn toàn không có sắp Lâm Dương Thiên nhìn ở trong mắt, nhưng Lâm Dương Nhất câu nói lại làm cho hắn sắc mặt thay đổi:

"Ta cuộc mệnh ta, đòi Ngô đại sư một cái tay, thêm bạn tay phải! !"

Ta đi! !

Toàn bộ trong sân vang lên một mảnh hít một hơi lạnh khí âm thanh.

Tiểu tử này điên đi, lại muốn liều mạng!

Mà lại là giống như thế một vị cường đại Luyện Khí Sư Đồ Mệnh, đây không phải muốn chết cái gì?

Thượng Quan Phi rõ ràng bị Lâm Dương Thiên khí thể chấn động một chút, không khỏi nhanh liền giống như nghe được thiên hạ buồn cười nhất sự tình, mặt mũi lãnh khốc hắn đứng là lộ ra một vòng tàn nhẫn nụ cười:

"Hừ hừ! Đồ Mệnh? Ôn Đình Thiên, ngươi dạng này liền muốn hù sợ ta. . ."

"Không đánh cuộc thì rút, tộc trưởng nói, tại đây không chào đón ngươi."

Lâm Dương Thiên lời nói lần nữa làm trên quan bay cười không nổi.

Hắn luôn luôn cũng là lấy lãnh ngạo khí tràng áp chế người khác, không nghĩ tới hôm nay lại bị một tên mao đầu tiểu tử cho đối.

"Ngươi muốn chết!" Thượng Quan Phi thanh âm bên trong đã mang lên sát cơ.

Mà lúc này, Ôn Đình Thiên nhưng là một mực yên lặng nhìn xem Lâm Dương Thiên, tại thu đến Lâm Dương Nhất cái khẳng định ánh mắt về sau, hắn trùng trùng điệp điệp gật đầu, trầm giọng nói: "Thượng Quan Phi, không cần phải nói loại những lời này hù dọa người, Lâm Dịch lời nói chính là ta nói, mạng hắn đòi hai cánh tay, cược liền Đấu Khí, không đánh cược thì cút!"

Đậu má.

Cái này Ôn Đình Thiên vậy mà cũng bồi tiếp tiểu tử kia cùng một chỗ nổi điên!

Đoàn người đều không nghĩ đến Ôn Đình Thiên lại sẽ như thế hỗ trợ cái này Thần Bí Mật Nạ thiếu niên, tình hình này nhất thời làm trên quan bay biểu hiện trên mặt cứng ngắc.

Hắn chần chờ vài giây đồng hồ về sau, trên mặt khinh miệt nụ cười dần dần hóa thành một cổ khát máu dữ tợn: "Tốt, ta thành toàn các ngươi!"

Thượng Quan Phi nghiêm chỉnh đã bị Lâm Dương Thiên cùng Ôn Đình Thiên chọc giận.

Hắn thiên tính liền cao ngạo lạnh lùng, nhân mạng trong mắt hắn cho tới bây giờ liền không coi là cái gì.

Hắn hôm nay nhiệm vụ vốn chính là nện Luyện Thiên hào băng hiệu, cái này gọi là Lâm Dịch ngu ngốc nhất định phải đi tìm cái chết, vậy thì thật là tốt.

Không có cái gì so một vị Luyện Khí Sư mệnh cang có Lực sát thương, hắn phải dùng Lâm Dương Thiên máu, vĩnh viễn xấu hổ Luyện Thiên hào trăm năm danh dự.

Nhất định phải chịu chết, vậy thì lấy Đấu Khí —— giết cái này Lâm Dịch!

Đối diện.

Lâm Dương Thiên, thì là càng phải hung hăng quát bay cái này làm cho người chán ghét Thượng Quan Phi.

Người này là Trần gia chó săn.

Hắn sớm đã đoán được, dám ở Vân Thành dạng này nện Ôn gia Luyện Thiên hào tràng tử, chỉ sợ cũng chỉ có Trần gia phía sau chi kia thần bí Luyện Khí Sư đội ngũ mới làm đến.

Hắn hận thấu Trần gia, càng là sẽ không bỏ qua đại biểu Trần gia đối địch với hắn mỗi một cái chó săn.

Trước mặt cái này Thượng Quan Phi, tự nhiên là Lâm Dương Thiên cái thứ nhất muốn khai đao đối tượng.

Hắn phải dùng cái này Thượng Quan Phi, hướng về toàn bộ người nhà họ Ôn chứng minh thực lực mình.

Hắn phải dùng trận này Đấu Khí chiến thắng sắc vút cho Trần gia một cái vang dội cái tát.

Hắn càng phải đem hôm nay hết thảy làm chính mình vị này Ôn gia trưởng lão tại toàn bộ Vân Thành triển lộ đầu chân đẳng tràng biểu diễn.

Trước mặt cái này Thượng Quan Phi, liền dùng Đấu Khí —— đoạn tay hắn, phong hắn tiện miệng!

Bạn đang đọc truyện *Hỏa Đế Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 22: Đấu Khí đại chiến

Chương 22: Đấu Khí đại chiến

Trong nháy mắt.

Trong tràng không khí liền khẩn trương đến Băng Điểm.

Ôn Đình Thiên thì là từ Lâm Dương Thiên chủ động đi ra một khắc kia trở đi, trong lòng liền có quyết đoán.

Hắn cao giọng cao giọng phân phó bên cạnh Ôn Trung: "Chính lý sân bãi, chuẩn bị bắt đầu mới nhất trận Đấu Khí."

Đồng thời hắn hơi suy tư một lúc sau bổ sung lại một câu: "Duy trì trật tự hiện trường, không cần đuổi người, trận này Đấu Khí, ta muốn để toàn bộ Vân Thành đều biết kết quả."

"Vâng!" Ôn Trung trong nháy mắt minh bạch Ôn Đình Thiên ý tứ.

Đây là một trận Hào Đồ.

Một trận đột nhiên Như Lai, nhưng đối với Ôn gia tới nói lại không cách nào cự tuyệt Hào Đồ.

Hôm nay sự tình đã làm lớn chuyện, chỉ sợ nếu không bao lâu toàn bộ Vân Thành đều sẽ biết Luyện Thiên hào bị Trần gia phái người Đả Quán sự tình, Trần gia quá tự tin, cũng là nhắm ngay Thượng Quan Phi luyện khí thực lực không người có thể địch, chính là muốn tại Linh Bình giám bảo hội trước liền để Ôn gia thể diện mất hết, hoàn toàn đánh mất cùng bọn hắn chống lại quyết tâm.

Đối với Ôn Đình Thiên tới nói, hôm nay Đấu Khí tuyệt không thể thua.

Vấn này, hắn đề lên không chỉ có Lâm Dương Nhất cái tính mạng, Ngô Cương một cánh tay, hắn càng là đánh cược Ôn gia cùng Luyện Thiên hào trăm năm danh dự.

Bại, hết thấy hủy.

Thắng, hắn thì phải trận này Đấu Khí trở thành Ôn gia phản kích bàn tay, ngay trước toàn bộ Vân Thành bách tính mặt, hung hăng rút đến Trần gia trên mặt.

...

Ước chừng một chén trà thời gian trôi qua.

Toàn bộ luyện khí trận đã tại Ôn gia nô bộc hiệu suất cao công tác dưới bố trí xong, cực đại luyện khí quảng trường dọn dẹp sạch sẽ, chỉ còn lại có hai tòa phong cách cổ xưa luyện khí đài hơi hơi phả ra khói xanh.

Loại này một mình thao tác luyện khí đài cùng sở hữu bốn cái bộ phận tạo thành, lớn nhất Luyện Khí Lô, bên trong nổi lên dưới mặt đất Linh Hòa, mở ra sau khi toát ra lửa nóng hừng hực dùng để chất lọc giống như đề thuần tài liệu.

Bên cạnh là nhỏ một vòng Lò luyện, dùng để sắp đề thuần sau khi tài liệu dung hợp một thể; ngay sau đó là cực đại rèn đúc đài cùng sau cùng dùng để Thối Hòa Thối Hòa trì.

Toàn bộ luyện khí đài tựa như là một cái tiểu hình chiến trường, chờ đợi lấy Lâm Dương Thiên cùng Thượng Quan Phi hai người đội lốt nữa ở chỗ này đại hiện thần uy.

Luyện khí đài bốn phía, là hai mặt cực đại tài liệu giả đỡ, đây là Ôn gia đến khi dựng đứng lên, bên trong thả đầy cơ hồ các mặt xã hội bên trên sở hữu có thể tìm tới Nhị Giai Luyện Khí Tài Liệu, khoảng chừng mấy ngàn loại, đội lốt nữa tùy ý hai người lấy dùng.

Lại bên ngoài một vòng, là từ Luyện Thiên hào Tập Dịch tạo thành bức tường người, bên ngoài thì là vây xem Vân Thành bách tính, khoảng chừng mấy ngàn người nhiều.

Tất cả mọi người biết hôm nay trận này Đấu Khí chiến sự quan trọng muốn, những bách tính đó thì càng là hưng phấn từng cái hai mắt sáng lên, tuy nhiên bọn họ xem không hiểu đội lốt nữa luyện khí quá trình, nhưng là đối với kết quả lại tràn ngập chờ mong.

Hai đại hào môn, trước mặt mọi người tranh hùng, đây là bao nhiêu năm đều không có đại sự.

Hôm nay sự tình, thắng được một phương tuyệt đối có thể tại Vân Thành phong quang vô hạn, mà thua một phương thì xác định vững chắc sẽ trở thành bách tính trong miệng rất dài một đoạn thời gian trò cười.

Ai cũng không muốn thua, ai cũng thua không nổi.

Kích thích hơn là, trận này Đấu Khí càng là liên lụy tới một cái mạng, vị kia họ Lâm tiểu tử thua lời nói liền phải máu tươi tại chỗ, cái này ngấm lại cũng làm người ta cảm thấy tàn nhẫn, nhưng lại càng thêm làm cho người hưng phấn.

"Này này, người nhìn kỹ ai vậy?"

"Nói nhảm! Đương nhiên là cái kia Thượng Quan Phi a, người không thấy Ôn gia hai vị Dịch Đại Sư cũng không dám ra ngoài cùng người ta Đấu Khí, cái họ này Lâm tiểu tử tuyệt đối cũng là con pháo thí a!"

"Ta xem cũng thể. . ."

"Không nhất định a, hai ngày trước nghe nói cái họ này Lâm thiếu năm giống như đem Luyện Khí Sư Lục Viễn đều đuổi đi đây!"

"Cái kia có cái lông tác dụng a! Lục Viễn giống như cái này Thượng Quan Phi có thể là một cái cấp bậc cái gì? Ngươi tin hay không, đợi lát nữa Thượng Quan Phi xác định vững chắc trực tiếp ngược chết cái họ này Lâm, không tin chúng ta cược mười cái tiền đồng!"

"Được rồi được rồi. . . Ngươi lợi hại. . ."

Chung quanh ồn ào tiếng nghị luận tựa như cuộn cuộn sóng lớn, tuyệt đại đa số người cũng không coi trọng Lâm Dương Thiên.

Những lời đồn đãi này ép tới trong sân ở giữa người nhà họ Ôn lập tức khó mà thở dốc, nhưng là đoàn người đều biết, giờ phút này áp lực lớn nhất người khẳng định là Lâm Dương Thiên.

Bất quá khi đoàn người nhìn về phía Lâm Dương Thi đợi, phảng phất nhìn thấy sóng to gió lớn bên trong một tòa cô phong, mặc kệ người Cự Lăng Thao Thiên, Lâm Dương Thiên lại sừng sững đứng thẳng, trầm ổn tự nhiên, tất cả mọi người khinh thị cùng chế nhạo đứng là để cho hấn ngay cả mí mắt đều không có nháy một chút.

Khí độ tốt!

Ôn Đình Thiên giống như bên cạnh hai vị Dịch Đại Sư âm thầm gật đầu.

Bọn họ trước đó chỉ biết là Lâm Dương Thiên người mang rất nhiều tuyệt diệu luyện khí bí thuật, nhưng là ai cũng chưa từng gặp qua Lâm Dương Chân đang tự mình động thủ luyện khí, tuy nhiên tại mấy vị Lão Đại trong lòng đều sẽ chuyện đương nhiên đem Lâm Dương Thiên xem như một tên luyện khí cao thủ.

Dù sao như thế ngưu bức sư phụ dạy dỗ tới đệ tử làm sao có khả năng kém cỏi?

Càng làm đoàn người giờ phút này nhìn thấy Lâm Dương Thiên đứng tại luyện khí trước sân khấu bộ kia Thái Sơn Bằng mà sắc không thay đổi bình tĩnh khí tràng, càng là trong lòng bằng thêm một chút tự tin.

Thượng Quan Phi, đồng dạng cũng là một bộ vô cùng dễ dàng bộ dáng, lẳng lặng chờ lấy Đấu Khí chiến bắt đầu.

"Tốt, phía dưới ta tuyên bố bốn tràng Đấu Khí quy tắc."

Ôn Đình Thiên đứng ra, vừa nói, chính là toàn trường yên tĩnh.

"Bốn tràng Đấu Khí bởi Luyện Thiên hào Lâm Dịch đối chiến Trần Thị gia tộc Thượng Quan Phi công tử, Lâm Dương Thiên lấy tánh mạng làm tiền đặt cược độ sức Ngô Cương một cánh tay cùng Thượng Quan Phi đầu lười, song phương coi đây là ước, tiến hành Đấu Khí chiến." Nói đến đây, Ôn Đình Thiên ánh mắt đảo qua hai người.

Lâm Dương Tĩnh yên tĩnh nhìn xem trước mặt mình luyện khí đài, giống một mảnh thâm trầm hồ nước, hoàn toàn không thấy gợn sóng.

Thượng Quan Phi thì nhàn nhã ôm cánh tay, tính trước kỹ càng.

Ôn Đình Thiên tiếp tục nói: "Lần này Đấu Khí hạn lúc một canh giờ, áp dụng truyền thống Công & Thủ hình thức, chỗ áp dụng tài liệu toàn bộ vì là Nhị Giai phẩm chất, thành phẩm cuối cùng vì là cao giai Huyền Bình, sau cùng lấy Huyền Bình chất lượng quyết định thắng bại. Hiện tại, ta sau cùng hỏi một câu, song phương đều chuẩn bị kỹ càng cái gì?"

Thượng Quan Phi cùng Lâm Dương Thiên đều không có nói chuyện, chỉ là riêng phần mình gật đầu.

"Tốt, như vậy phía dưới ta rút thăm quyết định song phương Công Thủ nhân vật." Nói xong Ôn Đình Thiên lấy ra một đồng xu, đang chuẩn bị hỏi thăm, liền nghe đến này Thượng Quan Phi cười lạnh: "Đề cho hấn trước tiên tuyên đi, miễn cho sắp chết đến nơi đều nói ta lấy lớn hiếp nhỏ."

Mẹ.

Không trang bức có thể chết cái gì?

Đoàn người đều hung hăng trừng Thượng Quan Phi liếc một chút, lại nghe được Lâm Dương Thiên nhưng là không chút khách khí mở miệng: "Ta tuyên phòng thủ một phương."

"Cát. . ."

Thượng Quan Phi phát ra lạnh lùng giễu cợt, nói rõ nói đúng là —— Lâm Dương Thiên thật đúng là không khách khí.

"Tốt!" Ôn Đình Thiên gật gật đầu, trùng trùng điệp điệp phát tay: "Đấu Khí, chính thức bắt đầu! !"

Một trận quan hệ đến toàn bộ Ôn gia vận mệnh cùng Lâm Dương Thiên sinh tử Đấu Khí chiến chính thức bắt đầu.

Nhưng làm cho người kinh ngạc là, thắng đến rờn rã một phút đồng hồ đi qua, hai tám luyện khí trên đài người đều không có bất kỳ cái gì động tác.

Thượng Quan Phi đối xử lạnh nhạt nhìn chăm chú lên Lâm Dương Thiên, giống hung mãnh đã thú quan sát đến đối thủ mình, mà Lâm Dương Tắc là yên lặng nhìn xem trước mặt mình cả trường luyện khí dài.

"Tiểu tử này, hoàn toàn cũng là tân thủ."

Một phút đồng hồ sau, Thượng Quan Phi ở trong lòng kết luận, hẳn xác định Lâm Dương Thiên căn bản không phải đối thủ mình.

Lâm Dương Thiên tay, căn bản không phải một đôi Luyện Khí Sư tay, tay kia sạch sẽ, non mịn, căn bản không có trải qua thời gian dài huấn luyện, chỉ bằng điểm này, Thượng Quan Phi cũng đã ở trong lòng tuyên án Lâm Dương Thiên từ hình.

Ôn gia pháo hồi . .

Là chính người đi tìm cái chết, đến Hoàng Tuyền Lộ lại đi vì người ngu xuẩn hối hận đi thôi!

Thượng Quan Phi thu hồi ánh mắt, thân thể hành động, đầu này khát máu hắc sắc hung ác báo phảng phất đã mở ra hẳn dữ tợn nanh vuốt, phải dùng một trận rung động toàn trường luyện khí biểu diễn sắp Lâm Dương Thiên đưa vào địa ngục!

Chỉ gặp hẳn nhanh chân đi đến hai hàng cực đại tài liệu đỡ trước mặt, đối mặt với lấy ngàn mà đếm các loại tài liệu, tựa như nắm giữ thiên quân vạn mã thống soái, thân hình xê dịch, xuất thủ như điện, nhanh chóng tuyền ra mười mấy loại khác biệt Nhị Giai khoáng thạch.

"Thật nhanh!"

Bên cạnh, Dịch Hành Văn hô nhỏ một tiếng.

Thượng Quan Phi chọn tài liệu thời gian nhiều nhất không cao hơn một phút đồng hồ.

Phải biết, mặt này tài liệu đỡ bên trong mấy ngàn loại tài liệu tất cả đều là ngẫu nhiên bày đặt, Thượng Quan Phi trước đó tuyệt đối không có quen thuộc qua, có thể tại như vậy trong thời gian ngắn mặt sắp mười mấy loại tài liệu tinh chuẩn chọn lựa ra, này không chỉ có đến có đọc nhanh như gió nhãn lực, càng phải có đối với mỗi một loại tài liệu tinh xảo tinh tế hiểu biết cùng sức quan sát.

Dễ dàng Thương Hải lúc này cũng mở miệng:

"Không chỉ có là nhanh, sự độ người chú ý tới không có, vừa rồi tiểu tử kia tuyền 【 văn băng thiết 】 giống như 【 cực âm Huyền Tinh 】 hai loại tài liệu, người có thể từng tại luyện chế binh khí lúc dùng qua?"

"Hả? Chưa bao giờ dùng qua!" Dịch Hành Văn nhú mày.

Luyện Khí nhất đạo, coi trọng mọi loại xảo diệu, tồn ư nhất tâm, từ chọn tài liệu bắt đầu, liền thể hiện ra một cái Luyện Khí Sư mức độ.

Đồng dạng một thanh kiếm, cũng là Huyền Khí, phẩm chất cũng có thể Thiên Địa Chi Biệt, bên trong trọng yếu nhất một cái chênh lệch cũng là chọn tài liệu.

Khác biệt tài liệu phối hợp, phát huy ra thuộc tính khác nhau, bên trong lại liên lụy tới chất lượng độ tinh khiết, dung hợp xứng đôi độ, vậy cơ hồ là một môn không có cuối cùng học vấn.

Mỗi một cái Luyện Khí Sư đều nắm giữ lấy thuộc về mình cách điều chế cùng phương pháp, cái này có là luyện khí truyền thừa vạn năm Trí Tuệ Kết Tinh, có là Luyện Khí Sư chính mình nghiên cứu linh quang thiểm diệu, tóm lại không nên xem thường một cái Huyền Khí bảo kiếm, rất có thể bên trong một hai loại tài liệu là đừng Luyện Khí Sư cả một đời cũng không nghĩ ra tinh diệu lựa chọn.

Cái gọi là người trong nghề vừa ra tay, liền biết có hay không.

Thượng Quan Phi vén vén chọn tài liệu một hạng, liền để cho toàn trường hiểu công việc Luyện Khí Sư cảm thấy kinh hãi, mới biết vừa rồi Ngô Cương trưởng lão thua một điểm không oan.

Đồng thời, đoàn người liền càng thêm lo lắng Lâm Dương Thiên hôm nay sẽ có như thế nào biểu hiện.

Lâm Dương Thiên hẳn đến có thể hay không. . .

Lâm Dương Thiên. . .

Ta đi.

Lâm Dương Thiên làm sao còn đang ngăn người a. . .

Ôn Đình Thiên còn có hai vị Dịch trưởng lão đều nhú mày, bởi vì đối diện Thượng Quan Phi đều đã chọn tài liệu kết thúc, Lâm Dương Thiên còn không có bất kỳ động tác gì.

Cái này thật là làm cho người ta sốt ruột phát hỏa!

Lâm Dương Thiên không muốn động.

Hắn không nóng nảy, đồng thời, hắn cũng đang quan sát Thượng Quan Phi chọn tài liệu phương pháp.

Đối phương đang chọn nhân tài phương diện thuần thực trình độ, xác thực ngay cả hắn đều tìm không ra mao bệnh, cái này vừa nhìn bắt đầu từ tiểu giống như luyện khí liên hệ mới có thể luyện thành thủy chuẩn.

Cái này Thượng Quan Phi phía sau, nhất định có một cái cổ lão cường đại luyện khí thể lực.

Nhưng cái này còn chưa đủ lấy chán động Lâm Dương Thiên, hắn hôm nay không riêng gì muốn tại Đấu Khí bên trên đánh bại cái này cuồng vọng thanh niên, càng phải từ trên người hắn đạt được càng nhiều liên quan tới chi kia giấu ở phía sau Trần gia Luyện Khí Sư đội ngũ tin tức.

Mà khi hắn vừa ý quan bay lựa chọn 【văn băng thiết】 giống như 【cực âm Huyền Tinh】 về sau, khóe miệng của hắn hơi hơi nhếch lên, trong lòng tựa hồ tìm tới muốn tin tức, liền quay người bắt đầu đi chọn tài.

Về phần trận này Đấu Khí thắng thua nha. . .

Lâm Dương Tâm bên trong căn bản là không có có cân nhắc qua, kết quả, sớm tại ngay từ đầu liền đã nhất định.

Bạn đang đọc truyện *Hỏa Đế Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 23 : bánh nướng

Chương 23 : bánh nướng

Lâm Dương Thiên chọn tài liệu, ở giữa quy bên trong củ nhiều, ước chừng hoa sắp tới mười phút đồng hồ thời gian, Lâm Dương Thiên mới tuyên ước chừng bảy tám loại tài liệu trở lại chính mình luyện khí trước sân khấu.

Hai người so sánh, Lâm Dương Thiên trong nháy mắt bị coi thường, càng làm cho người ta lo lắng, là Lâm Dương Thiên lựa chọn một loại đoàn người ai cũng xem không hiểu tài liệu.

"Lâm trưởng lão tuyên này 【Vân Thạch cao phân】 làm cái gì? Đây không phải là làm kiến trúc dùng tài liệu à, tuy nhiên có một ít cường độ, nhưng làm sao có khả năng dùng tại phòng ngự dùng thuần bài bên trong?"

Ôn Thị một phương sắc mặt lại khó coi một chút.

Tuy nhiên bọn họ đối với Lâm Dương Thiên có lòng tin, thế nhưng là người tại đối mặt chính mình không biết đồ vật thời điểm chung quy lo lắng.

Mà phía sau cục thế phát triển xác thực càng ngày càng dễ cho người ta lo lắng.

Trở lại luyện khí đài về sau, Thượng Quan Phi bắt đầu luyện khí hạng thứ hai trình tự —— chất lọc.

Trước đó đã nói qua, chất lọc cũng là sắp khoáng thạch tiến hành nhiệt độ cao thiêu đốt, đi tạp chất, phát huy đầy đủ ra mỗi một loại tài liệu đặc tính quá trình.

Quá trình này yêu cầu Luyện Khí Sư đối với mỗi một loại tài liệu tại dưới nhiệt độ cao biến hóa phản ứng nắm giữ vô cùng thuần thực, càng cần hơn Thối Linh Tề phụ trợ, đến giúp đỡ sắp mỗi một loại tài liệu đặc tính phát huy đến cực hạn.

Thượng Quan Phi chất lọc trình tự làm có thể nói là không chê vào đâu được, mỗi một loại tài liệu trong tay hắn tựa như là thân thiết nhất quen thuộc bằng hữu, mỗi một đạo chất lọc quá trình đều tiến hành nhanh chóng mà trôi chảy.

Riêng là những khoáng thạch đó bị nhiệt độ cao dung luyện thành kim khí dung dịch về sau, Thượng Quan Phi đem bọn hắn tại trong thùng đi đi lại lại khuynh đảo thời điểm tận lực trong không khí kéo ra uyển chuyển đường vòng cung, nhất định tựa như là một trận sắc thái lộng lẫy biểu diễn, xem bên cạnh không ít vậy xem thiếu nữ đều phát ra từng đợt kinh hô.

Tương phản.

Lâm Dương Thiên chất lọc thì mười phần chậm chạp, lại có chút giống như là người mới học, bên trong thậm chí còn thất bại một lần, xem bên cạnh Dịch Hành Vân bọn người mồ hôi lạnh đều hạ xuống.

May mắn, Lâm Dương Thiên dùng tới Dung Thiên Hợp Tề.

Cái này vượt thời đại Thối Linh Tề tại chất lọc những này Nhị Giai tài liệu thời điểm có thể phát huy ra khó có thể tưởng tượng uy lực, đủ để cho Lâm Dương Thiên thoải mái đạt tới hân muốn đề thuần hiệu quả.

Chỉ là cái này toàn bộ quá trình không khỏi quá mức buồn tẻ không thú vị một chút, so với đối diện Thượng Quan Phi này làm cho người hoa mắt biếu diễn, Lâm Dương Thiên càng phát ra không khiến người ta nhìn kỹ.

Chất lọc về sau, chính là dung hợp tổ hình.

Sở hữu tài liệu chất lọc sau khi hoàn thành, cần đem bọn hắn tại khuôn đúc bên trong dung hợp thành hình, quá trình này cần quen thuộc tài liệu ở giữa sinh khắc biến hóa, cũng cần nắm giữ mỗi một loại tài liệu tại cái gì nhiệt độ để vào khuôn đúc thích hợp nhất, một chút phức tạp dung hợp càng là cần tại lô hỏa nhiệt độ cao bên trong tiến hành.

Quá trình này có thể nói là luyện khí bên trong khó khăn nhất, cũng là lớn nhất khảo nghiệm Luyện Khí Sư công lực trình tự.

Nhưng đối với Thượng Quan Phi tới nói, cái này huyền ảo tới ngấm trình tự vẫn như cũ bị hắn biến thành một trận đặc sắc xuất sắc.

Chỉ gặp hắn khi thì nắm dung luyện tài liệu nôi nấu quặng, mặc cho mấy loại màu sắc khác nhau tài liệu ở bên trong hội tụ dung hợp ra thất thái Huyền Quang; khi thì thần thái chuyên chú giống như một pho tượng, sắp một loại tài liệu dung dịch chậm rãi ở đã sớm chuẩn bị kỹ càng đoan kiếm khuôn đúc bên trong; khi thì lại như là một tên Tạp Kỹ diễn viên, sắp bốn năm cái thịnh phóng lấy nóng hổi dung dịch nôi nấu quặng đồng thời tại giữa hai tay đi đi lại lại ném tiếp, khiến cho mắt người hoa hỗn loạn, tràng diện hoa lệ rồi tỉnh rồi mù, mấy lần dẫn phát bên cạnh quần chúng vây xem một trận gọi tốt.

Trong quá trình này, Thượng Quan Phi còn gia nhập một loại hân độc môn điều phối Dung Hợp Tề, để cho sở hữu tài liệu lấy hoàn mỹ nhất hiệu quả hợp làm một thể, cuối cùng sắp phát huy ra mạnh nhất hiệu quả cùng phong mang.

Toàn bộ quá trình dung hợp, có thể xưng hoàn mỹ.

Mà Lâm Dương Thiên biểu hiện, thì là đã đến để cho người ta xem không hiểu cấp độ.

Lâm Dương Thiên trước tiên dùng bìn làm một cái ước chừng có một mét đường kính hình tròn khuôn mẫu, bên trong móc sạch về sau đem trước chất lọc tốt dung dịch tất cả đều không có kết cấu gì hỗn hợp đổ vào, chờ một lát nữa sắp bìn gỗ rơi về sau liền thành một cái hố cái hố oa hình tròn nôi sắt một vật, thượng diện có một cái miệng nhỏ, Xem ra bên trong vẫn là rỗng ruột.

Cái này thứ đồ gì?

Cái này cũng gọi luyện khí cái gì?

Cái này giống như bên cạnh Thượng Quan Phi hoa lệ biểu diễn hoàn toàn liền không tại một cái cấp bậc tốt nhất cái gì?

Với lại, gia hỏa này làm được một cái rỗng ruột nôi sắt là muốn làm gì, in dấu bánh nướng cái gì?

Ôn gia người bên kia sắc mặt cũng bắt đầu biến thành màu đen.

Mà ngẫu nhiên nhìn về phía Lâm Dương Quan chúng bọn họ thì là thống nhất toát ra hoặc khinh thường, hoặc đồng tình ánh mắt, ý kia cũng là đang nói

Tiểu tử này hôm nay xem như chết chắc.

Cái này Ôn gia hôm nay là đưa tại cái này không đáng tin cậy Luyện Khí Sư trong tay.

Thượng Quan Phi giờ phút này đã bắt đầu cái cuối cùng trình tự —— Đoán Thể.

Một thanh đơn giản hình thức ban đầu đoan kiếm đã xuất hiện trong tay hắn, liền nhìn hắn vung lên một thanh nặng nề rèn binh chùy, vận khí ngưng lực, đứng là tại chùy bên trên nổi lên một đạo bạch quang, sau đó đập ầm ầm xuống dưới.

Keng.

Đom lửa bắn tứ tung, tiếng như sáng khánh.

"Đó là Thiên Địa Linh Lực!"

"Cái này Thượng Quan Phi lại là Tiên Thiên Cường Giả! "

Người chung quanh ánh mắt càng thêm sùng bái.

Nhẹ như vậy niên kỷ, không chỉ có là một tên ngưu bức Luyện Khí Sư, vẫn là Tiên Thiên Cường Giả, toàn bộ Vân Thành ở cái này niên kỷ Tiên Thiên Cường Giả chỉ có truyền thuyết kia bên trong Tứ Tiểu long, cũng là kinh tài điểm điểm nhân vật, không nghĩ tới hôm nay vậy mà lại tới một vị.

Thượng Quan Phi giờ phút này hoàn toàn thay đổi một người, hết sức chăm chú đắm chìm trong luyện khí quá trình bên trong, cả người mang theo cuồng nhiệt ý cười, không ngừng khua tay trong tay rèn binh chùy.

Chuôi này Thiết Chùy, nói ít cũng có nặng ngàn cân, nhưng là trong tay Thượng Quan Phi lại khi thì nhẹ như không có vật gì, rơi xuống thời điểm, tựa như nghiêng gió mưa phùn, nhu hòa mà đầy đặc vượt ve Khí Phôi thượng diện mỗi một tắc da thịt; khi thì lại như vạn quân lôi đình, âm âm mà xuống, nổ lên tiếng oanh minh để cho toàn trường người xem trái tim cũng vì đó rung động.

"Quá tuấn tú! "

Đoàn người kim lòng không được vì là Thượng Quan Phi phát ra tán thưởng.

Cái này chán ghét thanh niên thật sự là có hần đủ để dùng để chờ ép tư bản, tại đây vốn nên nên Luyện Thiên hào Lâm Dương Thiên sân nhà, vậy mà để cho hần một ngoại nhân ngành sinh sinh nương tựa theo chính mình siêu phạm kỷ xảo thu hoạch được đoàn người ca ngợi cùng reo hò.

Đương nhiên, cái này còn giống như Lâm Dương Thiên biểu hiện quá hồ cha có quan hệ.

Lâm Dương Khai bắt đầu bánh nướng.

Hần thật bắt đầu bánh nướng.

Tại trước mắt bao người, Lâm Dương Thiên đem trộn cả một cái túi 【Vân Thạch cao phần】 cùng lúc trước chất lọc tốt một loại hắc sắc dung dịch đổ vào này nồi sắt khuôn đúc bên trong, sau đó hần liền đem cái này khuôn đúc hàn, đỡ đến Luyện Khí Lô tiền nhiệm bởi Linh Hỏa nung khô đứng lên.

Mà chính hần thì nhàn nhã bắt đầu chỉnh lý toàn bộ luyện khí đài.

Cái này mẹ nó. . .

Trầm ổn như dễ dàng Thương Hải dạng này Lão Giang Hồ, này lại trên trán đều đã bắt đầu toát ra Đậu nành mồ hôi châu.

Lâm Dương Thiên phương pháp luyện khí, không, loại này bánh nướng phương pháp thật sự là quá mức không thể tưởng tượng.

Nếu là bộ dạng này đều có thể chỉnh ra ngưu bức thuần bài, bọn họ đời này thật sự là sống uống phí.

Thậm chí ngay cả Ôn Đình Thiên lòng này đều chặt chẽ nhả thành một cái u cục, vị này Lão Đại trong lòng cũng bắt đầu có chút hoài nghi mình có phải hay không nhìn lầm người.

Đối diện, Thượng Quan Phi rèn đã đến sau cùng khâu cuối cùng, tựa như là một khúc sục sôi nhạc chương sẽ đón lấy cuối cùng chói lọi Chung Điểm, một thanh hàn quang bắn ra bốn phía đoàn kiếm muốn phong mang hiện thể.

Lâm Dương Thiên, hần vẫn còn ở bánh nướng. . .

Keng.

Theo sau cùng một tiếng chùy tiếng nổ, Thượng Quan Phi thống khoái sắp rèn binh chùy hất lên, trên mặt mừng như điên thần sắc tựa như là vĩ đại Họa Sư sáng tạo ra hài lòng nhất tác phẩm.

Hần giờ lên chuôi này trăm luyện nghìn chuy đoán kiếm, tự tin hoàn toàn vuron vào bên cạnh Thối Hóa trong ao.

Tư.

Đầy trời dâng lên khói trắng đều tựa hồ tại tuyên cáo một cái không ai bì nổi lợi khí sinh ra.

Lâm Dương Thiên, hần vẫn còn ở bánh nướng. . .

"Hoàn thành!"

Lên làm quan bay hoàn thành sau cùng một đạo Thối Hóa về sau, sắp đoán kiếm kia từ trong nước giờ lên thời điểm, toàn bộ luyện khí trận đều phảng phát hiện lên một đạo hàn quang.

Tất cả mọi người nhin không được co rúm người lại cổ, phảng phát đang này một cái chớp mắt, một đạo kiếm mang đã đem bọn họ phong cổ họng.

Tốt một cái đáng sợ lợi nhận.

"Không nghĩ tới, không cẩn thận đúng là vượt xa bình thường phát huy, chuỗi này Huyền Khí bảo kiếm, ta muốn không có bất kỳ cái gì Huyền Khí cấp bậc Đồ Phòng Ngự có thể ngăn cản hấn phong mang!"

Thượng Quan Phi cười thoải mái, tựa như là một cái sẽ chiến thắng tuyệt thế cao thủ, trường kiếm vung lên, chỉ hướng chính mình số mệnh bên trong cường địch đối thủ.

"Lâm Dịch, tiếp nhận người thất bại và diệt vong vận mệnh. . . Người, người đang làm gì?"

Thượng Quan Phi ánh mắt lập tức thẳng.

Lâm Dương Thiên căn bản đã sớm ngồi tại đối diện, một bộ bình tĩnh biểu lộ nhìn xem hấn.

"Quá chậm. . ."

Lúc trước Thượng Quan Phi dùng để chế giễu Ngô Cương lời nói, Lâm Dương Thiên từ đầu chí cuối trả lại hấn.

Nhưng là. . . Đó cũng không phải lớn nhất làm giận.

Nhất làm cho Thượng Quan Phi khó mà tiếp nhận là Lâm Dương Thiên giờ phút này bên người bày biện món kia thành phẩm. . .

Là, cũng là chiếc kia bánh nướng nôi sắt.

Bản công tử hoàn mỹ phát huy luyện chế ra tới cực phẩm Huyền Khí, người hấn miêu liền lấy loại vật này tới lừa gạt ta! !

Hơn nữa còn một bộ nắm chắc thắng lợi trong tay biểu lộ, đây là đang vũ nhục ta Thượng Quan Phi cái gì! !

Thượng Quan Phi có một loại mắng chửi người cũng không biết làm như thế nào mở miệng biệt khuất, Lâm Dương Thiên biểu hiện hoàn toàn vượt quá hấn dự liệu, để cho hấn mạnh mẽ đều không nơi dùng,

"Hừ!"

Hấn chỉ có thể từ trong lỗ mũi phun ra hai cổ khói trắng, cầm trong tay trong tay hàn quang bắn ra bốn phía đoàn kiếm đi đến trong sân ở giữa, lạnh lùng nhìn về phía Lâm Dương Thiên: "Tôi nhận lấy cái chết."

Cạch!

Lâm Lâm Dương Thiên sắp chiếc kia chừng một mét nôi sắt để dưới đất thời điểm, toàn bộ nôi sắt thân thể răng rắc một chút xuất hiện rất nhiều vết nứt, phẳng phát sắp tan ra thành từng mảnh, hoàn toàn chịu không được giày vò.

Lần này, không chỉ có là Thượng Quan Phi, tất cả mọi người ánh mắt đều có chút cay đau nhức.

Tràng diện bên trên hai kiện đồ vật, chênh lệch thật sự là quá lớn.

Một cái chém sắt như chém bùn lợi kiếm, đi trăm một cái đã bị nướng vết nứt nôi sắt, cộng thêm bên trong cũng nhanh muốn nướng cháy bánh nướng. . .

Hình ảnh kia thật là đẹp đến không dám nghĩ.

Kết quả này, để cho Ôn Đình Thiên đều có chút không biết nên như thế nào tiếp tục nữa.

"Cái kia. . . Lâm Dịch, người xác định người đã hoàn thành cái gì. . . Cái này, cũng là người tác phẩm?"

Lâm Dịch nhìn về phía tất cả mọi người, mỉm cười: "Xấu là xấu điểm, nhưng hấn là đủ dùng."

Cái này không phải từng chút một xấu a!

Ngay cả Ôn Đình Thiên cũng nhìn không được muốn mắt tròn trắng, cái này Lâm Dịch đến là đang làm cái gì phi cơ, chỉ bằng như thế một cái sắp tan ra thành từng mảnh nát nôi, tựa như đi ngăn cản đối diện Thượng Quan Phi cái kia thanh lợi kiếm. . .

Lâm Dịch, người cũng không thể khiến ta thất vọng a! !

"Tốt, đã như vậy, vậy thì tới công bố kết quả cuối cùng đi."

Chương 24: Tự mình động thủ a

Chương 24: Tự mình động thủ a

Ôn Đình Thiên căn răng tuyên bố bắt đầu sau cùng so đấu, chỉ cần Thượng Quan Phi đoàn kiếm có thể đánh tan Lâm Dương Thiên cái này miệng nòi sắt, vậy liền mang ý nghĩa Lâm Dương Thiên thua trận Đấu Khí, không chỉ có chính hắn muốn chết, toàn bộ Ôn gia cũng sẽ đi theo hổ thẹn.

Thượng Quan Phi thì là căn bản lười đi xem Lâm Dương Thiên, lạnh mặt nói: "Ôn Đình Thiên, như ngươi loại này trò xiếc làm ta rất vô vị, để cho ta cái này cực phẩm Huyền Binh bảo kiếm đi chém loại này rác rưởi. . ."

Đúng vậy a. . .

Liền tại trận người xem đều cảm thấy khá là đáng tiếc.

Bởi vì hai kiện đồ vật vô luận từ quá trình luyện chế vẫn là cuối cùng bề ngoài bên trên, căn bản cũng không tại một cái cấp bậc.

Lâm Dương Thiên thừa nhận tất cả con tin nghi ánh mắt, hai tay sắp này nòi sắt giờ lên: "Chớ nói nhảm, tới đi."

"Đi chết! !" Thượng Quan Phi bỗng nhiên trừng to mắt.

Một kiếm đâm ra, đúng như Kinh Hồng Quán Nhật.

Mọi người chỉ gặp bạch quang lập lòe, sáng chói khó mà mở mắt, một kiếm này Thượng Quan Phi dù chưa vận dụng toàn lực, nhưng cũng tuyệt đối có thể xung kinh diễm, trên mũi kiếm ầm ầm mang theo không khí tiếng thét, tựa như tử thần nói nhỏ, tuyên cáo Lâm Dương Thiên sẽ đổi mặt vận mệnh bi thảm.

Xong xong. . .

Cái này Lâm Dịch là chết chắc. . .

Đoàn người nhao nhao thốn thức.

Mà Ôn gia mọi người thì là có thật nhiều người đều nhắm mắt lại, tựa hồ không đành lòng đi đối mặt này bi thương kết quả.

Hứa Dao, càng là dùng bàn tay che miệng, một đôi mỹ lệ ánh mắt gắt gao nhìn chăm chăm Lâm Dương Thiên.

Nàng xem không hiểu cục thế, nàng chỉ biết là Lâm Dương Thiên giờ phút này đã nguy hiểm tới cực điểm, nhưng không biết vì sao, trong lòng nàng nhưng là có một loại không khỏi dự cảm.

Lâm Công Tử. . . Hắn nhất định sẽ không cứ như vậy thua trận! !

Đình!

Một tiếng bạo hưởng, làm cho tất cả mọi người che lỗ tai.

Ngay sau đó mọi người nhìn thấy Lâm Dương Thiên ngay cả người mang thuẫn, bị một cỗ sức lực lớn đánh trúng lùi lại.

Đám người nổ lên một tiếng kinh hô, đoàn người đều nói Lâm Dương Thiên chỉ sợ muốn nòi nát người vong, nhưng chỉ nghe thấy không biết người nào một tiếng kinh hô: "Mọi người xem! Kiếm kia!"

Cái gì! !

Không người nào dám tin tưởng, Thượng Quan Phi luyện chế chiếc kia cực phẩm Huyền Binh vậy mà không thể xuyên thấu Lâm Dương Thiên nát nòi.

Thanh đoàn kiếm này bị cự đại lực phản tác dụng đánh bay ra Thượng Quan Phi thủ chương, trên không trung bắt lực xoay một vòng, sau cùng vụt một chút cắm ngược ở trên mặt đất.

Toàn trường yên tĩnh.

Một chỗ nhãn cầu.

Ai cũng không biết phát sinh cái gì, liền liền lên quan bay chính mình cũng một mặt mòng ép bộ dáng nhìn xem bàn tay của mình, nhìn xem mặt đất chuối này hàn quang bắn ra bốn phía Đoàn Nhận.

Không có khả năng!

Đây tuyệt đối không có khả năng! !

Vụt một chút, Thượng Quan Phi liền nhảy lên đến đoàn kiếm bên cạnh, một tay lấy chính mình tác phẩm rút lên, đồng thời một đôi phun lửa ánh mắt gắt gao tiếp cận bên kia chậm rãi đi tới Lâm Dương Thiên.

Rầm rầm, Rầm rầm.

Lâm Dương Nhất vừa đi, trên tay hắn chiếc kia nồi sắt bắt đầu chia Băng phân ly, thượng diện kim loại đen từng mảnh bong ra từng mảng, lộ ra bên trong bị tắt cả mọi người chế giễu tằm kia bánh nướng . . .

"Ta trời ạ, cái này. . . Thật xinh đẹp!"

Chờ ra ngoài tầng mảnh vụn toàn bộ rơi xuống, Lâm Dương Thiên trong tay ở đâu là cái gì bánh nướng, phần mình cũng là một khối không thể phá vỡ hình tròn Đại Thuần!

Mặt này thuần bài toàn thân hiện ra thánh khiết màu trắng, tựa như một khối hình tròn Ngà Voi, tản ra mượt mà huỳnh quang, mà tại màu trắng thuần bài tầng bên trong, phần mình có thể nhìn thấy từng đạo từng đạo bất quy tắc phân bố hắc sắc Vân Văn, tựa như là một giọt Mực Thủy nhỏ vào Thanh Thủy bên trong, tùy ý nhuộm dần đi ra đường vân, Mỹ Luân mỹ huyền, vô cùng khéo léo.

"Cái này. . . Đây chính là này Vân Thạch cao phẩm làm thuần bài?"

Ôn Đình Thiên kinh sợ.

Hai vị Dịch Đại Sư kinh sợ.

Toàn bộ Luyện Thiên hào Luyện Khí Sư, còn có tất cả quần chúng vây xem tất cả đều kinh sợ.

Ở đây có không ít Xuất Vân Quốc luyện khí giới đỉnh cấp nhân vật, nhưng là mặc cho ai cũng không nghĩ ra Lâm Dương Thiên loại này nói đùa giống như luyện khí quá trình, vậy mà thật có thể làm ra loại này nghịch thiên đồ vật đi ra.

Giật mình nhất người, đương nhiên vẫn là Thượng Quan Phi.

Lâm Dương Thiên đã giờ khối kia phẳng phát tác phẩm nghệ thuật một dạng thuần bài lần nữa đi vào trước mặt hắn, chỉ là, lần này đối Lâm Dương Thiên trên mặt lộ ra tự tin mà cười trào phúng cho:

"Đến, biết ngươi không phục, thử một lần nữa?"

Lời này, tựa như là một cái tát, hung hăng kích động tại thượng quan bay trên mặt, để cho hắn cả khuôn mặt cũng nhin không được lắc một cái.

"Đáng chết, ta không tin! !"

Lâm Dương Thiên lần này học ngoan, trực tiếp sắp này Bạch hắc sắc Vân Văn viên thuần để dưới đất, chính mình thì đi tới một bên, một bộ tùy người Thượng Quan Phi chà đạp bộ dáng.

Hát!

Thượng Quan Phi lần này vận khởi toàn thân mình lực lượng, đáng sợ Tiên Thiên Linh Lực phun ra ngoài, thế nhưng là bên cạnh Dịch Hành Vân lại đột nhiên mở miệng rồi: "Uy, tiểu tử, ngươi văng đầu đi, Huyền Khí cấp bậc Đẩu Khí tối cao trắc thí lực lượng là ba ngàn cân, ngươi nếu là dùng Man Kính sắp cái này thuần đánh nát lão phu cũng không tha cho ngươi!"

Đáng giận a!

Này Thượng Quan Phi giờ phút này nơi nào còn có trước đó loại kia lãnh ngạo cao ngạo bộ dáng, giống như là một đầu thụ thương Dã Lang, liều mạng muốn độ sức quay về chính mình sau cùng sinh cơ.

Ta chém!

Trường kiếm lại chém, lại kết quả vẫn như cũ.

Một tiếng bạo hưởng về sau, cho nên ngay cả đạo bạch ấn Tử Đô không thể tại thuần bên trên lưu lại.

Điều đó không có khả năng. . . Điều đó không có khả năng! !

Ta lại chém! Lại chém! Trăm trăm chém! !

Keng keng keng!

Hiện trường phẳng phất thành rền sắt trận, trước đó Naha khí trùng trên trời quan bay thành khổ ép Thiết Tượng, liên tục dùng trong tay kiếm đi cứng rắn nện mặt đất Kiên Thuần, đóm lửa bắn tứ tung, mờ hôi đầm đìa, cũng không có cái gì trúng dùng.

Tất cả mọi người nhìn xem Thượng Quan Phi cái này khô rồi cử động, không có một cái nào người mở miệng.

Trang bức gấp sét đánh, giả thuận bị người vòng, nói cũng là cháu trai này.

Cuối cùng, tại ước chừng chém mười mấy kiếm về sau, liền nghe cọt kẹt một tiếng vang giòn.

Kiếm gãy.

Thượng Quan Phi hoàn toàn mộng ép.

"Bỏ bớt khí lực đi."

Lâm Dương Thiên lúc này không nhanh không chậm đi tới, hoàn toàn là người thắng lợi tư thái đang ai thán đối thủ vô năng: "Đây đã là Huyền Binh cấp bậc vô pháp bị đánh nát Tối Cường Chi Thuần, ngươi vẫn là đi ngẫm lại làm sao chém tay thực tế một chút đi. . ."

Huyền Binh Tối Cường Chi Thuần! !

Lâm Dương Thiên câu nói này nếu như tại năm phút đồng hồ trước kia đi nói chỉ sợ tất cả mọi người sẽ coi hắn là người điên, nhưng là hiện tại, không người nào dám có nửa điểm hoài nghi.

Thượng Quan Phi Luyện Khí Thuật đã ngao thị toàn bộ Xuất Vân Quốc, tuy nhiên lại bị bại rồi tinh rồi mù, mặt này ngạnh sinh sinh dùng nôi sắt in dấu đi ra viên thuận, thật sự là mạnh không nói đạo lý.

"Không, không có khả năng. . ." Thượng Quan Phi tựa hồ vẫn như cũ bị chấn kinh vô pháp hoàn hồn, hắn bất thành linh chuyển hướng Lâm Dương Thiên, tựa như là một cái thua tức giận dân cờ bạc, gào thét lớn: "Ngươi căn bản cũng không sẽ luyện khí, đây nhất định là ngươi không biết từ chỗ nào làm tới tà môn biện pháp, so Luyện Khí Thuật, ngươi căn bản không phải đối thủ của ta!"

Lâm Dương Thiên cứ như vậy lẳng lẳng nhìn xem Thượng Quan Phi tức giận bộ dáng, đúng là không có phủ nhận, khoe miệng mỉm cười nói: "Đúng thì sao?"

"Ta không phục!" Thượng Quan Phi từ nhỏ đối với mình Luyện Khí Thuật tự tin tới cực điểm, sao có thể dạng này liền thất bại, hắn một cái xông tới bắt lấy Lâm Dương Thiên cổ áo, khàn cả giọng nói: "Ta không phục! Có gan ngươi đang cùng ta so một lần, chúng ta so Linh Khí! Ngươi dạng này rác rưởi căn bản là luyện không ra Linh Khí, có dám hay không, bản công tử đánh cược với ngươi mệnh! !"

"Đù!"

Lúc này, bên cạnh Dịch Hành Vân Liên mặt đi tới, ba một chút đẩy ra Thượng Quan Phi: "Tiểu tử thú vị, ngươi thua liền thua, nơi nào còn có những này nói nhảm! Lâm trưởng lão sẽ không luyện khí? Hừ, mà ngươi Cầu Nhân, ngươi hãy nghe cho kỹ, vị này Lâm Dịch Lâm trưởng lão đúng là chúng ta Luyện Thiên hào tân nhiệm thủ tịch luyện khí Cố Vấn, Luyện Khí Thuật vung ngươi mười đầu đường phố không ngừng, còn không ngoan ngoãn nhận thua chặt tay!"

Oa! !

Toàn trường xôn xao.

Lâm Dương Thiên làm cái này rất nhiều, liền đang chờ giờ khắc này.

Dịch Hành Vân lời nói hoàn toàn dẫn bạo toàn bộ hiện trường, tất cả mọi người dùng một loại cực độ sùng bái ánh mắt nhìn xem Lâm Dương Thiên, vô số tiếng kinh hô vang lên, tựa như một chút dòng nước, ngay sau đó liền miền tiếng than thở, tiếng vỗ tay mãnh liệt mà ra, cuối cùng rút thành một mảnh không cách nào hình dung sóng lớn.

"Ta trời ạ, còn trẻ như vậy thiếu niên, lại là Luyện Thiên hào thủ tịch Cố Vấn! ! Gia hỏa này là đánh trong bụng mẹ liền bắt đầu học tập Luyện Khí Thuật đi!"

"Thật sự là mù ta Cầu Nhân, vị này Lâm trưởng lão thật sự là quá ngu bức, may ngươi vừa rồi không có cùng ta cược a, Ha-Ha!"

"Ngu bức ngu bức, hôm nay xem như mở mang tầm mắt, cái gì gọi là Anh Hùng xuất Thiếu Niên, đây mới thực sự là thiên tài a!"

"Ôn gia lúc này mời đến Ngu Nhân a, Ha-Ha!"

Trong nháy mắt, Lâm Dịch cái tên này bị sở hữu Luyện Thiên người chỗ ghi khắc.

Là hấn tại Luyện Thiên hào nguy cấp nhất thời khắc đứng ra, dùng thẳng thần nhất lưu loát thủ đoạn đánh bại đến đây khiêu khích cường địch, không chỉ có bảo trụ Ngô Cương trưởng lão cánh tay cùng cả đời anh danh, càng bảo trụ Luyện Thiên hào trăm năm danh dự.

"Lâm trưởng lão, Vạn Tuế!"

Không biết người nào dẫn đầu rống một tiếng, sắp hiện ra trận lộn xộn reo hò che giấu, toàn bộ Luyện Thiên hào nô bộc giống như Luyện Khí Sư bọn họ cũng bắt đầu la lên Lâm Dịch cái tên này.

Thanh âm kia, vang tận mây xanh.

Hứa Dao càng là kích động đầy mắt rung rung.

Trong lòng nàng, tựa hồ so bất luận kẻ nào đều muốn vì là Lâm Dương Thiên cảm thấy vui vẻ, nàng thật muốn đi tới chặt chẽ cho Lâm Dương Nhất cái ôm áp, lại phát hiện mình tại Lâm Dương Thiên trước mặt đứng là như vậy bình thường cùng nhỏ bé.

Đây là một loại như thế nào đặc biệt tình cảm, chỉ sợ ngay cả chính nàng đều không làm rõ ràng được, nàng chỉ có thể ngậm lấy nước mắt, phòng lên chướng, từng lần một đi theo đoàn người kêu Lâm Dịch tên.

Về phần hấn Vân Thành bách tính cũng đều một mực nhớ kỹ Lâm Dịch vị này tân sinh Lâm gia trưởng lão, nếu không bao lâu, hấn liền sẽ trở thành danh chấn toàn bộ Vân Thành phong vân nhân vật.

Lâm Dương Thiên sẽ lấy hoàn toàn mới thân phận từng bước một hướng đi hấn nhân sinh huy hoàng, sắp này ti tiện Trần gia cừu nhân hung hăng giẫm tại dưới chân.

Đương nhiên, hiện tại trước tiên muốn theo người cũng là Thượng Quan Phi.

"Nghe rõ ràng?" Lâm Dương Thiên nhìn xem Thượng Quan Phi, trên mặt biến mất nụ cười, lãnh khốc vị đạo so cái sau càng sâu.

Hắn chuyển hướng Ôn Đình Thiên: "Tộc trưởng, là thời điểm thực hiện Đấu Khí ước hẹn."

Lâm mười phần thức thời Tướng Chủ đạo quyền giao cho Ôn Đình Thiên.

"Tốt!" Ôn Đình Thiên xưa nay không là cái gì lương thiện, lúc này trên thân càng là sát khí bùng bùng: "Đấu Khí ước hẹn, thiếu tay hoàn thủ, người tới, cầm lưỡi búa tới!"

Là!

Luyện Thiên hào mọi người lúc này cả đám đều giống đánh như máu gà hưng phấn, mấy người hét lớn một tiếng liền từ bên cạnh mang tới mấy cái trăm xương Đoàn Phủ.

Lâm Dương Thiên lấy một cái thẳng tắp đưa tới, lần nữa đem trước đó Thượng Quan Phi lời nói vung quay về tại đối phương trên mặt: "Thế nào, là chính ngươi động thủ, vẫn là ta tới giúp ngươi?"

Bạn đang đọc truyện *Hỏa Đế Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 25: Chức nghiệp bắt chẹt

Chương 25: Chức nghiệp bắt chẹt

"Ngươi, hỗn đản!" Thượng Quan Phi nhìn xem Lâm Dương Thiên, biết mình hôm nay bị Lâm Dương Thiên ám toán.

Trong lòng của hắn phần hận muốn điên, chính mình thân là một tên cao giai Linh Khí sư, còn có vô số thủ đoạn không có thi triển, nhưng hết lần này tới lần khác đã thua đấu khí.

"Tốt, Lâm Dịch, ta nhớ kỹ ngươi! Ngươi hôm nay không cùng ta tái chiến, cuối cùng cũng có một ngày, ta sẽ muốn ngươi còn có cái này toàn bộ Luyện

Thiên hào đến bồi mai táng! !"

Nói xong, con hàng này ngược lại là kiên cường cầm lấy lưỡi búa liền muốn chặt tay.

Đúng lúc này, liền nghe đến phía ngoài đoàn người mặt cao cao vang lên một tiếng: "Dừng tay! !"

Rầm rầm

Toàn bộ Luyện Thiên hào đại sảnh đám người bị một đợt nhân mã cường ép tách ra.

Một đội khí tràng hung hãn nhân mã đi tới.

Những người này ăn mặc thống nhất ám từ sắc sức lực áo, ở ngực thêu lên một cái to lớn Hồ Đầu huy hiệu, uy mãnh phi thường.

Bọn họ mỗi người trên thân đều tản ra nồng đậm dã tính khí tức, phảng phất từng đầu từ trong rừng rậm đi ra mãnh thú, ánh mắt quét qua, liền để cho vòng ngoài Vân Thành bách tính hoảng sợ tản ra đến một bên.

Mà bị này một đám mãnh thú thị vệ bao quanh, thì là hai cái đứng tại Vân Thành dân gian đình đầu Lão Đại cấp nhân vật.

Trần gia, Trần Nguyệt Thăng.

Âu Dương gia, Âu Dương Cung.

Cái này Trần Nguyệt Thăng, ngày thường một bộ thân thiết ôn hòa bộ dáng, cười một mặt ra vẻ đạo mạo thần sắc, riêng là trên môi hai phiết tu mười phần chỉnh tề sạch sẽ sợi râu, càng là lộ ra một cổ nhỏ nhả khí chất, mặc kệ người nào gặp hắn lần đầu tiên đều sẽ đem hắn xem như một vị người khiêm tốn.

Nhưng chính là dạng này một vị người khiêm tốn, tính cả con trai của hắn cùng một chỗ chiếm lấy Lâm Dương Thiên nguyên bản có được hết thảy, nếu không phải Lâm Dương Thiên giờ phút này đã tính cách đại biến, trầm ổn như núi, chỉ sợ trong cặp mắt tại chỗ muốn phun ra lửa.

Cái này Trần Nguyệt Thăng đến thời gian giống như chia, vừa vặn ngăn lại Thượng Quan Phi chặt tay.

Hắn một bên cười, vừa đi, cả người tản ra ôn hòa khí tràng, nhất định giống như là giống như Ôn Đình Thiên Lão Hữu gặp lại:

"Ha ha, Ôn huynh, làm sao náo động tỉnh lớn như vậy a! Có phải hay không có cái gì hiểu lầm a!"

Hiểu lầm?

Ở đây người nhà họ Ôn đều ha ha.

Có dạng này đến cửa tới mang ra người băng hiệu hiểu lầm cái gì?

Cùng lúc đó, Trần Nguyệt Thăng bên cạnh Âu Dương Cung, để cho Ôn Đình Thiên mấy người cũng là sững sờ.

"Ha-Ha, Ôn huynh, không nghĩ tới đi, chúng ta nhanh như vậy liền gặp mặt."

Âu Dương Cung trên mặt hiện ra nụ cười đắc ý, tựa hồ liền đang chờ lấy xem Ôn Đình Thiên bọn người giật mình biểu lộ.

Hai người này nhanh như vậy liền giống như Trần gia cùng một tuyến?

Cục thế, lập tức trở nên khó bề phân biệt đứng lên.

Vân Thành Lương Đại Gia Tộc tộc trưởng vậy mà đứng chung một chỗ, liền thủ bắt đầu hướng về Ôn gia tạo áp lực, hơn nữa nhìn Trần Nguyệt Thăng này đã tính trước bộ dáng, tựa hồ một chút cũng không lo lắng Thượng Quan Phi tình cảnh, phảng phất chỉ cần hắn ở đây, liền đủ để bảo hộ cái này phách lối thanh niên bình an!

Ôn Đình Thiên lạnh lùng nhìn xem hai người, trên mặt không có bất kỳ cái gì biểu lộ, trầm giọng nói: "Trần Nguyệt Thăng, Âu Dương Cung, hôm nay Luyện Thiên hào có nội bộ sự vụ phải xử lý, Ôn mỗ liền không chiêu đãi hai vị, mời đi."

"Không cần, không cần chiêu đãi!" Trần Nguyệt Thăng cười đến một mặt thân thiết, mặc kệ ai cũng nghĩ không ra người này lại chính là hôm nay cái này Đà Quán sự kiện chân chính Chủ Sự.

Hắn từng bước một hướng đi Ôn Đình Thiên, chấp tay một cái nói:

"Chỉ là Thượng Quan công tử hôm nay không hiểu chuyện, đắc tội Ôn huynh, không biết Ôn huynh có thể bán tại hạ một người mặt mũi, không nên làm khó Thượng Quan công tử. . ."

"Trò cười!"

Ôn Đình Thiên trực tiếp giận.

Hắn cũng không xưa nay không là cái gì tốt khi dễ hạng người, hôm nay sự tình tuyệt không có khả năng như vậy bỏ qua, chỉ nghe được hắn cười lạnh một tiếng:

"Trần Nguyệt Thăng, ít đến một bộ này! Ngươi người thua thì thua, hôm nay hắn cái này một cái tay, liền xem như Thiên Vương Lão Tử cũng không giữ được! !"

"Ồ? Phải không? Ha ha. . ."

Ai ngờ đến, này Trần Nguyệt Thăng đang nghe Ôn Đình Thiên lời này về sau đúng là không những không giận mà còn cười, càng là cùng Âu Dương Cung liếc nhau, hai người trên mặt đều lộ ra nghiền ngẫm nụ cười.

Này Âu Dương Cung càng là một mặt đắc ý nhìn xem Ôn Đình Thiên, tựa hồ đoán ra Ôn Đình Thiên hôm nay muốn ăn quả đắng một dạng, mỉm cười nói: "Ôn huynh, lời nói đừng bảo là quá đầy, nếu như ngươi biết cái này Thượng Quan công tử đến từ nơi nào, chỉ sợ ngươi liền sẽ không như thế khi mướn phần."

Ha ha ha!

Hai vị Vân Thành Lão Đại, đúng là không hẹn mà cùng cười rộ lên.

Bộ dáng kia, muốn nhiều đắc ý có bao nhiêu đắc ý, muốn nhiều chán ghét có bao nhiêu chán ghét, nhất định cũng là không có sợ hãi, hoàn toàn ăn chắc Ôn Đình Thiên bộ dáng.

Nhưng lại tại lúc này, đột nhiên Ôn Đình Thiên phía sau một bóng người bỗng nhiên lóe ra đến, chính là Dịch Hành Vân.

Chỉ gặp vị này bạo tính khí lão giả tại ai cũng không có dự liệu được tình huống dưới bất thành linh liền xông về vẫn đứng ở bên cạnh Thượng Quan Phi, Dịch Hành Vân là thành danh nhiều năm Tiên Thiên Cường Giả, Thượng Quan Phi tại đột nhiên không kịp chuẩn bị dưới tình huống trong nháy mắt bị Dịch Hành Vân bắt, phần gáy bị Dịch Hành Vân Trọng nặng chém một cái Thủ Đao, sau đó cả người liền ngất đi.

"Ngươi làm gì! !"

Trần Nguyệt Thăng cười đáp một nửa, nụ cười trực tiếp cương.

Chính mình ép mới Trang một nửa, cái này Ôn gia làm sao lại trực tiếp động thủ, cái này, cái này hoàn toàn không theo phương pháp ra bài a!

Lúc này, Lâm Dương Thiên đi tới.

Hắn chậm rãi nhấc lên Thượng Quan Phi rót xuống đất bên trên trăm xương tay búa, tại trước mắt bao người đi đến Thượng Quan Phi bên cạnh, giờ lên trong hôn mê Thượng Quan Phi một cái cánh tay, đồng thời một cái tay khác cao cao giơ lên, bất thành linh bỗng nhiên chém đi xuống.

"Dừng tay! ! !"

Toàn bộ đại sảnh, quanh quẩn cũng là Trần Nguyệt Thăng xù lông kinh hô.

Nghìn cân treo sợi tóc thời khắc, Lâm Dương Thiên trong tay Phủ Tử vừa vặn đứng ở về khoảng cách quan bay cánh tay một li địa phương.

"Hiện tại. . ." Lâm Dương Thiên chậm rãi nhìn về phía Trần Nguyệt Thăng, cùng phía sau hắn đồng dạng được vòng tròn Âu Dương Cung, mỗi một chữ đều nói chậm chạp mà có sức mạnh: "Các ngươi cảm thấy ta Ôn gia có khí cái gì?"

Chương 6:

Trần Nguyệt Thăng giống như Âu Dương Cung, hai người biểu lộ liền giống bị người sống nhét một đồng phân một dạng, hoàn toàn buồn nôn bỏ.

Âu Dương Cung nhận biết Lâm Dương Thiên, vừa mới trước đây không lâu cũng là tiểu tử này để cho hắn xám xịt cút ra khỏi Ôn gia, lúc này thật vất vả muốn ngọc đầu trở lại, hung hăng đánh Ôn Đình Thiên khuôn mặt, kết quả chính mình liền nói một câu lời kịch liền lại bị giẫm.

Trần Nguyệt Thăng càng là không nói gì.

Hắn nhìn xem Lâm Dương Thiên, phảng phất cảm thấy có chút quen mặt, nhưng là rất nhanh trong lòng liền phủ định chính mình suy đoán.

Dù sao Trần quân gia đã xác nhận cái kia ngu ngốc Hoàng Tử tin chết, với lại trước mặt trên người thiếu niên này cổ đáng sợ khí tràng làm hắn đều cảm thấy một trận hoảng hốt, tuyệt không có khả năng là người kia.

Nhưng tiểu tử này là ai vậy!

Mẹ làm sao như cái lưu manh một dạng, một lời không hợp muốn Kiến Huyết tiết tấu, nhưng khổ rồi là này Thượng Quan Phi là Trần gia tuyệt đối không

thương nỗi quý giá nhân vật.

Trần Nguyệt Thăng vốn là muốn dùng lời nói trước tiên ổn định Ôn Đình Thiên bọn người, chờ tới gần Thượng Quan Phi về sau trước tiên đem người chuẩn bị tới lại nói, chỉ cần Thượng Quan Phi không có bị Ôn gia chế trụ, hẳn liền lộ ra Thượng Quan Phi thân phận chấn nhiếp tất cả mọi người.

Kết quả không nghĩ tới một chiều này đúng là trong nháy mắt bị tiểu tử này xuyên thủng, hoàn toàn mất đi tiên cơ.

Nói thật, Trần Nguyệt Thăng hôm nay vốn là hẳn là vui vẻ ra mặt.

Từ khi con trai của hắn Trần Triều ca Thành Thành tử về sau, một phần không thể ngăn chặn đã tâm liền trong lòng hắn phát sinh.

Hắn đã không vừa lòng làm Vân Thành tam đại bá chủ một trong, hắn muốn trở thành Vân Thành duy nhất Địa Hạ Hoàng Đế, mà cái kia Ôn gia thì là hắn cái thứ nhất động dao đối tượng.

Nương tựa theo vị kia Mạo Bài Hoàng Tử lực lượng, Trần Nguyệt Thăng thành công đạt được một nhánh đến từ Biệt Quốc cường đại Luyện Khí Sư đội ngũ trợ giúp, Thượng Quan Phi thì là chỉ đội ngũ này bên trong thực lực mạnh nhất một người.

Hôm nay kế hoạch sớm tại trong hoàng cung vụ phủ thời điểm liền đã xác định, Thượng Quan Phi trước tiên ở Nội Vụ Phủ dùng Luyện Khí Thuật nghiền ép Ôn Đình Thiên, sau khi đi ra lập tức đi đến Luyện Thiên hào bằng hiệu, trong một tháng, hắn Trần Nguyệt Thăng muốn để sở hữu Ôn gia tại Vân Thành Luyện Khí Phường đều không ngóc đầu lên được, hoàn toàn phá hủy bọn họ tại Linh Bình giám bảo hội bên trên cùng Trần gia chống lại quyết tâm.

Càng làm Trần Nguyệt Thăng cao hứng là Âu Dương Cung gia nhập liên minh, nguyên nhân từ không cần phải nói, cái này hai cái đối với Ôn gia nhìn chằm chằm tham lam dã thủ trước đó vẫn chờ ở khoảng cách Luyện Thiên hào không xa một gian tửu lâu bên trong, chờ chờ lấy Thượng Quan Phi nghiền ép toàn bộ Luyện Thiên hào tin lành.

Nhưng là, không nghĩ tới đây hết thấy đều hủy ở một cái gọi Lâm Dịch trong tay thiếu niên.

Thượng Quan Phi thua, thua thương tích đầy mình, càng phải bị chém đứt một cánh tay.

Trần Nguyệt Thăng lời kéo Âu Dương Cung lòng như lửa đốt chạy đến, vốn còn muốn xé da hồ làm cớ lớn, dùng tới quan phi thân phận đe người, kết quả lời nói còn chưa nói đi ra liền bị Lâm Dương Thiên xuất thủ trước không chế cục diện.

Đây hết thấy chỉ có thể dùng một câu hình dung Trần Nguyệt Thăng lúc này tâm tình: Lý tưởng rất tốt đẹp, hiện thực thật mẹ nó đồ phá hoại a! ! !

Trần Nguyệt Thăng nỗ lực duy trì lấy trên mặt bình tĩnh, nhìn xem Lâm Dương Thiên: "Vị này cũng là Lâm Dịch trưởng lão đi, người có thể ngàn vạn cẩn thận, vị này Thượng Quan công tử thể nhưng là. . ."

Lâm Dương Trực tiếp lên tiếng cắt ngang, hắn mới không muốn để cho Trần Nguyệt Thăng đem Thượng Quan Phi thân phận nói ra: "Ta quản hắn là ai, tóm lại hắn hiện tại đã bại bởi ta một cái tay, lười nhác nghe các người nói nhảm, ta trước tiên chặt tay lại nói."

Nói, Lâm Dương Thiên lần nữa cây búa giờ lên cao cao tới.

"Không thể! !"

Trần Nguyệt Thăng đã trong lòng bắt đầu ân cần thăm hỏi Lâm Dương Thiên cả nhà.

Tiểu tử này làm sao hoàn toàn khó chơi đâu, căn bản không cho người có mồm miệng cơ hội.

Hắn chuyển hướng bên cạnh vênh lên miệng xem kịch Ôn Đình Thiên, liền vội vàng nói: "Ôn huynh, mau ngăn cản Lâm trưởng lão, này Thượng Quan Phi thể nhưng là. . ."

"Đều nói chúng ta căn bản không muốn biết hắn là ai! ! Ôn Đình Thiên người nào, này lại sao có thể như xe bị tuột xích, nhìn xem Lâm Dương Thiên lo lắng nói: "Lâm trưởng lão, người làm sao còn không có động thủ!"

"Vâng, tộc trưởng, cái này động!" Lâm Dương Thiên lần thứ ba giờ lên cao cao Phủ Tử.

"Đủ! !"

Trần Nguyệt Thăng này tự cho là nho nhã trên mặt gân xanh tất cả đứng lên.

Đến lúc này, ai cũng minh bạch Lâm Dương Thiên giống như Ôn Đình Thiên là đang làm gì.

Người ta ở đâu là muốn chặt tay, phần mình cũng là tại bắt chặt.

Tay này người có muốn hay không?

Người này người có muốn hay không?

Muốn lời nói cũng đừng cả những cái kia vô dụng, tất cả mọi người tại trên đường lẫn lộn nhiều năm như vậy, trực tiếp tiến vào chủ đề có được hay không!

"Ôn Đình Thiên, tốt, hôm nay coi như ta Trần Nguyệt Thăng cảm."

Cuối cùng, Trần Nguyệt Thăng không đến hư, mà chính là cần rằng nhìn xem Ôn Đình Thiên, đương nhiên còn có cái kia lần thứ nhất gặp mặt liền để hấn chung thân khó quên Lâm Dịch trưởng lão.

Nghĩ hấn Nhất Đại Hào Hùng, tại Vân Thành trừ những một đó Nhị Phẩm trong triều đại quan, người nào gặp hấn không phải cúi đầu khom lưng, bao nhiêu năm đều không có như hôm nay dạng này biệt khuất qua.

Bạn đang đọc truyện *Hỏa Đế Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 26: Mở tiệc vui vẻ

Chương 26: Mở tiệc vui vẻ yết bí

Muốn trách, cũng chỉ có thể trách hấn cùng Thượng Quan Phi quá mức tự tin. . .

Nhưng nói thật, mặc kệ hai người bọn họ cơ quan tính toán tường tận cũng tuyệt đối nghĩ không ra cái này Ôn Đình Thiên chân trước rồi đi hoàng cung thời điểm vẫn là mặc cho bọn hấn nhào nặn quả hồng mềm, chẳng qua là quay về một chuyến nhà liền kéo ra Lâm Dương Thiên như thế một cái Tiểu Yêu Nghiệt đi ra a!

Đây tuyệt đối là ngược lại tám đời huyết môi.

"Nói đi, muốn như thế nào mới bằng lòng thả người! !" Trần Nguyệt Thăng cắn răng nói.

Kết quả, Lâm Dương Thiên quả quyết nâng lên Phủ Tử, mượn sườn núi xuống lửa gọi là một cái dứt khoát lưu loát: "Sớm dạng này không phải, lớn như vậy người còn như thế không lên đường."

PHỐC!

Mọi người phảng phất nghe được Trần Nguyệt Thăng cổ họng một trống, cường ép nuốt xuống một cái lão huyết.

Lâm Dương Trực tiếp cây búa giao cho bên cạnh Dịch Hành Vân, vị này một nắm lớn niên kỷ Dịch Đại Sư mặt mày hơn hờ bộ dáng nhất định liền một Lão Thổ Phi, cảm tình lão nhân gia ông ta phía trước mấy chục năm đều sống uống phí, làm sao giống như cái này Lâm Dịch tiểu tử tại một khối ngay cả khi dễ người đều khi dễ sáng khoái như vậy đây.

Ha-Ha.

"Lâm trưởng lão, tất nhiên cái này Thượng Quan Phi tay là thua cho ngươi, vậy thì hết thấy đều theo ngươi ý tứ tới đi."

Ôn Đình Thiên cũng là đem trọng yếu đàm phán quyền giao cho Lâm Dương Thiên trên tay.

Hôm nay Lâm Dương Thiên biểu hiện đã đầy đủ làm hấn thán phục, với lại, hấn ả ả cảm thấy, chính mình mở ra điều kiện nhất định không như Lâm Dương Thiên điều kiện như vậy để cho Trần Nguyệt Thăng phát điên.

"Vâng, tộc trưởng."

Lâm Dương Thiên gật đầu, đi thẳng tới Trần Nguyệt Thăng trước mặt.

Hấn hận không thể này lại liền nhất đao chặt đầu này lão cầu, nhưng hấn biết hiện tại vẫn chưa tới thời điểm, chỉ có thể cường ép đè xuống trong lòng cừu hận, trước tiên hung hăng để cho cái này Trần lão chó đại xuất huyết một lần lại nói.

"Cái kia. . . Âu Dương bàn tử."

Lâm Dương Khai miệng, chính là ngừ xuất kinh nhân.

Toàn bộ Vân Thành sợ là vẫn chưa có người nào dám dạng này gọi bên cạnh Âu Dương Cung.

Âu Dương Cung tại chỗ hỏa: "Tiểu tử thúì, ngươi nói cái gì! !"

"Dịch Đại Sur, chặt tay chặt tay! !"

"Tuyệt đối không thể! !"

Trần Nguyệt Thăng muốn chết tâm đều có, vội vàng an ủi bên cạnh Âu Dương Cung, để cho hắn trước tiên nhẫn hôm nay sự tình lại nói, ai bảo hắn hai đã kết thành minh hữu, vinh nhục cùng hưởng, vinh nhục cùng hưởng a. . .

Hừ.

Âu Dương Cung cũng là biệt khuất ép một cái, thật hối hận chính mình hôm nay nhất định phải tới tập hợp cái gì náo nhiệt.

Đây con mẹ nó thời giờ bất lợi, chọc loại này phá sự. . .

"Âu Dương bàn tử, ngươi vừa rồi tắm kia tại Ôn gia đắc ý danh sách đâu?"

Hừ!

Âu Dương Cung oán hận ngẩng đầu, căn bản không để ý tới Lâm Dương Thiên, bên cạnh Trần Nguyệt Thăng nhưng là biến sắc, một màn này bị Lâm Dương Mẫn duệ phát giác được.

"Trần tộc trưởng nhìn qua này phân danh sách đúng không, đến, vậy thì dựa theo này phân danh sách bên trên nội dung, cho ta Ôn gia tới bên trên một bộ là được."

Cái này. . . Ta đi!

Trần Nguyệt Thăng trên trán gân xanh lại nhiều mấy đầu: "Lâm trưởng lão quá sẽ nói đùa, này phân danh sách bên trên tài liệu, giá trị sợ là vượt qua hơn trăm triệu bạch ngân, ngươi này lại sẽ không quá sự từ mở rộng miệng một điểm."

"Dịch trưởng lão, chặt tay chặt tay."

Kết quả Lâm Dương Thiên căn bản lười nhác nói nhảm, hắn xiết chặt Trần Nguyệt Thăng từ huyệt, lần này không hảo hảo đùa chơi chết cái này lão cầu, sợ là lần sau rất khó có dạng này cơ hội.

"Tốt! !"

Trần Nguyệt Thăng là phổi đều muốn tức điên, hắn bỗng nhiên duỗi ra một ngón tay:

"Mười triệu lượng! Mười triệu lượng bạc, đây là ta tuyên, nếu các ngươi Ôn gia vẫn là không đồng ý như vậy tùy ngươi động thủ, đại không cá chết rách lưới, đến lúc đó hai chúng ta nhà xem ai chết trước! !"

"Thành giao!"

Lâm Dương Thiên giống như là lớn nhất khôn khéo thương nhân, hoàn toàn đừng chạm đến Trần Nguyệt Thăng tâm lý cực hạn.

Hắn mới không muốn Thượng Quan Phi Phá Thủ, có thể vì là Ôn gia tranh thủ đến lớn nhất lợi ích mới là lớn nhất có lời.

Hắn biết, từ hôm nay trở đi, Ôn gia xem như chính thức cùng Trần gia còn có Âu Dương gia vạch mặt, toàn bộ Ôn gia còn có Luyện Thiên hào sắp thế tất sẽ nghênh đón mặt khác hai nhà vô cùng vô tận đã kích cùng trả thù, hắn cần tranh thủ hết thấy tư nguyên cùng thời gian trợ giúp Ôn gia bằng nhanh nhất thời gian cường đại lên.

Cho nên, mười triệu lượng nhìn như rất nhiều, nhưng thật muốn nện ở Luyện Thiên hào thăng cấp quá trình bên trong, căn bản cũng quên không cái gì.

Hôm nay việc này, trước hết đến nơi đây đi.

Lâm Dương Thiên phát tay, Dịch Hành Vân liền đem hôn mê Thượng Quan Phi nhắc tới, Trần Nguyệt Thăng thì là cẩn rằng viết xuống một tấm Chứng Từ, nửa ngày bên trong sẽ đem mười triệu lượng Ngân Phiếu đưa đến Ôn phủ.

Xong việc về sau, Vân Thành hai vị Lão Đại liền xám xịt rời đi Luyện Thiên hào.

Tất cả mọi người vong không Trần Nguyệt Thăng lúc gần đi này âm u ánh mắt, cùng Âu Dương Cung này phảng phất bị tức sung một vòng mặt tròn.

Hôm nay sở hữu phát sinh hết thấy, cũng chắc chắn trở thành toàn bộ Vân Thành trong vòng mấy tháng bách tính trong miệng đề tài nói chuyện.

Thượng Quan Phi đại náo Luyện Thiên hào, Lâm trưởng lão Đấu Khí bại cường đồ;

Hai gia tộc liên thủ cường bức người, một ngàn vạn đời được chế giễu tên.

Ha-Ha! !

Ôn gia lần này tuyệt đối là thoải mái trở mình! !

Chờ đến sở hữu ngoại nhân thôi lui về sau, Ôn Đình Thiên mang trên mặt chưa bao giờ có vui vẻ ý cười, hướng về bên người quản gia vung tay lên:

"Ôn Trung, bày tiệc rượu, tối nay triệu tập sở hữu Ôn Thị con em tất cả đều tới Luyện Thiên hào, ta muốn cho mở một trăm đàn 【 Tiên Nhân Túy 】, cho Lâm trưởng lão ăn mừng!"

"Vâng!" Ôn Trung càng là cười đến không ngậm miệng được.

"Ha ha ha! Tốt, tộc trưởng anh minh!" Bên cạnh sở hữu Ôn Thị thành viên càng là thoải mái hô to lên tiếng.

Thất bại luyện khí cao thủ, đuổi đi Lương Đại Gia Tộc, Ôn gia đã có quá lâu không có như thế tại Vân Thành dương mi thổ khí!

Đây hết thấy, đương nhiên đều muốn cảm tạ một người —— Lâm Dương Thiên! !

"Lâm trưởng lão uy vũ! Lâm trưởng lão uy vũ!"

Tất cả mọi người trong lòng đối với Lâm Dương Sùng bái cùng cảm kích đều hóa thành từng tiếng la lên, quanh quẩn tại toàn bộ Luyện Thiên hào trên không.

...

Vào lúc ban đêm.

Toàn bộ Luyện Thiên hào đóng cửa từ chối tiếp khách, thành một mảnh sung sướng hải dương.

Ôn gia mười ba nhà chi nhánh, gần ngàn Tạp Dịch tăng thêm mấy trăm tên Ôn phủ tỳ tở tất cả đều đoàn tụ một đường, tại toàn bộ Luyện Thiên hào cử hành một trận long trọng vô cùng ăn mừng tiệc mừng.

Phiêu hương mỹ tửu, trân tu món ngon, tựa như như nước chảy bung lên, mỗi người đều đắm chìm trong vui sướng bên trong, để cho mình thân là người nhà họ Ôn này phân tự hào cùng vui sướng thỏa thích phóng thích.

Tiệc mừng bắt đầu không lâu, đoàn người hào hứng liền đến đến cao trào, có thể uống đã phía trên, không thể uống cũng bị cường ép rót lấy có chênh choáng, tiêu hóa từ rộng mở y phục, liền ngay cả những cái kia uyển chuyển hàm xúc nữ tử cũng hai mắt ở giữa nổi lên nhu hòa phong vận, nhất phái làm người thương yêu thích bộ dáng.

Bên này toa, cả tràng tiệc rượu người trên bàn, Ôn Đình Thiên cao cầm đầu tòa, Lâm Dương Thiên theo sát bên cạnh, đã nghiêm chỉnh thành Ôn gia trọng yếu nhất nhân vật.

Cả tràng tiệc rượu, hẳn là tất cả mọi người chú mục hạch tâm tiêu điểm.

Cơ hồ sở hữu Luyện Thiên hào Luyện Khí Sư, đều tại Ngô Cương chỉ huy dưới lần lượt đến cho Lâm Dương Thiên mời rượu, từng cái tất cả đều là ta làm, người tùy ý hào sảng tiết tấu, mỗi một chén rượu đều đựng đầy đối với Lâm Dương Sùng bái cùng cảm tạ.

Theo sát lấy là rất nhiều ngưỡng mộ Lâm Dương Thiên Ôn gia thiếu niên, bên trong mười cái càng ồn ào la hét muốn bái Lâm Dương Thiên vi sư, muốn học Lâm Dương Thiên Kinh Thiên Địa Khiếp Quỷ Thần luyện khí bí thuật, khiến cho Lâm Dương Thiên cực kỳ xấu hổ, Ôn gia một đám thủ lĩnh càng là cười ha ha.

Tuy nhiên ngay tại đoàn người đang náo nhiệt thời điểm, Dịch Hành Vân một cái tới đẩy ra mọi người, miệng đầy tửu khí lôi kéo Lâm Dương Đại cười:

"Ha ha ha, Lâm, Lâm trưởng lão!" Hắn đầu lưỡi đã đại: "Ta lão đầu tử đời này không có phục qua cái gì người trẻ tuổi, có thể, thế nhưng là người. . . Ta nhất định phải cho người một cái to lớn chữ phục. . . Cách. . . Đến, chúng ta lại đi ba cái."

Rầm

Dịch Hành Vân một cái liền buồn bức nhất đại chén, không đợi Lâm Dương Thiên nâng chén, chính mình liền ngay trước tất cả mọi người trước tiên nằm sấp dưới mặt bàn đi.

Để dàng Thương Hải nhìn xem chính mình cái này uống này sư đệ, cười khổ lắc đầu, phát tay để cho Vương chương quỹ đem lão đầu tử khiêng xuống đi, đồng thời chính hắn cũng là bụng chén rượu lên, kính hướng về Lâm Dương Thiên.

"Đến, Lâm trưởng lão, ta tiếp theo sư đệ ta lời nói, một chén rượu này, kính người hôm nay vì là Ôn gia làm hết thầy!"

"Không dám không dám!" Lâm Dương Thiên liền vội vàng đứng lên: "Ta cũng là Ôn gia một phần tử, thuộc bổn phận sự tình thôi, đến, Lâm Dương Thiên kính mọi người! "

"Kính Lâm trưởng lão!"

Cái gì là được nhiều người ủng hộ!

Cái gì là thân phân địa vị!

Lâm Dương Thiên bây giờ cuối cùng thiết thiết thật thật cảm nhận được ở đây tất cả mọi người đối với mình tôn kính cùng sùng bái.

Mà hết thầy này, cũng là hân chỗ nên được.

Toàn bộ tiệc rượu luôn luôn tiếp tục đến đêm khuya, tất cả mọi người này đến tận hứng, Trung Tắc có hai cái muội chỉ vô cùng vui vẻ.

Ôn Thanh Thanh quên một cái, Hứa Dao thì càng là từ tiệc rượu bắt đầu một đôi mị nhãn liền không có rời đi Lâm Dương Thiên thân thể.

Duy nhất có một cái không vui người cũng là này Ôn gia nhị thiếu gia Ôn Thao, vị này từng theo Lâm Dương Thiên đòn khiêng trải qua hạng người uống rượu đến một nửa liền chính mình rời tiệc, hiển nhiên là gặp không Lâm Dương Thiên như thế phong quang tràng diện.

Cuối cùng, bóng đêm thâm trầm, người không có phận sự đều đã tán đi, người trên bàn chỉ còn lại có Ôn Đình Thiên cha và con gái, dễ dàng Thương Hải, cùng Ôn gia mấy tên hạch tâm Khách Khanh Trưởng Lão, Luyện Thiên hào mấy tên mạnh nhất Luyện Khí Sư, còn có Vương chương quý, Hứa Dao bọn người.

Dễ dàng Thương Hải nhìn lên chủ yếu không sai biệt lắm, cuối cùng đại biểu đoàn người hỏi ra tất cả mọi người trong lòng quan tâm nhất đề tài:

"Lâm trưởng lão, hiện tại người có thể hay không cho chúng ta đoàn người nói một chút, người này mặt thần kỳ thuần bài đến là thể nào luyện chế ra tới?"

Một câu nói, đoàn người tất cả đều đem ánh mắt nhìn về phía Lâm Dương Thiên.

Vấn đề này giấu ở mỗi người tâm lý, Lâm Dương Thiên làm sao lại dùng mấy thứ cũng phổ thông tài liệu, tăng thêm này hoàn toàn không đứng đắn 【 Vân Thạch cao phần 】 luyện ra danh xưng mạnh nhất Huyền Khí thuần bài đâu?

Lâm Dương Thiên không có thừa nước đục thả câu, nhẹ nhàng cười một tiếng, chậm rãi nói ra:

"Đây cũng là tại hạ Ân Sư trong lúc vô tình phát hiện phương pháp. . . Hết thầy, đều muốn từ nơi này Vân Thạch cao phần nói lên."

Lâm Dương Thiên sắp hết thầy êm tai nói.

Nói đến đạo lý kia cũng vô cùng đơn giản, nếu cũng là lợi dụng Vân Thạch cao phần giống như nước quấy về sau, đối mặt hỏa làm nóng lại không ngừng bành trướng nguyên lý, nếu thật đúng là giống như bánh nướng không sai biệt lắm.

Chỉ là Lâm Dương Thiên ngoài định mức làm hai chuyện:

Đầu tiên, tại thuần bài bên ngoài làm một cái cực kỳ kiên cố xác ngoài, để cho bành trướng Vân Thạch cao phần không ngừng ở cái này xác ngoài bên trong bành trướng, áp súc, cuối cùng hình thành một khối mật độ khó có thể tưởng tượng tỉ mỉ thuần bài.

Như thế vẫn chưa đủ, Lâm Dương Thiên đồng thời gia nhập một loại gọi là 【 Nhuyễn Văn Cương 】 dung dịch, loại này dung dịch cùng Vân Thạch cao phần hỗn hợp về sau, sẽ ở bành trướng thời điểm rót vào mỗi một trong đó bộ khí nang bên trong, chờ đến làm lạnh, lại sẽ trở nên cứng rắn vô cùng, này bằng với cũng là tại Vân Thạch cao phần dựng hệ thống bên trong lấp đi vào gia cố Thủy Nê, làm cho cả thuần bài tựa như tầng tầng lớp lớp giao thoa tổ hợp Đồ Bê Tông kiến trúc, cuối cùng trở nên không thể phá vỡ.

Chuyện này nói đến vô cùng đơn giản, thế nhưng là làm Lâm Dương Thiên sắp hết thầy giải thích xong sau, liền ngay cả luôn luôn trầm ổn Ôn Đình Thiên cũng nhìn không được tự chụp mình bấp dưi. "Lại có thể nghĩ đến loại này không thể tưởng tượng phương pháp luyện khí, đây quả thực quá ngu ngốc. . . Khụ khụ. . ."

Nhất Đại Hào Hùng, Ôn Đình Thiên đều bị Lâm Dương Thiên này môn thần kỳ Luyện Khí Thuật cả kinh bạo thô.

Bạn đang đọc truyện *Hóa Đế Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 27: Sát cơ

Chương 27: Sát cơ

"Ha-Ha, tộc trưởng nói rất đúng, đến, chúng ta lại vì Lâm trưởng lão mặt này Huyền Khí Tối Cường Chi Thuần cạn một chén."

Đoàn người nghe được hưng khởi, lần nữa nâng chén chúc mừng.

Tuy nhiên chỉ sợ đang ngồi không có một cái nào người có thể nghĩ đến, Lâm Dương Thiên sở dĩ muốn lựa chọn dùng loại phương pháp này tới luyện chế thuần bài, bên trong trọng yếu nhất nguyên nhân vẫn là hấn bản thân mình Luyện Khí Thuật quá mức lạnh nhạt.

Tuy nhiên hấn người mang Ly Hỏa Thiên Đế kinh thiên luyện khí bí thuật, nhưng dù sao chưa bao giờ có chân chính thực tế, chọn tài liệu, tôi lấy cùng dung hợp tổ hình quá trình tất cả đều căn bản đến không có cách nào xem, lúc này mới sẽ chủ động lựa chọn phòng thủ một phương tới dùng loại phương thức này đúc thuần thắng được quan bay.

Đương nhiên, đây đều là Lâm Dương Thiên chính mình bí mật.

Qua chiến dịch này về sau, hấn hoàn toàn củng cố mình tại Ôn gia gần với Ôn Đình Thiên trọng yếu địa vị, nhưng hấn biết, hôm nay đi qua, Ôn gia sẽ đối mặt với chân chính khảo nghiệm. . .

Trước mặt hết thấy bất quá là hắc ám trước đó ngăn ngại vui thích a.

Đêm khuya.

Oanh động Vân Thành Luyện Thiên hào Đả Quán sự kiện đi qua, ăn thiết thời Lưỡng Đại Gia Tộc trong đêm tổ chức hội nghị khẩn cấp.

Trần gia Đại Trạch, trong phòng họp.

Trần Nguyệt Thăng cùng Âu Dương Cung nhìn nhau mà ngồi, riêng phần mình bụng lấy một bát Hương Minh, có một cái không có một cái thương thức, ai cũng không nói gì.

Cùng ở tại một căn phòng còn có hôm nay kém chút tay gãy Thượng Quan Phi, vị thiên tài này thanh niên Luyện Khí Sư sắc mặt hắc sấp nhỏ ra mực đến, hiển nhiên là ban ngày sự tình vẫn như cũ để cho hấn đầy ngập nộ hỏa vô pháp lắng lại.

Cả phòng bầu không khí ngưng trọng dị thường, Trần Nguyệt Thăng bị bát trà che lấp một đôi tròng mắt bên trong hiện ra âm u hàn quang, phối hợp khỏe miệng của hấn nhàn nhạt cười lạnh, nghiêm chỉnh một đầu âm độc Nhân Kính Xà, đang tại tính toán như thế nào dùng độc răng cắn chết cái kia đáng chết Ôn Đình Thiên.

Đối diện.

Âu Dương Cung nhìn thấy Trần Nguyệt Thăng bộ dáng, buông xuống bát trà, chấp tay một cái: "Trần huynh hôm nay chịu này Đại Nhục còn có thể bình tĩnh như thế, phần này lòng dạ, quả thực để cho tại hạ bội phục."

"Ha ha, Âu Dương huynh khách khí, ngươi hôm nay tại Ôn phủ bị người như vậy đuổi ra, giờ phút này không phải cũng có thể an tâm tại ta chỗ này uống trà?"

"Hắc hắc. . ."

Hai cái âm hiểm Hồ Ly lẫn nhau ánh mắt giao hội, đều là cười lạnh.

Lấy Trần Nguyệt Thăng âm hiểm tâm cơ, hôm nay nếu không phải thân phận tôn quý Thượng Quan Phi bị Ôn gia bắt, hấn há có thể bị một cái tiểu thí hài đùa bỡn! !

Mà Âu Dương Cung hôm nay xác thực ăn thiết thời, nhưng là lấy hấn tính cách, ăn thiết thời về sau vậy sẽ phải gấp mười lần, gấp trăm lần đòi lại!

Ôn Đình Thiên, đây đều là ngươi tự tìm!

Âu Dương Cung mở miệng trước: "Trần huynh, vậy liền không biết ngươi dự định như thế nào đối phó này Ôn gia, còn có cái kia gọi là Lâm Dịch tiểu tử!"

Nghĩ hấn Âu Dương Cung Nhất Đại Hào Hùng, hôm nay bị người đuổi ra Ôn phủ, còn trước mặt mọi người được gọi là Âu Dương bản tử, vậy đơn giản là thúc thúc có thể chịu, thậm chí cũng không thể nhẫn, hấn vừa nhắc tới Ôn Đình Thiên còn có này Lâm Dịch liền hận đến răng hàm ngứa.

Trần Nguyệt Thăng nói: "Trước đó nghe Âu Dương huynh ý tứ, người tại Ôn gia chịu nhục cũng giống như cái này Lâm Dịch có quan hệ. . . Xem ra, cái này bất thành linh xuất hiện Lâm Dịch tựa hồ cho Ôn gia mang đến không được giúp ích a. . ."

Âu Dương Cung mí mắt nhảy một cái, tựa hồ minh bạch Trần Nguyệt Thăng ý tứ: "Trần huynh, chẳng lẽ người là muốn. . ."

Hắn làm một cái cắt cổ động tác.

Trần Nguyệt Thăng cười lạnh: "Ôn gia, lúc đầu đã là cùng đường mặt lộ. Hắn Luyện Thiên hào vô luận là thượng du khoáng sản cung ứng súng, vẫn là hạ du chia tiêu cửa hàng, ta đều đã bắt đầu tiếp xúc, chỉ chờ Linh Bình giám bảo hội thoả qua một cái, Thượng Quan công tử hoàn toàn đánh bại Ôn phủ Luyện Khí Sư về sau liền có thể toàn diện xâm lấn luyện khí thị trường. . . Hiện tại bất quá nhiều một cái Lâm Dịch liền làm ra nhiều như vậy biến cố, người này một ngày chưa trừ diệt, lòng ta khó yên a. . ."

Hắn vừa nhìn về phía bên cạnh luôn luôn mặt lạnh lấy không nói gì Thượng Quan Phi: "Việc này, chỉ sợ còn cần Thượng Quan công tử hiệp trợ một hai, ngài này bốn tên hộ vệ tăng thêm ta Trần phủ Tiên Thiên Cường Giả, coi như hắn Ôn phủ cao thủ toàn bộ điều động, cũng không giữ được này Lâm Dịch tánh mạng!"

Thượng Quan Phi không nói gì, tựa hồ còn đang vì hôm nay Đầu Khí thất bại sự tình tức giận.

Trần Nguyệt Thăng biết vị công tử này chỉ sợ còn muốn lấy tìm này Lâm Dịch Đầu Khí, lại bổ sung một câu: "Thượng Quan công tử, cùng một chỗ lấy đại sự làm trọng, chờ Linh Bình Giám Bảo Đại Hội về sau, chúng ta đem Ôn gia đuổi tận giết tuyệt, đến lúc đó toàn bộ Xuất Vân Quốc một nửa luyện khí thị trường đều sẽ thuộc về người Thượng Quan thế gia. . . Cái này, nhưng so sánh nhất thời thắng thua trọng yếu nhiều. . ."

"Hừ! !" Cuối cùng Thượng Quan Phi hừ lạnh một thân, đứng người lên đi ra ngoài, trước khi ra cửa thời điểm bỏ xuống một câu: "Ta muốn này Lâm Dịch chết không toàn thây! !"

Trần Nguyệt Thăng cười: "Như ngài mong muốn."

Bốn chữ, hoàn toàn âm hiểm, đầy trời sát cơ.

Theo Thượng Quan Phi rời đi, Âu Dương Cung cũng cười lạnh đứng dậy: "Tất nhiên Trần huynh đều đã có sắp xếp, vậy tại hạ liền chờ đợi Trần huynh tin tức tốt, hôm nay sẽ không quấy rầy, cáo từ."

Trần Nguyệt Thăng sắp Âu Dương Cung đưa ra cửa phủ, hắn trở lại vừa rồi Phòng Nghị Sự, một đạo như quỷ mị thân ảnh lại đã sớm các loại ở nơi đó.

Cái này nhân thân hình gầy gò, tướng mạo trung hậu, nếu là ngoại nhân vừa nhìn chỉ sợ sẽ đem hắn cùng Trần Nguyệt Thăng xem như một đôi nhỏ nhà chủ tớ, chỉ là giờ phút này cái kia song đen nhánh trong con ngươi chớp động tất cả đều là âm ngoan sát cơ.

Đây chính là Trần phủ tổng quản, đồng thời cũng là Trần phủ đệ nhất cao thủ, Tiên Thiên Trung Kỳ cường giả, Trần Bình.

Trần Bình nhìn thấy Trần Nguyệt Thăng trở về, chào đón, đồng thời thấp giọng nói: "Lão gia, Ôn Đình Thiên cùng quân vụ phủ quan hệ chặt chẽ, muốn khoanh khắc Lâm Dịch chỉ sợ không thể tại Vân Thành bên trong động thủ. . ."

Trần Nguyệt Thăng ngồi xuống, lại đem trên bàn nước trà nhấp một cái, suy tư chỉ chốc lát phân phó nói: "Cho Triều Ca truyền tin, để cho hắn nghĩ biện pháp lại để cho Nội Vụ Phủ giúp một chút, sắp này Lâm Dịch dẫn xuất Vân Thành, về sau liền đều giao cho người. . ."

"Vâng, thuộc hạ chắc chắn để cho này Lâm Dịch chết không nơi táng thân!" Thân ảnh kia gật đầu, cũng sắp Lâm Dương Thiên coi như một người chết.

Có đôi khi, thế gian sự tình đã là như thế trùng hợp.

Cùng ngày chính là cái này Trần Bình sắp sống lại làm trước Lâm Dương Thiên tại phá miếu diệt khẩu, ai ngờ mấy ngày sau lại là cái này Trần Bình muốn bị Trần Nguyệt Thăng phái đi lần thứ hai diệt sát Lâm Dương Thiên.

Chỉ là không biết lần này, Lâm Dương Thiên lại có thể không trốn qua vị này Trần quản gia ma trảo!

Theo Luyện Thiên hào Đả Quán sự kiện kết thúc, Ôn Thị gia tộc cùng Lâm Dịch trong lúc nhất thời bị toàn bộ Vân Thành đẩy lên dư luận tiêu điểm

Ôn gia càng là bằng vào chuyện này phảng phất nhảy lên có Vân Thành đệ nhất hào môn tư thế, vô luận là Trần gia vẫn là Âu Dương gia tại đối mặt Ôn gia thời điểm tựa hồ cũng có một loại hành quân lạng lẽ nhượng bộ, toàn bộ Vân Thành cũng lâm vào một mảnh nhìn như bình tĩnh trong không khí.

Lâm Dương Thiên cùng Ôn Đình Thiên đều biết, đón lấy Ôn gia chỉ sợ sẽ đối mặt liên tiếp đến từ Lưỡng Đại Gia Tộc trả đũa, tuy nhiên Ôn Đình Thiên há lại mặc người chém giết hạng người, có Lâm Dương Thiên cung cấp mấy thứ thần kỳ Luyện Khí Thuật, hắn có đầy đủ thể đánh bạc tới đối mặt bất kỳ âm mưu quỷ kế gì.

Mà Lâm Dương Thiên, thì là tại Ôn Đình Thiên chuyên môn vì hắn chuẩn bị một chỗ Biệt Uyển bên trong bắt đầu yên tĩnh bề quan.

Lần bề quan này, Lâm Dương Thiên nói ít thì một tháng, nhiều thì tháng ba, với lại đang bề quan trước đó Lâm Dương Thiên cho Ôn Đình Thiên mở ra một tấm để cho vị này Vân Thành Lão Đại đều có chút đau lòng danh sách.

Nguyên Thủy Linh Tinh một ngàn cân. . .

Tinh Vân Thạch mẫu hai ngàn cân. . .

Tinh Hàn Thiết năm trăm cân. . .

Mặc Vãn thiết một vạn cân. . .

Chờ chút.

Những này tất cả đều là dùng để luyện chế Linh Khí tam giai tài liệu, mỗi loại tài liệu số lượng càng là to đến kinh người, càng này một vạn cân Mặc Vãn thiết càng là đại phảng phát một tòa núi nhỏ, giá trị vượt qua trăm vạn.

Tuy nhiên Ôn Đình Thiên đang nhìn xong sau trực tiếp vung tay lên, trong vòng một ngày toàn bộ vì là Lâm Dương Thiên chuẩn bị thỏa đáng, toàn bộ cất giữ trong một cái tu di trong nhẫn bởi chính hắn thân thủ giao cho Lâm Dương Thiên.

Ôn Đình Thiên cái gì đều không hỏi, Lâm Dương Thiên cũng cái gì đều không nói.

Giữa hai người tựa hồ tại lần kia liên thủ xảo trá xong Trần Nguyệt Thăng về sau liền hình thành một loại đặc biệt ấn ý, phần này tín nhiệm để cho Lâm Dương Thiên phi thường dễ chịu.

Về sau, Lâm Dương Tắc là trực tiếp sắp chính mình nhốt vào Biệt Uyển bên trong Luyện Khí Thất bên trong, nhaoáng một cái cũng là nửa tháng tình cảnh.

Một ngày này sáng sớm, Lâm Dương Thiên chậm rãi tại bên trong phòng luyện khí mở to mắt.

Bên cạnh hắn Luyện Khí Lô bên trong thiêu đốt lên một loại màu đỏ sậm nhiệt độ cao Linh Hỏa, chính là Ôn gia từ Cực Nam Chi Địa 【 Vô Tẫn Hòa Uyên 】 bên trong mang tới tam giai Linh Hỏa Hỏa chủng, chỗ châm ngòi đi ra hỏa diễm có thể đạt tới hơn ba ngàn độ cao Ôn, tại Xuất Vân Quốc đã coi như là tối đỉnh cấp Linh Hỏa tư nguyên.

Cái này nửa tháng, Lâm Dương Thiên chính là cùng cái này tam giai Linh Hỏa làm bạn, điên cuồng tu luyện, tăng lên chính mình Võ Đạo Cảnh Giới.

Lâm Dương Thiên đứng dậy, dập tắt trong lò Linh Hỏa, đồng thời hơi hơi nắm tay cảm thụ một chút chính mình lực lượng, khóe miệng nhếch lên: "Tam giai Linh Hỏa hiệu quả nhưng không tầm thường, Nhục Thân Chi Lực đứng là đã đạt tới một ngàn năm trăm cân! "

Lâm Dương Thiên trước khi bế quan bất quá là Thối Thể trung kỳ tu vi, Nhục Thân Chi Lực bảy trăm cân, bây giờ ngắn ngủi nửa tháng thời gian đã đạt tới Thối Thể hậu kỳ trình độ.

Đây cũng là tam giai Linh Hỏa chỗ cường đại, bên trong chất chứa Hòa Hệ năng lượng vượt xa Hỏa Vân Đan, đối với Lâm Dương Hỏa linh chi thể tới nói nhất định cũng là vị ngon nhất Bổ Phẩm, để cho hắn tu luyện tốc độ tựa như Tiểu Mẫu Cầu thêm nước cháo vui sướng.

"Mấy ngày nữa, nhục thân liền có thể đạt tới hai ngàn cân Thối Thể đỉnh phong cảnh giới, đến lúc đó bằng vào đã đại thành Viêm Thần Kính, ta liền có thể ném thử cảm ứng Thiên Địa Linh Lực, khai ích khí hải, nhất cử diệt phá Tiên Thiên!"

Lâm Dương Thiên sắp tương lai mình con đường quy hoạch rõ ràng minh bạch.

Hắn võ đạo tu luyện vĩnh viễn không thể đình trệ, bởi vì ở trước mặt hắn vẫn như cũ đứng đấy một cái Trần Triều ca, tên kia tại Xuất Vân Quốc hoàng thất toàn lực bồi dưỡng dưới không biết trưởng thành đến cái tình trạng gì, Lâm Dương Thiên muốn đem hắn giẫm tại dưới chân, nhất định phải có đầy đủ lực lượng cường đại.

Bất quá, Lâm Dương Thiên báo thù kế hoạch cũng không phải những cái kia dung tục Hậu Cung nhận thân tiết mục, hắn cũng không có ý định tại hoàng đế Lâm Hạo uyên trước mặt nói cái gì phụ hoàng, ngài còn nhớ rõ Đại Minh Hồ bờ Hạ Vũ vì loại hình lời kịch.

Hắn có Ly Hóa Thiên Đế truyền thừa, Thuyết Nan nghe điểm, một cái nho nhỏ Xuất Vân Quốc căn bản sớm đã không trong mắt hắn, đoạn này thể tục ân oán, hắn phải dùng bá đạo nhất phương thức sắp Trần gia phụ tử nghiền ép.

Cho nên, hắn trong khoảng thời gian này trừ tu luyện bên ngoài, vẫn còn ở luyện chế một kiện đồ vật.

Một kiện, đầy đủ cho hắn, cho Ôn gia cung cấp không gì sánh kịp lực lượng đồ vật. . .

Có kiện bảo bối này, hắn báo thù đại kế liền có kiên cường nhất chống đỡ, thậm chí, toàn bộ Ôn gia tại dạng này đồ vật trợ giúp Hạ Đô sẽ nhất cử quét khỏi, trở thành địch nỗi Xuất Vân Quốc hoàng thất thế lực cường đại.

Lâm Dương Thiên chậm rãi đem ánh mắt nhìn về phía luyện khí đài, ở phía trên có một cái rên đúc thành hình bao tay.

Bạn đang đọc truyện *Hóa Đế Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 28: Thành Phòng Quân Đồ Minh

Chương 28: Thành Phòng Quân Đồ Minh

Cái này bao tay ước chừng dài bốn mươi cen-ti-mét ngắn, diện tích bao trùm toàn bộ cánh tay, màu sắc toàn thân đen nhánh, tính chất nặng nề mà rét lạnh, bóng loáng mặt ngoài tại Luyện Khí Thất u ám tia sáng bên trong tản ra nhàn nhạt ánh quang.

Bao tay mặt ngoài điêu khắc mây đạo phong cách cổ xưa đường vân, phía trên luôn luôn kéo dài đến cùi chỏ vị trí cắt ra, tựa hồ còn cùng đường bộ kiện tương liên, phía dưới thì là hội tụ tại quyền đầu mặt sau vị trí, bao quanh một khóa đường kính chừng 5 centimet Đại Nguyên bắt đầu Linh Tinh.

Dùng đến Nguyên Thủy Linh Tinh, đại biểu cho cái này bao tay chỉ ít cũng là một kiện Linh Khí, đây cũng là Lâm Dương Thiên cái này nửa tháng đến thành quả.

Nửa tháng, Lâm Dương Thiên đã từ một cái lạnh nhạt luyện khí người mới trưởng thành đến có thể độc lập luyện chế Linh Khí trình độ, đây đối với người thường mà nói căn bản chính là thần thoại kỳ tích, bất quá đối với Lâm Dương Thiên vị này Thiên Đế người thừa kế tới nói, tuy nhiên chỉ là khôi phục đã từng xúc cảm a.

Cái này thủ sáo, chỉ là hấn muốn luyện chế món kia chỉ bảo cái thứ nhất bộ phận, tuy nhiên tiêu hao hấn nửa tháng thời gian, nhưng đằng sau tiến độ sẽ chỉ càng lúc càng nhanh, không ra tháng ba, cái này đủ để rung động toàn bộ Xuất Vân vương quốc tuyệt thế Linh Khí liền đem hoa lệ ra đời.

Lâm Dương Thiên không có chỉ chốc lát tự đắc, đang chuẩn bị dự định bắt đầu hôm nay luyện khí, liền nghe đi ra bên ngoài bất thình lình vang lên quân gia Ôn Trung nhẹ giọng kêu gọi.

"Lâm trưởng lão, Lâm trưởng lão?"

"Chuyện gì?" Lâm Dương Mi lông giương lên, đáp lại nói.

"Tộc trưởng lão gia mệnh ta tới xin ngài đến Lăng Vân Các nghị sự."

Hả?

Lâm Dương Tâm bên trong nhất động.

Ôn Đình Thiên biết mình bẽ quan, lúc này tới quá rầy chính mình chỉ sợ là một kiện tương đối quan trọng sự tình.

Hấn gật đầu đáp: "Ôn quân gia mời trở về bẩm tộc trưởng, Lâm Dịch sau đó liền đến."

Ôn Trung theo tiếng đi xa, Lâm Dương Tắc là sắp bên trong phòng luyện khí tất cả mọi thứ đều thu nhập tu đi trong nhẫn, tại món kia chỉ bảo chưa thành hình trước đó, hấn không muốn đi để lộ bất luận cái gì phong thanh.

Sau đó, hấn liền đi ra Luyện Khí Thất, chạy về phía Lăng Vân Các.

Nửa canh giờ về sau.

Một nhánh chừng bách nhân đội ngũ trùng trùng điệp điệp đi ra Ôn phủ đại môn, thẳng đến Vân Thành bên ngoài mà đi.

Nhìn kỹ đội nhân mã này, tất cả đều bởi Ôn Đình Thiên Thân Vệ Đội tạo thành, một Thủy Anh tư thế chinh tề, càng có Ôn phủ bốn vị Tiên Thiên Khách Khanh Trưởng Lão hộ vệ ở giữa này đình hào hoa kiêu hãnh bốn phía, đội hình tuyệt đối có thể xưng hào hoa.

Kiếp liền bên trong, chỉ có Ôn Đình Thiên cùng Lâm Dương Thiên hai người nhìn nhau mà ngồi.

Lâm Dương Thiên cùng Ôn Đình Thiên một mực đang thấp giọng nói chuyện với nhau, liền nghe đến Lâm Dương Thiên nói ra: "Dựa theo tộc trưởng nói như vậy, hôm nay xuất hành phải làm không có nguy hiểm gì."

Ôn Đình Thiên cười nói: "Ha ha, Lâm Dịch, người tuổi còn trẻ, lại so ta cái này Lão Giang Hồ còn muốn cẩn thận nhiều."

Từ khi Đà Quán sự kiện về sau, Ôn Đình Thiên liền dần dần không gọi nữa Lâm Dương Thiên vì là Lâm trưởng lão, nửa tháng đến, hai người quan hệ rút ngắn không ít.

Lâm Dương Nhất cười: "Dù sao hiện tại thời buổi rối loạn, Trần Nguyệt Thăng người kia âm hiểm độc ác, không thể không đề phòng."

Ôn Đình Thiên gật đầu: "Yên tâm đi, lần này là Nội Vụ Phủ cùng Vân Thành phòng vệ quân Đồ tướng quân cùng nhau mời chúng ta tiến đến gặp mặt, Đồ tướng quân là ta lão bằng hữu, tuyệt sẽ không có cái gì vấn đề. Người tới nói, là vị này Đồ tướng quân là nghe nói người luyện chế này mặt 【 Vân Văn Cương Thuần 】, không kịp chờ đợi muốn gặp người một chút vị luyện khí sư này, thuận tiện muốn cùng chúng ta Ôn gia đàm luận đơn đặt hàng!"

Lâm Dương Thiên gật gật đầu.

Vân Văn Cương Thuần làm mạnh nhất Huyền Khí cấp bậc thuần bài, sớm muộn cũng sẽ bị quân đội nhìn trúng, đồng thời cũng sẽ cho Ôn gia mang đến lượng lớn đơn đặt hàng tài phú, đây là trong dự liệu sự tình, Lâm Dương Thiên cũng không nghĩ nhiều nữa cái gì.

Đúng lúc này, bên ngoài bất thành linh vang lên một trận tiếng vó ngựa, sau đó một cái như hoàng oanh xuôi tai âm thanh ở bên ngoài vang lên.

"Phụ thân, Lâm Dịch, các người đi ra ngoài chơi vậy mà đều không mang theo ta! !"

Thanh âm này trong xe hai người quen đi nữa tất bất quá, không phải Ôn Thanh Thanh là ai.

Vị này bình thường tại Ôn phủ bên trong đều nhanh muốn biệt xuất bệnh đại tiểu thư là vô luận như thế nào không có khả năng buông tha đi ra ngoài canh chừng cơ hội.

Lâm Dương Thiên nghe được khiếu liễu người bên cạnh lập tức rối loạn tung bùng, sau đó bên cạnh hấn này mặt mày khiếu liễu bị người từ bên ngoài vén lên, lộ ra một tấm trần ngập thanh xuân sức sống xinh đẹp khuôn mặt.

Ôn Thanh Thanh hôm nay sắp tóc dài co lại đến, phần trang điểm hơi thi, lại như cũ vô pháp ngăn cản nàng này tóc thẳng vào mặt mỹ lệ, càng một đôi thoảng qua mang theo oán trách vị đạo mắt to, nhìn chăm chăm người nhìn lên đợi không có bất kỳ cái gì người có thể nhịn tâm nói với nàng ra một chữ "Không".

"Lên khiếu vào đi. . ."

Ôn Đình Thiên hôm nay tựa hồ tâm tình không tệ, cũng không có nói thêm cái gì liên đề cho Ôn Thanh Thanh lên khiếu cùng nhau đi theo.

Ôn Thanh Thanh từ không khách khí, lên về sau hung hăng Bạch Lâm Dương Nhất mắt, lần nữa biểu đạt chính mình bất mãn liền đặt mông tại Lâm Dương Thiên bên cạnh ngồi xuống.

Cái này. . .

Lâm Dương Thiên nội tâm buồn cười, là cha người không mang theo người, nhìn ta làm gì.

Nhưng mà, cười không đến hai giây, Lâm Dương Thiên liền không cười nổi.

Bên cạnh Ôn Đình Thiên bất thành linh tới một câu:

"Buổi sáng hôm nay đi ra ngoài có chút gấp, gân cốt tựa hồ có chút cứng nhắc, người tới, đem ta 【 Ô Lân Mã 】, dắt tới."

Nói, cái này Ôn gia tộc trưởng liền dùng một loại người hiểu được ánh mắt xem Lâm Dương Nhất mắt, sau đó lại dặn dò Ôn Thanh Thanh một câu:

"Thanh Thanh, không được cùng Lâm trưởng lão vô lễ a!"

Nói xong liền xuống xe cười ngựa đi.

Lâm Dương Thiên trên đầu trong nháy mắt toát ra ba đạo hắc tuyến.

Con hàng này là Ôn Thanh Thanh Cha cái gì?

Chính mình làm sao từ vừa rồi ánh mắt kia ra một loại nam nhân mới hiểu vị đạo đâu?

Cái gì gọi là không cần đối với Lâm trưởng lão vô lễ?

Vì sao cảm giác lời này chính là muốn để cho Ôn Thanh Thanh Phi Lễ chính mình ý tứ đâu?

Lại nhìn Ôn Thanh Thanh, đến là gặp qua các mặt xã hội Đại Gia Khuê Tú, tại loại này thoảng có chút tiểu không khí lúng túng dưới chỉ là khuôn mặt có chút ửng đỏ, nhưng một đôi mắt to không chút nào e ngại Lâm Dương Thiên không nói gì ánh mắt.

"Nhìn cái gì vậy, đều nói sẽ không đối với người vô lễ a, người ta cũng sẽ không ăn người. . ."

Lâm Dương Thiên cười khò.

Hắn giây hiểu Ôn Đình Thiên tiểu tâm tư.

Người sai, Thanh Thanh cô nương, chỉ sợ này lại cha người thật đúng là hi vọng người ăn ta đây. . .

...

Đỗ tướng quân Thành Phòng Quân quân doanh tại chân núi Thanh Vân dưới, khoảng cách Vân Thành ước chừng có nửa canh giờ lộ trình.

Ôn phủ mọi người trên đường đi đều rướn cổ lên nhìn xem toà kia Đại Kiệu, không ít người càng là dựng thẳng lỗ tai muốn nghe được một chút khiếu diệu động tĩnh.

Chương 9:

Nhưng đoàn người đều thất vọng, chờ đến đến Đỗ tướng quân quân doanh, mọi người mới nghe được từ trong kiệu truyền đến Ôn Thanh Thanh một tiếng lười biếng tiếng ngáp:

"A, ta làm sao ngủ?"

Cất. . .

Bao quát Ôn Đình Thiên ở bên trong tất cả mọi người trên mặt đều tràn ngập thất vọng.

Không ai nhìn thấy Lâm Dương Thiên tại Kiệu Tử cười xấu xa.

Hắn có một vạn loại biện pháp để cho Ôn Thanh Thanh bất tri bất giác ngủ, hiện tại, thật không phải đàm luận nữ tư tình thời điểm.

Quân doanh cửa ra vào.

Một đội nhân mã sớm đã các loại ở bên ngoài, chính là Vân Thành phòng vệ quân Đỗ Minh tướng quân Thân Binh thị vệ.

Đi đầu một người nhìn thấy Ôn Đình Thiên bọn người đến nhanh chân chào đón, hướng về Ôn Đình Thiên nghiêm đi một cái quân lễ, cất cao giọng nói: "Ôn tộc trưởng, Đỗ tướng quân cùng Vương đại nhân đều đã tại trong đại doanh các loại lâu ngày."

"Tốt, chúng ta cái này đi vào."

Ôn Đình Thiên phát tay bỏ trí, để cho Ôn phủ thân vệ bên ngoài nghỉ ngơi, chính mình liền dẫn Lâm Dương Thiên, Ôn Thanh Thanh cùng Đường Hồng bọn người tiến vào quân doanh.

Trên đường đi, Lâm Dương Thiên nhìn thấy cái này bên ngoài trại lính gấp bên trong từng, điều hành có thứ tự, mỗi một vị quân sĩ trên thân đều có không tàm thường quân uy cùng Thiết Huyết Chi Khí, trong lòng đối với vị này Đỗ Minh tướng quân âm thầm tán thưởng.

Đi ước chừng vài phút, liền nhìn thấy đình đầu cực đại lều vải.

Còn chưa tới gần, Lâm Dương Thiên liền cảm nhận được một cỗ cực kỳ to lớn Khí Huyết Năng Lượng, vận khởi Hóa Nhân Kim Tinh vừa nhìn, toàn bộ lều vải chung quanh đều bao quanh một cỗ mãnh liệt màu trắng linh mang, theo một bóng người hồ hấp tại vừa thu vừa phóng, phảng phất có một đầu cường đại hình người hung thú đang phủ phục bên trong, khí thế mạnh, khiến cho người hít thở không thông.

Đây cũng là này Đỗ Minh tướng quân sao?

Đúng là đã đến Tiên Thiên Cảnh Giới diên phong trạng thái, sắp đạt tới cùng thiên địa tương dung, Uẩn Sinh Nguyên Linh Cảnh Giới. . .

Lâm Dương Thiên lần nữa đối với cái này Đỗ Minh tướng quân có phán đoán, bên cạnh Ôn Đình Thiên đã dẫn lĩnh đoàn người đi vào đại trường.

Trong lều vải cực kỳ rộng rãi, lại không hiện hào hoa, ở trong ngôi hai người là hôm nay tụ hội chủ giác.

Tay trái một người, tay cầm quạt lông lấy khăn buộc đầu, sắc mặt trắng nuột, một túm râu dê tu bổ cực kỳ dụng tâm, chính là đương kim Xuất Vân Quận Quốc quân lý Vân Thành cùng cung đình lớn nhỏ công việc Nội Vụ Phủ thủ lĩnh —— Vương Minh Trùng.

Bên phải vị kia, tự nhiên chính là Đỗ Minh tướng quân.

Cái này Đỗ Minh tướng quân ngày thường một tấm Phương Chính - đứng đắn mặt chữ quốc, mặt mũi uy nghiêm, góc cạnh phân minh, trên thân thiên nhiên tản ra một cỗ nhân nhạ quân nhân sát khí, cho người ta một loại không gian tự uy cảm giác áp bách cảm giác.

Ôn Đình Thiên tiến đến, mang theo đoàn người hành lễ: "Ôn Đình Thiên tham kiến Đỗ tướng quân, Vương đại nhân."

"Ha ha, Ôn tộc trưởng cũng là khách quen, còn khách khí như vậy làm gì?"

Đỗ Minh đứng lên, cùng Ôn Đình Thiên rất quen thuộc lạc, ánh mắt càng là trực tiếp quét về phía Lâm Dương Thiên:

"Vị này cũng là Lâm Dịch Lâm trưởng lão sao? Quả nhiên Anh Hùng xuất Thiếu Niên, a? Chỉ là không biết này mặt nạ?"

Người nhà họ Ôn đều đã thói quen Lâm Dương Thiên đi ra ngoài mang mặt nạ thói quen, Lâm Dương Thiên chính mình cũng không muốn giải thích, Ôn Đình Thiên liền giảng hòa:

"Lâm Dịch trưởng lão thuở nhỏ Hoạn Phong tật, nghênh phong lên chân, mong rằng hai vị đại nhân rộng lòng tha thứ."

"Ha ha ha, không quan trọng, chư vị đều mời ngồi đi."

Đỗ Minh hào sảng để cho chúng nhân ngồi xuống, bên cạnh Vương Minh Trùng giống như Ôn Đình Thiên là trực tiếp thượng hạ cấp quan hệ, nhưng cũng coi như quen thuộc, mọi người hàn huyên sau một lát liền đem đề tài dẫn tới Lâm Dương Chấn động Vân Thành này mặt Vân Văn Cương Thuần lên.

"Mời Đỗ tướng quân xem qua!"

Ôn Đình Thiên từ trong túi càn khôn lấy ra Ôn gia những ngày này Phòng Chế một mặt Vân Văn Cương Thuần.

Toàn bộ Ôn gia, bây giờ chỉ có Lâm Dương Nhất người sử dụng tu di giới, đây là Ôn gia dự định tại Linh Bình giám bảo hội mới lấy ra bài, Lâm Dương Thiên cũng sẽ không tùy tiện trước mặt mọi người sử dụng.

"Tốt, tốt, tốt!"

Đỗ Minh tiếp nhận này đường vân xinh đẹp viên thuần, cẩn thận chu đáo về sau, đứng là liền tiếp nói ba chữ tốt.

"Có mặt này thuần bài, chúng ta Xuất Vân Nhi Lang trên chiến trường liền nhiều mấy phần sinh tồn cơ hội a!"

Một câu nói, để cho đoàn người động dung.

Vị này bảo vệ Xuất Vân thiết huyết tướng quân, tâm lý bao giờ cũng Trang cũng là tướng sĩ tánh mạng, Xuất Vân có dạng này Hộ Quốc rường cột thật sự là bách tính phúc.

Bên cạnh, Nội Vụ Phủ thủ lĩnh Vương Minh Trùng cũng là nhện không được tán thưởng đứng lên: "Ôn tộc trưởng quả nhiên là Bảo Đao chưa lão, hôm đó ở bên trong vụ phủ chẳng lẽ vẫn còn ở cố ý giấu dốt không thành a, Ha-Ha!"

Ha ha. . .

Ôn Đình Thiên thật sâu xem Vương Minh Trùng liếc một chút: "Để cho Vương đại nhân bị chê cười, Ôn mỗ nhất định sẽ không cô phụ hai vị đại nhân hi vọng, vì là Xuất Vân nhiều hơn luyện chế ra tốt Huyền Bình Linh Khí."

Ha-Ha, tốt!

Trận này gặp mặt quả nhiên như là Ôn Đình Thiên đoán trước như vậy, chủ và khách đều vui vẻ.

Bạn đang đọc truyện *Hóa Đế Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 29: sau cùng ầm ập

Chương 29: sau cùng ầm ập

Vô luận là Đỗ Minh vẫn là Vương Minh Trùng đều đối với Ôn Thị tộc nhân lễ ngộ có thừa, Lâm Dương Thiên tức thì bị Đỗ Minh ban thưởng bạc rỗng ngàn lượng, làm cho này lần phát triển nghiên cứu Vân Văn Cương Thuần khen thưởng.

Mà liền tại đoàn người bầu không khí dần dần tăng vọt thời điểm, Vương Minh Trùng nhưng là bất động thanh sắc bất thành linh nói một câu:

"Xem chúng ta Xuất Vân phòng ngự mạnh nhất thuần bài, Đỗ tướng quân, sáng hướng tại đây cũng có một kiện đồ vật, có thể xưng trên chiến trường tiến công lợi khí, xin ngài xem qua."

Hả?

Mọi người sững sờ, chỉ thấy Vương Minh Trùng lấy ra một cái tinh quang lập lòe Đoàn Nỗ, giao cho Đỗ Minh.

Đỗ Minh ánh mắt lập tức sáng.

Tòng Quân nhiều năm, hẳn liếc một chút liền nhìn ra cái này Huyền Binh Đoàn Nỗ bất phàm, tại chỗ phát tay để cho bên ngoài quân sĩ đưa tới một mặt trước mặt phòng vệ quân sử dụng chế thức viên thuẫn.

Ba.

Đây cung một vang, viên kia thuẫn đứng là trực tiếp bị bắn một cái xuyên thấu, uy lực mạnh, để cho Ôn Đình Thiên đám người sắc mặt khê biến.

Hào lợi hại Nỗ Tiến! !

"Vương đại nhân, cái này Đoàn Nỗ là người phương nào chỗ tạo!" Đỗ Minh thần sắc cực kỳ hưng phấn.

Hắn không nghĩ tới hôm nay lại có thể nhìn thấy hai kiện trong quân lợi khí, hai dạng đồ vật một công một thủ, nếu là có thể đại lượng liệt trang nhất định có thể tăng lên trên diện rộng Xuất Vân quân đội chiến lực.

Bên cạnh, Vương Minh Trùng cười lạnh nhạt: "Đây là Trần Thị gia tộc trước đó vài ngày giao cho Nội Vụ Phủ hàng mẫu, trước mắt chỉ sinh sản một trăm thanh, hôm nay ta vừa vận mạng đến cho Đỗ tướng quân đánh giá, nhìn xem có thể hay không thỏa mãn chúng ta Thành Vệ Quân nhu cầu."

"Trần gia?"

Đỗ Minh cũng là khôn khéo lão luyện người, nghe được Trần gia nhất thời xem bên cạnh Ôn Đình Thiên liếc một chút, bất quá hắn lập trường vĩnh viễn là lấy tăng lên quân đội chiến lực làm đầu, nếu như cái này Đoàn Nỗ thật có thể thành thực sản xuất hàng loạt, này bất kể là ai nhà hắn đều sẽ không chút do dự dưới đơn mua sắm.

"Có ai không, chuẩn bị người già, sắp xếp người đi thử nỏ."

Đỗ Minh đang chuẩn bị hạ lệnh, liền nghe đến bên cạnh Vương Minh Trùng lần nữa chấp tay bổ sung một câu:

"Đỗ tướng quân, cái này nỏ có một diệu dụng, chính là nó Nỗ Tiến lối đi ra bôi lên một loại cường lực thuốc tê, hiệu quả kỳ giai, không chỉ có trên chiến trường có thể dùng tới bắt sống địch nhân, cũng có thể dùng tới săn yêu thú, không bằng chúng ta. . ."

"Như vậy thú vị?" Đỗ Minh hiển nhiên đối với loại này kiểu mới trang bị tràn ngập hiếu kỳ, lớn tiếng cười nói: "Ha ha, chuyện nào có đáng gì, ta cái này quân doanh rồi Thanh Vân Sơn không đến mười dặm, giữa trưa chúng ta dùng bữa về sau, buổi chiều liền đi Thanh Vân Sơn săn yêu thú, thật tốt mở mang kiến thức một chút cái này Đoàn Nỗ uy lực!"

Sẵn sẵn?

Ôn Đình Thiên cùng Lâm Dương Thiên liếc nhau, hơi nhú lên lông mày.

Sự tình, tựa hồ có chút biến hóa a. . .

Ngược lại là bên cạnh Ôn Thanh Thanh một mặt hưng phấn bộ dáng, tựa hồ đối với sẵn sẵn tràn ngập hứng thú.

Đỗ Minh phát tay liền bố trí thỏa đáng, giữa trưa quân doanh Ngô Yến mười phần đơn giản, dùng qua cơm về sau đoàn người liền chờ xuất phát dự định tiến về Thanh Vân Sơn khu vực sẵn sẵn.

Ôn Đình Thiên tự nhiên vô pháp cự tuyệt chuyến này sẵn sẵn chuyến đi, hắn cùng Đỗ Minh ở giữa mấy chục năm giao tình bày ở tại đây, huống hồ toàn bộ Thành Phòng Quân có hơn một ngàn tinh nhuệ tướng sĩ cùng nhau tùy tính, an toàn căn bản không thành vấn đề, cái này khiến Ôn Đình Thiên cùng Lâm Dương Thiên căn bản tìm không ra bất kỳ tật xấu gì.

Nhưng là hết lần này tới lần khác có một loại cảm giác bất an cảm giác bắt đầu ở Lâm Dương Tâm bên trong dâng lên.

Theo lý thuyết vô luận là Đỗ Minh vẫn là trong lúc này vụ phù Vương đại nhân đều không có giống như Ôn gia đối nghịch lý do, nhưng là hôm nay hết thấy tuy nhiên thuận lý thành chương là quá qua trùng hợp. . .

Ánh mắt của hắn xa xa nhìn về phía Thanh Vân Sơn, ở mảnh này xanh biếc dãy núi trong rừng rậm, đến tốt cùng phải chăng có khó có thể dùng đoán trước nguy hiểm đang chờ hắn?

Lâm Dương Thiên sờ sờ trên ngón tay tu di giới, mang trên mặt nồng đậm ngưng trọng, giục ngựa đi trong đám người.

Ba một chút.

Hắn phía sau lưng bị người bỗng nhiên vỗ một cái.

Lâm Dương Nhất cái cơ linh, kém chút từ trên ngựa bắn lên đến, hấn vừa rồi suy nghĩ chuyện nghĩ đến quá mức nhập thần, lại không nghĩ rằng đằng sau truyền đến Ôn Thanh Thanh phốc phốc tiếng cười:

"Cáp! Lâm Dịch, ngươi cũng sẽ có hoảng loạn như vậy thời điểm a?"

Em gái ngươi!

Lâm Dương Thiên im lặng nhìn xem cái này không tìm không phổi tiểu cô nương.

"A? Ngươi khẩn trương như vậy làm gì a, ngươi không phải là sợ hãi đến trong núi đi thôi? Hi hi, không có việc gì, đợi lát nữa bản tiểu thư sẽ bảo hộ ngươi, cái này Thanh Vân Sơn ta có thể quen cũng!"

Nói đùa!

Lâm Dương Tâm nói mình trước đó tại Thanh Vân Sơn bên trong Thái Dược tìm tài thời điểm, thế nhưng là ở bên trong rỗng rã góc năm ngày, Thanh Vân Sơn bên ngoài có mấy con khỉ hấn đều nhanh đêm đi qua, còn cần ngươi cái góc manh muội tử tới bảo hộ?

Bất quá hấn đương nhiên sẽ không cùng Ôn Thanh Thanh so đo cái gì, mặt ngoài nói: "Vậy thì phiền phức đại tiểu thư đợi lát nữa quan tâm ta đi."

Nhưng hấn thầm nghĩ đến nhưng là: Chỉ mong hết thấy cũng là chính mình quá đa tâm. . .

. . .

Ước chừng nửa canh giờ về sau, Đỗ Minh suất lĩnh lấy một ngàn Thành Phòng Quân tướng sĩ cùng Ôn Thị nhất tộc liền tới đến Thanh Vân Sơn bên ngoài trong rừng.

Tại đây đối với Đỗ Minh những người này tới nói rất quen vô cùng, một ngàn quân sĩ rất nhanh liền lập trận hình bắt đầu Thanh Tráng bố trí, bữa cơm thời gian trôi qua, một cái doanh địa tạm thời liền dựng hoàn thành, tham dự sẵn sẵn nhân viên cũng đều đã chờ xuất phát.

Lần này sẵn sẵn, chủ yếu là vì là trắc thí Vương Minh Trùng mang đến nhóm này Đoàn Nỗ uy lực cùng Ma Túy hiệu quả, Đỗ Minh tỉ mỉ chọn lựa gần trăm tên tinh anh chiến sĩ mỗi người phân phối một nhánh Đoàn Nỗ, lúc này những này thiết huyết binh lính đều rất giống từng cây thẳng tắp giống cây lao, đề bạt đứng ở Đỗ Minh trước mặt.

"Tất cả mọi người nghe lệnh, lấy hai canh giờ làm hạn định, thời gian vừa đến liền về tới đây tập hợp, mà lại chỉ có thể sẵn sẵn bên ngoài con mồi, không thể xâm nhập! Đi thôi!"

Đỗ Minh không nói nhảm, trực tiếp ra lệnh một tiếng, mấy chục Danh Chiến sĩ liền cùng nhau phát ra một tiếng kêu nhỏ, thành quân kết đội chạy đi vào trong rừng đi.

Sau đó Đỗ Minh thì là hướng về phía bên cạnh Ôn Đình Thiên còn có Vương Minh Trùng cười một tiếng: "Như thế nào, Ôn tộc trưởng còn có Vương đại nhân phải chăng có hứng thú cũng theo giúp ta cùng nhau chơi đùa chơi?"

"Vương mỗ nghe qua Đỗ tướng quân thần công cái thế, hôm nay cuối cùng có thể mở mang tầm mắt." Vương Minh Trùng cười đến vô cùng thoải mái, phảng phất cái này Thanh Vân Sơn coi là thật như cùng hấn nhà Hậu Hoa Viên an toàn.

Ôn Đình Thiên cũng nhất định phải đi theo xã giao: "Ôn mỗ tự nhiên tiếp Đỗ tướng quân tận hứng!"

Đỗ Minh hào hứng cực cao, đột nhiên lại nghĩ đến Lâm Dương Thiên, kêu gọi nói: "Lâm Dịch trưởng lão! Tuổi nhỏ anh hùng, chắc hẳn thân thủ bất phạm, lại để ta tới nhìn ngươi một chút Tiễn Pháp như thế nào a?"

Lâm Dương Tắc là mỉm cười cự tuyệt: "Lâm Dịch vẫn là tại doanh địa chờ tướng quân đại nhân bội thu mà về đi."

"Ha-Ha, tốt! !" Đỗ Minh không có chút nào giá đỡ, cời mồm cười một tiếng liền lôi kéo Ôn Đình Thiên cùng một chút binh lính xâm nhập trong rừng đi.

Trước khi đi, Ôn Đình Thiên mang đi hai vị Tiên Thiên trưởng lão cùng một chút Ôn phủ thân vệ, đồng thời Lâm Dương Thiên cùng Đường Hồng trưởng lão tại doanh địa tiếp ứng, hết thấy dặn dò cùng nhắc nhở đều tại không nói bên trong.

Ngay tại Đỗ Minh bọn người chân trước vừa đi không có bao xa, Ôn Thanh Thanh liền nhảy nhót nhảy dựng lên:

"Lâm Dịch, đi, Sẵn sẵn đi!"

Tĩnh lại đi, đại tiểu thư.

Lâm Dương Thiên quả quyết lắc đầu cự tuyệt.

Giờ phút này Ôn gia lưu tại doanh địa thân vệ có hơn sáu mươi người, tăng thêm Đường Hồng cùng một vị khác tên là Thanh Tiên Thiên trưởng lão, miễn cưỡng xem như một cỗ không kém chiến lực.

Thành Phòng Quân thì là có hơn năm trăm người phân bố tại doanh địa bốn phía, Đỗ Minh càng là lưu bốn tên Tiên Thiên Cảnh Giới phó tướng trấn thủ, tới bảo chứng doanh địa an toàn.

Lưu tại doanh địa, Lâm Dương Thiên miễn cưỡng có thể an tâm, lúc này để cho hắn bồi tiếp như thế một vị cô nãi nãi ra ngoài săn bắn, đó là tuyệt đối không thể sờ trường tình.

"Hừ, thật chán."

Ôn Thanh Thanh tựa hồ thói quen Lâm Dương Thiên loại này không nóng không lạnh thái độ, trực tiếp mang theo Vân nhi còn có hơn mười người Ôn phủ thị vệ muốn rời doanh, Lâm Dương Thiên muốn ngăn cản, bên cạnh Đường Hồng trưởng lão nhưng là đi tới mỉm cười nói một câu:

"Chúng ta đi theo tiểu thư, chớ đi quá xa là được. . ." Đồng thời vị này Ôn phủ lão nhân tại Lâm Dương Thiên bên tai yên lặng nói một câu: "Người nếu là không từ hắn, không chừng cái này doanh địa đều sẽ bị trở mặt."

Bên cạnh, càng có một tên Thành Phòng Quân tiên thiên cao thủ phó tướng lớn tiếng cười nói: "Ha-Ha, Lâm trưởng lão tuổi còn nhỏ lại thế này đến như vậy cẩn thận, phụ cận đây sớm bị chúng ta tiêu diệt toàn bộ qua không biết bao nhiêu lần, ngay cả chỉ ăn thịt chó đất đều không còn lại, Ôn tiểu thư cứ yên tâm đi đi đùa giỡn!"

"Cũng là chính là, Lâm Dịch, người làm sao hôm nay nhất gan như vậy a! !" Ôn Thanh Thanh vênh lên quyết miệng, lần thứ hai chạy tới lôi kéo Lâm Dương Thiên muốn đi ra ngoài.

Ai . .

"Này không cho phép rời đi doanh địa vượt qua năm dặm."

Lâm Dương Thiên trầm ngâm cho ra một cái an toàn nhất khoảng cách.

Năm dặm khoảng cách lời nói lấy doanh địa những này tướng sĩ thủy chuẩn tự nhiên là phút chốc liền đến, mà hắn nương tựa theo Càn Khôn Giới bên trong chuẩn bị một chút thủ đoạn, tăng thêm Đường Hồng trưởng lão, hẳn là có thể cam đoan an toàn. . .

"Được rồi, người làm sao so cha ta còn muốn dài dòng, đi rồi đi rồi!"

Ôn Thanh Thanh liên tục thúc giục, cuối cùng Lâm Dương Thiên mang theo Đường Hồng, Thanh hai vị trưởng lão, cùng còn thừa hơn sáu mươi tên Ôn phủ thân vệ cùng nhau đi vào cái này rậm rạp trong rừng.

Mà để cho Lâm Dương Thiên bọn người hoàn toàn không có phát giác được là, ngay tại khoảng cách doanh địa một dặm có hơn địa phương, đúng là có một đạo toàn thân bôi trét lấy kỳ dị màu sắc bóng người một mực đang lăng lạng bò lổm ngổm.

Đạo nhân ảnh này nhìn thấy Lâm Dương Thiên bọn người rời đi doanh địa, khoe miệng hơi hơi câu lên, tựa như hung tàn nga lang nhìn thấy rồi vòng tròn người yếu đuối:

"Hừ, đám này Ôn gia ngu xuẩn vậy mà tự đi ra ngoài, tốt, ngược lại là tính chúng ta công phu. . ."

Nói xong, cái này nhân thân hình hư một chút liền biến mất ở tại chỗ, tốc độ nhanh đến làm cho người kinh hãi.

. . .

"Ha ha ha, Lâm Dịch, người mau tới, người nhìn ta lại bắn trúng!"

Bên kia toa, Ôn Thanh Thanh vui vẻ giống một cái mở lồng tử Tiều Dã thảo, nhảy nhảy cộc cộc liền hướng phía chính mình vừa mới bắn trúng một cái Tiều Lộc chạy tới, một bên trong miệng vẫn còn ở hô hoán Lâm Dịch.

Cách đó không xa, Ôn gia hai đại Khách Khanh Trưởng Lão Đường Hồng còn có Thanh nhìn xem Lâm Dịch một bên cười khò một bên hướng phía Ôn Thanh Thanh đi đến bộ dáng, Đường Hồng mỉm cười đụng chút Thanh trưởng lão bả vai:

"Lão, người xem, cái này Lâm trưởng lão có hay không có thể trở thành Ôn gia con rể a. . ."

"Ha ha." Cái này Thanh trưởng lão niên kỷ so Đường Hồng còn muốn lớn chút, tuy nhiên thực lực chỉ có Tiên Thiên Sơ Kỳ thủy chuẩn, hắn mỉm cười nói: "Người trẻ tuổi nha, cỡ nào cùng một chỗ tự nhiên là có cảm giác, lão phu nhìn xem tiểu thư lớn lên, trong nội tâm nàng chỉ sợ đã sớm sắp Lâm trưởng lão bỏ vào. . ."

Ha ha ha.

Hai vị trưởng lão tính cả sau lưng những Ôn gia đó thân vệ cũng là một bộ mỉm cười thần sắc nhìn xem Lâm Dương Thiên cùng Ôn Thanh Thanh hai người thân ảnh.

Trong lúc nhất thời, tất cả mọi người bị này một đôi Kim Đồng Ngọc Nữ câu lên trong lòng này phản ám áp cùng mềm mại.

Có thể tai nạn, ngay tại cái này cực kỳ ám áp thời khắc bất thành linh hàng lâm.

Bạn đang đọc truyện *Hỏa Đế Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 30: Thảm kịch

Chương 30: Thảm kịch

Lâm Dương Chính hướng về Ôn Thanh Thanh đi tới, đột nhiên, trái tim của hắn phảng phất bị một cái đại thù hung hăng nắm một cái, một cỗ làm hắn toàn thân phát lạnh không bỏ sót cơ từ bên người nổ lên, thẳng đến hắn mà đến.

"Không tốt!"

Lâm Dương Thiên tại nghìn cân treo sợi tóc thời khắc, cả người bỗng nhiên hướng về bên cạnh nhảy lên, chỉ gặp một cái huyết lượng hồng sắc hồ quang tựa như một đạo Trường Hồng, xoát một chút liền từ hắn vừa rồi vị trí chỗ ở bay qua.

Này huyết sắc hồ quang hơn xu thế không giảm, trực tiếp bay vào phía trước trong rừng, sắp một khóa chùng thân eo phẩm chất đại thụ trực tiếp một trăm hai đoạn, đáng sợ phong mang nếu là đánh trúng Lâm Dương Thiên, tuyệt đối là tại chỗ đầu một nơi thân một nẻo kết cục.

"Có mai phục! "

Lâm Dương Thiên trùng trùng điệp điệp ngã nhào xuống đất, ngẩng đầu hô to, nhưng hết thấy thì đã trễ, tám đạo quỷ mị thân ảnh bất thành linh đã từ Tùng Lâm bốn phía hiện hiện, đi tới.

Bọn họ mỗi người trên thân đều bôi trét lấy một loại màu sắc kỳ dị nước son, đúng là đem bọn hắn trên thân khí tức hoàn toàn che giấu, liền ngay cả Đường Hồng dạng này Tiên Thiên Cường Giả cũng không từng có thể phát giác.

Tám người đột ngột vừa hiện thân, trên thân sát khí liền không còn che lấp, phảng phất từ Huyết Ngục bên trong leo ra Bát Tôn tử vong Sát Thần, để cho sở hữu Ôn gia thân vệ cũng vì đó biến sắc.

Nhưng những này thân kinh bách chiến Ôn phủ thân vệ đến bất phạm, hơi hơi ngậy người về sau liền phân biệt hướng phía tám đạo thân ảnh xông tới.

"Bảo hộ tiểu thư, bảo hộ Lâm trưởng lão!"

Cự đại tiếng rống giận dữ vang lên làm cho Tùng Lâm vì đó rung động, những này Ôn phủ thân vệ từng cái chỉ ít cũng là Thối Thể trung kỳ trở lên hảo thủ, một khi đồng loạt ra tay, cũng là có một phen khí thế, chỉ tiếc, bọn họ lần này gặp được đối thủ quá mức đáng sợ.

"Chết!"

Tám tên sát thủ bên trong có một người thân cao chừng hai mét, cả người tựa như to như cột điện, sau lưng cồng một cái cùng hắn thân cao tương tự Hắc Sắc Cự Kiếm, theo cái kia màu đen cự kiếm sừng sững ra khỏi vỏ, một đạo chừng dài bốn mét, rộng nửa mét đáng sợ kiếm mang tựa như Cự Tháp âm âm rơi xuống, vô tình nện vào chen chúc mà đến Ôn phủ thân vệ trong đám.

Bành!

Một kiếm Hám Địa, liền sắp hơn mười tên Ôn gia thân vệ đánh bay đến không trung, vài rách Oa Oa vọt tới chung quanh cây cối, gần cột vỡ vụn, thò huyết chết thảm. . .

Một bên khác.

Vị kia trước đó tại doanh địa bên ngoài giám thị Lâm Dương Thiên bọn người sát thủ bất thành linh biến mất tại nguyên chỗ.

Tốc độ của hắn nhanh chóng, siêu việt mất thường cực hạn, tám tên thân vệ đến chết đều không có thấy rõ đối thủ mình, trong nháy mắt đã bị người cắt vỡ yết hầu, chết không nhắm mắt ngã trên mặt đất.

Bên cạnh bọn họ, một vị khô gầy như củi nam tử đang tại chậm rãi liếm láp hắn dao găm bên trên tràn trề máu tươi, mặt mũi tràn đầy cũng là hưởng thụ vị đạo.

"Nhanh phát tín hiệu! ! Thỉnh cầu trợ giúp! !"

Đường Hồng cùng Thanh hai người người đều bị trước mặt tình huống kinh ngạc đến ngây người, bọn họ vô luận như thế nào không có khả năng nghĩ tới đây vậy mà lại có tám vị cường đại Tiên Thiên Vũ Giả mai phục.

Nhưng giờ phút này căn bản không có thời gian lại đi giặt mình, hai người nổi giận gầm lên một tiếng về sau xông về Lâm Dịch cùng Ôn Thanh Thanh.

Nhanh, nhanh phát tín hiệu!

Hai tên thân vệ nghe được Đường Hồng gầm thét về sau kịp phản ứng.

Bọn họ vội vàng từ bên hông rút ra Ôn phủ đặc chế tín hiệu cầu viện quân, đang muốn kéo động, liền thấy vừa rồi Kinh Hồng Nhất Hiện này huyết sắc hồng mang xuất hiện lần nữa, trong nháy mắt xẹt qua hai tên thân vệ cổ họng.

PHỐC!

Đầy trời máu tươi phun ra, giội tắt hai người này ánh mắt bên trong sau cùng sinh cơ.

Một tên người mặc gọi cảm trường sam màu đỏ diêm dúa lõe loét nữ tử cười nhẹ dương dương tay, này huyết sắc hồng mang tựa như khát máu Chiến Ung, suu một chút bay trở về trong tay nàng, đúng là một cái thủ chưởng lớn nhỏ hồng sắc vòng tròn.

"Khanh khách, không nghĩ tới tiểu tử kia phản ứng ngược lại là rất nhanh, đúng là có thể tránh thoát ta 【 Tiêu Hồn dẫn 】. . ."

Tiêu hồn tên, nhưng là thu hoạch sinh mệnh đáng sợ hung binh, chỉ thấy cái này cô gái quyền rũ cười khê đi qua, hai tay đuổi ra, đúng là đồng thời bay ra năm cái đáng sợ huyết sắc vòng tròn, tại Ôn gia Thân Vệ Đội ngũ bên trong nhắc lên một mảnh gió tanh mưa máu.

Đường Hồng cùng Thanh, căn bản là không có cách lại đi có kỳ giờ phút này Ôn gia thân vệ tình huống tồn thương.

Tại Tiên Thiên cường giả trước mặt, Thối Thế Cảnh căn bản cùng con kiến hôi không khác, hiện tại bọn hắn hai người chỉ hy vọng có thể bảo vệ được Lâm Dịch cùng Ôn Thanh Thanh, chỉ cần vài phút, này cách đó không xa Thành Phòng Quân tướng sĩ nhất định có thể nghe được động tĩnh chạy đến trợ giúp.

Chi tiếc, hai người bọn họ đường đi bị một thanh thon dài trường đao màu đen ngăn trở.

Một tên Thanh Sam tóc dài mặt lạnh nam tử lạnh lùng đứng tại bọn họ trước mặt.

"Cút ngay!"

Hai người gầm thét.

Thanh xoát một chút nắm chặt một thanh hai thước trận thanh phong trường kiếm, tay trong tay chính là ba đạo đáng sợ kiếm mang bắn thẳng đến đối thủ; Đường Hồng thì mang lên một đôi toàn thân tỏa sáng Ngân Ti Thủ Sáo, cả người phảng phất một đầu phần nộ Lão Ngưu, hai cái ngân sắc Ngưu Giác đủ để đụng nát bất luận cái gì ngăn cản đối thủ của bọn họ.

Chi tiếc, đối diện nam tử áo xanh chuỗi đao kia đáng sợ đúng là vượt xa khỏi bọn họ tưởng tượng.

Keng keng hai tiếng.

Đường Hồng cùng Thanh đều là chật vật lui lại.

Thanh trường kiếm tại hấn hoảng sợ ánh mắt bên trong cắt thành hai đoạn, mà Đường Hồng một đôi Linh Khí thủ sáo không biết đã từng bóp nát qua bao nhiêu cường giả đầu lâu, giờ phút này nhưng cũng biến thành một chỗ bạc vụn tàn nát trên mặt đất.

Bên trên. . . Thượng phẩm linh khí. . .

Toàn bộ Xuất Vân Quốc đều chỉ có mười mấy món thượng phẩm linh khí, đủ thấy loại binh khí này trân quý cường đại, nhưng đối diện này nam tử áo xanh liền có như vậy một kiện làm người tuyệt vọng thần binh.

"Không có người có thể đi qua. . ."

Nam tử áo xanh nhàn nhạt mở miệng.

Cái kia chuỗi thon dài trường đao, phảng phất rãnh trời, sắp Đường Hồng hai người xa xa cách ở một bên, đồng thời cũng tuyên cáo nơi xa hai cái người trẻ tuổi vận mệnh bị thảm.

Lâm Dương Thiên, Ôn Thanh Thanh, lúc này đã bị bốn đạo hắc y nhân vây quanh.

"Vân nhi! !"

Ôn Thanh Thanh phát ra một tiếng tê tâm liệt phé la lên.

Ngay tại nàng cùng Lâm Dương Thiên trước mặt, một thanh băng lãnh trường kiếm vô tình đâm vào nàng thiếp thân thị nữ Vân nhi lồng ngực.

Này đã từng cùng Lâm Dương Thiên trêu chọc qua thiếu nữ khả ái trước một phút đồng hồ vẫn còn ở cùng Ôn Thanh Thanh vui sướng chơi đùa, vẫn đang suy nghĩ muốn kéo tiếng nô tín hiệu cầu viện trong nháy mắt biến thành đất bên trên một bộ băng lãnh thi thể.

Ôn Thanh Thanh một đôi hai mắt đầm lệ hung hăng tiếp cận trước mặt bốn người, riêng là ở trong vị kia vừa mới sát hại Vân nhi trung niên nam tử.

"Vân nhi! Các người, các người. . . Ta nhất định phải giết các người!"

Ôn Thanh Thanh từng chữ đều mang Huyết Lệ, nàng phía trước, thì là mặt mũi tràn đầy hàn sương Lâm Dương Thiên.

Lâm Dương Chung cứu vẫn là tính sai một bước, không nghĩ tới những tên kia vậy mà thật điên cuồng đến loại tình trạng này, dám ngay ở Thành Phòng Quân đối mặt Ôn phủ mọi người hạ sát thủ.

Thực lực đối phương quá mạnh, cũng là Tiên Thiên Cường Giả, hấn căn bản không kịp đi cứu Vân nhi, lúc này bốn tên sát thủ đã đem Đồ Dao chỉ hướng hấn cùng Ôn Thanh Thanh.

Đối diện.

Vị kia vừa mới giết Vân nhi trung niên nam tử chạy tới trước mặt, hấn đã thấy Lâm Dương Thiên cùng Ôn Thanh Thanh hấn phải chết kết cục, nhàn nhạt tuyên cáo hai người cuối cùng vận mệnh:

"Ôn tiểu thư, lúc này người còn có thể nói ra lời như vậy, thật không biết là nên nói người dừng cảm. . . Vẫn là muốn cười người ngây thơ. . ."

Thanh âm này, để cho Lâm Dương Thiên cả người cũng là cứng đờ.

Một cổ khó mà ức chế sát cơ tựa như bành trướng Huyết Lăng lập tức xông lên đầu óc hấn.

Trần, quán, nhà! !

Lâm Dương Vĩnh xa vọng không cái thanh âm này.

Chính là cái này lãnh khốc đến để cho người ta linh hồn run rẩy ngơ ngác, tuyên bố Lâm Dương Thiên đã từng ngây thơ cùng bị thương, kém một chút liền để Lâm Dương Thiên bị mất mạng.

Hôm nay, Trần quán gia, đúng là lại một lần đứng ở Lâm Dương Thiên trước mặt.

Với lại, lại là tới lấy tính mạng hấn!

Xa mặt nạ, Lâm Dương Thiên chỉ cảm thấy chính mình hai mắt gần như sắp muốn phun lửa, nếu là ánh mắt có thể giết người, chỉ sợ trước mặt Trần quán gia đã sớm bị lăng trì ngàn lần.

Nhưng cũng tiếc là, Lâm Dương Thiên biết, chính mình trước mắt vẫn còn không thể ra tay.

Hấn đối mặt Tiên Thiên Cường Giả, cũng không phải là hoàn toàn bất lực phản kháng, nhưng giờ phút này trước mặt hấn chừng bốn tên tiên thiên cao thủ, sinh cơ chỉ có một đường. . .

"Người, người biết ta! !"

Ôn Thanh Thanh, lúc này biểu hiện đúng là trái ngược bình thường ngang ngược, tỉnh táo mà kiên cường.

Nàng ý thức được đối diện sát thủ chính là Ôn gia túc dịch, tuy nhiên Trần Bình thật sự là tâm ngoan lão lạt người, một câu nói về sau căn bản sẽ không lại cho nàng cùng Lâm Dương Nhâm vì sao cơ hội.

"Giết!"

Tiếng nói roi, Trần Bình xông lên, hơn ba người theo sát về sau, hoàn toàn phong tỏa Lâm Dương Nhâm vì sao chạy trốn khả năng.

Lâm Dương Mi đầu khóa chặt, Sinh Tử Nhất Tuyến ở giữa, ngón giữa tay phải bên trên giới chỉ linh quang thiểm lên, lại đột nhiên ở giữa nghe được không trung vang lên một tiếng rống to.

"Đều cho ta —— cút!"

Oanh!

Một đạo thân ảnh già nua từ trên trời giáng xuống, tựa như anh vĩ Mars rơi xuống nhân gian, mắt trần có thể thấy sóng xung kích nhất thời tại Lâm Dương Thiên trước người hình thành một đạo khí lăng, sắp Trần Bình bọn người xông đến thân hình trì trệ.

Đường Hồng trưởng lão, tại sau cùng thời khắc máu chốt cuối cùng chạy tới.

"Đường bá bá! !"

Ôn Thanh Thanh vừa rồi rõ ràng nhìn thấy Đường Hồng cùng Thanh hai vị trưởng lão bị vị kia đáng sợ Thanh Sam Đào Khách ngăn lại, thế nhưng là này lại làm sao?

Khi nàng quay đầu nhìn lại, nhất thời nước mắt Băng.

Vị kia tóc trắng xóa Thanh trưởng lão đã bị kia thanh khủng bố Vũ Sĩ Trưởng đạo đâm thủng ngực mà qua, hấn dùng thân thể mình làm nhục thuần, gắt gao kẹt lại chuỗi này trường đạo, lúc này mới cho Đường Hồng có thoát thân cơ hội.

"Thờ ra. . . Thờ ra. . ." Thanh trưởng lão mỗi một chiếc hô hấp đều mang bọt máu, trên mặt nổi lên sau cùng một vòng mang theo vô giả kiêu ngạo nụ cười: "Ai, ai nói chúng ta, qua, không qua được. . ."

Bá bá! ! !

Ôn Thanh Thanh cuối cùng nhịn không được, gào khóc đứng lên.

Thanh từ nhỏ nhìn xem nàng lớn lên, cái kia thanh râu trắng là Ôn Thanh Thanh từ nhỏ thích nhất đồ chơi, nhưng là bây giờ vị kia hòa ái lão già đã thành vong hồn dưới đao.

Lâm Dương Thiên nắm Ôn Thanh Thanh tay, cảm giác được đối phương đang không ngừng run lấy, đó là một loại tê tâm liệt phế đau nhức.

Chính hấn tâm lại làm sao không phải giống như bị đao một chút một chút cắt.

Trần gia, các người bọn này đáng chết hỗn trướng! !

Ta, Lâm Dương Thiên, nhất định sẽ muốn để các người tất cả mọi người —— nợ máu trả bằng máu! !

"Đi, đi mau! !"

Phía trước hai người.

Đường Hồng toàn thân tản ra từng đạo từng đạo màu trắng khói nhẹ, cả người đã đem trong cơ thể Thiên Địa Linh Lực thúc cốc đến cực hạn, nhưng hấn biết, lấy hấn thực lực liều chết chỉ có thể vì là Lâm Dương Thiên bọn họ trì hoãn chỉ chốc lát.

"Đi a! ! !!" Đường Hồng căn bản không có cách nào quay đầu, chỉ có thể như dã thú nhìn chăm chăm đã áp sát tới Trần gia bốn người, đồng thời lui về thân thể che chở Lâm Dương Thiên hai người bay ngược.

"Đường thúc thúc! !" Ôn Thanh Thanh mặc dù kiên cường, giờ phút này cũng khóc đến súp ồ.

Chỉ có Lâm Dương Thiên, hấn biết rõ chính mình giờ phút này là hấn cùng Ôn Thanh Thanh sinh mệnh sau cùng trụ cột, hấn nhất định phải mang theo Ôn Thanh Thanh sống sót.

Chỉ có còn sống, mới có thể báo thù.

Bạn đang đọc truyện *Hóa Đế Thân Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 31: Người chết là người

Chương 31: Người chết là người

Đi!

Hắn một cái nâng lên Ôn Thanh Thanh, sau cùng nhìn một chút Đường Hồng bóng lưng, nhanh chân về phía sau phóng đi, tốc độ kia nhanh đến mức để cho mấy vị tiên thiên cao thủ cũng là sửng sờ.

Truy!

Trần Bình hạ lệnh.

"Năm mơ, có ta Đường Hồng ở đây, ai cũng đừng nghĩ đi! "

Tốt một cái Đường Hồng.

Hắn vốn là bảo dưỡng tuổi thọ niên kỷ, giờ phút này lại sắp một thân tu vi hóa thành bạo liệt núi lửa, cả người phảng phất vùng vẫy giãy chết hùng sư, muốn đem sinh mệnh sau cùng huy hoàng thiêu đốt hầu như không còn.

Hắn một quyền đánh phía muốn khởi động thân hình một người, đồng thời hai cái chân tựa như như con quay đá hướng về Trần Bình ở ngực, cả người tựa như một đạo huyết nhục Vạn Lý Trường Thành ngăn ở một đám Hung Ma trước mặt.

"Chết đi cho ta! !"

Trần Bình ánh mắt bên trong không thấy nửa điểm động dung, toàn thân sát cơ bạo dũng, không có nửa điểm nhân tính.

Bốn tên tiên thiên cao thủ cùng nhau xuất thủ, cự đại tiếng nổ bùng nổ vang vọng đất trời, này bi tráng Đường Hồng trưởng lão đã đỡ nhiều lần ít.

...

Ồ.

"Đường bá bá!"

Đã tại ngàn mét có hơn Lâm Dương Thiên cùng Ôn Thanh Thanh, nghe được cái này thảm thiết âm thanh, thân hình dừng lại, nhưng lập tức lại tiếp tục tiến lên.

Lâm Dương Thiên giờ phút này không có bất kỳ cái gì biểu lộ, hắn sở hữu tâm thần đều phải dùng để suy nghĩ một sự kiện, chính là như thế nào mang theo Ôn Thanh Thanh chạy ra bọn này đáng sợ sát thủ ma trảo.

Hắn không thể trở về doanh địa, hắn cùng doanh địa ở giữa xa tám tên đáng sợ Sát Thủ.

Hắn không biết Ôn Đình Thiên bọn người người ở chỗ nào, càng không thể phát ra tín hiệu cầu viện, đó là tại hướng về địch nhân lộ ra vị trí của mình. . .

Hiện tại, hắn chỉ có thể dựa vào chính mình. . .

Dựa vào chính mình mang theo Ôn Thanh Thanh chạy ra cái này chết vong Tùng Lâm!

Mà làm hắn ngoài ý muốn là, trên lưng Ôn Thanh Thanh tại vừa mới hô nhỏ một tiếng về sau, đứng là không còn có lên tiếng.

Lâm Dương Năng đủ cảm nhận được thiếu nữ kia ôm chặt cổ mình, toàn thân đều đang run rẩy, thành hàng nước mắt đã sớm đem hắn bà vai ướt nhẹp, thế nhưng là Ôn Thanh Thanh lại một mực đang nỗ lực khắc chế tâm tình mình, không cho Lâm Dương Thiên vì nàng phân tâm.

Lâm Dương Thiên tại thời khắc này nhận thức lại thiếu nữ này.

Ôn Thanh Thanh không hổ là này Ôn Đình Thiên nữ nhi, ngày bình thường ngang ngược khó nén năng thực chất bên trong phần này kiên cường cùng dũng cảm, cái này khiến Lâm Dương Tâm bên trong hơi trấn an một chút, lần nữa sắp sức lực toàn thân vận tại hai chân phía trên, mang theo Ôn Thanh Thanh vội vàng chạy về phía phương xa rừng rậm.

Hắn nghĩ tới, bây giờ tình huống tuyệt đối vô pháp quay đầu, chỉ có thể chỉ cố gắng lớn nhất trốn hướng về Thanh Vân Sơn chỗ sâu, vận khí tốt lời nói cũng có thể đụng phải ở chính giữa săn bắn Ôn Đình Thiên bọn người, nếu là vận khí không tốt. . .

Lâm Dương Thiên nghĩ đến xấu nhất khả năng. . .

Vậy mình chỉ sợ hôm nay thật muốn liều mình đánh cược một lần! !

Lâm Dương Phát như điên di chuyển lấy hai chân.

...

Cùng lúc đó.

Ở mảnh này huyết tinh sát tràng, Đường Hồng bắt lực nhắm mắt lại, như núi cao thân thể đập ầm ầm trên mặt đất.

Toàn bộ Tùng Lâm, đã thành Huyết Hải.

Ôn phủ mọi người, toàn bộ chết hết.

Này đầu tiên xuất thủ bốn tên Tiên Thiên Cường Giả thân hình nhất động liền tới đến Trần Bình bên người, Thanh Sam Đao Khách là thủ lĩnh bọn họ, nhìn xem Trần Bình lạnh lùng nói ra:

"Dạng này cũng có thể để cho hai người kia chạy, Trần quán gia, các người Xuất Vân Quốc võ giả thật khiến cho người ta thất vọng."

Trần Bình nhìn xem trước mặt bốn người, đối diện mỗi một người đều có không kém gì hán thực lực, riêng là cái này Thanh Sam Đao Khách, càng là Thượng Quan Phi thủ hạ thực lực mạnh nhất hộ vệ, hôm nay nếu không phải có bốn người này phát tay diệt sát Ôn phủ thân vệ, kết quả thật đúng là khó mà nói.

Giờ phút này, tám người sau lưng đã vang lên quân sĩ hô quát, này Thành Phòng Quân phó tướng đã mang người tới trợ giúp, chỉ tiếc Trần Bình bọn người thực lực quá mạnh, ngắn ngủi vài phút liền đã toàn bộ bỏ mình.

"Tại hạ hổ thẹn." Trần Bình đối mặt Thanh Sam Đao Khách, chỉ có thể nhận sự: "Tuy nhiên này Lâm Dịch tuy nhiên Thối Thê Cảnh Giới, có ta bốn người truy sát, hẳn tuyệt đối không có sinh cơ."

"Ha ha, cái này nhưng không liên quan chúng ta sự tình. . ." Thanh Sam Đao Khách sau lưng, này người mặc bại lộ Hồng Sam diêm dúa lờ lợc Mỹ Phụ dùng một ngón tay thiếu động đó là máu vòng tròn, cười phóng đảng mà âm u: "Tuy nhiên Trần quán gia nếu là tối nay nguyện ý đến Nô gia trong phòng tới lời nói, ta ngược lại thật ra có thể giúp người đoạn hậu nha. . ."

"Khắc khắc, lão tử còn không có giết đủ!" Tên kia thân pháp nhanh như thiểm điện gầy gò nam tử cười lạnh.

Mà này lưng đeo cự kiếm tráng hán nhưng là không có bất kỳ cái gì lời nói, hết thầy đều nghe thủ lĩnh phân phó.

"Kính xin đao tà đại nhân xuất thủ lần nữa tương trợ một hai, sau đó chủ nhân nhà ta ôn hòa trùng trùng điệp điệp cảm tạ." Trần Bình chấp tay, tốt âm thanh muốn nhờ.

Bọn họ không thể cùng Thành Phòng Quân giao chiến, vạn nhất bị nhận ra thân phận, đây chính là sẽ liên lụy đến Trần phủ.

"Mười phút đồng hồ." Này gọi là đao tà nam tử đã quay người, trong tay cái kia thanh đáng sợ trường đao màu đen lần nữa tuôn ra sát cơ ngập trời: "Sau mười phút, chúng ta liền sẽ trở lại, chuyện còn lại đều không có quan hệ gì với chúng ta."

Nói xong, bốn vị đáng sợ Tiên Thiên Cường Giả liền xông về đã tới gần Xuất Vân Thành Phòng Quân, tràn ngập sợ hãi tiếng gọi ầm ĩ vang lên lần nữa.

Trần Bình thì là không chút do dự mang theo hơn ba tên Trần phủ Tiên Thiên Cường Giả chạy về phía Lâm Dương Cương mới chạy trốn phương hướng.

Hắn ánh mắt bên trong, sát ý ngưng tụ thành hàn băng.

Trong vòng mười phút, đã đầy đủ để cho hắn sắp gọi là Lâm Dịch tiểu tử diệt sát mấy lần!

. . .

Trong rừng, Lâm Dương Thiên cũng Ôn Thanh Thanh nhanh chóng chạy trước.

Hai người chưa bao giờ có một khác cách gần như thế, chỉ tiếc, cái này chỉ sợ là hai người sinh mệnh sau cùng vuột ve an ủi.

Ôn Thanh Thanh gắt gao ôm Lâm Dương Thiên.

Nàng tâm đã đau đến không có tri giác, chỉ có tại Lâm Dương Thiên trên lưng mới có thể cảm nhận được từng tia ấm áp.

Nhưng là đột nhiên, Lâm Dương Thiên lại đưa nàng từ trên lưng buông ra.

Lâm Dương Thiên tính toán thời gian, mình đã chạy những này công phu, lại như cũ không nhìn thấy phe mình nhân mã, hiện tại đến hắn nhất định phải làm ra chọn lựa thời khắc.

Đối phương là người Trần gia, rõ ràng cho thấy hướng về phía hắn vị này tân sinh Lâm gia trưởng lão tới.

Mang theo Ôn Thanh Thanh, là hai người cùng chết, tách ra hành động, chính mình còn có thể vì cái này kiên cường thiếu nữ sáng tạo một đường sinh cơ.

"Đi. . ."

Lâm Dương Thiên xoay người sang chỗ khác, quyết tuyệt nói một chữ.

"Lâm Dịch, ta không cần. . ."

Ôn Thanh Thanh không ngốc, đương nhiên biết Lâm Dương Thiên đây là muốn dùng mệnh đến cho nàng trì hoãn thời gian.

"Người nếu không đi, trưởng lão, Đường trưởng lão chết không nhắm mắt."

Lâm Dương Thiên lời nói rất ngắn, thái độ cứng rắn giống như cương thiết.

Ôn Thanh Thanh đã không biết lần thứ mấy rơi lệ, nàng trong tầm mắt Lâm Dương Thiên chỉ còn lại có một cái mông lung bóng lung, nàng cố họng càng là nghẹn khó mà hô hấp:

"Lâm Dịch, van cầu người. . . Nhất định không muốn chết, được chứ?"

Lâm Dương Thiên thân thể dừng một cái.

Không biết làm sao, câu nói này đúng là đánh vào trong lòng của hắn, để cho hắn quyết tuyệt trên mặt câu lên vẻ tươi cười:

"Yên tâm, ta sẽ không chết! Ta còn muốn cho trưởng lão, Đường trưởng lão bọn họ báo thù!"

Nói xong hắn lần nữa bước chân.

Sau lưng, đã truyền đến Ôn Thanh Thanh lão đảo tiếng bước chân, cùng, từng khóa nước mắt trên mặt đất rơi vỡ nát tuyệt vọng tiếng vang.

Lâm Dương Thiên không quay đầu lại.

Trước tiên hướng phía mặt khác phương hướng phát lực chạy như điên.

Ước chừng đi mấy phút đồng hồ sau, hắn từ tu di trong nhần móc ra một nhánh Ôn gia chuyên dụng tín hiệu quản, bỗng nhiên kéo một phát, một khóa cao cao dâng lên hóa cầu bay thẳng bầu trời, phương viên hơn mười dặm đều có thể thấy rõ ràng.

Tại này! !

Trần Bình bốn người lúc đầu đã đuổi tới khoảng cách Lâm Dương Thiên bọn người không đủ ngàn mét vị trí, bọn họ Trần gia quanh năm làm là yêu thú sinh ý, trong rừng truy sát yêu thú giống như uống nước ăn cơm, Lâm Dương Thiên chạy trốn dấu vết trong mắt bọn họ tựa như là chỉ biển báo giao thông một dạng rõ rệt.

Nhưng là không nghĩ tới, lúc này này hai cái ngu xuẩn người trẻ tuổi còn dám phát ra tín hiệu cầu viện.

Cái kia chính là muốn chết! !

Trần Bình bốn người đều là cười lạnh, truy sát đối tượng đã gần ngay trước mắt.

Lâm Dương Kế tục ở trong rừng chạy vội, tay trái không ngừng ma sát ngón giữa tay phải bên trên tu di giới.

Hắn đã làm ra sau cùng lựa chọn, một thân một mình tới đối mặt sau lưng cường đại Tiên Thiên sát thủ.

Đây là một trận thấy thế nào đều không có sinh cơ đường chạy trốn, thế nhưng là Lâm Dương Thiên lại vẫn cứ muốn nghịch thiên cải mệnh, chạy ra Thăng Thiên!

Rời đi Ôn phủ trước đó, hắn chuẩn bị một chút thủ đoạn.

Lúc đó ngay cả hắn đều cảm thấy mình là đa tâm, nhưng là không nghĩ tới những thủ đoạn này vậy mà thật tại cái này bỏ mạng trước mắt có thể phát huy được tác dụng.

Đã chết qua một lần hắn, lại đối mặt bất luận cái gì nguy cơ cũng sẽ không lại thúc thủ chịu trôi.

Hắn đã từ một cái mặc người chém giết người yếu đuối đã biến thành mới sinh mãnh hổ, ai muốn giết hắn, muốn làm tốt bị xé toang huyết nhục chuẩn bị!

Lâm Dương Tâm niệm đã định, trên chân tốc độ không chút nào không chậm.

Có thể sắp những người này mang theo rời Ôn Thanh Thanh xa một chút cũng là tốt.

Ước chừng nửa phút đồng hồ sau, phía sau hắn đã truyền đến tất Tắc tiếng người.

Truy binh đến.

Lâm Dương Thiên vận khởi Hỏa Nhãn Kim Tinh hơi hơi quay đầu, phát hiện sau lưng chỉ có bốn người, với lại trừ Trần Bình về sau cũng chỉ là Tiên Thiên

Sơ Kỳ cường giả, chuyện này với hắn tới nói là một cái cực kỳ tốt đẹp tin tức.

Bốn người lời nói, liều chết nhất chiến, chưa hẳn liền không có cơ hội! !

Lâm Dương Tâm tư phi nhanh vận chuyển, bên tai đã vang lên Trần Bình này âm u âm thanh:

"Lâm trưởng lão. . . Ta nếu là nguoi, chỉ sợ sẽ từ bỏ cái này phí công giãy dựa, sớm muộn gì là chết, cái này lại tội gì?"

Hừ hừ.

Hơn ba tên Trần gia cường giả đều là cười lạnh.

Theo bọn hắn nghĩ, Lâm Dương Thiên sớm đã là hắn phải chết không nghi ngờ, hôm nay nhiệm vụ đã là tròn đầy hoàn thành.

Thậm chí, bên trong một tên gọi là Trịnh Trùng Trần phủ Tiên Thiên trưởng lão còn cười lạnh kêu một tiếng:

"Họ Lâm tiểu tử, nhìn không ra nguoi vẫn là cái tình chủng, dẫn dắt rời đi chúng ta tốt thả đi Ôn gia tiểu nha đầu kia phải không? Ngu xuẩn, hôm nay chúng ta duy nhất tất sát cũng là nguoi a! Ngoan ngoan dừng lại, ta ngược lại thật ra có thể cùng nguoi một cái thông khoái!"

Hắc hắc. . .

Một đám sát thủ lần nữa giễu cợt.

Bọn họ ưa thích loại này con mồi trong tay vùng vẫy giãy chết khoái cảm, bắt quá, vì ngăn ngừa đêm dài lắm mộng, cũng đến chung kết tiểu tử này thời khắc.

Lâm Dương Thiên, vẫn còn đang phía trước liều mạng chạy nhanh, giống dọa sợ đối với Trần Bình bọn người lời nói ngoảnh mặt làm ngơ.

Thậm chí, hắn còn nhảy lên một cây đại thụ, bắt đầu ở trên tán cây mặt cực tốc chạy như điên.

Ngây thơ. . .

Vị kia mở miệng trào phúng Trần phủ Tiên Thiên cười lạnh, thân hình bỗng nhiên gia tốc, trực tiếp sấp mặt đất giẫm bạo, hóa thành một khóa đạn pháo thẳng tắp xông về Lâm Dương Thiên.

"Rượu mời không uống chỉ thích uống rượu phạt, vậy thì chết đi cho ta!"

Trần Bình ba người thậm chí đã thả chậm cước bộ.

Theo bọn hắn nghĩ, Trịnh Trùng vị này tiên thiên cao thủ vừa ra chiêu, Lâm Dương Thiên hẳn phải chết.

Nhưng ngay tại Trịnh Trùng sấp một quyền oanh đến trên tán cây Lâm Dương Thiên phía sau lưng thời điểm, Lâm Dương Thiên bất thành linh xoay người, một tiếng gầm thét, chấn động vân tiêu:

"Mẹ hắn nguoi chết là nguoi! !"

Bạn đang đọc truyện *Hỏa Đế Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 32: Tuyệt địa phản kích

Chương 32: Tuyệt địa phản kích

Chỉ gặp Lâm Dương Thiên tay phải bỗng nhiên hướng Trịnh Trùng thân hình đè xuống, trên bàn tay không thấy nửa điểm Khí Kinh ba động, lại tuôn ra làm cho tất cả mọi người vô pháp tin kỳ tích.

Àm àm

Một tòa to lớn hắc sắc khoáng thạch bất thành linh xuất hiện tại Lâm Dương Thiên trước người.

Cái này khoáng thạch chừng năm sáu mét đường kính, cao mười mấy mét, từ xa nhìn lại tựa như một tòa ngọn núi nhỏ màu đen, đại không nói đạo lý, nặng đến không thể tưởng tượng.

Dạng này vạn cân Khoáng sơn, cứ như vậy không có dấu hiệu nào đột nhiên xuất hiện, vô tình hướng về Trịnh Trùng nghiêng áp xuống.

Cái này sao có thể !

Trịnh Trùng cả kinh tròn mắt đều nhanh trừng ra ngoài.

Không riêng gì hắn, Trần Bình, còn có hơn hai vị tiên thiên cao thủ cũng đều ngốc.

Cái này hoàn toàn vượt qua bọn họ thường thức.

Một ngọn núi, vậy hắn mẹ là một ngọn núi a, làm sao có khả năng cứ như vậy đột nhiên xuất hiện?

Nhưng kinh ngạc thuộc về kinh ngạc, Trịnh Trùng vận mệnh bị thảm cũng đã vô pháp cải biến.

Toà này hắc sắc Khoáng sơn chừng vạn cân nặng, lấy Trịnh Trùng Tiên Thiên Sơ Kỳ thực lực, cho ăn bẻ bụng cũng liền hơn năm ngàn cân khí lực, căn bản cũng không là một cái lượng cấp.

Chỉ nghe được một tiếng ầm vang, bụi mù nổi lên bốn phía.

Ngọn núi nhỏ màu đen sừng sững rơi đập trên mặt đất, chấn động đến đại địa cũng là run lên, mà trước đó một giây đồng hồ còn đang kêu gào trào phúng Lâm Dương Thiên Trịnh Trùng đã Thành Sơn tiếp theo chông bùn nhão.

"Đàn độn!"

Tán cây đỉnh đầu Lâm Dương Thiên, lạnh lùng phun ra hai chữ, tức giận đến Trần Bình bọn người lông tơ đứng đầy.

Đi !

Lâm Dương Thiên trên tay Càn Khôn Giới quang mạng lóe lên, căn bản không hề dừng lại, trực tiếp thu hồi tiểu sơn co căng chuẩn đi.

Còn lại Trần Bình bọn người chạy vội tới, chỉ thấy mặt đất một bãi không có hình người huyết nhục cặn bã.

"Trịnh. . . Trường lão. . ."

Trần Bình sau lưng, hai vị Trần phủ Tiên Thiên trưởng lão còn ở vào được vòng tròn trạng thái.

Bọn họ muốn đi cho Trịnh Trùng nhất xác, về sau phát hiện thi thể này căn bản đã không có cách nào nhận —— hoàn toàn nát, khổ rồi cùng cực.

Trong không khí, phản minh vang lên Trần Bình một tiếng cắn nát Lão răng âm thanh.

Giờ khắc này, Trần Bình trên mặt đã không có vừa rồi thoải mái cùng tự tin, như bị người trùng trùng điệp điệp tát một phát, tức giận đến đỉnh đầu bốc khói.

Hắn cuối cùng vẫn là xem thường cái này để cho Trần Nguyệt Thăng đều thua thiệt qua tiểu hài đồng trưởng lão, nhưng cái này cũng càng thêm kích phát hắn cuộn cuộn sát ý.

"Cho ta, truy !"

Ba người cắn răng lần nữa xông về Lâm Dương Thiên.

Phía trước, Lâm Dương Thiên hất ra Trần Bình bọn người ngàn mét khoảng cách.

"Giết một cái, còn có ba cái!"

Trong lòng của hắn thiêu đốt lên cuộn cuộn chiến ý, không chút nào không có ảnh hưởng hắn tinh táo phán đoán.

Hắn chân thực chiến lực chỉ có Thối Thể hậu kỳ, chính diện nghênh chiến Trần Bình ba người tuyệt đối là tìm chết, hắn muốn lợi dụng chính mình bài từng chút một làm cho đối phương giảm quân số, sau cùng lại quyết nhất tử chiến.

Tò thứ nhất bài, lợi dụng tu di giới phát động Cự Sơn Triệu Hoán Thuật, hiệu quả khá lý tưởng.

Nếu, đây bất quá là lợi dụng tu di giới siêu lớn không gian trừ vật cùng trong nháy mắt triệu hoán vật phẩm năng lực, vừa vạn trước đó Ôn Đình Thiên giúp hắn chuẩn bị một khối nặng đến vạn cân Mặc Vân thiết, liền thành Lâm Dương Thiên đối kháng Tiên Thiên lợi khí.

Bất quá, Lâm Dương Thiên một chiêu này có cực độ tính hạn chế.

Hắn nhất định phải ở trên không thi triển, Trịnh Trùng vừa vịn ngay tại phía dưới, hơn nữa còn lợi dụng Trịnh Trùng giữa không trung vô pháp chuyển hướng trong nháy mắt ném ra ngoài Cự Sơn mới có thể một kích nghiền ép.

Nếu không nếu có thể tùy ý khống chế Cự Sơn, hắn đã sớm tại vừa rồi đại chiến bên trong đại sát tứ phương.

Tuy nhiên có thể dùng một chiêu này diệt sát một cái ngu xuẩn, cũng là mười phần giải hận, nhưng Lâm Dương Thiên nguy cơ còn xa xa không có giải trừ, lá bài này chỉ có thể thi triển một lần, dùng qua về sau liền rất khó lại sinh ra kỳ hiệu.

"Lên cây, đừng để cho hắn đứng tại chỗ cao!"

Trần Bình đám người đã đuổi theo.

Bọn họ cũng chui lên ngọn cây, chỉ cần không cho Lâm Dương Thiên độ cao chênh lệch, liền sẽ không bị Cự Sơn nghiền ép.

Lâm Dương Thiên nhìn thấy sau lưng trên ngọn cây thân ảnh, trong mắt tinh quang lóe lên, trực tiếp lại nhảy vào đến trong rừng cây.

Một màn này để cho Trần Bình lông mày lại chặt chẽ nhăn lại tới.

Bọn họ lên, Lâm Dương Thiên lại chạy xuống đi. . .

Tiểu tử này mẹ hắn còn có cái gì hoa văn a?

Mặc kệ, truy! !

Chỉ một lát sau công phu, bọn họ liền lại đuổi tới Lâm Dương Thiên sau lưng.

Trần Bình làm sơ chân chò, lưng trước sẽ không lại ra cái gì yêu thiêu thân, liền vung tay lên, chính mình xông lên trước trực tiếp mang theo hơn hai người tựa như ba cái từ trên trời giáng xuống Ngọc Thử, muốn nhất trào tử xé rách cái này đáng chết Lâm Dịch.

Nhưng là Trần Bình bọn họ đến là lần đầu tiên kiến thức Lâm Dương Thiên loại này thần kỳ chiêu thuật, chỉ muốn đến tầng thứ nhất, lại vọng này Khoáng sơn có thể từ trên trời giáng xuống, cũng là có thể từ mặt đất dâng lên.

Thế là bi kịch lần nữa phát sinh.

Lâm Dương Thiên nhắm ngay thời cơ, tại Trần Bình bọn họ sắp nhích lại gần mình một cái chớp mắt, lần nữa khởi động tu di giới.

Một đạo Cự Sơn đột ngột từ mặt đất mọc lên, Trần Bình ba người thì giống như ba cái khổ rồi con ruồi không đầu, trực tiếp đụng vào kiên cố vô cùng hắc sắc mỏ Nham.

Bành bành bành.

Ba đạo tiếng va đập gọi là một cái bèn chắc.

Ba vị Tiên Thiên Cường Giả trùng kích lực lượng lớn bao nhiêu, lúc này liền trên thân liền có bao nhiêu đau.

Trên người có cỡ nào đau, tâm lý liền có bao nhiêu khổ.

Làm Trần Bình ngánh sinh sinh sắp chính mình mặt mỗ từ đụng nát mỏ Nham bên trong rút ra thời điểm, cảm thấy mình cái mũi đã không có tri giác, hai hàng máu mũi không chút khách khí liền chảy xuống.

"Lâm Dịch! ! Ta muốn giết ngươi, ta nhất định phải giết ngươi! !"

Hắn rống đến cuồng hống đều muốn nứt, một trận mười phần chắc chín truy sát, làm sao lại làm thành này tám đức hạnh.

"Ba cái đàn độn!"

Lâm Dương Thiên lại bỏ xuống một câu trào phúng, thu hồi hắc sắc Khoáng sơn, lại vọt đến xa.

"Đuổi theo cho ta! ! Hôm nay không khoanh khắc tiểu tử, ai cũng đừng nghĩ trở lại, nhất định phải đem Lâm Dịch —— chém thành muôn mảnh! !"

Là!

Tại Trần Bình gầm thét dưới, ba vị Tiên Thiên nghênh đón bọn họ trong đời biệt khuất nhất khổ ép một trận truy sát.

Cứ việc Lâm Dịch tại bọn họ trước mặt là cái không chịu nổi một kích thái kê, nhưng cái này thái kê hết lần này tới lần khác liền dựa vào lấy một tay Cự

Son Triệu Hoán Thuật chơi đến bọn họ chật vật không chịu nổi.

Lâm Dương Thiên căn bản không chạy nổi bọn họ, nhưng là mỗi lần khi bọn hắn sắp đuổi kịp mục tiêu thì điểm toà kia Cự Sơn liền sẽ bất thành linh xuất hiện, nên đến bọn họ gà bay chó chạy.

Tuy nhiên dạng này trôi dạt cuối cùng chỉ là mưu lợi, tại Trần Bình loại này đa mưu túc trí sát thủ trước mặt cũng vượt liền có sợ hãi.

Trần Bình bất thành linh quán hướng về một bên, dùng chính mình vượt xa Lâm Dương Thiên tốc độ bọc đánh đến Lâm Dương Chính phía trước, cho hắn hai người hiện lên hình tam giác sắp Lâm Dương Thiên bao vây lại.

Chạy trốn con đường, hoàn toàn đoạn tuyệt.

Lâm Dương Thiên đến phải chết thời gian chiến tranh đợi.

Hắn nhìn xem Trần Bình ba người chậm rãi vây tới thân ảnh, mỗi cái gia hỏa mũi cũng là súng, biểu hiện trên mặt hận không thể nuốt sống chính mình.

Hắn bỗng nhiên cười.

Một tháng trước đó, chính mình bất quá là cái trói gà không chặt lực lượng thiếu niên, tức thì bị người vũng hồ sắp mất mạng.

Bây giờ, chính mình nhưng là có được sắp ba tên tiên thiên cao thủ cả thảy quá hoá giận lực lượng.

Loại này siêu tốc trưởng thành làm lòng người sinh thoải mái, nhưng cũng tiếc cuối cùng vẫn là không đủ nghịch thiên.

Tuy nhiên không sao, hiện tại đã đến trận chiến cuối cùng thời khác, liền đã không còn hắn bất kỳ ý tưởng gì.

Lâm Dương Thiên đầu não dần dần trống rỗng hết thảy, chỉ từ chỗ ngực dâng lên một cỗ chưa bao giờ có hào hùng chiến ý, huyết dịch khắp người đều tại âm lên, mỗi một cái tế bào đều đang gào thét.

Hắn thề sát tam đại huyết cừu một trong Trần Bình đang ở trước mắt, cái kia còn do dự cái gì?

Đối diện ba cái gia hỏa xem chính mình ánh mắt tựa như nhìn xem một đầu hắn phải chết Trư đi, cái kia còn dài dòng cái gì?

Tôi chiến!

Chiến hắn cái long trời lở đất.

Tôi giết!

Giết sạch Trần gia đám này bi ối vô sỉ súc sinh!

Trần Bình nhìn thấy Lâm Dương Thiên dừng lại thân hình, trên mặt lộ ra cười lạnh.

Cứ việc nụ cười này để cho hắn cả khuôn mặt đều đau Ma Quỷ, nhưng hắn vẫn là cảm thấy một trận thoải mái.

Nói đến đây là sĩ nhục, hắn đường đường Trần phủ quân gia, Tiên Thiên Trung Kỳ cao thủ vậy mà lại bởi vì giết chết một cái Thối Thê Cảnh tiểu tử cảm thấy thoải mái?

Nhưng đây cũng là sự thật.

Thậm chí, hắn có một loại cuối cùng có thể giết chết Lâm Dịch tâm tình, chỉ sợ ngay cả chính hắn cũng không nguyện ý thừa nhận, tại đối mặt Lâm Dịch thời điểm, nội tâm của hắn có một loại đề cho làm hoảng sợ tâm tình.

Hiện tại, cuối cùng đến thân thủ mặt sát đây hết thảy thời điểm.

Lâm Dịch, ngoan ngoãn chịu chết đi! !

Trần Bình không nói thêm gì nữa, hai vị khác Tiên Thiên sát thủ cũng nghiêng răng nghiêng lợi không có dài dòng.

Mỗi người đều muốn dùng nhanh nhất phương thức diệt sát trước mặt tiểu tử này, phảng phất Lâm Dương Thiên sống lâu một khắc, bọn họ đều không được sống yên ổn.

Ba người đồng loạt ra tay.

Ba vị Tiên Thiên, đồng thời phát động Thiên Địa Linh Lực thời điểm, Tùng Lâm ở giữa phảng phất cùng một thời gian hàng thế ba vị đến từ U Minh từ thân.

Trên người bọn họ phun trào ra màu trắng linh quang, phảng phất thiêu đốt hỏa diễm, bọn họ quyền đầu hóa thành trên đời này đáng sợ nhất binh khí,

muốn trong nháy mắt sắp này Lâm Dương Thiên đánh cho bạo thể mà chết.

Vô số cây cối tại ba người trùng kích quá trình bên trong bạo liệt thành mảnh vỡ, đáng sợ sát cơ để cho trong vòng trăm thước sinh linh đều đánh mất màu sắc, thử hỏi này Lâm Dương Thiên thân ở từ vòng xoáy trung ương, như thế nào chống cự cái này khủng bố ba người liên thủ một kích?

Lâm Dương Thiên động.

Lâm Dương Thiên nâng tay phải lên.

Cự Sơn Triệu Hoán Thuật!

Một đạo hắc sắc Khoáng sơn xuất hiện tại hán một bên bên cạnh, đúng lúc là Trần Bình cùng một vị khác Tiên Thiên Cường Giả công tới phương hướng.

Lâm Dương Sơn cũng đủ lớn, lớn đến đủ để ngăn cản hai người công kích, nhưng cái này lại cũng không năng lượng làm dịu hán nguy cơ.

Hắn chính diện còn có một vị khí thế hung hung tiên thiên cao thủ, song hoàn kia vòng quanh linh lực kinh khủng quyền đầu đã đánh tới hướng Lâm Dương Thiên linh.

"Ngăn trở bọn họ người liên có thể sống cái gì? Chết đi cho ta! !"

Vị này tiên thiên cao thủ trước đó cũng bị Lâm Dương Thiên tức giận đến xù lông, ra tay chính là tất sát ngoan chiêu, hán ngưng tụ Thiên Địa Linh Lực, trên nắm tay liền có bốn ngàn cân trở lên lực lượng kinh khủng, giết Lâm Dương Thiên như là bỏ dưa thái rau.

Trần Bình cùng một người khác bị Cự Sơn ngăn cản, nhưng cũng liệu định Lâm Dương Thiên thất bại và diệt vong.

Quả nhiên, liền nghe đến một tiếng rần rần chắc chắn trầm đục.

Đó là quyền đầu cứng miến cường đập trúng nhục thể âm thanh, ngay sau đó, liền nghe đến Lâm Dương Nhất ngụm máu tươi phun ra ngoài.

Hừ!

Tiểu tạp chủng, lần này còn không chết!

Trần Bình trong lòng đại sửng, quay người liền vòng qua Khoáng sơn đến xem Lâm Dương Thiên thảm trạng, nhưng là hán ở giây tiếp theo lại cơ hồ muốn trừng ra con người.

Lâm Dương Thiên trúng quyền, cũng xác thực thổ huyết.

Nhưng thiếu niên này đúng là sắp phía sau mình Khoáng sơn hóa thành nhất đạo bình chương, mặc cho thân thể của mình bị hung hăng nện ở Khoáng sơn trên vách, đồng thời dùng cái kia cơ hồ đã bị nện đoạn cánh tay trái cùng bả vai hung hăng khóa lại vị kia Tiên Thiên Cường Giả quyền đầu, đồng thời một cái tay phải giờ lên cao cao, nghiêm chỉnh Tu La đoạt mệnh Sát Quyền.

Chỉ một quyền bộ không biết lúc nào mạng tại Lâm Dương Thiên trên tay phải.

Bạn đang đọc truyện *Hóa Đế Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 33 : Cường giả khôi phục

Chương 33 : Cường giả khôi phục

Hắc sắc bao tay hiện ra bằng lãnh quang mang, Trần Bình ánh mắt phảng phất bị hút đi vào, chỉ cảm thấy Lâm Dương Thiên quyền đầu trong nháy mắt trở nên Trầm Trọng Như Sơn.

"Không muốn! !"

Bị Lâm Dương Thiên khóa lại Tiên Thiên trưởng lão nhìn thấy Lâm Dương Thiên quyền đầu, hoảng đến giống như xù lông gà trống, nhưng hán bối rối ở giữa còn đến không kịp Vận Lực, Lâm Dương Thiên từ thân quyền liền đánh phía hán cái trán.

Bành.

Một tiếng thanh thúy tiếng xương nứt vang lên.

Đỏ máu tươi, Bạch óc, tung tóe Lâm Dương Thiên đầy người mặt mũi tràn đầy, đem hắc nhuộm thành từ Huyết Ngục bên trong leo ra Tu La Ma Thần, một đôi lãnh khốc ánh mắt quét qua, liền ngay cả Trần Bình cũng nhìn không được hít một hơi lãnh khí.

Cái này, đây mà vẫn còn là người ư?

Cái này mẹ hắc vẫn là người cái gì?

Cái này Lâm Dịch không phải là từ trong đồng người chết leo ra cái gì, nếu không làm sao có thể đập nát một người đầu về sau ngay cả ánh mắt đều không mang theo nháy một chút.

Loại kia hung quang, loại kia sát khí, nhất định thắng qua Trần Bình gấp qua hung tàn nhất yêu thú!

Phù phù.

Lâm Dương Tùng mở đã không có tri giác cánh tay trái, này đầu nát như Trần gia trường lão cá chết một dạng nằm trên mặt đất.

Giết cái thứ hai!

Còn có hai cái! !

Lâm Dương Thiên vai trái đã không nhấc lên nổi, đây là hắc duy nhất lựa chọn.

Hắc bao tay tự mạng 【 Lực Lượng gia thân 】 khí linh thuộc tính, phối hợp Viêm Thần Kính có thể trong nháy mắt bộc phát ra năm ngàn cân lực lượng, nhưng loại công kích này cơ hội thoáng qua tức thì.

Hắc dùng Viêm thép thân thể cường hóa nhục thân, liều mạng phế bỏ một đầu cánh tay, đổi một cái Tiên Thiên tánh mạng.

Khấp cả mặt mũi nhiệt huyết, khiến cho hắc toàn thân Chiến Huyết càng phát ra sôi trào, hắc đứng là cười, hắc phảng phất cảm giác không thấy đau đớn, một cái Bá Tuyệt Thiên Địa Hữu Quyền chậm rãi nâng lên, chỉ hướng Trần Bình cái mũi:

"Kế tiếp, là ai! !"

Ròng rã nửa phút không có người nói chuyện.

Trần Bình cảm thấy phảng phất mình mới là bị thương nặng người, đối diện tiểu tử này, chiến ý mạnh, hắc cuộc đời ít thấy.

Bất quá. . .

Chiến đấu cũng không phải chỉ dựa vào ý chí liền có thể chiến thắng a!

Chết đi cho ta! !

Gầm lên giận dữ, Trần Bình cùng còn sót lại một tên Tiên Thiên lần nữa xông về Lâm Dương Thiên.

Lâm Dương Thiên cười ha ha, đúng là đảo ngược xông về hai người.

Một trận thực lực cách xa Sinh Tử Quyết Chiến liền triển khai như vậy.

Lâm Dương Y dựa vào, chỉ có trong nháy mắt thu phóng khổng lồ Khoáng sơn cùng cái kia có thể tăng phúc lực lượng Linh Khí bao tay, hắc dùng Khoáng sơn tận khả năng ngăn cản Trần Bình tiến công, dụng quyền bộ liều chết đi công kích thực lực yếu kém một tên khác đối thủ.

Hắc độ sức tánh mạng, phải dùng sau cùng Sinh Mệnh Lực Lượng chém giết.

Hắc thành dã thú, toàn thân mỗi một cái bộ vị đều thành vũ khí.

Đến sau cùng thậm chí bị Trần Bình nhất chưởng đánh cho bay ngược phun máu, lại thuận thế bỏ nhào vào mặt khác tên kia Tiên Thiên trên thân, dùng miệng ngạnh sinh sinh xé rách cổ đối phương bên trên huyết nhục.

Hai mươi phút.

Ai cũng không biết Lâm Dương Thiên là thế nào tại hai vị cao thủ mạnh mẽ công kích đến chống đỡ dưới hai mươi phút.

Nhưng cuối cùng Lâm Dương Thiên vẫn là bại, Trần Bình một cái bộc lấy hùng hồn linh lực Phi Thối đem hắc hung hăng đập bay tại Khoáng sơn trên

vách.

Lâm Dương Thiên thân thể cơ hồ cũng phải nát, cả người dán tại Khoáng sơn thượng diện, phảng phất thành một bãi đồng bùn nhão, cuối cùng bất lực trượt xuống.

Hô. . . Hô. . .

Trần Bình thờ hồn hên, phảng phất kết thúc trong đời đáng sợ nhất một trận ác ma.

Bên cạnh.

Vị kia sắc mặt đã sớm trắng bệch Tiên Thiên trường lão bụm lấy chính mình không ngừng chảy máu cổ, một đôi mắt trừng đến giống như cá chết, đúng là cũng từ từ ngã quỵ trên mặt đất, cả người không cam lòng ngừng thờ.

Cái thứ ba.

Lâm Dương Thiên đến vẫn là liều chết cái thứ ba tiên thiên cao thủ.

Thối Thế cảnh giới, liều chết ba tên Tiên Thiên Sơ Kỳ, để cho Trần Bình một vị Tiên Thiên Trung Kỳ cường giả tinh bì lực tẫn, loại này chiến tích nói ra tuyệt đối sẽ chấn kinh toàn bộ khí Vô đại lục.

Nhưng là.

Đây cũng là Lâm Dương Thiên sinh mệnh sau cùng chói lọi quang mang.

Khục. . . Khục. . . PHỐC!

Lâm Dương Thiên bất lực tựa ở sau lưng Khoáng sơn bên trên, một ngum máu tươi xen lẫn vớ vụn nội tạng phun ra ngoài.

Hắn vẫn còn đang cười.

Nụ cười kia để cho Trần Bình xem toàn thân phát lạnh.

Tiểu tử này. . . Sẽ không còn có thể đứng lên a?

Nhưng cuối cùng, Lâm Dương Thiên là không có lực lượng tái chiến. . .

Vẫn là, không được cái gì?

Ý hắn biết dần dần bắt đầu lâm vào hỗn độn, phảng phất có một cỗ cự đại sức hấp dẫn đem hắn lôi kéo luôn luôn chìm vào bóng đêm vô tận.

"Tiểu tử thú, ngươi cuối cùng không được sao!"

Trần Bình hít sâu một cái khí, đi vào Lâm Dương Thiên trước mặt, một cái thẻ người Lâm Dương Thiên cổ, sắp Lâm Dương Thiên dán vào Khoáng sơn vách tường xách tới không trung.

Ba ba hai lần.

Trần Bình trực tiếp cho Lâm Dương Thiên hai cái bạt tai.

"Tới a? Tái chiến a? Ngươi cần ta a! !"

Trần Bình phải dùng phương thức như vậy nhục nhã Lâm Dương Thiên, phát tiết trong lòng của hắn sở hữu phần nộ cùng hoảng sợ.

Đáng chết a! !

Lâm Dương Thiên toàn thân đều mất đi tri giác, cho dù nội tâm nộ hỏa cháy trời, lại chỉ có thể mặc cho Trần Bình cái này lão cẩu ức hiếp.

Cuối cùng, cả người hắn hoàn toàn ngắt đi.

Hắn luôn luôn kiên cường thẳng tắp đầu lâu cũng cuối cùng tại Trần Bình trước mặt bất lực rũ xuống.

"Hừ, ta đã sớm nói, sớm muộn gì cũng là chết, ngươi nhất định để ta phí những này khí lực! Lâm Dịch, ngươi không cần nghĩ nhẹ nhàng như vậy chết, ta muốn giày vò đến ngươi hối hận làm người!"

Trần Bình gắt gao kẹp lấy Lâm Dương Thiên cổ họng, muốn đem hắn nghiền tẫn, lại phát hiện Lâm Dương Thiên đã hoàn toàn không có phản kháng lực lượng.

"Phi!"

Trần Bình then quá hoá giận, hung hăng tôi một cái:

"Vô dụng phé vật, nguoi cho rằng ngắt đi liền không sao, ta trước tiên đem nguoi toàn thân xương cốt từng tắc từng tắc giẫm nát, để nguoi thật tốt thoải mái cái đùi!"

Nói, hấn muốn phát tay sắp Lâm Dương Thiên thân thể lặc tại mặt đất, ngay tại hấn muốn động thủ một cái chớp mắt, Lâm Dương Thiên bỗng nhiên lại ngừng đầu.

Mặt nạ phía sau, đôi kia làm cho Trần Bình đã từng cảm thấy hoảng sợ hai tròng mắt lại một lần mở ra đến, chỉ là lần này, Lâm Dương Thiên hai mắt đúng là trở nên một mảnh huyết hồng.

"Nguoi. . ."

Trần Bình nhìn xem Lâm Dương Thiên ánh mắt.

Này đã căn bản không phải nhân loại ánh mắt, tinh hồng huyết quang không ngừng phun trào, dường như có hỏa diễm tại Lâm Dương Thiên hai mắt bên trong thiêu đốt.

"Tiểu tử nguoi còn muốn đùa giỡn hoa dạng gì? Chết đi cho ta! !"

Trần Bình phượng.

Hấn cũng không tiếp tục suy nghĩ gì giãy vò Lâm Dương Thiên, một tay phát lực, muốn trực tiếp bóp nát Lâm Dương Thiên cổ, hoàn toàn diệt sát trước mặt cái này làm hấn trong lòng run sợ thiếu niên.

Nhưng thì đã rồi.

Một cổ đáng sợ nhiệt lực từ Lâm Dương Thiên trên cổ truyền tới, chỉ nghe thấy từ một tiếng, Trần Bình kêu thảm lùi về tay trái.

"Cái này. . . Lại là cái gì Yêu Thuật! !"

Trần Bình không thể tin được, chính mình Tiên Thiên Trung Kỳ thủ chương đúng là bị này vừa rồi cái kia đáng sợ Nhiệt Năng nóng một mảnh cháy đen, từng tia từng tia khói trắng nương theo lấy toàn tâm đau đớn để cho hấn ứa ra mồ hôi lạnh.

Lại nhìn Lâm Dương Thiên, đã đứng trên mặt đất.

Một đôi huyết hồng thiêu đốt hai mắt cứ như vậy thẳng tắp nhìn xem Trần Bình.

"Không, không có khả năng. . ."

Trần Bình cảm thấy mình đại não đã chấp mạch, vừa rồi chính mình rõ ràng đã đem Lâm Dương Thiên đánh cho toàn thân tàn phế, lúc này làm sao có khả năng nhẹ nhàng như vậy đứng đây.

Với lại này cổ quý dị Nhiệt Năng. . .

Cái này đến phát sinh cái gì?

"Là nguoi, muốn hủy Bản Đế nhục thân?"

Lâm Dương Khai miệng, thanh âm kia lạnh giống Vạn Niên Băng Xuyên, ngao như cửu thiên Chư Thần, cùng lúc trước thiếu niên tưởng như hai người.

"Lâm Dịch, nguoi, nguoi đến là ai. . ."

Trần Bình không ngốc, đã cảm giác được Lâm Dương Thiên trên thân biến hóa, thanh âm hấn đã có chút run rẩy, chỉ cảm thấy mình tại bây giờ Lâm Dương Thiên trước mặt ngay cả con kiến hôi cũng không bằng.

"Nguoi, muốn giẫm nát ta mỗi một tắc xương cốt?"

Lâm Dương Thiên căn bản không có để ý tới Trần Bình, chỉ là phảng phất trò cười giống như đang lặp lại vừa rồi Trần Bình ngoan thoại.

"Ân, cách chết này không tệ, thích hợp nguoi. . . Há? Cái này con kiến hôi đúng là như thế sợ hãi, còn muốn mang theo mặt nạ làm việc, coi là thật có bời nhọ Bản Đế thần uy. . ."

Lâm Dương Thiên chậm rãi đưa tay, một bên than nhẹ, một bên giải khai để cho hấn cảm thấy có chút không thoải mái mặt nạ.

Cuối cùng, Trần Bình nhìn thấy một tấm hấn trước khi chết suốt đời khó quên gương mặt.

"Lâm, Lâm Dương Thiên. . . Người còn chưa có chết! !"

Trần Bình chỉ cảm thấy chính mình huyết dịch khắp người đều phẳng phát cứng lại, linh hồn bị cả kinh sắp Thăng Thiên.

Trước mặt cái này luôn luôn để cho hắn kinh ngạc, hận đến nghiến răng nghiến lợi Ôn gia trưởng lão, lại là cái kia chính mình thân thủ giết chết đốt cháy qua ngu xuẩn Lâm Dịch?

Khởi từ hoàn sinh?

Vẫn là Oan Hồn lấy mạng?

Trần Bình trở mắt nhìn xem này Lâm Dương Nhất từng bước hướng chính mình đi tới, đúng là toàn thân run rẩy nửa phần chiến ý cũng không, chỉ có thể từng bước một lui lại.

"Không có khả năng. . . Không có khả năng. . . Không có khả năng. . ."

Trần Bình liên tiếp nói ba cái không có khả năng, cả người đã hoàn toàn lộn xộn.

Hắn quyết định không thể lại lưu lại nơi này cái âm phong từng trận địa phương, hôm nay sự tình quý dị vượt qua hắn tưởng tượng, hắn cần về trước đi hướng về Trần Nguyệt Thăng bẩm báo hết thấy.

Cái kia Lâm Dương Thiên —— hắn còn chưa có chết! !

Sưu một chút.

Trần Bình xoay người, hai chân Vận Lực chính là đằng không mà lên.

Hắn chạy trốn tốc độ đạt tới bình sinh cực hạn, chỉ tiếc ngay tại hắn vừa mới vọt lên trong nháy mắt, Lâm Dương Thiên giơ tay lên.

Toàn bộ thể giới, cứng lại.

Trần Bình cảm thấy không khí chung quanh biến thành vô hình bích chương, cứ như vậy sắp chính mình đóng băng trên không trung, mặc cho hắn như thế nào dùng sức cho nên ngay cả một ngón tay cũng không động đậy.

A. . . A. . .

Hắn bắt lực miệng mở rộng, giống một cái hoảng sợ Dã Kê, lại không phát ra được nửa điểm âm thanh, chỉ có thể trở mắt để cho mình thân thể bị một cỗ huyền diệu lực lượng khống chế, chậm rãi chuyển hướng Lâm Dương Thiên.

"Người còn muốn đi?"

Lâm Dương Thiên thủ chương nhẹ nhàng lắc lư, sắp Trần Bình quay tới, ngữ khí bình thản không có bất kỳ cái gì gọn sóng, phẳng phát đối con kiến hỏi nói chuyện.

Trần Bình dọa đến sắp sụp đổ.

Cái này căn bản là Thần Minh mới có thể thi triển thần tích, cái này Lâm Dương Thiên, đến là dạng gì tồn tại a?

Lâm Dương Thiên thủ chương nhẹ nhàng giơ, giống nâng một chiếc Liên Hoa, nhưng khi bàn tay hắn chậm rãi nắm lên thời điểm, chuyển kinh khủng phát sinh.

Ge ra, ge ra (chìm kêu :)).

Trần Bình toàn bộ thân thể bắt đầu như cái cầu một dạng bắt đầu ôm khép, hớp gấp.

Hắn một đôi mắt từng giống như là cá chết, nhưng lại chỉ có thể trở mắt nhìn xem thân thể mình bắt đầu được không quy tắc hình dáng vận vẹo, từng đoạn khớp xương tại loại này vận vẹo gián đoạn nứt, vỡ nát. . .

Ngao! !

Trần Bình muốn gọi, nhưng là hết lần này tới lần khác ngay cả há mồm đều làm không được.

Loại kia không phải người kịch liệt đau nhức bị ngành sinh sinh giấu ở trong thân thể vô pháp phóng thích, phẳng phát ngay cả cảm giác đau đều tăng cường gấp mười lần.

Cái này thật đáng sợ.

Hiện tại Lâm Dương Thiên, nhất định cũng là Lãnh Huyết ác ma, nhìn thấy Trần Bình kinh lịch trải qua lấy nhân thể gian thể thảm nhất hình phạt tàn khốc, trên mặt nhợt không có một tia gợn sóng.

"Còn chưa tới người nói từng khúc vỡ nát cấp độ."

Lâm Dương Thiên lời nói, khiến cho Trần Bình tuyệt vọng.

Bạn đang đọc truyện *Hóa Đế Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 34: Vô cùng mạnh mẽ

Chương 34: Vô cùng mạnh mẽ

Liên nhìn hấn quyền đầu hoàn toàn nắm chặt, Trần Bình cả người hoàn toàn thành một cái hình người viên thịt, sau đó Lâm Dương Thiên thủ chương hướng phía dưới, trùng trùng điệp điệp vỗ.

Ba.

Trần Bình hóa thành viên thịt lấy vô pháp tưởng tượng nặng nề lực lượng hung hăng đập xuống đất.

Cả người hấn đều co quắp, nát, cự đại trùng kích lực hoàn toàn vỡ nát Trần Bình cổ phía dưới thân thể mỗi một cục xương, sở hữu huyết nhục, nội tạng đều thành cặn bã.

Chỉ có đầu lâu còn duy trì hoàn chỉnh, đó là Lâm Dương Thiên muốn để Trần Bình nghe được hấn một câu cuối cùng lời nói.

"Còn chưa kết thúc. . . Người hai lần thương tổn qua ta nhục thân, xứng nhận Thần Hồn Câu Diệt chi hình."

Thần Hồn Câu Diệt! !

Trần Bình hận không thể mình bây giờ lập tức đều chết hết, cũng không cần nghe được khủng bố như thế lời nói.

Cái này Lâm Dương Thiên là tử thần, là Ma Vương!

Hấn. . . Hấn. . . Cứu mạng a, người nào đến cho ta một cái thống khoái a! !

Trần Bình sở hữu cầu khẩn chỉ hóa thành sau cùng phun ra một ngụm máu tươi, sau đó hấn chết không nhắm mắt, ánh mắt bên trong tràn ngập hoảng sợ.

Lâm Dương Thiên chỉ là yên lặng nhìn xem Trần Bình tắt thở, sau đó cái kia song phảng phát thiêu đốt lên máu tươi hỏa diễm trong con người bay ra một đóm lửa, trực tiếp rơi vào Trần Bình trên thi thể.

Oanh.

Một loại đáng sợ ngọn lửa màu đen bắt đầu ở Trần Bình trên thân thể bốc cháy lên, ngọn lửa kia không phải nhân gian Phàm Vật, nhiệt độ cao khủng bố, Trần Bình thân thể căn bản không có biến cháy hắc thành than, mà chính là trực tiếp bị loại này đáng sợ hắc hỏa đốt thành không khí.

Ngao! !

Trong không khí, phảng phát vang lên một cái linh hồn thống khổ tiếng hét thảm âm.

Này Trần Bình, coi như thành quỷ cũng vô pháp đào thoát Lâm Dương Thiên bây giờ đáng sợ thủ đoạn, coi là thật rơi vào cái Thần Hồn Câu Diệt kết cục.

Sau một lát, hết thấy khôi phục lại bình tĩnh.

Lâm Dương Tĩnh yên tĩnh đứng đấy, trong rừng Thanh Phong đúng là không thể lay động hấn một cây sợi tóc, phảng phát có một loại lực lượng vô hình tràn ngập ở bên cạnh hấn, để cho hấn siêu thoát tại toàn bộ thể giới phía trên.

Hắn biểu lộ lạnh lùng mà siêu nhiên, liếc một chút nâng lên, phảng phất xem thấu Vũ Trụ Thương Khung.

"Ta. . . Cuối cùng. . . Trở về."

Lâm Dương Ngữ khí, phảng phất kinh lịch trải qua muôn đời tang thương, càng là mang theo vô tận thâm lương, ở trên người hắn lắng đọng lấy vô số huy hoàng, cũng mang theo khắc cốt ghi tâm phản bội cùng đau xót.

Mà vừa lúc này.

Rừng cây khác một bên bất thình lình vang lên một thiếu nữ kêu gọi: "Lâm Dịch! ! Ngươi ở đâu? ? Ta giống như phụ thân cái này tới cứu ngươi! ! Lâm Dịch! ! Lâm Dịch!"

Là cái kia gọi Ôn Thanh Thanh thiếu nữ sao?

Lâm Dương Thiên quay đầu, hai mắt hồng quang lóe lên chính là nhìn thấy mấy ngàn thước bên ngoài một đội nhân mã đang hướng chính mình chạy đến.

Khỏe miệng của hắn nhẹ nhàng kéo một cái, cũng không có muốn cùng Ôn phủ mọi người gặp nhau ý tứ, quay người cất bước, thu hồi khối kia cự đại Mặc Vải thiết khoáng thạch về sau, một bước chính là biến mất ở phương xa.

"Tại ta thần lực tiêu tán trước đó. . . Trước phải đem này tám thân thể chữa trị tốt mới được. . ."

. . .

Mấy phút đồng hồ sau, Ôn Thanh Thanh cùng Ôn Đình Thiên cùng một chỗ vô cùng lo lắng đi vào Lâm Dương Thiên huyết chiến đi qua chiến trường, tất cả mọi người bị tại đây thảm thiết tràng diện cho chấn nhiếp.

Liên miên ngã xuống cây cối, bốn phía tràn trề máu tươi, tăng thêm mặt đất một bộ đã không có sinh khí Tiên Thiên thi thể, không một không nói rõ Lâm Dương Thiên từng tại đây trải qua một trận máu liệt bác sát.

"Lâm Dịch! Lâm Dịch! Cha, Lâm Dịch nhất định ngay tại phụ cận đây, chúng ta nhất định phải tìm tới hắn a! !"

Ôn Thanh Thanh một đôi mỹ lệ ánh mắt sung giống như là hai cái quả đào, trong đầu của hắn hoàn toàn cũng là Lâm Dương Thiên lúc gần đi bóng lưng, hiện trường này phiêu tán một chỗ vết máu càng làm cho nàng tâm ngoan hung ác nắm chặt đứng lên.

Lâm Dương Thiên. . . Ngươi nhất định không thể có sự tình a!

Bên cạnh.

Ôn Đình Thiên cùng Đỗ Minh tướng quân sắc mặt âm trầm tựa như mưa to trước đen nhánh bầu trời.

Riêng là Ôn Đình Thiên, trong cặp mắt càng là sắp phun ra lửa.

"Tìm!"

Hắn vung tay lên, hướng về bên cạnh còn thừa Ôn gia thân vệ gầm thét:

"Đem Thanh Vân Sơn trở mình từng cái, cũng phải đem Lâm Dịch trưởng lão tìm cho ta đi ra!"

Là, tộc trưởng!

Đám người tứ tán đi, Ôn Đình Thiên bên cạnh Đỗ Minh tướng quân đi tới trầm giọng nói một câu: "Ôn tộc trưởng, sự tình lần này bởi ta mà lên, ngươi yên tâm ta trở lại nhất định đem sự tình tra cái tra ra manh mối, cho ngươi một cái công đạo!"

"Không cần tra."

Ôn Đình Thiên trực tiếp đi đến cổ kia Tiên Thiên Cường Giả bên cạnh thi thể, trực tiếp triệu hồi ra một thanh trường đao, răng rắc một chút liền đem này hàng đầu lâu chém xuống đến, trực tiếp ném đến Đỗ Minh dưới chân.

"Đây là Trần gia Tiên Thiên trưởng lão, lập tức cầu vòng chuông. . . Hết thầy cũng là Trần Nguyệt Thăng thủ đoạn!"

Ôn Đình Thiên quyền đầu sắp bóp nát, không chỉ có là Lâm Dịch mất tích, hắn cũng nhìn thấy Đường Hồng, Thanh cùng hơn sáu mươi cổ Ôn phủ thân vệ thi thể.

Hắn ngẩng đầu hướng lên trời, phảng phất muốn xa thời không sắp Trần Nguyệt Thăng này lão đầu chó chém xuống.

Trong cổ họng hắn toác ra mỗi một chữ đều mang vô cùng nộ hỏa: "Trần Nguyệt Thăng, ta Ôn Đình Thiên thế, món nợ máu này nhất định phải ngươi Trần gia cả nhà tới thưởng! !"

...

Thanh Vân Sơn, mảnh này cuộn cuộn son mạch nghe nói chưa từng có người chân chính từng tiến vào nó Hạch Tâm Khu Vực.

Nó vượt ngang tam đại Quận Quốc, Xuất Vân, mặt trời lặn, cùng trời cao Quận Quốc, tam đại Quận Quốc bên trong đã từng sẽ vượt qua Tiên Thiên Cảnh Giới 【 Uẩn Linh 】 cấp bậc cường giả nắm giữ tổ đoàn từng tiến vào chân chính Thanh Vân hạch tâm, nhưng lần đó hành động lại thành tam đại Quận Quốc lớn nhất vết sẹo.

Tám vị Quốc Bảo Cấp Uẩn Linh cảnh cường giả lại có bảy người đều bị chết tại Thanh Vân Sơn bên trong, may mắn trốn tới một vị Uẩn Linh cao thủ lúc ấy cả người đều bị nướng thành than cốc, bị người phát hiện cứu trở về đi sau diễm giống như kêu khóc ba ngày ba đêm cuối cùng buông tay nhân gian.

Từ đó, Thanh Vân Sơn hạch tâm bị tam đại Quận Quốc xưng là cấm địa, không còn có người dám đi thăm dò.

Không có người biết, tại cái này Thanh Vân Sơn trọng yếu nhất son mạch chỗ sâu, có một khóa vô cùng huyền diệu hỏa diễm Ngô Đồng.

Khóa này ngô đồng thụ thân cây là tinh khiết nhất hỏa diễm thủy tinh, mỗi một cái lá cây cũng là bởi màu sắc khác nhau hỏa diễm biến ảo mà thành, xa xa nhìn lại, này che khuất bầu trời Hỏa Thụ hoa hồng, mỹ lệ làm cho người không cách nào nhìn thẳng, Thần Thánh Khí Tức càng là làm cả Thanh Vân Sơn yêu thú cũng vì đó thần phục.

Ngay tại khóa này ngô đồng thụ bên trên, có một tòa lấy Thủy Tinh Thụ nhánh dựng đi ra Tổ Chim, chừng dài mười mấy mét, bên trong phảng phất ngưng tụ thiên địa này ở giữa mạnh nhất hỏa diễm tinh hoa, không biết là loại nào sinh vật đáng sợ mới có thể tại cái này trong sào huyệt sống ở.

Bất thành linh, một cái cánh không lồ từ trong sào huyệt vuren ra, mỗi một phiến vũ mao đều hiện ra hỏa hồng kết tinh hình, bên trong còn có thể nhìn thấy ần ần hỏa diễm ánh sáng lưu chuyển không thôi, đẹp đến mức hoang tưởng, khí thế thì là mạnh đến mức làm cho người hít thở không thông.

"Cái kia. . . Tiểu Cừu a, bốn vương bữa trưa chuẩn bị kỹ càng sao? Hôm nay cũng không ăn kia cái gì Kim Mao hồng a, chất thịt quá cứng."

Một cái lười biếng âm thanh từ Tổ Chim bên trong vang lên, nhưng trong khi nói chuyện cho nhưng là làm người ta kinh ngạc.

Chỉ là hơn phân nửa tiếng nổ, cũng không có người đáp lời, cái kia lười biếng chủ nhân thanh âm tựa hồ phát giác được một tia dị thường.

"Hả? Tiểu Cừu?"

Phạch một cái.

Tổ Chim bên trong nhô ra một đạo chừng dài hơn năm thước hỏa diễm thân thể, đáng sợ sóng nhiệt tùy theo từ Tổ Chim bên trong cuộn cuộn mà ra, trong nháy mắt sắp hỏa diễm Ngô Đồng chung quanh hơn mười dặm phạm vi hóa thành một cái biển lửa.

Một đôi chim con mất, tựa như sáng chói hồng sắc thủy tinh, bên trong ẩn chứa vô tận uy nghiêm, liếc nhìn phía dưới.

Nơi đó, vốn nên cái kia quý nó trung thành nhất yêu thú quân gia, nhưng giờ phút này, lại chỉ đứng một cái toàn thân nhiễm lấy máu tươi nhân tộc thiếu niên.

Hả?

Nhân loại?

Cái này sống ở tại hỏa diễm Ngô Đồng bên trên nhân vật đáng sợ bất thành linh mờ to hai mắt.

Bao nhiêu năm chưa thấy qua nhân loại?

Từ lần trước chính mình đem bảy tên nhân loại cường giả bắt đầu xuyên que thịt nướng về sau, liền rốt cuộc chưa thấy qua loại này mỹ vị giống loài.

"Cấp! Tiểu Cừu, đây là ngươi cho ta chộp tới cải thiện thức ăn cái gì? Làm không tệ, bốn vương có cùng!"

Nó đứng người lên, đứng là một cái bộ dáng cực giống Phượng Hoàng Hỏa Diễm Thần Điều, tuy nhiên nó chỉ có một cái Độc Cước, nhưng toàn thân trên dưới phát ra hỏa diễm thần uy nhưng là coi là thật có mấy phần truyền thuyết kia bên trong thần thú phong thái.

Cái này cự đại hỏa diễm Thần Điều nhân nhả đuôi người một cái, thuận tiện chà chà nước bọt, nhìn thấy phía dưới cái nhân loại kia đang dùng một loại phi thường không cung kính ánh mắt nhìn chính mình.

"Tiểu Cừu? ? Cừu Đầu Sư Từ? ? Chết đi đâu? Tên nhân loại này tại sao không có lột sạch rửa sạch sẽ, ngươi tìm ăn đâu? Đúng hay không?"

Đại Điều cánh nhất chỉ Lâm Dương Thiên, tâm tình có chút không tốt.

Nhưng càng thêm làm nó cảm thấy khó chịu là phía dưới nhân loại kia ánh mắt, bên trong lại còn tựa hồ thiếu đốt lên hỏa diễm.

Mẹ.

Thiên hạ này còn có người có thể tại bốn vương trước mặt đũa lửa cái gì?

Quả thực là chơi với lửa có ngày chết cháy, không, là đũa lửa bị bốn vương đốt.

Àn, để cho ta ngắm lại, lần trước xâu nướng về sau những Thìa là đó để chỗ nào đi. . .

Ngon lửa này Đại Điều chính là Thanh Vân Sơn mạnh nhất yêu thú vương người, Uẩn Linh cánh cường giả tại trước mặt nó cũng là cận bã, hoàn toàn không có đem phía dưới nhân tộc thiếu niên để vào mắt.

Nhưng là, đón lấy cái này Nhân tộc thiếu niên một câu nói để nó không để ý tới tìm Thìa là.

"Cửu Đầu Sư Tử? Người là đang tìm nó cái gì?"

Nói, cái này Nhân tộc thiếu niên trên ngón tay giới chỉ hiện lên linh quang, sau đó một cái to lớn giống như núi nhỏ cự thú thi thể xuất hiện ở bên cạnh hắn.

Tiểu Cửu? ?

Hỏa diễm Đại Điều sững sờ.

Tên nhân loại này giết Cửu Đầu Sư Tử! !

Sưu một chút.

Nó bay lên trên không, cả người, không, toàn bộ chìm tiến vào canh gác trạng thái.

Có thể diệt sát Cửu Đầu Sư Tử Nhân Tuyệt không phải tùy tiện có thể nướng tới ăn đồ ăn, tên nhân loại này, rất nguy hiểm! !

"Người tới! Có người tới đập phá quán! !"

Không biết hỏa diễm này là như thế nào lớn lên, miệng nói tiếng người, lại tràn đầy cương hồ vết cắt, nhưng làm nó toàn thân vũ mao đều nổ đứng lên là

Toàn bộ Thanh Vân Sơn bên trong yêu thú, tựa hồ tất cả đều chết hết một dạng, nó những cái kia thú hạ đúng là một cái đều không có xuất hiện.

"Người đang tìm bọn hắn cái gì?"

Thiếu niên lại mở miệng.

Ngay sau đó, mặt đất xuất hiện tròn vẹn mấy chục cái cường đại yêu thú thi thể, mỗi một cái đều như cũ tàn ra vô cùng cường đại yêu thú uy áp, lúc còn sống cũng là Hùng Bá Thanh Vân Sơn một phương tuyệt đối hung vật, chỉ tiếc giờ phút này tất cả đều thành thiếu niên kia chiến lợi phẩm.

Đậu má!

Đại Hóa chim lần nữa kinh sợ.

Lấy nó bản sự cũng không thể như thế thoải mái giải quyết mặt đất những yêu thú đó, thiếu niên này cường đại đúng là vượt xa khỏi nó tưởng tượng.

Gặp được hàng cứng.

Đánh không lại, rút lui!

Nó nhanh chóng giương cánh, thân thể không hề tiến hành hai cánh chùng dài mười mấy mét, toàn thân hỏa diễm linh năng tăng cao đi ra, tựa như trên trời cỡ nào một vòng hỏa diễm Liệt Dương, huy hoàng chói mắt, cường đại vô cùng.

Nhưng cường đại như vậy Thần Điều lại như cũ không dám ở bây giờ Lâm Dương Thiên trước mặt lưu thêm một giây, nó hai cánh chấn động, định chạy trốn, lại chống cự không nổi Lâm Dương Thiên nhẹ nhàng nâng lên thủ chương, toàn bộ chìm trong nháy mắt thành cứng nhắc ở trên bầu trời hỏa diễm điều khác.

Bạn đang đọc truyện *Hóa Đế Thần Tôn* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 35: Thiên Đế đối thoại

Chương 35: Thiên Đế đối thoại

Dát . . Dát . .

Hỏa Diễm Điều nóng hổi thân thể bị dọa đến sắp lạnh thành băng khối.

Đây rõ ràng là ngưng tụ thời không, khống chế thiên địa pháp tắc cái thể Thần Năng, tại chính mình chủng tộc trong trí nhớ chỉ có những khai thiên tích địa đó siêu cấp thần nhân mới có thể có được loại thần thông này, làm sao có khả năng xuất hiện tại loại này Hạ Cấp Vị Diện.

Xong . . Chính mình hôm nay là muốn cấm . .

Chờ dưới!

Chính mình hẳn miêu thể nhưng là thượng cổ Thần Chủng a, Huyết Thống Cao Quý, có được vô hạn trưởng thành khả năng, người nói mình nếu là cho vị này ngư bức nhân loại bán cái mồi, có phải hay không còn có thể đổi lấy một điểm sinh cơ?

Đại Hỏa chim liễu mạng tại Lâm Dương Thiên giam cầm dưới nhếch môi, lộ ra một cái so với khóc còn khó nhìn hơn nụ cười.

Anh hùng! ! Thủ hạ lưu tình a! !

Lâm Dương Thiên chậm rãi sắp Đại Hỏa chim chuyển qua trước người mình, lúc nói chuyện hiềm thấy đến có một tí xúc động cho: "Tất Phụng . . Loại này thượng cổ Thần Chủng làm sao lại xuất hiện ở đây? Thật sự là Dị Số . ."

Nhận ra ta!

Tên nhân loại này nhận ra ta!

Đại Hỏa chim, không, Tất Phụng kích động nhanh khóc.

Không sai a, bốn vương cũng là Tất Phụng, ngư bức đến bạo Tất Phụng, đừng có giết ta a! !

Lâm Dương Thiên nhìn xem cái kia nỗ lực đang diễn kịch mua vui Thần Chủng Linh Điều, suy tư chỉ chớp lát, rốt cuộc nói: "Giữ đi . . Người ở cái thể giới này hẳn là có thể đến giúp ta, không, là đến giúp cái kia con kiến hôi đi, bất quá, cũng không thể để người quá mạnh . ."

Có ý tứ gì a! !

Tất Phụng hoàn toàn không biết này nhân loại đang nói cái gì.

Nhưng đón lấy sự tình, vượt qua nó tưởng tượng.

Lâm Dương Nhất thẳng thoải mái giờ thủ chương bắt thỉnh linh bóp ra liên tiếp huyền ảo thủ ấn, ngay sau đó một đạo vô cùng thần thánh chú ngữ từ trong miệng hắn dâng lên mà ra, tựa như Thần Minh Sắc Lệnh, tràn ngập khó mà kháng cự lực lượng.

Ngay sau đó, một cỗ năng lượng màu đỏ như máu từ Lâm Dương Thiên cái trán bắn ra, phách một cái chui vào Đại Hỏa chim đầu lâu bên trong, để cho cái kia thần uy lâm liệt thượng cổ Thần Chủng biểu lộ trong nháy mắt trở nên ngây dại ra.

Không chỉ có như thế, Tất Phụng nguyên bản thân thể khổng lồ bắt đầu cấp tốc thu nhỏ, trong chớp lát liền chỉ có quyền đầu kích cỡ tương đương, toàn thân hỏa diễm thủy tinh vũ mao cũng thay đổi thành phổ thông hồng sắc vũ mao, toàn bộ chim đã cùng phổ thông phi cầm không khác.

"Bề ngoài dạng này! !"

Đại Hỏa chim chỉ tới kịp kêu thảm một tiếng, liền ngắt đi.

Lâm Dương Thiên lấy hẳn vô thượng Thần Năng, tại phút chớp trong chớp lát, liền cường ép Thu Phục một cái đủ để ngạo thị toàn bộ khí Vĩ đại lực Thần Chủng Linh Cầm, loại này quý thần khó lường thủ đoạn quả nhiên là đã mạnh đến không thể tưởng tượng hoàn cảnh.

Mà tại làm xong cái này kinh thiên động địa đại sự về sau, Lâm Dương Thiên lại bình tĩnh giống như chỉ là Thu Phục một cái tiểu Hoa miêu, căn bản không có bất luận cái gì về mừng rỡ, chỉ là ngưng thần nhìn về phía đối diện viên kia cự đại hỏa diễm ngô đồng thụ.

"Khóa này chân hỏa Ngô Đồng nói ít cũng có ngàn năm thọ mệnh, lại chỉ có thể lấy ra dùng để chữa trị bộ thân thể này. . . Con kiến hôi, người thật quá yếu."

Nói xong, hần thả người nhảy lên, trực tiếp nhảy vào đến này ngô đồng thụ bên trên Tổ Chim phía trên, cả người phảng phát biến thành một con lốc xoáy, bắt đầu điên cuồng hấp thu cả viên Ngô Đồng kinh thiên Hòa Năng.

...

Thời gian, nhoáng một cái liền qua ba ngày.

Viên kia linh uy vô hạn hóa điểm Ngô Đồng tại gần gũi ba ngày thời gian bên trong liền trở nên uể oải không chịu nổi, vô tận hóa điểm Thần Năng bị Lâm Dương Thiên hấp thu tám thành, khắp cây hóa điểm Linh Diệp chỉ còn lại có mấy chục phiến số lượng.

Lâm Dương Thiên nhục thân, lúc đầu đã tại đại chiến bên trong bị đánh phá thành mảnh nhỏ, ngũ tạng vỡ vụn, gân cốt hủy hết, nhưng giờ phút này lại rực rỡ trọng sinh tựa như con mới sinh, thậm chí dưới làn da còn ẩn ẩn hiện ra hồng quang, tràn ngập khó mà hình dung lực lượng cường đại.

Một trận trong núi từng cơn gió nhẹ thổi qua, khô cạn ngô đồng thụ một trận rầm rầm giòn vang, Lâm Dương Thiên mở to mắt.

Mà đôi mắt này vậy mà không còn thiêu đốt lên huyết sắc hỏa điểm, mà chính là hắc bạch phân minh, ánh mắt sáng ngời, hiển nhiên là nguyên bản Lâm Dương Thiên tình.

"Lâm Dương Thiên đa tạ tiền bối."

Lâm Dương Thiên sau khi tỉnh lại, câu nói đầu tiên, để cho người ta không khỏi diệu.

Một giây sau, Lâm Dương Thiên con ngươi lại trở nên một mảnh huyết hồng, phảng phát một cái khác linh hồn hiện thân, thần sắc băng lãnh quay về một câu:

"Con kiến hôi, ngươi không cần cảm ơn ta, ngươi mà chết, ta cũng sẽ hồn phi phách tán, ta chỉ là bảo hộ ta nhục thân a. . ."

Đây chính là trong cơ thể hần vị kia Ly Hòa Thiên Đế âm thanh.

Lâm Dương Thiên ánh mắt không ngừng biến hóa, hai đạo linh hồn đang tiến hành sau cùng nói chuyện với nhau.

Lâm Dương Đạo: "Mặc kệ như thế nào, Lâm Dương Thiên vẫn là muốn cảm tạ Thiên Đế tiền bối, không chỉ có giúp ta báo đại thù, còn đem ta chữa cho tốt. . ."

Ly Hòa Thiên Đế hừ lạnh một tiếng: "Hừ, nếu không phải ngươi quá yếu, ta vừa lại không cần phí những này tâm tư, ngươi nếu thật hiểu được tốt xấu, liền sắp cái này phong ấn giải khai, ta sẽ cho ngươi chứa tể cái thể giới này lực lượng"

Lâm Dương Thiên khôn khéo cười một tiếng: "Tiền bối chớ có lại nói loại lời này, đến lúc đó chỉ sợ ta Chúa Tể Thế Giới, lại không cách nào lại chứa tể thân thể của mình. . ."

"Thân thể này cho ngươi vốn là lãng phí. . ."

"Lâm Dương Thiên tuy nhiên yếu đuối, nhưng cũng sẽ không tự coi nhẹ mình, tiền bối cái này chỉ tôn tu vì lại làm sao không phải từ một chút tích lũy bắt đầu, Lâm Dương Thiên tự tin ngàn năm, vạn năm về sau, thành tựu định sẽ không thua cùng tiền bối."

"Ha ha ha ha!" Ly Hòa Thiên Đế cười, phảng phát nghe được thế gian này lớn nhất trò cười: "Không thua cùng ta? Lâm Dương Thiên, ngươi căn bản không biết mình tại nói cái gì!"

Lúc này, một cỗ huyền diệu năng lượng từ Lâm Dương Thiên trong cơ thể hiện lên, tựa hồ bắt đầu một lần nữa sắp Ly Hòa Thiên Đế lực lượng phong ấn.

Vị này Chí Tôn Cường Giả âm thanh cũng biến thành càng ngày càng yếu: "Lâm Dương Thiên, ngươi thân thể này sớm muộn gì có một ngày là sẽ thuộc về ta, chờ đến ta xông phá cái này phong ấn, cũng là ngươi bị ta thôn phệ thời điểm!"

Nói xong, cái này Ly Hòa Thiên Đế sau cùng một tia lực lượng hoàn toàn tiêu tán.

Lâm Dương Tắc là lắc đầu cười khổ một tiếng: "Vị này Thiên Đế tiền bối, lần thứ nhất hiện thân thời điểm bá đạo vô tình, lần này, ngược lại là trở nên thú vị một chút. . ."

Không khỏi nhanh trên mặt hần nụ cười liền biến mất không thấy gì nữa.

Hần biết, lần này Ly Hòa Thiên Đế sở dĩ hiện thân một chút đó là bởi vì đối phương lực lượng vẫn bị phong ấn, chỉ là tại chính mình trước khi chết cường ép lao ra ngăn cơn sóng dữ thôi, căn bản là không có cách chiếm lấy thân thể của mình.

Nếu có một ngày đúng như Ly Hòa Thiên Đế nói, vị chí tôn kia hoàn toàn xông phá phong ấn, chỉ sợ Lâm Dương Chân sẽ không có chút nào sức chống cự bị hần đoạt xá thôn phệ.

Ly Hòa Thiên Đế tồn tại, tựa như là một thanh Song Nhận Kiếm, hần lực lượng mạnh đến nghịch thiên, có thể để cho Lâm Dương Chiến đảm nhiệm vì sao địch nhân, nhưng Lâm Dương Thiên mỗi dùng một lần Ly Hòa Thiên Đế lực lượng liền sẽ suy yếu một chút phong ấn, nếu như một mực dựa vào

Thiên Đế lực lượng cường đại, cái kia sẽ để cho chính mình cuối cùng bị vô tình thôn phệ.

Lần này Trần gia ám sát âm mưu để cho Lâm Dương Thiên càng thêm nhận thức đến chính mình lực lượng không đủ, tuy nhiên hấn mượn nhờ Thiên Đế lực lượng giết Trần Bình đầu này lão cẩu, nhưng cũng càng phát ra để cho hấn hiểu được ——

Muốn đối phó Trần Nguyệt Thăng, hấn còn cần trở nên mạnh hơn, Ôn gia cần trở nên càng mạnh.

Mà muốn giết cái kia đáng chết nhất Trần Triều sinh, hấn càng là muốn có được có thể cùng toàn bộ Xuất Vân Quốc hoàng thất đối kháng lực lượng.

Cho nên, hấn tạm thời không có ý định trở lại Vân Thành.

Liền để Trần gia khi hấn Lâm Dương Thiên đã chết, ngược lại có thể cho hấn an tâm trưởng thành tu luyện, lấy Ôn Đình Thiên tích súc cùng thù đoạn, trong tương lai thời gian bên trong mặc dù lại nhận chèn ép, nhưng phải làm cũng có thể chống đỡ qua một đoạn thời gian.

Hấn cần bằng nhanh nhất tốc độ phát triển trưởng thành, sau đó trở lại, làm cho cả Trần gia vì lần này sự tình bỏ ra máu đại giới!

Hấn muốn tiếp tục chính mình tu luyện chi lộ.

Đầu tiên là hấn Võ Đạo Tu Vi.

Thần kỳ hóa điểm ngũ đồng thụ linh năng bị hấn hấp thu tám thành, những linh lực này đại bộ phận dùng để chữa trị hấn nhục thân, còn thừa thì là thành thối luyện nhục thân tư nguyên.

Lâm Dương Thiên bây giờ Nhục Thân Tu Vi đã đạt tới Thối Thể đỉnh phong, tăng thêm Viêm Thần Kính trợ giúp, đã có thể bắt đầu ném thử ngưng tụ Thiên Địa Linh Lực, khai ích khí hải, đột phá Tiên Thiên.

Đây đối với Lâm Dương Thiên tới nói căn bản không phải vấn đề, mà hấn mục tiêu thì là phải dùng còn thừa những ngọn lửa này Ngũ Đồng Diệp chỉ ít sắp chính mình tu vi tăng lên tới Tiên Thiên Sơ Kỳ đỉnh phong.

Tiến vào Tiên Thiên, Viêm Thần Kính loại này võ kỹ cấp thấp đặc hiệu liền không có hiệu quả, Lâm Dương Thiên mất đi Nhục Thân Lực Lượng gấp bội đặc hiệu, bất quá hấn có được Ly Hỏa Thiên Đế truyền thừa, sao lại không có càng thêm ngưng tụ thần công tâm pháp.

Có thể nắm giữ Thiên Địa Linh Lực về sau, hấn liền muốn bắt đầu tu luyện Ly Hỏa Thiên Đế bộ kia đã từng chấn nhiếp Cửu Thiên Thập Địa Cái Thể Thần Công ——

【 Bách Mạch Phong Thần quyết 】!

Bách Mạch Phong Thần quyết, là năm đó Ly Hỏa Thiên Đế ngang dọc Cửu Giới Chí Cường thần công, chỉ có tinh thuần Hóa Linh chi thể mới có thể đem môn thần công này uy lực phát huy đến cực hạn, đối với Lâm Dương Thiên tới nói đây là thiên hạ thích hợp hấn nhất tu luyện tâm pháp.

Tiến vào Tiên Thiên về sau, Lâm Dương Thiên bằng vào bộ thần công này, đủ để thu hoạch được ngạo thị giống nhau cảnh giới lực lượng cường đại.

Tuy nhiên Võ Đạo Cảnh Giới tăng lên cho tới bây giờ cũng là mài nước công phu, coi như năm đó Ly Hỏa Thiên Đế cũng hoa sắp tới thời gian một năm mới làm đến Tiên Thiên Cảnh vô địch.

Đối với Lâm Dương Thiên tới nói vẫn là quá chậm.

Hấn hận bạo Trần gia.

Hấn muốn báo thù.

Không chỉ là vì chính mình, càng là vì là Đường Hồng, Thanh, còn có hơn sáu mươi vị trí chết tại Trần gia sát cục phía dưới Ôn phủ thân vệ.

Coi như hấn có thể chịu được một năm buồn tẻ tu luyện, Ôn gia chỉ sợ cũng nhẫn không lâu như vậy.

Cho nên hấn nhất định phải nhanh hoàn thành món kia Linh Khí chí bảo.

Đã từng hấn tại Ôn phủ chỉ hoàn thành một cái bao tay, liền để hấn có được lực chiến Tiên Thiên Sơ Kỳ cường giả thực lực, nếu như cả kiện bảo bối toàn bộ hoàn thành đâu?

Đây đối với Lâm Dương Thiên tới nói mới là nhanh nhất thu hoạch được tính áp đảo lực lượng phương án.

Sau đó thời gian, Lâm Dương Thiên trừ vững bước tăng lên Võ Đạo Cảnh Giới bên ngoài, toàn bộ tâm tư đều sẽ đặt ở luyện khí phía trên.

Hấn phải dùng tốc độ nhanh nhất sắp món kia chí bảo luyện chế ra đến, không chỉ có như thế, hấn còn muốn ở đây trên cơ sở hoàn toàn thu hoạch được phá vỡ đang Vân Thành bố cục lực lượng.

Nửa năm sau, mừng tám tháng mười.

Đó là Ôn Đình Thiên đã từng nói Linh Binh Giám Bảo Đại Hội tổ chức thời gian.

Lâm Dương Thiên muốn đuổi tại ngày nào đó trước đó trở về Vân Thành, đến lúc đó, hết thầy đều sẽ long trời lở đất! !

Lâm Dương Thiên trước đó đã tại tu di trong nhẫn chuẩn bị kỹ càng sở hữu cần tài liệu cùng công cụ, mà hần hiện tại duy nhất cần giải quyết vấn đề, cũng là tìm kiếm Linh Hóa. . .

Chỉ là cái này cuộn cuộn Thanh Vân Sơn, đi nơi nào tìm kiếm đầy đủ phẩm chất Linh Hóa đâu?

Lâm Dương Thiên suy tư, lại thỉnh linh bị bên cạnh vang lên một thanh âm giạt mình:

"Long Gân. . . Như thế nào là cái mùi này, giống như nhai thảo không sai biệt lắm a. . ."

Người nào?

Bạn đang đọc truyện *Hóa Đế Thân Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 36: Anh Hùng cùng Cầu Hùng

Chương 36: Anh hùng cùng Cầu Hùng

Lâm Dương Nhất quay đầu, mới phát hiện cái này cực đại Tổ Chim bên trong lại còn nằm một cái toàn thân đỏ tươi tiểu hồng điều.

Giờ phút này tiểu hồng điều đang ghé vào Tổ Chim mặt đất, miệng lớn nhai lấy dùng để Phô Địa cỏ khô, miệng bên trong còn không ngừng giữ lại nước bọt.

Lâm Dương Thiên phản ứng đầu tiên là:

Cái này chim, làm sao lại nói tiếng người?

Không phải là yêu thú?

Nhưng là không giống a. . . Nơi nào có khéo léo như vậy yêu thú?

Với lại tiểu gia hỏa này còn có chút tàn tật, trời sinh chỉ có một cái chân, còn trách đáng thương. . .

Bất quá khi hần xuất phát từ hiệu kỳ hướng đi cái kia tiểu hồng điều thời điểm, một cỗ đến từ Ly Hóa Thiên Đế trí nhớ tin tức hiện lên não hải, để cho hần đúng là ngây người, sau đó trên mặt kim lông không được lộ ra một trận vẻ mừng như điên!

Trời!

Tiểu gia hỏa này là thượng cổ mười đại thần thú một trong hóa diễm Linh Cầm—— Tắt Phương?

Với lại, con hàng này còn bị Ly Hóa Thiên Đế phong ấn thần lực, thành chính mình một cái Linh Sùng? ?

Thần thú a!

Lâm Dương Thiên từ Ly Hóa Thiên Đế bên trong trong trí nhớ biết, truyền thuyết kia bên trong thần thú cũng là Siêu Việt Nhân Loại lực lượng cực hạn tồn tại, chỉ có những thượng cổ đó thánh nhân mới có thể cùng sánh vai.

Tùy tiện một cái thần thú, đều có tùy tiện hủy diệt một mảnh đại lục lực lượng, chính mình sở tại khí Vô đại lục căn bản chịu không được một cái trường thành Tắt Phương một cái hóa diễm nước bọt.

Nhưng chính là như thế một cái thần uy nghịch thiên Siêu Cấp Thần Thú, vậy mà thành chính mình Linh Sùng!

Cái này ngẫm lại đều đủ để để cho người ta hưng phấn đến bạo a!

Lâm Dương Thiên không nghĩ tới vị kia Ly Hòa Thiên Đế tại trước khi đi trả lại cho mình tiền đưa dạng này một món lễ lớn, tính cách đã trầm ổn không ít hẳn cũng nhận không được triển lộ nụ cười.

Cứ việc cái này Tất Phưong đã xa rời hòa Thiên Đế phong ấn đại bộ phận lực lượng, Lâm Dương Thiên biết đây là Thu Phục Linh Sùng pháp tắc, Linh Sùng thực lực không thể siêu việt chủ nhân quá nhiều, nếu không liền sẽ tránh thoát xây dựng ở sâu trong linh hồn Chủ Tổ Khế Ước.

Nhưng chỉ cần chính mình không ngừng tăng lên tu vi, cái này Tất Phưong thực lực cũng sẽ đi theo nước lên thì thuyền lên, thậm chí, trở thành trong truyền thuyết thần thú cũng rất có thể!

Cái này thật kiếm bộn.

Lâm Dương Thiên báo thù trên đường cỡ nào một thành viên đặc lực chiến tướng.

Hắn mỉm cười đi đến tiểu hồng điều bên người, sắp tôn này quý tôn tại nâng. . . lên đến, cứ việc động tác rất nhẹ vẫn là bưng tỉnh này đang ngủ say tiểu gia hỏa.

Tĩnh.

Lâm Dương Mạc tên có chút khấn trương.

Đây chính là thần thú a!

Bức cách nghịch thiên tồn tại a!

Tiểu hồng điều dùng cánh vuốt mắt, miệng bên trong lẩm bẩm tĩnh lại: "Mẹ, là ai quấy rầy Bản Đại Vương ăn toàn bộ long yến, món ngon nhất Long Can vừa mới lên bàn đây. . ."

Ách. . .

Lâm Dương Thiên chờ mong ánh mắt âm đạm một chút.

Cái này thần thú tựa như là cái ăn hàng a. . .

Mà khi tiểu hồng điều hoàn toàn tĩnh lại, nhìn thấy Lâm Dương Thiên gương mặt thời điểm, con hàng này trong nháy mắt linh tĩnh lại, phạch một cái tại Lâm Dương Thiên hai bàn tay thượng diện hiện lên đầu rạp xuống đất hình dáng nằm xuống:

"Anh hùng a!"

"Đa tạ anh hùng ân không giết, ta gọi Hóa Nhi, ngươi cũng có thể gọi ta tiểu hỏa, từ nay về sau ta chính là ngươi người, ngươi để cho ta hướng về đông, Hóa Nhi tuyệt không hướng tây, ngươi để cho ta cúi cừ nướng, Hóa Nhi tuyệt không đi nướng thịt dê thận. . ."

"Anh hùng, ngươi Thần Thông Cái Thế, Hóa Nhi đời này đều giống như định ngươi, a? Đậu má, anh hùng ngươi làm sao đem ta lực lượng cho phong ấn a! Hóa Nhi cảm cái này cho ngươi cúi cừ nướng a! !"

Lâm Dương Thiên ánh mắt hoàn toàn thay đổi. . .

Cái này hẳn miêu cái gì thần thú a! !

Hắn bắt lực nhỏ nước bọt trước mặt cái này miệng đầy thô lời nói thần thú Tất Phưong, có trời mới biết nó những lời này cũng là với ai học.

Nhưng Lâm Dương Thiên bỗng nhiên ý thức được một điểm

Hóa điểm Thần Điều. . .

Chính mình Linh Hòa có rồi!

. . .

Cứ như vậy, Lâm Dương Thiên bên người cỡ nào một cái tướng mạo giống như phổ thông đồ tước không sai biệt lắm Tất Phưong Hóa Nhi.

Đi qua ngắn ngủi ở chung, Lâm Dương Thiên giống như Hóa Nhi ở giữa đều thật sâu cảm thấy đối phương không quá đáng tin.

Lâm Dương Thiên thực lực lập tức thoái hóa để cho đã từng thần thú Tất Phưong cảm thấy tuyệt vọng

Hóa Nhi ác liệt tính cách thì là để cho Lâm Dương Thiên thường xuyên muốn lột sạch hắn lông chim

Nhưng mặc kệ như thế nào, Lâm Dương Thiên cùng Hóa Nhi ở giữa linh thú khế ước đã không gì phá nổi, một người một thú tại lẫn nhau tương đối

không đối lòng trạng thái dưới bắt đầu ở Thanh Vân Sơn chỗ sâu tu luyện kiếp sống.

...

Cùng lúc đó, Vân Thành bên trong, Ôn gia cùng Trần gia mâu thuẫn bởi vì sự kiện ám sát về sau chính thức trở nên gay gắt đến không thể vẫn hồi cấp độ.

Ngay tại chuyện xảy ra ngày thứ hai, Ôn Đình Thiên dẫn theo Ôn phủ trên dưới gần trăm tên thành viên, người mặc áo trắng, đầu dây dưa máu mang, đi vào Trần phủ cửa ra vào hung sự vắn tội.

Giết người thì đền mạng, nợ máu trả bằng máu!

Tám cái dùng máu tươi viết thành huyết tự cao cao tung bay tại Trần phủ cửa ra vào, Ôn Đình Thiên tính cả Thành Phòng Quân Đồ Minh tướng quân cùng một chỗ thề phái vì là Ôn phủ trên dưới sáu mươi tám cái nhân mạng đòi lại một cái thuyết pháp.

Nhưng để cho sở hữu Ôn phủ mọi người cùng Đồ Minh tướng quân cảm thấy vô pháp tin là, lần này giăng co cùng báo thù hành động đúng là bị Xuất Vân Quốc chính thức vô cùng ngang ngược phương thức ngăn cản.

Nội Vụ Phủ thủ lĩnh Vương Minh Trùng, triệu tập hai ngàn hoàng gia thủ vệ trực tiếp sắp Ôn Đình Thiên bọn người vây quanh, hạn trong vòng mười phút lập tức giải tán, lý do thì là:

Tự tập dân chúng nháo sự, ảnh hưởng trị an.

Ôn Đình Thiên sắp tức điên.

Mẹ hán người ta giết ta Ôn gia hơn sáu mươi cái nhân mạng, cái này không ảnh hưởng trị an?

Nhưng sự tình cũng là như vậy làm cho người tức giận.

Vân Thành bên ngoài giết người Bất Quy Nội Vụ Phủ quản hạt, nhưng là Vân Thành bên trong, liền không cho phép bất luận kẻ nào gây chuyện ẩu đả, ảnh hưởng Hoàng Đô hình tượng.

Đây là trần trụi thiên vị.

Đây là đối với Trần gia vô hạn dung túng bao che.

Nhưng Ôn gia lại không có biện pháp. . .

Liền Liên Thành phòng quân Đồ Minh tướng quân đều không có quyền lợi can thiệp Nội Vụ Phủ hành động, chỉ có thể căn rằng khuyên Ôn Đình Thiên nên rời đi trước, hấn sẽ đem tất cả sự tình báo cáo quân vụ phủ, khẩn cầu Hộ Quốc Tướng Quân vì là Ôn gia báo thù.

Ôn Đình Thiên tức giận đến sắp nổ tung.

Sở hữu Ôn phủ người đều cảm thấy biệt khuất đến hận không thể đập đầu chết.

Càng thêm khiến cho tất cả mọi người khí trở mình là, ngay tại Ôn phủ mọi người dự định dẹp đường Hồi Phủ thời điểm, Trần gia nguyên bản một mực đóng chặt đại môn bỗng nhiên mở.

Trần Nguyệt Thăng cười ha hả từ bên trong đi tới, hướng về phía Ôn Đình Thiên run rẩy bóng lưng cất cao giọng nói:

"Ôn huynh a, làm gì lớn như vậy hỏa khí đâu? Không phải liền là chết một chút hạ nhân nô bộc nha, khiến cho giống chết Cha giống như. . . Nếu là người thực sự đau lòng, Trần mỗ tiền đưa người hơn sáu mươi cái hạ nhân chính là, có được hay không a!"

Bà mẹ nó !

Trần Nguyệt Thăng, ta ân cần thăm hỏi người tổ tông cả nhà !

Ôn Đình Thiên oanh một chút liền nổ, quay người nổ lên trùng thiên linh quang muốn giống như Trần Nguyệt Thăng liều mạng.

Hơn sáu mươi tên thân vệ cũng là hấn thân thủ bồi dưỡng, Đường Hồng, Thanh càng là hấn Sinh Tử Chi Giao, bị người tàn sát, thi cốt chưa lạnh, bây giờ còn muốn bị cái này Trần Nguyệt Thăng lão cẩu chế nhạo.

Khinh người quá đáng!

Thiên Lý ở đâu !

Hoa một chút.

Nội Vụ Phủ cấp dưới một trăm hoàng gia thủ vệ đứng ở Trần Nguyệt Thăng trước mặt, giống một bức tường, ngăn cản Ôn phủ ngập trời nộ điểm.

"Ôn huynh! Không thể xúc động a!"

Bên cạnh Đỗ Minh gắt gao giữ chặt Ôn Đình Thiên.

Nếu như Ôn Đình Thiên hôm nay động thủ, cái kia chính là trực tiếp đối kháng Nội Vụ Phủ, đối kháng Xuất Vân hoàng thất, cái tội danh này đủ để cho Ôn gia toàn bộ bị liên lụy! !

Ôn Đình Thiên tức giận đến sắp hàm răng đều khai ra máu.

Phía sau hắn, Ôn Thao, Ôn Thanh Thanh, hai đại Tiên Thiên, Luyện Thiên hào các loại một đám Luyện Khí Sư, đều muốn tức điên phổi.

Trong lúc này vụ phủ mẹ nó là văng đầu cái gì?

Thị phi không phân đến loại tình trạng này! !

Chỉ có này Trần Nguyệt Thăng, nhưng là đặc ý ngay cả miệng không khép lại: "Ôn huynh a, lần sau tìm đến phiền phức thời điểm phiền phức chuẩn bị kỹ càng chứng cứ, dạng này hưng sư động chúng đi ra, xám xịt trở lại, Ôn phủ không xử lý tang sự, thật đúng là rảnh đến hoảng a!"

Ha ha ha ha!

Mẹ ở đây một chút hoàng gia thân vệ đều có chút nhẫn không, cái này Trần Nguyệt Thăng lời nói quá mức ác độc, nhất định có thể đem người tươi sống tức chết.

Ôn Đình Thiên thì là một quyền đánh nát Trần phủ trước cửa một cái Thạch Sư Từ, cắn răng mang theo đoàn người trở lại Ôn phủ.

Chuyện này, Ôn Đình Thiên bọn người là bị Nội Vụ Phủ lực lượng ngành sinh sinh áp chế, chịu đến Ôn gia mấy trăm năm trong lịch sử nghiêm trọng nhất nhục nhã, nhưng làm cho tất cả mọi người cũng không nghĩ tới là ——

Đây bất quá là toàn bộ Ôn gia Hắc Ám Thời Đại bắt đầu.

Một tuần sau, Thanh Vân Sơn đồ sát sự kiện cuối cùng bị định tính vì là Trần gia mấy vị Tiên Thiên trưởng lão hành vi cá nhân, cùng Trần Nguyệt Thăng cùng Trần gia không có bất kỳ cái gì quan hệ, Nội Vụ Phủ lệnh cưỡng chế Ôn gia không cho phép đối với Trần gia tiến hành bất luận cái gì hành động trả thù.

Mà về sau mấy tháng, Trần gia cùng Âu Dương gia liên thủ, đồng loạt phát động đối với Ôn gia thương nghiệp đả kích hành động.

Đầu tiên là Âu Dương gia xuất thủ, bắt đầu tiếp xúc Ôn gia thượng du khoáng thạch tài liệu cung ứng súng, hứa hẹn lấy cao hơn một thành giá cả để bọn hắn đình chỉ đối với Ôn gia Nguyên Vật Liệu cung ứng.

Tuy nhiên Ôn gia tại Xuất Vân Quốc kinh doanh nhiều năm, Ôn Đình Thiên cá nhân càng là có tốt đẹp dư luận cùng nhân phẩm, nhưng là thương nhân dù sao là không nhận được lợi ích cụ thể hoặc, ngăn ngừa ba tháng bên trong, liền có bốn năm nhà đại hình khai thác quặng giảm bớt cho Ôn gia cung hóa.

Ngay sau đó, Trần gia xuất thủ.

Bọn họ mục tiêu là Ôn gia hạ du những chia đó Tiêu Thương Hộ.

Toàn bộ Xuất Vân Quốc luyện khí thị trường, 6% mười tiêu thụ cũng là Ôn gia Luyện Thiên hào cùng hơn Luyện Khí Phường luyện chế sản phẩm, mà Trần Nguyệt Thăng thì là tại ngăn ngừa trong vòng mấy tháng nương tựa theo Thượng Quan Phi phía sau này thần bí cường đại luyện khí thể lực, đẩy ra một nhóm lớn hàng đẹp giá rẻ luyện khí thương phẩm.

Những này thương phẩm tại Trần Nguyệt Thăng tận lực khống chế dưới trước tiên chảy vào hắc thị, đảo loạn giá thị trường, ngay sau đó Trần gia lại bí mật phái người cùng chia dealers bọn họ tiếp xúc, cung cấp thương phẩm giá cả đều so Ôn gia kém hai thành, đến lúc này, toàn bộ luyện khí thị trường lập tức nhắc lên một trận cự đại rung chuyển.

Trận này thương chiến, tại Vân Thành càng kịch liệt.

Lúc đầu Vân Thành sự vụ lớn nhỏ tất cả thuộc về Nội Vụ Phủ quản hạt, bao quát tam đại gia tộc kinh doanh phạm vi cũng đều từng có ước định, nhưng bây giờ Trần Nguyệt Thăng nói rõ sắp những này ước định xem như giấy lộn, công nhiên bắt đầu trắng trợn phá hư Ôn gia kinh doanh, còn kém trực tiếp tại Vân Thành mở Luyện Khí Phường ăn cướp trắng trợn sinh ý.

Mà một bước này, chờ đến Linh Binh Giám Bảo Đại Hội thoáng qua một cái, Trần gia chính thức đạt được Nội Vụ Phủ cho phép về sau, liền sẽ không chút khách khí chấp hành.

Ôn Đình Thiên, tại Trần gia cùng Âu Dương gia liên thủ tiến công dưới, nghênh đón trong đời lớn nhất u ám thời khắc.

Mỗi một ngày, đủ loại tin tức xấu giống như tuyết hoa không ngừng từ các nơi bay tới, khiến cho hắn sứt đầu mẻ trán, tuy nhiên may mắn Ôn gia có Lâm Dương Thiên trước đó lưu lại hai kiện sản phẩm mới —— Dung Thiên Hợp Tề cùng Vân Văn Cương Thuần.

Nương tựa theo cái này hai kiện vượt thời đại sản phẩm, Ôn gia tuy nhiên chặt vật, nhưng là cũng kiếm lấy đại lượng tiền tài, này mới khiến bọn họ tại Lưỡng Đại Gia Tộc vậy công dưới đau khổ chống đỡ ba tháng.

Sau ba tháng, Trần, Âu Dương hai nhà phát hiện Ôn gia tuy nhiên quần bách, nhưng là vậy mà tiếp tục chống đỡ, cái này khiến Trần Nguyệt Thăng càng khó chịu.

Đầu này âm hiểm rắn độc, thi triển ra càng thêm độc ác thủ đoạn.

Hắn bắt đầu lương cao đào Ôn gia Luyện Khí Sư. . . Cho ra thù lao, là Ôn gia gấp hai thậm chí gấp ba.

Loại này giá cao để cho một nhóm Ôn gia bên ngoài Luyện Khí Sư chọn rời đi, nhưng là những Ôn gia đó chân chính hạch tâm thành viên, lại không có một cái động tâm.

Nhưng càng bị ỏi chuyện vô si phát sinh.

Bạn đang đọc truyện *Hóa Đế Thân Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 37: Nửa năm

Chương 37: Nửa năm

Những này Ôn gia Luyện Khí Sư bắt đầu gặp phải không khỏi ầu ẩu, thậm chí ám sát.

Chỉ cần những luyện khí sư này rời đi Luyện Khí Phưởng, hoặc là Ôn gia bảo hộ phạm vi, liền sẽ bị Trần gia tay chân một hồi đánh toi bời, đồng thời bị nhắc nhở: "Không rời đi Ôn gia, muốn mạng bọn họ!"

Đây quả thực không có vương pháp.

Đến sau cùng, Ôn Đình Thiên không thể không phái ra Ôn phủ bên trong thân vệ cao thủ, thậm chí Tiên Thiên trưởng lão đi đến tất cả đại Luyện Khí Phưởng bảo hộ những luyện khí sư này, nhưng đi qua dạng này một trận đe dọa về sau, toàn bộ Ôn phủ trở nên lòng người bàng hoàng, nơi nào còn có tâm tư kinh doanh.

Cái này Trần Nguyệt Thăng, cũng là ý vào Nội Vụ Phủ thiên vị dung túng, muốn đem Ôn gia giết hết bên trong! !

Đang sau ba tháng, Ôn gia suy bại tốc độ cấp tốc tăng tốc.

Những nguyên bản đó đối với Ôn gia trung thành tuyệt đối Luyện Khí Sư, bởi vì sinh mệnh chịu đến uy hiếp, cuối cùng cũng nhao nhao chọn rời đi.

Chờ đến nửa năm tình cảnh đi qua, toàn bộ Ôn gia cơ hồ đã đến gần như bên bờ biên giới sắp sụp đổ.

Bọn họ không phải bại bởi Trần Nguyệt Thăng âm mưu cùng thủ đoạn, mà chính là bại bởi cái kia đáng chết Nội Vụ Phủ vô lý thiên vị, mà Ôn Đình Thiên đến bây giờ đều không rõ đến là nguyên nhân gì để cho cái kia Vương Minh Trùng sẽ như thế liễu lĩnh thiên vị Trần gia.

Chẳng lẽ, cái này Trần gia có thể có cái gì đồ vật khổng chế lại Vương Minh Trùng vị này Nội Vụ Phủ thủ lĩnh?

Đó căn bản không có khả năng a! !

Thiên Địa Bất Công.

Nhân thế nhấp nhô.

Ôn Đình Thiên thượng thiên không đường, khiếu nại không cửa, chỉ có thể trở mặt nghênh đón bọn họ Ôn gia vận mệnh Tội Hậu Thẩm Phán —— Linh Bình giám bảo hội!

. . .

Thời gian, đi vào Linh Bình giám bảo hội đêm trước.

Tại xa xôi Thanh Vân Sơn hạch tâm, đen nhánh bóng đêm khó nén một đạo phóng lên tận trời hùng hùng hỏa quang.

Viên kia linh khí bốn phía hỏa điểm ngô đồng thụ bên trên, vô số hỏa điểm linh lực tựa như như gió lốc khuấy động lưu chuyển, cuối cùng toàn bộ tràn vào đến Tổ Chim trung gian một bóng người trong cơ thể.

Bên cạnh.

Chỉ có lớn nhỏ cỡ nắm tay Tắt Phươg Hòa Nhi đang bắt chéo hai chân, dùng một cái cánh chống đỡ đầu mình, mặt mũi tràn đầy khó chịu nhìn xem đạo nhân ảnh kia:

"Không phải liền là đột phá cái Tiên Thiên Trung Kỳ cảnh giới nha, làm động tĩnh lớn như vậy làm gì, hỏa linh thể không nổi a. . . Tuy nhiên cũng tốt, hấn đột phá đến Tiên Thiên Trung Kỳ, bốn vương ngay tiếp theo liền có thể khôi phục lại ba phần thực lực. Ô ô, nói đến cũng là nước mắt a, bốn vương thể nhưng là đường đường một cái Tắt Phươg a, hiện tại hấn miếu thành một cái biết nói chuyện Anh Vũ. . . A, Anh Vũ, giống như đầu chiến đứng lên tương đối tốt ăn một điểm đi. . ."

Đặc biệt sẽ tất tất tiêu Tắt Phươg lúc này đang tận chức tận trách trào phúng lấy chủ nhân của mình, thỉnh linh đối diện bất thành linh tuôn ra kinh thiên sóng nhiệt, cự đại trùng kích phạch một cái đem nó hướng bay đến giữa không trung, khí thể mạnh, không thể tưởng tượng.

"Xoa, như thế chán hại! !"

Tiểu Tắt Phươg trên không trung hoạt động mấy lần cánh, thoải mái ổn định thân hình, nhưng trên mặt vẫn như cũ lộ ra vẻ kinh ngạc, nhìn về phía đã chậm rãi hiện ra thân hình Lâm Dương Thiên:

"Lâm tiểu Dương, người cái này trăm thần công gì có chút hơi điều a, vừa mới đột phá đến Tiên Thiên Trung Kỳ liền có thể tuôn ra mạnh như vậy linh năng, sợ là đối đầu hậu kỳ cận bã, người cũng có thể nhất chiến đi."

Suru suru ~

Đầy trời hỏa điểm linh lực tán đi, Lâm Dương Thiên chậm rãi mở to mắt.

"Bách Mạch Phong Thần quyết. . . Người trừ ăn, dùng cái gì cũng không nhớ được."

Lâm Dương Thiên bản năng nhỏ nước bọt một câu chính mình cái này không đáng tin cậy Linh Sủng, đồng thời kiểm tra một chút thân thể của mình, tình huống làm hấn hết sức hài lòng.

Giờ khắc này ở Lâm Dương Thiên bên trong thân thể đã cỡ nào một loại hoàn toàn mới huyền diệu lực lượng, chính là Tiên Thiên Cảnh Giới mới có thể sử dụng Thiên Địa Linh Lực .

Lâm Dương Thiên trong cơ thể Thiên Địa Linh Lực, hiện ra hỏa điểm đỏ tươi màu sắc, lộ ra vô cùng không giống bình thường.

Đây là Hỏa Linh chi thể độc hữu hỏa điểm linh lực, so sánh với màu trắng tinh khiết Thiên Địa Linh Lực tới nói, dùng để lúc chiến đấu kích phát ra tới lực lượng càng thêm bạo liệt cường đại, nhưng khuyết điểm cũng là tu luyện khá là phiền toái, nhất định phải hấp thu đồng dạng thuộc tính hỏa điểm linh lực mới được.

Những ngọn lửa này linh lực bây giờ đang tại Lâm Dương Thiên trong cơ thể lưu chuyển không thôi, liên tục cường hóa cải tạo hấn nhục thân, cuối cùng lại sẽ hội tụ tại hấn bụng dưới vị trí một cái lớn nhỏ cỡ nắm tay không gian bên trong.

Đây là Tiên Thiên Vũ Giả lực lượng hạch tâm—— khí hải.

Bình thường Tiên Thiên Vũ Giả đến trung kỳ thời điểm, khí hải chỉ có nửa cái lớn nhỏ cỡ nắm tay, mà Lâm Dương Thiên bây giờ khí hải thì rộng rãi so người bình thường lớn gấp đôi.

Mặt khác, lấy Lâm Dương Thiên khí hải làm hạch tâm, có mười hai đầu trong suốt gân mạch kéo dài hướng về hấn tứ chi bách hải, những này gân mạch được xưng là Khí Mạch, là Thiên Địa Linh Lực trong thân thể vận hành đường ống.

Một cái võ giả, theo tu vi không ngừng tăng lên, trong cơ thể Khí Mạch sẽ càng ngày càng nhiều, đồng thời Tiên Thiên Linh Lực trong thân thể vận chuyển hiệu suất liền càng cao, phát huy ra uy lực lại càng lớn.

Phổ thông Tiên Thiên Cảnh cao thủ Khí Mạch số lượng vì là tám đầu, mà Lâm Dương Tắc khoảng chừng mười hai đầu nhiều.

Vượt qua người bình thường gấp đôi lớn nhỏ khí hải thể tích, so phổ thông tiên thiên cao thủ rộng rãi thêm ra bốn đầu Khí Mạch kỳ dị cảnh giới——những này, tất cả đều là đến từ Lâm Dương Thiên bộ kia Chí Cường công pháp, Bách Mạch Phong Thần quyết.

Ly Hóa Thiên Đế Chí Tôn thân công thực sự bá khí, để cho Lâm Dương Thiên tại vừa mới đột phá đến Tiên Thiên Trung Kỳ thời điểm, liền có được giống như Tiên Thiên Hậu Kỳ cao thủ nhất chiến thực lực, nhưng cái này còn lâu mới là Lâm Dương Chung vô cùng chiến lực.

Tại hần tu đi trong nhần, đang yên tĩnh nằm nửa năm qua này hần kinh người luyện khí thành quả, cũng là trở về Vân Thành về sau muốn nghiêng trời lệch đất lớn nhất cây vào.

"Đừng bày tạo hình, Lâm tiểu Dương, trước đó ngươi để cho ta nhắc nhở ngươi thời gian. . . Đúng, vừa vặn, ngày mai sẽ là ngày mừng 8 tháng 10."

Cái gì?

Lâm Dương Thiên sắc mặt nhất động.

"Ta không phải để ngươi sớm ba ngày gọi ta phải không, tại đây khoảng cách Vân Thành không chỉ một ngày đường trình."

"Hắc hắc. . ." Tiểu Tất Phương hiển nhiên liền đang chờ Lâm Dương Thiên lời này: "Bổn vương đây không phải nhìn ngươi tu luyện tới thời khắc máu chót, không tốt quấy rầy nha. . . Tuy nhiên không quan hệ, ngươi đừng quên bổn vương tốt xấu dài hai chỉ cánh, cái kia ngươi tốt nhất van cầu ta lời nói, ta có thể suy nghĩ mang ngươi bay trở về kia là cái gì Vân Thành đi."

Tiểu Tất Phương nửa năm này rất khó chịu.

Không có người sẽ ở làm nửa năm Linh Hỏa lò về sau sẽ còn thoải mái.

Cho nên nó chờ ở tại đây Lâm Dương Thiên, nghĩ kỹ tốt trên cột một chút chính mình cái này chủ nhân, liên đới lấy gỗ lại lừa dối một chút Lâm Dương Thiên trong giới chỉ tồn kho những yêu thú đó thì thể đi ra ăn.

Nửa năm này, thực lực bị phong ấn nó rốt cuộc không kịp ăn trước kia những cường đại đó yêu thú, sắp thêm điên.

Kết quả, Lâm Dương Thiên biểu hiện trên mặt để cho tiểu Tất Phương rất thất vọng.

"Ngươi cái này thân thể nhỏ bé, ngồi nghiêng cứu cái mộng." Lâm Dương Thiên nhàn nhạt nghiêng mắt nhìn tiểu Tất Phương liếc một chút, chỗ nào không biết cái này ăn hàng tâm tư.

Bất quá hần hiện tại không có thời gian giống như con hàng này dài dòng.

Ngày mừng 8 tháng 10, Linh Bình Giám Bảo.

Ngày mai sẽ là quyết định Ôn gia vận mệnh quan trọng thời gian, cũng là hần trong kế hoạch hoàn toàn tìm Trần Nguyệt Thăng lão chó già kia thanh tẩy huyết cừu thời khắc cuối cùng, trọng yếu như vậy sự tình, không thể có nửa điểm qua loa.

Suru một chút.

Trên tay hần Càn Khôn Giới linh quang thiểm động, một cái đen nhánh vật thể hình người xuất hiện tại Lâm Dương Thiên dưới chân.

Lâm Dương Thiên nhẹ nhàng nhảy lên, đứng tại này hình người vật thể trên lưng, sau đó chỉ gặp một đạo linh quang tuôn ra, Lâm Dương Thiên trong nháy mắt lấy mất thường khó phân biệt tốc độ trùng thượng vân tiêu.

Còn lại, tiểu Tất Phương một mặt mộng ép nhìn xem Lâm Dương Viễn đi bóng lưng.

"Ta dựa vào, Lâm tiểu Dương ngươi làm sao không có nói cho cái đồ chơi này sẽ còn bay a? Chờ ta một chút. . ."

Một người một thú hóa thành trong bầu trời đêm hai đạo Lưu Tinh, cấp tốc bay về phía Vân Thành.

. . .

Vân Thành, giống như ngày xưa một dạng lâm vào đen kịt một màu bình an, nhưng ở Ôn phủ, nhưng là một mảnh thâm đậm mây đen.

Rộng lớn Ôn gia Đại Trạch, bây giờ có một nửa phòng đều người đi nhà trống, đình viện lộ ra trống rỗng, liền liền hành đi ở chính giữa nô bộc thị nữ, mỗi người trên mặt cũng không thấy nửa điểm nụ cười.

Mọi người đều biết, ngày mai sẽ là Linh Bình giám bảo hội tổ chức thời gian.

Ngày mai, có lẽ cũng là toàn bộ Ôn gia hoàn toàn bị Trần gia đánh bại thời gian.

Ôn gia hậu viện, Lâm Dương Thiên đã từng toà kia Biệt Uyển bên trong, một đạo thanh lệ thân ảnh chậm rãi đi tới.

Ôn Thanh Thanh.

Nửa năm không thấy, cái này lúc trước thích mặc một thân Hồng Y, trong sân lạnh lợi ngang ngược tiểu thư bây giờ xem ra đúng là phảng phất lập tức lớn lên rất nhiều.

Trên người nàng ăn mặc hắc sắc bó sát người áo ngắn, ở trong màn đêm bại lộ lấy nàng xinh đẹp tư thái, trên da chưa hoàn toàn bốc hơi mồ hôi, nói rõ

nàng vừa mới hoàn thành cực kỳ kịch liệt võ đạo tu luyện.

Nàng cặp kia đã từng mình mị hoạt bát trong mắt to, bây giờ tràn đầy vẻ lo lắng, trống rỗng ánh mắt không có nửa phần thần thái, này thất hồn lạc phách bộ dáng đủ để cho bất luận kẻ nào đau lòng đến thực chất bên trong.

Nửa năm.

Từ khi hôm đó Lâm Dương Thiên tại Thanh Vân Sơn sống chết không rõ về sau, Ôn Thanh Thanh tựa như thay đổi một người. Bắt đầu điên cuồng tu tập võ đạo.

Nàng không ăn cơm, không ngủ được, mỗi ngày tất cả thời gian đều dùng tại tu luyện phía trên, vền vẹn nửa năm công phu, nàng tiến triển làm cho Ôn Đình Thiên đều cảm thấy giật mình.

Mà nàng ngẫu nhiên nghỉ ngơi, cũng là tại trời tối người yên thời điểm, một thân một mình người tại Lâm Dương Thiên đã từng ở lại qua Biệt Uyển bên trong ngân người, thường xuyên ngồi xuống cũng là đến hừng đông.

Mỗi người đều khuyên qua Ôn Thanh Thanh, người chết không thể phục sinh, nhưng Ôn Thanh Thanh vĩnh viễn sẽ chỉ lạnh lùng trả lời: "Không, Lâm Dịch còn chưa có chết!"

Buổi tối hôm nay, Dạ Phong vô cùng rét lạnh, Ôn Thanh Thanh lại một lần nữa đi vào Lâm Dương Thiên Biệt Uyển, nhìn xem này đã từng quen thuộc một ngọn cây cọng cỏ, tư niệm lấy cái kia từng tại đây ở lại thiếu niên thân ảnh, nàng căng cứng biểu lộ chậm rãi buông ra tới.

Nàng ngồi ở trong sân trên mặt ghế đá, lạnh lạnh Dạ Phong cũng đánh không lại nội tâm của nàng rét lạnh, bất tri bất giác, hai hàng thanh lệ liền theo khóe mắt nàng chậm rãi trượt xuống, trên mặt đất nện đến vỡ nát.

"Ô ô. . ."

Ôn Thanh Thanh ghé vào trên mặt bàn, bả vai cuối cùng nhịn không được co rúm đứng lên, tiếng khóc kia âm là thiên hạ lớn nhất làm lòng người nát gào thét.

"Lâm Dịch. . . Người cái Xú Gia Hòa, người không phải đã đáp ứng ta sẽ không chết cái gì? Vậy người vì sao vẫn chưa trở lại. . . Vì sao. . ."

Vì sao. . .

Ôn Thanh Thanh khóc đến chỗ thương tâm, lệ như suối trào, đã từng cùng Lâm Dương Thiên quen biết từng màn như thủy triều hiển hiện, mà này tại Thanh Vân Sơn Lâm Dương Thiên vì cứu nàng mà một mình đi xa bóng lưng càng làm cho nàng khóc không thành tiếng.

Lúc này.

Bên cạnh không biết từ chỗ nào duỗi ra một cái tay, đụng chút bả vai nàng, một khối không biết làm bằng vật liệu gì vải rách khăn tay đưa qua.

"Ô ô. . ."

Ôn Thanh Thanh bản năng đưa tay đón, nhưng bỗng nhiên kịp phản ứng, bên cạnh mình lúc nào đứng một người.

Bạn đang đọc truyện *Hỏa Đế Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 38: Khai Mạc

Chương 38: Khai Mạc

Một cái. . . Nàng ngày nhớ đêm mong, nằm mộng cũng nhớ hung hăng ôm lấy người.

Một cái. . . Tất cả mọi người cho là hắn đã người chết.

Lâm Dương Thiên.

Cứ như vậy một lời không hợp xuất hiện tại trước mắt nàng.

"Này, đã lâu không gặp."

Lâm Dương Nhất cười, vẫn là loại kia lạnh nhạt vị đạo, nhưng tối nay ánh trăng rất sáng, phản minh liền có thể nhìn hấn trong ánh mắt cũng có một chút trong suốt quang mang đang nhấp nháy.

Một phần thâm trầm như vậy nhớ, Lâm Dương Thiên sao có thể không động dung.

"Ngươi . . . Ngươi . . ."

Ôn Thanh Thanh liễu mạng vuốt mắt, hoàn toàn không thể tin được trước mắt sự thật.

Nhưng khi nàng cuối cùng thấy rõ ràng Lâm Dương Thiên này mang tính tiêu chí chán ghét nụ cười thời điểm, nội tâm của nàng cảm giác đè nén tình cuối cùng như sụp đổ Đại Đê một dạng, hoàn toàn phóng xuất ra.

"Ngươi tên hỗn đản! !"

Ôn Thanh Thanh trùng trùng điệp điệp bỏ nhào Lâm Dương Hoài bên trong, cắn một cái tại Lâm Dương Thiên trên bờ vai, nhưng lại không nỡ dùng sức, chỉ muốn để cho thời gian đứng ở cái này một giây, vĩnh viễn ôm cái này tên đáng ghét.

Lâm Dương Thiên ôm một đoàn nhuyễn ngọc ôn hương, trong lòng ấm áp như lửa, hấn nhẹ nhàng đỡ dành lấy Ôn Thanh Thanh phía sau lưng, nói khẽ: "Thanh Thanh tiểu thư, ta thật vất vả còn sống trở về gặp ngươi, chớ để cho ngươi lại cho cắn chết. . ."

Phốc phốc.

Ôn Thanh Thanh nín khóc mỉm cười, một đôi nắm tay nhỏ như mưa rơi rơi vào Lâm Dương Thiên trên bờ vai, nện đến xương người đầu đều xóp gòn.

Lâm Dương Tinh yên lặng chờ chờ đợi Ôn Thanh Thanh sắp kích động tâm tình phát tiết xong, mới chậm rãi hỏi: "Ta không trong khoảng thời gian này, trong nhà tình huống thế nào? Tộc trưởng bọn họ đây. . ."

Nói đến đây, Ôn Thanh Thanh trên mặt nhu tình nhất thời biến mất không thấy gì nữa.

"Lâm Dịch, nói rất dài dòng. . . Tóm lại Ôn gia tình huống hiện tại thật không tốt, cha bọn họ đang trong đêm tổ chức hội nghị thương lượng ngày mai Linh Bình Giám Bảo Đại Hội sự tình đây."

"Đi, đi xem một chút."

Lâm Dương nhị lời nói không nói, lời kéo Ôn Thanh Thanh chạy về phía Lăng Vân Các đi.

. . .

Cùng lúc đó, Lăng Vân Các bên trong.

Ôn Đình Thiên sắc mặt trang nghiêm mà nặng nề, cùng một gian phòng bên trong vẫn còn ấm nhà còn thừa hai ngày Tiên Thiên khách khanh, dễ dàng Thương Hải, Dịch Hành Văn hai vị đại sư, quán gia Ôn Trung, đây đều là Ôn gia trọng yếu nhất nhân vật trọng yếu, mà còn có một tên thành viên mới thì là làm cho người ngoài ý muốn.

Hứa Dao, cái này Lâm Dương Vô Tâm bên trong để bật ra tới thông tuệ nữ tử tại ngắn ngủi này thời gian nửa năm bên trong thể hiện ra kinh người thiên phú buồn bán cùng thủ đoạn, bây giờ đúng là đã thay thế Vương Mập Mập chương quỹ, trở thành Luyện Thiên hào đệ nhất chương quỹ, tức thì bị Ôn Đình Thiên gọi tham gia cái này cực kỳ trọng yếu gia tộc hội nghị.

Bên trong đại sảnh, bầu không khí mười phần ngưng trọng, chỉ nghe thấy Ôn Đình Thiên hỏi: "Hứa chương quỹ, dựa theo ngươi tình báo, ngày mai cái này Linh Bình giám bảo hội kết quả Nội Vụ Phủ là cũng sớm đã xác định rõ. . ."

"Vâng, tộc trưởng!"

Hứa Dao đứng lên, trên mặt khôn khéo già dặn hoàn toàn không giống một cái hơn hai mươi tuổi thiếu nữ, nửa năm qua này nàng dốc hết chính mình tiềm năng trợ giúp Ôn gia tại trên thương trường cùng đối thủ lượn vòng, đúng là tại khóe mắt đều một mối ra từng tia từng tia vẻ.

Không có người biết, cái cô nương này là như thế nào ngăn cản được Trần gia ba lần bốn lượt lợi dụ thậm chí uy hiếp, trung thành muốn vì Ôn gia chiến đấu đến một giây sau cùng.

Chỉ sợ chỉ có Hứa Dao trong lòng mình rõ ràng, tại nội tâm của nàng chỗ sâu, luôn luôn còn bảo lưu lấy một tia hi vọng, nàng đang đợi người kia trở về.

Hứa Dao khẳng định trả lời: "Hứa Dao là bỏ ra nhiều tiền từ trong vụ phủ mấy vị chủ quản trong miệng đạt được tin tức, này Vương Minh Trùng đã sớm định tên hay lần, ngày mai mặc kệ chúng ta dâng lên hạng gì báo bối, Trần gia đều sẽ chiến thắng."

"Đồ chó này Vương Minh Trùng, mẹ hần là điên sao? Vô sỉ như vậy sự tình cũng làm ra đến, chẳng lẽ hần liền không sợ chúng ta đi tố giác hần cái gì!" Bên cạnh Dịch Hành Vân nổi giận đùng đùng đập bàn.

Dễ dàng Thương Hải thì tỉnh táo phân tích: "Vương Minh Trùng thân là Nội Vụ Phủ tổng quản, chính là Đương Triều gần với ba vị Nội Các thủ lĩnh đại quan, hần tuyệt sẽ không làm một cái Trần gia làm ra loại này bốc lên cực độ mạo hiểm sự tình. . . Hần loại hành vi này, nhất định là được cái gì người bày mưu đặt kế."

Đúng vậy a. . .

Đạo lý này tất cả mọi người hiểu, nhưng là bây giờ hết lần này tới lần khác ai cũng cảm Vương Minh Trùng không có bất kỳ cái gì biện pháp.

Ôn gia nói đến tuy nhiên cũng chỉ là Vân Thành dân gian hào môn, thật muốn nói chuyện thực lực giống như Xuất Vân hoàng triều tới so này hoàn toàn cũng không phải là một cái cấp bậc.

Với lại kỳ quái là, gần nhất Thành Phòng Quân Đồ Minh tướng quân tựa hồ cũng không có tin tức, liên đới lấy tam đại Thủ Phủ một trong quân vụ phủ tựa hồ cũng không còn quan tâm Ôn phủ tình huống.

Đây càng thêm đem Ôn gia đập đổ tuyệt cảnh.

Hứa Dao tin tức làm cho tất cả mọi người lâm vào vô kế khả thi hoàn cảnh, ngày mai Linh Bình Giám Bảo Đại Hội, tựa hồ đã có thể nhìn thấy bi thảm kết quả —— Ôn gia sắp hoàn toàn bị Trần Nguyệt Thăng chỗ nghiền ép.

Ngay tại tất cả mọi người nhũn nhũn thời điểm, bất thình lình bành một tiếng, Lăng Vân Các đại môn bị người trực tiếp phá tan.

Ôn Thanh Thanh từ bên ngoài mặt mũi tràn đầy nước mắt liền vọt vào tới.

"Thanh Thanh, ngươi hồ nháo cái gì!"

Ôn Đình Thiên vốn là tâm tình cực kém, trọng yếu như vậy gia tộc hội nghị Ôn Thanh Thanh lại còn dám quấy rối, tại chỗ hỏa khí liền hướng bên trên nhảy lên.

Nhưng hần nội tâm phần nộ ngọn lửa nhỏ dâng lên không đến nửa giây, trong nháy mắt cả người liền ngốc.

Không chỉ có là hần, toàn bộ Lăng Vân Các bên trong tất cả mọi người biểu lộ đều cứng ngắc, sau đó đoàn người bắt đầu đồng loạt dụi mắt, đều hần miêu mau đưa tròn mắt muốn nhào nặn đi ra.

Hứa Dao, nước mắt phạch một cái liền xuất hiện, cái thứ nhất hoan hỉ kêu ra tiếng:

"Lâm trưởng lão! !"

Ngay sau đó, tất cả mọi người khoe miệng cũng giống như cái chọt khí cầu một dạng vô hạn hướng lên nhếch lên tới.

Dịch Hành Vân cười ha ha.

Dễ dàng Thương Hải vội vàng đi tìm chính mình cứu Tâm Dược.

Ôn Trung cùng hai vị Tiên Thiên trưởng lão lau ướt át khoe mắt.

Ôn Đình Thiên thì là đi lên phía trước, không chút khách khí cho Lâm Dương Nhất cái thật to ôm ấp.

"Trở về! !"

Ba chữ, bao hàm vạn lời nói ngàn nói.

"Trở về! !"

Lâm Dương Thiên gật đầu, ánh mắt kiên định như núi.

Toàn bộ Lăng Vân Các bên trong không khí lập tức thay đổi.

Phảng phất từ đoàn người nhìn thấy Lâm Dương Thiên một khắc kia trở đi, sở hữu Ôn gia vấn đề tất cả đều tan thành mây khói.

Cứ việc ai cũng không biết Lâm Dương Thiên cái này mất tích thời gian nửa năm đến làm những gì, nhưng mỗi người hết lần này tới lần khác đối với cái này bây giờ trưởng cao nhất đầu thiếu niên tràn ngập tự tin.

Có Lâm Dương Thiên tại, Ôn gia trời liền sập không.

Không.

Phải nói.

Có Lâm Dương Thiên tại, ngày mai, cũng là Trần gia giống như Âu Dương gia đám kia các cháu không may thời điểm.

Nhưng là, ngay tại Lâm Dương Thiên mặt mũi tràn đầy mỉm cười nghênh đón Ôn gia mọi người hân hoan ánh mắt thời điểm, ngay tại hân cảm thụ được Hứa Dao cô nàng kia ngọt chết người không đến mạng kiều điểm ánh mắt thời điểm, một kiện để cho Lâm Dương Thiên trong nháy mắt trên đầu che kín hắc tuyến sự tình phát sinh. . .

"Tộc trưởng! !"

Mấy tên Ôn gia thị vệ vội vàng chạy như bay đến:

"Trong phòng bếp tiến vào kẻ trộm, ngài mau đi xem một chút, này tộc nhân lực đại vô cùng, đã nhanh đem nhà bếp quấy lật trời!"

Tình huống như thế nào?

Tặc nhân?

Nhà bếp?

Tất cả mọi người có chút kỳ quái, chỉ có Lâm Dương Thiên lấy tay che khuất khuôn mặt, hận không thể lập tức xông tới lột sạch Hóa Nhi lông chim.

"Là. . . Là, ta sùng vật. . ."

Lâm Dương Thiên quần hận không thể chui vào dưới mặt đất đi. . .

. . .

Ngày mai, cười Tiểu Mã Câu phúc xuy phúc xuy tới.

Vân Thành, nghênh đón một kiện toàn thành chú mục đại sự.

Linh Bình Giám Bảo Đại Hội.

Tại những năm qua, cái này mỗi ba năm tổ chức một lần thịnh hội nếu cũng không biết gây nên cái gì chú ý, bởi vì bản này chất bên trên chỉ là một trận luyện khí hành nghiệp nội bộ kỹ thuật Giao Lư Hội, tuyệt đại đa số Vân Thành bách tính đang nghe về sau đều sẽ bản năng nói một câu: Quan ta lòng sự tình.

Nhưng năm nay khác biệt.

Sớm tại đi qua thời gian nửa năm bên trong, cơ hồ mỗi một cái Vân Thành người đều biết tam đại gia tộc tranh đấu hào môn ân oán.

Ôn gia đã sớm bị Trần gia cùng Âu Dương gia liên hợp lại ép tới khốn khổ không chịu nổi, mà ngày mùng 8 tháng 10 trận này Linh Bình giám bảo hội thì là tam đại gia tộc ân oán cháy bỏng cao triều nhất.

Là Ôn Đình Thiên chỉ huy Ôn gia tại trên đại hội cường thế nghịch tập?

Vẫn là Trần Nguyệt Thăng cùng Âu Dương Cung tại trên đại hội sắp Ôn gia hoàn toàn giẫm nhập địa ngục?

Mỗi cái Vân Thành người đều không kịp chờ đợi muốn biết đáp án.

Thế là, sắc trời còn không có sáng, dùng để tổ chức năm nay thịnh hội Lạc Vân trên quảng trường liền đã bắt đầu lục tục ngo ngoe có bách tính ra trận.

Đến giờ Thìn thời gian, cơ hồ gần phân nửa Vân Thành bách tính đều hội tụ đến mảnh này Phong Khởi Vân Động địa phương, nguyên bản đủ để dung nạp mười vạn người Lạc Vân quảng trường bị chen lấn là chặt như nêm cối, ngay cả con ruồi đều nhanh muốn tìm không đến đặt chân địa phương.

Chủ quản Vân Thành sự vụ Nội Vụ Phủ, khẩn cấp triệu tập hai ngàn hoàng gia thị vệ đi vào Lạc Vân quảng trường duy trì trật tự, về sau phát hiện thật sự là hạt cát trong sa mạc, sau đó lại khẩn cấp liên hệ một vạn Thành Phòng Quân quan binh, mới rốt cục đem trọn phiên Lạc Vân quảng trường bố trí quy tắc đứng lên.

Trong lúc nhất thời, liền xem cái này cuộn cuộn trên quảng trường người đông tấp nập, âm thanh giống như sóng lớn, lít nha lít nhít đầu người, các loại thần thái người xem, sắp tại đây biến thành Nhân Gian Bách Thái phù đời Họa Quyền, mà tất cả mọi người ánh mắt đều tập trung đến trong sân rộng ở giữa này chừng nửa cái sân bóng lớn nhỏ hai tầng trên đài cao.

Đây là hôm nay Linh Bình giám bảo hội người hội trưởng, sở hữu ân oán cũng sẽ ở tại đây làm đoạn.

Đài cao cánh bắc, là chừng cao hơn một mét nhị tầng Đài Chủ Trì, thượng diện hoành trung bày mấy hàng hoa lệ cái bàn, ở trong nhất tôn Từ Đàn Mộc

đại tòa, chính là vì là đương kim Xuất Vân Quận Quốc một phủ ba trong viện Nội Vụ Phủ thủ lĩnh —— Vương Minh Trùng chuẩn bị Chủ Tọa.

Chủ Tọa hai bên cập thân về sau, bày mười mấy tấm Thứ Đẳng ngồi vào, hôm nay Nội Vụ Phủ chủ yếu quan viên đều sẽ đến đây xem lễ, bên trong còn bao gồm hai vị nhân vật trọng yếu.

Hoàng cung tứ đại Ngự Tiền Thị Vệ thống lĩnh một trong cao thủ —— Tô Minh Xuân.

Cùng Thành Phòng Quân tướng quân —— Đỗ Minh.

Hai vị này làm hôm nay hội trường trật tự chủ yếu phụ trách người, tự nhiên cũng chiếm cứ lấy trên đài cao trọng yếu nhất vị trí.

Cả tòa đài cao Đông Tây Lưỡng Trắc, thì là cho hôm nay chủ yếu tham dự phương chuẩn bị.

Sườn đông, chính là Trần gia cùng Âu Dương gia khu vực, phía Tây, là Ôn Đình Thiên dẫn đầu Ôn Thị gia tộc ngồi vào.

Mà tại ba khối ngồi vào khu vực làm thành Trung Ương Khu Vực, thì dựng nên lấy hai tòa hơi hơi phả ra khói xanh luyện khí đài, đó là hôm nay Linh Bình giám bảo hội bên trên dùng để Đấu Khí song phương chiến trường.

Tuy nhiên lúc này toàn bộ trên đài cao ngồi vào cũng còn không có một ai, nhưng chỉ chỉ là là xem ba bên khu vực trận thế, mọi người phảng phất đã từ đó cảm nhận được một loại khẩn trương nghiêm túc bầu không khí.

Ước chừng giờ Thìn ba khác tình cảnh, tại hiện trường nhân viên quản lý dẫn đạo dưới, tham dự nhân viên lần lượt bắt đầu ra trận.

Bạn đang đọc truyện *Hỏa Đế Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 39: Không đứng đắn Đấu Khí

Chương 39: Không đứng đắn Đấu Khí

Đầu tiên ra sân là Vân Thành dân gian tam đại gia tộc, song phương nhân mã tựa hồ phân cao thấp, đồng thời đi đến đài cao.

Thần thái uy nghiêm Ôn Đình Thiên, nở nụ cười Trần Nguyệt Thăng, cùng đi theo Trần Nguyệt Thăng sau lưng đương đương đắc ý Âu Dương Cung, ba vị Vân Thành Lão Đại vừa ra trận chính là dẫn phát toàn trường xôn xao.

"Oa, ta đã lớn như vậy, còn là lần đầu tiên nhìn thấy tam đại gia tộc tộc trưởng đồng loạt xuất hiện đây. . ."

"Nhìn người này tiền đồ. . . Lão tử không biết gặp bọn họ bao nhiêu hồi. Hừ hừ, xem thật kỹ một chút đi, nói không chừng qua sau ngày hôm nay, Vân Thành tam đại gia tộc muốn biến thành Lưỡng Đại Gia Tộc đi."

Trong đám người có không ít tin tức linh thông phân tử, đối với hôm nay hào môn tranh rất có hiểu biết, nhất thời thành mọi người tiêu điểm.

"Vị huynh đài này ý gì a?"

"Hừ hừ!" Mấy vị kia người biết chuyện cũng là một bộ e sợ cho thiên hạ bất loạn tâm tính: "Ôn Đình Thiên nửa năm này bị Trần Nguyệt Thăng còn có Âu Dương Cung liên thủ khi dễ thảm, hôm nay đại hội hân hạnh định là muốn báo thù a!"

"Ta còn nghe nói, hôm nay Linh Bình giám bảo hội song phương là có đồ ước, Ôn gia thua, muốn nhường ra Vân Thành luyện khí thị trường, Trần gia thua, đến tiếp một số tiền lớn đây!"

"Cát ~ đây coi là cái gì, chẳng lẽ các ngươi không biết nửa năm trước Thanh Vân Sơn trận kia đồ sát sự kiện, Ôn gia chết mấy chục người đây. . . Ta xem nói không chừng hôm nay việc này liền phải lật ra đến, song phương sống mái với nhau đều không phải là không thể nào a. . ."

Trong lúc nhất thời, chứng thuyết phân vân, thị phi chớ biện.

Nhưng tất cả mọi người trong lòng khẩn trương tâm tình là càng ngày càng nặng, nhìn về phía tam đại gia tộc ánh mắt cũng càng phát ra lửa nóng, đều đang chờ mong hôm nay sẽ lên diễn một trận như thế nào đại hí.

Lâm Dương Thiên, hôm nay khoác một kiện mũ che màu trắng, xen lẫn trong Ôn gia tham dự mấy trăm người trung gian, cũng không có người chú ý hắn tồn tại.

Buổi tối hôm qua hắn cùng Ôn Đình Thiên đám người đã làm tốt sở hữu chuẩn bị, hôm nay, Ôn gia cũng không phải tới tham gia một cái đã nhất định kết quả rách rưới đại hội.

Bọn họ là muốn tới thanh tẩy Trần gia sở hữu nợ máu.

Về phần Hòa Nhi . .

Cái này không có tiết tháo gia hỏa lúc này đang tại Ôn Thanh Thanh trên bờ vai.

Một người một chim buổi tối hôm qua tại Ôn gia nhà bếp gặp mặt về sau liền tốt bên trên, bởi vì Ôn Thanh Thanh giống như tiểu Tất Phương phát hiện bọn họ hai vị có một cái cộng đồng yêu thích —— nhỏ nước bọt Lâm Dương Thiên.

Cho nên lúc này một người một chim đang tại trong đám người xì xào bàn tán, không chút nào phù hợp hiện trường không khí khẩn trương, có lẽ là Ôn Thanh Thanh đã biết hôm nay kết quả —— Trần gia phải ngã huyết môi.

Mà liền tại bọn họ vừa mới đứng vững ngồi xuống, đối diện, Trần Nguyệt Thăng liền đã cười ha ha tới bị coi thường.

"Ôn huynh, đã lâu không gặp, cái này hướng về vừa vặn rất tốt a!" Trần Nguyệt Thăng tự tin bộ dáng nghiêm chỉnh đã nắm chắc thắng lợi trong tay.

Phía sau hắn, Âu Dương Cung mặt béo lại mập vài vòng, lúc này cười đến cũng là không ngậm miệng được:

"Trần huynh, người xem Ôn huynh này hơi có vẻ tiêu tụy sắc mặt, hiển nhiên buổi tối hôm qua cũng là ngủ không ngon, cần gì phải thêm này hỏi một chút đâu?"

Ha ha ha!

Hai người ngay tiếp theo sau lưng sắp tới năm trăm người ta tộc đội ngũ cũng là ồn ào cười to, hồn nhiên không có đem Ôn gia mọi người để vào mắt.

Theo bọn hắn nghĩ, Trần gia cùng Âu Dương gia đã giẫm lên Ôn Đình Thiên khuôn mặt giẫm rỗng rã nửa năm, hôm nay bất quá là tới bỏ sung sau cùng một chân thôi, Ôn gia căn bản không có bất luận cái gì lật bàn cơ hội.

Ôn Đình Thiên lạnh lùng nhìn xem hai người, ánh mắt lạ thường bình tĩnh.

"Nói xong? Nói xong hai vị mời về, các người cản trở ta thờ."

Hả?

Nửa năm qua, Trần Nguyệt Thăng vẫn là lần đầu tại Ôn Đình Thiên trên mặt nhìn thấy loại này lãnh ngạo thần thái, đầu tiên là sững sờ, sau đó trong tươi cười nhiều một ít dữ tợn.

"Ha ha, xem ra Ôn huynh hôm nay là có chuẩn bị mà đến a. . ." Nói, hắn đem mặt tiến đến Ôn Đình Thiên bên cạnh, lạnh lùng nói: "Ôn Đình Thiên, cái này chỉ sợ là người sau cùng cơ hội ở trước mặt ta làm ra này tám sắc mặt, đợi lát nữa, ta ngược lại thật ra rất chờ mong người còn có thể hay không giống bây giờ như vậy bình tĩnh!"

"Vậy người liền đang mong đợi tốt, ta cũng rất chờ mong người chờ chút mà biểu lộ."

Ôn Đình Thiên đối chọi gay gắt, khí thế lực áp Trần Nguyệt Thăng hai người.

Mà vừa lúc này, liền nghe đến đài cao hậu phương một trận Lễ Nhạc cùng vang lên, hôm nay đại hội ban tổ chức —— Nội Vụ Phủ quan viên ra sân.

Chỉ gặp hai trăm tên người mặc Kim Giáp, cầm trong tay Ngân Thương hoàng gia thị vệ giống như một thanh sắc bén bảo kiếm chém ra đám người, phân ra một cái thông đạo, sau đó một đội Hoa Phục uy nghiêm nhân mã từ đó chậm rãi mà ra.

Đi đầu một người, chính là Vương Minh Trùng.

Nửa năm không thấy, cái này Vương Minh Trùng không có cái gì biến hóa, thâm trầm ánh mắt, chính tề râu dê, không giận mà tự uy cường đại khí tràng, để cho hắn vừa ra trận liền hấp dẫn toàn trường ánh mắt.

Làm Xuất Vân Quốc tứ đại Chính Giới Lão Đại một trong Vương Minh Trùng, cũng là lần này Linh Binh Giám Bảo Đại Hội cuối cùng trọng tài, tự nhiên là Phong Vân Tể Hội tiêu điểm.

Sau lưng hắn, chính là hoàng gia thị vệ thống lĩnh Tô Minh Xuân, cùng Thành Phòng tướng quân Đỗ Minh.

Hai người này đều là Quân Phục cách ăn mặc, trên thân đều là lộ ra nồng đậm uy áp sát khí, nhưng này Đỗ Minh tựa hồ trong lòng đè nén tâm tình gì, đằng tràng về sau đứng là không cùng Ôn Đình Thiên giao hội ánh mắt, mặt mũi tràn đầy vẻ tức giận.

"Tham kiến Vương đại nhân."

Tất cả mọi người đến Vương Minh Trùng sau khi đứng vững cùng kêu lên ân cần thăm hỏi, Vương Minh Trùng thì là đại khí vung tay lên: "Chư vị mời ngồi."

Sau đó một vị Nội Vụ Phủ lễ nghi quan đi ra chủ trì toàn bộ hội nghị Khai Mạc thức, Vương Minh Trùng càng là đứng dậy làm một phen đồng dục đọc lời chào mừng, nội dung là nói Luyện Khí Thuật đối với Xuất Vân Quốc như thế nào trọng yếu, quốc gia những năm gần đây lấy được người nào thành quả Vân Vân.

Đến sau cùng, hần lời nói xoay chuyển, dẫn xuất hôm nay Linh Binh Giám Bảo Đại Hội chủ đề:

"Giới trước đại hội, cũng là bởi Ôn Đình Thiên tộc trưởng dẫn đầu Ôn Thị nhất tộc Luyện Khí đại sư bọn họ cho chúng ta phụng hiến tinh xảo Kỹ Nghệ cùng tốt đẹp thành phẩm, nhưng năm nay thiên hữu ta Xuất Vân Quốc, Trần Nguyệt Thăng tộc trưởng Trần Thị gia tộc cũng bồi dưỡng được một nhóm ưu tú Luyện Khí Sư đội ngũ, cho nên Nội Vụ Phủ vì là phồn vinh ta Xuất Vân Quốc luyện khí hành nghiệp, quyết định vào hôm nay Linh Binh Giám Bảo Đại Hội bên trên cho Lưỡng Đại Gia Tộc một cái tỷ thí Kỹ Nghệ cơ hội, cũng cho chúng ta Vân Thành bách tính nhìn một lần cho thỏa, thưởng thức một chút chúng ta Xuất Vân Quốc tối cao cấp Luyện Khí Thuật quyết đấu."

Tốt!

Phía dưới tràn đầy người xem nói ít cũng có mười mấy vạn người, hoan hô lên coi là thật như núi hô biển động, khí thế chấn thiên.

Phi.

Ôn Đình Thiên bên cạnh, Dịch Hành Vân thì là trùng trùng điệp điệp tới một cái.

Nói đến đường hoàng, hành sự thì bi ối vô sỉ.

Cái này Vương Minh Trùng, lương tâm đều mẹ nó để cho chó ăn.

Trên đài, Vương Minh Trùng phát tay để cho mọi người im lặng, hần tiếp tục nói: "Phía dưới ta liền không chậm trễ thời gian, hôm nay đại hội cùng sở hữu hai trong cổ cho, một là Đấu Khí giải thi đấu, hai là Giám Bảo tranh, như vậy đầu tiên liền thỉnh xuất song phương Luyện Khí đại sư, để cho chúng ta thật tốt thưởng thức một trận đặc sắc Đấu Khí biểu diễn đi !"

Dưới đài, lại là một trận tiếng hô chấn thiên.

Trần Nguyệt Thăng bên này, Thượng Quan Phi theo bộ kia không coi ai ra gì lãnh ngạo bộ dáng, ăn mặc một thân giới giang Luyện Khí Sư trang phục, vững vàng đi tới.

Đại biểu Ôn gia tham gia lần này Đấu Khí người, thì là vị kia danh xưng Xuất Vân Quốc luyện khí đệ nhất nhân Quốc Bảo Cấp đại sư —— dễ dàng Thương Hải.

Hai người đứng tại luyện khí đài bên cạnh, chính là toàn trường tiếng vỗ tay như sấm động, rất nhiều đã từng không có được chứng kiến chân chính luyện khí Vân Thành bách tính, hôm nay cũng tới hào hứng, nhao nhao dâng lên chính mình lớn nhất nhiệt tình.

Nửa năm không thấy, cái này Thượng Quan Phi tựa hồ tại Luyện Khí nhất đạo bên trên lại có tinh tiến, cả người đứng tại luyện khí trước sân khấu phảng phất khổng lồ vạn vật Quân Vương, hết thấy tất cả nằm trong lòng bàn tay.

Hần nhìn xem đối diện bình chân như vại dễ dàng Thương Hải, khoe miệng khinh thường cong lên:

"Lão đầu, hôm nay đi qua, ngươi cái này Xuất Vân đệ nhất Luyện Khí Sư danh hào muốn thay người. . ."

Thượng Quan Phi vô cùng tự tin.

Hần đến từ vượt xa Ôn gia luyện khí hào môn, toàn bộ Xuất Vân Quốc luyện khí kỹ thuật trong mắt hần cũng là cắt chó, trước mặt cái này dễ dàng Thương Hải đến gia tộc của hần, càng là Liên trưởng lão đều chưa có xếp hạng.

Lần trước nếu không phải mình chủ quan, tuyệt đối sẽ không ở Huyền Khí cấp bậc bại bởi cái kia Lâm Dịch, hôm nay cũng là hần rửa nhục thời điểm, muốn đem cái này dễ dàng Thương Hải, vẫn còn ẩn nấp hung hăng giẫm tại dưới chân.

Đối diện.

Dễ dàng Thương Hải đối mặt khiêu khích, ngay cả mí mắt đều không có nhúc nhích một chút.

Cái loại cảm giác này tựa như là tang thương lão nhân tại đối mặt Hùng Hải Tử khiêu khích, căn bản không có coi là chuyện đáng kể.

Cắt. . .

Thượng Quan Phi khiêu khích không có hiệu quả, lạnh lùng bĩu môi một cái.

Ra về trấn định lão già kia, đợi lát nữa luyện ra thành phẩm về sau, ta nhìn ngươi làm sao khóc!

Rất nhanh, Đấu Khí trận đấu bắt đầu.

Quy tắc cơ bản dựa theo thông thường tiến hành, Thượng Quan Phi chủ công, luyện chế Công Kích Hình binh khí, dễ dàng Thương Hải Chủ Thủ, luyện chế Phòng Ngự Tính Đồ phòng hộ, sau cùng lấy song phương thành phẩm đối sánh kết quả vì là thắng bại phân định.

Theo trọng tài ra lệnh một tiếng, Thượng Quan Phi bên này oanh một chút liên bắt đầu hoa lệ luyện khí biểu diễn,

Thoán Thiên Linh hóa tựa như nhảy vọt Hỏa Thần, tỏa ra Thượng Quan Phi anh tuấn mà chuyên chú khuôn mặt.

Chỉ chớp mắt giống như chuồn chuồn lướt nước bay qua tài liệu khu, lấy nhanh chóng như sét không kịp che tai tư thế hoàn thành chọn tài liệu, về sau chất lọc, dung hợp, rèn đúc thành hình các loại quá trình toàn bộ một mạch mà thành, toàn bộ quá trình như đồng hành Vân như nước chảy, đẹp đến mức tựa như một trận để cho người ta không đành lòng nhắm mắt xuất sắc, toàn bộ quá trình bên trong chỉ ít dẫn phát toàn trường năm lần trở lên reo hò.

Hừ!

Nhìn thấy cái gì?

Đây mới thực sự là Luyện Khí Thuật, Luyện Thiên hào những bắt nhập lưu đó Luyện Khí Sư, nhiều nhất chỉ có thể gọi là cái phá Thiết Tượng !

Thượng Quan Phi một bên khua tay trong tay nặng nề rèn binh chùy, một bên lộ ra nụ cười đắc ý.

Hôm nay phát huy mười phần hoàn mỹ, đối diện cái kia dễ dàng Thương Hải là thua định.

Cũng không biết lão đầu kia sẽ dùng thứ gì tới nghênh chiến. . .

Thượng Quan Phi nghĩ đến, ánh mắt liên hướng đối diện quét mắt một vòng.

Cứ như vậy liếc một chút, kém chút để cho trong tay hắn cái búa giật mình bay ra ngoài. . .

Đậu má.

Lão đầu kia đang làm gì?

Thượng Quan Phi một cái lão đảo để cho mình cái búa suýt nữa nện lệch.

Toàn trường người xem nhìn xem dễ dàng Thương Hải thời điểm cũng đều là một mặt mòng ép biểu lộ.

Cái này cũng gọi luyện khí?

Cái này không rõ ràng cũng là tại cùng mặt cái gì !

Vâng.

Dễ dàng Thương Hải hiện tại cũng là tại cùng mặt.

Hắn lựa chọn sử dụng một loại gọi là 【 Vân Khuê Giao 】 Ít lưu ý tài liệu, này lại giống như một vị mặt điểm sư phụ hai tay đang không ngừng xoa nắn lấy một cái to lớn Vân Khuê Giao đoàn, thỉnh thoảng còn vung một chút hồng sắc bột phấn đi vào.

Hắn động tác rất chậm, thậm chí còn có chút hững hờ vị đạo.

Này chỗ nào giống như là một cái bức cách nghịch thiên Luyện Khí Sư?

Cái này lại chỗ nào giống như là một trận chuyện rất quan trọng Đấu Khí quyết chiến !

Bạn đang đọc truyện *Hỏa Đế Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 40: Đáng chết Luyện Khí Thuật

Chương 40: Đáng chết Luyện Khí Thuật

Màn này, làm trên quan bay cảm thấy giống như đã từng quen biết, lúc trước cái kia gọi là Lâm Dịch Hồn Đan Tiểu Tử cũng là dùng loại này không đứng đắn Luyện Khí Thuật đánh bại chính mình.

Hiện tại tại sao lại tới? ? ?

Ần ần, Thượng Quan Phi, Trần Nguyệt Thăng đám người sắc mặt đều có chút biến hóa, không khỏi nhanh đoàn người tâm lý liền phủ định ý nghĩ này.

Cái kia Lâm Dịch đã sớm chết tại Thanh Vân Sơn, rỗng rã nửa năm đều không có tin tức, không có khả năng xuất hiện ở đây a!

Nhưng cái này đáng chết Luyện Khí Thuật. . .

Thượng Quan Phi cưỡng ép đè xuống trong nội tâm cảm giác khác thường, hết sức chăm chú hoàn thành chính mình sau cùng rèn đúc tổ hình, tại luyện khí sau cùng hoàn thành Thối Hỏa về sau càng là rút vào một cái tinh thuần Thiên Địa Linh Lực, dùng để thôi thúc trong tay Linh Khí nội bộ 【 Nguyên Thủy Linh Tinh 】, kích phát cả kiện Linh Khí khí linh thuộc tính.

Cuối cùng, một thanh hàn khí bốn phía một tay Chiến Phủ xuất hiện tại mọi người trước mắt.

Chuôi này Chiến Phủ toàn thân U Lan, người tài tuyển dụng Xuất Vân luyện khí giới sẽ rất ít sử dụng ngàn năm Hàn Thiết, phụ trợ lấy 【 Tề Dương dịch 】, 【 Ly Nguyên tinh 】, các loại tài liệu gia tăng cả kiện binh khí dẻo dai, sau cùng lấy Văn Võ Chùy Pháp lặp đi lặp lại rèn, sắp Hàn Thiết sắc bén hoàn toàn phát huy đến cực hạn, cuối cùng dần sinh ra một cái thuộc tính kinh người cao giai Linh Khí.

Thượng Quan Phi Chiến Phủ nơi tay, thiên hạ ta có, bá khí mười phần đi đến trong sân hướng về phía Vương Minh Trùng hành lễ:

"Vương đại nhân, tại hạ 【 Băng Phách Chiến Phủ 】, đã hoàn thành, phẩm cấp chính là cao giai Linh Khí, khí linh thuộc tính là 【 Phá Giáp 】, có thể tùy tiện đánh xuyên phổ thông cao giai Linh Khí, mời đại nhân xem qua!"

Tốt!

Wang Ming Trùng hài lòng gật gật đầu.

Toàn trường người xem cũng nhao nhao cùng tán thưởng.

Thượng Quan Phi cái này Băng Phách Chiến Phủ, vô luận là bề ngoài vẫn là khí linh thuộc tính đều ngưu bức tới cực điểm, thậm chí có thể sánh ngang Xuất Vân Quốc một chút Truyền Quốc chi Bảo, thiếu niên này Luyện Khí Sư quả nhiên là thiên tài hơn người, thực lực Vô Song a!

Dễ dàng Thương Hải đại sư đâu?

Làm đoàn người đưa ánh mắt nhìn về phía đối diện thời điểm, trong cả sân không khí đều trở nên cổ quái.

Dễ dàng Thương Hải đang đem hòa hảo mì vắt bày ra đến một cái hần trước đó đã rèn đúc thật tròn hình Thuần bài mặt ngoài, trước đó viên thuần bát quá là dùng tam giai khoáng thạch 【 Xích Tinh Cương 】, chú tạo phổ thông Thuần bài, tuy là kiên cố, nhưng ở này có được 【 Phá Giáp thuộc tính 】, Băng Phách Chiến Phủ trước mặt tuyệt đối là không chịu nổi một kích, bên ngoài trù lên một tầng mì vắt thì phải làm thế nào đây?

Tất cả mọi người tại đoán dễ dàng Thương Hải là muốn làm cái quỷ gì.

Chẳng lẽ cái này Ôn gia là cũng định từ bỏ, mới khiến cho dễ dàng Thương Hải đi ra khỏi hải một chút, đẩy mạnh bầu không khí?

Mắt thấy dễ dàng Thương Hải sắp khóa mì vắt Thuần bài lại một lần để vào Linh Hỏa trong lò, theo Linh Hỏa thiêu đốt, này trên tám chấn mì vắt phát sinh kỳ dị biến hóa.

Trong suốt Văn Khuê Giao bắt đầu chậm chạp bành trướng, bên trong trước đó vung đi vào hồng sắc bột phấn tựa hồ bắt đầu hòa tan, dần dần cùng Văn Khuê Giao hòa làm một thể biến thành một loại trong suốt hồng sắc Thạch một dạng vật thể, chặt chẽ bao khóa tại nguyên bản Thuần bài tầng ngoài cùng.

Đây cũng là đang làm cái gì phi cơ a. . .

Nướng đĩa bánh cái gì?

Hần miêu vẫn là nhân bánh lộ ở bên ngoài loại kia. . .

Tất cả mọi người không nói lời nào.

Thượng Quan Phi đám người sắc mặt càng ngày càng khó coi, bởi vì loại này quý dị luyện khí phương thức thật sự là giống vô cùng cái kia hẳn là chết đi Lâm gia trưởng lão Lâm Dịch.

Chờ đến dễ Thương Hải chậm rãi dập tắt Linh Hỏa, lấy ra Thuần bài về sau, mọi người phảng phất nhìn thấy một đạo phóng lên tận trời hỏa diễm linh quang trực trùng vân tiêu, tựa như Kim Ô rơi xuống đất, Hồng Nhật hàng phàm, dễ dàng Thương Hải sắp một vành mặt trời nắm trong tay.

Đây là. . .

Toàn trường 10 vạn ánh mắt đều tiếp cận dễ dàng Thương Hải trong tay viên thuần.

"Trời, cái này thật xinh đẹp a! !"

Trong đám người đầu tiên là vang lên một chút thiếu nữ kinh hô.

Viên kia thuần quá đẹp, đi qua thiêu đốt sau khi Vân Khuê Giao thiên nhiên tự mang trong suốt thần quang, tăng thêm bên trong này ần ần lưu chuyển hỏa diễm quang hoa, càng sắp mặt này Thuần bài phụ trợ tỏa ra ánh sáng lung linh, đẹp không sao tả xiết.

Bất quá, đẹp mắt thuộc về đẹp mắt, dạng này nướng đĩa bánh một dạng thủ pháp luyện chế ra tới Thuần bài năng lượng rắn chắc cái gì?

Thượng Quan Phi đã cắn răng đem Băng Phách Chiến Phủ giữ tại trên tay, theo hần Tiên Thiên Linh Lực rót vào, Chiến Phủ ngoại tầng đúng là nổi lên mười mấy centimet dài sắc bén Phủ Mang, cái này tự mang Phá Giáp thuộc tính đáng sợ binh khí muốn chứng cứ có sức thuyết phục chính mình Cường Đại Uy Năng.

"Chờ một chút!"

Ngay tại song phương tác phẩm sẽ va chạm thời điểm, dễ dàng Thương Hải phát tay tạm dừng.

Làm sao, lão đầu tâm hồng?

Cũng không phải là.

Dễ dàng Thương Hải tuổi đã cao, này lại đúng là vô cùng trang bức cười một chút, nói ra: "Lão phu lớn tuổi, không chịu nổi giày vò, Ôn Thao a, liền từ người tới giúp ta thử một chút cái này 【tan ngày thuần】 đi."

Cái gì?

Đề cho Ôn gia vị kia nhị thiếu gia tới thử thuần?

Ôn Thao chỉ là cái Thối Thế võ giả, mà lên quan bay là thỏa thỏa tiên thiên cao thủ, tăng thêm chuỗi này Băng Phách Chiến Phủ uy lực kinh người, vậy mà liền đề cho Ôn Thao tới chặn?

Đây quả thực là vô tình niệt thị!

Ôn Thao đi ra, trên mặt không lộ vẻ gì, nhưng hần chính mình là đối đầu quan bay lớn nhất trào phúng.

Hần giờ lên Thuần bài, hướng lên trên quan bay ngoắc ngoắc ngón tay, biểu tình kia trước đó luyện tập không biết bao nhiêu lần, sắp Ôn gia những ngày này chịu đến khuất nhục cùng chèn ép tất cả đều tan tại cái này tiêu hồn trong ánh mắt.

"Đến, tới, ca để người đánh!"

Thượng Quan Phi răng đều nhanh cắn nát.

Các người Ôn gia chính mình muốn chết! !

Oanh một chút.

Hần giống một đầu nổi giận Trâu Đực một dạng xông về Ôn Thao, trong tay Băng Phách Chiến Phủ càng là thành đưng nát hết thấy Ngưu Giác, đáng sợ Phủ Mang tại tất cả mọi người chú mục bỏ xuống bên trên Ôn Thao trong tay tan đồng Yên Nhật thuần.

Một tiếng vang trầm.

Thanh âm kia tựa như là Thiết Bồng đập vào trên bao cát một dạng, hoàn toàn không thấy phải có khí thế.

Sau đó liền thấy Ôn Thao cả người tại cự đại trùng kích lực tác dụng dưới bắt đầu lui lại.

Một, hai, ba. . .

Ba bước.

Ôn Thao vén vện lui ba bước liền đứng vững, mà trong tay hấn Thuần bài —— lông tóc không thương.

Xoạt!

Tất cả mọi người kinh sợ.

Thượng Quan Phi thật không thể tin nhìn mình chăm chăm trong tay Phù Từ, mồm dài đến sắp nuốt vào hai cái trứng gà.

Trần Nguyệt Thăng, Âu Dương Cung, đằng một chút nhảy dựng lên.

Tình huống như thế nào! !

Mười phần chắc chín Đẩu Khí trận đấu, làm sao lại đột nhiên lại ra yêu thiêu thân! !

Toàn trường người xem từ không cần phải nói, từng cái phảng phất nhìn thấy Thiên Nga bị Cóc ghè ngay tại chỗ cường gian biểu lộ, liền ngay cả trong lúc này vụ phù một đám quan viên, cả đám đều trừng to mắt.

Cái này. . . Cái gì gặp quỷ Thuần bài a!

Ngăn trở cái kia đáng sợ Chiến Phù một kích không nói, thậm chí ngay cả Thượng Quan Phi Tiên Thiên Cảnh Giới lực lượng không lồ đều hóa giải, đề cho Ôn Thao căn bản không sợ đối phương công kích.

Cái này Thuần bài nhất định chính là muốn nghịch thiên a! !

Àm

Ôn Thao trực tiếp đem Thuần bài ném tới Thượng Quan Phi trước mặt, bức cách nghịch thiên nói một câu:

"Tùy tiện nện, ném ra một đạo khe hở coi như chúng ta thua."

Ta đi! !

Cảm tình cái này Ôn gia nhị thiếu gia cũng là theo người đánh mặt người trong nghề, một câu nói sau khi nói xong trực tiếp vứt cho Thượng Quan Phi một cái tiêu sái bóng lưng, trở về trong đội ngũ đi.

Trong sân ở giữa.

Thượng Quan Phi lại một lần bắt đầu lặp lại lần trước tại Luyện Thiên hào bi thảm cố sự, một chút một chút không cam lòng bắt đầu giống như này Thuần bài phân cao thấp.

Bồng bồng.

Đáng tiếc là, mỗi lần nặng bỏ, đôi lấy cũng chỉ là đoàn người chế nhạo ánh mắt.

Rầm rầm đều không có.

"Oa!" Trong đám người cao hứng nhất người không phải Ôn Thanh Thanh cùng Hứa Dao Mạc Chúc, hai cái muội tử hiện tại làm Ôn gia hạch tâm thành viên không biết lúc nào đứng chung một chỗ, đồng loạt giống Bách Linh tước cao hứng lú rú đứng lên:

"Đây chính là đêm qua Lâm Dịch dạy cho Hải đại sư môn kia biện pháp cái gì? Đây cũng quá lợi hại!" Ôn Thanh Thanh tay nhỏ đều đập đỏ.

Hứa Dao tuy nhiên không nói chuyện, nhưng đôi môi vũ mị trong ánh mắt cũng là từng khóa Hồng Tâm, quay đầu thật sâu nhìn trong đám người Lâm Dương Nhất mắt, ánh mắt ngọt qua mối tình đầu.

"Cát. . . Đây coi là cái gì?" Thanh Thanh đầu vai, tiểu Tất Phương Hòa Nhi khinh thường ôm một đôi cánh, hiển nhiên không quen nhìn đoàn người như vậy sùng bái Lâm Dương Thiên: "Bất quá là đùa giỡn chút ít thông minh thôi, cái đồ chơi này khoảng cách chân chính Đỉnh Cấp Linh Khí còn kém xa đây. . ."

Àn, có ý tứ gì a?

Hai nữ không hiểu nhìn về phía Hòa Nhi, để cho tiểu Tất Phương không khỏi một trận lòng hư vinh dâng lên.

Nó làm thượng cổ Thần Chung, lại là Hóa Hệ chí tôn, trời sinh có được Tất Phương thần thú truyền thừa, tuy nhiên không biết Luyện Khí Thuật, nhưng đi qua nửa năm lò lửa kiếp sống, hiện tại cũng coi như nửa cái người trong nghề.

Hòa Nhi giải thích nói: "Lâm Dương Thiên tiểu tử này tựa hồ đã sớm biết đối phương sẽ dùng Băng Hàn Thuộc Tính luyện khí, cho nên mới sẽ có loại này

nhằm vào biện pháp. Hắn tại Vân Khuê Giao bên trong thêm là 【 Xích Địa Nham rùa 】 Quy Giáp nhựt cây bột phấn, cả hai hỗn hợp về sau sẽ hình thành một loại thiên nhiên tự mang nóng rực thuộc tính Bảo Hộ Tầng, dẻo dai từ không cần phải nói, chủ yếu là có thể khắc chế này lưỡi búa bên trong khí linh thuộc tính, để cho này 【 Phá Giáp 】 thuộc tính không có hiệu quả, tự nhiên là trăm không ra này Thuần bài á!"

Thì ra là thế. . .

Ôn Thanh Thanh cùng Hứa Dao cũng không biết Lâm Dương Thiên lần này nguyên lai là đã sớm chuẩn bị.

Bọn họ càng thêm không biết Lâm Dương Thiên tại lần thứ nhất cùng Thượng Quan Phi thời điểm giao thủ chỉ bằng mượn đôi phương lựa chọn hai loại Băng Hàn Thuộc Tính tài liệu liên đại khái nhìn thấu Thượng Quan Phi một mạch luyện khí con đường, mới vào hôm nay Đấu Khí bên trong làm ra tương ứng bố trí.

Đây hết thảy, Ôn gia nhìn như thắng được thoải mái xinh đẹp, nhưng phía sau lại có Lâm Dương Cường Đại Trí Tuệ để chống đỡ.

Ôn gia cuối cùng tại chịu nhục nửa năm sau, ngênh đón chính mình trận đầu xinh đẹp khắc phục khó khăn.

Nhưng cái này vên vẹn vừa mới bắt đầu.

Trong đài cao ở giữa.

Thượng Quan Phi còn không hết hi vọng một chút một chút bỏ mặt đất Thuần bài, hình ảnh kia để cho người ta thôn thức.

"Đi xuống đi! Không được cũng đừng chống đỡ!" Trong đám người đã có người ồn ào.

Một vị lão giả càng là thật là an lòng an ủi nói: "Tiểu hỏa tử, bại bởi chúng ta Xuất Vân Quốc luyện khí đệ nhất nhân Hải đại sư không mất mặt, trở lại luyện thêm cái vài chục năm, người nhưng còn có hi vọng!"

Cái này mẹ hấn gọi an ủi cái gì!

Thượng Quan Phi mau tức điên.

Lại là loại này đáng chết Luyện Khí Thuật.

Mẹ hấn cái này Ôn gia nguyên lai luôn luôn còn cất giấu một tay, liền đang chờ lấy âm chính mình! !

Hắn phần nộ phải điên, thế nhưng là thắng bại đã lại rõ ràng bất quá, chỉ có thể nhận sợ kinh ngạc.

"Ha ha, Thượng Quan công tử tuy nhiên hôm nay phát huy không tốt, nhưng là ai có thể phủ định cái này Băng Phách Chiến Phủ chính là cao giai Linh Khí bên trong tinh phẩm đâu? Mọi người cũng cho Thượng Quan công tử một chút cổ vũ tiếng vỗ tay đi."

Bên cạnh, người chủ trì vội vàng lên giảng hòa.

Trần Nguyệt Thăng càng là sắc mặt biến thành màu đen đi đến đài đến, tại thượng quan bay bên tai nói nhỏ hai câu, cuối cùng đem vị thiếu gia này cho khuyên ngăn đài.

Mà lúc gần đi đội, Trần Nguyệt Thăng nhìn về phía Ôn Đình Thiên này lạnh nhạt tự nhiên thần sắc, trong lòng đúng là dâng lên một loại chẳng may cảm giác.

Hôm nay. . . Chẳng lẽ muốn xuất biến cố gì đi. . .

Bạn đang đọc truyện *Hóa Đế Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 41: Người làm càn

Theo trận đầu Đấu Khí kết thúc, toàn bộ Lạc Vân quảng trường bầu không khí hoàn toàn đẩy lên tới.

Đối với không rõ chân tướng quần chúng vậy xem tới nói, kết quả này tự nhiên là thích nghe ngóng, dù sao dễ dàng Thương Hải đại biểu là toàn bộ Xuất

Vân Quốc luyện khí giới mặt mũi.

Nhưng đối với Trần gia cùng Âu Dương gia còn có Thượng Quan Phi tới nói, đây thật là thiên cầu.

"Điều đó không có khả năng!"

Thượng Quan Phi khó khăn bị khuyên ngồi xuống, trong miệng vẫn như cũ hung dữ không chịu thua.

"Ta Bằng Phách Chiến Phủ đã đạt tới Linh Khí đỉnh phong, làm sao có khả năng trăm không ra này phá thuẫn, lão đầu kia nhất định là ở bên trong thêm tài liệu cao cấp! !"

Trần Nguyệt Thăng ở bên cạnh cũng tức giận đến gân xanh run rẩy.

Hắn là đập lên quan bay tức giận đến.

Vị này địa vị khá lớn luyện khí Hào Môn Từ Đệ ngày bình thường đều đến sắp bay lên trời, nhưng là hết lần này tới lần khác mỗi lần đều tại thời khắc mấu chốt như xe bị tuột xích.

Lần trước Luyện Thiên hào lần kia cũng coi như, hôm nay lại mẹ nó để cho Trần gia ngay trước 10 vạn Vân Thành bách tính mặt mặt . .

Hắn có lòng muốn bão nổi, nhưng là vừa nhìn thấy Thượng Quan Phi đứng phía sau bốn đạo người mặc đầu bông đen bóng người, cũng liền a.

Quên, dù sao hôm nay thắng lợi cuối cùng nhất là lấy Giám Bảo kết quả cuối cùng làm chuẩn, mà Vương Minh Trùng là tuyệt không có khả năng ra cái gì yếu thiếu thân.

Ôn Đình Thiên, liền để người già bộ một hồi.

Hôm nay người thắng lợi, đã sớm nhất định là ta Trần Nguyệt Thăng!

Đại hội, nhanh chóng nhảy qua vòng thứ nhất lễ đăng sau trình tự.

Vốn là còn song phương Luyện Khí Sư phỏng vấn, Thăng già lấy được thưởng cảm nghĩ, Vương Minh Trùng cho người thắng lợi trao giải nắm tay các loại khâu.

Tĩnh, tĩnh, toàn tĩnh.

Nhìn xem liền ánh mắt đau.

Hội nghị trực tiếp bắt đầu đăng sau Hiến Bảo cùng Giám Bảo bộ phận.

Với lại, toàn bộ Giám Bảo quá trình có một ít yên lặng biến hóa.

Lúc đầu toàn bộ quá trình là tại quảng trường trên đài cao công khai tiến hành, song phương riêng phần mình triển lãm luyện chế bảo vật ngưu bức chỗ, sau cùng bởi Nội Vụ Phủ quan viên hiện trường bình thường quyết định thứ tự.

Nhưng bỗng nhiên quá trình này liền thay đổi.

Sở hữu quá trình chuyển tới hậu trường tiến hành, song phương sắp riêng phần mình chuẩn bị bảo bối đưa ra cho ban tổ chức, bởi các vị Bình Thẩm ở phía sau đài thống nhất đánh giá về sau cung cấp kết quả.

Cái này. . . Liền tương đối ý vị sâu xa.

Toàn bộ đại hội hội trường cũng biến thành khá là khô khan nhàm chán.

"Uy uy. . . Đây làm sao bất thành linh liền biến thành âm thầm thao tác a, vậy chúng ta chẳng phải là cái gì đều không nhìn thấy. . ."

Trong đám người đã có nhao nhao tiếng nghị luận.

"Không biết a, trước kia đều không phải là dạng này?"

"Hừ hừ, cái này cũng nhìn không ra sao? Chỉ sợ là có ít người sợ hãi Ôn gia lại đương chúng xuất ra cái gì không dậy nổi đồ vật, để bọn hắn xuống đài không được đi. . . Ta xem lần này Giám Bảo kết quả, chỉ sợ sớm đã dự định tốt! !"

Hiện trường đương nhiên là có người thông minh, mà nội vụ phủ loại này bịt tai mà đi trộm chuông phương pháp thật sự là rơi vào Hạ Thừa.

Nhưng là không có biện pháp a!

Ai bảo Ôn gia lần này đại hội bất thành linh liền trở nên như vậy làm cho người khó mà nắm lấy đâu?

Trần Nguyệt Thăng không có.

Vương Minh Trùng cũng không có.

Mới như vậy không biết xấu hổ làm ra loại này cải biến.

Đại hội trở nên vô cùng nhàm chán.

Nhưng là hết lần này đến lần khác không có người nào rời tiệc, bởi vì cái này buồn tẻ chờ đợi quá trình về sau, kết quả kia sẽ khiến động nhân tâm.

Tất cả mọi người biết kết quả này mang ý nghĩa cái gì.

Trước đó Vân Thành luyện khí thị trường luôn luôn bởi Ôn gia lũng đoạn, không có Nội Vụ Phủ cho phép, người khác là không cho phép tại Vân Thành mở Luyện Khí Phường.

Mà lần này Ôn gia cùng Trần gia đã sớm ký ước định.

Nếu như Trần gia thắng, như vậy Ôn gia muốn quan bế một bộ phận cửa tiệm, vô điều kiện nhường ra một nửa thị trường số định mức, cho phép Trần gia tại Vân Thành mở Luyện Khí Phường, công bằng cùng Ôn gia cạnh tranh.

Mà nếu như Ôn gia thắng, Trần gia thì sẽ thua bởi Ôn gia một món khổng lồ cấp bậc luyện khí Nguyên Vật Liệu, làm khiêu chiến đại giới.

Nhưng đối với Ôn Đình Thiên tới nói, thua, xa không chỉ nhường ra thị trường đơn giản như vậy, trước đó Ôn gia đã đến tài Tán Nhân chi biên giới, Trần gia một khi mở tiệm, này Ôn Thị Luyện Khí Phường sớm muộn gì đều sẽ đóng cửa, toàn bộ Ôn gia cũng sắp hoàn toàn từ Vân Thành biến mất.

Đây là Trần Nguyệt Thăng đã sớm kế hoạch xong độc kế, lúc đầu hết thấy cũng rất thuận lợi, nhưng hết lần này tới lần khác từ Đấu Khí bắt đầu, hết thấy tựa hồ trở nên khó mà đoán trước.

Nhưng Trần Nguyệt Thăng cuối cùng vẫn là đối với Vương Minh Trùng có lòng tin, có Nội Vụ Phủ hỗ trợ, Ôn gia tuyệt đối không có khả năng lật trời.

Cuối cùng, ước chừng nửa canh giờ chờ đợi đi qua.

Kết quả đi ra.

Một cái phong thư đưa tới Vương Minh Trùng trên tay, tất cả mọi người ánh mắt lần nữa tập trung đến chính giữa đài cao.

Hôm nay Vân Thành tam đại hào môn tranh đấu, cũng cuối cùng muốn tới tuyên bố kết quả cuối cùng đại cao trào.

"Phía dưới, ta tuyên bố!"

Vương Minh Trùng đứng lên, toàn trường yên tĩnh, hắn nói mỗi một chữ đều vô cùng rõ ràng:

"Năm nay Linh Bình Giám Bảo Đại Hội, thu hoạch được tổng hợp đánh giá đệ nhất danh luyện khí thành phẩm là —— "

Vương Minh Trùng ánh mắt quét về phía toàn trường, Ôn Đình Thiên bình tĩnh cùng Trần Nguyệt Thăng đặc ý vào hết hần mắt.

Hắn ở trong lòng khe khẽ thở dài: Ôn Đình Thiên, ngươi chớ có trách ta, ai bảo ta đã gia nhập Cửu Hoàng Tử điện hạ trận doanh. . .

Cuối cùng, Vương Minh Trùng giấu roi chính mình một điểm cuối cùng lương tri, sắp một cái đã sớm dự định kết quả tốt tuyên bố ra:

"Luyện khí thành phẩm là đến từ Trần gia cung cấp Đình Cấp Linh Khí —— Huy Nguyệt trường kiếm!"

"Chúc mừng Trần tộc trưởng, Quý Phương Luyện Khí Sư vì người gia tộc tranh thủ đến chí cao vinh diệu, đồng dạng cũng vì Trần gia tranh thủ đến bước chân luyện khí thị trường cơ hội quý báu! Chúc mừng Trần gia! !"

Xoạt!

Tại Vương Minh Trùng chỉ huy dưới, toàn trường người xem lục tục ngo ngoe bắt đầu vỗ tay.

Âu Dương Cung càng là cười ha ha đứng lên, hướng về Trần Nguyệt Thăng chấp tay thăm hỏi: "Ha ha ha, chúc mừng Trần huynh, cuối cùng chứng minh các người Trần gia luyện khí thực lực a, về sau ta Âu Dương gia sở hữu luyện khí sản phẩm, đều muốn đến Quý Phủ Luyện Khí Phường bên trong đi mua sắm a!"

"Đâu có đâu có, may mắn, may mắn mà thôi a!" Trần Nguyệt Thăng đứng lên, cười đến ngay cả nếp nhăn đều gạt ra.

Hắn vòng thủ hướng về người chung quanh thăm hỏi cảm tạ, càng là đi đến bên trên đài cao hướng về chung quanh vây xem sắp tới 10 vạn Vân Thành bách tính phát tay thăm hỏi:

"Mọi người yên tâm, Trần mỗ người ở chỗ này cam đoan, về sau Trần Thị xuất phẩm luyện khí thành phẩm, giá cả thấp hơn, chất lượng càng tốt hơn, hết thảy đều lấy ta Văn Thành bách tính hài lòng vì là điểm xuất phát và nơi quy tụ a!"

"Tốt!"

"Trần tộc trưởng hào khí! Ta xem trọng ngươi! !"

"Trần gia uy vũ, về sau liền dùng nhà hấn đồ vật, Ha-Ha!"

Trong đám người, một chút đã sớm được an bài dùng tốt tới dẫn chương người bắt đầu vỗ tay bảo hay.

Nhưng là càng nhiều người xem thì không hề động.

Ai cũng cảm giác được cuối cùng này kết quả tựa hồ có chuyện ẩn ở bên trong, thế là đều không có nói chuyện, lẳng lặng nhìn xem tình thế phát triển.

Ôn Đình Thiên, cùng một đám người nhà họ Ôn Mã Tĩnh yên tĩnh nhìn xem Trần Nguyệt Thăng bọn người buồn cười biểu diễn.

Mỗi người trên mặt đều mang mĩa mai mỉm cười, không thấy nửa điểm vẻ u sầu.

Loại này quý dị thái độ làm cho Trần Nguyệt Thăng cùng Âu Dương Cung hai người cảm thấy toàn thân không thích hợp.

Mẹ lúc này Ôn Đình Thiên không phải là mặt mũi tràn đầy phẫn nộ, chửi ầm lên cái gì?

Chỉ ít cũng phải có cái thất bại già bộ đáng đi.

Vì sao hiện tại ngược lại làm cho hai người bọn họ cảm thấy mình như cái Tiểu Sưu thăng hề một dạng, bị toàn trường người xem vây xem.

Trần Nguyệt Thăng cùng Âu Dương Cung liếc nhau, quyết định chủ động lên bị coi thường.

"Ha ha, Ôn huynh, đa tạ thừa nhận a! Về sau Văn Thành luyện khí giới, Trần mỗ liền trồng cây vào Ôn huynh ngươi nhiều hơn chiếu cố."

Trần Nguyệt Thăng liền muốn tại Ôn Đình Thiên trên mặt nhìn thấy từng chút một uể oải, nhưng cũng tiếc, hấn thất bại.

Ôn Đình Thiên đứng lên.

Giống như một ngọn núi, một mảnh biển, như vậy trầm ổn mà nguy nga.

Hắn nhìn xem Trần Nguyệt Thăng khuôn mặt, khinh thường cười một chút, sau đó căn bản không nhìn tới đối phương, mà chính là trực tiếp chuyển hướng trên bảo tọa Vương Minh Trùng.

"Vương đại nhân." Ôn Đình Thiên hai tay chấp sau lưng, lại không còn lấy thuộc hạ thân phận hành lễ nói chuyện: "Ôn mỗ chỉ có một việc tình làm không rõ ràng."

"Ôn tộc trưởng thỉnh giảng." Vương Minh Trùng bị Ôn Đình Thiên loại khí thế này khiến cho có chút không vui.

Ôn Đình Thiên cất cao giọng nói: "Ngài đến tốt cùng là nhận Trần gia như thế nào chỗ tốt, mới có thể trọn tròn mắt nói ra vừa rồi như thế nói dối!"

Một câu ra, toàn trường yên tĩnh.

Tất cả mọi người cho là mình nghe lầm.

Ôn Đình Thiên. . . Mới vừa rồi là đang mắng Vương đại nhân cái gì?

Hắn lại dám mắng đương kim Nội Vụ Phủ thủ lĩnh! !

Đây là muốn điên a! !

Wương Minh Trùng sắc mặt thay đổi: "Ôn tộc trưởng, ngươi biết mình tại nói cái gì cái gì?"

"Ta đương nhiên biết." Ôn Đình Thiên thậm chí đem âm thanh lại đề cao vài lần: "Ta đang nói, ngươi Vương Minh Trùng cũng là một cái mắt mù Hôn Quan!"

Xoạt!

Lần này, toàn trường nổ.

Trần Nguyệt Thăng não tử xoay chuyển nhanh chóng, liền đang chờ Ôn Đình Thiên phạm sai lầm thời khắc, lần này lập tức nắm được cán bắt đầu nổi lên:

"Ôn Đình Thiên, ngươi làm càn! Trước mặt mọi người nhục mạ Triều Đình Đại Quan, ngươi có biết đây là tội gì qua! !"

Bầu không khí lập tức trở nên ngưng trọng mà khản trương. Ôn Đình Thiên giống như là cái bao thuốc nổ, trong nháy mắt đem nửa năm qua này kiểm chế tại Ôn phủ tất cả mọi người trong lòng phần nộ đốt bạo.

"Sai lầm?" Ôn Đình Thiên đối xử lạnh nhạt quét mắt một vòng Trần Nguyệt Thăng: "Vậy ngươi phái người sát hại ta Ôn gia sáu mươi tám cái nhân mạng, lại nên tội lỗi gì?"

Trần Nguyệt Thăng biến sắc, chợt đổi giọng gay gắt: "Ôn Đình Thiên, chuyện này Nội Vụ Phủ đã sớm có kết luận, há lại cho ngươi còn ở nơi này dùng cái này hung hăng càn quấy!"

Ôn Đình Thiên cười lạnh: "Cho nên, ta mới nói Nội Vụ Phủ mất mìn, Vương Minh Trùng ngươi cũng vắng đầu."

"Đù!"

Cuối cùng, Vương Minh Trùng mở miệng.

"Ôn Đình Thiên, ta niệm tình ngươi Ôn Thị đối với ta Xuất Vân Quốc trung thành tuyệt đối, mấy trăm năm qua cần trọng luyện khí Báo Quốc, hôm nay sự tình không cho truy cứu, lùi xuống cho ta! !"

Vừa mới nói xong, chỉ thấy phía sau hân vị kia người mặc Kim Giáp hoàng gia thị vệ thống lĩnh Tô Minh Xuân đã chậm rãi đứng người lên, trên thân đã bắt đầu phóng xuất ra uy áp mạnh mẽ.

Mà vị kia luôn luôn đối với Ôn gia chiếu cố có thừa Đỗ Minh tướng quân, này lại hai mắt tỏa ánh sáng nhìn xem Ôn Đình Thiên, nhưng là hết lần này tới lần khác sự tình gì cũng không làm, thái độ mập mờ.

"Vương Minh Trùng!"

Ôn Đình Thiên gọi thẳng tên, toàn thân dấy lên hào hùng chiến ý, không có chút nào tuân mệnh ý tứ: "Để cho ta lui ra có thể, ngươi mà lại hôm nay ngay trước Vân Thành bách tính mặt sấp hai chuyện cho ta Ôn gia dạn dò cái rõ ràng."

Phạch một cái.

Chỉ thấy Ôn Đình Thiên từ trên tay lấy xuống một cái linh quang bốn phía giới chỉ, ý niệm hiện lên, đứng là bỗng dưng tại trên đài cao triệu hồi ra một tòa chất gỗ nhà nhỏ ba tầng kích cỡ tương đương kiến trúc, bên trong đúng là lỉn nhá lỉn nhá xếp đầy Ôn gia sáu mươi tám người bài vị.

Thanh âm hân như tiếng sấm, như Nộ Lãng, cương trực công chính, chính khí trùng thiên: "Ngươi nói cho ta biết, ta Ôn gia cái này mai tu đi giới có 10 vạn phương dung tích, chính là thật sự vương đạo khí, chỗ nào so ra kém này vền vền Linh Khí một thanh Phá Kiếm!"

"Ngươi coi lấy ta Ôn gia sáu mươi tám người Anh Linh, nói cho ta biết, ngươi coi thật cảm thấy Thanh Vân Sơn đồ sát một chuyện cùng Trần Nguyệt Thăng cái này lão câu không có nửa điểm liên quan!"

Ngươi cho ta —— nói! !

Bạn đang đọc truyện *Hỏa Đế Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 42: Khởi tử hoàn sinh Lâm trưởng lão

Ôn Đình Thiên chân chính để cho Vân Thành bách tính kiến thức đến cái gì gọi là Hào Hùng giận dữ, thiên địa biến sắc.

Liền ngay cả Vương Minh Trùng vị này ngày ngày diện thánh Chính Đàn Lão Đại, giờ phút này cũng không khỏi bị Ôn Đình Thiên khí thế chấn nhiếp, nhưng rất nhanh hân liền khôi phục trấn định.

"Ôn Đình Thiên, ngươi thật cũng khiến ta thất vọng."

Hân nói chuyện ở giữa phát phát tay, sau lưng Tô Minh Xuân gật gật đầu xoay người lại một ánh mắt, hai ngàn hoàng gia thị vệ liền bắt đầu động tác, đem

trộn cái đài cao nhanh chóng bao quanh đứng lên.

Vương Minh Trùng chường không cục diện, trầm ồ nói ra: "Người tu di giới xác thực làm cho người kinh điển, nhưng nó dù sao chỉ là một kiện phụ trợ đạo cụ, coi như đạt tới vương đạo khí thủy chuẩn, cuối cùng vẫn là không bằng này Huy Nguyệt trường kiếm, đến trong tay cường giả tất nhiên là có thể trên chiến trường phát huy ra vô cùng uy lực."

"Thả cái rắm!"

Kết quả lời này vừa nói xong, phía sau hắn Đỗ Minh liền không nhìn được sắc âm thanh:

"Na Tu di giới phải có 10 vạn phương dung tích, tùy tiện Trang chút vật nặng, trên chiến trường một người đứng tại chỗ cao liền có thể diệt sát mấy vạn địch quân, không biết còn nói mò!"

Xuýt.

Dưới đài nhất thời vang lên một mảnh thôn thốc.

Đỗ Minh người ta quân đội người đều nghe không vô Vương Minh Trùng lời nói, đây quả thực là nói mò.

"Yên tĩnh!"

Thị vệ thống lĩnh Tô Minh Xuân lần nữa gầm thét, liền nghe đến hai ngàn hoàng gia thị vệ cùng nhau gầm lên giận dữ, uy nghiêm âm thanh mới đem người xem hư thanh áp xuống tới.

Vương Minh Trùng, sắc mặt đen sì chẳng khác nào nồi sắt.

Hắn nhìn xem Ôn Đình Thiên trên mặt khinh thường cười lạnh, biết sự tình đã dần dần mất khống chế, cuối cùng quyết định muốn khai thác thủ đoạn cường ngạnh.

"Ôn Đình Thiên, Thanh Vân Sơn một chuyện đã sớm có chỗ kết luận, vô luận người phục vẫn là không phục, hết thảy đều đã trải qua trần ai lạc định, người hôm nay còn cần cái chuyện cũ này tới nhiễu loạn toàn bộ đại hội trật tự, Tô Minh Xuân, sắp người này bắt lại cho ta, Ôn gia tất cả mọi người đều lệnh cường chế Hồi Phủ, Bế Môn Tư Quái!"

Là!

Tô Minh Xuân trừng thiên vừa quát, lại nhìn thấy phía dưới Ôn Đình Thiên hồn nhiên không sợ, ngược lại phát tay chỉ hướng người sau lưng nhóm:

"Vương Minh Trùng, ngày đó Nội Vụ Phủ Xử Án chỉ bằng một câu không có chứng cứ liền qua loa kết án, nhưng hôm nay, ta lại muốn dẫn tới một người, hắn có thể chứng minh cùng ngày tại Thanh Vân Sơn phát sinh hết thảy cũng không phải cái gì hành vi cá nhân, với lại, ngày đó sát thủ cũng không có đền tội, hôm nay vẫn còn ở hiện trường!"

Đám người lần nữa xôn xao.

Bao quát Vương Minh Trùng, Trần Nguyệt Thăng bọn người ở tại bên trong tất cả mọi người thay đổi màu sắc.

Một đạo người mặc mũ che màu trắng thân ảnh chậm rãi từ người nhà họ Ôn trong đám đi tới, phảng phất một đạo lấy mạng U Hồn, khiến cho toàn trường trái tim băng giá.

"Người đến người phương nào? Giả thần giả quỷ!" Trên đài Vương Minh Trùng âm thanh lạnh lùng nói.

Này áo trắng áo choàng người bên trong thì là chậm rãi lấy xuống áo choàng phía trên vành nón, từ bên trong lộ ra một tấm mạng theo mặt nạ, đủ để kinh sợ sát tất cả mọi người gương mặt.

Lâm Dương Thiên, lấy lớn nhất vạn chúng chú mục phương thức lại xuất hiện ở nhân gian.

Hắn chậm rãi mở miệng: "Một cái, vốn nên là đã người chết."

Không ít Vân Thành bách tính lập tức liền nhận ra Lâm Dương Thiên.

"Vị kia cũng là nửa năm trước tại Thanh Vân Sơn chết Ôn gia Lâm Dịch Lâm trưởng lão a! Hắn còn chưa có chết!!"

"Oa! Lần này chân tướng phải lớn Bạch! ! Lâm trưởng lão tự mình trở về lấy mạng!"

"Các người xem, các người xem, này Trần Nguyệt Thăng khuôn mặt Bạch giống quỷ một dạng, việc này khẳng định cùng hắn thoát không quan hệ!"

Lâm Dương Thiên xuất hiện, dẫn phát toàn trường oanh động.

Sở hữu người xem bắt đầu liếc mạng xông về phía trước, nếu không phải Đỗ Minh một vạn Thành Phòng Quân lập tức bắt đầu duy trì trật tự, chỉ sợ hiện

trường trực tiếp muốn mắt không chế.

Nhưng chân chính mắt không chế, là Trần Nguyệt Thăng tâm tình.

"Không, không có khả năng. . . Hắn làm sao còn chưa có chết! ! Chẳng lẽ Trần Bình không có giết không chết hắn ngược lại chết trong tay hắn bên trên. . ."

Trần Nguyệt Thăng trái tim một trận mãnh liệt nhảy lên, từ nơi này một khắc bắt đầu, hắn phát hiện cục thế đã hoàn toàn vượt qua bản thân tưởng tượng.

Hôm nay căn bản không phải cái gì chính mình hoàn toàn đánh bại Ôn gia thắng lợi ngày tốt, mà chính là Ôn gia muốn hướng chính mình lấy mạng báo thù chung kết ngày a!

Bên cạnh, Âu Dương Cung không biết lúc nào đã đứng quay về chính mình Âu Dương gia đội ngũ, mà này Thượng Quan Phi thì là mặt âm trầm sắc đứng lên, sau lưng có bốn đạo người mặc đầu bông màu đen bóng người càng là bắt đầu chậm rãi phóng xuất ra sát cơ.

Lâm Dương Thiên đi đến Ôn Đình Thiên phía trước, sắp quyền nói chuyện nhận lấy.

Hắn không có đi xem người khác, trước tiên nhìn về phía đồng dạng giết mình Vương Minh Trùng: "Vương Minh Trùng, hôm đó ngươi đem chúng ta Ôn gia đưa vào đến Thanh Vân Sơn săn bắn, bây giờ thấy ta còn sống, ngài là không phải cũng rất thất vọng đây!"

"Lâm Dịch! Ngươi, ngươi đang nói bậy bạ gì đó!" Vương Minh Trùng áp chế chính mình nội tâm kinh ngạc, rất nhanh bình phục lại.

Coi như Lâm Dịch không chết, thì tính sao.

Hắn một lần nữa lấy uy nghiêm ngữ điệu nói ra: "Lâm trưởng lão trở về từ cõi chết, thật đáng mừng, nhưng là bây giờ Thanh Vân Sơn chiến dịch chỉ có ngươi một người còn sống, chỉ sợ lời chứng còn chưa đủ để tin đi."

Lâm Dương Thiên cười lạnh: "Ta cái gì đều không nói, ngươi liền vội vã phủ định ta cái gì?"

Cái này. . .

Vương Minh Trùng bị ghen không nói gì.

Lâm Dương Thiên chậm rãi cúi xuống chính mình áo choàng, lộ ra bên trong một thân trường sam màu trắng, trên người hắn bắt đầu chậm rãi ngưng tụ ra đạo người sát cơ.

Hắn cười, lạnh đến giống Vạn Niên Băng Xuyên.

Hắn ánh mắt, là từ thần vô tình tuyên án.

"Vương Minh Trùng, ta biết hôm nay ta nói cái gì ngươi cũng sẽ không nghe, cho nên ta không có ý định dài dòng, ngày đó chân tướng ta sẽ khiến người khác nói ra."

Toàn bộ đài cao, bị Lâm Dương Thiên lạnh như băng lời nói làm cho giống như hầm băng.

Ngay tiếp theo Lạc Vân quảng trường đều phảng phát phiêu khởi tuyết hoa, mỗi người đều nhìn Lâm Dương Thiên cũng là phía sau lưng phát lạnh.

Thiếu niên này trưởng lão khí thế, thật đáng sợ.

Lâm Dương Thiên đột nhiên điểm một cái tên người chữ: "Âu Dương Cung!"

Hả?

Trần Nguyệt Thăng bên cạnh Âu Dương Cung toàn thân thịt mỡ cũng là run lên.

"Làm cái gì?"

"Ta cho ngươi một cái cơ hội, nếu như ngươi ngoan ngoãn đem ngươi biết nội tình chân tướng nói ra, hôm nay ngươi có thể sống rồi đi nơi này."

"Ha ha. . ." Âu Dương Cung cố nén trong lòng hoảng sợ cười lạnh: "Ta căn bản không biết ngươi đang nói cái gì!"

"Tốt, là ngươi từ bỏ cơ hội này!"

Lâm Dương Thiên nói xong, trực tiếp cất bước hướng phía Âu Dương Cung phương hướng đi đến.

Hắn bước chân rõ ràng rất chậm, nhưng là hết lần này tới lần khác trong nháy mắt liền vượt qua toàn bộ topic, lập tức liền liền đến đến Âu Dương Cung trước người không xa địa phương.

Này thân pháp, không thể tưởng tượng.

Lúc này, mấy đạo thân ảnh xoát xoát vọt đến Âu Dương Cung trước mặt.

Âu Dương gia tứ đại Tiên Thiên Khách Khanh Trưởng Lão ngay tiếp theo Âu Dương Cung cái kia đặc ý nhất nhi tử Âu Dương Phong, đều là một mặt hung tàn nhìn xem Lâm Dương Thiên.

Âu Dương Phong càng là trong đôi mắt sát cơ bạo hiện: "Lâm Dịch, ngươi lại hướng phía trước một bước, đừng trách ta. . ."

Trách ngươi muội a quái!

Kết quả Âu Dương Phong lời còn chưa nói hết, Lâm Dương Trực tiếp một cái bàn tay bay ra, Âu Dương Phong trực tiếp biến mất tại nguyên chỗ.

Oanh!

Âu Dương Phong thân thể trực tiếp đâm vào Vương Minh Trùng dưới chân đài cao nền đá thượng điện, máu tươi tung toé, đá vụn bay loạn, toàn trường đầy đất cũng là con ngươi cùng cái cảm.

Âu Dương Phong a!

Đây chính là Vân Thành thế hệ thanh niên Tứ Tiểu long một trong a!

Thỏa thỏa Tiên Thiên Cường Giả, vô số Thiếu Nam Thiếu Nữ thần tượng, cứ như vậy bị Lâm Dương Nhất bàn tay giống như đập ruồi đánh bay?

Mẹ ta ah!

Cái này Lâm trưởng lão hôm nay thật muốn đại náo Vân Thành a!

"Giết!"

Âu Dương phủ bốn vị Tiên Thiên nhìn thấy thiếu gia nhà mình trực tiếp bị người đánh bay, tại chỗ liền bạo, bọn họ tất cả đều là Tiên Thiên Sơ Kỳ cường giả, tại Vân Thành cũng là tài trí hơn người đại nhân vật, nhưng là tại bây giờ Lâm Dương Thiên trước mặt nhưng là không bằng Gà chó.

Ba ba ba ba.

Bốn đòn vang dội cái tát âm thanh về sau, bốn vị Tiên Thiên trưởng lão tất cả đều bay về phía một bên, không chút do dự ngắt đi.

Lâm Dương Thiên thần uy chấn nhiếp toàn trường, trong lúc nói cười liền đem Âu Dương gia cao thủ giải quyết sạch sẽ, còn thừa Âu Dương gia Táp Dịch thị vệ thì tất cả đều bị hoảng sợ thành điều khắc, ai cũng không dám đi lên nữa động thủ.

Âu Dương Cung thì là đã sớm bị mồ hôi lạnh ướt nhẹp cái thấu, bị Lâm Dương Nhất đem nắm lên xách quay về trong sân ở giữa.

Toàn bộ quá trình, nhanh đến mức không đến một phút đồng hồ.

Tô Minh Xuân, Trần Nguyệt Thăng còn có Thượng Quan Phi bọn người còn không có kịp phản ứng, Lâm Dương Thiên đã xong việc.

Âu Dương Cung thì là một bãi thịt nhão nằm tại Lâm Dương Thiên dưới chân.

"Cái cuối cùng cơ hội, đem ngươi biết chân tướng sự tình nói ra." Lâm Dương Thiên lời nói không có chút nhiệt độ.

Nhưng lần này, Âu Dương Cung nhưng là rốt cuộc không chế không nổi nội tâm khủng hoảng, một mạch bắt đầu thẳng thắn:

"Ta nói, ta nói. . . Ngày đó tại Luyện Thiên hào Đả Quán về sau, ta ngay tại Trần gia nghe được Trần Nguyệt Thăng hần nói muốn giết Lâm trưởng lão, còn nói muốn để Thượng Quan Phi hỗ trợ! Ta liền biết nhiều như vậy, với lại đằng sau sự tình ta cái gì đều không có tham dự a! !"

Âu Dương Cung quỳ gối Lâm Dương Thiên dưới chân, toàn thân run rẩy như cái cái sàng, nơi nào còn có cái gì Hào Hùng bản sắc, Lâm Dương Thiên thần uy đã để hần hoàn toàn bề mặt.

"Ngươi nghe thấy?"

Lâm Dương Thiên nhìn về phía thượng điện đã tức giận đến ra gân xanh Vương Minh Trùng, ngữ khí lạnh nhạt, chấn động bát phương.

"Lâm Dịch, ngươi đây là đang sách giáo khoa làm quan sự tình sao?" Vương Minh Trùng lại thẹn quá hoá giận.

"Thờ ra, ta liền biết dạng này vô dụng. . ." Lâm Dương Thiên đôi mắt càng ngày càng khàn trương cực thể, nhưng thật giống như hần mới là chương không hết thấy vương.

Hần một chân đá bay Âu Dương Cung: "Cút cho ta. . ."

Sau đó hấn căn bản không để ý tới bên cạnh đã dần dần vây quanh tới hoàng gia thị vệ, mà chính là đem ánh mắt nhìn về phía sắc mặt âm trầm Trần Nguyệt Thăng, cùng bên cạnh hấn Thượng Quan Phi.

Hai người này, mới là hôm đó đồ sát Ôn gia chân chính thủ phạm.

"Âu Dương Cung nói, Thượng Quan Phi người có phần hỗ trợ đúng hay không?"

Một câu nói, phảng phất Thiên Dao Vạn Kiếm, vô tận sát cơ bắn về phía Thượng Quan Phi.

Lâm Dương Thiên hôm nay là muốn từng bước từng bước thanh tẩy, Thượng Quan Phi là cái thứ nhất.

"Hừ!"

Thượng Quan Phi thì hừ lạnh một tiếng, trên mặt đã có phần nộ sát cơ.

Trước mặt hấn, đã đứng bốn bóng người.

Bốn đạo xa xa muốn so phổ thông tiên thiên cao thủ mạnh hơn nhiều thân ảnh.

Bốn vị đã từng không phỉ chút sức lực liền đồ sát Ôn gia sáu mươi tên thân vệ đáng sợ sát thủ.

"Người tới, cho ta sắp cái này tặc nhân cầm xuống!"

Trên đài, Vương Minh Trùng cuối cùng hạ lệnh bắt người, hấn không thể lại để cho Lâm Dương Thiên ở chỗ này quất tháo.

Bên cạnh, Trần Nguyệt Thăng nhìn thấy sát cơ đã đến liền vội vàng tiến lên chấp tay hướng về Vương Minh Trùng xin chỉ thị: "Đại nhân bớt giận, loại này tiểu tạp chủng há cần đại nhân ngài hoàng gia thị vệ động thủ, giao cho tại hạ tới xử lý đi!"

Đây là tốt nhất thời điểm, vừa vặn mượn Vương Minh Trùng sát ý xuất thủ, làm trên quan bay thủ hạ bốn vị cao thủ tới làm Đồ Dao.

Hấn phải lập tức giết Lâm Dương Thiên.

Vương Minh Trùng cùng Trần Nguyệt Thăng liếc nhau, lẫn nhau đã hiểu, chậm rãi gạt đầu.

Bên kia, Thượng Quan Phi trước mặt bốn bóng người đã chậm rãi trong đám người đi ra.

Giết hấn cho ta!

Trần Nguyệt Thăng cùng Thượng Quan Phi gần như đồng thời mở miệng!

Bạn đang đọc truyện *Hóa Đế Thân Tôn Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 43 : Hiện tại chết là người

Trong lúc nhất thời, trên đài phảng phất nổi lên mắt trần có thể thấy sát ý Gió xoáy, này bốn đạo cao thấp không đồng nhất thân ảnh màu đen, đã thành Sát Trận sắp Lâm Dương Thiên vây quanh.

"Lâm Dịch! Cẩn thận a! !"

Ôn Thanh Thanh đã trong đám người phát ra kêu gọi.

Nàng đã đoán được bốn người này là ai.

Chính là cái này bốn cái đáng sợ Sát Thần, cùng ngày tại Thanh Vân Sơn trong nháy mắt cả đoàn bị diệt Ôn gia hơn sáu mươi tên thân vệ, Tiên Thiên trưởng lão Thanh cũng bị vài phút miếu sát.

Bốn người này mỗi một vị chiến lực, chỉ ít đều tại Tiên Thiên trung giai trở lên.

Cứ việc Lâm Dương Thiên đã xưa đâu bằng nay, nhưng giờ phút này làm cái này bốn đạo người đáng sợ ảnh xuất hiện về sau, nàng vẫn là vì là Lâm Dương Thiên muốn mò hỏi.

"Kiệt kiệt kiệt. . . Không nghĩ tới ngày đó chạy trốn tiểu côn trùng, hôm nay vậy mà chủ động lại đưa tới cửa để cho ta lại giết một lần, thật sự là không biết sống chết a!"

Bốn đạo trong bóng đen, một cái giống Cú Mèo sắc lạnh, the thé âm thanh vang lên, sau đó một vị nam tử chậm rãi lấy xuống chính mình áo choàng, lộ ra khô gầy như củi thân thể.

"Khanh khách." Bên cạnh một cái phóng đăng giọng nữ đáp lại: "Ai nha, cái này tiểu ca ca toàn thân tràn ngập nam nhân vị nói, người xem nhà tâm tính thiện lương ngứa đây. . . Tiểu ca ca, không bằng ngươi giảm nhiệt, người ta cùng ngươi đi làm chút khoái lạc sự tình a?"

Nữ nhân kia giải khai áo choàng, toàn thân đúng là xuyên vô cùng mát lạnh, gợi cảm nóng bỏng tư thái thấy toàn trường nam nhân đều trừng thẳng ánh mắt, nhưng chỉ sợ không ai có thể thừa nhận được nữ nhân này phong tạo phía sau chất chứa sát cơ.

Còn có hai người không hề động, Lâm Dương Mặc lặng yên nhìn xem bốn vị này Thượng Quan Phi thủ hạ sát thủ, ánh mắt bên trong bắt đầu dấy lên sát ý hòa diễm.

Cũng là bọn họ!

Cũng là bọn họ giết sạch Ôn gia thân vệ, giết chết Thanh trưởng lão, hại chết Đường Hồng!

Hôm nay, cái này chia huyết cừu cuối cùng đến muốn đoạn thời điểm!

"Ta nói qua, ngày đó sát thủ còn có người tiêu dao còn sống, cũng là bọn họ."

Lâm Dương Thiên lời này, nói là cho toàn trường Vân Thành bách tính đang nghe, cứ việc đoàn người hoàn toàn không hiểu cùng ngày chân tướng, nhưng ai cũng có thể đại khái đoán được là chuyện gì đây.

Bốn người vây quanh Lâm Dương Thiên, bên trong tên kia khô gầy nam tử lại phát ra chói tai cười the thé:

"Sát thủ? Kiệt kiệt kiệt, tiểu côn trùng, đã ngươi đều nói, vậy lão tử liền đến giết ngươi đi!"

Tên này khô gầy nam tử tên là 【Huyết Điều】, chính là Thượng Quan Phi mang đến bốn tên hộ pháp bên trong hung tàn nhất khát máu một người, cùng ngày tại Thanh Vân Sơn chết trong tay hãn dưới Ôn phủ thân vệ cũng nhiều nhất.

Chỉ gặp hãn vừa mới nói xong, cũng đã hóa thành một đạo hung quang xông về Lâm Dương Thiên, tốc độ nhanh đến thật không thể tin.

Một cái sắc bén dao găm xuất hiện tại Huyết Điều trong tay, nhất định tựa như một đạo thiểm điện, cùng ngày cũng là cây chùy thủ này trong nháy mắt cắt vỡ.

Cùng lúc đó, này Hồng Y Đăng Nữ một tiếng yêu kiều cười, một tay phát lên, một đạo huyết sắc lưu quang bắn thẳng đến Lâm Dương Thiên mà đi.

Đây là Tứ Đại Hộ Pháp bên trong 【Yêu Nhiều】, trời sinh tính yêu mị, nhưng này gọi là 【Tiêu Hồn dẫn】 ám khí nhưng bây giờ là thiên hạ này đáng sợ nhất viễn trình binh khí một trong.

Cùng ngày chừng mười tám vị trí Ôn gia thân vệ bị cái này Tiêu Hồn dẫn câu dẫn hồn phách, bị mất mạng.

Hai người đều có Tiên Thiên Trung Kỳ tu vi, trong tay dùng càng là trung giai Linh Khí, cùng nhau động sát tâm về sau phảng phất Tu La hàng thế, La Sát tái sinh, đoạt mệnh dao găm, đáng sợ ám khí, trong nháy mắt đã đi tới Lâm Dương Thiên bên người.

Giết hãn!

Trần Nguyệt Thăng cười lạnh không chỉ!

Giết hãn!

Thượng Quan Phi nghiêng răng nghiêng lợi! !

Giết hãn! !

Sở hữu Trần gia, Âu Dương gia cùng Nội Vụ Phủ một chút quan viên đều không muốn lại nhìn thấy Lâm Dương Thiên.

Nhưng là.

Bọn họ đều thất vọng.

Nghìn cân treo sợi tóc thời khắc, Lâm Dương Thiên động.

Bàn tay hần nâng lên, cũng không có rất nhanh, lại ẩn chứa vô tận Huyền Cơ.

Cái viên kia huyết hồng sắc bén vòng tròn, cứ như vậy bị Lâm Dương Thiên thoải mái giống như Trích Hoa dùng hai ngón tay kẹp ở giữa không trung, phẳng phát vòng tròn kia nguyên bản liền sinh trường ở Lâm Dương Thiên giữa ngón tay, không chút nào tổn sức.

Cùng lúc đó, tốc độ kia kinh người Huyết Điều đã đi tới Lâm Dương Thiên bên người, đáng sợ dao găm đâm thẳng Lâm Dương Thiên vì trí hiểm yếu, lại chỉ cảm thấy trước mắt hồng quang lóe lên, vậy đến từ đồng bạn quen thuộc ám khí đúng là trước một bước xẹt qua hần cái cổ.

Phốc thông.

Toàn bộ thể giới phẳng phát cứng lại.

Đó là huyết sát tay Huyết Điều Thành Lâm Dương Thiên bên cạnh cứng ngắc pho tượng, chỉ có phóng lên tận trời máu tươi tại hướng về tất cả mọi người tuyên cáo hần chết.

Lâm Dương Thiên trong nháy mắt miêu sát một vị Tiên Thiên Trung Kỳ cao thủ.

Đây cũng là Bách Mạch Phong Thần quyết chỗ đáng sợ, để cho Lâm Dương Thiên lấy Tiên Thiên Trung Kỳ tu vi, lại hoàn toàn có được sánh ngang hậu kỳ cường giả chiến lực.

Thể tích cự đại khí hải, rờn rã cỡ nào bốn đầu Khí Mạch, tăng thêm cường đại hóa điểm linh lực, để cho Lâm Dương Thiên đối mặt Đồng Giai thời điểm tựa như là hùng sư đối Sải Cầu.

Hiện tại, hần báo thù mới chịu bắt đầu.

"Rồi. . . Rồi. . ."

Huyết Điều con người bạo đột, hai tay liều mạng án lấy cổ họng mình, chết cũng không tin chính mình ngay cả Lâm Dương Thiên động tác đều thấy không rõ liền bị miêu sát.

Lâm Dương Thiên toàn thân dâng lên đỏ nhạt Thiên Địa Linh Lực, không có một giọt máu tươi thấm ướt hần áo trắng.

Hần không nhìn Huyết Điều chết không nhắm mắt ánh mắt, chỉ là phát tay lấy Tiêu Hồn dẫn chặt đứt đối phương nắm dao găm thủ chương, liên thủ mang dao găm ném đến Ôn Đình Thiên vừa rồi triệu hoán đi ra toà kia Bài Phòng trước mặt.

Ngay trước Ôn gia sáu mươi tám nói Anh Linh mặt, Lâm Dương Thiên lạnh lùng nói một câu: "Cái thứ nhất. . ."

Sau đó ánh mắt của hần nhất chuyển, trùng đến tên kia gọi Yêu Nhiều Đẳng Phụ toàn thân run lên.

"Trả lại cho người! !"

Lâm Dương Đan tay hất lên, cái viên kia vừa mới miêu sát Huyết Điều hồng sắc vòng tròn mang theo máu tươi bay thẳng hướng về hồng y nữ tử Yêu Nhiều, tốc độ so lúc đến nhanh không chỉ một lần, dọa đến nữ nhân kia gương mặt đều kinh biến hình.

Đúng lúc này, một thanh cự kiếm từ trên trời giáng xuống, keng một chút đánh bay Tiêu Hồn dẫn, còn thừa Lưỡng Đại Hộ Pháp xuất thủ.

Cự kiếm chủ nhân, tên là 【Phá Sơn】, một thanh cự kiếm chừng nặng ba ngàn cân, quơ múa coi là thật có Vạn Phu Bất Đáng dừng cầm, ngày đó lực lượng một người giết đến Ôn phủ thân vệ quân lính tan rã.

Phá Sơn ngăn tại Yêu Nhiều phía trước, trong ngày thường không biểu lộ trên mặt lúc này hoàn toàn cũng là ngưng trọng.

Lâm Dương Cường lớn, làm hần kinh hãi.

Mà đáng sợ nhất vị kia trung niên thủ lĩnh, Đạo Tà, thì là chậm rãi rút ra một thanh sáng như tuyết trường đao màu đen.

Cái này chính là một kiện cao giai Linh Khí, tên gọi 【Anh Tuyết】, ngày đó Thanh cùng Đường Hồng hai người liên thủ đều bị cái này Anh Tuyết đao giết tới thảm bại, Tiên Thiên Trung Kỳ, khó có người có thể tới đối kháng.

"Giết hần."

Tà Nhận lưỡi đao chỉ hướng Lâm Dương Thiên, đầy trời sát cơ cuộn cuộn xuống.

Huyết Điều chết để bọn hần ba người ý thức được Lâm Dương Thiên đáng sợ, không chút do dự cũng là Tam Đại Sát Chiêu đều xuất hiện.

"Đoạt mệnh tiêu hồn!"

Yêu Nhiều một tiếng quát nhẹ, năm cái Tiêu Hồn dẫn về ra trên không trung năm đạo trí mạng lưu quang, phảng phất từ thân duỗi ra năm cái huyết sắc ngón tay, muốn đem Lâm Dương Lăng trẻ giao sát.

Phá Sơn cự kiếm thì như là Thái Sơn Áp Đình, nương theo lấy năm đạo Tiêu Hồn dẫn ầm ầm nện xuống.

"Nhất Kiếm Phá Sơn!"

Hắn cường đại nhục thân quơ múa, nương theo lấy Tiên Thiên Trung Kỳ cuộn cuộn linh lực, một kiếm lực lượng đã tiếp cận vạn cân số lượng.

Mọi người phảng phất nhìn thấy một tòa núi cao sụp đổ, dài năm mét kiếm khí màu đen xa xa xua liền đem đài cao mặt đất gạch xanh chấn động đến bạo liệt vỡ nát.

Đáng sợ nhất chính là Đạo Tà trường đao.

"Anh Tuyệt phá - chém! !"

Thon dài đao quang tựa như là giấu ở sát ý ngút trời bên trong một con rắn độc, lập loè, lại vô cùng trí mạng.

Không có người thấy rõ Đạo Tà đao pháp con đường, nhưng mỗi người đều phảng phất cảm giác được này Anh Tuyệt đao đã gác ở trên cổ mình, toàn thân đều bị khắc nghiệt đao khí trời buộc đến vô pháp động đậy.

Đây cũng là ba vị Tiên Thiên Trung Kỳ cường giả thực lực chân chính, bọn họ danh hào, tại thượng quan bay chỗ cường đại quốc gia bên trong cũng coi như không yếu, chỉ là ngay cả chính bọn hắn cũng không nghĩ tới, một ngày kia vậy mà lại ba người liên thủ tới đối phó một cái mười mấy tuổi thiếu niên.

Tuy nhiên tất nhiên bọn họ đã xuất thủ, Lâm Dương Thiên cũng là chết chắc!

Tam Đại Sát Chiêu, phối hợp ăn ý, liền ngay cả bên cạnh Ôn Đình Thiên nhìn xem Lâm Dương Thiên cũng nổi lên vẻ lo lắng.

Hắn thân là Tiên Thiên Trung Kỳ Diên Phong Cao Thủ, tự hỏi nhiều nhất cùng đao kia tà chiến cái ngang tay, nếu là lâm vào loại này vây công, đây tuyệt đối là hắn phải chết kết cục.

Lâm Dịch hấn —— có thể hay không chơi đại?

Ôn Thanh Thanh Hứa Dao hai cái muội chỉ càng là che miệng kinh hô, sợ Lâm Dương Thiên ra một điểm ngoài ý muốn.

Mà Trần Nguyệt Thăng bọn người càng là gắt gao nắm chặt quyền đầu, trong nội tâm niệm vô số lần —— lần này nhất định phải giết Lâm Dương Thiên a! !

Toàn trường người xem đều rướn cổ lên trừng to mắt, chưa bao giờ thấy qua như thế Diên Phong Đối Quyết.

Lâm Dương Thiên, đối mặt với ba vị cường giả tốc thẳng vào mặt cuộn cuộn sát ý.

Hắn mặt không biểu tình, hai tay mang lên hai cái bao tay.

Hai cái đen nhánh bao tay, phảng phất hắc động, hấp dẫn tất cả mọi người tầm mắt.

Một cổ trùng thiên hồng mang, tựa như nộ diễm, chấn nhiếp tất cả mọi người thần kinh.

Giết!

Lâm Dương Thiên đối mặt ba người, sớm đã là sát ý bạo dũng, chỉ gặp hắn song quyền vung vẩy, tựa như một đầu phát uy mãnh hổ, phạch một cái liền nhào vào đối diện Tam Đại Sát Chiêu bên trong.

Thân hình hắn đầu tiên tại không trung như con quay xoay tròn, điện quang hóa thạch ở giữa tùy ý năm đạo Tiêu Hồn dẫn dắt vào hắn y phục sát qua đi, nắm giữ thời cơ tinh chuẩn đến mây may.

Sau khi rơi xuống đất, Phá Sơn Trọng Kiếm đã đánh tới hướng hắn mặt, Lâm Dương Thiên cúi lưng đứng trung bình tấn, song quyền tựa như Bàn Cổ Thác Thiên, không sợ hãi chút nào thẳng tấp hướng lên đánh tới.

Cạch!

Mọi người phảng phất nghe được Đồng Chung đại khánh, cuộn cuộn sấm sét, 10 vạn người xem, tất cả đều bịt tai.

Chuôi này như Thái Sơn Áp Đình đáng sợ Trọng Kiếm, đứng là bị Lâm Dương Nhất quyền đánh sập bay lên không trung, này to như cột điện người đàn ông Phá Sơn, hai tay hồ khẩu đánh rách tả tơi, mặt mũi tràn đầy vẻ không tin bị Lâm Dương Thiên song quyền dư uy xông đến bay ngược mấy chục mét.

"Chết đi cho ta!"

Ngay tại Lâm Dương Thiên chiều thức đã già trong nháy mắt, cái kia đáng sợ Đao Tà đâm ra Anh Tuyết đao.

Xảo trá lưỡi đao giống như tuyền đúng thời cơ ánh mắt Vương Xà, đáng sợ tử vong rằng độc đâm thẳng Lâm Dương Thiên ở ngực, vô luận thời cơ vẫn là góc độ đều không có cho Lâm Dương Thiên lưu lại nửa điểm sinh cơ.

"Chờ người lâu ngày!"

Lâm Dương Thiên hừ lạnh, nhưng là sớm đã ngờ tới chiều này.

Trên tay hắn tu di giới lóe lên, một mặt hắc sắc Hộ Tâm Kính tại nghìn cân treo sợi tóc lúc xuất hiện tại Lâm Dương Thiên nơi ngực, vừa vặn ngăn trở Đao Tà nhất kích trí mệnh.

Không có khả năng!

Đao Tà trừng to mắt.

Mọi việc đều thuận lợi Anh Tuyết đao căn bản là không có cách xuyên thấu Lâm Dương Thiên trước ngực Hộ Tâm Kính, thậm chí hắn cảm giác mình thành danh đao pháp 【Anh Tuyết phá - Trảm】 mạnh mẽ đao thế đều bị cái kia quỷ dị Đồ Phòng Ngự hóa thành vô hình, thậm chí ngay cả đề cho Lâm Dương Thiên lui lại nửa bước đều không thể làm đến.

"Hiện tại, chết là người!"

Bạn đang đọc truyện *Hỏa Đế Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 44: Đỉnh phong tái chiến

Lâm Dương Thiên trong ánh mắt tràn đầy sát cơ, bốn vị sát thủ bên trong, thuộc về vị này tàn nhẫn sát hại Thanh Đao khách đáng hận nhất.

Cao thủ ở giữa, thắng bại chỉ ở chút xíu, Đao Tà toàn lực nhất kích bị Lâm Dương Thiên Hộ Tâm Kính hóa giải, mà Lâm Dương Nhất chỉ thiết quyền đã theo lưỡi đao trực tiếp đánh phía Đao Tà này hoảng sợ khuôn mặt.

Bành!

Mọi người phảng phất nhìn thấy một cái dưa hấu một dạng tại hiện trường bị u đầu sút trán.

Muốn đao kia tà hung danh chi thịnh, tại quốc gia mình tuyệt đối xem như đao pháp cao thủ, ai ngờ hôm nay cũng là bị Lâm Dương Nhất quyền oanh thành một bộ không đầu Huyết Thi.

Đầy trời huyết vũ phiêu tán, một chỗ óc mảnh xương vụn.

Lâm Dương Thiên Hữu Quyền, đã là trên đời này đáng sợ nhất binh khí một trong.

Lạch cạch.

Đao Tà thi thể bất lực ngã trên mặt đất, toàn trường sớm đã là cả kinh không ai dám lớn tiếng thở.

"Cái thứ hai. . ."

Lâm Dương Thiên nhật lên trong vũng máu Anh Tuyết đao, phát tay hát lên, trực tiếp đánh tại cự đại Bài Phưởng thượng diện.

Lấy cừu địch đao, tề đoàn người vong hồn.

Còn có hai cái.

Phá Sơn cùng Yêu Nhiều nhìn xem Lâm Dương Thiên, một cái hai mắt phun lửa, một cái sắc mặt tái nhợt, hai người đồng thời động.

"Người dám giết đại ca, ta cùng người liều!"

Phá Sơn vung lên một đôi nỏ đất quả đấm to, hướng về Lâm Dương Trùng tới.

"Đáng chết, tiểu tử này làm sao lại biến thái như vậy."

Mà này Yêu Nhiều thì là thân hình nhất động, đứng là đảo ngược nhảy hướng về trên không, cũng không tiếp tục nguyện vọng đối mặt Lâm Dương Thiên dạng này Sát Thần.

Tuy nhiên hai người hành động khác biệt, nhưng tử thần đối bọn hắn nhưng là công bằng.

Lâm Dương Thiên tay phải một quyền, đối mặt Phá Sơn nhục quyền.

Cái kia màu đen bao tay uy lực lớn nhất định nghịch thiên, hai quyền đâm nhau, Phá Sơn Quyền đầu tại Lâm Dương Thiên trước mặt liền thành mì vát dán, từ quyền xương bắt đầu, đến cánh tay, đến bả vai, thậm chí nửa người, đều tại Lâm Dương Thiên một quyền này dưới bắt đầu từng khúc bạo liệt.

Chờ đến Lâm Dương Thiên Bạo Liệt Quyền Phong Bình hơi thở, chỉ còn nửa người Phá Sơn đã thành mặt đất một bộ tàn khuyết thi thể.

Lâm Dương Thiên quyền trái thì là lập tức nhắm ngay Yêu Nhiều phía sau lưng.

Bao tay phía sau lưng bất thành linh bắn lên, từ bên trong bay ra một cái hắc sắc bốn lá xoay tròn Phi Tiêu đuổi sát Yêu Nhiều mà đi.

Giữa không trung, này Yêu Nhiều gọi cảm thân thể vừa mới vọt lên không đến mười mấy mét, nhưng bất thành linh liền bị một đạo tia chớp màu đen đâm thủng ngực mà qua.

A! !

Mọi người nghe được nữ tử kia phát ra nài trong cuộc đời hoảng sợ nhất thét lên, sau đó, liền giống cá chết rơi xuống tại trên đài cao.

Đầu chạm đất, rơi gọi là một cái thê thảm.

Hồng Nhan Yêu Nhiều, vũ nị tận xương, lại không đối được Lâm Dương Thiên nửa phần nhân từ.

Từ Lâm Dương Thiên xuất thủ, đến tứ đại cường giả toàn quân bị diệt, tuy nhiên ngắn ngủi năm phút đồng hồ không đến lúc đó ở giữa.

Nhưng toàn trường người xem phảng phất toàn thân mỗi một cái tế bào đều bị cái kia đáng sợ sát ý tẩy lễ một lần, gan lớn một chút còn có thể đủ trọn tròn mắt toàn thân run rẩy xem hết đây hết thấy, mà một chút nhất gan người đã sớm nôn mửa lấy ngất đi.

Lâm Dương Thiên sát phạt, như Tu La Diệt Thế, thủ đoạn hung tàn mãnh liệt, để cho người ta linh hồn cũng vì đó run rẩy.

"Cái thứ ba, cái thứ tư."

Lâm Dương Thiên đi qua Phá Sơn cùng Yêu Nhiều thân thể, sắp cự kiếm kia cùng Yêu Nhiều bên hông mấy cái Tiêu Hồn dẫn toàn bộ ném đến Bài Phưởng trước đó.

Đến tận đây, bốn vị Thượng Quan Phi thủ hạ cường đại hộ pháp, đều bị Lâm Dương Thiên lấy lời đình thủ đoạn cường thế diệt sát, bọn họ lúc trước tàn sát vô tội bình khí Thành Lâm Dương Thiên Tế Điện vong hồn tốt nhất tế phẩm.

Nhưng là, đó cũng không phải kết thúc.

Lâm Dương Thiên nói: "Còn có hai cái, liền đủ."

Còn có hai cái?

Toàn trường người ánh mắt nhìn về phía đài cao bên trái Trần Nguyệt Thăng cùng Thượng Quan Phi.

Cái này Lâm trưởng lão hôm nay thật sự là giết lật trời!

Ngày đó sở hữu cùng Thanh Vân Sơn sự kiện có trực tiếp quan hệ hung thủ —— hôm nay một cái cũng sẽ không buông tha.

Lâm Dương Khai bắt đầu hướng đi Trần gia trận doanh.

"Đáng chết . . Lâm Dịch . ."

Trần Nguyệt Thăng đứng tại chính mình trước ghế mặt, cứ việc biểu hiện trên mặt còn duy trì lấy bình tĩnh, nhưng là hắc một cái tay đã đỡ tại cầm trên tay, cả trương cái ghế cũng bắt đầu run nhẹ nhẹ.

Châm chọc là, tình thế cực kỳ nghiêm trọng trước mặt, giờ phút này Trần gia tất cả mọi người một mặt sợ hãi đứng sau lưng hắn, vào giờ phút như thế này

đúng là không có một cái nào người nguyện ý ngăn tại nhà mình tộc trưởng trước người.

Trần Nguyệt Thăng nhân phẩm cùng uy tín, vừa nhìn liền rõ ràng.

Mà lên quan bay thì là đã hoảng.

Hắn bắt đầu lui lại, lui lại đến chính mình mang đến Dư thị vệ bên trong, những người này kiên trì đem hắn bao vây lại, tựa hồ trước mặt đang tìm kiếm sau cùng ý tứ cảm giác an toàn.

Bất quá, hiện trường lại có người không cho phép Lâm Dương Thiên lại quát tháo.

"Người tới, cho ta sắp cái này hung đồ ngăn lại! !"

Vương Minh Trùng không thể nhịn.

Bên cạnh hoàng gia thị vệ thống lĩnh Tô Minh Xuân càng thêm không thể nhịn.

Ngay trước 10 vạn Vân Thành bách tính, ngay tại Nội Vụ Phủ cùng hoàng gia thị vệ trước mặt công nhiên hành hung, Nhất Sát vẫn là bốn cái!

Cái này mẹ hắn cũng là sống sờ sờ không có đem bọn hắn đưa vào mắt.

Tuy nhiên, vừa rồi trận chiến kia là Đao Tà bốn người chủ động đi lên chịu chết, bất quá bây giờ quyết không thể cho phép Lâm Dương Thiên lại đi diệt sát Trần Nguyệt Thăng cùng Thượng Quan Phi.

Ào ào.

Mười mấy tên Kim Giáp thị vệ vọt đến Lâm Dương Thiên trước mặt, hóa thành bức tường người đem hắn cùng Trần gia trận doanh ngăn cách ra.

Tô Minh Xuân, càng dường như hơn nhất tôn Môn Thần, thẳng tắp đứng tại phía trước đội ngũ, một tay duỗi ra, liền có một cây Lượng Ngân trường thương đột nhiên xuất hiện, bá khí Thương Mang tựa như Linh Xà lè lưỡi, trực chỉ Lâm Dương Thiên mặt.

"Lâm Dịch, thúc thủ chịu trói, nếu không chính là cùng ta Xuất Vân Hoàng Đình là địch, chết!"

Tô Minh Xuân thân là tứ đại hoàng gia thị vệ thống lĩnh, chính là chính cống Tiên Thiên Hậu Kỳ cường giả, thực lực vượt qua vừa rồi bất kỳ người nào.

Trên người hắn 【 Lãng Vân Tỏa Từ Kim Giáp 】 chính là trung giai Linh Khí, một cây Lượng Ngân Thương tên gọi 【 Như Long 】 càng là năm đó hộ giá có công, hoàng đế Lâm Hạo uyển ban cho cao giai Linh Khí, một thân chiến lực tuyệt đối coi là Xuất Vân Quốc đứng vào mười vị trí đầu siêu cấp cường giả.

Hắn muốn cản người, chỉ sợ mặc cho ai cũng khó có thể tiến lên nửa tấc.

Hắn muốn cầm người, người kia chấp cánh cũng khó thoát ra Thăng Thiên.

Bây giờ, cũng là như thế một vị Mars nhân vật bình thường nằm ngang ở Lâm Dương Thiên trước mặt.

Lâm Dương Thiên nhìn xem trước mặt trận thế, nhìn xem Tô Minh Xuân uy nghiêm gương mặt cùng Vương Minh Trùng âm trầm sắc mặt, cười lạnh:

"Việc đã đến nước này, ngươi còn muốn bao che bọn họ?"

Vương Minh Trùng ngửa chính ngôn từ:

"Quốc có quốc pháp, coi như Trần Nguyệt Thăng bọn người dính líu ám sát Ôn gia mọi người, cũng không tới phiên ngươi ở chỗ này đại khai sát giới!"

Trần Nguyệt Thăng vừa nhìn cục thế lại biến, vội vàng hướng Vương Minh Trùng châm ngòi thổi gió:

"Vương đại nhân, ngươi xem cái này Lâm Dịch, nhất định khát máu thành tính, dễ giết như điên, dạng này người đã không nhân tính, tuyệt đối không thể lưu tại trên đời a!"

Vương Minh Trùng lạnh lùng gật đầu: "Tô tướng quân, chớ cùng cái này hung nhân nói nhảm, bắt lại cho ta, nếu dám phản kháng, giết chết bất luận tội!"

Giết chết bất luận tội! !

Lâm Dương Thiên ngửa mặt lên trời cười to: "Ha-Ha, tốt một cái giết chết bất luận tội! Ta Ôn gia sáu mươi tám cái nhân mạng bị chết Thanh Vân, ngươi một câu không có chứng cứ! Trần Nguyệt Thăng sau lưng làm xuống những cái kia dơ bẩn thủ đoạn, ngươi một câu công bình cạnh tranh! Hôm nay ta tuy nhiên vì ta Ôn gia báo thù đồ bốn con chó, ngươi muốn giết chết bất luận tội?"

Hắn nhìn xem Vương Minh Trùng, miệt thị ánh mắt nhìn thấu đối phương ti tiện linh hồn:

"Giống như người thi phi không phân Hôn Quan, không xứng ngồi ở kia cái vị trí bên trên, hôm nay ta giết định Trần Nguyệt Thăng cùng Thượng Quan Phi, người còn dám nhiều lời, ta ngay cả người cùng một chỗ đồ!"

Đậu má! !

Toàn trường vỡ tổ.

Vương Minh Trùng càng là tức giận đến cái mũi đều lệch ra.

Hắn một bàn tay đập nát trước mặt trác kỷ, dữ tợn khuôn mặt nơi nào còn có trước đó thông dong Uy Nghi.

"Tô Minh Xuân, người còn chờ cái gì! Cho ta sắp cái này Lâm Dịch cầm xuống, xé miệng hắn! !"

Là! !

Tô Minh Xuân gầm thét:

"Lâm Dịch, là người không biết sống chết! Ta cho người thêm một lần cuối cùng cơ hội, ngoan ngoãn bó tay, không phải vậy hôm nay chính là tử kỳ!"

Lâm Dịch đối mặt Tô Minh Xuân cuộn cuộn linh năng, tóc dài nghênh phong phất khởi, chỗ nào hiện ra nửa điểm vẻ sợ hãi:

"Thi phi không phân gây khó cho người ta, trợ Trụ vi ngược không bằng chó! Người nếu là hôm nay nhất định phải làm này Vương Minh Trùng chó, liền phóng ngựa đến đây đi!"

Có thể giận a! !

Tô Minh Xuân uy chấn Vân Thành, chỗ nào bị người như vậy mắng qua, trực tiếp trường thương ưỡn một cái, xuất thủ.

Súng ra Như Long, thế như chẻ tre.

Tô Minh Xuân thân là Tiên Thiên Hậu Kỳ cao thủ, một thân Thiên Địa Linh Lực thi triển ra liền xu thế như Giang Hải, dài đến hai thước Như Long trường thương bị hắn linh lực khẽ quán, trên thân thương từng mảnh Long Lân thật giống như bị kích hoạt, lại trong không khí huyền hóa ra một đạo trường long hư ảnh, giương nanh múa vuốt, thẳng đến Lâm Dương Thiên.

Đến được tốt!

Lâm Dương Thiên trận chiến ngày hôm nay, sắp chính mình nửa năm Khổ Tu thành quả phát huy phát huy vô cùng tinh tế.

Trước tiên đập Âu Dương Phong, tái chiến Đào Tà Tử Nhân Chứng, đã sớm đem hắn trong cơ thể cuộn cuộn Chiến Huyết đốt đến điên cuồng, mà trước mặt vị này Xuất Vân Quốc Tối Cường Cao Thủ một trong Tô Minh Xuân, càng là hắn hôm nay sau cùng muốn chiến mạnh nhất đối thủ.

Không có người có thể ngăn cản hắn hôm nay báo thù.

Cái gì Nội Vụ Phủ thủ lĩnh, cái gì thị vệ thống lĩnh, Tiên Thiên Hậu Kỳ cao thủ. . .

Tất Cả Đầu Cút Cho Ta!

Hắn song quyền bên trên hắc sắc bao tay, bị trong cơ thể hắn mãnh liệt hỏa diễm linh lực kích hoạt, bỗng dưng toát ra hai viên thịt mắt có thể thấy được ngọn lửa màu đỏ, sắp Lâm Dương Thiên làm nổi bật tựa như Hỏa Thần gặp phạm, như vậy thần uy chấn thiên.

"Tới chiến!"

Lâm Dương Thiên gầm thét, song quyền phát hỏa Diễm Bạo lên chừng cao hơn hai mét, giống như hai cái gào thét mãnh hổ, mở ra bốn máu miệng lớn trực tiếp hung hăng cắn Tô Minh Xuân Như Long trường thương.

Oanh!

Trên đài cao, chiến ý hóa thành trường long, hỏa diễm ngưng tụ thành mãnh hổ, kịch liệt Long tranh Hổ đấu hết sức căng thẳng, tuôn ra ai cũng không nghĩ tới đình phong uy năng.

Quyền súng giao nhau trong nháy mắt, Long Thủ cùng hổ khẩu hung hăng đụng nhau, tuôn ra cự đại khí lãng, cả tòa Thanh Thạch đấu trường nhất thời không chịu nổi, nền tảng từng mảnh bạo liệt, bụi mù đầy trời gió lên, tựa như một đoàn mây hình nấm xông về bốn phía.

"Không tốt!"

Nhị tầng trên đài cao, luôn luôn nhìn chăm chú toàn trường biến hóa lại không nói một lời Đỗ Minh bỗng nhiên đứng người lên.

Hắn tung người một cái đi vào Vương Minh Trùng trước người, nâng lên hùng hồn Thiên Địa Linh Lực hóa thành một đạo bích chương, sắp Lâm, Tô hai

người đối binh trùng kích ngăn lại, đồng thời rống to một tiếng: "Thành Phòng Quân! Sơ tán đám người! !"

Là! !

Đài cao bốn phía Thành Phòng Quân chiến sĩ, dùng thân thể mình ngăn trở cái này một đợt trùng kích, không có lan đến gần chung quanh bách tính, Ôn gia, Trần gia cao thủ cũng nhao nhao che chở song phương nhân mã lui lại.

Chờ đến đầy trời bụi mù tán đi, mọi người lúc này mới ý thức được hai vị Tiên Thiên Hậu Kỳ thủy chuẩn cường giả một kích đúng là đáng sợ đến loại tình trạng này.

Rộng lớn trên đài cao, đứng là nganh sinh sinh bị oanh ra một cái đường kính chừng năm mươi mét cự đại hố tròn, nửa cái sân bóng lớn nhỏ Thanh Thạch đầu trường toàn bộ thành một chỗ đá vụn, những thân thể đó khoác chiến giáp Thành Phòng Quân chiến sĩ có hơn phân nửa đều uest oải ngã trên mặt đất, trong miệng đều là thổ huyết.

Cái này vền vẹn Đệ Nhất Kích đối binh, liền khủng bố như vậy!

Dân chúng vây xem bắt đầu rút lui.

Náo nhiệt đẹp mắt, nhưng mình tánh mạng quan trọng, vây xem loại này không phải người chiến đấu là cần cực độ dũng khí cùng đại giới.

Toàn bộ tràng diện đã mất khống chế, may mắn còn có mấy ngàn Thành Phòng Quân tại duy trì đám người sơ tán, tuy nhiên cái này oanh loạn bầu không khí không có ảnh hưởng chút nào quyết chiến bên trong hai người đỉnh phong chiến ý.

Bạn đang đọc truyện *Hỏa Đế Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 45: Run run chạy trốn

Cự đại hàm động bên trong, Lâm Dương Thiên song quyền gắt gao nắm chặt Tô Minh Xuân trường thương, song phương trong ánh mắt đều là phun ra hùng lực chiến hỏa.

"Tiểu tử, ý vào nguoi bao tay liền dám tiếp ta trường thương, cho ta nát!"

Tô Minh Xuân găm thét.

Hắn như long thương chính là hoàng đế ngự tứ Linh Khí, không biết đâm xuyên qua bao nhiêu địch nhân lồng ngực, tại sao có thể bị một cái Vô Danh Tiểu Tử bắt giữ.

Như long thương ứng với Tô Minh Xuân chiến ý, bỗng nhiên xoay tròn, trên thân thương Long Lân kéo theo không khí xoay tròn, đúng là trong nháy mắt tuôn ra một đạo khủng bố Loa Toàn Thương mang.

"Tiếp ta một thức này —— 【Thương Long xoáy】!"

Xoay tròn trường thương hóa thành gien trở mình Long Thân, trong không khí mơ hồ cũng nghe được kêu ngao long ngâm.

Tô Minh Xuân không hổ là Xuất Vân Quốc Hộ Quốc Chiến Thần, một chiêu này Thương Pháp đã hoàn toàn đột phá võ kỹ tầng thứ, chính là thật sự một chiêu 【hạ phẩm Linh Quyết】.

Võ đạo chiêu số, võ kỹ phía trên, chính là Linh Quyết.

Dưới nhất phẩm Linh Quyết, uy lực cũng mấy lần tại cao giai võ kỹ.

Lâm Dương Thiên trước đó Viêm Thần Kính tuy nhiên cường đại, nhưng là đối mặt Tô Minh Xuân một chiêu này Linh Quyết cấp bậc Thương Long xoáy, hai tay trong nháy mắt bị xoay tròn thân thương đẩy ra, sau đó cả người như là bị xoay chuyển cự long đụng vào ngực, sắc bén mũi thương vừa vụn đụng vào Lâm Dương Thiên Hộ Tâm Kính, cự đại trùng kích lực trực tiếp đem hắn đánh bay lên thiên không.

Xoạt!

Ở đây vậy xem người đều là kinh hô.

Lâm Dương Chung tại có vẻ như thua một chiêu.

"Giết hần, Tô Thống lĩnh! !"

Đã hủy hoại đài cao hai bên, người nhà họ Âu Dương lập tức đã lặng yên chạy đi, nhưng này Trần Nguyệt Thăng một đám người đứng là chết cứng lưu lại.

Bọn họ đối với Tô Minh Xuân có lòng tin tuyệt đối, Trần Nguyệt Thăng càng là muốn tận mắt nhìn thấy Lâm Dương Bị Tô Minh Xuân đánh giết mới có thể yên tâm.

Lúc này hần đứng tại Vương Minh Trùng bên cạnh, không có sợ hãi, càng là phát ra âm độc la lên.

Đối diện.

Ôn gia mọi người thì là quan tâm lên tiếng, Ôn Thanh Thanh giống như Hứa Dao càng là trừng to mắt, giọng dịu dàng kinh hô.

"Lâm Dịch (Lâm trưởng lão), cẩn thận!"

Không xem qua nhìn xem Lâm Dương Thiên có vẻ như không địch lại bị đánh bay, Thanh Thanh trên bờ vai Tất Phương Hòa Nhi nhưng là lần nữa khinh thường hừ một tiếng:

"Đến lúc này còn không chịu vật kia lấy ra, con hàng này chẳng lẽ bị đánh có nghị?"

Còn có đồ vật! !

Ôn Thanh Thanh giống như Hứa Dao nghe lời này cũng là không thể tin được.

Lâm Dương Thiên đối mặt với Tô Minh Xuân cái này Xuất Vân Quốc cường đại nhất võ giả một trong, lại còn cất giấu bài? ?

"Hắc hắc!"

Hòa Nhi một chút cũng không có thay Lâm Dương Thiên lo lắng ý tứ: "Các người sẽ không coi là tên kia hoa nửa năm công phu liền vụn vặt làm như vậy một đôi tay bộ giống như Hộ Tâm Kinh đi. . . Chắc chắn, các cô nương các người quá ngây thơ, chờ lấy đi, sớm muộn gì các người sẽ thấy món kia dùng bốn vương Bản Mệnh Linh Hòa luyện chế ra tới —— lớn nhất! Mạnh! Linh! Khí!"

Ôn Thanh Thanh cùng Hứa Dao đều là kinh sợ.

Vừa rồi này tan đồng Yên Nhật thuần tại Hòa Nhi trong miệng căn bản không tính là gì cường đại bảo bối, giờ phút này nó vậy mà nói Lâm Dương Thiên người mang lấy mạnh nhất Linh Khí, này phải là cỡ nào nghịch thiên trang bị! !

Trên bầu trời, bị Thương Long xoáy đánh bay Lâm Dương Thiên sắc mặt ửng đỏ, khóe miệng tràn ra máu tươi.

Trong cơ thể hần lực khí huyết không chỉ có không để cho hần gặp khó, ngược lại càng thêm kích phát hần buông tay nhất chiến trùng thiên hào hùng.

Hần vẫn không có xuất ra tân bài.

Không phải hần khinh thường, mà chính là Lâm Dương Thiên hôm nay đánh cho tương đối đã nghiền.

Hần từ khi trọng sinh đến nay, chưa bao giờ trải qua một trận lực lượng ngang nhau nhẹ nhàng vui vẻ đại chiến, cho dù tại Thanh Vân Sơn liều chết huyết đấu, vậy cũng chỉ là nương tựa theo trang bị cùng bản năng điên cuồng bác sát, cũng không phải là chân chính võ đạo quyết đấu.

Hôm nay thật vất vả gặp được một cái Tô Minh Xuân.

Hần nương tựa theo hòa diễm linh lực cùng Bách Mạch Phong Thần quyết tăng thêm, có thể cùng vị này Tiên Thiên Hậu Kỳ cường giả tận hưởng nhất chiến, mặt khác càng có một môn đến từ Ly Hóa Thiên Đế Linh Quyết Chiến Pháp, hần đã luyện tập mấy tháng, hôm nay cuối cùng đến thử một lần thần uy thời điểm.

Năm đó Ly Hóa Thiên Đế, chiến biến Cửu Giới, thắng giết đến này Chí Cao Vị Diện cường đại tồn tại đều sợ hãi không chịu nổi, trừ dựa vào một thân kinh thiên động địa Huyền Công bên ngoài càng là dựa vào trong cơ thể này khang vĩnh viễn không bao giờ lùi bước điên cuồng Chiến Huyết.

Lâm Dương Thiên thả ra hào ngôn, vạn năm về sau, làm không thua Ly Hóa Thiên Đế may mắn, đây là hạng gì bá khí hứa hẹn, nhưng ở lời này phía sau lại mang ý nghĩa một đầu chiến biến Cửu Thiên Thập Địa gian nan huyết lộ.

Lâm Dương Thiên có Thiên Đế truyền thừa, nhưng lại vô pháp thay thế kinh nghiệm thực chiến.

Hần muốn đi hướng về chí tôn con đường, liền cần kinh lịch trải qua từng tràng sinh tử huyết đấu.

Cuộc chiến hôm nay, chính là tốt nhất trưởng thành cơ hội.

Cho dù hấn có chiến thắng cường địch mạnh nhất Linh Khí, nhưng cường địch trước mắt, nam nhân làm trưởng đạo nhiệt huyết, chiến hấn cái Âm Thiên bất tỉnh!

Tô Minh Xuân mặc dù mãnh mẽ, nhưng ta Lâm Dương Thiên muốn dùng trong tay song quyền, nên hấn cái quỹ xuống đất chịu thua!

Đến, thử một chút ta cái này Linh Quyết ——

Đại La Viêm chương!

Ly Hòa Thiên Đế lúc tuổi còn trẻ một chiêu Linh Quyết thần công, cuối cùng tái hiện nhân gian.

Lâm Dương Thiên trên bàn tay hùng hùng hòa diễm, vô hạn mở rộng, ở trên không bên trong đúng là sắp không xa mây trắng đều chiếu một mảnh đỏ bừng.

Vô tận liệt diễm tại Lâm Dương Thiên thôi thúc dưới ngưng tụ biến ảo, trước người hóa thành một đạo cực đại hòa diễm chương án, hùng hực hóa quang giống như Hỏa Thần hàng thế, mọi người phảng phất đang trên trời nhìn thấy mặt khác một vành mặt trời, nương theo lấy Lâm Dương Thiên cuộn cuộn thân uy quan sát cả vùng.

"Quỹ Xuống Cho Ta! !"

Lâm Dương Thiên gầm thét, đã thành hình Đại La Viêm chương ầm ầm đè xuống, đúng là theo không ngừng rơi xuống vẫn còn ở mở rộng.

Mẹ ta ah.

Bên ngoài đi đến một nửa Vân Thành bách tính không ít đều bị cả kinh ngậy người cuốc bộ, những quân phòng thành kia uy vũ chiến sĩ cũng là hiếm thấy lộ ra ngốc trệ khuôn mặt.

Liền ngay cả Đỗ Minh, Ôn Đình Thiên, những đại lão này cao thủ, khi nhìn đến Lâm Dương Thiên cái này từ trên trời giáng xuống hòa diễm cự chương, cũng đều cả kinh tròn to tròn mắt.

"Cái này. . . Làm sao có khả năng! Không chế Thiên Địa Linh Lực, biến ảo thực thể, rõ ràng là Uẩn Linh cường giả mới có thể làm đến sự tình. . . Với lại cái này Lâm Dịch người mang vẫn là mang theo Ngũ Hành Thuộc Tính Dị Chứng linh lực, hấn, hấn đến mạnh đến cái tình trạng gì?"

Đỗ Minh đồng dạng là Hộ Quốc Chiến Thần, Tiên Thiên Hậu Kỳ cường giả, liền ngay cả hấn cũng bất quá chỉ có thể làm đến ngưng tụ thiên địa cường hóa nhục thể, bằng vào Nhục Thể Công Kích.

Chỉ có 【Uẩn Linh】cảnh giới cường giả mới có thể đem linh lực biến ảo bên ngoài cơ thể, thay đổi ra các loại hình dáng sát phạt địch nhân, chẳng lẽ Lâm Dương Thiên đúng là đã đến loại tình trạng này?

Hấn suy nghĩ nhiều.

Lâm Dương Năng đủ làm đến điểm này, chủ yếu vẫn là Hóa Linh chi thể cùng hòa diễm linh lực tăng thêm Đại La Viêm chương hoàn mỹ phù hợp hiệu quả, để cho hấn hòa diễm linh lực nhìn như ra ngoài Hóa Hình, nếu uy lực còn lâu mới có được đạt tới Uẩn Linh cảnh giới, nhưng một chiêu này khí thế lại đủ để kinh thiên động địa.

Tô Minh Xuân cũng bị một chiêu này kinh sợ đến, bất quá hấn thân ở chiến cục, toàn thân cũng là Chiến Huyết sôi trào, há có thể không đánh mà lui.

"Đến được tốt!"

Trong tay hấn như long thương đất bằng giờ lên, như tiềm long tại uyên, tại chỗ kéo ra ba đạo Thương Hoa, như long thương mỗi đi một vòng, trên thân thương phong mang liền mạnh một điểm, ba đạo Thương Hoa kết thúc, cả người lần nữa phảng phất Thương Long xê dịch, bay thẳng Cửu Tiêu.

Phi long Khiếu Thiên!

Tô Minh Xuân gầm bạo mặt đất, Nhân Thương Hợp Nhất, giống như thần long phụ thể, trực tiếp đón lấy Lâm Dương Hòa diễm cự chương.

Ầm ầm!

Giữa không trung hai người lần nữa chạm vào nhau.

Bầu trời biến sắc, đại địa run rẩy, không khí lắng lại một lần nữa bao phủ toàn bộ Lạc Vân quảng trường.

Má ơi, chạy mau!

Vừa rồi dừng lại quan chiến quần chúng lần nữa kịp phản ứng, vội vàng vất chân lên cổ tăn ra.

Toàn bộ quảng trường đều thành Lâm Dương Thiên cùng Tô Minh Xuân nhiệt huyết Cuồng Chiến chiến trường.

Một đầu Thanh Long trên không trung gầm thét, một cái hỏa diễm cự chưởng lại có Cầm Long Thiên Uy.

Lâm Dương Thiên cùng Tô Minh Xuân trên không trung trong nháy mắt quyền súng đối bính, chính là trăm chiêu kịch chiến, từ phía trên rơi xuống đất, lại từ mặt đất nhảy đến không trung, kinh thiên chiến ý để cho còn lại tất cả mọi người vì đó sợ hãi thần phục.

Thán Tô Minh Xuân danh bất hư truyền.

Nhưng càng thêm kinh ngạc tại Lâm Dương Siêu mạnh chiến lực.

Tô Minh Xuân thành danh cũng bao nhiêu năm, Lâm Dương Thiên mới một cái mười mấy tuổi thiếu niên, vậy mà cùng người ta chiến đến lực lượng ngang nhau.

Trừ thiếu niên yêu nghiệt bên ngoài, thực sự nghĩ không ra từ ngữ để hình dung Lâm Dương Thiên hôm nay cuộn cuộn thần uy.

Mà liền tại hai người điên cuồng đại chiến thời điểm, Trần Nguyệt Thăng không biết lúc nào đã rời đi Vương Minh Trùng bên cạnh, chuẩn bị dẫn người rút lui.

Trần Nguyệt Thăng phương.

Hắn không thể không chuẩn mắt.

Mẹ nó ngay cả Hộ Quốc Chiến Thần cấp bậc Tô Minh Xuân đều giống như Lâm Dương Thiên đánh cho khó phân thắng bại, nếu là chốc lát nữa Lâm Dương Thiên thắng, vậy mình hôm nay coi như thật dận dò.

Trần gia mọi người trong đồng Thượng Quan Phi, thì là đã sớm muốn đi.

Hắn lần này cảm lớn.

Không chỉ có chính mình thua Đấu Khí, còn đem phụ thân phái tới Tứ Đại Hộ Pháp đều cho hi sinh, lúc này không thiếu được muốn bị trùng trùng điệp điệp xử phạt, nhưng hắn lại biết, Lâm Dương Thiên hiện tại là giết đến thống khoái, nhưng lại đã vì Ôn gia đưa tới Diệt Môn Chi Họa.

Phụ thân hắn giận dữ, đừng bảo là Xuất Vân Quốc một cái gia tộc, cũng là Xuất Vân Quốc hoàng đế Lâm Hạo uyên đều khó mà tiếp nhận.

Hừ, đi trước lại nói!

Mà liền tại toàn bộ Trần gia trận hình muốn động thời điểm, bên kia, mấy đạo thân ảnh nhảy lên thật cao:

"Trần Nguyệt Thăng lão cầu, muốn đi!"

Ôn Đình Thiên mang theo hai vị Tiên Thiên trưởng lão, Dịch Hành Vân, Ôn Thao các loại mười mấy tên Ôn gia cao thủ, trực tiếp ngăn lại Trần Nguyệt Thăng bọn người đường đi.

"Hôm nay, ngươi mơ tưởng còn sống rời đi."

Ôn Đình Thiên trực tiếp bạo loại, toàn thân nổ lên trùng thiên linh quang, căn bản sẽ không thả Trần Nguyệt Thăng lần nữa tiêu dao.

"Buồn cười, chỉ bằng ngươi ngăn được ta?"

Trần Nguyệt Thăng tại Ôn Đình Thiên trước mặt lại bắt đầu trang bức.

Chính hắn bản thân cũng là Tiên Thiên Cường Giả, huống chi Trần gia bây giờ còn có bốn vị Tiên Thiên khách khanh không có xuất thủ, thực lực chiếm ưu.

Chỉ cần không phải đối mặt này Sát Thần Lâm Dịch, Ôn gia bọn họ vẫn là có lòng tin cầm xuống.

Ôn Đình Thiên biết hôm nay là giết Trần Nguyệt Thăng duy nhất cơ hội, hiện tại Lâm Dương Thiên vẫn còn ở đại chiến, hắn coi như huyết chiến đến chết, cũng không thể thả đi cái này ức hiếp Ôn gia rồng rã nửa năm đáng giận hỗn trướng.

"Người tới, giết cho ta ra ngoài!"

Trần Nguyệt Thăng phát tay, chính mình ngay tiếp theo Thượng Quan Phi, còn có bốn vị Tiên Thiên chính là có sáu tên tiên thiên cao thủ, đối diện tính cả Dịch Hành Vân cũng chỉ có bốn người, tuyệt đối không phải mình đối thủ, trực tiếp muốn khai sát giới.

Với lại, càng thêm làm cho người lo nghĩ là, bên cạnh Vương Minh Trùng vung tay lên, lại là mấy trăm hoàng gia thị vệ xông về bên này, muốn trợ giúp Trần Nguyệt Thăng bọn người phá vây.

Đáng chết!

"Nhất định phải chống đến Lâm Dịch chiến thắng! !"

Ôn Đình Thiên đối với tất cả mọi người nổi giận gầm lên một tiếng, đã xông về Trần Nguyệt Thăng, một trận hỗn chiến mắt thấy là phải bạo phát.

Ngay tại lúc này, Ôn Thanh Thanh lòi kéo Hứa Dao cũng xông lại.

Mà nàng trên vai, một cái toàn thân đỏ choét tiểu điều nhìn xem đã xen lẫn trong một đoàn song phương nhân mã, mặt mũi tràn đầy khó chịu ngáp một cái:

"Thật không khiến người ta bót lo a. . . Xem thật kỹ Hắc Hắc là được, không phải buộc bốn vương xuất thủ. Thật muốn thương tổn cái này Ôn lão đầu từ, khẳng định lại phải mấy ngày không có thịt ăn, phiền phức!"

Suru một chút.

Một đạo không cách nào hình dung đáng sợ hỏa quang xông vào chiến trường ở trong.

Bạn đang đọc truyện *Hóa Đế Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 46: cùng đồ mạt lộ

"Ôn Đình Thiên, là chính ngươi muốn chết, vậy ta hôm nay trước hết kết quả ngươi!"

Trong đám người, Trần Nguyệt Thăng sát tâm tăng vọt.

Hắn không dám các loại Lâm Dương Thiên đánh xong, chỉ có thể mau sớm giải quyết Ôn Đình Thiên, sau đó hốt hoảng rời đi.

Hắn phòng lên trong cơ thể cuộn cuộn linh lực, trên tay càng là nắm chặt hai thanh Đoản Dao, tuy nhiên đã hồi lâu chưa từng tự mình chiến đấu, nhưng Trần Nguyệt Thăng Tiên Thiên chiến lực cũng là không phải đóng, hai thanh Đoản Dao quơ múa đúng là tuôn ra dài đến nửa mét đao mang.

Chết!

Hắn cùng bên cạnh hai vị Tiên Thiên khách khanh cùng nhau giáp công Ôn Đình Thiên, liền muốn một kích trí mạng.

Kết quả, một đạo hồng quang bất thành linh liền từ trước mắt hắn hiện lên.

Ngay sau đó hắn cảm thấy mình hai tay bất thành linh liền bị một cỗ sức lực lớn rung động, Đoản Dao trực tiếp xoay một vòng bay về phía không trung.

Ba!

Trên mặt hắn phảng phất bị một cái lại nhỏ lại hung ác bàn tay hung hăng vỗ một cái, tại chỗ hai khóa răng hàm liền bay ra miệng, sau đó cả người bị cự đại quán tính mang theo tại chỗ bắt đầu đảo quanh.

Cái này cái quý gì a! !

Trần Nguyệt Thăng căn bản thấy không rõ cái kia đạo hồng sắc quý ảnh là thứ gì, chỉ cảm thấy chính mình gương mặt phảng phất bị bàn ủi nóng qua một dạng, nửa bên đã không có tri giác, cả người càng là chuyển không biết bao nhiêu vòng tròn mới trời đất quay cuồng dừng lại.

Ba! Ba!

Ba ba ba!

Hắn vang lên bên tai liên tiếp không ngừng tiếng bạt tai, tất cả đều là cái kia đạo đáng sợ hỏa diễm hồng quang chọt lóc lên kết quả.

Toàn trường không ai có thể đủ tránh thoát cái này hồng quang công kích, bị đánh tất cả đều là người nhà họ Ôn cùng những hoàng gia đó thị vệ, mỗi

người đều tại hỏa quang lướt qua trong nháy mắt biến thành tại chỗ đảo quanh con quay.

Cái này mẹ nó. . . Quá mạnh! !

Liền ngay cả người nhà họ Ôn đều ngốc.

Có trời mới biết đây là nơi nào tới siêu cấp cường giả, đúng là mạnh đến mức biến thái, to như vậy chiến trường bị nó không đến nửa phút liền đi một vòng, sở hữu đối thủ tất cả đều ôm nửa bên mặt chuyển mấy chục vòng mấy lúc sau mộng ép ngã xuống đất.

Vù.

Đoàn người ánh mắt gần như sắp muốn đuổi không kịp ngọn lửa kia thần quang.

Cuối cùng, tại quét ngang toàn trường về sau, ánh lửa kia bên trong hiện ra Hỏa Nhi vền vẹn hai nắm đấm lớn nhỏ nhỏ nhắn xinh xắn thân thể.

"Là Thanh Thanh tiểu thư sủng vật!"

Ôn gia rất nhiều người hôm nay đều nhìn thấy Ôn Thanh Thanh hôm nay mang theo cái này Hồng Mao Anh Vũ, nhưng là ai cũng không nghĩ tới cái này nhìn dịu dàng ngoan ngoãn vô hại một chân Tiểu Tước đúng là khủng bố như vậy.

"Cái gì sủng vật, gọi ta Hỏa Nhi đại nhân! !"

Hỏa Nhi phi thường không hài lòng quét mắt một vòng nhân loại chung quanh, nỗ lực khắc chế đem bọn hắn nướng thành thịt xiên xúc động, quạt cánh chậm rãi bay đến Trần Nguyệt Thăng đuổi theo quan Phi Đầu bên trên.

Nó một con chim trên vuốt toát ra hồng sắc linh quang, biến ảo thành một cái thể tích vượt qua mấy lần cự đại vuốt chim, một cái liền đem Trần Nguyệt Thăng cùng Thượng Quan Phi hai người giống bao cát một dạng cầm lên đến, bay trở về Ôn Đình Thiên nhất phương thể lực giữa đám người.

Tất cả mọi người cứ như vậy lẳng lặng nhìn xem Hỏa Nhi dùng nó này thân thể nhỏ nhỏ bắt lấy toàn trường trọng yếu nhất hai người, đồng thời đem bọn hắn giống vút rác rưởi một dạng ném ở Ôn Đình Thiên dưới chân.

"Giao cho người a. . ."

Nó ngấm Ôn Đình Thiên liếc một chút, lười nhác nói nhảm, bay thẳng ám lại Thanh Thanh trên bờ vai chính lý vũ mao đi.

Vừa rồi kích động người kích động quá ác, kiểu tóc, không, lông hình đều loạn.

"Hỏa Nhi, người quá lợi hại!"

Ôn Thanh Thanh không nghĩ tới Lâm Dịch mang về cái này tiểu hồng điều đã vậy còn quá ngu bức, tại chỗ hưng phấn liền bùng lấy Hỏa Nhi, hung hăng người thân con hàng này một cái.

"A. . . Ô. . . Đừng đừng. . . Thanh Thanh, người đừng như vậy, người ta là nam sinh. . ."

Hỏa Nhi muốn trả lại ngênh, nơi nào có nửa phần cự tuyệt bộ dáng, một tấm Nhân Cách Hóa trên khuôn mặt nhỏ nhắn tràn đầy hương thụ.

A. . .

Nguyên lai nhân loại trừ dùng để ăn bên ngoài, còn có loại này tác dụng a. . .

Bổn vương quyết định, về sau khôi phục thực lực muốn nuôi vài cái nhân loại mỹ nữ, ngày ngày người thân bổn vương, ân, cứ như vậy!

Bên này, toàn bộ chiến trường thứ hai phân tranh trong nháy mắt bị Hỏa Nhi lắng lại, Ôn gia tất cả mọi người lâm vào cự đại mừng như điên bên trong.

Bên kia, Trần Nguyệt Thăng nhưng là khổ ép lâm vào vô tận địa ngục.

Ôn gia làm sao còn có như thế một cái lợi hại chim a! !

Hắn rơi xuống đất trong nháy mắt, Ôn Đình Thiên liền lên chế trụ hắn, này Thượng Quan Phi thì là bị Dịch Hành Văn dùng một thanh Linh Khí chống đỡ cổ.

Cục thế biến hóa quá nhanh, nửa giờ trước kia, hắn còn muốn lấy muốn như thế nào sắp Ôn gia từ Vân Thành xóa đi, kết quả hiện tại hai người trực tiếp thành đội làm thịt người yếu đuối.

Cái này nội dung cốt truyện cũng quá mẹ hắn đồ phá hoại a! !

"Vương đại nhân! !"

Đến lúc này, Trần Nguyệt Thăng dù có ngàn loại thủ đoạn cũng không dễ làm, hướng về Vương Minh Trùng cầu cứu thành hấn duy nhất sinh cơ.

Mà Vương Minh Trùng cũng bởi vì nguyên nhân nào đó, xác thực mười phần để ý Trần Nguyệt Thăng tánh mạng.

"Ôn Đình Thiên, dừng tay! !" Hấn gầm lên giận dữ, lập tức phát ra uy hiếp: "Người nếu là dám động Trần Nguyệt Thăng, chính là cùng ta Nội Vụ Phủ là địch, ta định sẽ không bỏ qua người Ôn phủ trên dưới!"

Vương Minh Trùng có lòng muốn để cho hoàng gia thị vệ đi đem Trần Nguyệt Thăng cướp về, nhưng là hấn vừa nghĩ tới vừa rồi cái kia khủng bố tiểu hồng điều, mệnh lệnh đến miệng bên cạnh cũng liền nuốt xuống.

"Người tới, nhanh chóng đi hoàng cung mời ba vị thị vệ thống lĩnh đến đây trợ giúp. . ."

Hấn đối với bên cạnh thủ hạ phân phó lấy, đồng thời để cho hai ngàn hoàng gia thị vệ sắp Ôn phủ hơn hai trăm người bao vây lại.

Chỉ cần Trần Nguyệt Thăng không chết, chờ đến viện quân đến, hấn Vương Minh Trùng liền có thể trọng chương cục diện.

Chỉ tiếc. . . Lâm Dương Thiên lại sẽ không cho hấn cơ hội này.

Lâm Dương Thiên cùng Tô Minh Xuân đại chiến đỉnh cao cuối cùng có kết quả.

Trên bầu trời, chuỗi này Như Long trường thương bị Lâm Dương Đại La Viêm chương ngành sinh sinh đánh bay, Tô Minh Xuân hai tay cánh tay bị Lâm Dương Hóa chương nóng tất cả đều là vết bóng rộp lên, cả người thổ huyết lủi gập, cuối cùng bị thua.

"Quý Xuống Cho Ta!"

Lâm Dương Thiên thế phải chiến đấu khó được đối thủ, song chương trên không trung trùng trùng điệp điệp nhấn một cái, trực tiếp đập vào Tô Minh Xuân ở ngực, lần nữa bổ sung một kích cuối cùng.

Chỉ gặp này Xuất Vân Quốc Hộ Quốc Chiến Thần cấp bậc cường giả thành từ phía trên rơi xuống một viên sao băng, thẳng tắp đập xuống đất, kích thích nẩy trượng Trần Yên, sau đó chỉ ở mặt đất nhìn thấy một cái hình người hầm động, Tô Minh Xuân chôn thật sâu đi vào, sống chết không rõ.

"Đánh cho xinh đẹp!"

Trong đám người, trước hết lớn tiếng khen hay đứng là Đỗ Minh.

Vị này Thành Phòng Quân tướng quân hôm nay thái độ mười phần mập mờ, phảng phất thụ mệnh làm cho không thể ra tay, nhưng là trước đó nhưng bởi vì Ôn gia sự tình ghen nổi giận trong bụng.

Thăng đến Lâm Dương Thiên hiện thân, liền tràng đại chiến, gọi là một cái nhẹ nhàng vui vẻ trần trề, xem vị này Đỗ Minh tướng quân đều nhanh muốn cao triều, này lại cái thứ nhất dẫn đầu cho Lâm Dương Thiên lớn tiếng khen hay đứng lên.

Hấn hồng một tiếng.

Hiện trường một vạn Thành Phòng Quân chiến sĩ cũng đi theo lớn tiếng khen hay.

Lâm Dương Thiên hôm nay biểu hiện có thể xưng nhiệt huyết phóng khoáng, một đôi thiết quyền lực áp Tô Minh Xuân như Long thần súng, một trận chiến này đủ để cho bất kỳ người đàn ông nào vì đó sôi trào hò hét.

Nhưng là, không khí hiện trường lại như cũ khản trương.

Ôn gia mọi người đang bị hoàng gia thị vệ đoàn đoàn bao vây, Ôn Đình Thiên không chế Trần Nguyệt Thăng cùng Thượng Quan Phi, liền đang chờ Lâm Dương Thiên chiến thắng trở về, xử trí hai người này sinh tử.

Bành.

Lâm Dương Thiên rơi xuống đất.

Đáng sợ khí tràng trên mặt đất vọt lên một đạo hình tròn khí lãng, làm cho một đám hoàng gia thị vệ mở mắt không ra.

Trên người hấn dính đầy vết máu, không nói gì, mặt lạnh lấy hướng về vòng vây đi tới.

Bên cạnh, là Vương Minh Trùng sắc lệ gan mòng hô quát:

"Lâm Dịch, Bản Quan đây là cho người sau cùng cơ hội, hiện tại thu tay lại còn kịp, hôm nay người nếu lại hướng phía trước một bước, chính là toàn bộ Xuất Vân Quốc địch nhân! Người cùng toàn bộ Ôn gia đều muốn vạn kiếp bất phục!"

Lâm Dương Thiên xem như bên tai Thanh Phong.

Trước mặt, là một cây cán sáng như tuyết trường thương.

Ào ào ào.

Theo Lâm Dương Nhất từng bước đến gần, phân minh có thể nghe được những cái kia cầm thương các chiến sĩ bởi vì hoảng sợ run rẩy gây nên Khôì Giáp tiếng vang.

Lâm Dương Thiên cứ như vậy đi vào trường thương bụi bên trong.

Mỗi một cây mũi thương cách hần thân thể không đến nửa tấc, nhưng không có một người dám hướng về phía trước nhẹ nhàng như thế đâm một cái.

Lâm Dương Thiên khí tràng thật đáng sợ, giống từ trong biển máu leo ra Tu La, cho dù những này hoàng gia thị vệ đều thân kinh bách chiến không sợ sinh tử, nhưng là liều mạng cũng cần lý do.

Làm một cái người người đều nhìn ra là xấu loại Trần Nguyệt Thăng đi cùng Lâm Dương Thiên liều mạng?

Hoàng gia bọn thị vệ đều không ngốc.

Thậm chí ngay cả Vương Minh Trùng ở thời điểm này cũng không dám dưới cách sát lệnh, hần cũng sợ hãi kích thích đến người sát thân này thiếu niên, mang đến cho hần nguy hiểm.

Cứ như vậy, Lâm Dương Thiên trực tiếp xuyên qua hoàng gia thị vệ vây quanh, mặt lạnh đi vào Ôn Đình Thiên trước mặt.

Tại bọn họ dưới chân, quỹ Trần Nguyệt Thăng cùng Thượng Quan Phi hai đầu chó chết.

"Lâm Dịch, ngươi chớ có chấp mê bất ngộ!" Vương Minh Trùng lại rống, hần muốn trì hoãn thời gian: "Ôn Đình Thiên, ngươi suy nghĩ kỹ càng, lại sai một bước, ngươi cùng Ôn gia đều muốn vạn kiếp bất phục! Ta chắc chắn bảo đảm bệ hạ, diệt ngươi Ôn gia cả nhà! !"

Vương Minh Trùng ngay cả hoàng đế Lâm Hạo uyên đều dòi ra ngoài.

Không có cách, hần chỉ có thể hi vọng thông qua phương thức như vậy chấn nhiếp đối phương, đồng thời ngóng trông viện quân tranh thủ thời gian xuất hiện.

Lâm Dương Thiên nhưng là khoe miệng nhẹ nhàng kéo một cái, nhìn về phía Ôn Đình Thiên: "Tộc trưởng, ngươi ý như thế nào?"

Hần câu nói này, là đang nhìn Ôn Đình Thiên thái độ.

Nội Vụ Phủ, cuối cùng đại biểu chính là Xuất Vân Quốc chính thức ý chí.

Vương Minh Trùng bảo vệ người, muốn giết, chính là cùng toàn bộ Xuất Vân Quốc là địch! !

Lâm Dương Thiên muốn nhìn Ôn Đình Thiên có hay không dừng khí đi ra bước cuối cùng này, cái này cũng cuối cùng rồi sẽ quyết định hần là không sẽ mạng theo Ôn gia hướng đi xa như vậy xa không thể tưởng tượng huy hoàng.

Ôn Đình Thiên cười.

Nụ cười như vậy lãnh khốc, như vậy quyết tuyệt.

Hần nhìn về phía Lâm Dương Thiên, một tay nhất chỉ này mặt cự đại Bài Phưồng, bên trong sáu mươi tám tôn bài vị là như vậy nhìn thấy mà giật mình:

"Lâm Dịch, Thanh, Đường Hồng còn có hơn sáu mươi vị trí Ôn gia con em là ở chỗ này xem chúng ta, lúc này, ngươi cảm thấy ta sẽ làm sao bây giờ?"

Tốt!

Lâm Dương Tâm nói không có nhìn lầm Ôn Đình Thiên.

Hần chậm rãi nhìn về phía trọn mắt tròn xoe Vương Minh Trùng, cười khẩy, nói một câu để cho Vương Minh Trùng kém chút tức đến ngất đi lời nói:

"Vương đại nhân, đón lấy Lâm Dương Thiên làm ra tất cả mọi chuyện cũng chỉ là đại biểu cá nhân ta ý chí, giống như Ôn gia không có nửa điểm quan hệ, ngươi nhớ kỹ, cá nhân ta ý chí! !"

Cá Nhân Ý Chí.

Bốn chữ này là như vậy chậm chọc.

Lúc trước Vương Minh Trùng cũng là dùng thuyết pháp này sắp Trần gia cùng Thanh Vân Sơn Thẩm Ân phải sạch quan hệ, hiện tại Lâm Dương Thiên chính là muốn dùng bốn chữ này tới đánh Vương Minh Trùng khuôn mặt.

Ta Lâm Dương Thiên muốn giết người, không có quan hệ gì với Ôn gia! !

"Lâm Dịch! ! !"

Vương Minh Trùng tức giận đến đỉnh đầu đều đang bốc khói, nhưng lại không có chút nào biện pháp gì, chỉ có thể trơ mắt nhìn xem Lâm Dương Nhất từng bước hướng đi mặt đất hai người.

Trần Nguyệt Thăng, Thượng Quan Phi.

Cuối cùng Sơn cùng Thủy tận, cùng đồ mặt lộ.

cv: tôi nay sẽ có 10c

Bạn đang đọc truyện *Hỏa Đế Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 47: Cường thế diệt sát

Trần Nguyệt Thăng bị chế trụ về sau cả người đã ở tại mặt đất.

Hắn tựa hồ đã biết mình hôm nay hẳn phải chết, ánh mắt đã bắt đầu tan rã, từ bỏ chống lại.

Thượng Quan Phi trên thân cũng đã không có nửa phần trước đó lãnh ngạo cao ngạo.

Hắn mặt mũi tràn đầy hoảng sợ, toàn thân run rẩy, nước mắt nước mũi nắm lưu lại, cả người đã bị mồ hôi lạnh ướt đầm.

Hắn nhìn xem Lâm Dương Thiên đi tới, vội vàng chó leo đến Lâm Dương Thiên dưới chân, vì chính mình tranh thủ sau cùng sinh cơ:

"Lâm Dịch, người nghe ta nói, phụ thân ta là 【 Lạc Nhật Vương Quốc 】 hoàng gia Luyện Khí Phường chủ nhân Thượng Quan Vân, người đừng có giết ta. . . Trước đó Đạo Tà bọn họ sự tình liền xóa bỏ, ta dùng một tấn Nguyên Thủy Linh Tinh tới đổi ta mệnh. . . Người đừng có giết ta!"

Thượng Quan Phi lời nói, đầy đủ làm người ta giật mình.

Hắn địa vị đứng là đáng sợ như thế.

Lạc Nhật Vương Quốc, là xa so với Xuất Vân Quận Quốc cường đại quốc gia.

Khí Võ đại lục ở bên trên, Quận Quốc phương viên trăm vạn dặm, hạt mấy trăm triệu nhân khẩu; mà vương quốc thì chỉ ít phương viên nghìn vạn dặm, nhân khẩu mấy chục ức.

Vô luận kinh tế quân sự thực lực, vẫn là cường giả số lượng, Lạc Nhật Vương Quốc đều vượt xa Xuất Vân Quận Quốc, .

Mà lên quan bay phụ thân là Lạc Nhật Vương Quốc hoàng gia Luyện Khí Phường chủ nhân, thân phận kia so với Xuất Vân Quận Quốc quốc vương cũng không kịp cỡ nào để cho, khó trách thanh niên này trẻ tuổi như vậy liền có được một thân siêu phàm Luyện Khí Thuật, còn có thể có bốn vị tiền thiên cao thủ làm hộ vệ.

Không biết Trần Nguyệt Thăng là thế nào giống như Lạc Nhật Vương Quốc dạng này quái vật khổng lồ áp lên quan hệ, nhưng là Thượng Quan Phi đã chuyển ra phụ thân hắn thân phận, vậy chỉ sợ là Lâm Dương Thiên thật đúng là muốn cân nhắc một chút hậu quả.

Nhưng Lâm Dương Thiên làm việc, cũng là như vậy lãnh khốc vô tình.

PHỐC!

Cách cách lộp cộp.

Thượng Quan Phi lời mới vừa vừa nói xong, Lâm Dương Thiên mang theo bao tay tay trái liền đã đập vào vị này siêu cấp hai đời trên đỉnh đầu, một trận xương sọ tiếng vỡ vụn âm vang lên, Thượng Quan Phi thất khiếu chảy máu, ánh mắt bạo đột, trước khi chết cũng không tin Lâm Dương Thiên cứ như vậy vô tình giết hắn.

Toàn trường yên tĩnh đều chỉ còn lại phong thanh.

Đoàn người tro mắt nhìn xem một vị thân phận có thể so với Hoàng Tử tôn quý hai đời công tử mất mạng tại Lâm Dương Thiên dưới lòng bàn tay, nhưng cái này vẫn chưa xong.

Lâm Dương Thiên từ từ đi trong nhần triệu hồi ra một thanh trường đao, giơ tay chém xuống, trực tiếp đem lên quan Phi Đầu sọ chém xuống, ném tới trước đó toà kia Bài Phưởng phía dưới.

"Đường trưởng lão, trưởng lão, các vị huynh đệ, đây là cái thứ năm . ."

Cái thứ năm.

Lâm Dương Thiên vẫn còn ở tính toán.

Cái gì Lạc Nhật Vương Quốc, cái gì hoàng gia Luyện Khí Phưởng, đều không thể ngăn cản hắn hoàn thành hôm nay báo thù.

Thượng Quan Phi liền xem như Thiên Thần con trai, Ma Tôn về sau, cũng hắn phải chết không nghi ngờ!

Sau cùng.

Còn lại Trần Nguyệt Thăng! !

Này Vương Minh Trùng nhìn thấy Lâm Dương Thiên sát ý đã quyết, hắn rống nát cổ họng uy hiếp cũng không làm nên chuyện gì, vội vàng thay đổi mềm giọng khí, tựa hồ tại khẩn cầu Lâm Dương Thiên:

"Lâm Dịch, ngươi sắp Trần Nguyệt Thăng giao cho Nội Vụ Phủ xử theo pháp luật . . Ta cam đoan sẽ lấy Xuất Văn luật pháp đem hắn đem ra công lý. ."

Lời này đã là nói nhảm.

Lâm Dương Thiên căn bản lười giờ lên đầu.

Hắn chỉ là nhìn xem ánh mắt đã ngốc trệ Trần Nguyệt Thăng: "Trần Nguyệt Thăng, ngươi còn nhớ rõ Ta là ai cái gì?"

Hả?

Trần Nguyệt Thăng không biết Lâm Dương Thiên làm sao có câu hỏi này, lấy lại tinh thần, bất thành linh cười ha ha một tiếng: "Lâm Dịch, ngươi là muốn nhục nhả ta sao? Nói cho ngươi biết, ngươi hôm nay giết ta, ngày sau tự sẽ có người để ngươi, vẫn còn ấm nhà cả nhà đến cho ta chôn cùng! !"

Trần Nguyệt Thăng tự biết hắn phải chết, vẫn còn muốn giả đến khí thế sung túc, nhưng Lâm Dương Nhất câu nói liền để hắn kinh ngạc đến ngây người.

"Ngươi nói là —— Trần Triều ca sao?"

Cái gì! !

Trần Nguyệt Thăng bỗng nhiên trừng to mắt.

Đây là hắn nhân sinh bên trong bí mật lớn nhất, cái này Lâm Dịch hắn đang nói cái gì?

Lâm Dịch. . . Lâm Dịch. . .

Hắn gắt gao nhìn chăm chăm Lâm Dịch dưới mặt nạ mặt ánh mắt, bất thành linh kịp phản ứng, cả người như bị cả kinh thất lạc hồn, kém chút từ dưới đất bắn lên tới: "Ngươi là ai! Ngươi đến là ai! Ngươi là hắn! Không có khả năng, ngươi không phải hắn! Ngươi đến là ai! !"

Trần Nguyệt Thăng cả đời âm độc, vậy mà cũng sẽ có bị hù dọa nói năng lộn xộn thời điểm.

Hắn điên cuồng gào thét, giống chó điên, cả người đều run rẩy lên, hoàn toàn không hình người.

Đoàn người đều sửng sờ.

Không biết Lâm Dương Thiên đến tốt cùng làm cái gì, đúng là đem một đời kiêu hùng Trần Nguyệt Thăng sợ đến như vậy.

Lâm Dương Tắc là chậm rãi lấy xuống chính mình mặt nạ, lộ ra chỉ có Trần Nguyệt Thăng mới biết được chân tướng gương mặt kia.

Phốc thông.

Cùng lúc đó, trong tay hắn trường đao trực tiếp đâm vào Trần Nguyệt Thăng trái tim.

Trường đao một tắc một tắc xâm nhập, Lâm Dương Thiên khuôn mặt một tắc một tắc tới gần Trần Nguyệt Thăng vụn vụn biến hình khuôn mặt, từng chữ cũng là như vậy băng lãnh:

"Ta nói qua, ta là một cái vốn nên là đã người chết. . ."

"Rồi. . . Rồi. . . !"

Trần Nguyệt Thăng trước khi chết kinh lịch trải qua hấn nhân sinh bên trong lớn nhất hoảng sợ.

Hai tay của hấn liễu mạng nắm lấy không khí, trong cổ họng liễu mạng thở dốc, muốn lớn tiếng la lên —— Lâm Dương Thiên, Lâm Dương Thiên hấn còn chưa có chết!

Con ta Triều Ca, cái kia Lâm Dương Thiên hấn còn chưa có chết a!

Nhưng Lâm Dương Thiên lại sẽ không lại cho hấn bất luận cái gì nói chuyện cơ hội.

Cả thanh trường đao, đã xuyên thấu Trần Nguyệt Thăng thân thể, Lâm Dương Thiên tại đối phương bên tai nói xong sau cùng mai táng mà nói:

"Không lâu, ta sẽ đem Trần Triều ca cũng đưa tiễn đến bồi người! !"

Không muốn! !

Trần Nguyệt Thăng sau cùng muốn tìm Lâm Dương Thiên thủ hạ lưu tình, tức giận nước mắt cắt đứt đầu chảy ngang đi ra, cả người thậm không thành hình người.

Sớm biết như thế, lúc trước liền không nên hám lợi đen lòng, lại trâu ra vị này đáng sợ thiếu niên.

Kết quả, hôm nay chính mình thân tử, toàn bộ Trần gia chi sợ cũng phải tiêu tán, còn có cái kia nhi tử sẽ nghênh đón trên đời này đáng sợ nhất báo thù Ma Thần.

A! ! !

Trần Nguyệt Thăng hối hận khó trở lại, toàn thân đều tại trước khi chết không ngừng run rẩy thổ huyết, một đôi cá chết điên cuồng trừng mắt cuối cùng mất đi sau cùng sinh cơ.

Hấn cuối cùng nghênh đón sinh mệnh chung kết. . .

Theo Lâm Dương Thiên rút ra trường đao, một cỗ dơ bẩn máu tươi bay thẳng bầu trời, tượng trưng cho Lâm Dương Thiên vô tận cừu oán cùng phần nợ phát tiết.

Kẻ Trần Bình lão chó già về sau, Trần Nguyệt Thăng, cũng cuối cùng chết.

Cái này không chỉ có là cho Ôn gia báo thù rửa hận, càng là đang vì mình báo này không đội trời chung huyết cừu.

Hấn báo thù đại kế hoàn thành trọng yếu nhất một bước, còn lại, chỉ có cái kia bây giờ đã là Hoàng Tử Trần Triều ca.

Chờ lấy đi, Trần Triều ca!

Nếu không bao lâu, ta liền sẽ tiễn đưa ngươi xuống dưới gặp ngươi cha! !

Lâm Dương Thiên thật sâu hít một hơi, cuối cùng bình phục lại trong lòng sát ý ngút trời.

Sau đó.

Trảm đầu!

Tế Điện!

Hai khóa đầu người, bốn kiện binh khí, Lâm Dương Thiên tất cả đều bày ở Ôn gia sáu mươi tám tòa trước bài vị mặt.

Ôn Đình Thiên, Ôn Thanh Thanh, mang theo Ôn gia tất cả mọi người cho những này vì là Ôn gia oanh liệt chết trận người cúi người chào thật sâu.

Đây là một trận trang nghiêm nghi thức, là Lâm Dương Thiên dùng chính mình máu tươi đổi lại Thiên Lý cùng Công Nghĩa.

Nhưng ngay tại mỗi người đang yên lặng vì là Người chết cầu nguyện thời điểm, sau lưng đoàn người, Vương Minh Trùng âm thanh lạnh lùng vang lên:

"Lâm Dịch, Ôn Đình Thiên! Hôm nay sự tình, ta nhất định sẽ. . ."

Lại nói một nửa, Hòa Nhi bay lên:

"Đậu phộng, người con hàng này có phiền hay không a, không nhìn thấy người khác cái này đang bận đâu, có nhân lực gấp mà sao? Bỏ vương đến tới ba, cắt nhanh lên, lại không cắt, bỏ vương ăn người a!"

Người! !

Vương Minh Trùng biệt khuất khuôn mặt đều tím, nhưng là Hòa Nhi mất phương hướng một cái, hấn quả quyết sợ.

Cái này chim . .

Miệng quá tiện, nhưng lại quá hung tàn.

Hôm nay hấn Nội Vụ Phủ căn bản không có dự liệu được cục thế sẽ diễn biến đến loại tình trạng này, ngay cả thị vệ thống lĩnh Tô Minh Xuân đều ép không được Lâm Dương Thiên hung uy.

Nhưng việc này tuyệt sẽ không cứ như vậy xong.

Hấn Vương Minh Trùng thề, nhất định phải làm cho toàn bộ Ôn phủ từ Vân Thành hoàn toàn biến mất! !

"Còn chưa cắt!"

Hung ác không đến ba giây, Hòa Nhi hồng một tiếng, Vương Minh Trùng cổ co rút lại, mang theo sở hữu hoàng gia thị vệ Ma Lư tránh.

Lạc Vân quảng trường, cuối cùng an tĩnh lại.

Lâm Dương Thiên cùng Ôn Đình Thiên yên tĩnh sắp sở hữu Tế Điện quá trình làm xong, lúc này, bên cạnh vị kia một mực yên lặng quan sát đến đây hết thấy Đỗ Minh tướng quân nhanh chân đi tới.

Trên mặt hấn thần sắc vẫn như cũ có chút cổ quái, nhìn xem Ôn Đình Thiên cùng Lâm Dương Thiên, hình như có chút hồ thẹn, nhưng là càng nhiều sáng khoái.

Hấn nói ra: "Ôn tộc trưởng, Lâm trưởng lão, hôm nay chuyện này, sợ là muốn phá thiên a!"

. . .

Một mực đến sắc trời ngả về tây, Lạc Vân trên quảng trường phong ba mới hoàn toàn lắng lại.

Các phương nhân mã tất cả đều tan hết, còn lại một mảnh hỗn độn quảng trường ở nơi đó nói hôm nay oanh động toàn bộ Xuất Vân Quốc Kinh Thiên Đại Chiến.

Ôn gia nghịch tập, Lâm Dịch lật trời.

Trần gia gia chủ Trần Nguyệt Thăng, Lạc Nhật Vương Quốc tôn quý công tử Thượng Quan Phi, toàn bộ thân tử, thậm chí ngay cả đầu đều bị cắt lấy thành tế phẩm.

Toàn bộ Vân Thành đều vỡ tổ.

Sở hữu bách tính đều nghị luận hôm nay phát sinh hết thảy, bọn họ miệng bên trong đều tại đọc lấy một cái tên người chữ —— Lâm Dịch.

Chính là cái này Lâm Dịch, lấy lực lượng một người, trước tiên bại Âu Dương, lại giết Tứ Đại Hộ Pháp;

Song quyền Hàng Long, chiến bại Xuất Vân Quốc Chiến Thần cấp nhân vật Tô Minh Xuân;

Phía sau cùng Đồi Nội vụ phủ hai ngàn hộ vệ, như vào chỗ không người, gươm tay chém xuống, sắp Trần Nguyệt Thăng cùng Thượng Quan Phi tử hình.

Dạng này có sự, nhân vật như vậy, mỗi một chi tiết đều đủ để trở thành bị bách tính nghị luận khen ngợi Sử Thi truyền kỳ.

Mà liền tại hết thảy kết thúc về sau, Ôn gia mọi người vây quanh Lâm Dịch trở về Ôn phủ Đại Trạch, mỗi người trên mặt đều mang thoải mái mà thỏa mãn nụ cười.

Cứ việc mỗi người tâm lý đều hiểu, hôm nay thoải mái qua, chỉ sợ ngày mai Ôn gia liền đem nghênh đón đến từ Nội Vụ Phủ nghiêm khắc trừng trị.

Thậm chí, này Lạc Nhật Vương Quốc Thượng Quan gia tộc, chỉ sợ cũng sắp đối với Ôn gia tiến hành đáng sợ nhất huyết tinh trả thù.

Đóng chặt Ôn gia đại môn, từ bên trong còn thỉnh thoảng nghe nhìn thấy hoan thanh tiểu ngữ, nhưng chân trời đen ngịt mây đen, đã chậm rãi bay tới.

. . .

Màn đêm buông xuống,

Xuất Vân hoàng cung.

Một tòa Hoàng Tử tẩm điện bên trong, Vương Minh Trùng có chút co quắp ngồi trên ghế, tại bên cạnh hắn ngồi một vị người mặc Hoàng Tử Long Bào thiếu niên.

Thiếu niên này ngũ quan thanh tú, tinh tế xem ra cùng Lâm Dương Thiên có mấy phần tương tự.

Hắn hai mắt nửa mở nửa khép, nỗ lực duy trì lấy bình tĩnh, nhưng một cổ khó mà hình dung phần nộ cùng bi ai, giống trùng trùng điệp điệp gào thét sóng biển đã vô pháp ức chế tại hắn mắt lục lọi ra.

Nửa ngày.

Liền nghe đến vị hoàng tử này điện hạ Thanh Nhất dưới cổ họng, lên tiếng nói: "Vương đại nhân. . . Đây Trần, Trần Nguyệt Thăng hiện tại thế nào. . ."

"Hồi bẩm Cửu Hoàng Tử điện hạ, Trần Nguyệt Thăng thi thể đã bị Trần gia mọi người mang về Trần phủ, chỉ là hẩn thủ cấp. . ."

Nói đến đây, Vương Minh Trùng dừng lại một chút, hắn đã cảm nhận được vị này Cửu Hoàng Tử trên thân phát ra Lãng liệt sát cơ.

"Người nói."

"Vâng, hẩn thủ cấp bị Ôn Đình Thiên bọn người mang về Ôn phủ, nói phải làm làm tế phẩm tại Ôn phủ từ đường bày đủ bảy ngày! !"

Răng rắc! !

Cửu Hoàng Tử cái ghế lan can bị ngạnh sinh sinh bóp nát.

Bạn đang đọc truyện *Hóa Đế Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 48: Cuồn cuộn sóng ngầm

Vương Minh Trùng lông mày nhú một cái.

Từ hẩn chính thức gia nhập Cửu Hoàng Tử chính trị trận doanh về sau, hắn liền cảm giác được vị hoàng tử này điện hạ đối với Trần gia, đối với Trần Nguyệt Thăng tựa hồ chiếu cố có thừa.

Hôm nay Trần Nguyệt Thăng chết, càng làm cho hắn nhìn thấy vị này cho tới bây giờ cũng là tinh táo cơ trí Hoàng Tử trên mặt lộ ra chưa bao giờ có dữ tợn.

Hắn không biết Cửu Hoàng Tử giống như Trần Nguyệt Thăng ở giữa đến có cái gì quan hệ, nhưng hắn có thể khẳng định là —— mặc kệ là vị hoàng tử này, vẫn là chính mình, cũng sẽ không cứ như vậy tùy tiện buông tha Ôn gia!

Càng thêm sẽ không bỏ qua cái kia Lâm Dịch! !

Cửu Hoàng Tử âm thanh lạnh đến giống băng: "Vương đại nhân, không biết cái kia gọi là Lâm Dịch thiếu niên dạng này công nhiên hành hung, còn đã thương ta Xuất Vân hoàng gia thị vệ thống lĩnh, phải bị tội gì?"

Vương Minh Trùng ngẫm hiểu, âm trầm cười một tiếng: "Hồi Hoàng Tử Điện Hạ, vô luận cái này Lâm Dịch có cái gì lý do, trước mặt mọi người giết người, cũng là tội chết! Huống chi hắn công nhiên đối kháng hoàng gia thị vệ, phạm ta Xuất Vân Quốc uy, xứng nhận Thiên Dao lăng trì chi hình! !"

"Còn có này Ôn gia đâu?"

"Hừ! Đây Ôn Đình Thiên công nhiên dung túng cấp dưới hành hung, tội cũng đáng chém! Điện hạ yên tâm, ngày mai ta liền sẽ tấu mời bề hạ, đem trọn cái Ôn phủ một mẻ hốt gọn, tru sát đầu sỏ, lưu phóng cả nhà! !"

Vương Minh Trùng đối với mình lời nói mười phần tự tin.

Chuyện hôm nay tình Lâm Dịch cùng Ôn Đình Thiên vô luận như thế nào đều trở mình không thân thể, dù ai cũng không cách nào ngăn cản hấn Nội Vụ Phủ xử theo pháp luật bọn này hung đồ! !

"Tốt! !"

Này Cửu Hoàng Tử gật gật đầu, tựa hồ đã không có tâm tình nói thêm nữa cái gì:

"Này hết thấy liền xin nhờ Vương đại nhân, ta chờ ngài tin tức tốt."

"Điện hạ yên tâm, Vi Thần cáo lui. . ."

Mà liền tại Vương Minh Trùng sẽ rời đi cung điện thời điểm, bên trong vang lên Cửu Hoàng Tử tựa hồ cắn răng phát ra âm thanh:

"Vương đại nhân, cái kia Lâm Dịch, cần phải lưu lại người sống, này Thiên Dao lăng trì chi hình, Lâm Dương Thiên muốn tự mình động thủ!"

Vương Minh Trùng sững sờ, sau đó gật đầu:

"Vi Thần minh bạch, Vi Thần cáo lui!"

Chờ đến Vương Minh Trùng rời đi, cả tòa trong cung điện vẫn như cũ lạnh giống như hầm băng, này Cửu Hoàng Tử trên thân sát khí lạnh đến dọa người.

Mà vừa lúc này, một thân ảnh từ cung điện trong hậu đường đi tới, đứng tại trong bóng tối, một đôi điều hâu ánh mắt lẳng lẳng nhìn xem trên ghế Trần Triều ca:

"Lâm Dương Thiên, ngươi sinh khí?"

Trần Triều ca thật sâu hít một hơi, bất động thanh sắc trả lời:

"Có một ít, Vương Minh Trùng người này làm ta rất thất vọng. . ."

Này trong bóng tối người cười nhạt một chút: "Hấn vốn là một con chó, ngươi vừa lại không cần đối với hấn ôm cái gì hi vọng?"

"Ngài giáo huấn là."

Trần Triều ca đối với người này đúng là mười phần cung kính.

Liền nghe đến cái thanh âm kia tiếp tục nói: "Nếu như ta là ngươi, liền sẽ không lại đi chú ý Trần Nguyệt Thăng cái này đã chết phế vật, lúc đầu chúng ta muốn dùng Trần gia thế lực chậm rãi chương khống luyện khí thị trường, tiến tới khống chế quân đội binh khí sinh sản, nhưng bây giờ kế hoạch này tựa hồ muốn gác lại, Lạc Nhật Vương Quốc bên kia ngược lại không tốt dận dò. . ."

Tinh táo lại Trần Triều ca trên mặt một lần nữa lộ ra loại kia làm người sợ hãi cười lạnh.

Hấn nói ra: "Ta ngược lại không cho rằng như vậy, ngài không nên quên, lần này này Thượng Quan Phi cũng bị này Lâm Dịch giết!"

"Ngươi nói là. . ."

"Ha ha, là." Trần Triều ca lãnh khốc ánh mắt nhìn về phía phương xa, tựa hồ đã tiên đoán được một trận ngập trời giết họa muốn bao phủ toàn bộ Xuất Vân.

"Thượng Quan Phi chết sẽ cho Thượng Quan thế gia bên kia tốt nhất lấy cớ, cái này Xuất Vân Quốc nếu không bao lâu. . . Liền sẽ là thuộc về ngươi cùng ta, Hoàng Thúc! !"

. . .

Cùng lúc đó, tại Xuất Vân thành tường góc đông nam thành lâu một gian gian phòng bí mật bên trong, Đỗ Minh đang tại thao thao bất tuyệt nói gì đó.

Tại Đỗ Minh đối diện, ngồi một vị trung niên nam tử.

Cái này mặt người như quan ngọc, ngũ quan Chu Chính, tóc như chỉ đen, cao cao co lại, tại Song Nhĩ bên cạnh tất cả rũ xuống hai đầu tóc dài, quả thực là một bộ Ôn Văn nho nhã bộ dáng.

Niên kỷ của hấn nhìn so Đỗ Minh còn muốn nhỏ chút, nhưng Đỗ Minh vị này Thành Phòng Quân tướng quân ở trước mặt hấn lại duy trì khiêm tốn cùng tôn kính, ngay cả nói chuyện cũng tận lực khống chế âm lượng.

Phóng nhãn toàn bộ Xuất Vân Quốc, có thể làm cho Đỗ Minh cẩn thận như vậy cẩn thận đối đãi nhân vật, ra đường kim bệ hạ bên ngoài, vậy liền chỉ có

một người ——

Xuất Vân Quốc hoàn toàn xứng đáng Đệ Nhất Chiến Thần, Hộ Quốc Tướng Quân, Lý Tĩnh! !

Vị này Lý Tĩnh tướng quân là Xuất Vân Quốc duy nhất ba vị 【 Uẩn Linh 】 cảnh cường giả, cũng là toàn bộ Xuất Vân Quốc trong lòng bách tính quốc gia Sống Lung, Xuất Vân Quốc tại hắc thủ hộ phía dưới, đã năm mươi năm chưa từng xuất hiện quá lớn náo động.

Giờ phút này, Đỗ Minh đang tại hướng về Lý Tĩnh tướng quân hồi báo hôm nay tại Lạc Vân quảng trường phát sinh hết thảy:

"Lý tướng quân, người nhưng không biết này Lâm Dịch tiểu tử hôm nay đến cỡ nào uy vũ, này Đại Hỏa Diễm bàn tay đánh cho Tô Minh Xuân là liên tục bại lui, đằng sau giết Trần Nguyệt Thăng thời điểm càng là không chút nào chìm Vương Minh Trùng cái kia sợ phao, người không gặp Vương Minh Trùng dạng như vậy, cái mũi đều tức điên, Ha-Ha!"

Đỗ Minh càng nói càng hưng phấn, lại nhìn thấy Lý Tĩnh nhàn nhạt ánh mắt sáng lên, biết mình lại bạo thô, vội vàng thu liễm biểu lộ khôi phục nghiêm túc.

Lý Tĩnh nhìn xem vị này tính tình ngay thẳng cấp dưới, cười khổ lắc đầu, sau đó lên tiếng hỏi thăm: "Chuyện này sau khi Ôn gia có cái gì động tác?"

"Không động tác, trực tiếp dẹp đường Hồi Phủ, đóng chặt cửa phủ, tựa hồ một chút cũng không sợ Vương Minh Trùng trả thù."

"Ồ? Cái này có ý tứ."

Lý Tĩnh hơi nhếch khóe môi lên lên, trong ánh mắt trí tuệ quang mang chớp động, nhưng lại không biết hắc suy nghĩ cái gì.

Cái này khiến bên cạnh Đỗ Minh có chút kìm nén không được:

"Lý tướng quân, vậy chúng ta quân vụ phủ làm sao bây giờ? Dựa theo hôm nay tư thế, chỉ sợ ngày mai Tảo Triều Vương Minh Trùng chắc chắn sẽ không buông tha Ôn gia, chúng ta muốn hay không thay Ôn Đình Thiên trò chuyện, dù sao hắc nhưng là luôn luôn cho chúng ta quân đội. . ."

"Không cần." Lý Tĩnh khoát khoát tay, loại này lạnh lùng thái độ làm cho Đỗ Minh hoàn toàn không cách nào lý giải.

Lý Tĩnh nói ra: "Đây là Nội Vụ Phủ sự tình, để bọn hắc chính mình đi xử lý, người Thành Phòng Quân chỉ cần cam đoan Vân Thành an nguy của bách tính là đủ."

"Thế nhưng là Lý tướng quân, Vương Minh Trùng lần này ăn thiệt thòi, lần sau xuất thủ khẳng định sẽ điều động hắc thống lĩnh, nếu là vị kia tồn tại xuất thủ lời nói, Ôn gia khẳng định ngăn cản không nổi! Chẳng lẽ chúng ta còn cứ như vậy nhìn xem Ôn gia bị diệt?"

"Nhớ kỹ." Lý Tĩnh nhìn xem Đỗ Minh, mỗi chữ mỗi câu nói: "Ta mệnh lệnh là, bảo hộ Vân Thành an nguy của bách tính, không nên nhúng tay Ôn gia sự tình! Cần ta lại nói lần thứ ba cái gì?"

Đỗ Minh sững sờ, cảm nhận được Lý Tĩnh trong lời nói uy nghiêm.

Hắn không thể nào hiểu được luôn luôn công chính cơ trí Lý tướng quân lúc này đến là thế nào, nhưng làm quân nhân, hắc chức trách chỉ có phục tùng.

"Vâng, thuộc hạ minh bạch, thuộc hạ cáo lui."

Đi một cái quân lễ về sau, Đỗ Minh phiến muộn ra khỏi phòng.

Lý Tĩnh thì là chậm rãi nhắm mắt lại, thân thể tựa lưng vào ghế ngồi mặt.

Trong tay hắc, không biết từ nơi nào mò ra một chiếc nhẫn, này thanh đồng phong cách cổ xưa tạo hình hình linh chính là Ôn gia lần này cung cấp cho Linh Bình giám bảo hội vương đạo khí, tu di giới.

Lý Tĩnh ngón tay, nhẹ nhàng vuốt ve tu di giới mặt ngoài, trong đầu tựa hồ đã bắt đầu thôi diễn về sau cả sự kiện phát triển, miệng bên trong mang theo ẩn ý lẩm bẩm nói:

"Lâm Dịch, lần này, nếu là cung bên trong vị kia xuất thủ lời nói. . . Người còn có thể cho chúng ta mang đến cái dạng gì kinh hi đâu?"

. . .

Âm trầm Phong Vân, cứ như vậy tới.

Ngày thứ hai Xuất Vân Quốc Tảo Triều, Vương Minh Trùng tại hoàng cung này nguy nga lộng lẫy Thái Hòa Điện thượng thanh tê kiệt lực quát mắng Ôn gia cùng Lâm Dương Thiên, đem bọn hắc nói thành Mục Vô Pháp Kỷ, hung tàn thích giết chóc cuồng bạo chi đồ.

Bọn họ không chỉ có đại náo Linh Bình Giám Bảo Đại Hội, mà nên chúng hành hung, giết sáu người, thương tổn vô số, Trung Vân thành rất có danh vọng Trần gia gia chủ Trần Nguyệt Thăng, Lạc Nhật Vương Quốc nước bạn công tử Thượng Quan Phi đều là chết vào tay hắc.

Wang Minh Trùng đang lớn tiếng lên án thời điểm, toàn bộ trên triều đình đều là hoàn toàn yên tĩnh, đoàn người đều đang lắng lắng nghe cái kia gọi là

Lâm Dịch thiếu niên việc ác, chờ đến Vương Minh Trùng sắp hết thầy nói xong, hai tay ôm quyền khom người hướng về ngồi tại vương tọa vị kia để vương thật sâu hành lễ:

"Bệ hạ, theo Vi Thần thấy, này Lâm Dịch tuổi còn trẻ, lại hung tàn dị thường, càng là người mang kinh người thủ đoạn liên càng không đem ta Xuất Vân hoàng thất uy nghiêm để vào mắt. Hắn hôm qua dám ngay ở hoàng gia thị vệ trước mặt giết người, nói không chừng ngày nào liền dám ở ta Xuất Vân hoàng cung hành hung! Dạng này hung ác chi đồ, nếu lại Nhâm Thành trưởng xuống dưới, tất thành quốc họa lớn! ! Mời bệ hạ minh xét! !"

Một phen, chính khí lẫm nhẫm, tại Thái Hòa Điện bên trong ong ong tiếng vọng.

Nếu là ngoại nhân nghe đều sẽ sắp này Lâm Dịch coi như thập ác bất xá hung đồ, mà tán thưởng Vương Minh Trùng một mảnh lòng trung thành.

Rất nhiều quan viên chỉ là nghe nói hôm qua đại sự, cũng không biết chân tướng, đi qua Vương Minh Trùng kiểu nói này, nhao nhao kinh ngạc Vân Thành Ôn gia lúc nào ra như thế một cái đáng sợ thiếu niên trưởng lão, cho nên ngay cả Tô Minh Xuân thống lĩnh đều không phải là đối thủ của hắn.

Trong lúc nhất thời, trên triều đình quần thần nghị luận ầm ỹ, các loại âm thanh tầng tầng lớp lớp.

"Tốt, Trẫm hiểu biết."

Vương tọa phía trên, vị kia thống trị toàn bộ vương quốc đế vương Lâm Hạo uyên mở miệng, cả tòa triều đình trong nháy mắt an tĩnh lại.

Vị này cửu ngũ chí tôn chậm rãi đem ánh mắt nhìn về phía triều đình hàng phía trước hai vị người trẻ tuổi, Bách Quan biết, đó là Hoàng Đế Bệ Hạ duy nhất cho phép tiến vào Thái Hòa Điện thảo luận chính sự hai vị Hoàng Tử.

Bên trái một vị, ngày thường cao to lực lưỡng, một thân Hoàng Tử Long Bào đều không che giấu được hắn cường tráng rắn chắc bắp thịt, trong cơ thể tản ra nhàn nhạt linh lực uy áp, chính là Lâm Hạo uyên con thứ hai, Lâm Uy.

Cái này Lâm Uy không chỉ có lấy Hoàng Tử thân phận, càng là Vân Thành thế hệ tuổi trẻ Tứ Tiểu long bên trong người mạnh nhất, có Vân Thành đệ nhất Thanh Niên Cao Thủ thanh danh tốt đẹp, rất được Lâm Hạo uyên coi trọng, trước đó tất cả mọi người sẽ coi là Xuất Vân Quốc thái tử không phải vị này nhị hoàng tử Mạc Chúc.

Thẳng đến bên phải cái này một vị Hoàng Tử Điện Hạ xuất hiện.

Thương Hải Di Châu, Cửu Hoàng Tử Lâm Dương Hồi thuộc về, dùng sự thực hướng về mọi người chứng minh một việc —— trên đời này, thật sự là có thiên tài tồn tại.

Lâm Dương hoàng tử trở về hoàng thất bất quá nửa nhiều năm thời gian, cũng đã nương tựa theo kinh người võ đạo thiên phú một đường từ Thối Thệ hậu kỳ đột phá đến Tiên Thiên Trung Kỳ trình độ, cái này tốc độ kinh người ngay cả Lâm Hạo uyên cũng vì đó tán thưởng không thôi.

Càng làm cho người ta khâm phục là vị này Lâm Dương hoàng tử triển lộ ra trí tuệ cùng Chính Trị Thủ Oản.

Thời gian nửa năm bên trong, hắn tại chăm chỉ luyện công đồng thời còn ở bên trong vụ phủ cùng Chính Vụ phủ hai đại quyền lợi cơ cấu hành tẩu Kiến Tập, đạt được hai vị thủ lĩnh nhất trí khen ngợi, đều cho rằng Lâm Dương hoàng tử chăm chỉ cùng già dặn thật sự là lập quốc đến nay trăm năm khó gặp nhân tài.

Ngắn ngủi nửa năm, từ triều đình chúng thần, cho tới Hậu Cung Thái Giám Cung Nữ, đều đối với vị này thực lực siêu phàm, tài năng xuất chúng, đồng thời còn đáng đáng anh tuấn vô cùng Hoàng Tử Điện Hạ tràn ngập hảo cảm.

Cuối cùng tại một tháng trước đó, vị này trong cung đồ đến đồ bùng Cửu Hoàng Tử cuối cùng chính thức đứng tại Thái Hòa Điện bên trên, cùng Văn Võ Bá Quan cùng một chỗ tham dự thảo luận chính sự, cái này cũng đại biểu cho Lâm Hạo uyên chính thức sắp vị này Lâm Dương Thiên đặt ở cùng Lâm Uy cạnh tranh vị trí bên trên.

Giờ phút này, Lâm Hạo uyên ánh mắt đảo qua hai người, chậm rãi hỏi:

"Chuyện này, hai người các ngươi thấy thế nào?"

Bạn đang đọc truyện *Hóa Đế Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 49: Hắc Thiết Linh Giáp

"Khởi bẩm phụ hoàng."

Vị kia nhị hoàng tử Lâm Uy trước tiên mở miệng: "Nhị thần cho rằng nếu là này Lâm Dịch cùng Ôn gia coi là thật ác liệt đến tận đây, đó chính là đã phạm Thiên Uy, tuy nhiên bất cứ chuyện gì đều không thể chỉ nghe lời nói của một bên, Vương đại nhân tuy là trung lương bề tôi, nhưng nhị thần cảm thấy vẫn là phải làm đem trọn chuyện điều tra rõ ràng về sau làm tiếp định đoạt."

Lâm Uy nói xong, bên cạnh liền có liên tiếp đại thần đi ra nói ra: "Nhị hoàng tử nói rất đúng, thần phụng chỉ!"

Liên tiếp mấy cái thần phụng chỉ đi qua, Lâm Hạo uyên lại đem ánh mắt nhìn về phía Cửu Hoàng Tử Lâm Dương Thiên.

"Dương nhi, ý kiến ngươi đấy?"

Phạch một cái.

Đoàn người đều đưa ánh mắt nhìn về phía vị này hồng nhân Cửu Hoàng Tử.

Lâm Dương Thiên đi đầu thi lễ, bình thân ung dung hồi đáp: "Nhị thần coi là, nhị ca nói rất đúng."

Lời này vừa ra, để cho bên cạnh Vương Minh Trùng cũng là sửng sờ.

Làm sao cái này Cửu Hoàng Tử nói như vậy, đây chẳng phải là không có đứng tại chính mình một bên?

Lâm Dương Thiên lời nói vẫn còn tiếp tục: "Hết thấy thị phi chân tướng còn không có điều tra rõ ràng trước đó, không thể ngông cuồng kết luận, nhưng nhị thần lại có một chút đề nghị."

"Ồ?" Lâm Hạo uyên Dương Mi: "Ngươi nói."

Lâm Dương Kế rồi nói tiếp: "Nhị thần vừa rồi nghe Vương đại nhân nói, này Ôn gia trưởng lão Lâm Dịch tại hôm qua toàn bộ quá trình bên trong ngay trước Vân Thành toàn trường bách tính mặt hành hung giết người, còn không để ý trên dưới tôn ti phân chia cùng Tô Minh Xuân thống lĩnh đại chiến, sắp hoàng gia Uy Nghi về phần không để ý. Chỉ một điểm này, nhị thần có một cái không thành thực thẳng thiếu đề nghị —— "

Lâm Dương Thiên lời nói, dục Dương tiên Úc, có lý có cứ, để cho người ta không tự giác liền lâm vào hấn Logic ở trong đi, cảm thấy vị hoàng tử này điện hạ lời nói mười phần có lý.

Lâm Dương Thiên ném ra ngoài chính mình quan điểm: "Nhị thần cho rằng, Linh Binh Giám Bảo Đại Hội một chuyện chân tướng muốn tra, nhưng Ôn gia cùng Lâm Dịch loại này công nhiên xem thường hoàng gia Uy Nghi hành vi tuyệt đối không thể nhân nhượng, cho nên nhị thần đề nghị sắp Ôn Thị nhất tộc tộc trưởng cùng vị kia Lâm Dịch trưởng lão mời về Nội Vụ Phủ phối hợp Vương đại nhân điều tra, nếu như sự tình ra có nguyên nhân, liền thêm chút nhắc nhở sắp hai người đưa về, nếu như là Ôn Thị cố ý hành hung, lạm sát kẻ vô tội, vậy liền sắp hai người Quốc Pháp xử trí, răn đe!"

"Cửu Hoàng Tử nói rất đúng, Vi Thần vừa rồi chính là ý này!"

Bên cạnh Vương Minh Trùng vội vàng tán thành, Lâm Dương Thiên lời nói tìm không ra một điểm mao bệnh, nhưng đối với hấn Vương Minh Trùng tới nói, chỉ cần sắp Lâm Dịch giống như Ôn Đình Thiên đưa vào Nội Vụ Phủ đại lao, hấn có một vạn loại biện pháp cho bọn hấn định ra tội danh, để bọn hấn vĩnh viễn biến mất! !

"Thần phụng chỉ, hoàng gia Thiên Uy, không thể xâm phạm!"

"Thần phụng chỉ, ứng lập tức đuổi bắt Lâm Dịch cùng Ôn gia tộc trưởng quy án!"

"Thần phụng chỉ!"

"Thần phụng chỉ!"

Trong lúc nhất thời, trên triều đình hỗ trợ Lâm Dương Thiên âm thanh đúng là so này Lâm Uy còn nhiều hơn không ít, cái này khiến vị kia nhị hoàng tử sắc mặt ít nhiều có chút âm trầm.

Lâm Hạo uyên thì là thấy rõ tất cả mọi người phản ứng về sau, mặt không biểu tình gật đầu: "Tốt, vậy liền theo Vương khanh nhà nói, lập tức đuổi bắt Lâm Dịch cùng Ôn gia Ôn Đình Thiên quy án!"

"Tôn bệ hạ chỉ dụ! !"

Mãn Triều Văn Võ, tất cả đều dập đầu bái lạy.

Mà đúng lúc này, liền nghe đến Vương Minh Trùng đột nhiên lại đứng dậy lại hướng Lâm Hạo uyên xin chỉ thị: "Khởi bẩm bệ hạ, này Ôn gia Lâm Dịch, chiến lực kinh người, hấn Ôn phủ còn có một cái thực lực cường đại yêu thú Linh Cầm, Vi Thần chỉ sợ nếu là này Lâm Dịch kháng chỉ, Nội Vụ Phủ còn

thừa hai vị thống lĩnh vô pháp thuận lợi hoàn thành nhiệm vụ, có thể hay không. . ."

Vương Minh Trùng nói nhiều như vậy, chỉ là vì là hướng về Lâm Hạo yên muốn một người.

"Ồ? Đây Lâm Dịch còn dám kháng chỉ?"

"Bệ hạ có chỗ không biết, này Lâm Dịch kiêu ngạo hung tàn, Vi Thần bình sinh ít thấy."

Lâm Hạo yên ánh mắt thâm thúy, có xem thấu hết thấy trí tuệ, hẳn tựa hồ đã sớm dự liệu được Vương Minh Trùng dụng ý, gật đầu nói:

"Tốt, truyền ta chỉ dụ, khiến cho Ngự Tiền Thị Vệ thống lĩnh 【Đoạn Thiên Nhai】 hiệp trợ Vương Minh Trùng sắp Lâm Dịch cùng Ôn Đình Thiên bắt quy án, như dám kháng chỉ —— sinh tử chớ nói chuyện! !"

"Tạ bệ hạ long ân! !"

Vương Minh Trùng hưng phấn quỳ xuống tạ ơn.

Toàn bộ Thái Hòa Điện bên trong, thì là vang lên một mảnh hít một hơi lãnh khí âm thanh.

Bọn họ không phải là bởi vì Lâm Hạo yên sau cùng câu kia sinh tử chớ nói chuyện giật mình, mà chính là bởi vì một cái tên —— Đoạn Thiên Nhai! !

Một mực đến nay, liên quan tới Xuất Vân Quốc hoàng gia thị vệ tứ đại thống lĩnh, có nói như vậy pháp luật:

Quyền như núi.

Thương Như Long.

Kiểm phá sinh tử.

Hồn Đoạn Thiên Nhai.

Bên trong, vị kia Thương Như Long liền nói là cầm trong tay Như Long trường thương Tô Minh Xuân, quyền như gió chỉ là người xưng 【Thần Quyền vô địch】 thị vệ thống lĩnh Gamabunta bắc, mà kiểm phá sinh tử chỉ là vị kia được xưng là 【Vân Thành Kiểm Hào】 tạ Thương Hải.

Về phần vị cuối cùng, tại nhiều khi mọi người đều không đem hắn cùng hơn ba vị thống lĩnh đặt song song, bởi vì vị này Hồn Đoạn Thiên Nhai thực lực vượt xa hơn ba vị, là một vị chân chính Uẩn Linh cảnh cường giả.

Vô Đạo Chi Lộ, Tiên Thiên Cảnh Giới đã Siêu Việt Phạm Nhân cảnh giới, mà Uẩn Linh thì là tại Tiên Thiên phía trên càng tiến một bước.

Uẩn Linh cảnh cường giả, trong khí hải Uẩn Sinh linh thai, cảm ngộ Thiên Địa Đại Đạo, có thể sắp Thiên Địa Linh Lực thôi thúc tại thân thể bên ngoài, động một tí bộc phát ra mấy vạn cân lực lượng kinh khủng, càng có loại hơn loại huyền diệu Linh Quyết tới phối hợp, thần thông thiên biến vạn hóa, uy lực Phá Hải Khai Sơn.

Nếu như nói Tiên Thiên Cường Giả, chỉ là để cho phạm nhân ngưỡng vọng hâm mộ siêu cấp cường giả lời nói, này Uẩn Linh cảnh chính là đã đứng trên đám mây phía trên, phạm nhân tưởng tượng đều không thể tưởng tượng đỉnh phong chí tôn.

Xuất Vân Quận Quốc, tổng cộng có ba vị Uẩn Linh cảnh cường giả, Hộ Quốc Tướng Quân Lý Tĩnh được xưng là Xuất Vân đệ nhất cao thủ, hộ vệ lấy Xuất Vân Quốc ngoại bộ trăm vạn dặm non sông, mà vị này Đoạn Thiên Nhai thì giống như là hoàng thất Thượng Phương Bảo Kiếm, có hắn tại liền không ai có thể đủ xúc phạm Xuất Vân hoàng thất nửa điểm Thiên Uy.

Bây giờ, Lâm Hạo yên tự mình hạ chỉ, để cho vị này giấu ở bên trong hoàng thất Tuyệt Đại Cường Giả rồi nói, chính là ý vị hắn thật động chân hỏa, muốn để Ôn gia biết mạo phạm hoàng gia uy nghiêm hậu quả đáng sợ.

Từ nghe được Đoạn Thiên Nhai xuất thủ một khắc kia trở đi, Mãn Triều Văn Võ trong lòng đã có tính toán —— lần này, mặc kệ này Lâm Dịch hoặc là Ôn Đình Thiên, chỉ sợ cũng khó khăn trốn Nội Vụ Phủ trấn áp! !

. . .

Ngay tại Xuất Vân Quốc trong hoàng cung mây đen lục lọi thời điểm, Vân Thành Ôn phủ, này vòng tròn chừng cao hơn ba mét màu trắng tường cao đằng sau, nhưng là nhất phái ai cũng không tưởng tượng nổi hình ảnh.

Ôn phủ trên diễn võ trường, đứng thẳng một loạt mộ đầu.

Không, phải nói là một loạt bị kinh sợ hoàn toàn ngốc rơi hình người mộ đầu.

Cái này sắp xếp mộ đầu khoảng chừng hai mươi người, bên trong có Ôn gia nhị thiếu gia Ôn Thao, Ôn gia đại tiểu thư Ôn Thanh Thanh, Ôn gia Thân Vệ Đội Trưởng Ôn như biển, cùng mười bảy tên Ôn Đình Thiên tín nhiệm nhất Ôn gia cao thủ.

Ôn Đình Thiên, hai vị Dịch Đại Sư, hai vị Khách Khanh Trưởng Lão mỉm cười đứng ở bên cạnh, Lâm Dương Tắc đứng trong tất cả mọi người ở giữa.

Lúc này, Ôn Thanh Thanh cặp kia xinh đẹp mắt to mở tựa như là phát tình mèo, tròn vo tràn ngập thật không thể tin, nàng âm thanh gần như là rên rỉ, vô pháp tin nhìn xem Lâm Dương Thiên.

Lúc này Lâm Dương Thiên toàn thân bao khóa tại một kiện màu đen nhánh Khôi Giáp bên trong, bộ này Khôi Giáp bỗng nhiên nhìn cũng không có cái gì đặc biệt địa phương, nhưng là tất cả mọi người phát hiện một cái trọng điểm——

Cái kia chính là trước đó Lâm Dương Thiên chém giết Tứ Đại Hộ Pháp, lực chiến Tô Minh Xuân sử dụng cặp kia cường đại Linh Khí thủ sáo, cùng này mặt lực phòng ngự kinh người Hộ Tâm Kính vậy mà tất cả đều là bộ này hắc sắc chiến giáp một bộ phận? ?

Nói cách khác, trước đó Lâm Dương Thiên cũng không có xuất ra chính mình chiến lực mạnh nhất, vẹn vẹn chiến giáp hai cái bộ phận, liền để hắn có được giống như Tiên Thiên Hậu Kỳ cường giả đối chiến thực lực, vậy nếu như mặc vào trọn bộ chiến giáp đâu?

Vậy còn không lật trời?

Giờ phút này Diễn Võ Trường bị Ôn Đình Thiên trùng trùng điệp điệp phong tỏa, chỉ có ở đây hơn hai mươi người có thể nhìn thấy Lâm Dương Thiên trên thân cái đen nhánh chiến giáp.

Tinh tế vừa nhìn, người sẽ phát hiện bộ này chiến giáp tuy nhiên toàn thân đen nhánh, nhưng là mỗi cái bộ phận chất liệu đều có chỗ khác biệt, dùng để chế tạo bao tay là thuộc tính bạo liệt 【 Hắc Hỏa tính 】, dùng để cấu trúc giáp ngực bộ phận là cứng rắn vô cùng tam giai khoáng thạch 【 Huyền Vũ Nham 】, mỗi một loại tài liệu đều đi qua tỉ mỉ chất lọc cùng rèn, thượng diện càng là che kín huyền diệu hoa văn.

Nhất là cho hiện trường mấy vị Luyện Khí Sư cảm thấy thật không thể tin là, chiến giáp này mỗi một cái bộ kiện bên trong đều khảm nạm Nguyên Thủy Linh Tinh, nói cách khác lấy chiến giáp mỗi một bộ phận độc lập ra cũng là một kiện có được 【 khí linh thuộc tính 】 Linh Khí.

Tỷ như Lâm Dương Thiên bao tay có thể trong nháy mắt bạo phát Quyền Lực, mà Hộ Tâm Kính có thể trình độ nhất định bên trên triệt tiêu địch nhân công kích trùng kích lực.

Chính là dựa vào cái này hai kiện Linh Khí, Lâm Dương Thiên mới năng lực chiến Tô Minh Xuân, nhưng bây giờ bày ở đoàn người trước mặt là trọn vẹn chiến giáp, là mười mấy món có được cường đại khí linh thuộc tính Linh Khí tập hợp.

Hỏi một lần nữa.

Chiến giáp này tới có bao nhiêu ngư bức?

Cho nên, ở đây những này Ôn gia cao thủ đều mộng ép.

Bọn họ không dám tưởng tượng, ngày hôm qua trận đại chiến Lâm Dương Thiên lại còn có lưu bài, mà lại là khủng bố như vậy một tấm bài.

Bên cạnh.

Ôn gia mấy vị Nguyên Lão đều cười, dễ dàng Thương Hải mặt mũi tràn đầy vui mừng trêu chọc một câu: "Nhìn xem những hài tử này biểu lộ, đến vẫn là tuổi còn rất trẻ a!"

"Ha-Ha, sư huynh, không biết buổi tối hôm qua người nào tại lần đầu tiên nhìn thấy bộ này 【 Linh Giáp 】 thời điểm, kêu to lấy đi tìm cứu Tâm Dược a. . ."

Dịch Hành Vân không lưu tình chút nào phá, mấy vị Lão Đại đều là Ha-Ha vui mừng.

Mà phía dưới Ôn Thanh Thanh thì là kịp phản ứng: "Linh Giáp? Bộ chiến giáp này, gọi là Linh Giáp?"

"Hừ hừ, không sai! !" Khôi Giáp bên trong Lâm Dương Thiên còn chưa lên tiếng, trên bả vai hắn Hòa Nhi liền hai cái cánh chống nạnh bắt đầu thổi ép:

"Đây chính là bốn vương tại Thanh Vân Sơn bên trong bế quan nửa năm dốc lòng nghiên cứu ra được mạnh nhất trong lịch sử Linh Khí —— cái kia, cái kia. . . Aì, cái đồ chơi này kêu cái gì Linh Giáp tới. . ."

Cầm roi đầy đất.

Lâm Dương Thiên im lặng Bạch liếc một chút cái này trang bức không thành Nhị Hóa Linh Sùng, nhìn về phía Ôn Thanh Thanh bọn người, nhẹ nhàng cười một tiếng:

"Các ngươi có thể gọi nó làm 【 Hắc Thiết Linh Giáp 】."

Hắc Thiết Linh Giáp, một cái phi thường phổ thông tên.

Trên thực tế, tại Ly Hóa Thiên Đế trong trí nhớ, cái này Hắc Thiết Linh Giáp xác thực một kiện phi thường linh khí thông thường.

Nhưng ở Xuất Vân lại không phải.

Lâm Dương Thiên hôm qua đưa nó hoàn toàn bày ra thời điểm, mấy vị Ôn gia Lão Đại, bao quát Ôn Đình Thiên ở bên trong kích động đều kém chút khóc.

Làm một tên Luyện Khí Sư, hữu sinh chi niên có thể nhìn thấy loại tổ hợp này Linh Khí, quả thực là chết cũng không tiếc.

Lâm Dương Thiên nhìn xem trước mặt hai mắt bốc lên đốm khát quang mang Nam Nam Nữ Nữ, một tay phát lên, trên tay tu di Giới Linh quang thiểm động, nhất thời ở đây bên trong triệu hồi ra hai mươi lăm bộ hoàn toàn mới Linh Giáp.

Ôn Thanh Thanh đám người đã kinh sợ đến sắp vô pháp suy nghĩ.

Ngưu bức như vậy đồ chơi, Lâm Dương Thiên lại có nhiều như vậy? ?

Tiểu tử này mất tích nửa năm, không phải là được cái gì kinh thiên Thần Tàng đi, bằng không sao lại thế. . .

Lâm Dương Thiên sớm dự liệu được trước mặt người giật mình biểu lộ.

Ánh mắt của hắn cùng Ôn Đình Thiên giao hội, tối hôm qua, hắn đã nói cho Ôn Đình Thiên chính mình đằng sau kế hoạch, đi qua Linh Bình Giám Bảo chiến dịch, hắn cùng Ôn Đình Thiên ở giữa đã hoàn toàn thành lập tín nhiệm.

Từ hôm nay trở đi, hắn chính là muốn dẫn lấy Ôn Đình Thiên, mang theo Ôn gia, đi đến một đầu tại khí Vô đại lục quật khởi mạnh mẽ con đường huy hoàng! !

Bạn đang đọc truyện *Hỏa Đế Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 50: Bị coi thường phách lối

Lâm Dương Thiên nửa năm, xa không chỉ luyện chế một kiện Hắc Thiết Linh Giáp.

Hắn nằm gai nếm mật, là vì có được ngao thị toàn bộ Xuất Vân hoàng thất lực lượng.

Hắn khinh thường đi diễn Hậu Cung đoạt đích, tích huyết nhận thân dung tục tiết mục, hắn muốn Trần Triều ca lấy một cái Hoàng Tử thân phận quý gồi trước mặt mình, dùng đại cước chường giẫm lên tiện nhân kia khuôn mặt nói cho đối phương biết ——

Cướp ta thân phận, người giống nhau là rác rưởi!

Lâm Dương Tâm bên trong suy nghĩ hiện lên, trong hai mắt quang mang càng tăng lên.

Hắn biết đến từ Vương Minh Trùng trả thù chẳng mấy chốc sẽ đến, mà trước mắt những này Hắc Thiết Linh Giáp cũng là hắn dùng để phá cục lợi khí.

Nội Vụ Phủ giống như những hoàng gia đó thị vệ không đến thì thôi, nếu là dám đến, hắn sẽ để cho toàn bộ Xuất Vân hoàng thất minh bạch —— hiện tại Ôn gia, đã có được đủ để cùng bọn hắn khiêu chiến lực lượng! !

"Phía dưới, ta dạy cho các ngươi như thế nào sử dụng những này Hắc Thiết Linh Giáp, rất đơn giản, Ôn Thao ngươi trước tới."

"Ta? A, thật tốt! Đa tạ Lâm trưởng lão."

Đã từng phách lối Ôn Thao, tại bây giờ Lâm Dương Thiên trước mặt nhất định so tại Ôn Đình Thiên trước mặt còn muốn nhu thuận.

Sau mười phút.

Làm Ôn Thao ngay trước tất cả mọi người mặt triển lãm cái này Hắc Thiết Linh Giáp uy lực về sau.

Diễn Võ Trường toàn bộ sôi trào.

Từng cái Ôn gia con em cơ hồ reo hò sắp diễn đi qua, mà Ôn Đình Thiên một đám Lão Đại cho dù đã tại đêm qua được chứng kiến một lần, hiện tại vẫn

không khỏi tăng thêm hô hấp.

Ôn Thao tại Hắc Thiết Linh Giáp bên trong, dùng một loại thật không thể tin ánh mắt nhìn chính mình hai tay, trọn vẹn sững sờ mười mấy giây về sau vẫn còn có chút mộng ép:

"Cái này. . . Thật sự là ta lực lượng?"

"Đương nhiên rồi!"

Bên cạnh mọi người đều là reo hò.

"Ôn Thao ngươi thoải mái đủ đi! Đòi ta đến, đòi ta tới!"

"Ha ha, có cái này Hắc Thiết Linh Giáp, quân hấn là ai, lại đến chúng ta Ôn gia kiểm chuyện —— tới bao nhiêu, chết bao nhiêu!"

Mọi người tại đây tự tin đều là tăng cao.

Cái này Hắc Thiết Linh Giáp thực tế uy lực đến năng lượng mạnh bao nhiêu, đúng là để cho Ôn gia mọi người tự tin đến tận đây?

Đáp án, chỉ sợ chỉ có Vương Minh Trùng bọn người chính mình tới trải nghiệm. . .

. . .

Mùng chín tháng mười, Linh Binh Giám Bảo Đại Hội đi qua ngày thứ hai, buổi chiều.

Toàn bộ Vân Thành góc đông nam bị người vì thanh lý ra một mảnh chân không khu vực, sở hữu bách tính bị sơ tán, sở hữu vật phẩm quý giá bị trống rỗng, lấy Ôn gia Đại Trạch làm hạch tâm phương viên một cây số phạm vi bên trong Thành Khu biến thành một tòa Không Thành.

Rõ ràng một vạn hoàng gia thị vệ trùng trùng điệp điệp đập vào Ôn gia Đại Trạch phía trước đầu kia rộng lớn đường cái.

Đã từng đầu này đường cái tượng trưng cho Ôn Thị gia tộc mấy trăm năm huy hoàng cùng vinh diệu, phổ thông người dân đều lấy hai chân có thể được cho phép giẫm lên đầu này Ôn Thị đường cái cảm thấy vinh diệu.

Đáng tiếc, hôm nay đứng tại đầu này trên đường cái Kim Giáp thị vệ là tới Ôn gia vận mệnh kẻ hủy diệt.

Một vạn thị vệ trong đám, một tòa Nội Vụ Phủ thủ lĩnh cười Bát Sĩ Đại Kiệu càng dễ thấy, bên trong ngồi chính là hôm nay Ôn phủ bắt người hành động tổng chỉ huy, Nội Vụ Phủ thủ lĩnh Vương Minh Trùng.

Trong kiệu Vương Minh Trùng một mặt sát khí, đầy trong đầu hồi tưởng cũng là hôm qua bị Lâm Dịch tiểu tử thái kia không nhìn khi dễ tròng cảnh.

Hắn cắn răng: Hôm nay nhất định phải trước tiên hung hăng máu ngược một hồi Lâm Dịch, lại đem hắn mời về đến Nội Vụ Phủ trong thiên lao thật tốt bảo chế!

Hào hoa kiệu liền đằng sau, đi theo ba thót cường đại yêu thú.

Bạch lân Độc Giác Thú, Thanh tông hồng, cùng một đầu mười phần hiếm thấy Ngũ Sắc Thần Ngưu.

Cái này ba đầu yêu thú tại Vân Thành có thể nói là uy danh hiển hách, bởi vì bọn hắn chủ nhân chính là Xuất Vân Quốc cường đại nhất Hộ Quốc Chiến Thần cấp bậc cường giả.

Bạch lân Độc Giác Thú trên lưng, ngồi ngay thẳng một vị áo trắng nam tử tóc trắng, sau lưng công một thanh dài hai thước kiếm.

Màu trắng chuỗi kiếm, U Lan sắc vô kiếm, xa xa xua, chung quanh những hoàng gia đó bọn thị vệ đều có thể cảm nhận được nam tử tóc trắng này trên thân phát ra Lăng liệt kiếm khí.

Hoàng gia thị vệ tứ đại thống lĩnh một trong, Vân Thành Kiếm Hào —— tạ Thương Hải.

Được vinh dự đứng tại Xuất Vân Quốc kiếm thuật đỉnh phong siêu cấp cao thủ.

Lại nhìn đầu kia Ngũ Sắc Thần Ngưu, thể tích chừng Tiểu Tượng kích cỡ tương đương, toàn thân mọc đầy ngũ sắc lông bờm, một đôi Ngưu Giác phảng phất trường đao hướng lên trời, khí thế mạnh không kém gì tiên thiên cao thủ.

Nó chủ nhân càng thêm khôi vĩ, xa xa nhìn lại giống như là Thần Ngưu trên lưng còng một tòa to như cột điện.

Sắp tới hai mét thân thể, đen kịt kiên cố giống như cương thiết bắp thịt, một đôi như chuông đồng mắt to bên trong lóe ra hoàn toàn đầu ý chiến mang.

Tứ đại thống lĩnh một trong, Thần Quyền vô địch —— Văn Thái Bắc.

Mà tại bên cạnh hai người đầu kia Thanh tông hồng, nguyên bản cũng là thần uy lẫm liệt hung thú, nhưng là bởi vì trên lưng nó chủ nhân giờ phút này trên thân quần lấy băng vải, mà lộ ra khi thể yếu không ít.

Tứ đại thống lĩnh một trong như Long thần súng —— Tô Minh Xuân, hôm nay tự nhiên cũng không cam chịu tâm tới.

Tô Minh Xuân thương thế cũng không nặng, Lâm Dương Thiên hôm đó rất tốt nắm chắc đúng mực, bại địch mà không thương tổn người.

Nhưng Tô Minh Xuân tâm lý cũng rất không sáng khoái, hấn thân là Xuất Vân Quốc Tối Cường Cao Thủ một trong, đúng là bị một cái mười mấy tuổi thiếu niên đánh bại, cái này khiến hấn rất muốn tìm cái kia gọi là Lâm Dịch thiếu niên tái chiến một vòng, rửa sạch nhục nhã.

Tam đại thị vệ thống lĩnh đã đến đông đủ, mắt thấy muốn đến Ôn phủ đại môn, liền nghe đến này Văn Thái Bắc hướng về phía Tô Minh Xuân cười hắc hắc:

"Lão Tô a, hôm nay này Lâm Dịch nhưng phải nhường cho ta đến giải quyết, ta ngược lại thật ra phải xem thử xem có thể đem người nướng cháy ngọn lửa kia chương pháp có bao nhiêu lợi hại! !"

"Năm mơ!"

Tô Minh Xuân hôm nay chính là vì báo thù mà đến, hấn tự hỏi tối hôm qua khổ tư một đêm, cuối cùng nghĩ đến một chút có thể khắc chế Lâm Dương Thiên song chương phương pháp, hôm nay nhất định phải đem tiểu tử kia đâm cái xuyên thấu.

"Ha ha, người cũng thua một trận còn không hết hi vọng, nếu là hôm nay lại bị nướng, vậy coi như bữa vải đại!"

"Thả người cái rắm!"

Văn Thái Bắc hiển nhiên thoải mái cũng, hấn thấy, toàn bộ Xuất Vân Quốc cũng không có cái gì thế lực có thể cản bọn họ tam đại thống lĩnh đồng loạt xuất thủ mới có thể đối phó.

Coi như này Lâm Dịch thật giống như trong truyền thuyết cường đại như vậy, vậy cũng không sao, bởi vì sau lưng bọn họ còn có đỉnh đầu bốn người kiêu nhô đi theo.

Cái này đỉnh Kiệu Tử toàn thân đen nhánh, không biết là loại tài liệu nào chế thành, giờ lên đúng là mười phần nhẹ nhàng linh hoạt, nhưng tất cả mọi người biết trong này có một vị như thế nào Hạng cân nặng nhân vật.

Hồn Đoạn Thiên Nhai.

Một cái tại Xuất Vân Quốc gần như vô địch nam nhân —— Đoạn Thiên Nhai.

Vừa nghĩ tới hôm nay vị cường giả này cũng cùng đi theo, toàn bộ hoàng gia Thị Vệ Đội cùng Vương Minh Trùng trong lòng liền có vô hạn tự tin khí.

Coi như Ôn gia mạnh hơn, Lâm Dịch tại lại hung ác, tại Đoạn Thiên Nhai trước mặt cũng đều là phù vân.

Hôm nay, không ai có thể đủ lại cứu vãn Ôn gia cùng cái kia đáng chết Lâm Dịch vận mệnh.

Sau một lát, đội ngũ cuối cùng đi vào Ôn gia trước cửa, Vương Minh Trùng đi ra Kiệu Tử, híp mắt vừa nhìn.

Ôn phủ đại môn đóng chặt, ba mét tường viện dưới ánh mặt trời hiện ra bạch quang, tựa như là Lâm Dịch tám kia làm cho người chán ghét lãnh ngạo gương mặt, để cho Vương Minh Trùng nhìn không được hỏa khí dâng lên.

"Người tới, sắp Ôn phủ vây lại cho ta!"

Hấn không kịp chờ đợi ra lệnh.

Sau lưng một vạn hoàng gia thị vệ nghiêm chỉnh huấn luyện, hét to một tiếng về sau liền phân ra nhân mã sắp Ôn phủ bao bọc vây quanh, tất cả cao thủ chủ lực tự nhiên đứng tại Ôn phủ Cửa chính bên ngoài.

Trong nháy mắt, Ôn phủ bên ngoài, dâng lên cuộn cuộn quân uy cùng sát cơ, cả trên trời phi điều đều lựa chọn đường vòng bay qua.

Cao cao tường viện bên trong, chỉ sợ tất cả mọi người đã bị trận thế này hù đến tâm kinh đảm hàn.

Vương Minh Trùng vênh lên khoe miệng đi đến Ôn phủ trước cổng chính mặt.

Hấn không kịp chờ đợi muốn bắt đầu hưởng thụ chính mình nghiền ép Ôn phủ quá trình.

Một ánh mắt đưa ra, bên cạnh một vị hoàng gia Thị Vệ Đội Trưởng ba hướng về phía trước bước ra một bước, vận đủ trung khí rống to:

"Ôn Đình Thiên, Nội Vụ Phủ Vương Minh Trùng đại nhân giá lâm, nhanh chóng ra nghênh tiếp! !"

Lăng Lăng âm thanh xa xa truyền vào Ôn phủ.

Tất cả mọi người đang chờ đợi bên trong truyền đến cuồng quát cước bộ cùng kinh hoàng tiếng người.

Dù sao hoàng gia thị vệ đã thật lâu không có làm ra tình cảnh lớn như vậy đi ra bắt người, chấn nhiếp một cái nho nhỏ dân gian hào môn còn không phải vài phút sự tình.

Nhưng qua đi tới một phút đồng hồ, Ôn phủ bên trong đúng là một chút động tĩnh đều không có.

Hả?

Vương Minh Trùng trong lòng ngọn lửa càng phát ra hướng lên nhảy lên.

Còn cùng ta chơi chiều này đóng cửa từ chối tiếp khách?

Ôn Đình Thiên người quá ngây thơ đi, hôm nay người mở cửa là bị bắt, không mở cửa, chúng ta liền nện người đại môn! !

Hắn chau mày, bên cạnh vị kia Thị Vệ Đội Trưởng ngẫm hiểu, đề cao giọng:

"Ôn Đình Thiên, xem thường Triều Đình Đại Quan, tội thêm một bậc, người Ôn phủ nếu là nếu không mở cửa, chúng ta liền muốn khai thác cường chế hành động!"

Lạch cạch, lạch cạch.

Vương Minh Trùng sau lưng, ba vị thị vệ thống lĩnh đã nhảy xuống bọn họ tọa kỵ.

Một đám hoàng gia thị vệ trên thân đã nổi lên chính tề chiến ý sát cơ, hội tụ thành từng đạo từng đạo sóng lớn, xông về Ôn phủ này hơi mòng tường cao.

Những người này một khi phát uy, chỉ sợ cái này Ôn phủ chống đỡ không nửa canh giờ liền sẽ phá thành mảnh nhỏ. . .

Nhưng làm cho người nổi nóng là, rống qua về sau, Ôn phủ vẫn như cũ yên tĩnh không có một chút âm thanh.

Chỉ có ngày mùa hè buổi chiều này ồn ào ve sầu trên tàng cây không ngừng kêu: "Đàn độn. . . Đàn độn. . ."

Vương Minh Trùng không kèm được.

"Người tới, phá cửa! Sắp Ôn Đình Thiên cùng này Lâm Dịch cho ta cầm ra tới! !"

Là!

Rất nhiều hoàng gia thị vệ cũng là lần thứ nhất gặp được như thế không cho mặt bách tính, trong lòng cũng là lửa cháy, tại chỗ liền có một cái trăm người tiểu đội tại một tên Thị Vệ Đội Trưởng chỉ huy dưới hướng phía Ôn phủ đại môn xông tới.

Nhiệm vụ bọn họ là trước tiên nện cái này sơn hồng cửa gỗ, sau đó tự nhiên sẽ có Thống Lĩnh Đại Nhân mang theo bọn họ đi vào chung cảm địch.

Mà khi những người này vừa mới vọt tới cửa ra vào thời điểm, Ôn phủ hai phiến cửa gỗ bỗng nhiên C-K-Í-T. . T. . . T u một tiếng, vào bên trong ung dung rộng mở.

Một đạo tú lệ thân ảnh hai tay chấp sau lưng từ bên trong đi tới.

Ôn Thanh Thanh.

Vị này Ôn phủ đại tiểu thư nửa năm qua xác thực trưởng thành không ít, đối mặt với bên ngoài cái này đáng sợ trận thế đúng là trên mặt còn có thể lộ ra xinh xắn nụ cười, mà bả vai nàng bên trên thì là đứng đấy làm cho tất cả mọi người đều cảm thấy có chút khản trương cái kia hồng sắc một chân tiểu Anh Vũ.

Một trăm hoàng gia thị vệ, nhìn thấy Ôn Thanh Thanh cái này nũng nịu thân ảnh, trong lúc nhất thời cũng là sửng sốt, cũng không biết nên như thế nào xuất thủ.

Mà Ôn Thanh Thanh thì là liếc nhìn những này hung thần ác sát binh lính, vừa cười vừa nói:

"Chúng ta Lâm trưởng lão nói, Ôn phủ cái này hai cánh cửa vượt qua trăm năm, làm hỏng không đáng. Hắn ở bên trong chờ các người, ai muốn bắt hắn, liền mời vào bên trong đi!"

Nói xong, hoa này thiếu nữ liền quay người phiêu nhiên mà đi.

Lúc gần đi, nàng trên vai một chân đỏ Anh Vũ còn quay đầu cho Vương Minh Trùng bọn người một cái to lớn bạch nhãn:

"Cái kia người nào người nào, tiến đến trước kia đều đem tự mình rửa sạch sẽ a! Bồn vương hôm nay có chút tiêu chảy, không ăn bần bần nhân loại. . . Oa ca ca!"

Lời nói kia, gọi một cái phách lối.

Nụ cười kia, sao một cái bị coi thường!

Bạn đang đọc truyện *Hóa Đế Thân Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 51: Linh Giáp hiển uy

Ôn phủ đại môn cứ như vậy mở ra, giống một tấm nhếch miệng châm chọc vẻ mặt vui cười, nhìn xem trước mặt xạm mặt lại hoàng gia bọn thị vệ.

Nhưng là nửa ngày, lại không người dám cất bước đi vào.

Lâm Dịch hung danh, đã truyền khắp toàn bộ hoàng gia thị vệ Đại Doanh, đoàn người đều biết, người bình thường đi vào chỉ sợ cũng là đưa đồ ăn tiết tấu.

"Đi theo ta!"

Cao to lực lưỡng Văn Thái Bắc bị vừa rồi Hóa Nhi này tiện cười bỉ ổi cho kích thích đến, phát tay muốn dẫn người tiến vào Ôn phủ.

Một thanh âm ngăn lại hắn: "Chờ. . ."

Văn Thái Bắc xoát đến một chút dừng lại.

Cái chữ này phảng phất có được ma lực, để cho hắn vị thị vệ này thống lĩnh không thể không nghe.

Là Đoạn Thiên Nhai mở miệng.

Mỗi cái hiểu biết cung đình Bí Văn người đều biết vị này trong truyền thuyết Đoạn Thiên Nhai có cái đặc điểm, chính là tích tụ như kim.

Hắn nói chuyện có thể sử dụng một chữ thời điểm tuyệt sẽ không nhiều lời nửa cái, với lại âm thanh khàn khàn cổ quái, tựa như kim khí ma sát, ngữ điệu quái dị lại Mạc Cẩm Bất Tòng.

Đoạn Thiên Nhai một chữ liền ngừng Văn Thái Bắc xúc động hành vi, bên cạnh Vương Minh Trùng vội vàng đi đến cạnh kiệu một bên, khom người hỏi thăm:

"Đoạn thống lĩnh, ngài ý là?"

"Cùng một chỗ. . ." Đoạn Thiên Nhai thanh âm khàn khàn lại vang lên.

Lúc này, bên cạnh vị kia tóc trắng Kiếm Hào tạ Thương Hải cũng mở miệng: "Đoạn Sư Thuyết đúng, cái này Ôn phủ cổ quái như vậy chỉ sợ ở bên trong chuẩn bị bày rập cơ quan, đơn độc đi vào chỉ sợ trúng kế. . ."

Dĩ tạ Thương Hải thân phận, vẫn muốn xưng hô Đoạn Thiên Nhai một tiếng đoạn sư.

Wang Minh Trùng cũng cười lạnh đứng dậy gật đầu nói: "Hai vị thống lĩnh nói rất đúng. Hừ, hôm nay có chư vị ở đây, quân hán Ôn gia thiết hạ âm mưu gì cũng là trò cười! Người tới, điểm hai ngàn thị vệ tính cả bốn vị Thống Lĩnh Đại Nhân cùng ta cùng nhau đi vào, bắt Ôn Đình Thiên!"

Là!

Cửa ra vào sát khí lại bạo.

Đoạn Thiên Nhai tinh táo để cho cả chi đội ngũ tránh cho sau cùng mạo hiểm, hai ngàn người đội ngũ trùng trùng điệp điệp xông vào Ôn phủ đại môn.

Bên trong,

Yên tĩnh giống chuyện ma quái giống như.

Sở hữu Ôn phủ người tất cả đều biến mất không thấy gì nữa, chỉ có vào cửa bức tường đằng sau trên quảng trường nhỏ đếm lấy một khối thẻ bài:

Diễn Võ Trường xin đội, phía trước xoay trái trực hành.

Cái này cái quý gì?

Tham gia Đại Hội Thể Dục Thể Thao a, trả lại viết bảng hướng dẫn từ?

Ôn phủ loại này trần trụi xem thường cùng đùa giỡn để cho Vương Minh Trùng bao quát Văn Thái Bắc bọn người bắt đầu cắn răng.

Cho tới bây giờ liền không có dám như thể không đem hoàng gia thị vệ để vào mắt.

Cái này Ôn gia là mình tìm diệt! !

Hơn hai ngàn người cước bộ cũng bắt đầu trở nên nặng nề, trong lỗ mũi thở ra không khí đều mang lên nồng đậm mùi thuốc súng.

Đoàn người đi theo bảng hướng dẫn từ một đường tiến lên, cuối cùng đi vào Ôn gia Đại Trạch bên trong toà kia rộng lớn Diễn Võ Trường.

Trong sân, bày biện một hàng ghế ngồi, Ôn Đình Thiên hiển ngang ngồi ở giữa, bên cạnh mấy vị Ôn gia Lão Đại thân nhiên tự nhiên, đang cùng Ôn Đình Thiên cùng một chỗ dâng trà nói chuyện phiếm.

20 tên Ôn gia con em đứng tại Ôn Đình Thiên mọi người sau lưng, bên trong thành lĩnh liền có vừa rồi tại bên ngoài khiêu khích Ôn Thanh Thanh còn có cái kia một chân Hồng Mao Anh Vũ.

"Ai? Tộc trưởng, hôm nay trà này quả thực không tệ, ngày bình thường người cũng cất giấu không nỡ lấy ra uống đi?" Dịch Hành Văn giống như căn bản không nhìn thấy người giống như, bình luận trong tay Hương Minh.

Ôn Đình Thiên cười ha ha trả lời: "Ha ha! Dịch Đại Sư bị chê cười, cái này 【 Ngưng Bích Hân 】 ta cũng lưu giữ đến không nhiều, hôm nay là Good Day - Ngày đẹp, lấy ra giống như Lâm Dịch còn có đoàn người chia sẻ!"

Lâm Dương Thiên, ngồi ở bên tay phải của Ôn Đình Thiên, đang tại cái miệng nhỏ thổi Trà Diệp, thần thái gọi là một cái thoải mái.

Ôn gia mọi người bộ dáng này, Vương Minh Trùng cái mũi đã muốn lệch ra.

Hôm nay là ngày tháng tốt?

Ôn Đình Thiên người điên đi! !

Nhưng hắn trong lòng bốc hỏa đồng thời, cũng cảm thấy một tia không thích hợp.

Cái này Ôn gia cũng quá buông lỏng, hồn nhiên không có đem nguy cơ trước mắt coi là chuyện đáng kể.

Nhưng mặc kệ bọn hấn chuẩn bị bí mật gì vũ khí, thế nhưng là thiên hạ này có cái gì đồ vật có thể cùng tứ đại thị vệ thống lĩnh chống lại?

Riêng là vô pháp cùng Đoạn Thiên Nhai loại này Truyền Thuyết Cấp cường giả chống lại!

Vương Minh Trùng tâm tư đã định, nhìn xem khoan thai Ôn Đình Thiên, âm thanh lạnh lùng nói: "Ôn Đình Thiên, vô luận người chơi thứ gì hoa văn, hôm nay đều cải biến không mệnh vận người, thúc thủ chịu trói, còn có thể bảo toàn người cái này cực đại Ôn gia trạch viện!"

Đối diện.

Ôn Đình Thiên không nói gì.

Lâm Dương Thiên buông xuống bát trà nhìn xem đối diện đã xếp thành trận liệt hoàng gia thị vệ đại quân, trong hai mắt hồng quang hiện lên, Hỏa Nhân Kim Tinh phát động.

Vậy mà tới ba cái Tiên Thiên Hậu Kỳ cường giả, bao quát ngày hôm qua cái Tô Minh Xuân, xem ra hắn là tam đại thị vệ thống lĩnh đều tới.

Về phần này đỉnh trong kiệu người. . .

Hả?

Lâm Dương Mi lông giương lên.

Lại là Uẩn Linh cảnh cao thủ cũng tới?

Lâm Dương Hòa mắt Kim Tinh có thể xem xét đối thủ tu vi, hắn bây giờ mình đã là Tiên Thiên Trung Kỳ tu vi, Uẩn Linh cảnh đã vô pháp trốn qua hắn hai mắt, bị nhìn thấy nhất thanh nhị sở.

Chỉ là. . .

Lâm Dương Thiên nhìn xem này trong kiệu đoàn kia dồi dào năng lượng linh quang, trong lòng có một loại cảm giác kỳ quái, nhưng loại cảm giác này lóe lên một cái rồi biến mất rất nhanh biến mất không thấy gì nữa.

Xuất Vân hoàng thất quả nhiên sắp Uẩn Linh cảnh cường giả phái tới.

Lâm Dương Thiên tựa hồ đã sớm ngờ tới điểm ấy, trong lòng không thấy một chút hoảng hốt.

Từ khi Linh Bình giám bảo hội về sau, Lâm Dương Thiên liền cùng Ôn Đình Thiên chuẩn bị sẵn sàng, Ôn gia cùng Nội Vụ Phủ tất có một trận quyết chiến.

Trận chiến đấu này tất nhiên sẽ đạt được Xuất Vân Quốc hoàng thất hỗ trợ cùng chú ý, mà Lâm Dương Thiên chính là muốn dùng một trận chiến này hướng toàn bộ Xuất Vân Quốc tuyên cáo —— Ôn Thị gia tộc, đã không phải là mặc cho người ta nhào nặn quả hồng mềm.

Hắn phải dùng này đủ để chấn kinh toàn bộ đại lục Hắc Thiết Linh Giáp tới để cho Ôn gia trở thành Xuất Vân Quốc hoàng thất đều muốn xu nịnh nịnh nọt đối tượng!

Hắn Lâm Dịch, thì sẽ nhất phi trùng thiên, nương tựa theo cái này Linh Giáp luyện chế kỹ thuật trở thành Xuất Vân Quốc vô thượng khách quý.

Đến lúc đó, chính là hắn đứng tại Trần Triều ca trước mặt, hung hăng xé nát đối phương tám kia hư nguy mặt nạ thời khắc.

Cho nên, hôm nay đối với hắn giống như Ôn phủ tới nói, chính là muốn làm xong giá nhất giá! !

Nếu là muốn làm đỡ, hơn nữa còn là giống như đối diện Vương Minh Trùng ác tâm như vậy tiện nhân đánh nhau, Lâm Dương Thiên liền không có cái gì hiếu khách khí.

Đối diện, Vương Minh Trùng tính nhẫn nại đã đến cực hạn:

"Ôn Đình Thiên, Lâm Dịch, các ngươi dùng dạng này thái độ mạn đãi Bản Quan, tội thêm một bậc! Người tới, cho ta sắp đối diện hai người cảm xuống, dư ôn phủ thành viên, ai dám phản kháng toàn bộ bắt! !"

Là!

Hiện trường hoàng gia thị vệ gào lên giận dữ, trận hình muốn tản ra.

Đúng lúc này, Lâm Dương Thiên quay đầu phát phát tay, từ phía sau trong trận doanh đi ra một bóng người.

Ôn Thao.

Ôn gia Nhị Công Tử, đứng tại một đám đang chuẩn bị lao ra hoàng gia thị vệ trước mặt.

Tình huống như thế nào.

Toàn trường đầu tiên là yên tĩnh một hồi.

Sau đó toàn bộ hoàng gia thị vệ đại đội đều giãn.

Có hay không lắm?

Chỉ là một cái Thối Thử Cảnh tiểu gia hỏa liền muốn tới chặn hai ta ngàn hoàng gia thị vệ, còn có bốn vị cường đại thống lĩnh?

Ôn Đình Thiên người đây là nào tử bỏ, vẫn là cái này thanh niên chính mình muốn chết?

Ôn Thao tuy mạnh, nhưng cuối cùng chỉ là Thối Thử hậu kỳ, đừng không nói, trước mặt hai ngàn hoàng gia trong thị vệ mặt, liền có hơn năm mươi cái Tiên Thiên Sơ Kỳ Thị Vệ Đội Trưởng, ngược Ôn Thao liền giống như chơi giống như, tiểu tử này dựa vào cái gì đứng ra trang bức a!

Nhưng Ôn Thao cứ như vậy đứng ra, còn hướng về phía Vương Minh Trùng ngoắc ngoắc ngón tay.

Không đến một ngày, Ôn Thao liền đem Lâm Dương Thiên loại kia tức chết người biểu lộ giống như thần thái học tám thành, không chỉ có Vương Minh Trùng, hôm nay tới đại bộ phận hoàng thất thị vệ đều giãn.

"Bắt lại cho ta!"

Lên tiếng là một tên gọi là Triệu Thanh Thị Vệ Đội Trưởng, Tiên Thiên Sơ Kỳ cao thủ, chỗ nào năng lượng thấy Ôn Thao kêu ngạo như vậy.

Ra lệnh một tiếng, Triệu Thanh mang theo chính mình sở tại tiểu đội rỗng rã hai mươi tám tên hoàng gia thị vệ xông về Ôn Thao.

Hai mươi tám đạo kim giáp thân ảnh nhanh đến mức giống hai mươi tám đầu Kim Tiền Báo Tử, riêng là dẫn đầu Triệu Thanh, càng là toàn thân nổi lên màu trắng linh quang, cường đại Thiên Địa Linh Lực đem hấn làm nổi bật anh vĩ bất phàm.

Triệu Thanh trong tay một cây trường thương càng là tạo nên dài mấy mét Thương Mang, muốn sắp trước mặt cái này không biết trời cao đất rộng tiểu tử đánh bay.

Ngay tại những này Kim Giáp thị vệ giận hờn trong nháy mắt, Ôn Thao cũng động.

Một đạo hắc sắc linh quang tại điện quang hỏa thạch ở giữa đem hấn thân thể bao khóa, sau đó hóa thành một kiện toàn thân đen nhánh dữ tợn chiến giáp.

Ôn Thao mặc vào chiến giáp về sau, cả người khí chất đột biến, toàn thân phát ra uy áp mạnh mẽ giống như Hắc Ngục Hung Ma, nhất thời để cho Vương Minh Trùng một phương tất cả mọi người trùng to mất.

Cái này sao có thể! !

Uy thế như vậy, phân mình đã đạt tới . .

Mọi người cả kinh không kịp phản ứng, hắc sắc chiến giáp bên trong Ôn Thao đã xông vào đám người.

Bành.

Đám ra một quyền.

Toàn bộ quảng trường tiếng vọng cũng là không khí tiếng nổ tung tiếng nổ.

Vị kia Tiên Thiên Sơ Kỳ Thị Vệ Đội Trưởng Triệu Thanh, chỉ cảm thấy cái kia màu đen chiến giáp quyền đầu lấy chính mình căn bản là không có cách tương đương tốc độ tại ở gần bên lớn, hấn dùng trường thương đi phong cản, liền cảm giác giống như có một trăm con yêu thú như man ngư lực lượng kinh khủng đánh vào chính mình trên thân thương.

Bay.

Triệu Thanh không có chút nào ngoài ý muốn bay.

Một cái Thối Thể Cảnh võ giả, chỉ là bởi vì mặc vào một kiện gập quỳ hắc sắc chiến giáp, liền có được một quyền đánh bay Tiên Thiên Sơ Kỳ cường giả lực lượng.

Nguyên bản hai ngàn cân Nhục Thân Lực Lượng, chỉ ít đột phá đến sáu ngàn cân trở lên! !

Chiến giáp này là cái gì gập quỳ đồ chơi a! !

Ôn phủ hôm nay sử xuất chiêu thứ nhất, liền đã hoàn toàn chấn nhiếp đối diện tất cả mọi người.

Nhưng Ôn Thao mang cho những này hoàng gia thị vệ kinh ngạc còn xa xa không có kết thúc.

Một quyền đánh bay Triệu Thanh, hấn bắt đầu toàn trường du đấu.

Một người, tại 20 tên Thối Thể hậu kỳ hoàng gia thị vệ trong cao thủ ở giữa, giống như mãnh hổ đi vào Bầy cừu, vô tình nghiền ép lấy nguyên bản cùng hấn thực lực giống nhau đối thủ.

Tốc độ của hấn cực kỳ nhanh, phổ thông hoàng gia thị vệ căn bản ngay cả hấn chiến giáp sờ đều sờ không được, mấy hơi thở ở giữa, liền thành một chỗ lún đất hồ lô, bị Ôn Thao toàn bộ phóng tới.

Toàn bộ quá trình, ngắn ngủi không đến năm phút đồng hồ.

Vương Minh Trùng bên kia tất cả mọi người tại năm phút đồng hồ bên trong đều không có nói chuyện, mỗi người đại não đều đều thuộc về chập mạch trạng thái.

Ôn Thao lực lượng, tốc độ, tất cả đều đạt tới Tiên Thiên Trung Kỳ cao thủ thủy chuẩn, nhất định liền cùng phổ thông tiên thiên cao thủ không có khác nhau, điều này đại biểu lấy cái gì?

Đại biểu cho món kia nước sơn đen xóa sạch Ô Chiến Giáp Năng đủ để cho một cái Thối Thể hậu kỳ võ giả trong nháy mắt có được sánh ngang Tiên Thiên Trung Kỳ cao thủ lực lượng.

Đây quả thực liền nghịch cái thương thiên a!

Bạn đang đọc truyện *Hỏa Đế Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 52: không có nhược điểm Linh Giáp

Ôn Thao đứng ở trong sân, thoải mái vỗ vỗ tay.

Sau lưng, là Ôn Đình Thiên đám người nói chuyện âm thanh: "Lâm Dịch, trà này ngươi đừng uống vội như vậy, thả lạnh một chút mới có thể phẩm ra cái này Ngưng Bích Hân rét lạnh Hậu Kính."

Mẹ.

Đám người này vẫn còn ở thưởng thức trà.

Toàn bộ hoàng gia thị vệ cảm thấy mình lên liền rần rần chắc chắc bị đối diện đánh một bạt tai.

Cái kia màu đen chiến giáp, tuyệt đối là một kiện mạnh đến không nói đạo lý chí bảo, là linh khí? Vẫn là vương đạo khí?

Nhưng là, vền vẹn một kiện chiến giáp, hoàn toàn không đủ để cho có được tứ đại thống lĩnh hoàng gia bọn thị vệ lùi bước.

Văn Thái Bắc, vùng núi một dạng khô vì nam nhân đứng ra.

Vị này Tiên Thiên Hậu Kỳ cao thủ ra sân, không khí hiện trường nhất thời nghịch chuyển, Ôn Thao vừa rồi dễ dàng ý tại Văn Thái Bắc như núi như vực sâu khí tràng trước mặt biến mất không thấy gì nữa, hai người có rõ ràng thực lực sai biệt.

"Một kiện chiến giáp, liền để ngươi Ôn phủ phách lối đến tận đây a. . . Buồn cười."

Văn Thái Bắc từ trước đến nay tính khí nóng nảy hiếu chiến, Ôn Thao vừa rồi xuất thủ, cho Ôn gia thở dài xu thế, hẳn lại phải dùng quả đấm mình tới để cho Ôn gia tất cả mọi người thanh tỉnh.

"Tới đón ta một quyền này! !"

Một lời không hợp, vị thị vệ này thống lĩnh trực tiếp hướng về Ôn Thao oanh ra một quyền.

"Địa Liệt Thiên sụp đổ!"

Văn Thái Bắc thành danh tuyệt kỹ, là một chiêu Linh Quyết cấp bậc đáng sợ quyền pháp.

Một quyền này cường đại, hơn xa Ôn Thao vừa rồi, mọi người kiến thức đến cái gì gọi là Tiên Thiên Hậu Kỳ cường giả lực lượng.

Này nặng nề quyền phong, sắp không khí chung quanh oanh vụn vỡ biến hình, phảng phất chung quanh mấy mét bên trong không khí đều bị áp súc đến Văn Thái Bắc một quyền phía trên, vỡ ra thời điểm, tựa như núi cao vạn trượng ở trước mặt người sụp đổ.

Không tránh được, vô pháp tránh.

Ôn Thao vừa rồi thần uy lâm liệt, nhưng ở Văn Thái Bắc trước mặt lại như là cái hài đồng.

Một quyền này, rần rần chắc chắc đánh vào Ôn Thao hai tay hợp thành thuẫn phòng ngự bên trên, sau đó ngạnh sinh sinh sắp hai tay đập ra, trực tiếp nện vào Ôn Thao trên ngực.

Ôn Thao lùi gấp, hai cái đùi trên mặt đất vạch ra trơn vẹn mấy chục mét trận khe rãnh, sau đó bắt lực nửa quỳ trên mặt đất.

"Văn Thống lĩnh uy vũ!"

Đối diện phát ra cùng kêu lên hò hét, Văn Thái Bắc thì là không có chút nào vui mừng.

Với hấn mà nói, một quyền xuất thủ nếu là ngay cả cái Thối Thệ Cảnh tiểu tạp chủng đều miếu sát không, vậy hấn Thần Quyền vô địch danh hào thật sự nói không.

"Kế tiếp, cái nào là Lâm Dịch. . . Đừng để cho những này bên trên không Thai Diện Mao Hải Tử đi ra chịu chết. . ."

Văn Thái Bắc hôm nay là hướng về phía Lâm Dịch đến, hấn liền muốn mở mang kiến thức một chút có thể chiến bại Tô Minh Xuân này hung tàn thiếu niên, nhưng hấn lời mới vừa vừa nói xong, đối diện Ôn Thao liền đứng lên.

Văn Thái Bắc một đôi mắt trâu tròn tròn.

Hấn mới nhìn rõ ràng chính mình vừa rồi một quyền oanh đến Ôn Thao nơi ngực, cho nên ngay cả cái dấu đều không lưu lại.

Cái này cái quý gì chiến giáp!

Không riêng gì có thể cho người sử dụng cung cấp lực lượng cường đại cùng tốc độ tăng thêm, còn có loại này biến thái lực phòng ngự! !

Mọi người lần nữa tăng lên đối với cái này Khôi Giáp đánh giá.

Nó không chỉ có thể để cho người ta có được Tiên Thiên Trung Kỳ chiến đấu lực, lực phòng ngự càng là có thể ngang kháng Tiên Thiên Hậu Kỳ cao thủ một kích mà không thương tổn.

Người xem Ôn Thao, này nhảy nhót tung bùng bộ dáng nghiêm chỉnh còn có thể nhảy một bản sung sướng tung, Văn Thái Bắc Sơn Băng Địa Liệt liền sợi lông đều không năng lượng Băng rơi.

"Nha, Lão Ôn a, người đừng nói trà này thả lạnh một chút về sau thật đúng là có khác vận vị, tới tới tới, lại đến một chén!"

Bên kia, thưởng thức trà sẽ trả tại tiếp tục.

Văn Thái Bắc trên trán gân xanh đã có thể lộ hạ xuống làm một tô mì sợi.

"Đáng giận a!"

Vị thị vệ này thống lĩnh lại bạo một tiếng kinh thiên nổ hống, thân hình hóa thành một đầu bạo liệt Man Ngưu, thùng thùng đến giẫm nát mặt đất gạch xanh, lại hướng về Ôn Thao xông lại.

Một giây sau.

Kinh thiên thay đổi lại nổi lên.

Lâm Dương Thiên sau lưng mười chín đạo thân ảnh vụt một chút tắt cả đều nhảy lên bầu trời, mỗi người trên thân đều nổi lên loại kia làm cho người khác sâu ấn tượng hắc sắc linh quang.

Ta trời ạ!

Không thể nào!

Vương Minh Trùng trận doanh người tắt cả đều ngốc.

Liền ngay cả này đỉnh thần bí mà cường đại hắc sắc Kiệu Tử đều run rẩy một chút.

20 kiện!

Loại này nghịch thiên chiến giáp Ôn gia lại có 20 kiện! !

Cái này phía sau ý nghĩa liền hoàn toàn khác biệt.

Nếu như chiến giáp này chỉ có một kiện, mạo xưng lực cũng là có thể cho Ôn gia tăng thêm một vị Tiên Thiên Trung Kỳ cường giả a.

Nhưng là nếu như lập tức có 20 kiện, đó cũng không phải là đơn giản toán cộng.

Mà chính là ý vị Ôn gia có được đại lượng sinh sản loại này đáng sợ chiến giáp năng lực.

Mang ý nghĩa Ôn gia có thể số lượng lớn bồi dưỡng được Tiên Thiên Trung Kỳ cảnh giới cao thủ, mà không nhìn này để cho sở hữu võ giả đều chùn bước Tiên Thiên bích chương.

Đây là một loại vượt thời đại tiến bộ!

Nó có thể làm cho nhất phương thế lực có được tranh bá toàn bộ khí Võ đại lực lực lượng đáng sợ.

Hoàng gia thị vệ một phương, tất cả mọi người dù sao cũng hơi mệt mỏi.

Trước mắt sự tình vượt qua tất cả mọi người thường thức, có thể xưng kỳ tích.

Nhưng lập tức bị 20 vị trí hắc giáp chiến sĩ vây quanh Văn Thái Bắc liền không có dễ chịu như vậy.

Nếu như nói trước đó chiến đấu là mãnh hổ đánh bay một đầu Hung Lang, nhưng khi hai mươi con đáng sợ Hung Lang sắp lao hổ vây quanh về sau, Họa Phong lập tức chuyển biến.

Son Băng Địa Liệt!

Văn Thái Bắc lại thì Thần Quyền sát chiêu, lại bị Ôn Thao cùng mặt khác bốn tên hắc giáp chiến sĩ lấy chiến giáp tạo thành bức tường người ngăn sinh sinh ngăn lại, lui lại không đủ ba bước.

Một bên khác, nhưng là năm tên Ôn phủ cao thủ bài sơn đảo hải thể công gào thét mà đến.

Lưu Quang Trảm!

Nộ Vân Hàng Long!

Khai Sơn mười tám chân!

Nguyên bản những này Ôn gia cao thủ thực lực cũng là Thối Thể đỉnh phong, nhưng là nương tựa theo Hắc Thiết Linh Giáp nghịch thiên uy năng, ngạnh sinh sinh oanh ra một đợt ngay cả Văn Thái Bắc cũng vì đó nhũu mày cường đại công kích.

Ôn gia Diễm Võ Trường, mặt đất đi qua đặc thù xử lý, trừ chất liệu cứng rắn bên ngoài càng là có thể hấp thu chiến đấu phóng thích dư âm

Dù vậy, một vòng cuồng oanh loạn tạc đi qua, Diễm Võ Trường cũng biến thành thất linh bát lạc, đá vụn đầy đất.

Này uy chấn Vân Thành Thần Quyền vô địch đại thống lĩnh cũng thay đổi thành toàn thân phả ra khói xanh, kiểu tóc nát như Khiếu Hóa Từ, cả người lùi gấp vài chục bước mới chấn nản ổn định thân hình.

Lại... Vậy mà chiến lui Văn Thống lĩnh.

Hoàng gia thị vệ một phương tựa hồ đã kinh sợ sắp chết lặng.

Tiên Thiên Hậu Kỳ cường giả, cơ hồ đã đại biểu cho một cái Quận Quốc chiến lực mạnh nhất, Xuất Vân Quốc tuy nhiên có được hơn mười vị, mỗi một cái cũng là uy chấn ở trong gầm trời Hộ Quốc Võ Thần.

Nhưng là hiện tại, Ôn gia tuy nhiên mấy cái mao đầu tiểu tử, cũng bởi vì mặc vào một kiện hắc sắc chiến giáp, liền có thể giống như loại này Hộ Quốc Võ Thần đánh cho có tới có quay về... .

Không ít hoàng gia thị vệ trong lòng đã đang suy nghĩ —— cái này Xuất Vân trời, phải đổi a!

"Văn Thống lĩnh, chúng ta tới giúp người!"

Hết dài một tiếng, đối diện trong trận doanh hai đạo giao long thân ảnh nhảy lên trời cao.

Một cây như Long thần súng, một thanh thanh phong trường kiếm, mang theo lấy cuộn cuộn xuống cái thể thần uy, xông vào đến chiến trường ở trong.

Ba vị Tiên Thiên Hậu Kỳ thị vệ thống lĩnh, đồng loạt xuất thủ.

Cứ việc kinh hãi, cứ việc rung động, nhưng là hoàng gia thị vệ uy danh hôm nay không thể bôi nhọ, coi như Ôn gia xuất ra cái này đủ để cải thiên hoá địa thần kỳ trang bị, nhưng đối với Văn Thái Bắc, Tô Minh Xuân bọn người tới nói ——

Cuộc chiến hôm nay, nhất định phải thắng!

Phi long Khiếu Thiên !

Tô Minh Xuân Linh Quyết Thương Pháp vừa ra, cả người như Thanh Long đi vào Huyết Hải, quấy vô hạn Phong Vân.

Này như long thương bên trên chiếc váy rồng dựng thẳng lên, lật lên ngập trời phong mang, trường thương thay đổi, làm cho hơn mười vị hắc giáp chiến sĩ vọt lên lui lại.

Lại nhìn Vân Thành Kiếm Hào tạ Thương Hải.

Trường kiếm trong tay, tên là 【 Âm Dương 】, Âm Dương vừa ra, sinh tử lập hiện.

Hắn đi vào đám người, chỉ gặp một đen một trắng hai đạo kiếm mang mượt mà lưu chuyển, sinh sôi không ngừng, giống như Thanh Phong phơ phất, lại như dòng chảy róc rách, tuy tiện liên xẹt qua mấy vị hắc giáp chiến sĩ yếu hại Đại Huyết.

Một thức này kiếm chiêu 【 Âm Dương Đò 】, chính là tạ Thương Hải quan sát Xuất Vân tuyệt thế kiếm chiêu, nhìn như Kiếm Thức Miên Nhu, nhưng mỗi một trong đó chiêu người đều chặt vật không chịu nổi bay ngược hơn mười mét, vừa rồi nằm rạp trên mặt đất dừng thân hình.

Ba vị hoàng gia thị vệ thống lĩnh, coi là thật không phụ cái thế nổi danh.

Tam Đại Sát Chiêu vừa ra, chính là nghịch chuyển toàn bộ cục thế, Ôn gia 20 tên hắc giáp chiến sĩ trong nháy mắt đều không ngoại lệ, tất cả đều trúng chiêu ngã xuống đất.

Tràng diện, an tĩnh lại.

Nguyên bản cái này xác nhận chiến thắng reo hò thời khắc, hiện trường lại không có một người phát ra âm thanh.

Bao quát tam đại thống lĩnh trên mặt, cũng không nhìn thấy một tia hoan hỉ thần sắc.

Bởi vì.

Không đến mười giây, liền có một đạo hắc giáp thân ảnh đứng lên.

Một điểm đi qua, 20 vị trí hắc giáp chiến sĩ tất cả đều thẳng tắp thân thể đứng ở trên diễn võ trường, tựa như 20 tôn hắc sắc Thiết Tháp, mặc kệ người cuồng phong bạo vũ, lại không cách nào làm tổn thương ta mây may.

Tê ~

Trên trận chỉ còn lại có hít một hơi lãnh khí thanh âm.

Hoàng gia bọn thị vệ từng cái ánh mắt đều đỏ.

Mặc vào bộ kia chiến giáp, hai mươi người, liền có thể đứng vững ba vị Thống Lĩnh Đại Nhân liên thủ một kích.

Tuy nhiên không địch lại, nhưng lại bất bại.

Loại này chiến tích, đủ để rung động toàn bộ Xuất Vân! !

"Cái này mẹ hắn đến là cái quỷ gì đồ chơi a!"

Văn Thái Bắc, trong lỗ mũi như man ngư toát ra hai cỗ khói trắng, bị trước mặt cái này hai mươi cái đánh không chết Tiểu Cường tức giận đến quá sức.

Tạ Thương Hải, Tô Minh Xuân, sắc mặt cũng khó coi tới cực điểm.

Bọn họ vừa rồi sát chiêu đều xuất toàn lực, nhưng một cái địch nhân đều không có phóng tới, ý vị này đối diện cái này hai mươi cái hắc giáp chiến sĩ tuy nhiên không thể đánh bại ba người bọn họ, nhưng lại có được cùng bọn hắn ba cái dây dưa chống lại năng lực!

Đây chỉ là Ôn gia hai mươi cái Thối Thế Cảnh thanh niên a, liền có thể cùng Xuất Vân Hộ Quốc Chiến Thần chống lại!

Cái này hắc sắc chiến giáp giá trị —— đã vô pháp dùng ngôn ngữ để hình dung.

"Vô luận như thế nào, chúng ta làm không thể bơi nhẹ hoàng thất uy nghiêm."

Tạ Thương Hải nắm nắm Âm Dương trường kiếm, âm thanh lạnh lùng nói.

Hắn thực lực cao hơn Văn, Tô hai người một chút, tâm tư cũng càng thêm kín đáo, vừa mới một vòng chiến đấu, hắn phát hiện trước hết xuất chiến Ôn Thao tựa hồ tuôn ra Công Kích Lực Lượng yếu không ít, cái này khiến hắn nghĩ tới đối phương bộ này chiến giáp nhược điểm:

"Chiến giáp này hẳn là có thời gian sử dụng hạn chế, có lẽ có năng lượng cung ứng, tái chiến chỉ chớp lát, liền có thể phá địch!"

Tốt!

Một câu nói cho hơn hai người thêm không bớt tin tâm, lại làm cho đối diện thương thức trà quan chiến Lâm Dương Thiên bọn người lông mày giương lên.

Nhanh như vậy liền phát hiện sao?

Ha ha, những thị vệ này thống lĩnh quả nhiên không phải bao cò.

Nhưng là. . .

Cho dù phát hiện thì phải làm thế nào đây, bọn họ không biết, Hắc Thiết Linh Giáp tại Tiên Thiên cảnh giới tàng diện ——

Là không có nhược điểm a!

Bạn đang đọc truyện *Hóa Đế Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 53 : Hồn Đoạn Thiên Nhai

Chiến.

Vô cùng kịch liệt chiến.

Chỉ sợ tam đại thị vệ thống lĩnh tới Ôn phủ trước đó, tuyệt đối sẽ không nghĩ tới hôm nay sẽ tạo ngộ đến như vậy gian khổ chiến đấu.

Cho dù muốn chiến, bọn họ dự đoán đối thủ cũng là hung tàn tiểu thiếu niên Lâm Dịch, Ôn gia tộc trưởng Ôn Đình Thiên dạng này đã lộ phong mang cao thủ.

Nhưng giờ phút này cùng bọn hắn chiến đến thờ hồng học đối thủ, cũng chỉ là hai mươi cái lẳng lẳng vô danh thanh niên.

Rõ ràng một nén nhang thời gian, ba vị thị vệ thống lĩnh cơ hồ sắp chính mình thành danh Linh Quyết chiến kỹ đùa giỡn một lần, nhưng đối diện hai mươi cái hắc giáp chiến sĩ tựa như là Bất Đảo Ông, ngược lại lên, lên lại đánh.

Uất ức vô cùng.

Biệt khuất cùng cực.

Cuối cùng, làm tạ Thương Hải một cái tình diệu vô song kiếm pháp lần nữa chém bay ba tên hắc giáp chiến sĩ về sau, ba người kia hắc sắc chiến giáp bắt thành linh phát ra một trận đôt linh cách lang tiếng ma sát âm, mặt ngoài này cỗ huyền diệu linh quang đều biến mất không thấy gì nữa.

Cuối cùng. . . Đến cùng a!

Ba vị thống lĩnh tâm lý tại rơi lệ.

Cái này biệt khuất chiến đấu cuối cùng muốn đánh xong, hết thảy quả nhiên như là tạ Thương Hải đoán trước như vậy, cái này Khôi Giáp chiến đấu năng lượng là có hạn, một khi năng lượng hao hết sạch, liền không cách nào lại hiện thân uy.

Lần này, còn không gọt chết các ngươi! !

Thế nhưng là ba người trên mặt thoải mái thần sắc duy trì không đến ba giây, liền lại phải khóc.

Này ba tên năng lượng đã hao hết hắc giáp Vô Sĩ bất thành linh liền thay đổi ra một khối to bằng đầu nắm tay Nguyên Thủy Linh Tinh, tại hắc đồng đội bảo vệ dưới, dứt khoát lưu loát liền nhét vào ở ngực mở ra một cái trong tiểu không gian.

Trong nháy mắt, hắc sắc linh quang lại nổi lên, không hết uy năng tái hiện.

Ba người lại xây ra long hoạt hổ đứng ở Văn Thái Bắc trước mặt.

Văn Thái Bắc cái cảm đều nhanh muốn rơi trên mặt đất.

Cái này không biết xấu hổ chiến giáp còn có thể trong nháy mắt bổ sung năng lượng. . .

Không có cách nào chơi. . .

Phải nói, là không mặt mũi tiếp tục đánh xuống.

Trận chiến đấu này nhất định tại đối phương Nguyên Thủy Linh Tinh tiêu hao sạch trước đó không có kết quả.

Nhưng bọn hán hiện tại sở tại địa mới là Xuất Vân Quốc lớn nhất luyện khí thế gia Ôn Thị trong gia tộc, mẹ nó người ta sẽ thiếu Nguyên Thủy Linh Tinh sao?

Đánh tới ăn tết. . . Một trận đều đánh không hết. . .

Chỉ là kết quả này, đối với sở hữu hoàng gia thị vệ tới nói, thật sự là vô pháp tiếp nhận vô cùng nhục nhã.

Chiến trường, lâm vào ngắn ngủi yên tĩnh.

Văn Thái Bắc bọn người chiến ý rơi vào Băng Điểm, ngược lại là bên cạnh Lâm Dương Thiên giống như Ôn Đình Thiên bọn người nước trà uống một bình lại một bình.

Tất Phurong tiểu hỏa, từ Ôn Thanh Thanh bà vai chuyển tới Lâm Dương Thiên trên vai, thành linh tới một câu:

"Ai? Làm sao không đánh? Bỏn vương bộ phim còn chưa xem xong. . . Tiếp tục tiếp tục a!"

Kèo kẹt.

Mọi người rõ rệt nghe được ba vị thống lĩnh đem răng hàm cắn nát âm thanh.

Cuối cùng.

Trận này cơ hồ xuất động Xuất Vân Quốc chiến lực mạnh nhất nhưng lại xấu hổ vấp phải trắc trở chiến đấu nghênh đón kết thúc.

Một thanh âm cứu vãn Văn Thái Bắc bọn người quần cảnh.

"Lui ra. . ."

Cái kia náy móc thanh âm khàn khàn rất nhỏ, lại vang vọng toàn trường.

Ôn Đình Thiên, dễ dàng Thương Hải bọn người bung chén trà tay cũng hơi run một chút.

Lâm Dương Thiên càng là thu hồi trên mặt thoải mái thần sắc, nhìn về phía giữa sân này đỉnh thần bí nhất cường đại hắc sắc kiệu nhỏ.

Màn kiệu chậm rãi mở.

Một cái làm ra vân quốc ngưỡng vọng thân ảnh chậm rãi từ bên trong đi tới.

"Đoạn sư!"

Văn Thái Bắc bọn người như nhặt được Đại Xá, thực sự không muốn lại tiếp tục trận này xấu hổ biệt khuất chiến đấu.

Bọn họ thả người nhảy lên, nhảy ra vòng chiến đi vào phe mình trận doanh bên trong, tất cả mọi người đem ánh mắt nhìn về phía này chậm rãi từ Kiêu Từ bên trong đi tới thân ảnh.

Xuất Vân mạnh nhất Uẩn Linh cao thủ —— Đoạn Thiên Nhai, cuối cùng muốn xuất thủ.

Lâm Dương Thiên tại Ôn phủ nghe qua Đoạn Thiên Nhai tên.

Uẩn Linh cảnh giới, càng là vượt xa khỏi Tiên Thiên Cảnh khủng bố chiến lực.

Tiên Thiên Hậu Kỳ cường giả, lấy tám ngàn cân Nhục Thân Chi Lực vì là cất bước, tu luyện đến đỉnh phong thì năng lượng có được một vạn năm ngàn cân lực lượng đáng sợ.

Nhưng là Uẩn Linh cảnh cao thủ, khi bọn hán sắp Thiên Địa Linh Lực phóng thích bên ngoài cơ thể, thôi thúc ra các loại Linh Quyết Cường Đại Uy Năng về sau, thoải mái liền có thể đánh ra vượt qua hai ba vạn ngàn lực lượng kinh khủng.

Tiên Thiên, là phạm nhân võ đạo chi đỉnh.

Uẩn Linh, chính là siêu phạm nhập thánh bắt đầu.

Hiện tại, Lâm Dương Thiên dẫn đầu Ôn gia thế lực, cuối cùng muốn bắt đầu đối mặt Uẩn Linh cấp bậc cường giả khảo nghiệm.

Đoạn Thiên Nhai, truyền thuyết kia bên trong người vật cuối cùng đi ra Kiêu Từ.

Làm cho người kinh ngạc là, vị này uy chấn Xuất Vân đại nhân vật toàn thân đúng là bao khóa tại một kiện cân trọng đấu bông màu đen bên trong, còn

mang theo mặt nạ, nhìn so Lâm Dương Thiên còn muốn thần bí nhiều.

Mọi người duy nhất có thể thấy là hắc cao mà khô gầy thân thể, cùng một đôi ánh mắt, một đôi tựa như lam sắc U Minh Quỷ Hỏa kỳ dị hai tròng mắt.

Cặp mắt kia, để cho người ta không dám nhìn thẳng, nhìn lên một cái, liền giống như toàn bộ linh hồn đều muốn thần phục tại dưới chân hắn.

Đó là một loại thiên nhiên uy áp, cao cao tại thượng, nhìn xuống nhân gian.

Đây cũng là Uẩn Linh cường giả, trong cơ thể Uẩn Sinh linh thai, câu thông thiên địa đại đạo Chí Cường tồn tại.

Ba ba.

Đoạn Thiên Nhai hai chân dẫm lên mặt đất.

Toàn trường nhân tâm phòng tựa hồ cũng chấn động chấn động.

"Thương Hải . . "

Đoạn Thiên Nhai trước tiên kêu gọi tạ Thương Hải tên.

"Đoạn sư, tại."

Tạ Thương Hải cúi đầu phụ thân, vô cùng cung kính.

Đoạn Thiên Nhai tựa hồ tại tạ Thương Hải bên tai nói cái gì, để cho nhất quán trầm ổn tạ Thương Hải trên mặt tất cả giận mình.

Sau nửa ngày, tạ Thương Hải trùng trùng điệp điệp gật đầu: "Vâng, đoạn sư, Thương Hải nhất định sắp sự tình làm tốt."

"Đi thôi . . "

Đoạn Thiên Nhai tựa hồ khẽ gật đầu, lại xem bên cạnh tạ Thương Hải đứng đây, đi đến bên cạnh cùng Văn Thái Bắc cùng Tô Minh Xuân nói nhỏ vài câu về sau, bất thành linh quay người

Hồ to:

"Sở hữu hoàng gia thị vệ nghe lệnh, hành động kết thúc, triệt binh!"

Cái gì! !

Hai ngàn thị vệ cũng là sững sờ, tuy nhiên sau đó rất nhanh liền chấp hành mệnh lệnh.

Bọn họ đều không ngốc, nhìn ra hôm nay cục thế biến hóa.

Khó khăn nhất tiếp nhận sự thật, đương nhiên là Vương Minh Trùng.

Từ Ôn phủ ném ra ngoài này 20 kiện hắc sắc chiến giáp bắt đầu, Vương Minh Trùng liền biết —— chính mình cảm.

Hắn thân là Triều Đình Đại Quan, đương nhiên trong nháy mắt liền nghĩ đến những này hắc sắc chiến giáp đối với toàn bộ Xuất Vân Quốc ý nghĩa giống như giá trị.

Thuyết Nan nghe điểm

Nếu như Ôn phủ thật nắm giữ loại chiến giáp này luyện chế kỹ thuật, này đừng bảo là cái gì diệt Trần Nguyệt Thăng loại này vốn chính là khiển trách phân biệt sai lầm, liền xem như phạm phải Tru cửu tộc đại tội, Hoàng Đế Bệ Hạ cũng sẽ không bắt bọn hắn thế nào.

Đây là một khối Miễn Tử Kim Bài, không, phải nói là một khối tượng trưng cho vô tận quyền lực cùng địa vị thủy tinh Phong Bi.

Có nó, Ôn gia chính là lên như điều gặp gió, đủ để trở thành Xuất Vân Quốc có khả năng cùng hoàng thất sánh vai thế lực.

Cho nên Vương Minh Trùng biết mình bại.

Bị bại rồi tình rồi mù.

Hắn vốn đang ôm lấy một tia hi vọng, hi vọng những này hoàng gia thị vệ có thể trước tiên đem hôm nay nhiệm vụ hoàn thành lại nói, chính mình trở lại làm tiếp so đo.

Nhưng rõ ràng, Đoạn Thiên Nhai đám người đã vứt bỏ hắn.

Tuy nhiên hẳn trên danh nghĩa có quản lý hoàng gia thị vệ quyền lợi, nhưng loại này quyền lợi tại Đoạn Thiên Nhai một câu nói trước mặt liền thành không khí.

Ôn gia quát khỏi đã vô pháp ngăn cản, Đoạn Thiên Nhai mới không cho những này chiến sĩ đi theo Vương Minh Trùng tới lợi vũng nước đục này, giống như Ôn gia kết xuống bao lớn cừu oán.

Ào ào.

Hoàng gia bọn thị vệ động tác cực nhanh, trong nháy mắt đã tập hợp hướng đi bên ngoài.

Tạ Thương Hải nhìn xem cái này hai ngàn chiến sĩ, trong đầu quanh quẩn Đoạn Thiên Nhai mệnh lệnh —— cái này nhìn thấy hắc sắc chiến giáp hai ngàn người, đã nhất định vô pháp trở lại ngày thường quân doanh, bọn họ sẽ tiến vào một cái bí mật cơ địa, tại Xuất Vân Quốc chính thức công khai chiến giáp này bí mật trước đó, cũng không thể tiếp xúc ngoại nhân.

Mà Vương Minh Trùng. . .

Kia đáng thương Vương Minh Trùng. . .

Tạ Thương Hải chỉ có thể bắt đắc dĩ nhìn xem vị này đã từng quyền thế ngấp trời Nội Vụ Phủ thủ lĩnh, cúi đầu nói:

"Vương đại nhân, đoạn sự phân phó, ngài tạm thời cũng không thể trở lại phủ thượng, đi trước thị vệ Đại Doanh nghỉ ngơi chỉ chốc lát, chờ hết thấy bẩm báo bệ hạ, làm tiếp định đoạt!"

Vương Minh Trùng toàn thân chấn động, nghĩ đến chính mình kết cục.

Này Đoạn Thiên Nhai căn bản không chỉ vứt bỏ hắn đơn giản như vậy, hơn nữa còn muốn phong bế miệng hắn. . .

Vị này thần bí thị vệ thống lĩnh, là Hoàng Đế Bệ Hạ tín nhiệm nhất thân tín, hẳn lời nói trình độ nào đó liền đại biểu hoàng đế Lâm Hạo uyên ý chỉ.

Tại Ôn gia cái này nghịch thiên chiến giáp trước mặt, hẳn Vương Minh Trùng bất quá chỉ là một cái bé nhỏ không đáng kể chớ.

"Được. . ."

Vương Minh Trùng âm thanh run rẩy, thân thể cũng đang run rẩy, chậm rãi đi theo tạ Thương Hải rồi đi cái này khổ rồi Ôn gia Đại Trạch.

Với hắn mà nói, lần thất bại này tượng trưng cho hắn quan trường đường chung kết.

Ôn phủ quát khỏi đã nhất định, hoàng thất vì là lấy nhìn thẳng vào nghe, tất nhiên sẽ đem sở hữu sai lầm đều đập đổ Trần Nguyệt Thăng cùng hắn Vương Minh Trùng trên thân.

Đến lúc đó, hẳn chính là thiên cổ tội nhân, Ôn gia tự nhiên là có thể tẩy Bạch.

Đây cũng là chính trị phiên vân phúc vũ, hết thấy cũng là lợi ích cho phép, Vương Minh Trùng nhất định sẽ thành vật hi sinh.

Nhưng là, Vương Minh Trùng vẫn còn không có tuyệt vọng.

Phía sau hắn, còn có vị kia đã tâm bưng bưng Cửu Hoàng Tử, chỉ cần mình không chết, một ngày kia Cửu Hoàng Tử vinh đăng Đại Bảo, chính mình liền có thể xoay người. . .

Với lại tại Cửu Hoàng Tử phía sau, còn có vị đại nhân kia. . .

Cái này Ôn gia, nhất định sẽ không tốt hơn!

Sở hữu người không có phận sự tại vài phút bên trong đều đi được sạch sẽ.

Trên diễn võ trường, chỉ còn lại có Ôn phủ mọi người cùng Đoạn Thiên Nhai.

Hoàng gia thị vệ rút lui, để cho đoàn người trong lòng hoan hỉ, điều này đại biểu cái này Ôn gia bày ra thực lực, thật có chấn nhiếp Xuất Vân Quốc Hoàng Đình lực lượng.

Nhưng Đoạn Thiên Nhai lưu lại, lại giống một ngọn núi, đặt ở mọi người tim.

Vị này chí cường giả muốn làm gì?

Lâm Dương Thiên, cùng Ôn Đình Thiên hai vị Ôn gia bây giờ thủ lĩnh đứng người lên.

Đối mặt vị này truyền kỳ nhân vật, bọn họ sơ suất không được, chậm rãi đi đến Ôn Thao bọn người phía trước, nhìn về phía vị kia giấu ở đầu bóng màu đen bên trong thần bí tồn tại.

"Tiền bối chẳng lẽ cũng là Đoạn Thiên Nhai, đoạn thống lĩnh?"

Ôn Đình Thiên chấp tay, lễ độ cung kính.

Đối diện.

Đoạn Thiên Nhai duy trì nhất quán phong cách, nói ra một câu làm cho tất cả mọi người đều tâm thần rung động lời nói:

"Nhất chương." "

Cái gì?

"Tiếp ta một chương."

Đơn giản mấy chữ, chấn động tất cả mọi người hồn.

Vị này Uẩn Linh cường giả, còn muốn chiến!

Ra ngoài ý định, Đoạn Thiên Nhai nói nhiều một câu:

"Chiến giáp này, bảo đảm người Ôn gia vinh hoa phú quý, nhưng hoàng gia uy nghiêm, tại một chương này bên trong."

Một câu nói, đã nói rõ được rõ ràng sờ.

Ôn gia đã thắng được hoàng thất tôn trọng, nhưng hôm nay sự tình lại không thể lấy hoàng gia thị vệ hốt hoảng bại lui làm kết cục.

Xuất Vân Quốc hoàng thất, cuối cùng nếu là phiên thiên địa này chủ nhân, hôm nay chiến quả, nhất định phải là Ôn gia chặt vật bại lui.

Cho nên, Đoạn Thiên Nhai muốn xuất nhất chương, nghịch chuyển hết thảy, hoàn toàn đánh bại Ôn gia.

Một kích này, tất nhiên là Thạch Phá Thiên Kinh đáng sợ sát chiêu.

Tiếp chiêu người, không chết cũng bị thương.

Ôn gia mọi người trầm ngâm chỉ chốc lát.

Ôn Đình Thiên đứng ra: "Đã như vậy, này Ôn mỗ tới lĩnh giáo tiền bối cao chiêu."

Lại có một người, đứng tại Ôn Đình Thiên phía trước.

Lâm Dương Thiên, thẳng tắp Sống Lưng, ngạo nghễ như vạn năm Thương Tùng, mặt mỉm cười đứng tại Đoạn Thiên Nhai phía trước.

"Vẫn là ta tới đi. . ."

Bạn đang đọc truyện *Hỏa Đế Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 54: Đối kháng Uẩn Linh

Lâm Dương Thiên đứng tại Đoạn Thiên Nhai trước mặt.

Hắn phảng phất cảm giác mình đứng tại một mảnh mờ mịt tuyệt vọng trong biển rộng, chung quanh tràn ngập tất cả đều là đối phương băng lãnh mà cường đại khí tràng, gần như sắp muốn không thể thở nổi.

Thật mạnh!

Trước mặt Đoạn Thiên Nhai là Lâm Dương Thiên trọng sinh đến nay gặp được mạnh nhất tồn tại, mà nên Lâm Dương Vi hơi vận khởi Hóa Nhãn Kim

Tinh đi quan sát vị cao thủ này thời điểm, loại kia huyền diệu mà quý dị cảm giác lại tới.

Đó là một loại nói không rõ cảm thụ, phảng phất trước mặt Đoạn Thiên Nhai mười phần hư vô mờ mịt, nhưng lại mạnh đến thật không thể tin.

Hắn tựa hồ xa không chỉ Uẩn Linh cảnh tu vi, nhưng là hết lần này tới lần khác bày ra lực lượng cũng là Uẩn Linh thủy chuẩn.

Lâm Dương Hòa mắt Kim Tinh còn là lần đầu tiên gặp được loại tình huống này, nhưng giờ phút này nhưng không để hắn suy nghĩ nhiều, đối diện như núi như biển khí thế đã để hắn sắp khó mà chống đỡ.

"Lâm Dịch! Người lực lượng một người, chỉ sợ khó mà chống đỡ. . . Người bây giờ thân phận, không thể đặt mình vào nguy hiểm!"

Đằng sau Ôn Đình Thiên đã nhú mây thuyết phục, hắn không yên lòng để cho Lâm Dương Thiên tới đón Đoạn Thiên Nhai cái này một cái sát chiêu.

Ôn Thanh Thanh cũng lo lắng nói: "Lâm Dịch, người gốc a! Người kia lại không nói nhất định phải một người tới đón, chúng ta cùng tiến lên, hai mươi người còn không chặn được hắn nhất chương a!"

Ôn Thao bọn người nhao nhao mở miệng: "Đúng vậy a Lâm trưởng lão, chúng ta cùng một chỗ cản!"

Một mực đứng tại Lâm Dương Thiên đầu vai Hóa Nhi Bồ Phiến cánh cũng bắt đầu kêu to: "Cạp cạp, muốn hay không mời bốn vương xuất thủ a! Rất đơn giản, đem Cửu Đầu Sư Tử thi thể cho ta. . . Bốn vương liền giúp người thu thập gia hỏa này!"

Mọi người âm thanh tràn ngập quan tâm

Coi như Hóa Nhi, tuy nhiên tại nhân lúc cháy nhà mà đi hỏi của, Lâm Dương Thiên cũng cảm nhận được một cổ đến từ Hóa Nhi yêu thú uy áp đang giúp mình chống cự lại Đoạn Thiên Nhai đáng sợ khí tràng.

Gia hỏa này, một bộ không đến Tứ Lục bộ đáng, thật đến thời khắc máu chốt ngược lại là có chút nghĩa khí.

Đối mặt đây hết thảy, Lâm Dương Thiên nhưng là nhẹ nhàng lắc đầu, đồng thời tu di giới lóe lên, mặc vào thuộc về mình Hắc Thiết Linh Giáp.

Nhất thời, Hóa Diễm linh lực bắt đầu ở trong cơ thể hắn lực lợi mãnh liệt, đi qua Hắc Thiết Linh Giáp tăng thêm về sau, bắt đầu ở bên ngoài thân nổi lên một loại nhàn nhạt màu đỏ sậm quang mang, sắp Đoạn Thiên Nhai uy áp mạnh mẽ ngăn tại bên ngoài.

Lâm Dương Thiên trong thanh âm lộ ra tự tin cùng chiến ý, cho Hóa Nhi một cái lần trừng ánh mắt: "Người khác không có tự tin, người con hàng này đơn thuần lòng ngựa thích ăn đòn, người biết rất rõ ràng Uẩn Linh cảnh —— không đã thương được ta!"

Uẩn Linh cảnh, không đã thương được ta!

Lâm Dương Thiên lời này, nói là cho tất cả mọi người nghe, nhưng chính là Ôn Đình Thiên những đại lão này cũng lần nữa giật mình.

Bọn họ không biết Hắc Thiết Linh Giáp cực hạn đến mạnh bao nhiêu, hiển nhiên Lâm Dương Thiên hôm qua triển lãm Linh Giáp uy lực thời điểm còn có điều giữ lại, hôm nay đối mặt Đoạn Thiên Nhai, chỉ sợ là hắn sẽ biểu hiện ra cái này nghịch thiên Linh Khí cuối cùng uy năng.

"Thôi đi, trước khi chết nhớ kỹ đem ta hai linh hồn khế ước giải trừ đi, nếu không vẫn phải hoa khí lực chôn người. . ."

Hóa Nhi bị nhìn thấu, thật to trở mình Lâm Dương Nhất cái khinh khinh, lại bay đến Ôn Thanh Thanh trên vai đi, theo nó này thoải mái thái độ đến xem

Uẩn Linh cảnh đối với Lâm Dương Thiên tới nói, thật không có quá lớn nguy hiểm.

Mọi người lúc này mới yên tâm.

Đồng thời đoàn người lần nữa sợ hãi thần phục, cái này Hắc Thiết Linh Giáp thật sự là quá biến thái.

Lâm Dương Thiên mặt hướng Đoạn Thiên Nhai, chấp tay hành lễ: "Tiền bối mời đi."

Hắn biết Đoạn Thiên Nhai con mắt, là muốn nhất chương lập uy, đánh bại Ôn gia.

Nhưng hắn đồng dạng muốn nói cho Đoạn Thiên Nhai, giống như Đoạn Thiên Nhai phía sau Xuất Vân Quốc hoàng thất —— ta cái này Hắc Thiết Linh Giáp, tuyệt đối mạnh đến ngay cả Uẩn Linh cảnh cao thủ đều muốn nhú mày.

Bởi vì cái này Linh Giáp bên trong còn có một hạng Tồi Ngu B công năng không có sử dụng, Lâm Dương Nhất thẳng cất giấu, chính là vì sợ có Uẩn Linh cường giả đi ra khi dễ người.

Hóa Nhi nói qua, cái này Hắc Thiết Linh Giáp có thể xưng mạnh nhất Linh Khí, vậy tuyệt đối không phải nói đùa, Linh Giáp một chiêu cuối cùng, tuyệt đối nghịch thiên.

Hắn cũng tin tưởng, chống đỡ Đoạn Thiên Nhai một chương này về sau, Xuất Vân hoàng thất tuyệt đối sẽ sắp nắm giữ Linh Giáp luyện chế kỹ thuật Ôn

gia cùng hấn Lâm Dương Thiên làm tổ tông cúng bái.

Sau cùng quyết định vận mệnh nhất chương, tới đi.

Đoạn Thiên Nhai nhìn xem Lâm Dương Thiên, như quỷ hỏa thiêu đốt ánh mắt muốn xem thấu Lâm Dương Nhất cắt cùng cái này thần kỳ chiến giáp.

Hắn không nói gì.

Lâm Dương Thiên đã vận sức chờ phát động, chuẩn bị kỹ càng hết thảy.

Cuối cùng, Đoạn Thiên Nhai nâng lên tại áo choàng bên trong bàn tay kia, nhẹ nhàng phát phát.

Hắn cơ hồ không dùng lực, nhưng là toàn bộ trên diễn võ trường lại dâng lên một đạo thiên địa biến sắc tử sắc điện quang.

Xoẹt.

Một cái bởi Điện Mang tạo thành thủ chương hiển hiện giữa sân, đáng sợ tiếng vang giống một cái người lùn mài đến mỗi người màng nhĩ tê dại, cự đại Lôi Chương mỗi cái ngón tay đều nắm chắc mét dài, phảng phất có thể đem trời xuyên phá một cái lỗ thủng.

Cái này lôi điện thủ chương vừa ra, toàn trường đều là biến sắc.

Đoạn Thiên Nhai hiển nhiên đã đem Thiên Địa Linh Lực Hóa Hình bản lĩnh nắm giữ đến Hóa Cảnh, càng làm cho người ta giật mình là hắn vận dụng vậy mà cũng là một loại Dị Chương linh lực, mà lại là cực kỳ cường đại kim thuộc tính lôi điện linh lực.

Oanh minh thủ chương tựa hồ năng lượng phá hủy hết thảy, Đoạn Thiên Nhai vô tình nhìn xem Lâm Dương Thiên, phảng phất đang nói:

"Thật tốt cảm thụ một chút đi, người trẻ tuổi, đây là ngươi căn bản là không có cách sức tưởng tượng lượng!"

Nhẹ nhàng đẩy, lôi điện cự chương, Sát Sinh Đoạt Hồn.

Chỗ trải qua con đường, đều là thành đất khô cằn, tất cả sinh cơ, chỉ Hóa Trần cát bụi.

Uẩn Linh cường giả một kích, đã đến đoạt thiên địa tạo hóa trình độ, này Diệt Thế Thiên Lôi làm cho tất cả mọi người nhập vào cơ thể rét lạnh, âm thầm cảm thán may mắn không phải mình tới đối mặt cái này khủng bố công kích, nếu không cho dù có Linh Giáp hộ thể tuyệt đối cũng là không chết cũng bị thương.

Nhưng là, Lâm Dương Thiên làm sao bây giờ!

"Lâm Dịch, cẩn thận!"

Toàn trường cũng là quan tâm la lên, đều là bởi vì Đoạn Thiên Nhai công kích quá mức cường đại.

Ôn Định Thiên bọn người thì là đã nâng lên toàn thân Thiên Địa Linh Lực, muốn tại Lâm Dương Thiên chống đỡ hết nổi thời điểm xông đi lên cứu viện, cục thế trong mắt bọn hắn đã nguy hiểm cho đến Lâm Dương Thiên tánh mạng.

Lâm Dương Thiên.

Hắn đối mặt cái này khủng bố cùng cực công kích, chỉ là nâng lên chính mình cánh tay trái.

Tay trái bao tay phía trên mảnh che tay nhẹ nhàng bắn lên, từ bên trong dâng lên một cái hiện ra hàn quang bốn lá Phi Tiêu. .

Hôm qua, chính là cái này mai sắc bén cùng cực bốn lá Phi Tiêu, thoải mái xuyên thấu Yêu Nhiều nữ nhân kia lồng ngực, trình độ sắc bén có thể thấy được lóe lóe.

Lâm Dương Thiên phát tay, này Phi Tiêu hóa thành một đạo hàn quang bay về phía lôi điện cự chương, làm cả hai va nhau thời điểm, Phi Tiêu không ngạc nhiên chút nào sụp đổ.

Nhưng ngay tại này Phi Tiêu nổ tung trong tích tắc, từ Phi Tiêu nội bộ đứng là dâng lên một đạo trùng thiên hỏa quang, vỡ ra uy lực đúng là bù đắp được Tiên Thiên Hậu Kỳ cường giả toàn lực nhất kích.

Cái này Phi Tiêu —— vậy mà lại bạo!

Bao quát Ôn Thao bọn họ hiển nhiên cũng là lần thứ nhất biết Hắc Thiết Linh Giáp bên trong còn cất giấu dạng này sát chiêu, nhưng làm người tuyệt vọng là, cái này khủng bố nổ tung vền vẹn để cho này lôi điện cự chương hơi rung nhẹ một chút, cũng không có giải trừ Lâm Dương Thiên nguy cơ.

Đáng sợ Diệt Thế phích lịch, vẫn như cũ đi vào Lâm Dương Thiên trước mặt.

"Quả nhiên rất mạnh. . ."

Lâm Dương Thiên nhàn nhật mở miệng, thăm dò đã hoàn tất, hấn đối với mình sát chiêu đã có tự tin: "Linh Giáp tự bạo, khởi động."

Nhàn nhật lời nói, nội dung Thạch Phá Thiên Kinh.

Chỉ gặp này Hắc Thiết Linh Giáp mặt ngoài màu đỏ sậm linh quang bất thành linh tăng vọt, phảng phất sở hữu chiến đấu năng lượng trong nháy mắt trở nên gay gắt đến đỉnh phong.

Những này cường đại linh quang bao quanh dây dưa, tại Linh Giáp bốn phía hình thành từng cái hồng sắc Hỏa Xà, thỉnh thoảng còn phát ra xì xì tiếng bạo liệt tiếng nổ.

Lâm Dương Thiên nhẹ nhàng linh hoạt từ Linh Giáp phía sau trong khe hở bắn ra đến, nhưng này cổ hao phí vô số tam giai tài liệu cùng cực hạn rèn đúc công lực trần quý chiến giáp đã hóa thành một cái bóng mờ, xông về Đoạn Thiên Nhai lõi điện cự chương.

Đám người kinh hô.

Lâm Dương Thiên không nói, ai cũng nghĩ không ra cái này Hắc Thiết Linh Giáp còn có một chiêu cuối cùng —— Kim Thiên thoát xác, ngọc nát đá tan.

Đoàn người càng thêm nghĩ không ra là, cái này Hắc Thiết Linh Giáp trong nháy mắt sắp Nguyên Thủy Linh Tinh năng lượng phát huy đến cực hạn về sau, tự bạo uy lực lại lại là kinh khủng như vậy.

"Lùi lại!"

Đây là Lâm Dương Thiên đi ra về sau hô câu nói đầu tiên.

Ngay sau đó, Linh Giáp cùng cự chương đã va vào nhau.

Mọi người tại cái thứ nhất trong nháy mắt đứng là không có nghe được âm thanh, một khắc này, thế giới phảng phất đứng im, từ năng lượng tăng cao trung tâm bắt đầu, một đạo vô hình trùng kích ra bắt đầu phá hủy chung quanh hết thảy.

Cái kia hình ảnh, khủng bố như là Mặt Nhật Hàng Lâm, phút chốc đi qua, cự đại oanh minh giống như là biển gầm bao phủ toàn trường, vật sở hữu thân thể đều trong nháy mắt hóa thành chôn phần.

Toàn bộ Diễn Võ Trường, trực tiếp biến thành một cái cự đại hàm động, thượng diện hết thảy đều thành hư vô.

Ôn gia tất cả mọi người bị thổi bay lùi lại, chỉ có công lực thâm hậu nhất Ôn Đình Thiên cùng Lâm Dương Phương có thể tại cái này khủng bố trong dư âm đứng vững thân hình.

Một kích.

Uẩn Linh cấp bậc một kích, sắp phương viên gần ngàn mét vuông Diễn Võ Trường hoàn toàn phá hủy.

Đây chính là chân chính siêu phẩm nhập thánh cảnh giới, đây mới là có thể xưng nhân thể giới vô địch chí tôn lực lượng.

May mắn có Lâm Dương Thiên sau cùng sát chiêu, nếu không phải có cái này có thể tự bạo Hắc Thiết Linh Giáp, Đoạn Thiên Nhai một chương này, thật đúng là đủ để nghiền ép toàn bộ Ôn phủ.

Nhưng bây giờ, Lâm Dương Thiên giúp Ôn gia đứng vững cái này Diệt Thế một kích!

Bụi mù. . . Chạm rãi tiêu tán.

Mọi người tuy nhiên chật vật, cuối cùng không có người thụ thương.

Chờ đến hết thảy bình tĩnh trở lại, giữa sân đứng là đã không có Đoạn Thiên Nhai thân ảnh.

Vị này trong truyền thuyết cao thủ, làm như vậy gòn lưu loát, nói đánh nhất chương, đánh xong liền đi, nếu không nói nửa câu nói nhảm.

Nhưng kinh hồn đã định Ôn gia mọi người nhưng là minh bạch, một chương này, nếu là Đoạn Thiên Nhai thua.

Giống cái kia dạng Chí Tôn Cường Giả, không có thắng, cũng là thua.

"Vạn Tuế! !"

"Chúng ta thắng, chúng ta thật thắng!"

"Ngay cả Đoạn Thiên Nhai đều bị chúng ta cưỡng chế di dời, Lâm trưởng lão, ngươi thật mẹ hấn bò bạo! !"

Một tiếng reo hò lên, vô tận vui sướng tới.

20 tên hắc giáp trong chiến sĩ, có một ít tuổi trẻ thiếu niên, bọn họ trong nháy mắt bỏ đi trên thân Linh Giáp, đi thẳng tới Lâm Dương Thiên bên người đem hắc cao cao ném lên bầu trời.

Trận chiến ngày hôm nay, tuyệt đối lưu truyền sử sách.

Ôn gia, lấy bản thân gia tộc lực lượng, ngành kháng hoàng gia thị vệ một vạn đại quân, Chiến Bình tam đại thị vệ thống lĩnh, đuổi đi Nội Vụ Phủ thủ lĩnh, đây đã là ngạo nhân chiến quả.

Thậm chí, Lâm trưởng lão còn tiếp vị kia Xuất Vân Quốc trong truyền thuyết Chí Tôn Cường Giả Đoạn Thiên Nhai nhất chương mà không bại!

Đây càng là mẹ nó đáng giá thời cả một đời da trâu!

Ôn Đình Thiên cười đến vô cùng thoải mái, hắc vung tay lên, luôn luôn giấu ở nơi hẻo lánh quân gia Ôn Trung đập đập chạy hướng hậu viện, sắp cái này tin tức tốt thông tri cho tại Ôn phủ tùy thời chuẩn bị chạy trốn mấy trăm cái người thân quyến.

Nhất thời, những người này vô cùng hân hoan chạy về đến, dùng bọn họ nhảy cẫng hoan hô, dùng bọn họ tiếng cười cùng nước mắt, sắp Ôn phủ phủ lên thành một mảnh vô cùng sung sướng hải dương.

Mà cùng lúc đó, đỉnh đầu hắc sắc trong kiệu nhỏ, bốn tên chưa tỉnh hồn Kiệu Phu tại Đoạn Thiên Nhai bảo vệ dưới đã đi đến quay về hoàng cung đường.

Kiệu nhỏ bên trong, Đoạn Thiên Nhai đầu bóng màu đen tại trong vòng một kích đã trở nên phá nát không chịu nổi, lộ ra bên trong khiến người kinh dị thân thể.

"Ha ha. . . Không nghĩ tới, lần này ta Xuất Vân Quốc thật sự là nhất được bảo bối. . ."

Hắc cười.

Đoạn Thiên Nhai dài dằng dặc sinh mệnh, lần thứ nhất cười.

Bạn đang đọc truyện *Hóa Đế Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 55: Ôn Thị huy hoàng

Một trận khiến động toàn bộ Vân Thành đại sự kiện hạ màn kết thúc.

Nội Vụ Phủ cầm đầu hoàng gia thị vệ đại quân tại vây quanh Ôn phủ ước chừng hai canh giờ thời gian về sau, vội vàng rút lui.

Ôn phủ bên trong, chiến âm thanh chấn thiên, càng có một cái không cách nào hình dung cự đại oanh minh, chấn động toàn bộ Vân Thành bầu trời.

Chiến quả, chúng thuyết phân vân.

Có người nói, hoàng gia thị vệ đại quân cường thế nghiền ép Ôn gia, này một tiếng bạo hưởng, chính là Xuất Vân chí cường giả Đoạn Thiên Nhai cái thể thần chiêu.

Cũng có người nói, một vạn đại quân cũng không thể cầm xuống Ôn gia, thậm chí ngay cả Đoạn Thiên Nhai đều bị thần bí Ôn gia trưởng lão cường thế bức lui.

Nhưng mặc kệ như thế nào, qua chiến dịch này, Ôn gia hoàn toàn bị đẩy lên Vân Thành nơi đầu sóng ngọn gió, hội tụ trăm vạn người ánh mắt.

Đoàn người đều muốn biết —— Ôn gia cuối cùng rồi sẽ sẽ đối mặt như thế nào chung cuộc?

Là xưng bá Vân Thành?

Vẫn là cửa nát nhà tan?

Cuối cùng, đến Ôn gia sự kiện đi qua sau ngày thứ tư, một đầu tin tức từ trong hoàng cung tuôn ra đến, lấy nhanh chóng như sét không kịp che tai tư thế bao phủ toàn thành.

Hôm nay Tảo Triều, hoàng đế Lâm Hạo uyên ban bố chỉ dụ:

Nội Vụ Phủ cùng Trần Thị gia tộc cấu kết gian lận, giết hại Ôn phủ sáu mươi tám cái nhân mạng, càng tại Linh Bình giám bảo hội cần câu kết ngoại quốc gian tế mưu toan mưu hại Xuất Vân Quốc luyện khí rường cột Ôn Đình Thiên nhất tộc —— tội đáng Tru!

Cuối cùng tuyên án Trần Nguyệt Thăng tử hình, mặc dù đã đền tội, nhưng Trục Hệ Thân Chúc đều lưu phóng, không được lại quay về Vân Thành nữa bước!

Nội Vụ Phủ thủ lĩnh Vương Minh Trùng, thị phi không phân, hiềm hại trung lương, cách đi hết thầy quan chức, sung quân man hoang!

Ôn Thị nhất tộc, tộc trưởng Đình Thiên, trưởng lão Lâm Dịch, vì nước luyện khí, lao khổ công cao, quốc vương bệ hạ vào khoảng sau ba ngày tại hoàng cung 【 Vọng Thiên Các 】 thiết yến, tự mình khoản đãi hai vị Vương Quốc Đồng xa nhà, đồng thời ban phát phong thưởng.

Cái tin tức này, hoàn toàn dẫn bạo Vân Thành.

Ôn gia cuối cùng tại cuộc phong ba này bên trong cười đến cuối cùng, với lại hơi có chút náo tử người đều có thể từ nơi này cái tin trông được đến toàn bộ Xuất Vân Quốc hoàng thất đối đãi Ôn gia là một cái như thế nào thái độ.

Song phương Ôn phủ đại chiến một trận, Xuất Vân hoàng thất không chỉ có không giúp đỡ truy cứu, ngược lại tiêu diệt hết thầy cùng Ôn phủ đối nghịch thế lực, kính xin Ôn Đình Thiên cùng Lâm Dương Thiên ăn com!

Hoàng cung dạ yến, đó là phổ thông người dân căn bản là không có cách hưởng thụ chí tôn lễ ngộ, càng là nói rõ Xuất Vân hoàng thất đã đem Ôn gia phóng tới xa xa siêu việt phổ thông Lễ Pháp chế độ tăng diện lên.

Mặc dù bây giờ chính thức còn không có tuyên bố sẽ cho Ôn Đình Thiên cùng Lâm Dương Thiên như thế nào vinh hoa phú quý, nhưng mỗi người cũng có thể nghĩ ra được tương lai nhất định có khó có thể dùng tương tượng Tôn Vinh cùng huy hoàng tại đêm đó tiệc rượu phía trên chờ lấy Ôn gia.

Tin tức truyền ra cùng ngày, Ôn phủ đóng chặt mấy ngày đại môn cuối cùng từ từ mở ra.

Ôn gia đám tử đệ từng cái ngẩng lên kêu ngạo đầu lâu, một lần nữa đi đến đầu kia tượng trưng cho thân phận cùng vinh diệu Ôn phủ đường cái.

Chỉ là hôm nay, Vân Thành lại không có người sẽ hoài nghi đầu này đường cái sẽ hay không xuống dốc trầm luân, đoàn người đều biết, con đường này cuối cùng rồi sẽ dẫn dắt Ôn gia hướng đi Thiên Thu Vạn Thế huy hoàng.

Ôn Trung, làm chứng kiến Ôn gia mấy chục năm mưa gió lão quần gia, mặc một thân mới tinh y phục, thẳng tắp sống lưng, tinh thần vô cùng phấn chấn đứng tại Ôn phủ cửa nhà.

Hôm nay Tảo Triều thoáng qua một cái, từng phong từng phong bá thiếp liền giống như tuyết hoa trời hướng Ôn gia, thượng diện tên, để cho Ôn Trung xem đều mí mắt trực nhảy.

Từ hôm nay buổi chiều bắt đầu, sẽ có toàn bộ Vân Thành Đạt Quan Hiển Quý đi vào Ôn gia, hướng về Xuất Vân tân tấn đình phong Quý Nhân Ôn Đình Thiên cùng Lâm Dịch trưởng lão chúc mừng chúc mừng.

Mà Ôn Trung, sắp đại biểu toàn bộ Ôn gia, cái thứ nhất tới đón tiếp phần này vinh diệu.

Buổi trưa thoáng qua một cái.

Ôn phủ phổ dài cuối cùng liền có một đội nhân mã đạp đạp chạy tới.

Người cầm đầu, là một tên mập.

Một cái tại Vân Thành thanh danh hiển hách bàn tử, đã từng tam đại hào môn gia chủ một trong Âu Dương Cung.

Tuy nhiên cái tên mập mập này trong lòng so với ai khác đều hiểu, cái gì Vân Thành tam đại gia tộc từ hôm nay trở đi liền thành qua lại mây khói, từ nay về sau Vân Thành chỉ có một nhà hào môn, chính là Ôn gia.

"Ôn quân gia! Ôn quân gia!"

Âu Dương Cung xa Ôn phủ đại môn còn có một trăm mét xa, liền vô cùng ân cần treo lên chào hỏi.

Phía sau hần đi theo Vân Thành Tứ Tiểu long một trong Âu Dương Phong, đi theo Âu Dương gia mấy vị Tiên Thiên Khách Khanh Trưởng Lão, còn có khoảng chừng hơn hai mươi người dắt ngựa chiếc xe ngựa tạo thành Lễ Phẩm đội ngũ.

Cái gì? Vì sao không cần Túi Càn Khôn Trang?

Nói đùa, cái này ngay miệng chính là muốn để cho Ôn gia nhìn thấy Âu Dương gia lễ đất cỡ nào, lòng có cỡ nào thành.

Hai mươi người Âu Dương Cung đều ngại ít, hận không thể sắp nữa cái Âu Dương gia đều đưa cho Lâm Dương Thiên giống như Ôn Đình Thiên, liền muốn tìm một cái hoà giải cơ hội, đôi hân Âu Dương gia một tia sinh cơ.

Cho nên, làm Âu Dương Cung vị này từng theo Ôn Đình Thiên nổi danh Vân Thành Lão Đại liếm láp một khuôn mặt tươi cười giống như Ôn Trung một cái hạ nhân cúi đầu khom lưng thời điểm, sở hữu tại cửa ra vào Ôn gia con em đều tự nhiên sinh ra một loại tự hào cùng cảm giác thỏa mãn cảm giác.

Đã từng muốn chiếm đoạt Ôn gia Sài Lang, biến thành chó vẫy đuôi mừng chủ chó xù.

Thiên hữu ta Ôn gia!

Càng phải cảm tạ vị kia lấy sức một mình cứu vãn Ôn gia tiểu anh hùng, Đại Hào Kiệt —— Lâm Dịch trưởng lão.

Âu Dương Cung đến, kéo ra hôm nay Ôn phủ hào môn thịnh yến mở màn.

Toàn bộ Vân Thành hào môn, nối liền không dứt đến.

Xuất Vân Quốc đỉnh phong quyền quý, tranh nhau chen lấn đến nhà.

Toàn bộ buổi chiều, Ôn phủ rộng lớn trạch viện phảng phất biến thành Xuất Vân Quốc hoàng cung, cơ hồ có chút danh khí nhân vật ngời cũng có thể ở chỗ này tìm tới.

Thậm chí, giống Âu Dương Cung dạng này dân gian phú thương đến sau cùng cho nên ngay cả Ôn phủ Lãng Vân Các trước quảng trường nhỏ còn không thể nào vào được.

Không có cách nào.

Có thể tiến vào này quảng trường nhỏ thấp nhất cấp bậc cũng là Nhị Phẩm trở lên quan viên, Âu Dương Cung dạng này phú thương cũng chính là cho người ta bùng trà đồ nước mệnh.

Chân chính có thể tiến vào Lãng Vân Các nội bộ, có tư cách giống như Ôn Đình Thiên cùng nhau tọa hạ thưởng thức trà nói chuyện với nhau người, nhìn xem cũng là những người nào:

Quân vụ phủ thủ lĩnh, đệ nhất Hộ Quốc Tướng Quân, Uẩn Linh cấp bậc cường giả Lý Tĩnh tướng quân.

Chính Vụ phủ thủ lĩnh, đệ nhất Tể Tướng, trí tuệ trù tính chung toàn bộ Xuất Vân Quốc Sử Tư Minh, sử Tể Tướng.

Hai vị đại nhân này, trước đó cùng Vương Minh Trùng đặt song song vì đế quốc tam đại trọng thần, nhưng nói chuyện quyền thế địa vị kì thực so Vương Minh Trùng còn muốn tôn quý rất nhiều, riêng là Lý Tĩnh tướng quân càng là cùng Đoạn Thiên Nhai nổi danh Uẩn Linh cao thủ, hôm nay có thể giá lâm Ôn phủ, tuyệt đối là không có cái nào lớn hơn vinh hạnh đặc biệt.

Còn có Thành Phòng Quân tướng quân Đỗ Minh, Chính Vụ phủ cấp dưới Lục Bộ Lục Bộ Thượng Thư, cùng hai vị hoàng gia Thân Vương.

Chỉ có loại này chân chính đứng ở Xuất Vân Quốc quyền lực đỉnh phong nhân tài có tư cách ngồi tại bây giờ Lãng Vân Các bên trong, giống như Ôn Đình Thiên cùng một chỗ đàm tiếu phong thanh.

Đế quốc Đệ Nhất Tướng quân, Lý Tĩnh lúc này đang bùng một chén Hương Minh, phẩm mấy ngụm, hướng về phía Ôn Đình Thiên cười ha ha một tiếng:

"Ha ha, Ôn huynh, lần này Ôn phủ kinh lịch trải qua loại này Phong Vân, cuối cùng biến nguy thành an, Lý mỗ không thể chỉ sức mọn, còn hi vọng Ôn huynh người không nên trách tội a!"

Lý Tĩnh thân phận gì, vậy mà lại trước mặt mọi người nói ra những lời này.

Tuy nhiên hân quân vụ phủ lần này toàn bộ hành trình đứng ngoài quan sát là có nỗi khổ tâm, nhưng Hộ Quốc Võ Thần cái gì cần cho người khác chịu nhận lỗi!

Một câu nói, để cho trong phòng người xem Ôn Đình Thiên ánh mắt bên trong lại nhiều một chút nịnh nọt ý cười.

"Ôn tộc trưởng, chúc mừng chúc mừng a!" Một vị Thân Vương cười đến mặt mũi nhăn nheo.

"Ôn tộc trưởng, Ôn phủ năng lượng có hôm nay, toàn do Ôn tộc trưởng lãnh đạo có phương pháp, bội phục bội phục a!" Chính Vụ phủ Công Bộ Thượng Thư vỗ mông ngựa chấn thiên.

"Ôn tộc trưởng, Ôn phủ như thế ưu tú, không biết Lệnh Lang có hay không đi vào con đường làm quan dự định, ta Lại Bộ vừa vặn thiếu một cái Thị Lang, quan cư Nhị Phẩm. . ." Lại Bộ Thượng Thư ác hơn, trực tiếp kéo người.

Đỗ Minh trực tiếp mở phun: "Xéo đi, Ôn Thao đó là luyện võ hạt giống tốt, đi làm cái gì Văn Quan, đương nhiên là đến ta Thành Phòng Quân hiệu mệnh

á!"

Ha ha!

Toàn bộ Lăng Vân Các bên trong thành Ôn gia ca Công tụng Đức cung điện, hoan thanh tiểu ngữ một mảnh, mau đem Ôn Đình Thiên nâng lên trời.

Đúng lúc này, Chính Vụ phủ thủ lĩnh, vị kia danh xưng trí tuệ Thông Thiên Sư Từ Minh Tề Tướng hỏi ra đoàn người quan tâm nhất vấn đề:

"Ôn tộc trưởng, không biết vị kia Lâm Dịch trưởng lão thân ở nơi nào, tuổi còn trẻ liền có như thể kinh thiên động địa bản sự, ít như vậy năm anh hùng chúng ta đều là chờ trông mòn con mắt a!"

"Đúng vậy a Lâm Dịch trưởng lão ở đâu, để cho chúng ta lãnh hội một chút hán phong thái đi!"

Mọi người nhao nhao đứng dậy phụ họa.

Ôn Đình Thiên nhưng là cười nhạt một tiếng: "Lâm Dịch hán vì là Ôn gia, lao tâm lao lực, rất là vất vả. Ba ngày trước nhất chiến đi qua liền vào đi vào bế quan điều tức bên trong, hôm nay chư vị sợ là không trùng hợp không có duyên gặp một lần. . ."

Ai . .

Cả phòng thờ dài thanh âm.

Cái này Lâm Dịch, thật sự là đã thành Xuất Vân Quốc truyền kỳ nhân vật.

Ba ngày trước Ôn phủ đại chiến nội tình bị phong tỏa cực kỳ chặt chẽ, nhưng mọi người đều biết Ôn gia có thể đối kháng hoàng gia thị vệ thậm chí là đối kháng Đoạn Thiên Nhai cũng là vị này Lâm Dịch trưởng lão công lao.

Tăng thêm trước đó Ôn phủ đưa ra cho Nội Vụ Phủ Dung Thiên Hợp Tề, tu di giới, Văn Văn Cương Thuần các loại hàng loạt siêu cấp trang bị đều chậm rãi có danh tiếng, mọi người liền đối với vị này cường đại mà thần bí Luyện Khí Sư thiếu niên tràn ngập hiếu kỳ cùng sùng kính.

Nhân vật như vậy, sớm muộn gì nhất phi trùng thiên, hiện tại còn không nịnh bợ, vậy thì buổi tối! !

Mà liền tại tất cả mọi người tại coi là vị kia Lâm Dịch trưởng lão đang tại đốc lòng bế quan tu luyện thời điểm, tại Ôn gia hậu viện một tòa mới mở dưới mặt đất trong tu luyện mật thất.

Lâm Dương Tĩnh yên tĩnh ngồi xếp bằng, hai mắt khép hờ, khí định thần nhàn.

Nhưng ở trước mặt hắn, mười chín vị trí Ôn gia cao thủ lại toàn bộ gà bay chó chạy bị một cái hồng sắc tiểu điều thỏa thích giày xéo.

"A! Hỏa Nhi đại vương, ngài điem nhẹ a!"

Bành.

Ôn Thao bị Hỏa Nhi một cánh không lưu tình chút nào đánh bay mười mấy mét, nếu không phải cả người ăn mặc Hắc Thiết Linh Giáp, chỉ sợ đã đứt gân gãy xương.

"Khai Sơn Thập Bát Thối!"

Ôn phủ Thân Vệ Đội Trưởng lục chấn động cắn răng lại xông về Hỏa Nhi.

"Hỏa Nhi đại vương móng vuốt!"

Kết quả bị Hỏa Nhi chính mình lấy được không biết cái gì phá tên một cái bay đập, trực tiếp đập đến Luyện Công Thất trên vách tường, móc đều móc không xuống.

Hơn mấy người, tình huống đồng dạng không dễ chịu.

Hỏa Nhi phi thường hưởng thụ loại này ngược đãi bao cát thịt khoái cảm, tuy nhiên đây là Lâm Dương Thiên cho nó bố trí nhiệm vụ, nhưng là hán hoàn thành lớn nhất cam tâm tình nguyện một hạng nhiệm vụ.

Lâm Dương Thiên mỗi ngày an bài Ôn gia mười chín tên hắc giáp Đấu Sĩ tiếp nhận Hỏa Nhi một canh giờ giày vò, tại Ly Hòa Thiên Đế võ đạo trong trí nhớ, cực độ thống khổ có đôi khi là đột phá Tiên Thiên bích chương một loại phương pháp hữu hiệu.

Tuy nhiên thông qua Hắc Thiết Linh Giáp, những người này có Tiên Thiên Cảnh chiến lực, nhưng Lâm Dương Thiên nói cho bọn hắn, Linh Giáp chung quy là ngoại vật, chỉ có tự thân chiến lực mới là cuối cùng cựa vào.

Lâm Dương Thiên tương lai, không chỉ như thế.

Ôn gia tương lai, không chỉ như thế.

Cho nên những này bị Lâm Dương Thiên chọn trúng làm nhóm đầu tiên thiếp thân Vệ Sĩ cường giả Ôn phủ những cao thủ, Tiên Thiên xa xa không phải bọn họ Chung Đắc.

"Hỏa Nhi, chớ có biếng nhác. . . Không đem bọn họ thao luyện đúng chỗ, ngươi hôm nay không có cơm tối ăn."

Ngao! !

Hỏa Nhi một tiếng hét thảm, trên cánh lại thêm hai chia Khí Lực.

Ngao!

Dưới trận những này Ôn gia đáng thương Hải Chi, gọi càng thêm thảm thiết.

Bạn đang đọc truyện *Hóa Đế Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 56: Gặp gỡ Trần Triều Ca

Lâm Dương Thiên bên cạnh một gian tư nhân trong phòng tu luyện mặt, Ôn Thanh Thanh đang ở bên trong tu luyện một bộ tên là 【Xá Nữ Tổ Tâm Kinh】 công pháp.

Đó là Lâm Dương Thiên cho Ôn Thanh Thanh đặc biệt đãi ngộ, cũng không phải hắn không đành lòng Ôn Thanh Thanh chịu khổ, mà chính là căn cứ Ly Hóa Thiên Đế kinh nghiệm, nữ tính không quá thích hợp như vậy đã mãn tu luyện phương thức.

Cái này Xá Nữ Tổ Tâm Kinh giống như Lâm Dương Viêm thần sức lực khác thường khúc cùng công chi diệu, tuy nhiên không bằng Viêm Thần Kinh như vậy nghịch thiên, nhưng cũng có tỷ lệ nhất định có thể cho Ôn Thanh Thanh tăng lên cảm ngộ Thiên Địa Linh Lực xác suất.

Tuy nhiên công pháp này lại có một cái nhược điểm trí mạng, đó chính là lúc tu luyện sẽ tiếp nhận Âm Dương Xá Nữ lực lượng lặp đi lặp lại thối luyện nhục thân thống khổ, loại này kịch liệt đau nhức tuyệt không phải người bình thường có thể tiếp nhận, mà Ôn Thanh Thanh lại dứt khoát kiên quyết lựa chọn tu luyện.

Có bộ công pháp này, Ôn Thanh Thanh thực lực tăng lên ở trong tầm tay, người khác tại thỉnh thoảng nghe đến Ôn Thanh Thanh lúc tu luyện rên thống khổ về sau, cũng không có lại nói.

Bất kỳ lực lượng nào thu hoạch được đều cần đại giới, coi như Lâm Dương Thiên cũng không thể ngoại lệ. . .

Tuy nhiên những ngày này đoàn người ngược lại là phát hiện vị này Ôn gia đại tiểu thư giống như Lâm Dương Thiên ở giữa loại kia nói không rõ không nói rõ tình cảm.

Cũng là Lâm Dương Thiên chính mình, tại kinh lịch trải qua Thanh Vân Sơn lần kia cùng Ôn Thanh Thanh sinh ly tử biệt về sau, cũng rất khó lại nói trong lòng mình lại coi Ôn Thanh Thanh là làm thường nhân đối đãi.

Tuy nhiên lấy tâm hắc cảnh, cho dù hữu tình, cũng có thể lạnh nhạt nơi, không để thành chương.

Đối với hắn hiện tại tới nói, đã thành công trợ giúp Ôn gia nhất phi trùng thiên, đón lấy sự tình tự nhiên là ổn định lại tại Xuất Vân Quốc địa vị.

Về sau, liền đến hắn báo thù trong kế hoạch trọng yếu nhất bộ phận —— vạch trần Trần Triều Ca hư ngụy mặt nạ, một lần nữa đoạt lại hắn Hoàng Tử thân phận.

Sáng nay hắn biết Trần Thị gia tộc kết cục, Trần gia chủ yếu Thân Tộc đều đã lưu phóng, nhất định Trần gia hoàn toàn tiêu vong.

Hắn thậm chí có thể tưởng tượng đến cái kia Trần Triều Ca đang nghe tin tức này thời điểm phần hận muốn điên biểu lộ.

Nhưng như thế vẫn chưa đủ!

Lâm Dương Vinh xa sẽ không quên lúc trước tiện nhân kia là như thế nào từng bước một thu hoạch được chính mình tín nhiệm, lừa gạt mình sắp sở hữu

bí mật đều nói cho hắn biết, cuối cùng hắn phải Trần Bình vô tình sát hại chính mình.

Phần này huyết cừu, đã lạc ấn tận xương.

Lâm Dương Hội dùng tàn nhẫn nhất phương thức, hung hăng xé nát Trần Triều Ca mặt nạ, để cho hắn vì chính mình sai lầm bỏ ra cực kỳ thâm đau đón đại giới!

Đương nhiên, lấy Lâm Dương Thiên bây giờ tâm cảnh, chỉ là một cái Hoàng Tử thân phận căn bản không vào cách khác mắt.

Hắn muốn đoạt lại thuộc về thân phận, đồng thời cũng phải cùng vị kia Xuất Vân để vương Lâm Hạo uyên cha con nhận nhau.

Đây là hắn tại bình thường sau cùng một đoạn duyên.

Tại Lâm Dương Thiên trong kế hoạch, cha con nhận nhau về sau, hắn sẽ lưu cho Xuất Vân Quốc, lưu cho Ôn gia một chút đến từ Ly Hỏa Thiên Đế kinh thiên động địa truyền thừa, cam đoan bọn họ cường thế tại khi Vô đại lục quật khởi, thành tựu muôn đời Bá Nghiệp.

Hết thấy kết thúc về sau, hắn liền muốn đi tìm chính mình Võ Đạo Diên Phong con đường.

Mà trước mặt cái này hai mươi cái Đệ Nhất Đại hắc giáp Đấu Sĩ, chính là Lâm Dương Thiên vì là phần này Bá Nghiệp chuẩn bị cường đại nhất Chiến Đấu Lực Lượng.

Cứ việc trước mặt cái này mười chín người tư chất thiên phú đều tính không được cái gì kinh thiên động địa Kỳ Tài, nhưng Lâm Dương Thiên bồi dưỡng người, cần gì phải quan tâm cái gì thiên phú.

Đi theo hắn, chính là con đường vô địch.

Tiếp tục đi. . .

Hắn mở mắt quét mắt một vòng trước mặt những này bị Hóa Nhi ngược đến Cha Mẹ đều nhanh nếu không nhận biết kẻ đáng thương, đang định chậm rãi nhắm mắt lại tiếp tục tu luyện, lại nghe được ngoài phòng tu luyện vang lên một cái thanh âm già nua.

Là Ôn Trung.

"Lâm trưởng lão, lão gia mệnh lão nô tới hỏi người một tiếng, nếu là rảnh rồi mời đến Lăng Vân Các một lần. . . Nhị hoàng tử điện hạ tới."

Lâm Dương Thiên hai mắt mở ra.

Nhị hoàng tử. . .

Chính mình thân ca ca a?

Lâm Dương Tâm bên trong nhất động, đối với cái này nhị hoàng tử sinh ra một chút hứng thú, đứng dậy đi ra Tu Luyện Thất.

. . .

Cùng lúc đó, Vân Thành đã từng hào môn, Trần Thị Đại Trạch Môn bên ngoài, đình đầu không đáng chú ý kiệu nhỏ từ trước phủ chậm rãi đi qua.

Nếu là bình thường, dạng này Kiệu Tử căn bản không có khả năng được cho phép đi đến đầu này Trần phủ đường cái, nhưng bây giờ Trần phủ đã sớm xưa đâu bằng nay.

Mở rộng cửa phủ, vô hạn tiêu điều.

Từ Trần phủ bên trong thỉnh thoảng chạy ra một cái lưng đeo cái bao vội vàng rồi đi hạ nhân, trong ánh mắt không có chút nào lưu luyến.

Cửa phủ chỗ sâu, lờ mờ có thể nghe được một số người khóc trời đập đất kêu rên, kêu nhiều nhất, tự nhiên là đã chết Trần Nguyệt Thăng tên.

Kiệu nhỏ càng chạy càng chậm, thậm chí, nhắc kiệu hai tên Kiệu Phu đều có thể cảm nhận được vị bên trong kia tôn quý tồn tại toàn thân run rẩy.

"Hoàng Tử Điện Hạ, ngài, không sao đi. . ." Cái trang sau khi Kiệu Phu nhẹ giọng hỏi.

Trong kiệu, Trần Triều Ca gắt gao cắn chính mình hàm răng, hai mắt sắp chảy ra Huyết Lệ.

Hắn hận.

Hắn khổ.

Hắn cùng phụ thân nguyên bản có chấp chương Xuất Vân Hoàn Đệ Đại Mộng, nhưng là không nghĩ tới, chính mình trở thành Hoàng Tử vên vện thời gian nửa năm, Trần gia vậy mà đã rơi vào kết quả như vậy.

Lớn nhất làm hấn đau lòng thành cặn bã là, hấn thân phận bây giờ hết lần này tới lần khác không thể đối với chuyện này tình biểu hiện ra cái gì chú ý.

Liền ngay cả trở về xem Trần phủ một lần cuối cùng, đều muốn lên lút, lòng tràn đầy đau đến tích huyết, lại không thể giống như bất luận kẻ nào kể ra.

Ắc nhân tự có trời nhận.

Lời này một điểm không sai.

Trần Triều Ca tuyệt đối không ngờ rằng chính mình giống như Trần gia sẽ rơi xuống hôm nay cấp độ.

Hết thấy, cũng là bởi vì Ôn gia!

Cũng là bởi vì cái kia Lâm Dịch! !

Trần Triều Ca không nói gì.

Hấn mặc cho kiệu nhỏ từ chậm rãi đi qua Trần phủ, hoàn thành tính mạng hấn bên trong khổ nhất ép một trận cáo biệt, đồng thời cũng chặt đứt nội tâm của hấn một điểm cuối cùng nhân tính lương tri.

Trần gia không có.

Đi qua Trần Triều Ca hoàn toàn chết.

Hiện tại hấn là Cửu Hoàng Tử Lâm Dương Thiên, hấn phải dùng cái thân phận này đạt được hấn muốn hết thấy, sau đó sắp Trần gia sở hữu cừu hận nghìn lần vạn lần trả thù cho Lâm Dịch, cho Ôn gia!

Hấn thậm chí càng trả thù hôm nay tuyên bố Thánh Chi hoàng đế Lâm Hạo uyên!

Hấn muốn để toàn bộ Xuất Vân Quốc đều vì Trần gia sụp đổ trả giá đắt.

Trần Triều Ca nguyên bản tính tình liền âm độc, đi qua lần đã kích này, nội tâm của hấn hoàn toàn trở nên đen kịt một màu, chờ đến hấn giọt cuối cùng nước mắt chảy khô, mở miệng nói chuyện thời điểm, thanh âm kia bên trong lạnh nhạt cùng lạnh lùng để cho bên cạnh Kiệu Phu cũng là toàn thân run lên:

"Ta không sao, nghe nói ta cái kia nhị ca đã đi Ôn gia?"

"Vâng, nhị hoàng tử điện hạ đã đi."

"Hắc hắc. . ." Trần Triều Ca lại cười, cười đến giống như như cú đêm làm cho người rùng mình: "Đi thôi, chúng ta đi gặp gặp cái kia Lâm Dịch!"

...

Ôn gia, Lăng Vân Các bên trong.

Lâm Dương Thiên tới.

Hấn ra sân thời điểm, hấp dẫn toàn bộ trong phòng người ánh mắt.

Hộ Quốc Tướng Quân Lý Tĩnh; Tể Tướng Sử Tư Minh; hai vị Thân Vương toàn bộ thả ra trong tay chén trà, mặt mỉm cười nhìn xem vị này danh chấn Vân Thành Phong Vân thiếu niên, trong ánh mắt tràn đầy thương thức ánh mắt.

Lục Bộ Thượng Thư, Thành Phòng Quân Đô Minh bọn người thì là khẽ khom người, bọn họ biết, chỉ sợ ba ngày sau tiệc tối thoáng qua một cái, vị thiếu niên này thân phận sẽ so Hoàng Tử còn muốn tôn quý!

Một đạo hoàng bào Cẩm Đái thân ảnh ngồi tại Ôn Đình Thiên bên người, chính là đương kim nhị hoàng tử Lâm Uy, làm Lâm Dương Thiên chậm rãi vượt qua đoàn người hướng về Ôn Đình Thiên bên này đi tới thời điểm, vị này có thể xưng Vân Thành kiệt xuất nhất người trẻ tuổi một trong Hoàng Tử Điện Hạ đứng người lên, hữu hảo hướng về Lâm Dương Thiên xòe bàn tay ra:

"Lâm Dịch trưởng lão, tại hạ Lâm Uy, hạnh ngộ!"

Lâm Dương Thiên nhìn mình nhị ca.

Đây là hấn lần thứ nhất nhìn thấy chính mình ruột thịt huyết mạch.

Lâm Uy mặt mũi khoáng đạt, bên trong lộ ra chính khí, bàn tay hấn khoan hậu mạnh mẽ, Lâm Dương Thiên nắm chặt thời điểm, cảm nhận được một phần trầm ổn, đồng thời không thiếu bành trướng huyết tính.

Lâm gia Nhi Lang, không sai! !

Lâm Uy nắm Lâm Dương Thiên tay, cũng có một loại không khỏi cảm giác.

Đối phương giấu ở dưới mặt nạ một đôi con ngươi, giống như đem hấn cả người nhìn thấu, riêng là bên trong để lộ ra tới uy nghiêm vị đạo, cho nên ngay cả hấn đều cảm thấy hơi có chút tim đập rộn lên.

Thậm chí có trong nháy mắt, Lâm Uy cảm thấy mình phảng phất nhìn thấy phụ thân Lâm Hạo uyên, trong cặp mắt kia mặt loại kia quan sát thiên địa vị đạo. . .

Rất giống . .

Thật sự là rất giống. . .

"Nhị hoàng tử mời ngồi, Lâm Dịch tới chậm, mời chờ vị thứ lỗi."

Lâm Dương Thiên thanh âm nói chuyện không lớn, nhưng là để cho ở đây một đám Xuất Vân Quốc đỉnh cấp Lão Đại cười trả lời.

Lâm Uy yên lặng nhìn xem Lâm Dương Thiên ngồi tại Ôn Đình Thiên dưới tay, càng phát ra bị trước mắt cái này thiếu niên thần bí trên thân phong độ khí tràn ngập, cũng càng thêm kiên định hấn hôm nay tới Ôn phủ con mắt.

Lâm Dương Thiên ngồi xuống, hấn liền mở miệng: "Ôn tộc trưởng, Lâm trưởng lão, Lâm Uy liền không vòng vèo từ, hôm nay đi vào Ôn phủ, tại hạ đặc chuẩn chuẩn bị một chút lễ vật, tới ăn mừng Ôn phủ trăm oan đặc tuyết, giành lấy cuộc sống mới!"

Nói, hấn vỗ vỗ tay, sau lưng Tùy thị thái giám đưa lên một phần thật dày Lễ Đan, bên trong nội dung không cần nghĩ chỉ sợ cũng vô cùng trân quý.

Ôn Đình Thiên cùng Lâm Dương Thiên hai người liếc nhau, hai cái Hồ Ly ăn ý gật đầu, Ôn Đình Thiên cười đứng dậy, lại không có tiếp nhận Lễ Đan:

"Nhị hoàng tử điện hạ quá khách khí, ta Ôn phủ có tài đức gì, chỗ nào nhận được lên như thế Hậu Lễ."

Lâm Uy nhưng là đã sớm ngờ tới đối phương thái độ, đồng dạng đứng dậy, đầu tiên là chấp tay hướng về Ôn Đình Thiên thi lễ, sau đó trực tiếp nên nói nói:

"Ôn tộc trưởng, Lâm trưởng lão, Lâm Uy phần này lễ, đơn thuần cá nhân ta tâm ý, không mang theo bất luận cái gì con mắt. Đương nhiên, nếu như quả thực là muốn nói rõ ràng lời nói, trong này bao hàm Lâm Uy đối với hai vị cống hiến cho ra vân quốc mấy môn luyện khí chí bảo vô hạn cảm kích, còn có đối với hoàng gia bọn thị vệ ngày đó lỗ mạng hành động một phần áy náy, mời Ôn tộc trưởng không cần thiết từ chối nữa. . ."

Khẩu tài không tệ, có lý có lẽ.

Lâm Dương Nhất thẳng yên lặng nhìn xem chính mình nhị ca, nếu hấn càng suy nghĩ nhiều hơn muốn thông qua người ca ca này tới tưởng tượng cha mình, Lâm Hạo uyên lại là một cái cái dạng gì người.

Lâm Dương Thiên sở hữu liên quan tới Lâm Hạo uyên trí nhớ, cũng là đến từ mẫu thân Hạ Vũ vi.

Nhưng hết lần này tới lần khác mẫu thân cơ hồ rất ít đề cập tới Lâm Hạo uyên, ngẫu nhiên nói lên thời điểm, trên mặt đều sẽ nổi lên một vòng đau khổ nhưng lại hạnh phúc nụ cười.

Cái này khiến Lâm Dương Thiên nếu đối với phụ thân tràn ngập hiếu kỳ.

Hiện tại xem ra, có thể giáo dục ra như thế một cái cử chỉ vừa văn nhã từ, Lâm Hạo uyên hẳn là sẽ không để cho hấn thất vọng.

Bên cạnh, Ôn Đình Thiên bị Lâm Uy lời nói này nói có chút làm khó.

Hấn vốn không muốn nhận lấy Lâm Uy lễ, bởi vì cái này liên tại sở hữu quan trường đại quan trước mặt biểu thị hấn cùng Lâm Uy ở giữa có quan hệ, cái này cũng không sáng suốt, nhưng Lâm Uy lời nói nhưng lại để cho hấn vô pháp cự tuyệt.

Ngay tại song phương hơi có chút xấu hổ thời điểm, Lăng Vân Các bên ngoài vang lên một cái mang theo mấy phần giọng mỉa mai tiếng cười:

"Nhị ca, ngươi cái này lại nhiều lần tặng lễ người ta đều không thu, chỉ có thể nói rõ ngươi lễ này quá nhẹ, Ôn tộc trưởng sợ là chường mất đi! !"

Thanh âm này, để cho Lâm Dương Thiên sắc mặt lập tức băng lãnh như sương.

Trần Triều Ca —— tới!

Chương 57: Tuyệt đối muốn ăn đòn

Chương 57: Tuyệt đối muốn ăn đòn

Lăng Vân Các đại môn bị người từ bên ngoài kéo ra, một bóng người theo mở cửa chói mắt quang tuyến, đi vào đoàn người tầm mắt.

Lâm Dương Thiên nhìn thấy chính mình lớn nhất cừu nhân.

Hơn nửa năm không thấy, Trần Triều Ca tiện nhân kia ngược lại là béo lên một chút, vừa nhìn cung trong sinh hoạt chính là cực kỳ ưu việt nuôi người.

Trên mặt hắn, vẫn như cũ mang theo loại kia mạng tinh tiêu chí thân hòa nộ cười, cùng hắn phụ thân Trần Nguyệt Thăng một dạng, ra vẻ đạo mạo.

Nhưng hắn giờ phút này trong thân thể chất chứa thực lực, nhưng là để cho Lâm Dương Vi hơi có chút giật mình.

Lâm Dương Thiên. Mắt Kim Tinh nhìn thấy Trần Triều Ca mặt ngoài khí huyết trạng thái là Tiên Thiên Trung Kỳ, đây đã là không thua cho hắn thực lực cường đại, nhưng là tại đối phương Khí Hải phụ cận lại có một cỗ thần bí lực lượng ngăn cản hắn nhìn rõ, để cho hắn vô pháp chân chính phát giác Trần Triều Ca toàn bộ thực lực.

Đúng là một loại che lấp Khí Hải bí thuật?

Xem ra cái này Trần Triều Ca nửa năm qua cũng có thuộc về hắn cơ duyên. . .

Lâm Dương Thiên cũng chẳng suy nghĩ gì nữa.

Hắn từ lần thứ nhất nhìn thấy Trần Triều Ca bắt đầu cũng cảm giác được kẻ này không giống thường nhân, tâm cơ trí tuệ, đều là nhân tài kiệt xuất, chỉ là trước kia tại Trần gia không được phát huy.

Bây giờ Trần Triều Ca thành Xuất Vân Hoàng Tử, tựa như Tà Long đi vào Huyết Hải, có trời mới biết hắn này tám âm trầm nộ cười phía dưới ẩn tàng đáng sợ cỡ nào lực lượng.

Tuy nhiên đây đối với Lâm Dương Thiên tới nói lại không có bất cứ ý nghĩa gì.

Chỉ cần hắn nguyện ý, liền có thể dùng Hắc Thiết Linh Giáp tự bạo có thể mạnh hơn Uẩn Linh người công kích oanh bạo tiện nhân kia, không lỗi thời phi trường hợp không đúng, như vậy giết hắn là tiện nghi hắn.

Nếu là hắn tinh thần cùng nhục thể đồng thời nghiền ép, không chỉ có bại hắn, còn muốn vạch trần thân phận của hắn, để cho hắn di xú Vạn Cổ!

Lâm Dương Thiên chậm rãi thu hồi trong ánh mắt tinh quang.

Bên cạnh, có người nhìn thấy Trần Triều Ca lên tiếng kinh hô:

"Cửu Hoàng Tử điện hạ?"

Tại chỗ trong đại điện mấy vị Quan Giai hơi thấp Thượng Thư Đại Nhân liền biến sắc.

Cửu Hoàng Tử Lâm Dương Thiên cũng tới.

Hôm nay cục thế trong nhảy mắt liền trở nên phức tạp.

Nhị hoàng tử cùng Cửu Hoàng Tử tranh đoạt Thái Tử Chi Vị, cái này tại Xuất Vân đã sớm không phải cái gì Bí Vãn, hôm nay hai người đồng thời xuất hiện tại Ôn phủ Lăng Vân Các, chỉ sợ đều là vì Ôn Đình Thiên giống như Lâm Dịch mà đến!

Trần Triều Ca đình lấy Lâm Dương Thiên thân phận, mặt mỉm cười, đi tới.

Chỉ là hắn trong tươi cười băng lãnh vị đạo, làm cho cả Lăng Vân Các nguyên bản hỏa nhiệt bầu không khí giống như tưới một chậu nước đá, đoàn người ai cũng không nói lời nào.

Ngược lại là Lâm Uy, bị Trần Triều Ca trực tiếp sắc âm thanh về sau, cũng không có đánh mất phong độ, mà chính là bình tĩnh nhìn xem Trần Triều Ca nói ra:

"Cửu Đệ, nói như người vậy chẳng phải là sắp Ôn tộc trưởng xem thành đầy người hơi tiền dung tục người, đây chỉ là vi huynh một điểm tâm ý, không phân quý giá, kính xin Ôn tộc trưởng vui vẻ nhận."

Lâm Uy Liên Tiêu Đái Đả, lời nói được xinh đẹp, lại nhìn thấy này Trần Triều Ca đi thẳng tới Ôn Đình Thiên trước mặt, đi đầu thi lễ, sau đó cười một tiếng:

"Nhị ca nói là, Lâm Dương Thiên trước gặp qua Ôn tộc trưởng, còn có vị này. . . Lâm trưởng lão!"

Trần Triều Ca nhìn chăm chăm Lâm Dương Thiên, tuy nhiên đang cười, nhưng chỉ có Lâm Dương Năng đủ cảm nhận được cái này trong ánh mắt ẩn chứa Thiên Dao Vạn Kiếm, hẳn không thể lập tức đem hấn lạng trì.

Song phương sớm đã là không chết không thôi từ địch, nếu không phải hiện tại trường hợp không đúng, chỉ sợ liền đã huyết chiến mấy trăm hội hợp.

Liếc một chút đối mặt, Trần Triều Ca lạnh lùng thu hồi ánh mắt.

Hắn không dám nhìn nhiều Lâm Dịch, hẳn sợ hãi chính mình không chế không nổi nội tâm sát cơ hướng về Lâm Dịch xuất thủ.

Khi hấn hướng về Ôn Đình Thiên thời điểm, lại là một mảnh như mộc xuân phong:

"Ôn tộc trưởng, ta nhị ca người này tâm thẳng miệng kém cỏi, rõ ràng liền muốn mời người gia nhập hấn trận doanh vẫn còn như vậy nhẩn nhó, ha ha, tất cả mọi người là người biết chuyện còn già mồm cái gì đâu?"

Hả?

Mọi người không nghĩ tới Trần Triều Ca cứ như vậy trực tiếp điểm phá Lâm Uy dụng ý, ngôn từ sắc bén, phảng phất cao thủ so chiêu, trực tiếp một kiếm vậy phá Lâm Uy da mặt.

"Lâm Dương Thiên, người!"

Lâm Uy cũng không nghĩ tới Trần Triều Ca hôm nay biết cái này phong mang tất lộ, cái này cùng đối phương ngày bình thường âm nhu chu đáo phong cách khác biệt.

Thật tình không biết, hôm nay Trần Triều Ca đã hoàn toàn trầm luân, trong lòng của hắn đã không còn hạn cố kỵ, vì đạt được đến con mắt, sẽ không từ thủ đoạn.

Hắn muốn mở ra trực tiếp nhất hoàng vị tranh đoạt đại chiến, không còn giống trước đó như vậy ôn nhu mật mờ, mà chính là muốn trực tiếp chèn ép Lâm Uy hết thảy.

Hôm nay Ôn gia, chính là hắn đã kích Lâm Uy tòa thứ nhất sân khấu!

Hoàn hữu Ôn gia cùng Lâm Dịch.

Trần Triều Ca không nhìn nổi bọn họ có một chút điểm vinh diệu cùng phong quang, hắn muốn nói cho tất cả mọi người —— Ôn gia đã sớm phạm phải Thao Thiên Đại Tội, sẽ đứng trước Diệt Môn Chi Họa, căn bản không đáng đoàn người như thế tôn sùng tán tụng!

Trần Triều Ca cười lạnh nói ra: "Ta ăn ngay nói thật mà thôi. Nhị ca, nói đến khó nghe, ngài rộng lòng tha thứ!"

Hắn đã không tiết tháo cùng cố kỵ, âm độc bản tính lộ rõ, lời khó nghe lời nói không ngừng phun ra:

"Hôm nay Tảo Triều kết thúc, ta liền biết khẳng định sẽ có một đám người muốn tới Ôn phủ ca Công tụng Đức, không nghĩ tới Lý tướng quân, sử Tể Tướng các người đều tới?"

Một câu nói, để cho Lý Tĩnh, Sử Tư Minh sắc mặt đều khó nhìn như xám.

Trần Triều Ca vẫn còn tiếp tục: "Với lại, nhị ca người cũng tới! Đường đường Hoàng Tử, lại muốn đại biểu hoàng gia cho một Bình Đầu Bách Tính biểu đạt áy náy, nhị ca, người hoàng tử này nên được cũng quá không có thân phận đi!"

Trần Triều Ca càng nói càng quá phận, không có hạn, không che đậy miệng, để cho toàn trường người đều xấu hổ, thậm chí còn có chút phẫn nộ.

Trần Triều Ca lời nói quá phận, nhưng là hết lần này tới lần khác toàn trường không người nào dám cùng hắn mạnh miệng.

Gia hỏa này cũng là dùng chính mình Hoàng Tử thân phận nắm giữ quyền nói chuyện, thỏa thích dùng ngôn từ hóa thành roi da, hung hăng quật lấy ở đây tất cả mọi người da mặt.

Nhưng Lâm Uy không thể nhịn.

"Lâm Dương Thiên, người có biết hay không người đang nói cái gì!"

Lâm Uy ba một chút đứng lên.

"Thế nào, nhị ca, ngươi bây giờ còn không phải Xuất Vân Quốc vương, liền không cho ta cái này làm đệ đệ nói chuyện?"

Ngươi! !

Trần Triều Ca bị coi thường công lực đã đăng phong tạo cực, Lâm Uy chỗ nào nói đến qua hấn, một đôi quyền đầu đã nắm lên đến, hai mắt phun lửa hướng đi Trần Triều Ca.

"Ta dù sao vẫn là ca ca ngươi, hôm nay ngay trước nhiều như vậy Trường Giả tiền bối, ngươi nếu là lại không che đậy miệng, ta coi như thân thù giáo huấn ngươi cũng là phải làm! !"

Hừ!

Trần Triều Ca trong ánh mắt lóe ra một vòng tinh quang, căn bản là đang đợi giờ khắc này.

Hắn hôm nay lớn nhất con mắt chính là muốn ép Lâm Uy xuất thủ, sau đó ngay trước Văn Võ Bá Quan mặt đánh bại Lâm Uy, chèn ép Lâm Uy tại tất cả mọi người trong lòng uy tín.

Trong cơ thể hắn, có được tiềm tàng lực lượng đáng sợ, đủ để cho hắn hung uy chấn nhiếp toàn trường.

Hắn cười lạnh một tiếng, nhìn như chịu thua, lại tại một cái khác phương hướng đổ thêm dầu vào lửa:

"Tốt, nhị ca ngươi lợi hại, ta không nói là được. Tuy nhiên nhị ca ngươi dùng nhiều như vậy lễ vật tới hợp nhất cái này Ôn gia thật sự là mất mủ, ngươi chẳng lẽ không biết, cái này Ôn gia căn bản không phải cái gì Xuất Vân rường cột, mà chính là cho chúng ta Xuất Vân Quốc mang đến hoạ lớn ngập trời kẻ cầm đầu!"

Cái gì! !

Lời này vừa ra, giống như phích lịch.

Ôn Đình Thiên bọn người sắc mặt thay đổi, bất quá bọn hắn đại khái đoán được Trần Triều Ca nói Đại Hoạ là cái gì, không tự chủ nhìn về phía Lâm Dương Thiên.

Lâm Dương Mặc lặng yên nhìn xem Trần Triều Ca bị coi thường.

Ánh mắt hắn bên trong quang trạch nhưng là càng ngày càng sáng, người nhà họ Ôn biết, loại này sáng như tuyết ánh mắt đại biểu cho Lâm trưởng lão trong cơ thể lực lượng chiến ý nộ hỏa.

Hôm nay việc này, muốn ồn ào lớn.

Bên cạnh, Lâm Uy đã giận không kiềm được.

"Đù, Lâm Dương Thiên! Hôm nay ngươi trước tiên bỏ họ huynh trưởng, mắng nữa Bách Quan, sau đó còn muốn nguyên rửa vừa mới bị phụ hoàng hạ chỉ ngợi khen qua Ôn Thị nhất tộc, ngươi hôm nay là điên a? Ta lấy Hoàng huynh danh nghĩa mệnh lệnh ngươi, lập tức rút cho ta ra Ôn gia đóng cửa tỉnh lại, nếu không, ta liền tự mình đá ngươi ra ngoài!"

Lâm Uy trên thân đã bắt đầu tuôn ra Thiên Địa Linh Lực uy áp.

Hắn là Vân Thành Tứ Tiểu long bên trong người mạnh nhất, cũng là danh xưng Xuất Vân Quốc thanh niên mạnh nhất cường giả, Tiên Thiên Trung Kỳ tu vi tăng thêm Xuất Vân Quốc hoàng thất Bí Truyền Linh Quyết, để cho hắn nổi giận đứng lên coi là thật giống như một đầu Mãnh Long mở ra miệng lớn răng nanh, uy hiếp toàn trường.

Trần Triều Ca các loại cũng là lời này, càng không nhượng bộ:

"Ha ha, nhị ca. . . Nửa năm qua ta đã tại mỗi cái phương diện để ngươi quá lâu, nhưng là ngươi nếu là hết lần này tới lần khác như vậy lấy huynh trưởng danh nghĩa ép ta lời nói, Lâm Dương Thiên bất tài, hôm nay cũng phải lãnh giáo một chút chúng ta Xuất Vân thanh niên mạnh nhất cao thủ cao chiêu!"

Ngã sát lặc!

Hai vị Hoàng Tử muốn giao thủ a!

Mọi người tại đây đều động dung.

Chẳng ai ngờ rằng sống sót sau tai nạn Ôn phủ như thế khổ rồi, vừa mới kinh lịch trải qua một trận đại chiến, Diễn Võ Trường cái rãnh to kia còn không có lấp đầy, hôm nay liền lại phải khai chiến.

Bên cạnh, Tề Tướng Sử Tư Minh đứng lên:

"Hai vị Hoàng Tử Điện Hạ, hôm nay là Ôn phủ ngày vui, tùy tiện ở chỗ này động thủ thực sự có sai lầm thể thống, kính xin hai vị bình tĩnh đừng nóng. . ."

Lâm Uy gật gù đầu: "Lâm Dương Thiên, Tể Tướng đại nhân đã mở miệng, hôm nay ta liền không tính toán với ngươi, nhanh chóng hướng về Ôn tộc trưởng Bồi Lễ. . ."

Trần Triều Ca cười lạnh: "Lâm Uy, làm Hoàng Tử làm đến như ngươi dạng này, thật sự là thay chúng ta Lâm gia cảm thấy bị ai."

Oanh!

Trần Triều Ca tận lực phách lối, để cho Lâm Uy hoàn toàn nổ.

Hắn cùng Trần Triều Ca vốn là tại cạnh tranh, hôm nay lại làm lấy Văn Vật Bách Quan mặt, nếu là thật không có cách nào đề xuống loại này phách lối đề, vậy thì thật mất mặt.

Đây không phải chiếm không chiếm lý vấn đề, mà chính là cục diện đã bị Trần Triều Ca kích động đến so với ai khác quyền đầu cứng thời khác.

Nếu là Lâm Uy sợ, về sau mặt hướng Trần Triều Ca, khí thế bên trên trước hết yếu.

Lâm Uy chuyển hướng bên cạnh các vị Lão Đại: "Chư vị, hôm nay là Lâm Uy quản giáo đệ đệ Vô Phương, để cho mọi người bị chê cười, hôm nay tại hạ liền muốn làm chúng đệ cho cái này đệ đệ biết cái gì là Lễ Pháp quy củ!"

Bên cạnh Trần Triều Ca đối chọi gay gắt: "Nhị ca chớ có dùng lời này tới dọa ta, không lâu sau đó mọi người liền sẽ biết ta lời nói không ngoa, cái này Ôn gia là công thần vẫn là tội nhân đến lúc đó tự có kết luận, nhưng ngươi cái này tự hạ thân phận điệu bộ, Lâm Dương Thiên không vừa mắt! !"

Lời này, Trần Triều Ca nói khí mườì phần.

Nhưng càng khiến người ta lo lắng là hắn lại nhiều lần nâng lên Ôn phủ đại tội, Diệt Môn Chi Họa.

Hắn là tại nói cho tất cả mọi người —— Ôn phủ, Lâm Dịch, căn bản không đáng nhiều như vậy khen ngợi.

Lời nói đã đến nước này, lại không hòa hoãn khả năng.

Lâm Uy hôm nay nhất định phải trấn áp Trần Triều Ca, bảo hộ chính mình Hoàng Huynh uy áp.

Nhưng lại tại hắn muốn ra cửa giống như Trần Triều Ca nhất chiến thời điểm, một cái ung dung âm thanh vang lên:

"Nhị hoàng tử, ngài thật sự là tính tình tốt. Muốn đối ta có cái dạng này đệ đệ, chỉ sợ sớm đã bàn tay thô quất đến nha im miệng, cũng sẽ không phun ra nhiều như vậy cái rắm, khiến cho không khí đều thối!"

Bạn đang đọc truyện *Hóa Đế Thân Tôn Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 58: Giẫm bạo hắn

Chương 58: Giẫm bạo hắn

Trong phòng giống như chết yên tĩnh.

Không người nào dám tin tưởng mình vừa rồi nghe được lời nói.

Đường đường Xuất Vân Quốc Hoàng Tử, cứ như vậy bị ảnh hình người chó một dạng mắng.

Lâm Dương Thiên đứng người lên, vượt qua Lâm Uy, thẳng tắp nhìn xem có chút ngây người Trần Triều Ca, lạnh lùng nói:

"Ôn gia, không chào đón bốn phía căn người chó điên, một phút đồng hồ, chính mình lăn ra ngoài, không phải vậy ta thay ca ngươi đá ngươi ra ngoài!"

Đậu má.

Lời này để cho Lâm Uy đều thay đổi màu sắc.

Làm sao cảm giác cái này Lâm Dịch so với chính mình còn giống một vị Hoàng Tử, sự uy nghiêm đó khí tràng lại một lần nữa để cho hắn cảm giác Lâm Dịch giống vô cùng phụ thân Lâm Hạo Uyên.

Toàn trường các đại lão cũng chấn kinh.

Đều nói Ôn gia vị này Khách Khanh Trưởng Lão tuổi trẻ khí thịnh, một lời không hợp ngay tại Linh Binh giám bảo hội bên trên đại khai sát giới, không nghĩ tới vị chủ nhân này cho nên ngay cả Hoàng Tử cũng dám nể!

Đây chính là Xuất Vân Quốc cực kỳ nhân vật cao quý a!

Đương nhiên, đây cũng là bởi vì mọi người tại đây không có người biết Ôn gia ba ngày trước móc ra làm sao nghịch thiên chí bảo, hiện tại chỉ là coi bọn họ là thành thu hoạch hoàng gia sung hạnh hào môn, mới có thể cảm thấy Lâm Dương Thiên thái độ là như vậy nghịch thiên.

Trần Triều Ca sững sờ một chút, chợt bật cười.

Lần này, hắn nụ cười mang theo ai cũng nhìn thấy dữ tợn.

"Lâm Dịch. . . Ngươi dám ra tay với ta?" Trần Triều Ca âm thanh đúng là có chút run rẩy, đó là một loại dùng hết khí lực kiềm chế sát cơ.

Hắn không nghĩ tới Lâm Dương Thiên lại sẽ chủ động gây sự, hắn hôm nay chủ yếu nhằm vào mục tiêu là Lâm Uy, nhưng nếu như cái này Lâm Dịch thực có can đảm ra tay với Hoàng Tử, vậy hắn vừa vặn mượn cơ hội hung hăng hành hạ đến chết cái này cừu nhân giết cha.

Hắn nhìn xem Lâm Dương Thiên, biểu lộ cực điểm khiêu khích sở trường: "Lâm Dịch, ngươi tuy nhiên chỉ là Thứ Dân, nói chuyện với ta tư cách đều không có, cũng xứng động thủ với ta? Hôm nay ngươi nếu là dám đụng đến ta một đầu ngón tay, chính là mạo phạm Thiên Uy, đáng chém cừu tộc!"

Hắn mặt ngoài uy hiếp Lâm Dương Thiên, trong nội tâm nhưng là không ngừng đang rống:

Đến, xuất thủ a, Lâm Dịch!

Xuất thủ, ta liền có thể ngay trước tất cả mọi người mặt quang minh chính đại giết ngươi!

Tất cả mọi người xem không hiểu Trần Triều Ca hôm nay điệu bộ, cùng ngày bình thường cái kia ôn tồn lễ độ Cừu Hoàng Tử một trời một vực.

Nhưng tất cả mọi người cũng đều nghĩ không ra, thực sự Lâm Dương Tâm bên trong, so Trần Triều Ca còn muốn khai chiến!

Lâm Dương Tâm bên trong chiến hỏa đã sớm đốt.

Mẹ.

Chúng ta một ngày này chờ quá lâu!

Trần Triều Ca, ta biết đây là ngươi kẻ khích tướng, ngươi muốn cho ta xuất thủ sau đó lại mượn cơ hội giết ta.

Ta biết trong cơ thể ngươi cất giấu khó có thể tưởng tượng lực lượng cường đại!

Đáng tiếc là hôm nay ta ngay trước nhiều người như vậy mặt không có cách nào hạ sát thủ.

Nhưng ta Lâm Dương Thiên liền xem khó chịu ngươi này thiếu ăn đòn bị coi thường bộ dáng, cái gì Ôn gia Đại Kiếp, hoàng thất tôn nghiêm?

Hôm nay, trước hết rắn rắn chắc chắc đánh ngươi một chầu, để ngươi ngoan ngoãn rút về làm một cái chò chết chó đất!

Trong lòng hai người, sớm đã không biết giết đối phương bao nhiêu lần, hừng hực chiến hỏa một đốt, chính là Thiên Thần cũng khó ngăn cản cái này số mệnh nhất chiến.

Lâm Dương Thiên đứng người lên, trực tiếp hướng đi Lăng Vân Các đại môn, lời nói lạnh như băng sương: "Bỏ bớt khí lực, đừng nói những thứ vô dụng này nói nhảm, đã ngươi không chịu chính mình rút, vậy thì ra đi, ta tự mình đánh ngươi đi ra ngoài!"

Nói xong, Lâm Dương Thiên đã dẫn đầu đi ra Lăng Vân Các.

Trần Triều Ca, thì là liều mạng đè nén hưng phấn trong lòng cùng sát cơ, đi theo Lâm Dương Thiên đi ra ngoài.

Trong lòng của hắn đang cuồng hồng: Phụ thân, hải nhi cái này báo thù cho ngươi!

Hành hạ đến chết cái này Lâm Dịch!

Tại hai người sau lưng, Ôn Đình Thiên cùng Lý Tĩnh, Sử Tư Minh còn có Lâm Uy mấy người liếc nhau, hiển nhiên không nghĩ tới sự tình lại biến thành dạng này.

"Nhị hoàng tử, việc này. . . Người xem. . ."

Tất cả mọi người đưa ánh mắt nhìn về phía Lâm Uy, dù sao hắn là ở đây Địa Vị tối cao người.

Lâm Uy ánh mắt chớp động, hiển nhiên cũng muốn mượn cơ hội này giết một giết Lâm Dương Thiên cái này đột nhiên Như Lai bá đạo uy phong.

Hắn nhìn xem Ôn Đình Thiên gật gật đầu: "Không bằng liền để Lâm trưởng lão để ý tới dạy một chút ta cái này đệ đệ đi."

Mọi người đều hiểu ý.

Ôn Đình Thiên thì là vung tay lên: "Thanh Tràng, tiễn khách!"

. . .

Sau một lát.

Lăng Vân Các phía trước trên quảng trường nhỏ chỉ còn lại có hai vị Xuất Vân Quốc tôn quý nhất Lão Đại cùng nhị hoàng tử Lâm Uy.

Thậm chí ngay cả Lục Bộ Thượng Thư cao như vậy quan đều được mời rời sân, vô pháp chứng kiến trận này đột nhiên Như Lai kinh thiên động địa đại chiến.

Vân Thành danh tiếng thịnh nhất Ôn gia trưởng lão, Lâm Dịch.

Xuất Vân hoàng thất như mặt trời ban trưa thiên kiều Hoàng Tử, Lâm Dương Thiên.

Hai người này đứng ở trong sân thời điểm, mọi người phảng phất nhìn thấy một đôi phân biệt tượng trưng cho quang minh cùng Hắc Ám Thần Ma huynh đệ, hai người đứng là như vậy tương tự, nhưng bởi vì trên thân khí chất khác biệt, thành hoàn toàn khác biệt hai thái cực chỉ tồn.

Lãnh khốc Sát Thần.

Hung tàn Huyết Ma.

Lâm Dương Kế nhận Ly Hóa Thiên Đế vô thượng Thiên Uy, Khổ Tu nửa năm, cuối cùng có hôm nay thân thủ đối chiến huyết cừu Trần Triều Ca cơ hội.

Hắn lãnh khốc sát ý, ngưng đến quanh thân mười mấy mét phạm vi bên trong không khí đều muốn thành băng.

Trần Triều Ca trong lòng tràn đầy giết cha diệt môn huyết hải thâm cừu, trăm phương ngàn kế, mới có đối với chiến diệt sát Lâm Dương Thiên cơ hội.

Hắn khát máu hung uy, kích thích chung quanh tầng tầng lớp lớp không khí đều thành Huyết Lăng, muốn đem Lâm Dương Thiên bao phủ nuốt hết.

Tuy nhiên trên quảng trường nhỏ chỉ là hai cái niên kỷ không đủ mười sáu tuổi thiếu niên, nhưng chỉ gần như vậy đứng lên, trên thân hai người tuôn ra tức giận xu thế liền để bên cạnh những này đứng tại Xuất Vân đỉnh phong cường giả các quyền quý biến sắc.

Liền ngay cả Lâm Uy, vị này được vinh dự là Xuất Vân đệ nhất Thanh Niên Cao Thủ Tứ Tiểu long chi thủ đô cảm thấy trái tim băng giá.

Nguyên lai mình Cửu Đệ đúng là như vậy thâm tàng bất lộ!

Mà vị này Ôn gia trưởng lão Lâm Dịch, càng là bất thể ra tuyệt đại thiên kiều!

Chiến!

Sát cơ chiến ý đã đốt đến đỉnh điểm, Lâm Dương Thiên cùng Trần Triều Ca không nói thêm gì nữa, đại chiến hết sức căng thẳng.

"Chết!"

Trần Triều Ca động trước.

Hắn hận Lâm Dương Thiên tận xương, phải dùng chiêu lợi hại nhất diệt sát cái này tạp chủng, lấy cảm thấy an ủi Trần Nguyệt Thăng trên trời có linh thiêng.

Một thanh trường kiếm như máu trong biển vọt lên Giao Long, bất thành linh liền xuất hiện trong tay hắn.

"Là 【Huyết Long kiếm】!" Lâm Uy kinh hô.

Xuất Vân Quốc Trần Quốc chí bảo một trong Huyết Long kiếm, cao giai Linh Khí, lại bị Lâm Hạo Uyên ban cho Lâm Dương Thiên.

Chuôi kiếm này tại Xuất Vân Quốc uy danh hiển hách, năm đó Lâm Hạo Uyên vẫn là quá giờ tỷ đội liên cầm kiếm này tại Biên Hoang trên chiến trường lực trăm mấy vạn binh, ngạnh sinh sinh sắp kiếm này kiếm phong nơi độ bên trên một tầng tinh hồng huyết quang.

Giờ phút này, Huyết Long kiếm xuất, giống như năm đó Lâm Hạo Uyên này vô địch thần uy tái hiện nhân gian, Trần Triều Ca thời gian nửa năm Vô Đạo Tu Vi triển lộ không bỏ sót, kiếm quang chảy xuôi ở giữa liên có một đầu cuộn cuộn Huyết Hà cuộn cuộn không hết xông về Lâm Dương Thiên.

Hào Kiếm Pháp! !

Mặc dù hôm nay Trần Triều Ca tác phong bá đạo , khiến cho người chán ghét, nhưng vẫn như cũ vô pháp che giấu một kiếm này kinh diễm phong thái, cũng là Lý Tinh mấy người cũng không khỏi trong lòng tán thưởng.

Lâm Uy càng là âm thầm may mắn, may mắn chính mình không có lỡ mắng đi cùng cái này Cửu Đệ chiến đấu, nếu không vên vẹn là một kiếm này uy lực cũng đã đạt tới Tiên Thiên Hậu Kỳ thủy chuẩn, chính mình cần đem hết toàn lực mới có thể chống đỡ.

Mà này Lâm Dịch trưởng lão, lại phải như thế nào tiếp chiêu?

Tất cả mọi người ánh mắt nhìn về phía Lâm Dịch.

Trước đó đoàn người đạt được liên quan tới Lâm Dương Chiến Đấu Lực tin tức là có thể chiến bại hoàng gia thị vệ thống lĩnh Tô Minh Xuân, về phần về sau Ôn phủ đại chiến đến phát sinh cái gì cũng là bí mật, cho nên đoàn người đối với Lâm Dương Thiên thực lực suy đoán hẳn là tại Tiên Thiên hậu kỳ tả hữu.

Một kiếm này, đối với Lâm Dương Thiên tới nói, phải làm không khó đón lấy.

Lâm Dương Thiên lại không nghĩ như vậy.

Người khác cũng làm hẳn cùng cái này Trần Triều Ca ở giữa sẽ có một phen khổ chiến, nhưng Lâm Dương Thiên hôm nay mới sẽ không giống như tiện nhân kia cỡ nào dài dòng cái gì.

Hắn muốn, là cực hạn đã kích cùng nhục nhã.

Chỉ thấy hắn đối mặt với Trần Triều Ca Huyết Hải cuộn cuộn cường đại kiếm chiêu, chỉ là nhẹ nhàng nâng lên tay trái, trong miệng nhẹ nhàng nhắc tới:

"Cự Sơn —— Triệu Hoán Thuật!"

Quen thuộc chiêu số xuất hiện.

Năm đó kém chút tức chết Trần Bình Cự Sơn Triệu Hoán Thuật lại xuất hiện nhân gian.

Chỉ là lần này, Lâm Dương Thiên đi qua tại Ôn phủ chuẩn bị chinh đồn về sau, triệu hoán đi ra Cự Sơn to lớn hơn nặng nề , khiến cho Nhân Tuyệt nhìn.

Ầm ầm

Lâm Dương Thiên trước người đột nhiên xuất hiện một tòa hắc sắc Cự Nham, chừng nhị tầng Tiểu Lâu kích cỡ tương đương, toàn thân cũng là cứng rắn tam giai linh quang【 Tinh Cương huyền thiết 】, cứng đến nổi rồi rằng, nặng dọa người.

Toàn trường người đều kinh sợ.

Đoàn người căn bản chuẩn bị không rõ Lâm Dương Thiên đây là cái gì Yêu Thuật, chỉ có số ít biết【 Tu Di Giới 】người đoán được Lâm Dương Thiên đây là đang dùng trang bị khi dễ người.

Xoẹt.

Liên nghe đến một tiếng kim thiết tiếng ma sát âm.

Trần Triều Ca vô cùng mộng ép nhìn xem chính mình Huyết Long kiếm thẳng tắp cắm vào trước mặt toà này bất thành linh xuất hiện bên trong ngọn núi nhỏ, nào từ cơ hồ muốn chập mạch.

Cái này làm cái gì phi cơ a!

Nơi nào có dạng này đánh nhau!

Muốn chơi người chết a!

Lâm Dương Thiên xa Cự Sơn, tựa hồ nhìn thấy Trần Triều Ca cặp kia sắp trừng ra hốc mắt con người, khóe miệng cười lạnh:

Không tệ, hôm nay chính là muốn đùa chơi chết người.

Cự Sơn, nhận!

Vứt một chút.

Không lẽ Tinh Cương huyền thiết vùng núi bị thu hồi Tu Di Giới, liên đới lấy đem Trần Triều Ca còn đến không kịp rút ra Huyết Long kiếm cũng thu vào đi.

Mua một tặng một.

Trần Triều Ca trực tiếp khí bạo.

"Lâm Dịch! ! Ngươi vô sỉ! !"

Lâm Dương Trục tiếp dùng cảm nhìn xem Trần Triều Ca, khinh thường cười một tiếng: "Cái này kêu là vô sỉ, còn có càng vô sỉ, ngươi lại không rút, lão tử đập chết ngươi!"

"Ta rút mẹ ngươi!"

Trần Triều Ca phát điên.

Hắn vốn là sát ý mãnh liệt, lại bị Lâm Dương Thiên khí đến phát cuồng.

Chỉ gặp hắn bỗng nhiên tăng tốc độ, thân hình hóa thành cuồng phong điện chớp, cao cao nhảy hướng lên bầu trời.

Vừa rồi hắn tính ra Lâm Dương Triệu gọi Cự Sơn lớn nhỏ, chính mình từ trên trời giáng xuống liền có thể vượt qua tiểu sơn, đánh giết đối phương.

Một cây trường thương, bị hắn nắm trong tay, không ngờ là một giống như cao giai Linh Khí.

Thân là Hoàng Tử, chính là như vậy thô bạo, thường nhân đời này cũng khó khăn đến thấy một lần cao giai Linh Khí lại có không chỉ một kiện.

Càng làm cho người ta giật mình là Trần Triều Ca ở trên cao nhìn xuống đúng là sử xuất một chiêu Lâm Dương Thiên hết sức quen thuộc Thương Pháp

Hạ phẩm Linh Quyết, Thương Long xoáy!

Đến từ hoàng gia thị vệ thống lĩnh Tô Minh Xuân Thương Pháp thần chiêu, đến Trần Triều Ca trong tay, đúng là Hậu Sinh khả ỷ, uy lực không hề yếu tại Tô Minh Xuân.

Cái này Trần Triều Ca võ đạo thiên phú, đúng là yêu nghiệt đến tận đây, không chỉ có kiếm pháp Siêu Trác, Thương Pháp cũng đáng sợ như thế.

Mọi người lần nữa vì là Trần Triều Ca cường đại cảm đến kinh hãi, cũng khó trách hoàng đế Lâm Hạo Uyên sẽ như thế sùng hạnh đưa bé này, bởi vì hắn thật có làm cho người chờ mong tư bản.

Bất quá, hắn hôm nay gặp được là Lâm Dương Thiên.

Nhất định giẫm bạo Trần Triều Ca Lâm Dương Thiên.

Lâm Dương Thiên trên chân xuyên một đôi giày, một đôi đến từ Hắc Thiết Linh Giáp Chiến Ngọa, cái này giày cho Lâm Dương Thiên gia tăng trọn vẹn ngũ thành bát lên lực, dùng lực giẫm mạnh, mặt đất băng liệt, Lâm Dương Trục tiếp bay còn cao hơn Trần Triều Ca.

Hắn nhìn xem Trần Triều Ca, trên mặt lạnh nhạt, xuất thủ nhưng là hắc làm người tuyệt vọng.

Trên tay hắn, đã đeo lên ba cái Tu Di Giới.

Trong này chứa đựng không lồ khoáng thạch, đầy đủ để cho Trần Triều Ca khóc cha gọi mẹ.

Lâm Dương Thiên lạnh giọng: "Cự Sơn Triệu Hoán Thuật thăng cấp bản —— Quần Sơn Triệu Hoán Thuật!"

Chương 59: Ăn hàng thần uy

Trần Triều Ca đỉnh đầu bầu trời bất thình lình hắc.

Hắn trong tầm mắt xuất hiện trọn vẹn vài chục tòa như ngọn núi lớn nhỏ khổng lồ khoáng thạch, giống như từng khóa Vãn Tinh kéo lấy tuyệt vọng chỉ riêng hướng về hắn nện xuống tới.

Cái này còn có thể hay không chơi a! !

Nhìn thấy một màn này, đừng nói Trần Triều Ca, liền ngay cả bên cạnh người xem đều nhìn có chút không đi xuống.

Một trận loạn vũ, nganh sinh sinh để cho Lâm Dương Thiên biến thành người khi dễ con khi tiết mục.

Àm ầm

Quần Sơn rơi xuống, thanh thế to lớn.

Đáng thương chúng ta Cửu Hoàng Tử Trần Triều Ca, một chiêu Thương Long xoay nguyên bản đã có Hậu Sinh khả ỷ công lực, nhưng là yếu ớt mũi thương chỗ nào có thể ngăn cản nặng mấy vạn cân khổng lồ vùng mỏ.

Trần Triều Ca ra sức dùng trong tay trường thương đi chọn vùng mỏ, làm sao thân thương đều nhanh muốn cong thành bán nguyệt, lại bắt đắ dĩ bị ép tới rơi xuống mặt đất.

Bành.

Lăng Vân Các bên ngoài quảng trường nhỏ miễn phí làm một lần đề cho bằng phục vụ, liền đới lấy Trần Triều Ca kém chút cũng thành trên mặt đất một tấm hình.

May mắn tốc độ của hắn nhanh.

Nghìn cân treo sợi tóc thời khắc, sắp biệt khuất đến đền Trần Triều Ca bỗng nhiên buông tay ra bên trong trường thương, mượn thân thương đánh thẳng lực lượng bay ngược mấy mét, liền tiếp tránh thoát mấy tòa núi quặng nghiền ép cuối cùng không có bị trước mặt mọi người ngăn chặn, trở thành trò cười.

"Lâm Dịch! ! Ngươi có bản lĩnh quang minh chính đại tới nhất chiến! !"

Trần Triều Ca đứng tại vài tòa Cự Sơn trong khe hẹp ở giữa, giống như là trong dãy núi đáng thương nhảy nhót Dã Thỏ, tức giận đến điên cuồng đối với thợ săn kêu gào.

"Đánh thì đánh! !"

Trên bầu trời rơi xuống Lâm Dương Thiên, sắc mặt như hàn sương, con mắt như bồn lôi, sát ý tăng vọt phía dưới hai tay huyền hóa ra một đôi cự đại hòa diễm chương ấn, chính là Linh Quyết —— Đại La Viêm chương.

Linh lực Hóa Hình?

Uẩn Linh cao thủ?

Đoàn người nhìn thấy Lâm Dương Thiên tuyệt chiêu, đều là sợ hãi thán phục, không khỏi nhanh liền thấy rõ Lâm Dương Thiên song chương uy lực vền vẹn đạt tới Tiên Thiên Hậu Kỳ, nhưng vẫn như cũ kinh diễm toàn trường.

Hỏa diễm hùng hực song chương, muốn đem bầu trời đốt xuyên.

Từ trên trời giáng xuống Lâm Dương Thiên, thề phải đốt diệt cừu địch.

Mặt đất Trần Triều Ca, nhìn thấy Lâm Dương Thiên chủ động nhất chiến, trên mặt vẻ giận dữ chuyển thành dữ tợn ý cười, cuối cùng đợi đến cùng đối thủ cứng rắn cơ hội.

Phạch một cái.

Hắn móc ra thứ ba kiện cao giai Linh Khí.

Đây là một kiện bộ dáng hung tàn Quỷ Đầu Đại Bổng, thượng diện trải rộng gai ngược răng nanh, giống như nhất tôn ác quỷ Ma Đầu, quơ múa thời điểm

mang theo cuộn cuộn Hắc Phong, uy lực tuyệt đối kinh người.

Một gậy trùng thiên, giống Thiên Trụ đứng ở biển lửa, Trần Triều Ca gằm thét, càng là quỷ thần phải sợ hãi:

"Bàng Môn Tà Đạo, cắt cho ta!"

Trần Triều Ca tích sức đã siêu việt một cái vương tử thủy chuẩn, để cho Lâm Uy đều mặc cảm, quỷ này nhưc đầu bỗng càng thêm không phải Xuất Ván Quốc sư tâm, cũng không biết hấn nơi nào đến những này ngu bức trang bị.

Mọi người kinh sợ, Lâm Dương Thiên lại nguy hiểm.

Lâm Dương Thiên không biết nguyên nhân gì, luôn luôn không có mặc bên trên hoàn chỉnh Hắc Thiết Linh Giáp, cái này Đại La Viêm chương càng là ngay cả bao tay đều không có mang, tuyệt đối khó mà chống lại Trần Triều Ca cao giai Linh Khí.

Mắt thấy hấn hỏa diễm cự chương muốn đụng tới Trần Triều Ca vận sức chờ phát động sát chiêu, đã thấy Lâm Dương Thiên tựa hồ song chương lác một cái, đứng là kém nửa mét, trực tiếp sắp song chương nện vào Trần Triều Ca trước người trên mặt đất.

Bành!

Mặt đất bạo liệt, bụi mù nổi lên bốn phía.

Cự đại trùng kích làm cho không người nào có thể mở mắt, lại không cách nào can thiệp Trần Triều Ca tất sát nhần tâm.

Lâm Dương Thiên đánh lệch ra, hấn Trần Triều Ca Bổng Tử lại sẽ không lệch ra.

Đối mặt trùng kích, Trần Triều Ca nhẹ nhàng nhảy lên liền không bị ảnh hưởng, trên mặt đất Lâm Dương Thiên hai tay còn dè xuống đất, thân hình Hồi Lực không kịp, một cái đầu lâu tựa như một cái chín mọng dưa hấu một dạng, liền đợi đến Trần Triều Ca một gậy nện đến vỡ nát.

"Chết đi!"

Trần Triều Ca mặt mũi tràn đầy cũng là nhẹ răng cười, mừng rỡ trong lòng, cuối cùng có thể vì phụ báo thù.

Đáng tiếc, cái này một giây, hai tay dè xuống đất Lâm Dương Thiên khoe miệng nhưng là ác ma hướng lên vênh lên, miệng bên trong thì thầm:

"Cự Sơn —— đỉnh trướng thuật!"

Một tòa tận lực bị tinh tuyến qua vùng mờ từ hư không hiển hiện.

Núi này đỉnh núi vô cùng nhọn, giống một cây thương đầu thương, xem cũng làm người ta run lên trong lòng.

Lâm Dương Thiên quá âm hiểm.

Hấn cố ý để cho Trần Triều Ca nhảy lên, sau đó tại hấn đang phía dưới triệu hồi ra dạng này một tòa nhọn vùng mờ.

Kết cục. . .

Tương đối bị kịch.

Ngao! !

Toàn bộ Ôn gia đều quanh quần Trần Triều Ca như giết heo kêu thảm.

Ôn Đình Thiên, Lý Tĩnh, Sử Tư Minh bọn người là có chút không đành lòng cau mày một cái.

Quá đau.

Mẹ nó nhìn xem đều nhưc cả trứng.

Cái này Lâm Dịch Tiểu Trường Lão là Ma Tinh chuyển thể đi, tâm tư quá xấu, ra tay quá hắc!

Nhận.

Lâm Dương Nhất chiêu nát trứng, cũng không có truy kích, mà là tại giữa sân tránh một vòng sắp sở hữu vùng mờ đều thu hồi Tu Di Giới.

Đối diện.

Trần Triều Ca đã rơi trên mặt đất.

Ba ba ba.

Một đời thiếu niên kiêu hùng, lúc rơi xuống đất đọi đúng là lùi lại mấy bước, hai chân kẹp chặt giống như vừa mới phá đồ xử nữ, mặt mũi tràn đầy tái nhợt, liên tục hút lấy khí lạnh.

"Lâm . . Lâm . . Dịch, ta, muốn, giết, ngươi!"

Trần Triều Ca xuất sinh đến bây giờ đều không có giống giờ phút này biệt khuất qua, cái này Lâm Dịch, là mạng hắn bên trong khắc tinh.

Lâm Dương Tâm trúng qua nghiện, nhưng cũng khó bình đã từng huyết cừu sát ý.

Hắn lạnh lùng nói: "Lại không cút ra khỏi Ôn phủ, nát liền không chỉ là trứng!"

Đậu má!

Trần Triều Ca da mặt đều rút gân.

Hôm nay vốn là hấn tới Ôn phủ trang bức theo người cơ hội tốt, lại không nghĩ rằng bị chính mình cừu nhân nhiều lần nhục nhã.

Hắn tự hỏi có sánh ngang Tiên Thiên Hậu Kỳ đỉnh phong chiến lực, lại đánh không lại đối phương như vậy cứng rắn lại tiện khoáng thạch Triệu Hoán Thuật.

A a. . .

Trứng đau quá. . .

Tâm tính thiện lương khổ!

Trần Triều Ca tức giận đến sắp điên cuồng, cuối cùng dự định bắt đầu dùng trong cơ thể Cẩm Ky Lực Lượng, một cổ hắc sắc mà quý dị linh lực chậm rãi từ hấn Khí Hải dũng mãnh tiến ra.

Hắn hai tròng mắt, dần dần tràn ngập một loại tràn ngập Tử Ý hắc quang, cả người khí tràng cũng bắt đầu trở nên băng lãnh mà tử tịch.

Tới!

Cuối cùng phải vận dụng cổ lực lượng kia!

Lâm Dương Nhất trực quan xem xét lấy Trần Triều Ca, hấn biết tại đối phương Khí Hải bên trong có này cổ thần bí linh lực màu đen.

Đó là Trần Triều Ca chân chính bài.

Hắn dùng như thế không nói đạo lý khi dễ nhân phương thức đối chiến, chính là muốn bức ra Trần Triều Ca bài, cũng may ngày sau quyết chiến bên trong chuẩn bị sẵn sàng.

Mấy hơi đi qua, Trần Triều Ca hai mắt đã hoàn toàn biến thành đen kịt một màu, này cổ tà ác mà lực lượng cường đại đã hiện ra đến, nhưng lại còn không phải cuối cùng.

Trần Triều Ca mở miệng lần nữa, âm thanh trở nên có chút khàn khàn: "Kiệt, Lâm Dịch, đã ngươi muốn vô sỉ chơi xấu, vậy thì đi thử một chút tay ta đoạn đi!"

Hắn chậm rãi đưa tay, trong bàn tay hiển hiện hắc sắc mây đen, biến ảo ở giữa đúng là biến thành một cái quạt cánh hắc sắc Tiểu Ứng.

Cái này Tiểu Ứng bộ dáng dữ tợn, nửa người lại tất cả đều là bộ xương, phảng phất xác chết vùng dậy mà thành Yêu Vật, toàn thân lộ ra khí tức tà ác.

Cửu Hoàng Tử cũng nắm giữ linh lực Hóa Hình bản lĩnh?

Đây cũng là cái gì linh lực?

Này hóa đi ra lại là cái gì đồ vật, đúng là như thế Tà Mị?

Tất cả mọi người là lần đầu tiên nhìn thấy Trần Triều Ca thi triển cái này tà môn công phu, nhưng này Tiểu Ứng lại sinh biến hóa.

Trần Triều Ca trên thân Túi Càn Khôn chớp động, từ bên trong không biết triệu hồi ra thứ gì, đúng là cùng trong tay hắc sắc Tiểu Ứng hòa làm một thể, trọng nháy mắt thay đổi ra một cái chùy nửa mét rõ ràng xương Chiến Ứng, toàn thân tuôn ra lấy khủng bố uy năng, làm cho tất cả mọi người đều biến sắc.

Cái này quá mạnh!

Bạch cốt Chiến Ung khua tay toàn bộ bởi xương cốt ghép thành cánh, thượng diện kích động ra cuộn cuộn âm phong cho người ta cảm giác đúng là đạt tới Tiên Thiên Hậu Kỳ Thực Lực Cảnh Giới.

Trần Triều Ca còn cất giấu loại này sát chiêu!

Có loại này linh xảo phi hành chiến chim, chỗ nào vẫn sợ Lâm Dương Thiên Cự Sơn?

Lý Tĩnh, trên thân đã nổi lên nhàn nhạt linh quang, tùy thời chuẩn bị can thiệp giữa sân cục thế.

Ngay cả hấn vị này Uẩn Linh cường giả đều như thế cảnh giác, đủ thấy Trần Triều Ca trong tay bạch cốt Chiến Ung là kinh khủng bậc nào.

"Lâm Dịch, cho người ba giấy, đập đầu Bồi Lễ, tha cho người khỏi chết!"

Trần Triều Ca đến tột cùng là không có giải được hôm đó Ôn phủ đại chiến Lâm Dương Thiên kinh thiên biểu hiện, đối với mình một chiêu này tràn ngập tự tin.

Lâm Dương Thiên không chịu thua, nhất định phải chết!

Lâm Dương Thiên hai mắt hồng quang chớp động, gắt gao nhìn chăm chăm đối phương trong cơ thể linh lực màu đen, hình như có sở ngộ.

Đối mặt với Trần Triều Ca tử vong uy hiếp, Lâm Dương Thiên lại chỉ là cười lạnh:

"Liên người có chim a. . . Hòa Nhi, đi ra làm việc!"

Li!

Cách đó không xa một tiếng Linh Cầm hét vang, giống như trong mây đen đậm ra kim quang.

Một đạo hỏa hồng thân ảnh, nương theo lấy bất mãn lời nói tiến nhanh đến trước mặt mọi người: "Lâm Tiểu Dịch! ! Hôm nay làm sao phiền toái nhiều như vậy, thêm đồ ăn, ban đêm nhất định phải thêm đồ ăn a! !"

Hòa Nhi thực lực trước đó cường đại đến thật không thể tin, bây giờ bị Phong Ấn Lực Lượng, thực lực đi theo Lâm Dương Thành trưởng mà khôi phục.

Lâm Dương Vũ Đạo Cảnh giới là Tiên Thiên Trung Kỳ, Hòa Nhi cao hơn một cảnh, chính là Tiên Thiên Hậu Kỳ đỉnh phong, nhưng nó người mang thân thú huyết mạch, tuôn ra tới chiến lực viễn siêu Tự Thân Cảnh Giới.

Đáng tiếc, nó thực lực bây giờ không thể tái hiện Tất Phương thiêu đốt Thiên Địa Pháp Tướng, chỉ có thể giống một cái Hồng Mao Anh Vũ tản ra hỏa diễm linh quang rơi xuống Lâm Dương Thiên trên bờ vai, bề ngoài so với đối diện bạch cốt Chiến Ung không kém chỉ có nửa điểm.

Không quá mà tuy nhiên khí tràng yếu, nhưng nó thái độ lại kế thừa Thanh Vân Sơn đệ nhất bá chủ bản sắc.

Đối sát khí đằng đằng Trần Triều Ca giống như bạch cốt Chiến Ung, Hòa Nhi trực tiếp cho cái khinh khinh:

"Làm gì? Đánh không lại? Là tên nhân loại này vẫn là cái kia biết bay xương sườn? Nhân loại mười cân yêu thú thịt, này xương sườn phiền phức điểm, một khóa thịt viên."

Con hàng này trực tiếp ra giá, này thái độ ngữ khí nhưng là để cho Trần Triều Ca phát điên.

Người nào nuôi cái gì chim

Lâm Dịch chán ghét, cái này Hồng Mao Anh Vũ càng tìm đường chết!

"Cho ta xé hấn!"

Trần Triều Ca vung tay lên, bạch cốt Chiến Ung suru một chút liền xông về đối diện, đáng sợ âm phong tốc thẳng vào mặt, nhưng lại để cho đối diện Hòa Nhi ánh mắt lập tức sáng.

"Oa! Cái này xương sườn tựa như là một cái 【 Thanh Lân Ung 】 a! Tuy nhiên thời gian lâu dài có chút mốc meo, nhưng nướng một nướng vẫn là có thể dùng để nấu canh a! Lâm Tiểu Dịch, ta không khách khí a!"

Hòa Nhi đời này lớn nhất theo đuổi cũng là ăn.

Không có cái gì so một cái cao giai yêu thú xương cốt nấu canh đối với hấn càng có sức hấp dẫn.

Đối diện bạch cốt Chiến Ung toàn thân âm phong đủ để cho một cái bình thường Tiên Thiên Hậu Kỳ cường giả đau đầu, nhưng khi Hòa Nhi thực tình muốn động thủ thời điểm, loại này Âm Tà lực lượng liền không dùng được.

Oanh.

Hỏa Nhi nổ lên Linh Diễm.

Đó là thiên hạ sở hữu Tà Vật khắc tinh, lấy Âm Tà pháp thuật tế luyện đi ra bạch cốt Ứng dụng phải Hỏa Nhi, tựa như là lão thủ dụng phải mèo, hắc sắc âm khí vừa mới dụng phải Hỏa Nhi Linh Diễm liền bị nóng hoảng hốt.

Dát! Dát!

Còn không có đánh, bạch cốt Ứng sợ.

Loại này thiên nhiên lực lượng khắc chế để cho bạch cốt Ứng thực lực phát huy không đến một nửa, mà Hỏa Nhi này gấp mấy vị cũng không cần mệnh thất đức tính cách lại làm cho chính mình chiến lực tăng cao.

Này lên kia xuống, bị kịch lần nữa diễn ra.

Trần Triều Ca muốn chấn nhiếp toàn trường đại chiêu, có ở đây không đến nửa phút thời gian bên trong liền bị Hỏa Nhi đè vào mặt đất, ngay cả móng vuốt mang miệng cùng tiến lên, miệng bên trong còn không ngừng nhắc tới:

"Ai! Ngươi chớ phản kháng a! Phản kháng cũng không hề dùng, dù sao ngươi đã chết, Bản Đại Vương ăn ngươi là Siêu Độ ngươi. . . Ngoan, ngoan a, rất nhanh liền tốt."

cv: quỳ đến chym cũng hồ đàn

Bạn đang đọc truyện *Hỏa Đế Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 60: Thần võ Thân Vương

Đùng đùng.

Bạch cốt Ứng cuối cùng bị Hỏa Nhi mang ra thành một chỗ xương cốt, sau cùng khép lại đến cùng một chỗ, để cho Hỏa Nhi một cái móng vuốt nắm lấy bay trở về nấu canh.

Một màn này, bên cạnh người xem dờ khóc dờ cười, không biết nên nói cái gì.

Mọi người đều nói Bánh Bao nhân thịt Đà Cầu, hôm nay tốt, bộ xương nện ăn hàng Ứng, đồng dạng là đã đi là không thể trở về.

Trần Triều Ca, nhưng là đã nhanh muốn thổ huyết. . .

Đối diện Lâm Dương Thiên căn bản không phải đang đánh nhau, nhất định cũng là tại hô khuôn mặt, một chút một chút, kẻ trộm lời kéo đau.

Đến bây giờ, hắn Trần Triều Ca không chỉ có nhưc cả trứng đến giật giật, cả trái tim càng là đã bị đập thành toái phiến, vẫn còn ở mặt đất giẫm mấy chân, khổ ép thành cặn bã.

Lâm Dịch!

Ta muốn giết ngươi!

Ta nhất định phải giết ngươi a! !

Trần Triều Ca đầy ngập tà hỏa không chỗ phát tiết, dần dần đem hần lý trí từng chút một thiêu đốt hầu như không còn.

Trước đó hắn còn không chế lấy trong cơ thể loại kia linh lực màu đen sử dụng, nhưng tình huống trước mắt đã không cho phép hắn lại giấu chiêu ——

Vì là giết Lâm Dương Thiên, hắn muốn đem cỗ lực lượng kia thúc cốc đến đỉnh phong.

Rống!

Trần Triều Ca phát ra như dã thú gầm nhẹ, này cổ hắc sắc tà ác linh lực từ ánh mắt hấn bên trong chảy xuôi đi ra, từ hấn trong lỗ chân lông phát ra, dần dần hình thành một đoàn sương mù màu đen, đem hấn cả người bao khóa.

Hắn nguyên bản trắng nõn khuôn mặt, hờ ra từng cái hắc sắc mạch máu, cả người bắt đầu bành trướng, quả là nhanh nếu không có ai hình.

Tất cả mọi người là hoảng sợ.

Cái này Cửu Hoàng Tử cực hạn đến mạnh đến trình độ gì, chỉ cảm nhận được Trần Triều Ca trên thân khí tức khủng bố tăng vọt, đúng là trong nháy mắt đi vào Tiên Thiên Cảnh đỉnh phong, hơn nữa còn đang kéo dài tăng trưởng.

Tiếp tục như vậy, cái này Trần Triều Ca không phải là muốn đột phá Nhục Thân Cực Hạn, có được có thể so với Uẩn Linh cảnh chiến lực?

Đây cũng quá nghịch thiên!

Bên cạnh.

Lâm Uy sắc mặt tái nhợt, không nghĩ tới chính mình cái này Cửu Đế đúng là giấu sâu như vậy thực lực, chính mình mặc cảm.

Hơn... người sắc mặt người đều là ngưng trọng, trận chiến ngày hôm nay, Lâm Dịch cùng Cửu Hoàng Tử đều là cho người ta quá nhiều ngoài ý muốn.

Riêng là Cửu Hoàng Tử sau cùng tuôn ra tới linh lực màu đen, đúng là khủng bố đến loại trình độ này, loại lực lượng này, hoàn toàn không thuộc về Xuất Vân Quốc hoàng thất truyền thừa!

Hắn đến còn ẩn tàng bí mật gì?

Trần Triều Ca sát ý uy năng vẫn còn ở tăng vọt, Lâm Dương Thiên trong mắt hàn quang cũng càng ngày càng thịnh.

Thực lực đối phương thật có chút ra ngoài ý định, nhưng hắn có Hắc Thiết Linh Giáp nơi tay, không sợ Trần Triều Ca bất luận cái gì Tà Năng sát chiêu.

Chỉ là cổ này thâm trầm linh lực màu đen, để cho Lâm Dương Tâm bên trong nghĩ đến rất nhiều... .

Xem ra chính mình trước đó vẫn là đánh giá thấp Trần Triều Ca người này.

Bây giờ xem ra, tại Trần Triều Ca tiến vào Xuất Vân hoàng cung trước đó, cũng đã có một ít không đặc lực lượng truyền thừa.

Cổ này linh lực màu đen cường đại, vượt xa tu luyện tâm pháp, coi như so ra kém Lâm Dương Thiên Bách Mạch Phong Thần quyết, nhưng ở khí Vô đại lực cũng tuyệt đối coi là đỉnh cấp lực lượng Tu Luyện Pháp Môn.

Sau lưng Trần Triều Ca, ẩn giấu đi một cổ khó có thể tưởng tượng to lớn mà Hắc Ám Thế Lực.

Lâm Dương Thiên nhãn quang, siêu việt toàn bộ khí Vô đại lực, ngay tại hấn Hiểu rõ một chút chân tướng thời điểm, Trần Triều Ca sẽ đem trong cơ thể linh lực màu đen đốt đến đỉnh phong.

Mà lúc này, trên bầu trời, bất thành linh xuất hiện một cái cự đại ngón tay.

"Ôn Thị nhất tộc, người như vậy khi nhục ta Xuất Vân Quốc Hoàng Tử, thật coi ta Xuất Vân không người sao!"

Ầm ầm

Cái kia Cự Chỉ từ đám mây duỗi ra, phảng phất bầu trời đều bị xuyên phá lỗ thủng, nguy nga chi thân thể có gần trăm mét trường, thượng diện mỗi một đạo vân tay đều chất chứa cuộn cuộn thiên địa linh năng, ầm ầm đè xuống, giống như Thiên Thần làm ra số mệnh tuyên án ——

Chỉ dưới người, hấn phải chết không nghi ngờ! !

Uẩn Linh cường giả xuất thủ!

Cái này khủng bố nhất chỉ, giống như đại biểu cho thiên địa ý chí, nguy nga Thần Năng, gọi người chỉ có thần phục.

Ở đây ai cũng không nghĩ tới, giờ phút này lại sẽ có một vị Uẩn Linh cường giả bất thành linh xuất thủ, mà hấn cái này Nhất Sát chiêu mục tiêu thành linh đúng là Lâm Dịch.

"Lâm Dịch! !"

Mọi người chỉ có kinh hô, nhưng căn bản vô pháp làm ra bất luận cái gì nỗ lực.

Liền ngay cả Lâm Dương Thiên chính mình cũng không nghĩ tới chiến cục sẽ có dị biến này, vị kia tiềm phục tại phụ cận Uẩn Linh cường giả tựa hồ đã sớm động sát cơ, một chỉ này tới quá mạnh quá nhanh, qua trong giây lát đã đến trước mặt hấn, đúng là động ý quyết giết.

Mẹ.

Lại là cái nào hồn trưởng dám hạ sát thủ!

Lâm Dương Tâm niệm tránh gặp, Tu Di Giới bên trong đã triệu hồi ra Hắc Thiết Linh Giáp, muốn tự bạo lấy tự cứu, nhưng một bóng người lại nhanh hơn hắn.

Ở đây một vị khác Uẩn Linh cường giả, Hộ Quốc Tướng Quân Lý Tĩnh, xuất thủ.

Chỉ gặp vị này Xuất Vân Quốc Vô Thần sớm tại này Cự Chi hiện thân trong tích tắc liền cổ động toàn thân linh năng, như là biển màu trắng linh năng ở trên người hắn huyền hóa ra một mặt Linh Quy Thuần Giáp, đồng thời trên tay hắn tế ra một mặt huyết sắc đỏ bùng thuần bài chính là ngày đó Linh Bình giám bảo hội bên trên Ôn gia luyện chế ra tới cường đại Đồ Phòng Ngự —— Dung Nhật Viên thuần.

Cái này thuần bài cuối cùng giao cho Lý Tĩnh trên tay, hôm nay lại thành vị tướng quân này cứu người thần diệu.

Lý Tĩnh sắp này thiên địa linh lực ngưng tụ thành Quy Giáp bám vào đến Dung Nhật Viên thuần mặt ngoài, linh lực thúc giục, liền biến thành một đạo cách trở Vạn Pháp kiên cố bích chương, quăng về phía trên bầu trời cái kia đạo Cự Chi.

Đồng thời, người khác cũng bay tán loạn đi vào Lâm Dương Thiên bên người, nghìn cân treo sợi tóc lúc tại Lâm Dương Thiên bên tai nói nhỏ một câu: "Linh Giáp sự tình không nên lộ ra ánh sáng, để cho ta tới."

Hả?

Lâm Dương Thiên thật sâu xem vị này Hộ Quốc Vô Thần liếc một chút.

Trên bầu trời, che trời Cự Chi cùng Linh Quy hộ thuần đã rắn chắc va chạm cùng một chỗ.

Ra ngoài ý định, không có tiếng vang.

Lý Tĩnh phòng ngự thần diệu mượn nhờ Dung Nhật Viên thuần mặt ngoài này cổ mềm mại lực lượng bắn ngược, giống một vũng đầm sâu, không ngừng hóa giải tên kia Uẩn Linh cường giả đánh lên diệt sát Lâm Dương Thiên sát chiêu.

Cuối cùng, hai cổ kinh thiên lực lượng va chạm ước chừng mười giây đồng hồ thời gian, cuối cùng song song tiêu tán, mà này mặt Dung Nhật Viên thuần cũng hoàn toàn bị oanh thành bã vụn.

Uẩn Linh cao thủ cường đại, thể hiện phát huy vô cùng tinh tế, nếu không phải Lý Tĩnh xuất thủ, chỉ sợ Lâm Dương Thiên hắn phải chết, liên đới lấy Ôn gia Lăng Vân Các cũng phải đang trùng kích bên trong hóa thành phế tích.

Thật cường đại cao thủ.

Thật vô tình thủ đoạn!

Thần diệu dư uy tan hết, trên bầu trời một bóng người chậm rãi rơi xuống.

Mọi người tất cả đều chú mục, không ít người trong lòng đối với người tới thân phận đã có đáp án.

Toàn bộ Xuất Vân Quốc, có ba tên Uẩn Linh cường giả.

Trừ Lý Tĩnh cùng Đoạn Thiên Nhai, có thể phát ra như thế Kinh Thiên Nhất Kích chỉ có vị kia lâu không xuất hiện chí cường giả, đương kim hoàng đế Lâm Hạo uyên thân đệ đệ —— thần võ Thân Vương, Lâm Bách Xuyên!

Trần Triều Ca sớm đã thu hồi chính mình linh lực màu đen, khôi phục bình thường, một đạo người mặc hoàng bào trắng tấp thân ảnh đã đứng ở bên cạnh hắn.

Lâm Bách Xuyên, Xuất Vân Quốc hoàng thất truyền kỳ nhân vật, từ nhỏ được xưng là Vũ Si, không thích chính sự, không yêu giai nhân, mười sáu tuổi trở thành Tiên Thiên Cường Giả, hai mươi bốn tuổi đột phá Uẩn Linh cảnh, chính là Xuất Vân Quốc trong lịch sử trẻ tuổi nhất Uẩn Linh cao thủ, về sau không biết sao liền mai danh ẩn tích mười năm gần đây thời gian, hôm nay vậy mà tái hiện nhân gian.

Hơn ba mươi tuổi Lâm Bách Xuyên, nhìn hết sức trẻ tuổi, phảng phất tuổi trẻ tiểu tử, chỉ có một đôi điều hâu trong con ngươi chớp động tang thương nhân quang để lộ ra hắc qua lại cao chót vót tuế nguyệt.

Lớn nhất làm cho người đáng giá chú ý là tay phải hắn, đúng là đoạn một đoạn ngón trỏ, thượng diện bộ một cái kim sắc kim khí chỉ sáo, hết sức dễ thấy.

Hiểu biết Lâm Bách Xuyên người đều biết, cái này đoạn chỉ nhưng là hắc lợi hại nhất thủ đoạn, vừa rồi diệt sát Lâm Dương Thiên sát chiêu cũng là bởi vậy mà ra.

Lâm Bách Xuyên hiện thân, địa vị tôn sùng, thực lực càng là cùng Lý Tĩnh sánh vai, phảng phất giống như một tòa núi lớn, nhất thời sắp rơi vào hạ phong Trần Triều Ca nhỏ lên tới.

Mà hần một lời không hợp liền giết ra tay tàn nhẫn tính tình cũng biểu lộ không bỏ sót, đối mặt với Lâm Dương Thiên, càng là đối xử lạnh nhạt đối mặt, không có chút nào từng chút một cảm thấy không ổn địa phương.

Phảng phất Lâm Dương Thiên cũng là đáng chết. . .

Lý Tĩnh bảo hộ ở Lâm Dương Thiên trước người, hướng về Lâm Bách Xuyên hành lễ: "Lý Tĩnh gặp qua thần võ Thân Vương Điện Hạ."

Lâm Bách Xuyên mặt không biểu tình, ánh mắt kiêu căng, phảng phất toàn trường chỉ có Lý Tĩnh đi vào hần mắt, hơn đều là cỏ rác.

Hắn nói: "Lý Tĩnh, ngươi thân là Xuất Vân Hộ Quốc Tướng Quân, nhìn xem phổ thông binh dân khi dễ ta hoàng gia huyết mạch đúng là chẳng quan tâm, phải bị tội gì!"

"Thúc phụ!" Bên cạnh Lâm Uy lên giải thích: "Hồi bẩm thúc phụ, chuyện hôm nay chính là Lâm Dương Thiên hần vô lễ trước đây, lúc đầu Lâm Uy muốn giáo huấn Cửu Đế, Lâm Dương Thiên chỉ là thay xuất thủ."

"Hừ! Giáo huấn Cửu Đế, ngươi tốt miệng lớn khí!"

Lâm Bách Xuyên hôm nay nói rõ che chở Trần Triều Ca, hai mắt lạnh lùng quét về phía Lâm Uy, trên thân bất thành linh tuôn ra một đạo linh quang, quất thẳng tới Lâm Uy gương mặt.

Ba!

Đây là Uẩn Linh cường giả linh lực Hóa Hình, tốc độ quá nhanh, Lâm Uy căn bản không kịp phản ứng đã bị đánh gương mặt đỏ bừng, thân thể đều kém chút ngã lệch.

"Ngươi dựa vào cái gì giáo huấn Lâm Dương Thiên, cũng bởi vì ngươi lớn hơn vài tuổi, hay là bởi vì mẫu thân ngươi là chính cung Vương Phi, mà Lâm Dương Thiên bất quá là cái Thứ Xuất Hoàng Tử!"

Lâm Bách Xuyên thật lớn hòa khí.

Trong lòng của hắn tựa hồ có giấu vô tận nộ hỏa, tính cách quái đản, bá đạo vô tình, một cái bàn tay đánh cho Lâm Uy không dám tiếp tục nói chuyện.

"Hôm nay ta xem như thay ngươi phụ hoàng giáo huấn ngươi, về sau lại lấy lớn hiếp nhỏ, ta phế ngươi!"

Ở đây không ai dám nói chuyện.

Lâm Bách Xuyên quá cường thế, tăng thêm địa vị lại cao, coi như Lý Tĩnh cũng không dễ trực tiếp chống đối.

Hắn lại đem ánh mắt nhìn về phía Lâm Dương Thiên.

Vén vện liếc một chút, Lâm Dương Thiên liền phảng phất cảm giác bị Cự Sơn đè ép vô pháp thở dốc, cái này Lâm Bách Xuyên thực lực tựa hồ vẫn còn ở Lý Tĩnh giống như Đoạn Thiên Nhai phía trên.

"Ta mới vừa nói, khi nhục Hoàng Thất Huyết Mạch người, tội chết có thể miễn, tội sống khó tha! Lý Tĩnh, ngươi tránh ra!"

Cái này thần võ Thân Vương đúng là chăm chăm rùng chết Dương Thiên, còn muốn gây chuyện.

Lý Tĩnh biến sắc, cuối cùng giống như núi không hề động:

"Thần Vương Điện Hạ, Lâm Dịch chính là bề hạ tự mình điểm danh muốn ngợi khen công thần, chuyện hôm nay kính xin Thân Vương Điện Hạ giờ cao đánh khẽ."

"Rượu mời không uống, cắt cho ta!"

Ai ngờ cái này Lâm Bách Xuyên đúng là ngang ngược đến tận đây, một lời không hợp trực tiếp động thủ.

Tay phải hắn ngón trỏ bỗng nhiên nâng lên, một đạo kinh thiên Chi Mang lấy nhanh chóng như sét không kịp che tai trộm chuông tư thế đánh văng ra ngoài.

Tù Long chỉ !

Đáng sợ Chi Mang so vừa rồi từ trên trời giáng xuống còn muốn hung mãnh, ầm ầm mà ra, chung quanh hết thấy đều thành chôn phần, để cho Lý Tĩnh vị này Hộ Quốc Võ Thần đều đột nhiên trừng to mắt.

"Thần Vương Điện Hạ, ngươi!"

Lý Tĩnh kinh hô, xuất thủ không chút nào không chậm.

Hắn toàn thân linh lực tăng vọt, một nắm đấm phát sau mà đến trước, tuôn ra một cái Ban Lan Hồ thủ, uy năng chấn thiên, đúng là hắn Lý Tĩnh thành danh Linh Quyết:

【 Tứ Tượng Hám Thiên quyết —— mãnh hổ khiêu thiên 】!

Bạn đang đọc truyện *Hóa Đế Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 61: Thượng Quan thế gia

Lý Tĩnh tại Xuất Vân Quốc là bất bại Vô Thân, đã đạt tới Uẩn Linh sơ kỳ đỉnh phong, một thân chiến lực có thể di động thiên địa.

Nhưng là hôm nay, mọi người không thể tin phát hiện, vị này hồi lâu chưa từng lộ diện thần võ Thân Vương thực lực mạnh, khiến cho người giật sột!

Đáng sợ Tù Long chỉ, coi là thật có buồn ngủ tù phi long chỉ uy, cự đại đầu ngón tay cùng Lý Tĩnh đầu hồ va chạm về sau đúng là bề gãy nghiền nát sắp này đầu hồ oanh thành từng mảnh bã vụn, lấy cuộn cuộn tư thế trực tiếp đụng vào Lý Tĩnh thân thể.

Oanh!

Lý Tĩnh bị kích lùi gấp.

Tất cả mọi người bị kinh sợ mồ hôi lạnh ẩm ướt phía sau lưng.

Mà Lâm Dương Tắc là bị một kích kia đụng nhau kích thích cuồng phong thổi đến lùi lại trọn vẹn vài chục bước, mới đứng vững thân hình.

Quá mạnh.

Cái này Lâm Bách Xuyên thực lực tuyệt đối tại Lý Tĩnh giống như Đoạn Thiên Nhai phía trên, cái này Xuất Vân Quốc, đúng là còn cất giấu lợi hại như thể nhân vật.

Nhưng càng thêm làm cho Lâm Dương Thiên cảm thấy không cam lòng là, cái này lợi hại gia hỏa rõ ràng cho thấy đứng tại Trần Triều Ca một bên.

Mẹ!

Mất thấy mình đã có được có thể nghiền ép Trần Triều Ca thực lực, nhưng làm sao cũng không nghĩ ra, ngắn ngủi thời gian nửa năm, Trần Triều Ca bên người liền cỡ nào dạng này một vị cường đại chỗ dựa.

Lâm Bách Xuyên thực lực buộc Nhân Tuyệt nhìn, Lâm Dương Thiên cho dù có có thể tự bạo Hắc Thiết Linh Giáp, lại có thể tự bạo mấy lần?

Hắn muốn làm lấy tất cả mọi người mặt sấp Trần Triều Ca giẫm tại dưới chân, độ khó khăn lại nâng cao mấy lần không thôi. . .

Uẩn Linh cường giả! !

Lâm Dương Thiên ở trong lòng cắn răng, thường nhân từ tiên thiên đi đến Uẩn Linh, tư chất tốt nhất cũng phải bảy tám năm tình cảnh, nhiều người hơn cuối cùng cả đời cũng khó đụng vào cánh cửa.

Chính mình báo thù đường, chung quy là nhấp nhô phi thường!

Đối diện.

Lâm Bách Xuyên nhất chỉ đánh bay Lý Tĩnh, ánh mắt đã khóa chặt Lâm Dương Thiên.

Hắn tựa hồ cũng là tới vì là Trần Triều Ca chỗ dựa, nhìn xem Lâm Dương Thiên, tựa như nhìn xem một cái tùy ý đùa bỡn chuột.

Hắn chuyển hướng Trần Triều Ca: "Dương nhi, đi, vừa rồi hắn làm sao khi dễ ngươi, ngươi bây giờ liền làm sao trừng trị hắn. Ai dám xuất thủ, ta giết kẻ ấy!"

Mẹ nó.

Tốt mẹ hần bá đạo.

Nhưng là hết lần này tới lần khác dù ai cũng không cách nào ngăn cản cái này hung hãn Thân Vương.

Trần Triều Ca thoải mái.

Hắn cười lạnh, từng bước một hướng đi Lâm Dương Thiên, đầy mắt đắc ý, còn kém sắp nước mũi vung ra Lâm Dương Thiên trên mặt.

Hắn âm thanh lạnh lùng nói: "Lâm Dịch, người cuối cùng rồi sẽ chết tại trên tay của ta, hôm nay, ta trước hết để cho người biết cùng ta đối nghịch, lại là kết cục gì!"

Nói, hắn muốn cất bước hướng về phía trước, đi đến Lâm Dương Thiên trước mặt hung hăng nhúc nhĩ đối phương.

Nhưng bên cạnh, Lý Tĩnh đã lần nữa hiện lên tới.

Rống!

Lúc này, Lý Tĩnh động chân hỏa.

Một kiện kim quang bùng lên áo giáp màu vàng óng bị hần mặc lên người, đó là Xuất Vân Quốc Trần Quốc cao giai Linh Khí 【 Xích Kim Tỏa Thần giáp 】.

Càng có hai cái Hàng Ma Kim Giáp bị hần một trái một phải nắm trong tay, cái này một đôi 【 Oanh Thiên Giáp 】 không biết trấn sát qua bao nhiêu Hào Cường hung ác địch, hôm nay chính là muốn tới khiêng Lâm Bách Xuyên vị này Thân Vương cuộn cuộn Ma Uy.

"Thân vương đại nhân, nếu người lại dồn ép không tha, liền chó trách Lý Tĩnh hôm nay vô lễ!"

Lý Tĩnh gầm nhẹ, như Kinh Thiên Chi Trụ, thề phải bảo đảm Lâm Dương Thiên cùng Ôn phủ an ủi.

Lâm Bách Xuyên cười lạnh: "Bằng người, còn chưa xứng nói lời như vậy!"

Trên người hắn đáng sợ Linh Áp, giống như thực chất, đúng là đất bằng dâng lên một đạo mê người mất Gió xoáy, ngay cả Ôn Đình Thiên bọn người sắp đứng không vững thân thể.

Thật sự là mạnh đến mức quá mức đáng sợ.

Ngay tại cái này Lâm Bách Xuyên sắp lấy một người chi uy nghiền ép toàn trường thời điểm, trên bầu trời lần nữa thần quang lóe lên, một đạo đạo mang từ trên trời giáng xuống.

Đạo này, giống như Khai Thiên Phá Hải, trực tiếp trăm phá Lâm Bách Xuyên tàn phá bừa bãi toàn trường cuộn cuộn linh năng, oanh một chút cấm ở trên mặt đất, kích thích mây chực mết cát bụi.

Không trung, một cái khăn khăn như kim loại tiếng nói vang lên: "Thêm ta, như thế nào. . ."

Xoát xoát. . .

Bụi mù tan hết.

Giữa sân cờ nào một người một đạo.

Người, hát lên đầu bông màu đen, đáng sợ khí tràng phảng phất cùng trường đao hợp làm một thể.

Đao, thẳng tắp cấm ở Lâm Bách Xuyên trước mặt, toàn thân đen kịt, thân đao thẳng tắp, tựa như một cây dây mực, lại có trăm thần diệt ma uy năng.

Đoạn Thiên Nhai tới.

Hắn đao, Xuất Vân Quốc mạnh nhất Cực Phẩm Linh Khí cũng ra khỏi vỏ hiện thế —— tên là 【 Thiên Đoạn 】.

Đoạn Thiên Nhai đã có vài chục năm không có rút ra qua 【 Thiên Đoạn 】 trường đao, không nghĩ tới hôm nay vậy mà vì là Lâm Dương Thiên lần nữa hoành đao hướng lên trời, chỉ vì chống cự vị kia bất thể ra Thân Vương chí tôn.

Đoạn Thiên Nhai xuất hiện, hoàn toàn sắp hôm nay trận này Ôn phủ thịnh hội đẩy hướng cao trào.

Xuất Vân Quốc tam đại Uẩn Linh cường giả vậy mà cùng nhau hiện thân, đây là thường nhân khó gặp rầm rộ, nếu như không phải không khí hiện trường khẩn trương thái quá, chỉ sợ người chung quanh đã sớm hưng phấn nổ tung.

"Đoạn huynh, người làm sao?" Lý Tĩnh nhìn thấy Đoạn Thiên Nhai hiện thân, trong lòng có.

"Thân Vương xuất quan, ta phụng bồi. . ."

Đoạn Thiên Nhai vẫn như cũ tích tụ như kim, lại tựa hồ như chuông không hết thấy, vị này Hoàng Cung Nội Viện thủ hộ thần có người bên ngoài khó có thể tưởng tượng cổ tay.

Lâm Bách Xuyên thì nhủ mày.

Hắn chuẩn bị nhiều năm, tiếp nhận khó có thể tưởng tượng vất vả, cuối cùng có thể đơn độc áp chế Lý Tĩnh tu vi, nhưng là lại thêm một cái Đoạn Thiên Nhai, hết thấy liền khó có thể chuông không.

Hắn thật sâu xem đối diện ba người liếc một chút, riêng là xem Lâm Dương Thiên.

Toàn bộ quá trình, kinh tâm động phách, nhưng này cái gọi là Lâm Dương thiếu năm nhưng thủy chung chưa từng thay đổi quá phận không có sắc mặt, thậm chí cặp kia tràn ngập chiến ý đôi mắt phẳng phát dao kiếm, đúng là nhói nhói hấn Lâm Bách Xuyên tâm.

Kẻ này chưa trừ diệt, tất thành họa lớn!

Lâm Bách Xuyên cùng Trần Triều Ca nổi lên cực độ âm mưu, Lâm Dương Thiên đã bên trên trong lòng của hắn tất sát bảng danh sách.

Coi như hôm nay buông tha Lâm Dương Thiên, ngày khác hắn cũng phải trừ cho sướng.

Chỉ là chuyện hôm nay, đã lại khó có cái gì hành động.

"Đi."

Lâm Bách Xuyên cực kỳ quả quyết, đối xử lạnh nhạt liếc nhìn toàn trường, căn bản không cùng Đoạn Thiên Nhai nói thêm cái gì, quay người che chở Trần Triều Ca rồi đi.

Trước khi rời đi, Trần Triều Ca đã khôi phục lại bình tĩnh.

Trên mặt hắn tràn đầy cười lạnh, quay đầu nhìn về phía Lâm Dương Thiên, nhìn về phía Ôn Đình Thiên, nhìn về phía ở đây tất cả mọi người, nói ra:

"Hôm nay ta lời nói, cuối cùng rồi sẽ ứng nghiệm. Ôn tộc trưởng, Lâm Dịch, các người tốt nhất nắm chặt thời gian hưởng thụ sau cùng nhân sinh đi, thời gian vừa đến, toàn bộ Xuất Vân cũng không giữ được các người! Gặp lại. . . Không, chỉ sợ rốt cuộc gặp không đến, ha ha ha. . ."

Thê lương tiếng cười luôn luôn tiếp tục thật lâu.

Mọi người mới từ trong không khí khẩn trương tỉnh táo lại, Lâm Dương Thiên, thì là luôn luôn gắt gao nhìn xem Lâm Bách Xuyên cùng Trần Triều Ca bóng lưng biến mất, trong lòng này hùng hùng nộ hỏa lại luôn luôn chưa từng dập tắt.

Lâm Bách Xuyên mạnh, vượt quá tưởng tượng.

Đã tha Lâm Dương Thiên, như thế nào lại cam tâm như thế bị người ức hiếp.

Cứ việc hôm nay hắn còn không có tuôn ra toàn bộ bài, nhưng hình thức bức bách, hắn nhất định phải trở nên càng mạnh!

Muốn diệt Trần Triều Ca.

Muốn giẫm bạo cái này hung ác bá đạo thần võ Thân Vương!

Đương nhiên, Lâm Dương Thiên cũng biết Trần Triều Ca trong miệng nói tới diệt môn Đại Họa chỉ là cái gì.

Thượng Quan Phi chết, đã cho Ôn gia trâu chọc dưới khó có thể tưởng tượng kẻ địch khủng bố —— Lạc Nhật Vương Quốc, Thượng Quan thế gia!

. . .

Sớm tại hai ngày trước đó, Vân Thành liền có một nhánh trăm người quy mô đội ngũ từ trong vụ Phủ Thiên bền vững xuất phát, trực tiếp chạy về phía Xuất Vân Quốc phía tây man hoang biên cảnh.

Ngay tại Ôn phủ vui mừng tụ hội phát sinh kinh thiên thay đổi thời điểm, chỉ này hộ tống Nội Vụ Phủ trọng yếu phạm nhân tiểu đội cũng gặp phải đáng sợ vô cùng địch nhân.

Tại rời xa Xuất Vân Tây Bộ Biên Tắc ước chừng hơn một trăm dặm Qua Bích trên quan đạo, ba đạo hất lên áo bào đen thân ảnh ngăn trở đội ngũ tiến lên đường.

Đen nhánh trường bào thượng diện thêu lên hóa hồng Vân Văn, tựa như sắp chân trời Hòa Thiệu Vân bắt được nhân gian, như vậy chướng mắt, nhưng lại

như vậy làm người sợ run.

Trường bào liền thể mũi trùn sấp ba người khuôn mặt che lấp, thấy không rõ tướng mạo, chỉ có thể cảm thấy vô hạn sát cơ.

"Người nào! Dám cản ta Nội Vụ Phủ đường đi!"

Đội ngũ cầm đầu đội trưởng chính là Nội Vụ Phủ gần với tứ đại thống lĩnh một vị đội trưởng, tên là vì sao cương, có được Tiên Thiên Trung Kỳ đỉnh phong tu vi, coi như giống như Tô Minh Xuân mấy người cũng Hữu Chiêu đồ hơn mười chiêu năng lực.

Nhưng ngay tại vì sao vừa phát sinh quát lạnh về sau, cả chỉ tiêu đội liền kinh lịch trải qua một trận khủng bố huyết tinh giết chóc.

Đối diện ba người, giống như ba tên câu hồn tử thần, trường bào màu đen lướt qua, chính là sinh cơ vô tình tan biến, trường bào bên trên Hồng Vân, tại một cổ máu tươi đỏ vào sau khi, lộ ra tàn nhẫn dị thường dữ tợn.

Năm phút đồng hồ, vèn vèn năm phút đồng hồ thời gian.

Chi này đến từ Nội Vụ Phủ tinh anh đội ngũ liền bị đồ sát sạch sẽ, này vì sao vừa đội trưởng bị một thanh toàn thân đỏ tươi dao găm hung hăng đâm vào trái tim, một đôi tay gắt gao bắt lấy hắc bào nhân cánh tay, vô pháp tin đối phương dám tại Xuất Vân Quốc bên trong lớn lối như thế hành hung cướp người.

"Người . . Các người, đến là ai . ."

Vì sao vừa mới thân thể vô công, cho nên ngay cả hắc bào nhân mũi trùn đều không có năng lực lấy xuống, ba người này chiến lực mặc dù không phải Uẩn Linh, cũng đã đạt tới tiên thiên đỉnh phong, tuyệt đối sánh ngang Vân Thành Kiếm Hào tạ Thương Hải.

Bị vì sao cương tra khảo lại hắc bào nhân không nói một lời, trực tiếp rút ra dao găm, nóng hổi Tâm Đầu Huyết phun hấn khắp cả mặt mũi, vì sao vừa bắt lực ngã xuống.

Ba người hướng đi trong đội ngũ ở giữa còn sót lại chiếc kia giản dị xe ngựa, lưu phóng man hoang, còn có thể hưởng thụ xe ngựa dài ngo, đủ để chứng minh trong xe này ngồi là đã từng Xuất Vân hoàng triều đỉnh cấp Lão Đại quan viên.

"Vương đại nhân, chủ nhân nhà ta lệnh chúng ta đến đây đón ngài, ngài chịu khó."

Cầm đầu hắc bào nhân cúi đầu, âm thanh băng lãnh, không có quá nhiều tâm tình.

Vương Minh Trùng.

Chậm rãi từ trong kiệu đi tới.

Trên mặt hấn nhìn không ra biểu tình gì, tựa hồ sớm đã chờ tới một màn này phát sinh, nhưng khi hấn đi tới hô hấp đến Qua Bích bên trên tự do gió nóng thời điểm, khóe miệng vẫn là không nhìn được cong lên:

"Làm phiền ba vị!"

Hấn đứng là hướng về phía ba tên sát thủ hành lễ, dù thấy thân phận đối phương không phải bình thường.

"Vương đại nhân mời đi, dựa theo chủ nhân phân phó, chúng ta sắp trước tiên tiếp người trở về mặt trời lặn Vương Đô, tại thượng quan nhà nghỉ ngơi một thời gian."

"Như thế rất tốt." Vương Minh Trùng căn bản không dám có bất kỳ dị nghị, cẩn thận hỏi một câu: "Không biết Thượng Quan Đại Nhân hấn nhưng tại Vương Đô, tại hạ có chuyện trọng yếu muốn cùng hấn bẩm báo."

Này cầm đầu hắc bào nhân thân nhiên nói: "Chủ nhân đang lúc bế quan vì nước quân luyện chế một kiện trọng khí. . ."

"Này Thượng Quan công tử sự tình. . ." Vương Minh Trùng cẩn thận từng li từng tí thử dò xét nói.

Nâng lên Thượng Quan Phi, hắc bào nhân một hồi, đáng sợ sát ý để cho Vương Minh Trùng run một cái.

Hấn lạnh lùng nói: "Bay thiếu gia chết, chủ nhân rất tức giận, hậu quả rất nghiêm trọng. . ."

Vương Minh Trùng sắc mặt tái nhợt, như rơi vào hầm băng.

Chương 62: Huy Nhật Thành

Người kia sinh khí.

Vị kia được xưng Hòa Ma nhân vật đáng sợ sinh khí.

Hắn vội vàng giải thích nói: "Chuyện này hạ quan đã kiệt lực ngăn cản, nhưng làm sao. . ."

"Đại nhân không cần giải thích." Hắc bào nhân đã đem hắn lời nói cắt ngang: "Chủ nhân nói, chuyện này không có quan hệ gì với đại nhân, nếu không cũng sẽ không phải thuộc hạ đến đây nghĩ cách cứu viện, hẳn xuất quan về sau sẽ đích thân đi Xuất Vân Quốc thay bay thiếu gia báo thù!"

Vậy là tốt rồi. . . Vậy là tốt rồi. . .

Vương Minh Trùng lau khô trên đầu mồ hôi lạnh, tâm thần nhất chuyển, nhện không được nhe răng cười đứng lên.

Lần này, Hòa Ma tự mình xuất thủ!

Xuất Vân Quốc, không thiếu được muốn nghênh đón một trận gió tanh mưa máu.

Cái kia Ôn gia, cũng tất nhiên khó thoát cửa nát nhà tan vận mệnh bị thảm!

Trọng yếu nhất là cái kia đáng giết ngàn đao Lâm Dịch, hẳn lúc này chết chắc!

Hừ hừ!

Vương Minh Trùng tại ba tên áo bào đen cường giả hộ tống dưới biển mắt tại Qua Bích, mà tại xa xôi Vân Thành, một mảnh đến từ Lạc Nhật Vương Quốc huyết sắc Tà Vân, đang chậm rãi phiêu đảng mà đến.

. . .

Sau ba ngày, Vương Minh Trùng tại ba tên hắc bào nhân hộ tống dưới, đi qua mấy lần khí Võ đại lục cự ly xa truyền tống trận, đi vào một tòa Hùng Quan đại thành dưới chân.

Lạc Nhật Vương Đô —— Huy Nhật Thành.

Đây là một tòa sừng sững tại khí Võ đại lục Tây Nam khu vực to lớn thành trì, chính là toàn bộ Tây Nam ngũ đại trong vương quốc phồn hoa nhất Thương Mậu trung tâm.

Xa chừng cao mười mấy mét to lớn thành tường, Vương Minh Trùng đều có thể cảm nhận được tòa thành trì này bên trong bành trướng sinh cơ cùng thương nghiệp sức sống, đó là một cái gần ngàn vạn nhân khẩu Đại Thành mới có thể cho người ta mang đến huyền ảo cảm giác.

Vào thành thời điểm, thủ thành quan binh nhìn thấy ba tên hắc bào nhân trên thân mây đen văn trường bào, lộ ra mười phần khách khí, không có làm sao đề ra nghi vấn liền thả mọi người vào thành.

Mà liền tại Vương Minh Trùng Kiệu Từ bị hai tên hắc bào nhân thoải mái nâng lên, chuẩn bị đi vào trong thời điểm, bên cạnh vang lên một cái dễ nghe thiếu nữ âm thanh.

"Vị này Quân Gia, tiểu nữ từ từ trở lại thành thăm viếng, đây là ta văn thư, xin ngài xem qua."

Thanh âm này phảng phất Bách Linh ca xướng, uyển chuyển bên trong lại mang theo mấy phần nhu hòa mật vị đạo, để cho Vương Minh Trùng không khỏi nhắc lên màn kiệu vừa nhìn.

Bên cạnh, là một người mặc màu vàng nhạt quần áo thiếu nữ, bộ dáng đúng là có mấy phần nhìn quen mắt.

Vương Minh Trùng còn không có nghĩ lại, Kiệu Từ cũng đã khởi động, đi vào Huy Nhật Thành.

Tâm hắn nghĩ chuyển qua, bắt đầu suy tư mình tại Huy Nhật Thành tương lai, nhưng chỉ sợ hắn tuyệt đối nghĩ không ra, ngay tại hắn chân trước vừa mới rời đi thành môn, chân sau vị kia phong tình thiếu nữ liền xoay người lại hướng đi ngựa mình xe, kêu lên một cái Vương Minh Trùng làm sao cũng sẽ không nghĩ đến tên:

"Lâm trưởng lão. . . Có thể vào thành."

Lâm trưởng lão.

Vương Minh Trùng nghe được ba chữ này sợ là sẽ phải kinh sợ đến niệu rung động.

Cửa xe ngựa màn mở ra, bên trong lộ ra một tấm quen thuộc khuôn mặt, chính là tháo mặt nạ xuống sau khi Lâm Dương Thiên.

Hắn nhìn xem thiếu nữ, nhàn nhạt cười một tiếng: "Hứa Dao, đều nói ở bên ngoài gọi ta Lâm Dịch liên có thể."

"Vậy làm sao có thể."

Hứa Dao cũng mỉm cười lại, chỉ là nụ cười này bên trong câu hồn vị đạo nhưng là để cho bên cạnh những thủ thành đó bọn quan binh thấy si.

Hứa Dao bên trên đến xe tới, cạnh xe ngựa chậm rãi khởi động.

Trong xe chỉ có nàng cùng Lâm Dương Thiên hai người, a, đúng, còn có một cái gối lên hai cái cánh, bắt chéo hai chân đang tại nghỉ ngơi Hồng Mao Anh Vũ.

Hứa Dao ngồi xuống, nhìn xem Lâm Dương Thiên.

Tại Ôn gia chán nản nhất trong vòng nửa năm, Hứa Dao hoàn toàn sắp Tự Thân Tiềm Lực cùng mị lực tỏa ra, trên thân phát ra diêm dúa lờ lợc vị đạo hoàn toàn không giống như là một cái mười tám tuổi thiếu nữ, tuy nhiên loại này thành thực phong vận vừa đến Lâm Dương Thiên trước mặt, lại một chút cũng lộ ra không ra.

Lâm Dương Quang mang quá loá mắt.

Cho dù Hứa Dao đã đầy đủ xuất sắc, nhưng ở Lâm Dương Thiên trước mặt, vẫn như cũ mười phần cung kính: "Nếu không ta vẫn là gọi ngài Lâm Công Tử đi, tựa như ngài vừa tới Luyện Thiên hào lúc như thế."

"Cũng tốt." Lâm Dương Thiên gật đầu: "Hứa Dao, mấy ngày nay ta đều tại tu luyện, không chút nghe ngóng nói lên cái này Huy Nhật Thành tình huống, lúc trước nghe tộc trưởng nói, người lão gia cũng là Huy Nhật Thành người?"

"Bằng không sao có thể đến cho Lâm Công Tử ngài làm dẫn đường đâu?"

Hứa Dao đương nhiên sẽ không nói cho Lâm Dương Thiên, là nàng chủ động xin đi giết giặc đến bởi vì này Lâm trưởng lão hoàn thành Huy Nhật Thành hành trình.

Hứa Dao thổ khí như lan, cho Lâm Dương Thiên giải thích nói: "Ta từ nhỏ đã tại Huy Nhật Thành lớn lên, đối với nơi này quen đi nữa tất bất quá!"

"Vậy người tại sao phải chạy đến Vân Thành đi?"

"Cái này. . ." Hứa Dao khuôn mặt nhỏ đỏ lên, có chút nói quanh co.

Bên cạnh, một cái không kiên nhẫn âm thanh vang lên:

"Bởi vì nàng từ nhỏ đã là cô nhi bị gia đình giàu có thu dưỡng, về sau muốn bị đưa cho người khác làm Thị Thiếp, lúc này mới thật xa chạy đến Vân Thành. Ai biết tại Vân Thành gặp một cái túm không muốn không muốn Thiếu Niên Lang, nhất kiến chung tình, vì là cùng hắn đi ra, không tiếc bỏ lên mạo hiểm trở lại cố hương, không chừng bị Hứa gia bên trong người phát hiện lời nói liền bị bắt về đi!"

Hòa Nhi ngáp ngồi dậy, một phen nói Hứa Dao khuôn mặt nhỏ đỏ giống như chín mọng Quả Hồng một dạng, rất là đáng yêu.

Miệng thiếu tiểu Anh Vũ Bạch Lâm Dương Nhất mắt: "Người đừng có dùng loại ánh mắt này nhìn ta, ta không giống người lên xe về sau chỉ biết là tu luyện, để đó xinh đẹp như vậy mọi người không nói chuyện phiếm, lãng phí tư nguyên."

Lâm Dương Thiên đã là đệ nhất vạn lễ bảy mươi tám lần kèm chế muốn một chương võ Phi Hỏa mà xúc động.

Tuy nhiên rất nhiều chuyện hắn đều nhìn ở trong mắt, nhưng như thế bị Hòa Nhi vậy một cái sáng lời nói, trong xe bầu không khí liền lộ ra cũng xấu hổ.

Hết sức khó xử.

Hứa Dao đỏ mặt, thanh âm nhỏ giống muỗi kêu: "Hòa Nhi, không phải đã nói những lời này muốn giữ bí mật a. . ."

"Bảo đảm cái gì mật a! Người giống như cái kia Thanh Thanh mọi người chỉ một dạng, rõ ràng tâm lý ưa thích tiểu tử này không được, hết lần này tới lần khác muốn giấu ở trong lòng, nhân loại các người cũng là già mồm."

Hứa Dao khuôn mặt càng đỏ, hận không thể tìm đầu kẻ đất chui vào.

Lâm Dương Thiên may mắn có trải qua Tinh Hải sóng gió Thiên Đế trí nhớ, lúc này coi như bình tĩnh, nhưng cũng có chút chật vật giật ra đề tài:

"Người mới vừa nói, Hứa Dao trước đó tại gia đình giàu có. . ."

"Đúng vậy a!"

Hỏa Nhi gật đầu, cũng không biết con hàng này có phải hay không trời sinh có thiếu nữ bằng hữu tiềm chất, tại Vân Thành giống như Ôn Thanh Thanh thân nhau, đi ra lúc này mới mấy ngày, liền đem Hứa Dao tình huống đều tìm hiểu rõ ràng.

"Hứa Dao trước kia chỗ gia tộc kinh doanh Triệu Thị thương hội, ừ. . . Miễn cưỡng xem như cái này cái gì ngày trong thành tam lưu hào môn đi, tuy nhiên người tộc trưởng kia làm người bốn vương liên chương mắt, vậy mà định dùng muội tử đi nịnh bợ người khác, dạng này người, thích hợp nhất dùng đám phao, ướp thành đồ chua. . ."

Phốc phốc.

Hứa Dao cho Hỏa Nhi chọc cho cười một tiếng, nhưng trong lòng thì một vụn cái tán đồng.

Đối với trước đó vị chủ nhân kia Triệu gia Triệu Văn xương, thật sự là vô mộng ngựa cũng so ra kém Ôn Đình Thiên, càng không sánh được Lâm Dương Thiên.

Lâm Dương Thiên lại đem hết thấy đều nghe vào tâm lý.

Triệu Thị thương hội.

Tam lưu gia tộc. . .

Đây hết thấy, cũng giống như trước đó an bài tốt giống như, đúng là hấn tới Huy Nhật Thành cần có nhất tìm tư nguyên.

"Hứa Dao, chúng ta liền đi cái này Triệu gia đi."

Hả?

Hứa Dao giống như Hỏa Nhi cũng là sững sờ, một người một chim đồng thời mở miệng.

"Đi Triệu gia?"

"Người thật muốn đi đoạt người thân?"

Lâm Dương Tiểu cao thâm mặt trắng: "Không, ta muốn đi giống như cái này Triệu gia đàm luận nhất bút Đại Sinh Ý! !"

Hấn lại nhìn xem Hứa Dao có chút do dự thần sắc, nói ra: "Đương nhiên, còn muốn đi đem người sự tình giải quyết, trên đời này, vẫn chưa có người nào có thể đem chúng ta rất lớn chương quỹ đưa cho người khác. . ."

. . .

Lâm Dương Thiên bọn người xe ngựa trọn vẹn đi nửa canh giờ mới dừng lại, Huy Nhật Thành quy mô, vượt xa Vân Thành.

Lâm Dương Thiên giống như Hứa Dao xuống xe, nhìn thấy một tòa khí thế to lớn phủ đệ.

Vền vền là cửa phủ, liền đã không kém gì Ôn phủ tại Vân Thành quy mô, phóng nhãn nhìn xa, cái này Triệu phủ tài lực thanh thế chỉ sợ so Ôn Thị gia tộc còn muốn trên tường không ít.

Đây chính là Lạc Nhật Vương Quốc cường đại.

Một cái vương quốc, phương viên nghìn vạn dặm, quân hạt mấy tỉ người miệng, vô luận là sản vật vẫn là Nhân Kiệt đều muốn so với Vân Quận Quốc mạnh lên mấy lần.

Vương Đô Huy Nhật Thành bên trong một cái tam lưu gia tộc, liền đã có thể sánh ngang Ôn gia dạng này Đình Cấp Hào Môn, vậy cái này Huy Nhật Thành Đình Cấp Hào Môn sẽ cường thịnh đến loại tình trạng nào.

Hứa Dao xuống xe, này xuất chúng khí chất cùng mỹ mạo liền hấp dẫn Hứa phủ trước cửa thị vệ chú ý, nhưng bên trong một tên lớn tuổi thị vệ xem hai mắt, sau đó trên mặt lộ ra một loại thật không thể tin thần sắc:

"Hứa, Hứa Dao. . . Người trở về?"

Hấn xoa xoa con mắt, xác nhận thật sự là Hứa Dao về sau, cả người trên mặt lộ ra một loại mang theo vẻ giận dữ cười lạnh:

"Hừ, xú nha đầu, năm đó người chạy thời điểm chúng ta thế nhưng là chịu một trận tốt đánh, hôm nay người lại có loại dám trở về. . ."

Nói, hần nhìn một chút giống như sau lưng Hứa Dao Lâm Dương Thiên, bắt quá là một cái tướng mạo có chút anh tuấn Thiếu Niên Lang thôi, trên mặt cười nhạo vị đạo càng đậm: "Hơn nữa còn mang một cái trở về, làm sao, chẳng lẽ ở bên ngoài lăn lộn ngoài đời không nổi, còn muốn mang một người trở về cùng nhau làm nô, lấy? Hắc hắc, Hứa Dao, hôm nay không có người quả ngon để ăn! Triệu quân gia không chừng làm sao thu thập người. . ."

Một bên nói, vị này trong lòng có oán khí thị vệ liền cất bước hướng đi bên trong thông báo đi, liền đem Hứa Dao giống như Lâm Dương Lượng ở ngoài cửa.

"Lâm Công Tử. . . Cái này, để người chịu ủy khuất. . ."

Hứa Dao có chút không có ý tứ nói.

Lâm Dương Thiên chỉ là nhàn nhạt đánh giá Triệu phủ, nhẹ nhàng lắc đầu: "Không sao. . . Trong dự liệu sự tình, chúng ta đi vào trước đi."

Hứa Dao sững sờ: "Bọn họ còn không có để cho chúng ta. . ."

"Dát!" Hòa Nhi tại Lâm Dương Thiên trên bờ vai tà tính cười một tiếng: "Ngốc Nữ, ở bên ngoài đánh nhau cỡ nào không dễ nhìn."

Ách. . .

Cái này muốn đánh a. . .

Hứa Dao hoàn toàn không biết Lâm Dương Thiên muốn làm gì, nhưng cứ như vậy ngây ngốc đi theo Lâm Dương Thiên bóng lưng tiến vào Triệu phủ.

Bên cạnh còn thừa ba tên thị vệ đang muốn ngăn cản, nhưng Lâm Dương Nhát cái ánh mắt liền để bọn họ chó lui.

Ánh mắt kia, quá mẹ nó dọa người.

Không thể trâu vào. . . Không thể trâu vào. . .

Tiến vào Triệu phủ, vòng qua cửa phủ bức tường, chính là một chỗ rất có Ý Cảnh vườn, Giả Sơn dòng chảy, tôn nhau lên thành thú.

Lâm Dương Thiên hai người một chim trực tiếp đi đến trong vườn ở giữa một mảnh trên quảng trường nhỏ, Lâm Dương Thiên nhẹ nhàng ngồi ở chính giữa một tấm trên mặt ghế đá, đối Hứa Dao vung tay lên: "Đến, ngồi."

"Lâm Công Tử, cái này Triệu gia tại Huy Nhật Thành cũng có thể lực. . . Với lại bọn họ hậu trường càng là đáng sợ."

Hứa Dao nhìn thấy Lâm Dương Thiên bộ dáng, cảm thấy vẫn là có cần phải nhắc nhở một chút, chỉ bằng bọn họ ba cái muốn tại cái này Triệu gia nháo sự, khả năng còn có một số mạo hiểm

Lâm Dương Thiên nhưng là mây trôi nước chảy: "Đến, ngồi."

Hứa Dao không nói lời nào.

Nàng từ Luyện Thiên hào bắt đầu, liền đối với Lâm Dương Thiên có một loại không khỏi tự tin, cái kia nhắc nhở đã nói xong, nàng tin tưởng Lâm Dương Thiên tuyệt đối sẽ không làm cái gì việc ngốc.

Vừa mới ngồi xuống, đối diện đã hồng học vọt ra một đội nhân mã.

Bạn đang đọc truyện *Hóa Đế Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 63 : Làm một lần người xấu

Cầm đầu, chính là một tên hơn bốn mươi tuổi trung niên nam tử, mặt mũi tức giận, sắc mặt âm trầm, một thân giàu mà không quý trang phục rất tốt thể hiện hần quân gia thân phận, chính là trước đó thủ vệ kia trong miệng Triệu quân gia, Triệu Thần.

Triệu Thần quân gia sau lưng, giống như mười mấy người đội ngũ, chính là Triệu phủ Hộ Viện thị vệ, Lâm Dương Hóa mắt Kim Tinh quét qua, bên trong lại có một tên Tiên Thiên Sơ Kỳ cường giả làm Giáo Đầu.

So sánh Ôn gia, toàn bộ Ôn Thị cũng chỉ có bốn tên tiên thiên cao thủ, đều là trưởng lão, mà cái này mặt trời lặn quốc một cái tam lưu gia tộc Giáo Đầu cũng có Tiên Thiên Cảnh Giới, hai quốc gia thực lực sai biệt, có thể thấy được lổm đổm.

Triệu Thần dẫn người vốn là chạy tới Triệu phủ đại môn, nhưng là đi ngang qua vườn thời điểm đúng là nhìn thấy Hứa Dao giống như một cái lạ lẫm thiếu niên ngồi tại thạch trên ghế, cả người sắc mặt càng thêm âm trầm.

Triệu phủ quy củ cực nghiêm, năm đó Hứa Dao chạy trốn thời điểm ngay cả hần đều chịu liên lụy, lúc này đang tại trong nội tâm dự định muốn thế nào thu thập cái kia tiện nha đầu, kết quả người ta ngược lại nghênh ngang vào phủ tọa hạ?

Thật sự là lẽ nào lại như vậy!

Xem ra rồi đi Triệu phủ hơn một năm, nha đầu này là đã ngứa da không được! !

Triệu Thần ba bước hai bước liền dẫn người đi vào trong vườn ở giữa, ánh mắt cũng là quét Lâm Dương Thiên cùng Hỏa Nhi liếc một chút, lấy hần thực lực tự nhiên không nhìn ra điều khác thường gì, liền lạnh lùng nhìn về phía Hứa Dao:

"Nha đầu!"

Đang muốn nói chuyện, Triệu Thần lúc này mới tỉnh tở dò xét Hứa Dao.

Hắn không nghĩ tới Hứa Dao lần này trở về đúng là biến hóa to lớn như thế.

Nếu như nói năm đó ở Triệu phủ Hứa Dao nha đầu bắt quá là đoá rất có tư sắc Tiểu Sò Cúc, như vậy hôm nay trở về Hứa Dao toàn thân trên dưới đều lộ ra nữ nhân độc hữu phong vận tư sắc, đã hoàn toàn trưởng thành một đoá Diễm Áp Quân Phương phú quý Mẫu Đơn.

Triệu Thần một đôi trong ánh mắt không tự giác nổi lên một vòng dâm quang.

Hắn nghĩ tới một loại trực tiếp nhất trừng phạt, trên giường hung hăng chà đạp cái này làm cho nam nhân tràn ngập chinh phục Dục Nữ người, để cho nàng rên rỉ, để cho nàng cầu xin tha thứ. . .

Ừ, cái này rất không tệ!

Triệu Thần trong lòng đã dâng lên Dục Niệm, quát khẽ nói: "Hứa nha đầu, nhìn thấy bản quân gia, còn không hành lễ! Triệu phủ quy củ, ngươi cũng vong sao!"

Bây giờ Hứa Dao, cũng rất cuộc không phải năm đó cái kia ngây thơ tiểu cô nương, trải qua Vân Thành thương chiến tẩy lễ nàng, một cái nhẵn mày một nụ cười, sớm đã rửa sạch Duyên Hoa, phong mang tất lộ.

Nàng dịu dàng đứng lên: "Hứa Dao gặp qua Triệu quân gia, nhiều ngày không thấy, Triệu quân gia mạnh khỏe."

Mẹ!

Con điểm!

Triệu Thần bị Hứa Dao uyển chuyển tiếng nói câu đến lòng ngứa ngáy khó nhịn.

Hắn đè ép hòa, đang muốn hưng sư vấn tội, đối diện Hứa Dao cũng đã tại lúc trước hắn tiếp tục mở miệng: "Hôm nay Hứa Dao trở về, chính là muốn cho Triệu tộc trưởng giới thiệu một vị khách quý."

Triệu tộc trưởng?

Triệu gia tất cả mọi người là sùng sờ.

Hứa Dao nha đầu này điên đi, dám xưng hô như vậy chủ nhân?

Triệu Thần thì là sắc mặt càng phát ra âm trầm, trong lòng Dục Niệm cùng nộ hỏa cùng nhau bốc cháy:

"Hứa Dao, ngươi sợ là không nhớ rõ chính mình là ai đi, vậy mà xưng hô như vậy lão gia? Còn giới thiệu khách quý? Chỉ bằng ngươi gọi là ăn mày một dạng thân phận địa vị, coi như hôm nay mặc giống như cá nhân, mang đến khách nhân lại có thể là món hàng gì sắc?"

Tê. . .

Cái này Triệu Thần miệng quá tiện.

Cũng là bởi vì lúc trước hắn thật sự là quá xem thường Hứa Dao xuất thân, mới có thể sắp Lâm Dương Thiên bọn người xem thường đến loại tình trạng này, nói năng lỗ mãng, miệng đầy phun phàn.

Hứa Dao sắc mặt có chút thay đổi.

Nàng không phải là bởi vì chính mình chịu nhục, mà chính là có chút bận tâm nhìn về phía Lâm Dương Thiên.

Triệu phủ là từ tầng dốc sức làm đứng lên thương nhân gia tộc, còn ở vào tư bản tích lũy Đệ Nhất Đại, vô luận gia chủ vẫn là hạ nhân cũng còn có trần trụi Phở Phờng khí tức, nếu không để cho cũng sẽ không coi nàng là thành công cụ đi chấp nối.

Lâm Dương Thiên sẽ không tức giận bão nổi đi. . .

Hiển nhiên, Hứa Dao lo ngại, bởi vì có người so Lâm Dương Thiên tính khí phải kém nhiều.

Hỏa Nhi trực tiếp vút cho đối diện Triệu Thần một cái liếc mắt: "Uy, Lâm Tiểu Dịch, người này rất chán ghét, ta có thể ăn hắn a?"

Hả?

Mọi người lúc này mới chú ý tới cái này Hồng Mao Anh Vũ, Hỏa Nhi này phách lối lời nói để cho ở đây người đều sắc mặt thay đổi.

Hỏa Nhi trừ một cái chân bên ngoài, toàn thân trên dưới bây giờ không có cái gì đặc biệt, nói ra loại này cuồng ngôn, chấp lên tất cả mọi người hỏa.

Triệu Thần trong mắt bên trong đã có ngọn lửa nhỏ đang nhấp nháy, hắn vung tay lên, người bên cạnh ngậm miệng, trong nháy mắt sắp Lâm Dương Nhất đi bao vây lại.

Hắn uy hiếp nói: "Người nào liền dám đến ta Triệu phủ tới khẩu xuất cuồng ngôn! Ta đếm tới ba, Hứa Dao, ngươi cùng người mang đến người ngoan ngoãn Quý Xuống Cho Ta các loại xử lý, nếu không ta muốn các người hôm nay vĩnh viễn chạy không thoát cái vườn này!"

Oanh một chút.

Vây quanh ở Lâm Dương Thiên Hứa Dao bên người những thị vệ kia đã thả ra sát cơ, bọn họ quá coi thường Lâm Dương Năng lực, cuối cùng rồi sẽ vì thế trả giá đắt.

Hứa Dao, Hỏa Nhi, đều đưa ánh mắt nhìn về phía không nói một lời Lâm Dương Thiên.

Hỏa Nhi càng là không kiên nhẫn lại nhai lấy chính mình vũ mao: "Uy, Lâm Tiểu Dịch, nói chuyện a? Đại không lần này bốn vương miễn phí giúp người xuất thủ tốt. . ."

Cuối cùng, Lâm Dương Khai miệng:

"Có thể đánh, không thể ăn."

"Thôi đi, không có tí sức lực nào."

Một người một chim lời nói để cho bên cạnh những cuồng tráng đại hán đó hoàn toàn nhẫn không.

Cái gì gọi là có thể đánh không thể ăn.

Quá không đem người để vào mắt!

Trước đó vị kia tại cửa ra vào tiến đến thông truyền thủ vệ trực tiếp bạo, trực tiếp giờ quả đấm lên liền hướng Lâm Dương Trùng tới.

"Ta ăn ngươi lão. . ."

Bành!

Trong miệng hắn thô tục còn không có mắng xong, liền thấy một đạo hồng sắc Hokage hiện lên, cả người đã về ra trên không trung một đạo mỹ diệu đường vòng cung, bay về phía trong vườn một tòa ao nước, vũng vàng ngược lại đâm vào bên trong.

Cái quỷ gì?

Toàn trường không có một cái nào người thấy rõ ràng phát sinh cái gì.

Mà cái kia đạo hỏa quang đã bắt đầu ở đây bên trong qua lại.

Đây là Triệu Thần ác mộng.

Hắn liền thấy trước mắt hồng quang bay đến chỗ nào, nơi đó thị vệ liền bắt đầu lấy khác biệt góc độ giống như tư thế bay về phía giữa không trung.

Có khúc thân thể trước lộn mèo.

Có né người lộn ngược ra sau.

Còn có trước lộn mèo thêm quay người ba trăm sáu mươi độ.

Hơn mười người thị vệ ở giữa không trung phi hành động tác đúng là không có một cái nào giống nhau.

Cái này tất cả đều là cái kia miệng thiếu Hồng Mao Anh Vũ kiệt tác.

Liền ngay cả đứng tại Triệu Thần bên cạnh, vị kia thực lực cường đại nhất Tiên Thiên Cường Giả Giáo Đầu, tại này khủng bố hồng quang trước mặt đồng dạng không chịu nổi một kích.

Hỏa Nhi chuẩn bị cho hắn một bộ độ khó khăn hệ số tối cao động tác, trọn vẹn trên không trung chuyển hai mươi mấy vòng tròn, mới treo ở trên núi giả, bất tỉnh nhân sự.

Toàn bộ quá trình, thời gian sử dụng không đến một chén trà thời gian.

Triệu Thần cả người đều đã bị mồ hôi lạnh ướt nhẹp. . .

"Tới . . Có ai không!"

Lấy lại tinh thần Triệu Thần rốt cuộc minh bạch hôm nay Hứa Dao mang đến là hắn căn bản không thể trêu vào khủng bố nhân vật, nhưng rất rõ ràng, hắn cũng không có làm rõ ràng Lâm Dương Thiên cùng Hỏa Nhi đến khủng bố đến mức nào.

Hắn dắt cuồng hống kêu, kinh động toàn bộ Triệu phủ.

Hắn tin tưởng, coi như trước mặt cái này một người một chim có chút thủ đoạn, cũng không cách nào tại Triệu phủ lật trời.

Nhưng cũng tiếc, hắn sai.

Lâm Dương Thiên đứng người lên, bình tĩnh nhìn về phía Triệu Thần: "Đừng kêu."

Ba chữ, một ánh mắt, để cho Triệu Thần giống như là bị kẹt người cổ vệt đục, không còn dám ra nửa tiếng.

Thiếu niên này trên thân loại kia sừng sững khí tràng, tuyệt đối sánh ngang Triệu Thần tại Huy Nhật Thành gặp qua những đỉnh cấp đó Lão Đại.

"Ta hôm nay đến, chỉ là muốn gặp Triệu Thị tộc trưởng, ngươi hiểu?"

Đồng đồng đồng.

Triệu Thần gật đầu hướng về giả tôi.

"Ngươi năng lượng mang ta đi a?"

Đồng đồng đồng.

Ngu ngốc lúc này mới có thể nói không.

"Đi thôi."

Lâm Dương Thiên cất bước, Triệu Thần lộn nhào đi ở phía trước.

Hứa Dao thì là chớp mắt to đi theo Lâm Dương Thiên sau lưng.

Có thể dùng phương thức như vậy quay về Triệu phủ, đối với từng tại tại đây trải qua thống khổ hồi ức nàng tới nói, không phải là không một loại thoải mái trả thù.

Đi theo Lâm Dương Thiên. . . Chung quy cảm thấy nhân sinh là như vậy đặc sắc cùng khuấy khoả.

Nhưng Triệu Thần hoàn toàn cũng là lâm vào lạnh như băng ngục.

Hắn tại Lâm Dương Thiên trước mặt đi tới, một đôi mắt gian xảo chuyển.

Vừa đi không có mấy bước, phía trước liền chạy tới một đội nhân mã, cầm đầu chính là Triệu phủ ba tên Đoàn Luyện Giáo Đầu, cũng là Tiên Thiên Sơ Kỳ tu vi, đằng sau còn đi theo hai mươi mấy tên thị vệ.

Những người này vừa nhìn thấy Triệu Thần cùng Lâm Dương Thiên, liền lên con giận dữ, từng cái trong miệng hô to:

"Tặc nhân dám can đảm xông ta Triệu phủ, còn không mau thả Triệu quân gia!"

Lâm Dương Y cũ từ tốn nói: "Ta chỉ là muốn gặp Triệu tộc trưởng, không muốn thương tổn người."

"Lại không thả người, để người các loại hôm nay ra không Triệu phủ!"

Kết quả đối diện căn bản nghe không vào, ngay cả uy hiếp lời nói đều nói đến một lông một dạng.

Càng khôi hài, Triệu Thần vừa nhìn bên mình người tới, thân hình nhảy lên, một cái chố găm phân tử thể liền vọt vào đối diện trận doanh, thân sắc trên mặt lập tức liền thay đổi.

Hắn đối với Lâm Dương Thiên bọn người giận phun điên cuồng chỉ: "Bắt, cho ta bắt bọn hắn lại, hung hăng đánh!"

Là!

Đáng thương Triệu phủ bọn thị vệ nào từ nóng lên liền động thủ.

Triệu Thần thì là thừa cơ liền muốn hướng bên trong trốn, đi mời mấy vị thực lực Siêu Quần Khách Khanh Trưởng Lão.

Nhưng là không có chạy ra mấy bước, Lâm Dương Thiên nhàn nhạt âm thanh ngay tại sau lưng của hắn vang lên: "Dạng này sự tình, lại có một lần, người liền cùng bọn hắn một cái kết cục. . ."

Quý a! !

Triệu Thần đều nhanh niệu.

Nhìn lại, những Triệu phủ đó thị vệ tất cả đều lấy các loại tư thế treo trên tường trên cây, gió thổi qua, tất cả lắc lư.

Còn lại Hòa Nhi tại Hứa Dao trên vai sửa sang lấy vũ mao, trong miệng lải nhải lấy chỉ riêng đánh không thể ăn, rất là không có tí sức lực nào.

Hứa Dao thì là cố nén cười, nhìn xem Triệu Thần, tựa như nhìn xem một cái tự cho là thông minh trêu chọc con khi.

Muốn chạy?

Chạy em gái người a chạy!

Triệu Thần mỗi một cái tế bào đều tại tuyệt vọng thút thít, thiếu niên này khí thế quá lạnh, mà cái kia Hồng Mao Anh Vũ thì quá mạnh.

Hắn chỉ có thể phản nản khuôn mặt nhỏ, lần nữa bồi tiếp Lâm Dương Thiên đi vào bên trong.

Lại đi trăm mét.

Tới hơn năm mươi người.

"Người đến người phương nào, mau thả Triệu quân gia!"

"Ngột này tặc tử, còn chưa chịu chết!"

Cái này đám người tính khí nóng nảy, trực tiếp liền xông lại.

"Đừng, không muốn!"

Triệu Thần không kịp ngăn cản, mới hô một cuồng hống, liền thấy hồng quang lại xuất hiện, một mảnh khóc cha gọi mẹ.

"Đừng đánh! !"

Triệu Thần cuối cùng làm rõ ràng tình huống, dất cuồng hống gào thét: "Nhanh đi thông suốt nắm gia chủ, để cho hắn cùng các trưởng lão cùng nhau chờ đợi vị thiếu gia này! ! Nhanh đi a! !"

A nha!

Còn lại mấy cái bị Hòa Nhi dọa sợ thị vệ vô cùng lo lắng vọt.

Bọn họ cũng nhìn ra Hòa Nhi đáng sợ, chính mình lên cũng là đưa đồ ăn, tuy nhiên không quan hệ.

Triệu gia, thế nhưng là có bảy vị Khách Khanh Trưởng Lão tọa trấn, hơn nữa còn có một tên Tiên Thiên Hậu Kỳ siêu cấp cao thủ.

Tiểu tử này dám phách lối như vậy, tuyệt đối là tự tìm đường chết! !

Đằng sau đường, đi được liền thông thuận nhiều.

Lâm Dương Nhất đường thoải mái nhàn nhã, tại Triệu Thần chỉ dẫn hạ xuống đến Triệu gia chỗ sâu một tòa trọng yếu kiến trúc phía trước.

Bạn đang đọc truyện *Hóa Đế Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 64: Triệu Văn Xương

Tiêu Dao Các.

Cùng Ôn gia Lăng Vân Các một dạng, nơi này là Triệu gia đại thánh nghị sự, hạch tâm kiến trúc.

Giờ khắc này ở Tiêu Dao Các phía trước, đã sớm đứng đầy nhân mã, chủ nhà họ Triệu, Triệu Văn Xương đã mang theo Triệu gia bảy vị Khách Khanh Trưởng Lão tại chỗ này chờ đợi Lâm Dương Thiên.

Để cho Lâm Dương Thiên kinh ngạc là, vị này chủ nhà họ Triệu niên kỷ đúng là hết sức trẻ tuổi, nhìn tối đa cũng cũng là hai lăm hai sáu tuổi bộ dáng, thân hình mập ra, đầu tròn mặt tròn, một đôi mắt nhỏ bên trong chớp động lên khôn khéo hung quang.

Phía sau hắn, bảy vị Khách Khanh Trưởng Lão sừng sững mà đứng, giống như là bảy chuỗi trường kiếm ra khỏi vỏ, đều là tản ra không hết phong mang.

Bên trong một người, ngày thường cao to lực lưỡng, mặt đen như nòi, con mắt sáng như thiểm điện, một đạo mặt sẹo từ mi tâm thẳng tắp trượt đến khóe miệng, tản ra nồng đậm hung sát khí tức.

Người này chính là Thất Đại Trưởng Lão bên trong người mạnh nhất, Tiên Thiên Hậu Kỳ cao thủ —— Nhiếp Viễn Thiên.

Làm Lâm Dương Thiên mang theo Triệu Thần một đường đi đến Tiêu Dao Các phía trước thời điểm, tất cả mọi người ánh mắt đều tập trung đến trên người hắn, đương nhiên, đoàn người không thiếu được đi xem cái kia hung tàn Hồng Mao Anh Vũ.

Hiện tại Triệu phủ người cũng đã biết, đã từng tỳ nữ Hứa Dao mang theo một thiếu niên còn có một cái đáng sợ Phi Cầm Yêu Thú đại náo Triệu phủ.

Cứ việc không biết là nguyên nhân gì, nhưng Triệu phủ thân là Huy Nhật Thành tai to mặt lớn Đại Hộ, hôm nay sự tình quyết không thể cứ như vậy tùy tiện kết.

Cái này Hứa Dao, vốn là phải bị tàn khốc hình phạt.

Mà nàng mang đến cái kia thiếu niên thần bí, còn có con yêu thú kia, càng là tội đáng chết vạn lần!

Triệu Văn Xương, Nhiếp Viễn Thiên, cùng một loại Triệu phủ người ánh mắt đều Bất Thiện.

Đối diện, Triệu Thần thì giống như là nhìn thấy cứu mạng thân nhân, nước mắt trực tiếp liền xuống tới:

"Gia chủ, cứu mạng a! !"

Trên đường đi, Triệu Thần thực sự quá khổ ép.

Triệu Văn Xương hướng về phía trước trùng trùng điệp điệp bước ra một bước, toàn thân thịt mỡ run ba run, một cây mập ục ục ngón tay chỉ hướng Lâm Dương Thiên:

"Vị bằng hữu này, người dạng này xông ta Triệu phủ, còn đã thương nhiều như vậy ta Triệu phủ thị vệ, thật sự là quá không đem ta Triệu Văn Xương để vào mắt. . ."

"Người là Triệu gia tộc trưởng?"

Lâm Dương Lược mang nghi vấn biểu lộ, hiển nhiên hoàn toàn không có đem trước đó Triệu Văn Xương lời nói nghe vào.

Triệu Văn Xương trên trán nâng lên một cái hắc sắc thập tự u cục, tâm lý càng phát ra không vui.

Phụ thân hấn sớm tang, toàn bộ Triệu Thị thương hội những năm gần đây đều dựa vào hấn kinh doanh, làm không ít cường đoạt sự tình, nhưng cũng tại Huy Nhật Thành xông ra một chút kết quả, ngày bình thường hấn nhất cũng là người khác khinh thị niên kỷ của hấn.

Đối diện tiểu tử này, thật mẹ hấn sẽ không nói chuyện phiếm.

Nhưng Triệu Văn Xương xem Triệu Thần còn rơi vào tay đối phương, còn thoáng áp chế trong cơ thể sắt cơ:

"Chính là Triệu mẫu, vị bằng hữu này, ngươi có biết hôm nay đã tuyệt khó đi ra Triệu phủ đại môn, ngươi nếu ngoan ngoãn thả Triệu Thần, nói không chừng ta còn có thể suy nghĩ cho ngươi một con đường sống."

Lâm Dương Tâm bên trong buồn cười.

Cái này Triệu phủ đại môn cứ như vậy thêm sao, ai cũng muốn đi đi. . .

Hấn đối xử lạnh nhạt đảo qua trước mặt dọa đến hai chân run rẩy Triệu Thần, dạng này bợ đỡ lão cầu, hấn căn bản lười nhác tới so đo.

Đi ngươi!

Bay lên một chân, Triệu Thần chó dữ dốc sức cút bay qua bầu trời, trực tiếp ngã vào Triệu Thị một phương trong đám người.

"Tiểu tử thú, ngươi chán sống lệch ra đi!"

Triệu Thần vừa để xuống, đối diện lập tức nổ lên sát cơ, Thất Đại Trưởng Lão bên trong có mấy người đã dâng lên cuộn cuộn linh lực, hướng về Lâm Dương Thiên chửi rủa đứng lên.

Triệu Văn Xương một tấm trên mặt tròn cũng đầy là hàn sương, vô luận như thế nào hấn hôm nay đều muốn thu thập Lâm Dương Thiên, bằng không hấn Triệu gia về sau tại Huy Nhật Thành còn thể nào lẫn lộn?

Lâm Dương Thiên nhìn xem trước mặt những này hào môn cường giả, lại chỉ là bình tĩnh nói một câu: "Triệu tộc trưởng, tại hạ Lâm Dịch, hôm nay đến cửa là có một chuyện làm ăn trao đổi, làm sao Quý Phủ thủ hạ một lời không hợp muốn động thủ, hết thấy cũng là Tự Vệ. . . So với cái này, ta muốn Triệu tộc dài chừng lấy trước nghe một chút tại hạ cần nội dung."

Hả?

Triệu Văn Xương sững sờ.

Lâm Dương Thiên thông dong khí độ để cho hấn cảm thấy một chút không bình thường.

Nhưng khi ánh mắt của hấn đảo qua Lâm Dương Thiên sau lưng Hứa Dao thời điểm, trong lòng này chút ít nghi hoặc nhất thời bị đã từng một đoạn không thoải mái trí nhớ cho xông đến không còn một mảnh.

Hứa Dao là hấn Triệu gia đã từng chỗ bản trò cười, nếu là Lâm Dương Thiên độc thân đến đây, hấn có lẽ sẽ còn trước nghe một chút Lâm Dương Thiên muốn nói gì, nhưng là có Hứa Dao, tăng thêm Lâm Dương Thiên trước đó đại náo Triệu phủ hành vi, vô luận như thế nào hấn đều muốn trước tiên giữ gìn Triệu phủ mặt mũi.

"Hừ! Cần sinh ý? Có thể, ngươi trước đem Hứa Dao nha đầu kia giao ra, sau đó ở trước mặt ta dập đầu nhận lầm, ta liền nghe một chút ngươi cái gọi là sinh ý."

"Ai. . . Đây là tội gì." Lâm Dương Thiên cười khổ lắc đầu.

Hấn biết mình dạng này đi vào Triệu phủ, không đem toàn bộ Triệu phủ đánh phục, căn bản không có khả năng tiến hành đằng sau hành động.

Tại Lâm Dương Tâm bên trong, có một cái cấp bách kế hoạch, mỗi một phút thời gian đối với hấn đều Cực Bảo quý, Ôn gia cùng Xuất Vân Quốc sẽ đứng trước khó mà chống cự cường địch, hấn đi vào Huy Nhật Thành có phi thường trọng yếu nhiệm vụ.

Cái này Triệu gia, cũng là hấn nhiệm vụ bắt đầu hoàn thành bước đầu tiên.

Mà bước đầu tiên này, xem ra, không thiếu được trước cạ bên trên một khung lại nói. . .

Đối diện.

Triệu Văn Xương nhìn thấy Lâm Dương Thiên không để ý tới hấn, lần nữa tức giận đến trên mặt khê run rẩy, vung tay lên.

Bắt lại cho ta!

Bảy đại Tiên Thiên trưởng lão đã cùng nhau nhào lên, trước tiên đem cái này phách lối thiếu niên bắt giữ lại nói.

Bọn họ biết Lâm Dương Thiên sau lưng Hỏa Điều có chút bản sự, người mạnh nhất Nhiếp Viễn Thiên xông lên trước thẳng đến Hòa Nhi mà đi, liền đối

lấy hai vị Tiên Thiên Sơ Kỳ trưởng lão cùng nhau vây công, ba người thành một cái xếp theo hình tam giác, muốn đem Hỏa Nhi cầm xuống.

Hơn bốn vị Tiên Thiên trưởng lão thì là xông về Lâm Dương Thiên.

Trong mắt bọn họ, Lâm Dương Thiên tuổi còn nhỏ, cho dù có chút bản sự lại chỗ nào có thể ngăn cản được bốn vị tiên thiên cao thủ vây công.

Thậm chí bên trong có một người còn dành thời gian xem hai mắt ở bên cạnh Hứa Dao.

Thật là một cái xinh đẹp muội tử a. . .

Bất quá, hấn phát hiện Hứa Dao trên mặt một chút cũng không nhìn thấy kinh hoảng thần sắc, thậm chí, ánh mắt kia bên trong còn có chút cười trên nỗi đau của người khác vị đạo.

Cái này tình huống như thế nào.

Vị này Tiên Thiên trưởng lão trong lòng ý đồ xấu vừa mới hiện lên, bọn họ bảy người nhắm vào Lâm Dương Thiên vô tình nghiền ép đại hí liền phát sinh nghịch chuyển.

Bành!

Trong bốn người xông đến nhanh nhất một người đã lấy gấp hai tốc độ bay ngược trở lại.

Cũng là vị này tiên thiên cao thủ nhìn lên muội tử trong nháy mắt, hấn một tên đồng bạn đã trong nháy mắt bị đánh bay.

Cái quỷ gì a!

Cái này Tiên Thiên trưởng lão lông đều nổi, cùng hấn hai người đập đập dừng bước lại.

Cùng lúc đó, trên bầu trời vừa mới khí thế hung hung muốn nắm chìm ba người, bên trong một người cũng kêu thảm rơi xuống tới trên mặt đất, toàn thân bị nướng đen nhánh, giống như Phi Châu gà không có cái gì khác nhau.

Này Nhiếp Viễn Thiên, càng là vô cùng hoảng sợ trở xuống mặt đất, một đôi mắt to như chuông đồng sắp trùng ra hóc mắt, thật không thể tin nhìn lên bầu trời bên trong đoàn kia loá mắt hóa quang.

Trên chiến trường.

Lâm Dương Thiên mặc vào một kiện hắc sắc chiến giáp, một quyền chi uy, son băng địa liệt, chừng một vạn năm ngàn cân lực lượng đã đến Tiên Thiên Hậu Kỳ đỉnh phong, đáng sợ uy năng vền vẹn oanh ra sáu thành, liền đem trước đó xông đến nhanh nhất đối thủ đánh bay đến trên tường, móc đều móc không xuống.

Bên trên bầu trời.

Một cái hỏa hồng Linh Cầm huy động Song Sí giống như Liệt Dương trung kim ô, này toàn thân chói mắt thần quang dừng bảo là tới gần, giờ phút này đứng ở phía dưới Nhiếp Viễn Thiên bọn người phảng phất cảm thấy toàn thân mỗi một cây lông tơ đều muốn bị nướng cháy.

Ta trời ạ!

Thế này sao lại là bọn họ có thể đối kháng đối thủ?

Người mặc hắc giáp thiếu niên liền có thể sắp Nhiếp Viễn Thiên đánh một cái sinh hoạt không thể tự gánh vác, chớ nói chi là tăng thêm trên trời cái kia từng mắt một đôi không có hảo ý ánh mắt lần lượt liếc nhìn toàn trường đáng sợ Hòa Điều.

Ánh mắt kia, thấy thế nào cũng là đang chọn mập lấy gầy, sắp tất cả mọi người xem như nguyên liệu nấu ăn.

Cái này đến là quái vật gì?

Triệu gia lúc nào trêu chọc khủng bố như thế hung nhân a! !

Lâm Dương Thiên cùng Hỏa Nhi triển lộ thần uy, hiện trường không khí lập tức liền thay đổi.

Thất Đại Trưởng Lão, không, lục đại trưởng lão cảm thấy miệng đầy nước đắng, đều nhìn Nhiếp Viễn Thiên.

Nhiếp Viễn Thiên hiện tại chỉ ở suy nghĩ một việc.

Mẹ loại tình huống này Triệu Văn Xương còn muốn ép mình động thủ lời nói, vậy cũng chỉ có thể quả quyết từ chức.

Dù sao tiền lại nhiều cũng phải có mệnh hoa mới là.

Lâm Dương Thiên cùng Hòa Nhi, trực tiếp khiến cái này tiên thiên cao thủ từ bỏ chiến đấu dục vọng.

May mắn.

Triệu Văn Xương làm một cái người làm ăn, đầy đủ hiểu được một cái đạo lý —— Kẻ thức thời là tuân kiệt.

"Tiểu anh hùng, mau dừng tay!"

Triệu Văn Xương rống một cuồng hống, trên mặt nơi nào còn có nửa phần vừa rồi lãnh khốc đắc ý.

Hắn hướng về sau lưng thị vệ nháy mắt, sau đó mặt hướng Lâm Dương Thi đợi thần tình trên mặt đã tắt cả đều là cung kính cùng nịnh nọt.

"Không biết tiểu anh hùng là phương nào thần thánh, Triệu mỗ chỗ nào đắc tội ngài. . ."

Lâm Dương Nhất câu nói liền để Triệu Văn Xương cực kỳ xấu hổ: "Người trước tiên đem cái kia ra ngoài báo tin gia hỏa gọi trở về, ta nghĩ chúng ta hiện tại có thể thật tốt trò chuyện chút. . ."

Ách. . .

Ở đây sở hữu Triệu phủ người đều có một loại bị Lâm Dương Thiên chương khống tại bàn tay cảm giác.

Cái này nhìn nhiều nhất chỉ có mười mấy tuổi thiếu niên, tại sao có thể có một loại như là Thần Minh để cho người ta khó mà nhìn thẳng uy nghiêm cảm giác.

Triệu Văn Xương chà chà mồ hôi lạnh trên trán, gọi về chuẩn đi không có mấy bước thị vệ, chuyển hướng Lâm Dương Thiên xấu hổ cười một tiếng:

"Để cho tiểu anh hùng ngài bị chê cười. . . Đến, mời vào bên trong."

Không có gì dễ nói.

Lâm Dương Thiên hiện ra thực lực hoàn toàn nghiền ép Triệu gia, Triệu Văn Xương chỉ có thể ngoan ngoãn nghe lệnh.

Lâm Dương Thiên cũng không có lại nói cái gì, thu hồi Hắc Thiết Linh Giáp, hai tay chấp sau lưng mang theo Hứa Dao đi vào Triệu gia Tiêu Dao Các.

Hòa Nhi, bị tận lực ở lại bên ngoài.

Có cái này Tiểu Ma Vương tại, không người nào dám có cái gì tiểu động tác.

Theo Tiêu Dao Các đại môn bị chặt chẽ đóng lại, bao quát Nhiếp Viễn Thiên ở bên trong tất cả mọi người trừng to mắt, vênh tai muốn nghe được bên trong đang nói cái gì.

Không có người còn dám đối với Hứa Dao có cái gì ý đồ xấu.

Đoàn người chỉ muốn biết, cái này bị Hứa Dao mang về cường đại thiếu niên năng lượng có cái gì sinh ý muốn giống như Triệu Văn Xương trao đổi.

Với lại, tại sao phải tìm Triệu gia, muốn tìm Triệu Văn Xương?

Những này nổi băn khoăn tại mọi người trên đầu ngưng tụ thành từng cái dấu chấm hỏi, thời gian cũng giống như trở nên vô cùng dài đằng đặc.

Ước chừng một bữa cơm thời gian trôi qua.

Tiêu Dao Các cửa mở ra.

Tất cả mọi người rướn cổ lên nhìn về phía bên trong, Nhiếp Viễn Thiên bọn người thậm chí còn chuẩn bị sẵn sàng, nếu là bên trong đàm phán không thành chính mình liền chuẩn bị lập tức rút lui.

Nhưng làm cho tất cả mọi người giật mình là, cửa mở ra, đoàn người đầu tiên nghe thấy là Triệu Văn Xương vô cùng nịnh nọt tiếng cười.

"Hắc hắc, Lâm Ca coi chừng dưới chân, đừng, chậm rãi ha. . ."

Tình huống như thế nào?

Gia tộc mình tộc trưởng làm sao bất thành linh trở nên như cái Quy Công giống như, trực tiếp tự bên trên ca?

Người ta rõ ràng nhỏ hơn người tốt nhiều tuổi được chứ! !

Bạn đang đọc truyện *Hỏa Đế Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 65: Lâm Ca người tốt

Triệu Văn Xương không chút nào không có để ý chính mình giờ phút này hình tượng, nhìn xem Lâm Dương Thiên, thật sự giống nhìn xem anh ruột một dạng.

Vừa ra Tiêu Dao Các, hắn liền rống một tiếng: "Triệu Thần, chết đi đâu! !"

Là, tộc trưởng!

Triệu Thần tâm phương muốn chết.

Chủ tử mình bây giờ đang Lâm Dương Thiên bên cạnh tựa như con chó, vậy mình chẳng phải là chẳng bằng con chó.

Hắn nghĩ tới trước đó đối với Lâm Dương Thiên những cái kia cử động, hận không thể hung hăng quất chính mình hai cái bạt tai.

Quả nhiên, Triệu Văn Xương nhìn xem Triệu Thần, nghiêm chỉnh một bộ muốn bóp chết đối phương biểu lộ: "Không có mất đồ vật, hôm nay kém chút để người làm hỏng đại sự của ta!"

"Vâng, lão gia!" Triệu Thần sắp đầu thấp đủ cho sắp đủ đến chính mình đứng quần.

"Quay lại lại thu thập người! Hiện tại người lập tức đi an bài, đem hậu viện An Hiền nơi ở chỉnh lý sạch sẽ, tiễn đưa Lâm Công Tử tiến đến an giấc."

An Hiền nơi ở!

Tất cả mọi người nghe được mệnh lệnh này cũng là sững sờ.

An Hiền nơi ở đây chính là Triệu Văn Xương chính mình thích nhất lầu các, bên trong bỏ ra nhiều tiền sửa sang, sưu tầm Kỳ Trân Dị Bảo vô số, liền ngay cả Triệu Văn Xương chính mình ngày bình thường cũng không bỏ được ở bên trong.

Cái này muốn cho vị này Lâm Công Tử lai?

Sợ là Lạc Nhật Vương Quốc Hoàng Tử tới mới có cái này đãi ngộ đi. . .

Tuy nhiên Triệu Thần đến học thông minh, lập tức gạt đầu, Ma Luru đi.

Bên cạnh Triệu Văn Xương nhìn về phía mặt không biểu tình Lâm Dương Thiên, tiếp tục cười lạnh:

"Lâm Ca, ngồi trước tiên ở lại, ngồi dặn dò sự tình ta cái này đi an bài, trễ nhất buổi sáng ngày mai nhất định cho người hài lòng trả lời chắc chắn."

Lâm Dương Thiên không nói lời nào, chỉ là gạt đầu.

Hai người Họa Phong, hoàn toàn để cho bên cạnh những Triệu phủ đó thành viên im lặng, vô cùng được vòng tròn nhìn xem Triệu Văn Xương tự mình bồi tiếp Lâm Dương Thiên, ung dung hướng hậu viện An Hiền nơi ở đi đến.

Trong không khí, mơ hồ còn nghe được một chút đối thoại.

"Há, đúng, Triệu tộc trưởng, ta nghe nói trước đó Hứa Dao giống như giống như Quý Phủ bên trên còn có cái gì ân oán. . ."

"Ủm? Cái gì tộc trưởng, gọi ta Văn Xương, không phải vậy xương xương cũng được."

Ọc.

Người bên cạnh đều muốn nôn.

Triệu Văn Xương thì là một điểm không quan tâm người khác cảm thụ, vẫn còn tiếp tục nịnh nọt: "Lâm Ca người đang nói đùa chứ? Hứa tiểu thư là bằng hữu ngài, tôn quý như thế thân phận nơi nào sẽ cùng ta cái này nho nhỏ Triệu phủ có cái gì quan hệ, hiểu lầm, tuyệt đối là hiểu lầm. . ."

Ngã sát lạc.

Là ai phía trước vừa mới nói qua trước tiên giao ra Hứa Dao, sau đó lại đập đầu nhận làm . .

Triệu phủ mọi người lần nữa vì chính mình chủ tử không có tiết tháo cảm thấy không nói gì.

Đồng thời, tất cả mọi người trong lòng đều khó tránh khỏi dâng lên một cái vô cùng cự đại nghi vấn ——

Đến vị này ngư bức trùng thiên Lâm Công Tử nói với Triệu Văn Xương cái gì?

Có thể làm cho vị này ngày thường tốt xấu cũng coi là Huy Nhật Thành tam lưu hoàn khổ Tiểu Bá Vương Triệu Văn Xương lộ ra bộ này sắc mặt ——

Này phải là cỡ nào có sức hấp dẫn sinh ý a?

Hết thấy, tràn ngập lo lắng.

...

Tối hôm đó.

Đã bị chinh lý sạch sẽ Tiêu Dao Các bên trong, Lâm Dương Tĩnh yên tĩnh ngồi xếp bằng.

Một khóa tam giai Hòa Hệ Linh Đan 【 Dung Linh Hoàn 】 bị hấn đặt ở lòng bàn tay, chậm rãi hấp thu bên trong hòa điểm linh lực.

Hứa Dao nghỉ ngơi, Hòa Nhi thì là đi Triệu phủ nhà bếp phàm ăn, hấn có thể tình tâm hạ xuống chải vuốt chính mình kế hoạch.

Hấn đi vào Huy Nhật Thành, tuyệt đối không phải ngắm cảnh du lịch.

Ôn phủ cùng hấn Lâm Dương Thiên, gặp phải hoàn toàn mới nguy cơ cùng khiêu chiến.

Thần võ Thân Vương Lâm Bách Xuyên xuất hiện, Trần Triều Ca trong cơ thể Hắc Âm Lực Lượng, đến từ Lạc Nhật Vương Quốc Thượng Quan gia tộc, chờ một chút.

Những nguy cơ này liên tiếp xuất hiện, ở sau lưng phảng phất có một đầu không nhìn thấy hắc tuyến, đem bọn hấn toàn bộ xâu chuỗi cùng một chỗ.

Đầu này hắc tuyến cuối cùng kết nối, nhất định là một cái vượt xa khỏi mọi người tưởng tượng cự đại âm mưu, cái này âm mưu nơi nhắm vào đối tượng cũng tuyệt không vền vẹn Ôn gia.

Thậm chí, Lâm Dương Thiên cảm giác được những người này cuối cùng muốn đối phó là toàn bộ Xuất Vân Quận Quốc.

Ôn gia cùng mình chẳng qua là tại một cái ngẫu nhiên thời gian bên trong đánh vỡ cái này trong âm mưu một vòng, cũng là Trần Nguyệt Thăng đối với Xuất Vân Quốc luyện khí thị trường xâm lấn.

Lần này hành động, thành tựu mình cùng Ôn gia tại Xuất Vân Quốc tuyệt đối Tôn Vinh cùng địa vị, nhưng tương tự, cũng sắp bên mình rơi vào cái kia cự đại âm mưu bên trong, thành cùng Xuất Vân Quốc vui buồn tương quan vận mệnh thể cộng đồng.

Đối mặt tiền đồ hắc ám, Lâm Dương Thiên không sợ.

Nhưng bây giờ Lâm Dương Thiên thiếu nhất, là thời gian.

Nguyên bản hấn kế hoạch là muốn đến đỡ Ôn gia trở thành Xuất Vân đệ nhất hào môn, khiến cho hoàng thất cũng phải tôn kính, hấn làm đến.

Nhưng bây giờ, đối thủ của hấn đã thăng cấp Thành Ân giầu ở hậu trường cường đại Hắc Âm Thể Lực, hấn còn cản trở nên càng mạnh.

Đầu tiên, là chính hấn tu vi.

Lâm Dương Thiên bây giờ tu vi là Tiên Thiên Trung Kỳ, dựa vào Bách Mạch Phong Thần quyết cùng hòa điểm linh lực, có thể làm cho hấn có được Tiên Thiên Hậu Kỳ chiến lực, mặc vào Hắc Thiết Linh Giáp về sau thì có thể cùng Tiên Thiên Hậu Kỳ Điện Phong Cao Thủ nhiệt huyết nhất chiến.

Dạng này thực lực, tại Xuất Vân Quốc lúc đầu đã có thể xưng cường hấn, nhưng Lâm Bách Xuyên ngày đó cường đại để cho Lâm Dương Thiên rất là biệt khuất.

Hấn cần tại thời gian ngắn nhất bên trong có được Uẩn Linh cấp bậc chiến lực.

Priest Thiên đến Uẩn Linh, đối với tuyệt đại đa số người tới nói, là cả đời khó mà vượt qua Hồng Cầu.

Muốn đạt tới cảnh giới này, yêu cầu người tu luyện nhất định phải cảm ngộ đến thuộc về mình Võ Đạo Chi Lộ, tại khí hải bên trong ngưng tụ ra 【 Linh Thai 】, tục xưng 【 Khí Hải Uẩn Linh thai 】.

Lâm Dương Thiên có được Hóa Linh chi thể, tăng thêm Ly Hóa Thiên Đế tu luyện cảm ngộ, chỉ cần có đầy đủ hòa điểm linh lực tư nguyên, làm đến Khí Hải Uẩn Linh thai vốn là nước chảy thành sông sự tình, nhưng hần thiếu chính là thời gian.

Người khác ít nhất cần hoa bảy tám năm, thậm chí cả một đời đều làm không được sự tình, hần lại như thế nào có thể trong khoảng thời gian ngắn hoàn thành?

Trừ phi . .

Lâm Dương Mi đầu nhú chặt, tự lẩm bẩm: "Trừ phi có thể tìm tới 【Dị Hóa Thần Chung】, mới có thể tại hòa linh thể nội hàm dục 【Hóa Linh Thánh Thai】. Chỉ là cái thể giới này, có thể sinh ra dị hòa a. . ."

Lâm Dương Thiên trong miệng Dị Hóa Thần Chung, không biết là hạng gì huyền diệu tồn tại, nhưng từ hần khẩu khí đến xem, chỉ sợ lấy khí Vô đại lực tăng thứ, muốn tìm được Dị Hóa Thần Chung, độ khó khăn tương đối lớn biến vót châm, hi vọng vô cùng xa vời.

Cho nên hần muốn trong khoảng thời gian ngắn tăng lên chiến lực, vẫn phải từ trang bị bên trên nghĩ biện pháp, đây mới là Lâm Dương Thiên đi vào mặt trời lặn quốc Huy Nhật Thành nguyên nhân.

Lâm Dương Thiên Hắc Thiết Linh Giáp, độ cao cao nhất độ phát huy ra chiến lực cũng là tiên thiên đỉnh phong, hơn nữa còn cần người sử dụng bản thân đạt tới Tiên Thiên Trung Kỳ tu vi mới được.

Giống Ôn Thao bọn họ, trong thời gian ngắn nếu như không thể đột phá Tiên Thiên lời nói, chỉ có thể là một đám da dày thịt béo Tiên Thiên Trung Kỳ cường giả, tuy nhiên thực lực này đã ngạo thị Xuất Vân, nhưng muốn đối mặt sẽ đến nguy cơ, còn lộ ra không đủ.

Nếu như muốn ứng đối này cổ phía sau to lớn Hắc Ám Thế Lực, Linh Khí cấp bậc trang bị đã không đủ dùng, Lâm Dương Thiên cần hai kiện vương đạo khí cấp bậc trang bị.

Một kiện, là tên là 【Bạch Ngân Vương Khải】 vương đạo cấp bậc chiến giáp.

Một kiện khác, là một thanh kiếm.

Tại Ly Hóa Thiên Đế đã từng vị diện, Hắc Thiết Linh Giáp là cấp thấp nhất Linh Khí cấp bậc chiến giáp, căn bản chính là đồ rác rưởi, mà chân chính được cho trang bị, là vương đạo khí cấp bậc 【Bạch Ngân Vương Khải】.

Bạch Ngân Vương Khải, có thể để cho Lâm Dương Thiên cơ sở chiến lực lên như điều gặp gió, lực phòng ngự giống như tốc độ đều thẳng bức Uẩn Linh cảnh giới.

Mà chuỗi kiếm này, thì sẽ cho Lâm Dương Thiên mang đến không gì sánh kịp Công Kích Lực Lượng.

Có dạng này hai loại vương đạo khí, tăng thêm Lâm Dương Thiên bản thân có vượt cấp chiến đấu năng lực, mới xem như chính thức có được đối kháng Uẩn Linh thực lực, mà không phải một mực dựa vào Linh Giáp tự bạo đến từ bảo đảm.

Muốn luyện chế ra hai thứ đồ này, Lâm Dương Thiên trừ cần không ngừng tinh tiến chính mình Luyện Khí Thuật bên ngoài, còn cần tài liệu cao cấp.

Tam giai tài liệu luyện chế Linh Khí, mà luyện chế vương đạo khí lời nói, cần là tứ giai tài liệu.

Mỗi một loại tứ giai tài liệu, tại khí Vô đại lực cũng là hiếm thấy thiên tài địa bảo, tại Xuất Vân Quận Quốc loại địa phương kia có thể đối mặt mà không thể cầu, cho nên Lâm Dương Thiên mới có thể tại khảm trương như vậy trước mắt đi vào Huy Nhật Thành, thậm chí ngay cả hần Cha tổ chức tiệc tối đều không tham gia.

Cha con gặp mặt cuối cùng cũng có thì Lâm Dương Thiên không muốn để cho chính mình vừa hiện thân, là một loại bị người khi dễ chèn ép trạng thái.

Tóm lại hết thảy, Lâm Dương Thiên lựa chọn đi vào Huy Nhật Thành, khí Vô đại lực Tây Nam khu vực phồn hoa nhất địa phương.

Ở chỗ này, hần có thể sưu tập đến quý giá tứ giai tài liệu, thậm chí có thể ném thứ đi tìm có thể tăng lên cực lớn tu vi 【Dị Hóa Thần Chung】.

Triệu Văn Xương Triệu Thị thương hội, thì là bị Lâm Dương Thiên chọn trúng làm ẩn tàng thân phận của hần Đại Lý Nhân, có Triệu Văn Xương ở bên ngoài xuất đầu lộ diện, Lâm Dương Thiên sau đó phải làm một chút kinh thiên đại sự liền sẽ không bại lộ chính mình.

Dù sao, cái này Huy Nhật Thành bên trong có một cái hần tử địch, Thượng Quan gia tộc.

Tiêu Dao Các bên trong, Lâm Dương Thiên nói cho Triệu Văn Xương, hần cần một cái hợp tác đồng bọn, tại Huy Nhật Thành làm chút kinh doanh, một khi thành công, Triệu Thị thương hội có thể trở thành Huy Nhật Thành chân chính bá chủ.

Triệu Văn Xương đương nhiên coi là Lâm Dương Thiên là điên, nhưng Lâm Dương Thiên cho hần xem một chồng văn kiện, là hần tới mặt trời lặn quốc trước đó liền chuẩn bị đồ tốt.

Sau đó Triệu Văn Xương liền quy.

Triệu Văn Xương người nào, lấy hấn nhân lực, đương nhiên biết Lâm Dương Thiên cái này một chồng văn kiện phân lượng.

Nếu như Lâm Dương Chân lựa chọn giống như Triệu Thị thương hội hợp tác tới thao tác mua bán phần văn kiện này, sau cùng dù là chỉ phân cho Triệu gia một thành lợi nhuận, Triệu gia coi như làm không Huy Nhật Thành bá chủ, chỉ ít tấn thăng nhất lưu gia tộc là không có một chút vấn đề.

Cho nên mới cũng có Tiền Triệu Văn Xương như vậy qùy liêm Lâm Dương Thiên hình ảnh.

Hiện tại, hết thấy đều đã Kinh bố trí xuống dưới, liền chờ buổi sáng ngày mai Triệu Văn Xương tin tức.

Lâm Dương Thiên chậm rãi lâm vào tầng sâu tu luyện ở trong.

Sáng sớm hôm sau.

Triệu Văn Xương giống một cái vui sướng Tiểu Mẫu Cầu, hấp tấp chạy tới Tiêu Dao Các.

"Lâm Ca, Lâm Ca!" Hấn ở bên ngoài kêu gọi.

Lâm Dương Thiên mở ra bọn họ, nhìn thấy Triệu Văn Xương cười đến vo thành một nắm mặt tròn.

"Có mặt mày?" Lâm Dương Thiên hỏi.

Triệu Văn Xương nghiêm sắc mặt: "Há lại chỉ có từng đó là mặt mày, ta đều đã an bài tốt, chúng ta hôm nay buổi sáng liền đi Huy Nhật Thành lớn nhất phòng đấu giá, chỉ có nơi đó mới có năng lực ăn ngai bảo bối."

"Rất tốt." Lâm Dương Thiên đối với Triệu Văn Xương hiệu suất làm việc hết sức hài lòng.

Hấn tới Huy Nhật Thành, muốn tìm tứ giai tài liệu, đầu tiên cần kiếm tiền.

Phòng đấu giá, là tốt nhất kiếm tiền xứ sở, mà chính như Triệu Văn Xương nói, muốn tìm liền phải tìm lớn nhất phòng đấu giá, bởi vì tiểu tràng tử căn bản không có năng lực thỏa mãn Lâm Dương Thiên nhu cầu.

Đồng thời, có tư bản về sau Lâm Dương Thiên còn có thể ở chỗ này thuận tiện tìm kiếm mình tài liệu cần thiết, nhất cử lưỡng tiện.

Bạn đang đọc truyện *Hỏa Đế Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 66: Hải Thiên các

Bên cạnh, Hứa Dao đã sớm các loại tại phụ cận, nhìn thấy Lâm Dương Thiên đi ra nhanh chóng sửa sang một chút quần áo, vừa vặn đi đến Lâm Dương Thiên bên người.

"Lâm Công Tử, Triệu tộc trưởng."

Nàng dịu dàng xoay người, một kiện Thanh lụa quần áo nhẹ nhàng rủ xuống, chỗ ngực mơ hồ hiển hiện vô hạn xuân quang, thấy Triệu Văn Xương cũng là sửng sờ.

Tiểu Triệu bàn tử tuổi trẻ khí thịnh, nhìn thấy vu vật như thế, tâm lý gọi là một cái hồi hận a!

Sớm ngày cái này Hứa Dao xảy ra roi như thế phong vận, năm đó liền không nên cầm nàng tặng người a.

Chính mình giữ lại tốt bao nhiêu. . .

"Cái này liền lên đường đi." Lâm Dương Nhất câu nói kéo về Triệu Văn Xương tâm thần, đồng thời bổ sung một câu: "Từ hôm nay, Hứa Dao chính là Triệu tộc sinh trưởng ở bên ngoài trợ lý, ta là Triệu gia tân nhiệm luyện khí Cố Vấn."

Triệu Văn Xương người thế nào, tự nhiên minh bạch Lâm Dương Thiên con mắt, cúi đầu khom lưng: "Được rồi, Lâm Ca! Xe ngựa đã ở bên ngoài chuẩn bị tốt, mời đi!"

"Lâm Tiểu Dịch, đi cái nào chơi a! Tại sao không gọi ta! !"

Hòa Nhi tất nhiên là sẽ không bỏ qua hôm nay náo nhiệt sự tình, bay thẳng đến Lâm Dương Thiên trên bờ vai.

Một đoàn người xuất phát.

Triệu phủ xa hoa nhất xa liền, bị hai thớt 【Độc Giác Thú】 lôi kéo, vô cùng phong cách xuyên qua Huy Nhật Thành từng cái đường cái, ước chừng nửa giờ về sau đi vào một tòa rộng rãi kiến trúc phía trước.

Dưới đến xe tới, Lâm Dương Định lòng đen vừa nhìn, trong lòng cũng là hơi hơi tán thưởng.

Tại bọn họ trước mặt, là một tòa hơn hồ không nhìn thấy bờ hình vuông kiến trúc, toàn thân bởi một loại xanh biển Thủy Tinh Khoáng thạch xây dựng mà thành, tinh tế vừa nhìn, những này lam sắc Thủy Tinh Khoáng bên trong còn có róc rách sóng gợn lưu động, cả tòa kiến trúc liền như là một mảnh đại dương màu xanh lam đem đến lục địa, quả thực là rộng rãi cuộn cuộn.

Càng làm cho người ta lấy làm kỳ là tòa kiến trúc này trên không, không biết lấy loại nào thần kỳ thủ đoạn đúng là ngưng tụ ra đám màu trắng đám mây, cảnh tượng giả tưởng cùng cực.

Trong tầng mây, mơ hồ có thể nhìn thấy một tòa nguy nga lộng lẫy kiến trúc, tại ánh sáng mặt trời Vân Hà thấp thoáng phía dưới, phảng phất cửu thiên Tiên Cung, phát ra Thất Sắc Thần Quang, thần kỳ huyền lệ rồi tỉnh rồi ngủ.

Hào thủ đoạn! !

Lâm Dương Thiên người mang tuyệt thế Luyện Khí Thuật, thoáng suy tư liền muốn thấu bên trong quan trọng.

Cái này chắc là dùng Từ Lực lơ lửng đạo lý, sắp nguyên một tòa cung điện tung bay lơ lửng giữa không trung, tạo nên trước mắt dạng này một bức thần kỳ mỹ lệ cảnh tượng.

Có thể tại cái này khí Võ đại lục kiến tạo ra dạng này huyền bí kiến trúc, gian phòng này cái gọi là Huy Nhật Thành lớn nhất phòng đấu giá phía sau thực lực có thể thấy được lốm đốm.

"Lâm Công Tử, nơi này chính là 【Hải Thiên các】." Bên cạnh Hứa Dao thân mật lên cho Lâm Dương Thiên giải thích.

Hải Thiên các.

Hải Thiên Nhất Sắc, Vân Trung Tiên Các, tên rất hay.

Hứa Dao đến là Huy Nhật Thành dân bản địa, đối với nơi này tình huống mười phần hiểu biết, nàng tiếp tục nói: "Cái này Hải Thiên các là Vân Thành lớn nhất phòng đấu giá, coi như hoàng thất chính thức phòng đấu giá cũng không bằng tại đây sinh ý tốt, hàng năm toàn bộ khí Võ đại lục Tây Nam khu vực một nửa trở lên Thiên Tài Địa Bảo cũng sẽ ở tại đây giao dịch chuyển tay."

"Có thể cùng hoàng gia chống lại?" Lâm Dương Thiên Dương Mi.

Hứa Dao gật đầu: "Vâng, đơn giản là cái này Hải Thiên các thế lực sau lưng chính là mặt trời lặn Quốc hoàng thất đều muốn kính sợ ba phần cường đại tồn tại —— 【thiên hạ Thương Minh】"

Khí Võ đại lục, chủ yếu thế lực kết cấu lấy quốc gia làm chủ, nhưng là còn có một số độc lập tại quốc gia bên ngoài thế lực cường đại.

Tam đại Thương Minh, bảy đại tông phái, bọn họ là đứng tại khí Võ đại lục đỉnh đầu chân chính chí tôn.

Thiên hạ Thương Minh, chính là tam đại Thương Minh bên trong một thành viên, thương nghiệp thế lực cơ hồ trải rộng toàn bộ khí Võ đại lục, tại Tây Nam khu vực Huy Nhật Thành, chính là cái này nổi tiếng Vạn Lý Hà Sơn Hải Thiên các.

Lâm Dương Tâm bên trong suy nghĩ chuyển động, đã có tính toán.

Bên cạnh Triệu Văn Xương thì là đã ở phía trước chuẩn bị hảo thủ tục, quay người trở về mặt hướng Lâm Dương Thiên.

"Lâm Ca. . . Cái này. . . Đều đã an bài tốt, chỉ là. . ."

Hắn ấp úng, một bộ muốn nói lại thôi bộ dáng, tựa hồ có chút quẩn bách.

Lâm Dương Thiên hỏi: "Làm sao?"

Triệu Văn Xương một bộ hồ thẹn biểu lộ: "Lâm Ca, có thể muốn ủy khuất ngài một chút, lần này tới chúng ta chỉ có thể nhìn thấy Hải Thiên các Nhị Tinh chương quỹ, bởi vì bởi vì. . ."

"Bởi vì chúng ta Triệu Thị thương hội cấp bậc còn chưa đủ đúng không?"

Lâm Dương Thiên nhếch lên khóe miệng, không để bụng, để cho Triệu Văn Xương giải thoát xấu hổ.

Hải Thiên các do thiên hạ Thương Minh vận hành, bên trong trừ Tạp Dịch thị nữ bên ngoài chính là bởi mỗi cái cấp bậc chương quỹ trừ tính chung hết thảy.

Chương quỹ thấp nhất Nhất Tinh, phụ trách thường ngày việc vặt vãnh, tối cao Ngũ Tinh, toàn bộ Hải Thiên các Tối Cao Cấp Bậc cũng chính là bốn sao chương quỹ, địa vị đã đủ để sánh ngang Huy Nhật Thành tốt nhất nhất quyền quý Lão Đại.

Mà chân chính thiên hạ Thương Minh Ngũ Tinh chương quỹ, vậy cũng là sừng sững tại khí Võ đại lục đỉnh phong nhân vật siêu phàm, ngày thường khó gặp.

Lấy Triệu Văn Xương địa vị, đi vào Hải Thiên các nói chuyện làm ăn, đối phương phải ra một cái Nhị Tinh chương quỹ tiếp đãi đã quên nề tình.

Dù sao Triệu Thị thương hội tại Thiên Hạ Thương Minh trước mặt, liền giống như tiểu Hoa miêu đứng tại Tầng Ngao trước mặt không có cái gì khác nhau.

Tại Hải Thiên các thị nữ dẫn dắt dưới, Lâm Dương Tiến đi vào đại sảnh.

Đập vào mắt là một tòa vô cùng rộng lớn không lồ phùng thị, đếm không hết bề ngoài quầy hàng, như thủy triều đám người, nhất định cũng là một mảnh thương nghiệp hải dương.

"Đây là Hải Thiên trong các phùng thị. . . Là Lạc Nhật thành quy mô lớn nhất thị trường."

Hứa Dao ở bên cạnh cho Lâm Dương Thiên không ngừng giới thiệu, một đoàn người từ bên cạnh đi đến lầu hai.

Tại lầu hai chỗ lối vào, Triệu gia đi theo một đám tôi tớ đều bị cản lại, nơi đó có chuyên môn thị vệ trấn giữ, vồn vồn cho phép Triệu Văn Xương, Lâm Dương Thiên cùng Hứa Dao ba người đi lên, Hỏa Nhi ngạo kiều đứng ở Lâm Dương Thiên trên vai, cũng cùng đi theo lên thang lầu.

Vừa đến lầu hai, phát hiện tại đây có động thiên khác.

Rộng lớn khu vực bị từng cái hành lang chia cắt thành mấy cái cự đại khu khối, tựa như Rạp Hát bên trong từng cái đại sảnh, mỗi một đầu hành lang thượng diện đều có thị vệ trấn giữ, đi đi lại lại thì không ngừng có người mặc Hoa Phục Nam Nam Nữ Nữ hành tẩu nghị luận, tựa hồ tại đàm luận đang ở bên trong cử hành một trận buổi đấu giá tình huống.

"Lầu hai cũng là Phòng Đấu Giá, Hải Thiên các Phòng Đấu Giá Phân Thiên Địa người tam cấp, ngày bình thường khai phóng là Nhân Cấp Phòng Đấu Giá, Địa Cấp buổi đấu giá mấy tháng một lần, mà ngày đó cấp buổi đấu giá chỉ có tại trọng bảo hiện thể thời điểm mới có thể mở ra, tổ chức địa phương cũng không ở nơi này, mà là tại vừa rồi chúng ta bên ngoài nhìn thấy toà kia 【 Vân Đỉnh Tiên Cung 】 bên trong."

Hứa Dao đối với cái này Hải Thiên các tình huống đúng là mười phần hiểu biết, êm tai nói, nghe được bên cạnh Triệu Văn Xương cũng là gật đầu không ngừng.

Hắn phụ họa nói: "Hứa tiểu thư nói không tệ, Lâm Ca, chúng ta hôm nay đi trước giống như tại đây chương quỹ gặp mặt nói một chút ngài muốn đấu giá trọng bảo, Nhân Cấp buổi đấu giá thường thường liền có, chúng ta tùy thời có thể lấy tham gia."

Triệu Văn Xương nói, phía trước dẫn đường hai vị Hải Thiên các thị nữ nhìn lẫn nhau liếc một chút, khóe miệng nhưng đều là nhàn nhạt cười một tiếng.

Trong mắt bọn hắn, bị một cái Nhị Tinh chương quỹ tiếp đãi phổ thông khách hàng lại có thể xuất ra cái gì trọng bảo?

Những người này tối đa cũng ngay tại Nhân Cấp buổi đấu giá lấy lòng mọi người một cái đi. . .

Tuy nhiên những này thị nữ đều đi qua tốt đẹp huấn luyện, mặc dù đã gặp vô số Đạt Quan Hiển Quý, cũng không có đem trong lòng nhỏ nhỏ khinh thị biểu hiện ra ngoài, yên lặng sắp Lâm Dương Thiên bọn người đưa đến một chỗ nhìn có chút hẻo lánh khu vực, nơi này có một loạt cùng nhau cửa nhỏ, bên trong là từng cái đã sớm bị chia cắt tốt bao sương.

"Mấy vị tiên sinh, chính là chỗ này."

Hai tên thị nữ đứng ở một cái ghế lô cửa ra vào, đi một cái Vạn Phúc lễ, liền xoay người cáo lui, còn lại Triệu Văn Xương nở nụ cười đẩy cửa ra, sắp Lâm Dương Thiên bọn người mang vào.

"Tối tới tới, Lâm Ca, mời vào bên trong. Ngươi nhưng không biết, cái này Hải Thiên các lầu hai bao sương cũng không phải bình thường người có thể đi vào, ta đây là tìm một vị quen biết chương quỹ mới an bài tốt, nếu không chúng ta không chừng thì ở lầu một liền bị người cho tiếp kiến."

Triệu Văn Xương một mặt huyền diệu mình tại Huy Nhật Thành năng lượng, một mặt mang theo Lâm Dương Tiến bao sương.

Lâm Dương Thiên nhìn xem cái này hơn hai mươi tuổi Tiểu Mập Mạp tại trước mặt lần qua lần lại, biết con hàng này là vì nịnh bợ chính mình, trong lòng buồn cười, cũng không nói thêm cái gì.

Trong rạp, bố trí đơn giản mà tràn ngập phong cách.

Cái bàn khay trà, cũng là thượng phẩm, trên tường Tử Họa, giá trị liên thành, xem ra Triệu Văn Xương vị kia quen biết chương quỹ còn tính là ra sức.

Ba người ngồi xuống, Triệu Văn Xương bung lên trên bàn ẩm trà, cho Lâm Dương Thiên Hứa Dao ngược lại trà thơm, Trà Diệp tuy nhiên không thể nào danh quý, nhưng cũng có chút ít còn hơn không, ba người liền vừa nói chuyện, một bên các loại Hải Thiên các chương quỹ đến.

Mười phút đồng hồ đi qua.

Một bình trà uống xong, ngay cả cái quỹ ảnh cũng không đợi tới.

Triệu Văn Xương có chút tiểu xấu hổ, hô một cuống họng, liền có một tên thị nữ tiến đến thêm trà thêm nước, hẩn đồng thời hỏi:

"Tiểu cô nương, ta liên hệ Trương Thanh chương quỹ, không biết hẩn lúc này tới không có."

Thị nữ cười đến vô cùng Chúc Nghiệp Hóa: "Vị tiên sinh này, chúng ta chỉ là phụ trách mỗi một cái bao sương phục vụ, cũng không hiểu biết những đại chương quỹ đó bọn họ hành tung nha!"

"Này làm phiền người đi giúp ta thông truyền một tiếng, liền nói ta Triệu Văn Xương đã đang chờ hẩn."

"Được."

Thị nữ vẫn là tiêu chuẩn hóa nụ cười cùng trả lời, dịu dàng quay người rời đi.

Nhưng là lại qua mười phút đồng hồ, vẫn không có người tới phản ứng Lâm Dương Thiên bọn người.

Trong rạp bầu không khí đã hết sức khó xử.

"Dát. . . Triệu tiểu bản, bốn vương có một loại bị người quên lãng cảm giác. . . Dát!"

Hòa Nhi một tiếng Triệu tiểu bản, làm cho Triệu Văn Xương khuôn mặt đều đỏ.

Toàn bộ Huy Nhật Thành chỉ sợ cũng không có ai dám gọi như vậy hẩn, nhưng bây giờ hẩn cũng không dám sinh khí, chẳng qua là cảm thấy xấu hổ.

Xấu hổ vô cùng.

Phía trước còn cùng người đem bộ ngực đập vang động trời, kết quả không nghĩ tới tiến không đến ba giây, liền bị Hải Thiên trong các người đánh mặt.

Hai mươi phút đều không người tới phản ứng, người này người quen lại có thể ngu bức đến cái gì địa phương nào đi.

"Khụ khụ. . . Lâm Ca, nếu không ngại chờ một chút, ta tự mình đi cho người hỏi một chút."

Triệu Văn Xương có chút không có ý tứ ngồi xuống, Lâm Dương Thiên cũng không có ngăn cản, chỉ gấp hẩn đi ra phòng trọn vẹn qua mười mấy phút, mới mặt mày xám xịt trở về.

Vừa tiến đến, Triệu Văn Xương liền xấu hổ thẳng Thà Thù: "Cái kia, Lâm Ca, không có ý tứ a. Hôm nay vị kia Trương chương quỹ tương đối bận rộn, phía trước vừa mới đàm luận một cái 【Ba Tư quốc Thương Đoàn】, lập tức tới ngay, lập tức tới ngay."

Hiển nhiên, hẩn tự mình đi cũng không thể để người ta mời đến.

Lâm Dương Thiên không có nói thêm cái gì.

Tình huống trước mắt chỉ là càng rõ ràng hơn nói cho hẩn biết hai chuyện.

Triệu gia, không hề tưởng tượng bên trong như vậy ngu bức.

Hải Thiên các, thiên hạ Thương Minh thực lực, thì là mạnh đến mức vượt qua mong muốn.

Xem bọn hẩn một cái Nhị Tinh chương quỹ liền dám ở Triệu Văn Xương trước mặt như thế sĩ diện, liền có thể biết toàn bộ Hải Thiên các tại Huy Nhật Thành là cỡ nào quyền thế ngập trời.

Bạn đang đọc truyện *Hóa Đế Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 67: Bày hàng vỉa hè

Ba người các loại tròn vẹn 40 phút.

Triệu Văn Xương mồ hôi lạnh đều hạ xuống, bởi vì hắn phân minh đã nghe được đối diện cái kia nhàm chán đến cực hạn Hồng Mao Anh Vũ trong mồm lại nói:

"Lâm Tiểu Dịch, đốt nơi này đi! Khẳng định như vậy đã có người tới để ý đến chúng ta."

Tiểu Tổ Tông!

Ngài có thể tuyệt đối đừng làm loạn a, nếu là ở chỗ này nháo sự, chỉ sợ dựa vào toàn bộ Triệu Thị gia tộc đều không đủ lắng lại Hải Thiên các nô hỏa.

May mắn, ngay tại đoàn người nôn nóng sắp đến cực hạn thời điểm, bên ngoài cuối cùng vang lên một trận tiếng bước chân.

Cuối cùng tới.

Triệu Văn Xương kích động niệu rung động.

Cửa bao sương bị người từ bên ngoài mở ra, ào ào đứng là đi tới bốn năm cái thân ảnh, bên trong một cái Hoa Phục khảm chút đầu trung niên nam tử bị vây quanh ở bên trong, chính là Triệu Văn Xương miệng trong kia vị trí Nhị Tinh chương quỹ —— Trương Thanh.

"Trương chương quỹ!"

Triệu Văn Xương đứng dậy cười ân cần thăm hỏi.

Ai ngờ, tầm kia chương quỹ sau khi đi vào cũng không có xem Lâm Dương Thiên bọn người liếc một chút, mà chính là ngồi vào phòng ở trong tầm kia chủ nhân trên ghế dựa lớn, không ngừng giống như bên cạnh một người giao phó:

"Nhớ kỹ, cái này một trăm cây ngàn năm hỏa tham gia nhiều nhất chỉ có thể mở cho hắn đến ba ngàn lượng hoàng kim một cây giá cả, thích bán hay không, nơi đó có thời gian lâu như vậy cùng hắn dài dòng, nghe hiểu sao? Nghe hiểu nhanh đi a!"

Đứng đứng!

Bên cạnh một người đập đập đi ra ngoài.

Nhưng hai người đối thoại nhưng là nghe vào Lâm Dương Thiên bọn người trong lỗ tai.

Ba ngàn lượng hoàng kim, cũng là ba mươi vạn lượng bạch ngân, một trăm cây, cũng là ba ngàn vạn lượng bạch ngân sinh ý, cứ như vậy tùy tiện quyết định.

Ba ngàn vạn, đây đã là Ôn gia ước chừng một cái 3 Tháng doanh thu, mà loại này số lượng cấp mua bán tuy nhiên nắm giữ tại một cái nhỏ nhỏ Nhị Tinh chương quỹ trong tay.

Cái này Hải Thiên các, nên như thế nào quái vật không lồ.

Mà những truyền thuyết kia bên trong tam tinh, bốn sao, thậm chí Ngũ Tinh chương quỹ, lại sẽ cỡ nào siêu nhiên Thương Đạo Cự Bá.

"Hắc hắc. . . Trương chương quỹ, tại hạ Triệu Văn Xương, là Tiểu Hứa giới thiệu tới."

Bên cạnh, Triệu Văn Xương lại ý đồ chen vào nói.

"Người chờ một chút a!"

Trương Thanh trực tiếp cho Triệu Văn Xương làm một cái im miệng thủ thế, lại hướng bên cạnh một người quát lớn:

"Người có phải hay không trong đầu tiến vào cắt a, vừa mới cái kia Người thợ nói rõ cũng là chỉ thái kê, hắn nói trên tay là tứ giai khoáng thạch 【 Tinh Văn tinh 】 cũng là a? Quý trọng như vậy đồ vật là hắn có thể tùy tiện đào được a? Cho hắn mười vạn lượng, dựa theo tam giai khoáng thạch giá cả thu vào tới! Thật sự là, ngu xuẩn đến nổi lên, đơn giản như vậy sự tình còn muốn ta tới dạy người!"

Lại là một người chạy vội đi.

Tuy nhiên một màn này, nhưng là để cho bên cạnh Lâm Dương Thiên cùng Hứa Dao nhủ mày.

Bởi vì cái gọi là cánh rừng đại cái gì chim đều có, cái này Hải Thiên các hạ mặt đúng là cũng sẽ có đen như vậy tâm chương quỹ. . .

Vội lại, vận khí không tốt, đúng là bị Lâm Dương Thiên bọn họ đụng tới, xem ra hôm nay đàm phán chỉ sợ sẽ có một chút khó khăn trắc trở.

Cuối cùng, Trương Thanh lại hoa mười mấy phút mới đem trên tay sự tình xử lý xong, chuyển hướng Lâm Dương Thị đợi, tựa như là một cái ngồi xếp bằng lão hổ, chuyển hướng một đám đợi làm thịt người yếu đuối.

Hắn nhìn về phía Triệu Văn Xương, thân thể lắc một cái, khóe miệng nhếch lên: "Triệu Thị thương hội, Triệu tộc trưởng, kính đã lâu!"

Nói là kính đã lâu, nhưng hắn lại một điểm động tác biểu lộ đều không có, kiêu căng một lòng.

"Ha ha, đâu có đâu có, Trương chương quỹ nhất lý vạn ky, mới là chúng ta thương giới bên trong người học tập tấm gương."

Triệu Văn Xương cũng biết chính mình hôm nay gặp được phiền phức người, nhưng lại chỉ có thể cười làm lành, hi vọng vị này Trương chương quỹ hôm nay sẽ không làm khó chính mình, quan trọng hơn là không nên làm khó Lâm Dương Thiên bọn họ.

"Tốt, không cần lãng phí thời gian, nói một chút các người hôm nay muốn bán đồ đi."

"Tốt, Trương chương quỹ, ta trước tiên cho ngài giới thiệu một chút, vị này là Lâm Dịch Lâm Công Tử, hôm nay cũng là hắn. . ."

Triệu Văn Xương đang nói, bên cạnh bất thành linh vang lên tiếng đập cửa.

"Tiến đến." Trương Thanh không chút do dự theo tiếng.

Bên ngoài lại tiến đến một cái Trương Thanh thù hạ Nhất Tinh chương quỹ, hai người không nhìn thẳng Triệu Văn Xương giới thiệu, lại bắt đầu xử lý một kiện nhìn như khẩn cấp thương nghiệp mua bán.

Cái này tương đối tương đối không có lễ phép.

Ngồi ở bên cạnh Hứa Dao đã rõ ràng cảm giác được Lâm Dương Thiên ánh mắt đã lạnh xuống tới.

Bà vai nàng phát hỏa mà cũng đã bắt đầu ma sát chính mình mò chim trên dưới môi, Hứa Dao biết, đây là Hỏa Nhi đại vương thật không cao hứng.

Đối diện cái kia Trương Thanh, có chút quá không tôn trọng người.

Lại là vài phút.

Trương Thanh xử lý xong trên tay sự tình, chuyển hướng Triệu Văn Xương: "Triệu tộc trưởng, người tiếp tục, bên cạnh tên tiểu tử kia, mới vừa nói người tên gì tới."

Mẹ nó ah!

Lâm Dương Trực tiếp không có mở miệng, Triệu Văn Xương thì là đầy trán mồ hôi lạnh.

Hắn kẹp ở giữa, lại sợ Lâm Dương Phát giận, lại sợ đắc tội Hải Thiên các, quả nhiên là trong lòng run sợ, vội vàng nói tiếp:

"Lâm Dịch Lâm Công Tử, đây là chúng ta Triệu gia mới thuê luyện khí Cố Vấn. Lâm Công Tử, vị này cũng là Trương Đại chương quỹ."

Lâm Dương Thiên tựa hồ tại nội tâm kinh lịch trải qua một phen nho nhỏ xoắn xuýt, lúc này mới đứng dậy đi tới, hướng về Trương Thanh vờn tay.

"Ngài tốt."

Lâm Dương Thiên thực sự không muốn gây chuyện, hắn tin tưởng, chỉ cần chờ sẽ tự mình xuất ra muốn bán bảo bối, hết thầy đều sẽ không giống nhau.

"Không cần dài dòng như vậy." Trương Thanh nhưng là trực tiếp phát phát tay, để cho Lâm Dương Thiên lui về, hoàn toàn không có đem người để ở trong mắt:

"Trực tiếp cầm đồ vật ra đi. Triệu tộc trưởng, đầu tiên nói trước, nếu là quý thương hội bán những cái kia đồ rác rưởi cũng không cần lấy ra, ta chỗ này ít nhất nhận cũng là tam giai trở lên tài liệu, số lượng không thể ít hơn một trăm cân. . ."

Bên cạnh, Hứa Dao nhìn thấy Lâm Dương Thiên vờn tay lại không người phản ứng xấu hổ tình cảnh, trực tiếp nhắm không.

Nàng đứng lên, tức giận khẽ kêu: "Người, người đây cũng quá không tôn trọng người?"

Hả?

Trương Thanh tựa hồ căn bản không có cảm thấy mình có cái gì vấn đề, nghe được Hứa Dao lời nói, ánh mắt nhất chuyển, khóe miệng lạnh lùng nhếch lên tới:

"Tôn trọng? Ha ha. . . Triệu tộc trưởng, là lỗi tại ta không dùng được, vẫn là các người có chút không biết tốt xấu? Các người ngồi tại ta Hải Thiên các bao sương, uống vào trăm lượng một cân nước trà, một vị Nhị Tinh chương quỹ tự mình tiếp đãi, các người còn muốn tôn trọng cái gì?"

Hắn ngữ khí tràn ngập khinh miệt cùng không ai bì nổi: "Vẫn là nói, các người cảm thấy ta phục vụ có vấn đề? Ha ha. . . Nay tùy tiện, Triệu tộc trưởng, người biết ta thế nhưng là xem ở Tiểu Hứa trên mặt mũi mới thấy các người, nếu không, người thật sự cho rằng người một cái nhỏ nhỏ Triệu Thị thương hội, có thể đáng giá ta tới tự mình tiếp đãi a, buồn cười! !"

Hải Thiên các quá vênh váo, mỗi ngày ở chỗ này thành giao chỉ bảo nói ít cũng có hàng trăm hàng ngàn, buôn bán ngạch dễ dàng hơn 10 tỷ bạch ngân.

Trương Thanh thân là tại đây Nhị Tinh chương quỹ, không biết gặp bao nhiêu siêu cấp phú hào, Triệu Văn Xương dạng này tam lưu hào môn, hắn thật không để tại mắt bên trong.

Huống chi, tại hắn khái niệm bên trong, Lâm Dương Thiên bất quá là Triệu Văn Xương thủ hạ một cái Cố Vấn, lại có thể có cái gì bảo bối lấy ra.

Dạng này người còn dám ở trước mặt hắn sĩ diện, thật sự là không biết trời cao đất rộng.

Nói xong.

Vị này vênh váo tự đắc Nhị Tinh chương quỹ Trương Thanh cười lạnh nhìn xem bị chửi nói xanh cả mặt Triệu Văn Xương còn có tức giận Hứa Dao, run lấy chân bất chước nói ra:

"Làm sao? Có phải hay không không có khuôn mặt đem các người đồ rác rưởi lấy ra, vậy thì mời đi, không cần lãng phí thời gian của ta!"

Có thể giận a!

Triệu Văn Xương ngày bình thường đã cảm thấy mình đủ bự đờ, không nghĩ tới cái này Trương Thanh cho nên ngay cả hắn đều nhanh phải nhẫn không!

Nhưng nhẹn không được vẫn phải nhẹn.

Tại Hải Thiên các, Nhị Tinh chương quỹ đã đủ để thoải mái nghiền ép Triệu Thị thương hội.

Bất thành linh, sau lưng luôn luôn không nói gì Lâm Dương Khai miệng:

"Triệu tộc trưởng, chúng ta có thể hay không đổi một vị chương quỹ tới đàm luận."

Hả?

Trương Thanh nhìn về phía Lâm Dương Thiên, khinh miệt nói:

"Thay người? Ha-Ha, người cho ta cái này Hải Thiên các là kỷ viện a, còn muốn đổi cô nương? Tiểu bằng hữu, người tuổi còn nhỏ xem ra là chưa từng gặp qua cái gì các mặt xã hội, nói cho người biết, hôm nay ta Trương Thanh còn liền đem lời nói vậy cái này, toàn bộ Hải Thiên các, đều không có người sẽ đón thêm đối đãi các người. . . Cút nhanh lên đi! !"

"Lẽ nào lại như vậy!" Triệu Văn Xương giận: "Chẳng lẽ Hải Thiên các có sinh ý đều không làm, một mình người còn có thể một tay che trời!"

Dừng a!

Trương Thanh khinh miệt nói: "Sinh ý tự nhiên là muốn làm, nhưng là lấy các người cấp bậc, dưới lầu phường thị thuê cái quầy hàng liền đem những cái kia rách rưới rác rưởi bán. . ."

"Người liền nhìn cũng còn không thấy. . ." Triệu Văn Xương bị tức đến cắn răng.

Nhưng ngay tại lúc này, Lâm Dương Thiên đã đi tới phía sau hắn, chậm rãi nói ra: "Triệu tộc trưởng, chúng ta đi thôi."

Đi?

Lúc này đi?

Triệu Văn Xương sững sờ.

Bị người nhục nhã, liền xong việc?

Cái này không giống vị này Lâm Công Tử phong cách a!

Bên cạnh Trương Thanh thì là bị một màn này khiến cho cười lạnh không chỉ: "Đúng vậy nha, đây mới là thức thời phương pháp làm. . . Đã sớm cái kia cú, tại đây ở đâu là các người phối đến chỗ này phương, nhất định lãng phí thời gian của ta."

Lâm Dương Thiên đối mặt loại này nhục nhã, trên mặt không có một chút biểu lộ, người đã đi tới cửa, kéo cửa phòng ra.

Bên cạnh Triệu Văn Xương cuống quýt đi đến Lâm Dương Thiên bên cạnh hỏi: "Lâm Ca, chúng ta thật đi a? Đây đằng sau sự tình muốn làm sao a?"

"Làm sao bây giờ?" Lâm Dương Thiên sau cùng ánh mắt băng lãnh quét vào trong phòng dương dương đắc ý ngồi Trương Thanh trên thân.

Hắn nói ra: "Liên theo vị này Trương chương quỹ mới vừa nói, chúng ta đi —— bày hàng vỉa hè! !"

Nói xong, một đoàn người liền biến mất ở cửa phòng một bên.

Cất. . .

Trương Thanh tại trong rạp hừ lạnh một tiếng.

Nhàm chán rác rưởi.

Lãng phí thời gian của ta.

Hắn cũng trực tiếp đứng dậy rời đi phòng, căn bản không có đem đoạn này nhạc đệm để ở trong lòng.

. . .

Lâm Dương Thiên ba người dưới lầu hai, đi thẳng tới lầu một to lớn phồn thịnh.

Đối mặt với cuộn cuộn biển người, ba người thoạt nhìn là như vậy nhỏ bé, nhưng Lâm Dương Thiên lại giống như là quan sát đại hải vương, bình tĩnh dẫn dò một câu:

"Đi làm một cái quầy hàng thuê thủ tục tới."

A?

Thật bày quầy bán hàng a!

Bên cạnh Triệu Văn Xương tiến đến Lâm Dương Thiên bên tai, nói khẽ: "Lâm Ca, ngài những bảo bối kia cũng là chán thế bảo bối, nếu là ở chỗ này lấy ra chỉ sợ sẽ. . ."

Lâm Dương Thiên khoát khoát tay, ta tự có đúng mực.

Triệu Văn Xương sắp xếp người đi làm thủ tục, không đến chỉ chốc lát, liền có một tên Hải Thiên các thị nữ đem bọn hắn đưa đến phồn thịnh một góc, tại đây còn có một số bỏ trống quầy hàng, dòng người cũng không phải rất nhiều.

"Nhân Tự, số mười một quầy hàng, chính là chỗ này."

Triệu Văn Xương không biết Lâm Dương Thiên vị này Tiểu Tổ Tông tính khí lên về sau sẽ muốn náo ra cái gì sự đoan, khăn trương đến không được.

Lâm Dương Tắc là ung dung đi đến quầy hàng đằng sau, giao cho Hứa Dao một cái Túi Càn Khôn, phân phó một câu: "Bên trong đồ vật phiền phức Hứa chương quỹ cho chúng ta bán tốt giá tiền."

Hứa Dao ngón ngọt cười.

Nàng tự nhiên minh bạch Lâm Dương Thiên muốn làm gì.

Thượng diện cái kia Cầu Nhân xem người Trương Thanh một bộ làm cho người chán ghét sắc mặt, Lâm Dương Tắc là muốn ở chỗ này hung hăng quật tiện nhân kia.

Cái này trong túi càn khôn đồ vật, tuyệt đối kinh bạo.

Chương 68: Là ai!

Lâm Dương Thiên lấy ra một cái ghế, lẳng lặng tại quầy hàng đằng sau ngồi xuống.

Triệu Văn Xương thì là để cho Triệu gia thị vệ nhân mã ở bên cạnh trông coi, chính mình vui vẻ mà đi đến Lâm Dương Thiên bên người, ánh mắt trùng trùng nhìn chăm chăm Hứa Dao trong tay Túi Càn Khôn.

Hứa Dao sắc mặt bình tĩnh, trước tiên cảm giác một chút trong túi càn khôn mặt nội dung, trên mặt liền nổi lên một vòng nụ cười nhàn nhạt.

Nửa năm này năng trưởng thành nhanh chóng, đối với trên thị trường đại đa số Kỳ Trân Dị Bảo đều có chỗ hiểu biết, cứ như vậy ngấn gối quét qua, năng đã biết nên làm như thế nào mới có thể để cho Lâm Dương Thiên hài lòng.

Vị này cực kỳ thương nghiệp thiên tài nữ tử, tại thời khắc này, tách ra thuộc về năng trí tuệ hào quang.

...

Hải Thiên các, lâu hai.

Trương Thanh ung dung trở lại phòng làm việc của mình, bung lên trên bàn một bình trà ngon, thật to rót một cái.

Một miệng nước trà vào trong bụng, hẩn nhổ ra một cây trà diệp can tử, miệng bên trong vẫn còn ở nhắc tới: "Thật mẹ hẩn lãng phí thời gian, quay đầu đi cùng thượng diện nói một chút, cái kia Triệu Thị thương hội hàng về sau tất cả đều ép giá, thứ đồ gì. . ."

Nói, hẩn một tay bung ấm trà, tay kia bắt đầu chỉnh lý trên tay mình giao dịch ghi chép.

Vén vện qua không đến hai mươi phút.

Bất thành linh, hẩn cửa phòng làm việc bị người trùng trùng điệp điệp đẩy ra, một cái dưới tay hẩn Nhất Tinh chuông quỹ mang theo mặt mũi tràn đầy thật không thể tin xông tới.

"Trương chuông quỹ, nhanh, nhanh đi, dưới lầu ra Đại Nhiệt nào!"

Hả?

Trương Thanh nhất thời bán hội không có kịp phản ứng.

"Tình huống như thế nào?"

"Dưới lầu có cái quầy hàng cũng không đến, lấy ra đồ vật đều mẹ nó là thiên tài địa bảo, hơn phân nửa phường thị người đều vây đi qua, khiến cho tựa như là một trận tiêu hình buổi đầu giá một dạng! Nghe nói, mấy vị trí tam tinh chuông quỹ đều chạy tới!"

Một cái quầy hàng?

Tiểu hình buổi đầu giá?

Không biết sao, Trương Thanh đang nghe tin tức này thời điểm, trong lòng ần ần dâng lên một loại dự cảm bất tường.

"Kia cái gì người quầy hàng?" Hẩn hỏi.

"Mới tới người thuê, tựa như là một cái tên là Triệu Thị thương hội tam lưu thương hội đi. . ."

Lạch cạch.

Trương Thanh trên tay này giá trị ngàn lượng bạch ngân Tử Sa ấm trà trực tiếp quẳng xuống đất.

...

Hải Thiên các, lầu một phường thị.

Từ lúc Hải Thiên các phường thị khai phóng đến nay, cơ hồ chưa từng xuất hiện qua giống giờ phút này oanh động tràng diện.

Ngươi vô pháp tưởng tượng, ngàn vạn người tầng tầng lớp lớp, như nước thủy triều như là biển vây quanh ở một gian cực kỳ phổ thông quán nhỏ vị diện

trước, từng cái điểm mũi chân, đưa cổ, giống đánh như máu gà nhìn chăm chăm quây hàng trung gian một tên thanh xuân thiếu nữ.

Giờ phút này, thiếu nữ này đã thành toàn trận tiêu điểm, nàng một cái nhăn mày một nụ cười, khiến động Vạn Chúng nhân tâm, tăng thêm nàng uyển chuyển du dương âm thanh, cao nhã không tầm thường ăn nói, giống như một khối tràn ngập sức hấp dẫn Nam Châm, hút tất cả mọi người không rời chớp mắt.

Đương nhiên, càng thêm hấp dẫn người là vị này thiếu nữ trong tay một cái Túi Càn Khôn, trước đó hai mươi mấy phút đồng hồ, đã có ít kiện trân bảo từ nơi này trong túi hiện thế, gây nên toàn trường oanh động.

"Phía dưới cái này đồ vật, ta muốn đoàn người nhất định sẽ không lạ lẫm."

Thiếu nữ nhìn xem phía dưới từng đôi sốt ruột ánh mắt, hết sức hưởng thụ loại này vạn chúng chú mục cảm giác, đương nhiên, đây cũng là nàng tận lực muốn đạt tới hiệu quả.

Nàng xảo diệu dùng chính mình ngôn ngữ tay chân cùng dụ hoặc âm thanh tập trung tất cả mọi người chú ý lực, đồng thời um tùm ngọc thủ vung lên, từ trong túi càn khôn mặt lại mở ra một kiện đồ vật.

"Ta trời ạ! Là Vương Cấp Yêu Thú Nội Đan!"

Trong đám người lập tức liền có người hét lên kinh ngạc.

Vương Cấp Yêu Thú, đã tương đương với nhân loại Uẩn Linh cấp bậc cường giả, nó Nội Đan, đối với Uẩn Linh cao thủ cấp bậc đều có không có cái nào lớn hơn tác dụng, chứ đừng nói chỉ là trong phường thị những này nhiều nhất Tiên Thiên Cảnh Giới đám võ giả.

Cái này căn bản là ngày bình thường đoạt bẻ đầu cũng không gặp được đồ tốt.

"Các vị anh hùng quả nhiên đều cũng biết hàng!" Thiếu nữ ngòn ngọt cười, Câu Nhân Hồn Phách: "Vậy cái này mai yêu thú Nội Đan còn giống như trước đó phương thức một dạng, một lượng bạc giá bắt đầu, mời các vị anh hùng cứ việc ra giá đi!"

Oanh một chút.

Toàn bộ lầu một phường thị trực tiếp nổ tung.

Gần vạn nhân cùng một chỗ kêu giá nghiên cứu lại là một cái cái gì tràng diện, tăng thêm ở đây cũng là một chút người mang sức lực lớn võ giả, bọn họ sợ Hứa Dao nghe không được chính mình giá cả, cả đám đều là dùng bú sữa khí lực đi rồng, này từng đạo từng đạo tiếng gầm điệp gia đứng lên, nhất định muốn đem Thiên Đồ lật tung đi.

"Một vạn lượng!"

"Cút, lão tử ra mười vạn lượng!"

"Mỹ nữ, xem bên này, ta ra hai mươi vạn lượng!"

"Một đám cùng ép, năm mươi vạn lượng a! !"

Ầm ầm.

Trong lúc nhất thời, trong đại sảnh đã căn bản nghe không được người bình thường nói chuyện, mà người thiếu nữ kia thì là cười mím tiếp tục vỗ bầu không khí:

"Là ai nói năm mươi vạn?"

"Vị anh hùng kia hào khí, thêm đến sáu mươi vạn phải không, ngài lớn tiếng đến đâu điểm, ta nghe không rõ?"

"Ừm? Tám mươi vạn a? Là xác định tám mươi vạn sao?"

Cô nàng này lời nói, tựa như là trên lửa dầu, làm cho cả phường thị càng thêm vỡ tổ.

Muốn cái này Hải Thiên các lầu một phường thị bao nhiêu năm đều không có trải qua dạng này hỗn loạn tràng diện, trong đám người bên ngoài, đã có gần trăm tên nội bộ thị vệ đang duy trì trật tự, nhưng lại căn bản là không có cách khống chế hiện trường cục diện hỗn loạn.

Mà chủ đạo đây hết thảy phát sinh, chính là Lâm Dương Thiên bọn họ vừa mới trước đây không lâu muốn Nhân Tự số mười một quầy hàng.

Ngắn ngủi hơn hai mươi phút đồng hồ, cái này nho nhỏ quầy hàng đã nhanh muốn lật tung toàn bộ Hải Thiên các.

Hứa Dao sau lưng, một người một chim, an toàn mà ngồi, tất nhiên là Lâm Dương Thiên giống như Hóa Nhi.

Lâm Dương Thiên thần sắc bình tĩnh, Hứa Dao biểu hiện để cho hắn hết sức hài lòng, tuy nhiên trên bờ vai Hóa Nhi nhưng là một mực đang liên tục mất

trộn trắng:

"Lâm tiểu Dương, những này gia sản đều là bọn vương từng chút một để dành được đến, người cứ như vậy giày xéo, bọn vương tâm a. . . Oa lương oa lương. . ."

Lâm Dương Thiên không thèm để ý Hỏa Nhi.

Những này xác thực cũng là Tất Phương những năm gần đây từ tất cả đại yêu thú, cùng những cái kia ý đồ tiến vào Thanh Vân Sơn chỗ sâu thám hiểm nhân loại cường giả vơ vét tới Kỳ Trần Dị Bảo.

Nhưng là đối với thần thú Tất Phương tới nói, loại này cấp bậc mặt hàng giống như rác rưởi cũng không có gì khác nhau, Hỏa Nhi trước đó cũng chính là lười đi vớt, kết quả về sau Thành Lâm Dương Linh sùng về sau đều làm lợi Lâm Dương Thiên.

Khoản tài phú này, số lượng đến cỡ nào khủng bố đâu?

Lâm Dương Nhất cảm thấy có đi quên, dù sao hắn hiện tại móc ra bất quá là năm đó Hỏa Nhi diệt sát bảy đại Uẩn Linh cường giả trên thân một cái Túi Căn Khôn mà thôi, liền dẫn phát hiện tại não nhiệt tràng diện. . .

Tăng thêm trước đó Lâm Dương Bị Ly Hỏa Thiên Đế phụ thể thời điểm tại Thanh Vân Sơn chỗ sâu diệt sát những cái này cường đại yêu thú, mỗi một cái cũng là kinh thiên động địa nhân vật cường hãn.

Những này yêu thú thi thể, Nội Đan, còn có Lâm Dương Thiên trong đầu những cái kia phong phú các loại công pháp bản vẽ các loại cộng lại, chỉ có thể dùng bốn chữ để hình dung Lâm Dương Thiên tiềm tàng thân gia ——

Phủ khả địch quốc.

Ừ, vẫn là loại kia đại không muốn không muốn vương quốc.

Lâm Dương Tĩnh yên lặng nhìn xem xét tình thế phát triển, tại bên cạnh hắn, còn có bốn tên quần áo lộng lẫy nam tử, đang tại vây quanh Triệu Văn Xương cái này Tiểu Mập Mạp thần sắc lo lắng nói cái gì.

"Triệu tộc trưởng, tại hạ là Hải Thiên các tam tinh chương quỹ Lục Thanh Phong, quý thương hội có như thế chỉ bảo làm sao sẽ còn tại cái này phổ thông quầy hàng bên trên rao hàng, thật sự là sai lầm sai lầm"

"Đúng vậy a!" Bên cạnh một người, quần áo nơi ngực đồng dạng thêu ba cái chấm nhỏ, vội vàng phụ họa nói: "Như loại này Vương Cấp Yêu Thú Nội Đan, nếu là ở lầu hai Phòng Đầu Giá tùy tiện liền bán ra ngàn vạn trở lên giá cao, Triệu tộc trưởng cần gì phải ở chỗ này hao tổn chịu phần này tội. . ."

"Ừm. . . Nói có lý a. . . Triệu tộc trưởng muốn hay không suy nghĩ đại giá khế dòi đi, chúng ta chuyển sang nơi khác đi lên lầu hai ngồi một chút a?"

Lại nhìn Triệu Văn Xương, Tiểu Mập Mạp này lại tiêu biểu Tiểu Nhân đặc chí.

Trước mặt cái này bốn cái cũng là người nào?

Hải Thiên các tam tinh chương quỹ a, người nào trên tay không phải đem khổng lồ vài tỷ bạch ngân tiền tài lưu lượng, nói một câu, toàn bộ Huy Nhật Thành thương giới đều muốn run bên trên ba run.

Nhưng là hiện tại thế nào, cả đám đều ở trước mặt hắn cười theo.

Nói dễ nghe, là để cho hắn đi lên lầu hai tham gia đấu giá, nếu không phải liền là vì là tranh thủ thời gian lắng lại lầu một cái này cục diện hỗn loạn.

Đường đường Hải Thiên các, bị bọn họ ngạnh sinh sinh quấy đến thành chợ bán thức ăn, nói ra liền suốt ngày chuyện cười lớn tin tức.

Triệu Văn Xương len lén liếc liếc một chút sau lưng Lâm Dương Thiên, nhìn thấy vị gia này trên mặt băng lãnh biểu lộ không có chút nào buông lỏng, trong lòng hiểu rõ.

Hắn âm dương quái khí nói: "Lầu hai a? Lầu hai giống chúng ta những bình dân này bách tính thế nhưng là không có tư cách đi lên nha. . ."

Đang nói.

Hứa Dao bên kia đã rơi chùy Định Âm: "Mọi người im lặng, cái này có thể yêu thú Nội Đan liền bán cho bên kia vị kia Lão Anh Hùng, sau cùng giá sau cùng chín trăm vạn bạch ngân."

Xoạt!

Đám người một trận xôn xao.

Chín trăm vạn mua được một khóa Vương Cấp Yêu Thú Huyền Đan, giá tiền này tuyệt đối lợi ích thực tế tới cực điểm.

Nếu là đến lầu hai, cái số này ít nhất lại muốn thêm hai thành, nhưng là đối với Lâm Dương Thiên tới nói, loại này bán pháp luật giảm bớt cho phòng đấu giá bom nước thủ tục phí, chính mình nếu cũng không có thua thiệt, đồng thời tạo thành cực kỳ oanh động ảnh hưởng.

Đây chính là hán muốn hiệu quả.

Hán một mặt là muốn đánh khuôn mặt cái kia Cầu Nhân xem người Trương Thanh, đồng thời càng là muốn gây nên Hải Thiên các cao tầng coi trọng.

Hán muốn tại thời gian ngắn nhất bên trong sưu tập đến đầy đủ tài phú cùng tứ giai tài liệu.

Bên cạnh.

Bốn tên tam tinh chương quỹ đau lòng trên mặt thịt đều đang run rẩy.

Hải Thiên các thủ tục phí là mười phần trăm 5, cứ như vậy một khóa Nội Đan, đã để bọn họ tổn thất một trăm năm mươi vạn lãi ròng nhuận, còn tạo thành như thế hỗn loạn hoàn cảnh ảnh hưởng, sao có thể không thịt đau.

"Triệu tộc trưởng, không bằng như vậy đi, phía sau ngươi còn có cái gì bảo bối, ta làm chủ đều dự định, giá tiền đều dễ thương lượng, chúng ta dời bước lầu hai từ từ nói chuyện a?"

Cầm đầu tên kia tam tinh chương quỹ Lục Thanh Phong mở miệng, trong giọng nói càng phát ra lo lắng.

"Không được. . . Khiến cho không được. . ." Triệu tiểu bản liên tục khoát tay, trong nội tâm thoải mái tới cực điểm: "Hải Thiên các địa phương nào, ta những này đồ rác rưởi căn bản không lấy ra được, giống như các vị chương quỹ đàm luận cũng đều là lãng phí thời gian mà thôi, ta liền thành thành thật thật bày cái quầy hàng, rất tốt, rất tốt a, Ha-Ha!"

Mẹ nó. . .

Lúc này mấy cái tam tinh chương quỹ đều phẩm ra mùi vị.

Cảm tình vị này khẳng định là trên lầu bị cái nào không có mất hồn trưởng khi dễ.

"Là ai?"

Lục Thanh Phong ngồi thẳng lên, đối xử lạnh nhạt bắn phá bốn phía.

Mấy người bọn hán tam tinh chương quỹ bên cạnh, đã sớm vây đầy một vòng Nhị Tinh giống như Nhất Tinh chương quỹ, nhìn thấy Lục Thanh Phong nổi giận, tất cả mọi người im lặng nín thở, không dám nói lời nào.

"Ta hỏi lần nữa, là ai! ! Là ai vừa rồi tại lầu hai tiếp đãi Triệu tộc trưởng bọn họ!"

Bạn đang đọc truyện *Hóa Đế Thân Tôn Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 69: Ly Hỏa Nguyên Tinh

Lục Thanh Phong tăng lớn âm lượng.

Cứ việc bên kia Hứa Dao chủ trì tiểu buổi đấu giá khí thế ngất trời, nhưng là cái này trong vòng nhỏ không khí đã lạnh đến giống băng.

Lạch cạch.

Một cái lão đạo thân ảnh đi tới.

Trương Thanh, cả khuôn mặt được không như tờ giấy, khắp cả mặt mũi mồ hôi lạnh, đến bây giờ cũng không dám tin tưởng phát sinh trước mắt hết thấy.

Cái kia tam lưu thương hội Triệu Văn Xương, vậy mà thật có thể từng cái từng cái xuất ra để cho toàn trường oanh động bảo bối.

Lần này hán Trương Thanh cảm.

"Lục, Lục chương quỹ, mới vừa rồi là ta. . ."

Trương Thanh đã lời nói đều nói không lưu loát.

Lục Thanh Phong thân là tam tinh chương quỹ, tại Hải Thiên các cực kỳ quyền uy, đối mặt Trương Thanh, đối xử lạnh nhạt từng một cái, chính là uy áp vạn trượng:

"Người vừa rồi tại lầu hai giống như Triệu chương quỹ bọn họ nói cái gì, bọn họ lại tại sao lại lầu một bày quầy bán hàng? Những vật này, chẳng lẽ còn không có tư cách tiến vào chúng ta buổi đầu giả a?"

Lục Thanh Phong mỗi một âm thanh chất vấn, cũng giống như kinh lôi, bổ đến Trương Thanh kinh ngạc.

Hắn căn bản không có cái gì tốt giải thích. . .

Cả người hắn đã bởi vì Cực Độ Khủng Hoảng mà run rẩy lên.

Hải Thiên các do thiên hạ Thương Minh vận hành, quy củ cực nghiêm, mỗi một vị chương quỹ tay cầm đại lượng tư bản quyền lợi, đồng thời cũng phải gánh chịu cực độ mạo hiểm.

Trương Thanh dạng này đắc tội khách quý, hơn nữa còn náo ra động tĩnh lớn như vậy.

Hậu quả này tuyệt đối khổ rồi.

"Lục chương quỹ, là tại hạ nhìn nhầm. . . Đây đều là hiểu lầm. . ."

Trương Thanh chất lên vẻ mặt vui cười, bắt đầu hướng về Triệu Văn Xương quỳ liếm.

Triệu Văn Xương hạng gì người, cũng là tại trên thương trường sờ soạng lần mò nhiều năm người, mới không phải cái gì lương thiện, sao lại dễ dàng như thế buông tha vừa rồi này khi dễ người Trương Thanh.

"Ai nha, không dám nhận ah Trương chương quỹ. Vừa rồi ngài không phải nói ta Triệu Thị thương hội tất cả đều là rác rưởi, nói chuyện với chúng ta là lãng phí thời gian. . ."

Ba ba.

Trương Thanh trực tiếp cho mình kích động hai cái miệng.

Hắn biết hôm nay đã bị kích, nhưng là nếu như có thể đạt được đối phương thông cảm lời nói, hắn nói không chừng còn có thể bảo trụ cái này Nhị Tinh chương quỹ chức vị.

Đây chính là lương một năm hơn mấy trăm vạn công việc béo bở. . . Hắn cũng là đóp cứt, cũng phải đem trước mặt người cho hống vui vẻ.

"Triệu chương quỹ, là ta mất mùi, là ta có mắt không biết Thái Sơn, ngài đại nhân bắt kẻ tiểu nhân qua. . ."

Ba ba ba.

Trương Thanh mỗi nói câu nào, chính mình liền hướng trên mặt hung hăng kích động bên trên một cái cái tát.

Này chó vầy đuôi mừng chủ bộ đáng, để cho người ta đáng thương, lại càng nhiều là đáng ghét.

Hừ hừ!

Triệu Văn Xương cười lạnh xem Trương Thanh đem chính mình đánh thành đầu heo, trong lòng chiếc kia ác khí vừa rồi ra, bắt quả hắn lại biết hôm nay sự tình tự mình làm không người, vụng trộm quét mắt một vòng phía sau luôn luôn không nói gì Lâm Dương Thiên.

"Hứa Dao, không sai biệt lắm." Lâm Dương Khai miệng.

Hứa Dao hiểu ý cười một tiếng, quay người hướng ra phía ngoài những cái kia xem náo nhiệt quần chúng dụ dằng cúi đầu, cười nói: "Hôm nay chúng ta đồ vật bán xong, không có ý tứ, mọi người!"

Trong đám người tất nhiên là tuôn ra một trận thất vọng thở dài, tuy nhiên nhiều người hơn đều không có tán đi.

Đoàn người đều nhìn thấy bên cạnh Trương Thanh trò hề, con hàng này vì là bảo trụ chính mình ngã bát com cũng là liều, này bạt tai mạnh từ không muốn sống liền hướng trên mặt chào hỏi, liền vì là có thể làm cho Triệu Văn Xương nhả ra.

Lâm Dương Thiên xem đều không có xem Trương Thanh liếc một chút, nhỏ như vậy người, trong mắt hắn ngay cả con kiến hôi cũng không bằng, nhưng mấy cái cái tát liền muốn tìm buông tha?

Vậy đơn giản quá tiện nghi lòng này độc miệng thiếu tiểu nhân.

Lâm Dương Thiên giống như Hứa Dao đi vào Triệu Văn Xương bên người, lấy một cái Cổ Ván thân phận hành lễ, sau đó nói:

"Tộc trưởng, Hải Thiên các chung quy là chúng ta Huy Nhật Thành phục vụ tốt nhất phòng đầu giá, nhưng khó tránh có khi sẽ có một số người trà trộn vào đến, cho Hải Thiên các xấu hổ, cũng ảnh hưởng khách hàng tâm tình. . ."

Triệu Văn Xương cỡ nào linh quang người, trực tiếp quay đầu, mặt béo hất lên nói: "Lâm Cổ Ván nói rất đúng, Lục chương quỹ, các người Hải Thiên các chương quỹ đội ngũ cần thật tốt chính lý a, có mắt mù người nói không chắc chắn nện các người Kim Tự Chiêu Bài!"

Lời này ở đây người đều biết cái gì ý tứ.

Trương Thanh càng là tâm lý phát lạnh, vội vàng đi vào Triệu Văn Xương giống như Lâm Dương Thiên dưới chân đập đầu giống như giả tòi một dạng.

"Triệu tộc trưởng, Lâm Cổ Ván, các người giờ cao đánh khề, giờ cao đánh khề a. . ."

Thùng thùng.

Tên kia đầu đập phải gọi một cái khổ ép.

Nhưng Triệu Văn Xương cũng không có mua trướng, loại tiểu nhân này căn bản không đáng đồng tình.

Hắn nhìn thấy Lục Thanh Phong trên mặt tựa hồ còn có chút do dự, mắt nhỏ bên trong hàn quang lóe lên: "Nếu không. . . Lâm Cổ Ván, chúng ta vẫn là tiếp tục đem này hơn một trăm khóa yêu thú Nội Đan bán đi. . ."

Một câu nói, Lục Thanh Phong bọn người thật sâu hít một hơi.

Hơn một trăm khóa yêu thú Nội Đan.

Nếu như cũng là Thú Vương cấp bậc lời nói cái kia chính là một tỷ quy mô sinh ý.

Cút!

Cái kia Trương Thanh.

Hiện tại, lập tức, lập tức, Ma Lư cút cho ta!

Thương nhân thế giới cho tới bây giờ cũng là Lợi ích vi tiên, nào có cái gì nhân tình tốt giảng.

Lục Thanh Phong trực tiếp lên tiếng: "Người tới, từ giờ trở đi Trương Thanh không còn là ta Hải Thiên các Nhị Tinh chương quỹ, cho hắn thanh tẩy tiền lương, lập tức đuổi đi ra!"

Là!

Bên cạnh lập tức có thị vệ đi ra.

Trương Thanh hối hận hận không thể sắp chính mình cái này tiện miệng cho xé, nhưng là không có cách nào, trên đời này có ít người vốn là vô pháp đắc tội.

Đắc tội một lần, liền muốn bỏ ra thế thâm đau đớn đại giới.

Toàn bộ trong đại sảnh quanh quẩn cũng là Trương Thanh thút thút tiếng cầu xin tha thứ âm, nhưng hắn vẫn là giống như chó chết bị người kéo ra ngoài.

Chờ đến hết thấy xử lý hoàn tất, Lục Thanh Phong cười tủm tỉm nhìn về phía Triệu Văn Xương bọn người.

"Hiện tại, Triệu Tộc Trưởng chừng trở lên lâu đi."

"Ừm~~~"

Triệu Văn Xương tâm lý gọi là một cái sáng khoái.

Có thể làm cho Hải Thiên các tam tinh chương quỹ đối với mình như vậy tôn kính, quả thực là nằm mơ đều muốn cười tỉnh sự tỉnh.

Đây hết thấy, cũng là nương nhờ sau khi vị kia Lâm Dịch phúc.

"Đi tới!"

Triệu Văn Xương ung dung mở miệng, mọi người chứng tình phùng nguyệt che chở hần rồi đi đại sảnh.

Lần này.

Lầu hai đài ngộ hoàn toàn khác biệt.

Triệu Văn Xương bọn người cũng không tiếp tục là không người phản ứng, tùy tiện một cái Nhị Tinh chương quỹ liền có thể tùy ý khi dễ yếu gã.

Trộn vẹn sáu vị tam tinh chương quỹ cùng bọn họ ngồi tại một gian hào hoa đến không ra bộ dáng bên trong bao gian, vẻ mặt vui cười đón lấy, lời hữu ích thành thiên, bầu không khí hòa hợp giống như ăn tết giống như.

Trà, là hoàng gia Cống Phẩm【 Long Tiên Hương 】.

Quả, là trăm năm một kết【 Huyết Bàn Đào 】.

Triệu Văn Xương cũng coi là kẻ có tiền, chờ đến chính mình ngồi vào cái này trong rạp thời điểm, mới biết được cái gì mới thật sự là xa xỉ.

Phảng phất ngay cả thở khẩu khí cũng là phải bỏ tiền.

Đây mới thực sự là thân phận giống như địa vị a.

Tự mình lựa chọn giống như vị này Lâm Dịch công tử hợp tác, thật mẹ nó là đời này lớn nhất khôn khéo quyết định!

Giống như Triệu Văn Xương hớn hờ ra mặt so sánh, Lâm Dương Thiên nhưng là một mảnh lạnh nhạt.

Phần này trầm ổn, ngược lại để trong phòng làm chủ Lục Thanh Phong chương quỹ nhin không được nhìn nhiều hần hai mắt.

Cuối cùng, một đoàn người vui tươi hơn hờ kéo nửa ngày nhàn thoại, Lục Thanh Phong tiến vào chủ đề: "Triệu tộc trưởng, không biết lần này giá lâm ta Hải Thiên các, chính là vì người mới vừa nói hơn một trăm khóa yêu thú Nội Đan a?"

Ha ha.

Triệu Văn Xương cười một tiếng, trong phòng không khí khẩn trương lên.

Mấy vị tam tinh chương quỹ cũng là rất nhiều năm không có đụng phải một tỷ quy mô đơn đặt hàng lớn, nhao nhao cũng là mở to hai mắt chờ lấy Triệu Văn Xương mở miệng.

Kết quả không nghĩ tới, Triệu Văn Xương cười xong về sau nhưng là đem sau lưng Lâm Dương Thiên đẩy ra:

"Lâm Cố Vấn, người giống như mấy vị chương quỹ nói một chút chúng ta lần này thương hội muốn nói chuyện làm ăn đi. . ."

"Đúng."

Lâm Dương Thiên đứng người lên, hấp dẫn toàn trường ánh mắt.

Hắn không có nói thêm cái gì, mà chính là lấy ra một phần đã sớm viết xong danh sách đưa cho Lục Thanh Phong, nói ra:

"Nếu chúng ta lần này Triệu Thị thương hội đi vào quý chỗ, chủ yếu vẫn là muốn tìm kiếm tờ danh sách này thượng diện tài liệu, kính xin Lục chương quỹ xem trước."

Tốt.

Lục Thanh Phong tiếp nhận danh sách, vừa nhìn một chút, một đôi đôi dầu sương gió tay liền không nhin được run một chút.

"Đây là. . ."

Hắn từ từ tế tế sắp phần này danh sách xem hết, thần sắc trên mặt tới tới lui lui biến hóa nhiều lần, hô hấp cũng gấp gấp rút đứng lên.

Tình huống như thế nào.

Bao quát Triệu Văn Xương ở bên trong người đều không biết Lâm Dương Thiên phần này danh sách đến viết cái gì nội dung, có thể đem một vị tam tinh chương quỹ thấy thờ khò khè đều nhanh phạm.

Lục Thanh Phong từ từ tế tế sắp danh sách đi đi lại lại xem ba lần, tựa hồ trong lòng vẫn còn ở tính toán cái gì, trộn vẹn một chén trà thời gian đi qua, hắn mới ánh mắt ngưng trọng nhìn về phía Lâm Dương Thiên:

"Lâm Công Tử, ngài xác định không phải đang nói đùa?"

"Tự nhiên không phải."

"Phần này danh sách thượng diện chỗ liệt, mỗi một dạng cũng là vô cùng trân quý tứ giai tài liệu, với lại người cần số lượng lại cực kỳ to lớn, cái này, cái này, cái này. . ."

Hắn liên tiếp nói ba cái cái này chữ, mới đem lại nói xuống dưới: "Không nói đến bên trong có mấy thứ đồ vốn là có thể ngộ nhưng không thể cầu, cũng là hần những vật kia muốn tìm đủ, chỉ ít cũng phải cần năm mươi tỷ tả hữu Ngân Lượng. . ."

Năm mươi tỷ!

Toàn bộ Hải Thiên các người đều đang hút hơi lạnh.

Triệu Văn Xương nếu không phải hôm qua đã nghe qua Lâm Dương Thiên kế hoạch, chỉ sợ này lại cũng phải cấp hoảng sợ gầy.

Năm mươi tỷ.

Cơ hồ đã tương đương với bọn họ Triệu gia gấp mười lần gia sản.

Lâm Dương Thiên nhưng là ngay cả ánh mắt đều không có nháy một chút: "Lục chương quỹ cảm thấy chúng ta giống nói đùa người a?"

"Không, ta đương nhiên không phải ý tứ này. . ." Lục Thanh Phong đương nhiên sẽ không phạm Trương Thanh thấp như vậy cấp sai lầm, hần mười phần cẩn thận tại châm chọc chính mình dùng từ:

"Tại hạ là ý nói, những tài liệu này quá mức hi hữu mà quý giá, coi như chúng ta thiên hạ thương hội cũng cần thời gian nhất định đến cho công tử chuẩn bị. . . Chỉ là, làm việc lớn như vậy, chúng ta cần công tử cung cấp một ít gì đó để chứng minh người tài lực, dù sao Triệu Thị thương hội chúng ta cũng có chỗ hiểu biết. . ."

Đang sau lời nói, Lục Thanh Phong liền không có nói rõ.

Ý kia rất rõ ràng, cũng là lấy Triệu Văn Xương thực lực căn bản không bỏ ra nổi nhiều tiền như vậy, Lâm Dương Thiên muốn mua đồ, liền phải chứng minh chính mình.

Xoát một chút.

Tất cả mọi người đưa ánh mắt tập trung đến Lâm Dương Thiên trên thân.

Đoàn người phát hiện, vị này Triệu Thị thương hội Cố Vấn tựa hồ mới là hôm nay chủ giác.

Lâm Dương Thiên đối mặt Lục Thanh Phong hợp lý yêu cầu, gật gật đầu: "Đó là tự nhiên."

Hắn đứng dậy đi đến rộng lớn phòng trung gian: "Mời các vị nhường một chút."

Đoàn người nhao nhao chân sau, trợn to tròn mắt, không biết Lâm Dương Thiên sẽ móc ra thứ gì để chứng minh chính mình tài lực.

Lâm Dương Thiên trong tay Tu Di Giới quang mạng lóe lên, ngay sau đó trong rạp ở giữa trên đất trống liền cỡ nào một khóa hỏa hồng cây nhỏ.

Cái này cây nhỏ có dài gần hai thước, bấp chân phẩm chất, toàn thân trong suốt sáng long lanh, tản ra nóng rực hồng sắc hỏa quang, tinh tế vừa nhìn, phẳng phát có thể nhìn thấy huyết dịch chất lỏng màu đỏ tại bên trong cây khô chảy xuôi, quả thực là mỹ lệ thần kỳ.

Cây nhỏ vừa ra, toàn bộ trong rạp nhiệt độ nhất thời tăng lên mấy độ, nhưng là so với nhiệt độ, tăng lên càng nhanh là Lục Thanh Phong mấy tên chương quỹ huyết áp.

"Cái này. . . Chẳng lẽ là. . ."

Lục Thanh Phong bọn người thân là tam tinh chương quỹ, nhãn lực độc, có một không hai Huy Nhật Thành, nơi nào sẽ không biết trước mặt hồng sắc thủy tinh, nhưng trước mặt bảo bối xác thực hiếm thấy.

"Không sai! Đây chính là Ly Hỏa Nguyên Tinh!"

Bên cạnh, Triệu Văn Xương bắn lên đến, béo vung tay lên cho Lâm Dương Thiên vai phụ:

"Hơn nữa còn là phẩm chất tinh thuần tốt nhất Nguyên Tinh, chất lượng ít nhất phải có một tấn!"

Bạn đang đọc truyện *Hóa Đế Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 70: Địa Cấp buổi đầu giá

Cái này Tiểu Mập Mập vốn là đã phục Lâm Dương Thiên, thực tình muốn giống như Lâm Dương Hợp làm, này vui chơi tính tình thì triển ra, còn có mấy phần đáng yêu.

Ly Hỏa Nguyên Tinh, là khí Vô đại lục nổi danh nhất một loại tứ giai Hỏa Thuộc Tinh tinh thạch, chính là luyện chế Hỏa Thuộc Tinh vương đạo khí nhất định phải tài liệu một trong.

Trong ngày thường Hải Thiên các đấu giá Ly Hỏa Nguyên Tinh vốn là mười phần thừa thớt, ngẫu nhiên có cũng là lớn nhỏ cỡ nắm tay, cho nên hôm nay đường Thanh Phong bọn họ mới có thể như thế giật mình.

Toàn bộ trong phòng nửa ngày đều không có người nói chuyện, liền nghe đến Triệu tiểu bàn ở nơi đó đắc a đắc:

"Loại này độ tinh khiết Ly Hỏa Nguyên Tinh, lớn nhỏ cỡ nắm tay một khối liền có thể bán đi hơn ngàn vạn giá cao, các người nhìn xem chúng ta khối này, cái này phẩm tướng, cái này thể tích, còn có cái này Hồn Nhiên Thiên Thành thân cây tạo hình, chắc chắn chắc. . . Này đến bán đi bao nhiêu bạc a. . ."

Lục Thanh Phong một bên nghe, một bên gật đầu, đồng thời mấy người đều giờ lên một nhánh Kính Viễn Vọng sắp mặt dán vào cây nhỏ trên người kiểm tra, bộ dáng kia, tựa như là khát cái gặp núi vàng.

"Thôi đi, không có tiền đồ bộ đáng," Hỏa Nhi nhìn xem trong phòng một đám người đang vây quanh chính mình năm đó ngủ chảy nước miếng, mặt mũi tràn đầy khinh bỉ.

Hứa Dao nói thật cũng bị Lâm Dương Thiên lần này đại thủ bút cả kinh trái tim nhỏ nhảy loạn, nhưng không nghĩ tới cái này Ly Hỏa Nguyên Tinh cây nhỏ đúng là giống như Hỏa Nhi có quan hệ.

"Hỏa Nhi, người biết khóa này Bảo Thụ a?"

"Cái gì Bảo Thụ, không phải liền là hấp thu Bản Đại Vương hỏa diễm thần lực hình thành Tiểu Thụ Miêu nha. . . Lâm tiểu Dương đem cả viên Thụ đều nhận tại hần trong giới chỉ, lấy ra còn không hoảng sợ cắt các người những nhân loại này."

Hỏa Nhi trong nội tâm cuồng thổ rãnh, lại không thể giống như Hứa Dao nói thẳng, chỉ có thể lạnh lùng hừ một tiếng: "Nhân loại cũng là chưa thấy qua các mặt xã hội."

Trợn vện qua năm phút đồng hồ.

Lục Thanh Phong bọn người mới thờ bình hồ hấp.

Bọn họ nhìn về phía Lâm Dương Thiên bọn người ánh mắt đã rõ ràng khác biệt, vện vện liền cái này bài học Ly Hỏa Nguyên Tinh Thụ, nói ít cũng phải giá trị cái hai ba mươi ức bạch ngân, có thể xuất ra cái này chỉ bảo, đủ để chứng minh Lâm Dương Thiên thân gia.

"Như thế nào?" Lâm Dương Bình yên tình hỏi.

"Thế nào, mở mang hiểu biết đi." Triệu tiểu bàn vênh lên song cái cằm xem người.

Lục Thanh Phong thật sâu hướng về Lâm Dương Thiên hai người hành lễ:

"Mời Triệu tộc trưởng, Lâm Công Tử, tha thứ tại hạ vừa rồi vô lễ, chỉ bằng khóa này Ly Hỏa Nguyên Tinh Thụ, Triệu Thị thương hội cũng đủ để có tư cách tham gia Hải Thiên các sau một tháng tổ chức 【Địa Cấp buổi đầu giá】, đến lúc đó món chỉ bảo này có thể làm vật đầu giá đăng tràng, tuyệt đối có thể đánh ra Thiên Giới!"

Địa Cấp buổi đầu giá.

Hải Thiên các một năm một lần đình cấp thịnh hội bán đấu giá, trừ Vân Đỉnh Thiên cung thượng thiên cấp buổi đầu giá bên ngoài, toàn bộ Lạc Nhật Vương Quốc là thuộc đất này cấp buổi đầu giá long trọng nhất long trọng.

Mỗi một năm Địa Cấp buổi đầu giá bên trên, đều sẽ hội tụ toàn bộ Lạc Nhật Vương Quốc phạm vi thiên tài địa bảo.

Nơi đó không chỉ có là tìm kiếm kỳ trân, xuất thủ bảo vật tốt nhất nơi chốn, thậm chí có thể tham gia Địa Cấp buổi đầu giá bản thân đã là thân phận cùng thực lực tốt nhất chứng minh.

Bên cạnh, Triệu Văn Xương đã vui vẻ mặt mũi tràn đầy bóng loáng: "Đúng vậy a ta làm sao vong, còn một tháng nữa cũng là Địa Cấp buổi đấu giá Khai Mạc thời gian. . . Lâm Ca, a không, Lâm Cố Vấn, đây chính là Huy Nhật Thành Đình Cấp Hào Môn mới có thể tham gia thịnh hội a. . . Hắc hắc. . ."

Hắn xấu hổ cười, nếu cũng không phải hắn vong, mà chính là lấy thân phận của hắn căn bản không có tư cách tham gia cấp bậc này hào môn tụ hội.

Tại trận này thịnh hội bên trên, người có thể gặp đến Lạc Nhật Vương Quốc dồi dào nhất Cường Hào, cũng có thể nhìn thấy có mị lực nhất danh viện; người có thể ăn một miếng hạ giá giá trị Thiên Kim mỹ thực, cũng có thể tại Quỳnh Tương Ngọc Dịch bên trong để cho mình không say không ngủ.

Hấp dẫn người ta nhất, thì là trên đấu giá hội áp trực hiện thân này mấy món kinh thiên trọng bảo, trong phạm vi mười triệu dặm chí tôn Hào Cường, Huy Nhật Thành bên trong đình cấp Lão Đại đều sẽ bị hấp dẫn đến đây.

Lần trước Địa Giai buổi đấu giá, áp trực là một kiện trung giai vương đạo khí —— 【 Cửu Long Viêm Hỏa kiếm 】, nghe nói đánh ra một trăm triệu lượng Hoàng Kim Thiên Giới.

Một trăm triệu hoàng kim, cũng là một trăm ức bạch ngân.

Lại đến một lần, áp trực chỉ bảo là một khối chừng giường đôi lớn nhỏ tứ giai Linh Tài 【 Hàn Ngọc Thạch Mẫu 】, này không chỉ có là luyện chế vương đạo khí thiết yếu người tài, càng là có thể phát ra vô tận hàn băng linh lực, trở thành một số võ giả tu luyện Hàn Băng Thuộc Tinh Linh Quyết tốt nhất giường ấm.

Khối kia Hàn Ngọc Thạch mẹ sau cùng giá sau cùng là tám mươi tám ức bạch ngân, mà cái này, bất quá là buổi đấu giá bên trong một kiện vật đấu giá giá sau cùng mà thôi, cả tràng buổi đấu giá số giao dịch, thoải mái đột phá trăm tỷ.

Lâm Dương Thiên giờ phút này xuất ra khóa này Ly Hỏa Nguyên Tinh Thụ, công hiệu cùng này Hàn Ngọc Thạch mẹ giường tương tự, coi như không thể làm áp trực chỉ bảo, nhưng là đối với những tu luyện đó hệ hỏa công pháp Linh Quyết võ giả tới nói, cũng là vô giá kỳ trân, khẳng định có thể đánh ra Thiên Giới.

Cho nên Lục Thanh Phong bọn người mới sẽ như vậy kích động, một kiện hai tỷ vật đấu giá, có thể cho Hải Thiên các mang đến ba trăm triệu lợi nhuận.

Bọn họ này lại nhìn xem Lâm, Triệu hai người ánh mắt, tựa như nhìn xem Chiêu Tài miêu một dạng, đã hận không thể đem đến trên mặt bàn cúng bái.

"Triệu tộc trưởng, Lâm Công Tử. . ." Lục Thanh Phong tại mấy cái hít sâu về sau bình tĩnh ngữ khí, nói ra: "Liên quan tới Địa Cấp buổi đấu giá, đợi lát nữa tại hạ lại phải chuyên gia cùng các người làm nói rõ chi tiết, ở đây lão phu trước tiên cho hai vị làm xuống hứa hẹn, vô luận quý thương hội còn có hạng gì Kỳ Trân Dị Bảo, ta Hải Thiên các nhất định có thể giúp ngài bọn họ đấu giá một cái hài lòng giá cả."

Hắn trầm ngâm một chút, tiếp tục nói: "Mặt khác, liên quan tới Lâm Công Tử cần thiết đám kia tứ giai Linh Tài, ta sẽ lập tức thông tri thiên hạ Thương Minh tổng bộ, bắt đầu tay tại toàn bộ đại lục phạm vi bên trong sưu tập chuẩn bị, nhưng cần Lâm Công Tử thanh toán nhất bút tiền đặt cọc."

Lâm Dương Thiên chỉ hướng viên kia Ly Hỏa Nguyên Tinh Thụ: "Ta sắp vật này chống đỡ ở chỗ này, có thể hay không xem như tiền đặt cọc."

"Đương nhiên có thể."

Lục Thanh Phong ánh mắt toán linh toán linh nháy.

Hắn một ánh mắt, bên cạnh lập tức có người ra ngoài, sau một lát liền dẫn một chồng văn kiện đi tới.

Lục Thanh Phong nói: "Triệu tộc trưởng, đây là khóa này Ly Hỏa Nguyên Tinh Thụ ủy thác đấu giá văn kiện, mặt khác. . ."

Hắn từ trong ngực móc ra hai tấm màu u lam trong suốt thủy tinh tạp phiến, cung kính giao cho Lâm Dương Thiên trong tay:

"Đây là chúng ta thiên hạ Thương Minh cho tôn quý khách nhân chuẩn bị 【 Lam Nguyệt Tinh Tạp 】, có tấm thẻ này, hai vị có thể tùy ý ra vào ta thiên hạ Thương Minh bất luận cái gì một nhà sản nghiệp, hưởng thụ tôn quý phục vụ, đồng thời tấm thẻ này cũng là hai vị lần này tham gia buổi đấu giá Thân Phận Chứng Minh."

Rất tốt.

Lâm Dương Nhất đi ba người một chim, tại Hải Thiên các bước đầu tiên có thể nói là đi được tương đối thuận lợi.

Triệu Văn Xương, một tấm mặt tròn cười ngũ quan đều nhanh nhẹn đến cùng một chỗ.

Hải Thiên các Lam Nguyệt Tinh Tạp vốn là hắn nghĩ cũng không dám muốn đồ vật, lúc này mới nhận biết Lâm Dương Nhất trời, chính mình liền thành Hải Thiên các siêu cấp khách quý.

Mẹ nó, chính mình thật sự là quá anh minh.

Ngay tại Triệu bàn từ vui tươi hơn hồ chuẩn bị ký tên văn kiện thời điểm, Lâm Dương Thiên lại hỏi một câu: "Đúng, Lục chương quỹ, ta có thể hay không trước tiên mua sắm một chút Tứ Phẩm Linh Đan, cùng 【 Xích Tinh Sa 】, cùng 【 Chu Hồng Vân Tinh 】, hai loại tứ giai tài liệu, tất cả muốn trăm cân."

"Không có vấn đề."

Lục Thanh Phong tại chỗ liền đánh nhịp, dựa theo Lâm Dương Thiên nhu cầu, chuẩn bị một trăm khóa tứ giai Hòa Thuộc Tinh Linh Đan 【 Thanh Viêm đan 】.

Hai loại khác tứ giai tài liệu Hải Thiên các đều có lưu hàng, rất nhanh cũng đều cho Lâm Dương Thiên chuẩn bị thỏa đáng.

Vén vén như thế một ít gì đó, liền đã giá trị tám ngàn vạn bạch ngân, toàn bộ dự chi tại Lâm Dương Lam tháng Tinh Táp bên trong, thấy bên cạnh Triệu Văn Xương một trận lú lờ.

Đang sau thủ tục làm mười phần thuận lợi, chờ đến văn kiện đều ký tên sau khi hoàn thành, Lục Thanh Phong liền phái người chuyên môn sắp Lâm Dương Thiên bốn người đưa ra Hải Thiên các.

Chờ đến Lâm Dương Thiên bốn người xe ngựa biến mất về sau, Lục Thanh Phong bên cạnh, mấy vị muốn tốt tam tinh chương quỹ tại hán bên tai Kinh Ngự:

"Lục chương quỹ, ngài một năm cũng liền hai cái Lam Nguyệt Tinh Táp danh ngạch, liền như vậy phát ra ngoài. . . Coi như này Triệu gia Ly Hòa Nguyên Tinh Thụ giá trị liền thành, chỉ sợ cũng không đáng a?"

Lục Thanh Phong ánh mắt xa xăm, mang theo hán thân là tam tinh chương quỹ độc hữu tự tin nói: "Nhiều khi, một người giá trị cũng không thể đơn giản từ mặt ngoài để phán đoán. . . Nói không chừng cái này Lâm Dịch, về sau sẽ ở Huy Nhật Thành khuấy lên khó có thể tưởng tượng Phong Vân đây!"

Toàn trường, hoàn toàn yên tĩnh, mọi người tại tinh tế phẩm vị Lục Thanh Phong lời nói.

Ai cũng không nghĩ tới, Lục Thanh Phong chiêu này có chút đánh bạc tính chất cử động có ở đây không xa tương lai sẽ cho toàn bộ thiên hạ Thương Minh mang đến Phúc Thiên trở mình biến đổi lớn.

...

Quay về Triệu phủ trên xe ngựa, Lâm Dương Nhất đường đều treo nhàn nhạt mỉm cười.

Triệu Văn Xương thì là cười miệng đều nhanh muốn không thể chọn.

Một cái siêu cấp bình tĩnh, một cái siêu cấp khoe khoang, Họa Phong cùng không hài hòa.

Tuy nhiên Hứa Dao chỉ quan tâm Lâm Dương Thiên biểu lộ, nàng biết, điều này đại biểu lấy Lâm Dương Thiên đối với lần này hành động kết quả phi thường hài lòng.

Nàng hiếu kỳ hỏi: "Lâm Công Tử, người sau cùng muốn này hai loại tài liệu, có phải hay không phải dùng tới làm cái gì không dậy nổi đồ vật a?"

Bên cạnh Triệu Văn Xương cũng mở to hai mắt.

Con hàng này hiện tại tâm lý đã hoàn toàn đem Lâm Dương Thiên xem như lão thiên phái tới cái biến bọn họ Triệu gia vận mệnh may mắn thần.

Lâm Dương Thiên nhìn xem Hứa Dao, mỉm cười, cao thâm mịt mịt: "Thuộc người thông minh, quay đầu tự sẽ biết."

Cất. . .

Hòa Nhi trực tiếp xuyt một tiếng.

...

Một đường không nói chuyện, trở lại Triệu phủ, Lâm Dương Thiên cũng trực tiếp muốn một gian Luyện Khí Thất muốn bắt đầu bế quan.

Triệu Văn Xương không nói hai lời liền đồng dạng tòa đơn độc đình viện cho Lâm Dương Thiên, đồng thời phái người mua sắm một bộ tối đỉnh cấp luyện khí dụng cụ ở bên trong đặt mua ra một gian chuyên nghiệp Luyện Khí Thất.

Hán phân phó toàn bộ Triệu phủ không có Lâm Công Tử cho phép, ai cũng không cho phép tới gần Luyện Khí Thất nửa bước.

Trước khi bế quan, Lâm Dương Thiên sau cùng dặn dò là để cho Triệu Văn Xương nhất định Huy Nhật Thành Thượng Quan gia tộc động tĩnh, vừa có gió thổi cỏ lay liền hướng về hán báo cáo.

Hứa Dao bị Lâm Dương Thiên đặc cách ở tại trong đình viện, nàng tại Luyện Khí Thất bên cạnh một gian trong phòng nhỏ yên lặng thủ hộ lấy trong lòng vạn năng Lâm Công Tử.

Hòa Nhi. . . Ừ, thì là không chút khách khí bị Lâm Dương Thiên kéo vào Luyện Khí Thất làm Linh Hóa dùng.

Sau một tháng Địa Cấp buổi đầu giá, đối với Lâm Dương Thiên tới nói cực kỳ trọng yếu.

Lục Thanh Phong nói, luyện chế bạch ngân Linh Giáp nhất định phải mấy vị trí Linh Tài đã xác định sẽ ở buổi đầu giá bên trên hiện thân, Lâm Dương Thiên đối bọn hắn là nhất định phải được.

Mà trước lúc này một tháng Quang Âm, Lâm Dương Thiên cũng tuyệt đối sẽ không lãng phí, hắn phải nắm chặt mỗi một phút tăng lên thực lực mình.

Hứa Dao quý kia Linh Tinh đoán một điểm không tệ, Lâm Dương Thiên lần này xác thực đạt được hắn cấp thiết nhất lớn nhất muốn hai dạng đồ vật.

Đầu tiên là tu luyện Bách Mạch Phong Thần quyết cần thiết tứ giai Hóa Thuộc Tính Linh Đan.

Có tài nguyên tu luyện, lấy Hóa Linh chi thể biến thái năng lực, một tháng thời gian đủ để cho Lâm Dương Vũ Đạo Tu vi là tăng lên tới Tiên Thiên Hậu Kỳ cảnh giới, có được chỉ ít một vạn ba ngàn cân tà hữu lực lượng đáng sợ.

Phối hợp hóa diễm linh lực, cùng Đại La Viêm chương cái môn này cường đại Linh Quyết, Lâm Dương Thiên có lòng tin tại sau một tháng bộc phát ra hai vạn cân đỉnh phong lực lượng.

Nhưng, như thế vẫn chưa đủ.

Bạn đang đọc truyện *Hóa Đế Thân Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 71: Ngộ kiếm

Hắn muốn đối phó người là Uẩn Linh cường giả.

Trần Triều Ca tiện nhân kia chỗ dựa là thần võ Thần Vương Lâm Bách Xuyên, hắn thực lực đã vượt qua phổ thông Uẩn Linh sơ kỳ.

Muốn cùng hắn chiến đấu, trừ Bạch Ngân Vương Khải bên ngoài, Lâm Dương Thiên còn cần một kiện cùng Bạch Ngân Vương Khải phối hợp sử dụng vương đạo binh khí.

Lâm Dương Thiên từ rời đi Xuất Vân Quận Quốc thời điểm, trong đầu cũng đã hiển hiện món binh khí này.

Bây giờ, luyện chế cái này vương đạo thiết bị liệu, Lâm Dương Thiên đã đầy đủ.

Hắn Tu Di Giới bên trong có giấu đại lượng Ly Hóa Nguyên Tinh, phụ trợ lấy 【 Xích Tinh Sa 】 cùng 【 Chu Hồng Vân Tinh 】 hai loại tứ giai Linh Tài, sung túc số lượng để cho hắn có đầy đủ luyện tập giống như thất bại cơ hội.

Luyện chế vương đạo khí phương án, Lâm Dương Thiên trong đầu cũng đã vô cùng rõ ràng, duy nhất khó khăn cũng là luyện chế vương đạo khí quá trình bên trong tăng một bước —— khắc họa khí mạch.

Đó là vương đạo khí có thể phát huy ra viễn siêu Linh Khí uy năng quan trọng, cũng là Lâm Dương Thiên, muốn thành công nắm giữ môn kỹ thuật này chỉ sợ cũng phải đi qua trăm ngàn lần luyện tập.

May mắn, thời gian, tài liệu cũng còn dồi dào.

Nói làm liền làm.

Lâm Dương Minh xác con mắt về sau liền đã không còn một tia trì hoãn, nhanh chóng đắm chìm đến trong tu luyện.

...

Cũng liền tại cái này một tháng Quang Âm bên trong, toàn bộ Huy Nhật Thành đều bởi vì Địa Cấp buổi đầu giá Khai Mạc bắt đầu phun trào lên các loại Phong Vân.

Vương Đô bên ngoài, Lạc Nhật Vương Quốc cả nước các nơi Hào Cường Cự Cổ bắt đầu hướng về Huy Nhật Thành xuất phát tiến quân.

Huy Nhật Thành bên trong các lộ Đỉnh Cấp Hào Môn thì là đã sớm đem ánh mắt tập trung đến Hải Thiên các phía trên.

Toà này Thiên Hải tương liên kỳ côi kiến trúc, tại một tháng sau khi sẽ trở thành toàn bộ Lạc Nhật Vương Quốc Phong Vân Tể Hội trung tâm.

...

Rất nhanh, nửa tháng thời gian trôi qua.

Lâm Dương Nhất bước đều không có bước ra chính mình Luyện Khí Thất.

Hứa Dao thì là mỗi ngày sớm muộn gì ba lần cũng sẽ ở Luyện Khí Thất cửa ra vào lảng lảng chờ đợi một thời gian ngắn, để tránh Lâm Dương Thiên có cái gì phân phó.

Nhưng nửa tháng này, nàng trừ tại Luyện Khí Thất bên trong nghe được đỉnh đương rền âm thanh bên ngoài, chính là Hòa Nhi cực độ không tình nguyện phản nản chít chít tra.

Trừ cái đó ra, bên trong phòng luyện khí cũng là hoàn toàn yên tĩnh, phẳng phất Lâm Dương Thiên cùng Hòa Nhi đều ở bên trong ngủ say.

Hứa Dao biết, vị kia Lâm Công Tử tại lấy nàng không tưởng tượng nổi phương thức đang vì mình, vì là Ôn gia tương lai tiến hành phấn đấu cùng nỗ lực.

Hai mươi ngày đi qua. . .

Triệu Văn Xương có chút hiếu kỳ khó nhịn.

Hắn thường xuyên sẽ tới tìm Hứa Dao nghe ngóng tin tức, nhưng mỗi một lần đều chỉ năng lượng thất vọng lắc đầu rời đi.

Những ngày gần đây, đã có đếm không hết Hào Môn Cự Phủ tràn vào Huy Nhật Thành, khoảng cách Địa Cấp buổi đầu giá lúc bắt đầu ở giữa cũng chỉ có mười ngày.

Hải Thiên các Lục Thanh Phong bên kia đã nhiều lần phái người tới, hỏi Lâm Dương Thiên trừ Ly Hỏa Nguyên Tinh Thụ bên ngoài còn có hay không dừng chỉ bảo dự định tham dự đấu giá, bọn họ tốt sớm chuẩn bị sẵn sàng bắt đầu tuyên truyền.

Nhưng tất cả mọi người hiếu kỳ cùng thăm viếng đều trâu đất xuống biển, Lâm Dương Nhất điểm không có muốn xuất quan ý tứ.

Một mực đến ngày thứ hai mươi lăm

Sáng sớm, sắc trời hơi lạnh.

Hứa Dao hơi hơi ngáp đẩy cửa phòng ra, có chút nhập nhèm ánh mắt bất thành linh liên thấy trong sân một đạo thân ảnh quen thuộc.

"Lâm Công Tử!"

Nàng kinh hỉ phi thường, lại tại đỉnh đầu nghe được một cái nghiêm túc âm thanh.

"Xuyt."

Hòa Nhi?

Hứa Dao chưa bao giờ tại Hòa Nhi trên thân nhìn thấy loại này nghiêm túc thần sắc.

Hơn hai mươi ngày không thấy, tiểu Tất Phương trong ánh mắt lộ ra nồng đậm mọi mệt, liên liền thân bên trên hồng sắc vũ mao đều ảm đạm không ít, nhưng giờ phút này Hòa Nhi nhưng là cường ép chống đỡ một đôi mắt da, gắt gao tiếp cận Lâm Dương Thiên thân ảnh.

Nó cắn răng nói ra: "Đáng chết Lâm Tiểu Dịch, kéo lấy bốn vương hơn hai mươi ngày không ngủ, đều nhanh đem bốn vương trong cơ thể Linh Hỏa ép khô, Nãi Nãi lúc này nếu là chuôi này Phá Kiếm không góp sức, xem bốn vương mẹ nó không đốt hẩn cái mông!"

Hứa Dao cường ép lý giải câu này lượng tin tức cực kỳ mạnh mẽ.

Hơn hai mươi ngày, Lâm Dương Thiên giống như Hòa Nhi đều không có nghỉ ngơi.

Vì là luyện chế một cái Phá Kiếm. . .

Phá Kiếm a?

Hứa Dao lúc này mới chú ý tới Lâm Dương Nhất thẳng cống một cái tay, phía sau hắn, thật có một cái màu đỏ sậm trường kiếm tại nắng sớm bên trong hơi hơi lóe ra phong mang.

Hứa Dao thấy không chân thiết, giờ phút này Lâm Dương Thiên toàn thân trên dưới quanh quẩn lấy một loại huyền diệu khí tràng, không để cho nàng dám tới gần.

Tuy nhiên nàng không biết võ đạo, nhưng cũng có thể cảm giác được Lâm Dương Thiên giờ phút này đang tại một loại mười phần thời khắc mấu chốt, hai mươi lăm ngày không ngủ không nghỉ, mọi loại khắc khổ cùng mồ hôi đổ lấy thành quả sắp tại thời khắc này bạo phát.

Lâm Dương Tĩnh yên tĩnh đứng đấy.

Hỏa Nhi nói đến một điểm không khuếch trương.

Hai mươi lăm ngày, Lâm Dương Nhất phút đồng hồ đều không có nghỉ ngơi.

Hắn không phải tại luyện khí, cũng là tại tu luyện Bách Mạch Phong Thần quyết, cả người tựa như là một đài tốc độ cao vận chuyển máy móc, điên cuồng vận hành ròng rã sáu trăm giờ.

Cuối cùng, hắn Võ Đạo Tu Vi thành công tinh tiến đến Tiên Thiên Hậu Kỳ, nhục thân toàn lực nhất kích đã tiếp cận hai vạn cân.

Quan trọng hơn, chuỗi này một mực đang trong đầu hắn hiển hiện vương đạo binh khí cuối cùng được luyện chế đi ra, giữ tại trong tay hắn.

Đây là một thanh toàn thân trong suốt, phát ra Âm Hồng linh quang tinh tế trường kiếm, dài ba xích tám điểm, bao quát hai ngón tay, toàn bộ thân kiếm khuynh hướng nhẹ nhàng linh hoạt linh động, phảng phất Thương Ưng Linh Tước, tùy thời có thể lấy biến ảo gian lận trăm huyền bí kiếm chiêu.

Chuôi kiếm cuối cùng, được tạo nên thành một cái gương cánh muốn bay Hỏa Diễm Phượng Hoàng, hình thái rất thật, sinh động như thật, riêng là đôi kia mắt phượng là từ hai khóa không biết tên hỏa diễm linh xuyên khảm nam mã thành, tản ra to lớn linh năng.

Tinh tế xem ra, kiếm này đúng là có mấy phần nữ tính tinh xảo tinh tế về đẹp, nhưng trên thân kiếm phát ra phồn vinh mạnh mẽ Hỏa Linh lực lượng, lại làm cho người huyết mạch sôi sục.

Không biết Lâm Dương Thiên vì sao cuối cùng đúng là làm dạng này một thanh trường kiếm đi ra.

Lâm Dương Thiên ở trong viện đã đứng hai canh giờ, tay phải ngón tay một mực đang nhẹ nhàng vuốt ve trường kiếm kia Hỏa Phượng chuôi kiếm, ôn nhu cảm giác giống như là người yêu vuốt ve.

Cả người hắn lâm vào một loại kỳ diệu trạng thái bên trong.

Trong đầu hắn, phảng phất nhìn thấy một vị áo ngân trang phục cô gái trẻ tuổi, khuôn mặt nhìn không rõ ràng, lại năng lượng nhìn thấy một cây màu đỏ thắm dây cột tóc trên không trung phiêu đảng, giống như lướt qua Lâm Dương Thiên gương mặt, như vậy nhu hòa.

"Phượng Vũ. . ."

Lâm Dương Thiên chẳng biết tại sao, kêu gọi ra một cái hắn vốn không nhận biết tên.

Trong đầu, nữ tử kia động.

Trong tay nàng, nắm một thanh cùng Lâm Dương Thiên trên tay giống như đúc trường kiếm, bước liên tục khẽ dời đi, kiếm ánh nhao nhao, Nhất Thức tinh diệu vô cùng kiếm chiêu tại Lâm Dương Thiên trước mặt hiển hiện.

Này tinh tế trường kiếm, giống như Cửu Thiên Huyền Nữ dài nhỏ đầu ngón tay, trên không trung xẹt qua uyển chuyển quỹ tích, khiến cho người vô pháp nắm lấy.

Tầng tầng lớp lớp kiếm ảnh, khi thì không bị cản trở như lửa, tựa như Hỏa Phượng Liệt Nguyên, khi thì lại lạnh lạnh như băng, trong nháy mắt đóng băng vạn dặm, chỉ một chiêu Kiếm Thức bên trong liền chứa nhiều loại khó mà hình dung xảo diệu biến hóa, nữ tử kiếm pháp tinh diệu, khiến cho nhân thần hồn phải sợ hãi.

Huyền cảnh bên trong, Lâm Dương Tĩnh yên tĩnh nhìn xem trong đầu nữ tử múa kiếm, trong ánh mắt tràn đầy ôn nhu.

Trong hiện thực, Lâm Dương Mặc lặng yên vuốt ve chuôi kiếm, hai mắt một mảnh mê mẩn.

Đơn giản Nhất Thức kiếm pháp, hắn đã xem ròng rã có hai canh giờ, từ phía trên sắc không sáng đến tia nắng ban mai sơ hiện, mãi cho đến buổi sáng đệ nhất xóa sạch kim sắc nhạt quang đâm rách Vân Hà hắt tới trên người hắn, trong hiện thực Lâm Dương Khai bắt đầu động.

Hắn bắt đầu diễn luyện này Nhất Thức kiếm pháp.

Trong tay hắn trường kiếm bắt đầu tản mát ra nhàn nhạt hỏa diễm linh quang, phảng phất cùng kim sắc Sơ Dương hòa làm một thể, trở nên chói mắt chói mắt.

Lâm Dương Thiên bắt chước trong đầu nữ tử kia kiếm chiêu.

Ngay từ đầu, Lâm Dương Thiên kiếm mười phần tối nghĩa, hắn tựa hồ còn tại một bên quan sát trong đầu thiếu nữ kiếm pháp quỹ tích, một bên tĩnh lại nghĩ suy trong thân thể bộ một đoạn khắc cốt ghi tâm trí nhớ.

Dần dần, hấn Kiếm Thức bắt đầu hòa hợp.

Trường kiếm trong tay thành cánh tay hấn ngón tay kéo dài, càng ngày càng nhiều tình diệu biến hóa bắt đầu hiện ra tại hấn dưới kiếm.

Từng đạo từng đạo hỏa diễm quang hoa bắt đầu mãnh liệt, trong không khí tựa hồ xuất hiện một cái bay lượn Hỏa Phượng, trần trọc xê dịch, Hỏa Vũ đầy trời, kiếm pháp uy lực mạnh, phảng phất thiên địa cũng vì đó biến sắc.

Hứa Dao một mực yên lặng nhìn xem Lâm Dương Thiên.

Nàng chưa bao giờ thấy qua Lâm Dương Thiên dùng kiếm, thậm chí ngay cả nàng đều đó có thể thấy được Lâm Dương Nhất bắt đầu lạnh nhạt, nhưng chỉ vèn vẹn một canh giờ không đến lúc đó thời gian mặt, Lâm Dương Nhất thức kiếm chiêu đã đẹp đến mức không để cho nàng nhìn chớp mắt, càng là mạnh đến mức khó mà đánh giá.

Thậm chí. . . Lấy nàng một thiếu nữ mẫn cảm tâm tư, giống như tại Lâm Dương Thiên kiếm pháp bên trong đến một loại minh tâm khắc cốt tư niệm.

Cái này kiếm pháp. . .

Tại sao lại cho người ta một loại cảm giác đau lòng.

Hứa Dao yên lặng nhìn xem, Lâm Dương Nhất Kiếm Nhất kiếm đang lặp lại trong đầu này hoa lệ Kiếm Vũ.

Ước chừng lại hơn phân nửa canh giờ.

Lâm Dương Thiên một thức này kiếm pháp đã dần dần đến hòa hợp Quán Thông cảnh giới, nhưng hấn vẫn còn không muốn đình chỉ, vẫn còn ở một lần một lần diễn luyện lấy.

Một thức này kiếm chiêu, đối với Lâm Dương Thiên trong cơ thể hỏa diễm linh lực tiêu hao rất nhiều, càng về sau, Lâm Dương Thiên sắc mặt đã cực độ tái nhợt, cầm kiếm tay đều có ở đây không lai run rẩy, nhưng lại vẫn như cũ không chịu đình chỉ.

"Không thích hợp."

Hứa Dao đầu vai, đồng dạng một mực yên lặng chú ý Lâm Dương Hòa mà bất thành linh bay về phía Lâm Dương Thiên.

"Lâm Tiểu Dịch, không sai biệt lắm đến, luyện thêm người muốn bị ép khó!"

Lâm Dương Thiên tựa hồ không có nghe được Hỏa Nhi kêu gọi.

Ý hấn biết, giờ phút này hoàn toàn đắm chìm trong trong đầu trong ảo cảnh, hấn không ngừng muốn tới gần này múa kiếm bóng người xinh đẹp, muốn bắt trong không khí đầu kia theo gió đông đưa hồng sắc dây cột tóc, nhưng lại như mộng huyền bọt nước, có thể nhìn xa mà không thể cận thân.

"Phượng Vũ. . ." Lâm Dương Thiên tại than nhẹ.

"Hạo Thiên. . ." Nữ tử tại huyền cảnh bên trong phát ra uyển chuyển âm thanh đáp lại.

Thanh âm kia thẳng tắp xuyên vào Lâm Dương Tâm, để cho hấn thật sâu trầm luân, không muốn tỉnh lại.

Nữ tử kia nhưng là bất thành linh dừng lại động tác, quay đầu tại hoàn toàn mông lung bên trong đối Lâm Dương Vi cười:

"Hạo Thiên, một thức này người ta tổng sáng tạo kiếm pháp, không bằng người đưa cho hấn lấy cái tên đi."

Hỏa Phượng cùng Băng Hoàng nhảy múa. . .

Lâm Dương Thiên đã không phân rõ trước mặt đến là huyền cảnh vẫn là chân thực, thì thảo nói ra một cái trong lòng của hấn tự động hiển hiện tên: "Tự 【Phượng Vũ Hoàng Ly】 đi."

"Phượng Vũ Hoàng Ly. . ." Nữ tử ní non, trên mặt chậm rãi rơi xuống một chuỗi làm lòng người nát nước mắt.

"Hoàng rồi. . . Hoàng rồi. . . Hạo, cuối cùng, chúng ta vẫn là muốn tách rời a?"

Ngay tại Lâm Dương Thiên tại huyền cảnh bên trong kinh lịch trải qua một trận thể lương thời điểm, tại bên ngoài, hấn lại bản năng một kiếm đâm về muốn đem hấn tỉnh lại Hỏa Nhi.

Li!

Hỏa Nhi toàn bộ chìm đều nổ lên toàn thân lông chim.

Lâm Dương Thiên một kiếm này thật đáng sợ.

Nó thân là chân chính thần thú Di Chúng, đã từng là như vậy vô địch tồn tại, tuy nhiên bây giờ bị phong ấn thực lực nhưng vẫn như cũ cường đại vô cùng, Lâm Dương Thiên tự thân vô đạo trưởng thành về sau, bây giờ Hòa Nhi đã có thể sánh ngang Uân Linh sơ kỳ cao thủ.

Nhưng ở Lâm Dương Thiên một kiếm này trước mặt, Hòa Nhi lại cảm thấy một loại hãi hùng khiếp vía cảm giác đáng sợ.

Bạn đang đọc truyện *Hóa Đế Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 72: Phượng Vũ Hoàng Ly

Lâm Dương Thiên Kiếm Thức biến ảo mà thành Hỏa Diễm Phượng Hoàng, có Diệt Thế viêm năng, thượng diện phóng xuất ra ngập trời hỏa uy để cho Hòa Nhi cái này Tất Phụng thần thú đều cảm thấy muốn bị nướng cháy.

Mặc dù đây là Hòa Nhi thực lực giảm mạnh về sau kết quả, nhưng cũng tuyệt đối nói rõ Lâm Dương Thiên một kiếm này uy lực —— mạnh đến bỏ đi!

"Li!"

Hòa Nhi bị một kiếm làm cho hốt hoảng lui lại, gần như sắp phải bị thương.

"Lâm Công Tử."

Hứa Dao cũng phát hiện không đúng, hét lên kinh ngạc.

Mà Lâm Dương Thiên tại mắt thấy một kiếm muốn đâm đến Hòa Nhi trên thân thời điểm, hấn bất thành linh thu hồi toàn thân sở hữu linh quang.

Hấn ánh mắt chậm rãi khôi phục thanh tịnh.

Trong ảo cảnh.

Lâm Dương Thiên nhìn xem này một chuỗi trân châu nước mắt trên mặt đất rơi vỡ nát, nữ tử kia huyễn tượng cũng theo đó sụp đổ, nghìn cân treo sợi tóc thời khắc, hấn cuối cùng từ huyễn cảnh cùng trong hồi ức tránh ra.

Hấn đối mặt với cái kia tiêu tán ở trong không khí thân ảnh, giống như là kinh lịch trải qua một trận mỹ lệ mà thương cảm mộng.

Theo hết thấy chậm rãi như bọt biển tiêu tán, Lâm Dương Thiên thần thò, không biết nữ tử kia đến tột cùng là người phương nào, bên cạnh Hòa Nhi đã Bồ Phiến cánh bay tới.

"Móa! Lâm Tiểu Dịch, ngươi hấn Miêu Miêu là muốn qua sông đoạn cầu a! Bỏn vương tân tân khổ khổ giúp ngươi làm ra thanh phá kiếm này, kết quả kém chút bị ngươi dùng kiếm này làm thịt. . . Hôm nay ngươi nếu là không cho ta cái thuyết pháp. . ."

Lâm Dương Thiên nhìn xem Hòa Nhi trước ngực một mảnh bị bỏng cháy Hoàng Vũ lông, trong lòng dù sao cũng hơi áy náy, trên tay trực tiếp ném ra ngoài một cái hình tròn vật thể.

Hòa Nhi vốn đang tại lưu lo không ngừng, bất thành linh ánh mắt liền thẳng: "Thịt viên!"

Nó một cái bay nhào trực tiếp liền đem này Lâm Dương Thiên trân tàng yêu thú thịt viên cắn lấy miệng bên trong, hùng hùng hổ hổ đi: "Chờ bỏn vương ăn xong lại tính sổ với ngươi."

Mà Hứa Dao thì là đã sớm chạy như bay đến Lâm Dương Thiên bên người, dùng một loại vô cùng lo lắng ánh mắt nhìn Lâm Dương Thiên: "Lâm Công Tử, ngài không sao đi. . ."

"Ta không sao. . ."

Lâm Dương Thiên nhìn xem Hứa Dao đôi kia tràn ngập tình ý con ngươi, tựa hồ lại nghĩ tới vừa rồi huyễn cảnh bên trong này mỹ lệ mà réo rắt thảm thiết nữ tử, biểu lộ khó được xuất hiện trở nên hoảng hốt.

Hấn hướng về Hứa Dao cười một chút: "Để ngươi lo lắng, ta thật không có sự tình."

Hứa Dao vừa rồi yên tâm gât gât đầu, một đường chạy chậm đến đi cho Lâm Dương Thiên chuẩn bị bổ dưỡng bát súp đi, hai mươi lăm ngày không ngủ không nghỉ, tăng thêm vừa rồi Luyện Kiếm, để cho Lâm Dương Thiên hiện tại sắc mặt tái nhợt đến đáng sợ.

Lâm Dương Hồi đến chính mình Luyện Khí Thất, ngồi xuống về sau, vừa rồi thật dài ra một hơi.

Vừa rồi một màn, hồi tưởng lại thật là có chút kinh hiểm.

Hết thấy, đều bắt nguồn từ giờ phút này đặt ở chân hắc bên cạnh cái kia thanh vương đạo bình khí.

Từ Lâm Dương Thiên dự định bắt đầu luyện chế vương đạo khí bắt đầu, Lâm Dương Thiên trong đầu liền hiển hiện thanh trường kiếm này tạo hình, tính cả luyện chế phương pháp cùng nhau vô cùng rõ rệt.

Lâm Dương Kế nhận Ly Hỏa Thiên Đế trí nhớ, tuyệt đại đa số cũng là liên quan tới võ đạo cùng các loại luyện đan luyện khí tri thức, mà liên quan tới Ly Hỏa Thiên Đế bản thân hồi ức thì là cơ hồ không có.

Hiện tại xem ra, chuỗi kiếm này chỉ sợ cùng Ly Hỏa Thiên Đế bản thân kinh lịch trải qua có liên hệ lớn lao, Lâm Dương Thiên tại thành công đưa nó luyện chế ra lúc đến đời, đúng là phát động một đoạn tiềm tàng tại chính mình sâu trong linh hồn liên quan tới Ly Hỏa Thiên Đế cổ sự.

Tên kia gọi Phượng Vũ nữ tử.

Cùng này Nhất Thức kinh hải thể tục cường đại kiếm pháp.

Phượng Vũ Hoàng Ly.

Lâm Dương Cương mới một kiếm, mạnh đến nghịch thiên.

Đạt tới Uẩn Linh sơ kỳ Hỏa Nhi đều khó mà chống đỡ, nhưng nếu Lâm Dương Thiên biết, hắc một kiếm này tuy nhiên mới phát huy chân chính kiếm chiêu một nửa uy lực.

Chân chính Phượng Vũ Hoàng Ly, chính là Hỏa Phượng Cao Tường, Băng Hoàng phi vũ, hỏa diễm lực lượng cùng hàn băng lực lượng cùng nhau nở rộ, cấu thành huyền diệu vô cùng đồng thời uy lực bạo biểu thần chiêu.

Đó là chỉ có tên kia gọi là Phượng Vũ nữ tử mới có thể thi triển đi ra Tuyệt Thế Kiếm Pháp, mà hắc văn ven dựa vào đã từng hồi ức cùng chính mình Hỏa Linh chi thể, phục chế bên trong nửa chiêu liên quan tới Hỏa Phượng chiêu thức.

Dù vậy, một kiếm này cũng đã đầy đủ nghịch thiên.

Lâm Dương Thiên chậm rãi giờ lên bên cạnh Âm Hồng Phượng Thủ trường kiếm, miệng bên trong thì thảo: "Mặc kệ như thế nào, một kiếm này dù sao là nữ tử kia truyền thụ cho ta, chuỗi kiếm này, tự Phượng Vũ đi. . ."

Phượng Vũ kiếm.

Lâm Dương Thiên thanh thứ nhất vương đạo bình khí.

Vương đạo cấp bậc bình khí, giống như Linh Khí so sánh, trọng yếu nhất khác nhau ngay tại vương đạo bình khí có được khí mạch.

Đó là một loại có thể cho linh lực năng lượng tại trong bình khí bộ lưu thông huyền diệu đường vân, là vương đạo Luyện Khí Sư độc hữu kỹ thuật, giống như pháp hội họa cho bình khí rót vào độc hữu linh hồn.

Có được khí mạch vương đạo bình khí, có thể phóng xuất ra tự thân bình khí linh năng.

Giống cái này Phượng Vũ kiếm, có thể sắp cấu thành thân kiếm Ly Hỏa Nguyên Tinh bên trong chất chứa hỏa diễm Thần Năng phóng xuất ra, phối hợp Lâm Dương Thiên tự thân hỏa diễm linh lực, để đạt tới cùng loại với Uẩn Linh cường giả loại kia linh lực bên ngoài hóa đả thương địch thủ hiệu quả lớn.

Lúc đầu tại Lâm Dương Thiên trong kế hoạch, có được Phượng Vũ kiếm về sau có thể miễn cưỡng đạt tới Uẩn Linh sơ kỳ lực công kích liền đã thỏa mãn, nhưng hắc học được Phượng Vũ Hoàng Ly là cái mỹ lệ ngoài ý muốn.

Một thức này kiếm pháp tại Hoàn Mỹ Trọng Thái hạ đẳng cấp vô pháp trường tượng, hiện tại chỉ có nửa chiêu, cũng tuyệt đối có thể đạt đến đỉnh cấp Linh Quyết thủy chuẩn.

Siêu việt Lâm Dương Thiên trước đó được chứng kiến sở hữu Linh Quyết sát chiêu.

Hỏa Linh chi thể, hỏa diễm linh lực, Hỏa Thuộc Tính vương đạo khí Phượng Vũ kiếm, đây hết thấy dung hợp tại Phượng Vũ Hoàng Ly một thức này kiếm chiêu bên trong về sau, kết quả, cũng là để cho Lâm Dương Thiên công kích năng lực đột nhiên tăng mạnh, chưa từng có cường đại, thẳng bức Uẩn Linh trung kỳ.

Đương nhiên một kiếm này là trước mắt hắc mạnh nhất bài, không thể dùng linh tinh.

Mà nhục thân phòng ngự năng lực, trước mắt Lâm Dương Y cũ dừng lại tại Tiên Thiên đỉnh phong cấp độ, Hắc Thiết Linh Giáp vô pháp ngăn cản Uẩn Linh cao thủ toàn lực công kích.

Muốn chân chính giống như Uẩn Linh cường giả buông tay đại chiến, Lâm Dương Thiên vẫn là cần sắp Bạch Ngân Vương Khải luyện chế ra đến, đến lúc kia, từng tại Ôn gia trang bức theo người Lâm Bách Xuyên liên rớt cuộc không có cách nào ở trước mặt hấn phách lối.

Cho nên, đón lấy trận kia Địa Giai buổi đấu giá vẫn như cũ vô cùng trọng yếu, Lâm Dương Thiên nhất định phải trên đấu giá hội kiểm được đầy đủ tiền tài cùng hấn cần thiết luyện chế Bạch Ngân Vương Khải tứ giai tài liệu.

Ngay tại Lâm Dương Thiên thoáng nghỉ ngơi sau một lát, ngoài cửa vang lên tiếng đập cửa.

Hứa Dao bung bát súp tiến đến.

Lâm Dương Thiên không có cự tuyệt Hứa Dao có hảo ý, một bên ăn canh, một bên khác Triệu tiểu bàn cũng lòng như lửa đốt chạy tới.

Khoảng cách buổi đấu giá bắt đầu còn có năm ngày thời gian, Triệu Văn Xương đã rất có năng suất đem công tác chuẩn bị đều làm tốt, liền chờ Lâm Dương Thiên kiểm duyệt.

"Lâm Ca, ngươi xem, lần này buổi đấu giá đã có mấy món kinh thiên động địa trân bảo công chur tại thế, gây nên oanh động to lớn, nơi này là một phần Hải Thiên các ấn chế đi ra đấu giá danh sách, xin ngài xem qua."

Lâm Dương Thiên tiếp nhận Họa Sách, xem một lần, phát hiện bên trong quả nhiên bao quát hấn cần thiết năm loại đỉnh cấp tứ giai Linh Tài, trừ cái đó ra, còn có các loại binh khí, Khôi Giáp, Linh Đan các loại vật phẩm đấu giá, cũng là ngày bình thường khó gặp trân phẩm.

Lật đến sau cùng, hấn nhìn thấy áp trực đấu giá bộ phận bên trong tổng cộng có mười cái cái gọi là kinh thiên động địa trân bảo, mỗi một loại đều phối kỹ càng hình ảnh nói rõ với văn tự, nhưng Lâm Dương Thiên đảo qua trước mấy thứ thời điểm trong ánh mắt cũng không có cái gì dị sắc.

Nhất định tựa như xem chợ bán thức ăn bên trên cái trắng bình thường.

Nhưng khi Lâm Dương Thiên nhìn thấy đếm ngược thứ năm dạng áp trực vật đấu giá thời điểm, ánh mắt rõ ràng tập trung một chút.

Sau đó hấn chưa hề nói cái gì, tiếp tục hướng sau khi trở mình, nhưng là bên cạnh cẩn thận Hứa Dao nhưng là nhìn thấy Lâm Dương Dị dạng.

Cô gái nhỏ ánh mắt quét qua, mơ hồ nhìn thấy này một tờ bên trên viết mấy chữ ——【son hà Hám Địa chùy】.

Đó là cái gì?

Vậy mà lại để cho Lâm Công Tử tâm động?

Hứa Dao hiếu kỳ, lại không có nhìn thấy Lâm Dương Thiên có bất kỳ biểu thị, ngược lại là nghe được Lâm Dương Thiên quan tâm tới việc khác tới:

"Cho ta xem một chút lần này tham gia đấu giá hào môn bảng danh sách."

Triệu tiểu bàn vội vàng đưa qua một phần khác danh sách: "Có, đã sớm chuẩn bị kỹ càng, ngài xem qua."

Đây là Lâm Dương Thiên trước đó liền để Triệu Văn Xương điều tra rõ ràng nội dung, mà tại một mảnh Lâm Dương Thiên cũng không làm sao quen thuộc hào môn trong danh sách, có một đầu, là Lâm Dương Thiên quan tâm nhất tên:

Thượng Quan thế gia!

...

Huy Nhật Thành bên ngoài, Đông Nam ngoại ô.

Nơi này có một mảnh quanh năm phả ra khói xanh nóng rực son cốc, chừng phương viên mấy chục dặm diện tích, là toàn bộ Lạc Nhật Vương Quốc không ai không biết luyện khí thánh địa ——

Phản Thiên cốc, Thượng Quan thế gia.

Toàn bộ Phản Thiên trong cốc, trải rộng mấy ngàn tòa lớn nhỏ không đều Luyện Khí Phưồng, chừng hết mấy vạn Luyện Khí Sư ở chỗ này ngày đêm thao luyện, mỗi ngày đều có như nước chảy các loại luyện khí sản phẩm từ nơi này vận chuyển về Lạc Nhật Vương Quốc các nơi.

Thượng Quan thế gia, là Lạc Nhật Vương Quốc luyện khí giới đỉnh phong thánh địa.

Gia chủ Thượng Quan Hồng, càng là toàn bộ khí Võ đại lục đều nổi tiếng xa gần Luyện Khí Tông Sư, đồng thời cũng là người người nghe mà biến sắc hung tàn cường giả —— Hóa Ma điện hạ.

Hấn là đại lục ở bên trên số lượng không nhiều trung giai vương đạo Khí Sư, đại biểu cho hấn có được luyện chế trung giai vương đạo khí năng lực.

Vương đạo khí, cơ hồ đã khí Võ đại lục Luyện Khí Thuật đỉnh phong, Thượng Quan Hồng, cũng là đứng ở cái này đỉnh phong nhìn xuống toàn bộ thế giới luyện khí vương giả.

Thượng Quan thế gia, cũng là nương tựa theo vị tông sư này siêu phàm Luyện Khí Thuật nhảy lên trở thành Lạc Nhật Vương Quốc thậm chí khí Võ đại lục Tây Nam khu vực tối cao cấp hào môn, thậm chí ngay cả Lạc Nhật Vương Quốc hoàng thất đều cùng Thượng Quan Gia quan hệ không ít.

Chiếm cứ toàn bộ trên sơn cốc quan thế gia, khí thế rộng rãi, Lâu Vũ vô số từ không cần giằng, lấy hỏa diễm lập tông cuộn cuộn sơn môn vốn nên nên một mảnh khí thế ngất trời, liệt diễm bùng bùng tràn đầy cảnh tượng, nhưng giờ phút này Phần Thiên trong cốc trừ một mảnh mây móc đỉnh đương Gõ âm thanh bên ngoài, nhưng là dị thường trang nghiêm.

Hết thảy, đều bởi vì Nhị Công Tử Thượng Quan Phi tin chết.

Thượng Quan Phi tại thượng quan thế gia là tuyệt đối thiên tài thiếu niên, mười sáu tuổi niên kỷ cũng đã trở thành cao giai Linh Khí sư, vậy đơn giản sắp vượt qua gia chủ Thượng Quan Hồng năm đó thiên phú.

Nhưng là hết lần này tới lần khác chính là như vậy một thiên tài hơn người luyện khí tuần kiệt, bởi vì nhất thời kiêu căng khinh cuồng, chết tha hương tại Tha Hương.

Làm tin tức này truyền về đến Phần Thiên cốc thời điểm, vị kia đã bế quan hai tháng, tại vì mặt trời lặn Quốc hoàng thất luyện chế Truyền Quốc trọng khí Thượng Quan Hồng nghe nói tại chỗ phun máu ba lần, sau đó đối thượng thiên thể, nhất định phải huyết tẩy Xuất Vân Quốc Ôn Thị nhất tộc, tới vì là nhĩ tử báo thù.

Bây giờ cách Thượng Quan Hồng xuất quan thời gian đã không xa, toàn bộ Thượng Quan thế gia đều bao phủ tại một mảnh sát cơ nặng nề bên trong, chỉ chờ gia chủ xuất quan liền nhất cử thăng hướng này viên đạn Tiểu Quốc, vì là thiếu gia báo thù.

Mà trước đó, đối đầu Quan Gia tới nói, còn có một việc tình cần hao chút tâm tư xuất đầu lộ diện một phen, đó chính là Nguyệt Hải Thiên Các Địa Cấp buổi đầu giá.

Bạn đang đọc truyện *Hóa Đế Thân Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 73 : Đại hội Khai Mạc

Mỗi năm một lần Địa Cấp buổi đầu giá, Thượng Quan thế gia đều là do nhân không cho chủ giác bên trong chủ giác.

Mỗi lần mười đại áp trực vật đầu giá, Thượng Quan Gia ít nhất muốn cống hiến hai kiện trở lên, Thượng Quan Hồng luyện chế vương đạo khí, trên cơ bản đều sẽ đánh ra một cái Thiên Giới.

Năm nay, cũng không ngoại lệ.

Thượng Quan Hồng bế quan, Thượng Quan thế gia gia tộc sự vụ liền giao cho Thượng Quan Gia đại công tử, Thượng Quan Vân tới xử lý.

Giờ khắc này ở Thượng Quan Gia bên trong nghị sự đường, sắc mặt trang nghiêm trầm ổn Thượng Quan Vân đang cùng thủ hạ làm lấy sau cùng dặn dò:

"Các ngươi những ngày này liền có thể sắp phụ thân hai kiện tác phẩm đưa đi Hải Thiên các, để bọn hắn cực kỳ đảm bảo."

"Đúng" Hạ nhân trả lời.

"Dựa theo quy củ cũ, trước tiên nhận hai ức dự chi khoản trở về, hơn giá tiền đợi đến đầu giá sau khi kết thúc lại lấy."

Thượng Quan thế gia cũng là ngư bức như vậy, người khác cũng là giao tiền đặt cọc, chỉ có bọn họ trước tiên nhận dự chi.

"Đúng."

"Mặt khác, đi lại xác minh một lần lần đầu giá này danh sách, sắp chúng ta lên Quan Gia cần đồ vật xác nhận không sai, lần này, liền chuẩn bị ba mươi tỷ tiền tài đi, bảo đảm tất cả chúng ta muốn đồ vật sẽ không sa sút."

Ba mươi tỷ tiền tài.

Thượng Quan Gia muốn cái gì, không có người có thể cướp đi.

Cũng là như thế bá khí.

Phía dưới người đáp lại: "Hồi bẩm công tử, lần này tham dự người cũng đã xác nhận qua, chúng ta xem ra đồ vật không có cái gì đối thủ cạnh tranh, trừ này một kiện. . . Sơn hà Hám Địa chùy. . ."

"Ừm? Có ai muốn cướp a?"

"Trong hoàng cung vị tiểu công chúa kia, chỉ sợ lần này cũng phải xuất thủ. . ."

"Ha ha. . ." Thượng Quan Vân trên mặt lộ ra cười lạnh: "Vị tiểu công chúa kia? Chỉ sợ còn ngây thơ lắm lắm muốn siêu việt ta Thượng Quan Gia Đại Mộng. . . Chỉ tiếc, một thanh này phụ thân tự mình điểm danh muốn vương đạo khí cấp bậc rèn binh chùy, tất nhiên là thuộc về chúng ta Thượng Quan thế gia!"

Thượng Quan Vân lời nói, cho nên ngay cả hoàng thất người đều không đề tại mắt bên trong.

Bọn họ Thượng Quan thế gia, tựa hồ có khó có thể tưởng tượng bằng đại lực lượng.

"Sắp tiền tài tăng nhiều đến năm mươi tỷ, lần này đừng đồ vật có thể bỏ lỡ, nhưng là này sơn hà Hám Địa chùy, nhất định phải đập tới tay!"

Là! !

Phía dưới tiếng đáp lại chấn thiên.

Thượng Quan Vân vẫn lui thủ hạ, một người ngồi yên lặng.

So với đệ đệ Thượng Quan Phi, vị này tuổi chừng hai mươi lăm tuổi huynh trưởng lộ ra trầm ổn rất nhiều.

Tuy nhiên đệ đệ chết, nhưng Thượng Quan Gia tại Lạc Nhật Vương Quốc Bá Nghiệp vẫn còn muốn tiếp tục.

Sau năm ngày buổi đấu giá, hẳn sẽ đích thân hàng lâm Hải Thiên các.

Hắn muốn đại biểu toàn bộ Thượng Quan Gia trở thành cùng ngày tôn sùng nhất khách quý, càng phải trở thành buổi đấu giá bên trên hô phong hoán vũ bá chủ, cướp bóc hết thấy vừa ý trân bảo.

Càng, là chuỗi này đối với Luyện Khí Sư tới nói cực kỳ trọng yếu trân bảo —— sơn hà Hám Địa chùy!

. . .

Năm ngày thời gian, lạp lạp lạp rồi liền qua.

Oanh động toàn bộ Huy Nhật Thành Hải Thiên các buổi đấu giá cuối cùng kéo ra màn che.

Từ nơi này sáng sớm bên trên ngay từ đầu, toàn bộ Huy Nhật Thành liền tiến vào một loại sân khấu hình thức.

Vâng.

Toàn bộ Huy Nhật Thành tại một tháng thời gian bên trong đã biến thành toàn bộ huy Nhật Vương quốc danh lưu cự phú môn tự tập trung tâm, tất cả mọi người chuẩn bị hồi lâu, liền vì là tại một ngày này leo lên cái này mỗi năm một lần tài phú thịnh hội.

Một ngày này, bình thường Huy Nhật Thành dân chúng là không hẳn sẽ đi ra ngoài.

Bởi vì Hải Thiên các chung quanh mười mấy đầu đường cái tất cả đều tiến hành giao thông quản chế, bình thường dân chúng đã không cho phép đi lên tản bộ.

Càng bên ngoài một chút đại lộ bên trên, thỉnh thoảng sẽ chạy qua một chút linh uy trùng thiên, thể tích cự đại khủng bố yêu thú, bình thường tiểu lão bách tính nói không chừng liền sẽ bị đập gãy cái cánh tay chân cái gì. . .

Coi như không bị dẫm lên, nhà mình tiểu bằng hữu bị hoảng sợ khóc làm thế nào?

Hôm nay thời gian này, trên cơ bản cũng là những người có tiền kia mù mấy cái giày vò thời gian, ngược lại không có quá nhiều bình thường dân chúng tới tham gia náo nhiệt.

Mà những này bị dân chúng đối xử lạnh nhạt nhỏ nước bọt cái gọi là kẻ có tiền bọn họ, cũng thật sự là nói cho Huy Nhật Thành bách tính cái gì gọi là chân chính —— xa xỉ.

Những đại lão này.

Lại, là tất cả nhà đã sớm lấy lòng Tam Tiến Tam Xuất Đại Trạch Biệt Uyển; ăn, là nói chuyện khác bán lấy tiền Sơn Trần Hải Vị; mặc quần áo áo, một kiện có thể cho một nhà phổ thông bình dân chung thân không lo; ngồi xe lăn, hào hoa hi hữu đủ để cho bất luận kẻ nào vì đó lú lỏi.

Riêng là xe, đây là một vị Cường Hào hành tẩu ở bên ngoài trực tiếp nhất mặt mũi trang phục, theo đoàn người nhao nhao bắt đầu tiến về Hải Thiên các, Huy Nhật Thành mấy đầu rộng lớn lập tức liền mở một trận lớn nhất hiềm lạ hào hoa yêu thú Triển lãm xe hơi.

Cái gì Viêm văn hồ, U Hồn bảo, Tị Thủy Kim Tinh Thú, Lạc Nguyệt Tinh Thân sư, vậy cũng là hàng thông thường.

Chân chính Đại Hộ hiện tại không riêng chơi là chủng loại, càng thêm chơi là huyết thống.

Trên đường cái người tùy thời có thể lấy nghe được loại này đối thoại:

"Nha, Trương hội trưởng, ngài đầu này 【Thiết Giáp Chiến Long】 cũng không đến a, nhìn một cái cái này lân phiến, sợ là đến có Giao Long huyết mạch a?"

Lúc này, thường thường cái kia bị nâng người sẽ nhận nhặt tới bên trên một câu: "Cũng liền chuyện như vậy đi, thứ này đi lên ba đời, bị một đầu giao cường gian qua, mới có như thế một mạch lưu truyền tới nay Giao Huyết Thiết Giáp Long. A, Triệu huynh, người đầu này Kim Mao hồng cũng không kém a, chẳng lẽ thuần huyết?"

"Này! Thuần huyết cái nào có khả năng a, cứ như vậy một đầu Tạp Huyết súc sinh, cũng liền hơn hai ngàn vạn mà thôi, so ra kém người cái này Thiết Giáp Long a!"

"Đâu có đâu có. . ."

"Sao dám sao dám. . ."

Cũng là trần trụi khoe của, cũng là sáng loáng có tiền.

Tại cái này mấy đầu trên đường cái, người nếu là dùng cái gì lập tức, bò, Độc Giác Thú hàng ngũ yêu thú tới kéo xe, nhất định còn không bằng đi đường người khác sẽ còn cảm thấy người bức cách hơi cao.

Nhưng chính là loại tình huống này, Triệu Thị thương hội Triệu Văn Xương xe ngựa chậm rãi lái ra Triệu phủ, đi đến thông hướng Hải Thiên các một đầu tên là Huyền Vũ đường cái Chủ Lộ, mà ở phía trước kéo xe chính là hai đầu Thuần Chủng Bạch Mao Độc Giác Thú.

Phải đặt ở bình thường, cái này hai đầu Độc Giác Thú cũng coi là yêu thú bên trong bề ngoài không sai thượng phẩm, đi tại trên đường cái không nói là phong cách vô cùng, chỉ ít cũng coi là đem ra được.

Nhưng hôm nay, từ vừa lên Huyền Vũ đường cái bắt đầu, Triệu tiểu bản đã cảm thấy chính mình không góc đầu lên được.

Đầy đường xe sang trọng Linh Chủng, Trần Cẩm Dị Thú a!

Chính mình hai đầu Độc Giác Thú cộng lại nói không chừng còn không đáng người ta một cây lông thú, nhưng cái này còn không phải nhất làm cho người biệt khuất.

Lớn nhất làm hấn cảm thấy trên mặt không ánh sáng, là khi hấn Triệu phủ Xa Giá vừa đi Thượng Huyền Vũ đường cái gạch xanh, phía trước hai đầu Độc Giác Thú lập tức bước bất động bước chân.

Huyền Vũ đường cái rất rộng, song hành ba năm đỡ xe không là vấn đề, Độc Giác Thú không đi không phải là bởi vì phía trước bị cản, mà chính là bị bên cạnh những cái kia lần lượt đi qua cường đại yêu thú dọa cho.

Yêu thú chia đẳng cấp, Phổ Thông Yêu Thú phía trên có Tướng Cấp (tương đương với nhân loại Tiên Thiên), còn có Vương Cấp Yêu Thú (Uẩn Linh).

Triệu Văn Xương Độc Giác Thú cũng là Phổ Thông Yêu Thú, đứng phải bên cạnh Thú Tướng yêu thú đó là dọa đến toàn thân phát run, mỗi một bước hướng phía trước cũng là cẩn rằng tiến lên.

"Ha ha, Trương hội trưởng, để người Thiết Giáp Long nhận vừa thu lại uy áp đi, không cần khi dễ người, người xem một chút bên cạnh này hai đầu Độc Giác Thú đều muốn sợ phát niệu."

Đúng lúc, bên cạnh đi ngang qua là này ngưng khí trùng thiên Thiết Giáp Long cùng Kim Mao hồng chủ nhân.

"Triệu huynh, muốn ta xem là người Kim Mao hồng quá mức uy vũ. . . Tuy nhiên cũng chỉ có thể trách một ít người đi ra tự chuốc nhục nhẽ, dạng này mặt hàng cũng lấy ra mặt xấu hổ."

Ha ha ha. . .

Hai người âm thanh nói chuyện vô cùng tiếng nổ, liên đới lấy phụ cận vội vàng đi ngang qua một chút Hào Cường cũng là cười rộ lên.

Tài phú thế giới cũng là như vậy trần trụi, có tiền vì là gia, không có tiền hô cha, Triệu Văn Xương trước kia căn bản là không có có tư cách tham gia loại thịnh hội này, hiện tại cường ép ra mặt, đưa tới khinh bỉ cũng là không có cách nào sự tình.

Triệu tiểu bàn trong xe ngựa mặt mo đỏ bừng, đối diện Lâm Dương Thiên giống như Hứa Dao nhưng là thần sắc như thường.

Nhưng ngay tại lúc này, một đạo đã sớm kìm nén không được thân ảnh vung lấy miệng đầy nước bọt bất thành linh liên tránh thoát Hứa Dao ôm ấp, sắp một khóa đầu chìm lộ ra cửa xe bên trên rèm.

"Không được. . . Nhẫn không, nhẫn không. . . Lâm Tiểu Dịch, cái này đi đầy đường ăn ngon, thật nhẫn à không!"

Toàn bộ đường cái Họa Phong thay đổi.

Liên bên cạnh hai đầu Tượng Cấp yêu thú, có được Giao Long huyết mạch Thiết Giáp Long còn có con kia Kim Mao hồng, nguyên bản đang vui chơi lấy chạy trước, bất thành linh cũng cảm giác được một cỗ làm bọn hắn rung mình ánh mắt quét tới.

Hai cái yêu thú tại chỗ liên niệ, xoát đến một chút nằm rạp trên mặt đất, sắp đầu chôn thật sâu tại móng vuốt phía dưới, cũng không dám lại tiến lên nửa bước.

Ta giọt mẹ!

Bởi vì hai cái yêu thú phanh lại quá mạnh, trực tiếp đem xe trong mái hiên mặt vừa rồi tại thời ép hai người cho lật tung cút ra đây, trên mặt đất đánh ngã chó đóp cút.

Bọn họ sau khi đứng lên nhìn thấy chính mình yêu thú bộ dáng trực tiếp mộng ép.

Cái này tình huống như thế nào!

Lão tử đây chính là Giao Long huyết mạch a!

Nhưng rất rõ ràng, toàn bộ đường cái cũng không phải là chỉ có hai người bọn họ đỡ xa liên gặp được loại tình huống này.

Trước sau trong vòng 500 thước, sở hữu Hào Cường xe sang trọng tất cả đều đứng ở tại chỗ, sở hữu kéo xe yêu thú đều bày thành giống như Thiết Giáp Long còn có Kim Mao hồng một dạng tư thế.

Hai tay nằm sắp, cái miệng hướng lên trời, một bộ đáng thương bộ dáng, trên đỉnh đầu tất cả đều viết ba chữ to ——

Tìm buông tha! !

Toàn trường có tiền các đại lão đoàn thể được.

Cái này đến cái quý gì a!

Yêu thú nào ngu bức như vậy a, đúng là đem cả con đường yêu thú đều hoảng sợ nằm xuống.

Lúc này, trên đường cái duy nhất vang động cũng là tám con móng ngựa đá đá cộc cộc âm thanh.

Hai cái Độc Giác Thú lúc này ngu bức.

Hỏa Nhi bị Lâm Dương Thiên kéo vào thùng xe, nhưng là đi vào trước đó giống như hai cái tiểu đệ chào hỏi một câu:

"Tiểu mã các người lớn mật đi lên phía trước a ~ đi lên phía trước ~ chớ trở về đâu! Ai dám trang bức, bổn vương ăn hắn!"

Một câu nói, hai cái Độc Giác Thú nhất thời cảm thấy mình so Vương Cấp Yêu Thú còn muốn ngu bức, trước mặt những này tiểu miêu tiểu cẩu tất cả đều là cận bá!

Toàn bộ Huyền Vũ đường cái xe đều ngừng, tất cả mọi người trông mong nhìn xem Triệu Thị thương hội bộ này không đáng chú ý xe ngựa nhanh như chớp chạy hướng về phương xa.

Cái này. . . Không phải là trong truyền thuyết Long Mã đi. . .

Tầm kia hội trường bọn người chỉ có thể từ dưới đất nhật lên chính mình cái cảm, ở trong lòng khổ ép nghĩ đến.

. . .

Trên xe ngựa, Triệu tiểu bàn cảm thấy mình mỗi một cái tế bào đều tại cười to.

Cái này mẹ nó quá thoải mái.

Loại kia để cho toàn bộ đường cái yêu thú quỳ xuống cho mình nhường đường khoải cảm nhất định này đến Thăng Thiên.

Nếu không phải đối diện Lâm Dương Thiên phản ứng quá mức bình thường, hắn này lại tuyệt đối phải Tiểu Nhân đắc chí cười to ba tiếng, sau đó xuống dưới điện cường chế giễu đám kia dần dần.

Tuy nhiên lấy lại tinh thần, hắn càng phát ra đối với Lâm Dương Thiên còn có cái kia hồng sắc Anh Vũ, a, không, là Hòa Nhi đại vương sùng bái đến đầu rạp xuống đất.

Bất quá, lúc này Hòa Nhi đại vương tâm tình cũng không tốt.

Lâm Dương Thiên không cho phép nó ăn như gió cuốn, đầy đường gà rán thịt xiên long cốt canh đều thành bột nước, để cho cái này ăn hàng tức giận tại Hứa Dao trong ngực thở mạnh.

Triệu Văn Xương vội vàng quỳ liếm: "Hòa Nhi đại vương, ngài không cần tức giận, chờ trở lại ta liền sắp xếp người cho ngài tìm hai đầu tốt nhất 【Bát Trân Kê】 giải thêm một chút."

"Hừ! Nhớ kỹ muốn mẹ. . ."

Bạn đang đọc truyện *Hóa Đế Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 74: nhao nhao ra sân

Hòa Nhi bắt đắc dĩ, hừ lạnh một tiếng.

Hứa Dao thổi phèo một tiếng cười, trong xe bầu không khí lộ ra thoải mái không ít.

Lâm Dương Y Nhiên là bộ kia bình chân như vại bộ dáng.

Cứ việc từ hôm nay Huy Nhật Thành bầu không khí đến xem, trận này Địa Cấp buổi đầu giá xác thực bức cách đủ cao, nhưng hắn nhưng trong lòng không có chút rung động nào.

Những này cái gọi là phú hào trong mắt hắn thực sự không đáng giá nhắc tới.

. . .

Rất nhanh, Hải Thiên các liền đến.

Buổi đầu giá Tiền Hải Thiên Các, chỉ có thể dùng bốn chữ để hình dung:

Người người người người.

Tất cả đều là người.

Đây đã là hạn chế khách đến thăm số lượng kết quả, nhưng coi như đào đi rộng lớn khổ cực quần chúng, Hải Thiên các vẫn như cũ kín người hết chỗ.

Mỗi một cái lại tới đây hào môn Lão Đại, đều sẽ mang theo một chút thân vệ tùy tùng, nhưng chân chính có thể tiến vào lầu hai phòng bán đấu giá, chỉ có thể là có hạn khách quý, cho nên Hải Thiên các lầu một phòng thị cùng bên ngoài quảng trường đã bị chỉnh lý ra cực đại một mảnh khu vực cung cấp người nghỉ ngơi các loại.

Lâm Dương Thiên bọn người đến thời điểm, liền nhìn thấy trước mặt người đông tấp nập.

Vừa xuống xe, trước mắt chính là đen nghịt đầu người, bên tai là âm âm tiếng người thủy triều, hai người mặt đối mặt còn lớn hơn âm thanh gào thét mới có thể nghe rõ ràng đối phương đang nói cái gì.

Triệu Văn Xương mau để cho Triệu gia thị vệ ở phía trước mở đường, chính mình thì là mang theo Lâm Dương Thiên Hứa Dao đi vào bên trong, cuối

cùng xuyên qua trùng trùng điệp điệp biển người đi vào Hải Thiên các lối vào.

Tại đây, vẫn như cũ chật ních người.

Phí thật lớn khí lực, Triệu Văn Xương bọn họ mới đi đến ở vào cửa vào đánh dấu nơi, Triệu Văn Xương móc ra ngày đó Lục Thanh Phong cho mình Lam Nguyệt Tinh Táp đưa cho đánh dấu nơi công tác nhân viên.

Vừa nhìn thấy Lam Nguyệt Tinh Táp, cái kia lúc đầu loay hoay đầu óc choáng váng đánh dấu tiêu cô nương lập tức liền dừng lại, trên mặt lập tức lộ ra tiêu chuẩn nụ cười: "Vị quý khách kia, xin ngài dời bước đến bên cạnh, nơi đó sẽ có chuyên môn khách quý nơi tiếp đãi tiếp đãi các người."

Hả?

Ha-Ha.

Triệu Văn Xương đề.

Mình tại Hải Thiên các cuối cùng hưởng thụ được khách quý đãi ngộ.

Hắn mắt thấy một vị khuôn mặt đoan trang thị nữ đi chậm chậm đi vào trước mặt, đem bọn hắn một đoàn người trực tiếp đưa vào Hải Thiên trong các bộ, trên đường đi, bọn họ nhìn thấy mấy đầu thông hướng lầu hai cửa vào thang lầu phía trước, cũng là sắp xếp lên trường long.

Nói ít mỗi cái cửa vào cũng có vài trăm người ở chỗ này xếp hàng chờ lấy lên lầu, cứ việc có một ít Hải Thiên các thị nữ đang không ngừng cho xếp hàng những khách nhân bưng trà đưa nước, nhưng loại này ôn ào không khí khó tránh khỏi vẫn là để chờ đợi người cảm thấy có chút nôn nóng khó nhịn.

Nhưng Triệu Văn Xương bọn họ liền không giống nhau.

Tên kia thị nữ trực tiếp dẫn bọn hắn đi qua một đầu bị chuyên môn thanh lý đi ra khách quý thông đạo, dưới chân giẫm lên mềm mại thảm, đứng bên cạnh cung kính thị vệ, cách mỗi ba mét còn có một chậu tản ra nhàn nhạt mùi thơm ngát Linh Hoa, để cho toàn bộ thông đạo phẳng phất biến thành Thế Ngoại Đào Nguyên ưu nhã sáng khoái.

Triệu Văn Xương quay đầu, lơ mơ vẫn còn ở những cái kia khổ ép xếp hàng trong đám người nhìn thấy vừa rồi tại trên đường cái khoe của Thiết Giáp Long giống như Kim Mao hồng chủ nhân, lấy bọn họ thân phận, xem ra cũng không có tư cách thu hoạch được trên tay hắn tẩm kia Lam Nguyệt Tinh Táp, chỉ có thể ở một mảnh hỗn loạn ôn ào bên trong lau trên ột mồ hôi, từng bước từng bước dịch chuyển về phía trước.

Loại cảm giác này quá mẹ nó thoải mái.

Đổi trước kia, Triệu Văn Xương thậm chí ngay cả ở chỗ này khổ ép xếp hàng tư cách đều không có, nhưng bây giờ nhưng là một đường Bộ Vân bưng hướng đi lầu hai.

Đây đều là dính Lâm Dương Quang a!

Một lát sau, mọi người đi tới khách quý cuối thông đạo, ở trên lầu hai lối vào có một cái đăng ký đài, có người chuyên kiểm tra thẩm tra đối chiếu Triệu Văn Xương cùng Lâm Dương Lam tháng Tinh Táp, sau đó cáo tri:

"Hai vị khách quý, hôm nay phòng bán đấu giá bao sương đã sớm vì là các ngài chuẩn bị kỹ càng, là Địa Tụ số mười sáu bao sương, mặt khác, hai vị nhiều nhất có thể mang năm tên nhân viên cùng nhau tiến vào lầu hai, hơn người mời dưới lầu các loại."

"Chúng ta liền ba người đi lên." Triệu Văn Xương liền vội vàng gật đầu.

Xong xuôi thủ tục về sau, tiếp tục tại vừa rồi tên kia thị nữ chỉ huy dưới, mọi người đi đến lầu hai, trực tiếp hướng đi một đầu yên lặng khách quý thông đạo, lại đi nửa phút, tiến vào một gian bên trong bao gian.

Oa, thật lớn.

Triệu Văn Xương cùng Hứa Dao đều là cảm thán Hải Thiên các đại thủ bút.

Phòng này đại khái có thể dắt ngựa đi rong, bên trong không chỉ có hào hoa cái bàn bàn trà, càng có đồ cổ Tử Họa, trà trà mâm đựng trái cây tất nhiên là đầy đủ mọi thứ, nhất định giống như là một tòa tiểu hình cung điện.

Nhất làm cho người cảm thấy sáng khoái, là trước gian phòng hậu phương đều có một mặt cự đại roi xuống đất pha lê, Đan Diện thông sáng, người bên trong có thể nhìn thấy bên ngoài, phía dưới người lại không cách nào biết bên trong tình huống.

Lâm Dương Thiên đi vào trước cửa sổ mặt.

Phía trước, chính là hôm nay cử hành phòng bán đấu giá.

Phóng nhãn nhìn một cái, phía dưới khoảng chừng gần trăm sắp xếp chỗ ngồi, lít nha lít nhít tựa như Tổ Ong vây quanh trung gian bàn đấu giá, nói ít cũng có thể dung nạp vạn thành người.

Tại chính mình cái này bao sương bên cạnh, đồng dạng độ cao, còn có mấy chục ở giữa đồng dạng quy cách gian phòng, đoán chừng là hắc Lam Nguyệt Tinh Tập chủ nhân gian phòng.

Lâm Dương Thiên chú ý tới, trên mình phương, tựa hồ còn có mấy gian vị trí cao hơn gian phòng, từ cửa sổ chạm sàn quy mô đến xem, những cái kia gian phòng tựa hồ so với chính mình tại đây còn muốn rộng lớn.

Đó là Hải Thiên các cực kỳ tôn quý khách nhân mới có thể hưởng thụ đỉnh cấp Thiên Tự Hào bao sương.

Lâm Dương Thiên xem hết phía trước, quay đầu nhìn về phía sau lưng khối kia pha lê.

Cái này một mặt nhìn thấy đúng là bọn họ vừa rồi đi qua Hải Thiên các lầu một phường thị đại sảnh.

Lít nha lít nhít biển người tại dưới chân phun trào, trong rạp người phảng phất quan sát nhân gian Thần Minh, tràn ngập cao cao tại thượng cảm giác ưu việt.

Đây chính là Hải Thiên các tận lực tạo nên tới tôn quý cảm giác.

Ngay tại lúc này, Lâm Dương Thiên nhìn thấy phía dưới biển người một trận phun trào, một đội nhân mã tại mọi người nhao nhao lui lại sợ hãi trong ánh mắt hướng đi khách quý thông đạo.

Đội nhân mã này thống nhất ăn mặc màu tím đen Vân Văn trường bào, từng cái thần sắc kiêu căng, khí thế hùng hồn, đi đường thời điểm phảng phất sắp người chung quanh đều coi như cỏ rác.

Riêng là bị vây quanh ở giữa đám người một tên thanh niên nam tử, càng như chúng tinh phụng nguyệt, nửa mở nửa khép ánh mắt phảng phất là siêu nhiên ở nhân gian bên ngoài Thần Minh, toàn trường biển người đều là hạt bụi.

Đề cho Lâm Dương Thiên chú ý là, tại thanh niên bên cạnh, đứng là bồi tiếp một cái hắc nhận biết người quen —— tam tinh chương quỹ, Lục Thanh Phong.

Vị này tại Hải Thiên các tay cầm trọng đại quyền lợi tam tinh chương quỹ vậy mà tại tự mình cho người thanh niên kia dẫn đường.

Cái này so Lâm Dương Thiên bọn họ càng thêm ngưu bức nhiều.

"Lâm Ca, đây chính là Thượng Quan thế gia!"

Bên cạnh, Triệu tiểu bản cũng thăm dò tới nhìn quanh, cho Lâm Dương Thiên giải thích một câu.

Khó trách.

Cầm giữ toàn bộ Lạc Nhật Vương Quốc luyện khí thị trường Đình Cấp Hào Môn, Thượng Quan thế gia, hẳn là có dạng này khí tràng cùng đãi ngộ.

Triệu tiểu bản tiếp tục cho Lâm Dương Thiên giải thích: "Người trẻ tuổi kia, cũng là Thượng Quan thế gia gia chủ trưởng tử, người xưng 【Bố Y Hoàng Tử】 Thượng Quan Vân."

Bố Y Hoàng Tử.

Thân là bố y, nhưng lại tôn quý như Hoàng Tử à?

Triệu Văn Xương tiếp tục: "Cái này Thượng Quan Vân tại Huy Nhật Thành thế nhưng là đại danh鼎鼎, tuy nhiên hắn luyện khí thiên phú không xuất chúng nhưng là võ đạo thiên phú tuyệt đối kinh người, hơn hai mươi tuổi đã là Huy Nhật Thành trẻ tuổi nhất Uẩn Linh cảnh cao thủ. Nghe nói ngay cả quốc vương bề hạ đều đối với hắn khen không dứt miệng đây!"

Uẩn Linh cao thủ!

Lâm Dương Thiên đã sớm thông qua Hóa Nhân Kim Tinh phát hiện điểm này.

Hơn hai mươi tuổi liền có dạng này Võ Đạo Tu Vi, cái này Thượng Quan Vân thật có kiêu ngạo tư bản.

Lâm Dương Thiên xa xa xưa, cũng có thể cảm nhận được Thượng Quan Vân trên thân loại kia Siêu Thoát ra khỏi Trần Thế tự cho là thanh cao, cùng hắn người đệ đệ kia Thượng Quan Phi vừa tới Xuất Vân thời điểm cảm giác không có sai biệt, phảng phất trừ hắn ra hơn người cũng là rác rưởi.

Người nhà họ Thượng Quan lập tức một đường tiến lên, Lục Thanh Phong một mực đang bên cạnh cười làm lành chào hỏi, nhưng cái này Thượng Quan Vân từ đầu đến cuối không có phản ứng người ta nửa câu, chỉ một điểm này, liền có thể nhìn ra vị này cái gọi là Bố Y Hoàng Tử này không coi ai ra gì kiêu căng cá tính.

Cùng hắn đệ đệ một cái hùng dạng.

Rất nhanh, Thượng Quan thế gia người đi vào khách quý thông đạo, chờ một lúc, Lâm Dương Thiên liền nhìn thấy trên đầu mình trong tầm mắt một gian bao sương hiện ra ánh đèn.

Quả nhiên, này Thượng Quan thế gia là lần này tối đỉnh cấp khách quý một trong, có thể ngồi ở phía trên xa hoa nhất bên trong bao gian.

Lâm Dương Thiên không có quá nhiều để ý Thượng Quan Gia, hẳn cùng Thượng Quan Gia ân oán đã sâu, coi như hôm nay lại thêm sâu một chút cũng không có gì.

Thượng Quan thế gia đến từ về sau, đằng sau rất nhanh lại xuất hiện mấy nhà Lạc Nhật Vương Quốc Đỉnh Cấp Hào Môn.

Trong này có làm lấy lớn nhất tư lự sinh ý Thẩm Thị gia tộc, có xưng bá đan dược thị trường Hoa Thị gia tộc các loại, khoảng chừng năm nhà nhân mã được mời đến Lâm Dương Thiên trên đầu Thiên Tự Hào bao sương liền tòa, nhưng là nói chuyện ra trận khí thế cùng phái đoàn, thuộc về một bộ đồ đen Thượng Quan thế gia nhất là bá khí khinh người.

Mà liền tại Lâm Dương Thiên coi là hôm nay hào môn đã tới không sai biệt lắm thời điểm, đột nhiên, phía dưới đại sảnh lại là một đội nhân mã đi đến khách quý thông đạo.

Lần này, lên người không nhiều, chỉ có năm cái.

Năm người này đi đầu một người ăn mặc lộng lẫy, khom người phía trước dẫn đường, sau lưng mấy người đều hất lên thật dài sợi bạc áo choàng, để cho người ta thấy không rõ thân hình dung nhan.

Bọn họ đi ra thời điểm cũng không có gây nên bao lớn oanh động, lầu một tuyệt đại đa số người cũng không nhận ra cái này năm bóng người.

Nhưng Lâm Dương Thiên lại hơi hơi nheo mắt lại.

Hắn Hòa Nhân Kim Tinh nói cho hắn biết, phía dưới năm người, đúng là có bốn người đều đã đạt tới Uẩn Linh cảnh giới! !

Cái này đã cực độ thật không thể tin.

Uẩn Linh cảnh giới, đã là siêu phàm thoát tục, toàn bộ Xuất Vân Quốc tuy nhiên ba người, liền xem như Lạc Nhật Vương Quốc, chỉ sợ cũng sẽ không vượt qua hai, ba mươi người.

Nhưng là tại đây lập tức liền xuất hiện bốn cái, cái này làm sao không làm cho người giật mình.

Bên cạnh, Triệu tiểu bản bất thành linh trùng to mắt: "Trời, đây không phải là Hải Thiên các hai vị bốn sao đại chương quỹ một trong Vô Tài Thần quan đại chương quỹ a?"

Lâm Dương Thiên quay đầu: "Người gặp qua hắn?"

Triệu Văn Xương cười ngượng ngùng: "Nơi nào sẽ có cơ hội gặp qua, chỉ là trước kia xa xa nhìn qua liếc một chút, tuy nhiên bốn vị này là ai a? Lại có thể để cho quan đại chương quỹ tự mình đi ra nghênh tiếp."

Lâm Dương Thiên gật gật đầu, ánh mắt nhìn về phía vị kia ở phía trước dẫn đường quan đại chương quỹ.

Cái này nhân thân tài cao lớn, sắc mặt ửng hồng, dài hai thước râu trên không trung phiêu đảng có một phen đặc biệt tiêu sái chí ý.

Trong cơ thể hắn, quanh quẩn hùng hồn Thiên Địa Linh Lực, chính là một tên hàng thật giá thật Uẩn Linh sơ kỳ cường giả, Vô Tài Thần danh hào thực chỉ danh quy.

Lâm Dương Thiên ở trong lòng nhanh chóng suy tư.

Triệu Văn Xương nói không sai, quan đại chương quỹ bốn người sau lưng đến là thân phận gì, vậy mà đáng giá hắn tự mình đến nghênh đón.

Liền ngay cả vừa rồi này Thượng Quan Văn đều không có dạng này đãi ngộ.

Lâm Dương Thiên nhìn về phía bốn người kia bên trong duy nhất một tên thực lực yếu kém thân ảnh.

Bởi vì sợi bạc áo choàng quan hệ, Lâm Dương Thiên thấy không rõ lắm người bên trong, nhưng là từ người kia bình ổn mà ung dung khí độ cùng sau lưng ba tên Uẩn Linh cường giả nhắm mắt theo đuôi tốc độ đến xem—— trung gian vị này mới là cả chi trong đội ngũ tôn quý nhất nhân vật.

Xem ra, hôm nay buổi đấu giá tựa hồ không tới nổi đại nhân vật. . .

Chương 75: Mị nữ, Hào Cường

Lâm Dương Thiên thu hồi ánh mắt, trong lòng có tính toán.

Hôm nay buổi đấu giá, chỉ có những cái kia từ khách quý thông đạo đi qua Đỉnh Cấp Hào Môn còn có sau cùng cái này thần bí Tứ Nhân Chúng, mới thật sự là chủ giác.

Bất quá hẳn đối với Lạc Nhật Vương Quốc hào môn ân oán cũng không cảm thấy hứng thú, những người này cho dù ngưu bức trong mắt hẳn cũng bất quá như vậy.

Hắn mục tiêu là luyện chế Bạch Ngân Vương Khải tứ giai Linh Tài, vô luận trả bất cứ giá nào hẳn cũng phải đấu giá được tay.

Đương nhiên, trong lòng hắn còn có một cái nhất định phải được bảo bối —— chuỗi này vương đạo cấp bậc Sơn Hải Hám Địa chuỗi.

Chuỗi này vương đạo cấp bậc rèn binh chuỗi bên trong, cất giấu một cái chỉ có Lâm Dương Thiên mới có thể phát hiện bí mật, đối với hiện tại Lâm Dương Thiên tới nói, dự hoặc cực độ.

Lâm Dương Thiên nhất định phải đạt được chuỗi này cổ lão rèn binh chuỗi, mặc dù hẳn biết làm áp trực vật đấu giá, cái này cái búa khẳng định sẽ dẫn tới vô số tranh đoạt.

Nhưng hẳn đã sớm tại tới Lạc Nhật Vương Quốc trước đó liền chuẩn bị sẵn sàng, lúc trước hẳn tại Tiêu Dao Các bên trong cho Triệu tiểu bản nhìn qua những văn kiện kia, đợi lát nữa lấy ra, cũng đủ để cho hắn thân gia nghiền ép toàn trường!

...

Ước chừng đến buổi sáng giờ Ty, tất cả mọi người ra trận công tác cuối cùng hoàn tất, Vạn Chúng chờ mong buổi đấu giá màn che cuối cùng chậm rãi kéo ra.

Toàn bộ Địa Cấp buổi đấu giá đại sảnh, lít nha lít nhít ngồi gần vạn nhân, bên trong thân gia ít nhất đoán chừng cũng có cái vài tỷ tư sản, tuy nhiên những này ngày bình thường hô phong hoán vũ Lão Đại giờ khắc này ở Hải Thiên các đều chỉ năng lượng cam tâm một vị bình thường đấu giá người xem, chỉ có này cao cao tại thượng thiên hạ Thương Minh mới là chừng không một chút chủ nhân.

Vạn nhân đại sảnh, tiếng người huyền ảo, theo một cái to lớn tuyên cáo vang lên, tất cả mọi người an tĩnh lại.

"Hải Thiên các hàng năm thịnh hội bán đấu giá, sẽ bắt đầu! !"

Xoát một chút.

Toàn bộ trong phòng bán đấu giá ánh đèn trong nháy mắt tối xuống, sau đó mấy đạo loá mắt thủy tinh cột sáng từ trên cao bắn xuống, tập trung đến đấu giá chính giữa đài cao.

Một đạo uyển chuyển thân ảnh không biết lúc nào đứng ở nơi đó.

Đó là một tên ăn mặc đoan trang, khí chất lộng lẫy nữ tử, trắng nõn da thịt tại Tự Quang Đăng làm nổi bật dưới giống như Bạch Ngọc, một đôi hắc bạch phân minh đôi mắt không bị che cười ý, lưu chuyển sóng mắt lại giống như năng lượng Cầu Nhân Hồn Phách.

Lớn nhất tiêu hồn, là nữ tử này giống như cười mà không phải cười khóe miệng cùng khóe miệng bên cạnh viên kia mê người mỹ nhân chí, nhìn một chút cũng làm người ta không dời mắt nổi.

Nàng liền đứng ở nơi đó, liền hấp dẫn toàn trường các phú hào ánh mắt, rất nhiều người thấy được nàng, hô hấp đã trở nên thô trọng.

Mà khi nàng mở miệng, này trầm thấp mà dồi dào từ tính âm thanh tựa như là Mùa xuân bên trong lười biếng Mẩu Miêu, nhẹ nhàng gãi người lỗ tai, để cho người ta lập tức liền luân hãm vào bên trong không muốn tỉnh lại.

"Các vị tôn quý khách nhân, tiểu nữ tử như ý, đại biểu Hải Thiên các hoan nghênh đang ngồi mỗi một vị đến."

Hết lần này tới lần khác, này câu tiếng người tuyên nói lại là như vậy nghiêm túc lời nói, trang nghiêm thánh nữ cùng phong tao Đẳng Phụ phảng phất đang cái này gọi là như ý trên người nữ tử hợp hai làm một, tràn ngập khó mà kháng cự mị lực.

Một câu nói.

Trong tràng bầu không khí liền chậm rãi bắt đầu ấm lên.

Đang ngồi Lão Đại cái nào chưa từng gặp qua nữ nhân, nhưng là hết lần này tới lần khác trước mắt nữ tử này thật sự là để cho mỗi người đều không nỡ chớp mắt.

Trong bao sương, Lâm Dương Thiên chậm rãi thu hồi Hỏa Nhân Kim Tinh, trầm nghĩ trong lòng:

Không hổ là thiên hạ Thương Minh, nữ tử này. . . Luyện được một thân thật mạnh mẽ hoặc công phu.

Bên cạnh hắn, liền xem như Hứa Dao đều nhảy mắt cũng không nhảy mắt nhìn xem như ý, không có chút nào nổi lên nữ nhân đó kỳ lạ.

Triệu Văn Xương càng là đã chảy nước miếng đều nhanh chảy tới mặt đất.

Một nữ nhân, bất quá là hiện thân mở miệng, liền đã nhanh để cho toàn trường vì nàng mê điên cuồng.

Phía dưới, như ý bắt đầu chân chính biểu diễn.

Nàng nói một đoạn đại biểu chính thức lời đạo đầu, về sau, một khúc tràn ngập cung đình khí tức Nhạc Khúc vang lên, nàng tùy theo bắt đầu Kinh Vũ.

Nàng dáng múa đoan trang hào phóng, giống hạ xuống phẩm trần Thiên Nữ, nhất cử nhất động, để cho người ta ngưỡng mộ.

Nhưng sau một lát, âm nhạc nhất chuyển, này nguyên bản trang nghiêm âm nhạc bên trong đúng là vang lên một tiếng nữ tử kiều mị thanh âm.

Phạch một cái.

Như ý mặc ở bên ngoài món kia Cung Trang trường bào đúng là bất thành linh trượt xuống, lập tức lộ ra bên trong gợi cảm nóng bỏng vũ mị dáng người.

Oanh một chút.

Hiện trường nổ.

Dù là những này không biết đi qua bao nhiêu thanh lâu phú hào các đại lão cũng không có gặp qua như thế có tương phản biểu diễn.

Một cái thánh nữ, đào mắt biến thành trong thanh lâu Hoa Khôi.

Như ý trên mặt trang nghiêm không còn, mị nhãn như tơ, làn thu thủy vô hạn, kiều nộn môi đỏ phối hợp khi thì liếm láp khoe miệng đầu lưỡi, đủ để cho mỗi một cái nam nhân nhiệt huyết dâng trào, hai mắt đỏ bừng.

Nữ nhân này quá lợi hại.

Ngắn ngủi vài phút, nàng liền đã để cho hiện trường thành một mảnh nhiệt huyết cùng kích tình hải dương.

Theo nàng hoàn toàn bỏ đi bên ngoài trường bào, lộ ra bên trong mát lạnh vô cùng cái yếm váy ngắn về sau, toàn trường bầu không khí hoàn toàn đi vào cao trào.

Dù hoặc vũ đạo trọn vẹn tiếp tục năm phút đồng hồ, chờ đến là lướt vũ khúc đình chỉ, như ý mang theo một thân hơi mỏng lấm tấm mồ hôi đứng thẳng giữa sân, người bên cạnh đưa lên một kiện rộng thùng thình áo choàng đưa nàng xinh đẹp vô hạn thân thể che lấp đứng lên.

Một giây sau.

Như ý bất thành linh đưa tay tại áo choàng bên trong kéo một cái, đúng là sắp chính mình vừa rồi món kia thiếp thân nhiệt vũ cái yếm kéo xuống đến, áo choàng bên trong, liền thành chân không một mảnh.

"Phía dưới, tiểu nữ tử cả gan tới giống như các vị khách nhân tuyên bố hôm nay kiện thứ nhất vật đầu giá. . ." Như ý cười đến Đoạt Phách câu hồn: "Chính là cái này dùng 【cửu u Băng Tầm】 Tầm Ti bện mà thành cái yếm, đương nhiên, nếu như vị nào khách quý võ xuống cái này cái yếm, buổi tối hôm nay, ta chính là người khác. . ."

Xoạt!

Hiện trường rơi ra thêm bạo!

Cái gì cái yếm, vậy cũng là vô nghĩa.

Có thể giống như dạng này nữ tử cùng chung một đêm đêm xuân, vậy hẳn mẹ mới là không uống công đời này a!

"Một vạn lượng bạch ngân!"

Có người trực tiếp kêu giá.

"Một vạn. . . Người cũng không cảm thấy ngại nói ra được, 10 vạn!"

"Hai mươi vạn!"

"Năm mươi vạn!"

Hiện trường độc thân nam các phú hào đã sớm bị vừa rồi như ý Mị Công chọn nhiệt huyết sôi trào, mà cái này tràn ngập sắc dục vị đạo kiện thứ nhất vật đấu giá càng đem đoàn người hormone kích thích đến đỉnh phong.

Tiếng gọi giá âm liên tiếp, không khí hiện trường càng là khí thế ngất trời.

So với trước kia ngọt ngào nhằm chán buổi đấu giá mở màn, cái này Hải Thiên các buổi đấu giá, từ vừa mới bắt đầu liền để cho người ta nhiệt huyết sôi trào.

Lâm Dương Thiên tại trong rạp nhìn xem trong đại sảnh một màn này, trong lòng cũng không khỏi bội phục Hải Thiên các thủ đoạn, mà càng làm cho hắn cảm thấy có chút kinh ngạc, là cái kia tên là như ý nữ tử.

Này đúng là một vị ngay cả hắn đều nhìn không thấu tu vi thần bí tồn tại.

Điều này nói rõ hoặc là nữ tử này người mang một loại bí thuật, hoặc là nàng tu vi vượt qua Lâm Dương Thiên quá nhiều.

Nhưng vô luận như thế nào đều thuyết minh nữ tử này tuyệt không vẹn vẹn một cái đi ra khoe khoang phong tao, điều động bầu không khí phổ thông chủ trì.

Thiên hạ Thương Minh, nhân tài đông đúc.

Đồng thời Lâm Dương Thiên cũng ần ần cảm giác được tựa hồ tại cuộc bán đấu giá này đằng sau, còn ẩn giấu đi dường thường nhân không cách nào cảm thấy con mắt.

Giữa sân.

Như ý món kia cái yếm sau cùng lấy năm triệu hai trăm ngàn lượng bạch ngân giá cao bị một tên phú hào vỗ tới, nhìn hắn này miệng đầy nước bọt bộ dáng, chỉ sợ đã tại ý đâm buổi tối hôm nay vô hạn xuân quang.

Tại cái này mở ra mặt khác ảm đạm về sau, buổi đấu giá đằng sau tiến trình liền cực kỳ nóng nảy khai triển xuống dưới.

Như ý một lần nữa thay đổi một kiện gọi cảm váy dài, nét mặt tươi cười như hoa chủ trì mỗi một kiện vật phẩm đấu giá đấu giá, phía dưới người xem chỉ cảm thấy ánh mắt không đủ dùng, không biết là cái kia xem như ý thướt tha dáng người vẫn là đi xem tinh mỹ đấu giá trân phẩm.

Mở màn ước chừng nửa canh giờ, sắp tới tầm mười kiện vật phẩm đấu giá tất cả đều đánh ra vượt qua mong muốn hải lòng giá cả.

Đồng thời, toàn bộ buổi đấu giá thế lực bố cục cũng cơ bản rõ ràng.

Ở vào phía dưới cơ sở chỗ ngồi khu vực, trên cơ bản là tới tham gia náo nhiệt, đập một chút tiểu đồng tây tam tuyến phú hào, xuất thủ nhiều nhất trăm vạn đến ngàn vạn cấp bậc.

Nhị tầng phòng chữ Địa trong rạp hơn mười vị Lam Nguyệt Tinh Táp chủ nhân vậy thì ngư bức nhiều, phía trước tầm mười kiện vật phẩm đấu giá bên trong tinh phẩm đều bị bọn họ cầm xuống, nhiều nhất một kiện đã đánh ra một trăm triệu hai ngàn giá, cơ sở chỗ ngồi khán giả chỉ có thể lực bất tòng tâm.

Mà ở vào tầng cao nhất Thiên Tự Hào trong rạp bảy phe nhân mã cũng là hiện trường bá chủ.

Bọn họ đến bây giờ chỉ xuất tay qua một lần, chính là chữ thiên số nằm trong bao sương Thẩm Thị gia tộc tham dự một kiện cực phẩm yêu thú da lông đấu giá.

Làm cho toàn trường thần phục là, Thẩm gia vừa ra tay, trực tiếp cho ra cũng là hai ức bạch ngân Thiên Giới, bá khí tuyệt luân, nghiền ép toàn trường.

Tuy nhiên Thiên Tự Hào trong bao sương xa pha lê, nhưng là ở đây rất nhiều Huy Nhật Thành người địa phương đều biết những này Đỉnh Cấp Hào Môn mục tiêu, tơ lụa da lông một loại thuộc về Thẩm Thị, được tài linh thảo thuộc về Hoa gia, về phần khoáng vật Linh Tài vậy dĩ nhiên là Thượng Quan thế gia vật trong túi.

Đoàn người không chỉ có tài lực bên trên không có cách nào giống như Thiên Tự Hào bên trong Đỉnh Cấp Hào Môn cạnh tranh, trong âm thầm càng là e ngại những này hào môn thực lực cùng thủ đoạn.

Cho nên trên cơ bản ngày đó danh tiếng bên trong người vừa nói, toàn trường cũng liền không có người nào dám lại báo giá, đoàn người đều rõ ràng, đỉnh cấp trân bảo, tự nhiên chỉ có đỉnh cấp phú hào mới có tư cách đi tranh đoạt.

Tại loại này quy tắc ngầm phía dưới, buổi đầu giá tiến hành mười phần thông thuận, phía dưới người mua một chút chính mình cần bảo bối, định cấp thiên tài địa bảo giao cho trong bao sương Lão Đại đi tranh đoạt.

Nhưng loại này nhìn như bình thường không khí lại cuối cùng bị người đánh vỡ.

Vật phẩm đầu giá Đệ Thập Thất kiện, là một khối nửa mét vuông tứ giai trần phẩm khoáng thạch 【 Thiên Lưu Sa Thạch 】.

Phía trước nói qua, tứ giai khoáng thạch cũng là khí Vô đại lục khó gặp trần bảo, như thể thể tích càng là hiếm thấy, này khoáng thạch vừa xuất hiện nơi chốn có người đều trong lòng hiểu rõ, chỉ sợ này Thượng Quan thể gia muốn xuất thủ.

Người chủ trì như ý, tại giới thiệu xong khối này Thiên Lưu Sa Thạch chỗ trần quý về sau, cất cao giọng nói: "Khối này tứ giai linh quang, giá khởi đầu năm ngàn vạn, mỗi lần đầu giá năm trăm vạn, mời các vị khách quý ra giá đi."

Nàng lúc nói chuyện, sóng mắt linh lợi nhất chuyển, cũng nhìn về phía thượng diện Thiên Tự Hào số hai bao sương.

Nàng tâm tư, đi theo trần tuyệt đại đa số người xem một dạng, đã sớm nhận định khối này tứ giai Linh Tái trừ Thượng Quan Gia ra không còn có thể là ai khác, lo lắng bất quá là Thượng Quan Gia sau cùng có thể đưa ra một cái giá cả bao nhiêu a.

Phía dưới người bắt đầu kêu giá, tuy nhiên những người này cũng là ôm nhất nhạnh chỗ tốt tâm tư, chờ mong này người nhà họ Thượng Quan sẽ bỏ qua khối này Linh Tái.

Sáu ngàn vạn.

6,500 vạn.

Bảy ngàn vạn.

Tăng giá không nóng không lạnh, nhưng rất nhanh cũng tới đến một trăm triệu đại quan, lớn như vậy khối tứ giai linh quang, giá trị tuyệt đối cái số này.

Chỉ thiên số hai trong bao sương, Thượng Quan Gia một vị quản sự hướng lên quan Vân báo cáo: "Thiếu gia, chúng ta muốn khối thứ nhất linh quang xuất hiện."

Ở một bên lẳng lặng thưởng thức trà Thượng Quan Vân trên tay vẫn còn ở xử lý Thượng Quan Gia việc khác vụ, căn bản không có để ý loại chuyện nhỏ nhặt này, chỉ là phát phát tay nói hai chữ: "Cầm xuống."

Đơn giản hai chữ, thanh thế như núi.

Bạn đang đọc truyện *Hóa Đế Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 76: Cường Long liên ép Địa Đầu Xà

Chỉ thiên số hai trong rạp, trực tiếp tuôn ra một cái để cho toàn trường thần phục giá cả.

"Một trăm triệu năm ngàn vạn."

Không hổ là Thượng Quan Gia a!

Cái giá tiền này giống như là một thanh trọng chùy, hung hăng nện bạo toàn trường.

Đây là đang nói cho tất cả mọi người, khối này linh quang ta Thượng Quan thể gia muốn, người khác tầm một cái ngủ đi.

Quả nhiên, Thượng Quan thể gia mở miệng, toàn trường không ai theo tiếng.

Dù sao cũng đoạt không qua, làm gì đi đắc tội người.

Như ý khoe miệng mỉm cười, đối với cái giá tiền này cũng không tính hài lòng nhưng cũng còn có thể tiếp nhận, nàng liếc nhìn toàn trường về sau, đã chuẩn bị huy động trên tay đầu giá chùy, giải quyết dứt khoát.

Nhưng lại tại cái này toàn trường yên tĩnh thời khắc, bất thành linh một cái dễ nghe thanh âm cô gái vang lên: "Một trăm triệu sáu ngàn vạn."

Hả?

Tất cả mọi người là sững sờ, sau đó cũng bắt đầu đồng loạt nhìn ngó nghiêng hai phía.

Ai dám đuổi theo Quan Gia giật đồ a?

Như ý ánh mắt lập tức liền nhìn về phía trên đầu nhị tầng phòng chữ Địa bao sương vị trí, số mười sáu bao sương phía trên có mở ra Hồng Đăng hiện ra, biểu thị mới vừa rồi là gian phòng này trong bao sương khách nhân ra giá.

Hả?

Có chút ý tứ nha. . .

Như ý một đôi mị nhãn cong thành một đôi Nguyệt Nha, làm buổi đầu giá ban tổ chức bọn họ tự nhiên không hy vọng xuất hiện một nhà độc bá tràng diện, cái này Địa Tụ số mười sáu trong bao sương người cuối cùng cho nàng mang đến một chút kinh hỉ.

Nàng cười mỉm mở miệng: "Tốt, Địa Tụ số mười sáu bao sương khách quý ra giá một trăm triệu sáu ngàn vạn, còn có hay không muốn xuất giá?"

Xoát xoát xoát.

Đoàn người ánh mắt đều nhìn về cái kia thần bí chữ số mười sáu bao sương, đều là một mặt kinh nghi.

Cái này người nào a?

Hắn muốn làm gì?

Nhất thời xúc động a?

Đừng nói, vừa rồi muội tử kia âm thanh ngược lại là rất êm tai a.

Trong đám người suy nghĩ gì người đều có, nhưng rất nhanh, chữ thiên số hai trong bao sương lần nữa truyền ra băng lãnh thanh âm trầm thấp:

"Hai trăm triệu!"

Hoa.

Trong đám người phát ra thấp giọng hô.

Thượng Quan Gia thật sự là tài đại khí thô a, gia tộc này ra giá tựa như là từng nhất trọng quyền, căn bản không nể mặt mũi liền đem đối thủ đánh cho đến chết.

Nhưng tất cả mọi người tiếng thán phục còn không có dừng lại, cái kia thần bí chữ số mười sáu lại mở miệng:

"Hai trăm triệu một ngàn vạn."

Đậu má! !

Đám người bắt đầu có chút ít hưng phấn.

Đòn khiêng bên trên, đòn khiêng bên trên.

Hôm nay lại có người đuổi theo quan thế gia đòn khiêng lên a, đây quả thực là chưa bao giờ nghe thấy sự tình.

Liền không ngớt danh tiếng Thượng Quan thế gia chính mình tựa hồ cũng cảm thấy hơi kinh ngạc, đúng là chần chờ một hồi mới lần thứ ba báo ra giá cả:

"Hai trăm triệu sáu ngàn vạn."

Lần này, Thượng Quan Gia lại thêm năm ngàn vạn.

Kết quả, này Địa Tụ số mười sáu trực tiếp báo giá:

"Ba trăm triệu!"

Ta đi.

Vị này cũng là có tính khí hạng người, trực tiếp bên trên ba trăm triệu.

Đẹp mắt đẹp mắt.

Đầu giá thích nhất nhìn thấy cũng là loại này song phương cố tình nâng giá tràn diện, phòng đầu giá lấy tiền, người bên cạnh xem náo nhiệt.

Như ý trong mắt ý cười càng đậm, cái giá tiền này, đã vượt qua mong muốn, nhưng nàng trong lòng đối với cái này Địa Tụ số mười sáu bên trong khách nhân tràn ngập hiếu kỳ.

Cái dạng gì người năng lượng như thế tài đại khí thô, với lại dám đuổi theo Quan Gia khiêu chiến.

Nàng tiếp tục thiêu động bầu không khí, đồng thời cùng với nàng sau lưng một tên thị nữ cúi đầu thì thầm "Đi đem Địa Tụ số mười sáu bao sương khách nhân tư liệu cho ta lấy ra."

Cùng lúc đó, chữ thiên số hai trong rạp, Thượng Quan Vân vẫn không có thả ra trong tay văn kiện, chỉ là thật to uống một ngụm trà, nói "Ba trăm triệu?"

Khóe miệng của hắn lạnh lùng cong lên: "Có ý tứ. . . Đúng là có người không cho ta Thượng Quan Gia mặt mũi a?"

"Năm trăm triệu!" Thượng Quan Gia lần nữa ra giá.

Toàn trường tiếng nghị luận đều bởi vì cái này năm trăm triệu dừng lại mấy giây.

Nói thật, cái giá tiền này đã vượt qua khối này Thiên Lưu Sa Thạch bản thân giá cả rất nhiều, nhưng là Thượng Quan Gia đây là đang hướng về tất cả mọi người thị uy, càng là tại nói cho cái kia phòng chữ Địa trong phòng gia hòa ——

Không có người, có thể cướp đi Thượng Quan Gia muốn cái gì.

Đáng tiếc là, loại này thị uy cũng không có cái gì trứng dùng.

"Một tỷ!"

Mẹ nó!

Thật cuồng a!

Cái kia Địa Tụ số mười sáu nhất định điên cuồng đến không biên giới.

Loại này ra giá pháp luật, căn bản chính là không nói đạo lý, một khối khoáng thạch tính toán cái chim, cũng là nói rõ muốn làm nguoi Thượng Quan thế gia.

Trời, đây là ai a!

Một khối tứ giai khoáng thạch liền ra một tỷ, đất này chữ số mười sáu là cỡ nào oan đại đầu a, nhất định Bại Gia tới cực điểm.

Thượng Quan Vân.

Này lại đã để văn kiện xuống, cũng không có tâm tư uống trà.

Một tỷ, thật sự là quá khuếch trương.

Hắn không phải ra không dậy nổi một tỷ, mà chính là toàn bộ buổi đấu giá vừa mới bắt đầu, nếu là làm một khối nho nhỏ tứ giai khoáng thạch liền đại lượng tiêu hao viên đạn lời nói, cái kia còn làm sao đi đấu giá đằng sau áp trực vật đấu giá. . .

Thượng Quan Gia lần này mục tiêu khoáng chừng mười mấy dạng tứ giai Linh Tài, quan trọng hơn là chuỗi này Sơn Hải Hám Địa chuỗi.

Quên. . . Nhấn nhất thời đi. . .

Thượng Quan Vân không ngừng từ ta an ủi, không cần thiết bởi vì một khối linh khoáng bỏ đại cục, Thượng Quan Gia ngàn năm uy danh, cũng không quan tâm cái này nho nhỏ nhượng bộ.

Thế là. . .

Tại sở hữu người xem chờ đợi một phút đồng hồ về sau, chữ thiên số hai bao sương cuối cùng không còn lên tiếng.

Nhưng toàn trường người xem lại càng phát ra chấn kinh.

Thượng Quan Gia chịu thua!

Trời.

Lại là cái kia Lạc Nhật Vương Quốc tới đỉnh cấp hào môn Thượng Quan Gia chịu thua! !

Không cần thận mẫn suy nghĩ một chút, cũng trách không được với Quan Gia.

Một tỷ mua một khối tứ giai linh quang, này Địa Tự số mười sáu hoặc là cũng là quá có tiền, hoặc là cũng là quá Bại Gia.

Theo người chủ trì như ý giải quyết dứt khoát, khối này tứ giai linh quang cuối cùng lấy một tỷ giá cả rơi vào Địa Tự số mười sáu trong rạp khách quý túi.

Mọi người tất cả đều tới tinh thần.

Hôm nay buổi đấu giá tuyệt đối kích thích.

Lại có người đánh vỡ Thượng Quan Gia đối với đỉnh cấp quang tài lũng đoạn, hiện trường mở xé.

Cái này Địa Tự số mười sáu trong rạp đến là ai a?

Phía sau hẳn còn có hay không kinh người cử động?

Một khối trân quý tứ giai khoáng thạch, cho cả tràng buổi đấu giá nhắc lên vòng thứ nhất cao trào, giá sau cùng ghi chép cũng đột phá một tỷ đại quan.

Cũng liền từ nơi này bắt đầu, cả tràng buổi đấu giá không khí hoàn toàn đẩy lên tới.

Theo Hải Thiên các cho ra vật đấu giá giá trị càng ngày càng cao, toàn bộ buổi đấu giá ra giá ghi chép cũng một đường kéo lên, ước chừng đến khoảng một canh giờ, tới cao một kiện vật đấu giá đã đột phá hai tỷ, bị chữ thiên số bốn phòng Hoa Thị gia tộc bỏ vào trong túi.

Tuy nhiên không khí hiện trường tuy nhiên nóng nảy, nhưng là mỗi người trong lòng đều đang chờ mong cái tiếp theo cực phẩm linh quang xuất hiện, đoàn người muốn nhìn một chút cái kia thần bí chữ số mười sáu bao sương có phải hay không còn có dừng khí tại thượng quan nhà thủ hạ đoạt thức ăn trước miệng cộp.

Bất quá, trước lúc này, có một kiện vật đấu giá sớm hấp dẫn tất cả mọi người chú ý.

Đó là số 28 kiện vật đấu giá —— một chuỗi dây chuyền.

Một chuỗi mỹ lệ đến để cho bất kỳ nữ nhân nào đều khó mà kháng cự dây chuyền.

Như ý tại giới thiệu sợi dây chuyền này thời điểm, cặp kia câu người trong con ngươi cũng là bốc lên tinh quang.

"Tiếp đó, cho mọi người mang đến là một chuỗi không dây nổi đồ vật, không sai, cũng là sợi dây chuyền này. Chư vị mời xem, sợi dây chuyền này bởi ba mươi sáu khóa Hải Lam trân châu cấu thành, hiếm lạ là, cái này ba mươi sáu khóa trân châu đều là sinh ra từ cùng một con ngân năm Ngọc Trai Biển, mỗi một khóa lớn nhỏ, trọng lượng cơ hồ hoàn toàn giống nhau, càng thêm làm cho người tán dương bí mật còn ở nơi này. . ."

Đang khi nói chuyện, toàn trường ánh đèn tối xuống, này chuỗi Hải Lam dây chuyền trân châu bị như ý cầm lấy, một đạo cường quang bắn tại thượng điện đúng là trong không khí chiết xạ ra một mảnh uyển chuyển Hải Kỳ xem!

Bích Lam Hải nước dập dờn trong không khí, cực đại biến thể giới hiển thị rõ trước mắt, mọi người có thể nhìn thấy trong biển cá bơi, còn có thể nhìn thấy ung dung cây rong, cảnh tượng huyền bí, khiến cho người sợ hãi thán phục.

"Thật đẹp nha!"

Lâm Dương Thiên bên tai, truyền đến Hứa Dao kim lòng không được than nhẹ.

Nữ nhân đối với loại xinh đẹp này Vật phẩm trang sức cũng là không có sức chống cự, xâu này Hải Lam trân châu liên, mặc dù không có cái gì đặc biệt công hiệu, nhưng chính là loại này độc nhất vô nhị đẹp, cũng đủ làm cho ở đây sở hữu nữ tính điên cuồng.

Không riêng Hứa Dao động tâm

Toàn bộ Phòng Đấu Giá xa hoa nhất gian kia chữ thiên trong một gian phòng, một vị cõi áo choàng mỹ lệ nữ tử ánh mắt cũng sáng lên.

Đây là một vị tuyệt sắc.

Bạch Ngọc không đủ để hình dung nàng da thịt mịn màng, Hạo Nguyệt không đủ để hình dung nàng hai tròng mắt sáng ngời, nhàn nhạt môi son, tựa như ngưng tụ nhân thể gian sở hữu hương thơm, ngón tay ngọc nhỏ dài, phảng phất nắm chặt như nước vạn chủng nhu tình.

Nàng ngồi ở chỗ đó, liền dung hợp muôn vàn mọi loại mỹ hảo.

Nếu như nói phía dưới cô gái quyến rũ kia như ý là nam nhân hận không thể đè lên giường hung hăng chà đạp vu vật, vậy cái này tên người mặc Cung

Trang, khí chất ung dung thiếu nữ trẻ tuổi thì là đẹp đến mức để cho bất luận kẻ nào đều sinh không nổi khinh nhờn tâm tư Cửu Thiên Tiên Nữ.

Giờ phút này, vị này Tiên Nữ ánh mắt nhìn về phía này chuỗi hi hữu mà mỹ lệ Hải Lam trên châu liên, trong không khí hiển hiện mỹ lệ Hải Cảnh tượng để cho nàng mỹ lệ lông mi liên tiếp chớp động nhiều lần.

"Công chúa điện hạ."

Bên cạnh một tên tóc hoa râm lão giả khom người đi vào thiếu nữ bên cạnh: "Ngươi nếu là ưa thích, lão nô liền đi đem dây chuyền này mua xuống."

Ừ.

Thiếu nữ gật đầu, dường như thiên kinh địa nghĩa.

Lấy nàng thân phận, muốn bất kỳ vật gì cũng là vốn là không cần tốn hao bất luận khí lực gì.

Phía dưới bắt đầu đấu giá.

Dây chuyền giá khởi đầu là hai ngàn vạn, nhưng là giá cả lên nhanh chóng, rất nhanh liền đi vào năm ngàn vạn thủy chuẩn.

Hỗn loạn âm thanh bị một đường tới từ chữ thiên số một bao sương thanh âm giữa nua trấn áp: "Tám ngàn vạn!"

Một câu ra, toàn trường yên tĩnh.

Mọi người đều nhìn thấy ra giá người đến từ Thiên Tự Độ Nhất Hào bao sương, hơi có chút tâm cơ người cũng đều minh bạch cái kia ghê lô mang ý nghĩa cái gì.

Đó là Hải Thiên các cực kỳ tôn quý khách nhân, liền lên quan thế gia loại này Đình Cấp Hào Môn đều không có tư cách ngồi ở chỗ đó mặt, thậm chí, đã có người đoán được chỉ sợ là Lạc Nhật Vương Quốc hoàng thất người tới.

Hiện tại, vô cùng tôn quý chữ thiên số một mở miệng, hơi thức thời người liền sẽ không lại đi tranh đoạt.

Một sợi dây chuyền nha. . . Không đáng, không đáng.

Nhưng ngay tại như ý dự định đã định rơi chùy thời điểm, một cái lạnh lạnh giọng nam quanh quẩn toàn trường.

Một trăm triệu.

"Lâm Công Tử! "

Hứa Dao có chút giật mình nhìn xem bất thành linh xuất hiện tại Microphone(nói thoại) bên cạnh Lâm Dương Thiên.

Lâm Dương Thiên không có quay đầu, chỉ là hai mắt nhìn xa xa này chuỗi dây chuyền, đỏ mắt chỉ riêng lóe lên, nói với Hứa Dao:

"Sắp sợi dây chuyền này vỡ xuống."

"Đúng."

Hứa Dao biết Lâm Dương Thiên làm như vậy nhất định có nguyên do, nàng chắc chắn giúp Lâm Dương Thiên làm tốt.

Dưới lầu đại sảnh, mọi người vừa sợ.

Lại là cái này Địa Tự số mười sáu bao sương a!

Lúc này cho nên ngay cả chữ thiên số một trong bao sương người xem ra đồ vật cũng dám đoạt.

Trong này đến ngồi là ai a, hoàn toàn không biết Cường Long không ép Địa Đầu Xà đạo lý a?

Quá kiêu căng.

Quá bá đạo.

Chương 77: đùa giỡn

Chữ thiên số một bao sương.

Này tuyệt sắc nữ tử bên cạnh lão giả nhũ mào: "Công chúa điện hạ, người này thật là không thức thời, muốn hay không lão nô đi . ."

"Không cần, Hạ tổng quân." Nữ tử nhẹ nhàng lắc đầu, ánh mắt bên trong tuy có thất vọng, nhưng không có cái gì oán niệm tăng.

Nàng bình tĩnh nói ra: "Không nên quên - Don't Forget bọn họ hôm nay con mắt, này Sơn Hải Hám Địa chùy mới là mục tiêu, vừa rồi bắt quá là ta nhất thời hưng khởi thôi, không cần cùng người kia tranh."

Vâng.

Lão giả cúi đầu, không còn lên tiếng.

Dưới trận, mọi người cũng cảm thấy kỳ quái, ngày đó chữ số một đang kêu một cái giá cả về sau vậy mà không còn tăng giá.

Toàn trường, tựa hồ cũng bị Địa Tụ số mười sáu loại kia bá khí chinh phục.

Nhưng có người không phục.

Chữ thiên số hai bao sương, Thượng Quan thế gia lạnh lùng mở miệng.

"Hai trăm triệu."

Lần này ra giá, giống như là cao thủ một cái kiếm chiêu, hướng phía Địa Tụ số mười sáu liền đâm đi qua.

Đây chính là nói rõ đang nói —— vừa rồi cướp ta Thượng Quan Gia đồ vật, hiện tại ta cũng sẽ không để người thuận lợi mua được người muốn bảo bối.

Hiện trường, đã bắt đầu tràn ngập lên một cỗ nhàn nhạt mùi thuốc súng.

Thượng Quan Gia cùng thân bí chữ số mười sáu bao sương, muốn bắt đầu một trận tài phú thực lực chiến đấu.

"Ba trăm triệu."

Địa Tụ số mười sáu, không chút khách khí còn lấy màu sắc.

Nó tại hướng về toàn trường tuyên cáo, hôm nay buổi đấu giá, Địa Tụ số mười sáu bao sương mới thật sự là vương.

"Năm trăm triệu." Chữ thiên số hai Thượng Quan Gia biểu thị không phục.

"Một tỷ! !"

Địa Tụ số mười sáu trực tiếp đem Thượng Quan Gia đè xuống đất, ba ba hai cái bạt tai.

Liền hỏi người có phục hay không! !

Rầm rầm

Thượng Quan Vân trực tiếp cầm trên tay văn kiện nắm đoàn thành một đoàn.

Đất này chữ số mười sáu người sợ là sắp điên đi.

Một chuỗi phá dây chuyền, cũng mẹ nó ra một tỷ?

Gặp qua xài tiền bậy bạ, thật không có gặp qua dạng này xài tiền bậy bạ! !

Hắn mới vừa rồi là muốn chèn ép đối thủ, nhưng là không nghĩ tới đối thủ quá tài đại khí thô, coi như hắn Thượng Quan Gia cũng không có khả năng hoa một tỷ đến mua xuyên phá dây chuyền.

Quên. . . Quên. . .

Ta đã làm cho đối phương hoa một tỷ tiền tiêu uống phí, chỉ sợ lúc này này bại gia tử đang tại trong rạp thống khổ thút thít đây. . .

Nhấn. . . Nhấn. . .

Thượng Quan Gia lại sợ.

Nhưng Lâm Dương Thiên lại không có khóc, mà là tại trong đầu không ngừng suy tư này chuỗi trần châu bên trong một khóa.

Tại viên kia trần châu bên trong, Lâm Dương Thông quá mức mắt Kim Tinh cảm thấy được một cỗ không thuộc về vị diện này lực lượng, xâu này trần châu xa xa không phải một kiện phổ thông Vật phẩm trang sức đơn giản như vậy.

Phòng Đấu Giá cũng sôi trào.

Tất cả mọi người đối với cái này Địa Tự số mười sáu chịu thua.

Hoặc là không xuất thủ, xuất thủ cũng là cầm xuống, bất kể hấn là cái gì chữ thiên số một bao sương, vẫn là cái gì Thượng Quan thế gia, hết thầy sang bên.

Hai tỷ bạch ngân, liền mua một khối khoáng thạch thêm một sợi dây chuyền.

Đây không phải thô hào là cái gì?

Không riêng hào, mà lại là hào đến vô biên vô hạn vô pháp vô thiên loại kia hào.

Trên đài đấu giá, tên kia Thần Bí Nữ Tử như ý bất động thanh sắc nhìn một chút thủ hạ đưa tới một phần tư liệu, trong lòng hơi động:

"Triệu Thị thương hội a. . . Có ý tứ. . ."

Nàng ánh mắt nhất chuyển, lại lại đấu giá mấy món bảo bối về sau, tuyên bố buổi đấu giá giữa sân nghỉ ngơi.

Trên đài đấu giá biểu diễn lên ca múa, mà nàng thì là trực tiếp hướng đi hậu trường, đi vào một gian thuộc về Hải Thiên các chuyên chúc trong văn phòng.

Vừa vào cửa, bên trong ngồi đầy Hải Thiên các tinh cấp chương quỹ, chừng hơn mười vị, cấp bậc thấp nhất cũng là tam tinh.

Vừa rồi vị kia bốn sao chương quỹ Vô Tài Thần 【 Quan tập 】 thỉnh linh ngay tại bên trong, mà tại bên cạnh hấn còn có một vị Văn Nhược trung niên nam tử , đồng dạng mang theo bốn sao ký hiệu, chính là một vị khác bốn sao chương quỹ văn Tài Thần 【 Triệu Công Vân 】.

Hai vị bốn sao chương quỹ mang theo thủ hạ đang thông qua trước mặt một khối cự đại thủy tinh quan sát buổi đấu giá rầm rộ, như ý liền trực tiếp đi tới.

Ào ào.

Sở hữu chương quỹ toàn thể đứng dậy, vậy mà hướng về vị này người chủ trì hành lễ.

"Tham kiến Từ Tinh đại chương quỹ."

Thiên hạ Thương Minh, cùng sở hữu bảy vị Ngũ Tinh chương quỹ, phân biệt lấy Hồng Chanh Hoàng Lục Thanh Lam Từ mệnh danh.

Ai cũng không nghĩ tới, vừa rồi vị kia ở bên ngoài vô cùng diêm dúa lồ lồ nữ tử lại chính là bảy đại Ngũ Tinh chương quỹ bên trong 【 Từ Tinh 】.

Như ý liếc nhìn toàn trường, nơi nào còn có nửa điểm vũ mị.

Nàng trực tiếp đi thẳng vào vấn đề: "Địa chữ số mười sáu bao sương, Triệu Thị thương hội là ai khách nhân."

Trong đám người, Lục Thanh Phong trực tiếp đứng ra: "Hồi đại chương quỹ, là ta khách nhân."

"Người vì sao cho bọn hấn tóc Lam Nguyệt Tinh Tật."

"Hồi đại chương quỹ, Triệu Thị thương hội tại lần này buổi đấu giá bên trên thế chấp một kiện trọng bảo."

"Ta biết, này Ly Hóa Nguyên Tinh Thụ xác thực hiếm có, chỉ ít năng lượng đập tới 50 ức bạch ngân, nhưng ta nhìn thấy trên tư liệu, này Triệu Thị thương hội đã sớm mua sắm một nhóm tài liệu, với lại bọn họ còn đặt trước một nhóm giá trị năm mươi tỷ Linh Tài. . . Lục Thanh Phong, người nhưng có làm qua bọn họ tư sản ước định."

Lục Thanh Phong trên mặt có chút hổ thẹn: "Hồi đại chương quỹ, tiểu nhân cũng không biết cái này Triệu Thị thương hội hôm nay sẽ như thế cao điệu, vừa mới chúng ta đã đang thương lượng, muốn đi tới đất chữ số mười sáu bao sương tác thủ một chút tài lực chứng minh, nếu không liền không cho phép bọn họ như vậy ăn không kêu giá."

"Lập tức liền đi."

"Đứng."

Lục Thanh Phong gật đầu, vội vàng mang theo mấy tên tam tinh chương quỹ ra ngoài.

Như ý đứng nhìn ở bên ngoài phong tao nhập cốt, nhưng là nói tới cửa hàng chính sự liên can thận tình tế.

Này Triệu Thị thương hội đã báo hai tỷ giá cả, tại Hải Thiên các buổi đấu giá, sở hữu giao dịch cũng là sau cùng kết toán, nếu như đằng sau đối phương vẫn là đẩy trời kêu giá sau cùng trả tiền không nổi, vậy thì nào cười.

Cho nên, như ý phải thừa dịp lấy giữa sân nghỉ ngơi, thăm dò rõ ràng cái này Triệu Thị thương hội.

Đồng thời, trong lòng nàng còn có một cái bí mật.

Này chuỗi Hải Lam dây chuyền trên châu sau cùng cũng là bị cái này Triệu Thị thương hội vỗ xuống, là bọn họ nhân quang tốt, vẫn là bọn hắn phát hiện sâu trong hạt châu bí mật?

Chẳng lẽ tại đây thật bị chính mình trùng hợp tìm tới muốn tìm người?

Sau năm phút.

Cửa phòng làm việc bị bành một chút phá tan.

Lục Thanh Phong trở về.

Nhưng hắn sắc mặt tựa như là bị người rót Xuân Dược một dạng, đỏ làm cho người giật soi.

Hắn cuống hòng cũng khàn khàn, bệnh thần kinh một dạng huy động trên tay phải một chồng giấy, liều mạng áp chế hưng phấn chạy vội tới như ý bên người:

"Lớn, đại chương quỹ. . . Ngài mau nhìn, đây là, đây là. . ."

Lục Thanh Phong thất thố làm cho tất cả mọi người hiếu kỳ.

Nhưng khi như ý tự mình tiếp nhận này xếp giấy về sau, vèn vèn trở mình vài trang, nàng này no đủ lồng ngực liền bắt đầu không kìm lại được trên dưới chập trùng.

"Quan tập, Triệu công Vân. . ."

Nàng thật sâu hít một hơi, bình tĩnh tâm tình phân phó nói:

"Truyền ta ý tứ, lập tức đi cho Địa Tự số mười sáu trong bao sương khách nhân mở ra tài khoản tiêu hao phục vụ."

Là! !

Hai vị bốn sao chương quỹ kinh hãi, đồng thời vô cùng hiếu kỳ.

Đến là thứ gì có thể làm cho thiên hạ Thương Minh Từ Tinh đại chương quỹ đều trở nên hưng phấn, đồng thời này Triệu Công Vân hỏi một câu: "Đại chương quỹ, cho bọn hắn cung cấp bao nhiêu hạn mức hạn?"

Như ý hít sâu một cái khí, nói ra một cái đề cho toàn trường chấn kinh sở tự: "Không! Có! Tiến lên! Hạn!"

Muốn bao nhiêu, cho bao nhiêu! !

. . .

Ước chừng sau hai mươi phút, như ý một lần nữa trở lại trên đài đấu giá.

Nàng xuất hiện, trong nháy mắt hấp dẫn toàn trường ánh mắt, buổi đấu giá nửa tràng sau bắt đầu.

Không có người biết, giữa sân lúc nghỉ ngơi đợi phát sinh cái gì, tất cả mọi người đang chờ mong nửa tràng sau buổi đấu giá sẽ có như thế nào càng đặc sắc biến hóa.

Đương nhiên, mọi người càng chờ mong vẫn là áp trực mười đại trên bảo, muốn biết chúng nó có thể đánh ra như thế nào Thiên Giới, lại cuối cùng sẽ tiêu ròi nhà ai.

Theo như ý dẫn đạo, buổi đấu giá nửa tràng sau tiếp tục tiến hành.

Tại tất cả mọi người trong chờ mong, buổi đấu giá cục thể có hi vọng kịch tính biến hóa.

Không, phải nói, là nháo kịch tính biến hóa.

Thượng Quan thế gia đi qua phía trước hai lần ngăn trở về sau, hoàn toàn giống như Địa Tụ số mười sáu trong bao sương người đồn khiêng bên trên.

Trùng hợp là, song phương tựa hồ cũng đối với luyện khí dùng Linh Tái khoáng thạch có tình cảm, toàn bộ buổi đấu giá chỉ cần vừa đến linh quang tài liệu đăng trương thời điểm, toàn trường người xem liền sẽ móc ra hạt dưa Đậu phộng chờ lấy nhìn xem mặt trò vui.

Thứ ba mươi kiện vật đấu giá, tứ giai linh quang【Nhu Vân Sa】một cân.

Thượng Quan Gia trực tiếp lên kêu giá hai trăm triệu.

Địa Tụ mười sáu hô năm trăm triệu.

Thượng Quan Gia gọi một tỷ.

Địa Tụ mười sáu trực tiếp hai tỷ.

Thượng Quan Gia thổ huyết, không giống như.

Mẹ nó hữu dụng hai tỷ mua một cân tứ giai linh cát a! !

Thứ ba mươi bốn kiện vật đấu giá, lại là một bình tứ giai Linh Tái【Huyền Băng Linh Dịch】.

Thượng Quan Gia có chút phía trên, lên liền năm trăm triệu.

Địa Tụ số mười sáu một tỷ.

Thượng Quan Gia cắn răng, mẹ lần này không thể lại thua, Thượng Quan Gia mặt mũi a.

Hai tỷ!

Địa Tụ số mười sáu, ba tỷ.

Thượng Quan Gia lần nữa thổ huyết, không giống như.

Cái này hần miêu không có cách nào chơi a!

Thứ bốn mươi kiện vật đấu giá, Hạng cân nặng bảo bối tới.

Ly Hòa Nguyên Tinh Thụ.

Đây là bao nhiêu năm chưa từng gặp qua trần bảo, như thế thể tích Ly Hòa Nguyên Tinh, đủ để luyện chế ra mấy kiện vương đạo khí.

Thượng Quan Vân, lúc này tại chữ thiên số hai trong rạp ánh mắt đều đỏ.

Đây là hần tham gia qua biệt khuất nhất một kiện buổi đấu giá, tiến trình hơn phân nửa, cho nên ngay cả một mao tiền cũng còn không tổn ra ngoài.

Nếu có thể đánh người, hần đã sớm xông tới oanh bạo toàn bộ Địa Tụ số mười sáu bao sương.

Nhưng là không thể, nơi này là tài phú chiến trường, chỉ có Chân Kim Bạch Ngân mới là đánh nhau vũ khí.

Cái này Ly Hòa Nguyên Tinh Thụ, là Thượng Quan Gia nhất định được thiên tài địa bảo, Giá thị trường chỉ ít cũng phải sắp tới bốn năm mươi ức bạch ngân.

Nhưng là hôm nay Thượng Quan Vân đã phạm ra vị.

Cái kia Địa Tụ số mười sáu quá mẹ nó chán ghét, đập đồ vật căn bản không nói đạo lý, phía trước tất cả mọi thứ đều bị xào đến Giá thị trường gấp bội, muốn ổn định giá mua được khóa này Ly Hòa Nguyên Tinh rể cây vốn là nằm mơ.

Quả nhiên.

Địa Tụ số mười sáu trực tiếp báo giá: "50 ức."

Thượng Quan Vân vò đầu, da đầu đều nhanh cào phá.

Đất này chữ số mười sáu lại xuất thủ, vậy thì mang ý nghĩa mặc kệ xài bao nhiêu tiền, bọn họ Thượng Quan Gia đều không có cơ hội tìm được cái này Ly

Hòa Nguyên Tĩnh Thụ.

Thượng Quan Vân khí a.

Hắn không phục, hắn muốn một cái đánh cược lần cuối, cũng là buồn nôn nhất biện pháp.

"Một trăm năm mươi ức! !"

Hắn báo một cái Thiên Giới.

Mẹ.

Địa Tục số mười sáu người không phải có tiền a?

Tốt, vậy ta liền báo cái Thiên Giới cho ngươi, để ngươi chợ hoa giá bốn lần giá cả đến mua gốc cây này.

Hồ chết ngươi! !

Thượng Quan Vân lâm vào tư duy hình thái, bởi vì phía trước mặc kệ cao bao nhiêu giá cả Địa Tục số mười sáu đều sẽ cầm xuống.

Nhưng là lần này, hắn dần dần.

Địa Tục số mười sáu yên lặng.

Toàn trường đều yên lặng.

Nửa phút đồng hồ sau, như ý rơi chùy, Thượng Quan thế gia lấy một trăm năm mươi ức giá cả mua được khóa này Ly Hòa Nguyên Tĩnh Thụ! !

PHỐC! ! !

Toàn bộ trong phòng bán đấu giá, phảng phất đều có thể nghe được người nào đó thổ huyết âm thanh.

Bạn đang đọc truyện *Hỏa Đế Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 78: Sơn Hà Hám Địa Chuy

Địa Tục số mười sáu trong bao sương.

Lâm Dương Thiên chính mình cũng có chút không có ý tứ sờ mũi một cái, tự lẩm bẩm:

"Ta có phải hay không có chút quá xấu. . ."

Thượng Quan Vân, tức giận đến đã xù lông.

Cái gì Huy Nhật Thành Bồ Y Hoàng Tử, này lại chỉ muốn lao ra cắn chết Địa Tục số mười sáu tiện nhân kia.

Một trăm năm mươi ức, mua một khóa vẹn vẹn giá trị 4 tỷ khoáng thạch Thụ trở về.

Nói ra, chỉ sợ Thượng Quan Gia gia chủ đều sẽ tức giận đến xuất quan tới kích động hắn hai cái bạt tai mạnh mẽ.

"Thiếu gia. . ."

Thượng Quan Gia bên cạnh quân sự đều nhìn Thượng Quan Vân, ai cũng không dám lẩm miệng.

Không trải qua quan Vân cuối cùng tâm cơ thâm trầm, vẹn vẹn một phút đồng hồ sau, hắn liền khôi phục tỉnh táo.

Hắn lạnh lùng hỏi: "Này Địa Tục số mười sáu trong bao sương người thân phận tra rõ ràng sao?"

Người bên cạnh xấu hổ: "Thiếu gia, Hải Thiên các đối với khách hàng thân phận luôn luôn giữ bí mật, vừa rồi chúng ta tìm xong mấy cái tam tinh chương quỹ đều hỏi không ra tới."

Thượng Quan Vân không nói lời nào, ánh mắt bên trong bắt đầu nổi lên một loại âm lãnh quang mang.

Mọi người biết, chỉ sợ vị thiếu gia này đã động sát tâm.

Tại Lạc Nhật Vương Quốc, liền xem như hoàng thất cũng không dám để bọn hắn Thượng Quan Gia như thế kinh ngạc, bây giờ đang Thượng Quan Vân trong lòng chỉ có một cái ý nghĩ ——

Chỉ cần cái này Địa Tự số mười sáu trong bao sương người hậu trường không cứng rắn, hẳn nhất định sẽ làm cho bọn họ vì là hôm nay sự tình bỏ ra máu đại giới.

Đấu giá, vẫn còn tiếp tục.

Đi qua phía trước mấy vòng giao phong, Thượng Quan Gia tựa hồ bị chơi chịu thua.

Lại có Linh Tài bảo bối xuất hiện, bọn họ vẫn như cũ xảy ra giá nhưng là đến trình độ nhất định về sau liền thu tay lại, mười phần lý trí, không còn phía trên.

Loại này cách chơi tự nhiên là tiện nghi Lâm Dương Thiên.

Hắn vừa mới đạt được Hải Thiên các cung cấp vô hạn tiêu hao hạn mức, bạch ngân loại vật này với hắn mà nói cũng là một con số.

Nhưng Lâm Dương Thiên cũng không ngu ngốc, hắn cũng không cần sở hữu mua được sở hữu tứ giai Linh Tài, luyện chế Bạch Ngân Vương Khải cần tài liệu trên đại hội chỉ có năm loại, Lâm Dương Thiên đã cầm xuống ba loại, đằng sau hai loại sẽ không còn có lo lắng.

Còn lại, cũng chỉ có chuỗi này có giấu bí mật Sơn Hải Hám Địa chùy.

Đằng sau buổi đấu giá không tiếp tục bạo phát cái gì cao trào.

Lâm Dương Thuận sắc mua được còn thừa hai vị tài liệu, Thượng Quan Gia cũng cảm tạ liệt tở liệt tông phù hộ, mua được Lâm Dương Thiên buông tay mấy thứ Linh Tài.

Dư Thiên danh tiếng trong bao sương hào môn tương đối may mắn, không có Lâm Dương Thiên cùng bọn hắn tranh đoạt, thuận lợi mua được hắn một chút trân bảo.

Đoàn người kỳ quái là, này thần bí chữ thiên số một bao sương lúc trước hô qua một lần giá về sau liền rút cuộc không có lên tiếng, chỉ sợ là đang chờ sau cùng áp trực đấu giá.

Cuối cùng, theo phổ thông vật đấu giá quá trình kết thúc, kích động nhất nhân tâm áp trực đấu giá bắt đầu.

Như ý hưng phấn giống như tất cả mọi người tuyên bố, năm nay áp trực vật đấu giá cùng sở hữu mười cái, mỗi một kiện cũng là Hải Thiên các tỉ mỉ sưu tập mà đến Truyền Thế trân phẩm.

Năm nay mười đại vật đấu giá kiện thứ nhất, chính là đến từ Thượng Quan thế gia một kiện vương đạo binh khí —— Côn Lôn Đoạn Nhạc búa.

Phía trước nói qua, vương đạo khí có thể có được chính mình binh khí linh năng, so khí linh thuộc tính càng cao hơn giai.

Cái này Côn Lôn Đoạn Nhạc búa tự mang Thổ Hệ linh năng, lúc công kích đại có thể phóng xuất ra Thổ Thuộc Tính cần trọng uy áp, không chỉ có sắc bén vô cùng càng là Trầm Trọng Như Sơn.

Như vậy một kiện vương đạo binh khí, nếu là đến Uẩn Linh trong tay cường giả, nhất phù chi uy, chỉ sợ có thể chém rách Đại Địa Sơn Xuyên, chính là vô giả tha thiết ước mơ thần binh trang bị.

Không khí hiện trường lập tức liền tăng vọt đứng lên.

Rất nhiều người hôm nay cũng là hướng về phía cây búa này đến, theo như ý ra lệnh một tiếng, tất cả mọi người liền chen chúc bắt đầu ra giá.

Đấu giá giá cả một đường tăng vọt, không đến một phút đồng hồ cũng đã đi vào 50 ức đại quan, nhưng cái này còn xa xa không phải Chung Điểm.

Lần trước một kiện vương đạo binh khí trọn vẹn đánh ra một trăm ức, tuy nhiên hôm nay buổi đấu giá ra giá ghi chép đã đập lên Quan Gia biệt khuất chiếm cứ, nhưng cái này vương đạo Chiến Phủ xông lên chín tỷ vẫn là không có vấn đề gì.

Quả nhiên, cuối cùng Côn Lôn Đoạn Nhạc búa lấy một trăm mười ức giá cả bị chữ thiên số sáu bao sương hào môn mua đi.

Theo kiện thứ nhất áp trực vật đấu giá thành giao, toàn bộ buổi đấu giá nghênh đón sau cùng cao trào.

Từng cái từng cái áp trực vật đầu giá cũng là hi thế kỳ trân, mỗi lần giá cả cuối cùng đều làm người lưu lười, những cái kia phía trước luôn luôn ần ần Thiên Tự Hào bao sương các phủ hào cuối cùng xuất ra toàn bộ thực lực, nhiều lần để cho đầu giá báo giá tiếp cận chục tỷ Thiên Giới đại quan.

Mọi người tiếng kinh hô không ngừng, áp trực đầu giá thông thuận tiến hành.

Mà theo thứ sáu kiện áp trực vật đầu giá đẳng tràng, không khí hiện trường trong nháy mắt an tĩnh lại.

Một thanh kiều dáng kỳ lạ một tay trọng chùy bị trình lên đầu giá đài cao.

Chuôi này một tay chùy hiện ra xanh vàng hai màu, lam sắc thủy tinh đầu búa, trong suốt sáng long lanh, tản ra như nước biển tầng tầng lớp lớp sóng gợn, thổ hoàng sắc Chủy Bính cùng đầu búa chặt chẽ tương liên, giống như là cần trọng đại địa gánh chịu vạn dặm đại dương mệnh mỏng.

Này khiến động nhân tâm Sơn Hải Hám Địa chùy cuối cùng đẳng tràng.

Tất cả mọi người trước đó đều nhìn qua đầu giá danh sách, biết chuôi này Sơn Hải Hám Địa chùy là một thanh vương đạo cấp bậc rèn binh chùy.

Một thanh vương đạo rèn binh chùy, đối với Luyện Khí Sư tới nói là vô giá chí bảo, chỉ có rèn binh chùy tự thân phẩm cấp vượt qua kiểm tra, mới có thể rèn đúc ra cao cấp hơn cường đại trang bị.

Bình thường hạ cấp vương đạo khí, dùng Đình Giai Linh Khí rèn binh chùy liền có thể luyện chế, Lâm Dương Phượng múa kiếm chính là cấp bậc này.

Nhưng muốn luyện chế trung giai thậm chí cao giai vương đạo khí, nhất định phải sử dụng vương đạo cấp bậc rèn binh chùy.

Này Thượng Quan thế gia sở dĩ có thể vấn đỉnh toàn bộ Lạc Nhật Vương Quốc luyện khí giới, cũng là bởi vì gia tộc bọn họ có một thanh Tổ Truyền vương đạo luyện binh chùy.

Hiện tại chuôi này Sơn Hải Hám Địa chùy, có thể nói là toàn bộ Lạc Nhật Vương Quốc thanh thứ hai vương đạo rèn binh chùy, cho nên Thượng Quan Vân trước đó chịu phụ thân Thượng Quan Hồng phân phó, nhất định phải sắp chuôi này cái búa mua đến tay, cùng cố Thượng Quan thế gia bá chủ địa vị.

Phải đặt ở bình thường, cái này rèn binh chùy tuy nhiên trân quý nhưng dù sao không phải chiến đấu binh khí, chỉ sợ năng lượng giá đầu giá nghiên cứu cũng sẽ có hạn.

Nhưng là hôm nay không giống nhau a!

Hôm nay trong phòng đầu giá có thổ hào a!

Mọi người xoát xoát liền đem ánh mắt nhìn về phía đỉnh đầu hai gian bao sương.

Chữ thiên số hai.

Địa Tự số mười sáu.

Cái này một đôi oan gia hôm nay đã đã vì luyện khí linh quang làm xong mấy lần, hiện tại đi ra một thanh vương đạo cấp bậc rèn binh chùy, vậy còn không liệu cái người chết ta sống a!

Tới tới tới.

Xé ép xé đứng lên.

Đang ngồi cũng là xem náo nhiệt không sợ phiền phức lớn.

Như ý cũng mười phần hiểu được người xem tâm lý, giới thiệu lời nói không có vượt qua nửa phút, liên quan tới cái này nhất định sẽ khiến phân tranh chí bảo, nàng trực tiếp duỗi tay ra liền kéo ra đầu giá mở màn.

Nhưng ở trận ai cũng không nghĩ tới là, lên tiếng trước nhất người vậy mà không phải là Thượng Quan Vân cũng không phải Lâm Dương Thiên, mà chính là chữ thiên trong một gian phòng một cái thanh âm già nua:

"Cái này rèn binh chùy, chúng ta ra một trăm ức."

Một câu ra, toàn trường kinh sợ.

Oa.

Cái này chữ Thiên số một trong bao sương Lão Đại cuối cùng xuất thủ a.

Nguyên lai người ta là hướng về phía cái này rèn binh chùy đến, vừa ra tay cũng là một trăm ức.

Loại này kêu giả phương thức trần ngập vô tận bá khí, tựa như Sư Tử Bắc Thỏ, Quân Lâm Thiên Hạ.

Đẹp mắt, đẹp mắt.

Lúc đầu tưởng rằng Song Hùng Tranh Bá, kết quả không nghĩ tới là Tam Túc Đình Lập.

Đúng là có ba bên Lão Đại đều muốn đoạt núi này biển Hám Địa chùy.

Không ngoài dự liệu, rất nhanh, chữ thiên số hai trong rạp Thượng Quan thế gia liền ra giá.

"Một trăm năm mươi ức."

Một cái liền thêm 50 ức, đồng dạng uy vũ bá khí.

Thiên Tự Hào hai cái bao sương, tựa như là hai tôn ầm ầm đứng lên chống trời cự nhân, mang theo lấy vô tận Thiên Uy, muốn một hơi cầm xuống thuộc về bọn hắn chí bảo.

Nhưng ngay tại hai cái này cự nhân đứng lặng thiên địa thời điểm, một cái hủy thiên diệt địa cự đại thủ chưởng trực tiếp từ trong đám mây duỗi ra, oanh một chút, trực tiếp sắp hai cái cự nhân đập vào mặt đất, vỡ nát thành cặn bã.

"Ba mươi tỷ."

Địa Tự số mười sáu mở miệng.

Toàn trường đều an tĩnh.

Một cái giá thêm đến ba mươi tỷ, nói rõ cũng là không cho người khác tiếp tục chơi tiết tấu.

Lâm Dương Thiên hiện tại khí quá đủ.

Hắn đã dùng chính mình chuẩn bị bài thắng được thiên hạ Thương Minh toàn lực ủng hộ, hôm nay buổi đấu giá đã không có lo lắng.

Hắn muốn cái gì, nhất định họ Lâm!

Cái này ba mươi tỷ, đã đột phá Địa Cấp buổi đấu giá từ trước tới nay kỷ lục cao nhất.

Thượng Quan Vân coi như muốn theo, trên người hắn tiền cũng không đủ.

Vội lại, từ hắn giờ phút này ánh mắt đến xem, vị này tâm cơ thâm trầm Thượng Quan Gia thiếu gia đã không có ý định ra lại giá.

Hắn lạnh lùng ngồi, khuôn mặt giống điêu khắc không lộ vẻ gì, chỉ có một đôi lóe hàn quang đôi mắt, tựa như là một đầu lè lưỡi ác lang, đang tại nhớ chính mình con mồi.

Cái kia Địa Tự số mười sáu trong rạp người đã gây nên hắn đầy đủ cừ hận.

5 dạng tứ giai Linh Tài, trước đó những cái kia tận lực trên cột, còn có chuỗi này Sơn Hải Hám Địa chùy.

Đây hết thảy, đã cho Thượng Quan Vân đầy đủ sát cơ. . .

Toàn bộ trong rạp chỉ có Thượng Quan Vân âm thanh lạnh như băng đang vang vọng: "Ta mặc kệ các ngươi dùng cái gì biện pháp, hôm nay buổi đấu giá kết thúc sau khi, ta muốn biết túi kia trong mái hiên mặt ngồi là ai!"

"Vâng, thiếu gia, chúng ta nhất định điều tra ra!"

Thượng Quan Gia đã đem Lâm Dương Thiên bọn người coi là cái đinh trong mắt đâm.

Làm cho người ngạc nhiên là, Thượng Quan Vân sau khi trầm mặc, chữ thiên trong một gian phòng vị kia tuyệt sắc nữ tử vậy mà cũng yên lặng.

Vị này đến từ mặt trời lặn hoàng thất tuyệt sắc công chúa, giờ phút này khóe miệng đúng là hơi hơi nhếch lên tới.

Nàng hôm nay lúc đầu đối với chuỗi này rèn binh chùy cũng là nhất định phải được, nhưng giờ phút này, nàng nhìn thấy Thượng Quan Vân đã bỏ đi, đúng là cũng không có ý định lại ra tay.

"Hạ tổng quản." Nàng bỗng nhiên chuyển hướng bên người lão giả.

"Lão nô tại. Công chúa ngài có cái gì phân phó."

"Ngươi lập tức phái người đi thăm dò Địa Tự số mười sáu trong rạp người thân phận, càng phải hiểu rõ, chuỗi này Sơn Hải Hám Địa chùy cuối cùng là rơi

xuống cái gì nhân thủ bên trong."

Tuyệt sắc công chúa ánh mắt lưu chuyển, dường như đã có kế hoạch mới.

"Công chúa, ngài ý là... Chúng ta từ bỏ?" Đây Hạ tổng quản vẫn còn có chút như lọt vào trong sương mù.

"Ha ha." Tuyệt sắc công chúa cười đến Phương Hoa tuyệt đại: "Từ bỏ một thanh rèn binh chùy, nói không chừng có thể tìm được một cái đuôi theo quan cầu vòng chống lại Luyện Khí đại sư, Hà Nhạc mà không vì."

"Lão nô mình bạch."

Chỉ thiên số một bao sương cũng từ bỏ tranh đoạt.

Lâm Dương Thiên đã được như nguyện đạt được chuỗi Sơn Hải Hám Địa chùy.

Kết quả này, nói thật cũng không có vượt qua mọi người đoán trước.

Lâm Dương Thiên hôm nay biểu hiện quá bá khí, căn bản không có cho người khác cơ hội, chỉ cần là Địa Tục số mười sáu mở miệng đồ vật, liền không có lo lắng.

Nhưng Lâm Dương Thiên không biết là, cũng bởi vì chuỗi này Sơn Hải Hám Địa chùy, Thượng Quan Gia đã đối với hắn sinh ra sát cơ, mà vị kia đến từ Lạc Nhật Vương Quốc thần bí công chúa cũng đã đem ánh mắt nhìn về phía hắn.

Tăng thêm phía trước đã đối với hắn sinh ra chú ý thiên hạ Thương Minh Tử Tinh chủng quỹ như ý, đã có ba bên Đỉnh Tiêm Thế Lực cùng hắn sinh ra gặp nhau.

Tuy nhiên may mắn Lâm Dương Thiên đã sớm chuẩn bị sẵn sàng, hiện tại có Triệu Thị thương hội tẩm chiếu bài này ngăn tại trước mặt hắn, vô luận là ai nhất thời bán hội cũng vô pháp thăm dò rõ ràng hắn thân phận chân thật.

Ba mươi tỷ giá sau cùng, thành hôm nay buổi đấu giá đỉnh cao nhất, đằng sau cho dù có Thượng Quan Gia kiện thứ hai vương đạo binh khí áp trực ra sân cũng bất quá mới đánh ra 200 ức giá cả.

Cả tràng buổi đấu giá, tại một mảnh thỏa mãn nghị luận bên trong đi vào khâu cuối cùng.

Bạn đang đọc truyện *Hỏa Đế Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 79: Tướng Thanh (hát hài hước châm biếm)

Trong đại sảnh khách mời dần dần tán đi, Lâm Dương Thiên bọn người yên lặng các loại tại trong rạp, đón lấy sự tình là liên quan tới toàn bộ đấu giá quá trình thanh lý kết toán.

Vừa mới giữa sân lúc nghỉ ngơi đợi, Lục Thanh Phong tới qua một lần, Lâm Dương Thiên lúc ấy sắp này mấy phần chuẩn bị kỹ càng văn kiện lấy ra, tại chỗ liền đem Lão Lục đồng chí cả kính sắp bị sốc.

Về phần về sau vô hạn ngạch tiêu hao vậy cũng là Lâm Dương Thiên trong dự liệu sự tình, hắn hôm nay cũng viên mãn thực hiện mục tiêu —— mua được 5 dạng tứ giai Linh Tài, đập tới Sơn Hải Hám Địa chùy, cùng ngoài định mức cỡ nào đập tới một chuỗi bất phẩm Hải Lam dây chuyền trân châu.

Những vật này tổng cộng cộng lại, trọn vẹn rừng hoa Dương Thiên bốn mươi hai tỷ bạch ngân, trừ đi dùng Ly Hóa Nguyên Tinh bọ cây rơi Thượng Quan Văn một trăm năm mươi ức, còn lại 270 ức sai biệt cân thanh toán.

Mặt khác, Lâm Dương Thiên trước đó đặt hàng tài liệu giá trị năm mươi tỷ, chung vào một chỗ lời nói cũng là bảy trăm bảy mươi ức kékéchù mắc nợ.

Như thế nhất bút nợ khổng lồ, tại trên danh nghĩa cũng là kể đến Triệu Thị thương hội danh nghĩa, nếu là đối lại trước kia, tuổi trẻ Triệu tiểu bàn chỉ sợ nhảy lầu tâm đều có.

Nhưng là lúc này, đã rèn luyện ra được Triệu tiểu bàn đang cùng Hóa Nhi cùng một chỗ quét sạch trên bàn không ngừng đổi mới tới nước quả món ngon, thành thói không được.

Trời sập xuống, Triệu tiểu bàn đồng chí hiện tại cũng không lo lắng, chỉ cần chờ một hồi đem vừa rồi này mấy phần văn kiện thỏa đàm giá cả xuất thủ, liền không phải là bất cứ cái gì sự tình.

Chỉ sợ sở hữu tham gia lần hội đấu giá này người đều nghĩ không ra, một trận tổng số giao dịch chỉ sợ muốn vượt qua vừa rồi cả tràng buổi đấu giá cự đại thương nghiệp đàm phán, sẽ phải trên mặt đất chữ số mười sáu trong rạp tiến hành.

Đồng đông đông.

Bất thành linh, một trận tiếng đập cửa về sau, cửa bao sương bị người đẩy ra.

Từ bên ngoài đi tới bốn bóng người.

Triệu tiểu bàn đồng chí vừa mới tại găm một khóa Hòa Nhi đại vương ăn một nửa máu Bàn Đào, nhìn thấy bốn người này tiến đến, vẫn là không tránh khỏi kinh sợ nhảy một cái.

Hải Thiên các tam tinh chương quỹ Lục Thanh Phong, hai vị bốn sao chương quỹ Quan tập, Triệu Công Vân tất cả đều đi tới nơi này ở giữa cấp bao sương.

Đương nhiên, nhất làm cho người giật mình, tự nhiên là đi tại sau cùng tên kia đã xuyên về Hoa Phục xinh đẹp nữ tử —— như ý.

Giờ phút này như ý, trên thân đã không có trên đài diêm dúa lèo lẻo vị đạo, một thân Cung Trang, khí chất lộng lẫy Vô Song, thấy bên cạnh Triệu tiểu bàn lại si.

Tuy nhiên như ý giờ phút này ánh mắt lại không có tại Triệu Văn Xương trên thân dừng lại chốc lát, vừa vào nhà, hần liền thẳng tắp hướng đi ngồi ngay ngắn ở đó bên trong Lâm Dương Thiên.

"Lâm Công Tử, tiểu nữ tử cơ như ý, chính là chúng ta thiên hạ Thương Minh Ngũ Tinh chương quỹ, cái này toa hữu lễ."

Khụ khụ. . .

Bên cạnh Triệu tiểu bàn đồng chí nghe được Ngũ Tinh chương quỹ bốn chữ bỗng nhiên giật mình, kém chút đem hột đào kẹt tại trong cổ họng, vội vàng một trận ho mãnh liệt.

Ta Cái Thần A.

Thiên hạ Thương Minh Ngũ Tinh chương quỹ vậy cũng là Thần Tài nhân vật thần tiên, cũng là sống ở trong truyền thuyết tồn tại, không nghĩ tới hôm nay vậy mà nhìn thấy người thật.

Hơn nữa còn là như thế một cái xinh đẹp đến không tưởng nổi tỷ tỷ!

Lâm Dương Thiên niên kỷ so Triệu Văn Xương tiểu không ít, nhưng giờ phút này phản ứng lại hoàn toàn không phải một cái cấp bậc.

Hần giờ phút này cũng không còn đi tận lực trang phục cái gì Cố Vấn thân phận, dù sao hiện tại tiến đến cũng là Lão Giang Hồ, ai cũng năng lượng nhìn ra trong phòng này đến người nào làm chủ.

Hần lẳng lẳng nhìn xem Hải Thiên các bốn vị Lão Đại, liền hô hấp đều không có một tia hỗn loạn, nói ra: "Như ý cô nương ngồi ở vị trí cao còn tự thân chủ trì đấu giá, phần này cần cù, khiến cho người bội phục."

"Ha ha ha." Như ý nét mặt tươi cười như hoa, nhẹ che miệng: "Để cho Lâm Công Tử bị chê cười, tiểu nữ tử tuy nhiên vừa vặn đi ngang qua Huy Nhật Thành, cố gắng hết sức mơn mà thôi, ngược lại là Lâm Công Tử người này bên trong chỉ long bất thành linh hàng lâm chúng ta Hải Thiên các, để cho chúng ta có chút trở tay không kịp, chiều dài không chu đáo chỗ kính xin Lâm Công Tử rộng lòng tha thứ."

"Nói chính sự đi." Lâm Dương Thiên đối với như ý khách sáo ở giữa phát ra mị hoặc phong tình hoàn toàn miễn dịch, nhàn nhạt lời nói, thẳng vào chủ đề.

Như ý hiển nhiên là nội tâm nho nhỏ giật mình, đối mặt Lâm Dương Thiên, nàng lại có một loại cảm giác bất lực cảm giác.

Đối phương rõ ràng là đứa bé, khí độ lại tựa như biển như núi, để cho nàng cái này trưởng thành hồ ly tinh đều suy nghĩ không thấu.

"Tốt đây." Như ý vung tay lên, bên cạnh Lục Thanh Phong sắp một phần đã sớm hạch toán rõ ràng văn kiện đưa qua, như ý một bên xem, một bên nói: "Hôm nay buổi đấu giá, Lâm Công Tử tổng cộng vô xuống bảy kiện thương phẩm, đều đã cho ngài bao trang thỏa đáng đặt ở trong túi cần khôn, mà tăng thêm ngài trước đó đặt hàng tài liệu khoản tiền, tổng cộng còn thiếu nợ ta bọn họ thiên hạ Thương Minh bảy trăm bảy mươi triệu lượng bạch ngân."

Lâm Dương Mặc lặng yên nghe, không nói lời nào.

Như ý phát hiện mình am hiểu nhìn mặt mà nói chuyện kỹ xảo tại Lâm Dương Thiên trên thân hoàn toàn vô hiệu, chỉ có thể tiếp tục nói: "Số tiền kia, đã tiêu hao tại vừa mới cho Triệu Thị thương hội mở ra tiêu hao tài khoản bên trong"

Nàng bất thành lĩnh vừa nghiêng đầu: "Triệu chương quý, người tính làm sao thanh toán khoản này khoản tiền?"

PHỐC! !

Triệu tiểu bản bỗng nhiên bị điểm tên, kếm chút phun ra đầy miệng đào thịt.

Phó cọng lông a!

Triệu gia ta nếu là giao nôi, người sẽ còn không nhìn thẳng ta giống như cái kia Lâm Tiểu Suất Ca nói chuyện phiếm trò chuyện như thế này a?

Triệu Văn Xương trong lòng oán thầm, ánh mắt nhưng là nhìn về phía Lâm Dương Thiên.

Lâm Dương Thiên biết cái này đơn giản là như ý gia tăng khí tràng thoại thuật, nói thẳng: "Liên dùng bên ta mới giao cho Quý Phương này mấy phần văn kiện tới chống đỡ khẩu trừ đi."

Cuối cùng nói đến trọng điểm.

Lâm Dương Thiên đến sắp thứ gì giao cho Hải Thiên các, có thể dẫn phát lớn như thế oanh động, không chỉ có kinh động Từ Tĩnh chương quý, còn thu hoạch được một cái vô hạn tiêu hao tín dụng tài khoản.

Này đến tốt cùng là cấp bậc gì Chí Tôn Bảo vật?

Như ý cười nhạt một tiếng, thân thể hơi hơi ngồi thẳng, sắc mặt cũng nghiêm túc lên.

Nàng dùng lại một hồi, vừa rồi sắp chính mình suy nghĩ thật lâu điều kiện nói ra: "Lâm Công Tử, như ý đại biểu thiên hạ Thương Minh, nguyện ý miễn đi Triệu Thị thương hội bảy trăm bảy mươi ức nợ nần, đồng thời lại thêm một tỷ hoàng kim, đem đổi lấy ngài cái này ba phần 【 luyện khí bản thiết kế 】, không biết ngài ý như thế nào."

Ta đi! !

Triệu tiểu bản nghe được toàn thân thịt đang run rẩy.

Mặc dù lúc trước hấn gặp qua những này 【 luyện khí bản thiết kế 】, cũng không có nghĩ đến cuối cùng thiên hạ Thương Minh đúng là cho ra dạng này không nói đạo lý Thiên Giới.

Một tỷ hoàng kim.

Chính là trăm tỷ bạch ngân.

Tăng thêm chống đỡ trừ tiền, vậy thì tổng cộng là 1770 ức, liền vì là đổi Lâm Dương Thiên trước đó chuẩn bị kỹ càng ba phần luyện khí bản vẽ.

Đây cũng quá nghịch thiên!

Như ý báo xong giá, một đôi mị nhãn nhàn nhạt nhìn về phía Lâm Dương Thiên.

Hiện tại đây là một trận khản trương đàm phán, không nên nhìn như ý hiện tại mị nhãn như to, thần sắc bình tĩnh, nhưng nếu trong nội tâm nàng vẫn là hơi có chút khản trương.

Vô thương bất gian, như ý cái này báo giá đối với thiên hạ Thương Minh có lợi ích rất lớn, nàng chỉ hy vọng Lâm Dương Năng đủ một lời đáp ứng, vậy liền mọi việc Đại Cát.

Bên cạnh, hai vị bốn sao chương quý, còn có Lục Thanh Phong cũng là chặt chẽ nhìn xem Lâm Dương Thiên.

Hứa Dao Triệu Văn Xương cũng là đem ánh mắt tập trung đến Lâm Dương Thiên trên thân, đều đang chờ mong hấn một câu nói, phải chăng phải hoàn thành cái này kinh thiên giao dịch.

Kết quả, Lâm Dương Tiểu.

Nụ cười này, giống như sông băng hòa tan, Lâm Dương Thiên trước đó này cổ trầm ổn khí thế biến mất, ngược lại là một vòng ai cũng chưa từng gặp qua làm xấu ý cười hiện lên ở khóe miệng của hấn.

Loại này cười, Hứa Dao gặp qua. . .

Đó là Lâm Dương Thiên dự định làm việc trước đó mang tính tiêu chí nụ cười.

"Triệu tộc trưởng, có người khi dễ chúng ta sách ít, sẽ không tính toán thuật, làm sao bây giờ?"

Hả?

Triệu tiểu bản bị Lâm Dương Thiên điểm danh, não tử nhanh chóng vận chuyển, biết mình vai phụ thời gian đến, vội vàng một cái tiểu nhảy vọt tới, kinh ngạc nói:

"Lâm Cố Vấn, lời nói cũng không thể nói lung tung, đối diện thế nhưng là thiên hạ Thương Minh Ngũ Tinh đại chương quỹ, làm sao lại khi dễ chúng ta một cái nhỏ nhỏ thương hội."

Lâm Dương Thiên cười xấu xa, tiếp tục nói: "Tại sao không có, Triệu tộc trưởng, một ngàn bảy mươi tỷ nghe rất nhiều, nhưng là ngươi biết chúng ta cho ra đi luyện khí bản thiết kế có bao nhiêu ngu bức a?"

Triệu Văn Xương hai tay một đám: "Có bao nhiêu ngu bức đâu?"

Lâm Dương Nhất bên cạnh lắc đầu, một bên giải thích:

"Ta bản thiết kế bao quát: Một kiện trung giai vương đạo khí, một kiện đề giai vương đạo khí, cùng một bộ đề giai Linh Khí cấp bậc chiến giáp, hai kiện vương đạo khí ta liền không nói, làm một kiện đi ra chỉ ít kiếm lời cái vài tỷ thỏa thỏa đi, chỉ nói món kia Linh Khí cấp bậc chiến giáp. . . Như ý chương quỹ, ngươi xem hiểu luyện khí bản thiết kế a?"

Cơ như ý sắc mặt có chút đen.

Đường đường thiên hạ Thương Minh Từ Tinh đại chương quỹ, cái gì không biết, Lâm Dương Thiên hỏi như vậy, đã biểu thị tiểu tử này nhìn thấu chính mình ra giá mảnh, tại lấy một loại trêu tức phương thức đánh trả.

"Không sao, ngươi không biết ta giải thích cho ngươi nghe a!" Lâm Dương Thiên ung dung nói, mấy tên thiên hạ Thương Minh chương quỹ chỉ có thể ba ba nghe.

"Cái này Linh Khí chiến giáp bản thân cường độ không có gì hiếm lạ, nhưng chủ yếu là tài liệu luyện chế cấp bậc rất thấp, vèn vèn cần một chút Nhị Giai tài liệu cùng chút ít tam giai tài liệu liền có thể luyện chế ra có được Linh Khí cấp bậc phòng ngự năng lực chiến giáp!"

"Oa! Dạng này cũng được a!" Triệu tiểu bản kịp thời phát ra sợ hãi thán phục.

Bên cạnh, coi như đối với luyện khí không hiểu nhiều Hứa Dao cũng có thể đại khái cảm nhận được chiến giáp này luyện khí bản thiết kế là cỡ nào trân quý.

Lúc đầu, tại bất luận cái gì một thời đại quốc gia, đắt nhất đồ vật vĩnh viễn không phải Kim Ngân tài bảo, mà chính là tri thức.

Mà khí Võ đại lục ở bên trên trân quý nhất tri thức, cũng là dùng để luyện chế trang bị, đan dược cách điều chế bản vẽ.

Mặc kệ là luyện khí hay là luyện đan, mỗi một loại thành phẩm khai phát nghiên cứu đều cần kinh lịch trải qua hàng trăm hàng ngàn năm thời gian, kinh lịch trải qua vô số tổ tiên kiểm nghiệm thực tế mới có thể lắng đọng tiếp theo phân thành thực bản vẽ.

Đây cũng không phải là từng cái đơn giản giấy, mà chính là một phần phân ngưng tụ vô số trí tuệ tinh hoa Truyền Thế Bảo Điển.

Về phần Lâm Dương Thiên cái này dùng Nhị Giai tài liệu liền có thể luyện chế Linh Khí chiến giáp càng là trí tuệ tinh hoa bên trong tinh hoa.

Cái này tính so sánh giá cả đã siêu việt luyện khí giới thường thức, nếu như phần thiết kế đồ này là thật, này mang ý nghĩa cái gì?

Này mang ý nghĩa toàn bộ khí Võ đại lục ở bên trên sở hữu Vương Quốc Quân đội trang bị khả năng liền sẽ vì vậy mà phát sinh một trận cự đại biến đổi, đây chính là hơn trăm triệu số lượng đơn đặt hàng, thị trường tiềm lực to lớn căn bản là không có cách tưởng tượng.

Lâm Dương Thiên đã vạch lên đầu ngón tay bắt đầu quên: "Ngươi nói món này Linh Giáp nói ít cũng phải kiếm lời cái ngàn thanh lượng bạc đi, ngươi nếu là một quốc gia quốc vương, gặp được loại này Linh Giáp, ngươi có mua hay không?"

"Đập nồi bán sắt cũng phải mua a!"

"Một cái Quận Quốc, nói ít cũng có một trăm vạn quân đội, cái kia chính là một tỷ thị trường. . . Triệu tộc trưởng, khí Võ đại lục có bao nhiêu Quận Quốc?"

"Nói ít cũng có hơn ngàn cái đi. . ."

"Này phải là bao lớn thị trường?"

"Ây. . ." Triệu Văn Xương giả vờ giả vịt quên nửa ngày: "Lâm Cố Vấn, ta Số Học cũng không tốt lắm. . . Nhưng ta thật có một loại bị người khi dễ cảm giác. . ."

"Khi dễ nước mỹ a!" Lâm Dương Nhất đập bắp đùi, lòng đầy căm phẫn!

Bạn đang đọc truyện *Hỏa Đế Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 80: đàm phán thắng lợi

Cuối cùng, bên cạnh cơ như ý nhìn không được đoạn này Tướng Thanh (hát hài hước châm biếm).

Đối diện vị này Lâm Cố Vấn trang bức thời điểm khí thế như vực sâu, miêu nói chuyện tiền nhất định so với chính mình còn muốn Hồ Ly.

"Tốt, Lâm Công Tử, Triệu tộc trưởng, các người ý tứ như ý mình bạch, không biết Triệu Thị thương hội muốn như thế nào mới bằng lòng sắp cái này ba phân luyện khí bản thiết kế chuyển nhượng cho chúng ta đâu?"

Phạch một cái.

Lâm Dương Thiên giống như Triệu Văn Xương đều ngồi trở lại trên ghế ngồi, sắc mặt nghiêm túc một lòng.

"Triệu tộc trưởng, ngài cảm thấy thế nào?"

"Lâm Cố Vấn, ngài là phương diện này người trong nghề, ngài tới nói đi."

"Tốt!" Lâm Dương Thiên tựa hồ đã sớm nghĩ kỹ đáp án, trong ánh mắt bốc lên tự tin tinh quang, nhìn về phía cơ như ý:

"Chúng ta Triệu Thị thương hội ý nghĩ rất đơn giản, đơn giản cũng là muốn trở thành thiên hạ Thương Minh hợp tác đồng bọn, một khối tới kinh doanh cái này Linh Khí chiến giáp sinh ý. . . Triệu Thị thương hội làm cho này chiến giáp quyền tài sản có được phương, được hưởng về sau sở hữu chiến giáp tiêu thụ lợi nhuận hai thành, dạng này hẳn là còn kém không nhiều."

Tề.

Hai vị bốn sao chương quỹ, Lục Thanh Phong cũng là nhìn không được hút hơi lạnh.

Cái này Triệu Thị thương hội khẩu vị cũng quá đại đi.

Lại muốn giống như thiên hạ Thương Minh hợp tác?

Hai thành lợi nhuận, ít nhất ít nhất cũng là Vạn Ưc cấp bậc tài phú, cái này Triệu Thị thương hội liền không sợ đem bọn hắn no bạo a?

Quả nhiên, cơ như ý nghe được yêu cầu này về sau, khóe miệng hơi hơi bĩu một cái: "Lâm Công Tử yêu cầu này xách không khỏi cũng quá lớn, như ý chỉ sợ còn làm không người, có thể hay không để cho ta trở lại giống như Thương Minh hẳn mấy vị đại chương quỹ thương lượng một chút. . ."

"Thôi đi, nguyên lai người làm không chủ a!" Lâm Dương Trục tiếp lại đứng lên: "Nói sớm đi, lãng phí chúng ta thời gian, đi thôi, Triệu tộc trưởng. Chúng ta đi tìm một chút trên lầu Thượng Quan Gia, còn có cái chữ thiên số một bao sương khách nhân, nói không chừng người ta có thể thông khoái một chút."

Em gái người!

Nghe lời này, Lục Thanh Phong bọn người trên ột cũng nhiều một cân hắc u cục.

Ha ha. . .

Lâm Dương Tâm nói, cùng ta chơi hoãn binh chi kế, còn non còn non.

Từ khi Ôn gia trọng sinh đến nay, Lâm Dương Phát phát hiện mình tại lừa đảo phương diện có không giống bình thường thiên phú.

Ách, không đúng, cái này phải gọi đem Lợi Ích Tối Đại Hóa.

Thông qua lần hội đấu giá này, ý hắn bên ngoài tiếp xúc đến thiên hạ Thương Minh Ngũ Tinh chương quỹ, đối mặt dạng này Siêu Cấp Đại Lão, hơn nữa còn là muốn cầu cạnh tình huống của hắn dưới, không hảo hảo lẫn nhau (gỗ) huệ (thượng) lẫn nhau (một) sắc (bút), hẳn sẽ cảm thấy có lỗi với đối diện như ý hình đẹp khuôn mặt.

Tiền, hắn đã sớm không để tại mắt bên trong.

Hắn muốn, là thiên hạ Thương Minh cổ này thế lực to lớn năng lượng.

Phía trước nói qua, hắn cuối cùng muốn rời khỏi cái này một giới, hắn muốn đem cùng mình có quan hệ Ôn phủ, Xuất Vân Quốc đến đờ đến cái thế giới này đình phong, tăng thêm hiện tại cái này vai phụ còn bùng nảy không sai Triệu Văn Xương.

Lúc trước hắn cho Triệu tiểu bàn đồng chí hứa qua lời hứa, muốn để Triệu Thị thương hội trở thành Huy Nhật Thành Đình Cấp Hào Môn.

Trong quá trình này không khỏi phải đắc tội Huy Nhật Thành vốn có quyền quý, hôm nay buổi đầu giá tốt nhất quan thế gia cũng là ví dụ, hắn muốn giống như thiên hạ Thương Minh hợp tác, càng là vì là bảo đảm Triệu Thị nhất tộc an nguy.

Cho nên đầu này, nhất định phải đã định.

Như ý xem đối diện đứng dậy muốn đi, sắc mặt đi đi lại lại lấp lóe mấy lần, tựa hồ trong lòng đang không ngừng xoắn xuýt.

Cuối cùng, nàng vung tay lên, cắn răng nói: "Như vậy đi, Lâm Công Tử, Triệu tộc trưởng, ta đòi trước bề ngoài thiên hạ Thương Minh đáp ứng chúng ta hợp tác những việc, nhưng là liên quan tới hợp tác chi tiết mời cho ta thời gian mô phỏng xuất cụ thân thể phương án, dạng này được chứ?"

Đây đã là nàng lớn nhất tuyến.

Lâm Dương Thiên lập tức quay người, hướng phía Triệu Văn Xương nháy mắt mấy cái: Tiểu nhị không sai biệt lắm.

Triệu tiểu bàn bắt đầu từ lúc này tâm lý đã mừng rỡ sắp Thăng Thiên, này lại hắn nỗ lực kéo căng lại sắp cười nở mặt tròn, nghiêm trang nói: "Như thế, vậy ta Triệu Thị thương hội liền cho thiên hạ Thương Minh ba ngày thời gian suy nghĩ tốt."

Ha-Ha.

Quá trâu.

Ta Triệu Văn Xương lại có thể dạng này giống như thiên hạ Thương Minh nói chuyện.

Cha, già già, các người dưới tuổi vàng có biết cũng phải ngửa mặt lên trời cười dài a! !

Cơ như ý hàm răng cắn môi đỏ, nói: "Tốt, vậy hôm nay chúng ta trước hết đến nơi đây. . ."

"Chờ một chút!" Lâm Dương Thiên lại mở miệng.

"Lâm Công Tử còn có cái gì phân phó?" Thiên hạ Thương Minh mấy người đều nhìn hắn.

"Hợp tác thuộc về hợp tác, phía trước nói này một tỷ hoàng kim trả lại không cho?"

Ngã sát lạc!

Làm sao con hàng này còn bán khoản cái này a!

Lâm Dương Thiên tự nhủ: "Tốt xấu đây cũng là chúng ta độc quyền, thu chút trao quyền phí chuyển nhượng cũng không quá đáng đi. . ."

Cơ như ý cơ hồ đều nhanh nghe được phía sau mình mấy vị chương quỹ cắn răng âm thanh: "Lâm Công Tử, người đây có phải hay không là có chút quá mức."

"Được rồi, không cho liền không cho nha. . ." Lâm Dương Thiên còn một bộ vô cùng ủy khuất bộ dáng, phảng phất để cho thiên hạ Thương Minh chiếm tiện nghi lớn giống như.

Bên cạnh, Triệu Văn Xương cơ hồ đều muốn bội phục quỹ xuống.

"Đúng, còn có một việc tình." Lâm Dương Thiên đột nhiên lại nói.

Ta tổ tông a. . . Còn có đi sự tình a!

Mấy vị Hải Thiên các chương quỹ là cảm thấy hôm nay chính mình gặp được Tiểu Ma Tinh, chưa từng có một lần đàm phán, đàm luận đến như thế độc hết tâm huyết .

"Cái kia. . . Ta trước đó định những tài liệu kia có thể hay không nhanh lên tề tụ, ta chờ dùng!"

Bên cạnh, Lục Thanh Phong vội vàng tới đón lời nói: "Yên tâm đi Lâm Công Tử, chúng ta tranh thủ tại thời gian ngắn nhất bên trong cho người đưa đến Triệu phủ."

"Vậy thì phiền phức các vị, chúng ta liền không nói nhiều, cáo từ."

Mẹ nó nói còn chưa đủ cỡ nào! !

Thiên hạ Thương Minh mấy vị chương quỹ sáng tạo nhanh nhất tiễn khách tốc độ ghi chép, Ma Lư để cho Lâm Dương Thiên bọn người từ cửa sau ngồi lên xe đi.

Lâm ăn này, đàm luận quá nháo tâm. . .

Nhưng ngay tại Lục Thanh Phong, Quan tập bọn người sắp Lâm Dương Thiên bọn người đưa ra bao sương về sau.

Cơ như ý một người ngồi tại trong rạp, nguyên bản bị Lâm Dương Thiên làm cho có chút khó coi sắc mặt lại đột nhiên hiển hiện một cỗ nụ cười đắc ý.

"Khanh khách. . ." Nàng nói một mình cười, âm thanh ngọt ngào tận xương: "Vốn còn muốn dùng cái biện pháp giống như cái này Triệu Thị thương hội trôi đến cùng một chỗ, kết quả không nghĩ tới lại chính mình đưa tới cửa."

Nàng cặp kia tiêu hồn trong đôi mắt tựa hồ còn hiện lên Lâm Dương Thiên thân ảnh, một cây gậy cầm kiêu nộ lưỡi đỏ vươn ra liếm một chút bờ môi, phảng phất phát hiện con mồi báo cái.

"Lâm Dịch, ta sẽ thật tốt tiếp cận ngươi nha. . ."

. . .

Trở lại trên xe ngựa.

Triệu Văn Xương bạch bạch bạch muốn cho Lâm Dương Thiên đập đầu.

"Lâm Ca, ngài đối với Triệu gia đại ân, Văn Xương suốt đời khó quên!"

Lâm Dương Thiên tự nhiên không để cho hắn đập hạ xuống.

Trên người hắn một đạo Kính Lực hiện lên, liền để Triệu tiểu bàn đứng dậy, lẳng lặng nhìn xem hắn:

"Những ngày này ngươi làm việc coi như tận tâm, ta nói qua lời nói cũng tự nhiên sẽ làm đến."

Hắn nói qua, muốn để Triệu Thị gia tộc tiến nhanh, bây giờ tuy nhiên ngắn ngủi một tháng, cũng đã thực hiện hơn phân nửa.

Triệu Văn Xương thực tình chịu thua.

Hắn không chỉ có là bội phục Lâm Dương Thiên trên thân ẩn tàng những nghịch thiên trân bảo, càng thêm bội phục là Lâm Dương Thiên tại đối mặt những đỉnh cấp đó Lão Đại thời điểm bày ra khí độ cùng thủ đoạn.

Thiên hạ Thương Minh Ngũ Tinh chương quỹ, đều bị giầy vò đau đầu tiễn khách, đối là hắn, cho dù có một bộ đồng dạng bài cũng tuyệt đối không có cách nào giống Lâm Dương Thiên đánh cho xinh đẹp như vậy.

Bên kia, Tiểu Bàn vẫn còn ở cảm thán.

Bất thành linh Lâm Dương Thiên liền từ vừa rồi Hải Thiên các cho trong túi càn khôn xuất ra một kiện đồ vật.

Đó là một chuỗi xanh biếc dây chuyền trân châu, vừa mới lấy ra, trong suốt ánh sáng màu xanh lam liền tràn ngập toàn bộ thùng xe.

"Hứa Dao, đây là tiễn đưa ngươi."

Lâm Dương Thiên thành linh liền ném ra ngoài một cái Boom Tấn.

"Lâm Công Tử!"

Hứa Dao bị cả kinh trong nháy mắt hai mắt bật kín một tầng vụ khí.

Nguyên lai, mình tại Lâm Công Tử trong lòng cũng không phải là một điểm phân lượng đều không có a. . .

Nguyên lai, cái này Lâm Công Tử cũng có thể cảm thấy được chính mình tâm tư, thậm chí còn nguyện ý hào ném một tỷ lượng bạch ngân đến cho chính mình tiễn đưa một phần lễ vật?

Hạnh phúc a. . .

Vui vẻ a. . .

Hứa Dao tựa như là tâm lý đập mười bảy mười tám bé thổ trắng, lạnh lợi vui vẻ sắp Phi Thiên.

Hòa Nhi ở bên cạnh thấy cũng nhin không được quyết miệng:

"Ta dựa vào, Lâm Tiểu Dịch, ngươi cô nàng này phao, đu dưới bản a! Vậy có hay không ta lễ vật a!

Lâm Dương Vi mỉm cười một cái, trực tiếp coi nhẹ này Nhị Hóa.

Đối với Hứa Dao, hần từ vừa mới bắt đầu liền không keo kiệt.

Hần không cần đi phân biệt phần lễ vật này đến ẩn chứa như thế nào tình ý, hần chỉ là muốn ở thời điểm này nói cho Hứa Dao:

Đi theo ta Lâm Dương Thiên, liền sẽ không bạc đãi ngươi.

Toàn bộ trong buồng xe ngựa một đường đều quanh quần Triệu tiểu bản giống như Hứa Dao cảm động nước mắt ào ào âm thanh.

Lâm Dương Hồi đến Triệu phủ, làm sơ chinh đón liền vào đi vào chính mình bên trong phòng luyện khí.

Ngồi xuống, hần bắt đầu kiểm tra hôm nay hai kiện chiến lợi phẩm.

Đầu tiên, là một khóa lam sắc trân châu.

Tại sắp này dây chuyền trân châu đưa cho Hứa Dao trước đó, Lâm Dương Thiên vụng trộm từ phía trên gỡ xuống một khóa.

Đó cũng không phải phổ thông trân châu.

Lâm Dương Thiên lúc trước cách xa xưa liền có thể cảm nhận được cái này mai lam sắc Viên Châu bên trong ẩn chứa một cổ kỳ diệu lực lượng.

Hần sắp viên kia hạt châu màu xanh lam đặt ở trước mắt vận khởi chính mình Hòa Nhãn Kim Tinh tinh tế quan sát, vậy mà phảng phất nhìn thấy một cái khác hoàn toàn khác biệt thế giới.

Đó là một tòa cao vút tại Vô Tận Hải Dương Nakajima tự.

Chung quanh đảo, gió gấp dâng lên, vô tận Anti fan sôi trào tử vong dao động, trên bầu trời dày đặc lồi quang tựa như mưa to không ngừng đánh xuống, giống như từng cái Lôi Long đang gào thét xoay quanh.

Vén vén từ trần châu bên trong nhìn trộm, Lâm Dương Thiên phảng phất đều cảm nhận được này phương thiên địa hung hiểm cùng khủng bố, bình thường cái gọi là cao thủ đi vào chỉ sợ dùng không vài giây đồng hồ liền sẽ hóa thành tro bụi.

"Quả nhiên, đây là một hạt 【Phá Giới Châu】."

Lâm Dương Thiên trong trí nhớ có loại vật này, cùng loại với Truyền Tống Môn một dạng, có thể mở ra thông hướng cái nào đó Thế Giới Thông Đạo.

Lâm Dương Thiên muốn mua lại cái này một hạt Phá Giới Châu, tự nhiên là vì là về sau rồi đi khí Vô đại lực làm chuẩn bị.

Bất quá hần không nghĩ tới viên này Phá Giới Châu phía sau liên quan thế giới vậy mà hung hiểm phi thường, đối với giờ phút này hần tới nói căn bản là không có cách bước chân.

Mà Lâm Dương Thiên càng thêm không có dự liệu được là, khóa này Phá Giới Châu là cái kia thiên hạ Thương Minh tại toàn bộ khí Vô đại lực vùng xuống mỗi câu, con mắt chính là vì tìm kiếm những cái kia có thể nhận ra loại này huyền diệu hạt châu các lộ cao nhân cường giả.

Lâm Dương Thành công gây nên vị kia Từ Tĩnh đại chương quỹ cơ như ý chú ý.

Hạt châu này lưu đến về sau lại đi nghiên cứu đi.

Thu hồi Phá Giới Châu về sau, Lâm Dương Thiên móc ra hôm nay trọng yếu nhất chiến lợi phẩm Sơn Hải Hám Địa chùy.

Chuôi này một tay rèn binh chùy vào tay có phần chìm, chỉ ít có hơn năm ngàn cân, nếu không phải là như thế nặng nề rèn binh chùy cũng vô pháp rèn những trân quý đó từ giai Linh Tài.

Có chuôi này cái búa, Lâm Dương Thiên Luyện Khí Thuật có thể tự càng thượng tầng hơn lầu, nhưng là Lâm Dương Lực giảm hai đại hào môn cảm xuống chuôi này cái búa cũng không phải là hoàn toàn vì tăng lên chính mình Luyện Khí Thuật.

Chuôi này cái búa bên trên còn có một cái bí mật.

Bạn đang đọc truyện *Hóa Đế Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 81: Minh Văn thuật

Tỉ mỉ quan sát lời nói, tại rèn binh chùy Chuy Binh vị trí có một cái không đáng chú ý phù hào.

Đó là một đóa màu u lam hỏa điểm Liên Hoa.

Tại Lâm Dương Thiên để trong trí nhớ, đóa này tay hoa đại biểu cho một cái cổ lão mà cường đại luyện khí thể lực.

Chỉ có cái kia trong thể lực Luyện Khí Sư chuyên dụng luyện binh chùy mới có cái này ký hiệu, đồng thời, Lâm Dương Thiên biết phạm là loại này luyện binh chùy bên trong đều sẽ có giấu một cái bí mật.

Ly Hòa Thiên Đế đã từng cùng cái kia đã lâu luyện khí thể lực đã từng quen biết, còn bị đưa tặng qua một thanh đồng dạng kiêu dáng cao cấp hơn rèn binh chùy, tuy nhiên loại kia thân vật Lâm Dương Thiên vô pháp đạt được, nhưng là cái này rèn binh chùy bên trong bí mật Lâm Dương Thiên lại có thể lục lọi ra tới.

Lâm Dương Thiên sắp chùy thân thể đảo ngược, quan sát tỉ mỉ lấy này đóa sinh động như thật hỏa điểm Liên Hoa, một ngón tay bên trên ngưng tụ ra một điểm hỏa điểm linh quang vờn hướng hoa sen kia cánh hoa.

Cánh hoa cùng sở hữu tám cánh, Lâm Dương Thiên ngón tay nhẹ nhàng điểm qua ba, sáu, bốn, 5 cánh, sau đó tại đệ nhất cánh trên mặt cánh hoa liên tiếp điểm ba lần, sau đó, liền nghe đến cái búa chuỗi cuối cùng vị trí Gera một tiếng, có cái gì cơ quan bị mở ra.

Rất tốt.

Lâm Dương Thiên khòe miệng nhếch lên.

Cái này lam sắc Hỏa Liên mở ra phương thức cũng không sai, hẳn sau đó từ Chuy Binh vị trí bên trên nhẹ nhàng co lại, lớn chừng một ngón tay, tựa như Bút Long một vật bị hấn nắm trong tay.

Chi này tạm thời xưng là Bút Long đồ vật có ba mươi centimet trường, bút thân thể bởi một loại màu xanh lam thủy tinh cấu thành, bên trong có thể nhìn thấy một cây tinh tế đường ống, tựa hồ có thể gánh chịu thứ gì.

Ngồi bút vị trí không phải thông thường lông tơ đầu bút lông, mà là một loại cùng loại với chất keo hình dáng mềm mại chất liệu cấu thành ngòi bút, xúc cảm rét lạnh, tản ra nhàn nhạt linh quang.

Lâm Dương Tĩnh yên tĩnh nhìn xem trong tay chi này kỳ dị thủy tinh bút, miệng bên trong thở dài: "Nghĩ không ra tại cái này một giới còn có thể tìm tới một nhánh loại này 【 Minh Văn Bút 】, vận khí coi là thật không sai."

Nhưng Lâm Dương Thiên trên mặt cũng không có quá trải qua ý thần sắc, tương phản, hẳn đúng là có chút nghiêm túc cẩn thận chậm rãi sắp chỉnh mình hỏa điểm linh lực vận chuyển lại, cẩn thận hướng này Minh Văn Bút quán chú đi vào.

Bất ngờ xảy ra chuyện.

Chỉ thấy này Minh Văn Bút trung gian trong suốt đường ống trong nháy mắt trở nên một mảnh đỏ thẫm, từ bên trong lan tràn ra một cỗ cự đại hấp lực, tựa như vòng xoáy bắt đầu điên cuồng hấp thu Lâm Dương Thiên trong cơ thể hỏa điểm linh lực.

Vèn vèn một hơi, Lâm Dương Thiên sắc mặt liền trở nên có chút tái nhợt.

Hắn bây giờ đã là Tiên Thiên Hậu Kỳ cảnh giới, trong cơ thể Khí Hải đã trở nên giống như hai cái quyền đầu kích cỡ tương đương, chất chứa hỏa điểm linh lực càng là vượt xa Tiên Thiên Hậu Kỳ cao thủ.

Dù vậy, này nho nhỏ Minh Văn Bút vẫn là tại trong nháy mắt liền rút đi Lâm Dương Đại Bán Linh lực dự trữ.

May mắn Lâm Dương Thiên đã sớm chuẩn bị.

Hắn kịp thời chặt đứt hỏa điểm linh lực quán chú, đồng thời cầm bút tay phải chậm rãi vờn hướng hư không, trong không khí vạch ra một đạo đơn giản bút họa.

Quét ngang.

Vèn vèn cũng là quét ngang.

Lâm Dương Thiên viết xong về sau, cái này hồng sắc lần ngang cứ như vậy lơ lửng tại Luyện Khí Thất bên trong, không ngừng thiêu đốt lên nóng rực Hóa Năng, trọn vẹn tiếp tục nửa phút mới tiêu tán vô hình.

Hô. . .

Lâm Dương Thiên cái này đơn giản một họa, so với hần rền đúc một kiện Linh Khí còn muốn vất vả, này Minh Văn Bút nhất định cũng là một đầu thôn phệ linh lực mãnh thú, lấy Lâm Dương Thiên bây giờ hơn phân nửa linh lực mới vẹn vẹn có thể vẽ ra ngón tay dài ngắn nhỏ tiểu nhất bút.

Lâm Dương Thiên lắc đầu than nhẹ: "Quả nhiên. . . Bằng vào ta hiện tại tự thân năng lực muốn vẽ ra Minh Văn căn bản là không có khả năng sự tình a!"

Phải nói, không riêng gì Lâm Dương Thiên không có khả năng vẽ ra Minh Văn, tại toàn bộ khí Võ đại lục ở bên trên, đều không có người nghe nói qua 【 Minh Văn 】 loại vật này.

Minh Văn thuật, là đối Thiên Địa Linh Lực lý giải vận dụng đến thông suốt một loại cực hạn về sau mới có thể thi triển cao giai kỹ thuật.

Tại Lâm Dương Thiên trong trí nhớ, muốn luyện tập Minh Văn thuật, đầu tiên đến làm cho chính mình tu vi cảnh giới đạt tới siêu việt Uẩn Linh 【 Phá Hải cảnh 】, loại cảnh giới đó vô giả trong cơ thể Khí Hải vỡ tan, toàn bộ thân thể hóa thành linh lực dung khí, mới có thể dung nạp hải lượng Thiên Địa Linh Lực dùng để khắc họa Minh Văn.

Lần, thi triển Minh Văn thuật cần Lâm Dương Thiên trong tay chỉ này Minh Văn Bút.

Không nên xem thường cái này nho nhỏ Minh Văn Bút, này bút đáng người liệu là Ngũ Giai trở lên Linh Tài, đồng thời luyện chế một nhánh Minh Văn Bút cần luyện khí thủy chuẩn ít nhất phải là đỉnh phong vương đạo Khí Sư, thậm chí đạt được Hoàng Đạo Khí Sư cảnh giới.

Sau cùng, cũng là các loại Minh Văn truyền thừa, đó là cao giai vị diện coi như trân bảo bất truyền chi bí.

Một chút cường đại Minh Văn khắc ấn sau khi đi ra, không chỉ có bản thân liền có được cường đại công kích phòng ngự năng lực, càng là có thể tăng cường trang bị uy năng, thậm chí có thể dùng tới bố trí cường đại Minh Văn trận pháp, cái kia uy lực nhất định có thể sử dụng hủy thiên diệt địa để hình dung.

Lâm Dương Thiên trong tay Sơn Hải Hám Địa chùy sở dĩ sẽ phân phối một nhánh dạng này Minh Văn Bút, cũng là bởi vì chỉ kia cổ lão luyện khí thể lực bản thân cũng tại Minh Văn thuật một đạo bên trên có rất đào tạo sâu nghệ, mới có thể tại một chút cao giai Luyện Khí Sư rèn binh chùy bên trên phối trí dạng này một nhánh Minh Văn Bút, đến bây giờ cơ duyên xảo hợp phía dưới cuối cùng rơi xuống Lâm Dương Thiên trên tay.

Ly Hòa Thiên Đế năm đó tự nhiên cũng là Minh Văn thuật Bạc đàn anh, Lâm Dương Thiên trong đầu liên quan tới Minh Văn thuật cũng không thiếu cuộn cuộn tri thức truyền thừa, nhưng đối với trước mắt hần tới nói, muốn thi triển Minh Văn thuật, đó là một kiện cực kỳ khó khăn phiền toái sự tình.

Khó khăn phiền phức. . . Dĩ nhiên không phải không được.

Muốn vẽ Minh Văn, trừ dùng trong cơ thể mình Thiên Địa Linh Lực bên ngoài, còn có thể mượn dùng ngoại giới tài liệu, Lâm Dương Thiên trong đầu đại lượng ngưu bức Minh Văn vô pháp thi triển tình huống dưới, ngược lại là có một ít nông cạn nhất Minh Văn có thể thông qua mượn nhờ ngoại vật phương thức trước tiên miễn cưỡng khắc họa đi ra.

Nói thí dụ như: Hòa Hệ cơ bản nhất một loại Minh Văn —— bạo liệt Minh Văn.

Lâm Dương Lực một suy tư, liền từ Càn Khôn Giới bên trong triệu hồi ra một đoạn nhỏ cánh tay lớn nhỏ Ly Hòa Nguyên Tinh Thụ nhánh cây, dùng Sơn Hải Hám Địa chùy đập nát thành bụi phấn sau đó tại Linh Hòa thối luyện dưới gia nhập một chút phụ trợ tài liệu về sau liền thành một loại vô cùng nóng hổi nóng rực dung dịch.

Cái này một đoạn Ly Hòa Nguyên Tinh thể tích đã không nhỏ, nói ít cũng phải bán cái hơn trăm triệu Ngân Lượng, nhưng đi qua Lâm Dương Thiên thối luyện để thuần về sau dung dịch tuy nhiên thịnh gần nửa chén bộ dáng, Lâm Dương Thiên đưa nó chậm rãi quán chú đến Minh Văn Bút trung gian, sau đó từ chính mình trong túi càn khôn móc ra một khối đen nhánh khoáng thạch.

Tứ giai linh quáng - Hắc Huyền Tinh Cương Nham.

Đây là một loại chất liệu cực kỳ cứng rắn tứ giai khoáng thạch, nên tính là khí Võ đại lục ở bên trên lớn nhất cứng rắn tài liệu một trong.

Lâm Dương Thiên nắm chặt trong tay Minh Văn Bút, căn cứ từ mình trong đầu trí nhớ, muốn bắt đầu ném thử lần thử nhất Minh Văn khắc ấn.

Minh Văn Bút ngòi bút chạm đến Tinh Cương Nham, Lâm Dương Thiên chậm rãi vạch ra đệ nhất bút.

Nóng hổi hòa diễm dung dịch khắc tại khoáng thạch mặt ngoài, tùy theo mà tới là cả phòng nhiệt độ bắt đầu ấm lên.

Cổ lão Minh Văn, là một loại điều động thiên địa huyền bí lực lượng kỳ lạ phù hào, Lâm Dương Thiên đệ nhất bút vẽ ra, liền thúc đẩy sinh trưởng huyền diệu cảnh tượng.

Tối tăm trong phòng bắt đầu hiển hiện lấm ta lấm tẩm hồng sắc hoa quang, giống đầy trời hỏa diễm Phồn Tinh, bị này huyền diệu nhất bút Minh Văn lôi

kéo, không ngừng hội tụ đến đen nhánh khoáng thạch trung gian.

Làm tứ giai Linh Tài Hắc Huyền Tinh Cương Nham vền vền chịu đựng nhất bút Minh Văn về sau, không ngờ Kinh bắt đầu hơi hơi phiếm hồng, kịch liệt âm lên đứng lên.

Lâm Dương Kế tục.

Minh Văn Bút lại liên tiếp vẽ ra mấy bút.

Toàn bộ bên trong phòng luyện khí đã biến thành Nồi hoi, vô tận hóa điểm linh quang giống cuộn cuộn như thủy triều hội tụ tới, sắp này Minh Văn mỗi một cái bút họa đều biến thành khốc Huyền Hóa điểm Tinh Túy.

Lâm Dương Thiên mang theo bao tay, lấy hần nhục thân đã không thể thừa nhận Tinh Cương Nham trên thân đáng sợ nhiệt độ cao.

Nhưng ở hần mất thấy là phải hoàn thành sau cùng mấy bút thời điểm, tiếc nuôi sự tinh phát sinh.

Oanh.

Cái kia có thể xưng khí Vô đại lực ở bên trên cứng rắn nhất Hắc Huyền Tinh Cương Nham vậy mà không cách nào lại tiếp nhận bạo liệt Minh Văn ngưng tụ tới đáng sợ Hóa Năng, trong chớp mắt ngăn ngui đứng là tan thành một bãi nước thép, trùng thiên hóa điểm linh lực giống suối phun bắn ra xông về không trung.

Nghìn cân treo sợi tóc thời khắc, Lâm Dương Thiên mặc vào Hắc Thiết Linh Giáp, ngăn cản cái này một đợt bạo phát.

Toàn bộ Luyện Khí Thất cũng đã một mảnh hỗn độn.

Lâm Dương Mặc nhưng nhìn xem chung quanh hết thấy.

"Ngay cả tứ giai khoáng thạch đều không thể tiếp nhận cấp thấp nhất bạo liệt Minh Văn dung hợp ngưng tụ năng lượng a. . ."

Bởi vậy có thể thấy được, Minh Văn thuật uy lực là đáng sợ cỡ nào, đây là siêu việt vị diện này cường đại pháp môn, Lâm Dương Thiên mặc dù có một nhánh Minh Văn Bút, nhưng muốn sắp Minh Văn thuật uy lực đáng sợ tái hiện khí Vô đại lực cũng không phải một chuyện dễ dàng sự tình.

"Khoáng thạch tài liệu xấu lời nói. . ." Lâm Dương Thiên lấy tay nâng cằm lên suy tư: "Vậy thì thử một chút yêu thú tài liệu đem."

Nói, Lâm Dương Thiên từ Tu Di Giới bên trong triệu hồi ra một khối yêu thú xương.

Đó là một cái cường đại Vương Cấp Yêu Thú đầu núi Cự Viên xương, nói chuyện nhục thân trình độ chắc chắn, núi này ngọn núi Cự Viên tại năm đó Thanh Vân Sơn hạch tâm cũng là một phương như bá vương tồn tại.

Lâm Dương Khai bắt đầu lần thứ hai thí nghiệm.

Đáng tiếc là, mặc dù khối này yêu thú xương trình độ cứng cáp vượt qua Tinh Cương Nham, nhưng ở Lâm Dương Thiên hoàn thành sau cùng nhất bút Minh Văn thời điểm vẫn như cũ không thể thừa nhận này cuộn cuộn áp súc Hóa Năng, âm âm nổ tung.

Thất bại hai lần, để cho Lâm Dương Mi đầu chặt chẽ nhắm lại tới.

Mà đúng lúc này, liền nghe đến Luyện Khí Thất bên ngoài bất thành linh vang lên tiếng đập cửa: "Uy, Lâm Tiểu Dịch, người không chết đi? Giày vò ra động tĩnh lớn như vậy, còn có để hay không cho Bản Đại Vương ăn cơm thật ngon!"

Ngao kiêu Hóa Nhi, rõ ràng là nghe được động tĩnh tới quan tâm, nói chuyện nhưng vẫn là như vậy cần ăn đòn.

Nhưng Lâm Dương Thiên nghe được Hóa Nhi âm thanh, bất thành linh trên mặt liền lộ ra một vòng gặt mình nụ cười.

Rầm rầm

Luyện Khí Thất đại môn mở ra.

Lâm Dương Thiên mang theo chưa bao giờ có nụ cười đón lấy Hóa Nhi: "Hóa Nhi. . . Ha ha. . ."

"Người làm gì!" Hóa Nhi toàn thân run một cái.

Từ giống như Lâm Dương Thiên nhận biết đến nay, con hàng này chỉ lộ ra qua một lần dạng này nụ cười, cái kia chính là tại Thanh Vân Sơn bắt lấy chính mình làm Linh Hóa lò thời điểm.

Hiện tại gòi ạ nụ cười này lại tới! !

Hóa Nhi vụt một chút liền muốn bay nhảy lên, nhưng không chịu nổi Lâm Dương Thiên bất thành linh liền lấy ra nó đòi này trí mạng nhất nhược điểm.

Một khóa bảo tồn hoàn hảo Cửu Đầu Sư Từ đầu lâu bị Lâm Dương Trực tiếp ném xuống đất.

"Móa! !"

Hỏa Nhi cảm thấy mình miệng đã không bị khổng chế, trực tiếp dẫn dắt thân thể mình bay về phía viên kia thịt viên.

Run một chút.

Hỏa Nhi giống như Chim gõ kiến thẳng tắp đâm tại viên kia thịt viên bên trên, lại bị Lâm Dương Thiên toàn bộ cầm lên tới.

Bạn đang đọc truyện *Hỏa Đế Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 82: đường về, sát cục

"Hỏa Nhi đại vương, sư tử này đầu không thể ăn không nha!" Lâm Dương Tiểu giống con Hồ Ly.

Hỏa Nhi miệng kẹt tại thịt viên bên trong, kẹp lấy cuống họng nói: "Em gái ngươi! Lâm Tiểu Dương, ngươi chờ, chờ bổn vương ăn sạch sẽ trên người ngươi hàng tồn, nhất định một cánh hô trở mình ngươi sau đó rồi đi!"

"Vây cũng các loại ăn xong rồi nói sau. . ." Lâm Dương Thiên xấu bụng cười một tiếng, tại Hỏa Nhi hoàn toàn không có sức chống cự tình huống dưới giống như cái này ăn hàng đạt được Bất Bình Đẳng Điều Ước.

Một người một chim vào phòng.

Sau mười phút, chỉ nghe thấy trong phòng truyền đến một trận kêu thảm, sau đó Hỏa Nhi con hàng này ngậm thịt viên mắng lấy Lâm Dương Thiên cả nhà, cũng không quay đầu lại đi.

Lâm Dương Thiên trong tay, thì là cỡ nào ba cái đồ tươi vũ mao.

Tất Phương Hóa Vũ.

Làm thượng cổ mười đại thần thú một trong Tất Phương, Hỏa Nhi vũ mao mỗi một phiến cũng là nó bản mệnh Linh Nguyên biến thành, có thể xưng giữa thiên địa hóa diễm ngưng tụ Tinh Túy, ngư bức chỗ không cần nhiều lời, tuyệt đối là siêu việt vị diện này thần vật.

Tại Luyện Khí Thất bên trong, Lâm Dương Cường đi nhìn xuống sắp con hàng này rút ra thành bạch trăm kê xúc động, vền vẹn lấy ba mảnh Hóa Vũ, liền đã tiêu hao Hỏa Nhi không ít Linh Nguyên.

Tuy nhiên này hàng vì là ăn thịt viên cũng là liều, lại còn giống như Lâm Dương Định hiệp nghị, có thể thời gian dài dùng Hỏa Vũ tới đổi Lâm Dương Thiên tồn kho bên trong những cường đại đó yêu thú thi thể.

Cũng không biết Tất Phương nhất tộc lão tổ nghe được chính mình như thế cái ăn hàng đòi sau không tiết tháo yêu cầu, có thể hay không tức điên lòng.

Nhàn thoại nói ít.

Lâm Dương Thiên có ba mảnh Tất Phương Hóa Vũ về sau, cuối cùng giải quyết khắc ấn bạo liệt Minh Văn tất cả vấn đề.

Hắn lại lấy ra một khối dài hơn hai mét Ly Hỏa Nguyên Tinh, tốn thời gian thối luyện thành hóa diễm dung dịch về sau, tại bình thường trong tài liệu luyện tập tầm mười biến, mới rút cục bắt đầu ở Hóa Vũ bên trên khắc ấn Minh Văn.

Nửa canh giờ đi qua, cuối cùng không có ra lại cái gì ngoài ý muốn.

Lâm Dương Thiên trên tay, cỡ nào ba mảnh thần quang tứ xạ vũ mao.

Mỗi một phiến vũ mao bên trên có một cái tản ra màu đỏ sậm quang mang ký hiệu kỳ dị, tạo thành phù hào bút họa bên trong chất chứa vô tận hóa diễm linh năng, nhìn thật kỹ, lại phảng phất dung nham đang lưu động chậm chậm.

Không có người có thể tương tượng, một cái hoàn chỉnh bạo liệt Minh Văn tăng thêm Tất Phụng nhất tộc bản mệnh Hỏa Vũ, cả hai tổ hợp sẽ bộc phát ra đáng sợ cỡ nào uy lực.

Đây là siêu việt vị diện này siêu cấp Sát Khí, cứ việc số lượng chỉ có ba mảnh, nhưng là cái này ba mảnh Hỏa Vũ mỗi một lần thi triển, hậu quả tất nhiên cũng là kinh thiên động địa.

Lâm Dương Thiên hài lòng cười.

Lần này Lạc Nhật Vương Quốc hành trình đúng là có ngoài ý muốn thu hoạch, vẹn vẹn cũng là cái này một nhánh Minh Văn Bút, cho hắn đầy đủ thời gian liền có thể có nghịch chuyển lật trời chỉ năng.

Tăng thêm Lâm Dương Thiên trước đó luyện chế ra Lai Phụng múa kiếm, học được kiếm đạo Linh Quyết 【Phụng Vũ Hoàng Ly】, ngăn ngừa một tháng đa tạ tình cảnh, hắn thực lực tăng lên giống như hỏa tiễn nhảy lên Thiên Nhất.

Hiện tại coi như lại để cho hắn đối mặt đã từng cái kia nghiền ép hết thủy thần võ Thân Vương Lâm Bách Xuyên, hắn hiện tại cũng có sức đánh một trận.

Nhưng nếu như muốn làm đến vạn vô nhất thất, Lâm Dương Thiên vẫn là cần Bạch Ngân Vương Khải.

Xuất Vân Quốc cục thế phức tạp, Lâm Dương Thiên muốn hoàn toàn giết chết Trần Triều Ca, nhất định phải có được Chí Cường thực lực.

Ba ngày.

Ba ngày sau các loại đám kia tài liệu đưa tới, Lâm Dương Thiên liền sẽ trở về Xuất Vân Quốc, bắt đầu luyện chế món kia vương đạo cấp bậc siêu cường chiến giáp.

Chiến giáp này luyện chế trình tự làm việc phức tạp, tốn thời gian phí sức, coi như Lâm Dương Thiên luyện khí thực lực ngập trời, cũng cần Ôn phủ các vị Luyện Khí Sư hiệp trợ.

Một khi hoàn thành, vậy thì đến giống như Trần Triều Ca tiền nhân kia quên tổng nợ thời gian!

...

Huy Nhật Thành mỗi năm một lần thịnh hội kết thúc, về sau tự nhiên là chúng bách tính các loại nghị luận bát quái thời gian.

Đàm luận nhiều nhất, tự nhiên là cái kia thần bí chữ số mười sáu.

Ngay từ đầu, mọi người quan tâm nhất đương nhiên là cái kia Địa Tự số mười sáu đến là phương nào thần thánh, có thể lực giẫm hai đại Hào Cường.

Dù sao trên đời này không có không lọt gió tường, rất nhanh tin tức liền truyền ra tới.

Triệu Thị thương hội, Triệu Văn Xương lập tức thành Huy Nhật Thành dân gian phong vân nhân vật.

Cũng liền tại trên phố điên cuồng nghe ngóng liên quan tới cái này Triệu Văn Xương các loại bát quái giống như tin tức ngầm thời điểm, tại đấu giá hội sau khi kết thúc ngày thứ ba, một cái oanh động Huy Nhật Thành tin tức tuôn ra tới.

Huy Nhật Thành Thương Nghiệp Cự Đầu một trong Hải Thiên các vậy mà công nhiên tuyên bố cùng Triệu Thị thương hội kết thành chiến lược hợp tác đồng bọn, song phương cùng nhau khai phát Tân Thị Trường nghiệp vụ.

Đây đối với Triệu Thị thương hội tới nói, nhất định cũng là tiểu mẫu ngư cười tên lửa —— ngư bức thượng thiên.

Một cái tam lưu gia tộc dựng vào Hải Thiên các, cái kia chính là dựng vào thiên hạ Thương Minh, nếu không bao lâu, cái này Triệu Thị gia tộc khẳng định có thể trở thành mặt trời lặn quốc mới quật khởi lại một hào môn.

Không có người biết vì sao Hải Thiên các sẽ làm ra quyết định như vậy.

Đoàn người chỉ biết là, Hải Thiên các hai đại bốn sao chương quỹ một trong văn Tài Thần Triệu Công Vân tại ngày này buổi sáng tự mình đến nhà Triệu phủ, không chỉ có đưa lên Hậu Lễ, càng là tại chỗ bắn tiếng:

"Từ hôm nay trở đi, Triệu Thị thương hội chính là Hải Thiên các huynh đệ đơn vị, ai dám đối với hắn làm loạn, chính là cùng toàn bộ thiên hạ Thương Minh là địch!"

Câu nói này, hoàn toàn sắp Triệu Thị thương hội nâng lên trời, càng là bị Triệu gia bổng dung xây một tòa vô hình Phòng Hộ Tường, có thiên hạ thương hội làm hậu thuẫn, không người nào dám tại đối với Triệu Thị nhất tộc động cái gì ý đồ xấu.

Trừ. . .

Thượng Quan thế gia.

...

Đêm nay.

Thượng Quan Gia trong đại điện, hừ lạnh một tiếng vang lên, làm cho tất cả mọi người đều đánh cái run rẩy.

Hừ!

Thượng Quan Vân sắc mặt rất tối, tâm tình rất kém cỏi.

Tối nay vốn là bọn họ Thượng Quan Gia dự định đi trong đêm thu thập Triệu Thị gia tộc thời gian, nhưng là ban ngày Triệu gia chuyện phát sinh để cho kế hoạch này thành bọt nước.

Thượng Quan Vân làm sao cũng nghĩ không thông, làm sao đường đường Hải Thiên các sẽ cùng một cái tam lưu gia tộc kết minh.

Tuy nhiên cứ như vậy, hẳn đến là có thể nghĩ thông suốt vì sao buổi đầu giá bên trên một cái nho nhỏ Triệu gia có thể đem hấn Thượng Quan Gia hung hăng giết chết, cái này phía sau khẳng định có lấy thiên hạ Thương Minh hỗ trợ.

Tình huống bây giờ, người Triệu gia khẳng định là không có cách nào động.

Hắn Thượng Quan Vân trên đầu giá hội bị khinh bỉ chỉ có thể cõ họng đến trong bụng nghẹn thành cái rắm thả, đây đối với luôn luôn tự cho mình siêu phẩm Thượng Quan Vân tới nói quả thực là nhân sinh không có cái nào lớn hơn sĩ nhục.

Mà liền tại Thượng Quan Vân tại cả đám trước mặt cố nén nộ hỏa thời điểm, bất thành lĩnh, bên ngoài vội vã chạy tới một người, mang đến một cái làm cho tất cả mọi người giật mình tin tức ——

Ngay tại vừa rồi, Triệu Thị thương hội vị kia mới tới Lâm Cố Vấn một thân một mình rời đi Triệu phủ, hướng đi ngoài thành phương hướng!

"Tin tức phải chăng chuẩn xác!"

Thượng Quan Vân lập tức tới tinh thần.

Ba ngày này Thượng Quan Gia sưu tập đại lượng liên quan tới Triệu Thị thương hội tình báo, căn cứ trước mắt tin tức xem, Triệu Thị thương hội bất thành lĩnh tiến nhanh phía sau giống như cái này thần bí Lâm Cố Vấn có chặt chẽ không thể tách rời liên quan.

Thậm chí, Thượng Quan Vân cơ hồ có thể kết luận, ngày đó trên đầu giá hội giống như chính mình khiêu chiến người chính là cái này họ Lâm tiểu tử thôi!

Loại thời điểm này. . . Tiểu tử này còn dám một người ra khỏi thành?

Đây chẳng phải là muốn chết! !

Người tới quý gối Thượng Quan Vân dưới chân hồi báo: "Hồi bẩm thiếu gia, thiên chân vạn xác. Chúng ta phái đi giám thị Triệu gia cao thủ này lại vẫn còn ở này Lâm Cố Vấn đi theo phía sau, tùy thời có thể lấy báo cáo vị trí."

"Làm tốt!" Thượng Quan Vân khoe miệng lạnh lùng cong lên: "Đi mời 【 Liệt Hòa trường lão 】, để cho hắn lập tức mang cao thủ xuất phát, sắp này Lâm Cố Vấn bắt sống trở về gặp ta."

"Đúng!" Người kia theo tiếng đi.

Thượng Quan Vân trên mặt thì là hiển hiện một vòng tàn nhẫn chờ mong.

Liệt Hòa trường lão, chính là Thượng Quan thế gia tứ đại Uẩn Linh cường giả một trong, thực lực mạnh hơn Thượng Quan Vân bên trên một chút, chính là Uẩn Linh sơ kỳ đứng đầu cường giả.

Thượng Quan Vân phái ra dạng này một vị chí cường giả tự thân xuất mã, tuyệt đối là vạn vô nhất thất an bài.

Chờ đem kia là cái gì Lâm Cố Vấn bắt trở lại về sau, hẳn biết một chút một điểm gãy vỡ đối phương sắp buổi đầu giá bên trên cướp đi đồ vật phun ra, nếu là không có lời nói, hừ!

Vậy hắn sẽ để cho đối phương đòi này hối hận đầu thai làm người! !

...

Cùng lúc đó, mặt khác hai cổ đồng dạng đang giám thị Triệu phủ thế lực cũng nhận được vị kia Lâm Cố Vấn lạ lùng ra khỏi thành tin tức.

Hải Thiên các, bốn sao chương quý văn phòng

Hai đại bốn sao chương quý, văn, Võ Tài Thần đang nhìn nhau mà ngồi.

Văn Tài Thần Triệu Công Vân khẽ cau mày nói: "Cái này Lâm Cố Vấn thật đúng là gan lớn, chẳng lẽ hắn không biết Thượng Quan thế gia nhìn chăm vào Triệu gia chuẩn bị gây hấn a? Lại còn dám đêm khuya rồi. . ."

Đối diện.

Võ Tài Thần Quan tập sờ lấy chính mình râu dài, trầm giọng nói: "Chắc hẳn vị này Lâm Cố Vấn có nhất định phải đi lý do, chỉ là hẳn tuy nhiên Tiên Thiên Cảnh Giới, lẽ loi một mình tiến lên, chỉ sợ đi một chút xa liền sẽ rơi vào Thượng Quan Gia ma trận. . ."

Triệu Công Vân nói: "Từ Tinh đại chương quỹ trở về tổng bộ trước đó đã thông báo, nhất định phải cam đoan Triệu gia cùng cái này Lâm Cố Vấn an toàn, ta xem không bằng Lão Quan người tự mình đi một chuyến đi."

"Cũng tốt." Quan tập vron người đứng dậy: "Ta cái này xuất phát."

"Việc này không nên chậm trễ!"

Sau một lát, Hải Thiên trong các liên cũng vọt ra một nhánh đội ngũ, cấp tốc chạy về phía Lâm Dương Thiên phương hướng đi tới.

. . .

Mặt trời lặn hoàng cung, một tòa hào hoa tâm điện bên trong.

Hạ tổng quản đang tiếp thụ một vị cung trang nữ tử phân phó.

Hôm đó tại chữ thiên số một trong bao sương tuyết sắc công chúa hôm nay thay đổi Cung Trang Hoa Phục, vốn là có thể xưng hoàn mỹ dung mạo càng nhiều một chút khó mà nhìn thẳng ung dung.

Giờ phút này vị công chúa thần tình trên mặt có chút nghiền ngẫm, nhìn xem trong tay một đầu tin tức hơi hơi mím khóe miệng:

"Ồ? Vị này thần bí Cố Vấn đúng là một người muốn đi. . . Hẳn tuy nhiên chỉ là Tiên Thiên Cảnh tu vi, chẳng lẽ muốn cứ như vậy rồi đi Lạc Nhật Vương Quốc, tựa hồ có chút ngây thơ đây. . ."

Ngắn ngủi mấy câu, liền có thể nhìn ra vị công chúa này tại ba ngày thời gian bên trong đã đem Lâm Dương Thiên tại Triệu gia tình huống điều tra nhất thanh nhị sở, ngay cả hắn tu vi cảnh giới đều rõ ràng.

Hạ tổng quản, vị kia một mực làm bạn tại công chúa bên người âm trầm lão giả, chậm rãi nói tiếp:

"Công chúa, có cần hay không lão nô dẫn người đi bảo hộ. . ."

"Ân, cũng tốt." Vị công chúa kia điện hạ mỹ lệ trong đôi mắt linh quang thiểm động, xinh đẹp vô cùng: "Không nghĩ mát tổng quản người không cần vạn bất đắc dĩ đừng xuất thủ, nhìn xem cái này họ Lâm thiếu niên mạnh."

"Đúng, lão nô minh bạch." Hạ tổng quản hăng gì người, lập tức đoán được vị công chúa này điện hạ tâm tư.

Đây là một trận biến tướng khảo nghiệm.

Nó kết quả sắp quyết định vị này Lâm Cố Vấn có hay không tư cách tham dự vào một kiện quan hệ đến toàn bộ Lạc Nhật Vương Quốc vận mệnh đại sự bên trong trời.

Hạ tổng quản nhanh chóng lướt đi công chúa tâm điện, triệu tập một chút Đại Nội Cao Thủ chạy về phía bóng đêm ở trong.

Cứ như vậy, theo Lâm Dương Thiên đột nhiên Như Lai bước ra Triệu phủ đại môn, mấy cái đại thủ theo sát hần thân ảnh vron hướng bầu trời.

. . .

Từ Lạc Nhật Vương Quốc đến Xuất Vân Quận Quốc, cách xa nhau mấy trăm vạn dặm, nhất định phải thông qua khoảng cách dài truyền tống trận mới có thể đến.

Cái này hạn chế Lâm Dương Hồi thuộc về Xuất Vân Quốc hành động lộ tuyến.

Hắn nhất định phải từ Huy Nhật Thành ngoại truyền tiễn đưa trận đi qua truyền tống đến mặt trời lặn quốc biên cảnh thành trì Thương Châu, ra Thương Châu ước chừng đi đến một ngày đường trình liền có thể đến Xuất Vân Quốc biên cảnh thành trấn Thanh Phong trấn, ở nơi đó lại thông qua một lần truyền tống trở về Vân Thành.

Mà tại Thương Châu cùng Thanh Phong trấn trung gian, là một mảnh bởi Khâu Lăng hướng về Qua Bích quá độ khu vực, Lạc Nhật Vương Quốc bên trong vẫn có thể thấy được xanh um tươi tốt cây xanh tiêu sơn, mà một khi bước ra phiến khu vực này liền đến Xuất Vân Quốc Tây Bộ Qua Bích khu.

Sáng sớm ngày thứ hai.

Lâm Dương Thiên khoan thai cất bước đi ra Thương Châu thành trạm chuyên chờ.

Bạn đang đọc truyện *Hỏa Đế Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 83 : Tốt xấu hổ

Dựa theo khí Võ đại lục thói quen, trạm chuyên chờ cũng sẽ không thiết lập tại nội thành, nếu như muốn vào thành lời nói thì cần muốn tiến hành kiểm tra, mà ra khỏi thành rồi đi lời nói thì tự hành tùy tiện.

Lâm Dương Thiên đi ra trạm chuyên chờ về sau, trực tiếp hướng đi mặt trời lặn quốc biên cảnh phương hướng, hẩn thuê một cỗ yêu thú xe ngựa, ước chừng hơn hai canh giờ liền có thể tiến vào này phiên hai quốc giao giới Khâu Lăng khu vực.

Tại mặt trời lặn cùng Xuất Vân Quốc biên cảnh, tu kiến cung cấp cỗ xe hành tẩu quan đạo, dạng này có thể tăng lên rất nhiều đi đi lại lại hai quốc người hiệu suất, Lâm Dương Thiên liền thật tốt giống như là một tên bình thường lui tới thương nhân, thoải mái ngồi tại xe ngựa trong xe nhắm mắt dưỡng thần, phảng phất không có chút nào biết mình đã lâm vào hung ác cục ở trong.

Bên cạnh, Hỏa Nhi thói quen dùng một cái cánh chống đỡ đầu, bắt chéo hai chân nằm tại chỗ ngồi bên trên, ánh mắt nghiêng nghiêng nhìn xem Lâm Dương Thiên:

"Lâm Tiểu Dương, ngươi cứ như vậy yên tâm đi Hứa Dao muội tử một người lưu tại Triệu tiểu bàn chỗ này? Liền không sợ xảy ra chút gì ngoài ý muốn?"

Lâm Dương Thiên không có trả lời Hỏa Nhi lời nói.

Chính như Hỏa Nhi nói, Lâm Dương Thiên lần này trở về Xuất Vân, cũng không có mang lên Hứa Dao.

Hắn tại hôm qua đã sưu tập đủ luyện chế Bạch Ngân Vương Khải toàn bộ tài liệu, quyết định trong đêm về nước, mà Hứa Dao thì là bị hẩn lưu tại càng có thể phát huy năng mới có thể địa phương —— Triệu Thị thương hội.

Có Hải Thiên các hỗ trợ, Triệu Thị thương hội quật khởi tốc độ chỉ sợ khó có thể tưởng tượng, Hứa Dao tại loại này thương nghiệp bầu không khí bên trong tuyệt đối là như cá gặp nước, năng lượng thì triển hết sở trường.

Còn có một chút, lần này đi Xuất Vân một đường mạo hiểm, về nước về sau càng có một trận gió tanh mưa máu, Lâm Dương Thiên không muốn để cho cái nha đầu kia mạo hiểm.

"Cát. . . Không để ý tới ta. . . Người nào không biết ngươi là sợ sau này trở về hòa bình dụng địa cầu, Hứa Dao giống như Thanh Thanh hai người đặt một khối xử lý không tốt, đều người một nhà, già trang cái gì ah Trang."

Lâm Dương Thiên muốn dùng băng dính đi phong cái này phá chim miệng.

Không quá mà hiển nhiên quan tâm hơn một chuyện khác:

"Ta nói Lâm Tiểu Dương, ta làm sao đều cảm thấy đoạn đường này không nên bình tĩnh như vậy nắm. . . Mau nói, đợi lát nữa mà có phải hay không muốn làm đỡ? Bốn vương thật sớm điểm chuẩn bị làm nóng người a!"

Lâm Dương Thiên ánh mắt mở ra một đường nhỏ, quét Hỏa Nhi liếc một chút: "Lúc này Bạch Đả? Không cần thù lao a?"

"Móa! Ngươi đem Bản Đại Vương xem thành người nào!" Hỏa Nhi không cam lòng: "Xin gọi ta anh dũng không biết sợ, lòng trung thành hộ chủ Hỏa Nhi đại vương, cái gì thù lao không thù lao, quá tục! Đương nhiên rồi, nếu như ngươi nhất định phải khen thưởng người ta ăn một khẩu thịt viên như cục shit ta cũng là sẽ không cự tuyệt. . ."

Ba hoa hàng.

Lâm Dương Mặc lặng yên cho đối diện một cái liếc mắt, trong lòng tự nhủ đường đường một thần thú, làm sao lại trưởng thành này tâm đức hạnh, lừa này mà phía sau hẩn là còn có cổ sự.

Mà liền tại một người một chim tiến hành thường ngày tranh cãi thời điểm, bất thình lình yêu thú xe ngựa liền dừng lại.

Bạch bạch bạch.

Bên ngoài vang lên một trận hoảng hốt chạy bừa chạy trốn âm thanh, người phụ xe kia chuồn đi.

Một cái sắc lạnh, the thé âm thanh từ ở ngoài thùng xe mặt bay vào tới: "Trong xe người, đi ra chịu chết đi. . ."

Hắc, tới! !

Hỏa Nhi trực tiếp tinh thần, một điểm không có bị người truy sát giác ngộ.

Lâm Dương Thiên trên mặt cũng không có từng chút một cái gọi là bối rối cùng hoảng sợ, hoàn toàn không quan trọng.

Một trận chiến này tại hán trong dự liệu.

Đẩy cửa xe ra, ngạo nghễ mà đứng.

Lâm Dương Thiên bốn phía, đã sớm vây rớt đầy quan thế gia nhân mã.

To như vậy quan đạo, bị bọn này sát khí bùng bùng người cả kinh không có một ai.

Một người cầm đầu, xuyên chính là Thượng Quan Gia mây đen văn trường bào, một đầu hỏa hồng lông tóc tựa như liệt diễm trên không trung thiêu đốt, toàn thân hừng hực Linh Ấp sát khí, nghiêm chỉnh một đầu từ Hỏa Ngục bên trong leo ra Hung Ma.

Người này chính là Thượng Quan thế gia Địa Vị tối cao Uẩn Linh cường giả một trong —— Liệt Hỏa trường lão.

Vị này hồng phát cường giả đang tại hai tên sắc mặt âm trầm tiên thiên đỉnh phong cường giả cùng đi, dùng một loại ác lang xem thò ánh mắt lạnh lùng nhìn chăm chăm Lâm Dương Thiên.

Hắn là chân chính Uẩn Linh cường giả, phiên thiên địa này ở giữa Chí Cường tồn tại.

Hắn đối mặt Lâm Dương Thiên, không nói lời nào, quanh thân khí thế tựa như một đoàn trùng thiên liệt diễm, đủ để cho bất kỳ một cái nào tiên thiên cao thủ ở trước mặt hắn quý xuống thân phục.

Nhưng cũng tiếc là, hắn lần này đối mặt là Lâm Dương Thiên.

Này Uẩn Linh cảnh giới giống như Tiên Thiên Cảnh Giới không thể vượt qua rãnh trời tại Lâm Dương Thiên trên thân tựa hồ cũng không có cái tác dụng gì.

Lâm Dương Bình yên tĩnh nhìn xem trước mặt đến đây đuôi giết hán Thượng Quan Gia đội ngũ, ánh mắt một mảnh lạnh nhạt.

Tựa như nhìn xem một đám tại mảnh hồ trước mặt ngông cuồng chó đất.

Loại thái độ này không thể nghi ngờ chọc giận bọn này đến từ Thượng Quan Gia sát thủ.

Liệt Hỏa trường lão bên cạnh một tên gọi là Mã Cường tiên thiên đỉnh phong cường giả, lần nữa hô lên này sắc lạnh, the thé âm thanh:

"Họ Lâm tiểu tử, ta không thể không phải bội phục ngươi, đặc tội ta Thượng Quan thế gia không tại Triệu phủ ngoan ngoãn trốn tránh, lại còn dám chạy đến Huy Nhật Thành đến tìm cái chết. Ngươi thật sự là ngại chính mình mệnh quá dài!"

Mã Cường lời nói, mỗi một chữ đều mang sát cơ.

Hắn muốn để cái này đáng chết tiểu tử tại phe mình sát cơ dưới run rẩy.

Nhưng ngay tại hắn nói chuyện thời điểm, đoàn người nhưng là nghe được trên xe tiểu tử kia miệng bên trong đang yên lặng đếm lấy:

"Một cái, hai cái. . . Mười cái. . . Hai mươi ba. . . Tổng cộng hai mươi ba. . . Quên, có chút lãng phí."

Hắn tại tính cái gì?

Cái gì gọi là lãng phí. . .

Mã Cường cảm thấy mình bị không để ý tới, cuồng hống rống nhợn hơn: "Tiểu tạp chủng! Ta đang cùng ngươi nói chuyện! !"

Lâm Dương Thiên căn bản chính là điếc, nhìn về phía Hỏa Nhi: "Hai mươi ba, ngươi muốn mấy cái?"

Hỏa Nhi lời nói càng trực tiếp: "Mấy cái đều được, có thể ăn a?"

"Tùy tiện, nhưng liền sợ không thể ăn."

"Thấu hoạt chấp nhận đi. . . Ta không ăn kiêng."

Ta đi!

Cái này không riêng gì Mã Cường, toàn bộ Thượng Quan thế gia người đều nỗ.

Vị kia Liệt Hỏa trường lão càng là hai mắt đều muốn phun ra lửa.

Cái này làm cái gì?

Người nào viết lời kịch?

Đây là một cái bị đuổi giết đến tuyệt cảnh người nên nói a?

Liệt Hỏa trường lão, hạ lệnh đi!

Lão tử hần miêu giết chết hần!

Tuy nhiên ngay tại Thượng Quan Gia bị tức đoàn thể bạo tẩu thời điểm, Lâm Dương Thiên vậy mà động trước.

Trước người hần đứng là bất thành linh xuất hiện một bộ hình người hắc sắc chiến giáp, Lâm Dương Trực tiếp đạp vào chiến giáp, toàn thân linh lực bay vọt.

Sưu.

Tại thượng quan nhà một chỗ trông mắt bên trong, Lâm Dương Thiên vậy mà cao cao bay lên không trung.

Khó trách tiểu tử kia vừa rồi kiêu ngạo như vậy, vậy mà có thể bay! !

Tại khí Vô đại lục, phi hành là một kiện cực kỳ không chuyện dễ.

Chỉ có đột phá Uẩn Linh cảnh những siêu cấp cường giả đó, mới có thể miễn cưỡng điều động linh lực ngự không phi hành, vậy cũng là truyền thuyết nhân vật bình thường.

Nhưng nếu như mượn nhờ ngoại vật lời nói, vẫn là có thật nhiều người có thể bay lượn Lam Thiên, tỉ như trang bị, tỉ như cưỡi yêu thú.

Lâm Dương Thiên Hắc Thiết Linh Giáp tại không có mặc lên người thời điểm là có thể giống như Ván Trượt giẫm tại dưới chân phi tường, lúc trước hần cũng là giẫm lên Linh Giáp từ Thanh Vân Sơn bay trở về Vân Thành.

Giờ phút này, hần hình như là lại muốn dùng một chiêu này thoát đi Thượng Quan Gia sát cục.

Chỉ chớp mắt, Lâm Dương Thiên cũng đã bay ra vài trăm mét khoảng cách, cái này khiến ở đây những Thượng Quan đó phủ thân vệ cũng vì đó biến sắc, nhưng này vị trí Liệt Hỏa trường lão nhưng là mặt lộ vẻ cười lạnh.

Thượng Quan Gia làm một cái siêu cấp vương quốc luyện khí hào môn, há có thể không có phi hành chí bảo?

Muốn dạng này liền chạy?

Ngây thơ!

"Đi ra! Đẳng Vân Chu!"

Liệt Hỏa trường lão một tiếng quát nhẹ, dưới chân lập tức hiển hiện một khung ngân sắc hình giọt nước thuyền nhỏ, linh lực khuấy động, chính là thẳng lên vân tiêu.

Hần lạnh lùng nhìn về phía trước Lâm Dương Thiên, dưới chân Đẳng Vân Chu bỗng nhiên tăng tốc độ, tốc độ vượt xa Lâm Dương Thiên Hắc Thiết Linh Giáp, lấy Mã Cường cầm đầu Thượng Quan Gia tiên thiên cao thủ bọn họ thì là nhanh chóng tại mặt đất đi theo truy kích.

"Lâm Dịch, không cần làm không biết sợ gãy dựa, thúc thủ chịu trói, ta có thể cho ngươi một cái thống khoái!"

Liệt Hỏa trường lão mở miệng, giống như là tại hướng về Lâm Dương Khai ân.

Hần đã nhìn ra Lâm Dương Tu vì là tùy nhiên Tiên Thiên thủy chuẩn, dạng này thực lực tại Uẩn Linh cảnh giới trước mặt không có bất kỳ cái gì cơ hội.

Lâm Dương Thiên nhưng là cầm đầu ở phía trước chạy trốn, mấy hơi thời gian, hai người liền tới đến rồi xa quan đạo này phiến chấp trùng Khâu Lăng Tùng Lâm trên không.

Mắt thấy hai người càng đuổi càng gần, khoảng cách đã không đủ trăm mét, Liệt Hỏa trường lão sát cơ phảng phất đã có thể thâm thấu đến Lâm Dương Thiên sau lưng.

Lâm Dương Thiên bất thành linh liền hạ xuống.

Cảm giác kia giống như là phát giác mình tại không trung vô pháp đào thoát bất đắc dĩ lựa chọn hạ cánh khẩn cấp, Lâm Dương Thiên rơi vào phía dưới trong rừng rậm.

"Hừ! Ngoan cô chống cự!" Liệt Hỏa trường lão một tiếng chê cười, đuổi tiếp.

Giờ phút này Lâm Dương Thiên đã là một cái sắp chết Thỏ Trắng, lại nhảy nhót không bao lâu.

Rầm rầm.

Lâm Dương Thiên sau khi rơi xuống đất, không nói hai lời liền co cẳng chạy như điên, tốc độ không chậm.

Hắn tựa như là bị bức bách đến tử vong tuyền dân liễu mạng, liễu mạng đang tranh thủ sau cùng sinh cơ.

Nhưng loại này giãy dụa tại Liệt Hỏa trường lão thoát nhìn là buồn cười như vậy, thậm chí, hắn còn có một số truy đuổi con mồi khoái cảm.

Cơ hồ cũng là một phút đồng hồ không đến lúc đó ở giữa, Liệt Hỏa trường lão liền dựa vào chính mình Uẩn Linh cảnh giới cực kỳ nhanh chóng độ đuổi tới Lâm Dương Thiên phía trước, ngăn chặn Lâm Dương Thiên đường đi.

Lâm Dương Thiên co cẳng liền chạy ngược về.

Sau năm phút, Lâm Dương Bị từ phía sau đuổi theo Mã Cường bọn người ở tại trong rừng rậm chặn ở vừa vặn.

Đến tận đây, hắn lại không chạy trốn sinh cơ.

"Tiểu tạp chủng, chạy đủ a?"

Mã Cường đứng vững, khắp khuôn mặt là nhe răng cười:

"Ngươi cho rằng có một kiện phi hành trang bị liền có thể phách lối sao? Hắc hắc, đợi lát nữa lão tử muốn hung hăng đập nát ngươi cái này ưa thích đóng vai khóc khuôn mặt! !"

"Hắc hắc hắc. . ."

Bên cạnh đám kia Thượng Quan phủ thân vệ mệ đến ngắt ngư, nhìn thấy Lâm Dương Chung tại không có chạy, cũng đều là một trận cười lạnh.

Trước mặt tiểu tử, đã không có nửa điểm sinh cơ.

Nhưng những người này ai cũng không nghĩ tới, tại loại này trong tuyệt cảnh, Lâm Dương Thiên hắn đúng là cười.

Ác ma cười.

Mà liền tại Lâm Dương Thiên lâm vào tuyệt cảnh thời điểm, ngay tại khoảng cách cái này sát cục ước chừng ngàn mét có hơn một tòa núi nhỏ đồi đằng sau, hai đạo hắc ảnh cơ hồ cùng một thời gian lách vào đi.

Đây là phụ cận tốt nhất quan sát điểm, lại có thể ngay đầu tiên xuất thủ cứu viện Lâm Dương Thiên, cho nên hai người không hẹn mà cùng lựa chọn tại đây ẩn thân.

Sưu, sưu.

"Ai! !"

"Người phương nào! !"

"Quan đại chương quỹ?"

"Hạ tổng quản?"

Bên kia sát khí lẫn nhiên, bên này tiểu sơn phía sau, bầu không khí có chút xấu hổ.

Hai người cũng là Huy Nhật Thành Điền Phong Nhân Vật, ngày bình thường tự nhiên gặp rồi.

Bọn họ bám theo một đoạn hộ tống Lâm Dương Thiên mà đến, tự nhiên mắt thấy phía trước tại trên quan đạo một màn, lúc đầu cũng định xuất thủ nhưng

là không nghĩ tới vậy mà Lâm Dương Thiên nào ra một màn Kim Thiên thoát xác.

Hai người bọn họ chạy nhanh nhất, hất ra thủ hạ một đường đuối tới nơi đây, cuối cùng lại ở chỗ này chạm mặt.

Hai người không hẹn mà cùng nói ra: "Người làm sao lại ở chỗ này?"

Ách . .

Làm như thế nào trả lời?

Hai vị Uẩn Linh cường giả trên đầu đều suu suu toát mồ hôi lạnh.

Ta là tới cứu người?

A? Trùng hợp như vậy, ta cũng là?

Tuy nhiên hai vị này cũng là tâm tư linh xảo nhân vật, trong nháy mắt liền nghĩ đến đối phương ý đồ đến, tuyệt đối là giống như chính mình một dạng tới bảo hộ vị này quan trọng Lâm Tiểu Công Tử không bị thương tổn.

Mà liền tại hai người như thế một đôi trước mắt đột, đột nhiên, bên kia giằng co cục diện liền mở lam.

Bạn đang đọc truyện *Hỏa Đế Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 84: Quét ngang

Thượng Quan Gia một phương cuối cùng chịu không Lâm Dương Thiên cái này cười lạnh biểu lộ, xuất thủ.

"Cho lão tử quỳ xuống! !"

"Chết đi! !"

Đầu tiên xuất thủ là 20 tên Thượng Quan Gia thân vệ.

Bọn họ đều là Tiên Thiên Trung Kỳ tả hữu cao thủ, cùng nhau nhất động, tựa như hai mươi con lộng lẫy mãnh hổ nhảy ra Tùng Lâm, hai mươi đạo Tiên Thiên Linh Quang phóng lên tận trời, liền phải đem Lâm Dương Thiên nghiền ép.

Lâm Dương Thiên đối mặt hai mươi người bao bọc, khoe miệng vẫn như cũ treo ác ma đường cong.

Hắn Hắc Thiết Linh Giáp bỗng nhiên vỡ ra, phân giải thành mấy cái bộ kiện, trong nháy mắt bám vào đến Lâm Dương Thiên trên thân, sắp cái sau vũ trang thành một vị sát khí ngập trời hắc giáp Chiến Thần.

Cùng lúc đó, Hòa Nhi phát ra một tiếng to rõ hót vang, toàn bộ chim hóa thân thành một đạo uy lực vô cùng hỏa diễm thần quang, xông về Lâm Dương Thiên sau lưng một vòng thân vệ.

Đại La Viêm chường!

Lâm Dương Thiên kinh thiên Hòa Chường lại xuất hiện nhân gian.

Đạt đến Tiên Thiên Hậu Kỳ hắn, nhất chường chi uy, động địa kinh thiên, đáng sợ nhiệt độ cao thiêu đốt thể gian vạn vật.

Hòa Nhi đại vương móng vuốt thêm cánh thêm miệng!

Hòa Nhi chiêu số tên nhất quán loạn thất bát tao, nhưng là uy lực lại đáng sợ làm cho người giận sôi.

Một người một chim, đều ra một chiêu.

20 Thượng Quan thân vệ tựa như một đám ô hợp bay về phía bốn phương tám hướng, căn bản không có bất luận cái gì hoàn thủ lực lượng.

Lâm Dương Thiên bây giờ tu vi bản thân là Tiên Thiên Cảnh hậu kỳ, mặc vào Hắc Thiết Linh Giáp về sau càng là đứng tại Tiên Thiên cảnh giới đỉnh phong, chỉ là 20 tên trung kỳ yếu căn bã, không đáng giá nhắc tới.

"Lợi hại!"

Khâu Lăng về sau, hai đại cao thủ nhìn thấy Lâm Dương Nhất chiêu, lúc đầu cũng là cũng định xuất thủ, thân hình cũng là một hồi.

Có thể a, thiếu niên này!

Chỉ bằng một chiêu này, chỉ sợ Tiên Thiên bên trong không đối thủ nữa đi!

Nhưng là chỉ bằng nghĩ như vậy muốn từ Thượng Quan Gia vị kia Uẩn Linh cường giả trong công kích sống sót, chỉ sợ còn chưa đủ.

Quan tập, Hạ tổng quản người nhìn ta, ta nhìn người, không nói chuyện, ánh mắt bên trong ý tứ cũng rất rõ ràng.

"Lên đi?"

"Lên a, lại không không còn kịp nữa!"

"Lên!"

Hai đại cao thủ lao ra, đối diện, dị biến lại nổi lên.

Lâm Dương Nhất chiêu quét bay toàn bộ Thượng Quan thân vệ về sau, vậy mà vọt thẳng hướng về còn lại ba người.

Đậu má.

Tiểu tử người chậm một chút a!

Rõ ràng đánh không lại người ta làm sao còn như thế hoành đây!

Quan tập giống như Hạ tổng quản gia tốc lao ra.

Lâm Dương Thiên đối diện.

Liệt Hỏa trường lão ba người đứng tại chỗ, trên mặt cũng là kinh ngạc.

Bọn họ cũng không nghĩ tới Lâm Dương Thiên vậy mà như thế cường hãn.

Nhưng rất nhanh phần này kinh ngạc liền biến thành vô tận phẫn nộ.

Tên tiểu tử thú này, lại còn dám động thủ đã thương người, nhất định tội không thể tha!

Hơn nữa còn vậy mà mẹ nó dám xông lại?

Chẳng lẽ hắn không biết Uẩn Linh cao thủ đáng sợ a! !

"Muốn chết!"

Liệt Hỏa trường lão sát cơ lập tức phun trào, như biển như nước thủy triều giống Lâm Dương Thiên cuộn cuộn cuốn tới.

"Giết!"

Mã Cường cùng một vị khác tiên thiên đỉnh phong trường lão đồng dạng là giận không kềm được.

Thực lực bọn hắn giống như hiện tại Lâm Dương Thiên không kém quá nhiều, giống như sau lưng Liệt Hỏa trường lão, tuyệt đối có thể một kích đem cái này tiểu tạp chủng cầm xuống.

Hướng chi, Lâm Dương Thiên có bộ kia quý dị hắc sắc chiến giáp trang bị, bọn họ sao lại chưa vậy?

Ba đạo đáng sợ linh quang nổ lên.

Liệt Hỏa trường lão ba người đều là trong nháy mắt vũ trang đầy đủ.

Trên người bọn họ đều là xuyên cao giai Linh Khí cấp bậc chiến giáp, trong tay đều cầm một kiện Đỉnh Cấp Linh Khí, đối mặt Lâm Dương Thiên cùng Hòa Nhi khí thế hung hung xung phong, trực tiếp giết đi qua.

"Tiểu tử thú, còn dám làm tổn thương ta người nhà họ Thượng Quan, ta muốn ngươi chết không toàn thây! !"

Mã Cường một bên hướng, còn vừa đang hét gào.

Hắn xưa nay cảm thấy mình cũng là Uẩn Linh phía dưới Tối Cường Cao Thủ, chỗ nào có thể dễ dàng tha thứ Lâm Dương Thiên như vậy ngông cuồng.

Tay hắn cầm một cây năm màu Tấn Thiết Côn, tiên thiên đỉnh phong cường đại Nhục Thân Chi Lực vung vẩy tại cơn trên thân, đúng là trong nháy mắt vung vẩy ra hơn mười đạo mắt thường khó phân biệt Côn Ảnh, tựa như tầng tầng sóng biển nghiền ép Lâm Dương Thiên linh.

Cùng lúc đó, bên cạnh hắn một cái khác bên ngoài tên là Lý Thiên tiên thiên đỉnh phong cũng huy động trong tay trong tay một thanh Trảm Nhật trường đao, trên không trung bô ra một đạo màu xám đao mang, mang theo Liệt Không Toái Địa uy năng âm âm chém xuống tới.

Trong lòng hai người đều là động ý quyết giết, lấy hai người bọn họ riêng phần mình sắp tới hai vạn cân lực lượng liên thủ một kích, đối diện này hắc giáp tiểu tử không chết cũng tàn phế.

Càng làm cho người ta tuyệt vọng là, đứng ở phía sau Liệt Hỏa trường lão, ra tay giết chiêu càng kinh người hơn.

Trên tay hắn không biết lúc nào lơ lửng một vòng hỏa hồng sắc hình tròn Đĩa Bay, sinh ra tám con hình thoi gai ngược, xoay tròn thuận tiện giống như một vòng chói mắt tiểu hình thái dương, mang theo nóng hổi nhiệt độ cao linh năng.

Liệt Hỏa trường lão linh lực một phá vỡ, ngọn lửa kia Phi Luân đường kính càng là trong nháy mắt mở rộng đến một mét, khủng bố nhiệt độ sắp chung quanh vài mét phạm vi bãi cỏ đều nung thành một mảnh khô vàng, chớ đừng nói chi là đụng phải nhân thể, tuyệt đối là hời phi yên diệt kết cục.

【Hỏa Dương vòng】.

Cái này Thượng Quan Gia chuyên môn vì là Liệt Hỏa trường lão luyện chế Sơ Giai vương đạo binh khí, trực tiếp hóa thành Liệt Hỏa trường lão tấ sát tuyệt chiêu, trực tiếp bỏ qua cho chính diện, bay về phía Lâm Dương Thiên giữa lưng.

Tiền hậu giáp kích, hắn phải chết sát cục.

Chết!

Chết đi cho ta!

Trong lòng ba người đều muốn Lâm Dương Thiên chết, mà Lâm Dương Thiên lại quả nhiên là không biết sống chết còn hướng về Tam Đại Sát Chiêu xông lại.

Mã Cường, Lý Thiên trên mặt đều là lộ ra đắc ý mà tàn khốc nụ cười, nhưng nụ cười này tiếp tục không đến một hơi, liền cứng ngắc ở trên mặt.

Tình huống như thế nào?

Bên kia làm sao còn có một cái giống như đúc Lâm tiểu tử, chính cùng con hỏa điều kia lạnh lùng nhìn xem chính mình ba người?

Này xông lại là ai?

Ba người nào từ có chút mộng ép, nhưng này kiện hắc sắc Khôi Giáp đã lấy nhanh chóng như sét không kịp che tai tư thế vọt tới trước mặt bọn hắn, ngay sau đó là một trận không cách nào hình dung cự bạo.

Ầm ầm.

Ầm ầm mà lên mây hình nắm giống như Hỏa Thần phẫn nộ, phương viên mấy chục mét bên trong hết thấy đều tại Bạo Viêm bên trong hóa thành chôn phần.

Đáng sợ hỏa diễm trùng kích trong nháy mắt bao phủ ba người, Mã Cường, Lý Thiên trên mặt hoảng sợ thần sắc tựa như là gặp từ trong địa ngục leo ra khát máu Hung Ma, từng ngụm sắp thân thể của mình nhai nát cắn nát, nhưng lại không có bất kỳ cái gì biện pháp. . .

Hắc Thiết Linh Giáp tự bạo, đã tương đương với một tên đề giai Uẩn Linh cường giả một kích.

Diệt sát Mã Cường, như là giết chó.

Vừa rồi càn rỡ kêu gào hai vị tiên thiên đỉnh phong trực tiếp bị Lâm Dương Nhất kích tự bạo đánh thành cận bã, vừa rồi ba người liên thủ kinh thiên sát chiêu cũng hóa thành vô hình, nhưng là đầy trời trong bụi mù lại có một thanh âm nổ lên.

"Tiểu tạp chủng, lẽ nào lại như vậy, hôm nay ta nhất định phải phế ngươi! !"

Liệt Hỏa trường lão nổi giận lấy xông lên bầu trời.

Trên người hắn Linh Khí chiến giáp đã thành một đồng rách rưới, liên đới lấy hắn kiểu tóc, khuôn mặt tất cả đều một mảnh đen nhánh, giống như Phi

Châu gà giống như.

Đối với Liệt Hỏa trường lão tới nói không cách nào dễ dàng tha thứ vô cùng nhục nhã, hấn thân là Uẩn Linh cường giả, giữa thiên địa mạnh nhất tồn tại, làm sao có khả năng bị một cái Tiên Thiên tiểu tử đùa bỡn đến tận đây!

Cái kia đáng chết tự bạo chiến giáp đã sử dụng hết, hiện tại đến phiên hấn dùng tàn nhẫn nhất chiêu số tới hung hăng giày vò cái kia đáng chết đập nát

"Đi ra cho ta, ta muốn để ngươi. . ." Liệt Hỏa trường lão âm thanh vang vọng bầu trời.

Lâm Dương Thiên nhưng là thật xuất hiện tại trước mắt hấn, trong tay, nắm chặt Phượng Vũ kiếm.

Trong tay nắm chặt Phượng Vũ kiếm.

"Tiểu tạp chủng. . ." Liệt Hỏa trường lão giận mắng ngông cuồng, vô tận sát ý cùng ngập trời linh lực tại tay phải hấn bên trên hóa thành một thanh liệt hỏa trường đao, cuốn cuộn liệt diễm, không hết phong mang, muốn sắp Lâm Dương Thiên chém thành tàn phế.

Nhưng hấn hỏa diễm đao giờ lên một nửa liền cứng tại không trung.

Hấn nhìn thấy một thanh kiếm.

Một thanh màu đỏ sậm trường kiếm, trên không trung vung vẩy ra khó mà hình dung uyển chuyển kiếm quang.

Kìa kiếm quang như lửa, đỏ giống như huyết sắc ráng chiều.

Kìa kiếm quang có linh, phi vũ ở giữa phảng phất huyền hóa ra một cái lộng lẫy Thái Phượng.

Quá đẹp. . .

Đây là Liệt Hỏa trường lão trước khi chết sau cùng ý nghĩ.

Một đạo kinh thiên động địa hỏa diễm kiếm quang hóa thành uyển chuyển nhảy múa Hỏa Diễm Phượng Hoàng, tại huy hoàng khắp chốn bên trong xẹt qua bầu trời, đồng thời cũng xẹt qua Liệt Hỏa trường lão cứng ngắt cổ.

PHỐC.

Huyết Quang Trùng Thiên.

Tư.

Toàn trường quanh quẩn cũng là nhiệt huyết bị Lâm Dương Thiên nóng rực kiếm mang bốc hơi tiếng vang.

Chuôi này bất thể vương đạo thần kiếm, Phượng Vũ kiếm.

Chiêu kia kinh diễm thế mỹ kiếm chiêu, Phượng Vũ Hoàng Ly.

Cuối cùng ở nhân gian nở rộ Tuyệt Đại Phong Hoa.

Một vị đứng tại võ giả đỉnh phong Uẩn Linh Sơ Giai cường giả, thành một kiếm này nói sát chiêu hiện thế tế phẩm vong hồn.

Trên bầu trời phượng minh tiêu tán.

Lâm Dương Thiên chậm rãi rơi trên mặt đất.

Bên cạnh, Liệt Hỏa trường lão thi thể ầm ầm rơi xuống đất.

Toàn bộ Tùng Lâm yên tĩnh chỉ còn phong thanh.

Không đúng, còn có bên cạnh Hóa Nhi đang tại từng cái thi thể lục xem Túi Càn Khôn lầm bầm âm thanh.

"A. . . Tốt cùng."

"Ân. . . Cái này còn có thể, miễn cường năng lượng đi mua cân cầm Vương Cấp Yêu Thú. . ."

Từ khi Lâm Dương Thiên không thiếu tiền về sau, Hóa Nhi liền kế thừa nó chủ nhân ngỗ nghịch qua nhỏ lông đặc tính, thịt muỗi cũng là thịt a!

. . .

Quan tập, Hạ tổng quản tới cứu Lâm Dương Cương vừa vọt tới sát tràng bên trong, lại phát hiện muốn cứu người ngược lại thành diệt sát đối thủ Ma

Vương.

Hai người liếc nhau.

Tiểu tử này mẹ nó thật mạnh, căn bản không cần cứu a!

Tốt xấu hồ a. . .

Từ chiến đấu bắt đầu đến bây giờ vẹn vẹn qua không đến mười phút đồng hồ thời gian, hết thấy liền kết thúc.

Một vị Uẩn Linh cường giả, tăng thêm hai vị tiên thiên đỉnh phong cùng 20 vị trí Tiên Thiên Trung Hậu Kỳ cường giả tạo thành cường đại đoàn đội toàn bộ thành mặt đất thi thê.

Hai mươi ba vị cao thủ, giống như hai mươi ba con con kiến không có bao nhiêu khác nhau.

Đúng lúc này, Lâm Dương Thiên xoay người, vừa vận nhìn về phía hai người.

Hai vị Huy Nhật Thành Lão Đại càng thêm xấu hổ.

Cái này muốn làm sao chào hỏi a.

"Này? Chúng ta là tới cứu người?"

Mẹ nó nói không nên lời a!

Thực sự không có chiêu.

Này Hải Thiên các bốn sao chương quỹ Quan tập, chỉ có thể vung lên hai bàn tay Lâm Dương Thiên vỗ tay, mà đổi thành một vị Đại Nội Cao Thủ Hạ tổng quản, lại chỉ có thể dùng một loại phức tạp nhãn quang nhìn xem Lâm Dương Thiên.

Quan tập một bên vỗ tay, vừa đi tới, nỗ lực làm dịu lấy không khí hiện trường: "Không nghĩ tới Lâm Công Tử đúng là người mang như thế Tuyệt Thế Kiếm Pháp, ha ha, thật thời chúng ta những lão gia hỏa này còn muốn lo lắng ngại an nguy, xem ra cũng là tự mình đa tình a, Ha-Ha!"

"Vốn chính là. . ." Hóa Nhi tại Lâm Dương Thiên trên vai không chút khách khí cho một cái liếc mắt.

Lâm Dương Tắc là hướng về hai người gật đầu thăm hỏi.

Hắn gặp qua Quan tập, biết là Hải Thiên các bốn sao chương quỹ, với lại đối phương vẫn là tới cứu mình, cứ việc cũng không cần.

"Lâm Dương Thiên cảm tạ quan đại chương quỹ hảo ý, không biết vị này là?" Hắn đem ánh mắt nhìn về phía lạ mặt Hạ tổng quản.

Quan tập cười giới thiệu: "Ha ha, Lâm Công Tử, vị này chính là đương kim mặt trời lặn vương triều bên trong nổi danh cao thủ, Đại Nội Tổng Quản hạ lên long, đồng thời còn là chúng ta Lạc Nhật Vương Quốc đệ nhất mỹ nhân 【Tiêu Tương công chúa】Thiếp Thân Hộ Vệ!"

Bạn đang đọc truyện *Hóa Đế Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 85: Trở về

Câu này, tương đương với nói cho Lâm Dương Thiên, hạ lên Long Bối sau khi còn có một vị thân phận tôn quý Tiêu Tương công chúa.

Lâm Dương Nhiên, đồng dạng hướng về hạ lên Long Hành lễ gửi tới lời cảm ơn:

"Đa tạ Hạ tổng quản xuất thủ tương trợ."

Hạ lên long nhìn xem Lâm Dương Thiên, đúng là nội tâm một mảnh thê lương, sinh ra Trường Giang Sóng sau đê Sóng trước cảm giác vô lực.

Hắn cảm khái phát phát tay: "Lâm Công Tử kiếm pháp cái thế, lại chỗ nào cần chúng ta tương trợ. . . Thôi, lão nô lưu tại nơi này cũng là tăng thêm xấu

hồ, lấy Lâm Công Tử thân thủ thiên hạ này to lớn chỉ sợ đều có thể đi đến, lão nô cái này cáo từ."

Hạ lên long nói không sai.

Lần này cứu người quá trình xác thực cũng xấu hổ.

Xấu hổ đến nhà bà ngoại.

Hạ lên long suu suu vọt, lưu lại Quan tập, nhìn xem Lâm Dương Thiên cũng là cười khổ.

"Lâm Công Tử, người thật sự là thâm tàng bất lộ a, sớm biết như thế, Tử Tinh đại chương quỹ nàng cũng sẽ không để chúng ta như thế dè chừng ngại an nguy."

Lâm Dương Tâm nói cái này cũng không có cách nào.

Ta không thể cả ngày ở bên ngoài khoe khoang nói mình mạnh bao nhiêu đi. . .

Tuy nhiên thông qua chuyện này hẳn cũng ý thức được một điểm, cái kia chính là thiên hạ Thương Minh còn có kia là cái gì Tiêu Tương công chúa đều cũng chú ý cho hắn.

Hắn sẽ không ngây thơ cho là mình thật như vậy người gặp người thích, chỉ sợ hai phe này đều có chuyện gì tình cuối cùng muốn chứng thực đến trên người hắn.

Lâm Dương Tâm nghĩ chớp động, khách sáo nói: "Quan chương quỹ những ngày này đối với Lâm mỗ cùng Triệu gia chiếu cố, Lâm mỗ vô cùng cảm kích, tại Huy Nhật Thành ta Triệu phủ vẫn phải cỡ nào phiền phức Hải Thiên các quan tâm chiếu khán."

"Chúng ta hai nhà đã là hợp tác đồng bọn cái này hiển nhiên." Quan tập gật đầu nói: "Chỉ là Lâm Công Tử hôm nay đại phát thần uy, chỉ sợ này Thượng Quan Gia sẽ không từ bỏ ý đồ, nếu như Lâm Công Tử cần lời nói ta Hải Thiên các có thể tự xuất thủ tương trợ."

"Việc này sau đó lại dự kiến đề nghị, như có cần, Lâm Dịch tự sẽ truyền tin."

"Tốt, này Lâm Công Tử liền khá bảo trọng, vậy tại hạ liền không hộ tống Lâm Công Tử, tựa như Hạ tổng quản nói, thân người tay chân lấy ứng phó hết thấy."

"Đi thông thả."

"Bảo trọng."

Nói xong, Quan tập cũng nhanh như chớp đi.

Không có cách nào a.

Không có ý tứ lưu thêm a.

Cứu người cứu một nửa, người khác đỡ đã đánh xong, loại chuyện này dù ai trên thân ai cũng không ở lại được a. . .

Mà Lâm Dương Tắc là không còn nhìn nhiều mặt đất thi thể, trực tiếp quay người chậm rãi rời đi mảnh này sát tràng.

Lần này, hắn trong rừng chuyển tầm vài vòng, xác nhận sau lưng đã không còn người theo đuôi về sau, mới chạy Xuất Vân Quốc biên cảnh Thanh Phong trấn đi.

Một trận chiến này, với hắn mà nói tuy nhiên chỉ là một trận làm nóng người.

Hắn trở về Xuất Vân Quốc sự tình, không muốn để cho cái kia thiên hạ Thương Minh cùng vị kia thần bí Tiêu Tương công chúa biết được, hiện tại hắn không muốn thiếu bọn họ quá tình nhân tình.

Hắn muốn một mình nghênh đón này chờ đợi đã lâu cuối cùng Phục Cừu Chi Chiến!

...

Vân Thành, Ôn phủ.

Ôn gia vì là hắc giáp Thiết Vệ bọn họ đặc biệt chuẩn bị bí mật Phòng Luyện Công bên trong, hơn mười đạo thân ảnh làm thành một vòng tròn, đang tại quan sát bên trong hai đạo nhân ảnh tiến hành chiến đấu kịch liệt.

Trong hai người, thành linh có một người chính là Ôn phủ nhị thiếu gia Ôn Thao.

Hôm nay Ôn Thao, nhất quyền nhất cước vung ra thượng diện ầm ầm đã có linh quang chảy xuôi, rõ ràng là đã đột phá đến Tiên Thiên Cảnh Giới đầu

hiệu, Lâm Dương Thiên bộ kia ma quỷ huấn luyện pháp luật quả nhiên bức ra tiểu tử này trong cơ thể tiềm năng.

Tuy nhiên đây không tính là cái gì.

Đi qua Lâm Dương Thiên địa ngục thức giày vò 20 tên Ôn gia Thiết Vệ bên trong bây giờ đã có ba tên tiên thiên cao thủ, đây hết thảy cũng là Hòa Nhi đã từng công lao.

Càng làm cho người ta kinh ngạc là, giờ phút này cùng Ôn Thao đối chiến người đứng là Ôn phủ vị đại tiểu thư kia, Ôn Thanh Thanh.

Một tháng không thấy, lúc đầu chỉ là Thối Thệ trung kỳ Ôn Thanh Thanh vậy mà đã có thể cùng Tiên Thiên Sơ Kỳ Ôn Thao đánh cho có tới có quay về, hai người quyền qua cước lại, không ngừng khuấy động ra trận trận hung mãnh quyền phong, xem người bên cạnh đều là vô tay bảo hay.

Hai người giao thủ ước chừng mười mấy phút, cuối cùng tại một cái đối bình về sau, Ôn Thao về phía sau nửa bước nhảy ra vòng chiến:

"Không đánh, không đánh. . . Đánh đánh nhẹ bất quá, đánh trở lại đầu Lâm Dịch trở về khẳng định phải trả thù thao luyện ta, không có cách nào đánh."

Ha ha ha.

Người bên cạnh một trận cười vang.

Ôn Thao đi qua những ngày này rèn luyện, trên thân ngạo khí rút đi không ít, cũng có thể cùng mọi người hoà mình, cái này trò đùa thì là để cho mọi người gương mặt đỏ bừng.

"Chết Ôn Thao, ngươi nói cái gì đó? Ai bảo ngươi để cho, ngươi cứ tới, ta cam đoan Lâm Dịch sẽ không đối với ngươi thế nào! !"

Ôn Thanh Thanh toàn thân bao trùm lấy một tầng hơi mỏng mờ mờ, trong suốt sáng long lanh, thỉnh thoảng có thành tựu cổ dòng nước theo nàng Xương Quai Xanh lưu lại, càng lộ ra xinh đẹp rung động lòng người. .

Gian khổ Vô Đạo Chi Lộ, để cho cái này nguyên bản trên người có chút ngang ngược khí chất đại tiểu thư hoàn toàn lột xác thành khí khái hào hùng cùng mỹ mạo cùng tồn tại Thanh Xuân Mỹ Thiếu Nữ.

Đoàn người ngoài miệng đang nói đùa, thật tâm bên trong đối với Ôn Thanh Thanh đều có một ít khâm phục.

Ngắn ngủi một tháng thời gian, từ Thối Thệ trung kỳ đột nhiên tăng mạnh, cho tới bây giờ có thể cùng Ôn Thao đại chiến mấy chục hiệp, ai cũng biết Ôn Thanh Thanh tháng này kinh lịch trải qua cái gì.

Tuy nhiên Ôn Thanh Thanh tu luyện Xá Nữ Tổ Tâm Kinh là cực kỳ cường hãn tâm pháp Linh Quyết, nhưng cái này phía sau Ôn Thanh Thanh thống khổ cùng mồ hôi đủ để cho tất cả mọi người động dung.

"Nha, ngươi nói không trả thù liền không trả thù a, nói xong giống Lâm Dịch là ngươi người nào giống như. . ." Ôn Thao khó được giống như muối muối đùa giỡn một chút, một đám khổ ép huấn luyện qua sau khi Ôn phủ cường giả cũng là đi theo vui mừng.

Đoàn người là trong lòng hi vọng Ôn Thanh Thanh có thể giống như vị kia thần thông quảng đại Lâm trưởng lão phát sinh một ít gì.

Nhưng lại tại lúc này, mọi người sau lưng lại vang lên một cái lạnh như băng âm thanh:

"Ôn Thao, hôm nay huấn luyện kết thúc sau khi ngươi lưu lại, Hòa Nhi đơn độc cùng ngươi thêm luyện."

Tất cả mọi người lắng, ngay sau đó một cái đoàn người đồng dạng thanh âm quen thuộc vang lên:

"Cạp cạp! Tốt, nhiều người như vậy bên trong Bản Đại Vương thích nhất thao luyện cũng là Ôn Thao tiểu tử, tiếng kêu thảm kia nghe mập mà không ngán, kẻ trộm mang cảm giác!"

Xoát một chút.

Ôn Thao sắc mặt liền trở nên so giấy còn trắng.

Nhưng là người khác tất cả đều hưng phấn nhảy dựng lên.

"Lâm trưởng lão, ngài trở về! !"

Tất cả mọi người trong ánh mắt đều bốc lên kích động ngôi sao nhỏ, riêng là Ôn Thanh Thanh, hưng phấn ngay cả làm tốt mấy cái hít sâu, trước ngực đã phát dục thành thực dao động một trận mãnh liệt, muốn chạy gấp tới nhào về phía Lâm Dương Thiên, lại phát hiện mình giống như Lâm Dương Thiên tựa hồ còn giống như không có đến một bước kia.

Tiểu Nữ Nhi nhà nương ngừng cùng kích động thỏa thích tại trên mặt nàng dây dưa, bộ dáng kia quả nhiên là ta thấy mà yêu.

Tuy nhiên ngay tại nàng tiến thối lưỡng nan thời điểm, Hòa Nhi trực tiếp bỏ nhào vào trong ngực nàng, cho mọi người giải vây: "Thanh Thanh muội tử, thế

nào, có muốn hay không bốn vương a? Oa, một tháng không thấy, người lại biến lớn, đều nhanh theo kịp cái kia Hứa Dao muội muội!"

Đi chết rồi người, cái này lưu manh chìm!

Rất rõ ràng, Hóa Nhi đi một chuyến Huy Nhật Thành, giống như Triệu Văn Xương này hàng lần lộn mấy ngày sau học cái xấu.

Đám người một trận cười vang, Lâm Dương Tắc là hào phóng đi tới, cho Ôn Thanh Thanh đưa qua một phần đến từ Huy Nhật Thành Tiểu Lễ Vật.

Tiểu nha đầu vui vẻ không muốn không muốn.

Lâm Dương Thiên coi như từ bên ngoài cho hắn mang về một đoàn Huy Nhật Thành không khí cũng là tốt.

Rất nhanh, Ôn Đình Thiên tiện bí mật chạy tới nơi này.

Toà này tu kiến dưới đất kiến trúc là trước mắt Ôn phủ bí mật lớn nhất, chỉ có có hạn mấy người biết, Lâm Dương Hồi tới đi thẳng tới tại đây, hiển nhiên là không muốn nói cho người khác biết hắn hành tung.

Một lớn một nhỏ ăn ý hợp tác chỉ là liếc nhau, Ôn Đình Thiên liền biết Lâm Dương Thiên lần này đi Lạc Nhật Vương Quốc mười phần thuận lợi, hai người không có nói thêm cái gì, liền trực tiếp đi vào trong một gian mật thất hội đàm.

Lâm Dương Thiên sắp mình tại Lạc Nhật Vương Quốc sự tình giản yếu nói một lần, riêng là sắp Triệu Văn Xương Triệu Thị thương hội tình huống giống như Ôn Đình Thiên thảo luận một phen, đường dây này đã cửa hàng dưới, đợi đến về sau Ôn gia liền có thể lợi dụng cái tầng quan hệ này phát triển tại Lạc Nhật Vương Quốc nghiệp vụ, tiến một bước mở rộng gia tộc thế lực.

Ôn Đình Thiên cũng sắp Vân Thành tình huống cho Lâm Dương Giới thiệu.

Nói đơn giản, cái này một tháng tới Vân Thành mười phần bình tĩnh, Ôn gia thì không so tiêu dao.

Lần kia hoàng gia dạ yến về sau, hoàng đế Lâm Hạo uyên tự mình sắp Ôn Đình Thiên sắc phong làm hoàng gia luyện khí Cố Vấn, Ôn gia Luyện Thiên xưng là hoàng gia Ngự Dụng Luyện Khí Phường, tôn sùng vô hạn.

Toàn bộ Vân Thành thương nghiệp bố cục, cũng hoàn toàn thành Ôn gia một nhà độc bá cục diện.

Âu Dương gia hiện tại đã thành Ôn gia sau lưng một con chó, Trần gia tại rách nát về sau, những yêu thú đó sinh ý cũng bị Ôn Đình Thiên bằng nhanh nhất tốc độ đón lấy.

Bây giờ Ôn gia, thỏa thỏa thành trừ chính thức bên ngoài mạnh nhất dân gian thế lực.

Ôn Đình Thiên sau khi nói xong, chuyên môn bổ sung một câu: "Lần trước Hoàng Đế Bệ Hạ không có nhìn thấy người rất là tiếc nuối, chỉ sợ người lần này trở về không lâu liền sẽ chuyên môn vì người chuẩn bị một trận tiệc tối."

"Không vội." Lâm Dương Thiên lắc đầu.

Trong lòng hắn, nói thật đối với vị này thân sinh phụ thân cũng không có quá nhiều thân tình ám áp, càng nhiều là một loại oán hận cùng hiểu kỳ.

Hắn hận nam nhân kia để cho mình mẫu thân chịu mười lăm năm nỗi khổ tương tư, sau cùng buồn bức sầu não mà chết.

Hắn tự nhiên cũng muốn biết, đến cái kia Xuất Vân Quốc quân là một cái như thế nào nhân vật.

Tuy nhiên đây hết thảy đều phải đợi đến hắn sắp Bạch Ngân Vương Khải luyện chế ra đến từ sau khi mới được, Lâm Dương Thiên có một loại dự cảm

Nếu không bao lâu, Thượng Quan thế gia, thần võ Thân Vương Lâm Bách Xuyên, Trần Triều Ca, những này giấu ở phía sau Hắc Ám Thế Lực liền đem xâu chuỗi đứng lên, bộc phát ra bọn họ ấp ủ đã lâu âm mưu kinh thiên.

Hắn nhất định phải làm tốt vạn toàn chuẩn bị.

Hắn nhìn về phía Ôn Đình Thiên: "Lần này trở về, việc cấp bách là sắp món đồ kia luyện chế ra tới."

"Tốt, đợi người muốn vật, toàn lực phối hợp người." Ôn Đình Thiên biết Lâm Dương Thiên lần này ra ngoài chính là vì luyện chế món kia càng thêm ngưng bức chiến giáp, lập tức lập tức gật đầu.

Rất tốt.

Lâm Dương Thiên cùng Ôn Đình Thiên lại trọn vẹn đàm luận một canh giờ, sắp liên quan tới Ôn gia phát triển đại sự từng cái đã định, Ôn Đình Thiên mới rời khỏi dưới mặt đất Tu Luyện Thất.

...

Sáng sớm hôm sau, Luyện Thiên hào hai vị Dịch Đại Sư liền tuyên bố bế quan.

Hai người bọn họ đã từng dùng để luyện khí Luyện Khí Thất bị chia làm cấm địa, tất cả mọi người không được đi vào, không có người biết hai vị này Ôn gia tối đỉnh cấp Luyện Khí Sư muốn bắt đầu luyện chế cái gì trọng bảo, chỉ có hai vị Dịch Đại Sư tự mình biết ——

Bọn họ bắt quá là muốn cho Lâm Dương Thiên đánh một chút ra tay mà thôi.

Ngày này ngẫu nhiên nhìn thấy hai vị đại sư Luyện Thiên hào bọn họ tập dịch đều sẽ cảm thấy buồn bực, vì sao hai vị cộng lại đều nhanh muốn hai trăm tuổi lão nhân gia làm sao lại lộ ra hải tử nụ cười hưng phấn.

Người xem vị kia Dịch Hành Vân đại sư, một lần cuối cùng đi vào Luyện Khí Thất thời điểm lại còn hướng lòng bàn tay nôn hai cái nước miếng, miệng bên trong lầm bầm:

"Bà mẹ người chứ gầu à, lần này xong việc lão tử liền nghỉ hưu, cả một đời đều giá trị, Ha-Ha! !"

Cái quý gì a?

Tất cả mọi người không khỏi điệu.

Chỉ có hai vị Dịch Đại Sư tự mình biết, hôm nay bọn họ sẽ bắt đầu luyện chế, sẽ là khí Vô đại lục ở bên trên có thể xưng mạnh nhất vương đạo chiến giáp! !

Bạn đang đọc truyện *Hỏa Đế Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 86: Âm mưu hung dữ

Càng thêm bí ẩn là, vị kia mai danh ẩn tích một tháng Ôn gia trưởng lão Lâm Dịch đã yên lặng trở lại Ôn phủ, đồng thời tiến vào Luyện Thiên hào bắt đầu chủ trì bộ chiến giáp này luyện chế.

Hết thấy, đưa về bình tĩnh.

Nhưng là, tại toà này nhìn như bình thản an tường thành thị phía dưới, chính như Lâm Dương Thiên đoán trước như thế, một cỗ đã sớm mãnh liệt hồi lâu âm mưu đã đi tới sắp phun trào điểm tới hạn.

...

Vân Thành Đông Bắc, có một tòa rộng lớn Trang Viên.

Cùng hấn địa phương náo nhiệt thành thị không khí khác biệt, toà này tường đồ ngói xanh Đại Trạch phương viên vài dặm bên trong quanh quệ chỉ có lá cây tiếng xào xạc.

Bởi vì, toà này Đại Trạch có một cái làm cho tất cả mọi người đều nhìn mà phát khiếp tên —— thần võ Thân Vương Phủ.

Thần võ Thân Vương Phủ để không lớn, bên trong thủ vệ càng là rải rác mấy người, nhưng lại căn bản không có người dám tới gần nơi này, bởi vì Lâm Bách Xuyên bản thân đã là Chí Cường đại danh từ.

Xuất Vân Quốc tam đại Uẩn Linh cường giả một trong, có ở đây không lâu trước đó nghe nói càng là tại Ôn phủ lực áp Hộ Quốc Tướng Quân Lý Tĩnh, hoàng thất đệ nhất thống lĩnh Đoạn Thiên Nhai, thành mười đủ mười Xuất Vân Quốc mạnh nhất nam nhân.

Dạng này Hung Thần Phủ Trạch, ai dám lỗ mãng?

Tại trạch viện chỗ sâu, có một tòa ước chừng gần ngàn mét vuông huy hoàng cung điện, tại đây cũng là toàn bộ thần võ Thân Vương Phủ duy nhất có thủ vệ đóng giữ địa phương.

Tuy nhiên làm cho người kinh ngạc là, này tám tên đứng tại cung điện bên ngoài cường đại thủ vệ, lại đều mặc lấy một kiện mây đen văn trường bào.

Này quen thuộc ký hiệu, chỉ đại biểu lấy một cái thể lực —— Thượng Quan thế gia!

Thượng Quan thế gia người làm sao lại tại thần võ Thân Vương Phủ?

Đáp án, ngay tại bên trong cung điện này.

Đại điện trong môn, rộng lớn trên đất trống, có một đạo bát quái hình dáng kỳ dị mâm tròn, một mét vuông, đang lóe ra màu lam nhạt huỳnh quang.

Làm cho người ngạc nhiên là, giờ phút này đang có một bóng người từ này lam sắc huỳnh quang bên trong hiển hiện, hư thực biến hóa ở giữa lại là một cái người sống sờ sờ từ bên trong đi tới.

Cái này đúng là một cái có thể thực hiện cự ly xa truyền tống giản dị Truyền Tống Pháp Trận!

Tại khí Võ đại lục ở bên trên, loại này có thể tùy thời bố trí Truyền Tống Pháp Trận tuyệt đối là chỉ bảo bên trong chỉ bảo, liền xem như này Lạc Nhật Vương Quốc, chỉ sợ đều chưa hẳn có thể có được loại này có thể vượt qua Thiên Sơn Vạn Thủy truyền tống thần khí, nhưng giờ phút này vậy mà tại thần võ Thân Vương Phủ vậy mà liền có một tòa.

Cái này đã đầy đủ làm cho người kinh ngạc, nhưng càng khiến người ta cảm thấy thật không thể tin, chính là cái này từ trong truyền tống trận mặt đi tới bóng người đúng là một cái mai danh ẩn tích hồi lâu Lão Thực Nhân ——

Đã từng Nội Vụ Phủ thủ lĩnh, Vương Minh Trùng.

Một tháng không thấy, Vương Minh Trùng gầy gò không ít, nhưng là con hàng này trông mắt trong kia phân âm u cùng oán độc nhưng là càng ngày càng tăng.

Tại thượng quan thế gia một tháng, Vương Minh Trùng thời gian cũng không dễ vượt qua, hẳn càng hoài niệm đã từng vinh hoa phú quý, trong lòng đối với Lâm Dịch cùng Ôn gia căm hận liền càng sâu.

Hiện tại, hẳn trở về.

Mang ý nghĩa báo thù thời khắc đến.

Wang Ming Zhong đi ra truyền tống trận, trực tiếp hướng đi trong đại điện hai cái thân ảnh phía trước, hai đầu gối quỳ xuống, hành lễ vấn an:

"Vương Minh Trùng tham kiến thần võ Thân Vương, Cửu Hoàng Tử điện hạ."

Hắn đối diện, đứng đấy hai người thỉnh linh chính là Lâm Bách Xuyên cùng Trần Triều Ca.

Hai vị này không biết từ lúc nào liền đã tiến tới cùng nhau Thúc Chất, tựa hồ đang đợi Vương Minh Trùng trở về.

Lâm Bách Xuyên bộ dạng phục tùng nhìn xem Vương Minh Trùng, ngược lại là quan tâm một câu: "Vương đại nhân lần này đi mặt trời lặn quốc, một đường vất vả."

"Không dám không dám." Vương Minh Trùng thật sâu cúi đầu xuống: "Vi Thần chỉ cần nghĩ đến một ngày kia có thể trợ giúp Thân Vương Điện Hạ cùng Cửu Hoàng Tử thành tựu đại nghiệp, trong lòng liền hoàn toàn cũng là hoan hỉ."

"Tốt!" Lâm Bách Xuyên mặt không biểu tình gật đầu: "Chờ đến được chuyện ngày, người chính là Xuất Vân Quốc tương lai Tể Tướng!"

"Tạ Thân vương đại nhân! !"

Đại điện bên trong, quanh quẩn cũng là băng lãnh âm mưu quỷ kế.

Trần Triều Ca ở bên cạnh, một mực yên lặng nghe, ánh mắt bình tĩnh, không biết suy nghĩ cái gì.

Lâm Bách Xuyên tiếp tục hỏi: "Thượng Quan Gia bên kia chuẩn bị thế nào."

"Mọi việc sẵn sàng. Hiện tại liền chờ Thượng Quan Gia vị kia Hóa Ma gia chủ xuất quan, liền có thể mang theo Thượng Quan Gia cao thủ đi vào Vân Thành, trợ giúp Thân Vương Điện Hạ khởi động đại sự."

"Còn bao lâu nữa."

"Ta trước khi đến, Thượng Quan Vân công tử nói cho ta biết, nhiều nhất không ra nửa tháng."

"Trời cũng giúp ta." Lâm Bách Xuyên hải lòng gật gật đầu: "Không nghĩ tới này Ôn gia vậy mà thực có can đảm giết đến tận quan bay, bằng không này Hóa Ma Thượng Quan Hồng cũng sẽ không tự mình đến Xuất Vân báo thù, a, nói đến chuyện này ta còn muốn thật tốt cảm tạ một chút Ôn gia còn có cái kia Lâm Dịch."

Lâm Bách Xuyên cười lạnh, tầm mắt chuyển hướng bên cạnh Trần Triều Ca: "Lâm Dương Thiên, chờ đến hết thấy kết thúc, người chính là Xuất Vân tân nhiệm quốc vương!"

Thủ đoạn ác nghiệt, đáng sợ âm mưu.

Tất cả mọi thứ, quả nhiên đã sớm bắt đầu mưu đồ, cái này âm mưu mục tiêu cuối cùng nhất đúng là Xuất Vân Quốc giang sơn hoàng vị.

Mà phía sau chân chính Chủ Sự, cũng là vị này chiến lược Thông Thiên thần võ Thân Vương Lâm Bách Xuyên.

Trần Triều Ca cung kính nhìn về phía Lâm Bách Xuyên, cúi đầu nói: "Lâm Dương Năng đủ giúp Hoàng Thúc báo năm đó Đại Cừ, còn có may mắn được lấy truyền thụ Hoàng Thúc Tông Môn Cái Thể Thần Công, làm cái gì cũng là hần là."

"Ha ha, rất tốt!" Lâm Bách Xuyên hài lòng gật đầu: "Ta quả nhiên không có nhìn lầm ngươi!"

Hần vỗ vỗ Trần Triều Ca bả vai: "Ngươi yên tâm, Hoàng Thúc đáp ứng ngươi sự tình nhất định sẽ làm đến, chờ đến tất cả mọi chuyện kết thúc về sau, ta nhất định đề cử ngươi tiến vào ta chỗ Tông Môn! "

"Lâm Dương Thiên Tạ hoàng thúc đại ân! " Trần Triều Ca ánh mắt bên trong nhấp nháy vẻ hưng phấn.

Hần biết, Lâm Bách Xuyên trong miệng cái kia cái gọi là 【 Tông Môn 】, mới là trên phiên đại lục này chân chính chúa tể.

Chính mình cái này Hoàng Tử, bất quá là Lâm Bách Xuyên cơ duyên xảo hợp phía dưới chọn trúng thực hiện cái này soán vị kế hoạch khôi lỗi.

Bất quá đối với Trần Triều Ca tới nói, hần chỉ cần mình bạch hai chuyện:

Một, chỉ cần thành công giết Lâm Hạo uyên, hần liền sẽ trở thành Xuất Vân Quốc vương, càng biết tại ngày sau tiến vào cái kia Tông Môn, tu tập Vô Thượng Thần Công, thậm chí có khả năng trở thành khí Vô đại lục vô địch chí tôn.

Hai, nửa tháng về sau, hần liền có thể thân thủ cho Trần Thị nhất tộc báo thù.

Đoạn này khắc cốt ghi tâm cừ hận, giống một thanh Răng cưa đao nhọn, mỗi ngày đều tại Trần Triều Ca trên trái tim đi đi lại lại cắt đâm, để cho hần hận đến điên cuồng.

Hần mỗi ngày đều tại nguyên rủa Lâm Dương Thiên, hận không thể ăn thịt, uống máu, sắp Lâm Dương Thiên chém thành muôn mảnh, nghiền xương thành tro!

Hiện tại, hết thảy cừ oán cuối cùng muốn tới kết thúc thời điểm.

Nửa tháng.

Đợi thêm nửa tháng.

Chính mình liền có thể thân thủ sắp cái kia Lâm Dịch hành hạ đến chết thiên biến vạn biến, cảm thấy an ủi phụ thân trên trời có linh thiêng.

Chính mình liền có thể phá hủy toàn bộ Ôn gia, báo Trần gia sụp đổ mỗi thù.

Bọn họ một phương này thực lực bây giờ, Lâm Bách Xuyên là siêu việt sơ kỳ Uẩn Linh trung kỳ cường giả, mà này Thượng Quan thế gia gia chủ, càng là đứng tại Uẩn Linh trung kỳ đỉnh phong chí tôn, thực lực so Lâm Bách Xuyên còn mạnh hơn.

Có hai người này, chính là đủ để nghiền ép Xuất Vân hoàng thất, huống chi Lâm Bách Xuyên còn chuẩn bị một nhánh Bí Mật Bộ Đội, dự định giao cho đối với hoàng cung quen thuộc nhất Vương Minh Trùng chỉ huy, nhất cử diệt sát hoàng gia thị vệ, cầm xuống toàn bộ Hoàng Đình.

Thực lực như thế chênh lệch, như thể tỉ mỉ chuẩn bị, căn bản vạn vô nhất thất.

Hiện tại bọn hần muốn chờ, cũng là Hòa Ma Thượng Quan Hồng thuận lợi xuất quan, cùng một cái phù hợp bố trí sát cục cơ hội. . .

. . .

Toàn bộ Vân Thành tại một mảnh yên tĩnh bên trong đi qua nửa tháng tình cảnh.

Có lẽ là vận mệnh trùng hợp, ngay tại sau nửa tháng một ngày nào đó, tại Vân Thành Luyện Thiên hào bên trong cùng vạn dặm xa Huy Nhật Thành bên ngoài Phần Thiên cốc, đồng thời tuôn ra hai tiếng nổ vang rung trời.

Luyện Thiên hào bên trong.

Hôm nay Luyện Thiên hào hiếm thấy không tiếp tục kinh doanh một ngày, sở hữu Tập Dịch đều nghỉ ngơi, trông trải trong đại sảnh yên tĩnh có thể nghe châm, mà chỉ có Ôn gia cực kỳ Hạch Tâm Nguyên Lão cùng 20 tên hắc giáp Thiết Vệ lặng lẽ chờ.

Bên trong phòng luyện khí Gõ thanh âm đã ngừng rỗng rã một ngày, dựa theo quy luật chung, hôm nay hần là Lâm Dương Thiên xuất quan thời gian.

Đoàn người từ buổi sáng một mực chờ đến bây giờ, thần sắc trên mặt bao nhiêu đều có chút nôn nóng.

Rõ ràng nửa tháng thời gian luyện chế một kiện trang bị, đây là Luyện Thiên hào chưa bao giờ có hành động vĩ đại, ai cũng vô pháp tưởng tượng vị kia thần thông quảng đại Lâm trưởng lão sẽ xuất ra một kiện như thế nào nghịch thiên Thần Trang.

Đột nhiên, mọi người nghe được một tiếng sét nổ tung.

Oanh một chút.

Trùng thiên màu trắng bạc thân quang từ Lâm Dương Thiên Luyện Khí Thất mỗi một vết nứt khe hở bên trong xuyên phá đi ra, giống như từng chuỗi ánh kiếm, đâm xuyên hết thấy trời ngai, bắn thẳng đến chín tầng mây tầng.

Một cỗ vô pháp tưởng tượng cường đại Linh Áp giống như cuộn cuộn sóng lớn, lấy Luyện Khí Thất làm hạch tâm ầm ầm nổ bể ra tới.

Trong nháy mắt.

Toà kia kiên cố Luyện Khí Thất vách tường cùng nóc nhà bắt đầu ở cự đại trùng kích bên trong sụp đổ, trực tiếp thành chôn phần.

Trùng thiên một vụ nổ, hình thành một đạo mắt trần có thể thấy bụi mù khí lãng, trùng trùng điệp điệp, bao phủ toàn trường.

"Ta mẹ nó!"

Tiếng vang bên trong, mọi người đầu tiên nghe thấy Hòa Nhi thói quen nói tục.

Sau đó đoàn người nhìn thấy này không ai bì nổi Hòa Nhi đại vương tựa như một cái vải rách Oa Oa một dạng bị hướng bay ra ngoài.

Lấy Hòa Nhi thực lực, cũng căn bản vô pháp kháng cự vừa rồi khủng bố như thế trùng kích.

"Sur huynh, người thuốc! !" Dịch Hành Vân theo sát lấy bay ra ngoài.

"Ha ha ha ha, ăn cái gì thuốc, lão phu đã có thể nhắm mắt, ha ha ha!" Lão luyện thành thực Dịch Thương Hải cũng bay ra ngoài.

Người khác thì càng không cần phải nói.

Toàn bộ người, không có người có thể tại cỗ này khí lãng bên trong ổn định thân hình.

Toàn bộ Luyện Thiên hào đại sảnh, phương viên mấy ngàn mét vuông, cũng trong nháy mắt bị cuộn cuộn khí lãng hướng thành một mảnh hỗn độn.

Quá mạnh.

Ôn Đình Thiên bọn người tất cả đều ở trên bầu trời lấy các loại tư thế vững vàng lấy thân hình, từng cái Lão Giang Hồ trên mặt đều tràn ngập thật không thể tin.

Bọn họ vô pháp tưởng tượng vừa rồi này khủng bố một kích là cảnh giới gì cường giả mới có thể phát ra tới.

Bọn họ chỉ biết là, chính mình Tiên Thiên Cảnh Giới tu vi ngay cả một kích kia dư âm đều không thể ngăn cản, lại càng không cần phải nói bị chính diện đánh trúng lại là cái gì kết cục.

Tuyệt đối là cái xác không hồn, ngay cả cận bã đều không mang theo thừa.

Ta cái Mẹ.

Lâm trưởng lão hiện tại là đến mạnh bao nhiêu? ?

Tất cả mọi người tại sau khi rơi xuống đất trước tiên liền xông về gần như sắp muốn trở thành đất bằng Luyện Khí Thất.

Vô tận trong bụi mù, mọi người phảng phất nhìn thấy một đạo màu trắng lóe lên ánh bạc, sau đó biến mất không còn tăm tích.

Chỉ có một đạo trắng lấp thân ảnh tại hướng về tất cả mọi người không có ý tứ cười: "Thật có lỗi, dùng sức quá độ. . ."

"Ha ha ha!"

Toàn bộ Luyện Thiên hào bên trong, vang lên tất cả đều là Ôn gia mọi người hưng phấn đến bạo vui cười.

Lâm Dương Thiên thực lực bây giờ, làm cho tất cả mọi người cũng vì đó kiêu ngạo.

Bạn đang đọc truyện *Hỏa Đế Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 87: Dạ yến

Cùng lúc đó.

Phản Thiên cốc, Thượng Quan thế gia.

Một đạo trùng thiên tiếng vang về sau, ở vào Phản Thiên cốc chỗ sâu một tòa hậu sơn son động đại môn từ từ mở ra.

"Cửa mở!"

Bên ngoài chờ đợi xử mọi người một tiếng kinh hô, này kích động khoảng chừng cao hơn ba mét cự đại thạch môn từ từ mở ra một đầu khe cửa, ngay sau đó liền có vô tận cường đại Linh Áp từ bên trong mãnh liệt đi ra.

Oanh.

Bao quát Thượng Quan Vân ở bên trong tất cả mọi người phảng phất bị xông vào một mảnh linh lực biến động bên trong.

Nếu như nói, vừa rồi Lâm Dương Thiên bạo phát đi ra linh uy là đến từ cửu thiên Tiên Cung lãng nhiên Thần Năng, này từ nơi này trong sơn động mãnh liệt đi ra đáng sợ linh lực cũng là để cho người ta linh hồn đều muốn run rẩy Huyết Ma tà triều.

Một bóng người chậm rãi từ bên trong đi ra.

Mỗi người đều kim lòng không được cúi đầu, không người nào dám nhìn thẳng đạo thân ảnh kia dù là vượt qua một giây đồng hồ.

Liền liền lên quan Vân cùng một vị khác Uẩn Linh trưởng lão cũng không thể.

Đạo thân ảnh này thực lực, đã siêu việt mọi người tại đây rất rất nhiều.

Thượng Quan thế gia gia chủ, Thượng Quan Hồng, cuối cùng xuất quan.

Hắn râu tóc bạc trắng, nhưng không thấy mấy may Lão Thái.

Hắn da thịt hơi có chút nếp nhăn, nhưng mỗi một đạo nếp nhăn bên trong đều ẩn chứa huyết tinh cùng sát cơ.

Hắn con người hiện ra Âm Hồng huyết sắc, không biết là trải qua máu tươi ngâm vẫn là liệt hỏa thiêu đốt, khiến cho cả người hắn nhìn tựa như là dùng huyết dịch cùng hỏa diễm dung hợp được Ma Tôn.

Mở miệng, chính là sinh tử.

Phát tay, liền thành Huyết Hải.

Đây chính là Lạc Nhật Vương Quốc cường đại nhất luyện khí chí tôn, đồng thời cũng là được xưng là Hỏa Ma cường đại võ giả.

Thượng Quan Hồng, cuối cùng xuất quan! !

"Cung nghênh Phụ Thân Đại Nhân xuất quan!"

Thượng Quan Vân quỳ rạp xuống đất, chỉ huy một đám Thượng Quan Gia thành viên núi kêu biến gầm.

Một cổ giống như núi sát khí làm cho tất cả mọi người đều không ngóc đầu lên được.

Thượng Quan Hồng cứ như vậy đứng đấy, không có xem bất luận kẻ nào.

Ánh mắt của hắn nhìn về phía xa xôi phía tây, trọn vẹn xem có hơn một phút đồng hồ cuối cùng nói ra một câu: "Phi nhi, vì phụ cái này báo thù cho người tới!"

Cả trên trời thái dương phảng phất đều đáp lên quan cầu vòng đáng sợ sát khí cả kinh trốn đến tầng mây ở trong.

Xuất Vân Quốc trời, phải đối.

...

Ngày nọ buổi chiều, Ôn Thị nhất tộc chính thức tuyên bố Lâm trưởng lão xuất quan tin tức.

Nhất thời kích thích Thiên Tăng Lăng.

Trước đó mọi người nhao nhao đều đang suy đoán, vị kia nhất phi trùng thiên như long nhân Kiệt Lâm Dịch một tháng này muốn đi chỗ nào bên trong, hiện tại cuối cùng đạt được đáp án.

Hiện tại là cái Vân Thành người đều biết, Ôn phủ có thể có hôm nay huy hoàng, tất cả đều là vị này Lâm trưởng lão một tay công lao.

Trước đó lần kia oanh động Vân Thành hoàng cung dạ yến, vị này Lâm trưởng lão nhưng là vô có vắng mặt, để cho đoàn người không khỏi có chút thất vọng.

Nhưng bây giờ tất cả mọi người đưa ánh mắt tập trung hướng về Ôn gia.

Đoàn người đang chờ mong, vị này náo ra như thế thiên đại động tĩnh, một tay lực lượng xoay chuyển toàn bộ Vân Thành dân gian thế lực bố cục nhân kiệt thiếu niên, đến hợp đạt được Xuất Vân hoàng thất như thế nào trọng dụng?

Ngay cả Ôn Đình Thiên đều phong hoàng gia thủ tịch luyện khí Cố Vấn, này Lâm Dịch đâu?

Sợ là làm phò mã đều không nói chơi đi. . .

Quả nhiên, ngay tại Ôn gia truyền ra Lâm Dịch xuất quan tin tức về sau cùng ngày, trong hoàng cung liền truyền Thánh Chi:

Quốc vương Lâm Hạo uyên, vào khoảng ngày thứ hai tự mình tại Ung Hòa Cung bày tiệc rượu, khao thưởng Lâm Dịch.

Trong lúc nhất thời, dân tâm sôi trào, nghị luận ầm ĩ, bên trong tuyệt đại đa số cũng là đối với Lâm Dịch tán dương thanh âm, tất cả mọi người đang chờ mong trận này tiệc tối về sau sẽ sinh ra một vị huy hoàng như thế nào chói mắt tân sinh quyền quý.

Nhưng chỉ có số ít người biết, một trận này dạ yến phía sau, ẩn giấu đi khó có thể tưởng tượng gió tanh mưa máu.

...

Một đêm không có chuyện gì xảy ra.

Ôn gia rất bình tĩnh.

Thần võ Thân Vương Phủ rất bình tĩnh.

To như vậy Xuất Vân hoàng cung cũng rất bình tĩnh.

Nhưng loại an tĩnh này, tại ngày thứ hai ban đêm cuối cùng muốn bị đánh vỡ.

...

Vân Thành, Ung Hòa Cung.

Đây là một tòa Xuất Vân hoàng thất mở tiệc chiêu đãi Bách Quan huy hoàng cung điện, bình thường không dễ dàng khai phóng, hôm nay lại vì một cái đến từ dân gian gia tộc mở ra hào hoa cửa điện.

Ung Hòa Cung bên trong, đèn đuốc sáng trưng, sáng ngời Thủy Tinh Đăng tỏa ra kim ti nam điều khắc mà thành 32 căn Long Hành hình trụ, tinh mỹ Phi Thiên bích họa bên trong nhanh nhẹn Tiên Nữ phảng phất đều bị cái này vui mừng không khí lây, muốn tha duệ tinh mỹ La Thường hàng lâm phạm trần.

Mấy trăm cung nữ ghé qua trong đại điện ở giữa, tựa như đám Kiều Hoa, đẹp không sao tả xiết, mấy chục tám Từ Đàn Đại Án đã bày đưa thỏa đáng, lẫn nhau ở giữa bày đặt khoảng cách đều đã chính xác đến chút xiu.

Bát đĩa, là thượng hạng Thanh Hoa xương sủ; mỹ tửu, là trân tàng trăm năm 【 Bích Thiên Thanh 】, một cái vào cổ họng, toàn thân sáng khoái; thức ăn, là Thanh Vân Sơn bên trong trân quý nhất yêu thú kỳ trân, dân chúng tâm thường, chung thân khó gặp.

Dạng này tiệc rượu quy mô, đặt ở bình thường, sợ là chỉ có gặp phải hoàng đế mừng thọ mới có thể như thế xa hoa, nhưng hôm nay tất cả mọi người biết, những này tất cả đều là làm một cái dân gian gia tộc mà chuẩn bị.

Xác thực nói, là vì bên trong một cái người mà chuẩn bị ——

Lâm Dịch.

Cái kia đột nhiên xuất hiện tuyệt thế anh kiệt.

Cái kia sắp Ôn Thị nhất tộc, thậm chí toàn bộ Xuất Vân Quốc mang hướng về tiến nhanh rường cột anh tài.

Đến Chạng vạng thời gian, tham dự cùng đi ăn uống tiệc rượu Vương Công Đại Thần bọn họ đã sớm đứng chỗ, đội hình hết sức quen thuộc, đều là từng tại Ôn phủ xuất hiện qua Xuất Vân Lão Đại.

Hộ Quốc Tướng Quân Lý Tĩnh, Chính Vụ phủ Tể Tướng Sử Tư Minh, tính cả Lục Bộ Thượng Thư, mấy vị Vương Hầu đều sớm đi vào.

Những đại lão này bọn họ gặp mặt, lẫn nhau hàn huyên, bầu không khí nhiệt liệt, trong lời nói đều mang một chút chờ mong, mà đề tài trung tâm tự nhiên không thể rời bỏ Lâm Dương Thiên.

Một tháng đi qua, Lâm Dương Thiên vì là Xuất Vân Quốc làm ra công hiến chậm rãi thể hiện đi ra.

Riêng là liệt trang sau khi Văn Văn Cương Thuấn, đã để Xuất Vân Quốc quân đội phòng ngự sinh tồn năng lực trực tiếp bên trên một cái bậc thang.

Chớ đừng nói chi là làm vũ khí bí mật tu di giới chỉ cùng càng thêm thần bí Hắc Thiết Linh Giáp, đó là chỉ có Xuất Vân Quốc hạch tâm cao tầng mới có thể biết tuyệt đối cơ mật.

Dạng này một vị Hữu Công Chi Thần, Hoàng Đế Bệ Hạ ngợi khen có thể nghĩ sẽ cỡ nào phong phú, hôm nay dạ yến, nhất định có thể chủ và khách đều vui vẻ.

Đang nói, bên kia một tiếng thông báo:

"Nhị hoàng tử giá lâm!"

Lâm Uy tới.

Mọi người tất cả đều hành lễ.

Nhị hoàng tử Lâm Uy tháng trước hôm đó tại Ôn phủ biểu hiện trung quy trung củ, thật sự là phía trước có Lâm Dương Đại chiến Trần Triều Ca nghịch thiên biểu diễn, đằng sau có tam đại Uẩn Linh cường giả cùng nhau hiện thân cao trào chào cảm ơn, đem hấn ép tới hoàn toàn không có phần diễn.

Nhưng nói thật, Lâm Uy vô luận Văn Tri Vũ Công đều xem như Lâm Hạo Uyên nhi nữ môn bên trong người nổi bật.

Đương nhiên, trừ hiện tại Cửu Hoàng Tử Lâm Dương Thiên .

Lâm Uy trình diện không lâu, đình lấy Lâm Dương Thiên danh hào Trần Triều Ca cũng tới.

Hôm nay Trần Triều Ca, phảng phất lại trở lại ngày xưa cái kia Ôn Văn nho nhã Thiếu Niên Lang bộ dáng, một tịch hoàng bào, một mặt mỉm cười, để cho người ta như một xuân phong.

Chi tiếc, tất cả mọi người đã được chứng kiến cái kia ngày tại Ôn phủ bá đạo sắc bén điệu bộ, chờ đến hấn ra trận, nguyên bản còn có chút nhiệt độ các loại trên quảng trường nhỏ nhất thời lạnh xuống tới.

Làm cho người ngoài ý muốn là, hôm đó ủng hộ Trần Triều Ca thần võ Thân Vương đúng là chưa từng xuất hiện, tuy nhiên vị thân vương kia đại nhân cho tới bây giờ cũng là làm theo ý mình, ngay cả Hoàng Đế Bệ Hạ đều không thể ước thúc, hôm nay không ra sân cũng không có gì hiếm lạ.

Trên quảng trường.

Lâm Uy cùng Trần Triều Ca hai mắt đối mặt, lẫn nhau đều không có nói chuyện.

Hai người quan hệ từ Ôn gia đại chiến này chiến dịch sau khi đã thành thủy hỏa, lá mặt lá trái đã không có có ý tứ gì, huống chi, hôm nay chủ giác vốn cũng không phải là bọn họ.

Rất nhanh, bên ngoài vang lên thông truyền âm thanh: "Ôn phủ Ôn Đình Thiên tộc trưởng, Lâm Dịch trưởng lão đến! !"

Tới.

Tất cả mọi người xoay chuyển ánh mắt.

Tới nay chủ giác cuối cùng xuất hiện.

Hôm nay Ôn Đình Thiên người mặc một bộ Trường Sam Lễ Phục, tươi cười rạng rỡ, vô cùng tinh thần.

Lâm Dương Thiên giống như sau lưng Ôn Đình Thiên, vẫn như cũ mang lên hấn mang tính tiêu chí mặt nạ, một tịch áo trắng, tiêu sái mà thông dong.

Sau lưng bọn họ, đi theo Ôn Thị nhất tộc hạch tâm thành viên, Dịch gia hai vị đại sư, Ôn Thanh Thanh cùng Ôn Thao đều tại mời phạm vi liệt kê.

Đương nhiên, bắt mắt nhất đương nhiên vẫn là Ôn Thanh Thanh trong ngực một cái hồng sắc tiểu điều.

Hỏa Nhi đại vương Dâm Uy đi qua mấy lần tuyên truyền này về sau đã danh chấn toàn bộ Vân Thành, dân chúng đều biết Ôn gia nuôi một cái hung tàn cùng cực xấu chim.

"Ôn tộc trưởng, Lâm trưởng lão, hoan nghênh hoan nghênh!"

Lý Tĩnh tướng quân dẫn đầu hướng về Ôn Đình Thiên bọn người cười vắn an.

Hon người nhao nhao vây tới, riêng là sắp hữu hảo ân cần thăm hỏi ném Lâm Dịch, tuy nhiên vô thanh vô tức rời đi Vân Thành một tháng thời gian, nhưng là Lâm Dương Quang mang vẫn là chói mắt như vậy, tựa hồ muốn bên cạnh hai vị Hoàng Tử đều làm hạ thấp đi.

Ôn Đình Thiên hữu hảo đáp lại tất cả mọi người chào hỏi.

Lâm Dương Tác là duy trì chính mình nhất quán yên lặng tác phong, chỉ là nhất nhất gật đầu thăm hỏi.

Nhị hoàng tử Lâm Uy cũng tại cái này về sau nghênh tới:

"Ôn tộc trưởng, Lâm trưởng lão, Lâm Uy đại biểu phụ hoàng hoan nghênh hai vị đi vào Ung Hòa Cung, hôm nay nhất định phải ăn được uống được, tận hứng mà về a!"

"Nhất định." Ôn Đình Thiên cười nói.

Làm cho người ngoài ý muốn là, Trần Triều Ca vậy mà cũng cười đi tới, hơn nữa còn hướng về Ôn Đình Thiên vurun tay, ôn hòa cười nói:

"Ôn tộc trưởng, hôm đó tại Ôn phủ là Lâm Dương Thiên lỗ măng, chuyên tới để hướng về ngươi tạ lỗi."

"Cửu Hoàng Tử nói quá lời." Ôn Đình Thiên lãnh đạm.

Trần Triều Ca tiếng người nói không lại hai câu, lập tức câu nói tiếp theo vị đạo liền thay đổi: "Vừa rồi Hoàng Huynh nói không sai, buổi tối hôm nay chư vị nhất định phải ăn được uống được, nhân sinh vô thường, ai cũng không biết cái này bỗng nhiên sau khi ăn xong còn có hay không bữa sau. . . Người nói đúng a, Lâm trưởng lão!"

Trần Triều Ca một đôi như độc xà ánh mắt không e dè nhìn về phía Lâm Dương Thiên, bên trong sát cơ để cho người ta lông mao dựng đứng.

Móa!

Lời gì.

Ôn gia mọi người sắc mặt nhất thời thay đổi.

Cái này Trần Triều Ca ở đâu là tới xin lỗi, phản mình cũng là tới gây sự.

Cứ việc Trần Triều Ca lời nói này thiếu ăn đòn, nhưng ở trận nhưng không ai dám ở trong hoàng cung công nhiên giáo huấn một vị Hoàng Tử, chỉ có thể mặc cho hắn cười lạnh quay người nghênh ngang rời đi.

Cũng là Lâm Dương Thiên, hôm nay vậy mà cũng ít có hay không mở miệng.

Bất quá, bất thành linh một thanh âm vang lên:

"Ồ! Đây không phải là cái kia người nào, cái kia xương sườn Thanh Lâm Ung chủ nhân a? Cái kia người nào, ngày đó người này Ung bộ xương nấu canh vị đạo cực kỳ khen a, lại đến mấy cái a, ta đều đóng gói muốn."

Hỏa Nhi một câu nói, để cho Trần Triều Ca cười lạnh biểu lộ nhất thời cứng đờ.

Mẹ cái này phá Anh Vũ có người hay không quản a!

PHỐC.

Người chung quanh cũng là ghen một cái cười.

Ác nhân tự có ác nhân trị, không đúng, xấu chim mài.

Đúng lúc này, theo nội thị quan một tiếng thông cáo, cho mọi người giải vây.

Đoàn người bắt đầu tiến vào đại điện, một đoàn nhìn như không ảnh hưởng toàn cục khúc nhạc dạo ngắn cứ như vậy đi qua.

Bạn đang đọc truyện *Hỏa Đế Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 88: Kinh biến

Nhưng vào thời khắc này, tại Xuất Vân hoàng cung tầng ngoài cùng Vĩnh An môn, mười sáu tên vừa mới hoàn thành đổi công việc hoàng gia thị vệ cầm trong tay sắc bén trường thương, thẳng tắp đứng tại môn hai bên.

Bọn họ Tiểu Đội Trưởng gọi là Tô Hạo, chính là một tên Tiên Thiên Trung Kỳ võ giả, ngày bình thường đối với thủ hạ bọn thị vệ rất là chiều cố.

Giờ phút này đã là thu ý dần dần dày, cứ việc võ giả không sợ nóng lạnh, nhưng là Tô Hạo vẫn là cho đêm khuya phòng thủ các huynh đệ phình lên sức lực:

"Các huynh đệ, hôm nay Hoàng Đế Bệ Hạ tại Ung Hòa Cung thiết yến, chúng ta nhưng phải giữ vững tinh thần, chờ đứng xong công việc, ta mời đoàn người đi phố Nam thết dê nướng đi!"

"Hạo ca uy vũ! !"

Một đám hoàng gia thị vệ trên mặt hiện lên nụ cười hưng phấn.

Mặc dù bọn hắn cả một đời cũng không hưởng thụ được Ung Hòa Cung vinh hoa phú quý, nhưng là trong lòng bọn họ đối với Hoàng Đế Bệ Hạ, đối với Xuất Vân Quốc trung thành đủ để cho bọn họ hưởng thụ thuộc về bọn hắn hải lòng.

Đúng lúc này.

Một trận đột nhiên Như Lai gió lạnh thổi đến Tô Hạo co lại rụt cổ.

Hả?

Xuất phát từ võ giả nhạy cảm trực giác, hắn xoay người một cái, nhìn về phía Vĩnh An môn đường cái cuối cùng, hai mắt trùng trùng phía dưới, lại có một đội nhân mã ước chừng có mấy chục người quy mô, vây quanh một cỗ xe ngựa chậm rãi hướng bên này đi tới.

Muộn như vậy, người nào còn làm ra tình cảnh lớn như vậy?

Vèn vèn một cái nghi hoặc trong nháy mắt, Tô Hạo bất thành linh nhìn thấy đối diện chi đội ngũ kia bên trong nhấp nhô mấy điểm hàn tinh, giống như là trong bóng đêm nổ lên mấy đạo thiểm điện.

Không tốt! !

"Có địch nhân! !"

Tô Hạo bỗng nhiên giật mình, bản năng quay đầu muốn quay người la lên.

Nhưng hét thây đã quá trễ.

Ngay tại quay người sát na, một đạo đã sớm tiềm phục tại Vĩnh An người gác cổng trên đỉnh thân ảnh màu đen đã như lời đình rơi xuống.

Vù.

Huyết lượng đao quang ở trong màn đêm đâm vào người mở mắt không ra, tốc độ quá nhanh, càng là vượt xa Tô Hạo tưởng tượng.

Nhất đao.

Tô Hạo từ cổ bắt đầu đến bụng dưới trực tiếp bị đánh ra một đạo vết máu, ngay sau đó chính là đầy trời Huyết Tương phun ra hướng lên bầu trời.

"Hạo ca! !"

Tô Hạo nhìn thấy chính mình mười lăm tên các huynh đệ từng cái vừa mới hé miệng muốn la lên chính mình tên, nhưng cơ hồ ngay tại cùng một thời gian bên trong có mười người bị vừa rồi nổ lên sao lạnh xuyên thấu cổ họng.

Mặt khác năm người, thì là bị một đạo đáng sợ đạo mang trực tiếp chặt đứt phần cổ Động Mạch.

Nắc. . . Nắc. . .

Tô Hạo đẩy tai vang lên cũng là các huynh đệ trước khi chết không cam lòng thờ đốc.

"Bảo đảm, bảo đảm. . . Hộ. . . Hoàng Thượng. . ."

Những trung thành đó chiến sĩ, liều chết đều muốn hô to, muốn cho trong hoàng cung bên trong phát ra sau cùng cảnh báo.

Nhưng cũng tiếc. . . Người tới quá mạnh, thủ đoạn quá ác.

Tô Hạo liều chết muốn dùng sau cùng khí lực kéo động bên hông cảnh báo quản, nhưng cũng tiếc, trên đầu một thanh đã dính đầy máu tươi trường đao bị mất hẳn sau cùng sinh cơ.

Giờ tay chém xuống, đầu người nhấp nhô.

Không đến mười giây đồng hồ, một nhánh tinh nhuệ hoàng gia thị vệ tiểu đội liền thành một chỗ thi thể, mà lấy bọn hán Tiên Thiên Cường Giả thân phận đúng là tại trước khi chết ngay cả cái thanh âm đều không phát ra được.

C-K-Í-T. . T. . . T u C-K-Í-T. . T. . . T u.

Xe ngựa tiếng vang, này từ thần đội ngũ đi vào bên ngoài cửa cung mặt.

Cả chi đội ngũ ước chừng có hơn năm mươi người, nhưng cũng sợ là, cái này hơn năm mươi người vậy mà tất cả đều là Tiên Thiên Hậu Kỳ chiến lực mức độ, mỗi một cái cũng có thể sánh ngang Xuất Vân Quốc thị vệ thống lĩnh Chí Cường cao thủ.

Bên trong có hai người, trên thân khí tức tựa như Cao Sơn Đại Xuyên, hùng hồn vô cùng, để cho người ta ngay cả ngưỡng mộ đều làm không được.

Chỉ có một người, khí tức yếu kém, giờ phút này người đang cung kính xốc lên xe ngựa màn xe, cung kính hướng về trong xe ngựa người bẩm báo:

"Thượng Quan Gia người, cửa cung đã dọn dẹp sạch sẽ, có thể đi vào."

Một đôi mạnh mẽ hai chân dẫm lên mặt đất, cái này một cái chớp mắt, liền phẳng phát có vô tận dung nham Huyết Hải từ trong xe dừng mãnh tiến ra.

Hai chân này chủ nhân chậm rãi hướng về cửa cung cất bước, trên đường đi, phía sau hán những cao thủ kia đã sớm sắp Tô Hạo bọn người thi thể chừa vào Tủ Càn Khôn, càng có mấy người cách ăn mặc Thành Hoàng nhà thị vệ bộ dáng, đứng tại cửa ra vào.

Hết thấy, chuẩn bị đều cũng đầy đủ.

Này trước đó báo cáo người càng là trong lời nói lộ ra tự tin cùng âm u: "Hoàng gia bọn thị vệ tuần tra lộ tuyển tiểu nhân đều rõ ràng cũng, chúng ta một đường đi vào, sẽ không khiến cho bất luận cái gì động tĩnh. . ."

Một đoàn người, cứ như vậy nghênh ngang đi vào Vĩnh An môn.

Một trận Huyết Họa, như vậy bắt đầu lan tràn hướng về giờ phút này đang tại ca múa mừng cảnh thái bình Ung Hòa Cung.

. . .

Ung Hòa Cung bên trong.

Đền đuốc sáng trưng.

Lần này Xuất Vân Quốc hoàng thất cho Ôn gia và lâm Dương Thiên cực cao quy cách đãi ngộ, Ung Hòa Cung bên trong đại điện, Lâm Uy đại biểu hoàng thất ngồi tại sườn đông thủ tịch, Ôn Đình Thiên đứng là an bài tại phía Tây thủ tịch, địa vị độ cao, chưa bao giờ nghe thấy.

Trần Triều Ca làm Cửu Hoàng Tử được an bài tại sườn đông đệ nhị tịch, thiên địa oan gia, hán đối diện cũng là Lâm Dương Thiên.

Làm hai người tọa hạ thời điểm, lẫn nhau ánh mắt không cách nào tránh khỏi xen lẫn cùng một chỗ.

Lâm Dương Thiên lại một lần nữa nhìn thấy Trần Triều Ca ánh mắt kia chớp động lên âm u quang mang, tựa như đói khát Hung Lang, muốn đem hán bỏ nhào.

Trần Triều Ca tâm lý đang cười lạnh, đang thét gào.

Tại chờ một lúc, hần liền có thể thân thủ sắp Lâm Dương Thiên bầm, vi phụ báo thù.

Nhưng là Lâm Dương Thiên, nhưng thật giống như hoàn toàn không có chú ý tới đây hết thấy.

Hần giống trầm ổn lão tăng, ánh mắt dịch ra, chỉ là yên lặng nhìn xem trước mặt bàn, hoàn toàn không để ý tới Trần Triều Ca sát khí ánh mắt.

Trần Triều Ca trong lỗ mũi phun ra một cỗ hơi lạnh, trong lòng thì là giễu cợt Lâm Dương Thiên.

Sắp chết đến nơi, còn không tự biết.

Hần sở dĩ tự tin như vậy, đơn giản là tới nay bọn họ một phương thực lực, đủ để huyết tẩy ở đây tất cả mọi người.

Hiện tại liền chờ bọn họ chuẩn bị kỹ càng âm mưu đại hí kéo ra màn che.

Mọi người vào chỗ, không đến một khắc, liền nghe đến một trận Lễ Nhạc cùng vang lên tiếng vang lên, nội thị quan cao giọng tuyên cáo: "Bệ Hạ giá đáo!"

Mọi người liền vội vàng đứng lên, đều là khom mình hành lễ.

Đại diện hậu phương đi ra một đoàn nhân mã, cầm đầu chính là đương kim Xuất Vân hoàng triều hoàng đế, Lâm Hạo uyên.

Lâm Hạo uyên, có thể xưng Xuất Vân Quốc một đời thánh quân.

Bọn họ Lâm gia từ khi 1,700 năm trước thành lập Xuất Vân Quốc đến nay, đã trải qua Thập Đại, đến Lâm Hạo uyên thế hệ này càng là chăm lo quản lý, để cho Quốc Lực phát triển không ngừng, nếu như không phải chịu đến địa vực tư nguyên hạn chế, chỉ sợ bây giờ Xuất Vân Quốc thậm chí đều có hướng về vương quốc khiêu chiến thực lực.

Lâm Hạo uyên tại dân gian Phong Bình cũng là vô cùng tốt.

Liên tục ba năm, Xuất Vân Quốc đều giảm phụ Giảm Thuế, bách tính an cư lạc nghiệp, không ngại của rơi trên đường, mỗi người đều xuất phát từ nội tâm ủng hộ lấy Lâm gia hoàng thất, bằng không năm đó Cửu Hoàng Tử Lâm Dương Hồi thuộc về thời điểm cũng sẽ không dẫn phát lớn như vậy chú ý.

Bây giờ, Lâm Dương Chung tại nhìn thấy vị này trong lòng bách tính Minh Quân, Xuất Vân Quốc từ trước tới nay kiệt xuất đế vương, đồng thời cũng là cái kia đã từng vứt bỏ mẹ con bọn hắn phụ thân.

Tinh tế xem ra, Lâm Hạo uyên khuôn mặt cùng Lâm Dương Thiên có mấy phần tương tự, cứ việc đã gần đến trung niên, nhưng là lò mờ có thể nhìn thấy đã từng tiêu sái vị đạo.

Hần mũi rất kiệt xuất, tượng trưng cho kiên nghị không rút ra tính cách, ánh mắt xa xăm thâm thúy, nhìn người liếc một chút phảng phất có thể sắp linh hồn xem thấu, riêng là khỏe miệng này xóa sạch như có như không ý cười, giống vô cùng Lâm Dương Thiên, giống như thiên địa vạn vật đều tại hần nắm giữ bên trong.

Đây cũng là Lâm Hạo uyên.

Nhưng là không đúng?

Lâm Dương Thiên ngẩng đầu nhìn cha mình, rất nhanh phát hiện dị thường.

Làm chính mình dùng Hòa Nhãn Kim Tinh xem xét Lâm Hạo uyên tu vi thời điểm, vậy mà căn bản là không có cách nhìn thấy đối phương trong cơ thể một tơ một hào linh lực ba động.

Phụ thân ta là cái phạm nhân?

Cái này sao có thể?

Lâm Dương Thiên từ từ tế tế sắp Lâm Hạo uyên liếc nhìn một bên, coi là thật không nhìn thấy nửa điểm linh lực tồn tại dấu hiệu, cái này không khỏi khiến hần rất ngạc nhiên phi thường.

Một phạm nhân, nếu như thống trị một cái cường đại quốc gia?

Chỉ bằng hần Văn Thao trí tuệ a?

Cái này thật làm cho người thật không thể tin.

Đại diện trên đài cao, Lâm Hạo uyên đi đến vương tọa trước, hần tựa hồ không có phát giác Lâm Dương Thiên thăm dò, cười nhạt một tiếng, khua tay nói: "Chúng Khanh Bình Thân, tất cả ngồi xuống nói chuyện đi."

"Tạ bệ hạ!" Mọi người nhao nhao ngồi xuống.

Lâm Hạo uyên mặt hướng các vị Xuất Vân Quốc trọng thần đầu tiên là nói một đoạn lời đạo đầu, nội dung cũng là thông thường khen ngợi các vị công việc thường ngày vất vả, Xuất Vân Quốc tương lai cần chúng ta cùng nhau dắt tay nỗ lực Vân Vân.

Đang đọc diễn văn kết thúc cuối cùng, hần lời nói xoay chuyển, liền sắp hôm nay đề tài dẫn tới Lâm Dương Thiên trên thân: "Đương nhiên, chúng ta Xuất Vân phát triển, trừ dựa vào các vị xương cánh tay rường cột tận tâm tận lực bên ngoài, còn cần máu mới gia nhập, một tháng trước, chúng ta đã ở đây khen ngợi Ôn tộc trưởng chỗ Ôn Thị nhất tộc tại luyện khí phương diện vì ta quốc làm ra cống hiến, hôm nay, chúng ta càng là muốn long trọng khen ngợi những này cống hiến phía sau chân chính anh hùng —— Lâm Dịch, Lâm trưởng lão! !"

Xoạt!

Cả sảnh đường màu tiếng vỗ tay.

Lâm Dịch cho ra vân quốc cống hiến không thể bảo là không lớn, ở đây cũng là trên dưới nhất tâm chờ mong Xuất Vân Quốc tiến nhanh trung thần rường cột, cho Lâm Dương Thiên vỗ tay tất nhiên là không chút nào keo kiệt.

Đương nhiên trừ Trần Triều Ca.

Con hàng này da cười nhạt vỗ hai tay, ánh mắt nhưng là thỉnh thoảng quét về phía đại điện ngoài cửa, tựa hồ tại chờ đợi sự tình gì phát sinh.

"Lâm Dịch, đến, Quả Nhân kính người một chén, nếu là ta Xuất Vân có thể đủ nhiều ra mấy cái giống người ít như vậy năm anh kiệt, lo gì nước ta vận không xương!"

Lâm Hạo uyên chính thức mở ra hôm nay tiệc rượu.

Hần bung lên rượu trong chén, xa xa nâng hướng về Lâm Dương Thiên, cái sau vurun người đứng dậy, hai tay bung chén rượu lên cung kính đón lấy Lâm Hạo uyên.

"Tạ bệ hạ."

Vù.

Lâm Thị cha con ánh mắt cuối cùng tại thời khắc này trong không khí giao hội.

Thời gian phảng phất cũng đình chỉ tại cái này một giây.

Không biết vì sao, Lâm Dương Thiên tại cùng Lâm Hạo uyên đối mặt thời điểm, tâm khó tránh khỏi sinh ra một loại tình cảm phức tạp.

Hắn chưa bao giờ thấy qua cha mình.

Hắn đương nhiên khát vọng Phụ Ái.

Nhưng hắn cũng khó tránh khỏi đối với cái này bỏ rơi vợ con nam nhân có một phản thiên nhiên hận ý.

Giờ khắc này, hắn rất muốn đi lên lớn tiếng hỏi trên đài cao nam nhân:

Người vì sao muốn bỏ xuống ta cùng mẫu thân?

Người vì sao già như vậy mắt mờ, một cái già Hoàng Tử đều phân biệt không ra?

Người. . . Người. . .

Mặc dù Lâm Dương Thiên trong cơ thể lại có Ly Hóa Thiên Đế Chí Tôn trí nhớ, tại lần đầu tiên cùng Lâm Hạo uyên đối mặt thời điểm, loại kia máu mủ tình thâm tình cảm vẫn là để hắn có chút hoảng hốt.

"Ha ha, Lâm Dịch, đến, chúng ta làm cái này chén."

Vương tọa bên trên, Lâm Hạo uyên vui vẻ cười, ai cũng thấy không rõ hần nụ cười này phía sau vị đạo.

Rầm

Hai người đều là hoàn toàn uống vào rượu trong chén.

Một chén này về sau, Lâm Hạo uyên lại bung lên hai chén, chén thứ hai kính Ôn gia toàn thể, chén thứ ba kính toàn trường Quan Lại.

Ba chén đi qua, chính là chính thức Khai Yến.

Nhiệt liệt tiệc rượu không khí tựa như hỏa diễm đang chuẩn bị cháy bùng hừng hực.

Nhưng một cái âm lãnh âm thanh tựa như nước lạnh trực tiếp đổ xuống, trong nháy mắt để cho toàn trường lâm vào yên tĩnh:

"Quốc gia đại nạn lâm đầu, thua thiệt Hoàng Huynh còn có cái này nhân hạ thoải mái ở chỗ này uống rượu làm vui!"

Bạn đang đọc truyện *Hỏa Đế Thân Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 89: Hỏa Ma hiện thân

Người nào!

Mọi người nhìn chăm chú, chỉ gặp một vị dáng người gầy gò, khuôn mặt âm lãnh trung niên nam tử, từng bước một đạp trên bậc thang đi vào tất cả mọi người tầm mắt.

Chính là thần võ Thân Vương, Lâm Bách Xuyên.

Hôm nay Lâm Bách Xuyên, người mặc một kiện màu vàng nhạt Vân Cẩm trường bào, thắt kim ti băng gấm, toàn thân trên dưới khí thế bức người, đứng là so trên long ý Lâm Hạo Uyên còn nhiều hơn một chút hoàng tộc bá khí.

Hắn từng bước một đi vào Ung Hòa Cung đại điện, tiếng bước chân không vang, nhưng thật giống như mỗi một bước cũng giống như đạp ở đoàn người tâm lý.

Uẩn Linh cao thủ Uy Nghi, không cần phòng thích, cũng đã để cho người ta khó mà thở dốc.

Nhưng càng để cho người bọn họ trong lòng kinh nghi là Lâm Bách Xuyên vừa rồi câu kia đại nghịch bất đạo ngôn ngữ.

Đó là trước mặt mọi người phê bình hoàng đế a! !

Toàn trường yên tĩnh.

Chỉ có Lâm Hạo Uyên nhìn xem đệ đệ mình, tựa hồ hoàn toàn không có cảm nhận được trên người đối phương hoàn toàn ác ý.

Hắn cười nhạt một tiếng:

"Thần võ Thân Vương nhiều ngày không thấy, vẫn là như vậy tư thế oai hùng bùng bùng phấn chấn, người tới, dọn chỗ."

"Không cần, Hoàng Huynh!"

Lâm Bách Xuyên vung tay lên, lại một lần nữa ngỗ nghịch Thánh Ý.

Hắn chỉ là dùng một loại tràn ngập ánh mắt oán độc nhìn xem Lâm Hạo Uyên, âm thanh lạnh đến giống băng:

"Bên ta mới nói, Xuất Vân Quốc đã đại họa lâm đầu, chẳng lẽ Hoàng Huynh tai điếc sao! !"

Ầm ầm

Lần này, Lâm Bách Xuyên dùng tới linh lực, nhất thời cuộn cuộn tiếng gầm tựa như giận điên Cuồng Lôi, bao phủ toàn trường.

Ba ba ba.

Hiện trường Thanh Hoa Từ chén đĩa tất cả đều đang rung kích bên trong nổ tung.

Rầm rầm

Rất nhiều không có cái gì thực lực Văn Thần tức thì bị cái này một đợt tiếng gầm vọt thẳng đến lật ngược đi qua, đầy bàn thịt rượu vung một thân, vô cùng chặt vật.

Lâm Bạch Xuyên cái này vô tình hống một tiếng, giống như một đầu hung thần cùng bạo lệ Ma Thú Bạch Hổ, hướng về chiếm cứ tại Xuất Vân vương tọa bên trên Chân Long Thiên Tử Lâm Hạo Uyên phát ra trực tiếp nhất khiêu khích.

Mà liền tại trong đại điện người bị Lâm Bạch Xuyên chấn động đến ngất người thời điểm, Ung Hòa Cung bên ngoài, bất thành linh vang lên một tiếng nghĩ tư bên trong gào thét.

Vị kia người xưng Thần Quyền vô địch hoàng gia thị vệ thống lĩnh Văn Thái Bắc tựa hồ dùng hết toàn bộ khí lực đang nhắc nhở trong hoàng cung tất cả mọi người:

"Có thích khách, hộ giá! !!"

...

Ung Hòa Cung bên ngoài, đã thành một cái biển máu.

Tam đại hoàng gia thị vệ thống lĩnh nằm mơ cũng sẽ không nghĩ đến, hoàng cung dạ yến, lại sẽ có người như thế quang minh chính đại giết vào trùng trùng điệp điệp Thâm Cung.

Nhưng thảm thiết sự thật đã phát sinh.

Từ Vĩnh An môn đến Ung Hòa Cung, chừng mấy ngàn thước khoảng cách.

Dọc theo con đường này, sở hữu hoàng gia thị vệ, Thái Giám Cung Nữ đã đều thành té ở trong vũng máu thi thể.

Không có một cái nào người có cơ hội phát ra cảnh báo.

Không có một cái nào người tại những cái kia đáng sợ Sát Thần thủ hạ chạy ra sinh cơ.

Liền ngay cả Văn Thái Bắc, vị này danh chấn Vân Thành Tiên Thiên Hậu Kỳ cường giả, cũng đang đi tuần quá trình bên trong gặp phải đối phương đơn giản mà trực tiếp công kích.

Một thanh đáng sợ trường đao trực tiếp đem hắn đánh bay, nếu không phải trên tay có một đôi Linh Khí bao tay, chỉ sợ giờ phút này liền ngay cả hắn đều thành một sợi vong hồn.

"Có thích khách, hộ giá! !!"

Văn Thái Bắc gầm thét, kinh động toàn bộ hoàng cung.

Mấy ngàn tên hoàng gia thị vệ chẳng khác nào thủy triều tuôn đi qua, bằng nhanh nhất tốc độ tại Ung Hòa Cung bên ngoài kết thành hình người phòng ngự thành tường.

Tô Minh Xuân cùng tạ Thương Hải hai vị thống lĩnh, càng là trước tiên xông lại, cùng chịu điểm vết thương nhẹ Văn Thái Bắc cùng một chỗ, cấu thành đỉnh thiên lập địa ba đạo bình chương.

Chỉ tiếc. . .

Cái này tại Xuất Vân Quốc được xưng là không thể phá vỡ bình chương đối mặt hôm nay địch nhân, là yếu ớt như vậy.

Đám kia người mặc áo bào đen, tạo dưới vô số Sát Nghiệp người thần bí cứ như vậy đi tới.

Bọn họ giống như là không nhìn thấy hoàng gia thị vệ, không nhìn thấy Văn Thái Bắc, Tô Minh Xuân.

Bọn họ chậm rãi đến gần, tựa như là thu hoạch sinh mệnh tử thần, phạm nhân chống cự, Thái Vi không đáng nói đến.

"Đáng chết! Những này là người nào! !!"

Văn Thái Bắc phi tốc băng bó lấy vết thương, nghiêng răng nghiêng lợi.

Nhục thể đau đớn, xa xa không kịp chi này ác ma đội ngũ mang đến tâm lý áp lực, riêng là đối phương trong trận doanh ba người, càng là mạnh đến mức làm người ta kinh ngạc.

"Bắn tên! !!"

Bên cạnh tạ Thương Hải chính là tam đại thống lĩnh bên trong tu vi cao nhất người, giờ phút này cũng là khăn trương mặt mũi tràn đầy mồ hôi lạnh.

Hắn phát tay, nhất thời có mấy ngàn chi tạt phong mũi tên trong nháy mắt bay lên không trung, một tổ ong vô về thẳng đến những cái kia áo bào đen thân ảnh, nhưng cũng tiếc là, Xuất Vân hoàng thất Trường Cung mũi tên, tại đối thủ trước mặt cũng là chuyện tiểu lâm.

Bành.

Trong bóng đen một người, trên thân nổi lên một đoàn trong suốt khí lằng, giống như là một cái không ngừng bành trướng Quy Xác, Quy Xác bề ngoài tại vô tận linh lực chống đỡ dưới đang không ngừng run run, tản ra đáng sợ chấn động ba.

Đùng đùng.

Chỉ thấy những cái kia mũi tên đụng vào cái này trong suốt bích chương, trong nháy mắt liền bị thượng diện linh lực chấn động chấn động thành bụi phấn.

Người bên trong, lông tóc không thương.

Thật mạnh! !

Đối mặt bọn hắn những nước nhỏ này Tiên Thiên Cường Giả, trước mặt những người này nhất định cũng là như thần tồn tại.

Trong bóng đen, một mực yên lặng đi ở chính giữa cường giả thanh niên tựa hồ bị một đợt mũi tên bắn có chút tức giận.

Hắn ánh mắt bên trong tuôn ra một vòng hàn mang, lãnh khốc sát cơ bỗng nhiên bắn ra: "Một bầy kiến hôi, để cho các ngươi mở mang kiến thức một chút cái gì mới thật sự là Tiên Pháp."

Thanh niên kia trực tiếp móc ra một thanh đen nhánh Trường Cung, thượng diện tản ra thăm thẳm linh quang, vừa nhìn chính là uy lực bất phàm thượng phẩm linh khí.

Ba chi Ứng Chủy trường tiễn, nương theo suu suu ba tiếng huyết dài, liền ở trên bầu trời vạch ra ba đạo tử vong lưu quang.

Không tốt!

Tam đại thị vệ thống lĩnh đồng thời cảm thấy tử thần đang hướng về mình ngoắc.

Thanh niên kia là tuyệt đối Uẩn Linh cường giả, cái này ba cái trường tiễn mỗi một cây đều bao vây lấy nồng đậm thiên địa linh năng, cơ hồ muốn đem không khí bắn nổ, vô cùng uy năng để cho Tô Minh Xuân ba người căn bản là không có cách chống đỡ.

"Chết đi cho ta!"

Thanh niên kia trực tiếp hạ sát thủ, ba chi Ứng Chủy trường tiễn coi là thật hóa thành từ trên trời giáng xuống tử vong Liệt Ứng, này không gì không phá Ứng Chủy muốn sắp Văn Thái Bắc ba người cổ họng chọc thủng. .

Bá đạo.

Ngoan độc.

Nhưng Văn Thái Bắc bọn người nhưng là không có bất kỳ cái gì phản kháng lực lượng.

Tốc độ bọn họ xa xa không sánh bằng Uẩn Linh cao thủ bắn ra mũi tên, vô luận lại thế nào lui lại né tránh, cũng vô pháp ngăn cản tử thần từng chút từng chút tới gần.

Nghìn cân treo sợi tóc thời khắc, một đạo hắc sắc đao mang từ trên bầu trời hiển hiện.

Ai cũng không biết quang mang này từ đâu mà đến, nhưng nó xuất hiện vừa đúng, giống như là một tòa cao sơn, lại như một đạo Vạn Lý Trường Thành, trùng trùng điệp điệp, vô cùng nguy nga.

Đao mang này mạnh, đã vượt qua mọi người tưởng tượng.

Này ba chi Tiên Thiên Cường Giả căn bản là không có cách địch nổi trường kiếm trực tiếp tại cự đại đao mang bên trong hóa thành mảnh vỡ, mà cái này cự đại đao mang dư âm càng là thật sâu chém vào dưới mặt đất, kích thích vạn tượng bụi mù.

Một đầu chừng dài mấy chục mét, mười mấy mét sâu cự đại khe rãnh vượt ngang qua hoàng gia thị vệ cùng đám người áo đen kia trung gian.

Sau đó, bụi mù tràn ngập bên trong, một cái toàn thân bao khóa tại áo choàng bên trong thân ảnh xuất hiện ở trong sân, trong tay nắm là một thanh rộng bằng hai đốt ngón tay thẳng tắp trường đao màu đen.

Đao này, tên là Thiên Đoạn.

Người này, chính là Đoạn Thiên Nhai.

Vị này luôn luôn thủ hộ lấy Xuất Vân hoàng cung cường giả lấy mạnh mẽ nhất phương thức đánh nát đối diện phách lối công kích, càng là vạch ra một đầu rãnh trời.

"Đoạn thống lĩnh!"

Văn Thái Bắc ba người trở về từ cõi chết, đều là thở dài ra một hơi.

"Lui."

Đoạn Thiên Nhai phát tay, sở hữu hoàng gia thị vệ liền đều lui đến phía sau hắn.

Một cỗ bởi bất khuất quân hồn chiến ý ngưng tụ mà thành cuộn cuộn khí tràng mãnh liệt đi ra, đúng là bắt đầu ngăn cản được đối diện vền vền năm mươi người đội ngũ phóng xuất ra sát khí sát cơ.

Đáng tiếc, liền ngay cả Đoạn Thiên Nhai lấy Thiên Đoạn trường đao vạch ra cái kia đạo rãnh trời đều không có làm cho đối phương cước bộ dừng lại nửa giây.

Bọn họ nhẹ nhàng phóng qua, tiếp tục cất bước.

Vị kia đi ở chính giữa áo bào đen thủ lĩnh hơi dưới chân nhất động, liền tới đến cả chỉ phía trước đội ngũ, một cỗ khó mà hình dung đáng sợ ba động từ trong cơ thể hắn dũng mãnh tiến ra, nhắc lên hắn trường bào màu đen mũ trùm, lộ ra một tấm giả nua khuôn mặt, cùng một đôi làm thiên địa đều muốn thần phục đáng sợ hai con mắt màu đỏ.

"Cho ta. . . Cút ngay! !"

Một câu nói.

Chính là Hòa Ma Sắc Lệnh.

Tên lão giả này tuôn ra trong cơ thể linh lực, tựa như giận phun lửa như núi lửa không cách nào hình dung tốc độ xông về đối diện.

Sở hữu gạch nhắc lên sụp đổ, một đường hoa cỏ nhánh cây vỡ thành chôn phẫn, nguyên bản vô hình linh lực vỡ nát hết thảy hình thành một đạo cuộn cuộn hồng sắc khí lãng.

Mọi người phảng phất nhìn thấy vô tận dung nham cuộn cuộn mà đến, còn chưa cận thân, liền ngay cả linh hồn đều tại một mảnh nóng rực trong địa ngục run rẩy.

Đoạn Thiên Nhai tuôn ra một tiếng khàn khàn gầm nhẹ.

"Chém! !"

Thiên Đoạn trường đao ra khỏi vỏ, lần nữa chém ra một cái đao mạng.

Cự đại đao mạng giống như là Đoạn Nhạc Khai Thiên Cự Nhận, muốn sắp đối phương đáng sợ trùng kích đánh tan, nhưng làm cho người kinh hãi là, liền ngay cả Đoạn Thiên Nhai dạng này Xuất Vân Quốc chí cường giả, toàn lực nhất đao vậy mà đều vô pháp hoàn toàn triệt tiêu đối thủ linh lực trùng kích.

Đao mạng đi qua, vẫn như cũ có đáng sợ cuồng phong linh triều bao trùm tới, trực tiếp sắp mấy ngàn hoàng gia thị vệ giống hạt cát thổi tan.

Chỉ có mấy chục tên Tiên Thiên Trung Kỳ trở lên võ giả miễn cưỡng dụng binh khí cắm trên mặt đất ổn định thân hình.

Nhưng toàn bộ Ung Hòa Cung đại môn nhưng là đã hướng về các người áo đen rộng mở.

Quá mạnh.

Thật sự là quá mạnh.

Một chiêu này đi qua, rõ ràng liền ngay cả Đoạn Thiên Nhai tựa hồ cũng so vị lão giả này yếu một ít.

Thử hỏi toàn bộ Xuất Vân Quốc, còn có ai có thể ngăn cản những này huyết khí trùng thiên hắc sắc Sát Thần.

Cuối cùng, những này hắc y cường giả đi đến Ung Hòa Cung trước cửa.

Đoạn Thiên Nhai thì là dẫn theo còn thừa người kiên định đứng tại đối diện.

Trong lúc nhất thời, toàn bộ quảng trường nhỏ bầu không khí khẩn trương để cho người ta thẳng nuốt nước miếng, chỉ cần hắc y cường giả lại hướng phía trước bước ra một bước, Đoạn Thiên Nhai bọn người liền sẽ liều đến tánh mạng, đánh với đối phương một trận.

Ngay tại lúc này.

Ung Hòa Cung bên trong truyền đến Lâm Bách Xuyên cao ngạo âm thanh: "Đoạn Thiên Nhai, ngươi rõ ràng ngăn không được bọn họ, làm sao khổ

không không chịu chết. . . Bọn họ là ta thỉnh khách nhân, để bọn hấn vào đi! !"

Lâm Bách Xuyên lời nói càn rỡ đến không kiêng nể gì cả.

Những người áo đen này đã tại Xuất Vân hoàng cung tạo dưới ngấp trời nợ máu, nhưng hấn lại trực tiếp thừa nhận đây là hấn mời đến người.

Hoi có chút đầu não người nhất thời ý thức được buổi tối hôm nay tuyệt đối là muốn ra đại sự.

Đoạn Thiên Nhai bọn người căn bản không có để ý tới Lâm Bách Xuyên lời nói, vẫn như cũ thủ vệ đại điện cửa vào.

Lâm Bách Xuyên thì là vô cùng khiêu khích nhìn về phía vương tọa lên mặt sắc mặt ngưng trọng Lâm Hạo Uyên, khoe miệng khinh miệt kéo một cái: "Như thế nào, Hoàng Huynh, chẳng lẽ ngươi tình nguyện nhìn xem bọn họ chết ở bên ngoài, cũng không dám tới đối mặt hôm nay đệ đệ ta vì ngươi tí mĩ chuẩn bị hết thầy a?"

Hấn lời nói, nghịch thiên ngưng cuồng, căn bản không có đem Lâm Hạo Uyên để ở trong mắt.

Hấn thái độ phách lối, nghiền ép toàn bộ đại điện, liền ngay cả đã đứng dậy hộ vệ đến Lâm Hạo Uyên bên người Hộ Quốc Tướng Quân Lý Tĩnh, cũng căn bản vô pháp ngăn cản hấn hôm nay trùng thiên bá khí sát tâm.

Bạn đang đọc truyện *Hóa Đế Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 90: Ta có ý kiến

Tất cả mọi người không dám hô hấp.

Tất cả mọi người đem ánh mắt nhìn về phía Lâm Hạo Uyên.

Lâm Hạo Uyên ngồi tại vương tọa bên trên, nhìn xuống Lâm Bách Xuyên.

Trợn vện mấy giây, hấn đứng là mở miệng thán một tiếng: "Bách Xuyên, không nghĩ tới nhiều năm như vậy, ngươi đúng là một chút cũng không thay đổi. ."

Lâm Hạo Uyên trong ánh mắt nổi lên nồng đậm bi thương cùng đồng tình, duy chỉ có không có một tia hoảng sợ.

Hấn hít sâu một cái khí, nhẹ nhàng lắc đầu, sau đó cất cao giọng nói: "Các ngươi tránh ra, để bọn hấn vào đi."

Bệ hạ! !

Bệ hạ không thể a! !

Trong đại điện tràn đầy Quan Lại kinh hoàng gọi tiếng, lại bị Lâm Bách Xuyên hừ lạnh một tiếng toàn bộ trấn áp.

Cửa đại điện.

Đoạn Thiên Nhai tuân theo mệnh lệnh, thu hồi Thiên Đoạn trường đao, chỉ huy một đám hoàng gia thị vệ đi vào Lâm Hạo Uyên trước người.

Đám kia đáng sợ hắc y nhân cuối cùng đi vào Ung Hòa Cung đại điện.

Bọn họ tiến đến, mang đến nồng đậm huyết tinh vị đạo, một số người trên thân còn dính nhuộm những cái kia chết đi hoàng gia bọn thị vệ máu tươi, là như vậy bắt mắt gay mũi.

Trong lòng mọi người kinh hoàng, cũng có phần nộ.

Những này không biết từ nơi nào tới hung tàn sát thủ, thiên lương mất hết, vô pháp vô thiên, không gần như chỉ ở Xuất Vân Quốc thần thánh nhất địa phương đại khai sát giới, với lại càng phải đối với Xuất Vân Quốc lớn nhất tài đức sáng suốt Quân Vương ra tay.

Trên chỗ ngồi Quan Lại các tân khách nhao nhao đứng dậy, đứng ở Đoạn Thiên Nhai cùng một đám thị vệ bên cạnh, ngăn ngui mấy tức bên trong, sở

hữu Xuất Vân Quốc Văn Thần Võ Tướng đều thành Lâm Hạo Uyên trước người huyết nhục Vạn Lý Trường Thành.

Đương nhiên, cũng bao quát Ôn gia, bao quát Lâm Dương Thiên.

Từ Lâm Bách Xuyên ra sân bắt đầu, Lâm Dương Thiên ánh mắt liền bắt đầu trở nên khắc nghiệt âm lãnh.

Giờ phút này, hắn đứng trong đám người, lạnh lùng nhìn xem đám người áo đen kia đi vào đại điện, ước định lên trước mắt hình thức.

Mà tên kia trước đó một chiêu đánh bay mấy ngàn hoàng gia thị vệ đáng sợ lão già, đã đi tới, cùng Lâm Bách Xuyên sóng vai đứng chung một chỗ.

Hai đại Ma Vương, cuối cùng tụ họp.

Lâm Dương Thiên nhìn thấy, lão già kia thực lực so Lâm Bách Xuyên còn phải cao hơn một chút, đã đạt tới Uẩn Linh trung kỳ đỉnh phong.

Càng đối phương trong cơ thể linh lực hiện ra thâm trầm hắc sắc, đây không phải là Dịch Chủng linh lực, mà chính là tu luyện một loại nào đó công pháp tà môn về sau ngưng luyện ra tới quỷ dị linh năng.

Loại này linh lực, Lâm Dương Thiên trước đó tại Lâm Bách Xuyên cùng Trần Triều Ca trong cơ thể đều nhìn thấy qua.

Lại nhìn người khác, đối phương trong trận doanh còn có hai tên Uẩn Linh sơ kỳ cao thủ, mỗi một vị đều không kém gì Lý Tĩnh.

Lại thêm 50 tên Tiên Thiên Hậu Kỳ đỉnh phong cường giả, Lâm Bách Xuyên xác thực làm tốt vạn vô nhất thất an bài, cục diện hôm nay vô luận như thế nào nhìn ra Vẫn một phương đều không có bất cứ cơ hội nào.

Đối diện.

Lâm Bách Xuyên cười, thần sắc băng lãnh, nhưng lại mang theo vô hạn đắc ý càn rỡ.

Tay hắn vươn hướng vị lão già kia, nói ra: "Ta cho mọi người giới thiệu một chút, vị này, cũng là đến từ mặt trời lặn Vương Cung Thượng Quan thế gia gia chủ, Thượng Quan Hồng tiên sinh!"

Lạc Nhật Vương Quốc, Thượng Quan Hồng.

Bảy chữ này chấn động đến Xuất Vân một phương người đều là run lên.

Khó trách, thực lực đối phương sẽ mạnh đến loại tình trạng này, nguyên lai lại là vị kia danh chấn khí Võ Tây Nam khu vực hỏa điểm Hung Ma.

Vén vén Thượng Quan Hồng một người, thực lực cũng đủ để cho toàn bộ Xuất Vân thần phục, huống chi, hôm nay đối phương còn mang đến nhiều người như vậy lập tức.

Xuất Vân một phương trong mắt rất nhiều người đã bắt đầu nổi lên tuyệt vọng.

Lâm Bách Xuyên vẫn còn tiếp tục, ánh mắt ngôn từ trực chỉ Lâm Hạo Uyên:

"Trước đó ta nói qua. . . Xuất Vân Quốc đã đại họa lâm đầu, Hoàng Huynh. . . Chúng ta Xuất Vân Quốc người giết Thượng Quan tiên sinh Thân Tử, ngài không chỉ có không chủ trì công đạo, ngược lại ở chỗ này trắng trợn ngợi khen cùng ngày hung thủ giết người, chắc chắn chắc. . . Cái này cũng khó trách Thượng Quan tiên sinh sẽ như thế phẫn nộ, muốn huyết tẩy hoàng cung."

"Thân Vương Điện Hạ!" Bên cạnh, Hộ Quốc Tướng Quân Lý Tĩnh đứng ra: "Thượng Quan Phi một chuyện chúng ta đã sớm điều tra rõ, là hắn trước tiên dẫn người tại ta Xuất Vân tạo dưới Sát Nghiệp. . ."

Lý Tĩnh vừa mới chuẩn bị tới làm sáng tỏ sự thật, nhưng là Lâm Bách Xuyên bên cạnh Thượng Quan Hồng lại bỗng nhiên vừa trừng mắt, một đạo đáng sợ linh lực uy áp đường kính xông về Lý Tĩnh.

Bành.

Lý Tĩnh thế nhưng là Xuất Vân Quốc đệ nhất Võ Thần.

Nhưng là vén vén đối mặt Thượng Quan Hồng một đạo Linh Áp, cho dù là nâng lên toàn thân linh lực, hắn cũng bị xông đến lùi lại mười mấy bước, kém chút liền té ngã trên đất.

"Tại đây. . . Không tới phiên ngươi nói chuyện!" Thượng Quan Hồng mở miệng.

Thanh âm hắn khàn khàn, cuồng hống giống như là bị ngọn lửa đốt qua, mỗi một chữ đều ma sát đoàn người màng nhĩ, chấn nhiếp tâm hồn.

Thượng Quan Hồng nhìn về phía Lâm Hạo Uyên, thần nhiên nói: "Con ta tánh mạng, thắng qua ngàn vạn Xuất Vân dân đen, hắn nợ máu, muốn ngươi toàn bộ Xuất Vân Quốc đến trả."

Lời này, tuyệt đối khí phách hung tàn.

Thượng Quan Phi một người tánh mạng, muốn dựng vào toàn bộ Xuất Vân.

Đây cũng là Hỏa Ma tàn nhẫn tác phong, toàn bộ Xuất Vân có lẽ là khước trương, nhưng là để cho hắn giết sạch hôm nay Ung Hòa Cung bên trong tất cả mọi người, là tuyệt đối có khả năng.

Thượng Quan Hồng ánh mắt liếc nhìn toàn trường, càng tiếp cận ở một bên Ôn Thị nhất tộc, bên trong oán độc hận ý, phảng phất đốt Hồn Ma như lửa.

Lâm Bách Xuyên càng là âm u cười lạnh: "Hoàng Huynh, việc đã đến nước này, Thượng Quan tiên sinh lời đã nói đến minh bạch. . . Ngươi, còn có những Ôn Thị đó nhất tộc dân đen muốn vì các ngươi ngu ngốc ngu xuẩn, trả giá đắt! !"

Nói tới chỗ này, đã phi thường minh bạch.

Lâm Bách Xuyên cũng là Thượng Quan Hồng thông đồng tốt đến đây bức thoái vị hời tột.

Bọn họ muốn để Ôn Thị nhất tộc toàn thể đền mạng, bọn họ còn muốn coi đây là lấy cớ để bức bách hoàng đế Lâm Hạo Uyên.

Lâm Hạo Uyên giờ phút này thần sắc cũng biến thành trang nghiêm âm lãnh, hắn nhìn thẳng đối diện Lâm Bách Xuyên, nói: "Coi như các ngươi giết ta, dựa theo Xuất Vân Quốc Tổ Huân, sau khi ta chết cũng phải là Hoàng Tử kế thừa hoàng vị, thế nhưng là Hoàng Đế, con trai của ta bọn họ sẽ không mặc cho ngươi an bài."

"Ha ha ha. . . Phải không?" Lâm Bách Xuyên cười càn rỡ, hắn bỗng nhiên điểm một cái tên: "Lâm Dương Thiên, ngươi cảm thấy ngươi phụ hoàng vẫn xứng ngồi tại cái này trên long ý sao?"

Cái gì?

Cửu Hoàng Tử, Lâm Dương Thiên! !

Lần này, thế nhưng là kinh sợ đến tất cả mọi người.

Mọi người ngơ ngác nhìn xem cái kia nhận hết Lâm Hạo Uyên sủng ái Cửu Hoàng Tử điện hạ từng bước một đi tới.

Lâm Dương Thiên mang trên mặt cười nhạt ý, thừa nhận tất cả mọi người vô pháp tin ánh mắt, trực tiếp hướng đi đối diện, đi vào Lâm Bách Xuyên bên người.

Lâm Dương Thiên, không, Trần Triều Ca cuối cùng nghênh đón thuộc về mình sân khấu.

Hắn đón lấy đối diện, hướng về phía Lâm Hạo Uyên thật sâu quỳ gối, vô luận biểu lộ vẫn là động tác đều vô cùng cung kính, nhưng là nói ra lời nói lại có thể khiến người ta tức điên phôi:

"Nhi thần coi là, phụ hoàng phạm phải như thế sai lầm lớn, lại khó làm Xuất Vân Quốc quân. Nhi thần bất tài, nguyện vọng thay vào đó, lấy bị quốc người tài vật lực, lắng lại Thượng Quan tiên sinh nợ hòa. . . Đương nhiên, tội kia cái kia muốn lần chết Ôn Thị nhất tộc, Lâm Dương Thiên tự nhiên đem bọn hắn nghiền xương thành tro! !"

"Thà cái rắm! Lâm Dương Thiên, ngươi biết ngươi ngươi đang nói cái gì a! !"

Bên kia toa, nhị hoàng tử Lâm Uy tức giận đến hai mắt bốc hỏa, giận dữ hét: "Ngươi vọng là ai đem ngươi vun trồng đến hôm nay, ngươi lại muốn phản phụ hoàng! ! Ngươi lương tâm đều để chó ăn sao!"

Lẽ nào lại như vậy a!

Tặng tâm lương tâm a!

Không riêng gì Lâm Uy, hiện trường tất cả mọi người Xuất Vân Quan Lại đều giận.

Bọn họ đều là tận mắt chứng kiến lấy Trần Triều Ca là như thế nào đạt được Lâm Hạo Uyên sủng ái, từng bước một đi đến hôm nay.

Loại này vọng ân phụ nghĩa, so với Lâm Bách Xuyên càng làm cho người ta trơ trẽn, nhất định không xứng là người.

Nhưng là Trần Triều Ca, lại hoàn toàn không có bất kỳ cái gì tự giác, tựa hồ ngược lại cũng hưởng thụ thời khắc thế này.

Tâm hắn vốn là đen kịt một màu, càng là tại Trần gia bị tiêu diệt lúc hoàn toàn đọa lạc, giờ phút này, hắn chỉ muốn nhanh lên sắp đối diện bọn này ngu xuẩn đồ sát sạch sẽ, riêng là muốn đem Lâm Dịch chém thành muôn mảnh.

Hắn cười, mang theo vô tận chế giễu khinh miệt: "Ha ha, chứ vị không cần tức giận như thế, nếu như chờ sẽ người nào trong lòng không phục, đều có thể đi trên hoàng tuyền lộ theo giúp ta phụ hoàng đi tới một lần."

Súc sinh a!

Ngươi lại muốn nghịch luân giết cha! !

Đoàn người tức đến cơ hồ sắp nổ tung.

Mà Trần Triều Ca, Lâm Bách Xuyên cùng Thượng Quan Hồng thì là hừ lạnh một tiếng, bởi Lâm Bách Xuyên tiến lên phát ra Tội Hạng Thư:

"Tốt, nhiều lời vô ích, chuyện hôm nay nhất định phải dùng Ôn gia toàn thể máu tươi đến giải quyết, Hôn Quân Lâm Hạo Uyên cùng như vậy Cự Thần đi đầu cầm tù, chống lại người chết! ! Vương Minh Trùng, động thủ đi! !"

"Vâng! !" Trong đám người Vương Minh Trùng đi tới.

Tên phản đồ này tiểu nhân xuất hiện đã vô pháp gây nên đại hòa kinh ngạc, chỉ gấp hất vung tay lên, sau lưng những tiên thiên cao thủ đó liền bắt đầu hướng về Xuất Vân một phương đi tới.

"Hoàng cung Thiên Lao vị trí ta quen thuộc vô cùng. Bệ hạ, a không, Lâm Hạo Uyên, xin mời các người đi đầu dõng bước, về phần Ôn Đình Thiên, các người ngay ở chỗ này ngoan ngoãn chờ chết đi, cái này an bài, mọi người không có ý kiến đi, hắc hắc!"

Liền ngay cả loại tiểu nhân này, đến lúc này, cũng Cáo mượn oai Hổ bắt đầu phách lối.

Toàn trường hoàn toàn tĩnh mịch, chỉ có nghe được 50 tên Thượng Quan Gia cao thủ tiếng bước chân, cùng một đám hoàng gia bọn thị vệ cắn răng âm thanh.

Đáng chết a!

Đáng chết a! !

Đối diện thực lực quá mạnh, mạnh đến tuyệt vọng.

Nhưng, tuyệt không thể để cho Hoàng Đế Bệ Hạ rơi vào đối phương ma trận.

Muốn chiến, nhất định phải chiến a! !

Vụt lảng.

Đoạn Thiên Nhai đã rút ra chính mình Thiên Đoạn trường đao, Lý Tĩnh càng là hai tay nắm ở Linh Khí Oanh Thiên Giản, một trận quyết chiến sẽ bạo phát.

Nhưng ngay tại giờ khắc này.

Một thanh âm đánh vỡ này khăn trương bình tĩnh.

"Không có ý tứ, ta muốn, ta khả năng có chút ý kiến."

Lâm Dương âm thanh tại trống trải trong đại điện quanh quẩn, tất cả mọi người ánh mắt đều tập trung vào trên người hắn.

"Ngươi? Lâm Dịch? ?"

Vương Minh Trùng tên tiểu nhân này nhìn chằm chằm Lâm Dương Thiên, xem nửa ngày, trên mặt lộ ra tà tiếu:

"Ngươi vậy mà. . . Còn dám nói chuyện?"

Đúng vậy a.

Lâm Dương Thiên lại còn dám nói chuyện?

Không có gì bất ngờ xảy ra lời nói, hắn tuyệt đối là hôm nay toàn trường chết thảm nhất một cái, đối lại người khác, chỉ sợ đã sớm co lại qua một bên, khăn cầu đại lát nữa có thể cho hắn một cái thống khoái, chỗ nào giống Lâm Dương Thiên dạng này, lại còn chủ động đi ra ngoi đầu lên chịu chết?

Lâm Dương Thiên nhìn xem Vương Minh Trùng: "Không phải ngươi hỏi chúng ta có hay không ý kiến a? Ta có ý kiến a. . ."

Em gái ngươi!

Cứ việc không khí hiện trường dị thường khăn trương, đoàn người vẫn là không nhận được bị Lâm Dương Thiên lời nói chuẩn bị giật nhẹ khóe miệng.

Mà lúc này, một cái khác càng thêm phách lối âm thanh thổi qua tới.

Hòa Nhi, Bồ Phiến cánh bay đến Lâm Dương Thiên trên bờ vai muốn, liếc mắt nhìn nhìn xem Vương Minh Trùng, lật lên một cái liếc mắt: "Lâm Tiểu Dịch, có thể đánh a? Có thể chứ? Hòa Nhi đại vương móng vuốt đã đói khát khó nhịn a!"

Thật sao.

Cái này còn có một cái chờ lấy đánh nhau.

Vương Minh Trùng nhìn thấy Hòa Nhi, kim lòng không được hồi tưởng lại ngày đó bị cái này một người một chim nhục nhã cảnh tượng, cả người đều nghiêng rãng nghiêng lợi đứng lên.

Phía sau hắn, Hắc Âm Thế Lực một phương các đại lão càng là trong mắt nổi lên hàn mang.

Thượng Quan Hồng, Trần Triều Ca, cũng là hận không thể muốn đem Lâm Dương Thiên chém thành muôn mảnh Ngoan Nhân, lúc này chỗ nào sẽ còn cho phép Lâm Dương Chân nói ra ý hấn gặp. . .

"Giết! !"

Bạn đang đọc truyện *Hóa Đế Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 91: Lại đến năm khôi tiền

Thượng Quan Hồng được xưng Hòa Ma, cũng là bởi vì hắn giết chóc bạo ngược, căn bản không nói đạo lý.

Hắn đi vào Xuất Vân, chính là vì tàn sát, chính là vì báo thù, nếu không phải vì là phối hợp Lâm Bách Xuyên hành động, nơi nào sẽ có nhiều như vậy nói nhằm muốn nói.

Giờ phút này hắn bị Lâm Dương Thiên kích thích sát cơ tăng vọt, trực tiếp một đạo sát lệnh tuôn ra, thuận tiện giống như tại này hơn năm mươi tên Thượng Quan Gia cao thủ trong cơ thể rót vào Ma Hóa Tà Năng, nhất thời đem bọn hắn hóa thành Hòa Ma thủ hạ lệ quỷ, trực tiếp liền hướng đối diện bổ nhào qua.

Cùng lúc đó, Thượng Quan Hồng sau lưng, bố y công tử Thượng Quan Vân càng là trực tiếp loan cung cái tên, vù vù hướng về Lý Tĩnh cùng Đoạn Thiên Nhai bắn ra hai chi Độc Xà Thổ Tỉn mũi tên, ngăn cản hai người muốn trợ giúp Lâm Dương Thiên cử động.

50 tên Tiên Thiên Hậu Kỳ cường giả, mỗi một vị cũng có thể sánh ngang Xuất Vân Quốc hoàng gia thị vệ thống lĩnh, cùng nhau xung phong, này thanh thế quả nhiên là như hắc sắc ngập trời giết sống, hùng hùng cuộn cuộn, đáng sợ để cho người ta tuyệt vọng.

Lâm Dịch, tuy nhiên chỉ là một cái Tiên Thiên Hậu Kỳ thiếu niên, làm sao có thể cản?

Xuất Vân mọi người sắc mặt đều trở nên cực kỳ khó coi.

Riêng là Tề Tướng Sư Tư Minh dẫn đầu một đám Văn Quan, giờ phút này dù sao cũng hơi than thở.

Theo bọn hắn nghĩ, Lâm Dương Thiên loại hành vi này nhất định cũng là không làm không chết, càng đem nguyên bản cục diện hoàn toàn trở nên gay gắt.

Bây giờ Thượng Quan Gia sát cơ bị Lâm Dương Thiên kích thích chẳng khác nào núi lửa phun trào tuôn ra đến, chỉ sợ ở đây tất cả mọi người sẽ trở thành vật hi sinh.

A. . . A. . .

Trung Quân Báo Quốc, khó tránh khỏi vừa chết. . . Chỉ là cái này Lâm trưởng lão nhiều ít vẫn là có chút để cho người ta cảm thấy lỗ mãng a. . .

Tuy nhiên những đại thần này không có chú ý tới bên cạnh Ôn gia mọi người sắc mặt.

Lấy Ôn Đình Thiên cầm đầu cả đám giờ phút này bình tĩnh nhất định không tưởng nổi, còn kém đem bên cạnh chỗ ngồi tới đây tọa hạ uống rượu xem kịch.

Theo bọn hắn nghĩ, hôm nay trò vui mới vừa vãn bắt đầu.

Tiên thiên cao thủ tốc độ nhanh đến đáng sợ, điện quang hỏa thạch ở giữa, 50 tên sát thủ áo đen bọn họ liền vọt tới Lâm Dương Thiên trước người.

Trong bọn họ chỉ có năm người xông về Lâm Dương Thiên, hơn thì là muốn vượt qua Lâm Dương Thiên đi thu thập Lâm Hạo Uyên bọn người.

Tại bọn họ khái niệm bên trong, năm đôi một, đã là đối với Lâm Dương Mạc đại xem trọng, đáng tiếc, bọn họ sai.

Mười phần sai.

Một kiện hắc sắc chiến giáp bất thành linh tuôn ra bành trướng khí tràng.

Một đạo hỏa hồng linh mang tựa như Liệt Dương xua tan toàn trường về lo lắng.

Càng có một thanh tinh tế trong suốt trường kiếm, giống như thần binh thiên hàng, bắt đầu chém giết cả phòng quỷ mị yêu tà.

Phượng Vũ Hoàng Ly! !

Lâm Dương Thiên xuất kiếm.

Hắn tu vi vốn tới đã đạt tới Tiên Thiên Hậu Kỳ, phối hợp Hắc Thiết Linh Giáp cùng hỏa diễm linh lực chính là Tiên Thiên Cảnh vô địch, lại thêm Hoàng Đạo bình khí Phượng Vũ kiếm cùng Linh Quyết kiếm pháp, đối diện với mấy cái này Thượng Quan Gia cái gọi là tinh anh cao thủ, kết quả chính là bốn chữ ——

Bỏ dưa thái rau! !

Chỉ gặp Lâm Dương Thiên thân hình đã hóa thành Hắc Hồng giao nhau hỏa diễm Thần Tướng, trong nháy mắt tránh vào đến đối phương bên người bên trong.

Này một thanh Phượng Vũ kiếm, bao vây lấy sáng chói Hỏa Năng, tại địch nhân trong đám lơ lửng không cố định, Công Thủ vô thường, sắc bén mũi kiếm nhanh đến mức căn bản là không có cách bắt, chỉ có lăm ta lăm tằm hồng sắc linh quang trải rộng toàn trường.

Đẹp đến mức không gì sánh được.

Nhưng lại làm cho người khác kinh hãi.

Lâm Dương Phượng múa hoàng rời toàn lực nhất kích, như là Hỏa Phượng Cao Tường, xuyên qua vạn vật, giờ phút này quần công Kiếm Kỹ, lại Như Phượng múa Thái Dục, roi xuống trăm ngàn phiến sắc bén Phượng Vũ, mỗi một phiến, đều đủ để để cho một tên địch nhân chặt vật bại lui.

Vừa đối mặt, liền có mười tên hắc y nhân kêu thảm bay ngược ra.

Không chỉ có như thế, trong không khí còn vang lên xì xì hỏa diễm thiêu đốt nhục thể âm thanh.

Một kiếm này Phượng Vũ Hoàng Ly bao hàm cuộn cuộn hỏa diễm linh năng, đâm rách nhân thể về sau, liền phảng phất cho đối phương trong cơ thể rót vào một cỗ nóng rực dung nham.

Này mười tên hắc y nhân, bên trong kiếm về sau, chỉ cảm thấy huyết dịch khắp người đều muốn sôi trào, chỉ có thể ở mặt đất cuộn cuộn lấy thống khổ kêu rên, sao một cái thảm chữ.

Ta trời!

Lâm Dương Thiên một kiếm này, kinh diễm toàn trường.

Trước đó mọi người chỉ nghe nói vị này Lâm Dịch trường lão có thể cùng thị vệ thống lĩnh Tô Minh Xuân đánh hòa nhau, nhưng là ai biết chỉ là một thoáng tình cảnh, hắn lại có thể một kiếm miểu sát mười vị Tiên Thiên Hậu Kỳ cường giả.

Mà cái này, vền vẹn mới bắt đầu.

Lâm Dương Thiên tuyệt thế kiếm chiêu làm cho cả Trùng Phong Đội ngũ cũng là sửng sò, nhưng hắn lại giống như Kinh Hồng nhảy múa, tại hiện trường nhắc lên một trận đã nỡ lệ lại hung tàn giết chóc thịnh yên.

Những người này cũng là giết người không nháy mắt hung đồ, bên trong thành linh liền có lúc trước nhất đao trăm giết Tô Hạo các loại hoàng gia thị vệ đáng sợ sát thủ, giờ khắc này ở Lâm Dương Thiên dưới kiếm, những người này đều chiếm được trừng phạt đúng tội trừng phạt.

Đương nhiên, bên trong có một số người là bị Hóa Nhi để mắt tới.

Bọn họ cũng có chút thâm quá phận.

Hóa Nhi từ vừa mới bắt đầu cũng không phải là cái gì lương thiện, lúc trước một người kém chút ăn sạch toàn bộ Thanh Vân Sơn yêu thú, giờ phút này

hung uy bạo phát đi ra, đó mới là Nhân Gian Luyện Ngục.

Con hàng này toàn thân nổ lên trùng thiên Hỏa Năng, đem hấn một cái lợi trào hóa thành bốn cái thật dài hỏa diễm đao phiến, vù vạch một cái, liền sắp ba tên hắc y nhân chém thành Ngũ Đoạn đầm máu chảy đen thi thể.

Qe. . .

Như thế hung tàn cảnh tượng nhất thời để cho một chút Văn Quan nhìn không được nôn mửa ra ngoài, nhưng lại dẫn phát bao quát Văn Thái Bắc ở bên trong một đám hoàng gia thị vệ lớn tiếng gọi tốt.

Hỏa Nhi đại vương uy vũ!

Ôn gia mọi người cùng kêu lên reo hò, liên đới lấy Văn Thái Bắc các loại hoàng gia thị vệ cũng làm rõ ràng tình huống, cùng nhau vỗ tay đứng lên.

Hỏa Nhi đại vương uy vũ a! !

"Hắc hắc! ! Giống nhau giống nhau đi!" Hỏa Nhi tuyệt đối là cá nhân tới điên, đằng sau như thế hồng một tiếng, nó càng hăng hái.

Con hàng này cảnh giới bản thân liền so Lâm Dương Thiên cao hơn một cảnh, là Uẩn Linh sơ kỳ, giờ phút này hấn thần thú linh năng hoàn toàn bạo phát đi ra, càng hình như có một chút cùng ngày bề nghệ toàn bộ khí Võ đại lục thần uy, giết rất đúng mặt một đám hắc y nhân kêu cha gọi mẹ, thậm chí không muốn không muốn.

Vên vên một hiệp.

Thượng Quan Gia được vinh dự tinh nhuệ Tiên Thiên Cường Giả đội ngũ liền chết hai mươi bốn người, hơn. . . người người cũng không nên nói lại đi giết người, mau thoát đi cái kia đáng sợ một kiếm một chim mới là chính sự.

Lâm Dương Nhất kiếm, giống một cái bàn tay thô, trực tiếp đem đối diện phách lối khí diễm dập tắt.

Mặc kệ là Thượng Quan Gia vẫn là Lâm Bách Xuyên, hoặc là vô sỉ cười lạnh Trần Triều Ca cũng là kinh sợ.

Bọn họ tuyệt đối không nghĩ tới một tháng trước tuy nhiên Tiên Thiên thực lực Lâm Dương Năng đủ vung ra dạng này một kiếm, đừng bảo là những cái kia hốt hoảng chạy trốn sát thủ áo đen, cũng là Thượng Quan Vân cùng một vị khác Uẩn Linh sơ kỳ cao thủ giờ phút này đều thẳng rớt cổ.

Bọn họ đối mặt một kiếm này, chỉ sợ đều chưa hẳn có thể chiếm được nửa điểm tiện nghi.

Ngán ngùi một tháng, tiểu tử này thực lực làm sao có khả năng tiến bộ nhiều như vậy!

Này chiến giáp liền không nói. . .

Chuôi này vương đạo cấp bậc trường kiếm là sung a chuyện!

Còn có chiêu kia kiếm pháp, ở đây có bất kỳ người có thể nói ra cái kết quả a?

Trừ ngu bức, cũng là ngu bức.

Hiện trường lần nữa yên tĩnh.

Chỉ là lần này yên tĩnh dù sao cũng hơi xấu hổ.

Trước một giây còn khí thế hung hung tuyên bố muốn đồ sát toàn trường Lâm Bách Xuyên một đoàn người giờ phút này bị một kiếm chặt đứt thể công, tuy nhiên bọn họ đương nhiên còn không có thất bại, nhưng từng cái trên mặt lại giống như là bị đánh một bạt tai, nóng bỏng đau.

Lâm Dương Thiên, một kiếm thu chiêu về sau, vẫn còn đang làm bầm lâu bầu:

"Không phải không khiến người ta nói, hiện tại ta nói chuyện ta ngoài ý muốn gặp a. . ."

Ý kiến đại gia người!

Đối diện mấy vị Lão Đại vụt một chút liền đem con mắt tròn.

Cao thủ bọn họ gặp qua, nhưng là như thế miệt thị không có phong độ cao thủ còn là lần đầu tiên gặp, bất lấy cái lời nói gốc rễ liền không có xong.

Nhưng là Lâm Dương Thiên giờ phút này trên mặt lại không có một tia trêu tức thần sắc, hấn đúng là hướng phía đối diện mấy vị Ma Vương nhân vật từng bước một đi qua, mỗi đi một bước, hiện trường khí thế liền nghịch chuyển một điểm.

Phảng phất, cái cung điện này căn bản không phải Lâm Bách Xuyên soạn quyền đoạt vị sát cục, mà chính là Xuất Vân Nhi Lang nghịch thiên giết địch chiến trường.

Lâm Dương Thiên trước tiên nhìn về phía Lâm Bách Xuyên:

"Ngươi, không biết mùi vị! Không hảo hảo an tâm làm người Thân Vương, đầy trong đầu âm mưu dã tâm, ngươi giống như hoàng đế ở giữa có bao nhiêu ân oán bất luận, nhìn xem ngươi hôm nay thù đoạn, lạm sát kẻ vô tội, ức hiếp nhỏ yếu, liền ngươi cái này sợ hàng rác rưởi bộ dáng, may mắn năm đó ngồi lên hoàng vị người không phải ngươi!"

Chửi giỏi lắm! !

Đang sau, Văn Thái Bắc liền mạng vết thương tóe máu, dùng sức cho Lâm Dương Thiên vỗ tay.

Lâm Bách Xuyên thì là tức giận đến trên trán gân xanh đều nổi lên tới.

Nhưng Lâm Dương Thiên không chút nào không sợ hắn sát cơ, vừa nhìn về phía Thượng Quan Hồng:

"Ngươi, trong đầu có cú! Con trai của ngươi mệnh là mệnh, người khác mệnh cũng là cỏ rác, đúng không? Chỉ bằng ngươi cái này vầng đầu ăn nói không điên, khó trách dạy dỗ Thượng Quan Phi loại kia tìm đường chết tiện nhân, hắn chết tại Xuất Vân Quốc chỉ có thể nói hai chữ —— đáng đời! !"

Đậu má! !

Lâm Dương Thiên mừng toàn bộ Xuất Vân Quốc người đều nhiệt huyết sôi trào lên.

Cái này Lâm Tiểu Trường Lão không chỉ có thực lực Thông Thiên, mẹ nó còn có một tấm như đao tử khéo mềm khéo miệng a!

Thượng Quan Hồng uy chấn khí Võ, lúc nào bị người dạng này chỉ cái mũi mắng qua?

Hắn tại chỗ giận.

"Cho ta, im miệng! !"

Chỉ gặp hắn trực tiếp phát tay bỏ ra nhất chương, đúng là dùng bảy thành khí lực.

Một đạo U Lan sắc hỏa diễm từ bàn tay hắn bay ra, trong nháy mắt ngưng tụ thành một cái nửa mét lớn nhỏ âm u Quỷ Thủ, hai cái trống rỗng trong hốc mắt thiêu đốt lên đáng sợ lam diễm, một tiếng Quỷ Hào, để cho toàn trường người lưng phát lạnh.

【 Sấm La quỷ chương 】.

Thượng Quan Hồng trực tiếp đối với Lâm Dương Thiên dùng ra chính mình thành danh Linh Quyết.

Chiêu này trung cấp Linh Quyết thành tựu hắn Hóa Ma uy danh, không biết có bao nhiêu cường giả bị cái này âm u Quỷ Thủ thôn phệ thiêu đốt, hóa thành tro tàn.

Lâm Dương Thiên một kiếm kia vẹn vẹn có thể đạt tới Uẩn Linh sơ kỳ uy năng, nhưng đối mặt Thượng Quan Hồng một chương này, còn chưa đủ.

Đúng lúc này.

Liền nghe đến một tiếng phượng minh.

Li!

Hỏa Nhi lần nữa phát uy.

Nó thực lực vốn không như trên quan cầu vồng, nhưng là nó thậm chí vừa Chí Dương hỏa diễm thần thú, Tất Phượng Linh Hỏa đối với thiên hạ các loại Âm Tà năng lượng liền có trời sinh tác dụng khắc chế.

Chỉ thấy nó toàn thân linh quang bạo dũng, sau đó thẳng tắp xông về con quỷ kia thủ, theo bành một tiếng bạo hưởng, lam sắc cùng ngọn lửa màu đỏ song song tiêu tán vô hình.

Hỏa Nhi ung dung bay trở về Lâm Dương Thiên bả vai, tự tại xử lý vũ mao, nói:

"Mãng không tệ, Lâm tiểu Dương! Hỏa Nhi đại vương thích nghe, ngươi tiếp tục, mãng nữa cái năm khối tiền."

Lâm Dương Thiên nhìn về phía Trần Triều Ca.

Đây là toàn trường lớn nhất tiện lớn nhất tiện tiện nhân.

Lâm Dương Thiên ánh mắt, ẩn chứa rất rất nhiều phần nộ cùng cừ hận.

Cái kia khắc cốt铭 tâm phản bội, này phá miếu hung tàn diệt sát, về sau lần lượt Trần gia âm mưu, đến bây giờ tiện nhân này lại còn muốn tới mưu sát chính mình thân sinh phụ thân.

Nhất định mẹ nó tội đáng chết vạn lần.

Bạn đang đọc truyện *Hóa Đế Thân Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 92: Vương khải hiển uy

Lâm Dương Thiên đối mặt Trần Triều Ca, chỉ có thể hỏi một câu: "Gia hỏa kia, ngươi là người a?"

Trần Triều Ca tại thời khắc này, đúng là có một loại bị Lâm Dương Thiên khí thế bức đến á khẩu không trả lời được cảm giác.

Có như vậy một cái chớp mắt, hắn chỉ cảm thấy chính mình phảng phất bị đỡ tới địa ngục hành hình trên kệ, sở hữu tội nghiệt đều tại Lâm Dương Thiên bức bách dưới ánh mắt hóa thành vô tận giày vò, đem hắn thôn phệ.

"Ngươi, ngươi thả cái gì cái rắm!" Trần Triều Ca đúng là có chút cà lăm.

Tôi nay cục thế, căn bản đã vượt qua hắn tưởng tượng.

"Ngươi là người a! !"

"Con mẹ nó chứ liền hỏi ngươi là người a! !"

Kết quả, Lâm Dương Thiên liền lập đi lập lại hỏi cái này một câu nói, giống như một chút lại một chút bạt tai mạnh Từ Phản phục quất vào Trần Triều Ca trên mặt.

"Ta nhỏ vào, này hàng quả thực là đối với người vũ nhục."

Xuất Vân một phương càng là truyền đến đối với Trần Triều Ca chửi mắng thanh âm, hắn hôm nay vong ân phụ nghĩa, nghịch luân giết cha, thật sự là táng tận lương tâm, chịu lấy vạn nhân phi nhổ.

Nhưng Lâm Dương Thiên khảo tra lại bị người ngạnh sinh sinh cắt ngang.

Thượng Quan Hồng, Lâm Bách Xuyên đồng thời xuất thủ.

Bọn họ đương nhiên không có khả năng để cho hôm nay cục thế bị Lâm Dương Nhất cá nhân nghịch chuyển lật trời, bọn họ mới là hôm nay chúa tể, chỉ là một thanh kiếm, một con chim liền muốn cứu vãn thế giới?

Nằm mơ!

Thượng Quan Hồng móc ra chính mình trang bị.

Đó là một thanh chừng dài gần hai thước Quý Đầu Đại Dao, màu đỏ sậm thân đao bị một cái dử tợn Quý Thủ chứa tại trong miệng, đáng sợ lưỡi đao bên trên là vô tận máu tươi nhuộm dần đi qua dấu vết.

Chuôi này đao, tại Lạc Nhật Vương Quốc đều đại đại hữu danh.

【Thị Huyết Ma Nhận】, một thanh hàng thật giá thật trung giai vương đạo bình khí.

Không nghĩ tới, cái này bây giờ nhìn có chút gầy gò Thượng Quan Hồng lại ưa thích dùng loại khí phách này hung tàn đại đao, vền vền từ đao phong kia bên trên vết máu liền có thể nhìn ra, năm đó Hóa Ma là dùng ra sao đao này đồ sát thiên địa vạn vật.

"Câm miệng cho ta! !"

Thượng Quan Hồng xa xa chém ra nhất đao.

Vương đạo khí bản thân ẩn chứa tà dị linh năng cùng hần tự thân tu luyện âm u linh lực hòa làm một thể, cả thanh Thị Huyết Ma Nhận phảng phát bị rót vào linh hồn, một đạo bởi vô cùng Quỷ Lực hóa thành hơi mờ ảo mang bay về phía Lâm Dương Thiên.

Một đạo kia, không hề tưởng tượng bên trong kinh thiên bá khí, nhưng lại có thể cho toàn trường hóa thành tĩnh mịch Quỷ Vực đáng sợ Tà Lực.

Đạo mang chỗ đến, sở hữu nhiệt độ xuống tới Băng Điểm, toàn trường đèn đuốc đều bị dập tắt.

Xa xa xura, những hoàng gia đó bọn thị vệ đều cảm thấy mình linh hồn đều phảng phát muốn bị hấp thu đến cái này trong suốt đạo mang bên trong, vậy đơn giản cũng là tử thần Ma Chủ.

Uẩn Linh trung kỳ đỉnh phong cường giả, phối hợp trung giai vương đạo khí, một kích này, quả nhiên là mạnh đến mức không cách nào hình dung.

Càng hồngбет, bên cạnh Lâm Bách Xuyên cũng xuất thủ.

Vị này thần võ Thân Vương cũng là đã từng lực áp Lý Tĩnh Uẩn Linh trung kỳ cao thủ.

Hắn mới vừa rồi bị Lâm Dương Thiên mắng cũng là xù lông, càng thêm chịu không Lâm Dương Thiên một câu kia câu ép hỏi Trần Triều Ca người là người a?

Cho nên hắn vung ra một cái quyền phong, đuổi theo quan cầu vòng đúng là cùng một con đường, mặc dù không có hình thành này rừng mình U Minh Quỷ Thủ, nhưng là thượng diện đồng xuất một triết âm u Tà Lực đủ để chứng minh giữa bọn hắn có không thể tâm thương so sánh quan hệ.

Lâm Dương Thiên vốn là đã khó mà chống đỡ Thượng Quan Hồng sát chiêu, bây giờ lại thêm Lâm Bách Xuyên một quyền, cũng là tuyệt thượng gia sương.

Xuất Vân các thần tử lúc đầu có chút hưng phấn, lần này lại đem trái tim nâng lên cổ họng.

Lấy Sứ Tư Minh làm đại biểu những Văn Thần đó bọn họ lúc này cũng giống bên cạnh những kia tuổi trẻ thị vệ một dạng, vén tay áo lên cho Lâm Dương Thiên cổ lên.

Lần này bọn họ lại thật sự cảm nhận được Lâm Dương Thiên nguy hiểm, nhịn không được kêu gọi:

"Lâm trưởng lão, cẩn thận a. . ."

Tuy nhiên Sứ Tư Minh vị này lão Tể tướng lại nhạy cảm phát hiện một việc, cũng là bên cạnh những nguyên bản đó lớn nhất hắn là vì là Lâm Dương Thiên lo lắng Ôn gia mọi người giờ phút này lại không một chút nào lo lắng.

Hắn quay đầu, liền thấy trừ Ôn Đình Thiên bên ngoài hơn mấy vị Ôn gia con em đang ôm hai tay vô cùng bình tĩnh nhìn xem Lâm Dương Thiên.

Vưu Lý mặt có một cái xinh đẹp tiểu cô nương, càng là hai mắt bốc lên tinh quang, nhất định tựa như là nhìn xem chính mình Bạch Mã Vương Tử tại hoa lệ biểu diễn.

Tình huống như thế nào?

Còn như thế bình tĩnh?

Sứ Tư Minh nghi hoặc vừa mới dâng lên, đối diện hai đại sát chiêu đã đi tới Lâm Dương Thiên trước mặt.

Hỏa Nhi trực tiếp bay về phía sau, không phải không giằng ngửa khí chạy trốn, mà chính là một bên bay, một bên lẩm bẩm: "Miêu Miêu, lần này bốn vương gánh không được, danh tiếng đều muốn bị Lâm tiểu Dương đoạt a. . ."

Mà Lâm Dương Thiên, thì là tại toàn trường chú mục dưới ánh mắt, trong nháy mắt thay đổi một kiện màu trắng bạc chiến giáp.

Chiến giáp này hình dáng cùng Hắc Thiết Linh Giáp có mấy phần tương tự, nhưng là tại mỗi một cái mấu chốt vị trí như là khuỷu tay, đầu gối này địa phương đều duỗi ra sắc bén gai ngược, vừa nhìn chính là một kiện Cận Thân Chiến Đầu năng lực siêu cường chiến giáp.

Màu trắng bạc kim khí tính chất dung hợp hơn mười loại tứ giai Linh Tài, xuyên thấu qua mặt ngoài, lò mờ có thể nhìn thấy Linh Giáp nội bộ rồi rầm phức tạp 【 Vương Đạo Khí Mạch 】, những này khí mạch lẫn nhau dây dưa cấu thành một đạo lại một đường huyền diệu pháp trận, sắp cái này Linh Giáp nội bộ sở hữu trong tài liệu ẩn chứa thiên địa linh năng hoàn mỹ phát huy dung hợp lại cùng nhau.

Đây cũng là Lâm Dương Thiên tốn thời gian ròng rã nửa tháng luyện chế ra tới Bạch Ngân Vương Khải.

Một kiện hoàn toàn siêu việt thời đại này khoáng thế kiệt tác.

Ngay tại Lâm Dương Thiên thay đổi trang phục trong nháy mắt, Thượng Quan Hồng cùng Lâm Bách Xuyên sát chiêu đã tới.

Đối mặt hai đại sát chiêu, Lâm Dương Chiến giáp trên mũ giáp hai mảnh trong suốt kính bảo hộ tuôn ra hào quang màu vàng đất, mọi người phảng phát có thể xuyên thấu qua đầu khỏi nhìn thấy phía dưới hắn khinh thường cười lạnh.

Một cỗ thổ hoàng sắc linh lực lưu đến một chút tuôn ra tại quanh người hắc mặt ngoài, hình thành một đạo phảng phát đại địa cản trọng phòng ngự.

Thổ chi Linh lực —— phòng ngự!

Lâm Dương Thiên hai tay khoanh, ôm ở trước ngực, vô cớ vô úy, mặc cho một đao kia một quyền đánh vào trên thân.

PHỐC!

Không có nổ vang rung trời.

Mọi người phảng phát nghe được hai phát Thiết Chùy nện vào cứng rắn trên bùn đất âm thanh, sở hữu âm u quý khí, sở hữu trùng thiên sát cơ đều bị gánh chịu vạn vật Thổ chi Linh lực hóa thành vô hình.

Ba ba ba.

Lâm Dương Thiên lùi lại ba bước, liền dừng lại thân hình.

Toàn trường người, trừ Ôn Thị nhất tộc, đều mộng ép.

Riêng là Thượng Quan Hồng cùng Lâm Bách Xuyên, nhìn xem Lâm Dương Thiên, tựa như gặp quý.

Cái này, tiểu tử này. . . Ngăn trở?

Không chỉ có ngăn trở, với lại lông tóc không thương, liền như chính tính lui ba bước?

Kia cái gì gặp quý chiến giáp a! ! !

Trong cuộc chiến, căn bản không có thời gian cho người ta sợ hãi thán phục, Lâm Dương Thiên quanh thân thổ hoàng sắc linh lực giống như khô nứt bùn đất hết lần này tới lần khác vỡ vụn, sau đó hắc hai mắt tuôn ra một đạo trùng thiên hóa quang.

Hỏa chi Linh lực —— tiến công! !

Giờ phút này nếu là Thượng Quan Hồng có thể dừng lại nhìn kỹ một chút Lâm Dương Chiến giáp, chắc chắn bị cả kinh hoảng sợ rớt xuống ba.

Bởi vì đây cũng là khi Vô đại lực ở bên trên kiện thứ nhất có thể đồng thời phát huy hai loại ngũ hành linh lực vương đạo khí, Lâm Dương Thiên hao phí lâu như vậy thời gian chế tạo chiến giáp, quả nhiên lại là một kiện phá vỡ thông thường vượt thời đại Thần Tác.

Tuy nhiên lúc này ai cũng không có tâm tư chú ý những này, chỉ nghe được oanh một tiếng, liệt diễm phóng lên tận trời.

Lâm Dương Thiên trong nháy mắt hóa thành một vị Ngân Giáp Hỏa Thần, ngọn lửa kia Thần Mang vọt lên khoảng chừng cao hơn ba mét, gần như sắp muốn đụng phải Ung Hòa Cung nóc phòng.

Mẹ ta ah!

Cỗ khí thể này đừng bảo là đem một đám Thượng Quan Gia địch nhân dọa đến hai chân run rẩy, liền xuất liên tục Văn một phương người một nhà, đều sắc mặt trắng bệch.

Sử Tư Minh lão Tể tướng lớn nhất đùa: "Lâm trưởng lão, cẩn thận, đừng đốt nóc nhà! Đây chính là Thái Thái Thái Thượng Hoàng lưu lại Tổ dấu vết a!"

Thật sao.

Cảm tình vị này đã hoàn toàn không cảm thấy gặp nguy hiểm, còn muốn lấy giữ lại di tích cổ.

Cũng không biết Lâm Dương Thiên nghe không nghe thấy, liền thấy vị kia Ngân Giáp Hỏa Thần oanh một chút xông về đối diện, mỗi một bước đều trên mặt đất lưu lại hỏa diễm dấu chân, toàn thân bạo liệt Hỏa Năng giống một tòa hỏa diễm cao sơn, hướng thẳng đến đối diện ừn ừn kéo đến đề tới.

Giờ phút này Lâm Dương Thiên, cũng không cần cái gì Phượng Vũ Hoàng Ly.

Bạch ngân Linh Giáp hỏa diễm linh lực cùng hắc Hỏa Linh chi thể cũng là tuyệt phối, cả hai điệp gia, tuôn ra công kích uy năng tiếp theo mười vạn cân sức lực lớn đại quan.

Này đã là Uẩn Linh hậu kỳ cường giả thủy chuẩn.

Hãy zô hô!

Lâm Dương cầm kiếm quét ngang, giống như cây chổi kích thích vạn trượng cuồng phong, hỏa diễm linh năng tại Phượng Vũ trên thân kiểm ngưng tụ ra dài hơn năm thước hỏa diễm Cự Trụ, trực tiếp hung hăng nện vào Lâm Bách Xuyên trên thân.

Bành.

Thần võ Thân Vương, bá tuyệt Xuất Vân tồn tại.

Cả người bị đánh đến cong thành một cái tôm công, tròn mắt đều muốn kích động lõi bạo liệt ra hốc mắt, nương theo lấy miệng bên trong một cái lão huyết vung hướng lên bầu trời, hấn thân thể giống điều đứt dây một dạng trực tiếp liền hướng Ung Hòa Cung bên ngoài bay ra ngoài.

Đáng thương cái này há lòng há dạ một đời kiêu hùng, nơi nào sẽ nghĩ đến hôm nay chính mình là dùng dạng này tư thế rời đi Ung Hòa Cung. . .

Không chỉ có như thế.

Lâm Dương Nhất nhớ quét ngang Kiếm Thức dư uy, giống như cấp 12 bão, những cái kia trước đó thật vất vả chạy ra một cái mạng sát thủ áo đen giờ phút này tất cả đều thành trong cuồng phong lộn xộn rom rạ, trực tiếp cũng bị quét ra đại điện.

Mà vị kia Tiểu Nhân đắc chí, càn rỡ vô cùng phản đồ Vương Minh Trùng, tuy nhiên Thối Thê Cảnh tiểu cận bã, bị cái này cuồng phong quét qua trực tiếp thổi đến đâm vào một cây trụ bên trên.

Sợ não vỡ vụn, máu tươi chảy ngang, trực tiếp bị mất mạng.

Sau một kích.

Hôm nay hung uy ngập trời Hắc Ám Thế Lực vền vền thừa Thượng Quan Hồng cha con, Trần Triều Ca cùng Thượng Quan Gia một vị khác Uẩn Linh trưởng lão.

Nhưng Lâm Dương Thiên công kích mới vừa vận bắt đầu.

Hãy zô chém! !

Quét ngang đi qua, chính là mảnh mẽ bổ.

Lâm Dương Nhất kiếm, giống một ngọn núi, một tòa tháp, ầm ầm mà xuống, không thể địch nổi.

Một tiếng ầm vang, kiếm uy chấn, nửa cái Ung Hòa Cung sàn nhà đều tất cả đều vỡ vụn, thấy Sử Tư Minh Tể Tướng gọi là một cái đau lòng.

"Ôi, đó cũng đều là hơn năm trăm năm Thanh Ngọc gạch a. . ."

Cũng không biết Thượng Quan Hồng bọn người nghe được loại lời này sẽ làm cảm tưởng gì, dù sao bọn họ hiện tại hoàn toàn không có tâm tư đi tức giận, đây trong đầu muốn cũng là như thế nào tại Lâm Dương Thiên công kích đến cầu được sinh cơ.

Tránh mau! !

Bốn người kinh hô, nghìn cân treo sợi tóc lúc đều nhảy lên giữa không trung, cuối cùng là né tránh Lâm Dương Thiên đáng sợ một kiếm.

Nhưng Lâm Dương Thiên lại đã sớm ở giữa không trung chờ lấy bọn họ.

Một quyền, nhát chưởng.

Công bằng đánh vào Thượng Quan Vân ngoài ra một vị trưởng lão trước ngực, trực tiếp đem hai cái hàng thẳng tắp đánh bay ra cửa cung.

Về phần Trần Triều Ca, con hàng này mặt ngoài thân thể mãnh liệt cuộn cuộn hắc sắc Tà Năng, xem ra cũng là Học Lâm Bách Xuyên môn kia phái công pháp tà môn, để cho hấn thực lực tăng vọt đến sánh ngang Uẩn Linh giai đoạn khởi đầu.

Tuy nhiên cái này hoàn toàn không có cái gì chim dùm.

Lâm Dương Thiên cho Trần Triều Ca chuyên môn chiếu cố.

Một cái rần rần chắc chắn đại cước ấn thẳng tắp khắc ở Trần Triều Ca mặt bên trên, không chỉ có trực tiếp đập nát tiện nhân kia xương mũi, càng là ngay cả cả khuôn mặt đều sụp đổ xuống, toàn bộ đại điện tiếng vọng cũng là này khốp xương tiếng vỡ vụn ầm.

Suru suru.

Trần Triều Ca trên không trung đánh lấy vòng tròn bay ra ngoài.

Bạn đang đọc truyện *Hóa Đế Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 93 : Tắt Phương Hỏa Vũ

Cũng là con hàng này Khí Hải bên trong này cổ âm trầm nặng lượng màu đen đúng là đến bây giờ đều không có hoàn toàn thôi thúc, tiện nhân này còn cất giấu sau cùng bài.

Không sao cả!

Mặc kệ hôm nay con hàng này còn có cái gì hoa văn, Lâm Dương Thiên đều sẽ đem nó hung hăng đập nát, giẫm bạo!

Hồ.

Chờ đến thu thập xong cái này ba cái hàng, Lâm Dương Thiên quay đầu nhìn lại, Thượng Quan Hồng đã không thấy.

Vị này Lão Giang Hồ đã nhìn ra Lâm Dương Thiên đáng sợ, ngay đầu tiên liền lách mình rời đi đại điện.

Nói thật, Thượng Quan Hồng bị cả kinh có điểm tâm phương, nhưng cũng không đại biểu bọn họ Thượng Quan Gia như vậy muốn nhận sợ rút lui.

Hắn nhưng là Hỏa Ma, danh chấn khí Võ chí tôn, làm sao có khả năng không có bài.

Chỉ là đối mặt bây giờ chiến lược nghịch thiên Lâm Dương Thiên, hắn cần giống như Lâm Bách Xuyên liên thủ, mới có thể đem hắn sát chiêu mạnh nhất phát huy đến cực hạn.

Theo Thượng Quan Hồng vừa lui, toàn bộ Ung Hòa Cung cuối cùng khôi phục thanh tĩnh.

Sau lưng, Lâm Dương Thiên nghe được lấy Ôn Thao cảm đầu cả đám nhiệt tình la lên, bất quá hắn biết, hiện tại còn xa xa không phải kết thúc thời điểm.

"Các người ở bên trong, đừng đi ra."

Hắn quay đầu nói một câu.

Ân ân ân.

Bao quát Sử Tư Minh lão Tể tướng ở bên trong tất cả mọi người là một Thủy Điểm đầu, nghe lời giống như tiểu thỏ tử giống như.

Không có cách, nguy nan thời khắc, anh hùng mị lực cũng là có thể tùy tiện chinh phục mỗi người.

Lâm Dương Thiên phạch một cái liền lao ra.

Ôn Thị mọi người cùng Xuất Vân Quan Lại đều vội vã cùng đi theo đến đại điện cửa ra vào, ngoan ngoãn đứng ở bên trong nhìn xem Lâm dương uy Vô bóng lưng.

Đương nhiên, toàn bộ quá trình bên trong luôn luôn không nói gì hoàng đế Lâm Hạo Uyên cũng theo tới, trên mặt hắn, vẫn như cũ không nhìn thấy biểu lộ, khiến cho người khó mà lấy nắm lấy.

Đại điện bên ngoài.

Hắc Ám Thế Lực một phương đã một lần nữa dọn xong tư thế.

Chỉ là tràng diện này giống như vài phút trước liền hoàn toàn không phải chuyện như vậy.

Này trước đó sát khí bùng bùng sát thủ áo đen, lúc này xiêu xiêu vẹo vẹo, làm sao đứng đấy đều có.

Mà những cái kia công bố muốn nghiền ép toàn bộ Xuất Vân Quốc mấy vị các đại lão, ra Thượng Quan Hồng bên ngoài, hơn cũng là chặt vật không chịu nổi.

Khóe miệng mang máu, kiểu tóc lộn xộn.

Trần Triều Ca khoa trương hơn, cả khuôn mặt bên trên một cái thật to dấu giày, máu mũi lưu một mặt, xoa đều xoa không xong.

Mà đổi thành một bên.

Lâm Dương Thiên, một người, một kiếm, ngao nghề mà đứng.

Này khí độ cùng đối diện so sánh, tựa như là áo trắng xuất trần công tử đối một đám sơn tặc.

Mặc cho ai cũng không nghĩ ra, Lâm Bách Xuyên cùng Thượng Quan Hồng dạng này đỉnh cấp cường giả, tỉ mỉ sách lược một trận sát cục sau cùng vậy mà lại bị Lâm Dương Nhất người ào ào phá hủy đến bộ dáng này.

Lúc này, Thượng Quan Hồng, Lâm Bách Xuyên, Trần Triều Ca tất cả đều bị tình huống bây giờ tức giận đến Ngũ Tạng Câu Phân.

Lâm Bách Xuyên nghiêng răng nghiêng lợi rống hướng về Lâm Dương Thiên: "Lâm Dịch, không nghĩ tới chúng ta đúng là xem thường ngươi!"

Lâm Dương Thiên thân nhiên nói: "Tà bất thắng chính, các ngươi xem thường là thiên đạo chính nghĩa. . ."

Nhìn một cái, người ta lời này có nhiều bức cách.

Thượng Quan Hồng tức giận đến mặt mũi tràn đầy thịt đều đang run rẩy, tròn mắt trừng một cái, trong lỗ mũi phun ra khói xanh:

"Lâm Dịch, ngươi không cần cần rõ, chẳng lẽ ngươi cho rằng hôm nay ngươi liền thắng? Hừ, ta sẽ để ngươi biết, các ngươi phản kháng là buồn cười biết bao! !"

Nói xong, Thượng Quan Hồng muốn bắt đầu móc đồ vật.

Hắn muốn móc, là một kiện thậm chí siêu việt trung giai phẩm chất vương đạo khí, đó đã không phải là Thượng Quan thế gia tích súc, mà chính là cái kia phía sau cường đại Tông Môn ban cho Thượng Quan Hồng thời khắc trọng yếu bình định hết thảy chí bảo.

"Lâm Bách Xuyên, tới giúp ta!"

"Tốt!"

Thượng Quan Hồng cùng Lâm Bách Xuyên hai người hô ứng, chỉ gặp một đạo thâm trầm u hắc quang mang tại bọn họ trước mặt hiển hiện, tuy nhiên ngay tại lúc này, hai cái này không ai bì nổi Uẩn Linh trung kỳ cường giả đúng là bất thành linh cùng nhau run một chút.

Thiên hạ này, có thể làm cho hai người bọn họ phát run đồ vật cơ hồ không có, nhưng Lâm Dương Thiên giờ phút này trong tay lại nắm một dạng.

Đó là một mảnh chừng đầu ngón tay hồng sắc vũ mao.

Cái này vũ mao trong suốt sáng long lanh, đỏ tươi ướt át, chột nhìn, giống như là một kiện tinh diệu ngọc trác tuyệt thể nghệ thuật trân phẩm.

Nhưng khi ngươi đi cảm thụ mảnh này nho nhỏ vũ mao bên trong ẩn chứa đáng sợ năng lượng, bất kỳ cái gì người đều sẽ cảm thấy tuyệt vọng bất lực.

Lâm Dương Thiên cười lạnh nhìn xem trước mặt còn muốn ngoan cố chống lại Thượng Quan Hồng bọn người, hắn mới không phải loại kia sẽ cho người khác chậm rãi móc bài đối bình Nhị Hóa.

Muốn đánh, liền Nhất Khí đè xuống đất đánh cho đến chết!

"Không có ý tứ, cái này Ung Hòa Cung. . . Chỉ sợ bao nhiêu muốn không gánh nổi. . ."

Lâm Dương Thiên giống như cười mà không phải cười nói một câu, sau đó hơi vung tay, từ chính mình Tu Di Giới bên trong triệu hồi ra mấy tòa cự đại khoáng thạch vùng núi ngăn tại Ung Hòa Cung phía trước, đây là đang cho mọi người làm xuống phòng ngự.

Cùng một thời gian, hắn đã tại đối diện tất cả mọi người hoảng sợ trong ánh mắt, sắp này phiến tiểu xảo hồng sắc vũ mao vãi ra.

Không muốn! !

Toàn trường vang lên cũng là Thượng Quan Hồng cùng Lâm Bách Xuyên kẹp lấy cuồng hống thê lương la lên.

Lúc này bọn họ cũng không tiếp tục là cái gì hùng ngồi vương quốc Hào Cường, cũng không phải cái gì uy chấn Thiên Hạ Thân Vương, tại Lâm Dương Thiên mảnh này vũ mao trước mặt, bọn họ nhất định cũng là hai cái sợ tè ra quần con thỏ, liều mạng hướng lên trên quan cầu vòng vừa mới triệu hoán đi ra món kia chí bảo đằng sau tránh đi.

Món chí bảo này, là một mặt cao cỡ một người hình vuông thuần bài, thượng diện điêu khắc một cái mọc đầy răng nanh âm u Quỷ Kiếm, nhìn lên một cái cũng làm người ta tâm lý tê dại.

Đáng tiếc lúc này Thượng Quan Hồng căn bản không có thời gian thôi thúc món bảo vật này, Lâm Dương Thiên này phiến trí mạng Hóa Vũ liền đã bay tới, thượng diện khủng bố uy áp làm cho tất cả mọi người đều sợ mất mật.

"Vân nhi, mau tới đây! !"

Theo này phiến Hòa Vũ bay đến trước mặt, Thượng Quan Hồng sau cùng kêu gọi cũng là triệu hoán con trai mình Thượng Quan Vân tới thuận bài đằng sau Tị Nạn, nhưng ngay tại cái này nghìn cân treo sợi tóc thời khắc, một bóng người bất thình lình xông lại.

Trần Triều Ca! !

Không, cái này Trần Triều Ca có chút không đúng sức lực! !

Giờ phút này Trần Triều Ca, cả người đã hoàn toàn bị một loại tử sắc Tà Ác Lực Lượng bao phủ, đuổi theo quan cầu vòng một mạch âm u Quỷ Lực khác biệt, thậm chí càng càng phát ra cường đại rất nhiều.

Thân hình hần bành trướng ba phần, bắp thịt đã đem quần áo nứt vỡ, một đôi mắt càng là thăm thẳm tựa như giống như ma quỷ, nơi nào còn có nửa điểm nhân loại bộ dáng.

"Cút ngay cho ta! !"

Oanh một chút, Trần Triều Ca vọt tới Thượng Quan Hồng cùng Lâm Bách Xuyên bên người, hai tay vỗ, này lực đạo hoàn toàn vượt qua tất cả mọi người tưởng tượng, đúng là trực tiếp đem hai vị Uẩn Linh sơ kỳ cao thủ đập đến bay về phía hai bên, mà này mặt tà khí trùng thiên thuận bài thì là bị Trần Triều Ca nắm thật chặt trong tay.

Tất cả mọi thứ đều phát sinh ở điện quang hỏa thạch ở giữa, sau đó, Hòa Vũ nổ tung.

Toàn bộ thiên địa đều phẳng phát đang một khắc này đứng im.

Mọi người phẳng phát nhìn thấy này phiến trong suốt Hòa Vũ từng chút từng chút sụp đổ, sau đó một cái nho nhỏ hỏa tinh từ bên trong phun ra đến, ngay sau đó liền diễn biến thành một trận không cách nào hình dung khủng bố nổ tung.

Ầm ầm

Cơ hồ toàn bộ Vân Thành bách tính cũng nghe được một tiếng vang thật lớn, càng là cảm nhận được Đại Địa Chấn Động.

Đen nhánh trong bầu trời đêm, phẳng phát xuất hiện một vòng tại ban đêm dâng lên thái dương, này chói mắt hỏa quang, sắp phạm vi trăm dặm chiếu giống như ban ngày.

Một đoàn cự đại mây hình nấm ầm ầm dâng lên, đáng sợ trùng kích phá hủy hết thảy, lấy Hòa Vũ làm trung tâm, rộng rãi hơn mấy trăm mét phạm vi bên trong, vô luận đỉnh đài lầu các, vẫn là hoa cỏ cây cối đều hóa thành chôn phần.

Mà những cái kia tự cho là có thể phá vỡ Xuất Vân Quốc giang sơn buồn cười hung đồ bọn họ, toàn bộ tại cái này khủng bố đến không cách nào hình dung trong bạo tạc thành từng bãi từng bãi huyết nhục bùn nhão.

Thật đáng sợ. . .

Thật thật đáng sợ. . .

Nói thật, Lâm Dương Thiên chính mình cũng vì cái này một mảnh dung hợp bạo liệt Minh Văn Tất Phương Hòa Vũ uy lực cảm thấy giật mình.

Hắn người mặc Bạch Ngân Vương Khải, sắp Thổ chi Linh lực phòng ngự uy năng phát huy đến cực hạn, vẫn bị cái kia đáng sợ trùng kích dư âm chấn động đến bay lên.

Ta đi. . .

May mắn chính mình sớm chuẩn bị một tay, có những cái kia cứng rắn khoáng thạch Cự Sơn, hẳn là có thể đủ giúp mọi người ngăn cản được cái này ba trùng kích đi.

Tuy nhiên Lâm Dương Thiên vẫn là xem thường Hòa Vũ uy lực.

Những cự đại đó khoáng thạch cũng là tam giai Linh Tài bên trong cực kỳ cứng rắn chủng loại, nhưng ở cái này ba trùng kích bên trong cơ hồ trước tiên liền hóa thành bột phấn, liên đới lấy đằng sau toàn bộ Ung Hòa Cung đều hoàn toàn bị phá hủy thành trong lịch sử hạt bụi.

Tuy nhiên để cho Lâm Dương Thiên giật mình là, khi hắn ổn định thân hình về sau, vậy mà nhìn thấy tại một đám bụi trần phế tích bên trong, đúng là có một đạo cự đại linh lực bích chương chống lên đến, sắp khoảng chừng mấy trăm người đội ngũ toàn bộ bảo hộ ở bên trong.

Đoạn Thiên Nhai!

Là vị kia thần bí thị vệ thống lĩnh?

Lâm Dương Thiên giờ phút này từ trên người Đoạn Thiên Nhai cảm nhận được Linh Áp đã đạt tới Uẩn Linh trung kỳ trình độ, sánh ngang Thượng Quan

Hồng, lúc này mới có thể dùng chính mình linh lực bích chương ngăn trở trùng kích dư âm.

Hắn lại còn ẩn giấu đi thực lực? ?

Lâm Dương Thiên còn chứng kiến, trong đám người, tất cả mọi người khi nhìn đến Tất Phụng Hỏa Vũ uy lực thời điểm cũng là một bộ muốn bị sợ phát niệu biểu lộ, bao quát Ôn Đình Thiên bọn người ở tại bên trong cũng không biết Lâm Dương Thiên còn cất giấu đáng sợ như thế bài.

Nhưng chỉ có hoàng đế mình lão cha Lâm Hạo Uyên, này lại trên mặt tuy có kinh hãi, nhưng cũng vèn vèn giới hạn trong giết mình.

Cảm giác kia thật giống như nhìn thấy một đứa bé móc ra một kiện tương đối lợi hại đồ chơi, hoàn toàn không có chấn động hấn tâm thần.

Lâm Dương Phát cảm giác chính mình càng ngày càng nhìn không thấu Đoạn Thiên Nhai giống như chính mình vị này bình thường phụ thân. . .

Bên này người tại Lâm Dương Thiên cùng Đoạn Thiên Nhai bảo vệ dưới bình an vô sự, nhưng là đối với đối diện những cái kia dã tâm bùng bùng hung đồ tới nói, vừa rồi cự bạo cũng là một trận tận thế.

Không có. . .

Trên cơ bản toàn bộ không có. . .

Ung Hòa Cung trước quảng trường nhỏ hiện tại đã thành cự đại hồ sâu, trước đó những cái kia còn lại hơn hai mươi đạo thân ảnh chỉ còn lại có ba người.

Một đời Bồ Y Hoàng Tử Thượng Quan Vân, cùng vị kia từ đầu đến chân đều không có triển lộ qua thân thủ thật đáng buồn trường lão, tất cả đều thành huyết nhục bùn nhão.

Uẩn Linh sơ kỳ cảnh giới, tại loại này bạo phá phía dưới căn bản chính là căn bã, về phần những Tiên Thiên Cảnh đó giới sát thủ, vậy thì căn bản ngay cả căn bã cũng không tính, lúc này đã ngay cả một điểm bã vụn cũng không tìm tới.

Tại hồ lớn vùng hồ, chỉ có ba người còn sống.

Thượng Quan Hồng, lúc này đã đi nửa cái tánh mạng.

Nghĩ hấn Nhất Đại Hào Hùng, mới ra trận thời điểm là cỡ nào Bá Tuyệt Thiên Địa, nhưng là hiện tại, nửa người đều đã bị tạc đến nát nát, một tác một tác bạch cốt lộ ở bên ngoài, trên thân tràn đầy chảy đen thịt nhão, gió thổi qua, tất cả đều là làm cho người buồn nôn huyết tinh vị đạo.

Thăm đến bỏ đi.

Bên kia toa, Lâm Bách Xuyên còn muốn thăm bên trên một chút.

Bạn đang đọc truyện *Hóa Đế Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 94: Cự phẩm người xấu

Hắn tu vi bản thân so sánh với quan cầu vòng muốn kém, thời khắc cuối cùng thật vất vả mặc vào một kiện chiến giáp, nhưng cơ bản vô dụng, này lại đã thành nằm trên mặt đất rên rĩ xác ướp, bụng dưới vị trí bị tạc ra một cái động lớn, ngũ tạng lục phủ toàn bộ chảy xuôi ở bên ngoài.

"Không. . . Không có khả năng. . ."

Lâm Bách Xuyên tựa hồ đến bây giờ còn không thể tin tưởng mình thất bại vậy mà đến như vậy nhanh, như thế vô tình.

Cái kia Lâm Dịch, một tháng trước bất quá là trong mắt mình một cái tùy thời có thể lấy giết chết con kiến hôi, nhưng là cứ như vậy ngăn ngừ một tháng thời gian, vậy mà liền sắp chính mình đơn giản như vậy đưa lên quý môn quan cửa ra vào.

Hắn không cam lòng a!

Đương nhiên, so với Lâm Dịch cường thế nghiền ép, hấn càng cho hơi vào hơn phần là thời khắc cuối cùng Trần Triều Ca này hàng phản bội.

"Lâm, Lâm Dương Thiên! Ngươi cái súc sinh! Ta muốn. . . Ta muốn. . . Giết. . ."

Lâm Bách Xuyên dùng hết sức cuối cùng khí lực đang gãy dựa, tại nguyên rùa cái kia thời khắc sống còn đem hán đẩy ra thuần bài thân tín chất tử.

Thượng Quan Hồng cũng ngửa mặt lên trời hét dài, muốn tìm tới cái kia căn bản không thể xưng là Nhân Cực phẩm tiện nhân Trần Triều Ca.

Nhưng bọn hán hai người cũng không nghĩ tới là, tiện nhân kia, nhưng là đã sớm đối bọn hán động sát tâm.

"Thật xin lỗi, Hoàng Thúc."

Lâm Bách Xuyên trong tâm mất, bất thành linh toát ra một tấm âm u vẻ mặt vui cười.

Trần Triều Ca, lúc này tuy nhiên chật vật một chút, nhưng là dựa vào này mặt quý dị mà cường đại thuần bài đúng là không có chịu đến quá lớn thương hại.

Thân thể của hán đã hồi phục nguyên trạng, đã không có trước đó loại kia khủng bố quái lực, nhưng là nương tựa theo bản thân hán tà dị tu vi cũng đủ để thu thập hai cái trọng thương Thương Bình.

Hán nhìn xem Lâm Bách Xuyên phần nộ cùng kinh hoàng khuôn mặt, trực tiếp nâng lên một chân, hung hăng đạp gãy Lâm Bách Xuyên cổ, sắp vị này khổ rồi Phản Động người trực tiếp đưa lên Hoàng Tuyền.

Đáng tiếc này thân vô Thân Vương, cuối cùng cho nên ngay cả tiếng kêu thảm thiết đều không phát ra được cũng là một mệnh ô hồ.

"Lâm Dương Thiên! ! Ngươi. . . Ngươi. . . Ngươi. . ."

Thượng Quan Hồng ở bên cạnh nhìn xem Trần Triều Ca, đã không biết nên nói cái gì.

Chính hán tự hỏi đã là hung tàn ác độc Hỏa Ma, nhưng là phát hiện giống như trước mặt thiếu niên này so sánh, nhất định liền thiện lương giống như là hài tử một dạng.

Trần Triều Ca lúc này vẫn như cũ bao khóa tại đoàn kia đáng sợ tử sắc Tà Lực bên trong, cười rộ lên căn bản chính là một cái ác ma.

"Thượng Quan tộc trưởng, không nên gấp, ta cái này tiễn đưa ngươi đi gặp hán."

"Ngươi, ngươi dám! !"

Thượng Quan Hồng đúng là cà lăm.

Hán phát hiện cái này Cửu Hoàng Tử đúng là so cái kia Lâm Dịch càng thêm đề cho hán cảm thấy trái tim băng giá, Lâm Dịch chỉ là trên thực lực cường đại đáng sợ, nhưng trước mặt người nhưng là chân chính làm cho người e ngại yêu ma.

Sưu một chút.

Thượng Quan Hồng đúng là chạy.

Hán thả người nhảy lên Thượng Quan Gia độc môn phi hành Linh Khí【Đằng Vân Chu】.

Hán cũng không tiếp tục muốn lưu ở cái này đáng sợ địa phương, vô luận là Lâm Dịch vẫn là cái này Cửu Hoàng Tử, cũng là hán chung thân ác mộng.

Nhưng cũng tiếc là, này Trần Triều Ca đã xa xa nhắm ngay Thượng Quan Hồng sau lưng, giờ lên này mặt quý dị hình vuông viên thuần.

Một cỗ linh lực từ Trần Triều Ca trong cơ thể tràn vào thuần bài, sau đó thuần bài mặt ngoài Quỷ Thủ bị kích hoạt, một đôi thăm thẳm Quỷ Mục mở ra, miệng bên trong phát ra một tiếng làm cho tất cả mọi người nổi da gà cười the thé.

Kiệt kiệt kiệt. . .

Tiếng cười kia như trùng từ chui vào Thượng Quan Hồng màng nhĩ bên trong, để cho vị này Hỏa Ma nhất thời cả kinh tại Đằng Vân Chu bên trên đứng không vững.

Không có người so sánh với quan cầu vòng càng thêm hiểu biết này mặt thuần bài đáng sợ uy năng, mà đúng lúc này, một đạo màu xanh sẫm cột sáng đã từ trên tấm chắn Quỷ Thủ trong miệng thốt ra đến, trực trùng vân tiêu.

"Không! !"

Mọi người chỉ tới kịp nghe được Thượng Quan Hồng sau cùng gào thét.

Về sau liền nhìn thấy cái kia đạo lại nhanh lại mạnh lực sắc cột sáng thẳng tắp xuyên qua Thượng Quan Hồng thân thể, hơn xu thế không giảm, bay thẳng đến hướng về Cửu Thiên chi Ngoại.

Lâm Thượng Quan Hồng sau cùng bài, món chí bảo này quả nhiên là mạnh đến mức đáng sợ, tăng thêm Thượng Quan Hồng đi qua vừa rồi cự bạo, toàn thân linh lực đã đầu hết đèn tắt, lúc này mới sẽ không có chút nào năng lực chống cự chết tại chính mình bài phía dưới.

Phù phù.

Bay không đến mười mét Thượng Quan Hồng trùng trùng điệp điệp quăng xuống đất, không còn có bất kỳ thanh âm gì.

Thế hệ này Hùng Chủ, cuối cùng cũng là vì chính mình cần rõ cùng hung tàn đánh đổi mạng sống đại giới.

Trần Triều Ca, tại làm xong đây hết thấy về sau, thần sắc bình tĩnh giống như sự tình gì đều không có phát sinh qua một dạng.

Thiếu niên này tâm, đến là cái gì làm.

Lâm xuống cái này chuyện ác, còn có thể bình tĩnh như thường.

Hắn chậm rãi ngừng đầu, nhìn về phía hồ lớn biên giới, nơi đó, đứng đầy một đạo Ngân Giáp thân ảnh, yên lặng xem hết vừa rồi phát sinh hết thấy.

Lâm Dương Thiên.

Giờ phút này trong lòng cũng đang cảm thán.

Cái này Trần Triều Ca, thật sự là hắn bình sinh gặp qua người xấu bên trong cực phẩm, trở mặt vô tình, sát phạt quyết đoán bản sự, coi như tại Ly Hòa Thiên Đế trong trí nhớ cũng khó được nhìn thấy một cái bỏ như thế thông thấu Ma Vương.

Dạng này người. . . Thật một khắc cũng không thể lưu tại trên đời.

Trần Triều Ca, cũng đang nhìn Lâm Dương Thiên.

Tay hắn nắm thật chặt trong tay này mặt cường đại Quỷ Thủ Phương Thuần, trong ánh mắt hoàn toàn cũng là âm u, ai cũng không biết hắn suy nghĩ cái gì.

Cái này một đôi số mệnh bên trong địch nhân cứ như vậy lúc lên lúc xuống đối mặt, bảo đảm không cho phép một giây sau liền sẽ bạo phát một trận kinh thiên động địa quyết chiến.

Nhưng vào lúc này, một trận tiếng bước chân ào ào tuôn đi qua.

Từng đạo từng đạo thân ảnh xuất hiện tại hồ lớn biên giới.

Đoàn người đều tới.

Ôn Thị nhất tộc, Xuất Vân Quan Lại, Hộ Quốc Tướng Quân Lý Tĩnh cùng một đám hoàng gia thị vệ, đương nhiên, còn bao gồm Lâm Hạo Uyên.

Những người này không nhìn thấy vừa rồi Trần Triều Ca diệt sát Lâm Bách Xuyên cùng Thượng Quan Hồng một màn, nhưng giờ phút này nhìn thấy hồ lớn bộ thảm thiết cảnh tượng, đoàn người vẫn là không khỏi có chút kinh hãi.

"Thần võ Thân Vương hắn, vậy mà chết. . ." Sử Tư Minh lão Tể tướng chỉ cảm thấy buổi tối hôm nay sự tình thật sự là quá kích thích, hắn Lão trái tim đều có chút tiếp nhận không.

Hon người cũng là mặt mũi tràn đầy kinh nghi.

Nhưng ngay tại lúc này, cái kia Trần Triều Ca đúng là làm ra chấn kinh toàn trường cử động.

Hắn bất thành linh hướng Lâm Hạo Uyên, quỳ một gối xuống, sắp đầu chôn thật sâu dưới, cất cao giọng nói: "Phụ hoàng ở trên, nhi thần Lâm Dương Thiên, vì là phá hủy phản tặc Lâm Bách Xuyên tạo phản âm mưu, không tiếc thân vào Dịch Doanh, chỉ vì tranh thủ đối phương tín nhiệm tại thời khắc cuối cùng cho nhất kích trí mệnh. Bây giờ cuối cùng đại công cáo thành, thân thủ Thủ Nhận hai cái này Lão Tặc, nhưng nhi thần vừa rồi hoàn toàn bất đắc dĩ nói với phụ hoàng ra những đại nghịch bất đạo đó lời nói, mời phụ hoàng trách phạt!"

Cái gì! !

Tất cả mọi người bị Trần Triều Ca lời nói chấn động đến được vòng tròn.

Kịch bản còn có thể dạng này viết a?

Đến lúc này, người vậy mà nói cho ta biết người là nằm? ?

Đây cũng quá nghịch chuyển đi.

Bên cạnh, Lâm Uy lập tức đứng ra trách cứ: "Lớn mặt Lâm Dương Thiên, đến lúc này người còn muốn ngụy biện. Nếu như người thật sự là lên vào trận

địa địch, vì sao không rất sớm hướng về phụ hoàng bẩm báo, nhất định phải đến lúc này mới nhảy ra, người đây rõ ràng cũng là sát nhân diệt khẩu, không có chừng cỡ!"

Ai ngờ, này Trần Triều Ca dường như hồ đã sớm chuẩn bị, đối đáp trôi chảy: "Hoàng huynh người có chỗ không biết, từ khi này Lâm Bách Xuyên cùng ta tiếp xúc về sau liền chuyên môn phái cao thủ một tấc cũng không rời nhìn ta chăm chăm, chỉ cần ta có chút động tác liền sẽ hạ sát thủ diệt khẩu, trước đó Lâm Dương Thiên đối với Hoàng huynh người rất nhiều mạo phạm ngôn từ, cũng là tại Lâm Bách Xuyên bày mưu đặt kế dưới nói, mời Hoàng huynh tha thứ."

Mẹ nó.

Con hàng này biến lên nói dối tới thật sự là không làm bán nháp, thế nhưng là hết lần này tới lần khác hiện tại tất cả mọi người chết, hết thấy đều chỉ năng lượng tùy ý Trần Triều Ca ăn nói bừa bãi.

Tiền nhân kia vẫn còn tiếp tục: "Phụ hoàng, cái này Lâm Bách Xuyên vô cùng giao hoạt, nhi thần luôn luôn không có lấy đến hấn chứng có xác thực, chỉ có thể cùng hấn lá mặt lá trái. Vừa rồi tại Ung Hòa Cung bên trên, nhi thần là cố ý đứng ở tên gian tặc này bên cạnh, nguyên bản định tại thời khắc cuối cùng lấy tính mạng mình giống như Lâm Bách Xuyên cái này tặc nhân đồng quy vu tận, bảo đảm phụ hoàng bình an. . . Tuy nhiên may mắn, hôm nay có Lâm Dịch trưởng lão đại diện thần uy, cho nhi thần tuyệt hảo cơ hội Thủ Nhận hai cái này nghịch tặc."

Trần Triều Ca diễn kỹ tuyệt đối là Ảnh Đế Cấp Bạc, lời nói này nói không chỉ có không có một chút chần chờ, càng là tình cảm dạt dào, liền ngay cả bên cạnh những Văn Võ Đại Thần đồ giờ phút này đều có chút bị hấn thuyết phục tâm.

"Nếu như thật sự là như thế lời nói, Cửu Hoàng Tử thật sự là nhọc lòng a. . ." Đã có một ít đã từng Trần Triều Ca Kê ủng hộ đứng ra cho vị này Cửu Hoàng Tử nói chuyện.

"Cái này cái này. . ." Bên cạnh Lâm Uy nhất thời gấp.

Sự tình đều đến một bước này, làm sao có khả năng còn để cho gia hỏa này nghịch chuyển xoay người.

Rõ ràng cũng là oán vị tạo phản tặc nhân, vậy mà lác mình biến hoá, còn muốn Thành Anh dừng cầm cứu giá công thần hay sao?

Không thể không nói, cái này Trần Triều Ca tâm cơ thủ đoạn thật sự là thật đáng sợ.

"Phụ hoàng!" Trần Triều Ca vẫn còn ở phí sức biểu diễn, hấn hai chân quỳ trên mặt đất, một tay hướng lên trời khời xướng thề độc: "Nhi thần có thể thề với trời, vừa rồi nói câu câu là thật, như có nửa câu nói ngoa, định để cho nhi thần bị đánh đi vào Thập Bát Tầng Địa Ngục, vĩnh viễn không được siêu sinh! Mời phụ hoàng minh giám! !"

Nói xong.

Con hàng này trùng trùng điệp điệp sắp đầu dập đầu trên đất, phát ra một tiếng vang trầm.

Trận này đại đảo ngược thật sự là quá đặc sắc, cũng là Lâm Dương Thiên, đều không thể không ở trong lòng vì cái này tiền nhân vỗ tay.

Nhưng là hiện tại hết lần này đến lần khác không có bất luận kẻ nào có thể chứng minh Trần Triều Ca nói chuyện là nói dối, sở hữu mạnh mẽ mỗi đều đã hóa thành hạt bụi, chỉ cần Lâm Hạo Uyên lựa chọn tin tưởng hấn, vậy hấn cũng là chém giết Trầm Thô Phi đại công thần!

Trần Triều Ca sắp đầu dập đầu trên đất, chờ lấy Lâm Hạo Uyên mở miệng.

Tất cả mọi người đưa ánh mắt nhìn về phía Cửu Ngũ Tôn Lâm Hạo Uyên, nhìn xem vị này làm cho không người nào có thể nắm lấy trung niên nam tử từng bước một đi đến giữa đám người, đứng tại Lâm Dương Thiên bên người.

Ai ngờ, Lâm Hạo Uyên mở miệng câu nói đầu tiên cũng không phải là đối Trần Triều Ca nói, mà chính là nhìn về phía bên cạnh Lâm Dương Thiên, khẽ cười nói:

"Làm không sai."

Hả?

Lâm Dương Bị câu nói này làm cho có chút mê mang, không biết lão già này làm sao lại tới bên trên một câu như vậy, nhưng sau một khắc, Lâm Hạo Uyên ánh mắt đã nhìn về phía vùng hồ Trần Triều Ca.

"Người đứng lên đi."

Một câu nói, để cho Trần Triều Ca khoe miệng nhất thời câu lên âm hiểm nụ cười đắc ý.

Hấn nghịch chuyển thành công! !

"Nhi thần tạ phụ hoàng tín nhiệm! !"

Trần Triều Ca đứng lên, mặt mũi tràn đầy cũng là hoan hỉ ý cười.

Hắn sắp một cái chịu nhục, nằm gai nếm mật, cuối cùng một khi xoay người nằm hình tượng đóng vai phát huy vô cùng tinh tế, bao quát hiện tại nụ cười trên mặt đều tất cả đều là đại công cáo thành về sau vui mừng cùng hoan hỉ.

Diễn kỹ một trăm điểm, không, hai trăm chia.

"Phụ hoàng! ! Hắn rõ ràng cũng là đang giáo biện!" Bên cạnh, Lâm Uy gấp khuôn mặt đều đỏ, nhưng là Lâm Hạo Uyên nhưng là phát phát tay làm cho tất cả mọi người an tĩnh lại.

Bạn đang đọc truyện *Hỏa Đế Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 95: Đại chiến kết thúc

Lâm Hạo Uyên cúi đầu nhìn xem Trần Triều Ca, chậm rãi mở miệng: "Người hôm nay biểu hiện xác thực cũng kinh điển, riêng là sau cùng vậy mà thân thủ giết hai tên Trùm Thổ Phi, phần này quả quyết, Quả Nhân rất là yêu thích."

Lâm Dương Thiên ở bên nghe tâm lý chìm xuống, xem ra hôm nay thật muốn bị con hàng này trốn qua Tử Kiếp.

Bởi vì coi như hán giờ phút này lựa chọn tháo mặt nạ xuống, cũng không có biện pháp chứng minh chính mình là Lâm Hạo Uyên Thân Tử, sẽ chỉ gây nên cái này Trần Triều Ca cảnh giác, nói không chừng bị hắn chạy cũng chưa biết chừng.

Bởi vì Lâm Dương Thiên đến bây giờ cũng thấy không rõ này cổ giấu ở Trần Triều Ca trong cơ thể chân chính Tà Lực cội nguồn là cái gì.

Mà Trần Triều Ca thì là đã vui vẻ sắp nhảy dựng lên, khắp khuôn mặt đủ ngấm nhiên chính là một cái đang hưởng thụ phụ thân khích lệ hải tử.

Lâm Hạo Uyên vẫn còn tiếp tục: "Có đôi khi, Quả Nhân thật đang nghĩ, nếu như người thật sự là Nhi tử, cũng không tệ. . . Xuất Vân Quốc tại người dẫn dắt phía dưới tất nhiên có thể càng phát ra cường đại, chỉ là lê dân bách tính chỉ sợ ít không cần khổ bị giày vò. . ."

Cái gì cái gì?

Hoàng Đế Bộ Hạ đang nói cái gì?

Tất cả mọi người có chút mộng, Lâm Hạo Uyên lời nói giống như bom nổ đoạn tất cả mọi người thần kinh.

Trần Triều Ca nụ cười cũng cứng ở trên mặt, thấy lạnh cả người trong nháy mắt để cho hắn toàn thân trở nên rét lạnh thấu xương.

Mà Lâm Hạo Uyên nhưng như cũ mây trôi nước chảy nói: "Đáng tiếc, người lợi hại cay cuối cùng vượt qua Quả Nhân có thể tiếp nhận tuyến, cái trò chơi này đến nơi đây muốn kết thúc. . . Trần, triều, ca! !"

Ầm ầm

Trần Triều Ca cảm thấy một đạo tiếng sấm tại trong đầu của mình vang lên, cả người đều bị đánh cháy.

Cái này. . . Điều đó không có khả năng. . .

Lâm Hạo Uyên vậy mà đã sớm biết thân phận của mình?

Vậy hắn vì sao còn luôn luôn bồi dưỡng mình?

Lâm Dương Thiên ở bên cạnh cũng kinh sợ.

Lấy tâm hán trí, vậy mà cũng nhất thời bán hội không nghĩ ra cái này phía sau có như thế nào cổ sự, nhưng hắn có thể khẳng định là ——

Chính mình cái này cha, tâm cơ thủ đoạn tuyệt đối vượt xa lúc trước hắn nhận biết.

Lâm Hạo Uyên nhàn nhạt nhìn xem Trần Triều Ca, đối phương loại kia hoảng sợ với hắn mà nói không có bất kỳ cái gì ý nghĩa, hắn tựa như là Thiên Địa

Chúa Tể, đang nhìn một cái Tiểu Sứ thẳng hề vụng về biểu diễn.

Mà Trần Triều Ca, thì là nhanh chóng từ vừa rồi loại kia hoảng sợ bên trong lấy lại tinh thần.

Hắn không có nể thử lại nguy hiểm, mà chính là thay đổi một bộ âm u ngưng trọng biểu lộ, cẩn rắng nhìn xem Lâm Hạo Uyên nói ra:

"Ngươi là lúc nào xem thấu ta. . . Ta rõ ràng đã tiêu diệt sở hữu liên quan tới ta thân thể mạnh mẽ. . ."

Lâm Hạo Uyên lắc đầu: "Không cần xem thấu. . . Đơn giản là ta gặp được thật, ngươi dĩ nhiên chính là giả."

Vị này chương không hết thấy Quân Vương, cuối cùng mỉm cười chuyển hướng bên cạnh Lâm Dương Thiên, đưa tay trực tiếp vỗ vỗ Lâm Dương Bạch Ngân Vương khải đầu khôi phát ra bang một tiếng.

"Tiểu tử thôi, muốn cái gì thời điểm mới bằng lòng dùng thật gương mặt đối mặt với ngươi phụ hoàng a!"

Xoạt! !

Toàn trường lần nữa kinh sợ đến không tiếng động.

Vị kia lão Tể tướng Sử Tư Minh đã muốn bị hôm nay lập đi lập lại nhiều lần nội dung cốt truyện xoay chuyển cả kinh Bệnh Tim phạm, liền ngay cả cho tới nay giống như Lâm Dương Thiên cùng chung hoạn nạn Ôn Đình Thiên bọn người trừng to mắt nhìn xem Ngân Giáp bên trong Lâm Dương Thiên.

Ôn Thanh Thanh, càng là thật không thể tin kinh hô: "Lâm Dịch. . . Ngươi, ngươi là Hoàng Tử?"

Ách. . .

Lâm Dương Thiên từ vừa rồi liền đoán được thân phận của mình rất có thể cũng bị vị hoàng đế này lão cha cho nhìn thấu, nhưng là ở loại tình huống này phía dưới, hắn hiển lộ thân phận. . . Ít nhiều có chút khó chịu a!

Cảm giác mình sở hữu kế hoạch tại vị này lão cha trong mắt liền như chơi đùa, ngay cả chính hắn cũng không nghĩ đến, đến là lúc nào bị Lâm Hạo Uyên xem thấu thân phận.

Nhưng hắn vẫn là coi đầu khôi, lộ ra một tấm giống như Trần Triều Ca có tám phần tương tự khuôn mặt.

Bất quá, hắn biểu lộ dù sao cũng hơi khó chịu.

Lâm Hạo Uyên nhìn xem Lâm Dương Thiên, hoàn toàn cũng là thương thức, với lại hắn tựa hồ liếc thấy qua rừng Dương Tâm bên trong bất mãn, cười nói:

"Đừng như vậy, tiểu tử, ta năng lượng nhận ra ngươi không phải cái gì hiếm lạ sự tình, trong con mắt ngươi mặt này cổ quái cường vị đạo, giống vô cùng Vũ Vi."

Một câu nói, để cho Lâm Dương Tâm bên trong rõ ràng rất nhiều.

Cái này ít nhất nói rõ Lâm Hạo Uyên trong lòng chưa từng có quên qua mẫu thân, mới có thể liếc một chút liền nhận ra mình, thế nhưng là hắn đến là lúc nào nhận ra đâu?

Trong này nghi vấn quá nhiều.

Mà Lâm Dương Thiên hiện tại đối mặt Lâm Hạo Uyên bao nhiêu còn có rất nhiều xấu hổ, dù sao trong lòng của hắn còn đối với vị này phụ thân có một chút khúc mắc.

Tuy nhiên giờ phút này còn không phải nói những khi này.

Hồ lớn phía dưới, Trần Triều Ca đã bị vừa mới phát sinh hết thấy cả kinh toàn thân phát run.

"Lâm Dương Thiên. . . Ngươi, còn chưa có chết! !"

Trần Triều Ca lời này, tương đương với đã thừa nhận hết thấy.

Là hắn thay thế Lâm Dương hoàng tử địa vị, hưởng thụ nguyên bản thuộc về Lâm Dương Thiên thân tình cùng chiếu cố, cho tới bây giờ, lại còn có khuôn mặt ở nơi đó phát hạ cái gì muốn bảo vệ phụ hoàng thể diện.

Con hàng này đã không thể dùng vô liêm sỉ để hình dung. . . Căn bản chính là từ đầu đến chân đều đã bỏ bốt khỏi.

Lâm Dương Thiên nhìn về phía Trần Triều Ca.

Hắn chờ đợi ngày này đã đợi quá lâu.

Bên cạnh Lâm Hạo Uyên không còn nói cái gì, ý kia cũng là để cho Lâm Dương Thiên thân thủ đi giải một đoạn này ân oán.

Người bên cạnh còn không có nghĩ thông suốt bên trong khúc chiết cố sự, nhưng có một chút là có thể khẳng định, cái này giả mạo Hoàng Tử, tuyệt đối tội đáng chết vạn lần.

"Giết hắn!"

"Không, bắt hắn!"

Từng tiếng phấn nộ la lên vang lên, Lâm Dương Thiên ở trên cao nhìn xuống, ánh mắt như vạn năm lạnh xuyên.

"Trần Triều Ca, chuyện cho tới bây giờ, ngươi có thể an tâm đi gặp phụ thân ngươi."

Lâm Dương Thiên trong tay Phượng Vũ kiếm đã chậm rãi giơ lên, mặc dù Trần Triều Ca hiện tại trên tay còn nắm này mặt quỷ dị hình vương thuẫn bài, Lâm Dương Thiên cũng có tự tin hung hăng hành hạ đến chết cái này đồ đệ tiện.

Trần Triều Ca, Bốn bề thọ địch, cùng đường mạt lộ.

Nhưng con hàng này lúc này vậy mà ngửa mặt lên trời cười ha ha: "Ha ha ha! Không nghĩ tới, thật không có nghĩ đến a, ta sau cùng lại là thất bại tại ngươi cái này ngu ngốc trên tay. . . Lâm Dương Thiên, năm đó ta thật sự là nhìn lầm ngươi! Bất quá, ngươi cho rằng ngươi hôm nay liền có thể giết chết ta sao? Ha ha, ngươi quá ngây thơ. . ."

Cùng lúc đó thân thể của hắn lần nữa phát sinh tà ác biến hóa.

Thân hình hắn bắt đầu bành trướng, bắp thịt từng khối hở ra, bên trong không ít càng là nứt vỡ da thịt, lộ ra bên trong đỏ tươi máu gân.

Hắn một đôi mắt trở nên giống như ác ma dữ tợn, bên trong không có nhân loại tình cảm, chỉ có điên cuồng tử vong Thú Tính.

Mọi người nơi nào sẽ gặp qua loại này khủng bố cảnh tượng.

Cái này Trần Triều Ca coi là thật đã không phải là nhân loại a, người bình thường làm sao có khả năng biến thành bộ dáng này, với lại trên người hắn huyết nhục đến này lại vậy mà bắt đầu nhanh chóng hư thối, tản mát ra gay mũi tanh hôi, căn bản là giống như là một bộ Hủ Thi.

Hắn vẫn còn ở cuồng tiếu: "Ha-Ha! Lâm Dương Thiên, ngươi không giết chết được ta! ! Ngươi đòi này cũng đừng nghĩ giết chết ta, một ngày nào đó, ta sẽ thân thủ giết ngươi, đem ngươi lột da bóc xương, từng chút một nhai nát nuốt vào a! Ha ha ha ha! Còn có các ngươi, các ngươi đều chờ đợi đi, chờ ta lần sau lúc trở về, các ngươi tất cả mọi người muốn chết, đều phải chết a! Ha ha ha!"

Trần Triều Ca trên thân càn rỡ ma tính để cho thiên địa cũng vì đó biến sắc, đây mới là trong cơ thể hắn ẩn tàng chân chính lực lượng!

Có trời mới biết tiện nhân này là như thế nào thu hoạch được loại này quỷ dị cường đại tà ác cơ duyên, nhưng là hiện tại đoàn người có thể khẳng định là, liền xem như Lâm Dương Thiên muốn thu thập cái trạng thái này dưới Trần Triều Ca cũng không có dễ dàng như vậy.

Ma đầu kia, có hắn càn rỡ tư bản.

Nhưng ngay tại một giây sau, Trần Triều Ca phách lối gào thét liền dừng lại.

Coi như hắn đã là Ma, nhưng là trên đời này còn có có thể nghiền ép Hung Ma tồn tại.

Đó chính là Lâm Dương Thiên.

Trên tay hắn lần nữa nắm chặt một cái Tất Phụng Hòa Vũ.

Muội muội của ngươi a!

Loại này nghịch thiên vũ khí, mẹ nó Lâm Dương Thiên lại còn có! !

Xoát một chút.

Đoạn Thiên Nhai lập tức hộ vệ lấy bên cạnh tất cả mọi người về phía sau nhanh chóng thối lui, mà Lâm Dương Tắc là đứng tại này cự đại hồ sâu phía trên, lạnh lùng nhìn xem vừa rồi phách lối vô cùng Trần Triều Ca, nhẹ nhàng hơi vung tay.

Này phiên Tất Phụng Hòa Vũ giống như không có phân lượng một dạng, nhẹ nhàng bay xuống đi, nhưng thượng diện ẩn chứa khí thế đáng sợ, nhưng là một kiện hủy thiên diệt địa cuối cùng Sát Khí.

"Rống! !"

Phía dưới Trần Triều Ca, đã không có lời nào để nói, hắn trong lòng sắp Lâm Dương Thiên nguyên rủa thiên biến vạn biến, nhưng là đôi mắt này phiên

đáng sợ tới cực điểm hỏa diễm vũ mao, hẳn chỉ có phát ra tê tâm liệt phế Thủ Tinh gầm thét.

Hắn gào lên cao cao này mặt thuần bài, đây là hắn sinh tồn được duy nhất hi vọng, đáng tiếc, lần này cùng vừa rồi tình huống khác biệt, tại cái này cự đại trong hố sâu, Tất Phưong Hỏa Vũ uy lực sẽ tăng lên gấp bội.

Oanh! !

Nổ.

Lại là một cái không cách nào hình dung thiên địa cự bạo.

Vân Thành dân chúng lần thứ hai cảm nhận được cự đại chấn động, đen nhánh bầu trời đêm lại một lần nữa phẳng phát thành ban ngày.

Bởi vì lần này là tại trong hố sâu nổ tung, Hỏa Vũ uy lực không có khuếch tán, mà chính là thành một cây nổi thẳng cửu thiên cự đại hỏa trụ, vô tận Nhiệt Năng sắp trong hầm hỏa thành một mảnh hỏa diễm luyện ngục, không chỉ có sắp hầm động phạm vi mở rộng chừng trăm mét, càng đem bên trong sở hữu cát đá hòa tan thành dung nham hỏa tương, không bao giờ còn có thể năng lượng có bất kỳ sinh cơ.

Cự bạo tiếp tục khoảng chừng hơn một phút đồng hồ.

Cuối cùng, hết thấy khôi phục lại bình tĩnh.

Hôm nay Xuất Vân hoàng cung xem như gặp nạn lớn, Ung Hòa Cung phụ cận hơn mấy trăm mét đều thành phế tích, mà trước đó cái kia hơn năm mươi mét bao quát hố lớn bây giờ càng là rất tốt giống một tòa quảng trường, đầy trời cũng là nổ tung đi qua bùn đất cùng bụi mù.

Nhưng mọi người trong lòng vô cùng lo lắng Trần Triều Ca đến chết không có, vẫn là tại trước tiên xông lại.

Lâm Dương Thiên đã sớm đứng tại bờ hố, lăng lăng nhìn xem này hố lớn bộ.

Theo bạo phá nhiệt độ bình ổn lại, mới vừa rồi bị hòa tan dung nham đã nhanh chóng làm lạnh cứng lại, bởi vì vừa rồi nhiệt độ quá cao, đúng là sắp chung quanh những cái kia cát đá nung thành hồng sắc Hồ Phách hình dáng tinh thể, này lại đúng là tại hố lớn bộ ngưng tụ thành một tòa tiểu hình trong suốt tinh trì.

Xuyên thấu qua toà này tiểu hình Hồ Phách tinh trì, có thể nhìn thấy bên trong một chút hắc sắc toái phiến, đó là Trần Triều Ca trong tay này mặt thuần bài tại vô tận liệt diễm bên trong cuối cùng sụp đổ, thành bã vụn.

Trần Triều Ca thi thể ngay tại một đồng thuần bài toái phiến bao quanh bên trong, toàn thân đã sớm bị ngọn lửa đỏ nung không thành hình người, gần như sắp muốn trở thành một đồng cháy đen thịt thối.

Chết. . .

Cái này vạn năm khó gặp một lần tiện nhân cuối cùng chết.

Đoàn người nhìn xem hẳn toàn thân phồng và lở loét bộ dáng, lờ mờ có thể tưởng tượng con hàng này trước khi chết là tiếp nhận như thế nào thống khổ.

Đó là vô biên Hóa Ngục từng tắc từng tắc thiêu đốt cùng giày vò, đó là mặc cho người gãy gập như thế nào cũng vô pháp thoát đi tuyệt vọng đau khổ, rờn rã một phút đồng hồ, đối với tiện nhân này tới nói chỉ sợ giống như là bị thiêu đốt một vạn năm lâu.

Đoàn người sau cùng nhìn thấy, là Trần Triều Ca trên thi thể đôi kia tuyệt vọng cùng oán niệm tăng ánh mắt, mặc dù đã chết, nhưng đôi mắt này bên trong khí tức khủng bố vẫn là không khỏi làm lòng người rét lạnh.

"Phi! ! Đây thật là tiện nghi tiện nhân này!"

Trong đám người, thị vệ thống lĩnh Văn Thái Bắc nhất là ghét ác như cừu, này lại nhìn không được hướng trong hầm phun một ngụm nước miếng.

"Thôi thôi, chuyện cũ đã qua, cái này Trần Triều Ca âm ngoan đến tận đây, sau khi chết linh hồn tự sẽ dưới Thập Bát Tầng Địa Ngục, lại chịu vô tận giày vò."

Lão Tể tướng Sử Tư Minh chậm rãi nhắm mắt lại, thở dài nói.

Bạn đang đọc truyện *Hỏa Đế Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 96: Mẫu thân không chết

Buổi tối hôm nay kinh tâm động phách đại hí, cuối cùng đến đoạn kết.

Thượng Quan thế gia, thần võ Thân Vương, hai đại Phản Động thế lực toàn quân bị diệt, liên đới lấy cái kia âm hiểm vô cùng giả mạo Hoàng Tử cũng cuối cùng nhận lấy cái chết nằm sấp.

Hết thấy tuy nhiên bỏ ra cự đại đại giới, hi sinh không ít vô tội sinh mệnh, nhưng kết quả cuối cùng cuối cùng có thể làm cho người an ủi.

"Tốt, hôm nay sự tình liền đến nơi này đi. . ."

Cuối cùng, tại đoàn người im lặng sau nửa ngày, vẫn là hoàng đế Lâm Hạo Uyên mở miệng an ủi nhân tâm.

"Ta Thương Hải, người đi liên hệ Thành Phòng Quân tới thanh lý trong hoàng cung phế tích thi thể; Lý Tĩnh, người đi tra rõ Lâm Bách Xuyên Thân Vương Phủ, quét sạch hết thấy còn sót lại vây cánh; Sử Tư Minh, sắp tối nay phát sinh mọi chuyện chính lý tư liệu, báo cáo cho Lạc Nhật Vương Quốc, đồng thời dưới Hoàng Bàng gửi công văn đi trấn an dân tâm, chờ đến bình minh ngày mai, Quả Nhân không cần Văn Thành dân gian loạn truyền ngon gió nào nói Phong Ngự."

Là!

Lâm Hạo Uyên thông dong phát ra mệnh lệnh, dưới tay hần xương cánh tay trọng thần cũng là cực kỳ ra sức, nhao nhao lĩnh mệnh làm cho nhanh chóng hành động đi.

Hơn đại thần cũng là sống sót sau tai nạn, từng cái hướng về Lâm Hạo Uyên cáo từ về nhà trấn an chính mình chấn kinh tiểu tâm linh đi.

Mà liền tại Ôn Thị nhất tộc giống như Lâm Dương Thiên cũng hướng về Lâm Hạo Uyên cáo từ thời điểm, vị hoàng đế này bệ hạ nhưng là cười nhìn về phía Lâm Dương Thiên:

"Lâm Dương Thiên, người đi theo ta. . ."

Ngạch. . .

Đoàn người đều nhìn về Lâm Dương Thiên.

Đúng a.

Vị này hiện tại đã là Hoàng Tử Điện Hạ a, làm sao còn có thể đi theo Ôn Đình Thiên bọn người xuất cung đâu?

Bất quá, Lâm Dương Thiên lại không có động.

Ai cũng có thể nhìn thấy Lâm Dương Thiên trên mặt cũng không phải là mười phần tình nguyện, thậm chí còn có một chút điểm chưa từng có thấy qua tiểu ngạo kiều.

Lâm Dương Tâm bên trong đối với Lâm Hạo Uyên chung quy là có xoắn xuýt giống như nghi hoặc.

Hắn có quá nói nhiều muốn nói muốn hỏi, nhưng là hắn cũng không an tâm bên trong đối với cái này không làm tròn bổn phận phụ thân những oán niệm đó.

Lúc này, hắn không còn là kẻ thừa Ly Hóa Thiên Đế truyền thừa thiên kiều thiếu niên, bất quá chỉ là một cái không biết nên như thế nào đối mặt phụ thân ngày thơ hài đồng, tại quật cường vui đùa chính mình một chút tiểu tính khí.

Kết quả, ngay tại cái này Lâm Dương Thiên có chút xấu hổ thời điểm, không may Hóa Nhi phi thường không có tiết tháo bay đến Lâm Hạo Uyên trên bờ vai, quay đầu hướng về Lâm Dương Thiên mắt tròn trắng.

"Đi a, Lâm tiểu Dương, cha người đang gọi người đây! Tóc cái gì lãng a!"

Hóa Nhi không biết là cố ý hay là vô tình, lời này ngược lại là cho Lâm Dương Nhất cái bậc thang, với lại vậy không có tiết tháo ăn hàng tựa hồ biết Lâm Hạo Uyên không giống bình thường, này tại đối phương trên bờ vai thái độ đúng là ra ngoài ý định a dua nịnh hót.

"Ta nói hoàng đế lão cha, người chớ cùng Lâm Dương Thiên cái kia không hiểu chuyện tiểu tử chấp nhặt, này hàng nếu có thể dạy tốt, cũng không cần ta như thế tổn sức suốt ngày thay hắn quan tâm. . . Ai, ta hai cũng là người cơ khổ a. Đúng, ta nói người vừa rồi trên yến hội cái kia đạo 【can yêu hợp xảo】 bắt đầu ăn rất không tệ a, dùng là tài liệu gì, còn nữa không. . ."

Em gái người a!

Tiết tháo đây! !

Tất cả mọi người cho Hòa Nhi quỳ.

Lâm Dương Tắc là xạm mặt lại đi theo Lâm Hạo Uyên cùng Hòa Nhi hướng đi còn không có bị phá hủy Hậu Cung chỗ sâu.

Xuất Vân hoàng cung, chiếm diện tích bao la, Lâm Dương Thiên đi theo Lâm Hạo Uyên một đường tiến lên, đi vào hậu phương hoàng đế tam cung —— Thái Hòa Điện.

Đây là Lâm Hạo Uyên ngày thường nghỉ ngơi địa phương, cũng thường xuyên thông suốt tiêu suốt đêm xử lý chính sự, Lâm Dương Tiến tới về sau phát hiện tại đây kém xa Ung Hòa Cung như vậy nguy nga lộng lẫy, trừ tất yếu sinh hoạt công trình bên ngoài cũng là đại lượng thư tịch cùng Công Văn, chất đầy một chỗ.

"Cùng ta tiến đến."

Lâm Hạo Uyên mang theo Lâm Dương Nhất đi thẳng đến Thái Hòa Điện bên trong, nơi nào là hắc phòng ngủ, bên trong rất rộng rãi, trừ một tấm hồng mộc giường lớn bên ngoài, còn có một tấm dùng để sách mềm sập.

"A, trong này lại không cái gì ăn, không dễ chơi, không dễ chơi."

Hòa Nhi lúc này biểu hiện ra dị thường Cao Tĩnh sủng, đúng là không lại quấy rầy cái này hai cha con đoàn tụ, Bồ Phiến cánh bay đến ngoài điện đi, chi còn lại có Lâm Dương nhị người nhìn nhau mà đứng.

"Ngồi."

Lâm Hạo Uyên chỉ chỉ tấm kia mềm sập để cho Lâm Dương Thiên ngồi xuống, sau đó chính mình thì là xoay người từ hắc đầu giường nơi tay lấy ra quyền trục.

Lâm Dương Nhất mắt liền nhận ra này quyền trục là thứ gì.

Đó là mẫu thân hắc Hạ Vũ vi chân dung, nghe nói là năm đó Lâm Hạo Uyên thân thủ vẽ tặng cho Hạ Vũ vi Tín Vật đính ước.

Về sau Lâm Dương Thiên cũng là mang theo bức họa này đi vào Vân Thành nhận Tổ quy Tông, kết quả không nghĩ tới bị Trần Triều Ca lừa gạt đi, phát sinh đằng sau cái này rất nhiều cố sự.

Bây giờ, Lâm Dương Đại thù cuối cùng đến báo, bức họa này cũng cuối cùng thực hiện hắc phải có giá trị.

Lâm Hạo Uyên quay người sắp bức họa kia tiến hành, treo ở đầu giường một đạo trên kệ, trong tấm hình vị kia sinh động như thật mỹ lệ nữ tử nhất thời hấp dẫn hai cha con tầm mắt.

Không thể không nói, Hạ Vũ vi thật rất đẹp.

Nàng mỹ lệ, cho dù giấu ở trong bức tranh cũng giống như chạm mặt tới ngày mùa hè buổi chiều gió mát, tươi mát thoát tục, thấm vào ruột gan, làm cho không người nào có thể kháng cự.

Lâm Dương Thiên càng vọng không mẫu thân này một đôi nhàn nhạt đại mi phía dưới màu lam nhạt hai tròng mắt, cùng người thường khác biệt, tựa như một sông xuân thủy, mỗi khi Lâm Dương Thiên khi còn bé bởi vì không có phụ thân mà bị người khi dễ thời điểm, này đôi mỹ lệ đôi mắt chính là hắc vĩnh viễn cảnh tránh gió vịnh.

Bây giờ, thiên nhân vĩnh biệt, lại nhìn mẫu thân Hạ Vũ vi chân dung, Lâm Dương Tâm bên trong khó tránh khỏi không sinh ra như thủy triều tư niệm.

Mà Lâm Hạo Uyên, cũng là yên lặng nhìn chăm chú lên Hạ Vũ vi, hắc đưa lưng về phía Lâm Dương Thiên, cái sau căn bản không có cách nào nhìn thấy trong mắt của hắc này xóa sạch thâm trầm tư vương, dùng hết trên đời này sở hữu ôn nhu cũng không cách nào hình dung Lâm Hạo Uyên lúc này ánh mắt bên trong này phân lưu luyện.

Hai người cứ như vậy yên lặng trọn vẹn năm phút đồng hồ, Lâm Hạo Uyên mới mở miệng hỏi:

"Vũ Vi nàng. . . Những năm này qua được chứ?"

Vấn đề này cũng tục, nhưng lại để cho Lâm Dương Tâm bên trong đạo giáo khó chịu.

"Mấy cái này vấn đề, Trần Triều Ca không đều cũng đã nói cho ngươi biết đáp án a. . ."

"Ngươi vẫn còn ở giận ta?"

Lâm Hạo Uyên từ chính mình tư niệm bên trong lấy lại tinh thần, nhìn về phía Lâm Dương Thiên, cười nhạt một tiếng.

Lâm Dương Thiên không nói lời nào, nhưng là này khó chịu ánh mắt đã nói rõ hết thấy.

Lâm Hạo Uyên thở dài một hơi:

"Chuyện này là ta chủ quan, khi nhìn đến năm đó bức họa này giống thời điểm, liền mất lòng người, tăng thêm Trần Triều Ca thật có một chút Vũ Vi bóng dáng, ta mới không có đi xem kỹ. . . Để người chịu ủy khuất."

Lâm Dương Tĩnh yên lặng nghe lấy.

Lâm Hạo Uyên giải thích tình huống sớm tại hấn trong dự liệu, nhưng hấn trong lòng cuối cùng vẫn là có oán phần khó bình.

Vứt bỏ mẹ con chúng ta cũng coi như, còn mẹ nó nhận làm người khác làm con trai?

Có hồ đồ như vậy cha a?

Cứ việc đằng sau xem ra, Lâm Hạo Uyên không chỉ có không hồ đồ, tâm cơ càng là thâm trầm đáng sợ.

Lâm Hạo Uyên nhìn thấy Lâm Dương Thiên vẫn là không có mở miệng, cũng không thêm đề ý, chỉ là phối hợp nói: "Nhưng là về sau người xuất hiện, với lại một tiếng hét làm kinh người, danh chấn Vân Thành, tăng thêm người tối nay biểu hiện, làm rất tốt, thật rất tốt."

Lâm Dương Y Nhiên không nói.

Hấn làm ra hết thấy, đều là vì báo thù, về phần bảo hộ Lâm Hạo Uyên cùng Xuất Vân Quốc mọi người, cũng là thuận tiện.

Ân, cũng là thuận tiện.

Nhưng Lâm Hạo Uyên phía dưới một câu nói, để cho Lâm Dương Thiên vô pháp bình tĩnh: "Trước đó nghe Trần Triều Ca nói, Vũ Vi hấn chết?"

Cái này lời gì?

Cái gì gọi là nghe nói nàng chết?

Lâm Dương Thiên phi thường không hài lòng Lâm Hạo Uyên tại nâng lên mẫu thân tin chết thời điểm thái độ, hoàn toàn không có một tia bi thương.

Hấn lạnh lùng mở miệng: "Nếu như Mẫu Thân Đại Nhân tại thế, nghe được người dễ dàng như vậy, chi sợ sẽ hối hận chờ người mười lăm năm. . ."

"Ha ha. Cũng là loại ánh mắt này, cùng người mẫu thân tức giận lên thật sự là giống như đúc." Lâm Hạo Uyên không chỉ có không giận, vẫn như cũ mỉm cười cùng Lâm Dương Thiên nói chuyện.

Nhưng hấn lời nói bên trong nội dung nhưng là để cho Lâm Dương Thiên hô hấp lập tức dồn dập lên.

"Dương nhi, lúc đầu những lời này vì phụ là tuyệt đối sẽ không nói cho người biết. . . Nhưng là người hôm nay biểu hiện để cho ta thay đổi chủ ý, có lẽ, người mới là thượng thiên phái tới cứu vẫn mẫu thân người sử giả."

Cái gì?

Cái gì gọi là cứu vẫn mẫu thân sử giả?

Lâm Dương Thiên bây giờ tâm trí xưa đầu bằng nay, lập tức liền nghĩ đến một cái hấn chưa bao giờ nghĩ tới khả năng.

Lâm Hạo Uyên nhìn xem Lâm Dương Thiên phản ứng, chút nghiêm túc gật đầu:

"Vâng, mẫu thân người Hạ Vũ vi, nàng cũng chưa chết. . ."

Một câu, tựa như kinh lôi.

Lâm Dương Thiên cả người đằng một chút từ trên chỗ ngồi bắn lên tới.

"Người nói cái gì! !"

Không có người có thể tưởng tượng hấn giờ phút này trong lòng kinh ngạc.

Hơn nửa năm trước, rõ ràng là hấn nhìn tận mắt mẫu thân mang theo tiếc nuối nụ cười rời đi nhân thế, vẫn là hấn thân thủ cho Hạ Vũ vi hạ táng an mộ phần.

Làm sao có khả năng sẽ không có chết?

Hoàng đế lão cha lời này có ý tứ gì.

Lâm Hạo Uyên nhìn xem Lâm Dương Thiên, chậm rãi giải thích nói: "Hoặc là nói, cho dù chết, nàng cũng tuyệt không có khả năng là sẽ buồn bực bệnh chết, nàng thọ nguyên, trường vượt qua người tưởng tượng. Nàng tử vong, hẳn là chỉ là nàng nhất định phải rời đi một cái lấy cớ."

Lấy cớ?

Lâm Dương Bị Lâm Hạo Uyên nói đến nói nhăng nói cuội, cho tới hôm nay hắn mới phát hiện chính mình thân thể nguyên lai cũng không phải là trong tưởng tượng đơn giản như vậy.

Vô luận là trước mặt cái này vô pháp nhìn thấu phụ thân, vẫn là cái kia căn bản không có chết đi mẫu thân, phía sau đều ẩn tàng quá nhiều bí mật.

Hắn rất nhanh liền thở bình hô hấp, chăm chú nhìn Lâm Hạo Uyên hỏi: "Người nói là, mẫu thân nàng có ý giả chết rồi đi! Vì sao? Nàng vì sao muốn như thế?"

"Vì ta, càng là vì người!" Lâm Hạo Uyên ánh mắt lấp lóe, bên trong chất chứa quá nhiều cố sự cùng bí mật, nhưng cũng tiếc hôm nay hắn tựa hồ cũng không tính tất cả đều nói cho Lâm Dương Thiên.

Hắn chỉ là chậm rãi nói ra trọng yếu nhất bộ phận: "Dương nhi, ta hôm nay sắp Vũ Vi rời đi chân tướng nói cho người biết, nhưng bằng hiện tại người căn bản không có năng lực đi tìm nàng hạ lạc. . ."

Lâm Dương Hồi đáp, thì là để cho Lâm Hạo Uyên cũng là hơi hơi bị kinh ngạc: "Chẳng lẽ mẫu thân đã rời đi cái này một giới?"

Hả?

Lâm Hạo Uyên nheo mắt lại: "Xem ra, người biết so ta tưởng tượng muốn nhiều."

Lâm Dương Tắc cấp tốc không kịp đem đặt câu hỏi, trong lòng hắn, đối với mẫu thân này phân tư niệm thắng qua hết thấy: "Nàng đi nơi nào? Là thượng tầng 【hỏa Huyền Giới】? 【Thiên Huyền giới】? Vẫn là cái kia 【Mình Giới】? Nói cho ta biết, mặc kệ nàng ở đâu, ta đều sẽ đem nàng tìm trở về! "

Lâm Hạo Uyên nghiêm túc nhìn xem Lâm Dương Thiên, bất thành linh trùng trùng điệp điệp chụp về phía bả vai hắn: "Tĩnh táo!"

Lâm Dương Thiên cả người cũng là chấn động.

Lâm Hạo Uyên rõ ràng là cái phạm nhân, mà Lâm Dương Tu vì là đã đạt tới Tiên Thiên Hậu Kỳ, nhưng là Lâm Hạo Uyên trong miệng hai chữ giống như một đạo kinh lôi một dạng bổ vào trong lòng của hắn, để cho cả người hắn đều an tĩnh lại.

Thật mạnh Linh Áp!

Bạn đang đọc truyện *Hóa Đế Thân Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 97: Khách phương xa tới

Nháy mắt kia, Lâm Dương Thiên trước mặt Lâm Hạo Uyên mạnh đến mức nhất định vô pháp tưởng tượng.

Nhưng là đi qua, Lâm Hạo Uyên lại trong nháy mắt không có nửa điểm khí lực, chỉ là bình tĩnh nhìn xem Lâm Dương Thiên, nói ra:

"Dương nhi, hiện tại người biết Vũ Vi thân thể cố sự cũng sẽ không có bất cứ ý nghĩa gì, ngược lại sẽ cho người tu luyện gieo xuống tâm ma, ta biết trong cơ thể người có ngay cả ta đều nhìn không thấu nghịch thiên cơ duyên, người tại Luyện Khí Thuật bên trên thiên phú tạo nghệ càng là làm cho người giật mình, những này đều rất tốt. Dương nhi, tin tưởng vì phụ, người bây giờ chỉ cần làm tốt một việc —— cái kia chính là bằng nhanh nhất tốc độ tu luyện tới 【Phá Hải】 cảnh giới đỉnh phong, có được rồi đi chúng ta cái này 【Huyền Nguyên giới】 năng lực, đến lúc đó vì phụ tự nhiên sẽ đem mọi chuyện đều nói cho người biết biết."

Phá Hải đỉnh phong?

Rời đi Huyền Nguyên giới?

Những lời này tại người bình thường nghe căn bản chính là thần thoại vọng tưởng, nhưng là Lâm Hạo Uyên lại nói đến bình tĩnh thông dong, đối với Lâm

Dương Thiên tràn ngập chờ mong.

Lâm Dương Thiên hiện tại suy nghĩ rất loạn, Lâm Hạo Uyên không có lộ ra quá nhiều, nhưng là hắn lại đoán được rất nhiều chuyện khả năng chân tướng.

Mẫu thân Hạ Vũ vì đối với hắn thích như núi như biển, vậy mà lại bị bức phải thông qua giả chết phương thức chặt đứt mẹ con bọn hắn tình duyên, cái này phía sau tất nhiên có nhất định phải làm lý do.

Không cách nào kháng cự sứ mệnh?

Vẫn là khó mà hình dung hung hiểm?

Đây là Lâm Dương Thiên cực kỳ lo lắng sự tình.

Hắn chỉnh lý ngàn vạn đầu mối, chỉ hỏi một cái trọng yếu nhất vấn đề: "Mẫu thân nàng có hay không lo lắng tính mạng?"

Lâm Hạo Uyên lắc đầu: "Yên tâm đi, lấy Vũ Vi thủ đoạn, cái này Cửu Giới bên trong vẫn chưa có người nào có thể làm cho nàng ăn thiệt thòi, nếu không người cho rằng vì phụ còn có thể như vậy ôn hoà nhã nhặn ở chỗ này hàn huyên với người trời. . . Nàng muốn đi, là nàng sứ mệnh, cha con chúng ta nghiêm ngặt trên ý nghĩa tới nói, còn giống như là người ta liên lụy. . . Khụ khụ. . ."

Nói đến phần sau, Lâm Hạo Uyên chính mình cũng có chút bắt đầu ngại ngùng, trên mặt xấu hổ cười một tiếng, tâm lý nhưng là nhỏ giọng lẩm bẩm một câu nói khác:

"Ngốc hải tử, lúc trước người cho rằng cha người thật sự là nhẫn tâm bỏ xuống mẹ con các người a? Người ta rõ ràng là bị Vũ Vi một bàn tay hô bay, đuổi ra khỏi nhà được rồi. . . Người cái kia mẹ, căn bản không phải người muốn cái dạng kia a. . ."

Trong nội tâm tại phát ra bức tức, Lâm Hạo Uyên mặt ngoài mười phần bình thường:

"Tốt, Dương nhi, liên quan tới đi qua sự tình vì phụ chỉ có thể nói cho người biết nhiều như vậy, muốn biết chân tướng, vẫn là câu nói kia, trước tiên đạt tới Phá Hải cảnh giới lại nói. . ."

Hồ. . .

Lâm Dương Thiên cũng bình tĩnh trở lại.

Chỉ cần mẫu thân không có nguy hiểm liên tốt, về phần kia là cái gì thần bí sứ mệnh phía sau nhất định liên lụy trọng đại, mẫu thân Hạ Vũ vì thân phận thực lực khẳng định cũng vượt xa khỏi chính mình tưởng tượng.

Hết thấy, đối với hiện tại chính mình tới nói thật có chút nói còn sớm.

. . .

Một đêm này, Thái Hòa Điện bên trong ánh đèn một mực tiếp tục đến sắc trời không rõ.

Lâm Dương Thiên đằng sau giống như Lâm Hạo Uyên trò chuyện rất nhiều, bên trong phần lớn thời gian cũng là Lâm Hạo Uyên đang nói, Lâm Dương Thiên đang nghe.

Lâm Dương Phát hiện, vị hoàng đế này lão cha không có ở cấp dưới trước mặt thời điểm đúng là có như vậy một chút nói nhiều vị đạo, một chuyện nhỏ cũng có thể nói không về không.

Đằng sau mấy canh giờ, Lâm Dương Thiên cơ hồ sắp Lâm Hạo Uyên những năm gần đây Chấn Chính về sau chuyện lớn chuyện nhỏ nghe cái bảy tám phần, đến rạng sáng trời mau sáng đợi hai người muốn ăn ăn khuya, Lâm Hạo Uyên lập đi lập lại hỏi lại:

"Sui cáo bên trong muốn hay không thêm Lạt Tiêu a?"

"Dám nhiều một chút vẫn là ít một chút a?"

"Quên hỏi người thích ăn cái gì nhân bánh, Vũ Vi trước kia thích ăn rau hẹ trứng gà, người đây?"

Muội muội của người a!

Lâm Dương Thiên quả quyết quyết định không ở lại hoàng cung ăn khuya, có trời mới biết người kia trước Uy Nghi vô cùng, Thánh Uy cuốn cuộn Lâm Hạo Uyên, làm sao làm cha thời điểm sẽ như thế nhận người phiền.

So Hòa Nhi còn phiền.

Với lại, mẹ người mới thích ăn rau hẹ trứng gà nhân bánh Sui cáo đầu, này vị bao lớn a! Mẹ ta trước kia cũng là cho ta bao thịt dê nhân bánh! !

Cứ như vậy. . .

Lâm Dương Thiên tuy nhiên đã xác lập Hoàng Tử thân phận, nhưng là vẫn còn đang lúc rạng sáng trở lại Ôn gia phủ đệ.

Khi hắn gõ mở Ôn gia đại môn thời điểm, mở cửa Ôn Trung lão quản gia đã nghe nói hôm qua ban đêm Lâm Dương hoàng tử tại hoàng cung anh dũng sự tích, nhất thời kích động không biết nên làm sao cho phải:

"Lâm trưởng lão, không không không, Lâm Dương hoàng tử điện hạ, ngài làm sao không có ở hoàng cung lại a?"

"Sui cáo nhân bánh không hợp khẩu vị. . . Ách, không, Ôn quản gia không cần kinh động tộc trưởng bọn họ, chính ta đi nghỉ ngơi liền tốt."

"Tốt, ai? Hóa Nhi làm sao không có đi theo ngài đồng thời trở về."

"Tại hoàng cung nhận thân cha. . ."

Lâm Dương Thiên tức giận đáp một câu, liền một đầu tiến vào chính mình Tu Luyện Thất.

Hắn nhân sinh bên trong trọng yếu nhất một đoạn ân oán cuối cùng kết, hiện tại bắt đầu, Lâm Dương Thiên cần phải vượt tương lai mình phương hướng.

Nguyên bản tại Lâm Dương Thiên trong kế hoạch, là dự định an tâm sắp Ôn Thị nhất tộc, Xuất Vân Quốc ngay tiếp theo Lạc Nhật Vương Quốc tiểu huynh đệ Triệu Văn Xương đến đỡ đứng lên, trở thành khí Võ đại lục Chí Cường bá chủ về sau, hắn lại bắt đầu tìm kiếm Phá Giới Phi Thăng phương pháp, đến vị diện cao hơn đi tìm kiếm đột phá.

Nhưng là hiện tại xem ra, kế hoạch này tiến độ nhất định phải tăng tốc.

Tối nay nói chuyện, hắn biết được mẫu thân Hạ Vũ vi ly thể chân tướng, đó là tính mạng hắn bên trong trọng yếu nhất chỉ thân người yêu, vì là tìm kiếm nàng bóng dáng, Lâm Dương Thiên nhất định phải tại thời gian ngắn nhất bên trong đột phá đến 【Phá Hải】 cảnh giới.

Phá Hải cảnh, đó là toàn bộ khí Võ đại lục ở bên trên thần thoại, cho đến nay cũng không có nghe nói qua có Phá Hải cảnh giới cao thủ hiện thân tại khối này Đại Địa Chi Thượng.

Đối với Lâm Dương Thiên, đừng bảo là Phá Hải, trước mắt liền ngay cả Uẩn Linh cảnh với hắn mà nói, cũng là một cái tương đối đau đầu vấn đề.

Nói đơn giản, Uẩn Linh cảnh cũng là sắp Khí Hải phát triển đến cực hạn, đồng thời không ngừng cảm ngộ Thiên Địa Đại Đạo, tìm kiếm được thuộc về mình một điểm linh quang, từ đó tại khí hải bên trong Uẩn Sinh đặc biệt Linh Thai.

Mỗi người Uẩn Linh đường cũng khác nhau, ai cũng không có cách nào truyền thụ như thế nào mới có thể rất nhanh chóng Uẩn Sinh Linh Thai, quá trình này chỉ có thể dựa vào tích lũy, dựa vào đồn ngộ.

Mà Lâm Dương Thiên làm Ly Hòa Thiên Đế người thừa kế, lại là tuyên bố muốn siêu việt Ly Hòa Thiên Đế người, hắn Linh Thai càng là muốn cùng chúng khác biệt.

Ly Hòa Thiên Đế đã từng Linh Thai, được xưng là Hóa Linh Thánh Thai, ngưng tụ loại này Linh Thai không chỉ cần phải trời sinh hóa linh thể, càng cần hơn 【Dị Chủng Linh Hóa】.

Đó là giữa thiên địa Uẩn Sinh kỳ dị Linh Hóa, vô luận là hóa điểm nhiệt độ vẫn là nội tại ẩn chứa kỳ lạ lực lượng đều vượt xa khỏi phổ thông Linh Hóa.

Tại Ly Hòa Thiên Đế trong trí nhớ, thể gian tồn tại Dị Chủng Linh Hóa cùng sở hữu ba mươi sáu loại, uy lực đều có khác biệt, nhưng liền xem như cấp thấp nhất Dị Chủng Linh Hóa chỉ sợ cũng sẽ không sinh ra tại khí Võ đại lục loại này đề giai vị diện.

Cho nên Lâm Dương Thiên tại Uẩn Sinh Linh Thai đại sự này bên trên gặp được nan đề.

Muốn trở thành sánh ngang Ly Hòa Thiên Đế như thế chỉ tôn, Uẩn Linh một bước này nhất định phải đi được cường đại mà hoàn mỹ, quyết không thể tùy ý Uẩn Sinh Linh Thai sự tình.

Thế nhưng là mệnh mạng khí Võ đại lục, lại đến đi đâu tìm tìm có thể làm cho Lâm Dương Thiên Uẩn Sinh Hóa Linh Thánh Thai Dị Chủng Linh Hóa?

Trừ vấn đề này bên ngoài, Lâm Dương Tâm bên trong còn có đừng suy nghĩ.

Một chính là Thượng Quan Hồng cùng Lâm Bách Xuyên phía sau này cố tu luyện tà ác Quỷ Lực ẩn tàng thể lực.

Lâm Dương Thiên đã sớm nhìn ra hai người này sự xuất đồng môn, có thể trên sự khống chế quan cầu vòng dạng này một cái vương quốc hào môn gia chủ, cố thể lực kia chỗ cường đại đã không cần nhiều lời, chỉ sợ coi như so với Lạc Nhật Vương Quốc dạng này tồn tại cũng chỉ mạnh không yếu.

Tại Ly Hòa Thiên Đế trong trí nhớ, tại rất nhiều giới vực bên trong, đều có cùng quốc gia thể lực ngang hàng thậm chí siêu việt quốc gia tồn tại võ giả tập đoàn, gọi là làm Tông Môn.

Hiện tại xem ra, giấu ở Thượng Quan Hồng cùng Lâm Bách Xuyên phía sau, rất có thể cũng là một cái tu luyện Âm Tà công phu cường đại Tông Môn.

Hiện tại vấn đề là, nhằm vào Xuất Vân Quốc lần này soạn quyền hành động, ngược lại là Lâm Bách Xuyên cùng Thượng Quan Hồng hai người hành vi cá nhân, vẫn là cái này tông môn bên trong có người sai sử?

Nếu như là xuất phát từ Tông Môn thế lực sai sử, này vì sao cường đại như vậy thế lực sẽ để mất tới một cái nho nhỏ Xuất Vân Quốc, đồng thời không tự mình ra tay, mà muốn phái ra hai tên thủ hạ yên lặng soạn vị?

Vấn đề này Lâm Dương Thiên khổ vì đối với toàn bộ khí Võ đại lục cao tăng thế lực hiểu biết quá ít, về sau có cơ hội lại đi giống như câu nói kia làm nhảm hoàng đế lão cha trò chuyện chút là được.

Mặt khác, Lâm Dương Thiên còn lo lắng rơi vào Nhật Vương quốc Triệu Thị thương hội.

Đây là hấn vì là Ôn gia quật khởi trải một đầu phương pháp, về sau Triệu Thị thương hội cùng Ôn Thị nhất tộc liên thủ, lại thêm thiên hạ Thương Minh phụ trợ, một cái vô cùng to lớn thương nghiệp tập đoàn sẽ quật khởi.

Nhưng là cái này phía sau còn liên lụy tới Lạc Nhật Vương Quốc hoàng thất vị kia Tiêu Tương công chúa, cùng thiên hạ kia Thương Minh Từ Tĩnh chương quỹ cơ như ý.

Hai người đều đã đem ánh mắt nhìn chăm chú đến Lâm Dương Thiên trên thân, không thiếu được ngày sau sẽ còn cùng bọn hắn sinh ra gút mắc.

Tóm lại đủ loại, Lâm Dương Thiên bây giờ mặc dù không có khắc cốt ghi tâm thâm cừu đại hận, nhưng là trên người hắn áp lực nhưng là không có chút nào giảm bớt.

Tìm kiếm mẫu thân khẩn cấp lòng, phát triển thủ hạ thế lực vạn cân gánh nặng, cái này đều muốn tìm hắn nhất định phải tại thời gian nhanh nhất bên trong tìm tới 【 dị hóa Linh Chủng 】, ngưng tụ Hỏa Linh Thánh Thai, đột phá đến Uẩn Linh cảnh giới.

Hô. . .

Lâm Dương Thiên hít sâu một cái khí.

Đầu mối quá nhiều, trước tiên tạm thời không nên suy nghĩ nhiều.

Chỉ ít tại dị hỏa Linh Chủng không có tin tức trước đó, mình có thể đem hết toàn lực mượn nhờ Bách Mạch Phong Thần quyết sắp chính mình tăng lên tới Tiên Thiên Cảnh đỉnh phong.

Đến lúc đó chính mình Thuần Nhục Thân Chi Lực liền có hai vạn cân số lượng, mặc vào Bạch Ngân Vương Khải bài toàn bộ bạo lực nói liền hoàn toàn có thể đạt tới Uẩn Linh hậu kỳ thủy chuẩn.

Thực lực này, tại khí Võ đại lục đã có thể xưng tuyệt đối đỉnh phong tồn tại.

Lại thêm hắn Tất Phương Hòa Vũ. . .

Ân, nói lên cái này. . .

Hỏa Nhi con hàng này những ngày này nhìn xem tinh thần vô cùng phấn chấn, lại còn một người lưu tại hoàng cung ăn khuya không chịu trở về, tuyệt đối là ngứa da ngứa tiết tấu.

Lâm Dương Thiên trong mắt hàn quang chớp động —— gà vỗ béo, cũng là dùng để giết a!

Lần này, nói ít cũng phải lại rút ra con hàng này ba cái dưới lòng tới.

Hừ hừ! !

Sau cùng, Lâm Dương Tâm bên trong hiện lên là một đôi mắt, cái loại cảm giác này để cho trong lòng hắn dâng lên một vòng bất an, nhưng là rất nhanh ý niệm này liền chợt lóe lên.

Hắn là chính mình suy nghĩ nhiều. . .

Trong lòng đem hết tất cả suy nghĩ rõ ràng về sau, Lâm Dương Thiên chậm rãi nhắm mắt lại.

Lâm Dương Thiên ở nhà bế quan ba ngày.

Ba ngày qua này, bởi vì Lâm Hạo Uyên cùng Sử Tư Minh bọn người tận lực dẫn đạo giống như an ủi, dạ yến đại chiến cũng không có tại Vân Thành gây nên quá lớn oanh động, đoàn người truyền truyền không đứng đắn lời đồn đại cũng liền dần dần bình ổn lại.

Tại ngày thứ hai thời điểm, Lâm Hạo Uyên gọi người tới mời Lâm Dương Thiên đi hoàng cung ăn cơm, bị quả quyết cự tuyệt.

Ôn Đình Thiên lúc ấy liền có chút xấu hổ.

Hiện tại Lâm Dương Thiên thân phận khác biệt, Lão ở tại chính mình tại đây thực sự không phải vấn đề.

Hắn một Lão Giang Hồ xem sớm ra Lâm Dương Thiên giống như Lâm Hạo Uyên giữa hai người không thích hợp, nhưng là làm ngoại nhân nhưng bây giờ không có cách nào nói cái gì, coi như muốn nói, Lâm Dương Thiên cũng đang bế quan, căn bản liền không có muốn xuất ý đồ đến nghỉ.

Bất quá, sự tình tại ngày thứ ba có chuyển cơ.

Một đội đường xa mà người tới lập tức bái phỏng Ôn phủ.

Ngày này buổi sáng, Ôn Đình Thiên lúc đầu ngồi tại Lăng Vân Các bên trong thưởng thức trà, nhưng khi hắn nhìn người tới bái thiếp thượng diện tên thời điểm, hắn bưng bát trà tay cũng nhện không được run một chút.

Thiên hạ Thương Minh —— Từ Tinh chương quỹ, cơ như ý.

Bạn đang đọc truyện *Hỏa Đế Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 98: Lôi Vân Trạch

Chỉ cần là khí Vô đại lục ở bên trên thương nhân, liền không có không biết thiên hạ Thương Minh, Ôn Đình Thiên tự nhiên cũng biết cái này Từ Tinh chương quỹ mang ý nghĩa cái gì.

Này cơ hồ cũng là Tài Thần hàng thế, năng lượng Thông Thiên siêu cấp đại nhân vật, thậm chí liền xem như Lâm Hạo Uyên tại người ta trước mặt cũng phải cung cung kính kính.

Dạng này Ngưu Nhân vậy mà lại đại giá quang lâm một cái nho nhỏ Xuất Vân Quốc Phổ Thông Gia Tộc?

Không cần phải nói, khẳng định là tìm đến vị kia gia.

Hắn trước tiên phái người đi mời Lâm Dương Thiên.

Đồng thời, hắn dùng tốc độ nhanh nhất sắp Lăng Vân Các chỉnh lý sạch sẽ, sau đó triệu tập Ôn gia sở hữu cao tầng Lão Đại, ra ngoài nghênh đón cái này từ trên trời giáng xuống siêu cấp khách quý.

Cơ như ý, vẫn là như vậy xinh đẹp không gì sánh được.

Thánh nữ trang nghiêm cùng Đẳng Nữ mị hoặc ở trên người nàng hoàn mỹ dung hợp, cho dù là Ôn Đình Thiên dạng này tâm trí kiên định hắn từ thiết huyết tại lần đầu tiên nhìn thấy nàng thời điểm, cũng là kim lòng không được sững sờ một chút.

Nữ nhân này quá có vị đạo.

"Tại hạ Ôn Đình Thiên, đại biểu Ôn Thị nhất tộc hoan nghênh cơ đại chương quỹ đại giá quang lâm Hàn Xá!" Ôn Đình Thiên mười phần cung kính chỉ huy sau lưng mười mấy hạch tâm thành viên hướng về cơ như ý hạnh lễ.

Cơ như ý lễ phép quay về lấy mỉm cười, phát tay nhắc chân, hoàn toàn cũng là uyển chuyển phong tình, một đôi mị nhãn, tuy nhiên nghiêm túc, nhưng vẫn là để cho người ta kim lòng không được muốn bị câu dẫn hỗn phách.

"Ôn tộc trưởng quá khách khí, ngược lại là tiểu nữ từ không mời mà tới, mạo muội quấy rầy, kính xin Ôn tộc trưởng đừng nên trách mắng là."

"Chuyện này chuyện này!" Ôn Đình Thiên cuối cùng người phi thường, giờ phút này đã là ứng đối tự nhiên, mang theo cơ như ý chậm rãi đi vào Lăng Vân Các.

Sau khi đi vào, chủ khách ngồi xuống, trò chuyện với nhau thật vui.

Cơ như ý bình dị gần gũi phong cách giống như một trận gió mát, thổi đến ở đây sở hữu Ôn Thị thành viên vô cùng dễ chịu, mà Ôn Đình Thiên tại lúc này bày ra trầm ổn lão luyện cũng làm cho đi theo cùng nhau đến đây Hải Thiên các mấy vị chương quỹ âm thầm gật đầu.

Vị này Ôn Thị gia chủ chính là Nhân Trung Chi Long, nếu không phải vậy ở Xuất Vân nhỏ như vậy quốc, chỉ sợ thành tựu xa xa bất khả hạn lượng.

Cứ việc hiện trường không khí mùi phần thoải mái, nhưng toàn bộ Ôn Thị nhất tộc vẫn là duy trì đầy đủ cẩn thận cùng khẩn trương, dù sao đối phương địa vị quá lớn, loại này cự đại thân phận áp lực làm cho tất cả mọi người đang ngồi vài phút về sau, bắp thịt đều có chút cương.

Nhưng loại này hữu ý vô ý cảm giác áp bách, tại Lâm Dương Thiên đến về sau, hoàn toàn tiêu tán.

"Lâm trưởng lão đến! !"

Theo Ôn Trung một tiếng thông truyền, Lâm Dương Thiên cao ngất kia thân thể đi vào Lăng Vân Các.

Phạch một cái.

Ôn Đình Thiên bọn người đứng lên.

Vị này chính chủ cuối cùng tới.

Nhưng để cho Ôn gia toàn thể giật mình là, không riêng bọn họ, lấy cơ như ý cầm đầu thiên hạ Thương Minh một đám người vậy mà cũng tất cả đều đứng lên.

Này cơ hồ đứng tại khí Vô đại lục tài phú đỉnh đầu Từ Tinh chương quỹ, đúng là như một loại thiếu nữ, dịu dàng hướng về Lâm Dương Thiên đi một cái Vạn Phúc lễ: "Lâm Công Tử, một chút thời gian không thấy, như ý rất là tư niệm đây."

Lạch cách.

Tại chỗ liền có một vị Ôn gia trưởng lão không cẩn thận đem trên bàn bát trà đùa xuống đất.

Tình huống như thế nào a?

Vị này Lâm trưởng lão, không, hiện tại phải nói là Hoàng Từ Điện Hạ vậy mà giống như dạng này đỉnh cấp nữ Lão Đại cấu kết lại?

Đây là muốn ở rề tiết tấu a?

Vậy chúng ta Thanh Thanh tiểu thư sung làm sao đây a! !

Cơ như ý một câu nói, để cho ở đây Ôn gia mọi người đầu đều có chút không rõ.

Mặt mũi bên trong phong tình vạn chủng, càng là đủ để cho một người nam nhân xương cốt đều muốn xóp giong đi.

Nhưng Lâm Dương Thiên lời kế tiếp, thì là phá hư phong cảnh: "Ừm? Đệ nhất 3 Tháng lợi nhuận Phần Hoa Hồng thời gian còn chưa tới, Cơ chương quỹ gấp gấp như vậy tới đưa tiền a. . ."

Phạch một cái.

Thiên hạ Thương Minh tất cả mọi người trên trán đều nâng lên mấy cái hắc u cục.

Ngày này không có cách nào trò chuyện a! !

Cái này Lâm Dương Thiên là hoàn toàn rút xuống tiền trong mắt đi a? Liền không thể thật tốt trước tiên đem lời đạo đầu nói xong a! !

Một cái mẫu hồ ly, một cái Tiểu Hồ Ly, tại Xuất Vân Quốc lần thứ hai gặp mặt, cứ như vậy tiến hành.

Mà cơ như ý lần này chuyên môn đến đây Xuất Vân bãi phòng Lâm Dương Thiên con mắt, Lâm Dương Tắc là sớm có suy đoán —— chỉ sợ hơn phân nửa giống như này【Phá Giới Châu】thoát không can hệ.

. . .

Một trận bầu không khí xấu hổ Tiệc trà đi qua, tất cả mọi người thức thời lui ra ngoài, Lăng Vân Các bên trong, chỉ còn lại có Lâm Dương Thiên cùng cơ như ý hai người.

Không có ngoại nhân về sau, cơ như ý giống như Lâm Dương Thiên quan hệ chính là cực kỳ thuần túy thương nghiệp đồng bọn.

Này Bách Mị Thiên Kiều Từ Tinh chương quỹ biết mình bộ kia nị hoặc công phu tại Lâm Dương Thiên trước mặt nhất định cũng là tự rước bồi nhọ, dứt khoát liền dùng lớn nhất đi thẳng vào vấn đề phương thức, giống như Lâm Dương Thiên nói chuyện với nhau:

"Lâm Công Tử, người thế nhưng là thật làm cho ta giật nảy cả mình đây. . . Lực lượng một người, đúng là có thể đánh bại hai tên Uẩn Linh trung kỳ cường địch, ngài bộ kia chiến giáp, còn có này thần bí vũ mao, thật là khiến người ta mở rộng tầm mắt."

Lâm Dương Nhất điểm cũng không có đối với cơ như ý linh thông tin tức cảm thấy giật mình.

Thiên hạ Thương Minh khẳng định sẽ an bài người chú ý đến hấn cử động, này một trận dạn yến tình hình chiến tranh hưởng chỉ sợ cơ như ý đã sớm hiểu biết rõ ràng.

Hắn mỉm cười, nói thẳng ra cơ như ý muốn nghe nhất lời nói:

"Chờ đến thời cơ thành thực, ta sẽ đem bộ kia chiến giáp luyện chế phương pháp cùng hưởng đi ra, về phần này Hòa Vũ . . Là cá nhân ta bí mật."

"Tốt!"

Cơ như ý phát hiện giống như Lâm Dương Thiên dạng này người nói chuyện phiếm nếu mười phần thông khoái, có thể làm người nhà trực tiếp ra điều kiện, không thể làm người cũng không cần suy nghĩ nhiều, đơn giản sáng.

Nàng liền trực tiếp nâng lên chuyện này tới trọng yếu nhất con mắt: "Cái kia không biết Lâm Công Tử người đối với viên kia chuyên môn lưu lại 【 Hải Lam trân châu 】 có cái gì ý nghĩ sao?"

"Người nói toạc Giới Châu a?" Lâm Dương Thiên càng thêm trực tiếp.

Cơ như ý cười một tiếng: "Lâm Công Tử quả nhiên hiểu biết cái khóa hạt châu này bí mật, kể từ đó, như ý thuận tiện xử lý nhiều. Hôm nay, như ý là muốn tới mời Lâm Công Tử đại biểu chúng ta thiên hạ Thương Minh, gia nhập đối với này Phá Giới Châu phía sau thế giới 【 Lôi Vân Trạch 】 thăm dò."

Lôi Vân Trạch.

Lâm Dương Thiên nghĩ tới ngày đó xuyên thấu qua Phá Giới Châu nhìn thấy này phiên Nộ Lăng Cuồng Lôi thế giới.

Hắn trầm giọng nói: "Người nói rõ chi tiết nói."

Cơ như ý lời nói lời ít mà ý nhiều, rất nhanh liền sắp cái này Phá Giới Châu cùng Lôi Vân Trạch sự tình sắp rõ ràng.

Nàng êm tai trình bày nói: "Ước chừng tại nửa năm trước kia, chúng ta thiên hạ Thương Minh trong lúc vô tình tại Đại Lục Nam Bộ Đại Trạch biên giới tìm tới một bộ chết đi nhiều năm thi thể, ở trên người hấn, chúng ta tìm tới rất nhiều khó có thể tưởng tượng trân bảo, bên trong liền bao quát trước đó bị Lâm Công Tử đập đến 【 Sơn Hải Hám Địa chùy 】 cùng một chút trân quý Linh Tài, chúng ta suy đoán, hấn hấn là một tên cường đại Luyện Khí Sư, mà trừ những này bên ngoài trên người hấn còn có một bộ địa đồ, này địa đồ cuối cùng chỉ hướng địa phương cũng là một chỗ ai cũng không có phát hiện qua thần bí chỗ —— Lôi Vân Trạch."

Cơ như ý lâm vào hồi ức: "Nửa năm này thời gian, thiên hạ Thương Minh vẫn luôn tại đối với này phiên Thần Bí Khu Vực tiến hành thăm dò, nhưng lại tổn thất nặng nề, với lại bởi vì tại mấy lần trong quá trình hành động tiết lộ phong thanh, dẫn đến toàn bộ Tây Bộ cùng Nam Bộ Địa Khu Đình Cấp Thế Lực đều biết Lôi Vân Trạch chỗ ở này, ngay tại ba tháng trước, bởi ngũ đại thế lực đình cấp cường giả tạo thành đội ngũ luôn luôn xâm nhập đến Lôi Vân Trạch trung tâm khu vực, cứ việc bỏ ra cự đại đại giới, nhưng là chúng ta phát hiện một hòn đảo, thượng diện có một tòa vô cùng rộng rãi kiến trúc, dựa theo tấm bản đồ kia bên trên ghi chép, toà kia trong kiến trúc có giấu khó có thể tưởng tượng trân quý chí bảo."

Lâm Dương Thiên bất động thanh sắc hỏi: "Là cái gì?"

"Địa bức tranh bên trên sau cùng ghi chép rất mơ hồ, chỉ có thể lờ mờ thấy cái gì 【 lôi 】 cái gì 【 hỏa 】. . . Nhưng tất cả mọi người tin tưởng, có thể giấu ở như thế hiểm cảnh bên trong cấm địa, bên trong tất nhiên ẩn tàng thiên đại trọng bảo."

Cơ như ý nói đến đây thời điểm, Lâm Dương Tâm bên trong bỗng nhiên hiện lên một cái ý niệm trong đầu, nhưng là hấn không có chút nào biểu hiện ra ngoài, vẫn còn đang nghe cơ như ý tự thuật:

"Đáng tiếc là, này chung quanh đảo có bày một loại chúng ta chưa bao giờ thấy qua năng lượng bích chương, dựa theo chúng ta Thương Minh lĩnh đội 【 Hoàng Tinh chương quỹ 】 thuyết pháp, cái này bích chương ẩn chứa trước đây chưa từng gặp cường đại linh lực, ngũ đại thế lực trọn vẹn hao phí ba tháng, vẫn không có có thể đột phá vào."

Lâm Dương Nhiên gật gật đầu: "Cho nên các người thông qua loại này Phá Giới Châu, đang tìm kiếm có thể đột phá bích chương người?"

"Không sai." Cơ như ý gật đầu: "Chúng ta chuyên môn chế tác nhóm này Phá Giới Châu, chính là vì tìm kiếm đối không gian kết giới, truyền tống thuật có cảm ứng cùng nghiên cứu cao thủ, lúc đầu Lâm Công Tử người chỉ là ta chú ý một cái đối tượng, nhưng là ba ngày trước người biểu diễn thật sự là quá đặc sắc, cho nên ta mới quyết định tự mình đến mời người trợ giúp chúng ta thiên hạ Thương Minh đi 【 Lôi Vân Trạch 】 tìm tòi."

Lâm Dương Mặc nhưng, tựa hồ là đang suy tư cái gì.

Hơn phân nửa tiếng nỏ hấn ngừng đầu lên nói: "Nói một chút điều kiện đi."

"Thông khoái." Cơ như ý nét mặt tươi cười như hoa: "Chỉ cần Lâm Công Tử người nguyện ý xuất thủ, thiên hạ Thương Minh liền sẽ đưa cho công tử người giá trị một trăm triệu hoàng kim, cũng chính là chục tỷ bạch ngân thủ lao, mà nếu như công tử người có thể trợ giúp chúng ta dẫn đầu đột phá kết giới, cái số này sẽ gấp bội, với lại tương lai tại Lôi Vũ trạch thu hoạch được sở hữu trân bảo, Lâm Công Tử sắp có thể thu hoạch được ba phần, đồng thời ưu tiên chọn lựa một kiện! "

Cơ như ý nói xong, thần sắc đã nghiêm túc lên.

Nàng đã đem chính mình ý tứ biểu đạt rất rõ ràng, Lôi Vũ trạch bên kia các đại thế lực đều đã đang cố gắng tìm kiếm đột phá kết giới biện pháp, nhưng lại không có đầu mối.

Ngũ Phuong nhân mã đã đạt được hiệp nghị, ai có thể dẫn đầu bài trừ kết giới, liền trở thành lần này Lôi Vân Trạch thám hiểm hành trình lãnh tụ, sau cùng càng là có thể đủ nhiều phân hai thành chiến lợi phẩm thu hoạch.

Mà sở dĩ để cho nàng sẽ đối với Lâm Dương Thiên như thế chiều hiền đãi sĩ, hết thấy, cũng là bởi vì Lâm Dương Thiên đêm hôm đó bạo lộ ra chí bảo —— Tất Phuong Hóa Vũ.

Này Hóa Vũ bày ra uy năng kém chút sợ phát niệu đêm hôm đó ở phía xa thăm dò thiên hạ Thương Minh cao thủ, điều này cũng làm cho cơ như ý đối với Lâm Dương Thiên ôm lấy hi vọng, nếu như vị thiếu niên này trên thân còn có thể có bao nhiêu một chút loại kia cường đại vũ mao lời nói, nói không chừng thật có thể phá vỡ kết giới kia cũng chưa biết chừng.

Lúc này mới sẽ có hôm nay lần này nói chuyện với nhau.

Hiện tại, điều kiện đã mở ra, liền chờ Lâm Dương Thiên trả giá.

Cơ như ý đi qua lần trước tại Hải Thiên các giống như Lâm Dương Đàm phán vui sướng kinh lịch trải qua, lúc này đã làm tốt chuẩn bị tâm lý, chỉ cần tiểu tử này điều kiện không phải quá phận, nàng đều sẽ không chút do dự đáp ứng.

Bởi vì chỉ có bọn họ thiên hạ Thương Minh tự mình biết, ban đầu ở vị luyện khí sư kia trên thi thể phát hiện như thế nào kinh người chí bảo, mà bọn họ càng thêm tin tưởng, này Lôi Vân Trạch chỗ sâu trong kiến trúc, sẽ có càng thêm nghịch thiên Thần Tàng.

Giống như cái này so sánh, Lâm Dương Thiên lại thể nào sư tử mở rộng miệng cũng là mưa bụi.

Kết quả, Lâm Dương Thiên quả thật không để cho cơ như ý thất vọng.

Bạn đang đọc truyện *Hóa Đế Thân Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 99: Tử Điện Lôi diễm

Con hàng này trực tiếp tới một tấm danh sách, vậy mà tựa hồ đã sớm chuẩn bị kỹ càng một dạng.

"Ta điều kiện, đều ở phía trên." Lâm Dương Thiên nhân nhật cười một tiếng, tựa hồ còn có chút không có ý tứ.

Cơ như ý phiên nhất nhìn thấy Lâm Dương Thiên loại nụ cười này, này mang ý nghĩa con hàng này mở ra điều kiện khẳng định sẽ để cho chính mình cười không nổi.

Sau đó nàng tiếp nhận danh sách chỉ là quét mắt một vòng thượng diện ban đầu hai hàng, không chỉ có cười không nổi, với lại muốn mắng người:

"Lâm Công Tử, người cái này không khỏi có chút quá phận đi! Trong này đồ vật, cái nào chỉ có chục tỷ? Cũng là trăm tỷ, cũng chưa chắc mua được. . ."

Lúc này đến phiên Lâm Dương Tiểu lấy nhìn xem đối diện, nói: "Không có ý tứ, phía trên này đồ vật, thiếu một dạng. . . Ta cũng sẽ không xuất thủ."

Ba một chút.

Cơ như ý đứng là trực tiếp đập bàn đứng lên, đứng nhìn nàng kiều mị tận xương, một thân tu vi cũng có Uẩn Linh thủy chuẩn, so với Thượng Quan Hồng chỉ mạnh không yếu, lần này nóng giận, làm cho cả Lăng Vân Các bên trong nhiệt độ nhất thời hạ xuống điểm đóng băng

"Lâm Dương Thiên! !" Cơ như ý hiếm có nổ lên vẻ giận dữ.

"Như thế nào?" Lâm Dương Vân nhật gió nhẹ, đối mặt bão nổi nữ cường nhân.

Cùng lúc đó, Lăng Vân Các bên ngoài.

Ôn Đình Thiên bọn người vốn là sát vách trong sân chào hỏi Quan tập, Triệu Công Vân các loại Hải Thiên các chương quỹ dùng trà nói chuyện phiếm, kết quả bất thành linh liền nghe đến dùng dùng một trận giòn vang.

Này rõ ràng cho thấy một người sắp một cái bàn đập nát, chén trà rơi vỡ nát âm thanh.

Đậu má!

Đánh nhau? ?

Tất cả mọi người tranh thủ thời gian đặt chén trà xuống đi vào Lăng Vân Các bên ngoài, liền nghe đến trước đó còn an an tĩnh tĩnh Lăng Vân Các hiện tại phảng phất biến thành một đôi Tiểu Phu Thê cãi nhau đánh ngã đồ vật khuê phòng.

Ba!

Tựa hồ lại là một cái bát trà đập xuống đất, đồng thời truyền đến còn có cơ như ý chửi rủa: "Lâm Dương Thiên, ngươi đừng cho khuôn mặt không biết xấu hổ, lão nương còn cũng không tin, bốt đi ngươi còn liền lật trời, ngươi có tin ta hay không ngày mai trở lại liền để Triệu Công Vân ngừng giống như Triệu Thị thương hội hợp tác, để cho cái kia Triệu Văn Xương một nhà tất cả đều uống gió tây bắc đi!"

Cái này đàn bà đánh đá thức chửi đồng để cho Hải Thiên các người toàn thể mồ hôi lạnh đều hạ xuống, bọn họ đời này còn không có gặp qua Từ Tĩnh đại chương quỹ thất thổ như vậy.

Kết quả, đối diện truyền đến Lâm Dương Thiên âm thanh ác hơn:

"Xéo đi! Ca điều kiện rõ ràng minh bạch, già trẻ không gạt. Ngươi phía trước đó mới là gọi nói đùa, một trăm triệu hoàng kim liền muốn để cho ca đi cho ngươi thiên hạ Thương Minh bán mạng, ngươi cũng không nghe ngóng nghe ngóng ca hiện tại thân phận gì, có tin ta hay không trực tiếp để cho ta phụ hoàng trực tiếp dùng một tỷ hoàng kim đem ngươi ném ra Xuất Vân Quốc đi."

Ta đi.

Ôn Đình Thiên mấy người cũng là thác nước điên cuồng mồ hôi.

Vị này Lâm Dương hoàng tử hôm nay cũng là đại mất phong độ a.

Nhận biết lâu như vậy, còn là lần đầu tiên nhìn thấy hán dạng này nói chuyện với người khác, với lại đối tượng vẫn là một nữ nhân, một cái đồng dạng táo bạo phát cuồng nữ nhân.

Bên trong, cãi nhau vẫn còn tiếp tục:

"Tốt! Lâm Dương Thiên, ngươi có gan, xem như ngươi lợi hại, ngươi nghe, trong này đồ vật cho ngươi tối đa là ngũ thành, đây là sau cùng nhượng bộ. Không nói trước ngươi có thể thành hay không sự tình, nếu là ngươi thật biến thành, bên trong vô tận tài bảo còn chống đỡ không chết ngươi người tham tiền quý a! !" Cơ như ý hiển nhiên là tức giận đến sắp nổ.

"Ân. . . Ta xem một chút a. . ." Lâm Dương Thiên thật đúng là bắt đầu nghiên cứu, chờ một lúc, hán lại hồng:

"Ngũ thành! ! Làm cọng lông! ! Thấp nhất tám thành, nếu không không bàn nữa! !"

"Sáu thành, bằng không ngươi đem ta đào sạch sẽ mang đi quên, không mang theo ngươi khi dễ như vậy người!"

"Bảy thành, bên trong một ít linh thảo ta không cần, Ngũ Giai Linh Tài một dạng không thể thiếu, ngươi con đàn bà này đào sạch sẽ năng lượng có mấy lượng thịt, chơi trứng đi!"

"Tốt! Bảy thành liền bảy thành! Đến, để cho tiểu nữ tử nhìn xem a. . ."

Phạch một cái, cơ như ý trong nháy mắt liền chuyển đổi âm thanh, ôn nhu giống một cái vừa mới lai giống Con mèo nhỏ, vô hạn ngọt ngào thỏa mãn:

"Ân. . . Lâm Công Tử ngươi thật sự là sẽ chọn đâu, những tài liệu này chúng ta tổng bộ vừa vận đều có lưu hàng, nhiều nhất ba ngày liền có thể đưa đến Lâm Công Tử phủ thượng."

"Khục. . . Cơ chương quỹ thật sự là sáng khoái, có thể cùng ngươi dạng này nói chuyện làm ăn, thật sự là cuộc đời một vui thú lớn." Lâm Dương Thiên này lại cũng trong nháy mắt nghiêm túc giống như 258 vận một dạng, hoàn toàn một bộ ra vẻ đạo mạo Nho Thương bộ dáng.

Hả?

Phía trước cãi nhau sao?

Không có chứ, là ảo giác, cũng là ảo giác.

Lăng Vân Các bên ngoài, cả đám ngơ ngác nhìn xem cơ như ý kéo Lâm Dương Thiên cánh tay, hai người như mặc xuân phong đi tới, người thân tựa như

là nhất gia một dạng.

Điều thú vị em gái ngươi a! !

Tất cả mọi người trong lòng chủ mẹ.

Các ngươi ở bên trong cuộc đời điều thú vị, chúng ta kém chút đều gấp điên a!

Và các ngươi yếu điểm tiết tháo được sao?

. . .

Cứ như vậy, cơ như ý mang người hải lòng rồi đi Ôn phủ.

Tại nàng cơ như ý xem ra, lần giao dịch này tuy nhiên bỏ ra một chút quý giá đến vô pháp tưởng tượng Ngũ Giai Linh Tài, nhưng là nàng lại cảm nhận được Lâm Dương Tâm bên trong đối với này Lôi Vân Trạch một phần chờ mong.

Tiểu tử này tuyệt sẽ không lừa gạt tài liệu đi cái đi ngang qua sân khấu, hấn ánh mắt để cho cơ như ý tin tưởng, chỉ cần Lâm Dương Thiên tới đó, tất nhiên sẽ dốc hết toàn lực bài trừ kết giới, tiến vào toà kia kiến trúc ở trong.

Đến lúc đó thiên hạ Thương Minh thu hoạch tuyệt đối sẽ gấp trăm lần, thậm chí nghìn lần cùng này, vậy căn bản không phải tiền sự tình.

Cho nên cơ như ý mặc dù là dưới trọng chú đi cuộc Lâm Dương Thiên thủ đoạn, nhưng nàng nhưng trong lòng thì rất có lòng tin.

Mà đưa tiền cơ như ý Lâm Dương Thiên, trong lòng của hấn cũng đầy đầy cũng là hoan hỉ.

Hấn mở cho cơ như ý chỗ tài liệu đó danh sách, bên trong chủ yếu là dùng để chữa trị đứn lại này mặt Quỷ Diện Phương Thuần tài liệu.

Lấy hấn Luyện Khí Thuật, lại phối hợp thêm ba loại Ngũ Giai Linh Tài, coi như không thể sắp cái này thuần bài chế tạo thành siêu việt vương đạo 【Hoàng Đạo trọng khí】, cũng tuyệt đối có thể tạo ra một kiện vô cùng cường đại cao giai vương đạo khí.

Toàn bộ khí Vô đại lực, cao giai vương đạo khí số lượng cũng sẽ không vượt qua mấy chục kiện, Lâm Dương Thiên sẽ có được một tấm vô cùng cường đại bài.

Đương nhiên, Lâm Dương Thiên hưng phấn nhất còn không phải cái này, mà chính là vừa rồi cơ như ý nâng lên này Lôi Vân Trạch bên trong nâng lên bảo bối——

Cái gì 【lôi】 cái gì 【hỏa】.

Vừa rồi Lâm Dương Thiên đang nghe cái từ này thời điểm trong lòng liền kịp phản ứng.

Này phiên Báo Lôi như ngày mưa, một cái có thể tới từ cao giai vị diện cường đại Luyện Khí Sư, một đạo siêu việt cái thể giới này nhận biết cường đại phong ấn, cùng cái này mơ hồ văn tự nhắc nhở.

Hết thấy hết thấy, đều chỉ hướng một kiện đồ vật —— dị hỏa Linh Chung.

Mà lại là ba mươi sáu loại dị hỏa bên trong bài danh tại người thứ mười bốn cường đại Linh Hỏa —— 【Tứ Điện Lôi diễm】!

Đó là một loại chỉ có tại vô tận lôi điện cùng hỏa diễm nguyên tố Giao Hối Chi Địa mới có thể sinh ra dị hỏa, trời sinh có được lôi, hỏa hai loại thuộc tính, không hết nhiệt độ cao dọa người, càng là mang theo khắc chế thiên hạ Âm Tà Chi Lực chí cương chí dương thuộc tính, coi như so ra kém Hỏa Nhi Tất Phương Bản Mệnh Linh Hỏa, cũng kém không phải quá nhiều.

Đây thật là đập phá thiết hại vô mịch xử.

Lâm Dương Thiên hai ngày trước vẫn còn ở đâu đầu tìm kiếm dị hỏa vấn đề, hiện tại liền có người đem tin tức đưa tới cửa.

Tại Lâm Dương Thiên nghe được cơ như ý nói đến nơi đó trong nháy mắt, trong lòng của hấn cũng đã quyết định muốn đi 【Lôi Vân Trạch】 tìm tòi dự định, quan hệ này đến hấn ngưng tụ Hỏa Linh Thánh Thai, đột phá Uẩn Linh đại sự, càng là hướng về tìm kiếm mẫu thân đường bước ra trọng yếu một bước.

Về phần đằng sau giống như cơ như ý sở hữu cò kè mặc cả. . . Ân, vậy cũng là trong lòng của hấn khắc chế không được thiên tính. . .

Lâm Dương Thiên kiểm điểm mình tuyệt đối là đến không chiếm tiện nghi không thoải mái Tổng Hợp Chứng.

Riêng là mặt đối mặt cái này diễn kỹ đồng dạng là Ảnh Hậu cấp cơ như ý, không đi theo bảo tố một Bảo hí, toàn thân cũng không được tự nhiên a. . .

Hiện tại, kết quả rất tốt.

Hắn đạt được chữa trị thuần bài tài liệu, càng thêm có dị hóa Linh Chủng mạnh mẽ, tiến lên đường một mảnh rõ ràng.

Nửa tháng.

Hắn giống như cơ như ý ước định nửa tháng thời gian, hắn liền sẽ chuẩn bị kỹ càng hết thảy, thông qua cái viên kia 【Phá Giới Châu】 tiến về bây giờ đã Phong Vân hội tụ Lôi Vân Trạch.

Mà về phần cái này chờ đợi tài liệu ba ngày thời gian nha. . . Lâm Dương Thiên nghĩ đến, chính mình hẳn là thời điểm đi một chuyến hoàng cung.

Đừng hiểu lầm.

Lâm Dương Thiên mới không phải đi cùng Lâm Hạo Uyên cáo biệt, mà chính là phải đi cây đuốc mà cái kia ăn hàng bắt trở lại.

Lần này cơ như ý nói, tại Lôi Vân Trạch hội tụ cũng là khi Vô Đại Lục Tây Bộ cùng Nam Bộ thế lực tối cường những cao thủ, chỉ sợ so sánh với quan cầu vòng đều sẽ mạnh lên không ít, nhất định phải chuẩn bị thêm một chút Tất Phương Hòa Vũ mới được.

Ân, là như thế này.

Thật giống như Lâm Hạo Uyên một mao tiền quan hệ đều không có.

. . .

Vào lúc ban đêm.

Lâm Hạo Uyên Thái Hòa Điện bên trong.

Lâm Hạo Uyên kẹp một cái nóng hôi hổi Sùi cảo phóng tới Lâm Dương Thiên trong đĩa:

"Dương nhi, nhanh, nhân lúc còn nóng ăn. Lần trước ngươi không ăn cái này rau họ trứng gà Sùi cảo, này lại nhưng phải ăn nhiều mấy cái, trước kia mẹ ngươi một lần ít nhất đều có thể ăn được nửa cân đây. . ."

Lâm Dương Thiên xạm mặt lại.

Ta hận rau họ trứng gà! !

Bên cạnh, Hòa Nhi đứng là ăn quên cả trời đất, vừa ăn còn một bên hướng Lâm Dương Thiên mắt tròn trắng: "Ta nói, Lâm tiểu Dương, ta mới biết được nhân loại còn có Sùi cảo loại vật này a. . . Ai, cái kia ngươi có ăn hay không, không ăn trước tiên cho ta."

"Cái kia. . . Ta có thể muốn ra ngoài một thời gian ngắn." Lâm Dương Thiên tại đối mặt cái này một già một trẻ thời điểm, thật sự là có một loại cảm giác bất lực.

"Ân, tốt. Hòa Nhi ngươi còn muốn điếm dâm a?" Đây chính là Lâm Hạo Uyên trả lời.

"Muốn, thêm chút đi cây ớt."

Lâm Dương Thiên im lặng.

Đối với người này trước uy nghiêm Thánh Minh, một chỗ thời điểm không đến Tứ Lục hoàng đế lão cha, hắn thật đúng là không phản bác được.

"Hòa Nhi, ngươi tối nay cùng ta ấm lại phủ, có việc muốn làm. . ." Hắn chỉ có thể chọn trọng điểm nói.

"Bề ngoài (không cần)!" Hòa Nhi rất thẳng thắn.

"Thịt viên muốn hay không. . ."

"Muốn! !" Sùi cảo giống như thịt viên cái nào ăn ngon, Hòa Nhi vẫn là được chia rất rõ ràng.

"Chờ ta lại ăn hai cân liền đi." Nhưng Hòa Nhi vẫn như cũ không chịu từ bỏ trước mặt mỹ vị.

"Các ngươi từ từ ăn đi. . ." Lâm Dương Trực tiếp đứng dậy, ra ngoài hít thở không khí.

Trong phòng này rau họ vị tăng thêm tột vị. . . Thái trùng.

Mà liền tại hắn quay người vừa mới cất bước đi ra Thái Hòa Điện thời điểm, đang tại vui đầu ăn nhiều Lâm Hạo Uyên lại đột nhiên ngừng đầu, hai mắt lộ ra một vòng tinh quang.

. . .

Lâm Dương Thiên đi ra ngoài, đi không có mấy bước, sau lưng bất thành linh thời qua một trận gió mát.

Hắn vừa quay đầu lại, một đạo thân ảnh màu đen đã đứng ở trong màn đêm.

Đoạn Thiên Nhai.

Vĩnh viễn là thần bí như vậy, đi đường không kéo yên tĩnh, nói chuyện tích tụ như kim.

"Đoạn thống lĩnh?" Lâm Dương Thiên buồn bực, vị này làm sao hôm nay có tâm tư tìm đến mình.

"Đi theo ta. . ." Đoạn Thiên Nhai âm thanh vẫn như cũ khàn khàn thô ráp, nhưng trong lời nói mang theo không thể nghi ngờ lực lượng, trực tiếp liên hướng Thái Hòa Điện bên cạnh một tòa quảng trường nhỏ đi đến.

Cái quỷ gì?

Bạn đang đọc truyện *Hóa Đế Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 100: Nhất Dao Tuyệt Không

Lâm Dương Tâm bên trong nghi hoặc, nhưng cũng cất bước theo sau.

Đêm khuya hoàng cung, Dạ Phong mát lạnh.

Làm Lâm Dương Thiên nhìn thấy Đoạn Thiên Nhai một thân một mình người đứng tại trên quảng trường nhỏ mặt quay về phía mình thời điểm, này phân hân ý đứng là lại tăng thêm không ít.

Chung quanh đang tại tuần tra hoàng gia bọn thị vệ, nhìn thấy hai người này đứng đối mặt nhau, không khỏi từng cái mở to hai mắt, dừng bước lại, ai cũng không biết hai vị này có thể xưng Xuất Vân Quốc mạnh nhất tồn tại phải làm những gì.

Trong bóng đêm Đoạn Thiên Nhai, vẫn như cũ thần bí, cường đại.

Đầu bóng màu đen tại trong gió đêm nhẹ nhàng đong đưa, bên trong là Lâm Dương Y cũ thấy không rõ lắm đáng sợ thân thể.

Chuôi này treo ở bên hông Thiên Đoạn trường đao càng giống là một đầu bị quây lại mãnh thú, buông ra dây cương, chính là bất thể hung uy.

Đoạn Thiên Nhai nhìn xem Lâm Dương Thiên đứng vững, kéo dài hần nhất quán giản lược trực tiếp phong cách, mở miệng liền nói:

"Tiếp ta một đao."

Lời này Lâm Dương Thiên nghe quen tai.

Hắn tổng cộng giống như Đoạn Thiên Nhai đánh qua hai lần quan hệ.

Lần đầu tiên là tiếp ta một chương .

Lần này mạnh hơn, tiếp ta một đao .

Cảm tình vị này sẽ chỉ dùng nắm đấm nói chuyện với chính mình vẫn là làm gì.

"Tiền bối, đây là ý gì?" Lâm Dương Thiên không muốn không khỏi điệu động thủ.

"Lĩnh giáo người kiếm." Đoạn Thiên Nhai lời nói để cho Lâm Dương Thiên sắc mặt nghiêm túc lên.

Vị này đại cao thủ là hướng về phía chính mình Phượng Vũ Hoàng Ly tới.

Đoạn Thiên Nhai nói chuyện làm việc từ trước tới giờ không dây dưa dài dòng, lời nói này xong, đã đem bên hông Thiên Đoạn chậm rãi rút ra.

Hắc sắc lưỡi đao một tắc một tắc rời đi vô đao, đầy trời đao khí lại giống như nước thủy triều che kín toàn bộ quảng trường.

Lâm Dương Thiên trong nháy mắt cảm giác mình đắm chìm đến một mảnh tuyệt vọng Đại Dương bên trong.

Đối diện, là tới thật.

Xoát một chút.

Phượng Vũ kiếm bị hấn nắm trong tay.

Đối mặt với vị này sâu cạn không biết cao thủ mạnh mẽ, Lâm Dương Tâm bên trong chẳng những không sợ, ngược lại dâng lên hào tình vạn trượng đầu chí.

Thân là võ giả, khó cầu nhất cũng là Kỳ Phùng Dịch Thủ, nhẹ nhàng vui vẻ đại chiến, Lâm Dương Phượng múa hoàng rời từ khi diện thế đến nay còn không có chân chính gặp được tại chiêu thức bên trên có thể tới địch nổi đối thủ.

Đoạn Thiên Nhai đao, có lẽ có thể mang đến cho hấn siêu việt cực hạn chiến đấu thể nghiệm.

Phượng Vũ kiếm, chỉ hướng Thiên Đoạn đao.

Lâm Dương Thiên không có mặc bên trên Bạch Ngân Vương Khải, Đoạn Thiên Nhai cũng cũng ấn ý sắp khổng chế linh lực tại Tiên Thiên đỉnh phong.

Song phương đơn thuần phải dùng kiếm ý đao pháp tuyệt một cao thấp.

Yên tĩnh.

Trận này đột nhiên Như Lai tỷ thí ngay từ đầu, nếu như thiên địa cũng vì đó hít thở không thông yên tĩnh.

Mũi kiếm đối với lưỡi đao, phảng phất chính là cái này thế giới toàn bộ.

Bất thành linh, bên cạnh trên ngọn cây một mảnh lá cây phảng phất tiếp nhận không quảng trường bên trong Lãng liệt khí tràng, chậm rãi bị gió thổi rơi, vừa vụn rơi vào Lâm Dương Thiên trên thân kiếm.

Tê.

Một tiếng yếu ớt nhẹ vang lên, lá cây một chia làm hai từ thân kiếm trượt xuống.

Lâm Dương Thiên hai mắt vừa mở, Nhân Kiếm Hợp Nhất, bỗng nhiên động.

Phượng Vũ Hoàng Ly! !

Không có chút nào ngoài ý muốn, Lâm Dương Thiên thi triển ra chính mình tuyệt thể kiếm chiêu.

Cái này đến từ hấn trí nhớ chỗ sâu kiếm pháp, mặc dù không hoàn chỉnh, nhưng uy lực tuyệt đối đã đạt đến đỉnh cấp Linh Quyết trình độ, cùng Lâm Dương Thiên trong cơ thể hòa diễm linh lực hoàn mỹ dung hợp, trong nháy mắt liền đem toàn bộ thân kiếm hóa thành một cái lộng lẫy sáng chói Thái Dực Hỏa Phượng.

Li!

Toàn bộ trên quảng trường vang lên một trận phượng minh, về sau chính là vô cùng loá mắt ánh lửa ngút trời bắn ra bốn phía, nương theo lấy không thể địch nổi kiếm khí, đốt xuyên không khí, đâm rách thời không, thẳng bức Đoạn Thiên Nhai trường đao màu đen.

Tốt một cái Đoạn Thiên Nhai.

Đối mặt Lâm Dương Thiên cái này đánh bay vô số cao thủ Kinh Thiên Nhất Kiếm, cầm đao tay không có chút nào run rẩy, mà chính là sắp Thiên Đoạn cao cao nâng hướng lên bầu trời.

Một đạo cự đại hắc sắc đao mang đột ngột từ mặt đất mọc lên, bay thẳng Cửu Tiêu.

Lâm Dương Thiên kiếm, là này trong mây nhẹ nhàng Thái Phượng, mờ mịt vô tung, nhưng lại sắc bén phi thường.

Chân trời đao, chính là thế gian Định Hải Thần Châm, mọi loại biến hóa, Phản Phác Quy Chân, phá ngàn chiêu Vạn Pháp, chỉ cần nhất đao là đủ.

Nhất Đao Tuyệt Không! !

Đoạn Thiên Nhai lần đầu thi triển ra chính mình chân chính đao pháp thần chiêu.

Đây là đang đối mặt Thượng Quan Hồng thời điểm đều không có lấy ra cái thế Thần Đao, ầm ầm chém xuống thời điểm, Lãng liệt đao khí trực tiếp xuyên

thấu Lâm Dương Hòa Phượng Kiếm mang, trực tiếp tẩy lễ Lâm Dương Tâm linh.

Ta đi!

Thật đáng sợ! !

Lần thứ nhất.

Lâm Dương Thiên còn là lần đầu tiên trong chiến đấu cảm nhận được một loại khó mà kháng cự hoảng sợ.

Đó là một người tại đối mặt Chí Cường đao pháp Ý Cảnh thời điểm nội tâm không tự giác sinh ra thiên nhiên phản ứng, căn bản không thể nào chống cự.

Bất luận kẻ nào tại Đoạn Thiên Nhai Nhất Đao Tuyệt Không phía dưới, đều sẽ cảm giác được là toàn bộ bầu trời vỡ vụn sụp đổ, vô tận vỡ vụn thời không hướng về người ầm ầm đè xuống.

Không có cách nào tránh, không có cách nào trốn.

Chỉ có thất bại và diệt vong, chỉ có tuyệt vọng.

Thật đáng sợ. . .

Nếu như cùng ngày tại Ung Hòa Cung, Đoạn Thiên Nhai liền lấy ra một đao kia, chỉ sợ cũng đủ để cho này Thượng Quan Hồng Lâm Bách Xuyên té cắt té đất, nhưng không biết nguyên nhân gì, vị này Chí Cường Đao Khách đúng là lựa chọn loại thời khắc kia ẩn tàng bài, mà tại Lâm Dương Thiên trước mặt sắp cái này kinh thiên động địa nhất đao bỏ ra tới.

Đối người khác, chỉ sợ tại loại này hủy thiên diệt địa đao ý trước mặt đã sớm từ bỏ tuyệt vọng.

Nhưng Lâm Dương Chung cứu là Lâm Dương Thiên.

Trong cơ thể hắn có không tầm thường huyết mạch, bản thân hắn càng là có muốn trở thành Thiên Địa Chí Tôn Chí Nguyên, há có thể bị đối phương đao ý chỗ đè sập.

Rống!

Muốn chiến! !

Lâm Dương Thiên oanh một chút sập trong cơ thể hòa điểm linh lực thúc cốc đến cực hạn, có ở đây không xuyên Linh Giáp phía dưới, đây chính là hấn đỉnh phong nhất chấy Thiên Chiến năng lượng.

Này Phượng Vũ trên thân kiếm Họa Diễm Phượng Hoàng, phảng phất cũng cảm nhận được Lâm Dương Thiên bất khuất nhiệt huyết hào hùng, toàn bộ thân thể đều bành trướng gấp đôi.

Một đôi Hỏa Dực, phun ra Phần Thiên Nhiệt Năng.

Một cái sắc bén mờ chìm, đại biểu cho Lâm Dương Vinh không khuất phục tất thắng quyết tâm, vô cùng kiên cường, tuyệt đối quả cảm, thẳng tắp nghênh tiếp Đoạn Thiên Nhai Nhất Đao Tuyệt Không.

Đốt.

Đao kiếm giao nhau giòn vang, giống như giữa thiên địa nổ lên một tiếng sáng khánh, xa xa dâng xuất ngàn mét cột hơi.

Sở hữu ở bên vây xem hoàng gia bọn thị vệ đều che lỗ tai, liền ngay cả vội vàng đuổi tới Văn Thái Bắc, Tô Minh Xuân bọn người cảm thấy bị một tiếng này chấn động đến đầu không rõ.

"Tình huống như thế nào?" Văn Thái Bắc Trương Bát hòa thượng không có manh mối nào: "Đậu phộng, bọn họ hai vị thế nào làm đứng lên!"

Mọi người theo kinh hô lại nhìn giữa sân.

Lâm Dương Thiên cùng Đoạn Thiên Nhai binh khí đúng là tại vạn người không được một xác suất dưới, tình chuẩn đối với cùng một chỗ.

Phượng Vũ kiếm mũi kiếm thẳng tắp đứng vững Thiên Đoạn đao lưỡi đao, trong hai cái ở giữa, đỏ lên tới sầm hai cổ ngưng tụ tới cực điểm linh năng đang tại vô cùng kịch liệt va chạm, không ngừng bắn ra lấy vỡ nát điểm điểm hỏa tinh.

Nhưng là, mỗi người đều có thể nhìn thấy, Lâm Dương Thiên trong tay Phượng Vũ kiếm giờ phút này bị Thiên Đoạn đao từng chút một áp bách đến uốn lượn, toàn bộ thân kiếm đều thành hình trăng lưỡi liềm đường cong.

Cứ việc Lâm Dương Thiên ở phía sau gắt gao đứng vững kiên trì, tinh tế thân kiếm cũng tại đối phương cái kia đáng sợ đao thế dưới dần dần bị áp bách đến cực hạn.

Cuối cùng, lại là một tiếng vang giòn vang lên.

Phượng Vũ kiếm cùng Lâm Dương Lực nói đến cực hạn, thân kiếm bỗng nhiên thẳng băng, rời khỏi tay bay về phía bầu trời.

Lâm Dương Tắc là bị cự đại phản chấn lực lượng xông đến lùi lại, cả người liên tiếp tại mặt đất trở mình bốn năm cái lộn mèo, mới một cái lão đảo ổn định thân thể.

Thua.

Mặc dù chỉ là một cái nho nhỏ thất bại, nhưng thua thì thua.

Tại trận này không có sử dụng chiến lược mạnh nhất Chiêu Pháp tỷ thí bên trên, Lâm Dương Thiên thua nửa chiêu.

Toàn trường yên tĩnh.

Tuy nhiên một trận chiến này kết quả cũng không thể nói rõ quá nhiều vấn đề, nhưng là vừa rồi hai người đặc sắc một đao một kiếm, vẫn là để may mắn nhìn thấy người tất cả đều khâm phục đầu rạp xuống đất, dư vị vô cùng.

Mà Lâm Dương Thiên, thì là vẫn như cũ đắm chìm trong vừa rồi một cái đối bình bên trong.

Trong lòng của hắn bao nhiêu là có chút cô đơn.

Nhưng hắn càng nhiều là đang nghĩ, mình tới thua ở chỗ nào.

Tất cả mọi người là Tiên Thiên Cảnh tu vi, Đoạn Thiên Nhai không mạnh bằng tự mình, nói chuyện Chiêu Pháp, Phượng Vũ Hoàng Ly tinh diệu trình độ cũng giống như chính mình độ phù hợp, cũng là Chí Cường phối hợp tổ hợp.

Thậm chí chính mình Phượng Vũ kiếm là vương đạo binh khí, so Đoạn Thiên Nhai Thiên Đoạn đao còn phải cao hơn Nhất Giai.

Vì sao chính mình hết lần này tới lần khác thua?

Hắn đang bay nhanh hồi ức vừa rồi nhất chiến sở hữu. . .

Mà đúng lúc này, Phượng Vũ kiếm chuôi kiếm lui về đưa đến trước mặt mình.

Đoạn Thiên Nhai tại đối diện bình tĩnh nhìn xem hắn, tựa hồ sớm đã dự liệu được kết quả này.

"Cảm ơn." Lâm Dương Thiên thu hồi kiếm, nhìn xem đối diện.

Trước mặt Đoạn Thiên Nhai thật sự là một tòa cửa ải vọng cao son, Lâm Dương Thiên đến bây giờ cũng không biết đối phương cực hạn ở đâu.

Nhưng ở trong lòng của hắn, càng thêm nghi hoặc là vị này siêu cấp đại cao thủ đêm hôm khuya khoắt tới bỏ chính mình nhất đao đến là vì cái gì?

Chính là vì chứng minh hắn có bao nhiêu ngu bực?

Mà liền tại Lâm Dương Thiên thu hồi Phượng Vũ Kiếm Nhất giây lát, Đoạn Thiên Nhai nói hắn đời này dài nhất một câu nói:

"Nữ nhân kiếm pháp, cuối cùng vẫn là mềm một chút. . . Nam nhân, muốn cứng chắc."

Nói xong, hắn vút cho Lâm Dương Nhất bản sách nhỏ, sau đó liền quay người biến mất ở trong màn đêm.

Còn lại Lâm Dương Thiên ngơ ngác đứng tại chỗ, trong đầu không ngừng vang trở lại Đoạn Thiên Nhai sau cùng lời nói:

Nam nhân, muốn cứng chắc.

Lão đoạn đồng chí cũng có như thế ô thời điểm a?

Hắn nhìn về phía trong tay quyển sách kia sách, trên đó viết nhân nhạ bốn cái cương nghị chữ mực:

"Tam Thức đao pháp".

Dựa vào.

Cái này tên là gì.

Quá qua loa đi. . .

Bất quá khi Lâm Dương Thiên đơn giản trở mình bên trong nội dung bên trong, lại cực kỳ chấn động mạnh lay.

Tam Thức đao pháp, Đệ Nhất Thức, chính là vừa rồi Đoạn Thiên Nhai thi triển Nhất Đao Tuyệt Không.

Đằng sau hai thức, càng thêm tinh diệu bá đạo, chính là một loại Chí Cương Chí Cường đáng sợ đao pháp sát chiêu, Lâm Dương Thiên đơn giản phán đoán một chút, uy lực chỉ ít cũng là đỉnh cấp Linh Quyết tầng diện.

Đây là Đoạn Thiên Nhai tại hướng về hắc truyền Võ thụ đạo.

Một mực đến nay, Lâm Dương Thiên cũng là đắm chìm trong cái này Phượng Vũ Hoàng Ly cường đại uy lực bên trong, thậm chí hắc còn động tâm, muốn đem Phượng Vũ kiếm tiến một bước thăng cấp gia nhập hắc băng nguyên tố, cuối cùng sắp hoàn chỉnh Phượng Vũ Hoàng Ly tái hiện nhân gian.

Nhưng hôm nay đánh với Đoạn Thiên Nhai một trận nhắc nhở hắc.

Cái này chung quy là một chiêu nữ tính kiếm pháp, tuy nhiên bên trong có Ly Hỏa Thiên Đế Kiếm ý, nhưng đến là vị kia tên là Phượng Vũ nữ tử tuyệt chiêu, Lâm Dương Thiên đi học, mặc dù uy lực nghịch thiên, nhưng cuối cùng vô pháp phát huy toàn bộ uy năng.

Đoạn Thiên Nhai sở tác sở vi, càng giống là một vị trưởng bối đối với Lâm Dương Chung vô cùng quan tâm.

Hắc tựa hồ là hi vọng Lâm Dương Thiên nhìn thấy rộng lớn hơn Võ Đạo Thế Giới, học thuộc về học, dùng thuộc về dùng, nhưng cuối cùng là phải đi ra chính mình võ học đường.

Cho nên, lúc này mới sẽ có hôm nay đao kiếm chiến, mới có quyền này uy lực kinh người Linh Quyết đao pháp sở.

Lâm Dương Thiên bại, lại bị bại vô cùng có thu hoạch.

cvrup tạm tôi check lại

Bạn đang đọc truyện *Hỏa Đế Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Hỏa Đế Thần Tôn Chương 101 : Xuất phát

Hắc như có điều suy nghĩ đi trở về Thái Hòa Điện, bên trong Lâm Hạo uyên chính là một khuôn mặt mỉm cười nhìn xem chính mình, cũng không biết hắc có hay không nhìn thấy vừa rồi cuộc chiến đấu kia.

Hỏa Nhi lại được tốt nuốt vào hai cân Sủi cảo bên trong cái cuối cùng, đánh một cái thỏa mãn ợ một cái.

"Đi." Lâm Dương Nhất đem bắt đi Hỏa Nhi.

Tôi nay nhất chiến, mang đến cho hắc rất chấn động mạnh lay, hắc cản trở lại thật tốt nghĩ lại tổng kết.

Đồng thời hắc càng thêm muốn bắt đầu vì là đi lời vân trạch chuẩn bị sẵn sàng.

"Một đường cẩn thận." Sau lưng, Lâm Hạo uyên lời nói bất bình không nhạt, ừ ừ bay vào Lâm Dương Thiên trong lỗ tai.

Lâm Dương Thiên dừng một cái, cuối cùng không quay đầu lại đi.

Lâm Hạo uyên thì là luôn luôn cười ha ha nhìn xem Lâm Dương Thiên thân ảnh biến mất, chậm rãi nói: "Lần này sẽ có hay không có điểm hung ác, tuy nhiên xem tiểu tử này phản ứng, cũng không tệ lắm . . ."

Bên cạnh hắc, Đoạn Thiên Nhai không biết lúc nào đã đứng tại nơi hẻo lánh.

Mà giờ khắc này Đoạn Thiên Nhai cặp kia U Lan hỏa diễm ánh mắt nhưng là đã chăm chăm đứng Lâm Dương Viễn đi bóng lưng, phảng phất xa xa xua, cũng có thể xa xa nhìn thấy Lâm Dương Nhất.

...

Lâm Dương Thiên giống như Hòa Nhi trở về Ôn phủ.

Trên đường đi, Hòa Nhi nghe nói muốn đi ra ngoài thám hiểm, hưng phấn không muốn không muốn, liền ngay cả Lâm Dương Thiên đằng sau nói muốn Tất Phung Hóa Vũ nó đều một lời đáp ứng.

Trở lại Luyện Khí Thất, quả vật hàng một hơi cho Lâm Dương Thiên rút ra bốn cái vũ mao, cứ việc đau C-K-Í-T. . T. . T đẩy quang quác, nhưng là Lâm Dương Minh lộ ra nhìn thấy Hòa Nhi cũng không có lần trước như vậy hao tổn cự đại.

Con hàng này thực lực cũng đang không ngừng khôi phục tăng trưởng, đừng nhìn nó suốt ngày không có chính hình, nhưng chỉ sợ tại nó trong lòng, không có một khắc không muốn nhanh chóng hồi phục đến năm đó này thực lực kinh khủng.

"Làm gì, dùng loại ánh mắt này nhìn ta? Thịt viên đâu?" Hòa Nhi nhìn thấy Lâm Dương Thiên có chút thâm trầm ánh mắt, toàn thân không được tự nhiên.

Nó giống như Lâm Dương Thiên ở giữa mặc dù là bị lúc trước Ly Hỏa Thiên Đế cưỡng ép khoanh ở cùng một chỗ, nhưng là đi qua mấy ngày này ở chung, không thể không nói, Hòa Nhi tâm lý mười phần hưởng thụ đi theo Lâm Dương Thiên loại cảm giác này.

Ăn ngon nhiều, muối tử nhiều, còn có thể đánh nhau. . .

Loại ngày này để nó có một loại không khỏi cảm giác thân thiết, phảng phất nó sinh hoạt vốn là phải như vậy.

"Không có gì, trở lại nghỉ ngơi thật tốt, nhiều nhất nửa tháng muốn xuất phát."

"Nửa tháng? Bản Đại Vương nhiều nhất mười ngày liền có thể trạng thái hoàn toàn!"

"Vậy ngươi lại cho ta hai cái lông đi."

"Cút! !"

Hòa Nhi trực tiếp ngậm thịt viên bay đi.

Còn lại Lâm Dương Thiên, một mình lâm vào trầm tư.

Lôi vân trạch hành trình cực kỳ trọng yếu, cái này đón lấy nửa tháng thời gian chuẩn bị mỗi một ngày đều không thể lãng phí.

Hắn muốn làm sự tình có thật nhiều.

Trọng yếu nhất đương nhiên là cảm này mặt Quỷ Thủ Kite Shield chữa trị thăng cấp, lấy hắn luyện khí mạch suy nghĩ chế tạo thành một kiện chân chính cao giai vương đạo khí, làm lần này đi lôi vân trạch nhất đại bài.

Lần là tăng lên chính mình tu vi.

Nửa tháng thời gian, Lâm Dương Thiên dùng ban đầu ở huy thiên thành làm tới tứ giai Linh Đan, đầy đủ tăng lên tới Tiên Thiên Hậu Kỳ đỉnh phong, mặc vào bạch ngân vương long khai chiến lực có thể đạt tới Uẩn Linh trung kỳ đỉnh phong.

Đây cơ hồ đã là khí Vô đại lực đỉnh cấp Hào Cường thủy chuẩn, đương nhiên, Lâm Dương Nhất một chút cũng không nghi ngờ giống Thiên Hạ Thương Minh loại này Siêu Cấp Đại Thế Lực bên trong sẽ có Uẩn Linh hậu kỳ cường giả, nhưng hắn có Tất Phung Hóa Vũ, còn có tân sinh thuần bài, gấp được cũng không giả.

Còn có cũng là luyện tập Đoạn Thiên Nhai này thần bí【 Tam Thức đạo pháp 】.

Thông qua tối nay nhất chiến, Lâm Dương Khai bắt đầu xuyên thấu qua một cái hoàn toàn mới cửa sổ đi nhìn ra xa bên ngoài cuộn cuộn vô học bầu trời.

Phượng Vũ hoàng rời cổ nhiên là muốn tiếp tục dùng, nhưng nửa tháng này thời gian bên trong, ít nhất phải đem Tam Thức đạo pháp bên trong Nhất Dao Tuyệt Không luyện thành mới được.

Đây là Lâm Dương Khai bắt đầu tìm kiếm chính mình Võ Đạo Chi Lộ bắt đầu, tuy nhiên đây là một cái dài đằng đẵng quá trình, nhưng chỉ cần lên đường, cũng là một cái làm cho người chờ mong bắt đầu.

Còn có, hắn cần kế hoạch xong Ôn gia cùng Triệu Thị thương hội liên hợp công việc.

Lần này đi lôi vân trạch không biết cần bao nhiêu thời gian, Ôn gia Luyện Khí Phường phải không ngừng mở rộng, đồng thời muốn cho Xuất Vân Quốc sinh sản càng nhiều Hắc Thiết Linh Giáp cùng tu di giới, nhanh chóng tăng lên toàn bộ quốc gia cơ sở chiến lực.

Đồng thời còn muốn lợi dụng Triệu Thị thương hội cùng Hải Thiên các năng lượng, xúc tiến song phương cộng đồng phát triển, những này đều cần lại xuất phát trước đó đã định thật lớn gây nên phung hươg.

Lâm Dương Thiên mới có thể đi an tâm.

Sau cùng, chính là Lâm Dương Thiên chính mình tự nhân điều giáo 20 tên hắc giáp Thiết Vệ tu luyện.

Đây là Lâm Dương Thiên chuyên môn chế tạo tinh anh chiến lực, tại Lâm Dương Thiên quy hoạch bên trong, những người này về sau đều muốn trở thành đại lục ở bên trên đỉnh cấp cường giả, hiện tại bọn hắn ở trong đã có ba người đột phá đến Tiên Thiên, Ôn Thanh Thanh mấy người cũng đến đột phá biên giới.

Trước khi đi, Lâm Dương Thiên cần từ Ly Hóa Thiên Đế võ đạo trong trí nhớ lựa chọn sử dụng một chút thích hợp bọn họ công pháp Linh Quyết truyền thụ xuống dưới.

Đây đều là sự tình, đều cần tiêu hao thời gian.

Lại là sắp tới nửa tháng không ngủ không nghỉ khẩn trương chuẩn bị.

Mọi người đều chỉ năng lượng nhìn thấy Lâm Dương Nhất người nghịch tập trùng thiên sự tích huy hoàng, ai có thể thông cảm một mình hắn muốn chống đỡ lấy khổng lồ như thế sự nghiệp, phía sau như thế nào thao toái tâm.

Nhưng đây cũng là hắn đã gánh vác lên tới trách nhiệm, liền muốn không oán không hối hoàn thành, cũng coi là cho những cái kia tin cậy người một nhà một cái công đạo.

Đoạn Thiên Nhai không phải đều nói: Nam nhân, muốn cứng chắc! !

Lâm Dương Khai bắt đầu làm.

Nửa tháng thời gian, Lâm Dương Thiên luyện khí, luyện công, tu luyện Nhất Dao Tuyệt Không, giống như Ôn Đình Thiên khai hội, giống như phương xa Hứa Dao thông báo, cơ hồ là làm liên tục không nghỉ suốt ngày đêm không ngừng.

Duy nhất có thể làm cho đầu óc mình buông lỏng thời gian, chính là tại bí mật Phòng Luyện Công bên trong giống như Hỏa Nhi cùng một chỗ thao luyện 20 tên Ôn gia Thiết Vệ.

Lấy Ôn Thao cảm đầu mười chín người nghênh đón bọn họ trong đời lớn nhất hắc ám nửa tháng, trước kia một cái Hỏa Nhi đã để bọn họ muốn sống không được, hiện tại thêm cái Lâm Dương Thiên, này càng là thoải mái đến Cửu Trọng Thiên tiết tấu.

Mà một cái duy nhất không giống bình thường người, tự nhiên là Ôn Thanh Thanh.

Hiện tại ai cũng có thể nhìn ra Lâm Dương Thiên đối với Ôn Thanh Thanh có vô cùng chiều chuộng, nhưng là hết lần này tới lần khác vị hoàng tử này diện hạ bạn quá, loay hoay đừng bảo là giống như Ôn Thanh Thanh bắt tay, làm buổi hẹn, quả thực là liền nói chuyện thời gian đều không có.

Hai người duy nhất ở chung, cũng là Lâm Dương Thiên chỉ đạo nàng tu luyện Xá Nữ Tố Tâm trải qua thời điểm, tuy nhiên làm cho người cảm động là, Ôn Thanh Thanh tại trải qua nhiều chuyện như vậy về sau thật trưởng thành rất nhiều.

Nàng không chỉ có sẽ không quấy rầy Lâm Dương Thiên mỗi ngày bận rộn, hơn nữa còn sẽ thân mật mỗi ngày cho Lâm Dương Thiên đưa đi một chút bổ dưỡng canh tề, còn lại thời gian liền cũng là nổi điên luyện công.

Cái này thông minh cô nàng biết, chỉ có tăng lên thực lực mình, mới có thể sát lại Lâm Dương Thiên gần một chút, lại gần một chút.

Cứ như vậy, Lâm Dương Thiên vất vả bận rộn ròng rã nửa tháng thời gian.

Cuối cùng tại hắn giống như cơ như ý ước định thời gian đến ngày ấy, tất cả mọi chuyện cuối cùng là đến đoạn kết.

Là thời điểm xuất phát.

Ngày này trước kia, Ôn gia bí mật trong phòng tu luyện, Ôn Đình Thiên cùng 20 vị trí Ôn gia Thiết Vệ yên lặng nhìn chăm chú lên sẽ rời đi Lâm Dương Thiên cùng Hỏa Nhi.

Bọn họ đều biết Lâm Dương Thiên sẽ đi đến một cái mười phần hung hiểm địa phương, nhưng cụ thể là cái gì, Lâm Dương Thiên ai cũng không nói.

"Tốt, ta trước đó đã cho các người mỗi người đều truyền thụ một bộ trung giai trở lên Linh Quyết, chờ các người đột phá đến Tiên Thiên Cảnh Giới, lại phối hợp Hắc Thiết Linh Giáp, mỗi người đều có thể phát huy ra Tiên Thiên Hậu Kỳ chiến lực, phải chăm chỉ luyện tập a!"

Lâm Dương Thiên vẫn còn ở cho những này đồ đệ bọn họ làm lấy sau cùng dặn dò.

"Vâng, Lâm trưởng lão!"

Đoàn người nhìn xem Lâm Dương Thiên, vẫn là càng thêm thói quen xưng hô hắn là Lâm trưởng lão.

Mỗi người trong ánh mắt đều lóe ra điểm một chút trong suốt, cứ việc Lâm Dương Nhất lại nói lần này đi không có nguy hiểm, nhưng mỗi người tâm lý đều vẫn là yên lặng tại vì Lâm Dương Thiên cầu nguyện chúc phúc.

"Tốt, vậy ta liền đi." Lâm Dương Thiên sau cùng ánh mắt đảo qua Ôn Đình Thiên, cuối cùng rơi xuống Ôn Thanh Thanh trên mặt.

Hắn yên lặng nhìn xem Ôn Thanh Thanh, hai người ánh mắt trong không khí dấy dờn mấy giây, Lâm Dương Thiên nhẹ nhàng cười một tiếng: "Chờ ta trở về."

Nói xong, hắn liền bóp nát trong tay Phá Giới Châu, sau đó một đạo không biết thông hướng phương nào truyền tống trận liền xuất hiện trong không khí.

Lâm Dương Thiên không do dự nữa, quay người muốn đi.

Nhưng ngay tại hắn quay người sát na, liền nghe đến một cái thoảng qua mạng theo tiếng khóc nức nở âm thanh vang lên: "Chờ một chút! !"

Hả?

Ngay tại Lâm Dương Thiên quay người trong nháy mắt, một cái nhuyễn ngọc ôn hương thân thể thẳng tắp nhào vào trong ngực hắn.

Một đạo bao hàm thiếu nữ tình ý nhiệt liệt đôi môi trùng trùng điệp điệp khắc ở trên mặt hắn.

Ba!

Lâm Dương Thiên chỉ cảm thấy chính mình khuôn mặt chưa bao giờ có như vậy nóng bỏng thời điểm.

Một cổ khó mà hình dung tê dại điện lưu từ hắn trên gương mặt trải rộng toàn thân, đúng là để cho hắn cơ trí đại não trong nháy mắt cũng là một mảnh trống không.

Tư vị kia, khó mà hình dung.

Ôn Thanh Thanh, thì là tại hôn Lâm Dương Thiên về sau, hai tay chấp sau lưng, mặt mũi tràn đầy ngượng ngùng nhưng lại kiên quyết lui lại hai bước, nhìn xem Lâm Dương Thiên nghiêm túc nói:

"Đáp ứng ta, nhất định không thể để cho chính mình gặp nguy hiểm nha! Ta chờ ngươi. . ."

Hả?

Ân!

Lâm Dương Thiên mờ mịt gật đầu.

Cái kia khóa bởi vì báo thù mà không thể không yên lặng lạnh lùng tâm, tại thời khắc này, bởi vì Ôn Thanh Thanh Hào Phóng nhiệt tình một hôn, cuối cùng bắt đầu có một tia rung động.

Lâm Dương Chung tại bước vào truyền tống trận.

Còn lại là vô số người đối với hắn lo lắng cùng mong ước.

. . .

Toàn bộ khí Vô đại lục, trải qua ngàn vạn năm biến thiên, bây giờ chủ yếu chia làm năm mảnh cự đại khu vực.

Đông Vực rừng rậm, Bắc Vực Tuyệt Quốc, Tây Vực Qua Bích, Nam Vực Đại Trạch cùng Trung Bộ Thánh Thành bình nguyên.

Bên trong Lâm Dương Thiên chỗ Xuất Vân Quốc là nằm ở Tây Vực cùng Nam Vực giao giới khu vực, mà Xuất Vân Quốc chỗ liền nhau Lạc Nhật Vương Quốc thì là Tây Nam khu vực lớn nhất một trong những quốc gia.

Nhưng là giống Lạc Nhật Vương Quốc không lồ như vậy thế lực, tại chính thức Tây Vực cùng Nam Vực đỉnh cấp cường quốc trước mặt, vẫn là muốn yếu hơn một chút.

Tại Tây Vực, có danh xưng 【Hoàng Kim Vương Quốc】 danh xưng Thiên Tàng vương quốc, đó là đắp lên già nua chiếu cố Thánh Thổ, dưới mặt đất ẩn chứa lấy không hết hoàng kim.

Nghe nói Thiên Tàng vương quốc một nước tài phú chính là tương đương với nửa cái khí Vô đại lục tổng cộng, người nơi đâu trời sinh cũng là ngâm lấy chìa khóa vàng lớn lên, hưởng thụ lấy trên đời này lớn nhất xa hoa lãng phí sinh hoạt.

Đồng thời, còn có được xưng là 【Đại Mạc Thương Lang】 được Cát Liệt Vương Quốc, đó là Tây Vực Đại Mạc bên trong lớn nhất tàn khốc trong hoàn cảnh ngạo nghễ cao vút cường đại dân tộc.

Đi qua năm tháng dài đằng đẵng bên trong, cơ hồ mỗi hơn trăm năm liền sẽ có một vị từ được Cát Liệt Vương Quốc bên trong đi tới cái thế cường giả, đi đến toàn bộ khí Vô đại lục Vô Đạo Điện Phong.

Tại đại lục Nam Vực, thì là một mảnh vô biên đại dương mênh mông Đại Trạch, đến nay không ai có thể đủ vượt qua toàn bộ Nam Vực Đại Trạch, cũng không người nào biết mảnh này Đại Dương chỗ sâu cuối cùng đến giấu bao nhiêu bí mật.

cvt: mấy bữa xem lại bản cv của mình thấy chưa ổn lên bỏ ra mấy hôm học lại quên mất ko cv bộ này :) từ mai sẽ ra chương như thường

Bạn đang đọc truyện *Hỏa Đế Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Hỏa Đế Thần Tôn Chương 102 : Vọng Không Đảo

Ngay tại mảnh này cuộn cuộn Đại Trạch phía trên, mọc như rừng vô số cái hòn đảo, riêng phần mình tương liên, cấu thành một cái lại một cái đảo quốc bộ lạc.

Bên trong mạnh nhất Hải Thượng bá chủ, là được xưng là Hải Thần con dân 【 Phục Ba Bộ Lạc Liên Minh 】.

Cái này Phục Ba bộ lạc tên là liên minh, nếu cùng một cái cường đại quốc gia không có cái gì khác nhau, với lại bởi vì Hải Thượng đảo quốc phổ biến tín ngưỡng Hải Thần duyên cớ, dẫn đến những bộ lạc này quốc gia Lực ngưng tụ ngược lại càng mạnh.

Phục Ba bộ lạc, càng là trong lịch sử đi ra mấy vị danh chấn đại lục siêu cấp cường giả, tạo nên bọn họ xưng bá toàn bộ Nam Bộ Đại Trạch cái thế uy danh.

Giờ phút này, ngay tại Phục Ba bộ lạc phạm vi thống trị bên trong, vùng cực nam một cái tên là 【 Vọng Không Đảo 】 trên hòn đảo, đứng sừng sững lấy rất nhiều đến khi tu kiến đứng lên cự đại kiến trúc.

Những kiến trúc này mang theo riêng phần mình rõ ràng Đại Vực phong cách, có có Bánh Kem hình tròn nóc nhà, thượng diện còn độ một tầng quý giá hoàng kim; có thì lại lấy không biết tên hắc sắc ngọc thạch xây thành đền khi cung điện, từ trong ra ngoài đều lộ ra âm u từ khí.

Còn có đảo quốc bộ lạc phong cách rõ ràng đại hình nhà lầu, hơi bình thường một chút Thổ Mộc cung điện, cùng một chút hào hoa đại khí thảo nguyên nhà bạt.

Những kiến trúc này chia năm cái rõ ràng trận doanh, tất cả đều chiếm cứ đang nhìn Skypiea bên trên, chính là trước đó cơ như ý đề cập tới tham dự vào lời vân trạch thăm dò bên trong ngũ đại thế lực.

Thiên Tàng vương quốc, được Cát Liệt Vương Quốc, Phục Ba bộ lạc, thiên hạ Thương Minh, cùng độc lập với chính trị thể chế bên ngoài, nhưng thực lực không hề yếu tại những này Đỉnh Cấp Thế Lực đại hình tổng môn —— vạn môn vị.

Giờ phút này, ngay tại thiên hạ Thương Minh đến khi tu kiến những Cổ Phong đó cung điện khu kiến trúc bên trong, có một tòa cung điện bên trong bất thành linh nổ lên một trận linh quang, sau đó hai tên chờ đợi tại cung điện bên ngoài thiên hạ Thương Minh thị vệ, lập tức hướng ra phía ngoài phát ra thông báo:

"Báo cáo, Phá Giới Châu truyền tống trận lại dẫn người tới! !"

Thanh âm này xa xa truyền ra đi, lập tức kinh động đến thiên hạ Thương Minh bên trong một chút cao tầng.

Lâm Dương Thiên, thì là nương theo lấy cái này âm thanh la lên, chậm rãi đi ra truyền tống trận.

Đầu, có chút choáng

Đây là Lâm Dương Thiên lần thứ nhất kinh lịch trải qua loại này khoảng cách cực dài truyền tống, hấn trọn vẹn tại thời không loạn lưu bên trong ngốc sắp tới có ba mươi giây.

Phải biết, lúc trước hấn từ Xuất Vân biên cảnh mát lạnh trần quay về Vân Thành vượt qua mấy vạn dặm khoảng cách tuy nhiên cũng mới một giây đồng hồ truyền tống thời gian, bây giờ, có trời mới biết hấn đi vào khoảng cách Xuất Vân xa xôi bao nhiêu địa phương.

Trên bờ vai, Hóa Nhi ngược lại là Sinh Long Hoạt Hồ, Bồ Phiến cánh trực tiếp ngay tại trong phòng bay một vòng:

"A, Lâm tiểu Dương, nơi này quá ẩm ướt, bốn vương không thích loại cảm giác này."

Lâm Dương Thiên cũng cảm nhận được tốc thẳng vào mặt râm đặng triều ý, bên tai còn có thể ngẫm trộm nghe đến sóng biển bành trưởng thanh âm, chắc hẳn chính mình khoảng cách đại hải đã không xa.

Hắn chậm rãi hoạt động một chút thân thể, không đến một phút đồng hồ, đại điện môn liền bị người đẩy ra, một cái thanh âm quen thuộc truyền vào tới.

"Lâm Công Tử, ngươi nhưng để chúng ta đợi lâu a, Ha-Ha!"

Một cái giữ lại thật dài sợi râu nam tử khôi ngô đi tới, chính là huy thiên thành Hải Thiên các vị kia Vũ chương quỹ, quan tập.

Lâm Dương Thiên giống như quan tập là quen biết đã lâu, tất nhiên là có chút thân thiết, hướng về phía đối phương cười một tiếng: "Quan chương quỹ, Lâm Dương Thiên không có trễ đi."

"Ha-Ha, không có không có, vừa vặn gặp phải ba ngày sau lần thứ chín ra biển, thời gian vừa mới."

"Vậy thật đúng là rất khéo."

"Còn không phải sao, trước đó Cơ chương quỹ vẫn còn ở lo lắng, nếu là Lâm Công Tử ngươi không đuổi kịp lần này ra biển, liền lại phải đợi hơn nửa tháng. . . Đến, ta cái này dẫn ngươi đi thấy chúng ta thiên hạ Thương Minh mấy vị đại chương quỹ."

Đại chương quỹ, cũng là Ngũ Tinh chương quỹ, thiên hạ Thương Minh bên trong nắm giữ tối cao quyền lực tồn tại.

Từ trước đó cơ như ý lời nói bên trong có thể biết, lần này lời vân trạch chuyển đi, ngũ đại thế lực đều là phải ra tình nhuệ nhất đội ngũ, thiên hạ Thương Minh tự nhiên cũng sẽ không ngoại lệ.

Chỉ là không biết này bảy vị Ngũ Tinh chương quỹ đều tới những người nào?

Lâm Dương Thiên mang theo nghi vấn đi theo quan tập ra truyền tống điện, một đường hướng về khu kiến trúc bên trong hoành vĩ nhất một tòa cung điện đi đến.

Trên đường đi, Lâm Dương Thiên nhìn thấy xuất nhập ở chỗ này thiên hạ Thương Minh thị vệ kém cỏi nhất cũng là Tiên Thiên Hậu Kỳ thủy chuẩn, chỉ ít có gần trăm người nhiều.

Bên trong mấy tên Thị Vệ Đội Trưởng đều đã đạt tới Uẩn Linh sơ kỳ cảnh giới, này tại Xuất Vân Quốc cao cao tại thượng Uẩn Linh cường giả, đến nơi đây vậy mà chỉ có thể làm cái đội trưởng.

Bao quát giống quan tập dạng này Uẩn Linh sơ kỳ cường giả, cũng chỉ có thể làm một cái tới đón tiếp chính mình chân chạy công tác, chân chính Lão Đại, đều ngồi trong đại điện chờ đợi mình.

Lâm Dương Tâm bên trong âm thầm ước định lấy chung quanh hình thức, đồng thời phía trước quan tập chạy tới cửa đại điện, cao giọng thông suốt bẩm: "Ba vị đại chương quỹ, Lâm Công Tử đã đến."

"Mời hắn vào đi."

Đáp lời là một cái như chuông bạc xuôi tai âm thanh, Lâm Dương Thiên cũng rất quen thuộc, là cơ như ý.

Đẩy cửa ra, Lâm Dương Thiên cất bước tiến vào, bên trong là một cái hình chữ nhật cự đại Thính Đường.

Bên trên bày biện ba tám cái ghế, thượng diện ngồi hai nam một nữ, cơ như ý thỉnh linh ngay tại bên trong.

Ba tám trước ghế phương, mặt đối mặt tất cả bày bốn tờ cái ghế, thượng diện đã ngồi bảy người, bên trong còn giữ một cái không vị.

Lâm Dương Tiến đến, tất cả mọi người đưa ánh mắt nhìn về phía hắn.

Trong những ánh mắt này Bánh mì ngẫm lấy xem kỹ, hoài nghi, kinh ngạc các loại không phải trường hợp cá biệt tâm tình, nhưng tổng thể tới nói, Lâm Dương Thiên có thể cảm nhận được một loại cơ hồ người người đều có cảm xúc —— gọi là thất vọng.

Thậm chí, ở bên trái một loạt trong chỗ ngồi có một vị hắc Tráng Nam tử hướng thẳng đến cơ như ý phát ra nghi vấn:

"Không thể nào, Cơ chương quỹ, ngươi luôn luôn cùng chúng ta nâng lên cái kia Lâm Dương Thiên, cũng là như thế một cái Uẩn Linh cảnh cũng chưa tới Tiểu Mao Hải Tử??"

Ha ha. . .

Trong đại điện tựa hồ vang lên một trận cuồng ép nhện xuống cười lạnh.

Lâm Dương Thiên đứng ở nơi đó, đối mặt đây hết thảy, bình tĩnh thong dong.

Hắn từ đi vào đại điện đệ nhất khắc liền dự liệu được tình huống này phát sinh.

Bởi vì toàn bộ trong đại điện, tất cả mọi người ở bên trong, là thuộc hần tu vi thấp nhất, chính là cho hần dẫn đường quan tập cũng là Uẩn Linh sơ kỳ cường giả, hần một cái tiên thiên đỉnh phong nếu là không nhận người khinh thị đó mới là gặp quý.

Đối diện, cơ như ý tựa hồ không có nghe được tên nam tử kia lời nói, mà chính là cười nhẹ nhàng đứng lên hướng về tất cả mọi người giới thiệu:

"Chư vị, ta cho mọi người giới thiệu một chút, cái này một vị, chính là ta chuyên môn mời đến chúng ta lần này hạch tâm thành viên một trong, Lâm Dương Thiên, Lâm Công Tử."

Không đợi hơn người đặt câu hỏi, cơ như ý thì là trực tiếp cầm Lâm Dương Thiên dẫn tới nàng bên cạnh trước mặt hai người, trực tiếp giới thiệu:

"Lâm Công Tử, hai vị này cũng là chúng ta thiên hạ Thương Minh lần này Thám Hiểm Đội Ngũ lĩnh đội, Hoàng Tinh đại chương quỹ —— Hoàng Thường, Lam Tinh đại chương quỹ —— Lam Hải."

Lâm Dương Thiên nhìn về phía hai vị này Lão Đại.

Quả nhiên không ngoài sở liệu, đây là hai vị Uẩn Linh hậu kỳ tồn tại.

Tại khí Võ đại lục, Uẩn Linh hậu kỳ cơ hồ liền có thể coi là các đại thể lực bên ngoài mạnh nhất tai to mặt lớn.

Vị này Hoàng Tinh chương quỹ Hoàng Thường, sớm tại vài thập niên trước cũng là uy chấn khí Võ Nhất Phương Cự Phách, một cây vương đạo cấp bậc 【Cửu Thiên Lạc Tinh Tiên】 danh xưng đánh khắp khí Võ khó gặp địch thủ, không nghĩ tới bây giờ lại thành thiên hạ Thương Minh Hoàng Tinh chương quỹ, vừa nhìn chính là mạnh nhất võ lực đám đương.

Lâm Dương Thiên nhìn xem Hoàng Thường, đối phương tuy nhiên niên kỷ đã nhanh muốn Bách Tuế, nhưng là so với Vân Thành vị kia hơn tám mươi dễ dàng Thương Hải thể nhưng là cứng rắn nhiều.

Hần mặc dù có chút tóc trắng, nhưng là gân cốt cường kiện, nhịp tim đập như chuông, một đôi mắt hồ thần quang nội liễm, cả người tựa như là một đầu cao tuổi mãnh hổ chiếm cứ, bất động, đã là uy thế trùng thiên.

Bên cạnh, vị kia Lam Tinh chương quỹ Lam Hải cũng là khí Võ đại lục cực kỳ khác danh nhân vật.

Lam Hải tu vi đồng dạng đến Uẩn Linh hậu kỳ, nhưng là so với Hoàng Thường phải kém một chút, nhưng Lâm Dương Thiên chú ý tới tay hần.

Đó là một đôi tiêu biểu Luyện Khí Sư thủ, thượng diện che kín bụi mù vết chai, thô ráp mà tràn ngập lực lượng.

Lúc này bên cạnh cơ như ý vừa vặn giới thiệu đến Lam Hải, dịu dàng nói ra: "Lâm Công Tử, nói đến Lam Hải chương quỹ, tại khí Võ đại lục luyện khí giới thể nhưng là không người không hiểu Đại Tông Sư đâu, trước đó những Phá Giới Châu đó cũng là xanh đại chương quỹ luyện chế."

Thì ra là thế, Lâm Dương Nhiên.

Có thể luyện chế ra loại kia giản dị khoảng cách cực dài truyền tống đạo cụ, vị này Lam Hải luyện khí thực lực chỉ sợ vẫn còn ở Thượng Quan Hồng phía trên.

Giới thiệu xong hai vị Lão Đại, cơ như ý lại cho Lâm Dương Giới thiệu phía dưới bảy vị.

"Những này cũng là chúng ta thiên hạ Thương Minh lần này mời đến tham gia thám hiểm hạch tâm thành viên. . ."

Lâm Dương Thuận lấy cơ như ý giới thiệu từng cái nhìn sang, có thể bị trên trời Thương Minh dạng này Đại Hào Môn mời, vậy tuyệt đối đều không phải là nhân vật đơn giản.

Liền nói vừa rồi cái kia nói năng lỗ mãng hắc tráng hần tử, chính là Nam Bộ Đại Trạch bên trên một cái cực kỳ nổi danh hải tặc, người xưng 【Hắc Toàn Phong —— Tiết Thiên】, chính là Tiên Thiên Trung Kỳ đỉnh phong cường giả, đuổi theo quan cầu vòng thực lực chênh lệch không nhiều.

Vị này Lục Lâm Hào hần tử trước đến nay là tính tình ngay thẳng, không sợ trời không sợ đất thô lỗ người đàn ông.

Cho nên cũng không trách hần trào phúng Lâm Dương Thiên, đối bất luận kẻ nào vênh vện Tiên Thiên Cảnh Giới đi tới nơi này cái phòng bên trong, hần đều sẽ khó chịu, dù sao dĩ lời vãn trạch đoàn người cũng là bốc lên sinh mệnh mạo hiểm, ai cũng không thể mạng cái vương vãi.

Người khác, Lâm Dương Thiên xem thực lực kém cỏi nhất cũng là Uẩn Linh trung kỳ, với lại mỗi người đều có chính mình đặc biệt tuyệt chiêu, cũng là khí Võ đại lục ở bên trên nhân vật thành danh.

Tuy nhiên trong bảy người lại có hai người gây nên hần chú ý.

Một người, chính là ngồi tại tay trái vị thứ nhất nam tử trẻ tuổi.

Người này ước chừng ba mươi tuổi không đến niên kỷ, tại một phòng Thành Danh Cao Thủ bên trong thuộc về tuyệt đối tuổi trẻ tồn tại.

Hắn một tịch áo trắng, hắt lên một kiện thật dài mũ che màu trắng, bộ dáng cũng là loại kia cực kỳ tuần lã phong cách, thuộc về có thể tùy tiện miếu sát một mảng lớn mê muội đẳng cấp.

Nhưng để cho Lâm Dương Thiên chú ý là nam tử này trong cơ thể vận chuyển Thiên Địa Linh Lực, bày biện ra một loại vàng óng nhạt màu sắc.

Đây không phải một loại nào đó Tiên Thiên đặc thù thể chất, mà chính là giống như Lâm Bách Xuyên bọn họ một dạng, tu luyện một loại nào đó Ngũ Hành Thuộc Tính công pháp đặc thù Dị Chứng linh lực.

Cơ như ý giới thiệu đến vị nam tử này thời điểm, cũng là có thể giọng điệu một chút đối phương không giống bình thường: "Lâm Công Tử, vị này là đến từ 【Thánh Tông】 Mộ Dung Bạch công tử, hẳn nhiên là Thánh Tông Tam Đại Đệ Tử bên trong kiệt xuất nhất tồn tại nha!"

Lâm Dương Thiên hướng về vị này Mộ Dung Bạch gật gật đầu.

Tại Xuất Vân Quốc loại kia Tiểu Địa Phương là chưa từng nghe qua Thánh Tông cái tên này, nhưng là từ cái này cao bức cách tên liền có thể phỏng đoán cái thể lực này cường đại.

Bạn đang đọc truyện *Hỏa Đế Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Hỏa Đế Thần Tôn Chương 103 : Lam đại ca

Mà cái này Mộ Dung Bạch có thể ngồi tại so Hắc Toàn Phong còn phải cao hơn vị trí, tuyệt đối không phải tên tuổi Đại là được rồi.

Một cái khác để cho Lâm Dương Thiên chú ý người, là một cái mỹ nữ.

Không nên hiểu lầm, Lâm Dương Thiên đương nhiên sẽ không bị đối phương mỹ mạo hấp dẫn, tuy nhiên nữ tử này mỹ lệ quả nhiên là hiếm thấy trên đời, nhưng Lâm Dương Thiên để ý là thân thể nàng.

...

Không, không phải.

Là thể chất nàng.

Lâm Dương Thiên nhìn thấy hắn thu hoạch được Thiên Đế truyền thừa về sau cái thứ hai đặc thù thể chất.

Đó là một loại trời sinh Mộc Thuộc Tính Linh Thể, tuy nhiên huyết mạch tinh thuần trình độ kém xa tít tắp hắn Hỏa Linh chi thể, nhưng là tại khí Vô đại lục loại này đề giai vị diện tuyệt đối xem như Phượng Mao Lân Giác tồn tại.

Khó trách, cô em gái này tuy nhiên Uẩn Linh sơ kỳ tu vi liền có thể ngồi bên phải thủ vị thứ nhất.

Cơ như ý tại giới thiệu cô em gái này thời điểm, thì là mang một vòng thần bí mỉm cười: "Lâm Công Tử, vị này chính là đến từ mặt trời lặn vương quốc hoàng thất Tiêu Tương công chúa."

Hả?

Lâm Dương Nhất xem kịp phản ứng

Tiêu Tương công chúa?

Không phải liền là cùng ngày phái hạ lên long tới cứu mình vị kia?

Lâm Dương Thiên lúc này mới chú ý tới, vị này toàn thân mang theo ung dung khí chất mỹ nữ từ chính mình vừa tiến đến liền thỉnh thoảng sẽ nhìn mình chăm chăm xem, trước đó hắn còn tưởng rằng là chính mình tiêu sái phong độ bố trí, hiện tại mới biết được đó là từ cỡ nào .

Mà liền tại cơ như ý vừa mới giới thiệu xong về sau, vị này Tiêu Tương công chúa vậy mà chủ động đứng lên, hướng về Lâm Dương Vi mỉm cười một cái:

"Lâm Công Tử, cuối cùng nhìn thấy chân dung. . . Tiêu Tương bên này hữu lễ."

Tiêu Tương công chúa nụ cười này, nhất định phải hoa nhường nguyệt thẹn, nhất định phải khuynh quốc khuynh thành, các loại mỹ lệ từ nhi thêm một khối đều không quá phận.

Nhưng trong đại điện không khí có chút không giống nhau lắm.

Lâm Dương Minh lộ ra cảm giác được phía sau có một ánh mắt tiếp cận chính mình, cái kia trước đó thần sắc lạnh lùng Mộ Dung Bạch, trước đó bình tĩnh trong ánh mắt đầu tiên là hiện lên một tia kinh ngạc, sau đó có chút kinh ngạc tiếp cận Lâm Dương Thiên.

Người khác, thì càng là tràn ngập kinh ngạc.

Bởi vì lúc trước vị này Tiêu Tương công chúa tuy nhiên lễ nghĩa chu đáo, thế nhưng là luôn luôn cho người ta một loại cao cao tại thượng khoảng cách cảm giác, coi như đối mặt Hoàng Thượng cùng Lam Hải, cũng chưa từng lộ ra qua thân thiết như vậy nụ cười.

Làm sao đối với cái này Tiểu Mao Hải Tử Lâm Dương Thiên, sẽ như thế nhiệt tình?

Mọi người không rõ ràng cho lắm, Lâm Dương Thiên thiếu chỉ là lễ phép hướng về Tiêu Tương công chúa gật gật đầu, thần sắc như thường.

Hắn tại cơ như ý dẫn đạo dưới hướng đi trên đại điện sau cùng một cái trống không vị trí.

"Tốt, Lâm Công Tử, cuối cùng là đem người đợi đến. Lúc này chúng ta thiên hạ Thương minh chủ lực thành viên đều đã đến đông đủ, ba ngày sau lời vân trạch chuyển đi, nhất định có thể thành công bài trừ kết giới. Mau mời ngồi đi. . ."

Chờ một chút!

Nhưng ngay tại Lâm Dương Thiên muốn tọa hạ thời điểm, Hắc Toàn Phong Tiết Thiên âm thanh liền vang lên.

Trong đại điện bầu không khí ngưng tụ.

Tiết Thiên đứng lên, nhìn xem Lâm Dương Thiên, mặt mũi tràn đầy khó chịu nói ra:

"Cơ chương quý, ta Tiết Thiên là người thô hào, có cái gì nói cái gì. Cái này Nam Bộ Đại Trạch liền cùng ta nhà một dạng quen, nhưng nói thật cho tới bây giờ chưa thấy qua giống lời vân trạch dữ như vậy hiểm địa phương, ta dám kia huynh đệ càng là tổn thất nặng nề. . . Lúc đầu người nếu là mời đến người trợ giúp cũng liền thôi, nhưng là vị này Lâm Công Tử nha. . ."

Nói đến đây, Tiết Thiên ý tứ đã rất rõ ràng.

Lâm Dương Thiên không có tư cách cùng bọn hắn đám người này cùng nhau chơi đùa.

Cái này không chỉ là Tiết Thiên một người ý tứ, ở đây trong bảy người có sáu vị đều đang âm thầm gật đầu, cái này phía sau còn liên lụy tới cuối cùng lời vân trạch thám hiểm kết thúc sau khi lợi ích phân phối, cỡ nào Lâm Dương Nhất cái, liền thêm một người chia tiền.

Tới nếu là một cái thực lực Thông Thiên Lão Đại đoàn người cũng liền nhận, thế nhưng là hết lần này tới lần khác là một cái Uẩn Linh cũng chưa tới Mao Hải Tử?

Này muốn hắn tới làm gì?

Các huynh đệ liều sống liều chết nhiều ngày như vậy, dựa vào cái gì sau cùng thêm một người đến phân trái cây?

Đây là Nhân chi thường tình, Tiết Thiên bất quá là một cái đại biểu đoàn người phát ra tiếng tiếng nói a.

Cái này một cuống họng hô lên đến từ về sau, Lâm Dương Thiên cái ghế này là không ngồi được đi.

Tuy nhiên Lâm Dương Thiên còn chưa mở lời ứng đối, bên cạnh cơ như ý liền đã cười ha ha chuyển hướng Tiết Thiên:

"Tiết đại thuyền trưởng chẳng lẽ không tin chúng ta thiên hạ Thương Minh nhãn quang hay sao?"

Lời này cười mỉm, nhưng là bên trong áp lực lại làm cho Tiết Thiên không khỏi nhíu nhíu mày.

"Hừ, ta không phải ý tứ này. . . Tóm lại ta trước tiên đem cảnh cáo nói ở phía trước, người này lưu tại nơi này là nhìn người Cơ chương quý mặt mũi, nhưng ba ngày sau hắn lên thuyền nếu là không có chìm dưng lời nói, vậy cũng đừng trách ta vớt hắn xuống dưới!"

Nói xong, vị này tính khí nóng nảy Hắc Toàn Phong trực tiếp đứng dậy liền đi, còn lại một phòng toàn người được không xấu hổ.

"Mộ Dung cũng cáo từ."

Ngay sau đó, vị kia địa vị lớn nhất Mộ Dung Bạch cũng không chút khách khí đứng người lên, kéo lấy cái kia kiện thật dài Bạch Sắc Phi Phong khăn thai đi.

Có hai vị này dẫn đầu, hơn bốn vị cao thủ cũng không nói một lời rời đi, trong nháy mắt, trong đại điện chỉ còn lại ba vị thiên hạ Thương Minh chương quỹ, Tiêu Tương công chúa còn có Lâm Dương Thiên cùng Hòa Nhi.

Bầu không khí, tương đối không thoải mái.

"Nha, bị người khinh bỉ đi. . ." Kết quả này Hòa Nhi vẫn còn ở cười trên nỗi đau của người khác.

Ngược lại là vị kia Tiêu Tương công chúa, lúc này vậy mà lại mở miệng cho Lâm Dương Thiên giải vây:

"Ha ha, Lâm Công Tử, đây đều là coi trọng lợi ích Giang Hồ Nhân Sĩ, hành sự khó tránh khỏi trực tiếp một chút, người đừng nên trách, không bằng đến Tiêu Tương bên kia đi ngồi một chút? Ta mang mặt trời lặn quốc Đặc Sản trà ngon. . ."

"Đa tạ công chúa hào ý." Lâm Dương Mặc lặng yên đem nhìn cục thế rõ ràng, trên mặt nhưng là một mảnh thông dong.

Hắn gật đầu từ chối nhã nhặn Tiêu Tương, chuyển hướng cơ như ý cùng Hoàng Thường đám ba người:

"Xem ra Lâm Dương Thiên mạo muội đến thăm cho ba vị đại chương quỹ thêm phiền phức. . ."

"Ha ha, trong dự liệu sự tình, như ý đang mong đợi Lâm Công Tử để bọn hắn im miệng thời điểm." Cơ như ý nhưng là không hề để tâm

Bên cạnh Hoàng Thường cùng Lam Hải cũng là thần sắc bình tĩnh, rõ ràng ba người liền Lâm Dương Thiên vấn đề đã sớm đạt được chung nhận thức.

"Vậy hôm nay Lâm Dương Thiên liền đi về trước." Lâm Dương Thiên cũng không nói thêm cái gì, trực tiếp liền cáo từ.

Cái này tan rã trong không vui tụ hội, cũng không có gì tốt tiếp tục.

Nhưng lại tại Lâm Dương Thiên quay người đi không có mấy bước về sau, hắn bỗng nhiên quay đầu, không có nhìn về phía cơ như ý mà chính là đối vị kia luôn luôn yên lặng không nói gì Luyện Khí đại sư Lam Hải nói một câu:

"Đúng, Lam Đại Sư, ngài Phá Giới Châu bên trong dùng 【 Bích Linh Hàn Tinh 】 giống như 【 Huyền Nham Tinh Túy 】, Âm Dương hai loại tài liệu lập đi lập lại chất lọc 【 Thi Không Tinh Túy 】 phương pháp đã quá hạn, không ngại thử một chút dùng 【 ngân xanh biếc trúc 】 giống như 【 hai Sinh Hoa 】 cánh hoa ép nước về sau dung dịch ngâm một canh giờ, lại dùng tứ giai Linh Hỏa chất lọc, một phần tài liệu chỉ ít có thể lấy nhiều luyện gấp đôi thành phẩm đi ra."

Nói xong, Lâm Dương Thiên liền ung dung đi.

Còn lại một phòng toàn người đều không minh bạch Lâm Dương Thiên lời nói đến là có ý tứ gì.

Chỉ có Lam Hải, vị kia so sánh với quan cầu vòng còn muốn quyền uy luyện khí chí tôn, tại thô thô thở mấy hơi thở về sau, vụt một chút liền xoay người từ đại điện Cửa sau thoát ra ngoài.

Tốc độ kia, so mở lồng từ môn Dã Thỏ còn nhanh hơn. . .

Trong phòng ba người liếc nhau.

Cái này Lâm Dương Thiên, muốn bắt đầu gây sự a.

. . .

Vào lúc ban đêm, Hắc Toàn Phong Tiết Thiên trụ sở riêng bên trong, năm bóng người đang vây tại một chỗ đang tại bí mật thảo luận cái gì.

Năm người này, thành linh chính là hôm nay trong đại điện trên trời Thương Minh năm vị Hạch Tâm Cao Thủ, bên trong Tiết Thiên vừa nhìn liền phát huy đầy đủ hải tặc Giang Bả Tử bản sắc, cầm còn lại bốn vị cao thủ tất cả đều dẹp đi trận doanh mình, đang tại nước miếng tung bay lửa đối lấy đoàn người.

"Các vị tiểu nhị, cái kia gọi là Lâm Dương tiểu tử khẳng định là cơ như ý này bà nương gọi tới chia chúng ta thù lao. . . Các người muốn a, sớm không tới muộn không tới, hết lần này tới lần khác tại vạn môn vị bên kia thả tin tức có nắm chắc bài trừ phong ấn về sau tìm người đến, cái này nói rõ cũng là kéo tới giờ phút đủ số."

"Ân. . . Tiết huynh nói có lý!"

Phía dưới một người một Thủy Điểm đầu xưng là.

Tiết Thiên càng thêm hăng hái: "Cho nên chúng ta lần này nhất định phải đoàn kết, trước đó cũng là đi lời vãn trách liều quá mệnh huynh đệ, sao có thể để cho một cái Tiêu Mao Hải Tử chiếm tiện nghi."

"Cũng là là được." Bên cạnh bốn người càng phát ra cảm thấy có đạo lý.

"Thế nhưng là Tiết huynh, chúng ta muốn như thế nào mới có thể đem này Mao Hải Tử đá ra ngoài đâu?" Có người hỏi.

Tiết Thiên đây chính là trên đường Hồn Hắc Đạo Đại cầm, trong bụng có là nghĩa khí giang hồ, càng ít không âm mưu ý nghĩ xấu.

Con hàng này cười lạnh nói: "Ha ha, hôm nay cục thế đã rất rõ Lãng, cơ như ý khẳng định là ủng hộ tiểu tử kia, nhưng là ta nhìn ra Lam Hải giống như Hoàng Thường hai vị chỉ là trở ngại cơ như ý mặt mũi khó thực hiện âm thanh a. Dạng này, đoàn người cùng ta cùng một chỗ ký cái liên danh hình, nói chỉ cần có tiểu tử kia chúng ta liền bãi công. . . Dĩ nhiên không phải thật bãi công, chỉ là muốn liên hợp cho thấy chúng ta thái độ, đem tiểu tử kia đuổi đi a."

Ân. . .

Mọi người trầm ngâm một chút, cảm thấy Tiết Thiên biện pháp coi như đáng tin.

Chỉ ít có thể lấy thăm dò một chút hơn hai vị đại chương quỹ phản ứng.

"Này tìm ai đi nói sao?"

Tiết Thiên âm tiếu nói: "Đương nhiên là tìm Lam Hải a, Hoàng Thường làm việc vẫn là giăng chút thể diện, nhưng Lam Hải luôn luôn là lấy nghiêm khắc cứng nhắc toàn cơ bắp lấy xưng, chỉ cần ta cùng hắn nói rõ lợi hại quan hệ, lại nói bên trên hai câu cái kia Lâm Dương Thiên là cỡ nào không đáng tin cậy, hết thảy đều liền cũng không có vấn đề gì!"

"Tốt, vậy thì xin nhờ Tiết huynh! !"

Mọi người nhao nhao gật đầu, tại Tiết Thiên chuẩn bị kỹ càng liên danh hình dáng bên trên viết xuống chính mình tên.

"Tốt tốt tốt. . ." Tiết Thiên vui tươi hơn hớn nói: "Đoàn người yên tâm, ta cái này đi tìm Lam Hải đem sự tình nói rõ ràng, để cho cái kia Lâm Dương Thiên ngay lập tức xéo đi!"

Nói xong, hắn liền chào hỏi đoàn người đứng dậy rời đi.

Vừa đi đến cửa miệng, một đám người còn không có tản ra, liền thấy nơi xa trong bóng đêm đi tới hai bóng người.

Xa xa còn có thể nghe được hai người nói chuyện với nhau âm thanh.

Hả?

Thanh âm này có chút quen tai a.

Đoàn người rất nhanh nghe được bên trong một người chính là vừa rồi nâng lên nghiêm cẩn nghiêm túc Lam Tinh đại chương quỹ Lam Hà.

"Ha ha ha. . . Lão phu thật sự là phục. . . Ha-Ha. . . Có thể nhìn thấy. . . Thật sự là có phúc ba đời a, a ha ha. . ."

Hả?

Tiết Thiên bọn người có chút buồn bực.

Mấy tháng này bởi vì bài trừ lời vãn trách phong ấn sự tình, vị này Lam Hà chương quỹ tâm tình vẫn luôn không phải rất tốt.

Vừa rồi tại trên đại điện cũng là như vậy, treo một gương mặt mo, ai cũng không muốn phản ứng cảm giác.

Có thể lúc này là thế nào?

Lão Mộc sung a liền gặp xuân?

Mọi người nhìn về phía Lam Hải bên người đạo hắc ảnh kia, trong bóng đêm thấy không rõ lắm, lại hết sức lạ lẫm.

Theo hai người càng đi càng gần, Lam Hải âm thanh càng phát ra rõ rệt:

"Ha ha ha, Lâm Công Tử, chờ có thời gian ngươi nhất định phải làm cho lão phu đi gặp ngươi vị kia lợi hại sư phụ, hắn quả thực là luyện khí giới thiên tài, không, thiên tài đã không thể dùng để hình dung. . . Mà Lâm Công Tử ngươi có thể tướng lệnh sư sở học dung hội Quán Thông, cũng là ngút trời kỳ tài a. . . Nếu không, lão phu xem tới nay ánh trăng sáng ngời, nơi đây phong cảnh hợp lòng người, không bằng chúng ta liền kết cái Vong Niên Chi Giao, ngươi gọi ta một tiếng Lam đại ca tốt. . ."

Lam. . . Đại. . . Ca! !

Tiết Thiên trực tiếp Thạch Hóa.

Đằng sau bốn người cũng mộng ép.

Cái gì gọi là Lam đại ca a! !

Lam Hải chương quỹ người thế nhưng là thiên hạ Thương Minh Ngũ Tinh chương quỹ, trên cái này đại lục có quyền thế nhất tồn tại a, muốn hay không đem tiết tháo vung ra phân thưởng này a!

Năm người tại vừa mới nghe được Lâm Công Tử ba chữ thời điểm trong lòng đã thầm kêu không ổn.

Được nghe lại câu này Lam đại ca, thì hoàn toàn tuyệt vọng nghĩ.

Năm người tựa như năm tòa thạch điêu, tại Tiết Thiên cửa cung điện ngậy ngốc đứng đấy, liền xem cái này Lam Hải hầu ở Lâm Dương Thiên bên cạnh, thẳng tắp từ trước mặt bọn hắn đi qua.

Hai người kia quét liên tục đều không có quét năm người liếc một chút.

Hừ. . .

Một trận gió đêm thổi qua.

Một mảnh lá rụng ung dung bay đến Tiết Thiên trên đầu.

"Cái kia. . . Tiết huynh." Bên cạnh trong bốn người có một người kêu lên.

"Hả?" Tiết Thiên vẫn là không có cách nào tin tưởng trước mắt sự thật.

"Này phân liên danh hình dáng vẫn còn ở a?"

"Tại. . . Làm sao?"

"Xé đi. . ."

"Ài, tốt."

Em gái người a! !

Chờ đến bốn người tán đi về sau, phụ cận tuần tra thị vệ đều có thể nghe được Tiết Thiên trong phòng hòng việc đánh ngã chén âm thanh.

Ngày thứ hai.

Bạn đang đọc truyện *Hỏa Đế Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Hỏa Đế Thần Tôn Chương 104 : Bẫy rập

Toàn bộ thiên hạ Thương Minh bên trong khu cung điện không khí liền có chút không giống nhau lắm.

Bao nhiêu ngày đoàn người đều không nhìn thấy qua Lam Hà đại chương quỹ trên mặt có nụ cười, nhưng là từ đêm qua bắt đầu, vị lão tiên sinh này trên mặt nếp nhăn liền không có yên tĩnh qua.

Có trời mới biết một buổi tối Lâm Dương Thiên cùng hắn trò chuyện chút gì ý tứ, nhưng là từ con hàng này tuổi trẻ mấy chục tuổi thần sắc nhìn lại, coi như lần này không có đi vào lời van trách, chỉ ít hần Lam Hà khẳng định là thu hoạch to đến không muốn không muốn.

Cho nên ngày thứ hai bữa sáng, bữa trưa, còn có bữa tối thời điểm, đều có thể nhìn thấy Lam Hà trưởng lão hầu ở cái kia Lâm Dương công tử bên cạnh, hung hăng xuyt lạnh hồi ẩm

"Lâm Công Tử, tại đây hoang sơn dã địa đồ ăn có hợp hay không khẩu vị a?"

"Muốn hay không cho người thêm cái đồ ăn a?"

"Ai, Lâm Công Tử, người nói cái kia tứ giai 【Thọ Sơn Nham】 vì sao ta mỗi lần chất lọc thời điểm đều chỉ năng lượng đạt tới ngũ thành đề thuần độ, chẳng lẽ không hẳn là dùng tam giai 【Động Thiên Thủy】 tới thao tác à. . ."

"Ai, Lâm Công Tử? Chúng ta Thiên Hạ Thương Minh hôm qua vừa vận có một tên luyện khí Cố Vấn rồi chứ, không biết người có hay không hứng thú. . ."

Bên cạnh một khối ăn com Tiết Thiên bọn người mặt đều đen.

Tiết tháo a. . .

Lam đại chương quỹ, tiết tháo a. . .

Liền ngay cả một bên Hoàng Tinh đại chương quỹ Hoàng Thường đều nhìn có chút không đi xuống, liên tục ho khan mấy âm thanh mới khiến cho Lam Hải kịp phản ứng.

Không có ý tứ. . . Kỹ Thuật Hình nhân tài dụng phải đồng hành cao thủ thời điểm liền sẽ dạng này, kim lòng không được, kim lòng không được a!

. . .

Ngày thứ hai ban đêm

Vẫn là hôm qua năm người, vẫn là hôm qua Tiết Thiên, vẫn như cũ kêu gọi đoàn người ngồi vào cùng một chỗ.

Bất quá hôm nay những này muốn đem Lâm Dương Thiên đuổi đi trên mặt mọi người biểu lộ rõ ràng không thoải mái.

Ban ngày Lam Hải này thái độ đoàn người đã nhìn ở trong mắt, đối với Lâm Dương Thiên nhất định so với chính mình Thân Tôn Tử còn thân hơn.

Nói đùa, bây giờ nói để cho Lâm Dương Thiên đi?

Coi như để bọn hắn năm cái đi cũng sẽ không để cho Lâm Dương Thiên đi được chứ?

"Tiết huynh, chỉ sợ cái này Lâm Dương Thiên là xác định vững chắc lưu lại a. . ." Bên trong một vị cao thủ đã treo lên trống lui quân.

"Đúng vậy a Tiết huynh, cơ như ý giống như Lam Hải đều thành Lâm Dương Thiên Kê ủng hộ, về phần Hoàng Thường tên kia càng thêm không có khả năng thay chúng ta nói chuyện, còn có thể làm sao?" Bên cạnh có người phụ họa.

"Hừ, làm sao bây giờ?" Tiết Thiên con hàng này là cùng Lâm Dương Thiên đòn khiêng bên trên: "Tất nhiên âm tới không thành, này ta liền đến sáng. . ."

"Làm sao cái Minh Pháp?" Đoàn người không hiểu?

Tiết Thiên trên mặt nổi lên đã tính trước nụ cười: "Ngày mai, đoàn người nhìn tốt là được."

. . .

Ngày mai, lỗ rồi lỗ rồi hát ca tới.

Lâm Dương Thiên buổi tối hôm qua lại là một đêm không ngủ.

Hắn giống như Lam Hải lão đầu ngốc một đêm.

Không nên hiểu lầm, cái này một già một trẻ một đêm đều tại tiến hành sâu sắc Luyện Khí Thuật giao lưu, đồng thời, Lâm Dương Thiên còn hướng về Lam Hải thỉnh giáo rất nhiều liên quan tới lời vân trạch thám hiểm quá trình bên trong cần thiết phải chú ý công việc.

Tại đại khái hiểu biết lời vân trạch bên kia địa phương nguy hiểm cùng khó khăn về sau, Lâm Dương Thiên rất mau cùng Lam Hải thảo luận một chút phương án, dùng ngày cuối cùng thời gian chế tạo ra đơn giản một chút tiểu đồng tây đi ra.

Đương nhiên, cái này tại Lâm Dương Thiên trong miệng cái gọi là đơn giản tiểu đồng tây lại để cho Lam Hải vị này Luyện Khí Tông Sư mở rộng tầm mắt, cảm giác kia giống như lúc trước Dịch gia hai vị đại sư nhìn thấy Lâm Dương Thi đợi là một dạng một dạng.

Đêm đó, Lam Hải liền triệu hoán hắn cùng nhau mang đến hơn mười vị luyện khí học đồ bắt đầu làm việc, Lâm Dương Thiên chỉ đạo rành rã một buổi tối, buổi sáng từ Lam Hải trong cung điện đi ra thời điểm, bao nhiêu có một chút rã rời.

Lâm Dương Thiên cảm ứng một chút Hòa Nhi vị trí.

Con hàng này vừa mới thích ứng tại đây ẩm ướt thành tựu về sau liền bay không có bóng dáng, nghe nói là muốn đi biển cạnh phụ cận bắt chút hàng hải sản nếm thử tươi.

Lâm Dương Thiên không để ý đến cái kia ăn hàng, chính mình liền dự định đi luyện một hồi Bách Mạch Phong Thần quyết, hơi chút điều tức.

Lâm Dương Thiên đi không có mấy bước, liền thấy bên trong khu cung điện ở giữa quảng trường nhỏ bên cạnh, có một đám ước chừng mười mấy người đang ngồi chồm hổm trên mặt đất vây một vòng, đang tại hưng phấn hết lớn cái gì.

Quần áo bọn hắn lộn xộn nhếch nhác, màu gì đều có, chột nhìn giống như là tại ven đường mở một tòa xưởng nhuộm.

Nhưng Lâm Dương Vi hơi dùng Hòa Nhân Kim Tinh quét qua, liền phát hiện những người này trong cơ thể cả đám đều ẩn giấu cường đại linh lực ba động, tất cả đều là Tiên Thiên Trung Kỳ tả hữu cao thủ, thậm chí còn có mấy người Tiên Thiên Hậu Kỳ cường giả.

Lâm Dương Thiên chú ý tới những người này màu da rất tối, vừa nhìn cũng là quanh năm bại lộ tại mặt trời gay gắt gió biển phía dưới sau khi kết quả, rất nhiều người trên quần áo còn có một số nhân nhạ màu trắng muối nước đọng, đó là nước biển bốc hơi về sau lưu lại dấu vết.

Cầm hết thấy nhìn ở trong mắt về sau, Lâm Dương Thiên đã đại khái đoán được những người này thân phận, mà theo hắn càng đi càng gần, đã nghe được những người đó gào to nội dung:

"Mua định rồi tay, mua định rồi tay, mở một chút a! Mở!"

"Xoa! !"

"Bà mẹ nguoi chứ gấu à, lại thua! !"

Bọn họ tại tụ cục.

Đang nhìn Không Đảo bên trên, trên thân mang theo nồng đậm Thủy Thủ khí tức, vừa có cường đại như thế võ đạo thực lực, trừ này Tiết Thiên Hắc Phong đoàn hải tặc bên ngoài đã không làm người khác nghĩ.

Lâm Dương Tâm bên trong có số, cước bộ cũng không ngừng nghỉ, trực tiếp từ bên cạnh đi qua, bên tai lại nghe được có người đang kêu la lấy:

"Móa, vì sao mỗi lần lão tử mua cái gì cũng là thua, nguoi con hàng này có phải hay không chơi bản!"

"Ra em gái nguoi Lão Thiên a! Chính mình vận khí không tốt trách hắn mẹ lão tử, còn có tiền không, không có tiền ngay lập tức xéo đi, không chơi nổi gọi cọng lông a gọi!"

Những này Giang Hồ Hán Tử cái nào không phải tính khí nóng nảy nguoi, một lời không hợp đám nguoi liền bạo động đứng lên, ngăn ngui mấy câu công phu, những nguoi này liền từng cái linh lực bạo dũng đánh nhau.

Bành bành.

Những này Tiên Thiên Trung Hậu Kỳ hải tặc đánh nhau thanh thế cũng là có chút kinh nguoi, cứ việc không có sử dụng toàn lực, cũng phát ra từng tiếng bạo hưởng, trong lúc đó còn kèm theo từng tiếng gằn mắng.

"Ôi, phê bà nguoi, vậy mà đánh lão tử khuôn mặt!"

"Đánh nguoi sao thế, liền nguoi này tổn hại hình dáng, lão tử bình thường đã sớm nhìn nguoi không vừa mắt."

Mà đúng lúc này, trong đám nguoi một gã đại hán tựa hồ bị đối thủ một chiêu trùng trùng điệp điệp đánh bay, công bằng, đúng lúc hướng phía Lâm Dương Thiên bên này bay tới.

Đại hán này tốc độ phi hành cực nhanh, tựa như là nhắm chuẩn một dạng, trong nháy mắt liền bay đến Lâm Dương Thiên bên cạnh.

Lâm Dương Nhất thẳng có ở đây không gấp không đi thông thả lấy, mà đúng lúc này hết lần này tới lần khác hơi bước một bước nhỏ, lập tức tránh thoát đại hán này thân hình.

Bành một tiếng.

Đại hán kia trực tiếp phóng qua Lâm Dương Thiên, rần rần chắc chắc ngã tại đằng sau trên quảng trường nhỏ, liền tiếp đánh mấy cái lần, giờ lên một chỗ Sa Trần.

Đám kia đánh nhau đám hải tặc hét lên kinh ngạc, tựa hồ có chút ngoài ý muốn Lâm Dương Thiên vậy mà tránh thoát đi.

Mà Lâm Dương Thiên tất nhiên là xem như không thấy gì cả, tiếp tục hướng phía trước đi tới.

Nhưng là, hắn cảm giác được phía trước bầu trời bất thành linh bị một đạo cự đại bóng mờ che đậy.

Một cái chừng cao hơn hai mét khối nguoi đàn ông bỗng nhiên lên đến Lâm Dương Thiên phía trước, khối nguoi thân hình nhất định tựa như là một cái hoang đại Hắc Tinh Tinh, nồng đậm hộ tâm lông mang theo nồng đậm nam nhân hôi nách, một mạch hướng về Lâm Dương Thiên tuôn đi qua.

"Uy, tiểu tử, dừng lại!"

Lâm Dương Chân dừng lại.

Hắn muốn rời xa này làm cho người không vui vị đạo.

Mà liền tại cái này dừng một chút công phu, bên cạnh đám kia đám hải tặc tất cả đều Rầm rầm một chút vây quanh, hết thấy đều giống như tập diễn qua giống như.

Này Hắc Tinh Tinh đại hán ngăn trở Lâm Dương Thiên, trước tiên tinh tế dò xét một chút đối phương, xác nhận trước mặt chỉ là một cái Tiên Thiên Cảnh Tiểu Mao Hải Từ về sau, trên mặt liền lộ ra dữ tợn cười xấu xa:

"Uy, tiểu tử, vừa rồi huynh đệ của ta từ bên cạnh ngươi bay qua, ngươi mù à, không biết tiếp một chút?"

Yên lặng.

Hiện trường là một mảnh xấu hổ yên lặng.

"Xoa, tiểu tử thú, ba chúng ta ca đang cùng ngươi nói chuyện, ngươi điếc à?"

Bên cạnh đám kia đám hải tặc đối với Lâm Dương Thiên loại này lạnh lùng thái độ phi thường khó chịu.

Nhiều người như vậy vây quanh, tiểu tử ngươi tốt xấu cho điểm phản ứng được hay không?

"Hừ? Làm sao, tiểu bằng hữu, dọa sợ sao? Tam gia cũng là hỏi ngươi hai câu nói, sẽ không đối với ngươi thế nào. . . Nhưng là, ngươi lại muốn đem Tam gia lời nói làm gió thoảng bên tai, này Tam gia sẽ phải sinh khí nha!"

"Hắc hắc hắc. . ."

Những hải tặc này bọn họ ngày bình thường tại Đại Trạch bên trên xưng vương xưng bá, chuyện tốt chuyện xấu đều làm không ít, như loại này khi dễ theo người tiết mục càng là rất quen vô cùng.

Lâm Dương Thiên trong mắt bọn hắn xem ra, cũng là một cái mặc cho bọn hắn xoa nắn Tiểu Kê Từ a.

Tuy nhiên cái này gà từ nhưng vẫn là yên lặng bình tĩnh nhìn xem đoàn người, tựa như nhìn xem một đám nhảm chán Tiểu Sứ thẳng hề.

Cái này khiến vị này tam ca liền có chút khó chịu.

"Tiểu tử, Tam gia mẹ hắn nói chuyện với ngươi đây! !"

Nói, vị này Tam gia trực tiếp động thủ.

Cái kia chỉ Bồ Phiến đại thủ trực tiếp liền hướng phía Lâm Dương Thiên cổ đưa qua đến, muốn đem đối diện cái này có chút phách lối tiểu tử kẹt lại cổ xách tới giữa không trung.

Hắn bị đoàn người xưng là tam ca, đó chính là đối với hắn thực lực tán thành, thân là tiên thiên đỉnh phong cao thủ một tay lực lượng nói ít cũng có một vạn lượng ba ngàn cân, đưa qua lúc đến đại mang theo kinh phong là có thể đem người thổi đến không căng ra mắt.

Nhưng chính là như thế một cái tại Hắc Phong đoàn hải tặc nổi danh sức lực lớn đại thủ, lại bị một cái trắng nõn thon dài thủ chương nhẹ nhàng một nắm liền ngăn ở giữa không trung.

Lâm Dương Thiên, nắm Tam gia thủ, tựa như nhẹ nhàng nắm bắt một cây rom rạ, không tổn sức chút nào, lại không nhúc nhích tí nào.

"Đau. . . Đau đau đau! !"

Tam gia trên mặt mồ hôi lạnh thành cổ lưu lại.

Hắn cảm thấy mình thủ giống như bị một cái kim sắt nắm chặt, đừng nói gãy dựa, toàn bộ xương cánh tay đều nhanh muốn xóp gòn.

"Nhỏ, tiểu tử, ngươi thả, buông tay! Ai u! !"

Tam gia lời đã nói không lưu loát, hắn căn bản khó có thể tưởng tượng, đối diện cái này Tiểu Kê Từ trong cơ thể làm sao có khả năng có được hồng hoang nắm thủ lực lượng đáng sợ.

Lâm Dương Thiên vẫn là không nói lời nào, chỉ là lạnh lùng nhìn xem đã đau đến nói không ra lời Tam gia, cùng chung quanh này vòng tròn kinh sợ đến được vòng tròn đám hải tặc.

Cút! !

Hắn hơi vùng tay.

Này to như cột điện người đàn ông, Hắc Phong đoàn hải tặc bên trong đại danh đình đình tam ca, trực tiếp bị hắn vùng mạnh thành một cái Phong Xa, trong mắt mọi người xẹt qua một trăm tám mươi độ bán nguyệt, giống vải rách bao cát một dạng bị trùng trùng điệp điệp ngã sấp xuống mặt đất.

Bánh.

Mọi người kinh hoàng tán ra.

Ngay sau đó là giống như chết yên lặng.

Cái này, tiểu tử này có chút mãnh mẽ a!

Ngay cả tam ca đều bị con hàng này thoải mái đánh ngã!

Lâm Dương Nhất chiêu, chấn nhiếp toàn trường hung đồ.

Tuy nhiên những này quanh năm tại trên mũi đao kiếm com đám hải tặc cuối cùng thực chất bên trong có một cỗ tàn nhẫn.

Lâm Dương Cường Đại không chỉ có không để cho bọn họ sợ hãi, ngược lại càng thêm kích phát những người này hung tính.

"Phế bà nguoi, các huynh đệ, cầm vũ khí chơi hắn! !"

Bạn đang đọc truyện *Hỏa Đế Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Hỏa Đế Thần Tôn Chương 105 : Người nào bấy rập người nào

Không biết là người nào gào to một tiếng, hơn mười người đám hải tặc trực tiếp liền hướng Lâm Dương Thiên ủa lên tới.

Đáng tiếc, trận này quần ẩu đối với Lâm Dương Thiên tới nói thật chỉ là chen chúc .

Tại Lâm Dương Thiên trước mặt, những này vển vẹn chỉ có Tiên Thiên Cảnh Giới hải tặc thật sự là giống một đám Tiểu Mật Phong một dạng, không chịu nổi một kích.

Lâm Dương Thiên từ Ôn phủ xuất quan thời điểm, đã tu luyện tới thật tiên thiên đỉnh phong, khí hải như cầu, tràn đầy vô cùng, rỗng rã hai mươi bốn đầu Khí Mạch trải rộng toàn thân, đạt tới nhân loại tại Tiên Thiên cảnh giới cực hạn.

Hắn Nhục Thân Chi Lực tùy tiện liền có một vạn năm ngàn cân, đó căn bản hoàn ngược cái gọi là tiên thiên cao thủ.

Trước mặt những này hung thần ác sát hải tặc, tổng cộng rừng hoa Dương Thiên không đến một phút đồng hồ thời gian, liền toàn bộ thành lăn lộn trên mặt đất lăn đất hồ lô.

Đó căn bản không phải một cái đẳng cấp chiến đấu.

Lâm Dương Thiên đứng ở trong sân, nhìn xem một chỗ lăn lộn đám hải tặc, những người đó cứ việc cả đám đều đang hút hơi lạnh nhưng vẫn còn đang hùng hùng hổ hổ, trên thân hung ác khí chất lộ rõ.

Mà Lâm Dương Nhất câu nói, nhưng là khiến cái này người đều im miệng:

"Để cho Tiết Thiên ra đi."

Nani! !

Đám hải tặc đều sững sờ một chút.

Chẳng lẽ mình những người này diễn kỹ cũng cạn bã a?

Thiếu niên này làm sao lập tức liền nhìn ra đây là một trận trước đó đạo diễn âm mưu hay?

Trong nội tâm kinh ngạc tăng thêm trên nhục thể đau đớn, khiến cái này lấy tam ca cầm đầu đám hải tặc càng thêm nhe răng nhếch miệng, mà vừa lúc này, từ quảng trường bên cạnh một gian cung điện đằng sau, vang lên Tiết Thiên âm thanh:

"Lâm Dương Thiên, người biết những huynh đệ này là ta người, còn dám xuất thủ, nói rõ cũng là đánh ta Tiết Thiên khuôn mặt. . ."

Tiết Thiên ra sân.

Vị này danh chấn Nam Bộ Đại Trạch Hắc Toàn Phong, đi đường thời điểm, toàn thân đều phảng phát kích động cuộn cuộn sát ý sóng lớn, tựa như là một đầu từ bọt nước bên trong nhảy lên mà ra không lồ Hắc Sa, mỗi một cái nanh đều hiện ra băng lãnh hung quang.

Phía sau hắn, đi theo ba tên đoàn hải tặc đầu mục, mỗi một người đều là Uẩn Linh sơ kỳ tu vi, giống như Tiết Thiên cùng nhau đi tới thời điểm, này cuộn cuộn Linh Áp tựa như là mở cổng hồng thủy, trong nhảy mắt bao phủ toàn trường.

Tiết Thiên tâm tình cũng phức tạp.

Hắn rất tức giận.

Tức giận đến là mình nhất bang huynh đệ vậy mà thật bị một cái Trẻ Con đánh thành một chỗ cá ướp muối, cái này khiến hắn Hắc Phong đoàn hải tặc mặt mũi quét rác.

Nhưng hắn cũng có chút đắc ý.

Bởi vì mặc dù cái tràng diện này khó coi một điểm, nhưng cũng đúng là hắn con mắt chỗ.

Hắn chính là muốn để cho Lâm Dương Thiên xuất thủ, chính là muốn cho chính mình một cái danh chính ngôn thuận xuất thủ lý do.

Tuy nhiên từ vừa rồi xem ra, cái này Lâm Dương Thiên thực lực xác thực làm cho người nhỏ nhặt mình, nhưng là điểm ấy thủ đoạn tại hắn danh chấn Nam Bộ Đại Trạch Hắc Toàn Phong Tiết Thiên trước mặt, vẫn là quá không đủ xem a!

Chỉ cần một kích, hắn liền có lòng tin để cho cái này không biết trời cao đất rộng tiểu tử thú gây xương thương tổn gân, vĩnh viễn cút ra khỏi ngày mai sẽ xuất phát Thảm Hiểm Đới Ngũ! !

Tiết Thiên thẳng tắp đi đến Lâm Dương Thiên trước mặt.

Hắn rất tốt diễn dịch ra một cái thủ hạ bị khi phụ Lão Đại giờ phút này phải có loại kia hung ác cùng phần nộ.

Hắn vận vẹo cổ, bốn phía quét mắt một vòng mặt đất chính ở chỗ này ra sức biểu diễn một đám đám hải tặc, giọng nói, lạnh giống Khai Phong đao nhận:

"Lâm Dương Thiên, người có phải hay không hắn là cho ta một cái công đạo."

Tiết Thiên ở trên cao nhìn xuống, ánh mắt hẹp, toàn thân Linh Áp đã đem Lâm Dương Thiên bao phủ, trên cơ bản cũng là một lời không hợp muốn đánh tiết tấu.

Lâm Dương Thiên, đối mặt trước đó những hải tặc kia bọn họ là biểu tình gì, này lại đối Tiết Thiên, vẫn là biểu tình gì.

Không có bất kỳ cái gì biến hóa.

Duy nhất khác nhau chính là, hắn đối Tiết Thiên, cuối cùng mở miệng nói câu nào:

"Người biện pháp, Ngân Thỏ."

Một câu nói, đại biểu Lâm Dương Thiên đã xem thấu hết thảy.

"Ha ha." Tiết Thiên lông mày giương lên, một chút cũng không có âm mưu bị vạch trần về sau xấu hổ, ngược lại cười lạnh nói: "Tuy nhiên thỏ, cũng rất hiệu quả."

"Vậy nhưng chưa hẳn."

"Ha-Ha!" Tiết Thiên cười ha ha: "Ta chợt phát hiện người cái này ưa thích trang khố tiểu tử có chút ý tứ, nhưng cũng tiếc, người thương ta người người hôm nay chủ định muốn hoành được mang ra đi! !"

Chuẩn bị hắn! !

Tiết Thiên tuyệt đối là thủ đoạn độc ác người, ngày bình thường giống như các huynh đệ chuyện trò vui vẻ, nhưng là khởi xướng hung ác tới tuyệt không dây dưa dài dòng.

Một câu nói, cũng là Hải Thượng bá chủ tất sát Pháp Lệnh.

Phía sau hần ba tên Uẩn Linh cao thủ suu một chút liền lao ra, vây quanh Lâm Dương Thiên ba phương hướng, mỗi người đều tuôn ra kinh thiên linh lực uy áp, mắt thấy là phải đánh phía Lâm Dương Thiên.

"Dừng tay!"

Nhưng một cái uy nghiêm âm thanh để cho hết thảy phanh lại.

Bên cạnh, Thiên Hạ Thương Minh ba vị đại chương quỹ cùng một đám hạch tâm thành viên bọn họ đuổi tới.

Hoàng Thương, Lam Hải, cùng cơ như ý bọn người cái nào không phải trà trộn giang hồ cao nhân, vừa nhìn thấy trước mắt cái tràng diện này, trong nội tâm lập tức minh bạch chuyện gì xảy ra.

Vị này nhìn cao lớn thô kệch Hắc Toàn Phong, vậy mà lại đối với Lâm Dương Thiên thiết hạ dạng này bấy rập?

Hiện tại cục thế, rõ ràng đối với Lâm Dương Thiên cực kỳ bất lợi, hần tuy nhiên Tiên Thiên Cảnh Giới tu vi, chỉ cần giống như đối diện khai chiến, vậy tuyệt đối cũng là đứt gân gãy xương kết cục, có thể bảo trụ một đầu mạng nhỏ cũng là may mắn.

"Tiết Thiên Trường, chuyện này có phải hay không có cái gì hiểu lầm, có thể hay không xem ở lão phu trên mặt mũi, không nên làm khó Lâm Công Tử?"

Cái thứ nhất đi ra người nói chuyện quả quyết là Lam Hải.

Hai ngày này Lam Hải đã đem Lâm Dương Thiên sắp xem như Thân Tôn Tử một dạng, chỗ nào có thể nhìn xem Lâm Dương Bị dưới người Hắc Thủ.

"Hừ hừ!" Tiết Thiên lạnh lùng ôm lấy bả vai: "Lam chương quỹ tất nhiên đều mở miệng, vậy thì tốt, ta Lão Tiết cũng không phải không nói đạo lý người. . . Như vậy đi, để cho cái này Lâm Dương Thiên cho ta các huynh đệ chịu nhận lỗi, lấy ra chút chén thuốc phí. . ."

"Cái này dễ nói." Lam Hải tại chỗ muốn giúp Lâm Dương Thiên đáp ứng.

"Chờ một chút, ta lời còn chưa nói hết!" Tiết Thiên cười lạnh tiếp tục: "Loại này ưa thích gây chuyện thị phi Tiểu Mao Hải Tử, ta Hắc Sa hào không chào đón hần, để cho hần cút ra khỏi Thiên Hạ Thương Minh đội ngũ, nếu không. . . Lão tử hôm nay liền thân thủ đá hần ra ngoài!"

Cái này. . .

Lam Hải đám người sắc mặt đều thay đổi.

Không nghĩ tới cái này Tiết Thiên là quyết tâm muốn đuổi người, mà đầu đầu nhất là, Tiết Thiên cùng hần đoàn hải tặc càng là ra biển ắt không thể thiếu thành viên, hiện tại Lâm Dương Thiên cùng bọn hần trở mặt, thật sự là không tốt kết thúc.

Lam Hải còn dự định lên nói chút gì, có thể bên cạnh cơ như ý bỗng nhiên liền giữ chặt hần, một đôi tựa hồ mang theo ý cười ánh mắt chỉ hướng Lâm Dương Thiên.

Xem, vị kia tự có chủ trương đây.

Lâm Dương Cương mới luôn luôn không nói chuyện, để cho Tiết Thiên phách lối nói hết lời.

Lúc này, chờ đến đối phương hết thảy ý đồ đều đã bại lộ về sau, hần ung dung tới một câu:

"Nói đến, không phải liền là đánh một chầu nha, thắng, lưu lại. Thua, rời đi. Đúng không?"

Hắc!

Tiết Thiên cảm thấy mình có phải hay không nghe lầm.

Tiểu tử này phách lối có chút quá mức a.

Cái gì gọi là không phải liền là đánh một chầu nha. . .

Người coi cùng chúng ta Hắc Phong đoàn hải tặc đánh nhau nhẹ nhàng như vậy a?

Tiết Thiên cảm thấy mình Hắc Toàn Phong hung danh chịu đến nghiêm trọng khiêu khích.

"Ha ha." Hần sau cùng lời nói nói là cho ở đây tất cả mọi người nghe: "Mọi người nghe được, tất nhiên vị này Lâm Công Tử cứng như vậy khí, vậy cũng đừng trách ta Hắc Phong đoàn hải tặc dựa theo chính mình quy củ làm việc. . ."

Chuẩn bị hần! !

Lần thứ hai.

Tiết Thiên trực tiếp phát ra sát lệnh.

Oanh.

Ba vị đầu mục lần nữa tuôn ra ngấp trời hung uy.

"Dừng tay! !"

Nhưng là lần này lại có người kêu gọi đầu hàng.

Ai vậy! !

Tiết Thiên có chút táo bạo, không có việc gì hô loạn cái gì dừng tay! !

Nhưng càng khiến người ta súp đồ là, hần phát hiện gọi lại thủ người, lại là bị vây quanh ở giữa sân Lâm Dương Thiên.

Lâm Dương Bình yên tĩnh nhìn xem chung quanh bốn cái lực đạo vọt tới một nửa, lại cứng rắn sinh bị nghẹn trở lại hung nhân, khóe miệng đột nhiên liền ác ma cong lên.

Hần không nhanh không chậm nói một câu: "Ta vừa rồi lời còn chưa nói hết, đánh, có thể đánh, chỉ là không biết ngươi có hay không đảm lượng thêm chút đi chứ mã?"

Cái gì đồ chơi?

Thêm chứ?

Tiết Thiên nào tử trong lúc nhất thời có chút phản ứng không đến.

Thiên hạ này còn có ngại chính mình bị đánh không đủ đã nghiền người, còn muốn thêm chứ?

"Tiểu tử, ngươi ngốc a? Ngươi phải thêm cái gì?" Tiết Thiên bên cạnh một tên đầu mục cũng sững sờ, hung dữ hỏi.

Lâm Dương Thiên trên mặt đã phủ lên hần mang tính tiêu chí cười xấu xa, nhìn xem Tiết Thiên chúng nhân nói: "Làm đánh nhau rất không ý tứ, đương nhiên là thêm tiền làm chứ mã á!"

"Tăng bao nhiêu."

"Àn. . . Xem các vị bộ dáng cũng không phải đặc biệt dư dả cảm giác, vậy thì liền tùy tiện thêm một chút, một tỷ. . ."

Một tỷ! !

Tiết Thiên bên cạnh những hải tặc này bọn họ từng cái trợn cả mắt lên, nguyên bản lẫn lộn trên mặt đất người cũng không gọi gọi.

Mặc dù bọn họ là Đại Trạch bên trên khuất phục nhất chỉ đoàn hải tặc, nhưng là ngày bình thường tiền tài đa số đều dùng đến mua tài nguyên tu luyện, trên tay thật đúng là không có rộng như vậy dụ.

Một tỷ bạch ngân, đã là một cái có thể làm cho bọn họ tăng thêm hô hấp sổ tự.

Bất quá, Lâm Dương Thiên lời còn chưa nói hết.

"Một tỷ. . . Hoàng kim đi."

Yên tĩnh.

Sở hữu Hắc Phong đoàn hải tặc thành viên cũng cảm giác mình trái tim bị hung hăng nắm một chút.

Một tỷ hoàng kim! !

Đây chính là một ngàn ức bạch ngân a! !

Tiểu tử này là điên đi, hần mẹ nó nơi nào có nhiều tiền như vậy nha!

Tiết Thiên đang nghe một tỷ thời điểm, trong lòng cũng là có chút ít kích động, nhưng là nghe được một tỷ hoàng kim thời điểm, tâm lý đã nhận định Lâm Dương Thiên tại nói vớ nói vẩn:

"Lâm Dương Thiên, người dùng phương thức như vậy trì hoãn thời gian, không cảm thấy cũng nhàm chán a?"

"Người cảm thấy ta không có tiền?"

"Người cảm thấy ta sẽ tin người a?"

"Cơ chương quỹ. . . Làm phiền người." Lâm Dương Thiên bất thành linh liền chuyển hướng cơ như ý.

Mà ở một bên xem kịch xem say sưa ngon lành cơ như ý, lúc này tại tất cả mọi người ánh mắt nhìn soi mói, vũ mị cười một tiếng, nói ra chấn kinh toàn trường lời nói:

"Lâm Công Tử là chúng ta Thiên Hạ Thương Minh vô hạn ngạch tín dụng tiêu hao khách hàng, hần muốn dự chi một tỷ hoàng kim làm tiền đặt cược lời nói, Thiên Hạ Thương Minh hoàn toàn có thể vì hần đảm bảo! !"

Xoạt!

Câu này, mới hoàn toàn để cho không khí hiện trường dấy lên tới.

"Lão Đại! ! Một tỷ hoàng kim a! ! Lần này phát! !"

Soạt soạt soạt.

Mặt đất những hải tặc kia bọn họ từng cái đánh máu gà một dạng luồn lên đến, trong ánh mắt tất cả đều là từng cái kim tệ.

"Lão Đại, chơi chết hần a, chúng ta đã nhiều năm cũng không cần đi Hải Thượng buôn bán!"

"Lão Đại, còn muốn cái gì a! Cùng hần làm, đây không phải cho ta đưa tiền a?"

Sở hữu đám hải tặc đều kích động không muốn không muốn, nhưng là Tiết Thiên đến là tâm tư thâm trầm lão hồ ly.

Hần nhìn xem Lâm Dương Thiên đã tính trước bộ dáng, trong lòng không khỏi trầm xuống.

Làm sao chính mình ngược lại có một loại lâm vào tính kế đuổi chân đây. . .

Bạn đang đọc truyện *Hỏa Đế Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Hỏa Đế Thần Tôn Chương 106 : Một kiếm Tuyệt Không

Hần không có bị Lâm Dương Khai ra trọng chú làm cho hôn mê đầu, mà chính là tỉnh táo hỏi: "Tiểu tử, người thêm một tỷ hoàng kim, chúng ta nhưng không có nhiều tiền như vậy. . ."

"Không sao, người có thể dùng người đoàn hải tặc Kỳ Hạm tới gán nợ." Lâm Dương Thiên tựa hồ đã sớm nghĩ kỹ hết thảy, một câu nói trực tiếp để cho đối diện những cái kia này đứng lên đám hải tặc không có tiếng âm.

Muốn cược chúng ta Kỳ Hạm?

Này làm sao có thể?

Phải biết, một hải tặc đoàn liền dựa vào bọn họ Kỳ Hạm tại trên đại dương bao la duy trì sinh kế, đây là tất cả mọi người ăn cơm căn bản. . .

Lâm Dương Thiên gia hỏa này, cái này một cược, cũng là đánh cược toàn bộ Hắc Phong đoàn hải tặc mệnh mạch.

"Ha ha. . . Tiểu bằng hữu, người khẩu vị không khỏi cũng quá Đại đi." Tiết Thiên đương nhiên sẽ không tùy tiện cầm toàn bộ đoàn hải tặc vận mệnh tới làm tiền đặt cược, hần cười lạnh nói: "Coi như ta không đánh cược với người, phía trước ta nói chuyện nhưng vẫn là muốn chấp hành."

Lâm Dương Thiên trái lại cười lạnh nói: "Một tỷ hoàng kim phóng tới trước mặt người đều không có đám lượng tới bắt người, còn có tư cách nói cái gì đem ta đá ra ngoài đi lời nói a?"

"Ngươi! !"

Tiết Thiên ghen lời.

Hắn phát hiện mình đột nhiên bị đỡ đến một cái hết sức khó xử vị trí bên trên.

Đối phương xuất ra nhất bút Thiên Giới tài phú, ngược lại đem hắn một quân, để cho hắn không dám tùy tiện xuất thủ.

Toàn bộ tràng diện cục thế, tựa hồ trong nháy mắt liền bị Lâm Dương Thiên xoay chuyển tới.

Cái này thật cũng biệt khuất.

"Lão Đại, sợ cái lông a! Chẳng lẽ ngươi còn làm tùy nhiên cái kia miệng còn hôi sữa Tề tiểu tử a?"

Tiết Thiên đang xoắn xuýt, nhưng là bên cạnh đám hải tặc liền không thể nhẫn.

"Đúng vậy a Lão Đại, hắn tuyệt bức đang dùng tiền hù dọa ngươi! Chính là muốn để ngươi không dám cùng hắn đánh, hắn liền có thể vỗ mông rồi đi, đừng sợ, chơi hắn! Các huynh đệ ủng hộ ngươi!"

"Chơi hắn, Lão Đại, ủng hộ ngươi! !"

Bởi vì cái gọi là thấy lợi tối mắt, đoàn hải tặc bên trong giống Tiết Thiên dạng này có não từ người dù sao cũng là số ít, hơn người đến là bị Lâm Dương Thiên lấy ra kình xù tiền đặt cược làm cho hôn mê đầu.

Một tỷ hoàng kim a!

Không cảm ngu sao mà không cảm a!

Làm nằm sấp tiểu tử này, ngày mai lần này lời vân trạch đều có thể không cần đi a!

Lão Đại, lên đi, cùng hắn cược! !

"Như thế nào? Đơn giản như vậy sự tình đều muốn suy nghĩ lâu như vậy. . . Hắc Phong đoàn hải tặc, thật đúng là để cho người ta có hơi thất vọng đây." Lâm Dương Thiên vẫn còn ở bên kia khoanh tay chăm ngời thổi gió.

Khóe miệng của hắn thủy chung treo nhàn nhạt đường cong, ai cũng không biết trong lòng của hắn đến đang suy nghĩ gì.

Mà Tiết Thiên, thì là tại các huynh đệ giật dây dưới, cùng đối với mình thực lực có lòng tin tuyệt đối điều kiện tiên quyết, cần rằng đáp ứng Lâm Dương Thiên đồ ước:

"Mẹ nó. Lão tử còn có thể sợ ngươi, đến, cược thì cược! Tôi đánh đi! !"

Theo hắn rống to một tiếng, một trận vốn chỉ là khu trục Lâm Dương Ly mở trò vật, trực tiếp làm lớn chuyện.

Tại tất cả mọi người chứng kiến dưới, một trận quan hệ đến Hắc Phong đoàn hải tặc sinh tử tồn vong vận mệnh cùng một ngàn ức bạch ngân siêu cấp Đồ Chiến, sẽ kéo ra màn che.

Quảng trường nhỏ nhanh chóng bị thanh lý đi ra.

Ba vị Thiên Hạ Thương Minh đại chương quỹ, hiện lên hình tam giác đứng tại ngoài sân rộng vậy, lấy bọn họ linh lực bích chương cầm trong sân rộng ở giữa mãnh liệt sát khí bao khóa ở bên trong.

Quảng trường bốn phía thì là nhanh chóng vây tới hơn mấy trăm người, trừ những cái kia đến từ 【Thánh Tông】 nhân mã cũng không đến xem kịch bên ngoài, cơ hồ toàn bộ trong doanh địa người đều tuần đi qua.

Mới tới Lâm Dương công tử đại chiến Hắc Toàn Phong Tiết Thiên, dạng này đặc sắc quyết đấu tự nhiên là người người không muốn bỏ qua đại hí.

Chung quanh người xem lấy Hắc Toàn Phong đoàn hải tặc thành viên làm chủ, cho nên hiện trường ô Nha Ô nha tự nhiên cũng là cho Tiết Thiên góp phần trợ uy âm thanh.

"Lão Đại, cố lên!"

"Lão Đại, giết chết hắn!"

Dạng này âm thanh liên tiếp, làm cho cái này tụ tập khí Võ đại lục Đình Cấp Cao Thủ mạo hiểm doanh địa làm cho giống như Nhiệt Tình như Hỏa, một mảnh vui mừng.

Tất cả mọi người đưa ánh mắt nhìn về phía trong tròng.

Hai bóng người, một đen một trắng, tựa như hai tòa pho tượng, lẳng lẳng đứng lặng ở trong sân.

Tiết Thiên, đối mặt loại này trọng yếu chiến đấu, đương nhiên sẽ không lại để cho thủ hạ ra sân.

Mặc dù hẳn chính mình cũng không nguyện ý thừa nhận, tự nhận là tính toán tường tận cơ quan chính mình vậy mà lại bị buộc đến phân thượng này.

Cái này Lâm Dương Thiên, tùy tiện liền có được nghịch chuyển cục thế năng lực, cứ việc cổ này năng lực đến từ Thiên Hạ Thương Minh tại tiền tài bên trên hỗ trợ, nhưng đối phương loại kia tinh táo trầm ổn thái độ, vẫn là để Tiết Thiên trong lòng âm thầm cảm thấy không ổn.

Thế nhưng là hẳn nghĩ lại.

Không đúng.

Lão tử thật không có lý do sợ một cái Tiên Thiên Cảnh Giới tiểu tử a!

Chuyện này chỉ có thể nói là Lâm Dương Cường đi hù dọa chính mình âm mưu. . . Thế nhưng là nơi nào có dùng một tỷ hoàng kim tới dọa người?

Tiết Thiên cảm thấy mình càng nghĩ càng loạn, ngày bình thường tâm cơ tại Lâm Dương Thiên trước mặt hoàn toàn không đủ dùng.

Mẹ, không muốn.

Lão tử không có khả năng đánh không lại cái này Tiểu Oa Tử!

Chỉ cần một chiêu.

Một chiêu lão tử liền có thể cầm lại này một tỷ hoàng kim! !

Mà liền tại Tiết Thiên ở trong lòng cưỡng ép để cho mình tinh táo lại thời điểm, đối diện Lâm Dương Thiên lại ung dung tới một câu:

"Chuẩn bị kỹ càng a?"

Ta đi!

Tiểu tử này làm sao còn như thế thoải mái a! !

Lâm Dương Nhất câu nói, liền để Tiết Thiên thật vất vả điều chỉnh tốt tâm tính lại loạn.

Không có cách nào.

Đối người nào tại đối mặt một trận để lên thân gia Đồ Chiến trước mặt đều sẽ có chút phương a, coi như Lâm Dương Thiên thoát nhìn là như vậy không chịu nổi một kích, cũng không cách nào lẳng lẳng lại Tiết Thiên giờ phút này hỗn loạn nhảy lên trái tim nhỏ.

"Mẹ, không cần ngại quản!"

Tiết Thiên cưỡng ép bạo thô, tăng lên khí thế.

Lâm Dương Thiên nhưng là tại móc lỗ tai.

Vâng.

Cũng là loại kia vô cùng không kiên nhẫn móc lỗ tai, nghiêm chỉnh một bộ tranh thủ thời gian đánh xong về nhà ngủ biểu lộ.

"Chuẩn bị kỹ càng thì tới đi."

Lâm Dương Thiên thối một chút ngón tay, gọi là một cái thoải mái.

"Tiểu tử, ngươi muốn chết!"

Tiết Thiên bị Lâm Dương Thiên thái độ chọc giận, vứt bỏ trong lòng hết thảy tạp niệm, tuôn ra thân là một cái Uẩn Linh trung kỳ cường giả ngập trời linh năng.

Một cây cự đại hắc sắc trường côn bị hắn triệu hoán đi ra nắm trong tay.

Này côn tên là 【 Giao Sa 】, trường côn hai đầu chú tạo rất nhiều sắc bén Đinh Tán, chột nhìn, tựa như là cá mập sắc bén răng nanh.

Trung giai vương đạo khí, ẩn chứa thâm trầm như biển Thủy Hệ linh năng, Tiết Thiên hợp với độc môn Linh Quyết 【 Cuồng Sa Côn Pháp 】, vung vẩy thời

điểm, càng giống như thao thao bất tuyệt lật trời sóng lớn, bên trong sôi trào xé rách vạn vật Nộ Hải Cuồng Sa, tại toàn bộ Nam Bộ Đại Trạch đều có tuyệt đối hung danh.

Đồng một tiếng.

Tiết Thiên cảm Giao Sa trường côn trùng trùng điệp điệp xử trên mặt đất, phảng phất ngay cả đại địa đều chấn động một chút.

Nhưng đối diện Lâm Dương Thiên, nhưng là như cái gì cũng không thấy một dạng, còn đánh ngáp một cái.

Có thể giận a! !

Tiết Thiên nhăn không.

Hắn đằng một chút lao ra, hai chân khí lực to lớn, trực tiếp tại sau lưng giẫm bạo giơ lên chừng cao mấy mét Sa Trần.

Hắc Toàn Phong này uy chấn Đại Trạch cái thể hung uy tại thời khắc này hiện ra phát huy vô cùng tinh tế, đáng sợ Giao Sa trường côn coi là thật như là một đầu mở ra miệng to như chậu máu cá mập, mang bọc lấy cuộn cuộn sóng lớn liên hướng Lâm Dương Trùng tới.

Tiết Thiên sát cơ đã bạo biểu, chính là muốn Nhất Côn kết thúc trận này áp lực sơn đại Đồ Chiến.

Nhưng ngay tại hắn lao ra trong nháy mắt, đối diện, một đạo phóng lên tận trời ngân quang kém chút hiện ra ánh mắt hắn.

Cái quỷ gì?

Lâm Dương Thiên mặc vào bạch ngân vương khải.

Màu trắng bạc chiến giáp lấy ưu mỹ đường cong bao trùm Lâm Dương Thiên trên thân mỗi một tắc bắp thịt, một đôi như thủy tinh ánh mắt phảng phất cửu thiên Mars đối với người ở giữa vô tình miệt thị.

Đằng một chút.

Lâm Dương Thiên thủy tinh kính bảo hộ bên trên nổi lên lửa nóng hùng hực, bạch ngân Linh Giáp bên trong chất chứa hỏa diễm linh năng mãnh liệt chảy xuôi, không thể địch nổi lực công kích tăng thêm cùng Lâm Dương Thiên trong cơ thể liên tục không ngừng hòa diễm linh lực kết hợp lại, trong nháy mắt tại trên quảng trường dâng lên một đoàn xen lẫn lẫn nhũ đỏ bạc hai màu trùng thiên liệt diễm.

Ta cái thân nương.

Toàn bộ Hắc Phong đoàn hải tặc thành viên trông mắt đều trên mặt đất.

Cái này cái quỷ gì chiến giáp! !

Khí Võ đại lực ở bên trên tự nhiên phần lớn là chiến giáp loại trang bị, nhưng là trên cơ bản đều chỉ năng lượng cung cấp phòng ngự năng lực, đối với rất nói nhiều cứu tốc độ cùng bá khí võ giả tới nói, có chút ít còn hơn không.

Nhưng Lâm Dương Thiên cái này bạch ngân vương khải, nhưng là có thể ngạnh sinh sinh cảm một tên tiên thiên đỉnh phong võ giả cơ sở chiến lực tăng lên tới Uẩn Linh trung kỳ, đây quả thực là mẹ kiếp nhà ngươi xoa!

Sở hữu Thuyền Hải Tặc các thành viên đều kinh sợ phương.

Bọn họ mở cả một đôi thuyền, không nghĩ tới hôm nay cơ hồ muốn lật đến một cái Tiểu Hồ Ly trong tay.

Tuy nhiên may mắn, cái này Lâm Dương Thiên hiện tại tuôn ra tức giận xu thế cũng chỉ tuy nhiên giống như Tiết lão đại ngang hàng, còn có thể chiến.

Đoàn người ý nghĩ cũng là Tiết Thiên ý nghĩ.

Tuy nhiên Lâm Dương Chiến giáp cả kinh hắn kém chút một niệm, nhưng là tất cả mọi người là Uẩn Linh trung kỳ, hươu chết vào tay ai, đánh qua mới biết được! !

Tới!

Ăn ngươi Tiết gia Nhất Côn.

Tiết Thiên Cuồng Sa Côn Pháp đã oanh đến Lâm Dương Thiên trước mặt, giơ lên cao cao Giao Sa, giống như là Diệt Thế hắc sắc Cự Trụ, trực tiếp đánh tới hướng này thần uy lâm liệt trắng bạc thân ảnh.

Bành.

Nổ vang rung trời nổ lên, đầy trời cát bụi mịt mù.

Một cái cự đại hồ sâu bị Tiết Thiên Nhất Côn oanh ra, nhưng Lâm Dương Thiên nhưng là đã sớm không thấy tăm hơi.

Thật là nhanh tốc độ.

Lâm Dương Thiên tại nghìn cân treo sợi tóc lúc né tránh một kích này, đồng thời thân hình nhảy lên thật cao, một thanh phẳng phát bởi hỏa diễm cầu thành trường kiếm đã nắm trong tay.

Lê-eeee-eezz~! .

Một tiếng phượng minh Kinh Thiên Hạ.

Phượng Vũ kiếm mang diệu cửu thiên.

Phượng Vũ kiếm bị Lâm Dương Thiên hai tay cao cao nâng quá đỉnh đầu, tinh tế thân kiếm nhưng là tại thời khắc này tuôn ra như núi cao vạn trượng áp lực mênh mông.

Lần này, Lâm Dương Thiên kiếm không còn giống Phượng Vũ hoàng rời như vậy như có như không, thay vào đó là một loại vô cùng bá đạo cần trọng kiếm ý tràn ngập giữa thiên địa.

Lâm Dương Thiên cả người cùng Phượng Vũ kiếm hòa vào nhau, hóa thành chùng cao mấy chục mét cự đại kiếm mang, từ xa nhìn lại, tựa như là bỗng dưng mà lên Cự Tháp cao sơn, như vậy nguy nga, tuyệt đối cuốn cuộn.

Đây là tới tự đoạn chân trời Vô Đạo Truyền Thừa, này đã từng Bá Tuyệt Thiên Địa nhất đao bây giờ đã biến thành Lâm Dương Thiên chính mình sát chiêu.

Một kiếm—— Tuyệt Không!

Chém!

Ầm ầm!

Toàn trường người, phẳng phát nhìn thấy toàn bộ thế giới tại trước mắt mình sụp đổ.

Lâm Dương Thiên kiếm, thành thần sáng một ngón tay, phá vỡ cửu thiên thương khung, chém vỡ đại địa càn khôn.

Kiếm quang cách xa mặt đất còn có trăm mét, cũng đã trên mặt đất bỏ ra một đạo cự đại Hồng Cầu, sở hữu tại kiếm quang phía dưới ngăn cản, đều hủy diệt, toàn bộ Tuyệt Không.

Tốt Nhất Thức bá đạo chi kiếm.

Tốt một chiêu một kiếm Tuyệt Không.

Nếu là giờ phút này tại phía xa ngoài vạn dặm Đoạn Thiên Nhai nhìn thấy Lâm Dương Thiên một kiếm này, chỉ sợ cũng sẽ vui mừng cười ra tiếng.

Nhưng Tiết Thiên nhưng là muốn khóc.

Lâm Dương Thiên một kiếm này lên thủ, liền để cho hắn sinh ra một loại khó mà chống cự cảm giác.

Mặc dù hắn Vô Đạo Cảnh Giới cùng Lâm Dương Thiên giống nhau, trong tay cũng nắm vương đạo binh khí, nhưng là hắn Cuồng Sa Côn Pháp giống như Lâm Dương Nhất Kiếm Tuyệt khoảng trống so sánh, vậy đơn giản cũng là Vương Bát Quyền giống như Hàng Long Thập Bát Chương chênh lệch.

Hắn Côn Pháp chỉ là phổ thông Linh Quyết, mà Lâm Dương Thiên một kiếm này tuôn ra tới uy năng tuyệt đối đã là tối đỉnh cấp Linh Quyết thần chiêu, cả hai chênh lệch quyết định võ giả Chiêu Pháp uy lực hạn mức cao nhất, Tiết Thiên trước đó nói muốn một chiêu giải quyết Lâm Dương Thiên, nhưng bây giờ xem ra ngược lại là hắn rất có thể bị Lâm Dương Nhất chiêu làm nằm sấp!

Bạn đang đọc truyện *Hỏa Đế Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Hỏa Đế Thần Tôn Chương 107 : Hóa thù thành bạn

Tuy nhiên Tiết Thiên chung quy là một đầu trăn ngập huyết tính Hắc Sa.

Chỉ gặp hấn gắt gao cắn răng, điên cuồng vận chuyển lấy toàn thân linh lực, hai tay giơ lên Giao Sa trường côn, chiến ý trùng thiên, Cuồng Sa Côn Pháp hóa công làm thủ, phảng phất đang đỉnh đầu chống lên một mảnh Bích Ba vô cùng đại dương mệnh mông, muốn lực ngăn trở Lâm Dương Thiên cái này Bá Tuyệt Thiên Địa một kiếm.

Kiểm, côn, cuối cùng giao nhau, tuôn ra thiên địa oanh minh.

Mọi người nhìn thấy một đạo mắt trăn có thể thấy trùng kích từ hai người binh khí điểm tụ bức xạ xem ra, ngay sau đó, chính là toàn bộ quảng trường nhỏ bị xông đến một mảnh hỗn loạn.

Vô cùng sóng chấn động trùng trùng điệp điệp, hai vị Uẩn Linh trung kỳ cao thủ toàn lực nhất kích, đủ để phá hủy nửa toà thành nhỏ, tuy nhiên may mắn nơi này có ba vị đại cường giả tọa trấn.

Hoàng Thường, Lam Hải cùng cơ như ý ngay đầu tiên gia cố linh lực bích chướng, cảm sở hữu chấn động dư âm đều ngăn lại.

Mặc dù như thế, tất cả mọi người vẫn là bị vừa rồi một tiếng vang thật lớn chấn động đến đầu không rõ.

Riêng là vừa rồi những cái kia gọi hăng hái Hắc Phong đám hải tặc, càng là từng cái mọc ra miệng, cái cảm gần như sắp muốn kéo tới mặt đất, hoàn toàn không cách nào tin tưởng mình nhìn thấy sự thật.

Cái kia Lâm Dương Thiên. . .

Quá mạnh mẽ đi! !

Tất cả mọi người trừng to mắt nhìn về phía bụi mù tán đi sau khi hai bóng người.

Hai người, đúng là đã tách ra đứng thẳng hai bên.

Lâm Dương Đan kiểm nơi tay, đứng ngạo nghễ như tùng, bình tĩnh trên mặt không thấy một điểm gợn sóng.

Đối diện Tiết Thiên nắm côn đứng sừng sững, cũng là khí thế như hồng, từ trên mặt cũng nhìn không ra một điểm mảnh khóc.

Tuy nhiên rất nhiều cao thủ nhưng là đã phát hiện vấn đề.

Tiết Thiên một cái khác vác tại đằng sau thủ giống như Động Kinh giống như run rẩy không ngừng, hiển nhiên là tại vừa rồi đối binh bên trong chấn động đến tri hoãn không quá mức tới.

Lâm Dương Nhất Kiếm Tuyệt khoảng trống, quá nặng, quá mạnh.

Tiết Thiên đã thua nửa chiêu.

Nếu là lúc này Lâm Dương Thiên lại thừa thắng xông lên lời nói, Tiết Thiên tuyệt đối sẽ nghênh đón một cuộc ác chiến, đến sau cùng chỉ sợ thật đúng là sẽ đem chính mình đoàn hải tặc Kỳ Hạm không công thua đi.

Này lại Tiết Thiên mặt ngoài không có việc gì, trong lòng đã tới đi đi lại lại quay về quét chính mình hơn một trăm cái to mồm.

Chính mình thật mẹ nó chủ quan a!

Thật mẹ nó bị coi thường a!

Làm sao lại đầu một bộ, đi gây cái này cơ như ý chuyên môn mời đi theo Tiểu Ma Vương đâu?

Gây cũng liền gây, làm gì còn muốn nào tử nóng lên giống như người khác đánh cược thân gia đâu?

Lần này tốt.

Bồi phụ nhân lại gây binh, bị coi thường phạm đến nỗi ngay cả thân gia tánh mạng đều muốn dựng vào.

Tiết Thiên trong nội tâm khổ ép a.

Nhưng không thể không nói, vị này quả nhiên là một đầu người đàn ông.

Hắn tại đã dự liệu được chính mình rất có thể chơi không lại Lâm Dương Thiên tình huống dưới một chút cũng không nghĩ tới lùi bước ý tứ.

Cứ việc một trận đánh cho biệt khuất, nhưng là mình phạm phải tiện, ngậm lấy nước mắt cũng phải xong.

Trên người mình thế nhưng là còn gánh vác mấy trăm vị trí huyênh đê sinh kế. . .

Tiết Thiên chiến ý lại dâng lên tới.

Hắn đã làm tốt liều chết nhất chiến chuẩn bị.

Nhưng lại tại lúc này, đối diện Lâm Dương Thiên nhưng là vậy vậy chính mình cảm kích thủ, một mặt khoan thai tới một câu:

"Tiết Thuyền Trưởng quả nhiên lợi hại. . . Giống như có chút đánh không lại đâu, nếu không, coi như ngang tay đi. Ta bồi điểm tiền thuốc men, vấn đề này cứ như vậy quên?"

Hả?

Tiết Thiên nghe xong, lệ rơi đầy mặt.

Cha! !

Lâm Dương tiểu huyênh đê, người là ta Cha! !

Thật.

Tiết Thiên lúc này còn kém cho Lâm Dương Thiên tại chỗ quỳ xuống.

Hắn đời này đều không có giống bây giờ giờ khắc này cảm thấy có người khả ái như thế.

Lâm Dương Thiên, trong nháy mắt trong mắt hắn hoàn thành từ cái đỉnh trong mắt đến trong lòng bàn tay bảo bối chuyển biến, câu nói này, nhất định cũng là trên đời này tuyệt vời nhất nhạc chương.

Tiết Thiên không ngóc.

Hắn đương nhiên nhìn ra Lâm Dương Thiên đây là đang cho hắn dưới bậc thang.

Toàn trường người xem cũng không ngóc.

Đoàn người tự nhiên cũng thấy rõ Lâm Dương Thiên hôm nay trận này vờ Tha để bắt Thật đặc sắc thủ đoạn.

Lâm Dương Thiên từ nhìn thấu đoàn hải tặc nhắm vào hắn thiết kế âm mưu bắt đầu, trong lòng của hắn suy nghĩ cũng không phải là vô cùng đơn giản đánh mặt trở lại đơn giản như vậy.

Hôm nay âm mưu đã đại biểu lấy Tiết Thiên cầm đầu một chút Lão Thành Viên trong lòng đối với hắn bài xích cùng địch ý, nếu như mình thô bạo giẫm đạp người này, sẽ chỉ làm mâu thuẫn trở nên gay gắt.

Tại một cái sẽ tề tâm hiệp lực ra ngoài Thảm Hiểm Đội Ngũ bên trong, có dạng này tiềm ẩn mâu thuẫn đó là một kiện vô cùng nguy hiểm sự tình.

Cho nên Lâm Dương Thiên mới có thể hạ bút thành văn thiết hạ một cái bẫy, một cái bất đắc dĩ, buộc Tiết Thiên giống như chính mình Hào Đồ thân gia cục.

Mà liền tại thời khắc cuối cùng, ngay tại Tiết Thiên cho là mình sẽ mất đi hết thảy thời khắc, Lâm Dương Thiên bất thành linh nhượng, đó mới là để cho Tiết Thiên kinh lịch trải qua một trận từ địa ngục đến thiên đường chuyển biến, làm sao có khả năng không đối Lâm Dương Thiên sinh ra hảo cảm?

Theo người. . . Đối với Lâm Dương Thiên tới nói rất dễ dàng.

Cảm động nhân tâm, cam đoan đội ngũ đoàn kết, mới là Lâm Dương Thiên hôm nay chân chính con mắt.

Không thể không nói, cái này con mắt hiện tại đã viên mãn đạt được.

Người xem hiện tại Tiết Thiên biểu lộ liền biết, vị này trước đó còn hoàn toàn chương mắt Lâm Dương Thiên Lục Lâm người đàn ông, hiện tại đã trong lòng đối với Lâm Dương Thiên sinh ra tán đồng.

"Tốt! Lâm Dương Thiên, nhìn người coi như có chút bản sự, ta hôm nay liền cho người cái mặt mũi, liền theo người ý tứ tới xử lý."

Tiết Thiên phạch một cái thu hồi trường côn, vẫn còn giả bộ mô hình làm dạng mạnh miệng một câu.

Nhưng là rất nhanh, con hàng này liền vô cùng thức thời nói sang chuyện khác:

"Tuy nhiên lão tử bất thành linh nhìn người tiểu tử có chút thuận mắt, kia cái gì Dược Phí liền miễn, ta Hắc Phong hải tặc còn không kém mấy cái này tiền

bắn, mặt khác, Lâm Dương Thiên, hôm nay việc này ta không để yên cho ngươi, đánh nhau là ngang tay, ngươi có dám theo hay không lão tử tại trên bàn rượu lại chia cái cao thấp! Lão tử uống chết ngươi nha!"

Ha ha.

Người bên cạnh đều cười.

Tiết Thiên những người này chính là như vậy, hận ngươi thời điểm hận không thể giết ngươi cả nhà, nhưng là một khi ngươi đạt được đối phương tán thành, những người này trên thân loại kia giang hồ bầu không khí trong nháy mắt liền có thể cảm nhiễm đến ngươi.

Tuy nhiên Lâm Dương Thiên hiện tại còn xa xa không cùng bọn họ trở thành Sinh Tử Chi Giao, nhưng là chỉ ít thông qua hôm nay chuyện này, Tiết Thiên nhận định một việc ——

Cái này Lâm Dương Thiên, có thể kết giao!

Vậy thì cái gì cũng đừng nói, đều dùng từ nói chuyện đi.

Lâm Dương Thiên cười nhạt một tiếng, đang chuẩn bị nói chuyện, bên cạnh nhưng là cơ như ý đã đụng lên đến, dịu dàng giúp hắn đáp ứng trận này từ chiến.

Tuy nhiên lại không phải tối nay.

"Khanh khách, Tiết Thuyền Trưởng, Lâm Công Tử, ngày mai sẽ là xuất phát đi lôi vân trạch thời gian, tối nay không nên uống thả cửa. Không bằng như vậy đi, chờ đến đoàn người lần này thuận lợi đột phá cái kia đạo kết giới, thu hoạch được vô thượng kỳ trân, Thiên Hạ Thương Minh làm chủ, vì tất cả người tổ chức một trận long trọng tiệc ăn mừng được chứ?"

Ha-Ha, tốt!

Vậy thì nghe Cơ chương quý!

Hôm nay một trăng phong ba tại Lâm Dương Nhất tới một lần ở giữa dễ như trở bàn tay hóa giải.

Toàn bộ thiên hạ Thương Minh trận doanh càng là bởi vì trận này tiểu nháo kịch đạt tới chưa từng có đoàn kết.

Mỗi người đều đối với ngày mai lôi vân trạch hành trình tràn ngập chờ mong.

...

Cùng lúc đó, cùng ở tại toà này Vọng Không Đảo bên trên, hơn thế lực khắp nơi đều đang nhìn hướng về thiên hạ Thương Minh phương hướng.

Vừa rồi một tiếng kinh thiên động địa đối bình, kinh động ở trên đảo tất cả mọi người.

Những cái kia dùng vàng độ nóc nhà hình tròn trong kiến trúc, là người bình thường vĩnh viễn không cách nào tưởng tượng xa xỉ cùng huy hoàng.

Một tòa tuy nhiên tại hải ngoại đến khi tu kiến hành cung, bên trong chỗ hao phí Thiên Địa Kỳ Trân, đã đến làm cho người giật sùi trình độ.

Đừng không nói, cũng là ở trong gian kia lớn nhất hành cung bên trong mềm sập, dùng tài liệu là tứ giai trân phẩm Linh Tài 【 Tứ Quý Ngọc 】, lớn nhỏ cỡ nắm tay một khối liền đáng giá một tỷ bạch ngân, như thế nhất đại cái giường tùy tiện liền vượt qua mấy trăm ức Thiên Giới.

Thượng diện nệm là cường đại nhất Vương Cấp Yêu Thú Thú Bì, cửa hàng tám tấm là dùng ngàn năm thành thực 【 Thái Hồng Miên 】, tơ lụa thành thất sắc Vân thâm, những tài liệu này tất cả đều là không có cách nào dùng tiền đi tính Thiên tài Địa Bảo, nhưng ở tại đây lại bị người làm thành đồ dùng sinh hoạt, chỗ nào cũng có.

Đây chính là Thiên Tàng vương quốc, số tiền kia đã nhiều đến không có địa phương hoa cường đại vương triều mới có thể hưởng thụ cực hạn sinh hoạt.

Tại cái này xa hoa mà thoải mái dễ chịu mềm trên giường, buông thông một đạo trần châu yêu, che khuất trên giường nửa nằm một bóng người.

Cứ việc thân ảnh này thấy không rõ lắm, nhưng trên thân thỉnh thoảng phát ra cường đại khí tràng, tựa như là nhất tôn loá mắt thái dương, cường đại không cách nào nhìn thẳng.

Mọi người đều nói Thiên Tàng vương quốc là dựa vào lấy vô tận tài phú mới có thể sừng sững tại Tây Bộ mệnh mệnh Đại Mạc phía trên, nhưng chỉ có người thông minh mới có thể hiểu, đối mặt với như lang như hổ được Cát Liệt Vương Quốc, không có thực lực cường đại, chỉ sợ Thiên Tàng vương quốc đã sớm biến thành dã thú miện bên trong đồ ăn.

Tên này vô cùng cường đại tồn tại cũng là tốt nhất ví dụ.

Trong đại diện, vang lên người này âm thanh, rõ ràng là người nam tử, lại có chút kiều mị tận xương, giống như Kẹo bông gòn chán người:

"Như thế nào? Chúng ta đồ vật đều chuẩn bị kỹ càng sao?"

"Hồi bẩm Thân Vương Điện Hạ, đều chuẩn bị kỹ càng, Đại Luyện Kim Sư 【Mạc Pháp】 đại nhân tự mình hứa hẹn, lần này đồ vật nhất định có thể trợ giúp chúng ta phá vỡ kết giới. . ."

"Hừ, mỗi lần cũng là nói như vậy, còn không phải mỗi lần đều để ta thất vọng. . ." Vị này Thân vương đại nhân âm dương quái khí nói: "Được rồi, cũng chỉ có thể trước tiên dạng này, các người lui ra đi, ta ngủ tiếp cái Mỹ Dung cảm giác, ngày mai lại được giày vò một ngày, người ta nếp nhăn lại phải mọc ra. . . Ai, có được một tấm tuyệt thế mỹ nhân cũng là khổ như vậy buồn bực a. . ."

Vâng.

Tên thị vệ kia tựa hồ đã thành thói quen vị này Thân vương đại nhân tự luyện lái nhái, lui về chuẩn bị rời đi.

Nhưng hán đột nhiên không cẩn thận đụng phải bên cạnh một nhánh thủy tinh nên, mắt thấy này giá trị liên thành nên muốn ngã nát trên mặt đất.

Xoát.

Kỳ lạ sự tình phát sinh.

Một cỗ huyền diệu lực lượng từ phía sau bức rèm che mặt lan tràn đi ra, đứng là cảm này nên định trên không trung, sau đó này nên tựa như là bị một cái vô hình tay nắm lấy, chậm rãi đứng thẳng đoan chính.

"Phải cẩn thận a, thứ này ném hỏng người có thể không thương nổi đây!" Bên trong Thân Vương tiếng nói lại lần nữa vang lên, không thấy tức giận.

"Đứng đứng!" Thị vệ kia như nhặt được Đại Xá rời đi.

Nhưng hán trong mắt lại tràn đầy thần phục thần sắc.

Vừa rồi, chính là vị thân vương kia đại nhân trong truyền thuyết "Niệm lực" a?

Quả nhiên quá thần kỳ, có vị này được xưng là Âm Dương Pháp Thân Thân Vương Điện Hạ trợ trận, cái này lời văn trách bảo bối, nhất định cũng là thuộc về chúng ta Thiên Tàng vương quốc!

. . .

Một bên khác, liên tiếp cự đại nhà bạt lều vải trong doanh địa.

Một đạo nguy nga thân ảnh cưỡi trần, giống như núi đứng thẳng.

Tại đạo thân ảnh này đối diện, bờ lởm ngổm một cái tiểu sơn cự đại Hải Thú —— thực lực đạt tới Vương cấp 【Bá Vương con mực】.

Bạn đang đọc truyện *Hỏa Đế Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Hỏa Đế Thần Tôn Chương 108 : Quần hùng

Người bá vương này con mực là dưới biển sâu bá chủ, sinh ra Bát Trảo, mỗi một cây xúc tu đều có Khai Sơn Liệt Thạch lực lượng khổng lồ, liền xem như những hung mãnh đó cá mập loại yêu thú nhìn thấy bọn họ cũng phải nhượng bộ lui binh.

Trước mặt cái này Bá Vương con mực, càng là Vương Cấp Yêu Thú bên trong cường giả, trên thân tuôn ra tới linh thú uy áp đã sánh ngang người bình thường tộc Uẩn Linh hậu kỳ cường giả.

Nhưng là, giờ phút này con hung thú, cũng đã vết thương chồng chất.

Nó này Lực Đại Vô Cùng tám cái xúc tu, lại có hai cái không ai sống sờ sờ xé mở đến, màu xanh sẫm máu tươi rơi vãi một chỗ, toàn trường đều quanh quần nó bắt lực rên rỉ la lên.

Đây hết thảy, cũng là tên nam tử này thủ đoạn, có thể lấy Nhục Thân Chi Lực, ngoan sinh sinh cầm một đầu Bá Vương con mực ngược đến nỗi này hấp

hối trạng thái, người này nhất định mới thật sự là hình người hung thú.

Đối mặt với trước người bất lực phản kháng Hải Thú, người này khoe miệng nổi lên tàn nhẫn nụ cười, lộ ra một loạt sáng như tuyết nanh trắng.

Trên thảo nguyên Hung Lang không có thương hại, chỉ có vô tận giết chóc tới thỏa mãn bọn họ khát máu dục vọng.

"Ta tới chung kết người thống khổ đi. . ."

Một tiếng trầm thấp lời nói, tuyên án đầu kia Hải Thú cuối cùng vận mệnh.

"A Man điện hạ thần dũng vô địch, Vạn Tuế! !"

Bên cạnh là một đám Thảo Nguyên Dũng Sĩ bọn họ nhiệt tình la lên.

Nhưng vào lúc này, đột nhiên, trong không khí bất thành linh xuất hiện một trận không khỏi gọn sóng, sau đó một bóng người giống như là như u linh cứ như vậy bỗng dưng hiện lên ở giữa đám người.

"A Man điện hạ thần dũng Vô Song, làm sao khổ tới khó xử những này đáng thương sinh linh."

Trong không khí, càng là vang lên một cái du dương xuôi tai thanh âm nam tử.

Thanh âm này giống như là một vũng suối nước, dường như có tính hóa nhân tâm lực lượng, toàn trường những này đến từ Thảo Nguyên Bộ Lạc hung hãn đại hán, lại cũng là không khỏi bình tĩnh trở lại.

Người nào?

Đoàn người nhìn thấy, tại đầu kia Bá Vương con mực bên cạnh, đứng một đạo tóc dài phát phối thân ảnh.

Đây là một cái khuôn mặt phổ thông trung niên nam tử, chột nhìn không có cái gì đặc biệt, nhưng lại tự có một loại lạnh nhạt như nước kỳ dị phong độ.

Hắn đứng ở nơi đó, nhưng lại phảng phất không có người.

Hắn khí tức tựa hồ cùng tự nhiên dung thành một thể, mỗi một cây trong gió phiêu đảng sợi tóc tựa hồ cũng tản ra huyền diệu Ý Cảnh, để cho người ta nhìn một chút liền rối cuộc vô pháp quên cái này đặc biệt mà nam tử thần bí.

Sát khí đằng đằng quang trường nhỏ lập tức yên tĩnh.

Người này bình thần ánh mắt liếc nhìn toàn trường, cuối cùng vẫn rơi xuống tên kia hung thú cường đại chiến sĩ trên thân, đầu tiên là cung kính gật đầu hành lễ:

"Mạc Siêu Nhiên gặp qua A Man điện hạ."

Mạc Siêu Nhiên!

Hắn cũng là Mạc Siêu Nhiên! !

Bên cạnh những cái kia được Cát Lợi vương quốc các dũng sĩ từng cái giật mình.

Trước đó mấy lần ra biển, liền nghe nói Phục Ba bộ lạc có một vị Chí Cường tồn tại, lực lượng một người, có thể địch ngàn vạn Hải Thú, thực lực Chí Cường, bề ngoài toàn bộ Nam Bộ Đại Trạch, không nghĩ tới hôm nay vậy mà lại hiện thân ở chỗ này.

Mạc Siêu Nhiên danh khí to lớn, tất nhiên là làm cho người chấn nhiếp, mà hắn hôm nay ra sân lúc bày ra quý dị thân pháp cùng siêu nhiên khí độ, càng là không phụ nổi danh.

Nhưng là.

Đối với vị kia A Man điện hạ trong mắt, hoàn toàn không có ý nghĩa.

Chỉ gặp cái này hung hãn nam tử trừng mắt Mạc Siêu Nhiên, khoe miệng lộ ra nhe răng cười:

"Người vừa rồi, là đang giáo huấn ta?"

Mạc Siêu Nhiên đối mặt với đối phương cường đại khí tràng, bình tĩnh lắc đầu:

"Tại hạ đương nhiên không dám dạy Huấn Mông Cát Lợi vương quốc chiến thần, chỉ là muốn mời A Man điện hạ buông tha đầu này đáng thương sinh linh, Mạc Siêu Nhiên đại biểu toàn bộ Phục Ba bộ lạc, đều sẽ cảm niệm A Man điện hạ nhân từ."

"Thà hử? Chỉ bằng người một câu nói?"

"Tại hạ nguyện ý bỏ ra một chút thù lao. . ."

"Không cần."

Chỉ gặp vị kia A Man điện hạ một bước bước ra, lại tựa như thuận di liền đến trình diện bên trong, hướng về Mạc Siêu Nhiên dương dương cái cảm:

"Dựa theo chúng ta thảo nguyên quy củ, con mồi vĩnh viễn sẽ chỉ thuộc về cường đại nhất Liệp Thủ, ngươi phải cứu súc sinh kia, thắng ta liền có thể."

"A Man điện hạ chính là thảo nguyên đệ nhất dũng sĩ, Mạc Siêu Nhiên sao dám. . ."

"Hừ, chỉ sợ không phải do ngươi! !"

Oanh.

Vừa mới nói xong, vị kia A Man điện hạ toàn thân sát ý linh năng trong nháy mắt phun trào đi ra.

Một tiếng sói tru, tựa hồ vang vọng giữa thiên địa, vô tận hung uy, muốn đem trước mặt cái này phạm thượng siêu nhiên nam tử thôn phệ.

"Ai. . ."

Đối diện Mạc Siêu Nhiên nhìn thấy đối thủ cũng định động thủ, phát ra thở dài một tiếng, đồng thời hai tay đúng là bắt đầu không ngừng kết xuất phức tạp thủ ấn, miệng bên trong càng là nói lầm bầm.

"Chết đi cho ta!"

Này A Man điện hạ tựa hồ nhìn ra Mạc Siêu Nhiên khắp nơi làm cái gì, trong mắt nộ hỏa càng tăng lên, gầm lên giận dữ, đánh rách tả tơi bầu trời.

Hắn hướng thẳng đến Mạc Siêu Nhiên oanh ra nhất chương, Phong Vân vì đó biến sắc.

Một chương này cơ hồ đã đạt tới Nhục Thân Chi Lực cực hạn, không có cuộn cuộn uy danh, cũng chỉ có vô cùng lực đạo.

Đáng sợ chương phong trong không khí hình thành một đạo mắt trần có thể thấy Gió xoáy, những nơi đi qua cầm chung quanh thảm cỏ bùn đất toàn bộ xé rách quển nát, mà những cái kia ở bên vây xem Thảo Nguyên Dũng Sĩ bọn họ tức thì bị thổi đến đứng không vững, ngã trái ngã phải, bên trong thậm chí không thiếu một chút Uẩn Linh cảnh giới trở lên cường đại võ giả.

Như thế hời hợt một kích, vền vẹn dư âm giống như này đáng sợ, thử hỏi thiên hạ này có thể mấy người có thể ngăn trở cái này A Man điện hạ toàn lực nhất kích?

Liền liền đối mặt Mạc Siêu Nhiên, tựa hồ cũng không muốn đón đỡ.

Tại nghìn cân treo sợi tóc thời khắc, chỉ thấy này Mạc Siêu Nhiên trong nháy mắt đã hoàn thành vừa rồi thủ ấn, cả người trên thân toát ra một cỗ kỳ dị linh quang, đem hắn cùng đầu kia Bá Vương con mực bao khóa ở chính giữa.

Phạch một cái.

Người này cùng núi nhỏ kia yêu thú vậy mà liền dạng này lại một lần nữa hư không tiêu thất trong không khí ở giữa, mặc cho đối thủ một kích như thế nào Thạch Phá Thiên Kinh, cũng chỉ có thể đánh phá một đoàn không khí.

Hoa.

Trong đám người tất nhiên là phát ra một tiếng sợ hãi thán phục.

Những này đến từ thảo nguyên cường đại chiến sĩ bọn họ cho tới bây giờ chưa từng thấy qua thần kỳ như thế cảnh tượng, cái này Mạc Siêu Nhiên nhất định giống như là thần linh, đúng là tại bọn họ cường đại nhất A Man điện hạ thủ hạ tới lui tự nhiên.

Trong hư không, còn lơ lửng truyền đến Mạc Siêu Nhiên nhàn nhạt âm thanh:

"Hôm nay siêu nhiên có chỗ đắc tội, ngày sau ỏn thỏa hướng về A Man điện hạ đến nhà tạ tội."

Nói xong, hết thảy liền toàn bộ bình tĩnh lại.

Chỉ có mọi người to khỏe hồ hấp cùng sợ hãi thán phục ở trên không mặt đất tiếng vọng.

"A Man điện hạ bớt giận. . ."

Bên cạnh, vội vàng có hai tên người mặc Kim Lang Chiến Bào nam tử đi tới, bọn họ sợ vị kia A Man điện hạ dưới con nóng giận trực tiếp giết tới Phục Ba bộ lạc trong doanh địa đi.

"Ha ha, Mạc Siêu Nhiên. . ."

Ai ngờ vị kia trước đó biểu hiện ra vô cùng hung tàn khí tràng nam tử, giờ phút này cũng chỉ là cười lạnh lạnh một chút, chậm rãi thu hồi toàn thân hắc sát cơ, trực tiếp đi trở về chính mình lều vải.

Người trong thiên hạ đều coi là được Cát Lợi vương quốc 【Huyết Lang】 phổ A Man chỉ là một cái khát máu thành tính Sát Nhân Cuồng Ma.

Nhưng là chỉ có chân chính hiểu biết người khác mới biết được, cái này lấy sức một mình uy hiếp toàn bộ Tây Bộ Hoang Mạc cường đại nam tử có được tuyệt không vền vẹn sói hung tàn. . .

Càng có sói ẩn nhẫn cùng giao hoạt.

Chỉ có chờ đến chân chính con mồi xuất hiện ở trước mắt thời điểm, đầu này Huyết Lang mới có thể chân chính lộ ra răng nanh, cầm trước mặt sở hữu địch nhân xé nát, thôn phệ. . .

. . .

Vọng Không Đào tận cùng phía Bắc, là đen kịt một màu Mạc Ngọc cung điện.

Những này tối như mực trong đại điện cả ngày lộ ra làm cho người trong xương phát lạnh tử khí, cách xa xưa đều sẽ cảm thấy cũng không thoải mái.

Càng làm cho người ta hoảng sợ là, những tòa đại điện này tuy nhiên tại cái này Vọng Không Đào bên trên dựng lên tháng ba chưa đến thời điểm, phụ cận hơn mười dặm phạm vi bên trong đã thành một mảnh tử địa, chung quanh hết thảy sinh linh phảng phất đều bị những tòa đại điện kia Trung Tà xấu sinh linh thôn phệ sinh cơ.

Vừa rồi Lâm Dương Thiên cùng Tiết Thiên kinh thiên nhất chiến, cũng kinh động những này cung điện màu đen bên trong kinh khủng tồn tại.

Đen nhánh trong điện đường không thấy hóa quang, chỉ có vài đôi thăm thẳm thiêu đốt như quỷ hỏa ánh mắt đang phát tán ra tà ác linh quang.

Ở trong một người, toàn thân đều quấn tại một kiện đen nhánh áo choàng bên trong, thân hình khô gầy tựa như củi khô, thanh âm nói chuyện càng là khàn khàn giống như địa ngục leo ra Nga Quỷ:

"Huyết tể dùng tể phẩm đều chuẩn bị kỹ càng a?"

"Đều chuẩn bị thỏa đáng, âm trưởng lão."

Ân.

"Lần này, chúng ta nhất định phải năng lượng phá mất cái kia đạo kết giới. . ."

"Âm trưởng lão yên tâm, tông chủ tự mình luyện hóa 【Huyết Thi】, đó cũng không phải là vền vẹn vì là bài trừ phong ấn đơn giản như vậy."

Trong đại điện yên lặng một hồi, tựa hồ là đang tiêu hóa câu nói này ý tứ.

"Ha ha, sư huynh cuối cùng suy nghĩ chu đáo cẩn thận, này lời vẫn trạch bên trong bí tàng, không cần thiết đi cùng người khác chia sẻ. . ."

"Đúng là như thế, chỉ cần kết giới vừa vỡ, cái kia chính là Huyết Thi uy hiếp toàn trường thời điểm, nếu người nào dám lỗ mãng, tông chủ nói không ngại để bọn hắc trở thành Huyết Thi tể phẩm."

"Hiểu biết, người xuống dưới chuẩn bị sẵn sàng đi. Huyết Thi bí mật, tuyệt đối không thể lộ ra nửa điểm phong thanh ra ngoài."

"Đúng."

Hai người không nói thêm gì nữa.

Nhưng vừa rồi mẫu đối thoại đó đã đầy đủ Thạch Phá Thiên Kinh.

Cái này vạn môn vị đúng là đã sớm làm tốt xé bỏ hiệp định u ám chuẩn bị.

Này khung bố Huyết Thi. . . Đến là dạng gì nhân vật đáng sợ. . . Đúng là có thể cho bọn hắc lực áp tứ đại đỉnh phong hào môn tự tin?

Ngày mai lời vẫn trạch chuyển đi, còn chưa bắt đầu, liền đã trong bóng tối nhắc lên làm cho người bất an hắc sắc thủy triều.

. . .

Một đêm này, trôi qua mười phần bình tĩnh.

Mát lạnh gió biển, muốn dễ dàng lấy Vọng Không Đảo bên trên tất cả mọi người viên kia tham lam mà xao động tâm, nhưng hiển nhiên vô pháp làm đến.

Tuy nhiên ngày thứ hai thái dương hơi lộ ra nửa bên đầu, toàn bộ Vọng Không Đảo bên trên năm nhà thế lực tất cả đều công việc lu bù lên.

. . .

"Các huynh đệ, khởi công đi!"

Tiết Thiên Hắc Phong đoàn hải tặc là Thiên Hạ Thương Minh lần này Hải Thượng hành trình chủ lực hoa tiêu đội ngũ.

Nói một chút đến ra biển đi xa, những này từng cái nhìn lồi tha lồi thôi các hán tử lập tức tất cả đều biến thành người khác giống như, mỗi người ánh mắt bên trong lộ ra cũng là chấn động tâm hồn quang mang.

Đó là nhiều năm cùng đại hải liên hệ về sau ma luyện đi ra tự tin chi quang.

Toàn bộ doanh địa người đều tại những hải tặc này bọn họ chào hỏi dưới, vô cùng có hiệu suất hướng đi thuộc về Thiên Hạ Thương Minh chiếm cứ Bãi Biển.

Vọng Không Đảo bên trên thế lực chia thành năm phần, mỗi cái thế lực đều có chính mình đất cắm trại cùng Bãi Biển, Thiên Hạ Thương Minh khối này thuộc về lớn nhất gió êm sóng lặng tránh gió miệng, cái này cần nhờ vào Tiết Thiên vị này Hải Thượng Giang Bả Tử kinh nghiệm cùng uy vọng.

Lâm Dương Thiên sớm liền theo đám người đi vào bờ biển.

Trước mắt là khó mà hình dung bao la hùng vĩ gọn sóng, này mệnh mông xanh thăm cảnh tượng, vô luận lúc nào đi xem đều sẽ làm lòng người sinh một loại nhỏ bé cảm giác.

Tuy nhiên Lâm Dương Thiên ánh mắt rất nhanh liền bị trên bờ biển một chiếc quái vật khổng lồ hấp dẫn.

Bạn đang đọc truyện *Hỏa Đế Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Hỏa Đế Thần Tôn Chương 109 : Mười lăm năm trước

Đó là một chiếc toàn bộ kim khí chế tạo khổng lồ Hải Thuyền.

Thân thuyền chừng tầng năm sáu lầu cao độ, rất là to lớn hùng vĩ, toàn bộ thân tàu thượng diện tuy nhiên lấy không cùng loại loại kim khí mới hàn mà thành, nhưng là mỗi một khối kim khí cũng là đi qua tỉ mỉ rèn đúc luyện chế, có rất cường ngạnh độ bản thân lại cực nhẹ đứng dịp, là xây dựng thân thuyền tuyệt hảo tài liệu.

Lại nhìn thân tàu kết cấu, cũng là đi qua một phen thiết kế tỉ mỉ, không chỉ có chiều cố thuyền viên sinh hoạt cần, bên trong càng là giấu giếm nhiều chiến đấu dùng cơ quan hỏa lực.

Bình thường đây là một chiếc không sợ sóng gió Hải Thượng tàu thủy, chỉ khi nào khai chiến, chính là một đầu giương nanh múa vuốt Tuyệt Thế Hùng Thú.

Thuyền này. . . Dốc hết vốn liếng a. . .

Lâm Dương Tâm nói may mắn chính mình hôm qua chỉ là hù dọa một chút Tiết Thiên, cũng không có thật muốn thuyền này, nếu không người ta thật đúng là đến giống như chính mình liều mạng không thể.

Đang nghĩ ngợi, bên cạnh một cái Bò Phiến đại thủ đã dựng vào Lâm Dương Thiên bả vai:

"Ha ha, Lâm huynh đệ, nhìn xem ta cái này 【 Hắc Sa hào 】! Không phải ta thổi ngưu bức a, cái này toàn bộ Nam Bộ Đại Trạch bên trên, liền không có một chiếc thuyền năng lượng giống như ta Lão Tiết thuyền so sánh. . ."

Bên cạnh Tiết Thiên đã mở miệng một tiếng Lâm huynh đệ kêu lên, giống như Lâm Dương Thiên quan hệ gần không ít.

Bên kia toa, Thiên Hạ Thương Minh tam đại chương quỹ, mang theo Tiêu Tương công chúa, vị kia đến từ Thánh Tông Mộ Dung Bạch công tử, cùng một

đoàn người cũng đi tới.

Hòa Nhi vị này thiếu nữ bằng hữu quả quyết đã tìm tới tận hoan, lúc này đang đứng tại Tiêu Tương công chúa trên bờ vai cho Tiêu Công Chúa kể từ Triệu Văn xương nơi đó nghe tới trò cười, chọc cho luôn luôn ăn nói có ý tứ tuyệt sắc mỹ nữ công chúa cười ha ha ha, hấp dẫn một mảng lớn nhân cầu.

"Hà? Phải không, nguơ bức như vậy a?"

Con hàng này trò cười kể xong, nghe được bên cạnh Tiết Thiên đang tại khoác lác, cũng là thủ thiếu, không, móng vuốt thiếu, trực tiếp liền bay đến Hắc Sa hào bên cạnh, hoa cũng là nhất trào tử.

Xoẹt.

Nhất đại khối sắt lá bị Hòa Nhi kém chút ngạnh sinh sinh giật xuống tới.

Tiết Thiên ánh mắt trong nháy mắt liền thẳng.

"Cũng không được tốt lắm a. . ."

Hòa Nhi tức chết nguơ không đền mạng lại thêm một câu.

Tiết Thiên trực tiếp một cái lão huyết kém chút phun ra ngoài.

Đoàn người thì là Ha-Ha vui mừng, đồng loạt leo lên Hắc Sa hào.

Lên thuyền, Tiết Thiên liền đi sở chỉ huy có thuyền viên bận rộn ra biển, mỗi người cũng đều phân đến riêng phần mình buồng nhỏ trên tàu, có thể tại đi thuyền thời điểm hơi chút nghỉ ngơi.

Lâm Dương Thiên phân đến là chữ thiên số bảy buồng nhỏ trên tàu, có thể xưng tuyệt đối ưu đãi, hơn nữa còn giống như Tiêu Tương công chúa làm hàng xóm.

Vị này người mang Mộc Thuộc Tính Linh Thể tuyệt sắc mỹ nữ lên thuyền cũng không quên hướng về Lâm Dương Triển bày ra đầy đủ thân cận thiện ý, tuy nhiên đều bị Lâm Dương Thiên rất tốt duy trì tại nhất định phạm vi bên trong.

Với lại hẳn cảm giác được, một khi Tiêu Tương công chúa nói chuyện với chính mình, bên cạnh này Mộ Dung Bạch một đôi mắt liền sẽ có ý vô ý nhìn mình, bên trong vị đạo người sáng suốt đều có thể minh bạch.

"Bọn tiểu nhị, nhỏ neo, Dương Phàm! !"

Nương theo lấy Tiết Thiên trung khí mùi phần rống to một tiếng, Hắc Sa hào liền chậm rãi rời đi đường ven biển, hướng phía này một mảnh xanh thăm đại dương mênh mông chỗ sâu, lái đi.

Thiên Hạ Thương Minh lần thứ chín này lời vân trạch thám hiểm con đường, cũng chính thức kéo ra màn che.

Thuyền thúc đẩy về sau, căn cứ trước đó Lam Hải thuyết pháp, một đoạn này sẽ là trong vòng hai ngày dài đằng đặc đường đi, ở giữa sẽ kinh lịch trái qua to to nhỏ nhỏ không ít nan quan.

Lâm Dương Trực tiếp trở về chính mình buồng nhỏ trên tàu, ở bên trong điều tức tu dưỡng.

Thời gian cứ như vậy hơn phân nửa sắc trời cảnh, Lâm Dương Thiên không có đi dùng cơm trưa, mà chính là yên tĩnh điều tức lấy trong cơ thể hỏa diễm linh lực.

Đúng lúc này, cửa phòng bất thành linh vang lên nhẹ nhàng gõ cửa âm thanh.

"Người phương nào?" Lâm Dương Thiên mở to mắt.

"Lâm Công Tử, là Tiêu Tương. . ." Bên ngoài truyền đến như chuông bạc xuôi tai âm thanh.

Cái kia xinh đẹp công chúa?

Lâm Dương Thiên đứng dậy mở cửa, đối diện đầu tiên là một vị Lão Thục Nhân —— mặt trời lặn hoàng thất Đại Nội Cao Thủ, hạ lên long Hạ tổng quản.

Này xinh đẹp không gì sánh được Tiêu Tương công chúa đang đứng tại hạ lên Long Thân về sau, một mặt dịu dàng nhìn xem chính mình.

"Lâm Công Tử, Tiêu Tương hữu lễ." Tiêu Tương ánh mắt cong lên tới giống như hai gâu thanh tuyền, khiến cho người say mê.

"Mời đến."

Lâm Dương Thiên né người để cho hai người tiến đến.

Sau khi vào nhà, Tiêu Tương không chút nào câu thúc chính mình ngồi xuống, hạ lên long thì là hướng về Lâm Dương Thiên gật đầu về sau làm ảo thuật từ trong túi càn khôn móc ra một cái com lồng, bên trong là nóng hôi hổi đồ ăn, một dạng một dạng bùng ra.

"Hỏa Nhi đâu?" Lâm Dương Thiên hỏi một câu cái kia ăn hàng.

"Tự nhiên là tại nhà ăn ăn như gió cuốn." Tiêu Tương công chúa cười nói:

"Tiêu Tương nhìn thấy Lâm Công Tử không có đi dùng cơm, đặc biệt cho người đưa chút đến, Hải Thượng xóc nảy, Lâm Công Tử nếu là không có khẩu vị lời nói uống chút cháo loãng cũng là vô cùng tốt. . ."

Nói, vị công chúa này điện hạ vậy mà tự mình cho Lâm Dương Thịnh một bát cháo, còn cần tám kia miệng anh đào nhỏ thối một chút, mới phóng tới Lâm Dương Thiên trước mặt.

Hình tượng này, đẹp đến mức không cách nào hình dung.

Đôi bất kỳ người đàn ông nào, đôi mặt loại này nhan giá trị bạo biểu mỹ nữ, đôi mặt loại này say lòng người nội tâm phong tình, chỉ sợ đã sớm không biết chính mình họ gì.

Nhưng là Lâm Dương Thiên, lại chỉ là bình tĩnh nhìn xem Tiêu Tương công chúa, nói một câu: "Công chúa điện hạ có chuyện gì tình không ngại nói rõ."

Bên cạnh, hạ lên Long tổng quản lông mày rõ ràng nhú một cái.

Vị này Lão Tổng Quản rõ ràng trong lòng khinh bỉ Lâm Dương Thiên, loại này từ trên trời giáng xuống điểm phúc tiểu tử này không phải là mù a?

Nhà chúng ta Tiêu Tương công chúa lúc nào dạng này hầu hạ qua một người nam nhân?

Tiêu Tương công chúa đôi mặt Lâm Dương Thiên lãnh đạm, không chút phật lòng:

"Trước đó ta nghe như ý tỷ tỷ nói Lâm Công Tử là một vị không hiểu phong tình chính nhân quân tử, mới đầu ta chưa đủ lớn tin tưởng trên cái thế giới này có thể có người ngăn cản được như ý tỷ tỷ phong tình, hiện tại cuối cùng tin."

Lâm Dương Thiên bất động thanh sắc: "Công chúa giống như Cơ chương quỹ cũng là tựa thiên tiên nhân vật, Lâm Dương Thiên này phối hưởng thụ cái gì phong tình, công chúa vẫn là có chuyện nói thẳng đi."

"Khanh khách." Tiêu Tương công chúa che miệng cười khê: "Tốt, nói chuyện với Lâm Công Tử thật đơn giản, này Tiêu Tương liền thẳng thắn. Lần này tới tìm Lâm Công Tử, là muốn giống như Lâm Công Tử định một cái minh ước."

"Minh ước?"

"Vâng!" Tiêu Tương công chúa nghiêm sắc mặt, trong đôi mắt nhu tình dần dần tán đi, trở nên ngưng trọng lên: "Tiêu Tương muốn mời Lâm Công Tử trở thành ta Lạc Nhật Vương Quốc luyện khí Cố Vấn, trợ giúp Tiêu Tương cùng một chỗ, đối kháng này Vạn Ác vạn môn vị!"

Vạn môn vị! !

Lâm Dương Thiên nghe được danh tự, trong lòng hơi động.

Hắn biết cái này vạn môn vị lai lịch không nhỏ, chính là khí Võ đại lục ở bên trên Ngũ Đại Tông Môn bên trong một trong, hùng ngồi tại đại lục biên giới tây nam Hoang vạn trong u cốc.

Nghe nói cái này vạn môn vị tu luyện chính là hấp thu vong hồn lực lượng tà môn Dị Pháp, vô cùng quý dị cường đại, sở hữu Tây Hoang cùng Nam Bộ Đại Trạch Quốc nhà đều đối với cái này Thần Bí Thể Lực kiêng kỵ ba phần.

Bên kia, Tiêu Tương còn đang giải thích: "Ta muốn đi qua trước đó Xuất Vân Quốc trận chiến kia, Lâm Công Tử hẳn là đối với vạn môn vị có chỗ hiểu biết, bất luận là này Thượng Quan Hồng vẫn là Lâm Bách Xuyên, cũng là xuất từ vạn môn vị một mạch. . ."

Lâm Dương Thiên đối với cái kết luận này cũng chẳng suy nghĩ gì nữa.

Hắn gật gật đầu, không có gấp đáp lại Tiêu Tương mời, mà chính là hỏi một câu: "Cái kia không biết công chúa điện hạ có biết hay không, lấy vạn môn vị dạng này thế lực, tại sao lại muốn đối ta Xuất Vân Quốc ra tay."

"Cái này. . ." Tiêu Tương thoáng chần chờ một chút, hiển nhiên là biết cái gì, cuối cùng nàng ánh mắt ngưng tụ nhìn về phía Lâm Dương Thiên: "Cái này phía sau, chỉ sợ muốn liên lụy tới mười lăm năm trước phát sinh ở Xuất Vân Quốc một kiện kinh thiên đại sự! !"

Mười lăm năm trước. . . Kinh thiên đại sự. . .

Mười lăm năm trước, đúng lúc là chính mình xuất sinh thời gian, cũng là phụ thân Lâm Hạo uyên rời đi mẫu thân trở về Xuất Vân Quốc thời gian.

Lâm Dương Thiên suy nghĩ như điện, nhanh chóng cảm hết thầy xấu chuỗi đứng lên.

Chẳng lẽ, chính mình vận mệnh sớm tại mười lăm năm trước liền đã cuốn vào đến lịch sử gọn sóng bên trong?

Tiêu Tương lời nói, để cho Lâm Dương Thiên lại một lần nữa tràn ngập hiếu kỳ, nhưng lại tại cái này nói chuyện thời khắc máu chót, ngoài cửa lại một lần nữa vang lên tiếng đập cửa.

"Tiêu Tương, người ở bên trong a?"

Một cái lạnh lùng giọng nam vang lên, để cho trong phòng bầu không khí trong nháy mắt bị đánh phá.

Lâm Dương Mi đầu nhú một cái, vừa mới cho tới trọng yếu nhất trước mắt, người nào như vậy không hiểu chuyện tới quấy rầy?

Nhưng hần nhay cảm phát giác được Tiêu Tương giống như hạ lên mặt rồng sắc đều có chút không quá tự nhiên, hiển nhiên là biết người tới thân phận.

Mở cửa, ngoài cửa đứng được rõ ràng là một vị thần sắc băng lãnh thanh niên anh tuấn, cặp kia băng lãnh ánh mắt tại mở cửa trong nháy mắt liền bắn tới Lâm Dương Thiên trên thân.

Mộ Dung Bạch.

Vị này cho tới nay cao ngạo như Cửu Thiên Thần Long nam tử, này lại trên mặt rõ ràng có vẻ tức giận, nhìn xem Lâm Dương Thiên ánh mắt, càng là tràn ngập xem thường cùng bất mãn.

Cảm giác kia, tựa như nhìn xem một cái Cóc ghê ngồi xổm ở chính mình yêu thích Thiên Nga bên cạnh, căm ghét cực kỳ.

Hần không có vào nhà, mà chính là đứng ở bên ngoài lạnh lùng nói ra: "Tiết Thiên thông tri tất cả mọi người bên trên boong thuyền, phía trước lập tức sẽ tiến vào lôi vân trạch phạm vi."

Lời nói băng lãnh, càng là mang theo một tia mệnh lệnh giọng điệu.

Cái này khiến trong phòng không khí trở nên càng thêm xấu hổ.

"Mộ Dung Công Tử, chúng ta biết." Bên cạnh, hạ lên long nói chuyện với Mộ Dung Bạch thời điểm, thần sắc đúng là mang theo vài phần cung kính.

Vị này Mộ Dung Bạch thân phận nhìn tựa hồ đúng là so vương quốc Hoàng Tử còn cao quý hơn một chút.

"Đi thôi, Tiêu Tương, đừng cho người đợi lâu."

Kết quả, Mộ Dung Bạch căn bản không có để ý tới hạ lên long, mà chính là vẫn như cũ gắt gao nhìn chăm chăm Tiêu Tương công chúa, tựa hồ nhất định phải nhìn nàng rồi đi nơi này mới yên tâm.

Tiêu Tương công chúa sắc mặt cũng khó nhìn, nhưng rõ ràng sắc mặt có khó mà miêu tả nổi khổ tâm, nàng cùng Mộ Dung Bạch ở giữa tựa hồ có một loại không tiện nói nói quan hệ.

Chỉ gặp nàng hơi hơi cắn cắn miệng môi về sau, một mặt áy náy hướng phía Lâm Dương Thiên cười khổ một tiếng, tựa hồ muốn nói:

Lâm Công Tử, không có ý tứ, chúng ta lần sau trò chuyện tiếp.

Sau đó nàng liền đứng dậy mang theo hạ lên long bước nhanh rời đi Lâm Dương Thiên buồng nhỏ trên tàu, đi ngang qua Mộ Dung Bạch thời điểm, Tiêu Tương không có nhìn đối phương liếc một chút, hiển nhiên là bị cái này vô lễ cử động làm cho có chút tức giận.

Lâm Dương Thiên càng thêm có chút không vui.

Lúc đầu bị đánh gãy trọng yếu nói chuyện liền đã khó chịu, tăng thêm Mộ Dung Bạch loại kia cao cao tại thượng ánh mắt, càng làm cho Lâm Dương Thiên có một loại to mồm rút đối phương xúc động.

Thứ đồ gì mà!

Nhưng càng làm cho người ta tức giận là, này Mộ Dung Bạch cũng không có đi theo Tiêu Tương cùng rời đi, mà là tại các loại Tiêu Tương sau khi đi xa nhìn xem Lâm Dương Thiên lạnh lùng nói một câu:

"Từ hôm nay trở đi, ta không muốn nhìn thấy người tới gần Tiêu Tương mười mét phạm vi bên trong, nếu không. . . Này sẽ là người không thể thừa nhận hậu quả."

Đây chính là tràn trệ nhắc nhở thêm uy hiếp.

Lâm Dương Thiên thậm chí cảm nhận được đối phương tốc thẳng vào mặt hung ác sát khí.

Mộ Dung Bạch bá đạo giống vô cùng hộ ăn Tiểu Lang Cầu, Tiêu Tương cũng là hán tuyệt đối không thể xâm phạm thịt xương, bất kỳ cái gì người dám đụng, nhất định phải chết! !

Đáng tiếc, loại người này đụng phải Lâm Dương Thiên, cũng là tự làm mất mặt.

Lâm Dương Thiên giống không có nghe được Mộ Dung Bạch lời nói một dạng, ung dung bụng lên trên bàn chén kia cháo, thật to uống một ngụm, xoay mặt xem nói với Mộ Dung Bạch:

"Àn, Tiêu Tương công chúa tự mình đưa tới cháo, ngươi có muốn hay không tới uống một chén?"

Bạn đang đọc truyện *Hỏa Đế Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Hỏa Đế Thần Tôn Chương 110 : Kim khí Hỏa Nhi

Phạch một cái, Mộ Dung Bạch đồng tử co lên tới.

Trong phòng yên tĩnh một điểm động tĩnh đều không có.

Con hàng này hiển nhiên là bị Lâm Dương Thiên lời nói khí ngạnh lại.

"Không uống a, không uống quên."

Kết quả Lâm Dương Nhất một chút không có tự giác cúi đầu xuống, hút chuồn mát hút chuồn mát tiếp tục uống cháo.

Hắn mới mặc kệ cái gì Thánh Tông công tử, thanh niên chí tôn.

Thuyết Nan nghe, nếu không phải là bởi vì đợi lát nữa còn muốn xông lui vân trạch, nếu không chỉ bằng cái này cái gì Mộ Dung một tấm trang bức mặt thôi, hắn trực tiếp bạt tai mạnh tử muốn hô đi lên.

Hắn tần tần khổ khổ tới xông Lui Vũ trạch, không phải liền là vì là tăng thực lực lên, tốt thu hoạch được liên quan tới chính mình mẫu thân tin tức, nhưng bây giờ mặt khác một đầu manh mối thật vất vả xuất hiện, liền bị cái này Nhị Hóa cho quấy.

Ngươi nói có phiền hay không.

Cho nên Lâm Dương Thiên mới lười đi để ý tới bên cạnh này hàng, phối hợp đem một bát cháo uống hơn phân nửa.

Mà Mộ Dung Bạch thì là đứng ở nơi đó, tròn vẹn xem Lâm Dương Thiên có một phút đồng hồ.

Hắn bỗng nhiên khinh miệt cười.

Hắn tựa hồ giống như là xem thấu Lâm Dương Thiên trò xiếc, lấy một cái cao cao tại thượng người thắng lợi tư thái châm chọc nói:

"Ha ha, Lâm Dương Thiên, ngươi cho rằng dạng này liền có thể chọc giận ta a? Ngươi cùng ta so đứng lên tựa như là trong đất bùn ti tiện Loài bò sát, ta mặc kệ ngươi là dùng cái dạng gì phương thức thu hoạch được Tiêu Tương chú ý, ta chỉ lại nói một lần cuối cùng, lại tới gần hắn, ta sẽ đem ngươi ném chiếc thuyền này! !"

Nói xong.

Cái này phảng phất đứng tại cửu thiên đám mây cao ngạo thanh niên trực tiếp quay người đi.

Hắn tựa như hắn trong lời nói tới một dạng, đem Lâm Dương Thiên xem thành một cái Loài bò sát.

Ngươi, là sẽ không theo Loài bò sát sinh khí.

Ngươi, sẽ chỉ một chân giết chết những cái kia không nghe lời côn trùng.

Mộ Dung Bạch lời nói chính là cái này ý tứ, nếu là Lâm Dương Thiên còn dám tới gần Tiêu Tương, hẳn sẽ để cho Lâm Dương Thiên bỏ ra khó có thể chịu đựng đại giới.

Lâm Dương Thiên không nói gì.

Hắn nhìn xem Mộ Dung Bạch bóng lưng, ánh mắt dần dần thay đổi bằng lãnh đứng lên.

Loài bò sát a. . . Ha ha. . .

Tựa hồ thật lâu không có bị người từng khinh bỉ như vậy a. . .

Một cổ nhân nhặt ngọn lửa nhỏ trong lòng hắn chậm rãi dấy lên tới.

Hắn vươn người đứng dậy, hướng đi boong thuyền, mang trên mặt làm cho người khó mà nắm lấy lạnh lùng mỉm cười.

Tốt, Mộ Dung Bạch.

Đã nguoi nhất định phải đem lời nói đến đây cái phân thượng, vậy chúng ta liền đến nhìn một chút ——

Hôm nay, đến ai là long, ai là trùng! !

. . .

Hắc Sa hào boong tàu.

Toàn bộ thiên hạ Thương Minh đội ngũ các thành viên đều nhao nhao đi ra tập hợp.

Lôi Vũ trạch chuyển đi, đến khăn trương thời khắc.

Trước đó Lâm Dương Thiên liền nghe Lam Hải nói qua, muốn từ Vọng Không Đảo đến lôi vân trạch, ít nhất phải có hai ngày hành trình, trung gian có không ít nan quan cần ở đây cao thủ cùng nhau xuất lực mới có thể vượt qua.

Hiện tại, chính là đến đạo thứ nhất nan quan —— Lôi Hải.

Tại Hắc Sa hào phía trước phương hướng đi tới bên trên, đã có thể nhìn thấy nguyên một phiến đen nhánh mây đen giống cái nắp một dạng bao phủ cả mảnh trời khoáng trống.

Từng đạo từng đạo thiểm điện giống như giữa thiên địa gầm thét Giao Long, không ngừng từ đám mây bỏ về phía mặt biển, kích phát ra lít nha lít nhít điện hoa, tràng diện vô cùng dọa người.

Đây chính là Lâm Dương Thiên từng tại Phá Giới Châu trông được đến thế giới kia, một mảnh tràn ngập Nộ Lôi thiểm điện Tử Vong Chi Hải.

"Đến, đến, muốn đi vào Lôi Hải."

Bên cạnh, Hắc Phong đoàn hải tặc đám hải tặc cả đám đều khăn trương lên, cứ việc Hắc Sa hào đã tới quay về bình an xuất nhập chín lần, nhưng là mỗi một lần tại trong lôi hải vẫn là kinh hiểm trùng trùng điệp điệp, thiếu không tổn binh hao tướng.

"Tất cả mọi người chú ý, đều tập trung tinh thần, đội lạt nữa bị sét đánh trúng coi như trực tiếp đi đứt cá mập đi! !"

Boong tàu phương trên khán đài, Tiết Thiên đang chỉ huy toàn cục.

Vị này lão Hải trộm khắp khuôn mặt đầy cũng là ngưng trọng, không thấy chút nào trước đó thoải mái tự tin.

Hắc Sa hào thì là tại hắn chỉ huy dưới, giống một tên không biết sợ dừng sĩ, một đầu liền vào mệnh mông Lôi Điện Thế Giới bên trong.

Trời, trong nháy mắt liền hắc.

Đậu nành mưa to điểm, ào ào nện vào boong thuyền phía trên.

Tại đây không chỉ có Nộ Lôi thiểm điện, còn có mưa to mưa như trút nước, như trút nước nước mưa đem trọn con thuyền đều biến thành lôi điện chất dãn, toàn bộ boong tàu bất luận kẻ nào cũng có thể bị thiểm điện vô tình bổ trúng.

Nếu lúc này, trốn ở buồng nhỏ trên tàu nguyên bản mới là an toàn nhất lựa chọn, nhưng Lâm Dương Thiên biết, những ngày này lôi uy lực khó kháng, số ít một hai đạo Hắc Sa hào còn có thể ngăn cản, nếu là cỡ nào mấy cái nữa tuyệt đối là thuyền hủy người vong kết cục.

Cho nên toàn bộ Lôi Hải hành trình bên trong đều cần một đám cường giả hỗ trợ ngăn cản Thiên Lôi.

"Xem, tới! !"

Ngay tại tiến vào Lôi Hải sau khi không đến một khắc thời gian, trên bầu trời liền có một đạo thiểm điện công bằng hướng phía Hắc Sa hào bổ tới.

Tia chớp này chừng lớn bằng cánh tay, nhanh đến mức khó mà hình dung, đáng sợ uy năng trực tiếp cảm không khí đốt cháy khét, phát ra nòng đậm Trúng thối vị, thẳng tắp hướng thân thuyền bổ tới.

Cùng lúc đó, lại có một bóng người sớm tại tất cả mọi người kịp phản ứng trước đó nhảy lên cửu thiên.

Một thanh toàn thân hiện ra màu vàng kim nhạt quang mang trường kiếm rút xuất kiếm vô (kiếm, đao), vô tận kiếm khí khắp vãi bầu trời.

Đoàn người chỉ gặp đạo thân ảnh kia người mặc áo trắng, tiêu sái phiêu dật, kiểu nết Kinh Long, cả người càng là phảng phất cùng trong tay chuỗi này kim sắc trường kiếm hợp làm một thể, ung dung kiếm mang nổi giận chém Thiên Uy kinh lôi.

Vù.

Kiểm quang hiện lên, đúng là sáng qua đầy trời lôi quang.

Sưu.

Kiểm Thế sắc bén, đúng là một kiếm cầm này uy năng vô cùng lôi điện Giao Long ngạnh sinh sinh trên không trung một trăm hai đoạn, hóa thành hư vô.

Đây hết thấy đều phát sinh quá nhanh.

Thiểm điện nhanh, này áo trắng thân ảnh thân pháp động tác càng nhanh.

Một kiếm chi uy, chém vỡ thiểm điện, càng là làm cho toàn trường tất cả mọi người sinh lòng khâm phục.

"Tốt! !"

Boong tàu Tiết Thiên không chút nào keo kiệt dẫn đầu gọi tốt.

"Mộ Dung Công Tử 【 Trường Tinh Thần Kiếm 】 không hổ là Thánh Tông kiếm thứ nhất Pháp Linh quyết, khiến cho người khâm phục!"

Liền ngay cả luôn luôn rất ít nói chuyện Hoàng Tinh đại chương quỹ Hoàng Thường, giờ phút này cũng không khỏi phát ra tán thưởng.

Bên cạnh, Thám Hiểm Đội người khác tự nhiên cũng miễn không hướng về vị kia phiêu nhiên rơi xuống đất thanh niên gây nên lấy nhiệt liệt nhất reo hò cùng ca ngợi.

Mà vị này bị tất cả mọi người ca ngợi từ vây quanh Bạch Y Kiếm Khách, không phải Mộ Dung Bạch còn có thể là ai?

Chỉ gặp áo trắng nhẹ nhàng thanh niên Kiếm Khách, toàn thân nhộn nhạo nhàn nhàn linh mang, đầy trời hạt mưa không có một giọt có thể rơi vào trên người hắn.

Một kiếm đánh tan thiểm điện hắn, thần sắc bình tĩnh tựa như là ăn cơm uống nước, tựa hồ vừa rồi sự tình với hắn mà nói căn bản không đáng giá nhắc tới.

Hắn không để ý đến mọi người nịnh nọt, thần thái ở giữa hoàn toàn cũng là loại kia không ai bì nổi kiêu ngạo, liền ngay cả Hoàng Thường tán thưởng, cũng chỉ là lạnh lùng gật đầu xem như đáp lại.

Hắn duy nhất một ánh mắt, nhưng là vượt qua mọi người thẳng tắp nhìn về phía nơi xa Lâm Dương Thiên trên thân, tựa hồ muốn nói:

Nhìn thấy sao?

Đây chính là ta cùng người cái này Loài bò sát ở giữa chênh lệch! !

Nếu.

Hôm nay đoàn người trong lòng là có chút kỳ quái, bởi vì Mộ Dung Bạch thời gian xuất thủ quá sớm.

Lúc trước mấy lần thám hiểm bên trong, vị này cao cao tại thượng Thánh Tông truyền nhân cũng là đợi đến lôi điện dày đặc nhất thời khắc mới miễn cưỡng xuất thủ, làm ra một bộ ngăn con sóng dữ Cửu Thế Chủ tư thái.

Nhưng là hôm nay Mộ Dung Bạch đúng là cái thứ nhất xuất kiếm chống cự Thiên Lôi, cái này không khỏi để cho đoàn người cảm thấy có chút hiếu kỳ.

Ở đây mặc cho ai cũng nghĩ không ra, Mộ Dung Bạch một kiếm này căn bản chính là đang thị uy, là tiếp theo vừa rồi tại trong khoang thuyền những lời kia tiếp tục đối với Lâm Dương Tiên đi lấy đá kích cùng đùa cợt.

Hắn muốn để Lâm Dương Thiên xem cho rõ ràng mình bạch, hai người bọn họ ở giữa ngày đêm khác biệt cự đại Hồng Cầu.

Hơn người đương nhiên là không hiểu nội tình, chỉ có một bên Tiêu Tương công chúa tựa hồ cảm thấy được Mộ Dung Bạch khiêu khích ánh mắt, có chút lo lắng nhìn về phía Lâm Dương Thiên.

Kết quả, Lâm Dương Thiên lúc này vừa lúc ở đuổi người.

Cực nhẹ từng vắn eo bẻ cổ.

Hắn nhìn xem mạn thuyền bên ngoài sóng biển, thần sắc khoan thai, phảng phất vừa rồi Mộ Dung Bạch Kinh Thiên Nhất Kiếm giống như đầy trời từ sắc lỗi quang cũng là cùng hắn không có nửa điểm quan hệ, còn kém ngáp một cái trở lại ngủ.

Cái này Lâm Dương Thiên. . .

Dù sao là có thể đem bắt luận cái gì muốn ở trước mặt hắn trang bức nhân khí nổ phổi.

Mộ Dung Bạch, lạnh lùng thu hồi trường kiếm, cảm giác mình một quyền giống như là đánh vào trên bông.

Tuy nhiên không có quan hệ, đây bắt quá là cái kia Lâm Dương Thiên nhu nhược trốn tránh a.

Hắn không nhìn bên cạnh mọi người ca ngợi, đang chuẩn bị hướng đi một bên chính mình Thánh Tông mọi người trong đội ngũ, lại nhìn thấy trong đám người đứng ra một người, cười ha hả hướng về đoàn người tuyên bố một cái tin tức tốt:

"Ha ha, lão phu cũng đối Mộ Dung Công Tử kiếm pháp khâm phục vô cùng, tuy nhiên bội phục thuộc về bội phục, hôm nay sợ rằng tạm thời là không cần công tử xuất thủ."

Lam Hải chương quỹ?

Tất cả mọi người là cũng sợ?

Vị này Lão Đại là có ý tứ gì, không cần Mộ Dung Bạch xuất thủ?

Lam Hải những ngày này tâm tình vẫn luôn rất tốt, lúc này càng là nụ cười có thể cúc giống một cái hiền lành lão gia gia, hắn tiếp tục kinh sợ lấy tất cả mọi người: "Không riêng gì Mộ Dung Công Tử, hôm nay đoàn người đều có thể ung dung quá thay vượt qua Lôi Hải, nghỉ ngơi thật tốt, không dùng ra thủ. . ."

Ta đi!

Không thể nào!

Đang nói đùa sao?

Phải biết, trước đó Lôi Hải tuy nhiên không phải tiến vào lôi vân trạch khó khăn nhất một cửa, nhưng là thật to tiêu hao tất cả mọi người chiến đấu lực một cửa.

Mỗi một vị Uẩn Linh cảnh giới cường giả, tại vượt qua Lôi Hải thời điểm cơ hồ đều cần toàn lực xuất thủ mấy chục lần, mới có thể cam đoan thân thuyền bình yên vô sự.

Quá trình này cần tiêu hao đại lượng linh lực, cứ việc có sung túc đan dược tiếp tế, nhưng cuối cùng tiêu hao rất lớn, mỗi lần thông qua trong biển sấm sét đoàn người chỉ ít sẽ tiêu hao khoảng ba phần mười chiến lực.

Nhưng hôm nay Lam Hải vậy mà nói tất cả mọi người có thể tắm một cái ngủ ngủ?

Đây là đang khôi hài a?

Nhưng Lam Hải cũng không phải là tại nói bậy, liền thấy hắn cười ha hả từ trên ngón tay của chính mình một chiếc nhẫn bên trong triệu hồi ra một kiện đồ vật.

Đây là một nắm nắm lớn nhỏ tiểu điều, toàn thân bởi kim khí luyện chế, với lại sẽ tự mình phi hành.

Mà nếu như đoàn người nhìn kỹ lời nói, sẽ phát hiện cái này tiểu điều tạo hình giống như Hòa Nhi cơ hồ giống như đúc, liền ngay cả Bò Phiến cánh phi hành tư thế, cũng là một cái khuôn mẫu bên trong khắc đi ra.

Cái này thứ đồ gì?

Tất cả mọi người không rõ ràng cho lắm, ngờ ngác nhìn xem Lam Hải vung tay lên, cầm cái này tiểu điều trực tiếp đưa lên bầu trời, để nó bắt đầu ở Hắc Sa hào trên không xoay quanh đứng lên.

Cơ hồ ngay tại cùng thời khắc đó, hôm nay đạo thứ hai nhiễm điện hướng về phía Hắc Sa hào tới.

Làm cho người ngạc nhiên sự tình phát sinh.

Đạo thiểm điện kia ở giữa không trung vậy mà phát sinh chéch đi, giống như là bị thứ gì hấp dẫn, ba một chút liền bỏ tới cái kia vừa mới bay lên kim khí Hỏa Nhi trên thân.

Đùng đùng.

Trên bầu trời vẫn như cũ nổ lên một đoàn điện hoa, sau đó cái kia chịu bỏ Hỏa Nhi thẳng tắp rơi vào boong tàu mặt, phát ra PHỐC một tiếng vang trầm.

Một đạo cần Uẩn Linh trung kỳ trở lên cao thủ toàn lực nhất kích mới có thể ngăn cản thiểm điện, cứ như vậy bị thoát mái hóa thành vô hình.

Bạn đang đọc truyện *Hỏa Đế Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 111 ai là long, ai là trùng

Toàn bộ boong tàu yên tĩnh.

Cái thứ nhất tuôn ra tới âm thanh là Hỏa Nhi cực kỳ bất mãn oán trách:

"Em gái nguoi! ! Lâm tiểu Dương, nguoi tuyệt đối là cố ý! Nguoi có phải hay không đã sớm muốn đánh chết ta! !"

Nhưng là boong tàu người khác vẫn còn đắm chìm trong trong lúc kinh ngạc.

Còn . . . Còn có thể dạng này a?

Cái này, cái này đem thiểm điện đỡ được?

Ông một chút, tất cả mọi người vây đi qua, tất cả đều thật không thể tin nhìn chăm chăm mặt đất cái kia thần kỳ kim khí Hỏa Nhi.

"Lam chương quý. . . Cái này, cái này, cái này. . ." Tiết Thiên các loại một đám Đại Lão Thô nơi nào thấy qua như thế tình xảo luyện khí tinh phẩm, liên tiếp nói xong mấy cái chữ này, lại sững sờ không biết nên nói cái gì.

Nếu là thật trên đường đi có thể dựa vào cái này kim khí Hỏa Nhi an toàn vượt qua Lôi Hải, vậy đơn giản nguoi bức đại

Cái này cần tiết kiệm bao nhiêu chiến đấu lực đi ra!

"Đây chẳng lẽ là Lam chương quý ngài kiệt tác? Đây quả thực thật không thể tin! !"

Mọi người chỉ còn lại có kinh hô cùng ca ngợi.

Tuy nhiên ngay tại đoàn người vây quanh Lam Hải cùng cái kia kim khí Hỏa Nhi thời điểm, bên cạnh vang lên một tiếng không đúng lúc hừ lạnh:

"Loại này có hoa không quả tiểu đồ chơi, lại có thể ngăn cản được mấy lần tia chớp. . . Lấy lòng mọi người a. . ."

Mộ Dung Bạch, thò ơ lạnh nhạt nhìn xem đây hết thấy.

Loại này bên trên không Thai Diện mặt hàng, làm sao có thể thay thế hần Mộ Dung Bạch Thông Thần kiếm pháp?

Nhưng là, một giây sau, vô tình sự thật liền đến.

Kim khí Hỏa Nhi tại trải qua ngắn ngủi yên tĩnh về sau, vậy mà một cái xoay nguoi di chuồn mất một chút lại đứng lên, thậm chí còn giống Cực Hỏa mà như vậy sửa sang một chút vũ mao, ngửa mặt lên trời phát ra một tiếng kêu to.

Thanh âm kia, tựa hồ cũng là tại đáp lại vừa rồi Mộ Dung Bạch nghi vấn ——

Thỏ chùy. . . Chưa thấy qua đồ tốt, mù bình luận cộng lông!

Ào ào.

Sau khi tỉnh dậy kim khí Hỏa Nhi trực tiếp lại đập động lên cánh, bay lên không trung, tùy thời chuẩn bị nghênh đón trên bầu trời đạo thứ hai thiểm điện.

"Ha ha, cái này 【 Dẫn Lôi tước 】 là dùng bí pháp thối luyện 【 Lôi Nguyên tinh 】 luyện chế ra đến, không chỉ có thể Kháng Lôi điện, càng là có thể chứa đựng lôi điện làm chính mình năng lượng, có thể nói, không chỉ có bổ không hỏng, với lại càng bổ càng tinh thần a, Ha-Ha!"

Lam Hải cười lớn giải thích.

Cái này Dẫn Lôi tước tuy nhiên phẩm giai không cao, nhưng là hắc đòi này chưa từng gặp qua mới lạ đồ chơi, có thể thân thủ luyện chế ra đến, là mỗi một cái Luyện Khí Sư lớn nhất kiểu ngạo.

"Ta đi!"

"Lam Đại Sư ngu bức!"

"Phục, lão tử đòi này còn là lần đầu tiên nhìn thấy xảo diệu như vậy bảo bối!"

Trong đám người tự nhiên lại là một trận lời ca tụng.

Bất quá, không hài hòa âm thanh lại tới.

Mộ Dung Bạch mặt lạnh lấy nhìn lên bầu trời, khinh miệt nói: "Coi như nó có thể chịu được, nhưng là đợi đến sau một canh giờ, lôi điện số lượng dày đặc, một con chim nhỏ chỗ nào có thể để cho chúng ta tất cả đều nghỉ ngơi, Lam chương quý, người. . . Cái gì?"

Lúc này, Mộ Dung Bạch nghĩ vẫn chỉ nói một nửa.

Vô tình sự thật lần thứ hai bàn tay hô tại trên mặt hắc.

Lam Hải vung tay lên, khoảng chừng mấy chục cái giống nhau kiểu dáng kim khí Hỏa Nhi rầm rầm từ hắc trong giới chỉ bay ra ngoài, giống như là từng con Lôi Vũ bên trong nhảy múa tinh linh, xoay quanh tại Hắc Sa hào phía trên không trung.

"Hoa, thật đẹp a!"

Trong đám người tuy nhiên cũng là các lão gia chiếm đa số, nhưng là tại thời khắc này cũng không khỏi phát ra tán thưởng.

Những cái kia hết lần này tới lần khác bay tán loạn Dẫn Lôi tước, đem bọn hắc chiếc này nguyên bản tại trên lôi hải nom nớp lo sợ tiến lên Ngự thuyền, biến thành một chiếc tại Đại Dương bên trong an toàn tiến lên du thuyền.

Mang đến không chỉ có là an toàn, càng là một loại hài lòng cùng khoan thai thị giác hưởng thụ.

Lúc này, trên bầu trời vừa vặn lại đánh xuống một tia chớp, cũng là bị một cái Dẫn Lôi tước thoải mái đỡ được, toàn bộ Hắc Sa hào, vững như Bàn Thạch.

Ha ha ha!

Quá Ngu! !

Toàn trường lập tức bộc phát ra một trận cự đại reo hò, âm thanh viển siêu vừa rồi đối với Mộ Dung Bạch nịnh nọt thanh âm.

Dù sao trước đó đoàn người cũng là một tấm mặt nóng dán Mộ Dung Bạch mông lạnh, mà lúc này đối với Lam Hải mới là xuất phát từ nội tâm tán thưởng.

Tuy nhiên ngay tại tất cả mọi người muốn đem Lam Hải nâng lên trời thời điểm, vị này Lão Đại nhưng là cười ha hả nói cho tất cả mọi người chân tướng:

"Đoàn người không cần tán dương lão phu, cái này Dẫn Lôi tước, vô luận là thiết kế vẫn là gia công, tất cả đều là xuất từ Lâm Dương công tử một người thủ bút, lão phu bất quá là làm đằng sau làm thay sinh sản thôi, muốn tạ, lão phu muốn giống như chư vị cùng một chỗ cảm ơn Lâm Dương công tử mới là a!"

Toàn trường lại là một trận xôn xao.

Ngay sau đó tất cả mọi người dùng một loại tán thưởng cùng khâm phục ánh mắt nhìn về phía Lâm Dương Thiên, tiếng vỗ tay cùng reo hò càng là không chút khách khí vang lên.

Chỉ nghe thấy Tiết Thiên này hàng cười ha ha đi tới, hung hăng vỗ vỗ Lâm Dương Thiên bả vai:

"Ha ha ha, nguyên lai cái này chim chóc là Lâm huynh đệ người kiệt tác a! Người làm sao không nói sớm, khiến cho lão tử trước đó còn khản trương như vậy! Ha-Ha!"

Tiết Thiên dẫn đầu, hơn người tự nhiên là không chút khách khí cầm tiếng ca ngợi triều đưa cho Lâm Dương Thiên.

"Một điểm nhỏ đồ vật thôi, bên trên không Thai Điện, không có cái gì có thể huyền diệu." Lâm Dương Thiên cười nhạt một tiếng, hướng về mọi người gật đầu.

Lâm Dương Thiên Dẫn Lôi tước, tại vượt qua Lôi Hải lúc làm ra công hiến muốn thắng qua bất luận cái gì một tên võ giả, đương nhiên cũng bao quát Mộ Dung Bạch.

Thế nhưng là người xem một chút người ta nói chuyện làm việc.

Cái gì mới là khiêm tốn vừa vặn.

Cái gì mới gọi lễ phép phong độ.

Giống như vừa rồi Mộ Dung Bạch một kiếm nát thiểm điện về sau bộ kia túm 258 vạn giống như không may đức hạnh so sánh, Lâm Dương Thiên nhất định cũng là 5 giảng tứ mỹ hảo thiếu niên, chênh lệch to lớn, ngày đêm khác biệt.

Toàn bộ boong tàu, đám người trong nháy mắt chia hai nhóm.

Vừa mới còn trở thành mọi người tiêu điểm Mộ Dung Bạch lúc này trực tiếp thành không ai để ý quá khí đồ cũ, chỉ có hơn mười người cùng nhau đến từ Thánh Tông cao thủ đứng ở bên cạnh.

Mấy người người nhìn ta, ta nhìn người, nhìn nhìn lại bên kia một mảnh bầu không khí nhiệt liệt Lâm Dương Thiên, trong nội tâm tựa như ăn một đồng phân một dạng khó chịu.

Quá xấu hổ. . .

Mộ Dung Bạch, mặc dù không có nói chuyện, nhưng là sắc mặt đã có chút phát xanh.

Hắn gắt gao tiếp cận đối diện trong đám người Lâm Dương Thiên.

Lúc này, dựa theo kịch bản, Lâm Dương Thiên hẳn là sẽ ném qua tới một cái đắc ý ánh mắt, hung hăng đã kích một chút chính mình.

Thế nhưng là hết lần này đến lần khác không có.

Đối diện căn bản cũng là xem như mình không tồn tại, loại này trần trụi không nhìn mới là lớn nhất đã thương người đánh trả.

Lâm Dương Thiên đang dùng rõ ràng nhất minh bạch sự thật tại nói cho Mộ Dung Bạch ——

Nhìn xem.

Đến ai là long, ai là trùng? ?

. . .

Hắc Sa hào, bình ổn tại trên lôi hải đi thuyền hơn hai canh giờ, đánh rắm không có.

Trong lúc đó, đoàn người tự nhiên là đàm tiếu phong thanh, vượt qua từ trước tới nay thoải mái nhất một lần Lôi Hải hành trình.

Mọi người nội dung nói chuyện tự nhiên là vây quanh Lâm Dương Thiên cùng này thần kỳ 【 Dẫn Lôi tước 】, cảm vị này thần kỳ Lâm Công Tử nâng lên trời đi.

Bất quá, làm Hắc Sa hào phía trước chậm rãi xuất hiện một mảnh thư thái, đen nhánh lôi vân sắp tán đi về sau, tất cả mọi người đàm tiếu âm thanh dần dần bình ổn lại.

Tiến về lôi vân trạch đạo thứ hai nan quan —— Thú Hải, đến.

Một đám cao thủ bọn họ đều từ trong khoang thuyền đi tới.

Thác Lâm Dương Thiên phúc, đoàn người có thể có hai canh giờ thời gian nghỉ ngơi dưỡng sức, tuy nhiên mỗi cái trước đó tới qua lôi vân trạch người đều biết, giống như trước mắt Thú Hải so sánh, trước đó Lôi Hải nhất định cũng là món ăn khai vị.

Tại đây. . . Mới là mỗi lần tiến vào lôi vân trạch thương vong cùng hi sinh bắt đầu.

Lâm Dương Thiên đi ra thời điểm, nhìn thấy trước mặt là một mảnh mây đen cùng Lam Thiên Phân Giới, toàn bộ lôi vân trạch bên ngoài Lôi Hải, giống như là một cái cự đại vòng, cảm bên trong cảnh sắc mỹ lệ bao quanh bao vây lại.

Nhưng Lâm Dương Thiên lại có thể cảm nhận được tại mảnh này Lam Thiên mây trắng phía dưới, ẩn giấu khó mà hình dung nguy hiểm.

Giờ phút này, Hắc Sa hào vượt qua Lôi Hải biên giới tuyến về sau, cũng không có sót ruột hướng về phía trước tiến lên, mà chính là chờ ở tại chỗ.

"Đây là đang làm gì?" Lâm Dương Thiên đi đến Lam Hải chương quỹ bên cạnh.

"Chúng ta muốn chờ đợi hấn mấy phe thế lực thuyền, người đủ cùng một chỗ hành động mới tương đối dễ dàng xông qua mảnh này Thú Hải. . ." Lam Hải này lại trên mặt lại lần nữa ngưng trọng lên.

Vị này Lão Chương Quỹ mấy ngày nay trước đó chưa từng có vui vẻ, nhưng cho dù tâm tình của hấn cho dù tốt, tại đối mặt mảnh này Thú Hải thời điểm vẫn như cũ cười không nổi.

"Cái này Thú Hải bên trong yêu thú coi là thật đáng sợ như thế?" Lâm Dương Thiên trước đó nghe qua Lam Hải miêu tả, mỗi lần thông qua Thú Hải cũng là một trận huyết chiến.

"Há lại chỉ có từng đó là đáng sợ, nhất định cũng là tai nạn. . ."

Lam Hải nhớ lại đi qua từng màn thảm thiết hình ảnh, không khỏi thở dài một tiếng: "Toàn bộ Nam Bộ Đại Trạch bên trong tụ tập yêu thú chỉ sợ không ít hơn khi Võ đại lục nhân loại, mà cái này lồi vân trạch phụ cận càng là mạnh nhất yêu thú căn cứ. . . Lần trước giết qua tại đây, chúng ta ít nhất đánh giết mười mấy đầu cao giai Vương Cấp Yêu Thú, bỏ mình Uẩn Linh cường giả càng là gấp đôi tại cái số này. . ."

Cao giai Vương Cấp Yêu Thú, liền tương đương với Uẩn Linh hậu kỳ tồn tại.

Này cơ hồ đã là khi Võ đại lục ở bên trên nhân tộc chiến lực mạnh nhất, mà đây cũng là chờ một lát Lâm Dương Thiên bọn người phải cùng chiến đấu địch nhân.

Ngẫm lại đã cảm thấy khủng bố.

"Lâm Công Tử, trước người nói vật kia, là có hay không có thể hiệu quả?" Lam Hải bất thành linh hỏi một câu.

"Chỉ mong đi. . ."

Lâm Dương Ngữ khí cũng không thoải mái.

Hấn xác thực nhắm vào Thú Hải cũng chuẩn bị một ít gì đó, nhưng là đây chẳng qua là một loại phỏng đoán, cũng không thể cam đoan liền thật có hiệu.

Tuy nhiên món đồ kia nếu quả thật có thể phát huy tác dụng lời nói, này cho toàn bộ đoàn đội mang đến chỗ tốt, còn xa hơn rộng lớn qua trước Dẫn Lôi trước.

Dù sao tại đây yêu thú muốn so vừa rồi thêm điện còn đáng sợ hơn không chỉ gấp mười lần.

Mà liền tại hai người nói chuyện với nhau thời điểm, phụ cận trên mặt biển bất thành linh thêm một cái điểm đen.

"Tới! Là Thiên Tàng vương quốc thuyền!"

Trên khán đài nổi danh hải tặc hô to một tiếng, đoàn người liền nhao nhao giương mắt nhìn lên, liền thấy cái điểm đen kia dần dần biến thành một chiếc lóe ra loá mắt kim quang khổng lồ Hải Luân.

"Mẹ nó, vì sao mỗi lần nhìn thấy Thiên Tàng vương quốc thuyền đều cảm thấy mình là cái người nghèo đây. . ."

Boong tàu, vang lên Hắc Phong đám hải tặc Điều Ti phản nản.

Lâm Dương Thiên cũng bị này thiên địa ở giữa kim quang hấp dẫn, nhìn thấy một chiếc chân chính trên ý nghĩa hoàng kim thuyền !

Trời mới biết ngày này Tàng Vương việc lớn quốc gia dùng như thế nào hoàng kim loại này lại nặng vừa mềm kim khí tạo một chiếc tàu thủy, nhưng là hết lần này tới lần khác nhìn chiếc thuyền này càng nhìn đứng lên là lông tóc không thương thông qua Lôi Hải, tốc độ vùn vùn so Lâm Dương Thiên bọn họ chậm một chút hứa.

Rất nhanh, này hoàng kim tàu thủy liền đến đến Hắc Sa hào bên cạnh, tại đây hiển nhiên là Ngũ Phương nhân mã ước định tụ họp chỗ.

Giống như cái này hào hoa đến chương mắt hoàng kim tàu thủy so sánh, Tiết Thiên Hắc Sa hào nhất định tựa như là cái ven đường ăn mày, vùn vùn dừng sát ở đối phương bên cạnh, tất cả mọi người cảm thấy thẹn hoàng.

Chương 112: Tiến vào Thú Hải

Hoàng kim tàu thủy boong tàu, đứng cũng là một chút thân thể khỏe mạnh, màu da đen kịt cường đại thị vệ, vậy cũng là đến từ Thiên Tàng vương quốc hoàng gia thị vệ, tuy nhiên thật không có nhìn thấy cái gì Uẩn Linh trở lên cao thủ.

Ước chừng lại qua một chén trà thời gian, sau lưng trên mặt biển lại xuất hiện ba cái điểm đen.

Vạn môn vị, được Cát Liệt Vương Quốc cùng Phục Ba bộ lạc thuyền đều đến.

Lâm Dương Thiên lần thứ nhất chân chính trên ý nghĩa kiến thức đến mảnh này khí Võ đại lục ở bên trên tối cao cấp thế lực cường đại.

Vạn môn vị cùng được Cát Liệt Vương Quốc, hai phe giống như Thiên Hạ Thương Minh một dạng, cũng là tìm kiếm được Đại Trạch bên trên một cổ cường đại Hải Thượng thế lực, mượn dùng bọn họ Thuyền Hạm, vượt qua kinh tâm động phách Lôi Hải.

Đó có thể thấy được, cái này hai chiếc cùng Hắc Sa hào tương tự tàu thủy thân thuyền bên trên che kín từng cái cháy đen hầm động, đó là tại trên lồi hải kính lịch trải qua trùng trùng điệp điệp đã kích về sau vết thương.

Duy nhất không giống bình thường, là này Phục Ba bộ lạc ngồi Thuyền Hạm.

Đây không phải là một chiếc thuyền, mà chính là một đầu giống như Ô Quy Hải Thú?

Cái này rùa thú kinh hãi người, đầu giống như tiểu sơn, chân như Cự Trụ, từ xa nhìn lại, tựa như là một tòa ở trên biển di động khổng lồ hòn đảo, mỗi một lần huy động, kích thích bọt nước liền có hai ba tầng lầu cao như vậy, thật sự là tỷ vi trắng quan.

"Đó là Phục Ba bộ lạc Thủ Hộ Thần Thú." Lâm Hải cho Lâm Dương Thiên giải thích nói: "Cái này Phục Ba bộ lạc luôn luôn lấy Hải Thần con dân tự cho mình là, yêu thích hòa bình, không thích giết chóc. . . Tuy nhiên đây đều là buồn cười lí do thoái thác, mỗi lần đi ngang qua Thú Hải thời điểm cũng không gặp bọn họ thiếu giết một con yêu thú."

Lâm Dương Thiên chậm rãi gật đầu, ánh mắt cũng là bị cự đại Quy Xác phía trên một bóng người hấp dẫn.

Người kia tóc dài phát phối, dung mạo bình thường, đứng trong đám người lúc đầu nãy may cũng không đáng chú ý, nhưng Lâm Dương Thiên lại thông qua Hóa Nhân Kim Tinh nhìn thấy cái này nhân thể nội hàm giấu hừng hừng linh năng, đúng là hẳn cuộc đời ít thấy cường đại tồn tại.

Uẩn Linh Điện Phong Cao Thủ!

Tại khí Võ đại lục, Phá Hải cảnh đó là hư vô mờ mịt y hệt, Uẩn Linh đỉnh phong cơ hồ cũng là nhân loại đủ khả năng đạt tới Chí Cao Cảnh Giới.

Bình thường chỉ có các đại thế lực mạnh nhất võ lực đảm đương, mới có loại trình độ này tu vi, giống Thiên Hạ Thương Minh bên này, chỉ có vị kia Hoàng Tinh đại chương quỹ Hoàng Thường mới có thể cùng vị này tóc dài nam tử chống lại.

Cái này. . .

Cũng là đứng tại khí Võ đại lục Điện Phong Nhân Vật sao?

Lâm Dương Thiên nhìn xem tên kia thần sắc bình tĩnh nam tử, trong lòng không khỏi sinh ra một loại cảm khái.

Nếu là một cái bình thường võ đạo hậu bối, nhìn thấy Hoàng Thường, tóc dài nam tử loại này đỉnh phong chí tôn chỉ sợ đều muốn sinh ra một chút quý bối lòng kính trọng, nhưng Lâm Dương Thiên lại khó có nửa phần kích động.

Uẩn Linh cảnh, tại Ly Hòa Thiên Đế trong trí nhớ, thật sự là quá nhỏ bé a.

Thậm chí liền ngay cả này bị khí Võ đại lục xưng là thần thoại truyền thuyết Phá Hải cảnh giới, cũng bất quá chỉ là chân chính Chí Tôn Cường Giả con đường bắt đầu.

Tại Ly Hóa Thiên Đế đã từng sinh hoạt cùng chiến đấu qua địa phương, người nơi đâu cái nào không phải có được khai thiên tích địa cái thể Thần Năng, giống như này phương thiên địa so sánh, Lâm Dương Thiên hiện tại chỗ vị diện thật sự như nhà trẻ ngây thơ đơn giản.

Lâm Dương Thiên, cuối cùng là phải trở lại này phiền chí cường giả chỗ trong trời đất đi.

Thậm chí Lâm Dương Thiên ần ần có một loại cảm giác, chính mình vị kia lạ lùng biến mất mẫu thân, rất có thể ngay tại những cường đại đó vị diện bên

trong, bằng không phụ thân Lâm Hạo uyên cũng sẽ không để mình tới thông suốt Phá Hải cảnh về sau, mới bằng lòng nói với chính mình chân tướng.

Cho nên, đối với trước mắt Lâm Dương Thiên tới nói, chuyến này lời vân trạch chuyến đi, nhất định phải thu hoạch được này 【 Tử Điện Lôi điểm 】, Uẩn Sinh 【 Hòa Linh Thánh Thai 】, đột phá đến Uẩn Linh cảnh giới.

Một khi thành công Uẩn Linh, tăng thêm bạch ngân Linh Giáp cùng mình trên tay bài, liền xem như những này cái gọi là Uẩn Linh hậu kỳ đỉnh phong cường giả, Lâm Dương Thiên cũng có cùng bọn hắn bình khởi bình tọa thực lực.

Tử Điện Lôi điểm!

Quan trọng cũng là Tử Điện Lôi điểm! !

Không có người biết Lâm Dương Tâm bên trong ý nghĩ, mà theo Ngũ Phương thể lực tụ hợp, trùng trùng điệp điệp thám hiểm đại đội liền sẽ bắt đầu phát động đối với Thú Hải trùng kích.

Tuy nhiên tại đại đội thúc đẩy trước đó, Tiết Thiên nhưng là đại biểu Hắc Sa hào thả người nhảy lên tiến về Thiên Tàng vương quốc hoàng kim tàu thủy phía trên.

"Đây là. . . Khai hội?" Lâm Dương Thiên hỏi hướng về Lam Hải.

"Không chỉ là khai hội."

Trầm ổn như Lam Hải, giờ phút này thần sắc vậy mà lại có từng tia khẩn trương, phảng phất Tiết Thiên lần này đi sẽ quyết định cái gì trọng đại những việc.

Hắn giải thích nói: "Tiết Thiên là muốn đi cùng hắn mấy chiếc thuyền Thuyền Trưởng quyết định đội lát nữa năm chiếc thuyền đội hình bài bố."

Lâm Dương Thiên trong nháy mắt hiểu được, đây là một kiện phi thường trọng yếu sự tình.

Bình thường tới nói, ra biển Thuyền Đội đều sẽ xếp thành Nhân Tự trận hình, một chiếc dẫn đầu, mặt khác mấy chiếc phân biệt đi theo hai bên.

Mà ở sau đó Thú Hải đột phá chiến bên trong, người nào xếp tại đội ngũ trước nhất đầu, tự nhiên là xui xẻo nhất việc phải làm.

Đối mặt mãnh liệt mà đến yêu thú công kích, phía trước nhất tàu thuyền khẳng định chịu đến yêu thú công kích nhiều nhất, áp lực lớn nhất, thương vong tự nhiên cũng là trầm trọng nhất, đó là Ngũ Phương nhân mã ai cũng không muốn đi tiếp nhận thảm thiết hậu quả.

Cho nên, tại mỗi lần xông vào Thú Hải trước đó, Ngũ Phương Thuyền Trưởng đều sẽ khai hội, quyết định người nào xếp số một.

Quyết định phương thức cũng mười phần công bằng, rút thăm, rút đến người đó là người nào.

Trước đó tám lần thám hiểm bên trong, Thiên Hạ Thương Minh vận khí không tệ, chỉ rút đến qua một lần thứ nhất, nhưng chính là một lần kia, thậm chí để cho Thiên Hạ Thương Minh vị kia chiến lược Thông Thiên xanh Tinh chương quỹ đều bị thương nặng, lúc này mới đổi cơ như ý tới thay thế.

Bởi vậy có thể thấy được, xếp tại đầu tiên là một kiện cỡ nào không may mà bị thảm sự tình.

Này mang ý nghĩa một trận có thể đoán được kinh thiên huyết chiến, trước mặt những này Sinh Long Hoạt Hổ nhân tộc chiến sĩ không biết còn có bao nhiêu có thể bình an rời đi mảnh này Thú Hải hung địa.

Bầu không khí. . . Trong nháy mắt trở nên khẩn trương lên.

Tất cả mọi người ngược cổ nhìn về phía hoàng kim tàu thủy phương hướng, ở trong lòng yên lặng cầu nguyện:

Không cần là đệ nhất. . . Không cần là đệ nhất. . .

Nhưng là, vận mệnh thường thường cũng là như thế vô tình, Thiên Hạ Thương Minh lần này vận khí tựa hồ thật không tốt.

Tiết Thiên mặt đen lên trở về.

Hắn mang về một cái làm cho tất cả mọi người trong lòng trầm xuống tin tức: Lúc này mẹ nó rút đến đệ nhất.

Hắc Sa hào Thượng Khí phân lập tức liền trầm mặc xuống.

Mỗi người sắc mặt đều khó nhìn tới cực điểm.

Mặc dù lớn băng đều rõ ràng, cái này đệ nhất luôn có người muốn tới làm, nhưng khi loại này vận rủi đến phiên trên đầu mình thời điểm, mỗi người vẫn cảm thấy miệng bên trong phát khô, hai chân phát run.

Dù sao ai cũng không muốn chết a. . .

Mà liền tại cái này sĩ khí đề mê thời khắc, lúc này, một bóng người chậm rãi trong đám người đi ra, đứng ở đầu thuyền phía trước nhất.

Vàng đại chương quỹ?

Hoàng Thường, vị này Uẩn Linh hậu kỳ đỉnh phong Chí Cường tồn tại, cho tới nay đều cho người ta một loại yên lặng điệu thấp cảm giác.

Hắn tựa như là một tòa núi lớn, hơn nửa năm đó đến nay, gánh chịu lấy đoàn đội bên trong mỗi người trong lòng này một phần bất an cùng bàng hoàng.

Lần trước, Thiên Hạ Thương Minh đột phá núi thủy biến máu giết ra Thú Hải, Hoàng Thường một người đơn độc trăm một trăm hai mươi ba đầu yêu thú, cơ hồ cầm chính mình giết thành một cái huyết nhân.

Hôm nay, tại tất cả mọi người kết nối hạ xuống chiến đấu cảm thấy hoảng sợ thời điểm, lại là hắn, cái thứ nhất đứng ra, giống như là chiến thần ngăn tại tất cả mọi người phía trước.

"Lái thuyền đi, Tiết Thuyền Trường."

Không có bất kỳ cái gì cổ vũ, cũng không có bất luận cái gì hứa hẹn, Hoàng Thường chỉ là dùng hắn đơn giản nhất mệnh lệnh khu động Hắc Sa hào nặng nề thân thể.

Nhưng hắn lại tựa như một mặt cản trở thành tường, dùng hắn bóng lưng nói cho tất cả mọi người: Có ta Hoàng Thường tại, liền sẽ bảo đảm tất cả mọi người giết ra Thú Hải! !

"Tốt!"

Tiết Thiên nhìn chằm chằm Hoàng Thường bóng lưng xem nửa ngày, trùng trùng điệp điệp cắn răng một cái:

"Các huynh đệ giữ vững tinh thần! ! Chỉ cần chúng ta hướng nhanh, giết đến hung ác, nhiều nhất gần nửa ngày công phu, chúng ta liền có thể lao ra địa phương quý quái này!"

Hắn chủ yếu là đang cấp nhất bang Hắc Phong đoàn hải tặc huynh đệ động viên, trên thuyền này chiến lực chủ yếu cũng là Hắc Phong hải tặc cùng thiên hạ Thương Minh tinh anh thị vệ, chỉ cần cái này hai nhóm nhân mã sĩ khí điều động, cả con thuyền liền có chiến ý!

Tiết Thiên trần trụi kích thích đoàn người bọn họ dục vọng: "Lão tử đem lời đặt ở chỗ này, đội lạt nửa người nào Sát Yêu thú, yêu thú kia tài liệu liền thuộc về người nào, mẹ nó Vương Cấp Yêu Thú giết đến tận một hai con, liền đầy đủ chúng ta tiêu dao trên việc tu luyện đã nhiều năm a, đến lúc đó lão tử mang các người đi Trung Thổ, đi Thánh Thành, uống rượu ngon nhất, chơi xinh đẹp nhất Nữ nhi! Ha-Ha, một đám súc sinh mà thôi, các huynh đệ, Kệ mẹ hắn!"

Kệ mẹ hắn! !

Tiết Thiên nói nhiều thiếu vẫn là có tác dụng.

Ở đây đám hải tặc tại hắn cổ động kích tiếp cái ánh mắt lập tức đỏ đứng lên, trên thân huyết dịch cũng dần dần nóng hổi sôi trào.

Thiên Hạ Thương Minh bọn thị vệ tức thì bị Hoàng Thường này bành trướng chiến ý lây, từng cái nắm chặt vũ khí kiên định đứng ở mạn thuyền hai bên, tùy thời chuẩn bị nghênh đón sẽ đến Kinh Thiên Đại Chiến.

"Xuất phát! !"

Tiết Thiên nhìn thấy khí thế đã thành, quyết định thật nhanh vung tay lên, Hắc Sa hào xông lên trước xông về trước mặt mảnh này nhìn như bình an Bích Ba đại dương mệnh môn.

Sau lưng, tứ phương thế lực lớn thuyền yêu thú càng là khoác gai Trảm Lãng, đi sát đằng sau tại hai bên.

Chỉ là Thú Hải!

Mẹ nó xông tới là được! !

...

Bình an đại hải, tại ánh sáng mặt trời chiếu rọi dưới phát ra một mảnh lẫn lẫn ba quang, tựa như lấm tã lấm tã hoa hồng, đều đều chiếu vào trên mặt biển.

Bên tai, chỉ có phần phật gió biển thổi động Hồng Kỳ tiếng vang, cùng thuyền kia thân thể đẩy ra sóng nước róc rách tiếng nước.

Đã đem gần nửa canh giờ.

Tất cả mọi người không thể nào nói chuyện, mọi người đều biết, cứ việc hiện tại hết thấy thoát nhìn là bình tĩnh như vậy an tường, nhưng chờ một lát chính

là khó có thể tưởng tượng gió tanh mưa máu.

Hoàng Thường, một thân một mình đứng ở đầu thuyền, mặc cho gió biển thổi động lên đã hoa râm sợi râu.

Vị này đã từng quát tháo khí Võ đại lục cái thể cường giả, nửa năm qua này kinh lịch trải qua mấy trận kinh tâm động phách giết chóc, chính hắn biết, thân thể của mình đã không còn trước kia, nhưng võ giả trong cơ thể chất chứa Đấu Chiến nhiệt huyết lại làm cho hắn vĩnh viễn sẽ đứng tại tất cả mọi người phía trước.

Không biết. . . Hôm nay cái thứ nhất đi ra lại là cái gì đáng sợ hung ác Hải Thú đâu?

Là Bá Vương con mực?

Vẫn là cái kia đáng chết Thôn Thiên cua?

Hoàng Thường ánh mắt bình tĩnh nhìn xem U Lan thâm trầm mặt biển.

Mà đúng lúc này, bất thành linh một bóng người đi đến Hoàng Thường bên người.

"Hả? Lâm Công Tử?"

Lâm Dương Thiên hôm nay một tịch Thanh Sam, giờ phút này đón gió biển phơ phất, càng là hiện ra một phần lạnh nhạt tiêu sái phong tư.

Hắn quay đầu hướng về phía Hoàng Thường cười một tiếng: "Bên này phong cảnh tốt như vậy, Lâm Dương Thiên đến bồi Hoàng chương quỹ cùng nhau nhìn xem."

Tiểu tử này. . .

Hoàng Thường há hốc mồm, muốn nói cái gì, lại nhịn xuống.

Cứ việc hôm qua bọn họ đều đã kiến thức đến Lâm Dương Thiên người mặc bạch ngân vương khải về sau cường đại chiến lực, nhưng này vền vền Uẩn Linh trung kỳ đỉnh phong thủy chuẩn, vào ngày thường có thể tiểu ngạo khí Võ, nhưng là tại cái này hung hiểm phi thường Thú Hải phía trên, vẫn là nguy cơ trùng trùng.

Chờ đến một hồi khai chiến, để cho hắn lui ra liền tốt.

Hoàng Thường ở trong lòng nghĩ như vậy.

Phía dưới boong tàu người nhìn thấy Lâm Dương Thiên cái này có chút trang khốc cử động, cũng là không rõ ràng cho lắm, nhưng người nào cũng không nói cái gì.

Chỉ có này Mộ Dung Bạch, mang theo Thánh Tông hơn mười người cao thủ, tựa ở mạn thuyền nơi hẻo lánh lạnh lùng nhìn xem Lâm Dương Thiên bóng lưng, trên mặt tất cả đều là khinh miệt cười lạnh.

Vô tri ngu xuẩn.

Chờ một lát, tự nhiên là năng lượng nhìn thấy cái này Lâm Dương Thiên xám xịt hạ xuống bộ dáng.

Bạn đang đọc truyện *Hỏa Đế Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 113: Không nên quấy rầy hắn

Hắc Sa hào, tiếp tục mang theo Thuyền Đội phi tốc đi thuyền.

Ước chừng lại qua mười mấy phút.

Liền nghe đến cao cao đứng đang nhìn trên đài Tiết Thiên bất thành linh hét lớn một tiếng: "Chú ý, phía trước có đồ vật tới! !"

Một câu nói, làm cho tất cả mọi người tâm nâng lên cổ họng.

Lần này, đầu tiên tới là cái gì Hải Thú?

Đây đối với Hắc Sa hào tới nói phi thường trọng yếu, nếu là vận khí tốt lời nói, tới không phải quá mức khó giải quyết Hải Thú, mọi người liền có thể gia tốc xông về trước phong, tận khả năng giảm bớt tại Thú Hải bên trong dừng lại thời gian.

Nhưng cũng tiếc. . . Hôm nay Thiên Hạ Thương Minh vận khí thật không tốt lắm.

"Mụ nội nó cái gâu!"

Không đến một phút đồng hồ, Tiết Thiên đã ở phía trên chửi mẹ, vị này kinh nghiệm phong phú hải tặc đã thấy rõ hướng về bọn họ xông lại Hải Thú chủng loại.

Ba một chút.

Tiết Thiên nhảy đến boong tàu, tất cả mọi người ánh mắt đều nhìn về hắn.

"Đừng nhìn, chuẩn bị động thủ đi, là Hỏa Tiên Ngư!" Tiết Thiên sắc mặt tương đối khó coi.

Cái gì?

Hỏa Tiên Ngư! !

Trên thuyền lập tức có một số người bỏ nhào vào hai bên hướng về phía trước thăm dò nhìn quanh, kết quả từng cái sắc mặt đồng dạng khó coi.

Tới cái gì không tốt.

Hết lần này tới lần khác mẹ nó là Thú Hải bên trong khó đối phó nhất một loại quần cư hình Hải Thú —— Hỏa Tiên Ngư!

Lâm Dương Thiên nghe được sau lưng mọi người thấp giọng chửi mắng, đã nghe được Hỏa Tiên Ngư cái tên này, lông mày cũng không khỏi hơi nhíu lại.

Liền ngay cả hải loại này quanh năm sinh hoạt tại đất liền vô giả, đều nghe qua Hỏa Tiên Ngư đại danh, hết thấy đều bởi vì loại này Hải Thú quá mức khủng bố.

Chỉ có Hỏa Tiên Ngư, bắt quá tay cỡ bàn tay, màu sắc đỏ tươi, có cứng rắn thân thể cùng sắc bén hàm răng, chiến đấu lực nếu cũng không kinh người, nhưng cũng sợ là bọn họ quần cư đặc tính cùng đặc biệt Chủng Tộc Thiên Phú.

Mỗi một cái Hỏa Tiên Ngư đều có kinh người dưới nước bật lên cùng bay vọt năng lực, bắn ra mặt nước tốc độ phi hành tương đương với Tiên Thiên Trung Kỳ cường giả, mà càng khó giải quyết là chúng nó thiên nhiên bài tiết một loại nước bọt —— 【 Hỏa Tiên Tinh 】.

Đây là một loại tính ăn mòn cực mạnh chất lỏng, liền xem như Uẩn Linh sơ kỳ cường giả nhục thân đụng phải loại này nước bọt cũng sẽ bị thiêu đến da cháy thịt nát, vô cùng đáng sợ.

Tại Nam Bộ Đại Trạch bên trên, giống Tiết Thiên dạng này đám hải tặc, thà rằng gặp được đơn thể chiến đấu lực nghịch thiên Vương cấp Hải Thú, cũng không nguyện ý đụng phải thành quần kết đội xuất hiện Hỏa Tiên Ngư nhóm.

Hàng vạn con số lượng Hỏa Tiên Ngư, có thể dễ như trở bàn tay cảm nguyên một chi Thuyền Hải Tặc đội ăn mòn trở thành tro tàn, không riêng gì người, liền ngay cả thuyền đều một điểm căn bản đều không mang theo thừa.

Mấy lần trước Thú Hải chiến, lớn nhất làm cho người đau đầu chính là lửa này nước bọt bày cá.

Vô luận là cái nào một nhánh đội ngũ, đều cần phân ra đại lượng nhân thủ chiến lực phòng ngừa cái này nho nhỏ hỏa diễm ác ma từ trong nước bay lên, mặc kệ cần được người vẫn là thân thuyền, cũng là khó mà đền bù cự đại thương tổn.

Tiết Thiên bọn người chỉ cảm thấy hôm nay thật sự là thiên cẩu.

Hết lần này tới lần khác hôm nay Hắc Sa hào xếp số một thời điểm liền gặp được lửa này nước bọt bày cá, lần này khẳng định phải giảm quân số không nói, Hắc Sa hào thân thuyền đều miễn không thụ trọng thương.

"Tất cả mọi người nghe cho kỹ! !"

Cứ việc đau đầu tâm phiền, nhưng Tiết Thiên vẫn là rất tốt thực hiện một thuyền trưởng chức trách, lớn tiếng hướng về tất cả mọi người bố trí lấy chiến đấu chỉ lệnh:

"Lửa này nước bọt cá thích nhất huyết tinh, một khi Kiến Huyết, chiến đấu lực lập tức gấp bội, cho nên tại ngay từ đầu chúng ta không hạ sát thủ, bằng vào linh lực đem bọn hắn xa xa đuổi mờ, năng lượng hướng bao xa là bao xa! !"

Là! !

Tất cả mọi người kéo căng thần kinh, trận địa sẵn sàng đón quân địch.

Uẩn Linh trung kỳ trở lên Hạch Tâm Cao Thủ bọn họ bao quát Tiết Thiên ở bên trong, có bốn người đều đến đứng Hắc Sa hào hai bên mạn thuyền bên trên, tùy thời chuẩn bị thi triển Linh Quyết nhấc lên sóng lớn, đem những này Tiểu Ác Ma xua tan.

Mà đầu thuyền, thì là có mọi người tin cậy nhất Hoàng Thường đại chương quỹ.

Có hẳn tại, tựa như là cho Hắc Sa hào Trang một cái sắc bén nhất mũi sừng, có thể thẳng tiến không lùi xông qua phía trước vây quanh tới Hỏa Tiên Ngư nhóm

Cơ hồ cũng là một chén trà không đến lúc đó ở giữa, Hắc Sa hào phía trước mặt biển liền đã biến thành một mặt hỏa hồng, mỗi một đóa bọt nước phía dưới đều chen chúc nước cờ không rõ hồng sắc cá nhỏ.

Chợt nhìn, hình tượng này mỹ lệ phi thường, nhưng mỗi người trên trán lúc này đều che kín mồ hôi lạnh, toàn trường cũng là nuốt nước miếng khăn trương âm thanh.

Hỏa hồng bày cá chợt nhìn nói ít cũng có mười mấy vạn số lượng, rầm rầm tại dưới mặt biển liền hướng về Hắc Sa hào vây quanh tới, tựa như nước giấu nhất tôn hỏa diễm Hung Ma, đã hướng về Thiên Hạ Thương Minh đuổi ra cự đại ma trào.

Hoàng Thường, lăng lăng nhìn xem mãnh liệt mà đến hồng sắc bày cá, trên mặt không có cái gì biểu lộ, chỉ có hùng lực linh năng từ trong cơ thể hần tuôn ra, cầm toàn thân quần áo đều chống lên tới.

Hần chuyển hướng Lâm Dương Thiên, nói khẽ: "Lâm Công Tử, không bằng ngươi trước quay về phía dưới, nếu không lão phu lo lắng đợi lát nữa vô pháp chiếu ứng ngươi chu toàn."

Lâm Dương Thiên cười nhạt một tiếng: "Không sao, Lâm Dương Thiên còn có sức tự vệ."

Tốt.

Hoàng Thường gật gật đầu liền không còn nói cái gì, đi qua Tiết Thiên chuyện kia về sau, ai cũng sẽ không lại đem Lâm Dương Thiên xem như một cái mười mấy tuổi hài tử.

Trong nháy mắt, chỉ thấy này Hỏa Tiên Ngư nhóm đã đến trước mắt.

Hồng sắc gọn sóng trong nháy mắt đã đem Hắc Sa hào đầu thuyền phía trước mặt biển bao vây lại.

Những này trong nước ác ma phảng phất ngủi được Hắc Sa hào phát ra kim khí khí tức cùng trên thuyền ngon sinh linh vị đạo, từng cái nhao nhao hé miệng, nhất thời lộ ra một tấm giống như mọc đầy loạn thảo răng nanh khủng bố miệng lớn.

Răng rắc răng rắc.

Trong lúc nhất thời, tất cả mọi người nghe được dưới nước truyền đến hàm răng tiếng ma sát tiếng nổ, giống như áp chế từ một dạng cộ xát lấy mỗi người mạng nhĩ, khiến cho người kiềm chế khó chịu tới cực điểm.

Tiết Thiên, truyền đạt mệnh lệnh vòng thứ nhất chỉ lệnh công kích.

"Xuất thủ, xua tan! !"

Oanh.

Một câu ra, Linh Quyết hiện.

Tứ đại Uẩn Linh trung kỳ cường giả cùng nhau đối mặt nước oanh ra chính mình thành danh Linh Quyết, giống như tại dưới nước nổ tung bốn khóa Boom Tấn.

Cự đại gọn sóng cùng bọt nước nhộn nhạo lên, hình thành một đạo uy lực kinh người dưới nước sóng xung kích, phạch một cái liền đem mạn thuyền hai bên Hỏa Tiên Ngư nhóm hướng thất linh bát lạc, lùi lại ngàn mét tả hữu khoảng cách.

Cùng lúc đó, ở đầu thuyền Hoàng Thường biểu hiện thì càng kinh người hơn.

Chỉ gặp vị này Uẩn Linh đỉnh phong cường giả căn bản không có ra chiêu, chỉ là phồng lên từ bản thân hùng hồn vô cùng linh lực bích chương, trọn vẹn chống lên gần trăm mét phạm vi, đem trọn cái Hắc Sa hào đầu thuyền bao khóa đi vào.

Xoạt xoạt xoạt xoạt.

Thủy Trung Hỏa nước bọt bày cá, bị cái này linh lực bích chương đều ngăn tại bên ngoài, cả đám đều không ngừng dùng hàm răng cắn xé gãy dựa, muốn

đốt phá cái này bích chương, làm sao tất cả đều là phí công.

Thế là nó bọn họ liền bắt đầu phun ra cái kia đáng sợ Hòa Tiên Tinh.

Đây là một loại màu vô quýt chất lỏng sền sệt, phun ra đến Hoàng Thường linh lực bích chương bên trên thời điểm, vậy mà toát ra từng tia từng tia khói trắng, tính cả một bên nước biển phẳng phát đều sôi trào lên.

Theo cái thứ nhất cá phun ra nước bọt, chính là ngàn vạn chỉ ác ma mở ra bọn họ miệng.

Từng đạo từng đạo Chanh Sắc dịch nhòn không ngừng tung toé đến linh lực bích chương phía trên, liên tiếp tiếng hú thực, bởi vì nhiệt độ cao nóng rực sôi trào nước biển ừng ực âm thanh, bấy cả vĩnh viễn không biết ngừng và chạm cùng tiếng mạ sát, phẳng phát cấu thành một đường tới từ địa ngục từ vọng nhạc chương, làm cho tất cả mọi người không rét mà run.

"Chống đỡ a! !"

Tiết Thiên đang không ngừng gặm thét, đã có càng ngày càng nhiều người gia nhập vào xua đuổi Hỏa Tiên Ngự trong đội ngũ đến, thậm chí đến đằng sau Tiết Thiên các loại bốn tên cao thủ trực tiếp nhảy vào trong biển, trực tiếp đối kháng chính diện không ngừng tới gần Hỏa Tiên Ngự nhóm.

Mà đúng lúc này, liền nghe đến đầu thuyền vị trí vang lên một cái lạnh lùng âm thanh:

"Lâm Dương Thiên, người đứng ở nơi đó là đang ngắm phong cảnh sao? Giúp không được gì liền cút cho ta hạ xuống, ta Thánh Tông có thể tự trợ Hoàng chương quỹ một chút sức lực."

Tất cả mọi người đang khản trương bên trong đều quay đầu nhìn một chút.

Nói chuyện không phải Mộ Dung Bạch, mà chính là Mộ Dung Bạch thủ hạ một tên cường đại Thánh Tông đệ tử, gọi là Triệu Chí bình, cũng là một vị Ngự Linh trung kỳ cao thủ.

Này lại Mộ Dung Bạch hiển nhiên học ngoan, chính mình không ra khiêu khích, nhưng là muốn để bọn thủ hạ tới xé Lâm Dương Thiên da mặt.

Xác thực, cái này đều đã khai chiến một hồi lâu, Lâm Dương Chân là ở đầu thuyền ngắm phong cảnh, đi sự tình cũng không có làm.

Triệu Chí bình nhìn xem Lâm Dương Thiên bóng lưng, trên mặt lạnh lùng chế giễu thần sắc càng nặng, đang định đi lên đem cái này tiểu tử giật xuống đến, nhưng bên cạnh lại có một cái người mặc Lam Sam cánh tay ngăn trở hắn.

"Chớ hồ đồ, không nên quấy rầy Lâm Công Tử!"

Lam Hải chương quỹ?

Triệu Chí yên ổn sững sờ.

"Lam chương quỹ người đây là ý gì?"

Lam Hải căn bản không có nhìn một chút Triệu Chí bình, chỉ là dùng một loại vô cùng ngưng trọng ánh mắt nhìn xem Lâm Dương Thiên bóng lưng, mỗi chữ mỗi câu nói ra:

"Ta lặp lại lần nữa, không, muốn, đánh, nhiều, hần! !"

Mọi người đã thật lâu không nhìn thấy Lam Hải như thế nghiêm khắc thần sắc, trong tràng tạm thời nghỉ ngơi cơ như ý, Tiêu Tương công chúa còn có Mộ Dung Bạch, cũng là dùng một loại không thể nào hiểu được ánh mắt nhìn Lâm Dương Thiên.

Cái này Lâm Dương Thiên, lại có hoa dạng gì?

Bạn đang đọc truyện *Hỏa Đế Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 114: Thịch thịch phấn

Đầu thuyền.

Hoàng Thường tại chống ra chính mình linh lực bích chương về sau liền vào đi vào một loại nhắm mắt ngưng thần trạng thái.

Tuy nhiên chống ra trăm mét linh lực bích chương đối với Uẩn Linh đỉnh phong tới nói căn bản phí không bao lớn khí lực, nhưng là tại mấy vạn đầu Hóa Tiên Ngư đáng sợ nước bọt công kích đến, Hoàng Thường linh lực lấy tốc độ kinh người tiêu hao.

Hắn cần ngưng thần điều tức, tận khả năng cảm linh lực bích chương duy trì lâu một chút thời gian.

Nhưng mỗi người đều biết, liền xem như Hoàng Thường chương quý, nhiều nhất có thể chống đến nửa canh giờ cũng không tệ, bởi vì đằng sau Hóa Tiên Ngư số lượng sẽ càng ngày càng nhiều, một mực tử thủ sẽ chỉ làm tất cả mọi người trong nhảy mắt bị nuốt hết.

Cho nên đoàn người đều rõ ràng, nhiều nhất còn có một hồi, nhất định phải đến huyết chiến thời khắc, đau xót, hi sinh, sẽ không thể tránh cho đến.

Mà liền tại thời khắc này, Hoàng Thường bất thành linh Ma Quỷ cái mũi, một cổ cùng cổ quái vị đạo chui vào hắn xoang mũi.

Hả?

Thứ gì?

Hoàng Thường hơi hơi mở to mắt.

Hắn nhìn thấy vẫn đứng ở bên cạnh Lâm Dương Thiên không biết lúc nào mang lên một đôi tay bộ, đồng thời nâng một cái màu vàng nhạt bột phấn trong tay, vừa rồi này gay mũi vị đạo cũng là từ nơi này bột phấn bên trên tán phát đi ra.

Cái gì ý tứ?

Hoàng Thường không khỏi sững sờ.

Hơn người, cũng nhìn thấy Lâm Dương Kỳ quái cử động, đều lúc này, còn làm cái gì yêu thiếu thân.

Chỉ có Lam Hải, lúc này cả người đều khẩn trương tăng thêm hô hấp.

"Muốn tới."

"Cái gì muốn tới?" Bên cạnh cơ như ý hiểu kỳ.

"Lâm Công Tử bí chế khu thú phấn muốn tới!"

Khu thú phấn! !

Tất cả mọi người là sững sờ.

Cái này lại không phải trong rừng làm dã ngoại sinh tồn, đối mặt cũng không phải Tiểu Lang chó con loại kia phổ thông dã thú, đây chính là Hải Trung Bá Chủ một trong Hóa Tiên Ngư a!

Khu thú phấn như cục shit không phải tại khô hải sao?

Riêng là Mộ Dung Bạch, càng là lạnh lùng hừ một tiếng, miệng bên trong toát ra bốn chữ: "Không biết mùi vị!"

Nhưng Lâm Dương Thiên nhưng là giương một tay lên, thật sự để bàn tay này một đồng màu vàng nhạt bột phấn thông qua linh lực chấn động, xa xa đánh tan bay về phía mặt biển.

Này bay là tả hình ảnh tựa như là dâng lên một đoàn pháo bông màu vàng, nhưng là trong nháy mắt liền bị nước biển thôn phệ.

Hết thấy, tựa hồ cũng không có cái gì biến hóa.

Mọi người chờ mong ánh mắt lập tức ảm đạm xuống.

Lâm Dương Thiên lần này hình như là chơi nện a.

Có thể vền vẹn qua không đến một phút đồng hồ thời gian, đột nhiên liền thấy một đạo toàn thân ướt sũng thân ảnh vụt một chút liền từ trong nước chui lên tới.

Chính là Tiết Thiên.

Mà vị này lên về sau câu nói đầu tiên cũng là chấn động góc tất cả mọi người: "Mẹ gặp quý, những tên kia vậy mà lui! !"

Hồ.

Gió biển thổi qua.

Toàn trường giống như chết yên tĩnh.

Tiết Thiên nhìn xem tất cả mọi người mòng ép biểu lộ, tả hữu lắc lắc trên đầu bọt nước:

"Làm sao? Đoàn người không cao hứng sao?"

Không, không phải. . .

Tất cả mọi người một nước lắc đầu, ánh mắt cũng là ngơ ngác nhìn xem đầu thuyền bên trên này thiếu niên áo xanh.

Liền ngay cả Hoàng Thường, giờ phút này đều tán đi linh lực bích chương, dùng một loại không thể tin ánh mắt nhìn bên cạnh Lâm Dương Thiên.

Chung quanh, ác ma Hỏa Tiên Ngư nhóm đã lui tản ra đến ngàn mét có hơn khoảng cách.

Lâm Dương Thiên, thần sắc bình tĩnh đứng ở Hải Ba Thanh Phong phía trên, tựa như nhìn xuống hết thủy vương.

Cái này sao có thể a! !

Cuối cùng, tất cả mọi người bạo phát trong lòng nghi vấn.

Riêng là này đi ra bị đánh khuôn mặt Thánh Tông Triệu Chí bình, căn bản không tin Tiết Thiên lời nói, hấn đỏ bừng cả khuôn mặt thả người đi vào mép thuyền bên trên, thật nhìn thấy Hắc Sa hào bốn phía một mảnh yên tĩnh.

Thành đàn Hỏa Tiên Ngư đã lui tản ra, hoặc là tại ngoài ngàn mét tụ tập, càng nhiều đã xông về sau lưng tứ phương nhân mã.

Hắc Sa hào, đã hoàn toàn không có nguy hiểm.

"Cái này. . . Cái này, không có khả năng."

Mặc kệ lúc này cái này Triệu Chí bình lại như thế nào kinh hoàng, hấn lời đã bị tất cả mọi người tự động coi nhẹ, thành một cái từ đầu đến đuôi trò cười.

Tất cả mọi người nhìn về phía Lâm Dương Thiên, nhìn về phía trong tay hấn này thần kỳ hoàng sắc bột phấn.

Kìa cái gì khu thú phấn, đến là cái gì chí bảo a! !

"Cái gì? Khu thú phấn?"

Tiết Thiên lúc này cũng từ người bên ngoài trong miệng nghe được Lâm Dương Cương mới thi triển thần tích, càng là một mặt chấn kinh.

Không có người so với hấn càng thêm hiểu biết Hỏa Tiên Ngư đáng sợ, trên đời này làm sao có khả năng sẽ có có thể xua tan bọn họ bột phấn.

Trong lòng của hấn mang theo vô cùng kinh ngạc, tung người một cái liền đến đến Lâm Dương Thiên bên người, đúng lúc, Lâm Dương Chính từ một cái túi bên trong lại nắm màu vàng nhạt bột phấn đi ra.

"Lâm lão đệ, người thật sự là mẹ nó không hù chết người không bỏ qua a! Trừ này Dẫn Lô tước, lại còn có loại này Thần Kỳ Bảo Bối, để cho ta nhìn xem, cái này cái gì phấn?"

Nói, Tiết Thiên liền từ Lâm Dương Thiên trong lòng bàn tay về lên một nắm hoàng sắc bột phấn, phóng tới trên mũi nghe, gay mũi vị đạo để cho hấn đều chau mày.

"Cái này thứ đồ gì, ngay cả Hỏa Tiên Ngư đều sợ?" Nói, hấn xuất phát từ biển dân bản năng, nắm lên một điểm phóng tới miệng bên trong ném thử vị.

"Không cần. . ." Lâm Dương Thiên muốn ngăn cản đã tới không kịp, chỉ có thể sắc mặt kỳ quái nhìn xem Tiết Thiên.

Phốc phốc.

Bên cạnh, Tiêu Tương công chúa trên bờ vai Hỏa Nhi thực sự nhịn không được, cười ra tiếng.

"Hỏa Nhi, làm sao?" Tiêu Tương công chúa trước đó một mực nhìn lấy Lâm Dương Thiên, giờ phút này không khỏi hiếu kỳ nhìn về phía Hỏa Nhi.

"Không có. . . Không có gì. . ."

Cứ việc bầu không khí có chút khẩn trương, nhưng Hỏa Nhi con hàng này vẫn là cười một mặt cổ quái.

Nếu là này Tiết Thiên biết, cái này cái gì khu thú phần bất quá chỉ là Hóa Nhi kéo qua thạch thạch hong gió về sau bột phần, trên mặt lại là biểu tình gì. . .

Nói đến đây loại thạch thạch phần, nếu Lâm Dương Thiên trước kia đã sớm chuẩn bị một chút.

Từ khi lần kia tại huy thiên thành nhìn thấy Hóa Nhi đối với một chút yêu thú cấp thấp huyết mạch áp chế về sau, Lâm Dương Thiên liền động ý định này, hẳn để cho Hóa Nhi lưu lại một chút Tất Phương vị đạo nặng nhất thạch thạch cùng niệu, nhập bọn với nhau về sau hong khô mài phần, liền thành hiện tại Thần Kỳ Bảo Bối.

Lúc đầu trước đó Lâm Dương Thiên là dự định lưu lại trong rừng xua đuổi yêu thú, kết quả không nghĩ tới giờ phút này đúng là trên biển lớn cũng phát huy được tác dụng.

Muốn những Hóa Tiên Ngư đó, mỗi một cái bất quá là bình thường nhất yêu thú cấp thấp, chỗ nào có thể tiếp nhận đến từ Tất Phương nồng đậm mùi vị, nhao nhao bị dọa lùi tản ra ngàn mét, tuyệt đối là đương nhiên kết quả.

Nhưng kết quả này đối với Hắc Sa hào bên trên toàn thể thành viên tới nói, vậy đơn giản cũng là này lật trời.

Tiết Thiên đang ăn Hóa Nhi thạch thạch về sau, cảm thấy vị đạo có chút tao, nhưng hẳn lại hoàn toàn không để ý tới những này, vô cùng hưng phấn.

Hắn trùng trùng điệp điệp cho Lâm Dương Nhất cái Hùng Bão, cười dài hướng lên trời: "Ha ha ha! Lâm huynh đệ, không nói, chờ lần này trở lại, lão tử nhất định phải cùng ngươi làm thịt gà mỡ heo, hét lớn Thượng Tam Thiên ba đêm, đại biểu ta Hắc Phong đoàn hải tặc toàn thể huynh đệ uống năm sếp ngươi!"

Hắc hắc!

Phía dưới, tất nhiên là một đám Hắc Phong đám hải tặc hưng phấn ồn ào.

Toàn trường người, cũng là một mặt sống sót sau tai nạn, hoàn toàn hoan hỉ.

Ai cũng không thể xem thường cái này Lâm Dương Thiên cái này nhìn như thoải mái cử động, này cũng không phải vèn vèn xua tan Hóa Tiên Ngư nhóm đơn giản như vậy.

Hắn thay tất cả mọi người tránh cho thương vong, tiết kiệm chiến lực, vượt qua gian nan nhất một đoạn hành trình.

Cái này liên tiếp phản ứng dây chuyền hạ xuống, nói ít có thể trợ giúp đoàn người tại Thú Hải trong chiến đấu giảm bớt ba phần trở lên thương vong, vậy coi như là gần trăm đầu nhân mạng a!

Ai có thể không cảm tạ Lâm Dương Thiên?

Cảm tạ đến nhà bà ngoại được chứ!

So với Hắc Sa hào bên trên một mảnh vui mừng, hơn tứ phương nhân mã liền không có tốt như vậy qua.

Bị Hóa Nhi thạch thạch phần hoảng sợ chạy Hóa Tiên Ngư bọn họ nhao nhao thay đổi đầu thương, xông về đi theo Hắc Sa hào đằng sau bốn chiếc Thuyền Hạm.

So sánh dưới, Thiên Tàng vương quốc cùng Phục Ba bộ lạc ở vào đệ nhị thế đội, còn hưởng thụ được một chút Hắc Sa hào phúc lợi, đại lượng Hóa Tiên Ngư tránh đi bọn họ đầu thuyền, chỉ là công kích bọn họ chỗ đuôi thuyền, nhưng ở vào tối hậu phương được Cát Lợi vương quốc cùng vạn môn vị thì không dễ chịu.

Khung bố hồng sắc Huyết Lăng đó là đến hàng vạn mà tính ác ma bày cá, trong nháy mắt liền đem hai phe nhân mã Thuyền Hạm tầng tầng lớp lớp vây quanh, hai trận gian khổ khu cá đại chiến đồng thời tại đội ngũ hậu phương bạo phát.

Ngao Ô! !

Mọi người đầu tiên nghe thấy một thanh âm vang lên hoàn toàn thiên địa sôi trư, sau đó liền có một nhánh cự đại lang nha bổng hư ảnh từ được Cát Liệt Vương Quốc cự thuyền bên trên oanh một tiếng vuron vào đến mặt biển bên trong.

Xoẹt.

Cự đại lang nha bổng bắt đầu chuyển động, lập tức hóa thân thành một dải khung bố huyết nhục máy trộn bê tông, tại liên miên Hóa Tiên Ngư trong đám nhấc lên vô tận huyết tinh sóng lớn.

"Là phò A Man 【Hung Tinh】 lang nha bổng! Đáng chết, cái này Man Tử, sớm như vậy liền đại khai sát giới! !"

Hắc Sa hào bên trên, Tiết Thiên cắn răng quát:

"Bối như vậy, không ánh lửa nước bọt cá sẽ bạo tẩu, sẽ còn càng nhanh hấp dẫn tới phụ cận cường đại yêu thú!"

Không có cách nào.

Những cái kia được Cát Liệt Vương Quốc các chiến sĩ trời sinh liền tràn ngập chiến đấu huyết dịch, mỗi một lần tại Thú Hải bọn họ đều là giết đến điên cuồng nhất một nhánh đội ngũ.

Chi kia đã ở trong nước biển đồ sát gần vạn cái Hỏa Tiên Ngư khổng lồ lang nha bổng 【Hung Tinh】, càng làm cho toàn bộ khí Vô đại lực đều nghe mà biến sắc đáng sợ bình khí.

Mà chủ nhân hẳn, chính là tuyệt đại hung nhân, Huyết Lang —— phổ A Man!

Bạn đang đọc truyện *Hỏa Đế Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 115: Cự thú hiện thân

Đoàn người trở mắt nhìn xem được Cát Liệt Vương Quốc trực tiếp xốc lên huyết tinh giết chóc mở màn, rất nhanh, toàn bộ trên mặt biển đều tràn ngập một cỗ nồng đậm huyết tinh vị đạo, chừng mấy trăm mét vuông nước biển đã bị nhuộm thành một mảnh đỏ tươi.

Nhưng cùng lúc đó, khiến cho người hơi kinh ngạc là Vạn U Môn bên kia chiến cục, nhưng là an tĩnh dị thường.

Cả trên chiếc thuyền này, chỉ có thể nhìn thấy những cái kia bị thuê mướn các thủy thủ đang bận rộn hành tẩu thân ảnh, rất nhiều người đều ghé vào mạn thuyền thượng khán dưới chân nước biển, chỉ tỏ, tựa hồ muốn nói thứ gì, về mặt đúng là mang theo một loại nói không nên lời kinh ngạc cùng hoảng sợ.

Tình huống như thế nào?

Mọi người thấy Vạn U Môn phụ cận trong nước biển hồng sắc cá nhỏ đúng là tại lấy một loại vô cùng nhanh chóng tốc độ tử vong lấy.

Không phải lui tản ra, là tử vong.

Ngẩn ngừ vài phút thời gian, liền thấy trên mặt biển phiêu khởi chỉ ít có mấy ngàn con Hỏa Tiên Ngư thi thể, lít nha lít nhít, cầm chung quanh Thủy Vực toàn bộ phủ kín, với lại cái số này vẫn còn ở không ngừng gia tăng.

Sở hữu có can đảm tới gần Vạn U Môn tàu thuyền Hỏa Tiên Ngư, phảng phất bên trong ma quỷ nguyên rủa, bị vô tình đoạt đi sinh mệnh.

"Kia cái gì gặp quý đồ chơi?"

Hắc Sa hào trên người đều có chút giật mình, lần này Vạn U Môn cũng chuẩn bị bí mật gì vũ khí a?

Hơn nữa thoát nhìn thứ này uy lực đúng là bá đạo như vậy, Hỏa Tiên Ngư sinh mệnh lực mạnh đó là mọi người đều biết, lại bị dạng này Đại diện tích đồ sát, đến là cái gì khủng bố vũ khí tạo thành hiệu quả?

Không có người biết.

Đoàn người chỉ cảm thấy hôm nay Vạn U Môn tựa hồ vô cùng tà khí trùng thiên, tại bọn họ này chiếc cự đại Thuyền Hạm chỗ sâu, tựa hồ ẩn tàng khó mà hình dung Tà Ác Lực Lượng.

Tuy nhiên Tiết Thiên bọn họ càng thêm không biết là, bọn họ tại khoan thai nhìn xem hẳn tứ phương thế lực phản ứng, hơn người càng là đang dùng một loại không thể lý giải ánh mắt nhìn Hắc Sa hào.

"A?"

Thiên Tàng vương quốc boong tàu, Phục Ba bộ lạc cự đại Quy Xác bên trên, bao quát đang tại huyết chiến bên trong được Cát Liệt Vương Quốc giống như Vạn U Môn, bọn họ đều không hèn mà cùng phát ra kinh nghi.

Thiên hạ này Thương Minh hôm nay là tình huống như thế nào?

Hỏa Tiên Ngư làm sao hoàn toàn không công kích bọn họ?

Tại tất cả mọi người trong kế hoạch, Thiên Hạ Thương Minh cũng là lần này xống xáo Thú Hải pháo hôi đội ngũ, chỉ là đợt thứ nhất Hòa Tiên Ngự, cũng đủ để cho bọn họ thương vong thảm trọng.

Nhưng là bây giờ kịch bản hoàn toàn không phải chuyện như vậy a?

Người xem một chút Hắc Sa hào bên trên những người đó nhàn nhã bộ dáng, hoàn toàn không có nửa điểm áp lực, đây là đang làm cái gì phi cơ a? ?

Tứ phương nhân mã đều nghi ngờ không thôi, nhưng là Thiên Hạ Thương Minh cũng sẽ không hào tâm đến dùng cũng không nhiều khu thủ phần đến giúp đỡ người khác.

Ở đây Ngũ Phương thế lực cũng là đã cạnh tranh lại quan hệ hợp tác, cùng nhau xông Thú Hải chỉ là vì là gia tăng chiến lực, nhưng nói đến giúp lẫn nhau lời nói khẳng định là không biết.

Thuyết Nan nghe điểm, sau lưng những người đó nói không chừng còn trông cậy vào Thiên Hạ Thương Minh cái này pháo hôi chết nhiều mấy cái, đợt lát nữa vạn nhất mở ra phong ấn, còn thiếu một chút đối thủ cạnh tranh.

Đây cũng là giang hồ tàn khốc, nhân tính lương bạc.

Cho nên, Tiết Thiên dám người cũng không có thả chậm tốc độ, mà chính là một bên để cho Lâm Dương Thiên ở đầu thuyền phủ xuống khu thủ phần, một bên tăng tốc xung phong tốc độ, tranh thủ tận khả năng rút ngắn tại Thú Hải bên trong thời gian.

Lên lên lên.

Giết giết giết.

Đội ngũ cứ như vậy một đường xung phong lấy tại Thú Hải bên trong rong ruổi, rùng rã qua sắp tới một canh giờ.

Toàn bộ Thú Hải đã xâm nhập ước chừng một phần ba lộ trình, có thể nói Lâm Dương Thiên khu thủ phần chung quy là phát huy khó có thể tưởng tượng công lao, để lần này tốc độ tiến lên rùng rã so mấy lần trước nhanh không chỉ một lần.

Tuy nhiên cứ việc Hắc Sa hào đến bây giờ mới thôi đều bình yên vô sự, nhưng là đoàn người sắc mặt đều càng ngưng trọng thêm đứng lên.

Tuy nhiên, Lâm Dương Thiên trên tay Hòa Nhi khu thủ phần còn có rất nhiều, nhưng chung quanh Hòa Tiên Ngự số lượng nhưng là càng tụ càng nhiều, ngay cả lúc đầu áp lực nhỏ bé Phục Ba bộ lạc giống như Thiên Tàng vương quốc cũng đã bắt đầu gian khổ giết chóc chiến đấu.

Hắc Sa hào phía trước, đã là một mảnh mệnh mong Hồng Sắc Hải Dương, nói ít cũng tụ tập có gần trăm vạn khủng bố bầy cá, những này đáng sợ hỏa điểm ác ma bây giờ còn có thể đủ bị khu thủ phần chấn nhiếp, nhưng là một hồi sẽ qua, đợt đến những cái kia càng thêm cường đại yêu thú hiện thân, tràng diện liền sẽ lập tức mất khống chế.

Nhất định phải nghĩ biện pháp bắt đầu động thủ thanh lý. . .

Lâm Dương Thiên cau mày, cũng định bắt đầu móc ra một cái Chu Tước Hóa Vũ, tới bên trên một phát cự đại bạo phá giảm bớt một chút bầy cá số lượng, mà đúng lúc này, phía trước lần nữa phát sinh dị động.

Rầm rầm

Cự đại bọt nước từ đường chân trời cuối cùng hiện hiện, giữa thiên địa vang lên một tiếng tiếp theo một tiếng mãnh thú tru lên.

Loại kia gọi tiếng cùng bèn nhọn chói tai, giống như là phát Xuân Lão mèo, một nhọc toàn thân đều nổi da gà.

Lâm Dương Thiên nhìn thấy, tại Hòa Tiên Ngự nhóm bên ngoài, xuất hiện một đám số lượng to lớn, ngoại hình cực giống con báo Hải Thú, trên thân mọc ra thật dày lân giáp vỏ ngoài, bàn chân bên trong đều sinh ra chưởng màng.

Bọn họ hình thể ước chừng có trưởng thành Lang Cầu lớn nhỏ, răng nanh sắc bén răng nanh, ánh mắt bên trong lộ ra cũng là khát máu hung quang, vừa nhìn chính là một loại cực kỳ hung ác lưỡng thể loại Hải Thú.

"Các huynh đệ, chú ý. Hải Hàu Từ bọn họ xuất hiện! !"

Tiết Thiên rống to.

Những này hung mãnh Hải Thú tục xưng Hải Hàu Từ .

Đừng tưởng rằng xưng hô này nghe không có gì nguy hiểm, những này quần thể xuất động Hải Thú mỗi một cái đều có Tiên Thiên Trung Kỳ trở lên thực lực, bên trong không thiếu sánh ngang Uẩn Linh Vương cấp Hải Thú đầu mục.

Bọn họ một tổ thường thường cũng là mấy ngàn con xuất hiện, nếu như đơn độc đụng tới, vậy tuyệt đối cũng là tai họa ngập đầu.

Tuy nhiên may mắn có một chút, những Hòa Tiên Ngự đó tại Thú Hải thập phần cường đại, nhưng là Hải Hàu Từ nhưng là chúng nó thiên địch.

Hải Hàu Tử trên thân lân giáp có thể thiên nhiên ngăn cản Hỏa Tiên Ngư nước bọt, mà bọn họ răng nanh sắc bén răng nanh càng là có thể thoải mái xé rách Hỏa Tiên Ngư thân thể.

Hải Hàu Tử bọn họ sức ăn phi thường khủng bố, một cái trưởng thành Hải Thú ăn một bữa hơn mấy trăm đầu Hỏa Tiên Ngư cũng không thành vấn đề, cho nên theo bên này trắng trợn đối lừa nước bọt bày cá tiến hành đồ sát, cảm bọn này tham lam dã thú hấp dẫn tới là sớm muộn gì sự tình.

Mà những này lân giáp dã thú đến, đối với toàn bộ Mạo Hiểm Đoàn đội tới nói, nửa vui nửa buồn.

"Đừng vội động thủ, để cho Hải Hàu Tử bọn họ trước hết giết một trận! !"

Tiết Thiên ở thời điểm này cũng là Hắc Sa hào Thượng Trung lưu để trụ, hần phong phú kinh nghiệm thắng qua hết thảy, liền nghe đến hần một cuồng hống rống hướng về sau lưng bốn chiếc đại thuyền:

"Tất cả mọi người nắm chặt thời gian hướng sau cùng một đợt, Hải Hàu Tử hiện thân, hần những đại gia hỏa đó bọn họ cũng không xa, sử xuất bú sữa sức lực, xông lên a! !"

Nói xong, chỉ nghe thấy Hắc Sa hào phía dưới thân thuyền vị trí vang lên một trận nổ đùng, mấy đạo cường đại linh năng trùng kích từ bên trong lao ra.

Sưu một chút.

Sờ hữu tại Hắc Sa hào người bề trên đều cảm nhận được một loại cự đại tăng tốc cảm giác, người quen biết đều biết, đó là Hắc Sa hào tự mang linh năng tên lửa đẩy bạo phát một lần về sau kết quả.

Loại này linh năng tên lửa đẩy, năng lượng trên diện rộng tăng tốc, nhưng là bổ sung năng lượng mười phần phiền phức, dùng một lần về sau ít nhất phải bổ sung năng lượng một ngày mới có thể lại dùng lần thứ hai.

Tiết Thiên lúc này hạ lệnh bạo phát, cái kia chính là thật đến tranh thủ thời gian thời khắc, qua cuối cùng này bình an, huyết chiến liền rồi cuộc không thể tránh né.

Xông lên a! ! !

Sau lưng tứ đại thế lực đương nhiên cũng có riêng phần mình bạo phát tốc độ bài, giờ phút này cũng không do dự, đều bạo loại, đi theo Hắc Sa sau khi đằng sau một trận điên cuồng hướng.

Bên cạnh, mấy ngàn con Hải Hàu Tử đã bắt đầu đối lừa nước bọt bày cá bắt đầu tiêu diệt toàn bộ, tràng diện kia là trực tiếp nhất huyết tinh giết chóc.

Nhưng Hỏa Tiên Ngư số lượng quá nhiều, bên ngoài Hải Hàu Tử còn chưa đủ lấy khiến cái này mất đồ huyết tinh ác ma lui tán ra, bên trong vòng tròn vẫn như cũ có vài chục vạn cái đáng sợ hồng sắc ác ma tại vây quanh Thuyền Đội liên tục tiến công.

Trong lúc nhất thời, tràng diện vô cùng hỗn loạn tàn khốc, hùng hực, truy truy, giết giết, gát gao.

Trừ Hắc Sa hào cùng Vạn U Môn bên ngoài ba phe nhân mã giờ phút này cũng bắt đầu xuất hiện thương vong, tuy nhiên tiến độ này đã so mấy lần trước tốt quá nhiều, nhưng là, tại Thủ Hải cuối cùng huyết chiến vẫn là tại dạng này hỗn loạn tung bùng cùng giết chóc bên trong đến.

Những cái kia giấu ở Thủ Hải bên trong Chí Cường Hải Thú, cuối cùng hiện thân.

Tại Hắc Sa hào ngay phía trước, mặt biển cuối cùng bên trên bất thành linh hiển hiện một điểm đen, theo này điểm đen không ngừng mở rộng, dần dần trong tầm mắt biến thành một tòa núi nhỏ hắc sắc vây cá.

Này vây cá tại lấy tốc độ kinh người tới gần, tại phía trước nó, nhấc lên một đạo khoảng chừng gần ngàn mét trường khổng lồ sóng biển, có trời mới biết tại cái này sóng lớn phía dưới ẩn tàng là khổng lồ cỡ nào thân thể.

"Xi! Lão gia hỏa cuối cùng tới! !"

Tiết Thiên hung hăng tại boong tàu xi một cái, ánh mắt bên trong tuôn ra hung quang, đó là liều chết nhất chiến quyết tuyệt ánh mắt.

Hơn trước đó tham dự qua thám hiểm người càng là biết này vây cá đại biểu cho cái gì, mỗi người trên mặt cũng đều lộ ra cuối cùng quyết chiến bi tráng thần sắc.

"Lâm Công Tử, lui lại! Thứ này không thể coi thường."

Liền ngay cả Hoàng Thường, ở thời điểm này cũng không để cho Lâm Dương Thiên phân trần, trực tiếp ở trên người hần đẩy một chút, đem hần đưa đến boong thuyền hậu phương.

Từ nơi này cự thú hiện thân một khắc kia trở đi, Lâm Dương Thiên khu thú phần liền mất đi tác dụng.

Bởi vì đây là một đầu cường đại nhất Vương cấp đỉnh phong Hải Thú, mặc dù Hỏa Nhi có thần thú huyết thống, nhưng là nó giờ phút này thực lực cuối

cùng quá yếu, một chút khí tức dùng để hù dọa Hỏa Tiên Ngư những này hạ cấp sinh vật vẫn được, nhưng là dụng phải cường giả chân chính liền không có hiệu quả.

Trong nháy mắt.

Tràng diện Băng loạn.

Bạn đang đọc truyện *Hỏa Đế Thân Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 116: Nguy cơ

Cái kia đạo không lồ vậy cá đã đi tới Hắc Sa hào trước đó, mà những cái kia trước đó bị khu thủ phần khu ra Hỏa Tiên Ngư thì là ông một chút Bạo Trùng đứng lên, tuy nhiên ngay tại chúng nó muốn xung phong trong nháy mắt, sau lưng khổng lồ sóng lớn đi đầu một bước đã đem Hỏa Tiên Ngư nhóm cùng Hải Hẩu Tử bọn họ xông đến thất lĩnh bất lực.

Những này quần cư Hải Thủ tại cái này sóng lớn trước mặt tựa như là một đám con kiến hôi, không có chút nào chống đỡ lực lượng bị ném bốn phương tám hướng, ngay sau đó, này sóng lớn liền đến đến Hắc Sa hào dưới chân.

Nắm vững!

Tiết Thiên gầm thét.

Một giây sau, Hắc Sa hào liền trực tiếp nghênh tiếp này khoảng chừng cao mấy chục mét khổng lồ sóng lớn, tất cả mọi người bị cự đại trùng kích đâm đến điên đảo thân hình.

Hắc Sa hào to lớn thân thuyền tại sóng lớn bên trong bị hướng một cái sắp tới bốn mươi lăm độ nghiêng, mắt thấy muốn sụp đổ, mà lúc này đây, một đạo chừng gần trăm mét trường bóng người to lớn đang một chút liền thoát ra mặt nước, mở ra miệng to như chậu máu muốn một cái cầm Hắc Sa hào chặn ngang cản đứt.

Oanh.

Tất cả mọi người cảm giác được này cự thủ ra biển mạng đến cửa hàng kinh phong.

Cái này Hải Thủ quá to lớn.

Lâm Dương Thiên cơ hồ trong nháy mắt đều không rõ người tới là vật gì, chỉ có thể nhìn thấy hai hàng san sát nối tiếp nhau màu trắng hàm răng, tựa như là hai chuỗi liên tục cùng một chỗ màu trắng son phong, bén nhọn sắc bén, xen lẫn động vật độc hữu tanh hôi cùng dữ tợn, oanh một chút liền đem tất cả mọi người đình đầu bầu trời chỗ che đầy.

Ngay tại cái này Hắc Sa hào mắt thấy muốn bị cắn một cái đoạn thời khắc, Hoàng Thường cuối cùng xuất thủ.

"Súc sinh, ngươi dám! !"

Vị này trụ cột vững vàng nhân vật cuối cùng bộc phát ra hấn uy chấn khí Vô cái thể thần uy.

Một cây đen nhánh một tay roi dài hiện lên ở trong tay hắn, chính là Hoàng Thường thành danh binh khí —— 【 Cửu Thiên Lạc Tinh Tiên 】.

Đen nhánh roi thân ở trong nháy mắt bành trướng ra tròn vẹn mấy chục mét cự đại hư ảnh, giống như là chống trời thần trụ, vì tất cả người ngăn trở táng thân bụng cá tai họa ngập đầu.

Tinh Lạc cửu thiên! !

Hoàng Thường hai tay quét ngang, cự đại Thần Tiên hư ảnh bốn phía hiển hiện lấp ta lấp tấp màu trắng lưu quang, nhìn kỹ, này tất cả đều là từng khóa Lưu Tinh thiên hàng, tựa như thủ hộ tinh linh bao quanh tại Thần Tiên phụ cận.

Hoàng Thường thôi thúc sát chiêu, những này điểm một chút Lưu Tinh tất cả đều hội tụ tại bóng roi phía trước, ngưng tụ thành một khóa Diệt Thế Tinh Thể, âm âm vãn lạc, loá mắt linh mang phảng phất đang Hải Thượng ngành sinh sinh đưa tới một vầng mặt trời chói lóa, đâm vào người vô pháp mở mắt.

Vô địch Thần Tiên cùng khủng bố Lạc Tinh hòa làm một thể, tan thành Hoàng Thường này đã từng chiến biến khi Võ cái thể sát chiêu.

Oanh một chút.

Cự thú miệng to như chậu máu cùng Thần Tiên Lạc Tinh trên không trung chạm vào nhau.

Mọi người phảng phất cảm giác được toàn bộ thế giới cũng vì đó run lên.

Đây là trên cái thế giới này người mạnh nhất đối bình, tiếng vang cực lớn phảng phất Diệt Thế chuông lớn, khủng bố dư âm hóa thành thao thiên cự lãng, âm âm tàn phá bừa bãi toàn trường.

"Đảo ngược, đây! !"

Tiết Thiên chỉ huy tất cả mọi người tại Hắc Sa hào một bên khác phát lực ổn định thân thuyền.

Mà này khủng bố hung tàn cự thú, chung quy là bị Hoàng Thường này cường đại Thần Tiên trùng trùng điệp điệp rút đứng ở giữa không trung, thân hình khổng lồ giống như đụng vào một bức trên tường, bởi vì cự đại quán tính đều nhanh muốn gấp lại, sau đó trùng trùng điệp điệp rơi vào trong biển rộng.

Ầm ầm

Lại là một trận long trời lở đất.

Lâm Dương Chung tại thấy rõ, đầu này chừng dài trăm thước khổng lồ Hải Thú, chính là một đầu toàn thân đen nhánh khổng lồ Hổ Sa, toàn thân trên dưới phóng thích ra làm cho người hít thở không thông khủng bố Linh Áp, là không hề nghi ngờ Vương cấp đỉnh phong yêu thú, sánh ngang Uẩn Linh đỉnh phong kẻ địch đáng sợ.

"Hắn Miêu Miêu!"

Hắc Sa hào bên trên mọi người thật vất vả ổn định thân hình, Hỏa Nhi đã đi tới Lâm Dương Thiên bên cạnh, dự định kể vai chiến đấu, đồng thời cũng không quên nhớ phát cầu nhau:

"Nếu là Bán Đại Vương vẫn còn ở điên phong trạng thái, nhìn ta không đem gia hỏa này xé nát lấy ra hàm vậy cá!"

Lâm Dương Thiên, lúc này cũng đã vô ý giống như cái này Nhị Hóa đàm tiếu, bởi vì ngay tại cái này cự đại hắc sắc cá mập bị kích vào trong nước một khắc, tại mặt khác phương hướng, một cái đồng dạng to đến làm người tuyệt vọng con của Cự Ngao đã từ trong nước vọt ra.

"Mẹ ta. . . Thôn Thiên Giải, cũng tới."

Một chút Hắc Phong hải tặc thanh âm bên trong, đã có run rẩy vị đạo.

Những này chiếm cứ tại Thú Hải các bá chủ, cuối cùng đều từng cái chạy đến.

Nói lên những này Vương cấp đỉnh phong Hải Thú, giống như ngũ đại thế lực Thám Hiểm Đội ở giữa đã là không chết không thôi sinh tử đại thù.

Song phương đã sớm lúc trước tám lần thám hiểm bên trong đấu qua mấy lần, nhân tộc một phương tiền tiền hậu hậu có mấy trăm cái nhân mạng đều chết trong tay bọn hắn, mà những này Hải Trung Bá Chủ bọn họ cũng không ít đồng bạn thành Thám Hiểm Đội trong túi càn khôn trên quý Linh Tài.

Tựa như là cái này vừa mới hiện ra thân hình Thôn Thiên Giải, Vương cấp đỉnh phong yêu thú, hình thể so vừa rồi khổng lồ Hổ Sa còn muốn lớn hơn một chút, nhưng là hai cái của ngao vậy mà chỉ còn lại có một cái.

Đây là trước đó cùng Thám Hiểm Đội sau đại chiến lưu lại khắc sâu trong lòng kịch liệt đau nhức.

Lúc đầu lấy những này Hải Thú bọn họ hung tàn cá tính, khẳng định là muốn cùng Thám Hiểm Đội chiến đến chết mới thôi cấp độ, tuy nhiên Thám Hiểm Đội con mắt cho tới bây giờ cũng là lời văn trách chỗ sâu toà kia Thần Tàng, mỗi lần chỉ là liều mạng lao ra Thú Hải.

Thú Hải vừa ra, liền đến tới gần Thần Tàng hải vực, nơi đó có để cho Hải Thú bọn họ không dám tới gần Cẩm Kỳ Lực Lượng, toàn bộ Thám Hiểm Đội liền coi như là chạy ra Thăng Thiên.

Cho nên, mỗi lần Thú Hải huyết chiến chính là như vậy, nhân tộc mà lại chiến mà lại hướng, mà những đã đó đem nhân loại coi là Từ Thù Hải Trung Bá Chủ bọn họ vừa nghe đến những tên kia lại tới, liền ước lượng cục gạch ước lượng cục gạch, chếp ghế chếp ghế, trùng trùng điệp điệp chạy đến tham gia trận đại hình vây quét đồ sát.

Thôn Thiên Giải, là cái thứ hai đến Hải Thú bá chủ.

Với lại con hàng này hiển nhiên là giống như Thám Hiểm Đội bên trong người nào đó có ân oán, đột nhiên vừa hiện thân, cây kia to đến không tưởng nổi cự đại của ngao trực tiếp không nói đạo lý liền đánh tới hướng được Cát Lợi vương quốc này chiếc tàu thủy.

"Hừ! !"

Cự Ngao ầm ầm mà xuống, mọi người nhưng là nghe được giữa thiên địa tuôn ra hừ lạnh một tiếng, sau đó một đạo toàn thân thiêu đốt lên huyết tinh sát ý thân ảnh thả người nhảy lên, thẳng tắp xông về này Chí Cường hưng thú.

Ngao Ô ~

Thê lương sói tru vang vọng ở trong gầm trời, một cây cự đại lang nha bổng đập nát hư không, cách một chút liền đem cây kia của ngao cao cao nện phản xung hướng lên bầu trời.

Huyết Lang phổ A Man xuất thủ.

Hắn cùng hắn 【Hung Tinh】 Đại Bồng, phảng phất mới là vùng biển này hung hăng hận nhất dã thú.

"Lần trước gây một cây chân của, lần này bốn vương muốn đập nát ngươi xác! ! Giết! !"

Toàn trường quanh quần cũng là phổ A Man gào thét cùng sát cơ, nhưng này Thôn Thiên Giải há lại mặc người chém giết Tiểu Hải tươi, hai mảnh cánh hoa hình dáng cự đại của miệng hơi mở, trong nháy mắt từ bên trong phun ra một loại kim hoàng sắc chất lỏng sền sệt, thẳng tắp phun về phía phổ A Man thân thể.

Lấy phổ A Man bư hần, đúng là cũng đối này dịch nhờn nhờn bộ lui bình, vội vàng trên không trung cầm Hung Tinh lang nha bổng vung vẩy kín không kê hở, đều ngăn lại.

Nhưng cùng lúc đó, Thôn Thiên Giải lại là vung lên búa Cự Ngao, một cái quét ngang.

Bành.

Lúc này là phổ A Man tựa như như đạn pháo bị quét bay, thẳng tắp bay ra mấy trăm mét xa, hung hăng nhập vào Bích Ba phía dưới, tóe lên vạn trượng bọt nước.

"Rống!"

Phổ A Man chiến ý hoàn toàn cháy bùng, từ trong nước bò lên thời điểm, bấp thịt cả người nứt vỡ quần áo, hoàn toàn thành một đầu danh phò nếu hình người Hung Lang.

Thôn Thiên Giải càng là kích động một đôi Tiểu Giải ánh mắt đều trừng đến đỏ bùng đứng lên, nguyên bản không thể phá vỡ Giải Xác phía trên nổ lên từng cây Cốt Chất gai ngược, đó là nó mạnh nhất Chiến Đấu Hình Thái, toàn thân mãnh liệt ngập trời linh mang cùng một luồng sóng sóng biển lẫn nhau khuấy động, nhất định có Diệt Thế chi uy.

Trên thảo nguyên Hung Lang, Hải Trung Cự Thú, một đôi không chết không thôi sinh tử đối thủ, lại một lần tại cái này vạn dặm đại dương mệnh mông phía trên tiến hành Sinh Tử Đối Quyết.

Mà hết thảy này, tuy nhiên vền vẹn kéo ra Thú Hải đình phong huyết chiến màn che.

"Xem, bên kia lại tới."

Trong đám người đã không chỉ là người nào đang kinh ngạc thốt lên, liền thấy nơi xa trên mặt biển lần nữa nhấc lên thao thiên cự lãng, mấy cái trắng kiện xúc tu từ biển chậm rãi lên phía bầu trời, mỗi một đầu thượng diện phát ra Linh Áp đều đủ để cho Uẩn Linh cao thủ không có lực lượng đề kháng.

"Bá Vương Mục Nan. . . Mẹ còn tới ba đầu! !"

Từng tại phổ A Man trong tay bắt lực phản kháng Bá Vương Mục Nan nhất tộc, hiển nhiên hôm nay là trả thù thù tâm tư mà đến, ba cái cao giai Vương cấp Hải Thú vừa xuất hiện, liền vung vẩy lên mấy cái hủy thiên diệt địa xúc tu, quật ngã đại thế lực Hạm Thuyền.

Lê-eeee-eezz~! !

Trên bầu trời cũng không bình tĩnh.

Liền nghe đến một tiếng ưng gáy, sau đó một cái to lớn đủ để cảm thái dương che đầy không bố thân ảnh toàn thân lông lánh kim sắc linh mang, cấp tốc bay qua chiến trường.

Cái này cự đại phi cầm sau lưng, thì là giống như chấn thiên Tế Nhật một đám phi hành yêu thú, vừa nhìn chính là này cự chim tiểu đệ, giờ phút này cũng gia nhập điên cuồng giết chóc thịnh yến bên trong.

"Mẹ, Kim Sí Đại Bằng cùng nó chim đám nhóc con cũng tới! !"

Bạn đang đọc truyện *Hỏa Đế Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 117: Tạo hóa Linh Thể

Hắc Sa hào bên trên, tất cả mọi người gia nhập chiến đấu, Tiết Thiên càng là Nhất Côn đánh bay một đám xông lên mắt đỏ Hải Hào Tử, chỗ thùng giận mắ

Cái này mẹ hấn quả thực là Thú Hải bên trong cuối cùng bá chủ Chu mật tụ hội, làm sao trước đó sẽ rất ít cùng nhau hiện thân Bá Vương Mục Nan giống như Kim Sí Bằng Điều đều tới.

Mà càng khiến người ta đau đầu là, theo những này Hải Trung Bá Chủ bọn họ hiện thân, trước đó này ổn định cục diện hoàn toàn Bã loạn, đối với người bình thường sát thương lớn nhất vẫn là chung quanh này không bỏ Hỏa Tiên Ngư nhóm giống như Hải Hào Tử bọn họ.

Vô số đạo bốc lên khói trắng Hỏa Tiên Tinh không ngừng từ trong biển bắn ra, phun đến trên thân người cũng là da tróc thịt bong, phun đến thân thuyền bên trên cũng là một cái lớn chừng cái đầu lỗ thùng, nước biển liên liền mạng hướng bên trong rút vào.

Những Hải Hào Tử đó càng là không phân Dịch Ta đau xót giết lung tung, nhìn thấy Hỏa Tiên Ngư liền cắn, nhìn thấy người sống càng là mất bực hung quang, đối với bọn hấn tới nói, nhân loại tựa hồ càng thêm mỹ vị, giết càng là không lưu tình chút nào.

Đại hải, trong nháy mắt thành Huyết Hải.

Nhân mạng, tại thời khắc này trở nên yếu ớt như vậy.

Hắc Sa hào, cuối cùng cảm nhận được thân là người đứng đầu hàng này như núi như biển không bỏ áp lực.

Vừa rồi hiện thân mấy trong biển rộng bá chủ, có hai vị để mắt tới Hắc Sa hào.

Hoàng Thường một người độc chiến không lồ Hồ Sa, mà đầu kia từ trên trời giáng xuống Kim Sí Đại Bằng thì là bị áo trắng Mộ Dung Trường Tinh Thần Kiếm đón lấy.

Một người một chim cũng là Uẩn Linh hậu kỳ cánh giới, Mộ Dung Bạch chân đạp một thanh vương đạo Phi Kiếm, ngư kiếm lẳng không, cầm trong tay Trường Tinh Thần Kiếm, tuôn ra vạn đạo kiếm mang, ngược lại thật sự là là Thiên Hạ Thương Minh bên này một đạo Chí Cường trụ đá giữa dòng.

Mà Lam Hải chương quý, cơ như ý bọn người thì là liên hợp hấn cường giả, bắt đầu thi triển thần thông, Đại diện tích giáo sát vây quanh tới Hỏa Tiên Ngư giống như Hải Hào Tử bọn họ.

Lam Hải các loại Thiên Hạ Thương Minh Hạch Tâm Cao Thủ từ không cần phải nói, cái tràng diện này đã sớm tập mãi thành thói quen, xuất thủ cũng là kinh thiên động địa uy năng, lần lượt sắp thành nhóm kết đội Hải Thú xua tan.

Mà Lâm Dương Thiên lúc này, đã sớm bị chung quanh chiến trường kích phát ra nội tâm của hấn hùng hùng chiến hỏa.

Dạng này hoàn cảnh, là bất kỳ một cái nào nhiệt huyết nam nhi cũng sẽ không sợ hãi cuối cùng chiến trường.

Lâm Dương Thiên toàn thân ngân quang bay vọt, linh uy hiếp người bạch ngân vương khái đã ăn mặc tại người, tại rất nhiều người nhìn chăm chú trong ánh mắt thà người nhảy lên, phù phù một chút nhảy vào đã sớm trở thành một cái biển máu nước biển bên trong.

"Lâm Công Tử! !" Mọi người kinh hô.

Tuy nhiên đoàn người rất nhanh phát hiện Lâm Dương Thiên trên thân món kia ngân sắc chiến giáp bắt phàm, đúng là có thể chống cự Hỏa Tiên Ngư nước bọt ăn mòn, cái này liền cho Lâm Dương Thiên buông tay nhất chiến tư bản.

"Hỏa Nhi! !" Lâm Dương Thiên nhìn thấy đầy trời đầy đất nhào tới hồng sắc bầy cá, rồng hướng mình tin cậy nhất đồng bọn.

"Bốn vương móng vuốt đã sớm đói khát khó nhịn! !" Hỏa Nhi càng là nhấc lên ngấp trời liệt diễm, vận sức chờ phát động.

"Rộng mở bụng, giết bao nhiêu, ăn bao nhiêu, đều là nguoi! !"

"Tốt cộc!"

Lâm Dương Thiên nói xong, trong tay Phượng Vũ kiếm xuất, phát tay chính là một cái ùn ùn kéo đến khủng bố kiếm mang ầm ầm chém ra.

Một kiếm Tuyệt Không! !

Đến từ Đoạn Thiên Nhai cái thể kiếm chiêu ở trong nước vẫn như cũ uy lực vô cùng, cự đại thân kiếm duỗi ra dài mấy chục mét, mang theo hủy diệt hết thảy kiếm ý uy năng, ầm ầm đánh tới hướng lít nha lít nhít ác ma bầy cá.

Một kích.

Chính là sinh linh Diệt Tuyệt.

Kín không kê hở hồng sắc cá biển ngành sinh sinh bị Lâm Dương Thiên chém ra một đầu cái khe to lớn, bên trong Hòa Tiên Ngư đều hóa thành bã vụn, uy lực lớn kinh người.

Lê-eeee-eezz~!

Hỏa Nhi lúc này cũng hoàn toàn bạo phát nó trùng thiên linh uy.

Đến từ Tất Phượng Bản Mệnh Linh Hỏa ầm ầm nổ tung, tại nó nguyên bản nhỏ nhắn xinh xắn thân thể bên ngoài hình thành một cái cự đại hỏa diễm hư ảnh, lại cũng có sắp tới rộng mười mét độ.

Rầm rầm

Hỏa Nhi thân thể dính sát mặt biển bay qua, đáng sợ liệt diễm trực tiếp cảm trên mặt biển mãnh liệt giã dựa những Hòa Tiên Ngư đó đều nhóm lửa, hình ảnh kia tựa như là bất thành linh trên mặt biển dâng lên một đầu hỏa diễm trường long, trường long dưới thân thể, là vô số Hòa Tiên Ngư cháy đen thành Cốt Thi thân thể.

Giết! !

Lâm Dương Thiên cùng Hỏa Nhi thể công cực kỳ thanh thế, phảng phất cho Hắc Sa hào bên trên mọi người đánh một châm thuốc trợ tim, tất cả mọi người lần nữa tuôn ra kinh thiên sát cơ, lại một lần cảm nhất đại ba Hải Thú thể công đánh lui.

Cùng lúc đó, Ngũ Phượng nhân mã đều đang liều mạng chèo thuyền cực nhanh tiến tới.

Mà càng nhiều Hải Trung Bá Chủ, Vương cấp Hải Thú cũng ở cái này quá trình gia nhập vào đối nhân tộc vây giết trận doanh bên trong.

Không lẽ Hồ Sa tiểu đệ, từng bày thể tích nhỏ một chút 【 Răng cưa Hồ Sa 】 tại bọn họ Hồ Sa Lão Đại triệu hoán dưới gia nhập chiến trường, vừa xuất hiện liền quần thể xông về Phục Ba bộ lạc khổng lồ rùa thú, nhắc lên một mảnh tinh hồng.

Vạn môn vị bên kia, cũng nghênh đón cường đại đối thủ.

Một đầu toàn thân trong suốt, mọc ra màu xanh biếc lông bờm 【 Bích Tinh Thủy Sư 】 xông về này chiếc âm khí âm u đại thuyền.

Đầu này Sư Hình Hải Thú, chấn thiên hống một tiếng, liền chấn động đến cả chiếc đại thuyền đều muốn tan ra thành từng mảnh.

Lập tức liền có bốn đạo toàn thân đen nhánh thân ảnh xông về đầu này hung tàn Hải Thú, mà loại kia thần bí vô hình độc tố cũng bởi vì cục diện tai nạn đình chỉ phóng thích, vẫn như cũ số lượng to lớn Hòa Tiên Ngư cũng bắt đầu phát động đối với vạn môn vị tiến công.

Thiên Tàng vương quốc bên này thì là gặp được một đầu được xưng là 【 Vạn Ngư Chi Vương 】 【 Thất Thái An Khang 】 công kích.

Đầu này cự đại cá ông cụ cá đầu phía trước treo một khóa sắc sở loá mắt thất sắc Linh Châu, phàm là Uẩn Linh kỳ phía dưới người hoặc yêu thú đều sẽ bị cái này thất sắc linh quang chỗ mị hoặc, nghe hiệu lệnh.

Thất Thái An Khang hiện thân thời điểm, lại mang đến một đám thực lực cường đại Hải Thú, không chỉ có giết Hòa Tiên Ngư, còn đem Thiên Tàng vương quốc thuyền bao bọc vây quanh, không có ý định thả đi một người.

Một đạo tóc vàng phiêu dật thân ảnh giống như Thiên Thần Hạ Phàm xông vào giữa sân, nước biển vô tận tựa hồ nghe hần hiệu lệnh, đúng là bồng dưng dùng nước biển ngưng tụ thành lít nha lít nhít vô số binh khí, hình thành một đạo cuộn cuộn rộng rãi binh khí phong bạo.

Lực lượng một người, chiến mấy vạn Hải Thú.

Đây cũng là Thiên Tàng vương quốc 【 Âm Dương Pháp Vương 】 cái thể thần uy.

Sở hữu Chí Cường cao thủ đều xuất thủ, Dư Thành thành viên càng là bắt đầu đại lượng thương vong.

Nhưng ở loại này Huyết Hải sát tràng bên trong, cái gì đều có thể hi sinh, chỉ có thân thuyền tốc độ đi tới không thể chậm, chậm, cũng là chết.

Mặc hần đầu roi máu chảy, cũng phải lại giết!

Mặc hấn vết thương khắp cả người, cũng phải điên cuồng hướng!

Mỗi người trong lòng đều chỉ có một cái ý nghĩ, chỉ cần lao ra Thú Hải, cũng là sinh cơ!

Như thế như vậy huyết chiến xung phong, ước chừng lại hơn phân nửa canh giờ.

Lâm Dương Thiên lại là một chiêu một kiếm Tuyệt Không, quét ngang roi trước mặt mảng lớn Hỏa Tiên Ngư về sau, tạm thời rời đi mặt biển, trở lại boong tàu nghỉ ngơi điều tức.

Lúc này, hấn chú ý tới Tiêu Tương công chúa tại toàn bộ trong đội ngũ tác dụng.

Vị này người mang Mộc Thuộc Tính đặc thù thể chất thiếu nữ xinh đẹp, giờ phút này toàn thân đều tản ra nồng đậm Mộc Thuộc Tính sinh mệnh Linh Tức, đang lấy năng độ hữu kỳ diệu lực lượng, tại giúp sở hữu Thương Bình trị liệu vết thương.

Những máu thịt kia mơ hồ vết thương, chỉ cần bị năng xúc giác qua về sau, liền sẽ thần kỳ cảm máu kết vảy, thậm chí một chút hơi nhẹ thương thế, đúng là lập tức khôi phục như lúc ban đầu, có thể xưng thần tích.

"Nguyên lai. . . Đúng là 【 tạo hóa Linh Thể 】?"

Lâm Dương Tâm bên trong nhất động, nghĩ đến Ly Hỏa Thiên Đế trong trí nhớ một loại cực kỳ thần kỳ Mộc Thuộc Tính Linh Thể.

"Không, còn không phải, tạo hóa Linh Thể Tạo Hóa Sinh Cơ chỉ có thể muốn xa so với Tiêu Tương bây giờ mạnh hơn nhiều, đây chỉ là một loại chưa hoàn toàn giác tỉnh Linh Thể, nhưng cuối cùng như thế, tại cái vị diện này đã hiếm có!"

Lâm Dương Thiên đang yên lặng nhìn xem Tiêu Tương, một bên nuốt vào một cái tứ giai Linh Đan, đang nhanh chóng khôi phục tiêu hao linh lực, cùng lúc đó, đối diện một mực đang bận rộn Tiêu Tương cũng nhìn thấy Lâm Dương Thiên, vội vàng đi tới quan tâm nói:

"Lâm Dương Thiên, ngươi có hay không thụ thương, ta có thể giúp ngươi hồi phục. . ."

"Không cần, đa tạ công chúa hảo ý." Lâm Dương Thiên xác thực không có thụ thương, chỉ là hướng Tiêu Tương gật gật đầu.

"Không nên khách khí, giúp ngươi hồi phục một điểm linh lực đi. . ."

Tiêu Tương không thể nghi ngờ, cực kỳ nhanh chóng độ hướng về Lâm Dương Thiên vung ra một đạo màu xanh nhạt linh mang, không vào rừng Dương Thiên trong cơ thể.

Cái này muội tử. . .

Lâm Dương Tâm Đạo Nhân nhà cũng là có ý tốt, nhưng là đột nhiên đột nhiên cảm giác được trong cơ thể mình hỏa diễm linh lực tại tiếp xúc đến Tiêu Tương Mộc Thuộc Tính linh năng về sau đúng là toàn thân cũng là chấn động.

Ngao ào.

Sáng khoái!

Lâm Dương Thiên chỉ cảm thấy trong cơ thể Hỏa Năng phảng phất bị tưới Dầu Hỏa, trong nháy mắt chính mình chiến lực hồi phục một mảng lớn không nói, ngọn lửa kia linh lực uy lực tựa hồ cũng theo đó tăng lớn chỉ ít hai thành.

Đây chẳng lẽ là. . .

Lâm Dương Mãnh nhìn về phía Tiêu Tương, này công chúa muội tử đã lách mình đến hấn thương người bên cạnh, nhưng Lâm Dương Tâm bên trong rung động lại quả thực không nhỏ.

Tại Ly Hỏa Thiên Đế trong trí nhớ mờ mờ đề cập qua một loại cực kỳ hiếm thấy hiện tượng, đó là Dị Chúng Linh Thể ở giữa 【 tương Sinh tương Khắc 】 tác dụng.

Mộc sinh hỏa, đạo lý này ai cũng hiểu.

Bạn đang đọc truyện *Hóa Đế Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 118: Lâm Dương Bị nuốt

Nhưng không phải sở hữu 【 tạo hóa Linh Thể 】 đều sẽ đối với 【 Hóa Linh chi thể 】 sinh ra phụ trợ tăng lên chiến lực hiệu quả, Tiêu Tương trong cơ thể loại này Mộc Thuộc Tinh linh lực có thể cho Lâm Dương Thiên đánh máu gà, đây tuyệt đối là vạn năm khó gặp duyên phận.

Cái này. . . Liên tương đối xấu hổ. . .

Lâm Dương Thiên cảm thụ được trong cơ thể nóng hổi huyết dịch chiến năng lượng, lập tức minh bạch năng này đối với mình ngày sau Võ Đạo Chi Lộ nặng bực nào muốn.

Vèn vèn một điểm linh lực liền có thể trong nháy mắt gia tăng chiến lực. . .

Vậy nếu là kết thành đạo lữ song tu bổ sung, này phải là cỡ nào nghịch thiên hiệu quả?

Kịch liệt tình hình chiến đấu bên trong, Tiêu Tương một đoạn này nhạc đệm để cho Lâm Dương Tâm bên trong hiện lên rất nhiều suy nghĩ, nhưng bây giờ căn bản không có thời gian nghĩ lại.

Một bên khác , Hắc Sa hào nhưng là nghênh đón tân nguy cơ.

Bành.

Nơi xa trên mặt biển nổ lên một đoàn cự đại bọt nước, đầu kia khổng lồ Hổ Sa trong miệng bỗng nhiên ngưng tụ một cái hủy diệt tính sóng nước trùng kích, trực tiếp nổ tung tại Hoàng Thường trên thân.

Hoàng Thường thân ảnh giống như bị một cái trọng chùy hung hăng đập trúng, bành một chút liền đánh vào trong biển rộng, trùng trùng điệp điệp nhấc lên một trận sóng lớn.

"Hoàng chương quý! !"

Tất cả mọi người là hét lên kinh ngạc.

Hoàng Thường cũng là tất cả mọi người trong lòng Tinh Thần Chi Trụ, nhưng là không nghĩ tới vậy mà tại trong trận chiến đấu này cái thứ nhất rơi vào hạ phong, bị hung hăng đánh rơi.

"Rống! !"

Bên kia khổng lồ Hổ Sa tại đánh rơi Hoàng Thường về sau, phát ra rống giận rung trời, này uy danh quả nhiên là làm cho toàn bộ Thú Hải đều muốn thần phục, phảng phất đang nói:

"Hôm nay, các ngươi tất cả mọi người muốn chết! !"

Rầm rầm.

Thao thiên cự lãng theo Hổ Sa hống một tiếng, hướng về một cái cự thủ hung hăng đập vào Hắc Sa hào bên trên, cầm tất cả mọi người chiến ý hung hăng ép diệt.

Hoàng Thường nếu bại, vậy ai còn có thể làm như thế hung thú Dâm Uy? ?

Cùng lúc đó, càng thêm làm người tuyệt vọng sự tình phát sinh.

Này ba đầu vừa mới hiện thân Bá Vương Mục Nan lúc đầu đang cùng Phục Ba bộ lạc cùng Thiên Tàng vương quốc dây dưa, nhưng giờ phút này lại có một đầu thay đổi đầu thương, cầm mấy cái cự đại xúc tu đã quán lên Hắc Sa hào thân thuyền, cạy mạnh vừa hiện, chính là muốn đem toàn bộ Hắc Sa hào kéo vào đến trong biển đi.

"Súc sinh, buông tay! !"

Mười mấy tên cao thủ đến đây chặt đứt những này xúc tu, nhưng căn bản khó làm thương tổn mấy may, mà lúc này, nguyên bản định đi chiến này Hổ Sa Lam Hải trưởng lão, lại bị bách chỉ có thể cầm trong tay một thanh trường đao chém về phía bên trong một cây xúc tu.

Xúc tu theo tiếng mà đứt.

Thế nhưng là bên kia khổng lồ Hổ Sa một tấm miệng to như chậu máu cũng đã đi vào tất cả mọi người trước mặt.

Ai còn năng lượng cản?

Hoàng Thường vẫn còn ở nước, Lam Hải phân thân bất lực, Mộ Dung Bạch càng là tại thiên không cùng Kim Sí Bằng Điều chiến đến toàn thân lông chim, cơ như ý nhưng là thực lực không đủ.

Ai còn năng lượng cản cái này Thú Hải bên trong có thể xưng mạnh nhất hung hãn tồn tại?

Hắc Sa hào muốn xong a?

Tiết Thiên bốn người quay đầu tứ phương, ánh mắt bên trong đã nổi lên tuyệt vọng.

Ai cũng nghĩ không ra, lần này cơ hồ toàn bộ Thú Hải bá chủ lại tụ họp tụ cùng này, phảng phất là quyết định muốn đem nhiều lần xâm phạm nhân loại đuổi tận giết tuyệt.

Ai cũng nghĩ không ra, Hắc Sa hào lại lại là sở hữu Thuyền Hạm bên trong, cái thứ nhất tứ phân ngũ liệt Quỷ Xui Xèo.

Nhưng là.

Tất cả mọi người cực kỳ nghĩ không ra là, lúc này, một cái căn bản không có bị đoàn người cản nhắc qua thân ảnh hướng về kia Diệt Thế cự thú xông tới.

Giữa thiên địa, chỉ có ngân quang vừa hiện.

Lâm Dương Thiên, thành trong thiên địa này vạn chúng chú mục tiêu điểm.

Coi như hấn xuyên Ngân Giáp, tuy nhiên Uẩn Linh trung kỳ đỉnh phong chiến lực, làm sao có thể cản cái này hung thú đỉnh phong Vương cấp hung uy?

Đây là đi chịu chết a?

Phải dùng mệnh đi cấp nước Hoàng Thường đại chương quỹ tranh thủ thử dốc thời gian sao?

"Lâm Dương Thiên! !!"

Sau lưng, Hắc Sa hào bên trên truyền đến mấy đạo tiếng hô.

Lâm Dương Thiên hành vi có thể xưng anh dũng không biết sợ, nhưng lúc này lại có ai có thời gian tới vì là loại hy sinh này cảm động thút thít?

Cái này Lâm Dương Thiên, tuy nhiên dũng cảm, nhưng cái này xông lên thật sự là không có bao nhiêu giá trị, lấy hấn thực lực có thể ngăn cản này Hồ Sa dù là một cái hô hấp thời gian a?

Chỉ sợ cũng khó khăn. . .

Tuyệt đại đa số người đều không có chú ý tới Lâm Dương Thiên cái này tự sát tính cử động, Hắc Sa hào bên trên chỉ có Tiêu Tương tại hạ lên long hộ vệ dưới ngưng thần nhìn lên bầu trời bên trong cái kia đạo ngân sắc Thiểm Quang.

"Lâm Dương Thiên. . ." Nàng tự lẩm bẩm, ánh mắt phức tạp.

Mà liền tại loại tất cả mọi người óc còn không mang nổi mình óc dưới tình huống, Lâm Dương Chung tại vọt tới Hồ Sa trước mặt.

Oanh.

Chạm mặt tới Cự Phong sóng biển, để cho hấn cơ hồ trong nháy mắt liền bị thổi đến bay ngược trở lại.

Thành như mọi người sở liệu, hấn cùng Hồ Sa ở giữa thực lực sai biệt lớn đến không thể tưởng tượng, lấy trước mắt hấn thực lực, muốn tới gần đối thủ đều có vẻ hơi khó mà làm đến.

Nhưng hấn triệu hồi ra một kiện đã từng 【 Hắc Thiết Linh Giáp 】, cầm trong cơ thể mình hóa diễm linh năng thúc cộc đến cực hạn, ngạnh sinh sinh đứng ở Hồ Sa cùng Hắc Sa hào ở giữa trên mặt biển.

"Súc sinh, Lâm Dương Thiên ở đây! ! Há lại cho người làm càn! !"

Một tiếng gầm thét, giống như chiến thần gặp phạm, Lâm Dương Thiên mặc dù tu vi có hạn, nhưng này cổ đến từ Ly Hỏa Thiên Đế cái thể Đế uy lại làm thiên địa biến sắc.

Khi thể kia hung hăng xông lại không hề Hồ Sa chú ý tới giữa thiên địa cái này màu trắng bạc uy vũ thân thể.

Nhưng chỉ chỉ là thoáng nhìn.

Hồ Sa trong mắt liền lộ ra cùng khinh miệt thần sắc.

Dạng này rác rưởi, căn bản không đáng nó xuất thủ.

Nhưng một giây sau, Lâm Dương Thiên trong tay một thanh chống trời cự kiếm, lại giống một cái Mộc Côn, nhẹ nhàng nện vào trên đầu nó.

Một kiếm Tuyệt Không! !

Lâm Dương Thiên thần chiêu lại xuất hiện, vẫn như cũ là như vậy bá khí Vô Song.

Chỉ tiếc, lần này đụng phải là Vương cấp đỉnh phong Hải Thú, ngày xưa này không gì không phá đáng sợ kiếm mạng tại Hồ Sa trên trán ầm ầm vỡ vụn, vền vền chà phá một điểm đối phương cứng cỏi cá da, cắt một đạo ước chừng vài mét vết thương mà thôi, ngay cả máu đều không lưu.

Thực lực chênh lệch, khiến cho sở hữu dành thời gian vậy xem người cảm thấy tuyệt vọng.

Xong. . .

Tiểu tử này là thật tìm đường chết chính mình. . .

Quả nhiên.

Hồ Sa bị Lâm Dương Nhất kiếm bỏ gợn.

Ta lười nhác động tới người, người lại còn như thế không biết tốt xấu dám đến đụng đến ta?

Nhất định cũng là tội đáng chết vạn lần! !

Rống! !

Hồ Sa phát ra gầm thét, chấn động vạn dặm gọn sóng, một tấm miệng to như chậu máu bất thành linh liên cái biến phương hướng, hướng về Lâm Dương Nhất miệng đánh tới.

Hồ Sa tốc độ cực nhanh, nhanh xa xa cùng hấn thân hình khổng lồ kém xa, càng là từ miệng lớn bên trong phát ra một đạo vô hình hấp lực, mặc cho Lâm Dương Thiên như thế nào khu động dưới chân Hắc Thiết Linh Giáp, cũng vô pháp từ này bao quát đến giống như một tòa hồ lớn một dạng miệng lớn bên trong đào thoát.

Răng rắc.

Mọi người nghe được Hồ Sa trên dưới hai hàng hàm răng chặt chẽ cắn vào khép lại âm thanh.

Mọi người càng thêm có thể tưởng tượng cái kia trên đường đi lập xuống công lao hấn mã Lâm Công Tử là như thế nào tại Hồ Sa trong hàm răng bị nhai thịt nát xương tan thê thảm hình ảnh.

Ai. . .

Thiếu niên anh hùng, làm sao quá mức lỗ mãng a! !

Tuy nhiên lấy Lâm Dương Thiên, coi là thật coi là một đầu người đàn ông! !

Sở hữu thấy được một màn này người đều chỉ có thể tới kịp ở trong lòng thán bên trên một câu, liền lại vui đầu khổ chiến.

Đoàn người đều tại sinh tử trong nháy mắt, người nào đồng tình ai, ai đáng thương người nào?

Mà đúng lúc này, theo Hồ Sa thân hình bị Lâm Dương Nhất ngăn trở, dưới nước vị kia bị trùng trùng điệp điệp đánh rơi Hoàng Thường đại chương quỹ cuối cùng thả người càng nước chảy mất, nhảy đến boong thuyền phía trên.

"Hoàng chương quỹ, người không sao chứ! !"

Tất cả mọi người giống như trong nháy mắt đều quên Lâm Dương Thiên, cái này cũng hiện thực, dù sao Lâm Dương Thiên giống như Hoàng Thường so ra tác dụng vẫn là kém quá nhiều.

Chỉ cần Hoàng Thường không chết, đoàn người liền còn có hi vọng.

Lâm Dương Cương mới hi sinh, nhìn như vậy đứng lên, vẫn rất có giá trị.

"Không sao." Hoàng Thường khước miệng ần ần còn mang theo vết máu, nhưng giờ phút này một đôi mắt cũng đã nhìn chăm chú về phía nhẹ nhàng trôi nổi ở bên cạnh Hồ Sa.

Đầu hưng thú này, tựa hồ vẫn còn ở dư vị vừa rồi Lâm Dương Thiên huyết nhục vị đạo, cứ như vậy lạnh lùng nhìn xem Hắc Sa hào bên trên mọi người, một tấm miệng rộng, đúng là Nhân Cách Hóa vỡ ra lộ ra một cái tàn nhẫn nụ cười.

"Cảm thụ tuyệt vọng đi. . . Các ngươi bọn này đáng chết nhân loại! !"

Mỗi người đều phảng phất từ nơi này trong tươi cười đến âm trầm lời nói, giống từng nhát nặng trĩu, nên tất cả mọi người không thờ nổi.

"Sức sinh, đừng muốn phách lối! Lâm Công Tử máu sẽ không chảy vô ích, hôm nay, lão phu coi như liều tánh mạng cũng phải trảm ngươi!"

Hoàng Thường vừa rời tại nước ra sức thương du, cũng là nhìn thấy Lâm Dương Thiên oanh liệt hi sinh một màn, giờ phút này càng đem chính mình một thân chiến lực thúc cốc đến cực hạn, liều roi còn lại thọ nguyên, hôm nay cũng phải giống như đầu này Hồ Sa quyết nhất tử chiến.

"Hắc hắc. . . Nhân loại, ngươi không phải đối thủ của ta. Giết ngươi về sau, ta một cái nữa một cái đem các ngươi nhai nát nuốt mất!"

Hồ Sa ánh mắt bên trong truyền lại ra tất thẳng sát cơ:

"Hắc hắc. . . Tựa như vừa rồi nhân loại kia một dạng. . . Hắc hắc. . . Hắc. . . Hắc. . ."

Nhưng ngay tại nó phách lối càn rỡ thời điểm, đột nhiên, quái sự phát sinh.

Cái này Hồ Sa một đôi cự đại cá mắt bỗng nhiên tròng lên đến, bên trong trong nháy mắt che kín đỏ bùng tơ máu, phảng phất sắp nổ tung.

Nó tầm kia Nhân Cách Hóa trên mặt cũng không còn cách nào lộ ra nụ cười đắc ý, mà chính là trong nháy mắt trở nên dữ tợn mà hoảng sợ, tại hạ cái trong nháy mắt lập tức há mồm phát ra một tiếng kinh thiên động địa rú thảm.

Bạn đang đọc truyện *Hỏa Đế Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 119: Đại hiển thần uy

Ngao! !

Cái này âm thanh gọi thê thảm, đúng là chấn động toàn bộ chiến trường.

Song phương giao chiến, vô luận là nhân loại hay là Hải Thú, cũng không khỏi đến sững sờ, đem ánh mắt nhìn về phía Hắc Sa hào phía trước hải vực.

Toàn bộ sinh linh đều bị tiếng hét thảm này kinh sợ, riêng là Hải Thú một phương, càng là không thể tin tưởng, ngay trong bọn họ thực lực mạnh nhất Hồ Sa Lão Đại, lại sẽ ở một trận chiến này bên trong phát ra như thế kêu thê lương thảm thiết.

Này cơ hồ đã là sinh mệnh chịu đến nghiêm trọng uy hiếp mới có thể phát ra gào thét.

Đến phát sinh cái gì?

Lớn nhất mộng ép muốn thuộc Hắc Sa hào bên trên mọi người.

Bọn họ nguyên bản đã bị tử thần bức đến góc tường, nhưng là tại đối phương sẽ động thủ thời điểm phát sinh chuyển cơ.

Phách lối bá khí Hồ Sa tại Hắc Sa trước mặt bắt đầu thống khổ giãy dụa, cự đại thân thể bắt đầu không bị khống chế ở trong nước biển liều mạng giãy dụa lực lợi, phảng phất tiếp nhận vô pháp tưởng tượng cự đại thống khổ.

Cái này. . . Đến phát sinh cái gì a?

"Là Lâm Dương Thiên." Ngay tại tất cả mọi người không rõ ràng cho lắm thời điểm, Tiêu Tương công chúa tỉnh táo âm thanh vang lên: "Lâm Dương Thiên tại nó trong bụng, phá hư yêu thú này tạng khí."

Cái gì? ?

Mọi người lại được.

Cái này, dạng này cũng có thể?

Chẳng lẽ vừa rồi này hết thấy, cũng là Lâm Dương Thiên có ý?

Chính là muốn nghĩ biện pháp tiến vào Hồ Sa trong bụng đi?

Thế nhưng là lấy hấn chỉ là một giới phạm khu, làm sao có khả năng ngăn cản được Hồ Sa sắc bén răng nanh răng nanh, cùng trong bụng ăn mòn chất lỏng.

Mà hấn như thế nào lấy tuy nhiên Uẩn Linh trung kỳ thực lực, tới phá hư Hồ Sa Vương cấp đỉnh phong kiên cố nhục thân?

Cho dù có Phượng Vũ kiếm cũng làm không được a?

"Hắc hắc. . ."

Hỏa Nhi không biết lúc nào đã đứng tại Tiêu Tương trên bờ vai, liên quan tới Lâm Dương Nhất cắt, không có người so với nó còn muốn hiểu biết.

Nó tại Tiêu Tương bên tai cười nhẹ:

"Này cá mập con cá còn cần Bất Toái Lâm tiểu Dương món kia chiến giáp, nói đùa, đây chính là bốn vương hoa một tháng thời gian giúp hấn làm được. . . Còn tiểu tử kia giấu đi công kích thủ đoạn nha, công chúa muội tử ngươi nhìn đi, hắc hắc."

Lời nói này, hơn người không có nghe được, đoàn người cũng không có tâm tình đi nghe, bởi vì càng thêm rung động sự thật tại bọn họ trước mắt hiện ra.

Đầu kia ngay cả Hoàng Thường đều không địch lại khổng lồ Hồ Sa, giờ phút này đứng là phảng phất đã nhanh muốn không có sinh cơ, thân thể khổng lồ bắt đầu trắng dã cái bụng, một đôi chết không nhắm mắt mắt cá chết bên trong hoàn toàn oán độc sát cơ cũng bắt đầu nhanh chóng tiêu tán.

Nhưng cái này cũng chưa tính cái gì, làm cho tất cả mọi người tròn mắt đều nhanh muốn tròng ra ngoài là, một đạo hồng sắc linh quang giống như sắc bén lưỡi đao một dạng bất thành linh liên từ Hồ Sa bụng cá bên trong vươn ra.

Phốc phốc.

Có trời mới biết cái này hồng quang trời là như thế nào hình thành, sắc bén độ mạnh đã vượt qua tất cả mọi người nhận biết cực hạn, đúng là giống về giấy trắng một dạng ngay tại đèn ngọc trệ trong ánh mắt cảm Hồ Sa này không thể phá vỡ bụng cá đồng dạng cái cự đại lỗ hồng.

Vô tận máu tươi chảy xuôi, mang theo cuộn cuộn Vương Cấp Yêu Thú linh quang, trong nháy mắt liền đem chung quanh mặt biển nhiễm đến một mảnh đỏ bừng.

Ào ào.

Những máu tươi này là chung quanh những cái kia còn thừa Hỏa Tiên Ngư mạnh nhất Chất xúc tác, trong nháy mắt liền từ bỏ đối với Hắc Sa hào vây công, bắt đầu điên cuồng thôn phệ đầu này Hồ Sa thân thể khổng lồ.

Sau đó hình ảnh liền tàn nhẫn không cách nào hình dung.

Gần như không đến một phút đồng hồ thời gian, đầu kia tại vô biên Thú Hải quát tháo phong vân siêu cấp bá chủ liền bị nuốt ăn ngay cả mảnh xương vụn cặn đều không thừa một điểm, thành lần này huyết chiến bên trong con thứ nhất mệnh thuộc về Hoàng Tuyền Hải Thú bá chủ.

Mà tất cả mọi người lo lắng tìm kiếm thân ảnh nhưng là tại nhiều tiếng hô kinh ngạc âm thanh bên trong bay lên không trung.

"Xem, Lâm Dương Thiên! !"

Quả nhiên, trên bầu trời Lâm Dương Y Nhiên thần thái sáng láng, này một thân ngân quang trùng thiên anh tuấn uy vũ chiến giáp thượng diện không dính nửa điểm ô uế, đem hấn phụ trợ nghiêm chỉnh là Đồ Ma trở về cái thể Nhân Hùng.

"Lâm Dương Thiên, hấn, hấn thật làm đến!"

"Vạn Tuế, Lâm Công Tử! Ngươi quá tuyệt! !"

"Lâm huynh đệ, mẹ ngươi hạ xuống, ngươi lo lắng chết lão tử á! Oa Cấp Cấp!"

Tiết Thiên rống to trong đám người càng đột xuất, nhưng cái này lại hoàn toàn đại biểu tất cả mọi người giờ phút này muốn lớn tiếng thét dài tâm tình.

Lâm Dương Thiên một tiếng này, ý nghĩa quá mức trọng đại, có thể xưng Nghịch Chuyển Càn Khôn hành động vĩ đại.

Nguyên bản nhân tộc tất cả đại cao thủ cùng Hải Thú bá chủ ở giữa hình thành vi diệu thăng bằng, nếu như Hoàng Thường thất bại và diệt vong, này vô luận khổng lồ Hồ Sa gia nhập phương nào chiến cục, kết quả tự nhiên cũng là nhân tộc bị mở ra lỗ hồng, sau đó cũng là nghiêng về một bên huyết tinh đồ sát.

Nhưng bây giờ Lâm Dương Thiên thắng, kết quả tự nhiên là trái lại.

Đầu tiên Hắc Sa hào xem như chạy ra Đại Kiếp, cứ việc bây giờ chiến cục còn không công khai, nhưng ít ra đã tránh cho bị tiêu diệt nguy hiểm.

Nếu là Hoàng Thường loại này Chỉ Tôn Cường Giả lại chủ động xuất kích, trợ giúp hấn một phương giải quyết mấy cái bá chủ cấp Hải Thú, cả Nhân tộc đều muốn thật to giảm bớt áp lực.

Có thể nói, toàn bộ huyết chiến Thiên Bình cũng là từ Lâm Dương Thiên lần này gọn gàng mà linh hoạt đánh giết bắt đầu, phát sinh khiến cho mọi người hân hoan nhảy cẫng nghiêngng.

Cứ việc đoàn người đến bây giờ cũng không biết Lâm Dương Thiên đến giấu bài gì, ngay cả Vương cấp đỉnh phong yêu thú thân thể đều có thể tùy tiện phá hư, nhưng là đó căn bản không trọng yếu.

Đoàn người chỉ cần biết, Lâm Công Tử vì bọn họ thắng tới trong tuyệt vọng Vô Hạn Sinh Cơ, chỉ cần lại chống đỡ hơn một lúc thân, vậy thì lao ra Thú Hải, chạy ra Thăng Thiên á!

Ha-Ha!

"Giết! !"

Hắc Sa hào bên trên tinh thần mọi người đại chấn, nhao nhao ăn liên tục một cái Linh Đan, quơ lấy gia hỏa lại đi huyết chiến.

Mà mất đi đối thủ Hoàng Thường đương nhiên sẽ không nghỉ ngơi, mà chính là dễ như trở bàn tay tiếp nhận Lam Hải trong tay cái kia Bá Vương Mục Nan, một cái Cửu Thiên Lạc Tinh Tiên, liền để này Nhuyễn Thể súc sinh toàn bộ thân thể lồm kễ tiếp hồ lớn, một đoàn Mặc Lục máu tươi dâng trào đi ra, lập tức buông ra ra sức giãy dụa Hắc Sa hào.

Tốt! !

Đây cũng là một cái máu gà, đánh cho Tiết Thiên bọn người hàng hai cao thủ tất cả đều mất đồ, từng cái trực tiếp nhảy xuống biển, điên cuồng đồ sát lửa cháy nước bọt cá, Hải Hâu Tử, không trung vô số phi hành yêu thú cùng những cái kia bị Thất Thái An Khang mang đến các loại cá hình Hải Thú.

Trong lúc nhất thời, Hắc Sa hào đúng là có một người một ngựa xu thế, tựa hồ muốn dẫn đầu lao ra Hải Thú vòng vây, tình thế một mảnh rất tốt.

Cùng lúc đó, trên bầu trời.

Bạch Y Kiếm Khách Mộ Dung Bạch đang cùng Kim Sí Bằng Điều kịch chiến say sưa.

Vị này Tuyệt Thế Kiếm Khách giờ phút này căn bản không có tâm tư đi quan tâm trên mặt biển đến phát sinh động tĩnh gì, trước mặt cái này khủng bố cự đầu đã để hấn chống đỡ có chút chật vật.

Hắn toàn thân áo trắng thượng diện giờ phút này dính đầy kim sắc vũ mao, để cho hắn nhìn qua giống một cái mới vừa từ ổ gà bên trong trộm Tiểu Mẩu Kê đi ra Mao Tặc, dường đề cập có bao nhiêu chật vật.

Tại đây dù sao không phải mặt đất, Mộ Dung Bạch hành động tất cả đều bị hạn chế tại dưới chân trên phi kiếm, tuy nhiên mặc dù như thế, cũng không thể không nói vị này đến từ Thánh Tông Kiếm Khách chỗ cường đại.

Một người một chim đã tại thiên không trọn vẹn chiến một canh giờ, Mộ Dung Bạch trừ một thân lông chim bên ngoài vẫn như cũ không rơi vào thế hạ phong, ra sức cùng đối thủ dây dưa.

Hắn duy nhất một lần cúi đầu quay đầu, cũng là nghe được phía dưới có người kinh hô Lâm Dương Thiên tên, sau đó liền nhìn thấy Lâm Dương Bị này Hồ Sa một cái nuốt mất, lúc ấy hắn trong lúc kịch chiến còn có rảnh rỗi cười lạnh một tiếng:

"Vô tri Loài bò sát, coi như mần mê ra một chút kỳ quái đồ vật, còn không phải chính mình muốn chết!"

Mà lúc này, theo Kim Sí Bằng Điều càng đánh càng hăng, Mộ Dung Bạch đã dần dần cảm thấy có chút cố hết sức, cứ việc lần nữa nghe được phía dưới phát ra từng đợt kinh hô, cũng không có thời gian cúi đầu đi xem.

Nhưng hắn bên tai, lại đột nhiên vang lên một cái thanh âm quen thuộc: "Mộ Dung Công Tử, lão phu đến đây giúp ngươi."

Xoát một chút.

Lam Hải trường đao thẳng tắp cắt vào chiến trường, lập tức làm dịu Mộ Dung Bạch quần cảnh.

"Đa tạ Lam trưởng lão, Mộ Dung vô cùng cảm kích."

Mộ Dung Bạch tuy nhiên cao ngạo, nhưng vẫn là biết tốt xấu, Lam Hải đây là cho hắn giúp đại ân, bao nhiêu muốn nói câu lời khách sáo.

"Mộ Dung Công Tử không cần phải khách khí, cũng nhiều thua thiệt phía dưới Lâm Công Tử đánh giết đầu kia Hồ Sa, lão phu mới có thể rảnh tay a!"

"Há, vậy thật là muốn cảm tạ. . ."

Chờ một lát.

Người nói cái gì?

Mộ Dung Bạch run một cái kén chút không có từ trên phi kiếm té xuống, hấn lộp đi lộp lại tại trong đầu đem Lam Hải lời nói qua nhiều lần mới được vòng tròn hồi.

"Lam chương quý, người, người nói. . . Đây Lâm Dương Thiên giết Hồ Sa?"

"Cẩn thận!"

Kết quả Lam Hải không có trả lời, ngược lại là trợ giúp Mộ Dung Bạch ngăn lại đối thủ một cái công kích, lúc này mới quay đầu nói ra:

"Chính là Lâm Công Tử đại hiển thần uy, cứu vãn toàn bộ chiến cục. . . Ai, Mộ Dung Công Tử, ta nhìn người tinh thần tựa hồ không tốt, nếu không xuống dưới nghỉ ngơi một hồi, trên thuyền có Lâm Công Tử thủ hộ mọi người, cứ yên tâm đi nghỉ ngơi."

Nghỉ ngơi muội muội của người a!

Lam Hải làm sao biết Mộ Dung Bạch giống như Lâm Dương Thiên ở giữa ân oán.

Nghe được Lâm Dương Đại lộ ra thần uy tin tức, Mộ Dung Bạch đã nhanh muốn mộng ép, cái này Lam Hải cũng coi là sẽ không nói chuyện phiếm, lại còn để cho hấn xuống dưới tìm kiếm Lâm Dương Thiên bảo hộ.

Đây là thành tâm muốn chộc giận nổ người tiết tấu a!

Bạn đang đọc truyện *Hóa Đế Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 120 : Lao ra Thú Hải

"Không, không cần. . ."

Mộ Dung Bạch hung hăng khề cần mồi, trong lòng hấn, không thể không lần nữa tăng lên đối với Lâm Dương Thiên nhận biết.

Gia hỏa này, lại có đánh giết Vương cấp đỉnh phong Hải Thú năng lực?

Hấn đến là cái gì làm đến a! ! !

...

Boong tàu, Lâm Dương Thiên thu hoạch được tất cả mọi người nhất trí tán thành nghỉ ngơi cơ hội.

Mặc dù hấn nhiều lần nói rõ chính mình còn có thể tái chiến, nhưng là đoàn người đều muốn tìm hấn thật tốt điều tức, đợi lát nữa nói không chừng còn có cự đại Hải Thú cần hấn lại xuất hiện thần uy.

Cho nên, lúc này, hấn ngược lại thành rồi rảnh nhất người, liền ngay cả bên cạnh chạy tới chạy lui Tiêu Tương đều tựa hồ so với hấn bận rộn một chút.

"Uy, Lâm tiểu Dương. . . Vừa rồi người dùng vật kia?" Trên bờ vai, Hỏa Nhi thì là bay tới, hiếu kỳ hỏi một câu.

"Đương nhiên, bằng không chỗ nào có thể chém ra này Hồ Sa bụng, tiêu hao trọn vẹn một phương Ly Hỏa Nguyên Tinh bên trong năng lượng đây. . ."

"Bà mẹ nó! Người cái Bại Gia đồ chơi, đây chính là bốn vương nhà. . ." Hỏa Nhi bất mãn nhảy dựng lên, tuy nhiên một giây sau, con hàng này lập tức cho Lâm Dương Thiên quý.

Lâm Dương Thiên trên tay, nâng một khóa ước chừng có đường kính nửa mét lớn nhỏ đen nhánh Viên Châu, toàn thân tản ra Hắc Trần Châu óng ánh

sáng bóng.

"Cái này. . . Ha-Ha, Lâm tiểu Dương, tính ngươi mẹ nó còn có chút lương tâm, biết cho bốn vương đem này cá mập yêu thú Nguyên Đan lưu lại!"

Hỏa Nhi là thật cao hứng, bởi vì đối với nó tới nói, thực lực bây giờ tăng lên là muốn giống như Lâm Dương Tu vì là cùng một nhịp thở, Lâm Dương Thiên thăng cấp nó liền đi theo thăng cấp.

Nhưng Hỏa Nhi nếu như muốn tăng lên chính mình làm Tất Phương bản mệnh Thần Năng, nhất định phải thông qua tu luyện hoặc là nuốt ăn đừng yêu thú bản mệnh Yêu Đan mới có thể thực hiện.

Trước mặt khóa này Vương cấp đỉnh phong Yêu Đan, đối với Hỏa Nhi tới nói, đã có một ít tăng cao tu vi hiệu quả, loại cơ hội này tại khí Võ đại lục ở bên trên cũng không nhiều, bằng không Hỏa Nhi sao có thể hưng phấn toàn thân lông đều nổ đứng lên.

"Ta nhớ được ngươi đã nói, cái đồ chơi này đối với ngươi hữu dụng, còn có, ta tại nó trong bụng thời điểm cho ngươi lưu giữ mấy ngàn cân tốt nhất Ngư Nạm thịt, giữ lại từ từ ăn."

"Bà mẹ nó! Ngươi làm gì bất thành linh đối với ta tốt như vậy!" Hỏa Nhi tuy nhiên ngạo kiều, nhưng vẫn là không chút khách khí một cái liền đem viên kia Yêu Đan nuốt vào, toàn thân vũ mao nhất thời linh quang nhất thiết, hiển nhiên đã bắt đầu chậm rãi hấp thu bên trong tinh thuần linh năng.

Lâm Dương Thiên nhưng là ít có nhẹ nhàng cười một tiếng: "Nghe lời tự nhiên là có cùng."

"Cút! Bốn vương một ngày nào đó sẽ đem ngươi biến thành ta người sùng, ngược lại thời điểm cho ngươi cùng điếm đan dược a, mỹ nữ a, hừ, chờ xem! !"

Nói xong, Hỏa Nhi đúng là giống như có chút không có ý tứ bay về phía mặt biển, lại bắt đầu Hỏa Lực Thập Túc bắt đầu đồ nướng những cái kia còn thừa Hải Thú.

Mà cả Nhân tộc Thám Hiểm Đội, tại sống qua khó khăn nhất thời khắc về sau, cuối cùng nghênh đón hi vọng Thự Quang.

Lam Hải trợ giúp Mộ Dung Bạch rất nhanh liền xua đuổi đi giữa bầu trời kia Kim Sí Bằng Điều, liền đối lấy một chút phi hành yêu thú cũng theo đó thối lui, mọi người chợt cảm thấy áp lực lại nhẹ.

Về sau, Hoàng Thường, Lam Hải hai người càng là gia nhập hơn các lộ chiến cục, làm cho cả huyết sát trên chiến trường cục thế từng chút một trở nên lạc quan đứng lên.

Mà liền tại đoàn người cảm thấy hi vọng càng ngày càng gần thời điểm, đột nhiên, toàn thể Hải Thú bỗng nhiên lập tức từ bỏ giống như Thuyền Đội dây dưa, đồng loạt dừng lại thân hình.

Nhân tộc đại đội, lập tức cùng thành đàn Hải Thú bọn họ tách ra tới.

Tất cả mọi người, quỳ gối boong tàu, ngửa đầu nhìn lên trời, lệ rơi đầy mặt.

Cuối cùng. . .

Cuối cùng xong tới a! !

. . .

Thám Hiểm Đội Ngũ Phương nhân mã, đều lăng lăng dừng sát ở Thú Hải phạm vi bên ngoài trên mặt biển.

Những vô cùng hung ác đó Hải Thú bọn họ, tro mắt nhìn xem Thám Hiểm Đội tàu thuyền, lại không có một cái dám vượt Lôi Trì nửa bước.

Mà giờ khắc này, tại Lâm Dương Thiên bọn người trước mặt chính là tiến vào lối vân trạch cửa ải cuối cùng, Lôi Trì.

Nói là nan quan, nếu chân chính nguy hiểm đều đã đi qua.

Mỗi lần thám hiểm, chỉ cần qua Thú Hải, liền sẽ không còn có nhân viên thương vong, trước mặt sau cùng một đoạn Lôi Trì hành trình, nếu là cho tất cả mọi người nghỉ ngơi điều chỉnh trạng thái phúc lợi.

Hắc Sa hào bên trên, Lâm Dương Thiên đã không hề nghi ngờ thành toàn thân thể thuyền viên trong suy nghĩ anh hùng.

Đoạn đường này, Lâm Dương Thiên lập xuống công lao đã vô pháp dùng ngôn ngữ để cảm tạ, trước tiên thả Dẫn Lôi tước, lại vùng khu thú phần, sau cùng càng là tại thời khắc nguy nan nhất cử đánh giết hung tàn nhất không lồ Hồ Sa, thay đổi toàn bộ chiến cục.

Không chút nào khuếch trương nói, nếu như không phải lần này Lâm Dương Thiên gia nhập đội ngũ, toàn bộ nhân tộc Thám Hiểm Đội rất có thể sẽ nghênh đón lịch sử lần đầu thám hiểm thất bại.

Cho nên, một hồi này, lấy Lam Hải giống như Tiết Thiên cầm đầu, tất cả mọi người không chút nào keo kiệt cảm chính mình ca ngợi từ dâng hiến cho

Lâm Dương Thiên.

Cái gì "Lâm Công Tử chính là một cái người nào đó bình sinh ít thấy thiếu niên Thanh Kiệt" á. . .

Cái gì "Lâm Công Tử thần công cái thế, tương lai tất thành khí Vô đại lục chí tôn" á. . .

Những thói tục này lời nói nhất định tại Hắc Sa hào bên trên liền bị nói nát, muốn nói vẫn là Tiết Thiên giống như Lam Hải hai người tương đối có mức độ.

"Cái kia. . . Lâm huynh đệ, phía trước ngươi nói muốn ta cái này Hắc Sa hào lời nói cũng không thể chơi xấu, trở lại ta sẽ làm thủ tục, ngươi nhận ta thuyền, vẫn phải đem ta Lão Tiết cùng bình thường các huynh đệ đều nhận, về sau bọn ta liền theo ngươi lăn lộn! !"

Tiết Thiên cỡ nào trực tiếp, trực tiếp liền cho Lâm Dương Thiên quỳ liếm.

Hiện tại ai cũng coi là Lâm Dương Thiên tuyệt đối là cái nào đó Siêu Cấp Đại Thế Lực bí mật bồi dưỡng thiếu niên chí tôn, nếu không làm sao có khả năng có được nhiều như vậy bảo bối, vẫn còn ở mười mấy tuổi thời điểm liền có thể diệt sát Vương cấp đỉnh phong yêu thú.

Dạng này Lão Đại, người mù mới không bằng. . . Tiết Thiên dĩ nhiên không phải người mù, trực tiếp liền cột lên Lâm Dương Thiên.

Bên kia, Lam Hải cũng mở miệng:

"Lâm Công Tử, lão phu nhìn ngươi tuổi còn trẻ, chắc hẳn chưa từng kết hôn. Lão phu có một ruột thịt tôn nữ, năm phương mười sáu, tướng mạo như hoa, lần này trở lại không như Lâm công tử liền đến lão phu phủ thượng ngồi một chút, lão phu có Thiên Hạ Thương Minh một phần bảy cổ phần, nếu như ngươi có hứng thú đều có thể xem như sinh lễ. . ."

Dừng lại a ngài ặc!

Bên cạnh Hoàng Thường nhìn thấy Lam Hải càng nói càng không tiết tháo, trực tiếp một tay lấy lão đầu túm đi.

Đừng như vậy a, Lam chương quỹ, về phần dùng chính mình Thân Tôn Nữ tới mời chào nhân tài a?

Tuy nhiên ai cũng có thể nhìn ra Hoàng Thường lúc ấy vậy là không có tôn nữ, nếu là có lời nói không chừng cũng lấy ra để cho Lâm Dương Quá con mắt. . .

"Ha ha."

Tại một mảnh khen ngợi âm thanh bên trong, cơ như ý lắc lắc dịu dàng vòng eo đi tới, nhìn xem Lâm Dương Thiên, đầy mắt cũng là không giống nhau hào quang.

Bên cạnh, một đám xem kịch Hắc Phong đám hải tặc nhìn xem cơ như ý, nước bọt ào ào.

Làm gì?

Vị này Tử Tinh đại chương quỹ sẽ không tính toán chính mình tự mình ra sân, tới vừa ra Trâu già gặm Cỏ non a?

Tuy nhiên nghĩ như vậy muốn cũng cảm thấy cũng kích thích a! !

Tuy nhiên cơ như ý cuối cùng vẫn là để cho đoàn người thất vọng, nàng chỉ là vô cùng hài lòng nhìn xem Lâm Dương Thiên, cười nói:

"Lâm Công Tử, nói thật ngài hôm nay biểu hiện thật là khiến người ta nhìn mà than thở, ta vô cùng may mắn chính mình lúc trước làm quyết định mời ngươi tới tham gia lần này thám hiểm."

"Cơ chương quỹ nói quá lời." Lâm Dương Thiên tất nhiên là một phen khiêm tốn vừa vặn: "Hết thấy còn phải chờ đến lời vân trạch hạch tâm, phá cái kia phong ấn về sau, mới có thể có sở định nói chuyện."

"Ha-Ha! Lâm Công Tử quá khiêm tốn!" Bên cạnh tự nhiên lại là một trận lấy lòng thanh âm.

"Khanh khách." Cơ như ý che miệng cười khẽ, vẫn là hoàn toàn hoan hi.

Lâm Dương Thiên hôm nay quá cho nàng cái này Tử Tinh chương quỹ kiếm mặt mũi, lần này trở lại, nói không chừng nàng bài danh đều có thể hướng về phía trước tăng lên, sao có thể không cho nàng hưng phấn.

Nàng tiếp tục nói: "Như thế, Lâm Công Tử liền trở về nghỉ ngơi thật tốt đi. Còn lại Lôi Trì chi cần Tiết Thuyền Trưởng cẩn thận đi thuyền, liền không có vấn đề gì. Nhiều nhất hai ngày, chúng ta liền sẽ đến lời vân trạch hạch tâm."

"Này Lâm Dương Thiên liền cáo từ." Lâm Dương Thiên cũng không khách sáo, lúc này liền xua tan mọi người, hướng đi chính mình buồng nhỏ trên tàu.

Một đường, hẳn trước tiên đi ngang qua yên lặng ở bên mồm cười Tiêu Tương công chúa.

Vị này cùng hẳn nhất định một chút duyên phận mỹ lệ nữ tử nhìn xem Lâm Dương Thiên trong ánh mắt tất cả đều là thương thức cùng bội phục.

Hai người giao nhau, lẫn nhau khẽ gật đầu, không cần nói chuyện, hết thấy đều tại này cười khẽ ánh mắt cùng trong lúc vui vẻ truyền đạt.

"Nghỉ ngơi thật tốt."

"Người cũng thế."

Mà sau cùng, làm Lâm Dương Thiên đi ngang qua Thánh Tông Mộ Dung Bạch một hàng thời điểm, bầu không khí giống như trước đó liền hoàn toàn không giống nhau.

Thánh Tông lấy Mộ Dung Bạch cầm đầu mười một tên cao thủ, lúc trước Thú Hải huyết chiến bên trong chỉ có ba người không có bị thương, Dư Khả gọi là chặt vật cùng cực, bao quát Mộ Dung Bạch, đều kém chút bị Kim Sí Bằng Điều đánh bại.

Bọn họ có thể kiên trì đến bây giờ, có thể nói đều nắm phải là Lâm Dương Thiên phúc, nếu không phải Lâm Dương Thiên nghịch thiên biểu hiện, chỉ sợ những người này ít nhất phải có hai, ba người mệnh thuộc về Hoàng Tuyền.

Lâm Dương Thiên đi qua, cũng là bọn họ ân nhân cứu mạng đi qua.

Bọn họ còn mặt mũi nào mặt tại Lâm Dương Thiên trước mặt bày ra trước đó bộ kia cao cao tại thượng tư thái?

Bạn đang đọc truyện *Hỏa Đế Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 121: Lôi Trì

Triệu Chí Minh, chỉ cảm thấy nhìn xem Lâm Dương Thiên đi tới, hận tim không được một cái lỗ để chui vào

Mà Mộ Dung Bạch, càng là một mặt xấu hổ, thở gấp trùng trùng điệp điệp khí thô, hoàn toàn không biết nên dùng dạng gì thái độ đối mặt Lâm Dương Thiên.

Vốn cho rằng là có thể giẫm tại dưới chân Loài bò sát, kết quả người ta dùng tuyệt đối thực lực chứng minh chính mình —— hẳn Lâm Dương Thiên mới là bay lượn cửu thiên Phi Long.

Lâm Dương Thiên cứ như vậy đi qua.

Lưu cho Thánh Tông cùng Mộ Dung Bạch, là một cái vô cùng bình tĩnh tiêu sái bóng lưng.

Dùng Mộ Dung Bạch lại nói, giống như những người này đưa khí?

Bọn họ không xứng.

Ba một chút.

Lâm Dương Thiên đóng lại chính mình buồng nhỏ trên tàu cửa phòng, lặng lẽ ngồi vào trên giường.

Hỏa Nhi, thì là bị hắn đồng loạt kéo vào tới.

Cái này rõ ràng cũng là có chuyện phải làm, mà không phải đơn thuần nghỉ ngơi.

"Làm gì?" Hỏa Nhi trước đó trong chiến đấu không ít hướng về chính mình tu di trong nhấn chứa đựng hải sản, lúc này đang chuẩn bị tìm nơi hẻo lánh bắt đầu ăn đầu, liền bị Lâm Dương Thiên gọi tiến đến.

"Giúp ta canh chừng." Lâm Dương Thiên cũng rất thẳng thắn.

"Canh chừng, ngươi muốn đi cướp sắc? Cơ như ý vẫn là công chúa muội tử? Ta cảm thấy công chúa muội tử rất nhiều, da thịt đến xinh đẹp một chút a. . ."

"Uy hiếp em gái người!" Lâm Dương Thiên xạm mặt lại: "Ta muốn Hạ Hải."

Hả?

Hỏa Nhi lúc này là bị Lâm Dương Thiên kinh sợ.

"Hạ Hải, phía trước bọn họ không phải nói là sinh vật cấm khu a? Bất cứ sinh vật nào không thể xuống nước, nếu không liền sẽ bị đốt thành than cốc! Vừa rồi Tiết Thiên đang nói thời điểm người điếc?"

Hỏa Nhi nghiêm chỉnh là không tìm đường chết liền sẽ không thật dễ nói chuyện loại hình.

Lâm Dương Tắc là đã sớm không nhìn nó tầm kia tiện miệng, tỉnh táo nói ra:

"Ta chính là muốn đi bị đốt một đốt. . ."

. . .

Trong phòng, vang trở lại Lâm Dương Thiên nhỏ giọng dặn dò.

Mấy phút đồng hồ sau, Hắc Sa hào đã lần nữa lên đường, chỉ là lần này đi thuyền tốc độ vô cùng chậm chạp, tựa hồ là đang tránh né lấy thứ gì.

Mà Lâm Dương Thiên, thì là tại bất luận cái gì người đều không có phát giác tình huống dưới, từ buồng nhỏ trên tàu một bên cửa sổ nhỏ bên trong nhảy lên mà ra, giống một đầu giáo hoạt Tiểu Ngư Nhi một dạng, lên vào đến mảnh này được xưng là sinh vật cấm khu trong lõi trì.

. . .

Như nước về sau, một mảnh U Lan.

Lâm Dương Thiên vận khởi Hỏa Nhãn Kim Tinh, cảm trước mặt biển thế giới thấy rõ ràng sờ.

Tại khoảng cách đỉnh đầu Hắc Sa hào phía trước ước chừng ngàn mét tả hữu vị trí, Lâm Dương Thiên nhìn thấy một cái ước chừng to bằng chậu rửa mặt Tiểu Quang Cầu.

Quang cầu này nhẹ nhàng trôi nổi ở trong nước biển, nhìn kỹ, đúng là một đoàn bên ngoài bao vây lấy tầng tầng Điện Mang lam sắc hòa điểm.

Cái này cảnh tượng có thể xưng kỳ quỷ điểm lệ.

Này lam sắc ngon lửa giống như dưới biển sâu nở rộ hỏa điểm tay hoa, tại hình tròn trong suốt lõi điện bích chường bọc vào, là như vậy sinh cơ bùng bùng, nhưng lại ẩn chứa làm cho thần quỷ lui tránh đáng sợ uy năng.

Phóng nhãn nhìn xa, tại phía trước biển thế giới bên trong, phân bố mấy chục cái dạng này lõi điện hỏa cầu, lẫn nhau ở giữa cách xa nhau rất xa, tựa như vũ trụ thế giới bên trong từng khóa lóe sáng Hằng Tinh, tán ra loá mắt thần quang.

Cũng là chúng nó!

Lâm Dương Thiên khóe miệng hiện lên mỉm cười.

Chính mình trăm cay nghìn đắng đến đây tìm kiếm chí bảo —— Từ Điện Lôi điểm.

Loại này dị hỏa thiên nhiên mang theo Lôi Hỏa hai loại thuộc tính, nhiệt độ hiếm thấy, uy lực kinh người, với lại có một loại thiên nhiên truy tung năng lực, sẽ đuổi theo sinh vật trên thân Nhiệt Năng từ trường, không chết không thôi, thẳng đến nổ tung.

Cho nên, trước mặt mảnh này Lôi Trì mới có thể được xưng là Sinh Mệnh Cấm Khu.

Bởi vì chỉ cần có bất kỳ sinh vật tới gần nơi này chút lõi điện hỏa cầu, liền sẽ gặp phải không lưu tình chút nào truy tung oanh tạc, liền xem như Uẩn Linh hậu kỳ cường giả, cũng gánh không được một cái lõi cầu khủng bố uy năng.

Nhưng Lâm Dương Thiên lại biết, trước mặt những này đếm không hết số lượng Từ Điện Lôi điểm cũng bất quá là này 【 Hòa chủng 】 phóng xuất ra từng tia dư âm.

Dư âm uy lực còn đã để Uẩn Linh hậu kỳ đau đầu, nếu là chân chính đạt được Hòa chủng, dung hợp đến trong cơ thể Uẩn Sinh Hỏa Linh Thánh Thai, Lâm Dương Chiến lực tuyệt đối có thể trấn áp hết thảy.

Cách mình mục tiêu càng ngày càng gần!

Lâm Dương Thiên trong mắt lóe lên tinh quang, thân hình nhất động, tại ai cũng không có phát giác tình huống dưới đúng là hướng phía những diệt sát đó hết thảy sinh cơ Từ Điện Lôi điểm ngang nhiên xông qua.

Hắn không phải muốn chết.

Thân là Hòa Linh Thánh Thể hắn, đối với thiên hạ dĩ hòa đều có ngoài định mức bao dung giống như hấp thu năng lực.

Lâm Dương Thiên lần này Hạ Hải, chính là muốn sớm bắt đầu hấp thu một chút số lượng Tử Điện Lôi diễm, lần nữa tăng lên chính mình chiến lực.

Vừa rồi Thú Hải huyết chiến, để cho Lâm Dương Thiên kiến thức đến lần này Thám Hiểm Đội Ngũ bên trong những đứng đầu cường giả đó thực lực chân chính.

Hoàng Thường Tinh Lạc cửu thiên từ không cần phải nói.

Thiên Tàng vương quốc vị kia có được niệm lực cường đại Âm Dương Pháp Vương; Phục Ba bộ lạc khổng chế mấy cái yêu thú chiến đấu Mạc Siêu Nhiên; được Cát Lợi vương quốc Huyết Lang phổ A Man.

Những này tất cả đều là thực lực chán nểp toàn bộ khí Võ đại lực siêu cấp cường giả.

Không nên nhìn những cường giả này tại Thú Hải bên trong vì là chống cự địch nhân chung có thể Đồng Tâm Hiệp Lực, nhưng là một khi đến lôi vân trạch hạch tâm, khẳng định sẽ trở mặt vô tình.

Lâm Dương Thiên vì là đối kháng bọn họ, trừ trên người mình mấy Đại Bài bên ngoài, trước mặt những này Tử Điện Lôi diễm, là tuyệt đối không thể buông tha Chí Cường vũ khí.

Với lại, còn có một chút để cho Lâm Dương Cách bên ngoài lo lắng.

Cũng là này toàn bộ hành trình không có làm sao lộ ra khuôn mặt vạn môn vị.

Lần này vạn môn vị quá vô danh, mà bọn họ tại Hòa Tiên Ngư vây quanh thời điểm thể hiện ra loại kia quỷ dị tà ác cường đại thủ đoạn, để cho Lâm Dương Thiên lúc ấy liền trong lòng căng thẳng.

Lâm Dương Thiên xuyên thấu qua Hòa Nhân Kim Tinh, lơ mơ nhìn thấy tại vạn môn vị trong thuyền lớn, có một chỗ tản ra màu đỏ sậm ma quái quang mang chỗ, chính là loại kia màu đỏ sậm năng lượng, để như trở bàn tay diệt sát đến hàng vạn mà tính Hòa Tiên Ngư.

Cái này vạn môn vị khẳng định giấu cái gì dị thường tà ác cường đại Sát Khí không có thi triển.

Cho nên, Lâm Dương Thiên nhất định phải làm tốt vạn toàn chuẩn bị.

Tử Điện Lôi diễm, chính là thiên hạ chí cương chí dương dĩ hòa, đối với bất luận cái gì Âm Tà lực lượng đều có khắc chế hiệu quả, nếu như này vạn môn vị muốn làm cái gì hoa văn, cái này Tử Điện Lôi diễm cũng là bọn họ trời sinh khắc tinh.

Lâm Dương Thiên hiện tại mặc dù không cách nào dựa vào trước mặt những ngọn lửa này dư âm Uẩn Sinh linh thai, nhưng là hơi chứa đựng lợi dụng một chút vẫn là có thể.

Hắn chậm chạp tới gần, nhìn thấy Hắc Sa hào đã tránh ra thật xa phía trước cái thứ nhất hòa cầu, mà Lâm Dương Tắc là trực tiếp nghênh đón.

Sưu một chút.

Tử Điện Lôi diễm trời sinh đối với sinh vật điện trường có cảm ứng, thẳng tắp hướng phía Lâm Dương Trùng hỏa đến, thượng diện đáng sợ lôi điện Hỏa Năng, cơ hồ trong nháy mắt liền đem Lâm Dương Thiên trước ngực da thịt nướng cháy.

Thả lỏng. . .

Cứ việc Lâm Dương Tâm bên trong có số, nhưng lần thứ nhất đối mặt có thể là trên cái này đại lực mạnh nhất Dị Chủng Linh Hóa, vẫn sẽ có chút khẩn trương.

Tử Điện Lôi diễm cũng mặc kệ những này, xoẹt một tiếng liền đánh lên Lâm Dương Thiên lồng ngực.

Đùng đùng.

Một trận bạo hưởng.

Lâm Dương Thiên toàn thân da thịt trong nháy mắt bị cái này khủng bố Lôi Diễm nướng thành than cốc, cái kia đáng sợ kịch liệt đau nhức, để cho hắn trong nháy mắt kém chút hôn mê, nhưng trải qua thiên địa đoạt xá nỗi khổ hắn làm thế nào có thể ở chỗ này từ bỏ, nganh sinh sinh cắn nát răng, thừa nhận sở hữu không phải người thông khổ.

Đáng sợ Tử Điện Lôi diễm, trong nháy mắt phá hủy Lâm Dương Thiên bắp thịt, bắt đầu hướng về trong thân thể của hắn bộ tiến công, mà liền tại giờ khắc này, Hòa Linh chỉ thể kỳ diệu hiển hiện ra.

Những cái kia tản ra Điện Mạng hóa diễm, đựng một cái đến Lâm Dương Thiên đã trải rộng toàn thân Khí Mạch về sau, lập tức bị những này đặc biệt Khí Mạch hấp thu, bắt đầu hướng về Lâm Dương Thiên khí hải hội tụ.

"Rống! !"

Lâm Dương Thiên lại phát ra thống khổ gầm nhẹ.

Bình thường nhân khí mạch vận hành cũng là ôn hòa tinh khiết linh lực, cho dù lúc trước hắn đã thành thói quen nóng hổi hóa diễm linh lực, nhưng giờ phút này Từ Điện Lôi diễm tiến vào khí mạch lúc gãy vỡ đau khổ vẫn là để hắn đau đến không muốn sống.

Lâm Dương Thiên hàm răng đều nhanh muốn cắn nát, đã cháy đen thân thể ở trong nước biển không ngừng lục lọi, mỗi một phút, mỗi một giây cũng là luyện ngục, cũng là dày vò.

Nhẫn. . .

Phải nhịn lại! !

Lâm Dương Duy nắm lấy chính mình trong ý thức một điểm cuối cùng thư thái.

Ngay cả điểm ấy khổ đều nhẫn không, còn thể nào đi tìm mẫu thân, còn nói gì siêu việt năm đó Ly Hóa Thiên Đế?

Lâm Dương Thiên không ngừng ở trong lòng đối với mình gào thét, đồng thời càng là điên cuồng cảm những cái kia hút vào Khí Mạch Lôi Hỏa linh năng tụ hợp vào đến khí hải bên trong.

Lâm Dương Thiên bây giờ khí hải, thể tích đã mở rộng đến tràn ngập toàn bộ bụng dưới, bên trong hòa diễm linh lực tại Lôi Hỏa linh năng lúc đi vào dội chủ động tránh ra vị trí, để cho đây càng càng mạnh mẽ linh năng vào ở đến bên trong.

Cái này thống khổ quá trình, ròng rã tiếp tục có mười mấy phút, nhưng đối với Lâm Dương Thiên tới nói nhưng là tương đương với vài chục năm như vậy dài đằng đặc.

Cuối cùng, nguyên một khóa Từ Điện Lôi diễm năng lượng bị hắn hấp thu sạch sẽ, hết thảy khôi phục lại bình tĩnh.

Lâm Dương Thiên chậm rãi nằm ở trong nước biển, giống như chết mất, yên lặng chừng năm phút đồng hồ, mới bỗng nhiên một cái cơ linh, tỉnh táo lại.

A!

Sau khi tỉnh lại Lâm Dương Thiên, toàn thân lại là một trận chua thoải mái.

Bạn đang đọc truyện *Hóa Đế Thân Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 122: Cổ bảo Thần Tàng

Hắn nhìn thấy chính mình trong nháy mắt bị Từ Điện Lôi diễm nướng cháy bắp thịt giờ phút này đang lấy mất trần có thể thấy tốc độ chữa trị, loại kia tê dại cảm giác thật sự là vừa thống khổ, lại dễ chịu, để cho hắn nhìn không được phát ra rên rỉ.

Đồng thời, hắn cảm giác được nhục thân chiến lực cũng đang nhanh chóng hồi phục thậm chí tăng lên.

"Cái này lôi điện linh năng quả nhiên không phải tầm thường, ta hiện tại chẳng qua là hấp thu luyện hóa một chút, liền để Nhục Thân Chi Lực tăng lên ít nhất có một thành, nếu như hoàn toàn ngưng tụ thành linh thai, không mặc đồ trắng Ngân Vương khải, cũng có thể đối chiến Uẩn Linh sơ kỳ cường giả. ."

Lâm Dương Thiên đã sống qua thống khổ cực hạn, giờ phút này đang tại ước định lấy thân thể biến hóa.

Một khóa Từ Điện Lôi diễm, để cho hắn tựa như tại Thập Bát Tầng Địa Ngục đi một lần, nhưng cũng mang đến rõ rệt tăng lên.

Thế nhưng là, chân chính tại khí hải bên trong chứa đựng hạ xuống linh năng, nhưng là ít đến thương cảm.

"Muốn đem toàn bộ khí hải lấp đầy, chí ít cũng phải hấp thu mấy trăm lõi cầu mới được."

Lâm Dương Thiên lời nói, ngay cả chính hắn đều cảm thấy hàm răng rét run, nhưng là không có cách nào.

Lôi vân trách hành trình cuối cùng giao phong sẽ tiến hành, hắn nhất định phải có được chống lại hết thảy đối thủ thực lực.

Hiện tại hắn chính là muốn đem chính mình Hòa Linh chi thể biến thành một cái dung khí, một cái gánh chịu Từ Điện Lôi diễm dung khí, chờ đến phát sinh xung đột thời điểm, trong cơ thể những này đáng sợ lôi điện linh năng, cũng đủ để giúp hắn nghiền ép toàn trường.

Tuy nhiên đây bất quá là duy nhất một lần vũ khí sát thương, nhưng hắn còn có năm cái Tắt Phương Hòa Vũ, còn có yên lặng động tới một lần tân sinh thuần bài. . .

Đây hết thảy cộng lại, Lâm Dương Thiên có đầy đủ bài đi đối mặt hơn tứ phương thể lực Chí Tôn Cường Giả.

Còn lại muốn làm, cũng là lần lượt để cho mình trở thành nướng cháy gà rán a.

"Làm! !"

Lâm Dương Thiên không chút do dự xông về kẻ tiếp Từ Điện Lôi Diễm Hòa cầu.

. . .

Ngũ đại thể lực Thuyền Đội, tại qua Thú Hải về sau liền tề đầu tịnh tiến, ai cũng không chịu lạc hậu người nào.

Chỉ là tất cả mọi người lái rất chậm, nhất định phải xa xa né tránh mặt biển hoặc biển những Từ Điện Lôi đó diễm, may mắn những này hỏa cầu khoảng cách khoảng cách đều rất lớn, có thể làm cho tàu thuyền chậm rãi thông qua.

Đây cũng là vì sao cửa ải cuối cùng Lôi Trì cũng không khó khăn, chỉ là cần hao phí đại lượng thời gian nguyên nhân.

Sở hữu tàu thuyền tại Lôi Trì trên mặt biển đều không cách nào đi thẳng tắp, chỉ có thể căn cứ hỏa cầu bất quy tắc phân bố tìm kiếm lộ tuyến, từng chút từng chút hướng về mục đích tới gần.

Dạng này bình tĩnh hành trình, kinh lịch trải qua khoảng chừng sắp tới hai ngày thời gian.

Cuối cùng, ở phương xa mặt biển cuối cùng, xuất hiện một hòn đảo nhỏ.

Năm chiếc Thuyền Hạm tựa hồ cũng trong nháy mắt này đánh một cái giạt mình, sau đó suu một chút, toàn thể gia tốc.

Tiết Thiên đang nhìn trên đài cao giọng kêu la:

"Ha ha ha ha! Hoàng chương quỹ, lần này các ngươi trên trời Thương Minh chuẩn bị cái gì ngư bức đồ chơi a? Mụ nội nó nếu là lại không năng lượng phá mất kết giới kia, lão tử lần sau liền không bồi ngươi chơi a!"

Ha-Ha!

Một đám Hắc Phong đám hải tặc cũng ở phía dưới đi theo huyên náo ồn ào.

Hôm nay chuyến này thật sự là quá khó khăn, đoàn người hiện tại trong lòng đều đang nghĩ lấy, trên hòn đảo nhỏ kia mặt kiến trúc mặt chính đến có cái gì kinh thiên Thần Tàng.

Cái này đều mẹ nó lần thứ chín a!

Nghe nói lúc này ngũ đại thể lực đều chuẩn bị ép rương tuyệt chiêu, cũng là dùng để bài trừ kết giới Chí Cường thủ đoạn, liền xem ai có thể dẫn đầu thành công, trở thành chuyến này thám hiểm hành trình thủ lĩnh.

"Mở đủ mã lực, xông lên a! ! Sớm một chút vọt tới ở trên đảo, sớm một chút khởi công, đừng để cho đám kia các cháu chiếm tiện nghi."

Tiết Thiên ra lệnh một tiếng, chỉ gặp Hắc Sa hào bên trên bất thành linh xa xa ném ra ngoài mấy trăm con các loại loại hình tiểu chi Hải Thú, rơi vào trong biển về sau cảm những lura thừa đó sơ phân bố tại phía trước Từ Điện Lôi Diễm Hòa cầu đều dẫn bạo.

Tiền đồ không có trở ngại về sau, đã bỏ sung năng lượng hoàn tất linh năng tên lửa đẩy lần nữa phun ra mấy đạo trùng thiên sóng linh lực, lập tức liền đem Hắc Sa hào đẩy hướng toà kia ân tàng Từ Điện Lôi diễm thần bí Tiểu Đảo.

Cùng lúc đó, Lâm Dương Thiên trong khoang thuyền, một đạo Thanh Sam phiêu dật thân ảnh nhảy lên mà vào, chính là thay đổi quần áo sạch Lâm Dương Thiên.

"Lâm tiểu Dương, ngươi xem như trở về!"

Trong phòng, Hòa Nhi trên bàn bày một đồng xương cá, vỏ sò, tựa hồ vừa mới ăn xong bộ dáng, nhìn thấy Lâm Dương Tiến tới bay thẳng đến Lâm Dương Thiên trên bờ vai.

Xoẹt.

Một tia điện dâng lên, lập tức cây đuốc mà bàn chân nóng ra một đạo khói trắng.

"Oa kháo! Hai ngày không thấy, ngươi lại biến thái!"

Hòa Nhi hiển nhiên không biết Lâm Dương Thiên hai ngày này kinh lịch trải qua như thế nào thống khổ cùng trưởng thành.

Hiện tại Lâm Dương Thiên, cả người đều tràn ngập một loại không thể xâm phạm uy nghiêm chí khí, hai mắt khép kín ở giữa đúng là còn chảy xuôi theo từng tia từng tia Điện Mang, lẫn nhiên Nhược Tiên, bá khí phi phạm.

"Ha ha, hiện tại ca không phải ngươi năng lượng đựng tồn tại!"

Lâm Dương Thiên hiện tại cũng là một kiện tràn ngập điện nhân hình Hung Khí, tại hắc khí hải bên trong Tử Điện Lôi diễm sử dụng hết trước đó, phối hợp bạch ngân vương khải, đủ để giống như Hoàng Thượng cấp số này cường giả khiêu chiến.

"Ngưu bức như vậy!"

Hòa Nhi nhìn xem Lâm Dương Thiên, nháy mắt hai lần ánh mắt, rất nhanh lại đem chú ý lực bỏ lên trên bàn không ăn xong một đồng hải sản bên trên:

"Ngưu bức diễm tốt, tình mỗi lần đều muốn bổn vương tổn tâm tư bảo hộ ngươi. . . Đúng, những người đó tới tìm ngươi cơ hội tốt, nghe nói kia cái gì đảo sắp đến."

Lâm Dương Thiên không để ý tới cái kia ăn hàng, đi đến boong thuyền đi.

Hai ngày không thấy, tất cả mọi người đi qua một phen nghỉ ngơi điều chỉnh, tinh thần diện mạo rực rỡ hẳn lên.

Đoàn người nhìn thấy Lâm Dương Thiên đi ra, tất nhiên là thiếu không đồng nhất phiên hư lạnh ân cần thăm hỏi, mà cùng lúc đó Hắc Sa hào càn là đang không ngừng gia tốc xung phong, nói không mấy câu công phu, đã đi tới cái hải đảo kia trước đó.

Cuối cùng đến.

Tất cả mọi người là thở dài ra một hơi.

Lâm Dương Thiên càng là nghiêm túc liếc nhìn một chút trước mặt hòn đảo này.

Cái này đảo diện tích không nhỏ, nói ít cũng có mấy ngàn cây số vuông.

Ở trên đảo địa thế nhẹ nhàng, cảnh trí nhìn một cái không sót gì, mà tại tầm mắt phương xa, có thể loáng thoáng nhìn thấy một tòa cao cao đứng vững cự đại kiến trúc.

Đó chính là mọi người chuyến này mục đích địa.

Theo Ngũ Phương nhân mã gần như đồng thời cập bờ, liền lập tức có 5 chỉ ước chừng hai trăm người tả hữu đội ngũ trùng trùng điệp điệp hướng về phía trước toà kia kiến trúc chạy tới.

Lại tới đây cường giả tốc độ cũng là cực nhanh, bên trong có một ít cường giả mượn nhờ bảo khí đằng không mà lên, không cần thiết chỉ chốc lát, đại gia hỏa liền tất cả đều đuổi tới chuyến này cuối cùng mục đích.

Lâm Dương Thiên cũng không chế lấy Hắc Thiết Linh Giáp bay về phía toà kia cự đại kiến trúc.

Cách xa xưa, Lâm Dương Thiên liền bắt đầu tinh tế quan sát.

Đây là một tòa rộng rãi hắc sắc pháo đài, vô cùng to lớn, Lâm Dương Thiên xa mấy ngàn thước khoảng cách mới có thể liếc một chút thấy rõ nó toàn cảnh, nhất định tựa như là một cái hắc sắc Hồng Hoang Cự Thú, lăng lạng chiếm cứ tại Đại Địa Chi Thượng.

Pháo đài bộ là một đạo hình tứ phương cân trọng tường rào, chừng bảy tám tầng lầu độ cao, toàn thân đen nhánh, thượng diện khắc dấu lấy cự đại phù văn đồ án, không biết trải qua bao nhiêu năm tháng, khí tức phong cách cổ xưa, dĩ nhiên đã mờ hồ không rõ.

Trên tường rào phương, là một tòa hình nửa vòng tròn hắc sắc mái vòm.

Toàn bộ mái vòm bị bốn đạo màu lam nhạt thủy tinh nóc nhà chia bốn cánh đưa hầu một dạng dạng hình dáng, tại mỗi một đạo thủy tinh nóc nhà cuối cùng, thì đều khắc một cái sinh động như thật Thủ Hộ Thần Thú.

Một cái Cự Đại Tri Chu, giương nanh múa vuốt;

Một cái mọc lên hai cái thật dài răng nanh Kiếm Xi mảnh hổ, sinh động như thật;

Một đầu chỉ dài một cái cự tức lại có được Man Ngưu thân thể cự đại dã thú, tựa hồ một chân có thể đem thiên địa thực sự phá;

Còn có một cái sinh ra Song Sí, đầu lâu lại tựa như cừu non dịu dàng ngoan ngoãn kỳ dị sinh linh, tuy là pho tượng, nhưng toàn thân đều tràn đầy một loại huyền diệu Linh Tức.

Bốn tòa pho tượng, giống như Thần Minh chiếm cứ tại hắc sắc pháo đài bốn phương tám hướng, yên lặng nhìn xuống đại địa bên trên con kiến hôi sinh linh, trống rỗng ánh mắt bên trong hiện ra ai cũng thấy không rõ lăm lăm lung quang trạch.

Mà liền tại bên trong một mặt Cự Tường phía trên, đứng thẳng lấy một đạo cự đại thạch môn, chặt chẽ phong tỏa tòa này hắc sắc cự bảo bên trong hết thảy bí mật.

Lâm Dương Thiên rơi trên mặt đất, thần sắc nghiêm nghị.

Toà này hắc sắc cự bảo quá lớn, Đại Tượng một ngọn dãy núi, bên trong có thể dung nạp một tòa thành trì.

Nhưng chân chính đề cho Lâm Dương Thiên chú ý, là tường kia trên vách không biết tên phù văn cùng này bốn cái cự đại dã thú pho tượng.

Từ Huyết vương chu, tà Xi Hổ, hung thú Quỷ Ngưu, linh thú Bạch Trạch.

Những này tại Lâm Dương Thiên trong trí nhớ cũng là siêu việt vị diện này cường đại yêu thú, riêng là Quỷ Ngưu giống như Bạch Trạch, mặc dù không có đạt tới Hóa Nhi loại kia chí tôn thần thú cấp bậc, cũng đều là một chút thần thông đến viễn cổ Dị Chúng.

Có thể khắc chế những này cường đại yêu thú pho tượng, đủ để chứng minh tòa này cự bảo lai lịch tuyệt không bình thường.

Bạn đang đọc truyện *Hóa Đế Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 123 : thay phiên xuất thủ

Với lại, càng thêm đề cho Lâm Dương Thiên coi trọng là những cái kia trên vách tường phù văn đồ án, lại cũng là đến từ cao giai vị diện thần bí minh văn.

Lâm Dương Thiên vốn cho là, minh văn thuật này môn cao cấp kỹ thuật căn bản sẽ không xuất hiện tại khí Võ đại lục phía trên, nhưng là không nghĩ tới ở chỗ này nhìn thấy không hề như thế minh văn to lớn.

Đáng tiếc là, những này minh văn không biết là bởi vì nhân lực vẫn là tự nhiên ăn mòn nguyên nhân, đã mơ hồ không rõ mất đi uy năng, nếu không lấy khí Võ đại lục ở bên trên Võ Giả Cảnh Giới, căn bản không có khả năng tới gần nơi này tòa cổ bảo ngàn mét phạm vi bên trong.

Nhìn đến đây, Lâm Dương Thiên cơ hồ đã khẳng định, tòa này cổ bảo tuyệt đối không phải khí Võ đại lục sản phẩm, khẳng định đến từ hắc cao giai vị diện.

Mà từ nơi này cổ bảo cấu tạo phương thức đến xem, tăng thêm bốn tôn Thủ Hộ Thú phân bố phương vị, Lâm Dương Thiên cơ hồ có thể phán đoán

Toà này cổ bảo là một tòa 【 tinh không Mộ Trùng 】.

Tại Ly Hòa Thiên Đế trong trí nhớ, những cao cấp độ mặt Chí Cường tồn tại, sợ hãi chính mình sau khi chết nhục thân không được an bình, liền sẽ lấy Đại Thần Thông chế tạo một tòa vĩnh hằng phiêu phù ở Tinh Không Vũ Trụ ở giữa vô danh Mộ Trùng, để cho hậu nhân cũng không còn cách nào quấy rầy nó yên nghỉ.

Tuy nhiên Lâm Dương Thiên thô thô vừa nhìn, trước mặt tòa này tinh không mộ cũng không phải là trong trí nhớ những Chí Tôn Cường Giả đó chế tạo cực phẩm Thần Tang, nếu không tuyệt sẽ không vô cơ rơi vỡ, thượng diện minh văn cũng tuyệt không có khả năng tự nhiên chôn vùi.

Nhìn, như thế có mấy phần giống một tòa 【 nghi mộ 】, là những chí cường giả đó vì là mê hoặc hậu nhân, cùng một thời gian thả ra một chút thấp kém tinh không trong mộ một tòa.

Đây đều là Lâm Dương Nhất chút phỏng đoán, nhưng mặc kệ như thế nào, trước mặt toà này hắc sắc cổ bảo cũng là đáng giá tìm tòi thần bí chỗ, không nói đến bên trong đến có cái gì kết quả, vẹn vẹn là này Từ Điện Lôi điểm, cũng là Lâm Dương Thiên nhất định phải đoạt tới tay trân bảo!

Ngũ Phương thể lực nhân mã, nhao nhao đều đã hội tụ tới.

Lâm Dương Thiên đứng tại Thiên Hạ Thương Minh trong đám người, lại vận khởi Hỏa Nhãn Kim Tinh bắt đầu tỉ mỉ quan sát cổ bảo tàng ngoài cùng cái kia đạo kết giới.

Đây là một đạo hình nửa vòng tròn hình trứng kết giới, giống Vô trùng bao vây lấy cả tòa hắc sắc cự bảo.

Kết giới hiện ra nhàn nhạt lam sắc, nhìn như nhàn nhạt một tầng, nhưng lại có thường nhân vô pháp tượng tượng trình độ chắc chắn.

Cũng là cái này một lớp mỏng manh bích chương, rờn rờ tám lần cảm Thám Hiểm Đội Ngũ ngăn ở cổ bảo bên ngoài, vô luận vận dụng như thế nào thần thông đều không thể đột phá mây may.

Lâm Dương Tâm bên trong có số, kết giới này vừa nhìn cũng là siêu việt khí Võ đại lực vị diện kỹ thuật, chính là dùng một loại minh văn trận pháp ngưng tụ ra phòng ngự bích chương.

Lấy Ly Hóa Thiên Đế nhãn quang đến xem kết giới này, thật sự là có chút không lọt mắt xanh, cái này cũng càng thêm xác minh Lâm Dương Thiên suy đoán, đó cũng không phải một tòa chân chính tinh không Đại mộ.

Bất quá đối với trước mắt những này khí Võ đại lực ở bên trên võ giả tới nói, trước mặt toà này nghi mộ đã đối với tất cả mọi người tràn ngập mê hoặc trí mạng lực.

Trải qua trăm cay nghìn đắng, mọi người cuối cùng lần thứ chín đứng ở toà này cự bảo trước mặt.

Mà lần này, vô luận như thế nào, đều muốn phá cái này kết giới, nhìn một chút bên trong đến có cái gì trân bảo!

Lâm Dương Thiên nhìn thấy, chờ đến sở hữu đội ngũ đều đến đông đủ về sau, năm vị đại biểu riêng phần mình thể lực đỉnh cấp cường giả, chậm rãi đi ra riêng phần mình trận doanh, đi vào cự bảo phía trước một mảnh trên đất trống, hiển nhiên là muốn thương nghị sau cùng Phá Giới công việc.

Tiết Thiên phía trước gào to cũng là trò đùa, nhiều người như vậy đồng loạt tới phá kết giới, tự nhiên là có quy củ.

Thiên Hạ Thương Minh bên này đi tới tự nhiên là Hoàng Thương.

Lâm Dương Tắc là có cơ hội khoảng cách gần quan sát một chút hơn tứ phương thể lực Chí Tôn Cường Giả.

Thiên Tàng vương quốc 【 Âm Dương Pháp Vương 】 tên là Bối Khắc, một đầu phiêu dật tóc vàng dưới ánh mặt trời hết sức loá mắt, nhưng cùng hấn anh tuần bề ngoài so ra, vừa rồi tại Thú Hải bên trong một thân kinh thiên động địa niệm lực thần thông, mới thật là khiến người thần phục.

Phục Ba bộ lạc Tế Tự Mạc Siêu Nhiên, Lâm Dương Thiên chú ý tới bên hông hấn ba cái tinh xảo cái túi, đây không phải là Túi Càn Khôn mà chính là chuyên môn dùng để thịnh phóng yêu thú túi đại linh thú.

Mạc Siêu Nhiên là một tên đại lực ở bên trên hiếm thấy 【 Ngự Thú Sư 】.

Vừa rồi Thú Hải bên trong chiến dịch, cái này Mạc Siêu Nhiên một người khống chế ba cái cường đại yêu thú kẻ vai chiến đấu, phát huy ra chiến lực có thể xưng nghịch thiên!

Được Cát Lợi vương quốc phổ A Man từ không cần phải nói, toàn bộ Thú Hải bên trong, chỉ có hai người cuối cùng chém giết một đầu Vương cấp đỉnh phong Hải Thú, Lâm Dương Thiên quên một cái, một người khác chính là phổ A Man.

Đáng tiếc này cự đại Thôn Thiên Giải, vốn là Phục Cửu Chi Chiến, cuối cùng lại thành Huyết Lang Nha dưới băng lãnh thi thể.

Đây đều là tại Thú Hải huyết chiến bên trong uy chấn bát phương Chí Tôn Cường Giả, nhưng Lâm Dương Thiên quan tâm nhất, vẫn là từ Vạn U Môn một phương đi ra vị lão già kia.

Vị lão già này đã nhìn không ra tuế nguyệt niên kỷ, nhưng một thân già nua khô quắt da thịt đủ để chứng minh hết thảy.

Hắn có một đôi tái nhợt đôi mắt, gần như sắp muốn nhìn không rõ đồng tử, tản ra âm u quang mang, lại thêm một đôi móng tay cực dài tay khô gầy chường, nhìn qua, nhất định tựa như một đầu từ địa phủ leo ra Lão Quỷ, khiến cho người không rét mà run.

Đây cũng là lần này Vạn U Môn đội ngũ thủ lĩnh, đồng thời cũng là Vạn U Môn Tứ Đại Hộ Pháp trưởng lão một trong cường giả —— Âm Cửu U.

Ngũ đại Chí Cường cao thủ gặp mặt, tại trên quảng trường nói nhỏ chỉ chớp lát, sau đó tựa hồ cử hành một cái đơn giản nghi thức, liền riêng phần mình trở về trận doanh.

"Thế nào? Tên thứ mấy?"

Hoàng Thường trở về, tất cả mọi người vây tới.

Hoàng Thường cười khỏ một tiếng, duỗi ra năm ngón tay: "Một tên sau cùng."

Dựa vào.

Mọi người nhao nhao cảm thán.

Lần này Thiên Hạ Thương Minh vận khí thật sự là quá kém cỏi.

Nói lên cái này phá kết giới quy củ, Ngũ Phương thế lực cũng là đi qua nhiều lần bàn bạc mà sát về sau hình thành cuối cùng phương án.

Ngay từ đầu, bởi Ngũ Phương nhân mã dựa theo rút thăm trình tự theo thứ tự xuất thủ, đây là Ngũ Phương nhân mã riêng phần mình thực lực thể hiện, người nào ở cái này khâu dẫn đầu bài trừ kết giới, chỗ nào là về sau thám hiểm con đường thủ lĩnh, sau cùng được hưởng bí tàng bên trong trân bảo ưu tiên quyền phân phối.

Nếu như Ngũ Phương theo thứ tự xuất thủ không giải quyết được, vậy thì biến thành Ngũ Phương nhân mã liên hợp đồng loạt xuất thủ, nếu như phá kết giới, này sau khi đi vào đoàn người đều bằng bản sự, như có cự tài, thì Ngũ Phương chia đều.

Cái quy củ này đối với đoàn người tới nói đã tận khả năng chiều cố thực lực cùng công bằng, bất quá hôm nay Thiên Hạ Thương Minh thật sự là có chút đáng ép.

Thú Hải mạo hiểm thời điểm hướng thứ nhất, kết quả tại phá kết giới thời điểm lại rút đến cái cuối cùng xuất thủ, nhất định mục nội nó cái gấu.

Tiết Thiên dẫn đầu trong đám người bắt đầu chửi mẹ.

Mộ Dung Bạch các loại Thánh Tông người thì là trực tiếp tìm khối đất trống ngồi xuống nhắm mắt dưỡng thần.

Còn lại Hoàng Thường mấy vị cũng là một mặt buồn nản, dù sao cái này đều lần thứ chín, nghe nói hần mấy phe thế lực đều chuẩn bị đòn sát thủ, nói không chừng lúc này liền có thể Phá Giới thành công.

Vậy mình bên này thật sự là thiệt thòi lớn.

Tuy nhiên Lâm Dương Thiên nhưng là một chút không lo lắng.

Hần là ở đây một cái duy nhất có thể nhìn thấu toà này tình không nghi mộ sâu cạn người.

Dựa theo hần đoán chừng, tuy nhiên đây chỉ là một tòa mê hoặc người khác nghi mộ, với lại không biết kinh lịch trải qua bao nhiêu năm tuế nguyệt ăn mòn, nhưng trước mặt cái này kết giới đối với những người này tới nói —— y nguyên vẫn là rãnh trời, vô pháp vượt qua.

Không có cách, đây là siêu việt thời đại vị diện kỹ thuật chênh lệch, minh văn pháp trận uy năng, căn bản là khí Võ đại lực người vô pháp tương tượng cảnh giới.

Cho nên Lâm Dương Thiên không hoảng hốt, yên lặng nhìn xem rút đến xếp hàng thứ nhất Thiên Tàng vương quốc đội ngũ, bọn họ chí cường giả Bối Khắc Thân Vương mang theo một đội người chậm rãi hướng đi cự bảo trước cổng chính phương.

"Ai nha. . . Có đôi khi rất nhiều chuyện cũng là mệnh trung chú định, đáng đáp mỹ nhân, lão thiên gia cuối cùng sẽ vô cùng ưu đãi, ha ha ha, không phải sao?"

Bối Khắc Thân Vương thân là nam tính, lại nện bước thướt tha bước chân, tại một tám cự đại Dù che nắng bảo vệ dưới, đi đến tầm mắt mọi người phía dưới.

"Mẹ, vì sao lão tử mỗi lần nhìn thấy cái này Nương Pháo, liền toàn thân khó đây!"

Thiên Hạ Thương Minh bên này, Lâm Dương Thiên bên cạnh Tiết Thiên nhỏ giọng thầm thì lấy.

Không riêng gì hần, vị này Bất Âm Bất Dương Bối Khắc Thân Vương mỗi lần ra sân, đều sẽ gây nên toàn trường rối loạn tung bừng, dù sao ở thời đại này, như loại này Nhân Tuyệt đúng là khác loại tồn tại.

"Khanh khách, các ngươi xem, những cái kia nhảm chán người lại tại ghen ghét bọn vương mỹ mạo. . ."

Bối Khắc Thân Vương tựa hồ không một chút nào quan tâm người bên ngoài quái dị ánh mắt, Lan Hoa Chỉ vân vê, sau lưng lập tức có người trên mặt đất trải tốt một tấm ánh vàng rực rỡ mềm sập, để cho vị này lười biếng cường giả, nửa nằm hạ xuống.

Cùng lúc đó, bên cạnh hần một tên cường đại Thị Vệ Trưởng, đã từ chính mình trong túi cần khôn móc ra một cái chất liệu kỳ dị bình nhỏ, ước chừng thủ chưởng lớn nhỏ, đồ đầy một loại trong suốt chất lỏng.

"Được rồi, này Bản Vương liền không chậm trễ thời gian a, xin mời mọi người thưởng thức một chút đến từ chúng ta Thiên Tàng Vương Quốc Hoa lệ

biểu diễn đi."

Bạn đang đọc truyện *Hỏa Đế Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 124: Vạn U Môn

Bối Khắc Thân Vương nói chuyện ngả ngón, nhưng quen thuộc người khác biết đây bắt quá là hấn thực lực cường đại cùng tâm cơ nguy trang, giờ phút này, nếu vị này Thân Vương trong lòng so bất luận kẻ nào đều vội vàng khẩn trương.

Hắn nói xong, ngón tay nhẹ nhàng vẫy một cái, bình nhỏ kia nắp bình liền tự động bay lên, bên trong chất lỏng nhất thời tản mát ra một loại tràn ngập toàn trường mùi thơm.

Thứ đồ gì?

Tiết Thiên Ma Quỷ cái mũi.

Thơm quá a?

Lâm Dương Thiên cũng ngửi được, không khỏi giương Dương Mi.

Hắn cơ hồ lập tức liền có thể khẳng định, trong cái chai này là một loại dung hợp tốt nhiều loại tứ giai, thậm chí Ngũ Giai Linh Tái làm thành 【tôi linh tề】, cùng hắn trước đó Dung Thiên thuốc nước là một cái loại hình.

Tuy nhiên bình này tôi linh tề thế nhưng là so Dung Thiên thuốc nước trân quý nhiều, bên trong Thiên Tái Địa Bảo cộng lại gần như sắp muốn vô pháp dùng tiền tài để cân nhắc.

Trên đời này, chỉ sợ cũng chỉ có Thiên Tàng vương quốc quê mùa như vậy hào mới có thể làm ra dạng này một bình dùng tiền ném ra tới tôi linh tề, chính là muốn dùng bình thuốc này nước ăn mòn hiệu quả tới tan rã trước mặt cường đại kết giới.

Ý nghĩ không sai. . .

Chỉ tiếc, uổng phí hết những tài liệu kia

Lâm Dương Thiên thần sắc lãnh đạm, trong lòng đã có kết luận.

Giữa sân.

Này Bối Khắc Thân Vương hơi hơi huy động ngón tay, cầm bình nhỏ bên trong chất lỏng lấy thần kỳ niệm lực lơ lửng trên không trung, giống như đang biểu diễn một trận đặc sắc Ma Thuật.

Tàn ra nhàn nhạt huỳnh quang trân quý chất lỏng, mỗi một giọt đều giá trị vạn Kim, nhưng ở Bối Khắc Thân Vương trong mắt lại bình thường không có gì lạ, hấn trên không trung cầm dung dịch ngưng tụ thành một thanh trường kiếm hình dáng, ngón tay vung lên.

Sưu.

Này chất lỏng trường kiếm hóa thành trong mắt mọi người một đạo Trường Hồng, trực tiếp bay về phía cự bảo ngoài cửa chính hơi mỏng kết giới.

Theo mũi kiếm kia chạm đến kết giới trong nháy mắt, liền nghe đến xẹt một tiếng, toàn bộ kết giới đều tựa hồ tùy theo run lên.

"Thần Vương Điện Hạ! Muốn thành công! !"

Thiên Tàng vương quốc đám thân vệ kinh hô, bởi vì mỗi người đều nhìn thấy trước đó này làm người tuyệt vọng kết giới giờ phút này đang bị này chất lỏng trường kiếm từng chút một ăn mòn, toát ra từng tia từng tia khói trắng.

Này trân quý tôi linh tề dung dịch, tung toé đi ra Thủy Điện, mỗi một giọt rơi trên mặt đất, đều lập tức sẽ ăn mòn ra một cái sâu không thấy hố sâu, dù thấy ăn mòn năng lực là cỡ nào bá đạo.

"Xem, đột phá! !"

Có người kinh hô, cả kinh toàn trường người đều là từng lớn mắt.

Quả nhiên phát hiện, trường kiếm kia mũi kiếm tựa hồ đã có một tác đâm rách kết giới, ngả vào mặt khác một bên.

"Không thể nào. . . Thật chẳng lẽ để cho nương nương kia kháng một lần liền thành công?"

Tiết Thiên bọn người phiến muộn giải đầu.

Tuy nhiên tất cả mọi người giờ phút này ánh mắt đều tập trung tại kết giới kia cùng trường kiếm va chạm tiêu điểm, chỉ có Lâm Dương Thiên nhìn thấy, này nửa nằm tại mềm trên giường Bối Khắc Thân Vương, lúc này đã ngồi ngay ngắn đứng lên, một tấm nguyên bản kiêu nộ giống nữ nhân khuôn mặt đã trở nên trắng bệch.

Đến cuối cùng. . .

Lâm Dương Tâm bên trong thở dài.

Quả nhiên, vèn vèn qua một hơi thời gian.

Chuôi này ký thác toàn trường chờ mong chất lỏng Tiểu Kiếm bất thành linh ngay tại một mảnh trong tiếng than thở kinh ngạc sụp đổ, một lần nữa hóa thành một bãi chất lỏng, vẩy vào kết giới phía trên.

Tư.

Lại là một đám khói trắng dâng lên.

Nhưng tất cả những thứ này đi qua, cả tòa kết giới vẫn như cũ hoàn hảo không chút tổn hại, vừa mới không dễ dàng mở ra cái miệng nhỏ giờ phút này đã sớm vô ảnh vô tung.

"Cát. . . Bạch hoan mừng một trận!"

"Ai, lại thất bại."

"Cái gì đó. . ."

Trong đám người tất nhiên là một trận bất mãn ồn ào nghị luận.

Tuy nhiên đối mặt thất bại, chỉ gặp này Bối Khắc Thân Vương nhưng là tiêu sái hất lên mái tóc dài vàng óng, hai tay gối lên đầu về sau, ung dung nằm xuống:

"Lại thất bại. . . Thương thiên, người đây là đang ghen ghét ta mỹ mạo a? Thôi thôi, ta cũng lý giải, dù sao cái thể giới này là công bằng, mỹ mạo cùng thành công không có khả năng đồng thời có được, a ô. . . Nhưng ta vẫn là thật đau lòng. . ."

Ọe. . .

Một bên rất nhiều người ánh mắt thực sự bị cay chịu không, nhao nhao nghiêng đầu đi.

Bối Khắc Thân Vương trực tiếp nằm tại mềm trên giường bị bọn thị vệ khiêng xuống đi, mọi người nhao nhao thở dài ra một hơi.

Theo sát lấy, liền đến phiên Phục Ba bộ lạc Mạc Siêu Nhiên ra sân.

Vị cường giả này, đồng dạng là tóc dài phản khởi, tuy nhiên so vừa rồi vị kia thật sự là thuận mắt nhiều.

Mạc Siêu Nhiên người như tên, cả người đều cho người ta một loại Siêu Thoát ra khỏi Trần Thế thoát tục cảm giác.

Lâm Dương Thiên trước đó chú ý tới, liền xem như tại Thú Hải loại kia đã giết mất đồ không khí phía dưới, vị này trung niên nam tử vẫn còn đang tận khả năng tránh cho thương vong, đối mặt rất nhiều Hải Thú, chỉ thương mà không giết, hiển thị rõ lòng từ bi.

Đối mặt loại này điệu bộ, Lâm Dương Thiên không cho đánh giá, đó là cái người phong cách hành sự.

Lâm Dương Thiên càng thêm hiếu kỳ vị này cường đại Ngự Thú Sư sẽ dùng dạng gì thủ đoạn để phá trừ kết giới.

Mạc Siêu Nhiên đi một mình đi ra.

Toàn trường yên tĩnh.

Hiển nhiên tất cả mọi người đối với vị cường giả này ấn tượng cũng còn quên không tệt, đều đang chờ mong hần hôm nay năng lượng có như thế nào đặc

sắc biểu hiện.

"Ra đi, Thanh Ly."

Chỉ nghe được Mạc Siêu Nhiên một tiếng triệu hoán, đột nhiên, trên bả vai hần bốc lên một đạo chùng cao hơn hai mét màu trắng linh quang.

Bản mệnh linh thú?

Lâm Dương Thiên Dương Mi.

Mỗi một vị Ngự Thú Sư có thể tại túi đại linh thú bên trong tự dưỡng nhiều con yêu thú, nhưng bản mệnh linh thú chỉ có một cái, nó cùng chủ nhân đã hòa làm một thể, bình thường chính là gửi nuôi tại chủ nhân trong thân thể.

Mạc Siêu Nhiên bản mệnh linh thú hiện thân, lập tức liền dẫn phát một tràng thốt lên.

"Trời, đó là Tinh Thần báo! !"

Đây là một đầu toàn thân đen nhánh báo hình yêu thú, toàn thân lại mọc đầy màu trắng trong suốt vằn.

Những vằn bên trong ẩn chứa huyền diệu Thời Không chi Lực, tựa như trong bầu trời đêm xoay tròn Vũ Trụ Tinh Hà, như vậy mỹ lệ lóa mắt, nhưng lại vô cùng cường đại.

Lại có thể tìm tới loại dị thú này?

Lâm Dương Thiên cũng hơi hơi kinh ngạc.

Loại này Tinh Thần báo cũng thuộc về cường đại dị thú bên trong một loại, nổi danh nhất thần thông cũng là có được xé rách thời không Chứng Tộc Thiên Phú.

Một cái trưởng thành Tinh Thần báo, nghe nói có thể tùy tiện xuất nhập hư không, bốn cái móng vuốt càng là có thể xé rách vạn vật, chính là uy chấn rất nhiều vị diện cường đại yêu thú chủng tộc.

Đáng tiếc. . .

Lâm Dương Thiên nhìn thấy, trước mặt cái này Tinh Thần báo niên kỷ quá nhỏ, cường đại chủng tộc thần thông còn không có hoàn toàn phát huy ra, bằng không Mạc Siêu Nhiên chỉ sợ sớm đã đưa nó mời đi ra phá vỡ phong ấn.

Chỉ sợ còn chưa đủ hỏa hầu a. . .

Lâm Dương Tâm bên trong lại dưới thất bại kết luận.

Quả nhiên, Mạc Siêu Nhiên cái này Tinh Thần báo tuy nhiên danh xưng có thể xé rách hư không, nhưng là bởi vì chưa trưởng thành, xông đi lên về sau vền vẹn cầm kết giới kia xé mở một đạo mười centimet tả hữu lỗ hồng về sau liền bắt lực vì là kẻ, ô ô lui về tới.

Tiểu gia hỏa tựa hồ cũng hồ thẹn, trở lại Mạc Siêu Nhiên bên người thời điểm đứng là cúi đầu, còn mang theo một lời tiếng ô ô.

"Không sao, Thanh Ly. Người chẳng mấy chốc sẽ trở nên cường đại lên, hôm nay coi như là một lần đoán luyện. . ."

Mạc Siêu Nhiên cười nhẹ xoa xoa Tinh Thần đầu báo, vô cùng thoải mái.

Ài. . .

Phục Ba bộ lạc cũng thất bại.

Tất cả mọi người lần nữa phát ra thở dài.

Hai đại cự đầu đều xuất sư bất lợi, cho ở đây những này tràn ngập chờ mong Thám Hiểm Giả bọn họ đều bịt kín về lo lắng.

Bởi vì căn cứ kinh nghiệm dĩ vãng, nếu là phía trước tách đi ra nếm thử đều không được lời nói, đằng sau đồng loạt ra tay trên cơ bản cũng không có gì chìm dưng, kết giới này huyền diệu cùng kiên cố, vượt xa khỏi mọi người tưởng tượng.

Kế tiếp.

Đến phiên được Cát Lợi vương quốc.

Tất cả mọi người đưa ánh mắt nhìn về phía này sói nam tử, phổ A Man.

Bất quá, làm cho tất cả mọi người thất vọng là, phổ A Man căn bản không có đi ra, mà chính là bên cạnh hần một vị người mặc Thú Bì Thảo Nguyên

Dũng Sĩ đi ra nói một câu:

"Chúng ta bỏ quyền."

Đám người tất nhiên là xôn xao một mảnh.

Tuy nhiên nghĩ lại, cái này cũng có thể lý giải.

Dù sao được Cát Lợi vương quốc tuy nhiên dân phong buru hân, nhưng nói thật Hoang Mạc bên trên sản vật thực sự thiếu thốn.

Phía trước có thể lấy ra đại chiêu đều dùng qua, rất khó lại để cho những người này lấy thêm ra cái gì tươi mới thủ đoạn.

Tuy nhiên cứ việc những này đến từ Thảo Nguyên Dũng Sĩ bọn họ bỏ quyền, nhưng là tất cả mọi người không dám đối bọn họ phóng hỏa.

Đoàn người biết, đây bắt quả là đàn sói tạm thời thu hồi phong mang, một khi đợi đến kết giới bài trừ, có trời mới biết cái kia giết chóc quen tay hung nhân có thể hay không tuân thủ trước đó ước định. . .

Thám Hiểm Đội một hàng sĩ khí càng phát ra sa sút.

Có thể bài trừ kết giới hi vọng đã càng ngày càng xa vời, rất có thể, lần này lại là một chuyển tay không.

Lúc này, Vạn U Môn đội ngũ đi ra.

Vị kia tựa như hình người lệ quý Âm Cửu U trường lão mang theo bốn tên người mặc áo màu đen cường giả, chậm rãi trong đám người đi ra.

Hô. . .

Mỗi lần Vạn U Môn người xuất hiện, chung quy nương theo lấy quý khí lượn lờ, âm phong từng trận, không biết lấy ở đâu hơi lạnh đều sẽ làm người ta nhìn không được co lại rụt cổ.

"Cái này Âm Lão quý đoán chừng không được đi. . . Mấy lần trước không cũng là bọn họ lựa chọn bỏ quyền a? Làm sao hôm nay chuẩn bị gia hỏa?"

"Không biết a. . ."

Mọi người nghị luận âm ỉ, lại nhìn thấy Âm Cửu U đứng vững thân hình, chậm rãi từ chính mình trong tay áo móc ra một kiện đen nhánh vật.

Lâm Dương Thiên ánh mắt lập tức liền bị món đồ kia hấp dẫn.

Đó là một tòa chỉ có ngón tay dài ngắn hơi co lại bản quan tài, toàn thân như mực, trong suốt như ngọc, nắp quan tài từ bên trên lơ lửng có thể nhìn thấy một chút màu đỏ sậm văn tự, mà trong quan tài thấy không rõ lắm, chỉ tràn ngập một loại màu đỏ sậm chất lỏng sền sệt, tản ra nhàn nhạt tinh hồng linh mang.

Cũng là thứ này!

Lâm Dương Thiên trước đó tại Thú Hải bên trên nhìn thấy loại kia Âm Hắc Sắc Tà Năng cũng là từ nơi này trong quan tài phát ra.

Vạn U Môn cảm thứ này giấu một đường, cuối cùng muốn xuất ra tới gặp Thiên Nhật!

Âm Cửu U móc ra cái này miệng Mặc Ngọc quan tài nhỏ, một đôi tái nhợt trong đôi mắt tựa hồ nổi lên vẻ hung phấn hồng quang, hắn đưa tay trái ra một cái khô quắt ngón tay, dùng tay phải móng tay ở phía trên vạch một cái, nhất thời cắt vỡ một cái miệng nhỏ, từ bên trong gọt ra một giọt cơ hồ hiện ra hắc sắc sền sệt lão huyết.

"Lão quý này, toàn thân máu đều nhanh làm đi."

Tiết Thiên bọn người đối với Âm Cửu U không có bất kỳ cái gì hảo cảm, mở miệng càng là cay nghiệt.

Tuy nhiên một giây sau, theo Âm Cửu U giọt kia máu đen nhỏ giọt Mặc Ngọc quan tài nhỏ phía trên, bắt ngờ xảy ra chuyện, toàn trường chấn kinh.

Bành.

Hắc sắc Mặc Ngọc quan tài nhỏ cơ hồ trong nháy mắt liền đem Âm Cửu U một giọt máu hấp thu hầu như không còn, mãnh mẽ bành trướng, đúng là trong nháy mắt biến thành nhất tôn dài hơn hai mét Hắc Ngọc Thạch Quan.

Vô tận âm u Tà Lực bỗng nhiên dâng lên, hiện trường đúng là tự dung nổi lên từng đợt Bạch Mao Gió xoáy, nương theo lấy từng tiếng tiếng quý khóc, làm cho tất cả mọi người đều nổi da gà.

"Phụng chi tiên huyết, hiến Hồn Linh, sư đệ. . . Ngươi tốt nhất hưởng thụ đi."

Bạn đang đọc truyện *Hóa Đế Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 125: Phá kết giới

Âm Cửu U đối mặt Hắc Ngọc Thạch Quan, miệng bên trong nói lầm bầm.

Cùng lúc đó, phía sau hắn này bốn tên người mặc áo choàng Vạn U Môn cường giả, cùng nhau đi đến quan tài phía trước, duỗi ra một cánh tay, phạch một cái cắt vỡ Động Mạch, để cho mình trào lên máu tươi như nước chảy hắt tới hắc sắc nắp quan tài phía trên.

Ta đi.

Đoàn người cùng nhau nuốt nước miếng, trơ mắt nhìn xem bốn vị Uẩn Linh trung kỳ cao thủ quý giá tinh huyết rơi là chảy.

Kỳ dị là, này Hắc Ngọc Thạch Quan phảng phất có sinh cơ, lại bắt đầu không ngừng hấp thu những cường giả kia huyết dịch tịnh hóa, cuộn cuộn Huyết Tương, không có một giọt rơi trên mặt đất, tất cả đều hút vào quan tài bên trong, hóa thành bên trong không ngừng sôi trào mãnh liệt Âm Hồng tà quang.

Giữa sân Bạch Mao Gió xoáy càng nhiều, ô ô quý kiều âm thanh kích thích mỗi người màng nhĩ, cái kia quý dị bầu không khí như là tận thế sắp tới, cửu u Quý Vương cảm tử trong địa ngục phục sinh.

Ước chừng qua một chén trà thời gian.

Mắt thấy này bốn tên lấy máu cường giả đều có chút lung lay sắp đổ, đột nhiên, này Hắc Ngọc Thạch Quan nắp quan tài bỗng nhiên xốc lên, từ bên trong duỗi ra một cái hoàn toàn đã không thành hình người hung tàn Quý Thủ.

"Không muốn! !"

Bốn tên trong cao thủ một người, hiển nhiên cũng không có dự liệu được dạng này biến hóa, bị con quý kia thủ bỗng nhiên kéo một cái liền kéo vào đến trong quan tài.

Bành một tiếng.

Nắp quan tài đóng chặt, mọi người chỉ có thể nhìn thấy vô tận Huyết Tương ở bên trong vỡ ra, dù ai cũng không cách nào tưởng tượng đến phát sinh cỡ nào tàn nhẫn sự tình.

"Âm, âm trường lão. . . Không, không cần a! !"

Còn lại ba người, tựa hồ đến bây giờ mới biết được mình bị chọn trúng thành tế phẩm, có lòng muốn trốn, làm sao toàn thân tinh huyết đã đi gần nửa, cực kỳ suy yếu.

Âm Cửu U lạnh lùng nhìn xem ba người, không có bất kỳ cái gì biểu lộ, chỉ là đối Thạch Quan nói một câu:

"Sư đệ, vì huynh cùng chủng môn sư huynh có lỗi với người, người liền ăn no một điểm đi."

Nói xong, cái kia chỉ mọc ra thật dài móng tay Quý Thủ duỗi ra, thượng diện móng tay bỗng nhiên duỗi dài, tựa như năm thanh sắc bén dao găm, trong nháy mắt chọc thủng ba vị cường giả đỉnh đầu.

Cái tràng diện này quá mức tàn nhẫn huyết tinh, ba vị Vạn U Môn bồi dưỡng cao thủ chết không nhắm mắt.

Âm Cửu U lại sớm đã là một bộ không có cảm tình hài cốt, một tay mở ra, trên móng tay chọn ba bộ cường giả thi thể, trực tiếp nâng lên nắp quan tài, ném vào trong quan tài.

Ngao! !

Mọi người đã có thể nghe được trong quan tài phát ra gầm nhẹ thanh âm.

Đây không phải là tiếng người, giống như lệ quỷ, như dã thú, để cho linh hồn đều nghe phát run.

Theo bốn vị cao thủ trước sau thành huyết tể tể phẩm, này Hắc Ngọc trong quan tài tà quang càng tăng lên, cuộn cuộn hồng sắc khói bụi chẳng khác nào thủy triều từ trong quan tài dũng mãnh tiến ra, phi tốc tràn ngập toàn trường.

Lui lại !

Lâm Dương Thiên trước hết lên tiếng nhắc nhở.

Tất cả mọi người cuống quýt lui lại, tránh đi này lan tràn xem ra huyết sắc nồng vụ.

Sắc mặt hần dị thường lạnh lùng.

Nếu như hần không có đoán sai lời nói, này trong quan tài nuôi sẽ là một bộ cực đoan tà ác hung tàn tồn tại, sự đáng sợ, vượt qua tất cả mọi người tưởng tượng.

Hần bước nhanh đi vào Hoàng Thường cùng Lam Hải bên cạnh, nhỏ giọng hỏi một câu:

"Hai vị chương quỹ, cái này Vạn U Môn tinh thông hay không không chế thi thể tà thuật?"

"Hả?" Hai vị Lão Chương Quỹ tất cả giật mình: "Không chế thi thể? Chưa từng nghe thấy a?"

Lam Hải càng là bổ sung một câu: "Vạn U Môn tuy nhiên trước đó hành sự quỷ dị Tà Mị một chút, nhưng là còn chưa bao giờ gặp bọn họ thi triển qua Không Thi tà thuật. Làm sao, Lâm Công Tử, chẳng lẽ nói này trong quan tài là. . ."

Lâm Dương Vi khẽ gật đầu, trong lòng càng là trầm xuống.

Không Thi tà thuật, dù là tại cao giai vị diện cũng là một loại bị người người kêu đánh Cẩm Thuật, bên trong Luyện Thi cần tài liệu tất cả đều là Ngũ Giai chính là Lục Giai kỳ trân chí bảo, tại khi Võ đại lục căn bản không có khả năng thực hiện.

Nhưng là trước mặt này tằm tà dị cùng cực quan tài, tăng thêm vừa rồi này tàn nhẫn huyết tể pháp môn, phân minh cũng là Không Thi Thuật bên trong Tội Đê Giai nhưng cũng uy lực mười phần 【 Huyết Thi thuật 】.

Cái này Vạn U Môn. . . Đến đang làm cái gì hoa văn?

Vén vén một phút đồng hồ thời gian trôi qua, kịch liệt đến sắp bạo liệt Thạch Quan bất thành linh an tĩnh lại, bốn tên Uẩn Linh trung kỳ cường giả đã hoàn toàn không có sinh sống.

Toàn trường giống như chết yên tĩnh, tất cả mọi người trừng lại này tà ác hung tàn Thạch Quan.

Bánh !

Đất bằng bên trong một tiếng nổ tung, cả kinh người nhao nhao nhảy lên.

Này Thạch Quan nắp quan tài bị một cỗ kinh thiên sức lực lớn thẳng tắp đánh bay lên thiên không, bay ra hơn trăm mét cao, mà một đạo nhân hình thân ảnh từ trần đáy Huyết Tương trong quan tài chậm rãi ngồi xuống.

Giọt bên trong cúi.

Bóng người chậm rãi đứng dậy, toàn thân trên dưới đều tại tí tách lấy dòng máu, một cổ gay mũi huyết tinh vị đạo tràn ngập tất cả mọi người lỗ mũi.

Cái này cảnh tượng để cho chung quanh những này nhìn quen giết chóc cùng máu tươi các hán tử đều từng cái sắc mặt tái nhợt, miệng lớn thở hổn hển.

Quá ác tâm.

Này Huyết Nhân toàn thân trần trụi, cũng đã thấy không rõ nam nữ, nó không có tóc, giống như là một bộ khô lâu khoác một tấm da người mà thôi, là sống sờ sờ Huyết Ngọc Hung Ma.

Nó bước ra quan tài, từng bước một hướng đi Âm Cửu U.

Mỗi một cái cước bộ, đều trên mặt đất lưu lại một chỉ đỏ tươi dấu chân máu, mắt sắc người đã phát hiện, dấu chân máu giẫm qua địa phương, cỏ tươi lập tức khô héo, thổ nhưỡng trong nháy mắt biến thành đen nhánh, chỉ cần máu này người đi qua địa phương, liền sẽ không lưu lại một điểm sinh cơ.

Thật đáng sợ.

Cái này Vạn U Môn vậy mà chính ra như thế nhất tôn khủng bố tà ác hung vật, cái này vén vén dùng để bài trừ phong ấn a?

Không có người biết.

Tất cả mọi người trái tim băng giá. . .

Huyết Nhân đi vào Âm Cửu U bên cạnh, như máu ma cùng lệ quỷ đứng ở cùng một chỗ, như thể xứng.

Âm Cửu U nhìn xem Huyết Nhân, đúng là hơi hơi giật nhẹ khóe miệng: "Sur đệ, ăn no sao?"

Sur đệ. . .

Đây đã là Âm Cửu U lần thứ ba nâng lên xung hô thể này, ở đây rất nhiều cường giả lơ mờ cũng từ Huyết Nhân ngũ quan bên trên nhìn ra chân tướng.

"Trời, đây không phải là Vạn U Môn Tứ Đại Hộ Pháp một trong âm thiếu trời! !"

"Quả nhiên là hấn, mẹ ta, bọn họ lại đem người một nhà biến thành loại này Bất Nhân Bất Quỷ đồ vật!"

"Phi, nhất định không phải người! Không, mẹ hấn ngay cả Cầm Thú cũng không bằng a!"

"Cái này Vạn U Môn là điên a! !"

Mọi người nhao nhao khinh thường, nhưng Lâm Dương Thiên giờ phút này cũng đã có thể trăm phần trăm xác định.

Trước mặt vị kia bị mọi người trở thành âm thiếu trời quái vật, tuyệt đối cũng là hàng thật giá thật một bộ 【 Huyết Thi 】.

"Chờ một chút, mặc kệ phát sinh tình huống như thế nào, tất cả mọi người không nên tới gần quái vật kia trăm mét phạm vi bên trong!"

Lâm Dương Hồi đầu nói cho tất cả mọi người.

"Hà?"

Đoàn người cũng là sững sờ, sau đó nhao nhao gật đầu.

Liền ngay cả này Mộ Dung Bạch, lúc đầu muốn trên đỉnh vài câu, nhưng nhìn đến Lâm Dương Thiên giờ phút này nghiêm túc băng lãnh ánh mắt, đúng là miệng há mở đầu, không dám lại nói lời nói.

Âm Cửu U, thì là tại thật sâu nhìn sang chính mình đã từng sư đệ về sau, vung tay lên:

"Đi thôi, thiếu trời, để bọn hấn nhìn xem người bây giờ lợi hại."

Huyết Thi âm thiếu trời chậm rãi xoay người.

Hấn cúi đầu, đi đường bộ dáng giống toàn thân cốt cách đều tan ra thành từng mảnh, tứ chi bất quy tắc vạn vẹo lên tiến lên.

Mỗi một bước, trên người hấn đều nhỏ máu ra nước, bất kỳ cái gì Thảo Mộc Sinh Linh đụng phải liền chết, mọi người cũng rút cuộc minh bạch, trước đó tại Thú Hải bên trên vậy được trên vạn Hóa Tiên Ngư chính là chết tại loại độc này huyết chi xuống.

Toàn trường đặc biệt yên tĩnh.

Đoàn người nhìn xem này quý dị hung vật từng bước một đi đến kết giới trước đó, cũng không có dừng bất luận cái gì linh quang dâng lên, chỉ là dùng chính mình một đôi nửa xương cốt nửa tay không chương, bình thường vron hướng kết giới màng mỏng bích chương.

Tư.

Cả hai va nhau, khói trắng nổi lên.

Huyết Thi thủ tựa hồ gặp được một chút trở ngại, nhưng ngay sau đó liền nghe đến hung vật này ngửa mặt lên trời phát ra một tiếng thê lương gào thét.

Ngao Ô!

Toàn thân nó bất thành linh nổ lên một đoàn Âm Hồng huyết vụ, giống như là Ma Vương giác tỉnh, cuộn cuộn Huyết Năng đưa nó toàn thân bao vây lại, giống như là mặc vào một kiện đơn độc vì hấn đặt hàng Huyết Sắc Chiến Giáp.

Về sau Huyết Thi hai tay bỗng nhiên duỗi ra, vậy mà thật cắm vào trong kết giới, sau đó liền xem hung vật này toàn thân còn thừa không nhiều bắp thịt bỗng nhiên bành trướng, Kinh Thiên Địa Tà Lực cùng cuộn cuộn huyết vụ tuôn ra khó có thể tưởng tượng cự đại uy năng.

Nó hai tay hung hăng xé ra,

Xoẹt.

Mở.

Này để cho tứ đại đình phong thể lực phí hết tâm tư cũng vô pháp đột phá kiên cố kết giới, thật bị huyết thi này xé mở một đạo rộng mấy thước cái khe to lớn.

Vô tận hồng sắc huyết vụ từ trên người Huyết Thi dâng trào đi ra, đứng vững vết nứt khép lại xu thế, đầu này chí hung Chí Tà ma vật thật vì tất cả người mở ra thông hướng Thần Tàng đại môn.

"Tốt! !"

Toàn trường tĩnh mịch, chỉ có Âm Cửu U một cái Hào Tự nhàn nhạt quanh quẩn.

Đoàn người đều tại dụi mắt.

Vậy mà thật bị người này không người quý không quý quái vật mở ra kết giới?

Vậy cái này hàng thực lực đến có bao nhiêu đáng sợ?

Bạn đang đọc truyện *Hóa Đế Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 126: Huyết Thi

Tất cả mọi người ngơ ngác không dám nói lời nào, mà chỉ có Âm Cửu U ánh mắt bên trong mang theo ai cũng nhìn không thấu thâm trầm hàn quang, từng bước một đi đến Huyết Thi âm thiếu trời bên cạnh.

Cái sau giờ phút này đang yên lặng đứng tại cái kia đạo bị nó thân thủ xé mở vết nứt phía dưới, dùng trong cơ thể mình huyết sắc Tà Năng, duy trì lấy toàn bộ thông đạo.

"Vất vả, thiếu thiên."

Âm Cửu U vui mừng gật gật đầu, này âm thiếu trời liền bất thành linh thu hồi Tà Lực, chính mình một bước bước ra, để cho kết giới kia lần nữa chữa trị hoàn chỉnh.

Cái này có ý tứ gì?

Đoàn người nhìn ra Âm Cửu U hành vi có chút cổ quái, không rõ ràng cho lắm.

Âm Cửu U thì là vung tay lên: "Vạn U Môn đệ tử, tới lão phu bên này. ."

Trong đám người, Vạn U Môn đến đây đệ tử ước chừng cùng sở hữu trăm người, những người này vừa rồi tại nhìn thấy bốn vị Vạn U Môn trưởng lão bị huyết tế một màn dù sao cũng hơi bối rối, nhưng là giờ phút này nhưng không ai chống lại mệnh lệnh, tất cả đều cất bước hướng bên này đi tới.

Những cái kia bị Vạn U Môn thuê mướn đám hải tặc cũng phải cùng nhau tới, lại nghe được một cái lạnh lùng âm thanh vang lên: "Các ngươi đừng nhúc nhích."

Hả?

Những người này sững sờ, nhìn xem Vạn U Môn trong các đệ tử người cuối cùng.

"Các ngươi, đừng nhúc nhích."

Người này cầm lời nói lại một lần nữa một lần.

"Móa! Các ngươi Vạn U Môn đây là muốn qua sông đoạn cầu a! !"

Đám hải tặc ở trong lập tức liền có người bạo, nhưng là lời này vừa mới nói xong, liền thấy tên kia Vạn U Môn đệ tử khẽ vươn tay, bay ra một đoàn U Minh Quỷ Hỏa, trong nháy mắt cầm đối phương đánh thành tro tàn.

"Âm La quỷ chương! Âm mạc thương, ngươi cũng tới! !"

Trong đám người mây vị Lão Đại hét lên kinh ngạc, hiển nhiên nhận ra tên này ẩn giấu thực lực cùng dung mạo Phổ Thông Đệ Tử .

"Ha ha, âm mạc thương gặp qua chư vị."

Nói xong, chỉ thấy tên này Phổ Thông Đệ Tử thả người nhảy lên, trên không trung tuôn ra một đoàn U Lan hỏa quang, sau đó cả người rực rỡ hẳn lên, rơi vào Âm Cửu U bên cạnh lúc sau đã biến thành một tên ước chừng hơn bốn mươi tuổi trung niên nam tử.

Chính là Vạn U Môn Tử Đại Hộ Pháp một trong âm mạc thương.

Sự tình đến một bước này, ở đây người ai cũng minh bạch chuyện gì xảy ra.

Cái này Vạn U Môn rõ ràng cho thấy muốn qua sông đoạn cầu, bội bạc, không có ý định để cho bất luận kẻ nào dính bọn họ ánh sáng, thông qua kết giới.

Bọn họ bên ngoài chỉ có Âm Cửu U một vị Uẩn Linh đỉnh phong cường giả, nhưng trên thực tế còn có một vị âm mạc thương trong bóng tối ẩn núp, càng là mang một bộ bảy giờ nhìn đứng lên Tà Lực Thông Thiên Huyết Thi âm thiếu trời.

Dạng này đội hình, từ vừa mới bắt đầu liền không có an hảo tâm, phá không kết giới thì thôi, một khi phá kết giới, bọn này Lãnh Huyết lệ quỷ liền lập tức trở mặt vô tình, muốn đem tất cả mọi người khu trục! !

Theo mạc thương rơi xuống đất, Vạn U Môn dòng chính hơn một trăm người đã toàn bộ tụ họp.

Cái này âm mạc thương so với Âm Cửu U tướng mạo muốn thuận mắt nhiều, chỉ là màu da thoảng có chút tái nhợt, cả người còn có một loại Tà Mị hào quang.

Hắn chậm rãi đi tới, sau lưng Âm Cửu U cùng âm thiếu thiên phú lập hai bên, mặt hướng mọi người, giống như Tam Tôn Quỷ Vương nhìn xem chúng sinh.

Âm mạc thương cười một tiếng, tựa hồ tại hướng về tất cả mọi người tuyên án: "Chư vị, lần này lỗi vẫn trách liền đến tại đây kết thúc."

Còn thừa tứ phương nhân mã tuy nhiên đã dự liệu được đối phương niệu tính, nhưng khi âm mạc thương hời hợt đem câu nói này nói ra thời điểm, đoàn người vẫn là trong nhảy mắt liền gian.

"Người có ý tứ gì! !" Được Cát Lợi vương quốc một tên dũng sĩ gầm thét.

Âm mạc thương tái nhợt nụ cười như vậy băng lãnh: "Cũng là tại hạ trong lời nói ý tứ, chư vị lỗi vẫn trách hành trình đến nơi đây liền đã kết thúc, mời mọi người đi thông thả, thứ cho không tiễn xa được."

"Lẽ nào lại như vậy! !" Lúc này là Thiên Tàng vương quốc một tên Thị Vệ Trưởng phát ra tiếng: "Vạn U Môn các người nhất định vô sỉ, tất cả mọi người dùng hết khí lực đến nơi đây, các người năng lượng phá phong ấn muốn đuổi chúng ta đi? Làm người tin nghĩa ở đâu?"

Ha ha.

Lần này, âm mạc thương không có trả lời.

Bởi vì cái này vấn đề cũng khỏi hỏi.

Đến lúc này còn giảng tín nghĩa, nói lời này người quả thực là thẳng ngu.

Âm mạc thương trực tiếp liếc nhìn toàn trường: "Ta lặp lại lần nữa, các người lần này thám hiểm đã kết thúc, có thể trở lại. . ."

Hắn một bên nói, ngữ khí vừa bắt đầu trở nên băng lãnh, đến sau cùng, cơ hồ từng chữ đều đã mang lên sát cơ:

"Đương nhiên, nếu có ai còn không muốn đi lời nói, chúng ta Vạn U Môn không ngại tự mình tiễn hấn một đoạn. . . Ha ha, ta cho các người một phút đồng hồ thời gian, một phút đồng hồ sau còn lưu tại nơi này người. . . Chết! !"

Băng lãnh lời nói, thấu xương sát cơ.

Vô sỉ điệu bộ, vung lên toàn trường phẫn nộ! !

"Xoa bà người cái gấu a!"

"Đi đại gia người!"

"Các huynh đệ, cầm vũ khí, chúng ta còn có thể tiện nghi đám này quy tôn tử! !"

Một đám biển dân bọn họ tính tình bạo liệt, trực tiếp liền bắt đầu ân cần thăm hỏi Vạn U Môn tổ tông cả nhà.

Mà xem như còn thừa tứ phương thể lực thủ lĩnh, tự nhiên cũng sẽ không sẽ bỏ mặc Vạn U Môn ở chỗ này một tay che trời.

Coi như người có một đầu thần bí Huyết Thi, có hai vị Uẩn Linh hậu kỳ Điện Phong Cao Thủ, thế nhưng là chúng ta nơi này chính là có bốn đội cường giả, há có thể sợ người!

Nhất định nói đùa! !

"Ai nha, gặp qua không biết xấu hổ người, thật đúng là chưa từng gặp qua như thế đem mặt làm cái mông, miệng đầy phun phân tiểu tiện nhân a!"

Bên kia, Bối Khắc Thân Vương âm dương quái khí âm thanh liền vang lên.

Vị này nương nương khang mắng lên người tới quá tổn hại, một điểm không nể mặt mũi:

"Vừa rồi tại Thú Hải thời điểm không thấy như thế uy vũ đâu, lúc này học được Trang Lão sói vẫy đuôi, khanh khách, không có ý tứ, ta hôm nay mệt mỏi, còn liền đi bất động. . . Ta ngược lại muốn xem xem các người những này tiểu tiện nhân có thể đem bốn vương đưa đến đến nơi đâu?"

Mềm nhũn lời nói, lộ ra Miên Lý Tàng Châm bá khí.

Toàn bộ Thiên Tàng vương quốc bọn thị vệ phách một cái giờ lên hoàng kim trường mâu, nhắm ngay Vạn U Môn, nơi nào sẽ lui lại nửa bước!

Bành bành.

Được Cát Lợi vương quốc, phổ A Man trực tiếp ôm cánh tay liền đứng ra.

Hắn một người, đứng tại mấy trăm được Cát Lợi thảo nguyên chiến sĩ phía trước, uy vũ thân thể, rắn chắc lồng ngực đón Vạn U Môn cuộn cuộn âm phong, không chỉ có không có một tia sợ hãi, ngược lại tràn ngập xem thường.

Hắn hướng phía đối diện duỗi ra một cái ngón tay cái, hung hăng xoay chuyển chỉ trên mặt đất, lạnh lùng lời nói tràn ngập giễu cợt vị đạo:

"Tại trên thảo nguyên, ngay cả súc sinh cũng sẽ không tùy tiện tàn sát chính mình đồng bạn, các người. . . Không như lợn chó! !"

Chửi giời lắm! !

Phổ A Man sau lưng mấy trăm dũng sĩ găm thét hướng lên trời.

Những này ngay thẳng người đàn ông lớn nhất không nhìn nổi Vạn U Môn vừa rồi loại kia âm u tàn nhẫn thủ đoạn.

Được Cát Lợi các dũng sĩ tuy nhiên thích giết chóc, lại không âm hiểm, giờ phút này hận không thể đi lên cầm Âm Cửu U, âm mặc thương hai người chặt thành thịt vụn!

Phục Ba bộ lạc, Mạc Siêu Nhiên cũng đi tới.

Hắn há hốc mồm, tựa hồ muốn nói gì, nhưng lại ý thức được đối phương nhập ma đã sâu, chính mình lời nói chỉ sợ căn bản vô dụng, chỉ có thể thờ dài một tiếng giải khai bên hông mình ba cái túi đại linh thú.

Bành bành bành.

Nương theo ba đạo linh quang.

Một cái cự đại Bá Vương Mục Nan, một đầu hung hãn Bích Tinh Thủy Sư, tăng thêm một đầu mạnh mẽ Thanh Lân Ứng xuất hiện sau lưng hắn.

Phục Ba bộ lạc dùng hành động trả lời hết thảy: Bọn họ tuyệt không có khả năng thối lui.

Thiên Hạ Thương Minh, tất cả mọi người đưa ánh mắt nhìn về phía Hoàng Thường, còn có Lâm Dương Thiên.

Bất tri bất giác, Lâm Dương Thiên chỉ là một thiếu niên, tại toàn bộ đội ngũ bên trong đã có thể sánh ngang Hoàng Thường sức ảnh hưởng.

"Lâm Công Tử?" Liền ngay cả Hoàng Thường, giờ phút này cũng là muốn nghe Lâm Dương Thiên ý kiến.

"Tất cả mọi người đứng sau lưng ta, nếu là này Huyết Thi đột kích, toàn bộ lui lại, không được đến gần trăm mét phạm vi bên trong." Lâm Dương Thiên tỉnh táo phân phó mọi người.

"Này Lâm Công Tử người đây? Này Huyết Thi tựa hồ rất khó đối phó." Hoàng Thường hỏi.

"Ta có chừng mực, Hoàng chương quỹ đội lát nữa bảo vệ tốt đoàn người liền có thể." Lâm Dương Thiên trầm ổn, làm cho tất cả mọi người tràn ngập tự tin.

Trên đường đi, thiếu niên này đã cho đoàn người sáng tạo quá nhiều kỳ tích.

Ai cũng không biết trên người hắn còn có cái gì dạng bí mật, ai cũng không biết hắn chờ một lát muốn thế nào đi chống lại hai vị Vạn U Môn trưởng lão cùng đầu kia càng khủng bố hơn Huyết Thi.

Nhưng đoàn người hết lần này tới lần khác nguyện ý tin hắn, chỉ cần Lâm Dương Thiên nói đi, vậy là được!

Loại này tin cậy, xây dựng ở một lần lại một lần sinh tử nguy nan ở giữa.

Loại chuyển biến này, đã từng phát sinh ở Xuất Vân Quốc Ôn phủ, phát sinh ở huy thiên thành Triệu gia.

Đây cũng là Lâm Dương Thiên mị lực chỗ, mặc kệ hắn phía trước là Đạo Sơn Hòa Hải, địa liệt thiên băng, hắn từ lúc bắt động, lấy hắn trí tuệ cùng thủ đoạn dẫn lĩnh tất cả mọi người vượt qua một lần lại một lần sinh cơ.

Tốt!

Mọi người cùng nhau trả lời.

Mà Hoàng Thường thì cùng Lâm Dương Thiên sóng vai cất bước đi ra ngoài, đại biểu cho Thiên Hạ Thương Minh đối với Vạn U Môn trợ trên cùng phản kháng.

Trong lúc nhất thời, tính cả Lâm Dương Thiên ở bên trong, ngũ đại cao thủ đều xuất hiện, muốn trấn áp Vạn U Môn bọn này yêu ma lệ quỷ.

"Ha ha." Âm mặc thương cười, so quý còn âm lãnh.

"Xem ra chư vị là nhất định phải buộc chúng ta tiễn đưa mọi người đoạn đường, tốt, cửu u sư huynh, vậy thì làm phiền người, khiến cái này không biết sống chết gia hỏa tới dứt no bụng chúng ta thiếu Thiên sư huynh đi! !"

Nói xong, âm mặc thương cười lạnh lui một bước, một điểm không có xuất thủ ý tứ.

Bên cạnh Âm Cửu U tái nhợt đôi mắt liếc nhìn toàn trường, trong cổ họng phát ra thanh âm khàn khàn: "Thiếu trời."

Sau lưng Huyết Thi nghe được triệu hoán, toàn thân run lên.

"Đi thôi, trước mặt đây đều là tốt nhất tể phẩm, giết bọn hắn! !"

Bạn đang đọc truyện *Hỏa Đế Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 127: Chiến

Âm Cửu U lời nói bình bình đạm đạm, không có một chút ba động.

Tựa hồ giết trước mặt năm người, đối với âm thiếu trời này là Huyết Thi tới nói lại thoải mái bất quá.

Rống . .

Âm thiếu thiên phát ra trầm thấp gào thét.

Này là Huyết Thi sớm đã không có nhân tính, chỉ là một bộ nghe theo Âm Cửu U mệnh lệnh cỗ máy giết chóc.

Hắn chậm rãi đi tới, thân thể vẫn là hiện ra bất quy tắc vặn vẹo hình dáng, mặc kệ ai cũng nhìn không ra dạng này một bộ tử thi, năng lượng lớn bao nhiêu uy lực.

Hiện trường, duy nhất có thể biết huyết thi này lực lượng kinh khủng chỉ có Lâm Dương Thiên.

"Mọi người cẩn thận, huyết thi này đừng cho hắn cận thân. . ."

Lâm Dương Chính tại lên tiếng nhắc nhở, nhưng người nào biết hần lời nói vẫn chưa nói xong, bên cạnh nhưng là nổ lên một tiếng sói tru, một đạo hung thú thân ảnh lại so hần lời nói còn sớm một bước, trực tiếp liền lao ra.

Phổ A Man!

Vị này thiên hạ ít có hung nhân, đã sớm nhần không đối diện Vạn U Môn loại này ác liệt điệu bộ.

Mẹ nó cho tới bây giờ cũng là bọn họ được Cát Lợi vương quốc quét ngang người khác, nơi nào sẽ đến phiên đối diện bọn này ngu ru quý xà thần ở chỗ này phách lối?

Lão tử một người cũng có thể diệt đầu này Huyết Thi! !

"Cút cho ta! !"

Đầu này khát máu Hung Lang trực tiếp cảm thân hình hóa thành một đạo hung quang, trong tay trực tiếp vung ra Hung Tinh Đại Bổng.

Ông một chút.

Hung Tinh cái này trung giai vương đạo khí khủng bố uy năng toàn diện bạo phát, phía trước lang nha bổng răng bổng nhiên nổi lên, tựa như một cây cự đại Tiên Nhân Chưởng.

Phổ A Man trong tay lực đạo xoay tròn, ngay ngắn lang nha bổng trên mặt đất nhấc lên vạn trượng Cuồng Sa, trùng trùng điệp điệp giống như đất bằng dâng lên một đầu Thổ Long, vọt thẳng lấy Huyết Thi âm thiếu trời liền xông tới.

Thật mạnh! !

Ở đây tất cả mọi người nhin không được muốn vì phổ A Man một gây này vỗ tay.

Vị này được xưng là Tây Bộ Hoang Mạc Đệ Nhất Chiến Thần hung tàn người đàn ông xuất thủ chính là tuyệt sát, cái này một cái 【xoáy Thiên Tinh】 chỉ sợ sẽ là Hoàng Thường mấy người cũng vô pháp tùy tiện đón lấy.

"A Man điện hạ, thần dũng Vô Song!"

Một đám được Cát Lợi vương quốc dũng sĩ, càng là tại phổ A Man xuất thủ trong nháy mắt, liền đã nhấc lên nhiệt liệt tiếng gầm, vì bọn họ trong suy nghĩ vĩ đại nhất anh hùng trợ uy.

Nhưng hiện trường nhiệt liệt bầu không khí ở giây tiếp theo trong nháy mắt bị dập tắt.

Một cái da tróc thịt nứt thủ chưởng, nhiễm lấy trần trề dòng máu, bình thường không có gì lạ vuron ra, nhưng lại lấy khó nhất tư thái ngăn trở phổ A Man này Thạch Phá Thiên Kinh khủng bố một kích.

PHỐC.

Chỉ có một tiếng rất nhỏ trầm đục.

Nhưng cái này tại tất cả mọi người nhưng trong lòng thì kinh hãi vạn đạo.

Làm sao có khả năng! !

Những cái kia được Cát Lợi vương quốc các dũng sĩ đều tại nhào nặn mất.

Bọn họ không thể tin tưởng, phổ A Man cơ hồ có thể xưng bá toàn bộ khí Võ đại lục một cái tuyệt chiêu lại bị đối diện cái kia âm thiếu trời vèn vèn dùng một cái tay không liền ngăn trở! !

Đoàn người trông mắt gắt gao trừng mắt giữa sân.

Âm thiếu trời, cả người giống như như đã thú nghiêng về phía trước trên mặt đất, một tay nắm bị Hung Tinh bên trên gai nhọn đâm xuyên, nhưng lại thật sự ngăn trở cự đại lang nha bổng tiến lên đường.

Nó mắt đỏ, toét miệng, một loại không biết là nước bọt vẫn là máu tươi chất lỏng từ khóe miệng chảy xuống, đã bị phổ A Man chiến ý kích thích đến điên cuồng biên giới.

Đối diện.

Phổ A Man thì cùng người khác một dạng, không thể tin tưởng đối thủ cường đại.

Hắn gắt gao cắn răng, hai tay trên cánh tay bắp thịt hờ ra từng đạo từng đạo gân xanh, nhưng mặc cho bằng hần như thế nào thôi thúc chính mình kinh thiên sức lực lớn, lại như cũ không cách nào làm cho Hung Tinh Đại Bổng tiến lên nửa phần.

Đối thủ khí lực căn bản vượt qua Uẩn Linh cảnh giới cực hạn.

"Cái kia, đáng chết! !" Đến từ thảo nguyên Huyết Lang, lần thứ nhất ở trên mặt lộ ra cổ hết sức thần sắc.

Nhưng ngay tại giờ khắc này, đối diện Huyết Thi âm thiếu trời, lại hoàn toàn phát cuồng.

"Ngao Ô! !"

Một tiếng kêu gào, thê lương như ma.

Toàn trường tất cả mọi người che lỗ tai.

Ngay sau đó đoàn người liền nhìn thấy một đạo toàn thân bao khóa ở trong tối hồng sắc trong huyết quang khung bố ma ảnh ra sức đẩy.

Phổ A Man cả người liền như là bị trọng chùy hung hăng đập trúng người rom, sát mặt đất trực tiếp bay rớt ra ngoài.

Dùng dùng.

Này tuyệt đại hung nhân, tại Huyết Thi lực lượng kinh khủng dưới không có chút nào phản kháng chỗ trống, bay thẳng đến vọt tới sau lưng được Cát Lợi vương quốc đám người, vậy mà ngạnh sinh sinh mang bay hơn mười người cao thủ, cầm đối phương toàn bộ trận doanh oanh thành một mảnh hỗn độn.

Toàn trường người đều bị dọa đến ngây người.

Cái này. . . Này chỗ nào vẫn là khí Võ đại lực võ đạo lực lượng, căn bản chính là ma, chí hung chí ác tuyệt đại Hung Ma.

Mọi người đã thấy không rõ âm thiếu trời thân hình, chỉ có thể nhìn thấy một đoàn màu đỏ sậm huyết quang ở trong sân phiêu đảng, bên trong một cặp khát máu con người, để mắt tới người nào, liền là ai tận thế.

Phạch một cái.

Bạo tẩu Huyết Thi đem ánh mắt nhìn về phía bên cạnh về mặt nghiêm túc Thiên Tàng vương quốc Bối Khắc Thân Vương.

Lúc này, người rớt cuộc không gặp được Bối Khắc Thân Vương trước đó bộ kia diêm dúa lèo lèo điệu bộ, vị này thì thâm cường giả toàn thân linh mang đã tựa như như gió lốc ầm ầm dâng lên, đem hất một đầu tóc vàng tất cả đều thổi đến xoay quanh đứng lên, toàn bộ thân hình cũng chậm rãi nổi lên bầu trời.

"Vạn U Môn, các người triệu hồi ra cái này tuyệt đại hung vật, liền không sợ gặp phải Thiên Khiển a?"

Bối Khắc Thân Vương ngừng khí băng lãnh, hai tay nhanh chóng ở trước ngực vung vẩy, chỉ gặp một thanh kim quang lóng lánh trường kiếm từ hất trong túi càn khôn triệu hoán đi ra, tựa như thủ hộ thần lơ lửng lên đỉnh đầu phía trên.

"Ha ha." Phía dưới âm mạc thương cười lạnh: "Thiên Khiển? Hiện tại chúng ta Vạn U Môn mới là tại đây trời, các người mới là bị Thiên Khiển con kiến hôi a!"

Giết! !

Âm Cửu U càng là trực tiếp truyền đạt mệnh lệnh sát lệnh.

Ngao Ô!

Mặt đất Huyết Thi lại bạo chấn trời rú thảm, âm thiếu trời sinh trước đây ngập oán hận cùng thống khổ hóa thành nó bây giờ siêu việt hết thầy Hung Tà uy năng.

Hai chân trùng một cái, mặt đất bạo liệt.

Huyết Thi giống như một đạo hồng sắc thiểm điện, thẳng tắp nhào về phía trên bầu trời Bối Khắc Thân Vương.

"Chém! !"

Này Âm Dương Pháp Vương một tiếng quát lớn, trên đỉnh đầu chuôi này kim sắc trường kiếm nhất thời nổ lên vạn trượng linh uy, trong nháy mắt bành trướng đến mười mấy mét lớn nhỏ, xu thế như Trảm Ma Diệt Yêu thần binh.

Bối Khắc Thân Vương chấp tay trước ngực, bỗng nhiên bỏ xuống.

Này Trảm Yêu cự kiếm càng là chuyển động theo, phóng xuất ra vô cùng phong mang.

"Đó là Thiên Tàng vương quốc Trần Quốc chi bảo 【Huyền Thiên Đế Kiếm】, nghe nói đã đạt tới cao giai vương đạo khí tầng thứ, quả nhiên đủ mạnh a!"

"Ông trời phù hộ, chém chết nó quái vật a!"

"Xoa, chém trúng! !"

Dưới trận nhiều tiếng hô kinh ngạc, mọi người vô cùng mừng rỡ nhìn thấy chuỗi này Huyền Thiên Đế Kiếm coi là thật Thế bất khả đáng, ầm ầm cảm trên bầu trời Huyết Thi hung hăng trăm tại mặt đất.

Ầm ầm

Mặt đất trực tiếp nổ lên một đạo mấy chục mét rất sợ khe rãnh.

Một kiếm chi uy, có thể nói Liệt Địa phá thiên.

Mọi người đều nói Tây Hoang Tối Cường Chiến Sĩ chính là này Huyết Lang phổ A Man, nhưng là hiện tại xem ra, vị này Âm Dương Pháp Vương toàn lực bạo phát một kích, đúng là tựa hồ còn muốn càng mạnh! !

Tốt! !

Mặt đất người phát ra reo hò.

Nhưng trên bầu trời, Bối Khắc Thân Vương nhưng là bỗng nhiên giật mình, hét lên kinh ngạc: Không! !

Làm sao? ?

Mọi người căn bản phản ứng không đến hiện trường tình huống.

Lại nhìn thấy cái kia đạo khổng lồ khe rãnh bên trong, một bóng người nhưng là đã sớm nhảy lên đến, trong hai tay càng là chặt chẽ kẹp lấy chuỗi này khôi phục bình thường lớn nhỏ Huyền Thiên Đế Kiếm

Càng làm tất cả mọi người hàm răng phát lạnh là, chuỗi này danh xưng Tây Hoang mạnh nhất thần kiếm, giờ phút này đúng là bị này Huyết Thi màu đỏ sậm huyết mang ăn mòn toàn bộ thân kiếm, cũng không thấy nửa nửa điểm kim sắc thánh quang.

Lạch cạch.

Huyết Thi hai tay một tách ra, trường kiếm gãy thành hai đoạn, lạnh lùng ném xuống đất.

Mọi người tâm, phảng phất cũng đi theo xé thành hai nửa, tuyệt vọng chìm xuống.

Rống!

Huyết Thi giận.

Bối Khắc Thân Vương một kích để cho hắn càng thêm cuồng bạo.

Lần này, tốc độ nó càng nhanh, trực trùng vân tiêu.

Mà cùng lúc đó, lại có một Thanh một Ngân Lượng Đạo Thân hình, đồng thời hướng phía bầu trời bay qua.

"Bối Khắc Thân Vương, ta tới giúp ngươi! !" Bóng người màu xanh là Phục Ba bộ lạc Mạc Siêu Nhiên.

"Trợ cái gì trợ, tất cả đều xuống dưới, các ngươi không phải đối thủ của hắn! !"

Ngẩn sắc thần quang, thì là tất cả mọi người không ngờ tới Lâm Dương Thiên.

Mặc vào bạch ngân vương khôi Lâm Dương Thiên, một thân Hạo Nhiên linh quang làm cho toàn trường ghé mắt, chỉ là trong miệng hắn câu nói kia nhưng là để cho người ta không nói gì.

Nếu như không phải không khí hiện trường khẩn trương thái quá, Lâm Dương Thiên một câu nói kia, đủ để vì hắn đưa tới toàn trường khinh bỉ giống như chế giễu.

Nói đùa.

Bối Khắc Thân Vương giống như Mạc Siêu Nhiên cũng không là đối thủ lời nói, ngươi một cái Tiểu Oa Nhi đi ra năng lượng có làm được cái gì?

Ở đây tuyệt đại đa số người cũng còn không biết Lâm Dương Thiên trước đó tại Hắc Sa hào bên trên kinh thiên cử động, này lại hoàn toàn không làm rõ ràng được Thiên Hạ Thương Minh bên kia làm sao lại phái như thế một người mới đi ra giúp quyền.

Hơn nữa còn là một cái nói chuyện phách lối như vậy người mới.

Bạn đang đọc truyện *Hỏa Đế Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 128: Một bên chờ lấy

Trên bầu trời.

Cục thể đã khẩn trương tới cực điểm.

Huyết Thi tốc độ nhanh nhất, mắt thấy cũng nhanh chỗ xung yếu đến Bối Khắc Thân Vương bên cạnh, quanh người hấn to lớn huyết tinh Tà Lực càng làm cho Bối Khắc Thân Vương sắc mặt nghẹn đến một mảnh huyết hồng.

Đây là trí mạng kịch độc, liên kết giới đều có thể ăn mòn, ngay cả Huyền Thiên Đế Kiếm đều có thể bẻ gãy, tuyệt đối không thể hút vào nửa điểm.

"Bích Hải Sinh Liên!"

Bối Khắc Thân Vương thân hình nhanh chóng thối lui, hai tay biến ảo ở giữa lần nữa triệu hồi ra một đóa cự đại linh lực Liên Hoa, mỗi một cánh hoa đều phẳng phát là một mảnh lưỡi đao sắc bén, thẳng tắp bay về phía Huyết Thi.

Bên cạnh.

Mạc Siêu Nhiên cùng hấn cái kia nhanh nhất linh thú phi hành tại cái này nghìn cân treo sợi tóc lúc đuổi tới.

"Cho ta, lui! !"

Mạc Siêu Nhiên toàn thân tuôn ra cuộn cuộn thiên địa linh mang, trong tay nắm chặt một cây cự đại màu xanh biếc Trúc Bồng, thân gậy phía trước có nhất tôn sinh động như thật Hải Thần pho tượng, quơ múa thời điểm nhấc lên đầy trời Thủy Hệ dao động, giống như đem trọn phiến đại hải đem đến bầu trời.

Hải Thần trượng.

Phục Ba bộ lạc Truyền Thế chí bảo cũng bị té ra tới.

Mạc Siêu Nhiên huy động Hải Thần trượng, vô biên đại hải hóa thành một đạo liên miên bất tuyệt sóng lớn, cùng Bối Khắc Thân Vương này đóa niệm lực Liên Hoa cùng một chỗ, hướng phía Huyết Thi cuộn cuộn cuốn tới.

Đồng thời, đầu kia Thanh Lân Ứng càng là Song Sí vung lên, vô số sắc bén vũ mao giống một trận cuồng phong bạo vũ, đổ ập xuống hướng về Huyết Thi bao trùm đi qua.

Cái này đã là hai đại Uẩn Linh Điện Phong Cao Thủ tăng thêm một cái cường đại Vương Cấp Yêu Thú liên thủ hợp kích.

Trên đời này lẽ ra không nên có người có thể đón lấy khủng bố như thế sát phạt liên chiêu.

Chỉ tiếc.

Huyết Thi vốn là siêu việt vị diện này tà ác Hung Ma.

Rống! !

Cái này Tà Lực nghịch thiên ma vật mở ra miệng to như chậu máu gặm lên giận dữ, trong miệng phun ra cuộn cuộn Huyết Lãng vậy mà trực tiếp liền đem này đóa Liên Hoa chấn vỡ, bành trướng Tà Năng che đầy thiên địa.

Nó lồng ngực ưỡn một cái, mặc cho cự đại sóng biển cùng Thanh Lân Ứng vũ mao công kích tàn phá bừa bãi trùng kích đến nó trên lồng ngực.

Này nhìn như hư thối không chịu nổi thân thể, đúng là khó có thể tưởng tượng cứng rắn khó làm thương tổn, cho dù có chút vết thương cũng sẽ nhanh chóng bị huyết sắc Tà Lực sở tu phục.

Tam đại Chí Cường công kích, căn bản là khó làm thương tổn cái này Tà Vật căn bản.

"Rống! !"

Huyết Thi càng đánh càng hăng, địch nhân công kích càng hung ác, càng năng lượng kích thích nó điên cuồng tàn nhẫn chiến ý.

Hai tay của hắn mạnh mẽ co lại, sau đó giống như là muốn cầm hai cái cánh tay kéo đứt giống như, dùng một loại vô pháp tưởng tượng điên cuồng sức lực lớn, âm âm đẩy về phía trước đi ra.

Rầm rầm

Ngập trời Huyết Lăng, đầy trời Tà Năng.

Huyết Thi cả người phảng phát biến thành một đạo vỡ đê cự áp, vô cùng vô tận hồng sắc dòng máu theo nó trong thân thể trào lên đi ra, phút chốc ở trên bầu trời hình thành một đạo nuốt hết hết thấy khổng lồ Đại Triều.

Đây không phải là Chiêu Pháp, không phải Linh Quyết.

Chỉ là dùng bản thân cuộn cuộn đến không có giới hạn huyết tinh Tà Lực phát động tuyệt vọng công kích.

Công kích này trốn không thoát, bởi vì đã pháp phối cả phiên thiên địa.

Công kích này càng không pháp cản, này dòng máu quá độc, đụng phải một điểm cũng là nát da Thục Cốt.

Ta trời ạ!

Xong. . .

Phía dưới người, nhìn thấy cái này phảng phát Huyết Hải tận thế một màn, trong nội tâm tất cả đều là tuyệt vọng.

Cái này căn bản liền không phải một cái đẳng cấp chiến đấu.

Là ma đối với người huyết tinh đồ sát.

Vô biên Huyết Lăng, dẫn đầu bao phủ Mạc Siêu Nhiên Thanh Lân Ứng, cái này tương đương với Uẩn Linh hậu kỳ cảnh giới cường đại yêu thú tại Huyết Lăng bên trong ngay cả gãy dựa một chút đều làm không được, liền trực tiếp bị chìm ngập, dung thành một vũng máu.

Mà Bối Khắc Thân Vương, Mạc Siêu Nhiên, càng là mất thấy là phải bị cái này đáng sợ sóng lớn thôn phệ.

Lúc này.

Mọi người lần nữa nhìn thấy cái kia đạo một mực đang đuổi theo chiến cục ngân quang, cuối cùng đuổi tới.

Lâm Dương Thiên âm thanh lần nữa vang vọng toàn trường: "Vì sao không hướng ta bên này chạy. . . Kém chút liền không đuổi kịp! !"

Mọi người không kịp đối với câu này phách lối lời nói làm ra phản ứng.

Chỉ gặp kẻ tiếp trong nháy mắt, đầy trời Huyết Hải đã đi tới ba người trước mặt.

Rất nhiều người đã muốn nhắm mắt lại, không đành lòng lại xem đón lấy hung tàn tuyệt vọng hình ảnh.

Tuy nhiên liền tại bọn hắn ánh mắt sẽ đóng lại trong nháy mắt, trong khóe mắt lại đột nhiên nổ lên một đoàn vô cùng lóa mắt hồng sắc linh quang.

Đó là cái gì?

Tất cả mọi người ngốc.

Bên trên bầu trời, Huyết Hải trong vực sâu, một đạo cự đại hồng sắc hình vuông hư ảnh âm âm hiển hiện, giống như một tòa kiên cố đập lớn, ngăn lại Diệt Thế hồng sắc tà sóng.

Toàn trường yên tĩnh có thể nghe được châm rơi xuống âm thanh.

Chỉ thấy trên bầu trời này hồng sắc hình vuông linh quang, hình dáng tựa hồ là một mặt thuần bài, tại vô tận hồng sắc thể công bên trong ngạo nghễ đứng thẳng, mặc cho Huyết Thi tà ác công kích là như thế nào liên miên bất tuyệt, cuộn cuộn không hết, nó từ từ bắt động, cầm Lâm Dương Thiên ba người gắt gao bảo hộ ở hậu phương.

Huyết Thi thể công, rờn rã tiếp tục hơn một phút đồng hồ.

Không người nào dám tưởng tượng nếu là mình tại trong biển máu kia, sẽ bị ăn mòn thành cái gì bộ dáng.

Nhưng khi trên bầu trời hết thấy Huyết Lăng tiêu tán về sau, mọi người phân minh nhìn thấy hoàn hảo vô khuyết ba đạo thân ảnh, cùng đầu kia bởi vì phần nộ mà không ngừng gầm thét huyết hồng thân ảnh.

Hiện trường khán giả phản ứng mười phần đặc sắc.

Nguyên bản đã lâm vào tuyệt vọng tứ đại trận doanh mọi người hưng phấn sắp đem quả đấm mình bóp nát, tất cả mọi người trong ánh mắt cũng là hoan hỉ quang mang.

Mọi người muốn reo hò hò hét, lại phát hiện chiến đấu cũng không có kết thúc, nhưng là hi vọng tiêu thái dương đã tại mỗi người trong lòng từ từ bay lên.

Tương phản, đến phiên vạn môn vị người bên kia khổ ép.

Âm Mạc Thương này luôn luôn thoải mái tà dị tiêu dung thu lại.

Âm Cửu U này một đôi xám trắng trông mất càng là ra bên ngoài đảo lộn một cái.

Hai cái Lão Quỷ đều đang nghĩ cùng một cái vấn đề —— cái này sao có thể?

Trên bầu trời.

Bối Khắc Thân Vương cùng Mạc Siêu Nhiên trở về từ cõi chết, sắc mặt đều có chút trắng bệch, nhưng càng làm cho bọn họ khó có thể tin là trước mặt vị này người mặc ngân giáp thân bí mật thiếu niên, cùng trong tay hắn này mặt giờ phút này tản ra nóng rực hồng mang ngưng tụ bức thuần bài.

"Huynh đài là?" Hai người thật sự là không nhận ra khí Vô đại lục ở bên trên lúc nào đi ra dạng này một vị thiếu niên cao thủ.

"Đi xuống trước lại nói." Lâm Dương Thiên lúc này mới không rảnh giải thích.

Ba người thân hình một rơi, muốn rơi xuống đất.

Đối diện Huyết Thi Âm Thiểu Thiên lại nơi nào sẽ như vậy bỏ qua, đầu này hung vật đang định truy kích, lại thỉnh linh bên cạnh bất thành linh lại bay tới một đạo cự đại Tiến Mang, oanh một chút đem nó hung hăng đánh tới hướng một bên.

Phổ A Man! !

Trên mặt đất, được Cát Lợi vương quốc trong đám người.

Vừa mới bị đánh bay phổ A Man giờ phút này tay thuận xắn 【 Kim Lang Cung 】, dựng lấy 【 Nanh Sói Tiến 】, lần nữa hướng phía trên bầu trời Huyết Thi xoát xoát bắn ra ba đạo sắc bén như điện mũi tên thần quang.

Này danh xưng là được Cát Lợi vương quốc Truyền Quốc trọng khí Thần Cung mũi tên uy lực quả nhiên không tầm thường.

Này Huyết Thi đúng là bị bắn thủng thân thể, thẳng tắp đóng ở trên mặt đất.

Cái này cũng vì là Lâm Dương Thiên ba người nghênh đón thờ đốc thời gian, một đoàn người cuối cùng rơi trên mặt đất, thu hoạch được giống như Huyết Thi một lần nữa giăng co cơ hội.

Tràng diện, lần nữa trở lại hoàn toàn yên tĩnh.

Mọi người nhìn thấy Âm Thiểu Thiên quẳng xuống đất về sau, vẫn đang giãy dựa tru lên.

Nó trực tiếp ngồi xuống, mặc cho bốn cái mũi tên theo nó bên trong thân thể xuyên thấu mà qua, không chút nào không thấy đau đớn cùng lùi bước, ngược lại trên thân huyết quang càng tăng lên.

"Các ngươi. . . Đây là muốn chết! !"

Đằng sau Âm Mạc Thương đã cười không nổi, mà chính là tuôn ra nội tâm của hắn ngưng cuồng sát ý: "Cửu u sư huynh, để cho thiếu trời tươi sống xé bọn họ! !"

Vạn môn vị hôm nay hành động là nói rõ hướng về toàn bộ Tây Bộ cùng Nam Bộ Chí Cường thế lực tuyên chiến.

Bọn họ muốn tiêu diệt những thế lực này Chí Cường tồn tại, từ đó bắt đầu độc bá Tây Nam khu vực, thậm chí toàn bộ khí Vô đại lục điên cuồng kế hoạch.

Huyết Thi, là bọn họ át chủ bài.

Vì thế bọn họ không tiếc hi sinh vạn môn vị bên trong thực lực mạnh nhất một tên tuổi trẻ trưởng lão Âm Thiếu Thiên, chính là vì thu hoạch được xưng bá thế giới lực lượng.

Nhưng là bây giờ, cổ lực lượng này, cổ này đã tâm vậy mà gặp phải một cái bất thành linh tuân ra tới thiếu niên mặc giáp bạc khiêu chiến.

Cái này tuyệt không thể được cho phép! !

Âm Mạc Thương, Âm Cửu U đồng thời đem ánh mắt nhắm ngay Lâm Dương Thiên, miệng bên trong trăm miệng một lời:

"Giết hắn! !"

Rống! !

Huyết Thi cuồng hồng, một đôi mắt đỏ gât gao trừng lại Lâm Dương Thiên.

Mọi người cũng đem ánh mắt tập trung đến Lâm Dương Thiên trên thân.

Trước đó kinh ngạc không có, trong lòng chế giễu cũng không có.

Tất cả mọi người đang chờ mong, vị này đột nhiên xuất hiện Ngân Giáp Chiến Thần có thể hay không ngăn con sóng dữ.

Huyết Thi từng bước một hướng Lâm Dương Thiên đi tới, trên thân huyết mang nhưng là vừa thu vừa phóng, tựa hồ là đang điều chỉnh trong cơ thể huyết tinh Tà Năng.

Vừa rồi trên bầu trời một kích kia, hiển nhiên cũng là để nó tiêu hao không ít.

Lâm Dương Thiên trên mặt thì là không nhìn thấy một điểm gọn sóng, chỉ là nhẹ nhàng khoát tay, đối với sau lưng hai người nói ra:

"Các ngươi tới trước một bên chờ lấy."

Ách . .

Thiên Tàng vương quốc giống như Phục Ba bộ lạc mọi người đều xấu hổ.

Bạn đang đọc truyện *Hỏa Đế Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 129: Mất đi không chế

Mặc dù lớn bằng đối với Lâm Dương Thiên đã có chờ mong, nhưng là tiểu ca ca ngươi dạng này đối với hai vị chí cường giả nói chuyện có phải hay không có chút quá mức. . .

Kết quả, bên này trên mặt xấu hổ còn không có tiêu, Lâm Dương Thiên đối một bên khác phổ A Man cũng tới một câu:

"Bên kia cái kia xạ tiễn cũng đừng động , đợi lát nữa hấp dẫn cừu hận, ngươi gánh không được."

Hừ!

Phổ A Man khuôn mặt đều đỏ.

Nhưng lại vẫn là cắn giận để cung tên xuống.

Hắn mặc dù tàn bạo, nhưng tuyệt đối không ngốc, hắn nhìn ra, hiện trường duy nhất có thể chống lại Huyết Thi cũng là giờ phút này Lâm Dương Thiên trong tay này mặt hình vuông thuần bài.

"Tất cả mọi người lui lại! !"

Lâm Dương Thiên lần này bắt đầu sở chỉ huy có người.

Thiên hạ Thương Minh tự nhiên là cái thứ nhất nghe lệnh, Hoàng Thường Tiết Thiên bọn họ đã sớm chịu thua Lâm Dương Thiên bản sự, bạch bạch bạch triệt thoái phía sau.

Hơn mấy phe nhân mã do dự một chút cũng phạch một cái lui.

Toàn bộ sân bãi, tất cả đều lưu cho Lâm Dương Thiên cùng đầu kia Huyết Thi.

Ước chừng cũng là vài phút thời gian, Huyết Thi chậm rãi xê dịch thân hình dừng lại, thẳng tắp thân thể.

Trên người nó lại hiện lên bành trướng Huyết Năng, hiển nhiên đã điều tức hoàn tất.

Lâm Dương Ngạo lập đối diện, trong tay vững vàng nắm một mặt hình vuông Cự Thuần, đúng là hấn tiêu hao nhiều loại Ngũ Giai thần tài, chế tạo lần nữa đi ra cao giai vương đạo khí —— 【 đại Chí Dương thuần 】

Trọng sinh đại Chí Dương thuần đã không có một tia cùng ngày loại kia âm u quỷ khí, thượng diện viên kia âm u Quỷ Thủ cũng thay đổi thành một vòng hồng sắc Liệt Dương, cả kiện binh khí tại trải qua Lâm Dương Thiên khéo léo Thiên Công về sau, rực rỡ hấn lên, uy lực tăng vọt.

Từ vừa rồi giao phong đã đó có thể thấy được, đây là toàn trường duy nhất có thể ngăn cản Huyết Thi loại kia đáng sợ Tà Năng vũ khí, trình độ chắc chắn coi như tại cao giai vương đạo khí bên trong cũng coi là Chí Cường tồn tại.

Hiện tại, hết thảy hi vọng tựa hồ cũng ký thác vào Lâm Dương Thiên cùng mặt này Đại Thuần phía trên.

Huyết Thi động.

Trong cơ thể nó có vô cùng Tà Ác Lực Lượng, thân hình vọt mạnh, liên xu thế như kinh lôi.

Huyết Thi giống thuần di liên xuất hiện tại Lâm Dương Thiên trước người, một cái đáng sợ thủ chương hung hăng liên hướng Lâm Dương Thiên hô tới.

Bành.

Lâm Dương Thiên cảm thuần đón đỡ.

Trên trận nổ tung một đạo kinh lôi, sau đó chỉ thấy Lâm Dương Thiên cả người sát mặt đất thẳng tắp liên tiếp lui mười mấy bước, vừa rồi ổn định thân hình.

Hiệp một.

Lâm Dương Thiên ngăn trở đối phương công kích, nhưng tựa hồ cũng không có cái gì có thể phản kích lực lượng thủ đoạn.

Không khí hiện trường hoàn toàn đốt bạo, tại Thiên Hạ Thương Minh Tiết Thiên chỉ huy dưới, tuyệt đại đa số người cũng bắt đầu cho Lâm Dương Thiên góp phần trợ uy.

"Lâm Dương Thiên, cố lên! ! Cố lên! !"

Mà vạn môn vị Âm Mạc Thương, thì cười lạnh, tựa hồ đã xem thấu Lâm Dương Thiên thuần bài không ngoài như vậy.

Coi như năng lượng cỡ nào chống đỡ một hồi, cũng vô pháp cải biến hôm nay thất bại và diệt vong từ cục.

"Giết cho ta! !"

Hấn cùng Âm Cửu U lần nữa quát lạnh, tựa như một chậu máu tươi, lần nữa tưới vào Huyết Thi không bỏ giết chóc thân thể thượng diện.

Rống! !

Huyết Thi hung uy bạo phát, hóa thành khát máu Ma Vương, đôi bàn tay thượng diện nổ lên năm cái dài hơn nửa mét tinh hồng móng tay, giống như năm chuỗi cương đao sinh trưởng ở trên bàn tay, lẳng không vạch một cái, bắn ra mấy đạo tinh hồng huyết sắc sóng gợn.

Huyết Thi lại hướng.

Mặt đất lại một lần bị không bỏ lực đạo giẫm bạo.

Mọi người căn bản đã vô pháp bắt được Huyết Thi tốc độ cực hạn, chỉ cảm thấy một giây sau, đầu quái thú này đã đi tới Lâm Dương Thiên trước mặt, mười cái móng vuốt điên cuồng bắt đầu công kích.

Đương đương đương.

Toàn trường cũng là dày đặc va chạm thanh âm.

Lâm Dương Thiên chung quanh phảng phất nổi lên một cổ Huyết Tinh Phong Bạo, phá hủy hết thầy sinh cơ, mà hấn cũng là con bão táp này bên trong nhất tôn tăng đá , mặc cho người móng vuốt thể công như thể nào cuộn cuộn liên tục, hấn thủy chung thủ đến kín không kể hờ, không có nửa điểm sơ hở.

Rống!

Huyết Thi trời sinh tàn bạo, nào có cái gì tính nhẫn nại.

Hung vật này song trào đã vung vẩy đến xấp xỉ Phong Ma, thậm chí không tiếc hé miệng, điên thú cắn xé lên, phun ra ra đầy sền sệt dòng máu.

Dạng này chiến đấu , bình thường người hoảng sợ đều muốn bị dọa phát sợ, nhưng Lâm Dương Thiên lại mặt không đổi sắc, một đôi mắt gắt gao nhìn chăm chăm đối diện Tật Phong Sậu Vũ công kích.

Chiến cục, dị thường hung hiểm.

Lâm Dương Thiên tựa như tại xiếc đi dây, không cần thận liễn sẽ bị đối phương điên cuồng công kích đột phá phòng ngự, thấy tất cả mọi người khản trương không dám chớp mắt.

Trong đám người Tiêu Tương, giờ phút này đồng dạng cầm thật chặt quyền đầu, một đôi mỹ lệ trong mắt to lộ ra chưa bao giờ có lo lắng.

Mà lúc này, liễn nghe bà vai nàng phát hóa giống như hồ kéo lấy cái cảm thì thảm một câu:

"Tiêu tử này làm cái gì? Lập tức liễn xong việc tiết tấu làm gì kéo lâu như vậy?"

Hả?

Tiêu Tương cỡ nào người thông minh, lập tức kịp phản ứng, thật không thể tin nhìn xem Hòa Nhi:

"Hòa Nhi, người đạo Lâm Dương Hội thắng?"

"Thôi đi, há lại chỉ có từng đó sẽ thắng, muốn thắng đã sớm thắng, cũng là không biết Lâm tiểu Dương đang chờ cái gì."

Không thể nào?

Tiêu Tương Nhật Nguyệt sáng ngời con người nháy lại nháy.

Nàng phát hiện mình đã nhiều lần đề cao đối với Lâm Dương Thiên đánh giá, nhưng là đến bây giờ lại còn là đánh giá thấp Lâm Dương Thiên.

Thiếu niên này có lập tức kết thúc chiến đấu năng lực?

Này Lâm Dương Thiên tới là mạnh bao nhiêu a?

Người khác không có nghe được Tiêu Tương giống như Hòa Nhi đối thoại, phối hợp đang lo lắng Lâm Dương Thiên tình cảnh.

Huyết Thi đã vây quanh Lâm Dương Thiên trọn vẹn công có mấy phần chuông, cục thế đã càng ngày càng nguy hiểm, Lâm Dương Thiên mắt thấy đã nhanh muốn vô pháp ngăn cản đối phương càng ngày càng tấn công mạnh xu thế.

Cuối cùng, Lâm Dương Thiên lâu Thủ tất mất, tại đối mặt đối phương một cái liên tục lúc công kích đội, thuần bài đón đỡ chậm một chút, tại chính mình phải phía dưới xương sườn vị trí lộ ra sơ hở.

Khắc khắc!

Huyết Thi nơi nào sẽ lưu tình, trực tiếp đuổi ra móng trái thẳng tấp chụp vào Lâm Dương Thiên sườn phải.

Rầm rầm

Mọi người nghe được một tiếng chói tai kim khí ma sát.

Ngay sau đó mọi người liễn thấy Lâm Dương Thiên này cứng rắn vô cùng bạch ngân vương khải lại bị Huyết Thi móng tay giống như trang giấy một dạng tùy tiện chọc thủng, bốn cái móng vuốt thẳng tấp liễn đâm chọc Lâm Dương Thiên vai phải giống như ở ngực bên trong.

PHỐC.

Máu tươi nổi lên bốn phía.

Toàn trường thờ dài.

Thời gian phảng phất đang giờ khắc này đình chỉ.

Huyết Thi giống như Lâm Dương Thiên yên tĩnh đứng ở trong sân, chỉ nghe được Lâm Dương Thiên tích tấp máu tươi nhỏ tại mặt đất mặt đất âm thanh.

Không, không thể nào. . .

Lâm Dương Thiên muốn thua?

Tất cả mọi người chỉ cảm thấy hy vọng cuối cùng đã sụp đổ, bên tai càng là nghe được đối diện Âm Mạc Thương càn rỡ cười lạnh:

"Hừ, lời nói được phách lối, không gì hơn cái này! Vô tri con kiến hôi, thật tốt cảm thụ bị Huyết Thi độc ăn mòn tư vị đi."

Hắn lời nói, cơ hồ đã tuyên án Lâm Dương Thiên tử hình.

Đồng thời cũng tuyên cáo còn thừa tứ phương thế lực cuối cùng vận mệnh, hôm nay, bọn họ đều muốn bại hoàn toàn tại vạn môn vị dưới chân.

Thế nhưng là.

Ngay tại Âm Mạc Thương nắm chắc thắng lợi trong tay, sẽ diệt sát Lâm Dương Thiên nghiền ép toàn trường thời điểm, bên cạnh luôn luôn không chế Huyết Thi Âm Cửu U lại đột nhiên bốc lên một câu:

"Ít, Thiếu Thiên? Làm sao bất động?"

Hả?

Âm Mạc Thương nhất thời còn không có kịp phản ứng: "Sur huynh người nói cái gì?"

Âm Cửu U càng là một mặt chấn kinh, một đôi trắng bạch trong con ngươi lần thứ nhất xuất hiện vẻ kinh hoàng: "Ta, ta mất đi đối với Thiếu Thiên không chế."

Cái gì! ! !

Âm Mạc Thương chính mình Bán Nhân Bán Quỷ, nhưng lúc này vẫn là bị lời này cả kinh toàn thân mồ hôi lạnh.

Cái gì gọi là mất đi không chế a?

Huyết Thi không phải giống như người điều khiển hợp thành một thể a, làm sao có khả năng mất đi không chế?

"Sur huynh, người không nên nói vậy! Chương môn cũng đã có nói thứ này tuyệt đối sẽ không có sai lầm a! Người lại thôi thúc a! !"

Âm Mạc Thương giãn chỉ cảm thấy chính mình cho tới bây giờ nói chuyện không có như vậy không còn khí.

"Vô dụng, huyết thi này 【 Mệnh Nguyên 】 đã bị ta cắt đứt."

Lâm Dương Thiên nhàn nhạt âm thanh vang lên.

Âm Mạc Thương giống như Âm Cửu U đều sững sờ.

Cái gì là Mệnh Nguyên?

Tại tất cả mọi người nhìn soi mói, Lâm Dương Vi hơi lui lại , mặc cho Huyết Thi cứng ngắc móng tay từ thân thể mình bên trong rút ra.

Cùng lúc đó, hắn hai ngón tay mang theo xì xì Điện Mang hóa quang, cũng từ đối diện Âm Thiếu Thiên trúng ngay ngực vị trí chậm rãi rút ra.

Không ai có thể đủ thấy rõ vừa rồi phát sinh cái gì.

Chỉ có Lâm Dương Thiên tự mình biết, hắn nếu quan sát thật lâu, mới tìm được này là Huyết Thi Mệnh Nguyên chỗ, làm ra sau cùng một cái tính chuẩn công kích.

Lấy Lâm Dương Thiên trong cơ thể chứa đựng những Tử Điện Lôi đó điểm, nếu như toàn diện bạo phát phối hợp thêm đại Chí Dương thuần lời nói, là có thể giống Hòa Nhi nói tới khinh địch như vậy hủy đi này là Huyết Thi.

Nhưng Lâm Dương Thiên động khác tâm tư.

Huyết Thi loại vật này tại cao giai vị diện có lẽ không tính là gì, nhưng là tại khi Vô đại lực đây tuyệt đối là ngư bức hàng hiếm sắc, Lâm Dương Thiên làm sao có khả năng buông tha như thế một bộ không công đưa tới cửa bảo bối.

Cho nên, hắn liều mạng chính mình thụ thương, cũng phải tận khả năng hoàn chỉnh thu lấy tôn này Huyết Thi, đi qua hắn cải tạo, cái này sẽ là trở thành một bộ hoàn toàn mới mà cường đại Chiến Đấu Cơ Khí.

Cái này bên trong quan trọng, người khác tự nhiên là xem không hiểu, mà vạn môn vị hai đầu Lão Quỷ càng là hoàn toàn mộng ép.

Bạn đang đọc truyện *Hỏa Đế Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 130 : Đập con ruồi

Tại toàn trường trong mắt mọi người, Lâm Dương Thiên cũng là tại đầu này tuyệt thế hung vật trên thân điểm một chút, sau đó toàn bộ hình ảnh liền đứng im

Đây quả thực liền không khoa học! !

Âm Cửu U, vị này vạn môn vị chí cường giả, này lại đang liều mạng kết ấn Niệm Chú, trong miệng không ngừng gào thét: "Băng vào ta hồn, khu người thân thể, Thiếu Thiên, tỉnh lại, nhanh tỉnh lại! !"

Đối diện.

Lâm Dương Thiên nhưng là cảm này Huyết Thi hai cánh tay chậm rãi để nằm ngang, vạn lên Âm Thiếu Thiên da mặt hung hăng đánh một chút.

"Ân, đáng tiếc thủ pháp luyện chế thô ráp một chút. . ."

Ba.

Cái này đánh khuôn mặt tiếng vang, giống vô cùng một cái bàn tay, hô tại Âm Cửu U trên mặt.

Lão quỷ này tại chỗ liền không có khuôn mặt đọc tiếp xuống dưới, tâm lý khổ ép muốn phun máu.

Mẹ nó đây chính là chúng ta vạn môn vị hi sinh mấy vị Đỉnh Cấp Cao Thủ đổi lấy Huyết Thi a!

Làm sao bây giờ bị tiểu tử kia như cái búp bê một dạng tùy tiện giày vò! !

Bên cạnh Âm Mạc Thương trên mặt nơi nào còn có nửa điểm ý cười, tức giận đến vốn là trắng bệch khuôn mặt càng thêm không có huyết sắc.

Hắn đem răng đều nhanh khai ra máu, lạnh lùng nhìn chăm chăm Lâm Dương Thiên:

"Tiểu tử, coi như ngươi chế trụ Huyết Thi, nhưng là chính ngươi cũng Trung Thi độc, nếu không chi chốc lát, ngươi liền sẽ trở thành một vũng máu."

Kết quả Lâm Dương Thiên, cũng đã đem đầu cúi xuống đi, một ngón tay trên đầu lần nữa ngưng tụ ra hơi hơi Tử Điện Lôi Diễm Quang mang, giống như một cây ngân châm, nhanh chóng điểm đối diện Âm Thiếu Thiên trên thân mấy đạo Khí Mạch vận hành tiêu điểm.

Hắn đây là muốn bằng nhanh nhất tốc độ cầm Huyết Thi trong cơ thể vận chuyển Tà Lực tạm dừng phong ấn, mức độ lớn nhất bộ thân thể này hướng về khác phương hướng cái tạo khả năng.

Về phần Âm Mạc Thương đạo Huyết Độc?

Hả?

Đồ chơi kia sớm bị Lâm Dương Thiên trong cơ thể hoàn toàn Tử Điện Lôi diễm hóa ngay cả thuốc đều tìm không đến.

"Tốt, hiện tại đến phiên các ngươi hai cái."

Lâm Dương Thiên phong ấn tốt cổ kia Huyết Thi, ngẩng đầu lên, nhìn về phía vạn môn vị mọi người thời điểm, ánh mắt đã lạnh giống băng.

Âm Mạc Thương, Âm Cửu U, lúc này đều tại miệng lớn thở phì phò.

Bọn họ lúc này đẩy mình nước đắng cùng biệt khuất.

Lúc đầu nói xong một trận trấn áp tứ đại thế lực bá khí đại hí, bị đối diện một cái cho tới bây giờ chưa thấy qua thiếu niên nghịch chuyển thành hiện tại cục diện này.

Nếu là trước mặt năng lượng có một khối đậu hũ, hai người này thật không bằng đập đầu chết quên.

Đáng tiếc, trước mắt không có đậu hũ, chỉ có từng bước một chậm rãi đi vào Lâm Dương Thiên.

Lâm Dương Thiên hiện tại cơ hồ có thể trăm phần trăm xác định cái này vạn môn vị phía sau có một cỗ không thể cho ai biết Hắc Âm Thế Lực, nếu không tuyệt không có khả năng luyện chế ra Huyết Thi loại này tồn tại.

Âm Cửu U nói rõ liên vên vên cái người điều khiển, biết nhưng không biết vì sao nhưng, cho nên mới sẽ bị Lâm Dương Thiên khiến cho hoàn toàn được vòng tròn.

Lúc đầu, coi như này cỗ Hắc Âm Thế Lực muốn tại khí Vô đại lực gây sự cũng không liên quan hấn, nhưng là hôm nay cái này vạn môn vị bị coi thường phạm đến trên đầu của hấn, vậy thì thật xin lỗi.

Lâm Dương Thiên cũng không phải Mạc Siêu Nhiên loại kia cái gọi là nhân từ quân tử, từ khi trải qua Trần Triều ca lừa gạt về sau, Lâm Dương Thiên sinh tồn pháp tắc cũng là người không phạm ta ta không phạm người, người nếu phạm ta ——

Diệt cả nhà của hấn! !

Ba ba.

Lâm Dương Nhất từng bước hướng phía vạn môn vị hai cái Lão Quỷ đi đến, mỗi một bước, đều để hai người da mặt run rẩy theo.

"Mạc Thương, ngươi nghĩ biện pháp đi, ta yểm hộ ngươi."

"Sur huynh! !"

Âm Mạc Thương nghe được Âm Cửu U lời nói, cả người giật mình, sau đó không nói lời nào.

Cục thế trước mắt đã đến tình trạng này, không có Huyết Thi, hai người bọn họ tuyệt đối không phải ở đây những này Hào Hùng đối thủ.

Hấn nếu là không đi, một cái đều đừng đi.

"Đi mau, nhất định phải đem cái này Ngân Giáp tiểu tử sự tình bẩm báo chương môn còn có mấy vị kia đại nhân, hấn lại là chúng ta vạn môn vị địch nhân lớn nhất! !"

Âm Cửu U trên thân đã bắt đầu bốc lên cuộn cuộn linh lực màu đen, một đôi trắng bạch đôi mắt cũng bắt đầu nổi lên hồng mang.

"Tốt! Sur huynh, Mạc Thương thề, nhất định sẽ báo thù cho huynh, cầm trước mặt những người này toàn bộ giết sạch!"

Đi! !

Hai người gật đầu mạnh một cái, đồng thời hành động.

"Ngọt tiểu tử kia, đừng muốn ngông cuồng! Đưa ta Thiếu Thiên thi thể! !"

Hô một chút.

Một đạo hắc sắc Long Quyển đất bằng mà lên, Âm Cửu U toàn thân đều bị nồng đậm hắc khí nơi bao bọc, một cái tạo hình kỳ lạ một tay Lưu Tinh Chùy bị hấn nắm trong tay.

Cái này Lưu Tinh Chùy cũng là vạn môn vị một kiện chí bảo, tên là 【Ma Thôn】, nắm tay bộ vị chính là một cái Thôn Thiên hồng căng tay, mà Lưu Tinh chùy đầu búa thì là một thứ từ viễn cổ lưu truyền tới nay hung thủ đầu lâu.

Cái này hung tàn Ma Binh vừa xuất thế liền nhắc lên vạn tượng âm phong, mặc dù không như máu thi thể đáng sợ, nhưng cũng làm cho toàn trường người toàn thân run rẩy.

Ma khí Vô Cương!

Cái này Âm Cửu U giờ phút này là lấy mệnh vì là Âm Mạc Thương sáng tạo cơ hội, cho nên trực tiếp cầm toàn thân tà khí linh lực thúc cốc đến đỉnh phong, ma nuốt Lưu Tinh Chùy xiềng xích trong nháy mắt tăng vọt đến hơn một trăm mét trường, mục tiêu xa xa không phải Lâm Dương Thiên, mà chính là toàn trường Đỉnh Tiêm Cao Thủ.

Rầm rầm

Đáng sợ Tà Thú đầu lâu tại Âm Cửu U thời thúc dưới phảng phất trọng sinh, hế mệnh đang không ngừng vung vẩy quá trình bên trong phun ra từng đạo

từng đạo kinh người hắc sắc linh mang, đồng thời một vòng một vòng tà khí linh sóng tựa như thủy triều hướng về bốn phương tám hướng cuốn tới.

Đây chính là muốn công kích toàn trường, để cho người khác không rảnh bận tâm Âm Mạc Thương chạy trốn.

Âm Mạc Thương thì không chút do dự thả người nhảy lên, triệu hồi ra một kiện vạn môn vị phi hành chí bảo —— Huyết Ảnh cánh.

Một đôi màu đỏ sậm cánh bị hấn cấm ở phía sau, vung vẩy ở giữa nhấc lên cuồng phong từng trận, suu một chút liền bay lên không trung.

"Sư huynh, người yên nghĩ đi. Ta thề, nhất định sẽ nhưng hôm nay tất cả mọi người cho người chôn cùng! !"

Nói xong, phía sau hấn đôi kia Huyết Sí mạnh mẽ vung, thân hình cực tốc lóe lên, muốn xông phá Cửu Tiêu, chạy ra Thăng Thiên.

Nhưng lại tại hai vị này vạn môn vị Chí Cường Hộ Pháp Trưởng Lão vừa mới đồng thời xuất thủ trong nháy mắt, đỉnh đầu bọn họ bên trên, một cái ừ ừ kéo đến cự đại thủ chương đã ầm ầm phủ xuống tới.

"Hiện tại muốn đi, có phải hay không quá ngây thơ."

Lâm Dương Thiên lời nói, mới thật sự là lãnh khốc từ thần, hấn muốn chém người, vạn sẽ không còn có một điểm sinh cơ.

Đại La Viêm chương! !

Vậy đến từ Ly Hòa Thiên Đế truyền thừa Linh Quyết lại xuất hiện nhân gian, chỉ là lần này uy lực, nhưng là trước đó chưa từng có khủng bố.

Đã từng Đại La Viêm chương, chính là Chí Thuần hóa điểm Thần Chương, mười mét lớn nhỏ.

Nhưng hôm nay Lâm Dương Thiên ăn mặc bạch ngân vương khai, lấy trong cơ thể khủng bố Từ Điện Lôi điểm thôi thúc Linh Quyết, đánh văng ra ngoài cự chương khoảng chừng rộng hơn mười thước, tầng bên trong vì là nóng hổi liệt điểm, ngoại tầng vì là Khu Tà Thần Lôi, ầm ầm mà xuống, nhất định cũng là Diệt Thế Lôi Hải núi lửa.

Đây là cái gì! !

Hai cái Lão Quỷ trực giác đối mặt cái này một cái Lôi Hóa cự chương, toàn thân tế bào đều đang run rẩy, đó là Từ Điện Lôi điểm trời sinh đối với Âm Tà Chi Lực vô tận khắc chế, mặc dù bọn họ tu vi cao hơn Lâm Dương Thiên, nhưng ở Từ Điện Lôi điểm trước mặt, sở hữu chiến lực đều bị áp chế đến thung lũng.

Ma Thôn Thiên Hạ! !

Âm Cửu U ra sức thu hồi Lưu Tinh Chùy, hung hăng đánh tới hướng đỉnh đầu cự chương.

Huyết Ảnh Độn!

Âm Mạc Thương thì là cảm thân hình thúc cộc đến cực hạn, phải thoát đi cái này Lôi Hóa Diệt Thế luyện ngục.

Chỉ tiếc, tại Từ Điện Lôi điểm loại này cường đại Dị Chung Linh Hóa trước mặt, hết thảy cũng là phí công.

Ầm ầm.

Cự chương rơi xuống đất, bụi mù nổi lên bốn phía.

Hai người giống như con ruồi bị hung hăng đập vào mặt đất.

Vô tận Điện Mang hóa điểm giống như như gọn sóng ầm ầm nổ tung, xoẹt tiếng nổ mạnh bên tai không dứt, toàn bộ mặt đất đều bị đáng sợ Lôi Hòa năng lượng tẩy lể một phen, biến thành một phiến đất hoang vu.

Cự chương rơi xuống đất vị trí, thì xuất hiện một cái cự đại thủ chương ần, xâm nhập trọn vẹn mười mấy mét sâu, có thể Lâm Dương Nhất chương uy lực là như thế nào nghịch thiên.

Này mười mấy phút trước kia còn tuyên bố muốn nghiền ép toàn trường hai vị âm trưởng lão, giờ phút này một cái đang, một cái trở mình, toàn thân cháy đen nằm tại cự chương vũng hồ, giống vô cùng hai cái bị nướng cháy con ếch.

"Ây. . . PHỐC. . ."

Âm Mạc Thương, là chính diện nằm vị kia, mở miệng, phun ra một vòng khói trắng, toàn thân trên dưới đã tìm không ra một khối tốt da.

Từ Điện Lôi điểm, không hổ là trên dị hóa bảng xếp hạng thứ mười bốn vị cường đại Linh Hóa, thiên hạ yêu tà lực lượng khắc tinh, dù cho là Uẩn Linh đỉnh phong Tà Đạo cường giả, cũng bị oanh sát thành cận bã.

Giờ phút này, con hàng này toàn thân Âm Tà linh lực đã toàn bộ bị phế, khí hải nổ tung, gân cốt thành tro, cũng chính là dựa vào sau cùng một hơi chống

đờ, không có chết đi.

Mà bên cạnh hấn Âm Cửu U, thì là đã không có hô hấp.

Lão Quỷ bản thân niên kỷ liền lớn, tăng thêm vừa rồi đã thôi thúc toàn bộ linh lực, lại chịu này trọng thương, trực tiếp xuống dưới giống như Âm Thiếu Thiên tụ hợp.

"Các ngươi. . . Chờ lấy, vạn, vạn môn vị nhất định sẽ không bỏ qua. . ."

Âm Mặc Thương vẫn còn ở giây dựa lấy đối với tất cả mọi người dưới nguyên rủa, mà lúc này, cự chương hàm động phía trên, đã nhô ra một chuỗi thân ảnh.

Tiết Thiên, vị này thích nhất bỏ đá xuống giếng hải tặc đầu lĩnh trực tiếp từ phía trên đá một nắm cát hạ xuống.

"Cút đại gia ngươi, cầm miệng cho lão tử! !"

Khụ khụ khụ. . .

Này Âm Mặc Thương bị một cái hạt cát trực tiếp sắc đến yết hầu, sau cùng một cái biệt khuất oán khí không có thở lên, tại chỗ sắc đến ngất đi.

Bạn đang đọc truyện *Hóa Đế Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 131 Chuẩn bị phá trận

Phi. Hai cái Lão Quỷ, không chết cũng phế.

Lão Đại, giết chết bọn chúng đi! !

Đừng vội!

Lúc này, Thảm Hiểm Đội bên trong mấy vị Lão Đại đã nhao nhao dựa đi tới.

Hoàng Thường cúi đầu nhìn xem hàm động dưới hai vị Uẩn Linh đỉnh phong cường giả hình dạng, khóe mắt vẫn là không nhìn được run run.

Nếu là chính mình gặp được một chiêu như vậy Lôi Hỏa Thần Chương, chỉ sợ cũng sẽ không tốt đi nơi nào.

Cái này Lâm Dương Thiên. . .

Chẳng lẽ đã đứng ở toàn bộ khí Võ đại lục đỉnh phong a?

Hấn mới bao nhiêu lớn a. . .

Hơn mấy vị Lão Đại, tuy nhiên từng cái sắc mặt bình tĩnh, nhưng là thâm nghĩ đến giống như Hoàng Thường cơ bản không sai biệt lắm.

Bọn họ đều dùng dư quang nhìn xem Lâm Dương Thiên, tâm tư vô cùng phức tạp.

Chính mình cả đời Khổ Tu, vẫn còn so sánh không hơn một cái mười mấy tuổi Oa Oa. . .

Cái thế giới này, thật quá không công bằng a! !

Thán thuộc về thán, sự tình vẫn là muốn làm.

Hoàng Thường nhìn xem phía dưới thảm không nở tranh giành hai cái cháy đen con ếch Cầm Âm Mặc Thương bắt giữ, hôm nay sự tình không thể cứ như vậy kết thúc, lão phu ngày khác tự nhiên muốn đi vạn môn vị hướng về này 【 Âm Vạn Hồng 】 đi đòi một lời giải thích.

Hơn mấy phương cũng là nhao nhao gạt đầu, đều nói hôm nay sự tình tuyệt đối không thể cứ như vậy quên.

Cái này vạn môn vị nói rõ rắp tâm hại người, đoàn người ước định cẩn thận tương lai nhất định phải cùng nhau lên môn, đi tìm cỗ này Tà Ác Thế Lực ra một ngưng ác khí.

Về phần còn lại những cái kia vạn môn vị đệ tử, trên cơ bản cũng là một đám thái kê.

Phổ A Man một người hướng về nơi đó đứng lên, liền trấn áp toàn trường, không có một cái nào vạn môn vị người dám ra đây phản kháng, toàn bộ bị vô tình tù binh, trông giữ đến một bên.

Đến tận đây, một trận bởi vạn môn vị dẫn phát phong ba cuối cùng lắng lại.

Một vị đến từ Xuất Vân Quận Quốc thiếu niên anh hùng đột nhiên xuất hiện, tại khí Võ đại lục Tây Nam khu vực Tứ Đại Siêu Cấp Thế Lực trước mặt triển lộ phong mang.

Lâm Dương Thiên, lập tức thành toàn trận trong mắt cao thủ tiêu điểm.

Ở giữa chính lý lúc nghỉ ngơi đợi, Tiết Thiên bốn người nước miếng tung bay cầm Lâm Dương Nhất trên đường tại Thù Hải anh dừng hành động nói ra.

Đoàn người thế mới biết, nguyên lai vị này người mặc thiếu niên mặc giáp bạc cao thủ đã sớm ở phía trước vì là cả chi đội ngũ lập xuống công lao hãn mã.

Tất cả mọi người ở giữa thu dọn điều chỉnh thời điểm, nhìn về phía Lâm Dương Thiên ánh mắt đã không giống nhau.

Một chút tuổi trẻ bọn con trai, có mặc cảm, có muốn đem Lâm Dương Thiên xem như ngày sau mục tiêu cuộc sống.

Một chút từ mười mấy tuổi đến ba mươi mấy tuổi khác biệt tuổi trẻ thiếu nữ đám thiếu phụ bọn họ, tuy nhiên số lượng không nhiều, nhưng là từng cái trong ánh mắt đều nổi lên không che giấu chút nào dập dòn xuân quang.

Nói đùa, còn trẻ như vậy thiếu niên anh hùng, đáng đáp lại đẹp trai như vậy, cho người người không cần a!

Về phần những Lão Đại đó nhóm từ không cần phải nói.

Trong lòng bọn họ, đã sớm đem cái này thiếu niên phóng tới cùng bọn hãn bình khởi bình tọa chí tôn vị trí bên trên đến, không, hoặc là đạo, còn muốn cao hơn một chút.

Tại bây giờ khí Võ đại lục ở bên trên, chỉ sợ chỉ có những sớm đó đã ẩn thế lão quái vật nhóm, mới có thể bình đẳng đứng tại Lâm Dương Thiên trước mặt đi. . .

Bất kể thế nào dạng, toàn bộ trên quảng trường cuối cùng là hồi phục bình thân bình an, tất cả mọi người đang đợi sau cùng một việc.

Cái kia chính là thiên hạ Thương Minh một phương có hay không bản sự mở ra đã khôi phục như lúc ban đầu cái kia đạo kết giới.

Một lần nữa điều chỉnh về sau Thám Hiểm Giả trận doanh, rõ ràng có chút không giống nhau lắm.

Vốn là Ngũ Phương nhân mã hiện lên bán nguyệt hình dáng vây quanh ở kết giới phía trước, ai cũng không cam lòng lạc hậu, nhưng là hiện tại, trừ được Cát Lợi vương quốc xa xa đứng ở một bên bên ngoài, vô luận là Thiên Tang vương quốc vẫn là Phục Ba bộ lạc, giờ phút này đều muốn đội ngũ về phía sau rút lui một chút, rõ ràng cho thấy một loại khiêm nhượng tư thái.

Ý kia đã lại rõ ràng tuy nhiên—— hiện tại tại đây, thiên hạ Thương Minh đạo quên.

Đây hết thấy, tự nhiên cũng là xem ở Lâm Dương Thiên trên mặt mũi hành vi, bất quá khi Mạc Siêu Nhiên cùng Bối Khắc Thân Vương hai vị Lão Đại đi vào thiên hạ Thương Minh một phương trong trận doanh thời điểm, nhưng là nghe được một cái làm cho người tương đối chấn kinh thất vọng tin tức.

Vị kia thần thông quảng đại Lâm Công Tử, vậy mà bởi vì vừa rồi một trận chiến bên trong tiêu hao quá lớn, đã muốn đánh quên quay về thuyền nghỉ ngơi.

Về phần cái này kết giới, thiên hạ Thương Minh bên này biểu thị cũng không có đặc biệt tốt biện pháp. . .

Lâm Dương công tử cũng chỉ đạo bốn chữ Bất lực.

Dạng này a. . .

Tất cả mọi người sắc mặt không khỏi âm đạm xuống.

Đoàn người tuyệt đối không ngờ rằng, sau cùng lần này thám hiểm cuối cùng lại lại là lấy dạng này kết quả kết thúc công việc.

Toà kia cự đại trong pháo đài cổ bí mật, thủy chung vẫn là không có thể để lộ.

Thôi thôi.

Mạc Siêu Nhiên hướng phía mọi người chấp tay một cái, đồng thời hướng về Hoàng Thường bên này biểu đạt chính mình lòng biết ơn, nói ra vô luận là

thiên hạ Thương Minh vẫn là Lâm Dương Thiên, ngày sau chỉ cần có cần địa phương, hẳn thậm chí Phục Ba bộ lạc nhất định sẽ toàn lực tương trợ, hồi báo Lâm Dương Thiên hôm nay trợ lực chi ân.

Mà Bối Khắc Thân Vương thì là mười phần thất vọng nói một câu Kết giới không phá nổi ngược lại là không có gì, chỉ là người ta còn muốn lấy giống như này Lâm tiểu ca ca thật tốt thân cận một chút, ít như vậy năm anh hùng, người xem gia trong nội tâm cũng là một trận tâm động đây.

Qe. . .

Mọi người nhao nhao sắc mặt quái dị, trong lòng tự nhủ cái này Bối Khắc Thân Vương vẫn là nghiêm túc lên để cho người ta có thể tiếp nhận một chút.

Về phần này được Cát Lợi vương quốc trong đội ngũ, thì là cuối cùng phái một vị dũng sĩ tới, giao cho Hoàng Thường một kiện đồ vật.

Đó là một khối điêu khắc Kim Sắc Lang đầu lệnh bài.

Vị dũng sĩ này hướng về Hoàng Thường bốn người cúi đầu hành lễ, nói ra A Man điện hạ cảm cái này 【 Kim Lang làm cho 】 giao cho Lâm Dương điện hạ, hẳn sẽ là thảo nguyên vĩnh viễn khách nhân!

Ha ha.

Hơn nấy vị Lão Đại cũng hơi cười một tiếng.

Liên xem như Huyết Lang phủ A Man, cũng biết lúc này hướng về Lâm Dương Thiên đuổi ra cảnh ô liu a!

A Man điện hạ còn nói, lúc nào các loại Lâm Dương điện hạ đi thảo nguyên làm khách, hẳn sẽ đích thân đá bể Lâm Dương điện hạ cái mông, hồi báo hẳn hôm nay bất kính lời nói!

Ha-Ha.

Huyết Lang còn nhớ rõ Lâm Dương Thiên gọi hẳn làm cái kia xạ tiễn, rõ ràng cũng là tại mạnh miệng.

Cứ việc kết quả không vừa ý người, nhưng cuối cùng là hữu kinh vô hiểm hoàn thành lần này mạo hiểm.

Tứ phương nhân mã cùng nhau quyết định tại hòn đảo nhỏ này thượng diện nghỉ ngơi một đêm, ngày thứ hai liền cùng nhau rời đi, trở về Vọng Không Đảo.

Trở lại đường, liền thoải mái nhiều.

Toà này cổ bảo, ước chừng cách mỗi hơn một tháng sẽ phun trào một lần rải tại 【 Lôi Trì 】 bên trong những Từ Điện Lôi đó Diễm Hỏa cầu, cho nên không có cách nào ở trên đảo xây dựng cơ sở tạm thời, nhưng là đợi đến Lam Hải các loại Luyện Khí đại sư tới về sau nhưng là có thể đến khi dựng truyền tông trận, để cho đoàn người trở về Vọng Không Đảo.

Mà Hắc Sa hào chiếc này trên quý Thuyền Hải Tặc, thượng diện cũng có xảo diệu cấu tạo cơ quan, có thể tháo dỡ thành mấy cái bộ phận, chứa vào trong túi cần khôn tùy thân mang theo.

Cứ như vậy, tất cả mọi người bắt đầu chuẩn bị đường về các hạng công tác.

Mà khi một đám Hắc Phong hải tặc bởi vì muốn hủy tháo Hắc Sa hào đi gỡ Lâm Dương Thiên cửa phòng thời điểm, nhưng là nhìn thấy một màn kinh người.

Lâm Dương Thiên đi?

Trên bàn, chỉ để lại một tấm làm cho tất cả mọi người không khỏi diệu tởm giấy Việc nơi này đã, Lâm Dương Thiên còn có chuyện quan trọng, đi đầu một bước.

Cứ như vậy đi?

Theo mấy tên lưu tại Hắc Sa hào tiếp nước tay hồi báo, sớm đi mười phần, xác thực bắt đầu Lâm Công Tử không chế lấy một kiện hắc sắc chiến giáp, bay về phương xa.

Xoa, lão tử còn nói tới nay phải thật tốt giống như tên kia uống một trận! ! Tiết Thiên hung hăng cắn răng một cái, hiển nhiên là không nghĩ tới Lâm Dương Thiên vậy mà đi được như vậy dứt khoát.

Hơn người cũng là nhao nhao kinh ngạc, không cần thận mãnh suy nghĩ một chút, Lâm Dương Thiên xác thực cũng không có lưu tại nơi này lý do, người ta giống như thiên hạ Thương Minh bất quá là thuê mướn quan hệ, chuyện này, có thể đạo Lâm Dương Thiên cung cấp tác dụng vượt xa khỏi hẳn đạt được thù lao.

Muốn đi, ai cũng không có cách nào cản hẳn.

Về phần này trên đường trở về trùng trùng điệp điệp nan quan, không có người sẽ thay Lâm Dương Thiên lo lắng. . . Thủ đoạn kia thần bí khó lường thiếu niên, chỉ sợ mình này khi Vô đại lục ở bên trên, đã không có địa phương có thể ngăn trở bước chân hắn.

Theo ngày thứ hai Nhật Xuất, tất cả mọi người đi vào truyền tông trận rồi đi hòn đảo nhỏ này.

Mà đợi đến cả toà ở trên đảo không còn có một điểm người ở thời điểm, một bóng người nhưng là đột nhiên lại xuất hiện tại trên đảo nhỏ.

Không phải Lâm Dương Thiên còn có thể là ai.

Một tịch Thanh Sam Lâm Dương Thiên không nhanh không chậm đi đến toà kia đến khi dừng trước truyền tông trận mặt, nhẹ nhàng dậm chân, đem phía trên còn sót lại trận pháp năng lượng phá hư, cả hòn đảo nhỏ, cuối cùng chỉ còn lại có hắn một người.

Móa, Lâm tiểu Dương, nhìn không ra tiểu tử nguoi còn có chút xấu bụng a! Đem người khác đều lừa dối đi, tự mình một người lưu lại ăn một mình.

Hỏa Nhi tại Lâm Dương Thiên trên bờ vai, không lưu tình chút nào liền mở phun.

Vạn nhất bên trong có ăn ngon yêu thú Tiên Thảo, nguoi bỏ được cùng bọn hắn chia sao? Lâm Dương Thiên bất động thanh sắc hỏi một câu.

Oanh.

Hỏa Nhi trực tiếp một cái Linh Hỏa phun ra ngoài, cầm này còn lại truyền tông trận nướng ngay cả cận cũng không còn.

Nói đùa.

Trên đời này cái gì đều có thể đàm luận, chính là không có người có thể đoạt Hỏa Nhi đại vương thực vật! !

Bạn đang đọc truyện *Hỏa Đế Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 132 Mộ đạo

Lời kia nói đi cũng phải nói lại, nguoi cứ như vậy có tự tin có thể phá đạo phong ấn này?

Hỏa Nhi quạt cánh bay đến Lâm Dương Thiên trên đầu, một cái móng vuốt gãi Lâm Dương Thiên da đầu, đi qua lần này tại Thú Hải hai người sóng vai chiến đấu, con hàng này đối với Lâm Dương Thiên tựa hồ càng thêm nguoi thân (thả) gần (tử) một chút.

Nói nhảm, bằng không ta lưu lại nơi này ở trên đảo cùng nguoi cùng một chỗ ngắm sao sao? Lâm Dương Đan đơn độc đối mặt Hỏa Nhi thời điểm cũng là vận miệng như đao.

Lúc trước hai nguoi tại Thanh Vân Sơn nửa năm cũng là như thế tới.

Nói xong, Lâm Dương Thiên liền lách mình đi vào cái kia đạo kết giới trước đó, nguy nga hắc sắc cổ bảo tựa như một cái cự thú, nhìn xuống Lâm Dương Thiên.

Lâm Dương Thiên mở ra Hỏa Nhân Kim Tinh, cẩn thận vây quanh kết giới quan sát.

Được hay không a? Không được ta vẫn là đi Thú Hải bên trên đi một vòng đi, bốn vương cảm thấy chỗ này hải sản hoàn thành.

Lâm Dương Thiên ba một chút vung ra hơn một trăm cân Hồ Sa thịt, để cho Hỏa Nhi an tĩnh lại.

Hắn đi rất chậm, trọn vẹn xem có một chén trà thời gian, cuối cùng tại khoảng cách cổ bảo đại môn ước bốn mươi lăm độ nghiêng sừng vị trí đứng vững thân hình.

Sau đó hắn nhanh chóng từ chính mình tu đi trong nhần lấy ra một bộ giản dị luyện khí dụng cụ, bao quát một tấm rèn đúc đài, giống như một cái tiểu hình Lò luyện.

Hỏa Nhi, há mồm nuốt cái hộp quẹt.

Lại đến một trăm cân Hồ Sa thịt.

Ngứa da đúng hay không?

Hai người một chỗ thời điểm chính là như vậy phong cách, Hòa Nhi cũng không hỏng việc, trực tiếp phun ra một cái Tất Phương Linh Hỏa, cung cấp Lâm Dương Thiên sử dụng.

Sau đó Lâm Dương Thiên liền bắt đầu một đoạn có thể xưng hoàn mỹ luyện khí biểu diễn, cầm mười mấy loại trên thân mang theo tứ giai Linh Tái dung luyện thành một loại nhàn nhạt lam sắc dung dịch.

Sau đó, hắn lấy ra chính mình minh văn bút.

Minh văn thuật, là trên người hắn bí mật lớn nhất bài một trong, cũng là hắn không nguyện ý mang theo người khác cùng nhau bài trừ kết giới trọng yếu nguyên nhân.

Trước mặt cái này kết giới là minh văn pháp trận sinh ra phòng ngự, hấp thu Thiên Địa Linh Lực, sinh sôi không ngừng, tự mình chữa trị, vượt xa khỏi khí Vô đại lực ở bên trên vô giả tưởng tượng.

Nhưng là tại Lâm Dương Thiên trước mặt, đối mặt với Ly Hỏa Thiên Đế đã từng này đỉnh phong minh văn tạo nghệ, loại này kết giới, không nói chơi.

Lâm Dương Thiên cầm dung luyện tốt dung dịch rót vào đến minh văn bút bên trong, linh quang bắn ra bốn phía ngòi bút nhẹ nhàng chạm đến kết giới bích chương phía trên, nổi lên nhàn nhạt gọn sóng.

Hừ không minh văn, cho ta, mở! !

Lâm Dương Nhất âm thanh quát khẽ, trong tay minh văn bút nhanh chóng bắt đầu ở kết giới bích chương bên trên huy động Thụ Tả, chung quanh không hết cuộn cuộn linh năng bắt đầu hướng về kết giới bên trên bút họa bên trong tụ đến.

Minh văn lực lượng, hội tụ thiên địa.

Những này ẩn chứa vô số tổ tiên trí tuệ thần kỳ phù hào, mỗi một cái đều có kinh thiên động địa khó lường uy năng.

Tất Phương Hỏa Vũ bên trong bạo liệt minh văn, đủ để cho Uẩn Linh hậu kỳ cao thủ kinh ngạc.

Đại Chí Dương thuần bên trong, Lâm Dương Thiên càng là khắc hai loại minh văn, 【 cất giấu minh văn 】 để cho Cự Thuần lực phòng ngự nghịch thiên, mà 【 ngưng chỉ riêng minh văn 】 thì là để cho thuần bài có thể hấp thu ngưng tụ Ly Hỏa Nguyên Tinh các loại cao giai thần tài bên trong năng lượng, phát ra siêu việt Uẩn Linh hậu kỳ thủy chuẩn công kích.

Trước đó đầu kia Hồ Sa, cũng là Lâm Dương Thiên tiêu hao ròng rã một phương Ly Hỏa Nguyên Tinh năng lượng, mới dùng đại Chí Dương thuần đưa nó mở bụng chém giết.

Giờ phút này, Lâm Dương Thiên vẽ ra hư không minh văn, là Không Gian Hệ minh văn một loại, có thể bỗng dung tạo ra một tòa thông đạo, xuyên thấu bất luận cái gì bích chương trở ngại.

Trước mặt cái này kết giới, Lâm Dương Thiên căn bản không cần bài trừ, chỉ cần một đạo hư không minh văn tạo ra thông lộ, liền có thể xuất nhập tự nhiên.

Như vậy thủ đoạn nghịch thiên, nếu là lại bị người khác nhìn thấy, không biết lại phải gây nên như thế nào phong ba, Lâm Dương Thiên bây giờ dù sao không tính là vô địch khí Vô, một chút bài văn là giấu đi thì tốt hơn.

Ngắn ngủi mấy giây, minh văn vẽ xong.

Một cái hình vuông huyền diệu phù hào bắt đầu ở kết giới bên trên tán phát ra nhàn nhạt huỳnh quang.

Một cỗ kỳ diệu hòa tan lực lượng bắt đầu ở kết giới bên trên lan tràn xem ra, giống như một cái vô hình thủ chương, nhẹ nhàng vì là Lâm Dương Thiên mở ra thông hướng con đường phía trước đại môn.

Một đạo hình tròn môn hộ, thỉnh linh xuất hiện ở trước mắt, thông hướng cổ bảo đường đã thông suốt.

Oa, thật đúng là có thể ai.

Hòa Nhi ăn tươi nuốt sống cầm trước mặt cá mập thịt nuốt vào, vội vàng bay đến Lâm Dương Thiên trên bờ vai.

Một người một chim, cuối cùng đi đến toà này thần bí tinh không Mộ Trùng phía trước.

Bên trong, đến hợp chất chứa bí mật gì?

Cự đại thạch môn căn bản ngăn không được Lâm Dương Thiên đường đi, lại đến một đạo hư vô minh văn, Lâm Dương Thiên liền thoải mái đi vào trong

pháo đài cổ bộ.

Trước mặt cảnh tượng, không có vượt quá Lâm Dương Thiên đoán trước.

Tại đây. . . Quả nhiên chỉ là một tòa dùng để mê hoặc người khác tình không nghi mộ.

Hiện ra tại Lâm Dương Thiên trước mặt là một đầu cự đại hành lang, toàn thân hiện ra nhàn nhạt màu xanh đen.

Hành lang hai bên trên vách tường, có ít ngọn phong cách cổ xưa đèn đồng thượng diện lóe ra sáng ngời hỏa mạng, cảm hành lang làm nổi bật một mảnh thư thái.

Lâm Dương Thiên ngẩng đầu nhìn về phía những cái kia đèn đồng, phát hiện bên trong thiêu đốt hỏa điểm đúng là mình trong cơ thể Tử Điện Lôi điểm.

Xem ra, cả tòa trong mộ lớn chiếu sáng tất cả đều là dùng Tử Điện Lôi điểm hoàn thành.

Lâm Dương Thiên trầm ngâm, lại nhìn thấy bên cạnh Hỏa Nhi đã bay đến một bên tường cao phía trước, nhìn chăm chăm thượng diện đồ án nói ra

Lâm tiểu Dương, ngươi xem tranh này là cái gì?

Lâm Dương Thiên cũng nhìn thấy hai bên trên mặt tường bích họa, tường này chừng cao mấy chục mét độ, tựa như một tòa núi nhỏ Sơn Nhai, ở trên đây miêu tả bích họa chỉ có dùng cuộn cuộn to lớn, khí thế rộng rãi để hình dung.

Hành lang chiều dài chừng mấy trăm mét, hai bên bích họa kéo dài không dứt, tựa hồ là đang tự thuật một vị anh vĩ nhân vật quang huy sự tích.

Nhưng khi Lâm Dương Thiên tinh tế quan sát bích họa nội dung, ánh mắt vẫn không khỏi ngưng trọng lên.

Trong này, miêu tả là địa phương nào?

Lâm Dương Thiên nhãn giới đã sớm nhảy thoát khí Võ, liền xem như một chút cái gọi là cao giai vị diện cũng không đến để cho hấn lộ ra vẻ kinh ngạc.

Nhưng giờ phút này bích họa bên trong sinh động như thật thế giới, lại làm cho hấn cảm thấy sâu trong linh hồn có một tia rung động.

Thế giới kia bên trong, trên bầu trời lại có ba lượt thái dương, tựa hồ tản ra màu sắc khác nhau linh quang.

Cái thế giới này không có địa phương, dưới chân đều là từng mảnh tường vân, chung quanh tất cả đều là Thụy Khí bốc lên, tiên hoa cây xanh, đều là Vạn Cổ kỳ trân, dòng chảy róc rách, tất cả đều là Quỳnh Tương Ngọc Dịch.

Đây quả thực là trong truyền thuyết tiên địa Thánh Thổ.

Xuyên toa trong lúc đó, Lâm Dương Thiên có thể nhìn thấy Chân Long Hỏa Phượng, cũng là vô cùng cường đại trường thành thần thú, Kỳ Lân, Bí Hỷ, Tất Phụng, Côn Bằng các loại siêu cường Thần Chung, tựa như là trong núi nuôi thả Ngưu Dương, tùy ý rải tại bích họa các ngõ ngách.

Bên trong xuyên toa Nam Nam Nữ Nữ, tuy nhiên nhìn không ra tu vi cảnh giới, nhưng từng cái ung dung tư thái, bất phàm khí độ, tuyệt không phải bình thường có thể so sánh, coi như cùng cái kia thật Long Hỏa Phượng đứng chung một chỗ, cũng không hề rơi xuống hạ phong một chút nào.

Cái này đến là như thế nào chỗ a?

Không phải là truyền thuyết kia bên trong cửu thiên Tiên Cung hay sao?

Chẳng lẽ trên đời này thật có tiên nhân a?

Lâm Dương Thiên liên quan tới Ly Hỏa Thiên Đế trong truyền thừa, ần ần tựa hồ đối với cái này bích họa bên trong thế giới có chút mơ hồ ấn tượng, nhưng lại như bị thứ gì cường ép bao trùm, nhớ không chân thiết, chỉ cảm thấy trước mắt hết thấy đều vượt qua hấn tưởng tượng.

Hấn tiếp tục nhìn xuống, bích họa đằng sau giảng thuật một cái phát sinh ở trong thế giới này kinh thiên động địa đại sự.

Nguyên bản, mảnh này thánh địa Tiên Thổ có thể xưng hoàn toàn yên tĩnh an lành, tiên nhân cùng thần thú chung sống hoà bình, an cư lạc nghiệp.

Nhưng ngay tại bích họa tiến hành đến một phần ba thời điểm, trên bầu trời bất thành linh xuất hiện Lục đạo vô cùng cự đại hắc sắc ma ảnh, giống như Thiên Ma hàng thế, cho vùng tịnh thổ này mang đến vô tận giết chóc cùng gặp trắc trở.

Những cái kia ma quá cường đại.

Chân Long Hỏa Phượng, dưới tay bọn họ cũng như con giun Thổ Kê, những cường đại đó vô cùng tiên nhân, bị giết thay ngang khắp đồng, máu chảy thành sông.

Toàn bộ thế giới, khác một mảnh tối tăm thể lương, toàn bộ sinh linh, đều lâm vào tận thế Huyết Kiếp bên trong.

Có thể ở cái thế giới này bên trong tạo dưới như thế Sát Nguyệt. . . Cái này sáu Tôn Thiên ma thực lực mạnh, gọi người khó có thể tưởng tượng.

Lâm Dương Tâm bên trong sợ hãi thán phục.

Nhưng giờ phút này hắn nhưng là cảm giác được chính mình sâu trong linh hồn loại kia rung động càng phát ra mãnh liệt, tựa hồ có một loại vô danh phần mộ tâm tình bắt đầu ở tâm lan tràn.

Hắn tiếp tục hướng phía trước xem.

Sáu Tôn Thiên ma huyết họa tiếp tục thật lâu, ngay tại bích họa sau khi một phần ba thời điểm, cái kia tràn ngập nguy hiểm thế giới bất thành linh xuất hiện một vị Thần Hoàng chí tôn.

Cái này chỉ tôn toàn thân bao khóa tại cuộn cuộn thần quang bên trong, phảng phất thế giới cứu tinh, lấy vô cùng cường đại tư thái đột nhiên xuất hiện, chỉ huy những cái kia kinh hoàng các Tiên Nhân bắt đầu cùng sáu Tôn Thiên ma giao chiến.

Một trận chiến này, đánh không biết có bao nhiêu tuế nguyệt.

Lâm Dương Chân chân thực nếu cảm nhận được trận chiến đấu này rộng rãi cùng khủng bố.

Bạn đang đọc truyện *Hóa Đế Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 133 Thiên Đế giận

Trong tám hình Tiên Ma, vượt qua Vũ Trụ Tinh Hà, thuyền toa vô số vị diện, phát tay gió chân, mấy cái giới vực trở thành chôn phần, thần binh chém xuống, Vũ Trụ Thương Khung cũng thành hư không, vậy căn bản là cường đại đến vô pháp miêu tả đỉnh phong chí chiến, bây giờ Lâm Dương Thiên tại trước mặt những người này căn bản ngay cả hạt bụi cũng không bằng.

Một trận đại chiến, xem Lâm Dương Thiên toàn thân đỏ mồ hôi, hắn vốn cho là trong đầu của mình truyền thừa đã là trong thiên địa này chí cao tồn tại, nhưng không nghĩ tới, nguyên lai tại cuộn cuộn Lịch Sử Trường Hà bên trong, lại còn từng có như thế hủy thiên diệt địa khủng bố chiến đấu.

Cuối cùng.

Thiên Ma bại.

Sáu Tôn Thiên ma, có bốn tôn chết tại vị chí tôn kia vương giả thần kiếm phía dưới.

Có nhất tôn xa xa bỏ chạy, còn có nhất tôn tựa hồ lựa chọn thần phục, tại sau cùng quỳ tại đó vị trí vương giả dưới chân.

Một trận Diệt Thế Ma Kiếp cuối cùng cũng bị hóa giải, một vị siêu việt Vạn Pháp chí tôn Thần Đế đột nhiên xuất hiện.

Tại bích họa cuối cùng, Lâm Dương Thiên nhìn thấy vị chí tôn kia cường giả bị toàn bộ thế giới tôn sùng là chủ nhân, người mặc Long Bào, băng cột đầu Châu Liêm Long Quan, trở thành Vạn Giới bá chủ phục chí tôn Thiên Đế.

Đến tận đây, bích họa kết thúc, một đoạn chôn vùi tại viễn cổ Truyền Kỳ Cổ Sự đến đây vẽ lên dấu chấm tròn.

Lâm Dương Thiên thật sâu hít một hơi, than ra tới

Như thế chí tôn, quả nhiên là làm lòng người sinh hướng tới. . .

Bên cạnh Hòa Nhi cũng ít có hay không nhỏ nước bọt, mà chính là buồn bã nói

Bốn vương giống như nhìn thấy chúng ta nhất tộc cường giả, nhưng giống như cho gia hỏa kia xách giày tư cách đều không có a. . . Nếu là có cái như thế chủ nhân, bốn vương cũng liền chấp nhận chấp nhận quên. . .

Lời gì!

Lâm Dương Bạch Hòa Nhi liếc một chút, nhưng ngay tại lúc này, trong cơ thể hắn bất thành linh toát ra một cái làm hắn thần sắc kịch biến âm thanh

Hừ, vô tri ngu xuẩn! !

Ly Hòa Thiên Đế! !

Lâm Dương Thiên cơ hồ đều nhanh muốn quên mất phong ấn tại trong cơ thể mình cái kia Chí Cường tồn tại?

Hắn tuyệt đối nghĩ không ra, làm sao vị này chí tôn hôm nay lại đột nhiên xuất hiện nói chuyện, với lại nghe hắn khẩu khí, tựa hồ mang vô tận phần nợ cùng oán hận.

Oanh một chút.

Lâm Dương Thiên thân thể trong nháy mắt lại lâm vào một mảnh hỗn độn cảm giác.

Ly Hòa Thiên Đế xuất hiện, chính là muốn cùng Lâm Dương Thiên tranh đoạt quyền khống chế thân thể, Lâm Dương Thiên cắn răng liều chết chống cự, lại phát hiện lần này Ly Hòa Thiên Đế tinh thần lực lượng lại so sánh với quay về mạnh rất nhiều, mặc cho hắn giãy giụa như thế nào, thân thể của hắn vẫn là không tự giác xa rời hòa Thiên Đế thoáng không chế một hồi.

Lâm Dương Thiên nhục thân ánh mắt bắt đầu toát ra lửa cháy hừng hực, toàn bộ thân hình canh giống như phủ thêm một kiện hỏa diễm Thần Bào, trong nháy mắt cả người khí chất đột biến, thiên địa vạn vật đều ở dưới chân hắn.

Ta mẹ nó! Lâm tiểu Dương, bốn vương tuy nhiên nói người một câu, không cần tức giận đến đều hóa đi!

Hỏa Nhi phách một cái bay lên, ngay cả nó ngọn lửa này Thần Điều đều không thể tiếp nhận Lâm Dương Thiên giờ phút này trên thân nhiệt độ cao.

Sau khi biến thân Lâm Dương Thiên, không, phải nói Ly Hòa Thiên Đế không có động tác, chỉ là gắt gao nhìn chăm chăm trên tường bích họa, một đôi phần hận hóa con mắt, hận không thể cầm họa bên trong vị kia cứu vãn vạn dân chí tôn Thiên Đế dung thành tro tàn.

Ta, ta. . . Hận. . .

Ly Hòa Thiên Đế vẫn còn không thể hoàn toàn chứng khống Lâm Dương Thiên thân thể, nói chuyện mơ hồ không rõ, cùng lúc đó, Lâm Dương Thiên càng là tại thể nội điên cuồng thôi thúc chính mình ý chí lực, muốn đem Ly Hòa Thiên Đế trấn áp hồi linh hồn chỗ sâu.

Ta, hận! ! !

Ly Hòa Thiên Đế hận ý nhất định muốn đem toàn bộ hành lang hòa tan, vô tận liệt diễm từ hắn trong hai mắt bắn ra, trong nháy mắt cảm quanh thân bích họa tất cả đều hóa thành tro tàn, khủng bố Linh Áp để cho Hỏa Nhi trực tiếp sợ phát niếu.

Ta, ta đi! Lâm, Lâm tiểu Dương, ngươi đến làm sao? Hỏa Nhi cũng phát hiện không đúng sức lực, đồng thời nó bất thành linh kịp phản ứng ——

Trước mặt cái này Lâm Dương Thiên, tựa hồ mới là năm đó ở Thanh Vân Sơn dễ như trở bàn tay phong ấn chính mình vị kia Chí Cường tồn tại.

Anh hùng a! ! Hỏa Nhi cái này trêu chọc trong nháy mắt trên không trung cho Lâm Dương Thiên quỳ Anh hùng, ta là tiểu hóa a! Ngươi còn nhớ ta không? Không nhớ rõ không sao, ngại có thể hay không thuận tay đem trong cơ thể ta phong ấn cho hiểu biết a?

Oanh!

Tức giận Ly Hòa Thiên Đế căn bản nghe không được Hỏa Nhi đang nói cái gì, hai tay của hắn bỗng nhiên giờ lên, tựa hồ tại hướng lên trời gào thét

Ta, nhất định. . . Giết! ! !

Rầm rầm!

Khủng bố hỏa diễm phong bạo lấy Lâm Dương Thiên nhục thân làm hạch tâm mãnh mẽ lan tràn ra, vô biên vô tận, vô pháp vô thiên, uy lực mạnh, đủ để diệt đi vạn dặm sinh linh.

Đây mới là Ly Hòa Thiên Đế không đủ hai thành phần nợ liệt diễm, đã âm âm đem trọn cái hành lang cùng hành lang một phía khác bên trong thế giới kia đều phá hủy.

Ly Hòa Thiên Đế tựa hồ không muốn nhìn thấy tại đây hết thảy, vền vền bằng vào chính mình phần nợ khí tràng, cũng đã đem toà này trong cổ mộ hết thảy thiêu hủy!

A ~ anh hùng! ! Không muốn! !

Hỏa Nhi tự nhiên là không có chút nào ngoài ý muốn bị hướng bay.

Nếu không phải nó là trời sinh hỏa diễm Linh Cầm, càng thêm cổ thần thú thân thể cường hãn, chỉ sợ đều sẽ táng thân lần này hỏa diễm phong bạo bên trong.

Trộn vụn mười mấy giây đồng hồ đi qua.

Hết thấy lắng lại, tựa hồ tình trạng kiệt sức Lâm Dương Thiên bắt lực quỹ trên mặt đất, miệng lớn thở hổn hển.

Bên cạnh.

Phi Châu gà một dạng Hóa Nhi, Bồ Phiến cánh bay tới, cẩn thận từng li từng tí hướng về Lâm Dương Thiên tới gần.

Anh, mạnh mẽ người? Lâm tiểu Dương? Người, người không chết đi?

Chết người muội! ! Cuối cùng, lần này vang lên là Lâm Dương Thiên âm thanh.

Ly Hòa Thiên Đế cuối cùng chỉ là cưỡng ép đi ra cho hả giận, rất nhanh liền bị Lâm Dương Thiên áp chế xuống, một lần nữa phong ấn.

Ta mẹ nó! ! Lâm tiểu Dương, người nhà lừa gạt bốn vương, lúc trước căn bản cũng không là người! Trong thân thể người mặt còn giấu một người! !

Hóa Nhi cỡ nào thông minh yêu thú, trong nháy mắt liền nghĩ đến trong đó quan trọng, tuy nhiên gia hỏa này tuy nhiên nhìn cũng táo bạo, nhưng câu nói tiếp theo vẫn là để Lâm Dương Tâm đầu âm áp

Uy? Người không sao chứ? Khuôn mặt làm sao so tiểu cô nương còn trắng. . .

Hồ. . . Nguy hiểm thật! ! Lâm Dương Thiên quay người ngồi dưới đất, thở dài ra một hơi.

Vừa rồi phát sinh một màn thật sự là quá mức không thể tưởng tượng.

Ly Hòa Thiên Đế bất thành linh hiện thân, loại kia làm thiên địa đều muốn run rẩy khủng bố phần nộ, hết thấy hết thấy, tựa hồ cũng cũng trước mắt bích họa có quan hệ.

Ách. . . Mặc dù bây giờ chung quanh hết thấy đều thành cháy đen một mảnh, nhưng Lâm Dương Y thừa có thể đoán được, Ly Hòa Thiên Đế giống như vừa rồi cái kia Truyền Kỳ Thế Giới khẳng định có lấy chặt chẽ không thể tách rời quan hệ.

Chỉ tiếc. . . Một đoạn này trí nhớ Ly Hòa Thiên Đế tựa hồ tận lực che lấp đứng lên, Lâm Dương Nhất không hay biết.

Mặt khác, càng thêm để cho Lâm Dương Thiên có chút bận tâm là, Ly Hòa Thiên Đế tựa hồ tại trong khoảng thời gian này tích góp không Tiểu Lực lượng, bây giờ lại có thể chủ động xông phá phong ấn tới giống như chính mình tranh đoạt thân thể.

Nếu như không phải lần này ngoài ý muốn, Lâm Dương Thiên thậm chí đều nhanh muốn vong chính mình nếu luôn luôn ở vào trong nguy hiểm.

Lần tiếp theo, nếu là Ly Hòa Thiên Đế lần nữa Phá Phong, chính mình có phải hay không còn có lực lượng có thể bảo trụ nhục thân đâu?

Không được. . . Nhất định phải càng nhanh tăng cường thực lực mới được!

Kinh lịch trải qua một đoạn này khó khăn trắc trở, Lâm Dương Thiên toàn thân đều đã mồ hôi thấu, nhưng hắn lại không có tâm tư thu dọn, mà chính là đứng dậy hướng về đại mộ chỗ sâu đi đến.

Từ Điện Lôi điểm, mới là hắn chuyến này trọng yếu nhất con mắt.

Bên cạnh, Hóa Nhi Bồ Phiến một chút cánh, cầm mặt ngoài một tầng cháy đen phui đi, một lần nữa lộ ra đỏ tươi vũ mao, vội vàng cũng đi theo Lâm Dương Thiên đi xuống.

Có trời mới biết, bị vừa rồi Ly Hòa Thiên Đế như thế oanh một cái, toà này trong cổ mộ còn có thể còn lại chút gì?

Quả nhiên, tình huống tương đối làm cho người thất vọng.

Ly Hòa Thiên Đế uy mạnh vượt quá tưởng tượng, cứ việc chỉ là mượn dùng Lâm Dương Thiên thân thể thoát nổi giận, cả tòa cự đại Mộ Thất trong không gian đã một mảnh hỗn độn.

Cuối hành lang, nguyên bản nhìn hắn là một tòa hoa lệ Địa Hạ Vương Quốc, dù cho là cái nghi mộ, nhưng bên trong kiến tạo tài liệu cũng là khó được thần tài tinh phẩm, đáng tiếc, hiện tại toàn bộ thành một phiến đất hoang vu.

Chà chà xát, Lâm tiểu Dương, người quá Bại Gia! Cái này, cái này, cái này. . . Cái này cần đổi bao nhiêu thịt viên a. . .

Hóa Nhi đau lòng muốn cắt, tại cả tòa trở thành gạch ngói vụn tro tàn trong huyết mộ bay tới bay lui, hoàn toàn cũng là bất mãn.

Lâm Dương Thiên, làm sao không cảm thấy tiếc hận.

Bất quá, hắn giống như Hóa Nhi rất nhanh phát hiện, tại toàn bộ khu phế tích cuối cùng, có một tòa giống như Kim Tự Tháp hình tứ phương đài cao, tại

này đài cao đỉnh đầu tựa hồ còn có linh quang thiểm động.

May mắn lưu giữ chí bảo!

Lâm Dương Thiên thân hình nhất động, Hòa Nhi theo sát về sau, trực tiếp vượt qua toàn bộ quảng trường, đi vào toà kia trước đài cao mặt.

Rất rõ ràng, toà này đài cao vốn là dùng để an trí Mộ Chủ Quan Tài chỗ, toà có ngàn mét phía trước, vô cùng to lớn, độ cao lại có gần trăm mét cao, độ dốc không đột ngột, nhưng cũng làm cho người vô pháp trực tiếp nhìn thấy đỉnh tình huống.

Tại đây nguyên bản bố cục, là cao cao tại thượng, xem thoả thích thiên địa vạn vật siêu nhiên cảnh tượng, đáng tiếc hiện tại đã toàn bộ bị hủy.

Bạn đang đọc truyện *Hỏa Đế Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 134 Kiểm Hồn

Chỉ có này đài cao đỉnh đầu, ần ần còn có linh quang thiểm động.

Lâm Dương nhị lời nói không nói trực tiếp leo đi lên, ước chừng mấy hơi công phu, liền đến đến đài cao đỉnh đầu.

Đây là?

Cái này đỉnh đầu Tiểu Bình đài cũng có mấy trăm bình lớn nhỏ, thượng diện không thấy Mộ Chủ Quan Tài, có thể thấy được chính như Lâm Dương Thiên sở liệu, tại đây chỉ là một tòa nghi mộ.

Nhưng quang trập trung ương, chỉ có một khối cự đại thạch bi tán ra điểm một chút thanh sắc linh mang, thượng diện khắc lấy một chút kỳ dị văn tự.

Lâm tiểu Dương, thượng diện viết cái gì? Hòa Nhi xem nửa ngày, cũng nhìn không hiểu.

Lâm Dương Thiên giương mắt, phát hiện loại này văn tự chính mình vốn nên cái kia cũng không biết, nhưng lại nhìn hiểu vừa ý nghĩ, hẳn là Ly Hỏa Thiên Đế đã từng tinh thông văn tự.

Hắn chậm rãi thì thầm

Hạo Thiên, nếu ngươi năng lượng nhìn thấy này bi, biết được ta lần này lại quên đúng.

Những văn tự này, tựa hồ giống như là một cái Lão Hữu nói chuyện với nhau, Lâm Dương Kế tục lấy

Có đôi khi, ta thật hi vọng ta nhìn thấy đồ vật cũng là sai, nhưng cũng đáng tiếc, hẳn khí vận không ai có thể ngăn cản, ngươi ta cuối cùng đánh không lại thiên mệnh.

Đơn giản lời nói, Lâm Dương Thiên phảng phất nhìn thấy một đôi trần ngập trí tuệ hai tròng mắt, có thể xem thấu thời không ảo diệu, thấy rõ tương lai hết thảy, chỉ tiếc đôi mắt này nhìn thấy tất cả đều là bi thương cùng tuyệt vọng.

Nghịch thiên. . . Thật có thể chứ? Có lẽ, ngươi là chúng ta những người này duy nhất hi vọng. . . Hạo Thiên, thật xin lỗi. . .

Sau cùng, Lâm Dương Thiên nhìn thấy bốn cái trần ngập thương cảm cùng hối hận chữ lớn Huyền Cơ Tuyệt Bút .

Huyền Cơ.

Khi nhìn đến cái tên này thời điểm, Lâm Dương Tâm bên trong lần nữa nổi lên nhàn nhạt gọn sóng.

Đây là tới từ Ly Hỏa Thiên Đế tâm tình chấp chèn, Lâm Dương Y thừa thừa nhớ kỹ, Ly Hỏa Thiên Đế chính là cái kia Hạo Thiên, cái này toàn bộ tình không nghi mộ, tuy nhiên tên kia gọi Huyền Cơ người đưa cho Ly Hỏa Thiên Đế một phong thư.

Cái này nghe mui phân thật không thể tin.

Này Huyền Cơ làm sao có thể nhìn thấy có ở đây không chỉ tuế nguyệt về sau, Ly Hỏa Thiên Đế liền nhất định sẽ tới đến cái này trong huyết mộ?

Cái này căn bản là vô pháp tướng tượng thần thông, tuy nhiên kết hợp trên tấm bia đá lời nói đến xem, vị này Huyền Cơ tất nhiên có được thời diễn Vô Hạn Tương Lai đáng sợ năng lực.

Ly Hòa Thiên Đế bằng hữu. . .

Một phong trần ngập thờ dài cùng sám hối vị đạo lâm chung thư tín. . .

Cái này phía sau đến có như thế nào vô pháp tướng tượng Hoành Đại cố sự.

Lâm Dương Thiên đứng yên thật lâu, vô pháp ngôn ngữ.

Trước mặt hết thấy, hiển nhiên đã vượt xa khỏi hấn tướng tượng cực hạn, đó là một cái xa xôi gần như như mộng ảo cường giả thế giới, đối với hiện tại hấn tới nói, thật sự là Thái Thái rất hư vô mờ mịt.

Bất quá, Lâm Dương Thiên nhưng là tại phong thư này bên trong, nhìn thấy một chút kỳ quái phương.

Đó chính là cái này Chính Phó khắc đá trên viết pháp kiểu chữ, mượt mà phiêu dật, kiểu uốn kinh phong, nhưng hết lần này tới lần khác có mười mấy nơi bút họa chuyển ý địa phương có chút quá dùng lực, hơi có vẻ mất tự nhiên.

Đây chẳng lẽ là. . .

Lâm Dương Thiên trong đầu tựa như thiểm điện đập tới, trong nháy mắt nhớ tới một loại thật sâu giấu ở trí nhớ chỗ sâu mình vẫn.

Hắn nhanh chóng cảm những này kỳ quái điểm trong hư không xâu chuỗi đứng lên, quả nhiên, một cái chỉ sợ chỉ có hắn mới hiểu được mình vẫn phù hào xuất hiện ở trước mắt.

Có ý tứ.

Lâm Dương Thiên trong tay phách một cái triệu hồi ra mình văn bút, nhưng dùng lại không còn là trước đó điều phối tốt dung dịch, mà chính là rạch cổ tay, cảm chính mình Hóa Linh chi thể tinh thuần máu tươi quán chú đi vào.

Lâm tiểu Dương, ngươi muốn làm cái gì? Hóa Nhi không hiểu.

Lâm Dương Tắc là thần sắc chờ mong đi ra phía trước, thả người nhảy lên, tại thạch trên tấm bia xoát xoát vạch ra một đạo Thuần lấy máu tươi tạo thành hồng sắc mình vẫn.

Ta, muốn mở cửa. Lâm Dương Thiên rơi xuống đất, lẳng lặng nhìn xem bia đá.

Cái này huyết sắc mình vẫn, bên ngoài nhìn giống như là một cái hình sáu cạnh phương bản, vây quanh trung gian một cái tứ phương hạch tâm, cấu thành một cái tựa như tinh thạch hình dáng, cùng bình thường truyền thống mình vẫn hoàn toàn khác biệt.

Với lại cái này mình vẫn cũng không có ngưng tụ thiên địa lực lượng huyền diệu hiệu quả, bình thường không có gì lạ, tựa như một bộ hải đồng chơi đùa Họa Tác.

Có thể theo Lâm Dương Thiên máu tươi rót vào đến trong tấm bia đá về sau, liền nghe đến một trận tiếng ầm vang tiếng nổ, cự đại thạch bi lại bắt đầu chậm rãi về phía sau xê dịch, lộ ra một đạo tàn ra xanh đỏ hai màu linh quang tinh mịch thông đạo.

Hắc! Thật đúng là mở! ! Hóa Nhi tới hào hứng, Bò Phiến cánh liền bay vào thông đạo, sau đó liền nghe đến một tiếng hét thảm

Ngao!

Một cái Phi Châu gà lần nữa xông tới.

Vô tận tia lửa Điện Mang tại thông đạo chỗ sâu lục lợi, chính là Lâm Dương Thiên quen thuộc Tử Điện Lôi diễm lực lượng, mà Hóa Nhi hiển nhiên bị khu trục đi ra, không cho phép tiến vào toà này trong cổ mộ chân chính chỗ bí mật.

Chờ ta ở bên ngoài.

Lâm Dương Tâm bên trong có số, đây vị kia Huyền Cơ chuyên môn vì là Ly Hóa Thiên Đế chuẩn bị lễ vật .

Ngao, hấn meo, khi dễ người! !

Phía sau là Hóa Nhi kêu thảm, tuy nhiên con hàng này còn có thể gọi như thế hăng hái hấn là không có gì lớn ngại, Lâm Dương Thiên liền trực tiếp khom người đi vào trong thông đạo.

Thông đạo rất sâu, cuối cùng là óng ánh khắp nơi Lôi Hóa quang hoa.

Lâm Dương Thiên cất bước hướng phía dưới, đã đi mấy phần chuông, mới đi đến cả tòa thông đạo bộ.

Trước mặt, là một tòa bởi Tử Điện Lôi điểm cấu thành môn hộ, không lớn, lại tràn ngập không thể xâm phạm uy nghiêm.

Lâm Dương Thiên không chần chờ, trực tiếp vận khởi trong cơ thể mình còn thừa lại không nhiều Tử Điện Lôi điểm, tại thân thể bên ngoài hình thành một đạo Lôi Hỏa bích chướng, thẳng tắp hướng đi trước mặt đại môn.

Xoẹt.

Một trận Điện Mang cháy xuôi âm thanh vang lên, Lâm Dương Thiên không trở ngại chút nào xuyên qua cánh cửa này, đi vào một gian Thạch Thất bên trong.

Bên trong, một cổ uyển chuyển linh quang để cho Lâm Dương Vi khép hờ nhắm mắt, sau đó hần cuối cùng nhìn thấy chính mình trải qua vạt và đến tìm kiếm mục tiêu —— Tử Điện Lôi điểm.

Một tòa tiểu xảo cầu thang đá, giống một đôi nâng. . . lên thủ chương, cầm một đóa lớn chừng bàn tay hỏa điểm nâng ở lòng bàn tay.

Cái này không còn là trước đó Lâm Dương Thiên tại Lôi Trì bên trong nhìn thấy những hỏa cầu đó, mà chính là thật sự thiêu đốt lên dị hỏa Thần Chung.

Lam sắc hỏa điểm Diễm Tâm, ẩn chứa vô pháp tướng tượng khủng bố nhiệt độ cao, bất kỳ cái gì sinh linh đều tại trước mặt nó hóa thành tro tàn.

Sấm sét màu tím ngoại y, bao khóa tại lam điểm bên ngoài, ẩn chứa Chí Cường lôi năng lượng, xua tan trên đời này bất luận cái gì Âm Tà xúi quẩy.

Đây cũng là này danh xưng giữa thiên địa chí cương chí dương lôi điện Linh Hòa, sở hữu Tà Vật khắc tinh Tử Điện Lôi điểm.

Lâm Dương Chung tại nhìn thấy dị hỏa Thần Chung, bất quá hần còn đến không kịp hưng phấn, liền tại này Tử Điện Lôi điểm phía trên trong không khí, nhìn thấy một món khác đồ vật.

Đó là một thanh to bằng ngón tay hư không Tiểu Kiếm, vô cùng tinh xảo, lại ẩn chứa vô tận huyền bí.

Nó toàn thân bởi một loại hỏa hồng màu sắc tinh thạch tạo thành, chột nhìn, giống như là một khối thủy tinh Nham bị điêu khắc thành kiếm hình dáng, nhưng là tỉ mỉ quan sát, lại có thể nhìn thấy tại trên thân kiếm ẩn chứa vô số cường đại mà huyền diệu đỉnh cấp minh văn.

Lâm Dương Thiên kinh sợ.

Hần lại tinh tế phẩm vị cái này hư ảnh Tiểu Kiếm mỗi một chi tiết, cơ hồ có thể xưng hoàn mỹ.

Lấy hần Luyện Khí Thuật, đúng là vô pháp tìm tới bất luận cái gì có thể cải tiến chuỗi này Tiểu Kiếm địa phương, hoặc là đạo, ngay cả hần đều muốn đối với chuỗi kiếm này luyện khí kỹ thuật quý báu, cúi đầu khâm phục.

Đây là một thanh thần chí cao binh, tại Lâm Dương Thiên kinh nghiệm bên trong, đã không có đồ vật có thể tới hình dung nó phẩm giai.

Chuỗi kiếm này nếu là quơ múa, chỉ sợ động một tí Phá Toái Hư Không, lực có thể trăm đoạn Tinh Hà.

Cái này đến là thứ gì?

Lâm Dương Thiên trong trí nhớ, vẫn chưa đóng cửa tại cái này hư ảnh Tiểu Kiếm bất luận cái gì manh mối, tuy nhiên ngay tại tòa này Thạch Thất đối diện trên vách tường, Lâm Dương Thiên tìm tới đáp án.

Đó là giống như trên tấm bia đá giống nhau thủ pháp khắc ấn văn tự, thượng diện viết

Hạo Thiên, đây là ta duy nhất có thể vì ngươi làm, chính là bảo lưu lại 【Xích Lân】 Kiếm Hồn, hi vọng một ngày kia, thật có thể nhìn thấy ngươi một lần nữa mang theo nó cùng một chỗ nghịch chuyển thiên mệnh đi. . . Thật xin lỗi. . .

Lại là Huyền Cơ, lại là một câu thật xin lỗi.

Lâm Dương Y thừa thừa có thể mộng lung cảm nhận được năm đó này đoạn liên lụy to lớn ân oán tình cừ, cho tới bây giờ, chỉ còn lại có một sợi còn sót lại Kiếm Hồn, thăm thẳm lác lác tại Lâm Dương Thiên trước mặt.

Tiểu tử, thu hồi nó.

Bất thành linh, Lâm Dương Thiên trong đầu vang lên một cái lãnh khốc uy nghiêm âm thanh, chính là Ly Hòa Thiên Đế.

Tiền bối?

Lâm Dương Nhất sững sờ, hần không nghĩ tới Ly Hòa Thiên Đế đúng là có được cùng hần đối thoại năng lực?

Ta để ngươi thu hồi nó. Kết quả Ly Hòa Thiên Đế vẫn là như vậy cao ngạo, đối với Lâm Dương Thiên nói chuyện toàn bộ đều là cao cao tại thượng

mệnh lệnh giọng điệu.

Lâm Dương Thiên đầu tiên là sững sờ, sau đó cười nhạt một tiếng

Đây là tiền bối ngài trước đó Bội Kiếm Kiếm Hồn đi.

Ly Hòa Thiên Đế không nói lời nào, tựa hồ là ngầm thừa nhận.

Bạn đang đọc truyện *Hóa Đế Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 135 Mười năm ước hẹn

Lâm Dương Kế tục Tiền bối ngài không nên quên, ngay tại trước vài phút, ngài còn ý đồ cưỡng ép đoạt xá thân thể ta, ta lại vì cái gì muốn giúp người lấy kiếm này hồn, đến giúp đỡ người khôi phục thực lực đâu?

Hừ, ngu xuẩn! Ly Hòa Thiên Đế đối với Lâm Dương Thiên lời nói phi thường khinh thường Ta muốn đoạt thân thể người, không cần mượn nhờ Xích Lân? Nhận hấn, đối với người sẽ có chỗ tốt cực lớn!

Ta như thế nào tin tưởng người?

Ta sẽ cần phải gạt một con giun dế sao?

Lâm Dương Thiên yên lặng.

Ly Hòa Thiên Đế cũng không muốn nhiều lời, tựa hồ một bộ thích có thu hay không ý tứ.

Vậy coi như, vẫn là không nên mạo hiểm, ta trước tiên nhận Từ Điện Lô diễm quan trọng. Lâm Dương Thiên bất thành linh mở miệng, đem ánh mắt nhắm ngay phía dưới Dị Chung Linh Hòa, toàn thân linh lực bay vọt, đúng là thật muốn bắt đầu thu nạp Từ Điện Lô Diễm Hỏa loại.

Rất rõ ràng, Xích Lân kiếm Kiếm Hồn là ôn dưỡng tại Từ Điện Lô diễm bên trong, Lâm Dương Thiên nếu như nhận Lô Hỏa, cái này một sợi Kiếm Hồn chỉ sợ muốn hoàn toàn tiêu tán.

Người! !

Ly Hòa Thiên Đế giận!

Nhưng là hiển nhiên hấn cảm Lâm Dương Thiên không có cái gì biện pháp, vừa rồi giận dữ, tiêu hao hấn không ít lực lượng, giờ phút này trừ giống như Lâm Dương Thiên đối thoại bên ngoài hoàn toàn không cách nào can thiệp Lâm Dương Thiên hành động.

Mà cái này một sợi Xích Lân Kiếm Hồn với hấn mà nói nhưng là cực kỳ trọng yếu! !

Thôi, tiểu tử. . . Ta cho người một cái cơ hội đi! !

Lâm Dương Thiên khước miệng nhất câu, âm mưu đạt được.

Cơ hội gì đâu? Tiền bối? Hấn mười phần nhu thuận hỏi.

Ít đến một bộ này! Ly Hòa Thiên Đế hừ lạnh Ta sẽ không buông tha cho người này là thân thể, chỉ là thượng thiên cảm Xích Lân một lần nữa mang về bên cạnh ta, ta không đành lòng để nó như vậy tiêu tán. . .

Ly Hòa Thiên Đế yên lặng một hồi, tựa hồ khế cắn môi, hạ quyết tâm nói Ta cho người một cái cùng ta cùng nhau cạnh tranh bộ thân thể này cơ hội!

Hả?

Lâm Dương Tâm bên trong không khỏi nhất động.

Một mực đến nay, hấn tại Ly Hòa Thiên Đế trong mắt cũng là con kiến hôi tồn tại, đối phương căn bản là không có coi hấn là một chuyện.

Nhưng là hiện tại, cơ duyên xảo hợp phía dưới, bởi vì cái này sợ Kiếm Hồn, chính mình vậy mà có được giống như loại này chỉ tôn cạnh tranh cơ hội?

Cứ việc Lâm Dương Thiên biết đây nhất định là một trận dị thường gian nan tranh đấu, với lại tiền đánh cược là thân thể của mình, nhưng Lâm Dương Thiên lại không một chút nào sợ hãi.

Hắn nhưng là muốn thể nguyện vọng muốn siêu việt Thiên Đế người a!

Ly Hóa Thiên Đế lạnh lùng nói ra

Ngươi cầm cái này sợ Kiếm Hồn thu hồi, ta sẽ truyền cho ngươi Niệm Đạo Tu Luyện Chi Thuật, chính thức bắt đầu tu luyện ngươi niệm lực, mười năm về sau, nếu là ngươi niệm lực có thể chống đỡ được ta một lần công kích, ta liền từ bỏ ngươi này là Hóa Linh chi thể. Ngươi dám tiếp nhận khiêu chiến a?

Àn. . . Lâm Dương Thiên lâm vào trầm tư Mười năm, vèn vèn một lần công kích a?

Nói nhảm! Thời gian nếu là ngắn, hoặc là ta toàn lực xuất thủ, ngươi là gan nhỏ bé kia dám đáp ứng a? Ly Hóa Thiên Đế tựa hồ tại cười lạnh

Nhưng ta hiện tại cho ngươi thời gian mười năm chỉ tiếp ta một kích, ngươi nếu là ngay cả dạng này đảm lượng đều không có, ngươi cũng ngay lập tức không cần làm cái gì siêu việt ta Xuân Thu Đại Mộng, sớm giao ra thân thể quên.

Đây là khách tướng

Nhưng Lâm Dương Thiên lại cơ hồ không có làm sao suy nghĩ, liền đáp ứng.

Hiện tại hắn trên thân gánh vác lấy tìm kiếm mẫu thân gánh nặng, nhất định phải không tiếc bất cứ giá nào tăng thực lực lên, trước mặt có cơ hội tốt như vậy, nơi nào có từ bỏ đạo lý?

Thời gian mười năm, chỉ tiếp liền mạng một kích?

Lâm Dương Thiên đánh cược thân thể, đánh cược sinh tử, coi như đối thủ là đã từng chỉ tôn Thiên Đế, hắn cũng không sợ hãi! !

Tốt, ta đáp ứng ngươi. Lâm Dương Ngang nhưng gật đầu.

Hừ, cuối cùng ngươi còn có chút chí khí! Ly Hóa Thiên Đế tựa hồ cũng ở trong hư không gật gật đầu Vậy thì chuẩn bị bắt đầu đi.

Nói xong, Ly Hóa Thiên Đế ngay tại Lâm Dương Thiên trong đầu cảm【 niệm lực 】Tu Luyện Pháp Môn giản lược nói tóm tắt truyền thụ cho Lâm Dương Thiên.

Nói đến niệm lực, tại khí Võ đại lục là cũng thần bí tồn tại.

Thiên Tàng vương quốc Bối Khắc Thân Vương, là toàn bộ đại lục bên trên chỉ có mấy vị niệm đạo cường giả, có thể nói ngàn vạn người bên trong khó tìm một.

Niệm lực bản chất, là tại đại não vị trí mở ra niệm lực cội nguồn——Niệm Hải, sau đó không ngừng thông qua minh tướng phương thức ngưng tụ niệm lực hội tụ bên trong, lúc chiến đấu, thông qua những này niệm lực khổng lồ vật thể tiến hành chiến đấu.

Võ đạo Ngự Linh, niệm đạo Ngự Vật, trên cơ bản chính là cái này đạo lý.

Tại những cường đại đó vị diện, chân chính cao thủ cũng là niệm Võ song tu tồn tại, không chỉ có nhục thân vung vẩy cường đại thần binh, niệm lực còn có thể thôi thúc độc hữu niệm đạo pháp bảo, đây mới thực sự là Hủy Địa Diệt Thiên.

Lâm Dương Thiên, vốn là căn bản không có cơ hội tiếp xúc đến niệm đạo tu luyện, Ly Hóa Thiên Đế trước đó trí nhớ tựa hồ tận lực giấu diếm cái này bộ phận, mà bây giờ, một đạo hoàn toàn mới đại môn sẽ tại Lâm Dương Thiên trước mặt tiến hành.

Hắn tại Ly Hóa Thiên Đế chỉ huy dưới chậm rãi xếp bằng ở Xích Lân Kiếm Hồn phía trước, Ly Hóa Thiên Đế âm thanh tại trong đầu hắn quanh quẩn

Ta sẽ trước tiên dùng ta lực lượng cảm Xích Hồn hút vào đến ngươi não hải, giúp ngươi mở ra Niệm Hải, sau đó ngươi liền cảm Xích Lân ôn dưỡng ở bên trong, không được ra nửa điểm sai lầm.

Ha ha, tiền bối. Ta cũng nhờ ngươi đừng có sai lầm, nếu không ta chính là liều chết cũng phải đi theo Xích Lân Kiếm Hồn đồng quy vu tận.

Hừ, ngươi tiện mệnh làm sao có thể cùng Xích Lân so sánh! Yên tâm đi, ta tất nhiên nói cho ngươi thời gian mười năm, liền tuyệt sẽ không đổi ý!

Như thế liền bắt đầu đi!

Nói xong Lâm Dương Thiên liền buông lỏng thân thể, mặc cho Ly Hóa Thiên Đế một cỗ cường đại niệm lực từ trong đầu hắn tuôn ra, hướng phía trong hư không Xích Lân Kiếm Hồn lan tràn đi qua.

Suru một chút.

Xích Lân Kiếm Hồn cảm nhận được Ly Hòa Thiên Đế niệm lực, tiểu xảo thân kiếm bỗng nhiên lác một cái, sau đó tựa hồ giống như là lang thang sùng vật gặp được xa cách nhiều năm chủ nhân một dạng, đúng là phát ra một tiếng vui sướng kêu khẽ, sau đó phạch một cái liền theo Ly Hòa Thiên Đế dẫn đạo đâm vào Lâm Dương Thiên cái trán.

Lâm Dương Thiên cảm nhận được một trận băng lãnh cảm giác từ mi tâm tràn vào tới.

Thả lỏng, không cần khẩn trương.

Ly Hòa Thiên Đế lúc này tựa hồ cũng biến thành cẩn thận từng li từng tí, Xích Lân kiếm đối với hắn ý nghĩa quá mức trọng đại.

Lâm Dương Thiên lần nữa hít một hơi thật sâu, buông lỏng thân thể, sau đó hắn cảm giác được này cổ băng lãnh cảm giác dừng lại tại chính mình cái ốt phía dưới vị trí, có một loại nhàn nhạt cảm giác tê dại, lại cũng không khó chịu.

Tốt, Lâm Dương Thiên, ta cảm giúp ngươi khai ích khí hải, chuẩn bị kỹ càng!

Ba một chút.

Lâm Dương Thiên cảm giác chính là mình cái ốt vị trí tựa hồ dấy lên một đoàn nho nhỏ ngọn lửa, cảm nguyên bản đen kịt một màu thể giới soi sáng ra một cái ước chừng mấy chục mét vuông không gian.

Sau đó Lâm Dương Thiên liền có thể nhìn thấy mảnh này huyền diệu trong không gian tồn tại.

Một thanh đã khôi phục bình thường lớn nhỏ hỏa diễm kiếm thủy tinh —— Xích Lân, cùng một cái toàn thân ăn mặc hỏa diễm trường bào anh tuấn uy vũ nam tử.

Ly Hòa Thiên Đế, thời gian qua đi hơn một năm thời gian, Lâm Dương Chung tại lại một lần nhìn thấy vị này chí tôn.

Chỉ là lần này, hai người cuối cùng không phải người chết ta sống giết chóc quan hệ.

Lâm Dương Thiên cảm giác được chính mình Niệm Hải, tựa như là một phương độc lập tiểu thể giới, mình có thể tùy thời tiến vào bên trong xem xét bên trong hết thấy, mà giờ khắc này hắn nhìn thấy Ly Hòa Thiên Đế cũng không có thời gian để ý tới hắn, mà chính là đang tại phóng xuất ra một cỗ nồng đậm năng lượng màu đỏ, rót vào Xích Lân Kiếm Hồn trong cơ thể.

Đây là đang ôn dưỡng Kiếm Hồn.

Lâm Dương Thiên cảm nhận được cái này Xích Lân kiếm đối với Ly Hòa Thiên Đế ý nghĩa, lại có thể làm cho đối phương làm ra thật lớn như thế thỏa hiệp, đồng thời hắn cũng biết, một khi chính mình đi ra một bước này, chính mình tương đương liền bị ép lên một trận trong vòng mười năm cự đại thi chạy bên trong.

Không chạy nổi, cũng là chết.

Lâm Dương Thiên không nói gì, lẳng lặng các loại Ly Hòa Thiên Đế hoàn thành đối với Xích Lân ôn dưỡng, ước chừng qua một canh giờ thời gian, liền thấy Ly Hòa Thiên Đế thân ảnh đã trở nên gần như trong suốt, đó là năng lượng sẽ hao hết điếm báo trước.

Cầm!

Ly Hòa Thiên Đế tại sắp biến mất trước đó vút cho Lâm Dương Nhất Trương Kim sắc trang sách, trên đó viết từng hàng tối nghĩa văn tự

Đây là ta tu luyện 【 Luyện Thần Quyết 】, chính là trong thiên địa này tu luyện niệm đạo Chí Cường pháp môn một trong, ta sẽ không chiếm ngươi tiện nghi, hiện tại ta để dành tới niệm năng tiêu hao cơ hồ sạch sẽ, mười năm về sau, chúng ta ở chỗ này tỷ thí, nếu ngươi bại, cỗ thân thể này liền thuộc về ta!

Hắn lại nói dứt khoát lưu loát, tuy nhiên bá đạo, nhưng không mất Hào Hùng bản sắc.

Lâm Dương Thiên tiếp nhận trang sách quét mắt một vòng Nếu là ta có cái gì không biết chỗ?

Có thể tự hỏi ta, ta tỉnh lại liền sẽ đáp ngươi, nhưng ta sẽ chỉ nói cho ngươi biết cơ bản nhất đáp án, nếu là giống hỏi thăm một chút đường tắt bí quyết, hừ. . .

Lâm Dương Thiên hiểu. Lâm Dương Thiên tự nhiên không trông cậy vào vị gia này còn có thể làm sao chiếu cố chính mình, có thể công bình cạnh tranh, đã là lớn nhất tuyền.

Mặt khác, ta xem như tặng ngươi một câu, thời gian mười năm nói dài cũng không dài, nếu là ngươi định kỳ dùng chính mình niệm lực tới ôn dưỡng Xích Lân, tự sẽ thu hoạch được vô tận chỗ tốt, nhưng sẽ chậm lại ngươi niệm lực tu luyện tốc độ. . . Như thế nào lấy hay bỏ, ngươi tốt tự lo thân đi.

Bạn đang đọc truyện *Hỏa Đế Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Hỏa Đế Thần Tôn Chương 136: Lâm Dương Thiên đi chỗ nào

Nói xong, Ly Hỏa Thiên Đế hư ảnh liền biến mất ở Lâm Dương Thiên trong thức hải, chỉ còn lại có này nhẹ nhàng trôi nổi đỏ lân Kiếm Hồn cùng này một tờ huyền diệu 【Luyện Thần Quyết】 trang sách.

Lâm Dương Thiên yên tĩnh đứng thẳng chỉ chốc lát, lại tại trong đầu cảm phát sinh mọi chuyện chải vuốt một lần, sau đó cười nhạt một tiếng:

"Cho mình ôm một phần khổ sai sự tình a! Ha ha. . ."

Nói xong, ý hấn biết liền trở về nhục thân, một lần nữa đối mặt Tử Điện Lôi điểm.

Hiện tại hấn tương đương cần đồng thời mở ra hai đầu tu luyện chỉ lộ, nhiệm vụ tăng lên ròng rã gấp đôi, đồng thời càng là trên lưng mười năm ước hẹn sinh tử Đồ Chiến, đối thủ còn là một vị Thiên Đế Chí Tôn.

Lại thêm tìm kiếm mất tích bí ẩn mẫu thân, hiểu biết mười lăm năm trước chân tướng, còn có cùng vạn môn vị đã kết xuống sinh tử cừu oán.

Từng cọc từng cọc từng kiện từng kiện, đều giống như núi cao vạn trượng, hung hăng đặt ở Lâm Dương Thiên trên thân.

Nếu là đối người bên ngoài, chỉ sợ sẽ bị cái này ngập trời áp lực ép tới tự sát quên, nhưng Lâm Dương Thiên nhưng là ép Bất Tử Tiểu Cường.

Muốn đi đến đỉnh phong, liền muốn hóa sở hữu áp lực vì là động lực, phá sở hữu khốn cảnh, bại sở hữu cường địch, mới có thể siêu việt Ly Hỏa Thiên Đế toà kia vô pháp ngưỡng vọng cao son.

Đối mặt trùng trùng điệp điệp nan đề, Lâm Dương Thiên không có chút nào nhụt chí, mà chính là đem ánh mắt nhìn về phía Tử Điện Lôi điểm.

Vô luận giải quyết vấn đề gì, thực lực vĩnh viễn là trọng yếu nhất nhân tố.

Hiện tại với hấn mà nói, trọng yếu nhất sự tình, cũng là đột phá đến Uẩn Linh cảnh giới, trước hết để cho cơ sở chiến lực đạt được Phi Thăng.

Chỉ là, hiện tại còn không phải thời điểm.

Lâm Dương Thiên phi thường rõ ràng: Uẩn Linh, là Võ Đạo Chi Lộ lớn nhất cực kỳ trọng yếu một bước.

Tuy nhiên trong đầu hấn có năm đó Ly Hỏa Thiên Đế như thế nào Uẩn Sinh 【Hỏa Linh Thánh Thai】 pháp môn, nhưng Lâm Dương Thiên từ khi lần đó bị Đoạn Thiên Nhai thức tỉnh về sau liền biết, chính mình không phải trở thành cái thứ hai Ly Hỏa Thiên Đế.

Hấn muốn Uẩn Sinh thuộc về hấn Lâm Dương Hỏa Linh Thánh thai, khai ích chính mình hoàn toàn mới võ đạo.

Cho nên, cái này cần dài dằng dặc thời gian, càng cần hơn không ngừng chiến đấu cùng đốn ngộ.

Lâm Dương Thiên, từ chính thức mở ra hấn truyền kỳ con đường đến nay, tuy nhiên hơn một năm thời gian, mặc dù lấy được thành tựu chấn kinh toàn bộ khí Võ đại lục, nhưng đối với chính hấn tới nói, vẫn là căn cơ quá nông cạn.

"Về trước Xuất Vân lại nói."

Lâm Dương Thiên có quyết định, liền nâng lên gánh chịu Tử Điện Lôi điểm này phương nho nhỏ bằng đá toà.

Hấn đã sớm nhìn ra, toà này cũng là một kiện bảo bối, có thể cảm Tử Điện Lôi Điểm Hỏa loại uy năng hạn chế đứng lên, nếu không nếu là chân chính Hỏa chủng tùy ý thiêu đốt, cái này Thạch Thất đã sớm thành một vùng phế tích.

Hấn cầm toà cùng đệ hỏa trực tiếp thu nhập đến tu di trong nhần, liền rời đi Thạch Thất, cùng mặt trên Hỏa Nhi tụ hợp, dự định trở về Xuất Vân.

Trên đường đi, Lâm Dương Thiên không có đi truyền tống trận, mà chính là trực tiếp khống chế Hắc Thiết Linh Giáp bay qua mệnh môn Đại Trạch.

Lấy hấn bây giờ thực lực, Thú Hải bên trong cường mãnh nhất thú cũng ngăn không được hấn, cứ việc tốn thời gian một chút, nhưng cũng giảm bớt cùng những Hào Cường đó thể lực gút mắc phiền phức.

Hắn hiện tại trọng yếu nhất sự tình, cũng là trở về nhà, bắt đầu bế quan tu luyện, chuẩn bị hoàn thành thuộc về hắn chính mình Uẩn Linh đột phá.

...

Lâm Dương Thiên quanh đi quẩn lại, bay thẳng đến đến Nam Bộ Đại Trạch bên trên một cái gọi là 【 xanh trạch bộ lạc 】 đảo quốc, mới tìm được truyền tông trận từng bước một trở về Xuất Vân, ước chừng hoa gần nửa ánh trăng cảnh.

Tuy nhiên ngay tại cái này gần nửa tháng bên trong, toàn bộ khí Võ đại lục Tây Nam khu vực nhưng là phát sinh mấy món làm cho tất cả mọi người xem không hiểu đại sự.

Đầu tiên, Lạc Nhật Vương Quốc cái này Tây Nam Địa Khu nhị lưu vương quốc tại một ngày nào đó bất thành linh tuyên bố, giống như Xuất Vân Quận Quốc cái này bảy lưu vẫn là tám lưu Tiểu Quận quốc kết làm bình đẳng huynh đệ bang, địa vị giống nhau, lại không chịu phủ.

Không chỉ có như thế, mặt trời lặn Quốc Quân còn tự thân phái mặt trời lặn quốc Đệ Nhất Mỹ Nữ Tiêu Tương công chúa thân phó Xuất Vân Quốc, hướng về hoàng đế Lâm Hạo uyên đệ trình Quốc Thư, nguyện vọng cảm Tiêu Tương công chúa gả cho Lâm Hạo uyên dưới gối Cửu Hoàng Tử Lâm Dương Thiên, gây nên toàn bộ Tây Nam Chính Đàn ba động.

Ta cái chà chà?

Cái này Lạc Nhật Vương Quốc là làm cái quỷ gì?

Vậy mà chạy tới quỷ liếm một cái nhỏ nhỏ Quận Quốc?

Xuất Vân Quận Quốc?

Trước đó có người nghe qua sao?

Toàn bộ Tây Nam khu vực Tiểu Quận quốc toàn bộ một thủy mòng ép.

Mà hắn giống như Lạc Nhật Vương Quốc địa vị không sai biệt lắm vương quốc bọn họ thì là đối xử lạnh nhạt giễu cợt —— cái này mặt trời lặn hoàng thất sợ là điên đi, hoàn chủ động lấy lại một cái công chúa cho kia là cái gì Lâm Dương Thiên?

Nhưng là không đến hai ngày, đến phiên những này vương quốc bọn họ ngồi không yên.

Bởi vì toàn bộ Tây Hoang cường đại nhất Thiên Tàng vương quốc, Nam Bộ Đại Trạch nổi danh nhất bộ lạc, Phục Ba bộ lạc, cơ hồ cùng một thời gian hướng về Xuất Vân Quận Quốc phái ra sứ đoàn.

Tên tuổi, giống như Lạc Nhật Vương Quốc một lông một dạng.

Muốn giống như Xuất Vân Quận Quốc kết làm huynh đệ bang, hòa thuận cộng sinh, vinh nhục cùng hưởng.

Lần này, toàn bộ Tây Nam khu vực sở hữu Chính Trị Thể Lực bọn họ tất cả đều mất trọn tròn.

Cái này làm cái gì phi cơ a?

Cái này cái gì Xuất Vân Quận Quốc làm sao bất thành linh lập tức liền đột nhiên xuất hiện, giống như hai cái này đỉnh cấp vương quốc thể lực bình khởi bình tọa?

Quả thực là muốn lên Thiên Tiết tấu!

Rất nhanh, toàn bộ Tây Nam đại lục đều đem ánh mắt đặt ở Xuất Vân Quận Quốc cái này đã từng không có danh tiếng gì tiểu quốc gia trên thân.

Nhiều người hơn, thì là vận dụng hết thảy lực lượng, bắt đầu tìm kiếm cái kia tên là Lâm Dương thiếu năm hết thảy tư liệu.

Mà theo đoàn người đối với Lâm Dương Thiên khai quật, rất nhanh, rất nhiều liên quan tới thiếu niên này tin tức động trời từ khác nhau con đường bị khám phá ra.

Xuất Vân Quốc Cửu Hoàng Tử, đã từng lực lượng một người lắng lại Xuất Vân Quốc thần võ Thân Vương phản loạn;

Xuất Vân Ôn Thị nhất tộc thủ tịch luyện khí Cố Vấn, ngàn năm khó gặp siêu cấp luyện khí thiên tài, vừa xuất thế, liền xuất ra mấy món kinh thiên động địa luyện khí Thần Tác;

Lạc Nhật Vương Quốc gần đây quật khởi đỉnh cấp thương hội —— Triệu Thị thương hội sau màn lão bản, càng là Triệu Thị thương hội hội trưởng Triệu Văn xương mở miệng một tiếng 'Lâm Ca' .

Những này ghi chép, theo phạm nhân đã đầy đủ đặc sắc huy hoàng, nhưng là đối với một chút đỉnh cấp Lão Đại tới nói đồng thời tính không được cái gì.

Nhưng là rất nhanh, một nhánh từ Nam Bộ Đại Trạch trùng trùng điệp điệp tiến vào Vân Thành hải tặc đại đội, rất nhanh liền dùng bọn họ mạng tính tiêu

chí khước trương lời nói, cầm Lâm Dương Cương vừa làm xuống Kinh Thiên Vĩ Nghiệp tuyên truyền đi ra.

"Ta cái thân nương a. . . Các người nhưng không biết, này lời vân trạch bên trong, mấy trăm mét dài một đầu Hồ Sa, Chí Cường Vương Cấp Yêu Thú a, bị Lâm Dương lão đại nhát dao liền cho trăm đầu, đương nhiên liền cho bọn ta trên thuyền người nấu một oa vây cá canh, mùi vị đó, ngược năng lượng hương thơm ra ngoài hơn mấy trăm mét!"

Ta đi! !

Vân Thành lớn nhất 【 Vân Lai Khách Sạn 】 bên trong, tất cả mọi người nghe Hắc Phong hải tặc bên trong một cái Tiểu Đầu Mục nước miếng tung bay sóng uồng phí lấy.

"Còn có càng ngu bức!"

Này hải tặc đầu mục chà chà nước bọt, tiếp tục nói:

"Vạn môn vị nghe qua đi! Vậy nhưng thật sự là tà môn đến nhà bà ngoại một đám tặc nhân, bọn họ ở phía sau tới lên đảo về sau làm ra một đầu quái vật, tên kia, được Cát Lợi Vương Quốc Huyết Lang phổ A Man, Thiên Tăng vương quốc Âm Dương Pháp Vương, còn có này Phục Ba bộ lạc đại tể ti, cộng lại cũng không là đối thủ, kết quả các người đoán làm gì?"

Vân Lai Khách Sạn, trên dưới tam tầng, lúc này vậy là kín người hết chỗ, tất cả đều bị Lâm Dương Thiên đặc sắc sự tích hấp dẫn.

"Làm gì?" Đoàn người hỏi.

"Hắc! Vậy thì phải thuyết chúng ta Lâm Dương lão đại anh dũng thần uy, ngón tay một điểm, liền cầm này Huyết Thi Thu Phục, càng là vung ra một cái ùn ùn kéo đến bàn tay, lập tức liền đem vạn môn vị đám kia tiểu quý vô đến thịt nát xương tan, gọi là một cái thống khoái a!"

Tiểu Đầu Mục mồm miệng lạnh lợi, cầm ngay đó Lâm Dương Dũng đầu vạn môn vị có sự miêu tả sinh động như thật, tại chỗ đẳng đẳng đẳng liền có một ít đến từ mỗi cái quốc gia đám thám tử đem tin tức truyền hướng khí Võ đại lục các ngõ ngách.

Thiên lỗ.

Nguyên lai cái này Lâm Dương Thiên là một người cứu tam đại vương quốc Chí Cường cao tăng a!

Khó trách những đại lão này bọn họ đều tới quỳ liếm, có dạng này một cái cơ hồ muốn vắn đỉnh khí Võ đại lục đỉnh phong Tiểu Yêu Nghiệp xuất thế, này Xuất Vân Quốc hoàn không đồng nhất bay trùng thiên! !

Tất cả mọi người trở lại sức lực tới.

Xoạt xoạt xoạt xoạt.

Cơ hồ toàn bộ Tây Nam đại lục ở bên trên sở hữu quốc gia đều hướng về Xuất Vân Quốc phái ra Sứ Thần, lân cận mấy cái quốc vương càng là tự mình đến Vân Thành đến đây bái phỏng.

Đương nhiên, những này quốc vương bên trong có nữ nhi tự nhiên là không quên đem nhà mình khuê nữ mang lên, dự định bắt chước một cái Lạc Nhật Vương Quốc cái kia Lão không biết xấu hổ vô si phương pháp.

Nhưng là, khi tất cả người đều đem ánh mắt tập trung đến Vân Thành về sau, đoàn người cũng bắt đầu hỏi cùng một cái vấn đề.

Lâm Dương Thiên?

Chúng ta tiểu anh hùng Lâm Dương Thiên đi chỗ nào à nha? ?

Tất cả mọi người đến Vân Thành về sau, vậy mà kinh ngạc phát hiện, Lâm Dương Thiên căn bản liền không có trong thành.

Bạn đang đọc truyện *Hỏa Đế Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Hỏa Đế Thần Tôn Chương 137: Trở về

Cho nên rất nhanh, trên đời này cỡ nào ba cái dị thường bận rộn người.

Lâm Hạo Uyên, cả ngày bị một đám ăn mặc các loại kỳ quái trang phục đám quốc vương đuổi theo hỏi: "Lệnh Hoàng Tử đi chỗ nào? Có thể hay không may mắn thấy một lần?"

Ôn Đình Thiên, cả ngày bị một đám thân phân địa vị vượt xa khỏi hiện tượng Hào Cường các đại lão xoay người hỏi: "Quý Phủ Lâm trưởng lão vẫn chưa về sao? Có hần tin tức sao?"

Triệu Văn xương, là cảm giác lớn nhất tốt đẹp một cái.

Con hàng này hiện tại cũng là Lạc Nhật Quốc Vương gặp hần đều muốn khách khí ba phần, có trời mới biết hần mở miệng một tiếng Lâm Ca là thật giả, muốn thật sự là Lâm Dương Thiên Anh em kết nghĩa, vậy vị này có thể coi là cá vượt long môn, thượng thiên! !

Trong lúc nhất thời, toàn bộ Tây Hoang, nam trạch đều đang tìm một cái tên là Lâm Dương thiếu năm.

Thậm chí toàn bộ khí Võ đại lục, bao quát Đông Bộ Bình Nguyên, Bắc Bộ Tuyệt Quốc, còn có Trung Bộ Thánh Thành bên trong Chí Cường thế lực, cũng bắt đầu chú ý cái này đột nhiên xuất hiện sáng chói tên.

Nhưng Lâm Dương Thiên. . . Lại thật tốt giống từ khí Võ đại lục biến mất, không còn có người thấy qua hần tung tích.

. . .

Lâm Dương Thiên, lần này đường về, đi rồng rã nửa tháng tình cảnh.

Sau nửa tháng, chính là Lâm Dương Anh hùng sự tích tại Vân Thành truyền sôi động thời điểm, đêm hôm ấy, một đạo hắc sắc lưu quang xẹt qua chân trời, trực tiếp rơi vào Lâm Hạo Uyên tầm điện—— Vạn Thọ Cung Viện rơi bên trong.

"Người nào!"

Vào lúc ban đêm tại Vạn Thọ cung phiên trực thị vệ thống lĩnh chính là Văn Thái Bắc, thấy có người từ trên trời giáng xuống, lập tức phát ra quát lớn, nhưng là vị này bạo liệt người đàn ông hung uy còn không có tiếp tục đến một giây, cả người biểu lộ liền thay đổi.

Cảm giác kia, tựa như là một vị Thành Kính Tín Đồ, cuối cùng nhìn thấy hần tín ngưỡng bên trong Thần Minh, khắp khuôn mặt đầy cũng là 'Phát rồ' sùng bái cùng kính hi.

"Lâm Dương hoàng tử! !"

Văn Thái Bắc kích động ngũ quan đều nhanh muốn chen đến cùng một chỗ, nếu không phải khống chế tâm tình, chỉ sợ con hàng này năng lượng kích động đến tại chỗ nước mắt chạy.

"Văn Thống lĩnh, đã lâu không gặp."

Lâm Dương Thiên hướng phía Văn Thái Bắc mỉm cười gật đầu, đồng thời trong nội tâm buồn bực.

Cái này tình huống như thế nào?

Làm sao vị này Văn Thống lĩnh ánh mắt làm cho lòng người bên trong hải đến hoảng dẫu?

Lâm Dương Thiên làm sao biết, hần bây giờ đang Vân Thành danh khí to lớn, đã sớm vượt xa cha của hần Lâm Hạo Uyên.

Hiện tại người chỉ cần đứng tại trên đường cái nói một câu 'Ta là Lâm Dương Thiên', ngay lập tức sẽ dẫn phát toàn trường bạo động.

Khí Võ đại lục vạn năm khó gặp tuyệt đại thiên kiêu, chính là hiện tại Lâm Dương Thiên tại tất cả mọi người trong suy nghĩ vị trí.

"Phụ hoàng hần nghỉ ngơi sao?" Lâm Dương Thiên hỏi.

"Trà, còn không có. . ." Văn Thái Bắc nhìn thấy những ngày này đã bị nâng thượng thần đàn Hoàng Tử Điện Hạ, lời nói đều nói không lưu loát.

"Tốt, ta vừa vặn có chuyện tìm hần muốn nói."

"Ngài, ngài mời! !"

Lâm Dương Thiên bước nhanh nên bước đi, trên bả vai hần Hòa Nhi cũng cảm thấy bầu không khí có chút kỳ quái, nói thầm một câu:

"Lâm tiểu Dương, làm sao những người này cũng là một bộ phận không thể ăn người đuổi chân nắm?"

Lâm Dương Thiên lắc đầu, trực tiếp đẩy cửa tiến vào Vạn Thọ cung.

Bên trong, đập vào mặt một cỗ Sủi cảo mùi thơm, Lâm Hạo Uyên đang tại lộ tội.

"Trở về?"

Vị hoàng đế này lão cha không ngáng đầu, tựa hồ sớm đã đoán ra Lâm Dương Hội tại tội nay đến thăm.

"Ồ! Lão gia tử đáng tin a! Vừa vặn bồn vương đói! !"

Hỏa Nhi đó mới gọi một cái không khách khí, bay thẳng đến trên mặt bàn lăm bằm lên một cái Sủi cảo liền nuốt vào bụng.

"A ~ vẫn là Sủi cảo ăn ngon a! Mỗi ngày nay ngày ngày ăn hải sản, đều nhanh nhọt nhèo vô vị, há? Bồn vương không phải liền là chim a. . . Quên, ừ. . . Muốn nói Sủi cảo vẫn phải là rau họ trứng gà tốt nhất. . ."

Lâm Dương Nhất đầu hắc tuyến.

Lâm Hạo Uyên cười ha hả nhìn xem Hỏa Nhi, quay đầu vừa nhìn về phía Lâm Dương Thiên: "Người không đến một chút?"

"Không cần."

Lâm Dương Thiên Ma Quý cái mũi, hần lần này trở về trước tiên đi vào hoàng cung, hiển nhiên không phải tới ăn Sủi cảo.

"Ta muốn hỏi người mười lăm năm trước đến phát sinh cái gì?"

Lâm Dương Trục vào chủ đề.

Trước đó Tiêu Tương công chúa lại nói một nửa, nhưng lại để cho Lâm Dương Thiên nghĩ đến, năm đó Lâm Hạo Uyên tại chính mình lúc sinh ra đòi Hậu Tuyên chọn rồi đi, hơn phân nửa giống như Tiêu Tương trong miệng món kia đại sự có quan hệ.

Phía sau hần sờ đi từ bỏ tiếp tục tìm Tiêu Tương hỏi thăm chân tướng, chính là muốn đến, cùng đến hỏi tin đồn ngoại nhân, không bằng trực tiếp tới tìm Lâm Hạo Uyên hỏi thăm rõ ràng mình bạch.

"Ồ?" Lâm Hạo Uyên đề đầu xuống, tựa hồ có chút kinh ngạc nhìn xem Lâm Dương Thiên: "Người vậy mà biết chuyện này?"

"Ta không nên có biết không?" Lâm Dương Thiên nghiêm túc nhìn xem Lâm Hạo Uyên.

Trong lòng hần, đây là trước mắt lớn nhất làm phức tạp hần bí mật, vô cùng có khả năng quan hệ đến mẫu thân Hạ Vũ vì hạ lạc.

"Ha ha, chỉ là so ta dự đoán sớm hơn một chút." Lâm Hạo Uyên sau khi kinh ngạc, lại kẹp lên một cái Sủi cảo nâng hương về Lâm Dương Thiên:

"Thật không ăn?"

Ăn cái gì ăn a!

Lâm Dương Thiên lật bàn tâm đều có.

Năm đó mẫu thân làm sao lại sẽ chọn như thế một cái không đáng tin cậy nam nhân?

"Xem, người trẻ tuổi cuối cùng vẫn là không giữ được bình tĩnh." Lâm Hạo Uyên nhìn thấy Lâm Dương Thiên mắt lo lắng, thần nhiên nói:

"Ta nói qua, người muốn biết mưa vì hạ lạc, ít nhất phải đột phá đến Phá Hải cảnh giới, về phần mười lăm năm chuyện kia, xác thực cùng ta cùng mưa vì có quan hệ, nhưng bây giờ người còn chưa đủ nghiên cứu hiểu biết chân tướng."

"Muốn thế nào người mới bằng lòng nói cho ta biết!" Lâm Dương Thiên trầm giọng.

"Ăn Sủi cảo trước tiên. . . Ai! Khác biệt trở mặt a! Người nhìn người chút điểm này đều không có di truyền cha người ta, không hiểu được hài hước a!"

Lâm Hạo Uyên nhìn thấy Lâm Dương Thiên sắc mặt càng phát ra khó coi, cuối cùng nghiêm túc thần sắc, bất thành linh đưa tay nhất chỉ Lâm Dương Thiên sau lưng nơi hẻo lánh: "Rất đơn giản, lúc nào người có thể đánh qua Lão Đoạn, liền có tư cách biết mười lăm năm trước chân tướng. . . Dương nhiên, là không mặc bất luận cái gì trang bị tình huống dưới!"

Lão Đoạn? Đoạn Thiên Nhai!

Lâm Dương Thiên lúc này mới kinh ngạc phát hiện, vị kia Thần Bí Cao Thủ dĩ nhiên thẳng đến liền đứng ở trong đại điện mặt, mà chính mình vậy mà căn bản không có phát giác.

Cái này Đoạn Thiên Nhai nhất định chỉ có thể dùng thâm bất khả trắc để hình dung, Lâm Dương Thiên căn bản là không có cách nhìn thấu đối thủ cường độ, chớ đừng nói chỉ là lại không xuyên trang bị tình huống dưới chiến thắng đối phương.

Đây là một kiện rất có khiêu chiến nhiệm vụ, tuy nhiên lại giống như Lâm Dương Thiên lúc đầu kế hoạch không mưu mà hợp.

Sau đó thời gian, Lâm Dương Thiên trọng yếu nhất sự tình cũng là đề thăng thực lực mình, mà lão cha cho an bài cái này Đoạn Thiên Nhai, vừa vặn cũng là con đường tu luyện bên trên tốt nhất Đá thử vàng - Touchstone.

"Được." Lâm Dương Thiên quả quyết đáp ứng.

"Vây cứ như thế, ngươi đi chuẩn bị một chút, ba ngày về sau ta sẽ trong hoàng cung chuyên môn vì ngươi chuẩn bị một chỗ Tu Luyện Thất."

Lâm Hạo Uyên đã sớm bố trí tốt hết thảy.

"Không cần chuẩn bị." Lâm Dương Thiên nhưng là có chút không kịp chờ đợi.

"Người trẻ tuổi không nên nóng lòng. . ." Lâm Hạo Uyên nhưng là khoát khoát tay:

"Ta nghe nói Lạc Nhật Vương Quốc Triệu Thị thương hội những ngày này đến Vân Thành, ngươi vị kia tiểu huynh đệ còn có cái kia ngưỡng mộ ngươi tiểu cô nương, gọi. . . Gọi là cái gì nhỉ?"

"Gọi Hứa Dao!" Bên cạnh Hóa Nhi một cân Sủi cảo đã nhanh ăn xong, cuối cùng cầm đầy miệng.

"A, đúng! Hứa Dao! Chẳng lẽ ngươi liền không muốn đi nhìn xem người ta? Vẫn còn ám nhà tiểu cô nương kia. . . Còn có thể ngươi không biết, Lạc Nhật Quốc Vương đã chính thức hướng về ta cầu hôn, muốn đem hán Tiêu Tương công chúa gả cho ngươi, tiểu tử, nhìn không ra a, nhiều như vậy Phong Lưu Tráai thế nhưng là so cha ngươi năm đó ta mạnh hơn!"

Lâm Dương Thiên có chút mơ hồ.

Tình huống như thế nào?

Tại sao lại thêm một cái Tiêu Tương công chúa? ?

Muội từ kia lại tới mù trộn lẫn cái gì! !

Hắn hiển nhiên là đánh giá thấp chính mình ngắn ngủi này nửa tháng tới tại khí Võ đại lực sức ảnh hưởng.

"Trở về đi, ba ngày thời gian, đem việc vật vãn xử lý xong. . . Trở lại thời điểm, không lo lắng, nếu không ngươi sợ là mấy năm đều chơi không lại Lão Đoạn đi."

"Đi thông thả không tiền a! !"

Hóa Nhi cực độ không có tiết tháo liền định tại hoàng đế lão cha tại đây lưu lại.

Lâm Dương Ly Khai Hoàng cung.

Như rừng hạo uyên nói, tại bắt đầu bế quan Khô Tu trước đó, hắn cần đem hán thế tục sự vụ làm một chút thanh lý.

Ôn phủ bên trong, có rất nhiều đang chờ hắn trở về người.

Lâm Dương Trực tiếp ngự không phi hành đi vào Ôn phủ, rơi vào Lăng Vân Các trước cửa trên quảng trường.

Lúc rơi xuống đất Hậu Cảnh tượng, đi theo hoàng cung thời điểm không kém quá nhiều.

Ôn Trung lão quân gia nhìn thấy Lâm Dương Thiên, tại chỗ kích động nước mắt ào ào, liền đối lấy bên cạnh một đám Ôn gia thị vệ đều dùng một loại nhìn xem như thần ánh mắt nhìn Lâm Dương Thiên.

"Lâm, Lâm trưởng lão! !" Ôn Trung mỗi một đầu nếp nhăn bên trong đều mang kinh ngạc cùng hoan hỉ.

Những ngày gần đây, Ôn gia quá huy hoàng.

Bạn đang đọc truyện *Hỏa Đế Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Hỏa Đế Thần Tôn Chương 138: Tình Ti

Ôn Trung đời này đều không có nghĩ tới chính mình một ngày kia có thể nhìn thấy nhiều như vậy nhân vật cao quý, vậy cũng là so Hoàng Đế Bệ Hạ cũng phải có quyền thế Siêu Cấp Đại Lão, thế nhưng là đương những người này đi vào Ôn phủ thời điểm, nhìn thấy Ôn Trung đều là một mặt khiêm tốn:

"Quản gia tiên sinh, xin hỏi Lâm Công Tử hẩn tại phủ thượng a?"

Ôn Trung gần như sắp muốn đem câu nói này nghe chán, nhưng cái này rỗng rã nửa tháng, Ôn phủ cánh cửa đều bị đập nát, sở hữu những khách quý đó đến cửa, tất cả đều đang kêu gọi lấy một cái tên người chữ —— Lâm Dương Thiên.

Ôn phủ sáng lập mấy trăm năm, đây tuyệt đối là chưa bao giờ có, cũng căn bản vô pháp tưởng tượng đỉnh phong cùng huy hoàng.

Ôn Trung sao có thể không kích động!

"Xuyt!"

Lâm Dương Thiên ra hiệu người chung quanh im lặng, chính hẩn thì là chậm rãi hướng về Lăng Vân Các đi đến.

Bên trong, tựa hồ đang tiến hành một trận vui sướng tiệc rượu.

Còn chưa đi gần, liền có thể nghe được một cái thanh âm quen thuộc ở nơi đó khoa trương:

"Ha-Ha! Ôn bá phụ, tới tới tới, ta lại kính ngời một cái! Ta hai hoàn khách khí cái gì, Lâm Ca năng lượng có hôm nay, đây còn không phải là ngài năm đó một tay trợ giúp kết quả, ta Triệu Văn xương đời này không có phục qua người nào, Lâm Ca là một cái, ngài tuyệt đối là Tiểu Triệu ta cả đời tâm gương!"

Cái này Triệu Tiểu Bàn. . . Mồm mép ngược lại là lưu loát.

Lâm Dương Thiên nghe bên trong vui sướng âm thanh, chậm rãi đẩy ra Lăng Vân Các đại môn.

Xoát một chút.

Cả phòng âm thanh đều an tĩnh lại.

Tất cả mọi người nhìn thấy Lâm Dương Thiên, cũng là vô pháp tin hoàn hi.

"Lâm Dương Thiên! !" Ôn Đình Thiên lúc đầu cười yếu ớt khuôn mặt không thể ức chế cười rộ lên.

"Lâm Công Tử? ?" Hứa Dao lúc đầu đang cấp ôn Đình Thiên rót rượu, này lại kinh hi tửu đều đổ đầy vẫn không tự biết, roi vãi ôn Đình Thiên đầy tay.

"Lâm. . ." Ôn Thanh Thanh một đôi mắt to lập tức đỏ, bên trong hoàn toàn tư niệm cùng lo lắng đã vô pháp dùng ngôn ngữ để biểu đạt.

Về phần chán ghét nhất người vẫn là Triệu Tiểu Bàn.

"Lâm ~~~ ca ~~~ "

Con hàng này mang theo miệng đầy giọt nước sôi từ liền hướng Lâm Dương Thiên nhào tới.

Đương nhiên, nghênh đón Triệu Văn xương là một cái to lớn bàn chân.

Ba chút chút.

Triệu Tiểu Bàn ôm lấy chân bàn.

Lâm Dương Thiên chỉnh lý tốt giày, mỉm cười nhìn về phía tất cả mọi người: "Ta trở về. . ."

Ha-Ha!

Tất cả mọi người cười.

Trên tiệc rượu trở về trọng yếu nhất vai chính, một trận bữa cơm đoàn viên, ăn đến hết sức vui vẻ cùng thư sướng.

Bóng đêm thâm trầm, com nước no nê.

Tiệc rượu triệt hồi, Ôn Thanh Thanh các loại gia thuộc người nhà rời đi Lăng Vân Các, chỉ còn lại có ôn Đình Thiên, Triệu Văn xương cùng Hứa Dao

mấy người bắt đầu chuẩn bị trong đêm trao đổi chính sự.

Lâm Dương Thiên bây giờ đã là Ôn Thị nhất tộc cùng Triệu Thị nhất tộc hoàn toàn xứng đáng cộng đồng lãnh tụ, ôn Đình Thiên cùng Triệu Văn xương thì là hần thống lĩnh hai tộc trọng yếu cánh tay.

Cái này chuyển biến mười phần tự nhiên, đoàn người nhao nhao cảm Lưỡng Đại Gia Tộc những ngày này tiến triển cùng quy hoạch lấy ra phân tích thảo luận.

Không thể không nói, Triệu Văn xương tiểu tử này tại phương diện buôn bán thiên phú xác thực làm cho người lau mắt mà nhìn.

Tại Hứa Dao phụ trợ dưới, tăng thêm Hải Thiên các phía sau hỗ trợ, ngăn ngừa hai tháng thời gian, Triệu Thị thương hội tại Huy Nhật Thành phát triển chỉ có thể dùng 'Biến chuyển từng ngày' để hình dung.

Riêng là đương Lâm Dương Thiên này mấy bộ luyện khí bản vẽ thành phẩm lên sàn về sau, càng là nhất cử trùng kích Thượng Quan Gia luyện khí thị trường, để cho Triệu Thị thương hội gần như sắp muốn thành thay thế Thượng Quan Gia luyện khí hào môn.

Ôn gia phát triển cũng mười phần thuận lợi, vẹn vẹn Hắc Thiết Linh Giáp sinh sản chế tạo, liền đủ để cho hần có được vô pháp tưởng tượng lợi nhuận.

Ngay tiếp theo, toàn bộ Xuất Vân Quốc Tiên Thiên Cấp Bậc chiến lược, cũng tại ngăn ngừa mấy tháng thời gian bên trong tăng lên tới có thể sánh ngang vương quốc trình độ.

Hết thảy, đều mười phần hoàn mỹ.

Lâm Dương Thiên tại nghe xong tất cả mọi người báo cáo về sau, cảm chính mình đằng sau ý nghĩ nói ra: "Hiện tại, ta cũng nghĩ thế thời điểm, thành lập một cái thuộc về chính chúng ta Thương Minh!"

Ở đây cũng là người thông minh, Lâm Dương Thiên lời này vừa ra, đoàn người đều biết là có ý tứ gì.

Thành lập Thương Nghiệp Liên Minh, chính là muốn hoàn toàn hình thành chính mình thế lực, cuối cùng là muốn tại khí Võ đại lục ở bên trên phát triển ra một cái có thể giống như 'Thiên hạ Thương Minh' như thế quái vật không lồ chống lại siêu cấp tập đoàn.

Lâm Dương Thiên hiện tại, không thể nghi ngờ là có nói lời này tư bản.

Ôn Đình Thiên đã đem những ngày này Vân Thành cục thế nói cho Lâm Dương Thiên, hần hiện tại có thể nói là được nhiều người ủng hộ, chỉ cần mở miệng, liền có vô số Hào Cường cao thủ đến đây phụ thuộc đầu nhập vào, thành lập chính mình Thương Minh chỉ là vấn đề thời gian.

Lâm Dương Thiên biến rất mau đưa đằng sau sự tình cùng mọi người thương nghị hoàn tất.

Thương Minh sẽ lấy Ôn Thị cùng Triệu Thị hai tộc nòng cốt làm chủ, mặt khác sẽ còn cầm đang tại Vân Thành nghị chân Tiết Thiên 【Hắc Phong đoàn hải tặc】thu nạp vào đến, dựng cơ bản khung xương.

Nghiệp vụ phương diện lấy luyện khí làm chủ, chậm rãi thâm thấu hần hành nghiệp, hiện tại Xuất Vân cùng mặt trời lặn quốc đứng vững gót chân, mưu đồ sự phát triển càng lớn mạnh.

Về phần trọng yếu nhất Thương Minh tên nha, Lâm Dương Thiên cho một cái làm cho tất cả mọi người tin phục tên —— Đình Xương Thương Minh.

Đây là đem ôn Đình Thiên cùng Triệu Văn xương khiêng ra đến, để cho hai vị tộc trưởng không khỏi lẩn nhử đối với Lâm Dương Thiên vô cùng cảm kích.

Hết thảy sau khi nói xong, đêm đã khuya, mọi người rãi rời cùng Lâm Dương Thiên cáo từ.

Mà liền tại người khác mới vừa đi ra Lăng Vân Các thời điểm, Lâm Dương Thiên gọi lại Hứa Dao, hai người cứ như vậy đơn độc lưu tại Lăng Vân Các bên trong.

Bên ngoài, Triệu Văn xương cái này tinh Quỷ Bàn Tử một người nấp tại trong góc các loại nửa ngày, vốn còn muốn nghe lén chút gì hương diễm đối thoại, lại tại một chén trà thời gian đi qua, nhìn thấy Hứa Dao một mặt âm đạm từ trong phòng đi tới.

Hả?

Kịch bản không đúng! !

Triệu Văn xương nhìn thấy Hứa Dao biểu lộ, liền đoán được sự tình đại khái.

Hần đương nhiên biết Hứa Dao trong nội tâm đối với Lâm Dương Thiên nhớ thương, nhưng chỉ sợ vừa mới, hết thảy hi vọng đều đã bị Lâm Dương Thiên thân thủ chém chết.

"Dao tỷ. . ."

Triệu Văn xương nhìn thấy Hứa Dao cước bộ đều có chút bất ổn, vội vàng quần một vòng đi qua:

"Dao tỷ, Lâm Ca hấn. . ."

Trong bóng đêm, lờ mờ còn có thể nhìn thấy Hứa Dao khòe mắt nước mắt.

Hứa Dao nhìn thấy Triệu Tiểu Bàn, động thủ xoa xoa trên mặt nước mắt, nỗ lực cười một tiếng: "Không có việc gì, tuy nhiên ta đã sớm biết Lâm Công Tử là cao cao tại thượng Phi Long, nhưng vẫn là làm lấy không thực tế mộng. . . Hiện tại, giấc mộng này tình cũng rất tốt."

Hứa Dao nói, hai hàng thanh lệ vẫn là không tự giác chảy xuống, người xem đau lòng vô cùng.

"Dao tỷ. . ." Triệu Văn xương không biết nên làm sao an ủi cái này kiên cường nữ tử.

"Văn Xương. . ." Hứa Dao giống như Triệu Văn xương hai tháng này tới hợp tác mật thiết, sớm đã tỷ đệ tương xứng:

"Người biết thế nào tu luyện võ đạo năng lượng mau một chút a?"

"Ừm?" Triệu Văn xương sững sờ, lập tức kịp phản ứng: "Dao tỷ, người không phải là muốn?"

Hứa Dao kiên định gật gật đầu, ánh mắt bên trong tràn đầy không buông bỏ quyết cường: "Lâm Công Tử thuyết, hấn sớm muốn gì là muốn rời đi phiến đại địa này, không muốn chậm trễ ta. Nhưng ta muốn hướng hấn chứng minh, vô luận hấn đi đến chân trời góc biển, ta Hứa Dao, đều có thể theo kịp bước chân hấn! Dù là, chỉ là nhìn xa xa hấn bóng lưng, ta cũng sẽ không để hấn cứ như vậy từ ta trong cuộc sống biến mất! !"

Dao tỷ. . .

Luôn luôn không có chính hình Triệu Văn xương cũng bị Hứa Dao tín niệm cảm động, Tiểu Mập Mập hung hăng khê cắn môi:

"Dao tỷ, người yên tâm, ta có tiền, có là tiền! Ta nhất định giúp Dao tỷ người đuổi kịp Lâm Ca cước bộ! !"

Hứa Dao không tiếp tục nói lời nói.

Chỉ là từ nàng kiên định trong ánh mắt có thể nhìn thấy. . . Nàng cả đời này, cũng sẽ không đành chỉ đi theo Lâm Dương Thiên cước bộ.

. . .

Cùng lúc đó, tại Ôn phủ một cái khác nơi hẻo lánh.

Ôn Thanh Thanh đang tại chính mình trong sân đối một đóa tiểu Hoa phát tiết bất mãn trong lòng.

Nàng từng mảnh từng mảnh xé rách lấy cánh hoa, trong miệng nói lầm bầm: "Chết Lâm Dương Thiên, thôi Lâm Dương Thiên, trở về liền biết giống như những người đó thuyết chính sự, thêm một cái ánh mắt cũng không nhìn người ta! !"

Nói ra đằng sau, Ôn Thanh Thanh nhưng lại là phối hợp cười rộ lên: "Bất quá hấn có thể bình an trở về liền tốt nhất. . ."

Tiểu nha đầu cười rộ lên thời điểm, trên mặt là xuất phát từ nội tâm hoan hỉ cùng vui mừng, cứ việc nàng đã sớm tại Vân Lai Khách Sạn cầm Lâm Dương Anh hùng sự tích nghe mười mấy lần, nhưng cũng không bằng hôm nay chân chính nhìn thấy Lâm Dương Thiên bản thân tới như vậy trấn an thư thái.

Nàng xem thấy trong tay còn lại vài miếng cánh hoa tiểu Hoa, tựa hồ là đối trong lòng người kia như muốn tố:

"Người à người, liền sẽ cả ngày ở bên ngoài mạo xưng anh hùng đóng vai hảo hán, để cho người khác trong nhà vì người lo lắng! Nếu là ngày nào người thật xảy ra chuyện. . . Phi phi phi. . . Không có, lão thiên gia, vừa rồi Thanh Thanh nói lung tung, Lâm Dương Thiên hấn nhất định sẽ bình an, sống lâu trăm tuổi. . ."

Ôn Thanh Thanh một người nói một mình, mang theo Tiểu Nữ Nhi nhà độc hữu phức tạp tình cảm, gọi người khó mà nắm lấy.

Nhưng tất cả những thứ này, rơi vào Lâm Dương Thiên trong mắt thời điểm, lại tựa như một cỗ ám áp suối nước, cảm những ngày này Lâm Dương Tâm đầu rã rời cùng khăn trương chậm rãi hòa tan.

Cái này đáng yêu nha đầu.

Bạn đang đọc truyện *Hóa Đế Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Hỏa Đế Thần Tôn Chương 139: Chuẩn bị bế quan

Một mực đến nay, Lâm Dương Thiên đều bận quá, loay hoay căn bản không có thời gian đi xem chính mình tâm.

Thăng đến vừa rồi Lâm Hạo Uyên nhắc nhở, Lâm Dương Thiên tại ám lại phủ trên đường, không ngừng hỏi lại chính mình —— Thanh Thanh cùng Hứa Dao, trong lòng hẳn đến là vị trí nào?

Có lẽ, Ly Hòa Thiên Đế trí nhớ, để cho hẳn rất khó lại đi làm một tên Phàm Tục Nữ Tử động tâm, coi như Hứa Dao đã là xuất sắc như thế, nhưng Lâm Dương Thiên cuối cùng phát hiện, hẳn thủy chung vẫn là chỉ có thể cảm cái kia kiên cường nữ tử xem như sinh mệnh đồng bọn, chiến hữu, lại không cách nào động tình.

Thế nhưng là khi hẳn vừa mới nhìn xa Ôn Thanh Thanh, nghe tiểu cô nương này gần như si nhân mộng lời nói ni non thời điểm, Lâm Dương Thiên đột nhiên cảm giác được chính mình tâm trở nên cũng mềm mại.

Hắn đúng là cảm nhận được một loại chưa bao giờ có rung động cùng khẩn trương.

Trước mặt cô bé này, đem hẳn từ phá miếu phế tích bên trong cứu thoát ra thiên sứ, càng về sau vì bảo vệ hẳn không tiếc cùng anh ruột trở mặt; lại đến Thanh Vân Sơn bên trong sinh ly tử biệt về sau hối hận thương cảm; lại đến vì là đuổi kịp bước chân hẳn, liều mạng luyện võ này phản chấp nhất cùng nỗ lực. . .

Hết thầy hết thầy, đều để Lâm Dương Thiên viên kia đóng băng quá lâu tâm không thể tránh né nhảy lên.

Cái này. . . Chính là tâm động cảm giác a?

Lâm Dương Thiên chậm rãi đi qua, muốn từ đằng sau ôm lấy cái kia thiếu nữ khả ái, đúng là phát hiện mình còn có một số thẹn thùng.

Hắn lúc này mới phát hiện, chính mình cuối cùng vẫn là một cái mười tám tuổi thiếu niên, nam nữ tình yêu sự tình, gặp qua lại nhiều, cuối cùng vẫn là non buồn cười.

Cuối cùng, hẳn vẫn là lựa chọn ho khan một tiếng: "Khục. . ."

"Ai!" Tiểu nha đầu như gạt điện nhảy lên, khuôn mặt đỏ giống như chín mọng trái táo.

Càng đương Ôn Thanh Thanh thấy là Lâm Dương Thiên về sau, nguyên bản liền đỏ bừng khuôn mặt càng là kiều nộn ướt át.

"Lâm Dương Thiên nguoi. . . Sao có thể nghe lên người ta nói chuyện! !"

Lâm Dương Bình lúc nhanh mồm nhanh miệng, lúc này đúng là không có ý tứ gãi gãi đầu: "Ta, ta không phải có ý, bất quá, cũng không có nghe cỡ nào một hồi, cũng chính là đem cái kia nghe không nên nghe đều nghe mà thôi. . ."

Ôn Thanh Thanh lập tức liền vung nắm tay nhỏ xông lại: "Chết Lâm Dương Thiên, thối Lâm Dương Thiên, nguoi dám chê cười ta! Coi quyền! !"

Khá lắm.

Lâm Dương Thiên lúc này mới phát hiện, Ôn Thanh Thanh bây giờ tu vi vậy mà đã đạt tới Tiên Thiên Cảnh Giới, tu luyện tốc độ nhanh chóng, vượt xa khỏi tưởng tượng.

Mặc dù như thế, Ôn Thanh Thanh quyền kia đầu cùng thuyết đang đánh người, còn không bằng nói là đang cấp Lâm Dương Thiên gãi ngứa, nện ở trên người, nói không nên lời dễ chịu.

Lâm Dương Thiên cùng Thanh Thanh đùa giỡn một trận, bất thành linh một cái vây quanh, liền đem Ôn Thanh Thanh quay người ôm vào trong ngực, đó là một loại hẳn chưa bao giờ thể nghiệm qua ấm áp cùng thân mật.

"Thanh Thanh."

Ôn Thanh Thanh vốn đang đang gãy dựa, nghe được Lâm Dương Thiên kêu gọi, nhưng là mặt mũi tràn đầy đỏ bừng ứng một tiếng:

"Thối Lâm Dương Thiên, làm gì?"

"Cảm ơn nguoi."

"Ừm?"

Ôn Thanh Thanh ngây thơ tính tình không biết chính mình vừa rồi lời nói đối với Lâm Dương Thiên xúc động lớn đến mức nào.

"Ít đến, ngươi buông ra, nếu không để cho ta tìm ta cha tới thu thập ngươi nha!"

"Ha ha, hấn lại đánh không lại ta!"

"Tốt lắm, Lâm Dương Thiên, ngươi trở nên xấu! Lúc trước sớm biết ngươi là như thế này người, ta liền không cứu ngươi trở về."

"Buổi tối đi, buổi tối đi."

Một cái, là mới biết yêu thiếu nữ.

Một cái, là trải qua tang thương lại động phạm tâm thiếu niên chí tôn.

Hai người đều là vượt qua bọn họ sinh mệnh nhất là mỹ hảo một buổi tối.

...

Ba ngày sau, một thân thoải mái Lâm Dương Thiên, trực tiếp trở lại Xuất Vân hoàng cung.

Phạm trần tục sự đều đã làm dần dò, tính mạng hấn bên trong là cỡ nào một phần hạnh phúc ràng buộc.

Lâm Dương Thiên chuyên môn lưu thêm hai ngày, cùng Ôn Thanh Thanh hưởng thụ một đoạn khó được nhân nhả cùng ngọt ngào thời gian.

Đây không phải lười biếng.

Lâm Dương Thiên biết, tình một vật, tuyệt không phải vô đạo chướng ngại, những cái được gọi là khoảng trống tình người, bất quá là khó mà cảm sự tình xử lý thỏa đáng lấy có a.

Trong lòng có thích, có chỗ lo lắng, có chỗ thủ hộ, có khi bạo phát đi ra lực lượng sẽ vượt xa một người cực hạn.

Cho nên, đương Lâm Dương Thiên một lần nữa trở về hoàng cung thời điểm, cả người đều tràn ngập trước đó chưa từng có hoàn toàn lực lượng, nguyên bản này dù sao là lãnh khốc khuôn mặt, cũng nhìn nhu hòa rất nhiều.

"Ồ!" Lâm Hạo Uyên tại hậu cung nhìn thấy Lâm Dương Thiên, chính là nhìn ra hài tử khác biệt: "Trở về ba ngày quả nhiên không giống nhau á! Hắc hắc, nói cho cha, có phải hay không giống như nữ hài tử đột phá tuyến, là cái nào? Thanh Thanh vẫn là Hứa Dao?"

Đột phá muội muội của ngươi a!

Lâm Dương Thiên nguyên bản hảo tâm tình trong nháy mắt hủy.

Thiên hạ này tại sao có thể có như thế ô lực mười phần cha a?

Mẫu thân năm đó không phải là bị cái này lão lưu manh cho khinh bạc, sau đó đâm lao phải theo lao đi. . .

Lâm Dương Thiên nỗ lực nhịn xuống chính mình muốn đánh người xúc động, nhếch miệng sùng: "Có thể bắt đầu tu luyện sao?"

"Đương nhiên có thể á! Lão Đoạn. . ." Lâm Hạo Uyên một tiếng la lên, Đoạn Thiên Nhai liền giống như u linh hiển hiện.

Lâm Dương Thiên có đôi khi thật hiếu kỳ hai người này là thế nào tiến tới cùng nhau.

Một cái vĩnh viễn không có chính hình.

Một cái đi đường vĩnh viễn không có âm thanh.

Một đôi Kỳ Ba.

"Bên này, đi theo ta." Đoạn Thiên Nhai âm thanh không có gợn sóng, đã phóng qua Lâm Dương Thiên hướng đi một bên khác.

"Thật tốt cổ lên a, nhi tử! Ta làm xong bên này công vụ, liền đi nhìn ngươi làm sao bị ngược!"

Lâm Dương Thiên cũng không quay đầu lại liền theo Đoạn Thiên Nhai đi.

Mà liền tại hấn chân trước đi ra đại điện trong nháy mắt, Lâm Hạo Uyên này nguyên bản cười ha hả khuôn mặt liền trở nên nghiêm túc lên, nhìn xem Lâm Dương Thiên bóng lưng, ánh mắt thì là có một loại nói không nên lời ngưng trọng:

"Thời gian không nhiều, hài tử, không nên trách vì phụ đối với ngươi tâm ngoan a. . ."

Lâm Dương Nhất đường đi theo Đoạn Thiên Nhai hướng hậu cung chỗ sâu đi đến.

Trên đường đi, một chút hoàng gia thị vệ nhìn thấy Lâm Dương Thiên, tự nhiên lại là một phen vô cùng ngạc nhiên, tuy nhiên Lâm Dương Thiên đã thành thói quen, tiếp tục hướng bên trong đi tới.

Xuyên qua trùng trùng điệp điệp cung điện, Lâm Dương Thiên cùng Đoạn Thiên Nhai càng chạy càng sâu, đến đằng sau đi vào một tòa cực độ hoang vu thành cung bên ngoài, trung gian có một đạo roi son cửa gỗ, thượng diện khóa đều đã rỉ sét.

"Đây là nơi nào?" Lâm Dương Thiên hiểu kỳ trong hoàng cung còn sẽ có như thế rách nát địa phương.

"Lãnh Cung." Đoạn Thiên Nhai vẫn là tích tỵ như kim.

Lãnh Cung?

Lâm Dương Nhất trận oán thán: Hóa ra chính mình đây là bị đẩy vào Lãnh Cung?

Không khỏi nhanh, khi hấn giống như Đoạn Thiên Nhai trực tiếp leo tường tiến vào cung điện về sau, liền phát hiện bên trong tình hình để cho hấn giật nảy cả mình.

Toà này hoang vu trong lãnh cung, đúng là giống như Ôn gia một dạng, dưới đất tu luyện một tòa bí mật Phòng Luyện Công!

Với lại để cho Lâm Dương Thiên giật mình là, cái này Phòng Luyện Công quy cách thế nhưng là cao hơn Ôn gia quá nhiều, trọn vẹn chiếm gần phân nửa hoàng cung lớn nhỏ, chung quanh tất cả đều là ngăn cách năng lượng cùng âm thanh Linh Tài, không có bất kỳ cái gì người có thể biết bí mật này chỗ.

Càng khiến người ta kinh hãi là, tại đây còn có Luyện Khí Thất, Luyện Đan Phòng các loại hàng loạt phụ trợ nơi chốn, tứ giai trở lên Linh Đan cũng là nói chuyện giở bày ở trong kho hàng, số lượng dự trữ to lớn, coi như bình thường vương quốc chỉ sợ cũng không sánh nổi.

"Cha người chuẩn bị cho người." Đoạn Thiên Nhai nhất chỉ những đan dược kia, để cho Lâm Dương Tâm bên trong không khỏi nhất động.

Càng khi hấn nhìn thấy những đan dược này tất cả đều là thuần một sắc Hóa Thuộc Tính Linh Đan về sau, cuối cùng cảm thấy vị kia Cha vẫn còn có chút đáng tin.

Trước khi tới, Lâm Dương Thiên cũng đã đem chính mình bế quan tu luyện nội dung nghĩ đến hết sức rõ ràng.

Chủ yếu chia làm ba cái phương diện:

Võ Đạo Chi Lộ, Lâm Dương Thiên cảnh giới đã đạt tới đỉnh phong, trừ phi đột phá Uẩn Linh, hấn cơ sở chiến lực lại khó đề thăng.

Hấn hiện tại cần là đại lượng thực chiến, tới tìm tòi chính mình võ học đường, từ đó thai nghén ra cùng hấn phù hợp nhất linh thai.

Quá trình này, trừ chiến đấu bên ngoài, còn cần đại lượng minh tường cùng đồn ngộ, vừa vặn có thể giúp Lâm Dương Thiên tới tu luyện chính mình niệm lực, hoàn thành bộ phận thứ hai tu luyện.

Lâm Dương Thiên dùng một trận quan hệ sinh tử mười năm đồ ước mở ra chính mình niệm lực tu luyện chi lộ.

Đường dài dài đằng đằng, đạo ngăn trở mà lại dài.

Tuy nhiên Lâm Dương Thiên có 【 Luyện Thần Thuật 】 này môn đỉnh cấp pháp môn, hấn tuyệt đối sẽ không để cho mình tại mười năm về sau, thua trận bộ thân thể này.

Cùng lúc đó, Lâm Dương Thiên còn muốn thử nghiệm dùng chính mình tu luyện niệm lực đi ôn dưỡng cái kia đạo tại thức hải bên trong 【 đồ lân Kiếm Hồn 】.

Ly Hóa Thiên Đế nói qua, ôn dưỡng Kiếm Hồn sẽ có vô tận chỗ tốt, Lâm Dương Thiên đối với cái này tràn ngập chờ mong.

Sau cùng, chính là Luyện Khí Thuật.

Lần này, Lâm Dương Thiên không phải muốn luyện chế cái gì trang bị, mà chính là có càng thêm tràn ngập dụ hoặc việc cần hoàn thành.

Trên tay hấn có một cái siêu việt khí Võ đại lục thủy chuẩn Huyết Thi, chỉ cần cho hấn đầy đủ thời gian cùng tài liệu, hấn lại đem nắm cầm này là Chiến Đấu Cơ Khí cái tạo thành vì là càng thêm cường đại siêu cấp Sát Khí.

Nguyên bản Huyết Thi, liền có thể chiến bại Uẩn Linh đỉnh phong cường giả, đi qua Lâm Dương Thiên lần nữa cải tạo về sau, này đến mạnh đến trình độ gì?

Bạn đang đọc truyện *Hỏa Đế Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Hỏa Đế Thần Tôn Chương 140 : Nửa năm Khổ Tu

Không dám nghĩ. . . Không dám nghĩ. . .

Lâm Dương Chính tại cất tia chính mình mạch suy nghĩ, thỉnh linh, bên cạnh bất thành linh một đạo kinh phong liền hướng hấn mặt đánh tới.

Cái quỷ gì?

Hắn đưa tay một hồ sơ, lại phát hiện là Đoạn Thiên Nhai từ một bên giá vũ khí bên trên ném qua tới một cây trường côn.

"Tiếp ta một côn!"

Đối diện, Đoạn Thiên Nhai trong tay cũng nắm một cây đồng dạng hắc sắc trường côn.

Lâm Dương Thiên không nói gì.

Cái này Lão Đoạn thật sự là cũng trực tiếp.

Từ hấn nhận biết Lão Đoạn đến bây giờ, đường đường chính chính nói chuyện liền ba câu:

"Tiếp ta một trường." "

"Tiếp ta một đao."

Đến bây giờ câu này: "Tiếp ta một côn."

Hợp lấy Lão Đoạn cùng hấn ở giữa trừ đánh nhau bên ngoài liền không có khác biệt nói cho tốt.

Tuy nhiên Lâm Dương Thiên nhưng là cũng không phản đối, hấn bẻ quan con mắt chính là vì dùng thực lực mình đánh bại Đoạn Thiên Nhai, hiện tại bắt đầu cũng tốt, vừa vận nhìn xem mình cùng thực lực đối phương đến nhận việc cách lớn đến bao nhiêu.

Lâm Dương Thiên Nhục Thân Cảnh Giới là tiên thiên đỉnh phong, hai vạn cân cơ sở lực lượng, bởi vì hấn còn không có dung hợp Tử Điện Lôi diễm, cho nên dùng hỏa diễm linh lực thôi thúc thân thể nhiều nhất tuôn ra ba vạn cân lực lượng, đây đã là cực hạn.

Cái số này, đối với Uẩn Linh hậu kỳ cường giả tới nói, căn bản không đáng giá nhắc tới.

Tuy nhiên Đoạn Thiên Nhai hiển nhiên cùng lần trước một dạng, không có khi dễ ý người nghĩ, mà chính là trực tiếp cảm thực lực áp chế đến Uẩn Linh đỉnh phong, giờ lên trường côn hướng về Lâm Dương Thiên đi tới.

"Chờ một chút, ta không cần trường côn." Lâm Dương Thiên thói quen muốn lấy ra Phượng Vũ kiếm.

Đoạn Thiên Nhai nhưng là nói một câu: "Không có kiếm, ngươi như thế nào chiến?"

Một câu nói, như đánh đòn cảnh cáo, để cho Lâm Dương Thiên cả người cũng là sửng sờ.

Đúng a!

Chính mình biết chiến đấu kỹ xảo thật sự là quá ít, trừ Đại La Viêm chương cũng là Phượng Vũ kiếm, hoặc là cũng là dựa vào bạch ngân vương khải tăng lớn Chí Dương thuần cường ép nghiền ép.

Nếu là có một ngày, thật không có trang bị, chính mình khoảng cách vô địch khí Võ Cảnh giới còn kém quá xa.

Lâm Dương Thiên cỡ nào người thông minh, trong nháy mắt mình bạch Đoạn Thiên Nhai cùng Lâm Hạo Uyên dụng ý.

Bọn họ tựa hồ biết Lâm Dương Vũ đạo con đường bình cảnh ở đâu, Đoạn Thiên Nhai ở chỗ này, chính là muốn tiếp Lâm Dương Thiên không ngừng chiến đấu, thông qua không ngừng thực chiến, tới nhanh chóng đề thăng hấn võ đạo tích lũy.

"Tốt, côn liền côn!"

Lâm Dương Thiên cố gắng nghĩ lại lấy Ly Hỏa Thiên Đế trong trí nhớ một chút cường đại Côn Pháp, bày ra tư thế chuẩn bị nghênh chiến.

Mà Đoạn Thiên nhai thì là không chút khách khí xông lại, hai tay cầm trường côn nâng quá đỉnh đầu, tới một chiêu kinh điển châm lửa sốt Thiên Thức.

Nhất Côn Tuyệt Không! !

Ầm ầm.

Lão Đoạn đồng chí kinh điển 'Tam Thức đao pháp' bên trong Đệ Nhất Thức, trực tiếp hóa thành Côn Pháp, đánh văng ra ngoài.

Mẹ nó!

Lâm Dương Thiên cả người cũng không tốt.

Lão Đoạn nghiêm chỉnh đã là cầm chính mình võ đạo dung hội đến bất kỳ trong binh khí, hôm nay tuy là đùa giỡn côn, nhưng là một chiêu này bên trong này cổ Vô Định Thiên Hạ Cuồng Bá vị đạo nhưng là phát huy phát huy vô cùng tinh tế, nhất định tựa như là một chiêu trời sinh Côn Pháp thần chiêu.

Lâm Dương Thiên chỉ cảm thấy trước mặt trường côn, cũng là Đoạn Thiên Nhai chính mình, không nói người nào côn hợp nhất, mà chính là Đoạn Thiên Nhai có được không chế hết thấy binh khí tích súc cùng tích lũy.

Đây mới thực sự là Vô Đạo Chi Lộ.

Không bám vào một khuôn mẫu, Hồn Nhiên Thiên Thành, mọi loại Chiêu Pháp, hạ bút thành văn, nhưng lại vĩnh viễn mang theo chính mình linh ngộ cùng ấn ký.

Ầm ầm.

Lâm Dương Thiên không có chút nào ngoài ý muốn bị Đoạn Thiên Nhai 【 Nhất Côn Tuyệt Không 】 cho quét bay.

Cả người hắn bị hung hăng nện ở trên tường, cảm thấy toàn thân xương cốt cũng là một mảnh tê dại, ngón tay đều cơ hồ không nhấc lên nổi.

Đoạn Thiên Nhai một côn này, từ chiến kỹ bên trên hoàn toàn đem hắn nghiền ép, cho dù hai người cơ sở lực lượng cũng là hai vạn cân, nhưng Đoạn Thiên Nhai Côn Pháp nhưng lại có vượt xa hắn chiến lực tăng thêm.

Lâm Dương Thiên đau đến mỗi lần thở cũng là tê tâm liệt phế đau đớn, Lão Đoạn xuất thủ, hung ác mà vô tình.

Nhưng Lâm Dương Thiên ánh mắt lại vô cùng hưng phấn.

Bởi vì hắn nhìn thấy tương lai mình phương hướng đi tới ——

Chỉ có tìm tòi đến thuộc về mình võ đạo, mới có thể chân chính biết Uẩn Sinh cái dạng gì linh thai thích hợp nhất chính mình.

Theo linh thai sinh ra, lại có thể cầm chính mình võ đạo đầy hướng hoàn toàn mới đỉnh phong.

Cả hai chính là như vậy hỗ trợ lẫn nhau, chính mình là muốn hướng phía dạng này mục tiêu đi nỗ lực, đạt tới Uẩn Linh cảnh giới đỉnh phong! !

Lạch cạch.

Lâm Dương Thiên từ trên tường trượt xuống đến, cứ việc liền ngồi lên đều tổn sức, nhưng là toàn thân trên dưới lại tràn ngập đấu chí cùng nhiệt tình.

Đoạn Thiên Nhai nhìn xem Lâm Dương Thiên, như quý hóa ánh mắt lấp lóe mấy lần.

Hắn không có bất kỳ cái gì biểu thị, mà chính là trực tiếp cầm trường côn tiện tay quăng ra, trực tiếp cầm vào vũ khí tăng thêm.

Hắn trực tiếp quay người rời đi, đồng thời bảo hôm nay một câu cuối cùng lời nói:

"Từ hôm nay trở đi, mỗi ngày hai trận chiến, đến người thắng ta mới thôi. . . Buổi chiều gặp."

Nói xong, Lão Đoạn đồng chí liền rời đi Tu Luyện Thất, chỉ còn lại có Lâm Dương Thiên nghe răng nhếch miệng ngồi thẳng người.

"Hắc! Chính hợp ý ta! !"

Một ngày hai trận chiến, liền mang ý nghĩa Lâm Dương Thiên mỗi ngày chỉ ít hai lần lại nhận giống bây giờ khó như vậy lấy tiếp nhận Thống Khô gậy vò.

Nhưng Lâm Dương Thiên không có chút nào e ngại cùng lùi bước, hắn biết, đây tuyệt đối là hắn có thể nghĩ đến nhanh nhất đề thăng chính mình phương pháp.

Hắn yên lặng ở trong lòng cho mình thiết hạ kỳ hạn, một năm. . . Không, nửa năm, nhiều nhất thời gian nửa năm, hắn nhất định phải tìm tới thuộc về mình Vô Đạo Chi Lộ, đột phá Uẩn Linh —— sau đó lại bằng vào chính mình hoàn toàn mới chiến lược, cùng Đoạn Thiên Nhai tới một trận chân chính Điền Phong Đối Quyết.

Thời gian, cứ như vậy bắt đầu vui sướng chảy xuôi.

Lâm Dương Thiên, bắt đầu chính mình buồn tẻ mà Thống Khổ tu luyện kiếp sống.

Tại toàn bộ đại lục cũng bắt đầu tìm kiếm cái kia quang mang chói mắt thiên tài thiếu niên thời điểm, Lâm Dương Thiên liền phảng phất chân trời Lưu Tinh một dạng, chợt lóe lên, biến mất sở hữu tin tức.

Rõ ràng thời gian nửa năm bên trong, Lâm Dương Thiên không có một ngày buông lỏng qua chính mình, đều đang tiến hành gần như biến thái điên cuồng tu hành.

Một ngày hai lần vô tình chiến đấu.

Đối với Huyết Thi từng chút một cải tạo thăng cấp.

Còn có cũng là buồn tẻ không thú vị niệm lực tu luyện.

Có đôi khi, cũng là Đoạn Thiên Nhai chính mình cũng sẽ ở cảm Lâm Dương Thiên hung hăng đánh năm sắp về sau có chút hoài nghi ——

Chính mình có phải hay không đối với đứa bé này quá mức vô tình.

Nhưng khi hắn mỗi một lần nhìn thấy Lâm Dương Thiên quật cường khiến người ta đau lòng đứng người lên về sau, nhưng trong lòng lại lại là vô cùng vui mừng.

Ít như vậy năm, rõ ràng đã có được viễn siêu thường nhân thiên phú, lại như cũ bỏ ra so với thường nhân thêm ra gấp mười lần thậm chí gấp trăm lần nỗ lực.

Dạng này người, không thành chí tôn, người phương nào năng lượng thành? ?

Mà Lâm Dương Thiên, thì là mỗi lần cắn răng từ Đoạn Thiên Nhai dưới chân ngồi thẳng lên, tràn ngập nhiệt tình nói lên một câu: "Lần tiếp theo, ta nhất định bại ngươi! !"

Câu nói này, nói một chút, liền nói nửa năm.

Lâm Dương Thành trưởng, nhanh đến mức kinh người.

Ngay từ đầu một tháng, Đoạn Thiên Nhai cơ hồ cũng là một chiêu miếu sát Lâm Dương Thiên.

Các loại phiên bản Nhất Dao Tuyệt Không, Nhất Côn Tuyệt Không, thậm chí một bàn tay Tuyệt Không, cũng là Lâm Dương Thiên vô pháp chống lại sát chiêu.

Vén vén đến tháng thứ hai, Đoạn Thiên Nhai liền phát hiện một chiêu rõ ràng đã không giải quyết được Lâm Dương Thiên.

Tiểu tử này tựa như là một khối hút Thủy Hải miên, liễu mạng đang hấp thu lấy mỗi lần trong chiến đấu dinh dưỡng.

Rất nhanh, hai người giao thủ hội hợp cùng thời gian lợi dụng khó có thể tưởng tượng tốc độ thành dài lấy.

Một chiêu, hai chiêu, năm chiêu. . . Mười chiêu. . . Trăm chiêu. . .

Vén vén tháng thứ tư, Đoạn Thiên Nhai kinh ngạc phát hiện, chính mình vậy mà đã vô pháp tại Tiên Thiên cảnh giới chiến thắng Lâm Dương Thiên!

Hắn quả quyết đề thăng độ khó khăn, Lâm Dương Thiên cũng không thêm đề ý chút nào.

Hai người lại bắt đầu một vòng tấn ngược cùng bị ngược trò chơi.

Rõ ràng thời gian nửa năm đi qua.

Ngay cả Đoạn Thiên Nhai chính mình cũng không nguyện ý thừa nhận, hiện tại hắn nhất định phải sử dụng đến Uẩn Linh trung kỳ thực lực, mới có thể tại này trăm chiêu sau khi đánh bại Lâm Dương Thiên.

Mà Lâm Dương Thiên, thì là đã sớm không bị bất luận cái gì binh khí cùng Chiêu Pháp trói buộc, tại vén vén dựa vào Nhục Thân Lực Lượng tình huống dưới, bằng vào một loại chính mình đặc biệt phong cách chiến đấu, cùng Đoạn Thiên Nhai chiến có tới có quay về.

Đây là vô pháp tưởng tượng trưởng thành cùng tiến bộ.

Tiên Thiên Cảnh Giới đỉnh phong, có thể giống như Uẩn Linh trung kỳ Đoạn Thiên Nhai đại chiến mấy trăm hội hợp, chỉ có tự mình được chứng kiến người, mới có thể trải nghiệm bây giờ Lâm Dương Thiên là cường đại cỡ nào đáng sợ.

Ngay tại Lâm Dương Thiên bế quan rỗng rã thứ một trăm bảy mươi hai ngày thời điểm, Đoạn Thiên Nhai chính thức tuyên bố, Uẩn Linh trung kỳ hắn đã vô pháp chiến thắng Lâm Dương Thiên.

"Ngày mai, Uẩn Linh hậu kỳ, chiến."

Đoạn Thiên Nhai chuẩn bị kết thúc hôm nay huấn luyện.

Hắn đối diện, Lâm Dương Ngạo nhưng mà lập, toàn thân mồ hôi trong không khí bốc hơi ra khói xanh lượn lờ.

Nửa năm rèn luyện, để cho bây giờ Lâm Dương Hiền đến càng thêm anh tuấn uy vũ bức người, trên mặt này cỗ tự tin thần sắc, là bị vô số này sau khi đánh bại mới có thể có bình tĩnh cùng lạnh nhạt.

Bây giờ hắn, đã đến cuối cùng lột xác biên giới, nửa năm điên cuồng chiến đấu cùng giày vò, cuối cùng đến một khi đột phá thời điểm.

Lâm Dương Thiên nhìn xem Đoạn Thiên Nhai, cao thâm mặt trác cười một tiếng: "Ngày mai, Uẩn Linh hậu kỳ? Sợ là chưa đủ! !"

Bạn đang đọc truyện *Hỏa Đế Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Hỏa Đế Thần Tôn Chương 141: Đột phá Uẩn Linh

"Ừm?" Đoạn Thiên Nhai sững sờ, sau đó minh bạch Lâm Dương Thiên ý tứ.

Lâm Dương Chung tại dự định hoàn thành Uẩn Linh kỳ đột phá.

Hắn chậm rãi quay người, ai cũng không biết giấu ở ảo choàng phía dưới hắn giờ phút này là biểu tình gì, chỉ nghe được này khàn khàn tiếng nói bên trong dâng lên một cỗ khó mà ức chế chờ mong cùng chiến ý:

"Tốt! !"

...

Tối hôm đó, không có một ai trong phòng tu luyện, Lâm Dương Bình hơi thở mà ngồi.

Hắn hô hấp mang theo độc hữu luật động, khe hấp phun một cái ở giữa, phảng phất toàn bộ phòng không khí đều tùy theo bành trướng co rút lại.

Trước mặt hắn, bày biện một tấm nho nhỏ cầu thang đá, thượng diện lơ lửng một đóa bao vây lấy Điện Mang lam sắc ngọn lửa, tựa như một vị thẹn thùng thiếu nữ, đang tại Đêm Tân Hôn chờ đợi chính mình hôn phu.

Lâm Dương Thiên đã dạng này ngồi khoảng chừng hai canh giờ, trong cơ thể linh lực lưu chuyển đã đạt đến hòa hợp đỉnh phong, cả người tinh thần trạng thái tựa như thiên chuy bách luyện Thanh Phong, chậm rãi rút kiếm ra vỏ (kiếm, đao).

Vụt!

Thanh Phong diệu đao.

Lâm Dương Thiên mở mắt.

Hắn bỗng nhiên hé miệng, ra sức khẽ hấp, liền đem trước mặt này đóa mỹ lệ hỏa diễm hút vào trong miệng, tùy theo mà đến, toàn bộ phương diện đều đột nhiên nổ lên một trận kinh thiên linh mang.

Ầm ầm

Lâm Dương Thiên thân thể trong nháy mắt bị khủng bố thiểm điện bao vây, vô tận điện lưu đậm đặc rậm rạp, giống như từng đạo từng đạo thiểm điện cấu thành nông tương, không ngừng từ Lâm Dương Thiên ánh mắt, trong mồm chảy ra đến, đem trọn cái gian phòng hóa thành một mảnh Lôi Hải.

Kỳ quái là, những này điện lưu nồng tương lại không thương tổn người rót vật, Lâm Dương Thiên thân thể tựa hồ tựa như là Từ Điện Lôi diễm loại bỏ khí, cảm những có thể đó sợ sấm điện hóa thành vô hại điện lưu.

Mà giờ khắc này, tại Lâm Dương Thiên trong cơ thể, này một đóa Từ Điện Lôi Diễm Hỏa loại, đã bị hút vào đến Lâm Dương Thiên khí hải vị trí, tựa như nhất tôn nổi giận Thần Minh, đang tại tại đây phóng thích ra vô cùng linh uy.

Dị hóa Thần Chung, đó là giữa thiên địa kỳ trân chí bảo, vô tận tinh hoa ngưng tụ tồn tại, sao lại dễ dàng như thế bị người khác Thu Phục.

Phần nọ Từ Điện Lôi diễm không ngừng hướng bốn phía phóng thích ra cuộn cuộn Lôi Diễm, muốn đem Lâm Dương Thiên khí hải no bạo.

Đáng tiếc, tại cái này dài dằng dặc thời gian nửa năm bên trong, Lâm Dương Thiên đã sớm để cho mình thân thể thích ứng Từ Điện Lôi diễm đáng sợ uy năng.

Hắn mỗi một tác da thịt, mỗi một đầu mạch máu, thậm chí mỗi một cái tế bào đều lặp đi lặp lại bị Từ Điện Lôi diễm tẩy lễ qua không biết bao nhiêu lần, trước mặt đóa này Hỏa chủng phản kháng, đối với Lâm Dương Thiên tới nói tuy nhiên tựa như là một đứa bé đang tức giận giận dữ, không đáng để lo.

Lâm Dương Thiên giờ phút này làm, là cảm thân thể của mình tiến hành sau cùng thói luyện cùng rèn luyện, để cho Lôi Diễm uy năng như thủy triều bao phủ qua toàn thân trên dưới, đồng thời chính mình ý niệm bên trong bắt đầu hiển hiện mình muốn Uẩn Sinh cuối cùng linh thai bộ dáng.

Khí hải sinh linh, có thể nói là mỗi một võ giả trọng yếu nhất võ đạo lựa chọn.

Cuối cùng linh thai, càng là sẽ quyết định một cái võ giả tại Uẩn Linh cảnh giới thích hợp tu luyện Linh Quyết, binh khí, thậm chí đến cảnh giới cao hơn sau khi thực lực chiến đấu cao thấp.

Linh thai chủng loại thiên biến vạn hóa, thiên địa vạn vật, đều có thể thành linh.

Mỗi một loại linh thai ngưng tụ đều có chính mình đặc biệt pháp môn cùng truyền thừa.

Tỉ như, vạn môn vị Nhất Mạch Tương Thừa linh thai chính là một khóa âm u Quỷ Thủ, có thể giúp vạn môn vị người tốt hơn thi triển loại kia âm u tà pháp.

Lại tỉ như, khí Vô đại lục Từ Đại Tông Môn một trong Thiên Kiếm Tông, truyền thừa linh thai pháp môn là một thanh thất sắc tiên kiếm, không chỉ có phối hợp Thiên Kiếm Tông các loại kiếm pháp Linh Quyết có thể phát huy cự đại uy năng, thậm chí đến Phá Hải cảnh về sau, càng là có thể phát huy ra hơn xa phổ thông linh thai cường đại chiến lực.

Cho nên, linh thai trọng yếu như vậy, Lâm Dương Thiên mới có thể ở cái này vấn đề bên trên cố gắng hoàn mỹ, không chịu có một tơ một hào tí vết.

Ngưng tụ linh thai, cần hai cái điều kiện.

Đòi hỏi linh năng, Uẩn Linh pháp quyết.

Linh năng là Uẩn Sinh linh thai cơ sở tài liệu, áp dụng linh năng đẳng cấp càng cao, uy lực càng lớn, Uẩn Sinh linh thai uy lực càng mạnh.

Đây cũng là Lâm Dương Thiên vì sao làm mọi thứ có thể để muốn tìm dị hóa nguyên nhân, chỉ có dùng cao giai dị hóa, mới có thể Uẩn Sinh đủ cường đại linh thai.

Về phần Uẩn Linh pháp quyết, đó là các đại truyền thừa bất truyền chi bí.

Càng mạnh pháp quyết, thai nghén ra tới linh thai có được càng mạnh uy lực, đang hấp thu linh lực phụ trợ tu luyện cùng chiến đấu phương diện biểu hiện ra ngoài thực lực liền càng phát ra không tầm thường.

Lâm Dương Thiên hôm nay Uẩn Linh, từ vừa mới bắt đầu liền nhất định hẳn không phải tầm thường.

Hắn Uẩn Linh tài liệu, là bản dị hóa người thứ mười bốn Từ Điện Lôi diễm, linh năng mạnh, đã là bên trong vùng thế giới này khó được tồn tại, đối với trước mắt Lâm Dương Thiên đã là lựa chọn tốt nhất.

Trong đầu hắn, có Ly Hòa Thiên Đế năm đó ngưng tụ 【Hòa Linh Thánh Thai】hoàn mỹ pháp môn, đó là nhất tôn bề ngễ thiên hạ Hóa Thần pháp tướng.

Truyền thuyết cái thế giới này có ít tôn Sáng Thế chân thần, Hóa Thần chính là bên trong một vị.

Ly Hòa Thiên Đế không biết qua được loại nào nghịch thiên cơ duyên, đúng là may mắn gặp qua Hóa Thần chân dung, thậm chí cảm vị này thần bên trong thần, Vạn Hóa Chi Tổ ngưng tụ trong thân thể, thành tựu vô thượng Chí Cường linh thai, từ đó mở ra hắn con đường vô địch, tung hoành thiên hạ.

Một khi lấy lửa này Thần Pháp cùng nhau ngưng tụ linh thai về sau, Uẩn Linh cảnh giới liền có thể thi triển Bách Mạch Phong Thần quyết bên trong một môn vô cùng chiến đấu tuyệt học —— 【Hỏa Đế Từ Tướng công】, đủ để cho Hóa Linh chi thể tại Uẩn Linh sơ kỳ liền có thể sau cuộc chiến kỳ đỉnh phong cường giả.

Giờ phút này, Lâm Dương Thiên cũng là tại dựa theo trong đầu Thiên Đế trí nhớ, từng bước một lợi dụng Tử Điện Lôi điểm linh lực, cầm Hỏa Thần pháp tướng tại hân trong khí hải từng chút một ngưng tụ ra.

Hỏa Thần pháp tướng,

Đó là thiên địa hỗn độn sơ kỳ sớm nhất này một điểm hỏa điểm linh mang thai nghén ra phát cấu điểm Thủy Tổ, là sở hữu hỏa điểm nguyên tố Khởi Nguyên cùng căn bản, ẩn chứa vô cùng vô tận huyền bí ảo diệu.

Hân Hữu Hình, nhưng lại vô hình.

Khi thì vì là hùng hùng chi hỏa, khi thì vì là cái thế Đế Tôn, có thể ngưng tụ thành thiên địa vạn vật, có thể hóa thành chấm chấm đầy sao.

Đây là chí tôn hỏa điểm Diệu Thuật, là thường nhân căn bản là không có cách tương tượng huyền bí tồn tại.

Lâm Dương Thiên đây là chiêm thiên đại tiện nghi, có thể trực tiếp từ Ly Hỏa Thiên Đế nơi đạt được Hỏa Thần pháp tướng ngưng luyện pháp quyết.

Lâm Dương Thiên vô cùng rõ ràng điểm này.

Cho nên mặc dù hân trong lòng lưu giữ cuốn siêu việt Ly Hỏa Thiên Đế tâm tư, nhưng ít ra tại trước mắt Uẩn Linh giai đoạn này, với hân mà nói không có so Hỏa Thần pháp tướng tốt hơn lựa chọn.

Với hân mà nói, chỉ có để cho mình trước tiên đứng tại cự nhân trên bờ vai, mới có tư cách đi đàm luận siêu việt.

Hướng chi, hân đã tại võ đạo Chiêu Pháp bên trên bắt đầu thăm dò chính mình đường, mà Nhục Thân Cảnh Giới tu luyện, hân còn xa xa không có đến khai sáng chính mình đạo thời điểm.

Lâm Dương Thiên làm từng bước, dựa theo pháp quyết ghi chép, cầm Hỏa Thần pháp tướng tại khí hải bên trong ngưng luyện thành hình, một đạo bởi Tử Điện Lôi điểm cấu thành Hỏa Thần hư ảnh từng chút một nổi lên, đồng thời còn đang không ngừng diễn hóa lấy các loại huyền diệu đồ án, ẩn chứa đại đạo Huyền Cơ.

Mà đúng lúc này, Lâm Dương Thiên tuyệt nghĩ không ra, tại linh hồn hân chỗ sâu, một đạo cường đại ý niệm đang yên lặng chú ý Lâm Dương Thiên Uẩn Linh con đường.

"Hỏa Thần pháp tướng . . ."

Ly Hỏa Thiên Đế giờ phút này thần sắc mười phần bình tĩnh, tựa hồ lâm vào hồi ức ở trong:

"Một lần nữa lời nói, Hỏa Linh chi thể đến tột cùng năng lượng đi đến trình độ gì đâu?"

Hân thần sắc, tựa hồ tràn ngập chờ mong, cũng mang theo một chút khó mà đền bù tiếc nuối:

"Nếu không phải lúc trước ta thao chi tội gấp, như thế nào lại thua ở người kia. . ."

Hân suy nghĩ phảng phất trở lại này xa xăm mà đau xót tuế nguyệt trong hồi ức, mắt lại dần dần bắt đầu nổi lên phần nộ không cam lòng thần sắc.

"Ta chắc chắn trở lại. . . Cầm hết cây thanh tẩy, dù là hủy đi vùng thế giới kia, ta cũng phải để cho hân trả giá đắt! !"

Ly Hỏa Thiên Đế ý niệm dần dần lâm vào yên tĩnh.

Hân thấy, Lâm Dương Thiên một bước này Uẩn Linh đi được bình ổn thỏa đáng, Hỏa Thần pháp tướng đã dần dần tại hân khí hải bên trong vững chắc thành hình, không cần hân lại lo lắng.

Mà Lâm Dương Thiên, cũng xác thực tại một bước này bên trên không có ra cái gì ngoài ý muốn, có ở đây không biết kinh lịch trải qua bao nhiêu thời gian về sau, một bộ bởi Tử Điện Lôi điểm ngưng tụ thành Hỏa Thần pháp tướng đã lặng lẽ xếp bằng ở hân khí hải bên trong.

Thành công.

Lâm Ly Hỏa Thiên Đế người thừa kế, Lâm Dương Thiên mười phần thuận lợi vượt qua bị tuyệt đại đa số coi là rãnh trời Uẩn Linh nan quan, đồng thời hoàn ngưng tụ thành một đạo vô cùng cường đại Hỏa Linh Thánh Thai.

Chờ đến Lâm Dương Thiên lần nữa mở mắt thời điểm, suy nghĩ nhất động, khí hải Nội Hỏa Thần Pháp cùng nhau liên phóng xuất ra cuộn cuộn Tử Điện Lôi điểm, thay thế Lâm Dương Thiên bản thân hỏa điểm linh lực, tràn ngập đến toàn thân hân Khí Mạch bên trong.

Phích lịch cách cách.

Trên người hân nổi lên một đạo lam sắc hỏa điểm Điện Mang, cả người tinh khí thần giống như cá vượt long môn phát sinh chất bay vọt.

Lâm Dương Thiên nắm tay đầu, chỉ cảm thấy hoàn toàn mới lực lượng lưu chuyển hội tụ, một quyền lực lượng, mạnh đến mức có thể oanh bạo hết thảy.

Bạn đang đọc truyện *Hỏa Đế Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 142: Chiến Mộ Dung

Tâm hần niệm lại chuyển, này lam sắc linh mang chảy xuôi đến hai chân vị trí, thân hình hần nhất động, cơ hồ là kiểu thuận di đến rộng thùng thình Tu Luyện Thất một phía khác.

Lấy Từ Điện Lôi diễm thôi thúc thân hình, Lâm Dương Thiên tốc độ đã nhanh đến vị diện này cực hạn.

Lâm Dương Thiên đối với mình đột phá Uẩn Linh cảnh giới về sau trạng thái hết sức hài lòng.

Đi qua hết thảy nỗ lực cùng khó khăn đều chiếm được hồi báo.

Hần Nhục Thân Cảnh Giới, đã đạt tới trước đó chưa từng có cường đại thủy chuẩn, lại phối hợp hần nửa năm Khô Tu võ đạo thành quả, thực tế bạo phát đi ra chiến đấu lực năng lượng mạnh bao nhiêu?

Còn có mình đã đơn giản uy lực niệm lực tu vi.

Cùng đầu kia đã có thể sơ bộ dùng để đối địch tân sinh Huyết Thi.

Lâm Dương Thiên nếu như bài toàn bộ bạo lời nói, có trời mới biết hần bây giờ có thể đạt tới kinh khủng bậc nào trình độ.

Thậm chí, cái này còn không phải bây giờ Lâm Dương Thiên đỉnh phong chiến lực.

Một khi đến Uẩn Linh cảnh giới, Lâm Dương Thiên liền có thể tu luyện bộ kia Chí Cường chiến kỹ 【Hỏa Thần Tứ Tượng công】, đó là siêu việt Linh Quyết tầng diện chiến kỹ, chính là hàng thật giá thật Đỉnh Giai 【Huyền Công】.

Tại khí Võ đại lục, Huyền Công cấp bậc này chiến kỹ cơ hồ đã tuyệt tích, mỗi một lần có Huyền Công công pháp ra đời thời điểm, đều sẽ gây nên toàn bộ giới vực oanh động.

Lâm Dương Thiên đối lửa thần Tứ Tượng công tràn ngập chờ mong.

Nhưng bây giờ, hần càng thêm chờ mong là tìm Lão Đoạn đồng chí đại chiến một trận.

Hần muốn nghiệm chứng một chút chính mình bây giờ thực chiến năng lực đến năng lượng mạnh bao nhiêu?

Hần muốn nhất cử đánh bại toàn lực xuất thủ Đoạn Thiên Nhai, thu hoạch được mười lăm năm trước chân tướng bí mật, sớm ngày đập vào tìm kiếm mẫu thân đường.

Cho nên, Lâm Dương Thiên trước tiên đi đến Tu Luyện Thất bên cạnh một đạo ống loa bên cạnh, hướng về phương xa Đoạn Thiên Nhai phát ra kêu gọi:

"Đoạn thống lĩnh, để cho ngài đợi lâu. . . Lâm Dương Thiên chuẩn bị kỹ càng cùng người tái chiến."

Bên kia, yên lặng một hồi.

Đoạn Thiên Nhai âm thanh vang lên, nội dung nhưng là để cho Lâm Dương Nhất lắng nghe: "Hôm nay, người có khác đối thủ. . ."

Hả?

Tình huống như thế nào?

Lâm Dương Nhất lắng nghe, đứng dậy đi ra Tu Luyện Thất, lại nhìn thấy ngoài lãnh cung mặt trên quảng trường nhỏ đứng là đứng hai bóng người.

Cũng là người quen.

Đoạn Thiên Nhai, vẫn như cũ giống như như u linh đứng tại chỗ, một đôi thăm thăm trong ánh mắt chớp động lên Lâm Dương Thiên xem không hiểu quang mang.

Mà đôi thành một người, bạch y tung bay, kiếm ý mênh mông, cả người liền như là một thanh trường kiếm ra khỏi vỏ, đang gắt gao nhìn chăm chăm Lâm Dương Thiên.

Mộ Dung Bạch?

Vị này làm sao lại ở chỗ này?

Lâm Dương Thiên có chút buồn bực.

Bên cạnh, Đoạn Thiên Nhai vẫn như cũ duy trì nhất quán phong cách, đối với Lâm Dương Thiên đơn giản nói rõ một câu:

"Không mặc chiến giáp, thắng hấn, tựa như người thắng ta."

Hả?

Thắng Mộ Dung Bạch?

Lâm Dương Thiên mặc dù tư duy nhanh nhẹn, giờ phút này cũng có chút phản ứng không đến, ngược lại là đối diện Mộ Dung Bạch càng thêm đơn giản trực tiếp, phía sau một thanh trường tinh thần kiếm đã rút ra nắm trong tay, miệng bên trong lời nói càng là lạnh lẽo như hàn băng:

"Lâm Dương Thiên, không có này ngân sắc chiến giáp, ngươi bất quá là ta dưới chân con kiến hôi! . . Hôm nay, ta liền hướng về tất cả mọi người chứng minh, người nào mới phối hợp làm Tiêu Tương phu quân! !"

Cái gì giống như cái gì cũng là?

Lâm Dương Thiên ần ần cảm thấy mình giống như ngã vào một cái rất sâu hố to, nhưng bây giờ tình huống căn bản không kịp tha cho hắn suy nghĩ nhiều, bên cạnh Đoạn Thiên Nhai chạy tới một bên, khởi động một cái thần kỳ linh lực bích chương.

Toàn bộ Lãnh Cung tình huống bị hoàn toàn che lấp, bất kỳ cái gì người đều không cảm giác được sẽ bạo phát trận đại chiến này.

"Lâm Dương Thiên, ra chiêu đi! Ta ngược lại muốn xem xem, ngươi trừ dựa vào trang bị, còn có thể có cái gì bản sự! !"

Mộ Dung Bạch nửa năm không thấy, trên thân kiếm khí càng thêm sắc bén, nhưng này vênh vào tự đắc chán ghét thần sắc nhưng là không chút nào giảm.

Hôm nay một trận chiến này, vị này hiển nhiên là chờ chờ đợi hồi lâu, giờ phút này cả người đã nhanh chóng nhảy lên tới chiến ý đỉnh phong, một thân Uẩn Linh đỉnh phong siêu cường chiến lực bạo phát đi ra, coi là thật giống như một thanh bảo kiếm rút kiếm ra vỏ (kiếm, đao), hướng bốn phía nổ bắn ra vô tận phong mang.

Nếu là nửa năm trước kia, không có mặc bạch ngân vương khải Lâm Dương Thiên chỉ sợ đối mặt Mộ Dung Bạch giờ phút này khí tràng đều sẽ cảm giác đến kiếm chế khó chịu.

Nhưng là hôm nay, tân sinh hấn, đang tại đang mong đợi một trận nhẹ nhàng vui vẻ tràn trề chiến đấu.

Mặc kệ cái này Mộ Dung Bạch hôm nay là tới này làm cái gì chết, nhưng hấn xác thực đối với Lâm Dương Thiên tới nói, là một cái khó được Hảo Đối Thủ!

Uẩn Linh đỉnh phong thực lực, đến từ Thánh Tông kiếm đạo truyền thừa, lại thêm chuỗi này phong mang tất lộ trường tinh thần kiếm, mỗi một dạng đều đủ để để cho Lâm Dương Thiên bắn ra hấn đỉnh phong nhất nhiệt huyết hào hùng.

Nửa năm Khô Tu, cuối cùng đến triển lộ phong mang thời khắc!

Lâm Dương Thiên quyết định không suy nghĩ thêm nữa nhiều như vậy, mà chính là trước tiên thỏa thích hưởng thụ trước mặt một trận đỉnh phong chiến đấu lại nói.

"Phượng Vũ kiếm, ra khỏi vỏ!"

Một tiếng phượng minh, hỏa kiếm Dương Uy.

Lâm Dương Thiên tay cầm trường kiếm, đối xử lạnh nhạt nhìn về phía đối diện:

"Trường tinh thần kiếm, ta cũng muốn thật tốt lãnh giáo một chút."

Nhân nhật ngữ khí, đối với Mộ Dung Bạch tới nói lại giống như một thùng Dầu Hỏa, để cho vị này vốn là ép nộ hỏa thanh niên Kiếm Khách trong nháy mắt nổ tung.

"Quý xuống cho ta! !"

Mộ Dung Bạch động.

Trong tay hần trường tình kiếm bỗng dung vung ra Tam Xích Trường Kiếm phong, mặc dù không dài, lại giống như giữa thiên địa một đạo phích lịch, mũi kiếm thẳng tắp nâng lên, một giây sau cũng đã xuất hiện tại Lâm Dương Thiên trước ngực.

Tâm ngoan —— Kiếm Tật! !

Trường tình kiếm, vung ra nhưng là Đoạn Tình chiêu.

Thánh Tông trường tình kiếm quyết chính là cảm người Thất Tình hóa thành kiếm pháp, mỗi loại tâm tình đại biểu bất đồng kiếm kiểu, Thất Tình đều hiện, biến ảo tuyệt thế kiếm chiêu, chính là hàng thật giá thật Đinh Giai Linh Quyết.

Một chiêu này, nhanh.

Quá nhanh.

Nhanh đến đâm rách thể gian hết thấy pháp, đoạn trong lòng hết thấy tình.

Lâm Dương Đồng lỗ hơi hơi co rút lại.

Chỉ có khi hần chân chính đối mặt với Mộ Dung Bạch kiếm, mới biết được vị này hưởng dự khí Vô Chí Tôn Kiếm khách quả nhiên là dưới cái thanh danh vang dội danh phò thực.

Liên một kiếm này, toàn bộ đại lục ở bên trên có thể phản ứng người từng trải chỉ sợ sẽ không vượt qua mười cái.

Lâm Dương Thiên, chính là bên trong một trong!

"Đến được tốt!"

Lâm Dương Nhất âm thanh kêu nhỏ, trên tay Phượng Vũ kiếm chính là bởi bên trên từ tiếp theo nhớ mảnh mẽ bỏ.

Tàn sinh Tử Điện Lôi diễm từ trong cơ thể hần tuôn ra, giống Hỏa Xà trong nháy mắt lan tràn đến Phượng Vũ trên mũi kiếm, cảm này tinh tế thân kiếm biến thành giữa sân một đạo Lôi Hỏa Cự Thập.

Một kiếm —— Tuyệt Không!

Nửa năm về sau, Lâm Dương Thiên lại triển khai đến từ Đoạn Thiên Nhai tuyệt thế kiếm chiêu, cũng đã thoát thai hoá cốt, hồn nhiên đổi mới hoàn toàn.

Thần kiếm chém xuống, thế giới sụp đổ.

Lam tử sắc thân kiếm xẹt qua bầu trời, giống như trong không khí dựng thẳng lên một mặt cự đại hình nửa vòng tròn mặt quạt, thị giác bên trong tàn ảnh là như vậy mỹ lệ, nhưng lại có không thể địch nổi thần uy.

Một kiếm này, bá khí.

Tuyệt đối bá khí.

Thiên hạ vạn vật, tại một kiếm này trước mặt đều là thành chôn phần.

Mộ Dung Bạch kiếm, lấy nhanh phá địch, cắt hết thấy vật.

Lâm Dương Thiên kiếm, bá tuyệt cửu thiên, ép mọi loại địch.

Ở đây người đều không nghĩ tới, hai người xuất thủ kiếm thứ nhất, liên cũng là như thế kinh động thiên địa sát chiêu.

Đinh! !

Kiểm phong giao nhau, một tiếng bạo hưởng, xuyên thẳng vân tiêu.

Cự đại trùng kích trong nháy mắt cảm quang trường mặt đất nhấc lên chấn vỡ, chỉ Hóa Trần cát bụi.

Hai bóng người, lùi lại tung bay.

Đã thấy hai người chiến ý thuyền bay, một cái như cửu thiên Giao Long, một cái như Hám Thế mãnh hổ, thân hình dừng một chút chính là lại lần nữa tiến lên, chiến hỏa trong nháy mắt đốt lên thiên không.

"Lâm Dương Thiên, đón thêm ta một kiếm!"

Mộ Dung Bạch một kiếm đi qua, trong lòng đối với Lâm Dương Thiên đã kinh sợ vừa giận.

Thời gian nửa năm, chính mình tự hỏi đã đề thăng cự đại chiến lực, nào biết đối diện gia hỏa này càng thêm biến thái.

Tại lời vân trạch, Lâm Dương Thiên không mặc chiến giáp bất quá là tiên thiên đỉnh phong thực lực, nhưng bây giờ hai người kiếm thứ nhất đúng là đã đánh hòa nhau, đại biểu cho Lâm Dương Thiên Nhục Thân Lực Lượng đã đạt tới Uẩn Linh đỉnh phong thủy chuẩn.

Cái này mẹ hần quả thực là bất hack!

Nhưng không sao, trường tình kiếm pháp thần uy lúc này mới muốn biểu diễn ra.

Mộ Dung Bạch đề xuống trong lòng kinh ngạc, vì là Tiêu Tương, lại biến thái người hần cũng phải trầm, trong tay trường tình kiếm lại triển khai thần chiêu.

Tâm sâu —— kiếm loạn! !

Ông!

Mộ Dung Bạch trường kiếm bỗng nhiên một trận Loạn Vũ điên cuồng đâm, điên cuồng kiếm chiêu giống như tại Lâm Dương Thiên trước mặt gọi một chậu nước, vô cùng vô tận mũi kiếm giống như là chậm không dấu vết dấu vết giọt nước, hôn thiên hắc địa hướng về Lâm Dương Thiên bao phủ tới.

Kiếm này, không chỉ có nhanh, với lại phồn, phồn như Hạo Thiên Phồn Tinh, phồn đến làm cho mắt người hoa h lẫn loạn, một tơ một hào chần chờ mê mang, liền sẽ bị một chiêu này loạn kiếm thôn phệ.

Lâm Dương Đồng lỗ bên trong, hoàn toàn tất cả đều là một chiêu này loạn kiếm.

Nhưng một giây sau, trong lòng vô tận chiến hỏa trong nháy mắt cảm hết thấy thiêu hủy.

Loạn kiếm lại như thế nào, nhìn ta phá người!

Lâm Dương Thiên kiếm cũng bắt đầu ở trong không khí không có dấu vết mà tìm kiếm vung vẩy, rồi rầm kiếm mang đồng dạng mất thường khó phân biệt, phảng phất đang trước người mình vung ra một bộ vẩy mực đại họa, tùy tiện Hào Phóng, không thấy nửa điểm điều lệ.

Tam Thức đạo pháp chiêu thứ hai 【Bách Đạo Vô Tung】 bị Lâm Dương Thiên hóa thành chính mình kiếm pháp.

Bách Kiếm Vô Tung!

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương đề ủng hộ Converter

Bạn đang đọc truyện *Hóa Đế Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 143: Tâm Không Kiếm Linh

Bá bá bá.

Lâm Dương Thiên cảm chính mình hóa thành một đoàn cuộn cuộn đông đúc kiếm chiêu Vân, bay thẳng đi vào đối diện Mộ Dung Bạch 【Tâm Sầu Loạn Kiếm】 bên trong.

Đỉnh đỉnh đỉnh.

Cái này trong nháy mắt, Lâm Hạo Uyên đám người đã không nhìn thấy giữa sân hai người thân hình cùng kiếm phong, chỉ có thể nhìn thấy hai đoàn vô tận kiếm quang trên không trung giống hai cái như con quay va chạm dây dưa.

Đây là hai chiêu cực hạn Cuồng Loạn kiếm pháp.

Đây là hai tên đã chân chính ngao thị khí Vô Chí Tôn Kiếm khách.

Lâm Dương Thiên kiếm, Mộ Dung Bạch kiếm, thành thế gian này duy nhất hình ảnh, ngăn ngại mấy tức, căn bản đếm không hết giữa bọn hắn va chạm bao nhiêu lần, không nhìn thấy hai người kiếm chiêu biến hóa bao nhiêu hồi, lưu cho mọi người, chỉ có sợ hãi thần phục, chỉ có mừng rỡ.

Tại quảng trường một bên khác trong góc, không biết lúc nào đứng hai người một chim, ba đạo thân ảnh.

Bọn họ từ kiếm đấu bắt đầu liên lặng lẽ hiện thân, tựa hồ sớm tại chờ mong trận này đại chiến, ở trong một người, chính là Lâm Hạo Uyên.

Đứng bên cạnh hồng sắc tiểu điều tự nhiên là Hỏa Nhi, về phần một đạo khác bóng người, đúng là đã lâu không gặp mỹ nữ, Tiêu Tương công chúa.

Lâm Hạo Uyên lẳng lẳng nhìn xem trận này rung động khí Vô kiếm đấu, khóe miệng liên tục hơi hơi vênh lên.

Lâm Dương Tiến bước, đúng là so với hắn chờ mong còn muốn lớn hơn một chút.

Vũ Vi. . . Người thấy a?

Còn của chúng ta, xuất sắc như thế, người thấy sao?

Rõ ràng năm hơi, cuồng phong bạo vũ kiếm chiêu đối bình cuối cùng lắng lại, hai bóng người một lần nữa hiện thân thời điểm, bộ dáng bao nhiêu đều có chút chật vật.

Áo trắng Mộ Dung, tiêu sái Kiếm Khách, quần áo trên người đã phiến nát, vô số vết máu giống như là dùng một cái hồng sắc đại bút, ở trên người hắn lung tung bôi lên Nhất Khí, lộn xộn làm cho không người nào có thể nhìn thẳng.

Lâm Dương Thiên tựa hồ thoáng đỡ một ít.

Hắn Thanh Sam cũng đã phá nát, nhưng trên thân huyết sắc rõ ràng thiếu không ít, phương diện này nói rõ hắn Nhục Thân cường độ đã thắng qua đối diện, càng là tại vừa rồi này một vòng đối bình bên trong thiếu chịu đối diện không ít kiếm, thân pháp phản ứng bên trên càng hơn Mộ Dung một bậc.

"Hô. . . Lâm Dương Thiên, người thật cũng khiến ta giật mình."

Mộ Dung Bạch lộn xộn như bị Hoàng Thử Lang khi dễ qua Tiểu Mẩu Kê, lông tóc đều nổ đến không trung, nhưng toàn thân chiến ý lại càng trùng thiên, trong tay trường kiếm kiếm ý càng là tuôn ra dài mười mấy mét.

Lâm Dương Thiên giờ phút này cũng là nhiệt huyết sôi trào, nóng hổi chiến ý thiêu đốt trong cơ thể mỗi một cái tế bào.

Cùng Mộ Dung Bạch một trận chiến này, tận hứng thoải mái, cực điểm đỉnh phong.

Hắn vừa mới đột phá Uẩn Linh, chính là cảm Tử Điện Lôi diễm, Bách Mạch Phong Thần quyết, Phượng Vũ kiếm những yếu tố này giống như chính mình nửa năm võ đạo lĩnh ngộ dung hội Quán Thông thời khắc mấu chốt, vừa mới ngăn ngại mấy phút đồng hồ chiến đấu, quả thực là cực kỳ quý giá lịch luyện kinh nghiệm.

"Mộ Dung Bạch, chỉ dựa vào trận chiến này, người thật có người tự ngao tư bản."

Lâm Dương Thiên cho ra khách quan đánh giá.

Khí Vô đại lục ở bên trên lấy kiếm pháp mà nói, Mộ Dung Bạch hoàn toàn xứng đáng có thể nhập trước ba liệt kê.

Nhưng cái này lại để cho Mộ Dung Bạch tức giận bạo dưng, hắn lạnh lùng vừa quát:

"Hừ, hoàn không cần người tới đánh giá! Lâm Dương Thiên, người kiếm pháp xác thực làm ta kinh ngạc, nhưng đón lấy sau cùng một kiếm, là ta Mộ Dung cả đời kiếm đạo đỉnh phong, người nếu là có thể đón lấy, ta bại mà không hối hận! !"

"Tốt, xin chỉ giáo đi!" Lâm Dương Thiên đối với Mộ Dung Bạch duy trì đầy đủ tôn kính.

Tới! Tiếp ta sau cùng một kiếm! !

Mộ Dung chậm rãi cảm trường tình kiếm nâng quá đỉnh đầu, đúng là từ bỏ trước đó loại kia cực hạn tốc độ cùng biến hóa, bỏ đi sở hữu phức tạp, thi triển Phản Phác Quy Chân giản dị một kiếm.

Một kiếm này lên tay, cùng Lâm Dương Nhất Kiếm Tuyệt chỉ có một chút tương tự vị đạo, đều cầu một chiêu nghiền ép.

Nhưng khác biệt là, Lâm Dương Thiên coi trọng là kiếm đạo bên trong bá khí chí ý, một kiếm nghiền ép hết thấy địch.

Mộ Dung Bạch một kiếm này, kiếm phong giờ cao thời điểm, đúng là tại toàn trường nhắc lên một trận đầu hiu gió lạnh, thổi đến trong lòng người rung động, phảng phất cảm nhận được một loại vô cùng trống rỗng đầu hiu bi ai.

"Thất Tình đoạn, mọi việc khoảng trống. . ."

Mộ Dung Bạch sắc mặt cũng tại một kiếm này Ý Cảnh bên trong chậm rãi bình ổn lại, không còn chiến ý điên cuồng, mà giống như một vị coi nhẹ thế gian thất tình lục dục lão giả, phát ra đậm bạc như mặt nước thờ dài.

"Lâm Dương Thiên, ta kiếm pháp lấy Thất Tình nhập đạo, nhưng nửa năm này ta vì là bại ngời, linh ngộ ra cái này một người siêu việt đòi Thất Tình vô địch kiếm chiêu, ngươi tới cảm thụ một chút ta Mộ Dung Bạch quyết tâm đi. . ."

Mộ Dung Bạch lời nói càng nói âm thanh càng nhẹ, đến đằng sau đã không thể nghe thấy, chỉ có đầu kia đỉnh trường tình kiếm mang chậm rãi chém xuống, cảm Lâm Dương Thiên bao phủ.

Sau cùng một kiếm!

Tâm Không —— Kiếm Linh!

Sưu.

Thần kỳ sự tình phát sinh.

Mộ Dung Bạch nâng tại trong tay trường tình kiếm thân kiếm đúng là đột nhiên hóa thành trong suốt, biến mất tại hư không, nhưng là kế tiếp trong nháy mắt, lại có bốn đạo vô hình trong suốt kiếm khí xuyên qua thời không, thẳng tắp bay về phía Lâm Dương Thiên, thẳng đâm Lâm Dương Thiên tứ đại yếu huyệt!

Cái gì!

Lần này, bên cạnh Lâm Hạo Uyên, Hòa Nhi cùng Tiêu Tương cũng hơi sắc mặt thay đổi.

Một chiêu này, chiến kỹ thông linh, viễn trình phá địch —— đã là siêu việt Uẩn Linh cảnh giới thần thông!

Cái này Mộ Dung Bạch, đúng là đã đến gần vô hạn tại Phá Hải cảnh chiến lực a?

Tại Võ Đạo Hệ Thống bên trong, mỗi cái cảnh giới đều có rõ ràng thực lực phân chia ký hiệu.

Tiên Thiên Cảnh, có thể thu nạp linh lực cường hóa nhục thân Uẩn Linh cảnh, có thể chuyển linh lực thôi thúc Linh Quyết mà Phá Hải cảnh, chính là có được viễn trình không chế linh lực, xa xa công kích địch nhân năng lực.

Mộ Dung Bạch một kiếm này, thân ở Uẩn Linh đỉnh phong, nhưng là đã linh ngộ kiếm ý ly thể, viễn trình giết địch Chí Cường thủ đoạn, đây là hấn găng đạt tới khoảng trống tình đồn ngộ kết quả, gần như đột phá 'Phá Hải' bích chương, phát ra cái thể thần chiêu.

"Dương nhi hấn. . ." Lâm Hạo Uyên lông mày hơi nhíu lại, biểu hiện ra đối với Lâm Dương Thiên lo lắng.

Bên cạnh Đoạn Thiên Nhai càng là hơi hơi tiến về phía trước một bước, trên thân bắt đầu hiển hiện linh năng, tùy thời dự định đối với Lâm Dương Thiên thi triển Viện Thủ.

Dù sao Mộ Dung Bạch một kiếm này quá mức huyền bí, bốn chuôi trong suốt kiếm khí căn bản là tương đương với bốn tên kiếm pháp chí tôn vậy công Lâm Dương Thiên, Lâm Dương Thiên làm sao có thể đủ ngăn cản?

Bá bá bá!

Giữa sân chỉ có nghe đến Mộ Dung Bạch bốn chuôi linh kiếm âm thanh xé gió, đảo mắt đã đi tới Lâm Dương Thiên bên người.

Nghìn cân treo sợi tóc, thắng bại cơ hội đã hiện.

Mà liền tại cái này khắc trọng đến không thể thở nổi thời khắc, Lâm Dương Thiên đúng là nhắm mắt lại.

Cái gì! !

Tất cả mọi người là sửng sò, nhưng là ngay sau đó, đoàn người liền nghe được bốn tiếng cơ hồ cùng một thời gian phát ra giòn vang.

Đình đình đình đột.

Ai cũng không thấy rõ, Lâm Dương Thiên là như thế nào trong nháy mắt cầm bốn chuôi trong suốt linh kiếm ngăn đi.

Cả người hấn tiến vào một loại không khỏi huyền bí Ý Cảnh, nhẹ nhàng nắm Phượng Vũ, nhưng lại tựa như nắm hư vô, đối mặt với đối diện kinh thiên động địa sát chiêu, tựa như đối mặt với một trì xuân thủy, hưởng thụ lấy Dương Vi gió, khoe miệng thậm chí còn mang theo nụ cười nhàn nhạt.

Đây là! !

Trong đám người Đoạn Thiên Nhai thân thể đúng là hơi hơi run một chút.

Hắn phân minh không nghĩ tới, Lâm Dương Thiên vậy mà thật lĩnh ngộ được này 【 Tâm Thức đạo pháp 】 bên trong một thức sau cùng.

Lúc đầu lấy Đoạn Thiên Nhai đoán chừng, Lâm Dương Thiên nửa năm này có thể cảm Đệ Nhị Thức lĩnh ngộ liền đã quên không dễ, mà này đệ tam thức, đã siêu việt Linh Quyết tầng diện, chính là một chiêu hàng thật giá thật Huyền Công Chiến Pháp.

Thi triển Huyền Công, cần cường đại linh lực tích súc làm chống đỡ, quan trọng hơn là đối võ đạo Chiến Pháp cảm ngộ cùng lý giải.

Mộ Dung Bạch học kiếm gần ba mươi năm, có Thánh Tông vô cùng tích súc bồi dưỡng, càng có chính mình tuyệt đại thiên phú cùng nỗ lực, mới lĩnh ngộ được cái này 【 Tâm Không —— Kiếm Linh 】 đúng Huyền Công thần kiếm.

Lâm Dương Thiên tập võ, tính toán đầu ra đẩy tuy nhiên hai năm, lại như thế nào có thể chân chính nắm giữ đến Huyền Công ảo diệu?

Nhưng giờ phút này Lâm Dương Thiên biểu hiện, phân minh đã là này đệ tam thức sát chiêu vị đạo, làm sao có thể để cho Đoạn Thiên Nhai không sợ hãi?

Nhưng hắn càng thêm hiếu kỳ, Lâm Dương Thiên chưa tới Phá Hải cảnh, làm sao có thể đủ thi triển viễn trình công kích bản lĩnh, cảm đệ tam thức thần chiêu uy lực hoàn toàn phát huy ra?

Đỉnh đỉnh đỉnh.

Giữa sân, chỉ có song kiếm giao nhau âm thanh vang lên.

Lâm Dương Thiên tùy ý khuỷa tay Phượng Vũ, Chiêu Pháp giống như đập con ruồi, thoải mái cảm bốn tên xoay quanh phi vũ linh kiếm bỏ ra.

Đồng thời, hắn từng bước một hướng về Mộ Dung Bạch đi tới, kiếm trong tay chiêu không ngừng, mang trên mặt nụ cười.

"Lâm Dương Thiên! Cái này còn lâu mới là kết thúc, cảm thụ tuyệt vọng đi. . ."

Tiến vào Tâm Không trạng thái Mộ Dung Bạch, nói chuyện không mang theo khói lửa tức giận, chỉ là trong tay trường tình Kiếm Linh mang lại bạo, đúng là lại huyền hóa ra bốn chuỗi linh kiếm, gia nhập vào đối với Lâm Dương Thiên vậy công bên trong.

Trong lúc nhất thời, Lâm Dương Thiên bên người giống như nổi lên một đạo Kiếm Nhận Phong Bạo, không ngừng không nghỉ công kích không ngừng từ bốn phương tám hướng hướng về hắn bao trùm tới.

"Ta trời ơi! Lâm tiểu Dương vẫn được không được a!"

Lúc này, liền ngay cả Hỏa Nhi đều không.

Dù sao Lâm Dương Thiên hiện tại không có mặc bạch ngân vương khôi, vô dụng đại Chí Dương thuẫn, vèn vèn nương tựa theo nhục thân chiến lực cùng Phượng Vũ kiếm, còn có thể cái này khủng bố trong vây công chống đỡ bao lâu.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ Converter

Bạn đang đọc truyện *Hỏa Đế Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.